

Murghers sculp. Univ Oxon.

Lyons
K

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ

ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,

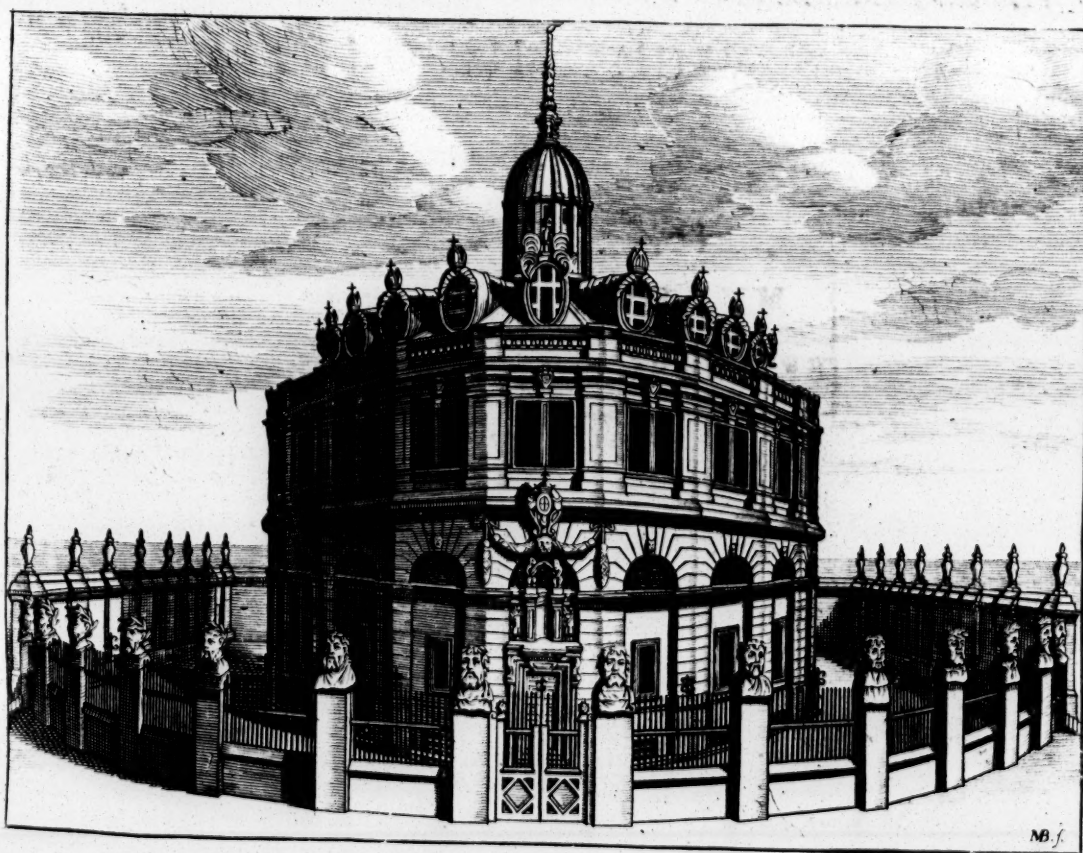
Τὸ σκοτεινὸν Ποίημα· Καὶ εἰς αὐτὸ τέτο

ΙΣΑΑΚΙΟΥ,

μᾶλλον δὲ

ΙΩΑΝΝΟΥ, Τῆς ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΞΗΓΗΜΑ.

Εκ ΘΕΑΤΡΟΥ ἐν ΟΞΟΝΙΑ,

Ἐπεὶ τὴν Θεογονίαν αΨβ'.

Imprimatur,
FITZ-HERB. ADAMS,
VICE-CANC. OXON.

Febr. 26. 169⁶.

LYCOPHRONIS

CHALCIDENSIS

ALEXANDRA,

OBSCURUM POEMA.

Cum Græco

ISAACII,

SEU POTIUS

JOANNIS, TZETZÆ

COMMENTARIO.

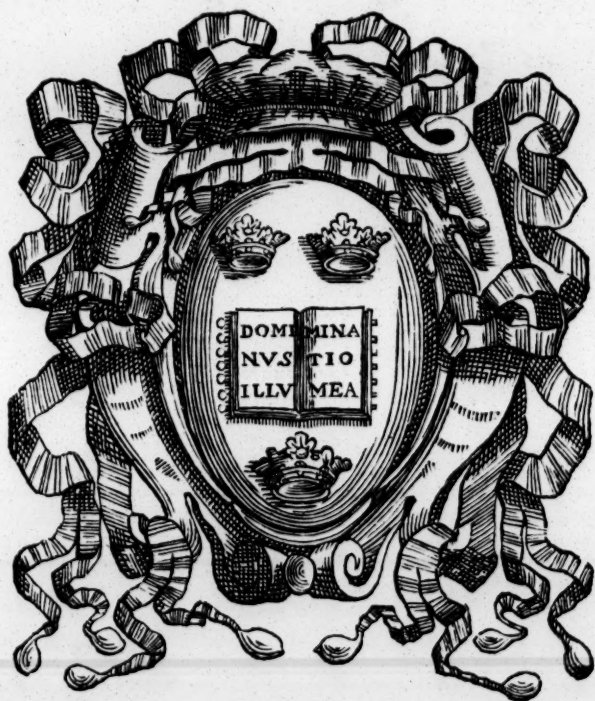
Versiones, Variantes Lectiones, Emendationes, Adnotationes, & Indices necessarios

ADJECIT

JOANNES POTTERUS,

A.M. & Collegii Lincolnienſis Socius.

Editio ſecunda, priori Auctior.

OXONIÆ,

THEATRO SHELDONIANO,

An. Dom. MDCCII.

Impensis JOANNIS OWENI.

*Viro omni eruditionis laude summe
illustri,*

J O A N N I G E O R G I O
G R A E V I O

J O A N N E S P O T T E R U S

S. P. D.

REmitto Tibi Poetam hunc præ
cæteris obscurum, Vir clarissi-
me, quinque abhinc annos a
me editum, & commentario illustratum;
secundis vero curis nunc denuo perpo-
litum. Cui quicquid novæ lucis, vel pre-
tii forte accesserit, Tibi prope integrum
debetur; qui pro insigni Tua humani-
tate editionem *Basileensem* cum antiquis
membranis collatam ad me transmittere
dignatus es; cujus beneficio *Tzetzæ* com-
mentarius ducentis ferme in locis auctior,
vel emendatior, quam antehac, prodit.
Accipias igitur munusculum hoc quale-
a cun-

cunque, Tuis opibus instructum, atque
observantiæ erga Te meæ testimonium;
utcunque haud aliud ostendet, quo merea-
tur tanto nomine inscribi. Quod tamen
Reipublicæ litteratorum, ac Tibi præ-
fertim, qui principatum ejus jamdiu te-
nuisti, eo fidentius offero, quia exem-
plaria prius vulgata dicuntur in manibus
esse; & etiam humaniorum litterarum
studiosis, ut a Te audio, nescio an candi-
do nimis judice, non nihil utilitatis attule-
runt. Vale.

Oxonii,
Kal. Maji,
MDCCII.

LECTORI

S.

DATAM ante aliquot annos fidei sic Tibi, Lector Amice, sic Lycophroni tandem absolvi, ut multo Ille, quam umquam antehac, splendidior, multo etiam (liceat hoc adjicere) emendatior in lucem prodeat. Nec opera mea indignus videatur hic Poeta, (audis invidiosorum calumnias) in quo non modo Scaliger, Canterus, Meursius, magna apud Literatos nomina, sed clarissima prisca ævi Criticorum ingenia se exercuerunt. Possem hic Auctorem meum magnificis verbis extollere, laudes, quas vere meruit, enumerare, quas etiam non meruit (ut nonnullis solenne est) assuere; si aut hoc Lycophron postularet, aut Ego meam eloquendi facultatem intempestive jactare vellem. Id potius agam, ut meum quale fuerit in hoc edendo consilium, paucis exponam.

Prima igitur cura fuit, ut Lycophronem integrum, & emaculatum in manus tuas transmitterem: Quem in finem, Codices omnes impressos, quos quidem videre contigit, diligenter evolvi; ad hos etiam MSS. duos contuli, quorum unum Bibliotheca Barocciana, alterum Seldeniana, Bodleianæ partes haud ignobiles, suppeditarunt; ex omnibus textum, qui videbatur ad exprimendam Poetæ mentem maxime accommodatus, erui, & concinnavi: Ut, denique, judicio Tuo in omnibus libere uti possis, collectas undecumque lectionum varietates summa cum fide adjiciendas curavi. His Canteri versionem solutam addidi, Scaligeri metricam ad calcem apposui, Bertrandi etiam, qui Lycophronem, ejusque Scholiasten Latio donavit, interpretationem adjecturus, si quid habuisset Lectione Tua, aut iteratis Typis dignum.

Ne vero solus exiret scriptor obscurus, & ut ipse profiteatur, Sphingis æmulus; Oedipi loco, Isaacium Tzetzen comitem individuum adjunxi; cui edendo quantum laboris impensum fuerit, ex attenta lectione facile constabit: Tzetzen

enim exhibeo, non, qualem priores, mutilum, corruptum, deformem; sed pluribus in locis auctum, mendis innumeris repurgatum, & ut spero, nativæ puritati restitutum. Ne vero nimia in emendando licentia usus fuisse, aut sublesta fide quidpiam egisse videar, quæcumq; ex MSS. Codicibus adjecta sunt, stellulis interclusi, & τῶν σφαλμάτων præcipuorum (leviora enim numerum omnem exsuperant) specimen ad imam paginæ oram subjeci; ut erudito Lectori integrum sit, conjecturas suas interponere, aut nostras ex emendatiore Codice denuo restituere. Quoniam vero plurima sunt in Lycophrone, eaque difficultatis minime contemnendæ (vitium loquor Commentatorum, præsertimq; Scholiastarum gregi nimis familiare) quæ Tzetzes, aut non omnino attingit, aut non satis explicavit, nonnulla etiam, in quibus insigniter hallucinatus est; Canterum, & Meursium in subsidium vocandos judicavi, eorumque integros Commentarios, multo tamen, quam prius, emendatiores, excudendos curavi: Ut sine arrogantia affirmare possim, nihil esse in cæteris editionibus lectu dignum, quod non hæc nostra plene perfectèque complexa sit. Coronidis loco, & quo cæterorum defectus supplere possem, novum Commentarium adjeci, quem si cæterorum explicationibus adungere dignaberis, adeo plana, perspicua, & dilucida fore confido omnia, (unum, aut alterum excipias, in quibus ignorantiam meam ingenue confiteor) ut numquam posthac Lycophron τῷ σκοτεινῷ titulo se efferre poterit. Non tamen eo processu temeritatis, ut me juvenem, & tironem erroribus immunem credi vellem, quod ne illis quidem contigit, quibus datum fuit arenae Philologicæ insensescere; sed horum, quotquot sunt, exorandus es, candide Lector, ut partim ætati meæ condones, partim negotiis, quæ me continue distringunt, distrabuntque.

Constitueram, erudite Lector, quo Liber hic justiore molem obtineret, Nicandrum consimili opera ornatum una emitte; sed cum nullius MSC. Codicis copia esset, & mutata studiorum ratio aliud suaderet, satius duxi, & in rem meam conducibilius, propositum opus dimittere: Altiores jam me vocant curæ, quæque (prout dignæ sunt) totum habebunt: Indignum enim semper putavi homine Christiano, præsertim qui sacræ Theologiæ nomen dedit, in vanis, & inutilibus Ethnico-

rum

*rum deliriis ætatem ludere; cum interim mirum, quanta SS.
Patrum supellex contempta, aut, non minus ac si contemneretur,
neglecta, & inculta jaceat. Per me licet, alii laureas captent
ex Critica, ex Historia, ex Philosophia, cæterisque Artibus,
in quibus me lubens fateor vix esse mediocriter versatum; Mihi
sane videbor summum attigisse felicitatis culmen, si quid ad Bo-
norum profectum, si quid ad Ecclesiæ Christianæ decus tenue
hoc ingenium conferre umquam poterit.*

Dabam OXONIÆ.

X. K A L. Martii A. C. 1696.

LYCOPHRONIS VITA, E S U I D A.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ Χαλκιδεύς, ὑπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σοκλείου, γένε' Λύκῃ
ἔ' Ρηγίνας, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς τραγωδιῶν. Ἐστὶ γοῦν εἰς τ' ἐπὶ αὐτῷ
οἵτινες πλείους ὀνομαζομένης. Εἰσὶ δὲ καὶ τραγωδίαὶ αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα,
Ἀλήθεια, Αἰολίδης, Ἐλεφλύωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέ', Ἰππόλυτος, Κασσανδρεὺς,
Λαῖα, Μαργαρίται, Ναύπλιος, Οἰδίπους, ἄ' Ὀρφάνος, Πενθεύς, Πελο-
πίδας, Σύμμαχος, Τηλέγονος, Χρύσιππος· ἀφ' ὧν δὲ ἔστιν ἐκ τούτων ὁ Ναύ-
πλιος. Ἐγραψε δὲ καὶ τὴν λεγομένην Ἀλέξανδρον, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

DE LYCOPHRONE EXCERPTA E VARIIS AUCTORIBUS.

Clemens Strom. lib. V.

ΚΑΙ μνῆα ὅτι μνῆαις ὀρεγμένην ἂν ὑπὸ τε φιλοσόφων, καὶ τε ποιη-
τῶν ἀνιγματοδῶς ἐξηγούμενα· ὅπερ καὶ ὅλα βιβλία κεκρυμμένην τὴν
συγγραφῆν βέλησιν ἐπὶ δὲ ἐκκινῶν· ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτης περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι-
αὐτὸν τὸ σκοτεινὸν ἀποσημαίνει· ὁμοίᾳ δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἡ Φερεκύδης
Θεολογία τῇ Συρίᾳ· Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια, καὶ ἡ
Λυκόφρωνος Ἀλέξανδρος, καὶ τὰ τέτοις ὁμοειδήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν
γραμματικῶν ἐκκεῖν ἅπαντα, σαφῶς ὁρᾶν ἐκπύει.

Statius Sylv. lib. V. in Epiced. Patris.

Carmina Battiadae, latebrasque Lycophronis atris.

Artemidorus lib. IV. cap. LXV.

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῃ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ ἡ Πον-
τικὴ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείᾳ, καὶ πρὸ ἄλλοις πολλοῖς
ἰστορίαι ξέναι καὶ ἀπειροί.

Hephaestionis Scholiafles.

Ἐπὶ λέγεται ἔτι τραγωδί, διὸ καὶ πλείους ὀνομαζομένης· ἐπὶ Πτολε-
μαίᾳ γεγονόσιν ἔτοι, ἀριστοὶ τραγικοί· εἰσὶ δὲ ἔτοι· Ὀμηρος νεώτερος, Σωσίθεος,
Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, (scribo Φίλισκος) Διονυσιάδης,
(Strabo lib. XIV. Dionysiden vocat) Αἰαντίδης.

Alius ejusdem.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίᾳ τῇ Φιλαδέλφῃ ἐπὶ ἀριστοὶ γεγονόσι τραγικοί,
ἐς πλείους ἐκάλεσαν, ἀφ' ὧν τὸ λαμπερὸς ἔτι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα
τὰ ἐν τῇ πλειάδι. Εἰσὶ δὲ ἔτοι· Ὀμηρος, ἔχ' ὁ ποιητὴς, ἀλλ' υἱὸς Ὀμηροῦ
(scribo ὁ Μυρῆς υἱὸς) τῆς Βυζαντίας ποιητῆδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων,
καὶ

ἢ Ἀλέξανδρος, ἢ Αἰαντιάδης, (is supra Αἰαντίδης) ἢ Σωσιφάνης, ἢ Φίλιππος.

Hesiodi Scholiastes, Johannes Tzetzes.

Τῶν ποιητῶν ④ μὲν εἰσι λυρικοί, ④ δὲ μονωδοί, ④ δὲ κωμικοί, ἢ ἑτεροτραγικοί, &c. μονωδῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τὴν οἴαν δῆποτε, οἷός ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

Diogenes Laertius in Menedemo.

Ἡπαύζετο δὲ καὶ Ἀρεστον, καὶ Λυκόφρονα, ἢ τῆς τραγωδίας ποιητὴν.

Idem paulo post.

Α. πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεπονημένοις Σατύροις αὐτῶν, ἐς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον ἔφιλosophοποιήσας τὸ δράμα· ὧν καὶ τινα ὅτι τοιαυτῇ,

Ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἢ βασιὰ κύλιξ
Αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον, τράγημα δὲ
Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Athenæus Δειπνοσοφιστῶν lib. II.

Λυκόφρων δὲ ὁ Χαλκιδεύς ἐν Σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ χαταμωκῇσιν ἔγραψεν εἰς Μενέδημον ἢ φιλόσοφον, ἀφ' ἧς ἢ τῇ Ερετικῶν ὠνομάσθη ἄρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων δειπνα, φησὶ,

Καὶ Δημόκριτος (ἄλ. δημόκοινος) ἐπεχόρδουσε δαψιλῆς
Θερμὸς πενήτων καὶ τεικλίνων συμπότης.

Idem lib. X.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ πρὸς τῶν Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεύς, γράψας Σατύρους, Μενέδημον, (εἰς Μενέδημον malit Casaub. emendatione minus necessaria) ἐν οἷς φησὶν ὁ Σειληνὸς πρὸς τὰς Σατύρους,

Παῖδες κρατῖς πατρὸς ἐξωλέσασθαι,
Εγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, σπλινωῖ·
Δείπνον γὰρ ἔτ' ἐν Καρίᾳ μὰ τὰς θεάς,
Οὐτ' ἐν Ρόδῳ ποιεῖτον, ἔτ' ἐν Λυδίᾳ,
Κατέχω δὲ δειπνηκώς, Ἀπολλόν, ὡς χαλόν.

Καὶ πρὸς ἐλθόντων,

Ἀλλὰ κυλίκιον ὑδαεὺς
Ὁ πῶς πρὸς πέντωβόλῃ
Ἀτρέμα πρὸς ἐξουσιῶν, ὅτ' ἀλιτήριος,
Καὶ δημόνικος ἐπεχόρδουσε δαψιλῆς,
Θερμὸς πενήτων καὶ τεικλίνων συμπότης.

Εξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν πρὸς ποτόν,

----- τράγημα γὰρ

Ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

Idem lib. VII.

Ο δὲ ὀψοδαίδαλος Αεχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ, ἔπος γὰρ Ἰππυρά-
φειδς φησὶ Λυκόφρων ἐν τοῖς Περί κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτην ἔ-
νεδεν γαστρολογίαν.

Idem lib. XI.

Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐννάτῳ Περί κωμῳδίας παλαιότιμος καὶ Φερεκρά-
της, καὶ αὐτὸς ^(ἐν) φησὶ γένεσθαι κύλικα τὴν λεπασίω.

Idem lib. XIII.

Αντιφάνης ὁ κωμωδοποιὸς, ἐταίρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκε πᾶσι τῷ βα-
σιλεῖ Αλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτῶν κωμῳδιῶν, ὁ δὲ δῆλ' ὡς ἐπ' αὐτῷ πᾶσι δ' ἀποδεχό-
μεθα· δεῖ γὰρ, ἔφησεν, ὡ βασιλεῦ, τὰ ταῦτα ἀποδεχόμενον, ἀπὸ συμβόλων
τε πολλάκις δεδ'ειπνηκέναι, καὶ παλαιῶν ἐταίρων πλεονάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέ-
ναι πληγὰς, ὡς φησὶ Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς Ἰππικῇ κωμῳδίᾳ.

Eustathius in Homeri Odyss. A.

Τῷ σκοτεινῷ καὶ σενῶ τὴν ἰσορίαν Λυκόφρωνι.

In hoc Libro continentur,

- I**saacii Tzetzae Prolegomena de variis Poetarum generibus.
Ejusdem Praefatio de Genere, Vita, & Scriptis Lycophronis.
Lycophronis Cassandra, cum Gul. Canteri Versione ad verbum, Va-
riantibus etiam Lectionibus, & Isaacii Tzetzae Scholiis ope trium
MSS. Codd. emendatis & auctis, cum Emendationum specimine.
Lycophronis Cassandra, Jambico carmine translata per Josephum
Scaligerum.
Index Vocabulorum, quae in Lycophrone reperiuntur, omnium.
Index Eorum, quae in Isaacii Tzetzae Scholiis occurrunt memora-
bilia.
Index Auctorum, qui à Tzetze laudantur.
Gulielmi Canteri in Lycophronem Prolegomena.
Ejusdem Adnotationes.
Ejusdem Epitome Cassandreae, versibus Anacreonticis conscripta.
Johannis Meursii in Lycophronem Praefatio.
Ejusdem Commentarius.
Johannis Potteri Commentarius, cui praemittitur Isaacii Tzetzae
Vita.
Index in Gulielmi Canteri Adnotationes.
Index in Johannis Meursii Commentarium.
Index in Johannis Potteri Commentarium.

Εἰς τῆς ποιητάς.

χορευτάς· τῷ δὲ τραγωδίαν, καὶ τὰς σατυρὰς ὅπως μὲν
ἔχεν χορευτάς· τὰ, διαφέρειν δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ
μὲν τραγωδία, ἄλλως μόνον ἔχει, καὶ οἰμαγίας. ἡ δὲ σα-
τυρικὴ, συγκιρὰ ταῖς ὁλοφύσεσιν ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ δι-
κρῶν εἰς χαρὰν καταπλῖν εἰσάγει. διαφέρει δὲ τραγωδία καὶ
καμωδία καὶ κατὰ τὸ, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία λυγρὸν τὸν βίον,
ἡ δὲ καμωδία σωίσῃ. καμωδία δὲ ἐκλήθη, ὅτι κατὰ τὸν
καμῶν τὴν καμῶσιν, ἥτοι τὴν ὕπνῃ εὐρέθη· ἢ ὅτι ἐν ταῖς
κόμαις, πᾶσι ἐν ταῖς γενναῖαις, ἢ ἐν ταῖς κόμαις,
πᾶσι ἐν τοῖς μέγιστοις χαρίσι, ἢ ὅτι ἐν τοῖς κόμοις
καὶ πῶσι τὴν Διονυσίου εὐρέθη. ἡ δὲ τραγωδία, ἀπὸ τῆς
πράγῃ, ἢ βύρα, τιτῆσι νέον οἶνον, λαμβάνειν· ἢ ἀπὸ τῆς
πυρὶ χρίσασθαι τὰ θέσπια κατὰ κράς· ἢ ὅτι τετραγώνως
ἴσαντο· ἢ ἀπὸ τῆς πρᾶξιας ὡς ἔχειν τὰς ἄλλας, τραγω-
δία καὶ καμωδία. ἡ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη,
τῶν εὐρότων αὐτῷ, ἥτοι γελοῶν καὶ εὐτελῶν ἀνδράπων.
τραγωδίαι δὲ ποικίλαι, Αἰσχύλῃ, Σοφοκλῇ, Εὐειπίδῃ,
Αἰσώ, Θέσπιδι, Φρυγίῳ, Ἰωνί, Αἰσχύλῃ, καὶ ἑτέροις μυ-
ρίοις. καμωδαὶ τραγικαῖαι, Αἰσχύλῃ, Κρατύνῃ, Πλά-
τωνι, Εὐπολίδῃ, Φερύκλῃ, καὶ ἑτέροις καὶ νέοις, Μέναν-
δρῃ, Φιλίμμῳ, Φιλίστῳ, καὶ πολλοῖς ἄλλοις. σατυρικαὶ δὲ,
Πρατίνῃ. καὶ ταῦτα μὴ πρὸς τραγικῶν, σατυρικῶν, καὶ
καμικῶν ποικίλῃ. Εὐεργετῶν δὲ γινώσκειν ποικίλῃ,
τὸ πρὸς τὰς τεχνικὰς οἰκίας γεγραμμέναι, καὶ ὁλοφύσεσι
ἐν ἐλπίδι τῷ μέτρῳ κυρίως· κατὰ τὴν οἰκίαν δὲ, καὶ ἑτέ-
ροις. Εὐεργετῶν δὲ ποικίλῃ, Καλλιμάχῳ, Μίμνερμῳ, καὶ
Φιλίμμῳ. Εὐεργετῶν δὲ γινώσκειν ποικίλῃ, καὶ ἀνα-
θηματικῶν, τὸ γεγραμμέναι εἰς ἀνδριάντας ὁπηγεμμένα, καὶ
εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἑτέρα ποιῶντα πᾶν,
ὡς Ομηρῷ ἐποίησεν ὅτι τῇ δούλει τῷ πᾶσι πᾶσι
καὶ Μίδῳ ἴδῳ, καὶ ἀνέδειξε τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι,
ὁπηγεμμένας ἔπας,

Φοῖβε ἀναξ δῶρ' ἐνι πατρίδι, τό δ' Ὀμηρεσσιν ἔδωκα
 Ἡσπερ ὀππρεσσιν αἰσ, σὺ δέ μοι χλῆσθαι ἐδωλὸν ὀπάροισι.

Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί, Σιμωνίδης ὁ παλαιός, καὶ
 Ἡρόδοτος μέμνηται, Ἀλκaios ὁ νέος, ὃς ἔστι δὴ τοῦ
 Ἀσπασίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου, Ἀθάλιας, Πέριχου,
 Παλλασίως, Ἀραδίας, καὶ ἑτέροις μυρίοις. Τυμολοχοὶ δὲ
 ποιηταί, οἱ εἰς θεῶν γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ ὁ παλαιὸς
 ἐκείνους Ὀρφεύς, Ὀμηρος, Ἡσίοδος, καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ
 ἑτέροις γράφει καὶ ὁ Ὀρφεύς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν, καὶ

EMENDATIONES.

1 Id reposui ex Seld. τῶν ποιητικῶν μετρήσεων βιβλῆς Ἐαρ. τῶν ποιητικῶν μετρήσεων βιβλίων habent impressi Codd. 2 Τυχόντι reposui ex Ἐαρ. cum prius scriptum esset τυχαῖον. * Hæc inferui ex omnibus MSS. Codd. petita. 3 Γνωρίσματα in plu ali reposui ex utroque etiam MSS. cum prius scriptum esset γνώσματα. 4 Ita restitui locum hunc, qui prius ita corrupte ferebatur, φιλέων δ' ὡδὴν, ὅς διδύμεον, ἦτοι κοικῶν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστην. Ἀείων δ' Μυθολογία. δεύτερον δὲ Ἀδύον. Non enim Philoxenus, sed Arion. & post eum Lassius Dithyrambum instituit. Σιδας, in V. Ἀείων. Ἰνεται ἴτα. τεσάρη τετρίν ὑπέρτατον γινώσκω, & πρῶτον χορὸν ἔστην & διδύμεον ἔσται. & ὁμοίαν τὸ ἔδωκεν ὑπὸ τῷ χορῷ. & σάβυρος ἰσχυρὸν ἔμμελα λήγοντας. Lassium autem vocat Læum, deque illo hæc verba habet, πρῶτος ἦτο. πτελ' ἡμικύβη. ἔχαψ' ἄλγον. & διδύμεον τίς ὄσωνα ἰσχυράν & τὴν τεσάρησιν ἰσχυρῶτατον ἄλγος. 5 Μικηλῶς, pro μυηλῶς, ex Grav. * Γαλῶα. Hanc vocem quæ ex impressi Codd. & Ἐαρ. exciderat, in suum locum restitui secutus Seld. 6 Codex uterque habet χορινὸς ἰς. 7 Ἐτέρω reposui pro ἑτέρως ex utroque MSS. * Ex Grav.

ἐπαδικῶν, καὶ μαχικῶν, καὶ ἑτέρων, καὶ ὕμνος εἰς Δία,
καὶ τὰς λοιπὰς, ἔτω.

Ζεὺς παρθένος ἦντο, Ζεὺς ὑπάλθε, ἀργικέραυνος,
Ζεὺς κεφαλῇ, Ζεὺς μέσση, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκ'.

καὶ Ομηρος,
Μνήσμαι, ἔδ' ἐλάδωμαι Ἀπόλλωνος ἐχέτοιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἔγωγε ἀγνοῶ
τά τούτων¹ καὶ ἑτέρων πλείονων. Ἀσματογράφων δ' ἐστὶ καὶ
αἰοιδῶν, γνωρίσματα, τὸ ἄσματα καὶ ῥάβδους γράφειν, παρὰ
μουσικῶν, καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον, καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν
ὄργανον μουσικῶς ἀδιδόμενον, οἷοί φησιν ἦσαν ποιηταί, ὥς ὁ
Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Ἀυτομήδης, καὶ² Δημόδοκος,
καὶ Χαῖρις οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος, καὶ οἱ λοι-
ποί, ὥς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, ἔδ' ἐγὼ αὐτὰς ἀγνοῶ.

Ἐπιθαλαμιογράφοι δ' ποιηταί, ὅσοι παρὰ τὰς νυμφίους ἐν
γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον. οἷον ὁ Ἀγαμέμνων ὁ Φαρσά-
λιος, καὶ ἑτέροι, καὶ Ἡσίοδος αὐτὶς γράψας ἐπιθαλάμια
εἰς Πηλέα καὶ Θέτην.

Τρεῖς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιος Πηλεὺς,
Ὅς τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσυναβδαίνης.

Μονοῦδοι δ' ἐπὶ ποιηταί λέγονται, οἱ μονοφωνῶντες γρᾶ-
φόντες ὁπτιστίως ῥάβδους, καὶ ἀρχαῖον δ' ἐστὶ καὶ οἱ μονοφω-
νῶντες ὄλβιον ὑπόδεισιν ἀφηγούμενοι, ὡς περὶ νῦν ἐν τῇδε τῇ
Ἀλεξάνδρου ὁ Λυκόφρων. παρὶς δ' ἐστὶ δ' ἐπὶ ἀπολογία μόνον,
ὄλβιον πᾶν ὑπόδεισιν ἀφηγούμενον. ἀλλὰ καὶ γὰρ ἐστὶ ὁ Λυ-
κόφρων, τραγικός ὅστις, 3 ἐξ δ' ἢ μὲν τραγωδιῶν δράματι
γρᾶφάς. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παλαιὰ τὰς ποιητὰς 4 διαφω-
σαμέν τε καὶ ἠκριώσαμεν, λέγειν ὅτιν ἀρμόδιον, καὶ παλαιὰ
τὰ μονοῦδον τέτα Λυκόφρωνος.

EMENDATIONES.

¹ Ita restitui locum hunc ex Seld., qui prius corrupte legebatur, καὶ ἑτέρων πλείων ἄσματογράφων τῶν καὶ αἰοιδῶν &c. ² Comma
illinc sustuli ex fide Seld. Nam prius legebatur, Δημόδοκος, καὶ Χαῖρις, οἱ Κερκυραῖοι. Quali Demodocus, Charis, & Corcyraei Poeta
fuisse distincti: Tzetzes autem aliud vult; nempe Demodocum, & Charin ex patria Corcyra seu Phæacia esse oriundos; &
quidem de Demodoco testatur Homerus in Odyssæa, cum ipsum introducit accipientem Alcinoos Phæacum regi. 3 ἐξ δ' ἢ ἐς. Bar.
⁴ Διαφωσαμέν repositi ex Bar. pro διωρθώταμεν.

Γ Ε Ν Ο Σ Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ.

Ο Λυκόφρων ἐποῖ, τὸ μὴ γῆς ἡ Καλλιόδα, ὡς Σωκράτης, ἢ Λύκου ᾧ ἰσοεογράφου, χαίρει. ἡ δὲ εἰς τῆς ἐπὶ ποιητῶν, οἵπινες ἀφ' τὴ ἐπὶ τῆς, τὴ πλειάδου ἐλέγοντο. ὦν τὰ ὀνόματα, Θέοκριτος ὁ τὰ βυκολικῶν, Ἀρατος ὁ τὰ φαινόμενα γράφας, ἢ ἔπειτα Νίκανδρου, Διαντίου, ἢ Απολλωνίου ὁ τὰ Αργοναυτικῶν φίλικος, Ομηροῦ ὁ νέος ῥαχικός, 2 (ἐστὶ γὰρ ἢ ἔπειτα Ομηροῦ, ἔπειτα ἐν τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰσοχρονον, καὶ ἔπειτα τὰ τὴ παλαιῶν Ομήρου 3 μετὰ τὴ ἔπειτα πινεῖς εἰς αὐτὸν.) ὁ Ανδρομάχης, Βυζάντιου, δράματα ποιήσας νῦν. καὶ ἔπειτα ὁ Λυκόφρων. καὶ ἔπειτα μὴ εἰδότες, ἀλλὰ φασὶν ἔπειτα τὴ πλειάδου. ἦσαν δὲ ἔπειτα ἐν χερσὶν Πτολεμαῖος τὸ Φιλαδέλφου, καὶ Βερενίκης. οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφότεροι Πτολεμαῖος τὸ Λάγος, καὶ Βερενίκης τῆς Αντιγόνης θυγατρὸς. εὐδοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων, ἔπειτα ποσὸν ἀφ' αὐτῶν ποιήσιν, ὅσον ἀφ' τὸ λέγειν ἀναγραμματισμοὺς. οἷον, ὅτι Πτολεμαῖου, ἀπὸ μάλῃ λέγει μεταγραμματισμὸν. Ἀρατῆν δὲ, ἰὸν Ἡρας, καὶ ὁμοίαι τοιαῦτα. ἔπειτα ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνῶσσι τῶν νέων χειρὶς ὁμοίος, τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέδωκε, ἰσοειδῶν τυγχάνον ἀνάμνησιν, τὰ γὰρ ἀπ' Ἡρακλέους καὶ τὸ Τρωϊκῶν, μέχρι Ἀλεξάνδρου τῶ Μακεδόνου καὶ 4 κατωτέρω συγγραμμάτων, πάντα γράφει. καὶ ὅτι τὸ τέλος τῶ βιβλίου ἀνατρέπει, καὶ κατ' ὁμοιότητα λέγει καὶ αὐτὸ ἀπαργῶν τὸ Ἰούδ, αὐτὸ παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνεξέστη βαρβάρους καὶ Ἕλλησι. ἢ δὲ ὑποθέσιν ἐπὶ τοιαύτη. Πείραμος ὁ Λευκίππου καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Εὐκλείδους τῆς 6 Δύμης, ἢ τὸ Κισίας θυγατρὸς, διδύμους παῖδας γέννησεν, Κασάνδραν, τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἐλεον, ὅς ἐν τῷ τῶ Θυμυραίου ναυῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν, καὶ τὰ τότε ἐπέλοιτο γῆνιθλα, συμποσιάσας τὴ καὶ καμάσας πατηματίως ἐν τῷ ναυῷ, ὅτε ἐσπείραν ὅτε αὐτὸν καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν λίθη κατὰ πινος ἐάσαντες τὸς παῖδας ἐν τῷ ναυῷ, κατ' ἐμὲ δὲ, οἰκεία γνώμη ἔστω ἐξ ἔδους κραυγῶντος ἐποίησαν, ἐκ πινων γὰρ συμβαινόντων, ἐπὶ γέννησιν ὅποιοι πινεῖς λησθῶν οἱ παῖδες. ἔπειτα γὰρ καὶ οἱ ὅτε Πείραμος, ὅτε τοὺς εἰρημῶν ἐποίησαν. τῇ ἐπαύλειον δὲ τῷ ναυῷ ὡρεσθῶντες, ὅρεῖς ὡρεσθῶντες τοῖς πατρὶσι ὅρεον, καὶ τὰ αἰδηθῆναι τέτων χαίρειντας, μηδὲν δὲ λυμαιομῶν αὐτῶν. Ἀπόλλων δὲ πρὸ χρησμολόγος καὶ μάντις ὑπάρχων, ἐν τῷ ἔρῳ τῷ Ἡλίου, μαντικὸς εἶπε γῆνιθλα τὸς παῖδας, ὅς καὶ αὐτῶν λαβόντας, ἐδίδασκε τὸ μαντικῶν ὑποχρῆστον τὸ τῇ Κασάνδρᾳ, εἰ συγχεῖτο αὐτῇ, 7 ἀείδων αὐτῶν μάντιν ποιῆσαι. μὴ πειδομῶν δὲ ἐκείνης ὅτε ποιῆσαι, ἐκέρχεν ὁ χρησμολόγος ἐκείνος Ἀπόλλων, ὅς ἐ μάντις ὅτι ἢ Κασάνδρα, μανιόμενα δὲ καὶ παράφρονα φέρειται. ὅθεν ὁ πατὴρ ἐς πειδομῶν οἰκημα καθείρξας αὐτῶν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μανιόμενα καὶ ἀπαίρειται, ὡρεσθῶντες πινὰ ῥύζην, ἥτοι ἄγγελον, ἐσῶτα, καὶ ἀκροῦμνον αὐτῶν, αὐτῶν ἀπαγγέλλειν. ὅς ἄγγελος μονοφῶν καὶ μονοπροσώπως τῷ Πείραμῳ κατὰ ληπὸν τὸ λαλῶν τῇ Κασάνδρᾳ, πᾶν ἀφαιρῆται, λέγων αὐτῷ. Λέξω σοι, ὦ Πείραμε, ἀληθῶς ὅτε πάντων τῶ λαλῶντων τῶ

Κασάνδρα, 8 ὅσων τε αὐτὸς μνημονεύει, καὶ ἐκ ἀπαι-
δρακάσι μου τίω μνήμῃν· ἢ ἕτως· Τὰ πάντα, ὦ Πείαι-
μα, σφί δ' ἔρωταῖς ἵνα σοι εἶπω, λέξω ἐξ αὐτῶν περὶ τοῦ λό-
γου, ἀπ' ἧ ἤρξατο ἡ Κασάνδρα λέγειν μέχρι τέλους. εἰ
δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἥτοι ἐὰν μακρὸς γένῃ) ὁ λό-
γος μου, μὴ ὁ δακνύνης ἀκείνῃ, καὶ ἀφ' οὗτο ὀργισθῇς,
ἀλλὰ συγγνωμόνῃ, ἥτοι μακρόθυμος ἔσθι, πολυλογοντὶ μοι,
ὁππ' ἔχῃ ὡς λύοιτο περὶ τὴν ἡ Κασάνδρα τὸ σῶμα αὐτῆς
ἡσυχῶς, ἕτως καὶ νῦν λύοιτο τὸ ἀπὶ γαυρὸς ποικίλον, ἀλλὰ
κραυγῶν ἐκ τῷ σώματος ἐξεγενήσασα σύμμικτον σφί τῶν
πορογενόντων καὶ μελλόντων θύεω, ἐκ τῷ λαμβάνει αὐτῆς τῶν
μαντικῶν ἐξέφηγεν. ἐκ τῶν πάντων ὧν εἶπεν ἡ Κασάν-
δρα, ἅπαντα ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω,
ἀκούουσιν, ἀναδιδάχθητι ὦ βασιλεῦ, ἀνασφραγίσθαι τὰ
τῶν λογισμῶν σου, μετέρχευ τὸν δυνάστην λόγος τῷ μαντευ-
μάτων τῇ Κασάνδρας, ἀνερυνῶν ὅπως ¹⁰ σὲ ἄγει κατ'
ἰχθυὸς ἢ ἀλκυὸν καὶ φανερὰ ὁδοῖς. * εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος
ἔλθοι, συγγνωμόνῃ, * πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζουσα, καὶ
οὐδ' οὐ μὴ ἀκείνῃ, ἐγὼ δ' ἀπαρξομαι λέγειν· Ἡ μὲν ἡμέρα
ἦδη ὑπονόησεν, ἐξ ὁμοῦ ἀνατέλλουσα, οἱ νῦν) δ' οἱ
μετ' Ἀλεξάνδρου λύσεται τὰ δυνάστη, καὶ ἀνασφραγίσ-
ται ἀγκυρὰς, καὶ πετάσεται τὰ ἱστία, κώπας τίω δα-
λασάν ἐπληθύν. ἐρέοντο δ' πλεόντες ἀρκίμικτο πνεύματος ἀνέ-
μῃ ἐκείνῃ τῶν Καλυδονίων, ὡς εἰσι Τροίαν νηυσὶν. ἡ
δ' Κασάνδρα ἐκ τῷ ὑψηλοῦ περὶ τῶν αὐτῆς θαλάμῃ τὰ κατ'
Τροίαν ἀπαρξέ) θρηνηθεῖν ἕτως. Ἀλλὰ τὰ μὲν ἀρ-
κουύτως ἐρέσθαι, λέξω μὲν δ' καὶ σφί τ' ὀπτησθῆναι. ἀφ' οὗ
Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα ¹¹ ἐπερξάθῃ τὸ παρὲν ποίημα; περὶ
ἀντιπαραβολῆς τῶν λοιπῶν τῷ Λυκόφρονος συγγραμμάτων.
εἶπον γὰρ, ὅτι ¹² ἐξ', ἡ μὲν βραχυλόγων ἐποίησε δράματα.
Κασάνδρα λέγει, παρὰ τὸ χεῖρον ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἑκτορα,
Αἰολικῶς δ' ἡ γὰρ) ἀφ' οὗτο. Ἀλεξάνδρα δὲ, παρὰ τὸ
ἀλκυὸν καὶ ἐκφυγεῖν τίω ἀνδρῶν σωμασίαν. ἡ παρὰ τὸ ἀλ-
κυὸν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἥτοι τοῖς ἀνθρώποις, ἀφ'
τῷ χερσὶ. τὰ δ' καὶ ψυχὰς εἰσιν, ὅμως ἀφ' οὗτο
μυθῶν τὰ τοιαῦτα ἡρώ ἀπαταιούτων, γαπτεῖν καὶ τὰ
ὡς καὶ τὸ δότι λέγει Λυκόφρων, ἀφ' οὗτο αἰνιγματωδῶς καὶ παν-
έρως λέγειν, καὶ γὰρ οἱ λυκοὶ παύροιοι. Πειτέχει πόδε τὸ
ποιήμα χερσὶς, καὶ τίω ἀφ' Ἡρακλῆος ἱσοείαν, μέχρι τῷ
Ρωμαίων ἀρχῆς, ἐξῶθεν ¹³ παρεμπλοκήν, καὶ ἄλλας ποι-
κίλας ἱσοείας. νοσητέον κατὰ τίω ἐκ τῶν ὑποθέσεων, τὸν Πείαιμον
ἡρωικῶς τὸν ἄγγελον σφί δ' ἡ Κασάνδρα ἀπερξέγγατο,
τὸ δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα· χρονολογίᾳ δ' ὁ Πείαι-
μος ἐμφαίνει). ἐκβάλλεται δὲ παρὰ τισι τὸ ποροίμιον, ἐδὲ
γὰρ φαίνεται ἐξ αὐτῶν ὁ Πείαιμος. Ἡ δὲ ἱσοεία τοιαύτη.
Ἀπὸ τῶν ἐραδῶν Κασάνδρας, ἐδίωκεν οὐτίω, αὐτῇ δὲ ὑπ'
αὐτῇ καταλαβανομένη, ἡγήσατο ἵνα δὴ αὐτῇ τῷ μαντικῶν,
ὑποχολῶν καὶ τὸν γάμον. τὸ δὲ θεοῦ ὀργισθῆναι, τὸς
γάμους αὐτῷ ¹⁴ ἀνενέστατο, ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεός, τῷ μαντικῶν
ὡς θεῶν ἔσθαι δῶρον, ἀπ' αὐτῆς ἐκ ἀφείλετο. ἀπσφραγίσθαι
αὐτῶν ἐποίησεν, μαντολόμῃ τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαντο-
λόμῃ ἡγήσθαι.

EMENDATIONES.

1 Codex uterque MSS. legit χ $\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota$, quæ quidem lectio nihil in se absurdum continet: Mihi tamen videtur antiquam lectionem non incommode retineri posse, nihil ergo mutavi. 2 Hæc omnia, ut annotavit *Nic. Gerbelius*, in parenthesi sunt legenda, (quod in prioribus edidit. omisum est) ut illud δ Ανδρῶν Βυζάντιον cum priore Ομοῖος ὁ ἴσος &c. cohæreat. Nam junior ille Homerus Byzantius Grammaticus fuit, & Tragicus septem Pleiadibus adnumeratus; cujus tamen *hic* Tragedias *Trætes* noster ν' . fuisse voluit. Verum in numeris apud Græcos lubricis & facillimis esse lapsus. *Suidas*, $\text{Ομοῖος Ἀνδρῶν Βυζάντιον}$ (lege Ανδρῶν Βυζάντιον . $\text{γερμανικὸς ἔστιν οὗτος}$. $\text{δὲ συνεβλήθη τοῖς ἐπὶ δ, οἱ τὰ διηγήματα τοῦ τεχνικῶν ἔχοντι, ἃ ἐκάλειναι τὰ Πανιδόον. ἡμεῖς Ὀλυμπιάδων ἀποκρίνας τὰς ἐπὶ δ}$ (lege $\text{ἐκαστοῦ ἀποκρίνας τὰς ἐπὶ δ}$, illa enim Olympias in tempora Ptolemii Philadelphi, sub quo floruerunt Pleiades, incidit) $\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota$ $\delta\epsilon$ τετραβιβας μὲν . 3 Ita locum illum emendavi, $\text{μετατρέψαντες εἰς αὐτὴν habent impressi Codd. μετατρέψαντες εἰς αὐτὴν Seld. μετατρέψαντες τὴν εἰς αὐτὴν. Bar. & Grav. Ego ex omnibus lectionem meam concinnavi. 4 Καλοῖσιν repositui ex omnibus MSS. pro καλοῖται. 5 Ἀνδρῶν repositui ex Seld. pro ἡνδρῶν. 6 Δύμωκον repositui ex omnibus MSS. pro Δύμωκον. Hecuba enim dicitur Dymantis filia apud *Homertum*; Cissei autem apud *Euripidem*, quem secutus est *Virgilius*. 7 Ita restitui ex *Grav.* ἄριστον αὐτὴν μάστιγιν ποικίλῃ. Bar. & Seld. ἄριστον εἰς τὴν μάστιγιν ποικίλῃ. impressi Codd. 8 Ὅταν τι αὐτὴν repositui ex *Bar. & Grav.* cum prius scriptum esset ὅταν πῶς αὐτὴν. 9 Ἀποκρίνας repositui ex Seld. pro ἀποκρίνας. 10 Σι repositui ex Seld. pro συ. * Hæc inferui ex Seld. quæ, licet prius dicta, repetenda tamen videntur, ut facilius & aprior sit sequentium cum præcedentibus connexio. 11 Επιγέγραμ repositui ex *Bar.* pro ἐπιγέγραμ. 12 Iterum habet $\epsilon\delta'$. ν' $\epsilon\delta'$. Codex *Bar. & Grav.* 13 Prius scriptum fuit $\text{παρμητικομένη, ἃ ἄλλης ποικίλης ἰσοείας}$. 14 Ανιδόον repositui pro δινιδόον , quod rectius videtur, nisi forte $\nu\alpha\iota\varsigma$ χ δινιδόον $\nu\alpha\iota\varsigma$.$

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπ' τοῖς λαβυρίνθοις
Ρηϊδίως παρθμόλης ἐς φάος αἴκε τύχης·
Τοίοις γ' Πειραμὶς Κασσάνδρῃ φοίβασε μύθοις,
Ἀγγελος οὖς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοζόχης.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ἐς χέρας· ἠὲ δὲ
Νῆϊς ἔφ'ις μουσέων, χερσὶ βάρους φορέεις.

Ad Librum LYCOPHRONIS, explicatum ab ISAACIO ZEZE, Tetrastichon.

Βίβλος μὲν τελέδουσα Λυκόφρονος ἀσματοκόμπου
Ἦν ἀλὰς παρπαροίτην, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορυγαλέω ἐρμείῃ θήκατο τέχνη
Ζέζης Ισαάκιος, εὐτροφα πείσματα λύσας.

ΛΥΚΟ-

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS

CHALCIDENSIS

ALEXANDRA.

Λ Εξω τὰ πάντα νητρεκῶς ^b ἄ μ' ἰσορεῖς,
 Αρχῆς ἀπ' ἀκρῆς· ἦν δὲ μυκωθῆ λόγος,
 Σύγνῳθι, δέσποτ'. ^c ἔ γδ ἥσυχος κόρη
 Ἐλυσε χροσμῶν ὥς πρὶν ^d αἰόλον σῶμα,
^e Ἀλλ' ἀσπετον χέασα παμμιγῇ βολῶ,

D Icam omnia clare, de quibus me interrogas,
 A summo principio: si vero producat oratio,
 Ignoscas, Here. Nec enim modesta virgo
 Resolvit oraculis os varium, sicut antea,
 Sed immensum fundendo confusumque clamorem,

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. Κατάνδρα. ^b Al. ἄ μ' ἰσορεῖς al. ἀλλ' ἰσορεῖς. ^c Quidam distinguunt post κόρη, & particulam negativam ὃ connectunt voci ἥσυχος, Ego vero sine distinctione legendum puto, & particulam negat. verbo ἔλυσε conjungo, Scholiasten in hoc secutus. ^d Αἰόλον MS. Seld. vide Notas.

ΣΧΟΛΙΑ.

I. **Λ** Εξω.] τὸ τοῦ ἡμίμα καὶ ὁ ποιητικὸς τῶπος παρρησιαστικῶς καλεῖται, ὅπ' ὁ ἀνῶθεν ἐκ ἐμφανέως, δεικνύται παρρησιαστικῶς ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. οἷον ὁ Πρίαμος ἐν ταῦτα μὲν ἔφαινε ἑρωτῶν, ἐκ δὲ τῆς λέξεως δηλῶς λοιπὸν, ὅπ' ἀπορησώτησεν. ὅτι ὁ τῶπος, ὡς ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὸ ἡμίμα παρρησιαστικῶς λέγεται. οἱ δὲ τὸ ποιοῦν ὁμοίαν περὶ ὧν, δοκῶσι μοι καὶ τὰς ποιητικὰς τῶπας ἠγνοῦναι. Ἰὰ πάντα.] ποῖα ταῦτα; ἀκέραια ἐκ τῆς Κατάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω. Νητρεκῶς.] ἀληθῶς· παρὰ τὸ νῆ στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ τῆς, τὸ φοβεῖμαι. οἱ γδ τὰληθῆ λέγοντες ἔδεικνυν κατὰ γινώσκον, ὡς οἱ ψευδοῦνται. Α μ' ἰσορεῖς.] τεινῶς λέγει, ἄ μ' ἰσορεῖς, τὸ δὲ με ἀντίπρωτος, ἀντὶ τῆς μοι. καὶ τὰ ² φωνήεντα δὲ μακρὰ κατὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ ἰ, καὶ ν, καὶ υ, καὶ ἕτερα ταῦτα γραμμὰτα, ὡς τὸ ποσ' ἀπαλοῖσιν, ἀντὶ τῆς ποσίν. σωτάσας γινῶν ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἄ μ' ἰσορεῖς· ἦτοι ἂ ἀνερωτῆς, ἢ ἂ μὴ ἰσορεῖς καὶ σωταλοῦμαι ἢ δὲ εἰς τὸ νῆκεως, καὶ ἀρ' ἐτέρας ἀρχῆς λέγειν τὸ, ἀλλ' ἰσορεῖς, ἦτοι ἰσορεῶν καὶ ἀκέραια μάνθανε. Α μ' ἰσορεῖς] τεία μὲν εἶδη σωταλοῦμαι ἀπλά, καὶ δ' ὁ σωτάσας. ἀπλά μὲν, ἐκδελιφίς, κράσις, καὶ σωταίρεσις· σωτάσας δὲ, ἐκδελιφίς καὶ κράσις, ἐκδελιφίς καὶ σωταίρεσις, κράσις καὶ σωταίρεσις, καὶ ἐκδελιφίς κράσις καὶ σωταίρεσις. ἀπλά μὲν ἐκδελιφίς, ὡς τὸ ἐχ' ἔτως, ἐχ' ἔτως. κράσις δὲ, ὡς

τὸ ἐποιήσας ἐποιήσω. καὶ σωταίρεσις, ὡς τὸ πάσις πάσις. σωτάσας δὲ, οἷον ἐκδελιφίς καὶ κράσις, ὡς τὸ κατὰ, καὶ ἐγώ. ἐκδελιφίς καὶ σωταίρεσις, ὡς τὸ ἐμ' ἔπ' ὁδῶν. κράσις δὲ καὶ σωταίρεσις, ὡς τὸ ὠπόλ', ἀντὶ τῆς αἰπλός. ἐκδελιφίς δὲ καὶ κράσις, ὡς τὸ κατὰ καὶ εἶτα, καὶ ὠπόλοι ἀντὶ τῆς οἱ αἰπλοί.

2. Μυκωθῆ.] μακρῶς μακρωθῆ, καὶ ἰωνικῶς μυκωθῆ, καὶ ἐκδελιφίς τῆς ῥ αἰολικῶς μυκωθῆ.

3. Ἡσυχῶς κόρη.] ἡ ἥσυχος, ὡς ἀρμολογία γδ καὶ γυναιξίν ἢ σιωπῇ, μάλιστα γὰρ μόνον παρδένω, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησὶ Γυναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.

* Ἀλλως. διχῶς τῆτο. ἢ γδ ἔτως, ἢ γδ ἥσυχος ὑπάρχῃ ἢ κόρη, καὶ εἰς ἐνταῦθα. ἢ ἔτως, ἢ γδ ἥσυχος κόρη ἔλυσε καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ τῆς χροσμῶν αἰόλον σῶμα ὡς πρὶν. *

4. Αἰόλον.] τὸ ποικίλον, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Αἰόλος πολυτέρας ὄντος, ὡς καὶ τὸ 3 δαίδαλον ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθοῦς Δαίδαλος. αἰόλον δὲ σῶμα εἶπε, διὰ τῆς ποικιλίας καὶ στροφῆς αὐτῆς χροσμῶν. Στόμα.] παρὰ τὸ τῆς μιν τὰ σπία.

5. Ἀσπετον.] πολλῶν, ἀσφακωδῶν, ἐκ τῆς αὐτῆς ἀποκαθῶ, ἢ μελαμβάνα, ἢ ἢ δυνάται τις λαβεῖν καὶ νοῦσαι. ἢ 4 ἢ πινι ἢ δυνάται τις παρακολυθεῖν, διὰ τὸ πλῆθος τῆς λεγομένης. Χέασα] τῶπιον λέξις καὶ μεταφορικῇ, ἀπὸ τῆς χροσμῶν ὑδάτων.

EMENDATIONES.

1. Τῶπος habent MSS. Baroc. Grav. & Thaurinus Lexicographus. 2. Prius scriptum fuit ἐπ' ὁδῶν. Ego vero praepositionem delevi, ex fide Seld. & Grav. * Quae stellulis interposita sunt, inferui ex Baroc. Quinetiam eadem fere in MS. Seld. occurrunt margini paginae adscripta: nec admodum diversa habet Grav. 3. Δαίδαλον, ex fide omnium MSS. Codd pro δαίδαλον. 4. Πινι reposui pro πινι, ex fide omnium MSS. Codd.

B

6. Δαφνηράγον.]

τῇ δεκάτῃ ὃ τὸ γράμμα δεξάμενος, ἐπεὶ μὴ αὐτὸς εἶ-
χεν αὐτὸν ἀνελθεῖν διὰ τὸ συμφραγεῖν μετ' αὐτοῦ, καλεῖται τῶ-
τον ἀπὸ λείν, καὶ πολέμῳσι Χιμαίρα, εἴτα Σολύμοις, εἴτα
Λμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τῷ ἐπιρωμῶν ἵππον, ὃν φασί Πή-
ρασον, ἀπεσάλλουσιν ὃ ἐποχθεῖς, πλὴν Χιμαίραν ἀνείλε,
μολιέδον τῷ αὐτῷ δόρατι δὴθεις καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρ-
πνέοντι σόματι, ὃφ' ἔτι πύρος ὁ μολιέδον συντακείς, ἐκεί-
νῳ ἀπέκλεινε. καὶ γὰρ περὶ δόντα πνὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας
φωλάζοντα, καθὰ φασί Λυσίας ὁ ἑνὶ μωδικῶς. ἔτω γὰρ ἐ-
κείνῳ ἀνείλε, τὸς ὃ Σολύμους, καὶ τὰς Λμαζόνας πολέμῳ.
ὑποσφύροντα δὲ ἐνέδρα Λυκίων ἐμελλεν αὐτὸν ἀνελθεῖν, ὡς
δὲ καὶ τὸς ὃ ἐνέδρας ἀνείλεν, Ἰοδάτης αὐτὸν γάμβρον ἔχεν
δὴ Φιλονόη τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν, αὐτῷ καὶ ὃ βασι-
λείαν χαλκιμυκῶν. Βελλεροφόντης δὲ, ὡς φασί, ἐπαρθεῖς τῷ
καλὸρ δώμασι, ἐβέλυσεν καὶ ὃ ἐρανὸν* σωλ* τῷ Πηράσῳ φειπολοῦ-
σαι. Ζεὺς ὃ οἶσρον τῷ ἵππῳ τῷ βαλὼν, ἐπεισε ὃ Βελλερο-
φόντῳ ὑποσφάλλειν τὸ αὐτῷ νώτων, καὶ χαλκῶσαι αὐτὸν εἰς
ὃ γλῶν. καὶ δὴ φασί τὸ Ἀλκίον πεδίον χαλκῶσαι τῷ Βελλε-
ροφόντῳ καὶ φειπολοῦσιν πυλὸς ἀπὸ τῷ πῶστος, ὁ Πή-
ρασον ἀνω φειπολοῖτο καὶ χέτω* ἢ γὰρ Ἡμέρα παρὰ Διὸς
τῷτον αἰτεῖται, ὡς ἀν' ἐποχθεῖν αὐτῷ ὃ ἡμερῶν κύνκλον
βαδίζῃ. ταῦτα εἰσὶ τὰ ληρόδη καὶ μυθουργήματα. Ομηροῦ
ὃ ἵππους Ἡμέρας φασί Λάμπον καὶ Φαέδοντα. ἵππῳ δὲ
δὴν ὃ Ἡμέρας, ἢ φειπολοῦσαι αὐτῷ δὲ ὃ φασί κύνκλος,
ἐφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ ταῦτα μὴ τὰ Ομηροῦ. φασί ὃ
Περσέως, καὶ Γοργόνων, καὶ Πηράσου λεικίον. Περσέως ὁ ἢ
λιῶ δὴ, καὶ ὃ ὀξύνητῳ ὃ ἐρανὸς κύνκλος. Ἀθλῶ δὲ, ὁ
ἀνδρ, καὶ ἢ ἀναδυμίας ἢ κινύσας τὸν ἐρανόν. ἐξ ἀναδυμιά-
σεων γὰρ κινεῖται χαλὰ πνας. Περσέως ὃ λέγεται παρὰ τὸ
ὃ φειπολοῦσαι αὐτῷ ὃ φασί. τῷτον ἢ ἀνέδρας ἀναδυμίας
αὐτῷ πέμπει δὴ τὰς Γοργόνας, ἢτοι πλὴν δάλασαν, καὶ τὸ
σύστημα τῶν ὑγῶν, Γοργὸν λεγομένην διὰ τὴν ταύτης χα-
τάπληξιν γοργὸν γὰρ, τὸ χαταπληκτικόν. πέμπει ὃ τῷτον,
ἀνελθεῖν πλὴν Μένουσαι, ὃ λεπομερῶν ἐσάν, ὡς ἐξισυμένῳ
αὐτῇ, καὶ γὰρ ἢ πᾶσα δάλασα ἀεροειδής δὴ, τὸ ὃ λεπομερῶν
αὐτῇ εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσέως, 4 ὁ ἢ λιῶ ἔσω
χαλκῶσαι, κινεῖται τῇ ἐρανίῳ φορῇ, πλὴν μὲν Σθενὸν καὶ ὃ
Εὐρύαλειαν, ἢτοι τὸ δωατὸν καὶ ὃ μῆκη πέλας τῷ δα-
λάσῃ ἐκτεταμένον, ἐκ ἀναιρεῖ, ἢτοι ἢ μελατρεπῇ, ἐπὶ
ἀνιμάται, ὡς ἀδάναν, καὶ μὴ μελατρεπῇ δωαμένον
πλὴν ὃ Μένουσαι μόνῳ ὡς ἀνιμάται ἀναιρεῖ, πλὴν τῷ ἔ-
φῃ ἢτοι τὸ βασιλικὸν καὶ λεπτόν, τῇ δὲ ὃ ἔφῃ κινεῖται μετα-
πλεῖ καὶ ἀνιμάται. τῇ δὲ χαταπληκτικῇ ἐκείνης, ἐκ τῷ παρὰ
ὃ φασί Χρυσάωρ καὶ Πηράσον ἀνιμαμένους γὰρ ὃ ἢ λιῶ καὶ ὃ ἔ-
φῃ τὸ κεφαλῶδες, ὡς ἐφῃ, καὶ τὸ λεπομερῶν, καὶ ἀνιμάται,
συμβαίνει τὸ βαρύτερον ἀναφύμενον, πάλιν χέτω πηράζειν
καὶ χέτω, ὃ καὶ Πηράσον ἀνομάχου, διὰ τὸ χαταπλεῖ, χα-
ταπλεῖ γὰρ τὰ ἄλλα. τὸ δὲ λεπομερῶν εἰς τὸ ἀνιμάται
φασί, καὶ ἐπ' εἰς τὸ πύρος μεταβάλλειν, ὡς καὶ Χρυσά-
ωρα κεκλήχου. τῷ γοῦν τῷ ἔξ ὕδατος Πηράσον ἀνα-
φύμενον τῇ κινεῖται ὃ ἐρανὸς, καὶ τῇ ἢ λιῶ ἀνιμάται ἐποχ-
μένη, σφαιροειδής ἢ Ἡμέρα σφαιροειδής γὰρ δὴν ὃ ἐρανὸς,
καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνιμάται δὴ δωατῶς, σφαιροειδῶν αὐτῷ ὃ
ἢ λιῶ, ὡς ἢ λιῶ φειπολοῦσιν εἰς τὸ ὑπὸ γλῶν ἡμισφαιρίον,
γίνετ' ὡς ἀπὸ δὲ τῷ ὑπὸ δάλασαν καὶ γλῶν εἰς τὸ ἀνω ἀνα-
δραμόντῳ ἡμισφαιρίον, ὅθεν καὶ τὸς λεχθέντας πηράσας ἀ-
τμῶς ἀνασπῶ, Ἡμέραν ἐργάζετ' ὡς ἢ λιῶ δοκεῖ τῷ Τζι-
τζίοις ἔχεν ταῦτα τὰ μυθουργήματα, ταῦτα τῷ Πηράσῳ, ὃ
Ἡμέραν ὀχέει, καὶ τῷ ὃ Βελλεροφόντῳ, καὶ ἐκείνῳ δὲ ἐκ γλῶ
ἵππῳ, ὃ γὰρ δὴν ὅπου πῆ ἐπιρωμῶν ἵπποι ἐλθόντες, ἀλλὰ

πλοῖον ἐμβαλὼν ὃ πηρά τὴν τὰ λαίρῃ, Πηράσος δὲ ἢ κλῆσις,
ὡς διὰ τῷ πηράζοντων ὑδάτων νηχομένων, πλὴν Χιμαίραν
ἀναιρεῖ, πλὴν τεικέφαλον καὶ ὃ πύρος, ὡς ἀλλογορεῖτ' ἡ-
τορικῶς. ἢ Χιμαίρα γὰρ γλῶν, θυγατὴρ 7 Ἀμμοδάρου, φασί
τόπον Λυκίας τοπάρχης. αὐτῇ ἀδελφὸς ἔθηκε δὴ, Λέοντα
καὶ Δράκοντα, οἱ καὶ τὰς ὃ Λυκίας εἰσελάς κατέχοντες, μὴ
καὶ τῷ ὡς αὐτὸς ἀνιμάται τὸς παρὶντας. διὰ γὰρ πλὴν ὁμο-
νοῖαν αὐτῶν τεικέφαλον θηρίον τέτους ἐκλέγεται. διὰ δὲ τὸ
πολεμικὸν καὶ δραστικόν, πύρος, τῶν γὰρ Βελλεροφόν-
της ἡττήσας, μολιέδον ἐμβαλὼν τοῖς αὐτῶν σόμασι, τούτῃ
χαλκῶν δουλίας. φασί δὲ ὁ ἔσων ἐπὶ λέμει, ἐκ τῷ ὅπ-
αίου ὁ δράκων, καὶ μέσον δὲ γλῶν ἢ Χιμαίρα, ὡς ἐκείνων ἀδε-
νεῖται. ἢ καὶ ἀπλῶς ὃ Χιμαίραν νοτῶν, ὡς Ομηροῦ ὑπερ-
φαίνετ' ὡς Σολύμους, ἐπὶ μάχῃ, ὡς εἰκάζει καὶ
λέοντι, διὰ τὸ καὶ φειπολοῦσαι γυναικῶν μάχῃ. τὰς
Λμαζόνας, ὡς εἰκάζει Χιμαίρα, ἢτοι αἰγί, διὰ τὸ κρημνο-
βατεῖν αὐτὰς δίκλῳ αἰγῶν, καὶ ἐν κρημνοῖς καλοῖται. πλὴν δὲ
ἐνέδρα τῷ Λυκίων καὶ αὐτῷ, διὰ τὸ λατρεῖν, ὅφιν ἐκλέγεται.
Πηράσου πηράσι. ἀντὶ τῷ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τῷ ὑπὸ γλῶν καὶ ὡς
ἡμισφαιρίου σωλ τῷ ἢ λιῶ ἀνιμάται ἢ Ἡμέρα ἐκ τῷ μερῶν τῷ ἐ-
ρανῷ, Πηράσου πηράσι εἰπεῖν. ἢ τῷ Βελλεροφόντῳ ἐρανῷ
ἐκ τῷ Πηράσου ὑποσφάλλειν, τῷ δὴν. Ἐπαρθεῖς τοῖς ἀνδρα-
γαθήμασι, οἷς τῷ πλοῖον ἐκείνῳ ἐργάσατο, ἐδούκῃ πῆ ἡμίσιος
ἔφῃ, καὶ ὃ ἢ λιῶ τῷ αἰθέρος ἐρῶν. ἀνιμαμένους δὲ τῷ
ἐμαρμένους αὐτῷ, πλὴν Ομηροῦ Δία φασί, αἰφνης ὁ ἀνιμάται
ἐκείνῳ ὃ ὡς φασί, δουλίας κατεφάνετο. ἀπλῶν γὰρ
τὸς πῶστος, καὶ ὡς τῷ τῶν γοργῶν, πνὰ δὴν ὃ ἐρῶν
τῷ Λυκίας δὴν, ἢτοι Ἀλκίον ἀπὸ τῷ ἐκείνῳ ἄλλος, ἢτοι πλά-
νης, ἐκλήθη. ἢ καὶ τὰς φένας ἀπλῶν, καὶ ὃ τῷ τῶν γοργῶν,
ἔτω δὴν πλᾶνόμενος. καὶ γὰρ Ἐπίχραμον, Νῆς ὡς, καὶ
νοῦς ἀκέρ, τὰ δὲ ἄλλα πάντα τῶν γοργῶν καὶ καφά.

18. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃ. καὶ τὸ μωδικόν καὶ ὃ ἴσος, ὡς
ὃ Τιθωνὸς ἀδελφὸς πλὴν Πειάμου ἀμφιμήτῃ. ὃ γὰρ Πριά-
μος πλὴν Λευκίππης, ὃ δὲ Τιθωνὸς πλὴν Σφύμοις, ἢ Ροῖς τῷ
Σκαμάνδρου θυγατρὶς ἦν, ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδον-
τος. φασί γοῦν ὅτι τῷ Τιθωνὸν τῷτον, σφύμον ἐχεν ἢ
Ἡμέρα, ἐξ ὃ γένετ' Ἀμμόνους καὶ Ἡμαδίων. ἀδάναν δὲ
τῷ Τιθωνὸν ποιήσας, ἐπλάθει ποῖσαι καὶ ἀνιμάται. γηράσαι-
τος δὲ τῷτον, ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λικνῷ ἢτοι κινεῖται, αὐτὸν
φειπολοῦσιν δίκλῳ βρεφύλῳ καθύδιν, εἰς τέπῃα μετ-
έβαλε. διὰ τῷ γὰρ καὶ φασί φασί ἐν τῇ κοίτῃ καλῶνται
αὐτὸν ὃ Ἡμέραν. ταῦτα μὴ μωδικῶς λέκεται ἡτορικῶς
δὲ φασί τῷ λεικίον καὶ ἀλλογορεῖται. ὃ Τιθωνὸς φασί 8 φασί
τῷ Ἡμέραν καὶ τὰ ἔφῃ δὴν ἀνιμάται, πᾶσας μὲν ἐξ ἐρῶν
δέντας, πολυχρονιώταίς τε ἐργῶν, ὡς ὡς γοργῶν τῷτον
πύρος ταλάρῳ καθύδιν. ἐμυδούσιν γοῦν, ὅτι ἢ Ἡμέ-
ρας, τούτῃν ἢ ἐκράσια τῷ ἐρῶν μερῶν, καὶ σφύμον τῷτον
ἐρῶ, καὶ ἀδάναν ἐποίησεν. ἢ Ἡμέρα καὶ τὸ φῶς τοῦτο ἐρῶ-
πῃ, διὰ τὸ ὡς γοργῶν, ὡς ἐφῃ, αὐτὸν γοργῶν. ὅθεν
καὶ εἰς τέπῃα φασί αὐτὸν μελατρεπῇ. οἱ γὰρ τέπῃες,
ὡς καὶ οἱ φῃς, γοργῶν ἀπλῶν τὸ γοργῶν. καὶ ταῦτα
μὲν ἀλλογορεῖται ἡτορικῶς. φυσικῶς δὲ ἢ λιῶ λεκτέον. ἢτοι
φασί τῷ κατὰστημα, Τιθωνὸς δὲ τὸ τῷ Ἡμέρας κατὰστημα,
ὅτι πᾶσαι τὰ ὡνία, καὶ ὅτι τὰ ἐργῶ γοργῶν οἱ ἐργάζο-
μενοι, ὅθεν καὶ Ἡμέρας ἀνδρ, 9 ὅτι τὰ ἀνδρῶν καὶ ἐργῶν
ἐν τῷ αὐτῇ γίνονται, καὶ ὡς ὡς ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ ἀνιμάται
καὶ ἀνιμάται. ἔτω γοῦν, ὡς ἐφῃ, Τιθωνὸς δὴν ἢ Ἡμέρα
μᾶλλον δὲ, ἐκείνῳ τὸ τῷ Ἡμέρας κατὰστημα, ὅπου τὰ ὡνία
φασί τῷ, καὶ αἱ ἀγοραὶ ἴσανται. ἔτω δὲ μωδικῶς εἰπεῖ
τῷ Τιθωνὸν, Πειάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφόν, ἴσος γὰρ καὶ

EMENDATIONES.

1 Φιλονόη Bar. & Grav. * Ex Grav. 2 Ημέρας reposui pro ημίρα ex fide omnium MSS. 3 Περσέως σφαιροειδής reposui pro πηράσῳ ex fide omnium MSS. 4 Ηλιῶ ἔσω χαλκῶσαι reposui pro ἢ λιῶ ἔσω κινεῖται ex Bar. & Grav. 5 Βελλεροφόντῳ reposui ex Seld. pro Βελλεροφόντῳ. 6 Πυρίππῳ reposui pro πυρίππῳ ex Grav. 7 Αμμοδάρου Bar. & Grav. * Ex Grav. 8 Πηλ, pro παρ, ex omnibus MSS. 9 Οτι, pro ὅτι, ex Grav. 10 Αὐτῇ, pro αὐτῷ, ex omnibus MSS.

Λιπούσα, ὅν ἀμφιμύτειον χάσιν.

Relinquens, tuum paternum fratrem :

Οἱ δ' ἔσα γρόνης δὺγάλλωα χερμάδος

Funes verò tranquillos à concavis faxis

Ναῦται λιάζον, καὶ πὸ γῆς ἐχάζουσιν

Nautæ solvebant, & à terra laxabant

Ἄσπληγας, αἱ δὲ πρηνόκτονον Θέτλιν

Ancoras : virginicidam autem Thetin

VARIANTES LECTIONES.

a Ὑπληγας Bar. & Imptressi quidam.

μύδοις μόνον φροντίζει, θέλει τὰς νέους βουλόμην. Κοίτησι] κοίταις. Ιωνικῶς δὲ ἐστὶν ἡ αἰς ἡ, καὶ μένει τὸ ἴδιον προσγεγραμμένον. Κέρνη] νῆσος ὠκεανῆς, ὅπουθεν ὁ ἥλιος δακτύλιος ἀνατέλλει. Τὸ ἀμφιμύτειον ἐξέειπεν.

20. Οὐσα] τὰ χοινία, παρὰ τὸ οἶον, τὸ κομίζω, ὅσα, καὶ Ἰωνικῶς ὤσα. ἢ τὰ ἀπὸ οἰσῶν φυτῶν, ἢ τοὶ λῦγες, περὶ τὸν γῆρας γοῖνας ἐποίουν, περὶ εὐρέσεως τὴν καννάβειαν. Γρόνης] κοίτης πέτσας, ἐκ τὴν γῆρας, τὸ γῆρας, καὶ σείω, * γρόνης καὶ γῆρας. * Εὐγάλλωα] τὰ γαλλωῶν ἐμπορευόμενα τῶν κλυδωνιζομένων, ὅπου δὲ καὶ σφειδῆται ἀγκύρας. Χερμάς.] κυρίως ἡ μικρὰ πέτσα, καὶ δύναται περὶ τῆς χερσὶ μάστιγος, καὶ ὅπλα. Ἐχάζουσιν] ἐκχάζουσιν τὴν παραθαλασσίαν μετὰ τὴν πέτσαν ἐχάζουσιν τὴν λιμνὴν, περὶ ἧν ἀποδίδουσιν τὰς ἐκχάζουσιν γοῖνας.

21. Λιάζον.] ἔλουν, ἔπειτα δὲ διχρῶν εἰς διχρῶν, ὡς τὸ βίβλα βίβλα, ἀρεδίτη ἀρεδίτη, τεβλάδιον τεβλάδιον, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ πὸ γῆς ἐχάζουσιν ὕπληγας.] ἀπὸ γῆς ἀνεσπασάν τὰς ἀγκύρας, ὅτε γὰρ μέλλουσιν πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπῶσι τὰς αἰσάς. τὸ δὲ ἐχάζουσιν, 3 χαλκιδόν, ἢ τοὶ Ἀθηναῖοι διαλέκτῃ. Ὑπληγας δὲ, καὶ ἐστὶν ἡ κυρίως δὲ μάστιγος, ἐκ χοινοῦ τριῶν συμπλεγμένη καὶ ἀσφαιδιστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιγος, καὶ τὸ βούκινον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας ἔχουσιν λέγει.

22. Αἱ δὲ παρηνόκτονον.] μέλει τῇ αἰ φλακταῖαι κόραι συντάσσεται ἔτι, καὶ καὶ διαγράψω τὰς αἰ καὶ β, καὶ τὰ λοιπὴν σοιχείων. Παρηνόκτονον.] Ἀδάμας ὁ Αἰόλος τῇ ἑλλω τῇ πᾶσι, βασιλεὺς τῇ ὀβελῶν, ἐκ Νεφέλης γεννᾷ ἑλλω καὶ Φρίξον· εἴτα Ἰνὸς γῆρας, γεννᾷ Κλέαρχον, τῇ ὀβελῶν 4 Κλέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τῇ καὶ Μελικέρτῳ. Ἰνὸς δὲ φρυγῆσι τῇ πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν, καὶ ὑποδραμῆσι τοῖς μάντεσι λέγειν Ἀδάμαντι, διὰ τὸ οὐκ εἶναι μὴ φῦσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τῇ ἀσπληγῶν, ὅπ τῇ Νεφέλης πᾶσι χρεῖα τοῖς θεοῖς εἶνα τυθῶναι, ἀναγκαδεῖς ὁ Ἀδάμας, Φρίξον παρέσθαι τῇ βουλήν, 5 σφαγιάσαι βουλόμην. Νεφέλη δὲ καὶ Φρίξον, καὶ τῇ ἑλλω ἀρπάξει, 6 καὶ παρ' Ἑρμῆ λαβῶσα χρυσόμαλλον κεῖν ἔδωκε τῇ Φρίξῳ· ἐπ' ἧ φερόμενον διὰ τῇ ἀέρος, * αὐτὴ καὶ τῇ εἰαυτῇ ἀδελφῇ τῇ ἑλλω, συνέβη τῇ ἑλλω εἰς τὸ ὑποκείμενον καὶ ἀσπληγῶν, καὶ ἀσπληγῶν, καὶ ἀπὸ τῆς κληθῆναι ἑλλωποντον, ὅθεν καὶ παρηνόκτονον Θέτλιν καὶ δαλασσαν ἔχουσιν τὸ ἑλλωποντον ἐχάζουσιν πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦκεν εἰς Κόλχους, καὶ δὴ ἐκεῖ τῇ κείνῳ Φρίξῳ Διὶ. τὸ δὲ εἶρος 7 Αἰήτης ἐν Ἀρεῶν ἀλφειῶν καὶ ἀλφειῶν πᾶσι πᾶσι, ὁ μυσθόμενος φυλάττειν τῇ Δράκοντι. Φρίξος τῇ λαβὼν Χαλκιδόν τῇ Αἰήτι, γεννᾷ Ἀργον, Μελίαν, Κάπν, Φρόνπιν, Σῶρον, καὶ ἑλλω. ὕστερον δὲ Ἀδάμας μύθῳ ἑρᾷ, ὅπ τῇ Διόνυσον ὡς κόριν ἀνέστειλε λαβὼν παρ' Ἑρμῆ, καὶ τῇ εἰς

Ἰνὸς ἐστὶν τὸ πᾶσι αὐτὸς γὰρ μαρτυρεῖ, Λεάρχον τοῦτον Ἰνὸς δὲ σὺ Παλαίμονι, τῇ καὶ Μελικέρτῳ ἡλᾶτο εἰς δαλασσαν. Ἀδάμας δὲ ἐκ πᾶσι Βουκότας, χρυσὸν ἐλάειν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπ τῇ εἰσὶν ἐξέειπεν ἡλικὸς τῇ πᾶσι αὐτῇ κληθεῖσαν Ἀδαμανίαν ἰδὼντες αὐτὸν, ἐφύγον, καὶ ἀλιπύοντες τὰ κρέα τῇ πᾶσι αὐτῇ κατήδον. ἐκεῖ δὲ γῆρας Θυμῶ τῇ Ὑψέας, γεννᾷ Λεύκωνα, Εὐθρον, 8 Σχοινέα, Τίτωνα. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῇ ἰσορίας ἀληθεύουσιν, τὰ δὲ πᾶσι τῇ κείνῳ μεμυδολογῆται· ὁ γὰρ Κεῖος ἀνδρῶν τῇ φῶ τῇ ἑλλω καὶ Φρίξῳ, γῆρας τῇ ὀβελῶν τῇ κατ' αὐτῶν, ἐμῶς εἰς πλοῖον μὴ τῇ εἰσὶν ἐφέρετο. καὶ ἡ μὲν ἑλλω πᾶσι τῇ ἑλλωποντον, ἡ νόσος, ἡ πᾶσι τῇ πλοῖα, τελευτᾷ· ἡτοι δὲ ὀρίκοντο πᾶσι Κολχίδα, καὶ χρυσόμαλτες κείνῳ δέμας, τῇ μὲν κείνῳ δύνουσι Διὶ, τὸ δὲ δέμας τῇ ἀνδρῶν τῇ Δράκων ἐφύλαττε. Καὶ ἄλλως· Ἀδάμας ὁ Αἰόλος τῇ ἑλλω πᾶσι, βασιλεὺς δὲ ὀβελῶν, γῆρας Ἰνὸς τῇ Κλέαρχῳ, πᾶσι εἰς δὴ. Κλέαρχον τῇ παρὰ τῇ Λεάρχον, καὶ Παλαίμονα τῇ καὶ Μελικέρτῳ. καὶ ἑρᾷ τῇ πᾶσι αὐτῇ, ἀσπληγῶν τῇ Ἰνὸς, καὶ ὀβελῶν Νεφέλῳ, ἐξ αὐτῆς δὴ πᾶσι εἰς, ἑλλω τῇ καὶ Φρίξῳ· μὴ γινώσκοντες δὲ αὐτὸν λάβρα τῇ Ἰνὸς, κατοικήσαντες ἡ Νεφέλη φῶ, πᾶσι δὲ τῇ οἰκίας ὀβελῶν τῇ Ἰνὸς, ἐπέβλεψεν τοῖς τῇ Νεφέλης πᾶσι εἰσὶν εἰς πᾶσι μῆρας, 9 ἐφύγε τῇ πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν καὶ δὴ πολλὰς εἰς ἀκαρπίας ἐν τῇ γῇ, ἐπῆλθεν οἱ Ἀδωνίδας θεοσφῆτες εἰς Πυθῶν· ἡ δὲ Ἰνὸς ἐθέλει τοῖς μάντεσι τοῦτον πᾶσι χρυσὸν καὶ τῇ Φρίξῳ λέγειν Ἀδάμαντι, ὡς διὰ τὸ οὐκ εἶναι μὴ φῦσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τῇ ἀσπληγῶν, ὅπ τῇ Νεφέλης πᾶσι χρεῖα τοῖς θεοῖς εἶνα τυθῶναι. πᾶσι αὐτῇ πᾶσι 10 παρὰ τῇ θεοσφῆτων ὁ Ἀδάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκαδεῖς, μετὰ πᾶσι εἰς τῇ ἀέρος τῇ Φρίξῳ, σφαγιάσαι βουλόμην. ἀσπληγῶς δὲ γῆρας ἐκέλευσεν ἡ αὐτὸν ἀρεῖν ὅ, πᾶσι καὶ πᾶσι πᾶσι ἐν τοῖς ἀρεῖμασι εἰς ἑρῆρας ὑπάρχει μυσθολογῆται δὲ, ὅπ τῇ ἀσπληγῶν τῇ Φρίξῳ μὴ τῇ ἀδελφῇ, καὶ πᾶσι αὐτῇ ὀβελῶν ἀναγείλῃ· κείνῳ τε αὐτὸν μὴ τῇ ἀδελφῇ, ἀσπληγῶν τὰ νῶτα, ὅπ τῇ ὀβελῶν κείνῳ ἐκφυγεῖν δυνάσθαι. ἔπειτα δὲ λέγουσιν, ὅπ Νεφέλη Φρίξον καὶ τῇ ἑλλω ἀρπάξει, καὶ παρ' Ἑρμῆ λαβῶσα χρυσόμαλλον κεῖν ἔδωκε τῇ Φρίξῳ· ἐπ' ἧ φερόμενον διὰ τῇ ἀέρος μὴ πολλὰς τῇ βίας συνέβη τῇ ἑλλω μὴ δυνάμεν ἀντίχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τῇ ἰσορίας πᾶσι ζῆται εἰς τῇ ἑτέραν ἰσορίαν τῇ ὀβελῶν αὐτῇ, ὡς ὀβελῶν ἐφῇ. Θέπ.] ἡ δαλασσα, ὅπ δαλασσας αἰτία· συναχθῆναι γὰρ τῇ ὕδατος, κατ' ἀρεῖας ἐφῇ ἡ ξηρὰ, καὶ γέγονε τῇ πᾶσι ἡ εὐκαρμία.

EMENDATIONES.

1 Prius hæc ita indistincte legebantur, ἀνατέλλει, τὸ ἀμφιμύτειον ἡλικὸς. Vult Scholiastes se vocem hanc prius explicasse. Caterum lepidè errarunt nonnulli, qui interpolatione decepti putarunt Cernen vocatam fuisse Amphimetrium. * Ex Bar. Grav. & Phavorino, cuius etiam Lexicographi auctoritate lege, γῆρας, τὸ γῆρας, καὶ ἑλλω. Grav. quoque pro σείω habet ἑλλω. 2 Ἀνίσταται ex omnibus MSS. reposuis, pro ἀναστῆσαι. 3 Χαλκιδόν, quod prius legebatur, mutavi in Χαλκιδόν. Unde probe sequitur ἡτοι Ἀθηναῖοι διαλέκτῃ nam Chalceis Lycopharonis patria, ab Atheniensium colonia habitata est, docente Strabone lib. XII. Hanc autem correctionem postea confirmat ipse Tzetzes ad v. 252. Πῆλκων (inquit) ἀπὸ τῇ ἀσπληγῶν, καὶ τὰ ὅμοια. Χαλκιδόν, ἡτοι Ἀθηναῖοι, διαλέκτῃ καὶ τὸ ἐχάζουσιν. καὶ τὸ ἑλλω. * Ex Grav. 4 Λεάρχον reposuit Gerbelius pro Λεάρχον, consentientibus omnibus MSS. 5 Σφαγιάσαι ex utroque MSS. pro σφαγιάσαι. 6 Ita restitui ex Bar. prius scriptum fuit, καὶ δὲ παρ' Ἑρμῆ λαβῶσα χρυσόμαλλον κεῖν, ἔδωκεν ὅπ τῇ εἰς. * Ista inferui ex Bar. 7 Αἰήτης reposui pro Αἰήτης ex fide omnium MSS. Phryxus enim ab Aetæ Colchorum rege exceptus hospitio est. * Ex Grav. 8 Σχοινέα, pro Σχοινέα, ex Seld. cui consentit Apollonii Scholiastes lib. II. v. 1147. ubi ait ἐξ Ἀδαμαντος καὶ Ἰνὸς γενέσθαι πᾶσι Σχοινέα, Εὐθρον, Λεύκωνα, &c. Ibidem Τίτωνα, pro Τίτωνα, ex omnibus MSS. 9 Εφύγε reposui pro ἐφύγε ex emendatione Gerbelii. Caterum deest tota hæc Fabula in utroque MSS. 10 Prius scriptum fuit, παρὰ τῇ θεοσφῆτων. 11 Ita emendavi, cum prius scriptum esset, αὐτῇ ἀρεῖ εἰς &c.

23. Ἰνὸς.]

5

Relinquens, tuum paternum fra-
trem :

Funes verò tranquillos à conca-
vis faxis

Nautæ solvebant, & à terra laxabant

Ancoras : virginicidam autem
Thetin

a Υσπληρσας Bar. & *Impressi* quidam.

Ἰνὸς ἐξέρπτο παῖδων· αὐτὸς γὰρ μακρὸς, Λεάρχον τοῦτοῦ
 Ἰνὸ δὲ σὺ Παλαίμωνι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ ἡκιστα εἰς δι-
 λασσαν. Ἀδάμας δ' ἐκπαιδὼν Βουκόπας, χρηστὸν ἔλαβεν, ἐκεί-
 κατοικεῖν, ὅπως ζῶσις ἀρχαῖος ξενιδῆ· λίκου δ' αὖτε τὴν αὐτὴν
 κληθεῖσαι Ἀδαμανίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἐφύον, καὶ ἀλιπύοντες τὰ
 κρέα τ' ἀποβάτων ἄσπερ καθήδιον. ἐκεῖ δὲ γήμας Θιρέκω
 τὴν Γυφῶς, γεννᾷ Λούκανα, Εὐρυθεον, ὃ Σχοιρέας, Τίσηνα.
 καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τ' ἰσορίας ἀληθεύουσι, τὰ δὲ περὶ τ'
 κειοῦ μεμυδολύγηται· ὃ γὰρ Κεῖος ἀνθρωποῦ ὢν, φίλῳ τῇ
 Ἑλλή καὶ Φρίξῳ, γυνὴ τ' ὀπιθεῖλαι τ' κατ' αὐτὰν, ἐμβὰς εἰς
 πλοῖον μὲν τέττον ἐβέρετο. καὶ ἡ μὲν Ἑλλὰ περὶ τ' Ἑλλήσποντον,
 ἡ νόσῳ, ἡ πισυρᾷ τὰ πλοῖα, τελευτᾷ· ἦτοι δὲ ἀρίκοντο
 περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσάσμεναι κειοῦ δέρμα, τ' μὲν κειὸν
 δύσει Διὶ, τὸ δὲ δέρμα τις ἀνθρωποῦ Δράκων ἐφαττε.
 Καὶ ἄλλως· Ἀδάμας ὁ Αἰόλος τ' Ἑλλήνῳ πῦς, βασιλεὺς
 δὲ Θιβῶν, γήμας Ἰνὸ τὴν Κάδμω, πῦδας ἔχε υἱό. Κλέ-
 αρχον τ' παρὰ πσι Λεάρχον, καὶ Παλαίμονα τ' καὶ Μελικέρ-
 τω. καὶ ἦρας δ' ἀεσσαγμα, ἀποπεμφάμενῳ τ' Ἰνῷ, καὶ ὀπα-
 γήμας Νιφέλῳ, ἔχον ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἑλλω τὴν καὶ
 Φρίξον· μινυμένον δὲ αὐτὸν λάβρα τῇ Ἰνῷ, κατοικήσασα
 ἡ Νιφέλῃ ὥχτο, πάλιν δὲ τ' οἰκίας ὀπικρατήσασα ἡ Ἰνὸς,
 ἐπεβόλευσε τοῖς τ' Νιφέλῃς παῖσιν· εὐρεῖσθαι ἔν πνα μηχανίῳ,
 ὃ ἐφύξε τ' πυρὲν διὰ τὸ μὴ ἀναρῆσθαι καὶ δὴ πολλὰς ἔσθας
 ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπιμύειν οἱ Ἀδυμῶτι Διοσερέπης εἰς
 Πυθῶ· ἡ δὲ Ἰνὸς ὠφέλιτο τοῖς μάντεσι τοῦτοῦ πνα χρυσίου
 καὶ τὴν Φρίξω λέγειν Ἀδάμαντι, ὡς διὰ τῆτο οἶτον μὴ φεύειν,
 μηδὲ τὰ λοιπὰ τ' ἀπορίμων, ὅτι τῶν τ' Νιφέλῃς παῖδων
 χρεῖα τοῖς Διοῖς ἔνα πυθῶσαι. πυθῆμαι· αὐτὸς παρὰ τ'
 Διοσερέπῳ ὁ Ἀδάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεῖς, μελαπέραι·
 ἐκ τ' ἀρχῶν τ' Φρίξον, σφαγίσσαι βυλόμενῳ. σφαγίσαι δὲ
 χάριν ἐκέλευσεν ἡ αὐτὸν ἀρεῖν ὅ, π καλῶς πνέσκατον ἐν
 τοῖς ἀρέμασιν εἰς ἱερῆρας ὑπάρχει μολογοχῆται δὲ, ὅτι
 ὀφθαλμομένη τῷ Φρίξῳ μὲν τ' ἀδελφῆς, καὶ πνα δαίμων·
 ὀφθαλμῶν ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τ' κειὸν καὶ πᾶσαν αὐτῷ
 τ' ὀπιθεῖλαι ἀναγείλαι· κελεύσαι τε αὐτὸν μὲν τ' ἀδελ-
 φῆς, περικαίσει τὰ νῶτα, ὅπως τ' ὀπικρῆμεν κίνδυνον ἐκφυ-
 γεῖν διωκθῶσιν. ἔτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νιφέλῃ Φρίξον καὶ
 τὴν Ἑλλω ἀρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυσόμαλλον κειὸν
 ἔδωκεν· ἐφ' ᾧ φερεμένον διὰ τῶ ἀέρος μὲν πολλὰς τ' βίας
 συνέει τὴν Ἑλλω μὴ διωκόμενῳ ἀντίχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τ'
 ἰσορίας ταύτης ζῆται εἰς τ' ἑτέραν ἰσορίαν τὴν ἐμοῖαν
 αὐτῇ, ὡς ὀπιδεν ἐφ. Θέπει.] ἡ δαλσασα, ὅτι διδισίας
 αἰτία συναχθῆναι· ὃ τ' ὕδατος, κατ' ἀρχαῖς ἐφάνη ἡ
 ξηρὰ, καὶ γέγονε τῷ παντὸς ἡ εὐκοσμία.

Ἰνὸς ἐξέρπτο παῖδων· αὐτὸς γὰρ μακρὸς, Λεάρχον τοῦτοῦ
 Ἰνὸ δὲ σὺ Παλαίμωνι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ ἡκιστα εἰς δι-
 λασσαν. Ἀδάμας δ' ἐκπαιδὼν Βουκόπας, χρηστὸν ἔλαβεν, ἐκεί-
 κατοικεῖν, ὅπως ζῶσις ἀρχαῖος ξενιδῆ· λίκου δ' αὖτε τὴν αὐτὴν
 κληθεῖσαι Ἀδαμανίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἐφύον, καὶ ἀλιπύοντες τὰ
 κρέα τ' ἀποβάτων ἄσπερ καθήδιον. ἐκεῖ δὲ γήμας Θιρέκω
 τὴν Γυφῶς, γεννᾷ Λούκανα, Εὐρυθεον, ὃ Σχοιρέας, Τίσηνα.
 καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τ' ἰσορίας ἀληθεύουσι, τὰ δὲ περὶ τ'
 κειοῦ μεμυδολύγηται· ὃ γὰρ Κεῖος ἀνθρωποῦ ὢν, φίλῳ τῇ
 Ἑλλή καὶ Φρίξῳ, γυνὴ τ' ὀπιθεῖλαι τ' κατ' αὐτὰν, ἐμβὰς εἰς
 πλοῖον μὲν τέττον ἐβέρετο. καὶ ἡ μὲν Ἑλλὰ περὶ τ' Ἑλλήσποντον,
 ἡ νόσῳ, ἡ πισυρᾷ τὰ πλοῖα, τελευτᾷ· ἦτοι δὲ ἀρίκοντο
 περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσάσμεναι κειοῦ δέρμα, τ' μὲν κειὸν
 δύσει Διὶ, τὸ δὲ δέρμα τις ἀνθρωποῦ Δράκων ἐφαττε.
 Καὶ ἄλλως· Ἀδάμας ὁ Αἰόλος τ' Ἑλλήνῳ πῦς, βασιλεὺς
 δὲ Θιβῶν, γήμας Ἰνὸ τὴν Κάδμω, πῦδας ἔχε υἱό. Κλέ-
 αρχον τ' παρὰ πσι Λεάρχον, καὶ Παλαίμονα τ' καὶ Μελικέρ-
 τω. καὶ ἦρας δ' ἀεσσαγμα, ἀποπεμφάμενῳ τ' Ἰνῷ, καὶ ὀπα-
 γήμας Νιφέλῳ, ἔχον ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἑλλω τὴν καὶ
 Φρίξον· μινυμένον δὲ αὐτὸν λάβρα τῇ Ἰνῷ, κατοικήσασα
 ἡ Νιφέλῃ ὥχτο, πάλιν δὲ τ' οἰκίας ὀπικρατήσασα ἡ Ἰνὸς,
 ἐπεβόλευσε τοῖς τ' Νιφέλῃς παῖσιν· εὐρεῖσθαι ἔν πνα μηχανίῳ,
 ὃ ἐφύξε τ' πυρὲν διὰ τὸ μὴ ἀναρῆσθαι καὶ δὴ πολλὰς ἔσθας
 ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπιμύειν οἱ Ἀδυμῶτι Διοσερέπης εἰς
 Πυθῶ· ἡ δὲ Ἰνὸς ὠφέλιτο τοῖς μάντεσι τοῦτοῦ πνα χρυσίου
 καὶ τὴν Φρίξω λέγειν Ἀδάμαντι, ὡς διὰ τῆτο οἶτον μὴ φεύειν,
 μηδὲ τὰ λοιπὰ τ' ἀπορίμων, ὅτι τῶν τ' Νιφέλῃς παῖδων
 χρεῖα τοῖς Διοῖς ἔνα πυθῶσαι. πυθῆμαι· αὐτὸς παρὰ τ'
 Διοσερέπῳ ὁ Ἀδάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεῖς, μελαπέραι·
 ἐκ τ' ἀρχῶν τ' Φρίξον, σφαγίσσαι βυλόμενῳ. σφαγίσαι δὲ
 χάριν ἐκέλευσεν ἡ αὐτὸν ἀρεῖν ὅ, π καλίσον πύθεται ἐν
 τοῖς ἀρέμασιν εἰς ἱερῆρας ὑπάρχει μολογοῦνται δὲ, ὅτι
 ὀφθαλμομένη τῷ Φρίξῳ μὲν τ' ἀδελφῆς, καὶ πνα δαίμων·
 ὀφθαλμῶν ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τ' κειὸν καὶ πᾶσαν αὐτῷ
 τ' ὀπιθεῖλαι ἀναγείλαι· κελεύσαι τε αὐτὸν μὲν τ' ἀδελ-
 φῆς, περικαίσει τὰ νῶτα, ὅπως τ' ὀπικρῆμεν κίνδυνον ἐκφυ-
 γεῖν διωκθῶσιν. ἔτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νιφέλῃ Φρίξον καὶ
 τὴν Ἑλλω ἀρπάζει, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυσόμαλλον κρινὸν
 ἔδωκεν· ἐφ' ᾧ φερεμένον διὰ τῷ αἰέρος μὲν πολλὰς τ' βίας
 συνέει τὴν Ἑλλω μὴ διωκόμενῳ ἀντίτειν. καὶ τὰ λοιπὰ τ'
 ἰσορίας ταύτης ζῆται εἰς τ' ἑτέραν ἰσορίαν τὴν ἐμοῦ ἐν
 αὐτῇ, ὡς ὀπιδεν ἐφ. Θέπει.] ἡ δαλσασα, ὅτι διδισίας
 αἰτία συναχθῆναι· ὃ τ' ὕδατος, κατ' ἀρχαῖς ἐφάνη ἡ
 ξηρὰ, καὶ γέγονε τῷ παντὸς ἡ εὐκοσμία.

1 Prius hæc ita indistincte legebantur, ἀνατέλλει, τὸ ἀμφιμέτρειν ἑρμῆν. Vult Scholiastes se vocem hanc prius explicasse. Cæterum lepidè e errârunt nonnulli, qui interpunctione decepti putarunt Cernen vocatam fuisse Amphimetrium. * Ex Bar. Grav. & Phavorino, cuius etiam Lexicographi auctoritate lege, γῆν, τὸ ξῖον, & ξῖον. Grav. quoque pro πῖον habet ξῖον. 2 Ἀρισπαστα ex omnibus MSS. reposuisti, pro ἀρισπαστα. 3 Χαλκιδίχην, quod prius legebatur, mutavi in Χαλκιδίχην. Unde probe sequitur ἥτοι Ἀττικῆς διακρίχην nam Chalcis Lycophronis patria, ab Atheniensibus colonia habitata est, docente Strabone lib. XII. Hanc autem quædam correctionem postea confirmat ipse Thezetas ad v. 252. Πάρεχον (inquit) ἄντι τῷ περὶέχοντι, & τὸ ξῖον, Χαλκιδίχης, ἥτοι Ἀττικῆς, διακρίχην & τὸ ξῖον. 4 Διάρχοι reposuit Gerbelius pro Διάρτοι, consentientibus omnibus MSS. 5 Σπαρχίδην ex utroque MSS. pro περὶαρχίδην. 6 Ita restitui ex Bar. prius scriptum fuit, ἢ δὲ παρ' Ἑρμῆν λεβύτιον Χρυσόμαλον κέειν, ἰδανὸν ὑπ' ἡ. &c. * Ita inferui ex Bar. 7 Ἀντίχην reposui pro Ἀντίχης ex fide omnium MSS. Phryxus enim ab Ætæ Colchorum rege exceptus hospitio est. * Ex Grav. 8 Σκηνία, pro Σκηνία, ex Seld. cui consentit Apollonii Scholiastes lib. II. v. 1147. ubi ait ἔξ Ἀθώματος & τῆς γυναικὸς πατρὸς Σκηνία, Ἐρβύχην, Διύκωνας, &c. Ibidem Τιτάνη, pro Τιτάνης, ex omnibus MSS. 9 Ερμῆς reposui pro ἑρμῆς ex emendatione Gerbelii. Cæterum deest tota hæc Fabula in utroque MSS. 10 Prius scriptum fuit, πῶς τὸν διανεπῶν. 11 Ita emendavi, cum prius scriptum esset, αὐτὸν δὲ τὸν ἑρμῆν &c.

23. 1870.]

Ιουλόπεζοι γείνον δ' ὠπες ἀπάθαις
 Πελαργοχρώτες, αἱ Φαλακραιῖαι κόραι,
 ὕψ' Καλυδνῶν λουχὰ φάινουσσι πίλα,
 ἄφλασα, καὶ φώστωνας ὠργυμύβους,
 Ἀπαρκτίαις πρησῆρος αἴθωνος πνοαῖς.
 Ἡ δ' ἐνθεον χάσσα βακχεῖον σῶμα
 Ἀτῆς ἀπ' ἄκρων βεπλανοκτίσων λόφων,
 τοῖων δ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων.

Julipedes pulcræ fulcabant remis
 Ciconipelles Phalacrææ filiae,
 Ultra Calydnas albas ostendentes
 alas,
 Rostraque, & expansa vela,
 Septentrionalibus turbinis acuti
 flatibus:
 Cum divinum resolvens os fati-
 dicum
 E summis Ates vaccivagis collibus,
 Tales exorfa est Alexandra sermo-
 nes.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἄφλασα, Phavorinus legit ἄφλα. Verba ejus hæc sunt, φάστων, σινδῶν, φαστῶν, λινῶν τι, ἄτοι σινδῶν. ἢ δὲ τὸ περυσμῶν
 ἰσὶν τῆς νῆος, ὡς παρὰ Λυκόφρον, Ἀλφίς δὲ φώστωνας ὠργυμύβους. b ὠργυμύβους habent Codd. MSS. eandemque lectionem in Scho-
 liis repetunt. ὠργυμύβους Etymologus, qui tamen in edit. Venetiana ὠργυμύβους legit. c Al. ἦρχε Καταάνδρα.

23. Ἰελοῦ.] σκώληξ πολὺς μικρὸς φεῖ πύχνης ἀνερ-
 χόμην, ὃ παρεμφερὲς τὰς Ἀλεξάνδρας νῆας, διὰ τὰς κό-
 πας. ἐγὼ δὲ μίαν λέγω νῆαν Ἀλεξάνδρας, καὶ βαρβαρικὸν
 ποιῶν ἐν, ἢ ἐκτὸν γὰρ μόνος γραπτοῦς ἔχων, ἐπιδόσιν
 εἰς Ἑλλάδα. Ἰελοῦ δὲ σημαίνει τέσσαρα, ἢ σκώληκα ποῖτον,
 ἢ ἐξάνθησαν τῶν ἡρώων, τὴν συστροφὴν τῶν τεχνῶν, καὶ τὴν
 ὕμνον, ὡς φησὶν Εὐρατόδωτος ἐν Εὐμήνῃ.

Ἡ χερνῆπις ἐκείνη ἐπ' ὕψους πύλωνος,

Δανδαῖτις σείχουσα καλὰς ἡνείκεν ἰούλους.

* Ἡ Ἰελοῦ ζῶον ἔστι ἐν τῇ θαλάσῃ πολὺ πνύ. ἐξ αὐτῆς δὲ
 αἱ νῆες ἰελοπέζοι λέγονται, πέζα γὰρ ὁ πῦς, παρὰ τὸ πέδον
 τὸ ὁμαλόν, τὸ δὲ παρὰ τὸ ἔξω τὸ κένημι. πόδες ἐν τῇ
 νηὶ, κυρίως μὲν οἱ ὀϊακῆς, ἢ καὶ αἱ κῶπαι. * Πέζα.] πόδες,
 παρὰ τὸ πέδον. Εὐώπες.] εὐρύθαλμοι, ἄφ' αἱ τὰς ὀπας, ὅθεν
 ἐν τῇ πλεῖν κινῶσι κῶπας. Σπύλαις.] κῶπαις.

24. Πελαργοχρώτες.] λευκόχροισι, ἄφ' αἱ τὰ 3 λαίφῃ.
 Φαλακραιῖαι.] Ἰδαίαι, ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πόλιν τῆς τῆς
 σαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἰδης, Φαλάκρα, Λαίφῃ, Γάρραρον, καὶ
 Πέρραμον. πνύς ἢ ἐκείνη, ἢ γὰρ ἐκ τῆς Φαλάκρας, λέγουσι
 τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῆς Ἀλεξάνδρου
 πλοίων, ἐκτοτε δὲ τὸ τὸ ὅρος φιλοφρόν 4 Φαλάκραν κλη-
 θῆναι, * ἄφ' αἱ τὸ φαλακρῶν αὐτὸ ὑπὸ τῆς Φερέκας, εἰς
 τὴν νῆον καὶ σκαυῖν. * Κόρας δὲ Φαλάκρας εἶπε τὰ πλοῖα,
 ὡς ἐκ τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα.

25. Καλυδναί.] νῆσι Τροίας, ἀπὸ τῆς Καλυδνῆος. Λευχὰ
 πίλα.] τὰς κῶπας, ὅτι ὑπὸ αὐτῶν λευκίνετο τὸ ὕδωρ
 πληθύνον πίλα, τὰ πηρὰ, ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ πέτεται πλ-
 λειν καὶ κόπῃν τὴν αἶρα.

26. Ἀφλασα.] ἀπώλετον, ἀντὶ τῆς εἰπεῖν, καὶ ἀφλασα.
 ἀφλασα δὲ λέγει πνύμαι, ὅτι αἱ πνύμαι τῶν πλοίων τῆς βαρ-
 βαρικῶν καὶ γραπτοῦν δὲ γερραμμένους εἶχον, αἱ δὲ εὐστέ-
 ραι ἐκ αὐτῶν ἐκαστε. τὰ δὲ τῶν λοιπῶν πλοίων ἀφλασα πνύ-
 εἶποι, οἷον εὐφλασα καὶ σκαυῖν. εἰ γὰρ πνύς αὐτοῖς ὅπ-
 ραλλῇ, σωτῆρος καυθῆναι, ἄφ' αἱ τὸ ἐπὶ πεποσυνμύβους. φώσ-
 τωνας.] τὰ λαίφῃ, τὰ ἀρμύνα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμψύμην
 λευκὰ γὰρ. ἢ παρὰ τὸ φαστῶν αὐτῶν ἀνέμους, φαστῶν καὶ
 φάστωνες. ὠργυμύβους.] ἐκτεταμμένους, ἢ πλωμύβους. ἢ ἀπὸ τῆς
 ὠργμῆς, ἢ τῆς ἐκτάσεως τῆς χερσῶν. ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ὠργῆς, τὸ
 ἔρμῳ, ὠργῆν δὲ, τὸ ἐκ γῆς σωτῆρος ὀρεῖν πνύς φωνῶν,
 ἢ τῆς βοτάνων. ὠργυμύβους, καὶ μετὰ φαστῶν τῆς τῆς

δεῖ γὰρ φεῖν * καὶ δὴ φαστῶν τῆς τῆς. * τὰ γὰρ ἄφ' αἱ τὰ πνύμαι
 πνύ τῆς φαστῶν τῆς, μῖα, ἀρπυῖα, μνῆμα. τὸ δὲ ἀρπυῖα, καὶ
 ἔργα διφορεῖται.

27. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς.] τῆς ἀπ' ἀρκτοῦ πνέουσας. τῆς
 γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν εἰς Ἑλλάδα, φερός καὶ ἔπειτα ἀνεμῶς
 ὁ ἀπαρκτίας βορέας. Πρησῆρος αἴθωνος.] καυστικῆς ὀρέας.

28. Ενθεον.] θεῖον, μαθηκόν. Σχίσματα.] ἀνοίξασα.
 Βακχεῖον.] τὸ δίκλιν τῆς Διονύσου Βακχῶν ξένα φεγγήμηνον.

29. Ἀτῆς.] ἡρώων βλάστης. λόρον αἴτης, καὶ βεπλανοκτίσων,
 ἢ Τροίαν λέγει. Ἡλέκρας γὰρ τῆς Ἀτλαντῆς καὶ Διὸς, Ἰασιῶν
 καὶ Δάρδανος, καὶ Ἰασιῶν μὲν Διὶ μνηστῆρας ἐραστεῖς κεραυνοῦται.
 Δάρδανος ἢ καὶ αὐτοῦ γερρόντος, ἐκ Σαμοθράκης 7 εἰς
 τὴν ἀντίπεραν γῆν φεραῖν, καὶ τὴν νῆον Τροίαν ἐμελλεν κλίζειν.
 χερσὶ δὲ τὸν καλῶν κλίζειν τὴν λόρον ποῖτον, εἰπὼν
 βλάστην ἡμεῖς τῆς αὐτῶν καὶ κλίσασα. καλοῦσθαι, κλίζει τὴν
 Δαρδανίαν, περὶ τὴν Σκαμάνδρου λόρον καλυμνύμην, βα-
 σιλευσύν τῆς τῆς Τρωϊκῶν μερῶν Τόλκου τῆς Σκαμάν-
 δρου καὶ Ἰδαίας νύμφης. ἢ Σκαμάνδρου τῆς ἀδελφῆς Βάτειαν
 λαβὼν ὁ Δάρδανος, καὶ ὁ Λυκόφρων 8 Αἰεσίω λέγει,
 ἡνὶα Ἰλιον καὶ Φειχθόνιον. ὡν Ἰλῶς ἀπὸς τελευτῆς. Φει-
 χθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυγῆς τῆς Σιμόνις, ἡνὶα Τρώα. Τρώας
 καὶ Καλλίεως τῆς Σκαμάνδρου, Ἰλῶς καὶ ἔπειτα. ὡς Ἰλῶς εἰς
 Φρυγίαν ἐλθὼν, ἐν Πείρῃ ἐμμενέσασατο. ἔχρησε δὲ αὐτῷ
 ὁ Πειρῆσιος Ἀπείλων, μὴ κλίζειν τὴν λόρον ποῖτον, αἴτης γὰρ
 αὐτὸν ἔφη. διὰ καὶ Δάρδανος αὐτὸν 9 ἐκ ἐκίσεν, ἀλλὰ καὶ τῆς
 ὑπὸ τὴν Ἰδλίαν Δαρδανίαν, περὶ τὴν Σκαμάνδρου λόρον
 καλυμνύμην. ἐν Φρυγίᾳ γὰρ ἀρπυῖα ὑπὸ τῆς βασιλέως τετι-
 μένην ὁ Ἰλῶς εὐρών, νικᾷ 10 πάλιν καὶ λαβὼν ἐκ τῆς βασιλέως
 ἄδλον 11 ν' κόρας, καὶ ν' κόρας, ἐκ τῆς χερσὶ εἶπετο βοῇ
 πλανηθεῖν ἐκ Μυσίας, ἥτις ἀρπυῖα ὅτι τῆς λεγόμενης τῆς
 Φρυγίας ἀκτῆς τόπον καὶ κλίνειν, ἐνταῦθα πλὴν κλίσας ὁ Ἰλῶς,
 Ἰλιον ἐκάλει. Βεπλανοκτίσων δὲ λέγει, ἄφ' αἱ πλανηθεῖσαν καὶ
 εἰσποῦν βοῇ. Λήσας ὁ Λαμψύμην φησὶν, ὅτι τῆς Ἰλιον ἐν τῇ
 Μυσίᾳ νέμοντος βοῆς, ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπείλων, ἐκεῖ κλίζειν
 πλὴν, ἐνταῦθα ἂν ἴδῃ μίαν τῆς βοῆς αὐτῆς πεσοῦσαν. μῖα οὖν
 τῆς βοῆς αὐτῆς ἀποσπασθεῖσα, ταύτην ἐδίδον ἢ δὲ ὀκλάσασα,
 κατέπεσεν ἐνταῦθα νῦν ἔστιν ἢ Ἰλῶς. ὁ δὲ Ἰλῶς τῆς χερσὶ
 μνηστῆρας, ἐκεῖ πλὴν ἐκίσεν, καὶ ἀπ' αὐτῶν Ἰλιον ἀνόμεσαν.
 Ἀκρων λόφον.] τῆς ὕψους, ἐν γὰρ ἐκείνῳ τῆς μέρισι καὶ
 πύργος τῆς Κατάνδρας.

EMENDATIONES.

1 Ita restitui ex Seld. ἐκείνη γὰρ σχετιώδης ἔχει Bar. ἐκείνη καὶ μόνος σχετιώδης ἔχει Impressi Codd. 2 Huius pro ὕψους ex Bar. & Grav.
 * Hæc addo ex Bar. & Grav. 3 Λαίφῃ pro λαίφῃ ex Seld. 4 Φαλάκρα pro Φαλάκρας ex omnibus MSS. * Hæc inferui ex Bar. & Grav.
 5 Παρὰ pro παρὰ ex Seld. 6 Ita emendavi ex fide Seld. prius scriptum fuit τῶν φωνῶν. ἢ τῶν βοτάνων ὠργυμύβους. * Hæc addo ex Bar. & Grav.
 quæ videntur de contextu excidisse, ut patet ex sequentibus. 7 Sic lego ex Bar. & Grav. ut ἀπὸ τῆς γῆς, Impressi. 8 Αἰεσίω
 pro Αἰεσίω ex Bar. & Grav. Quinetiam Poëta noster postea fœminam hanc Αἰεσίω appellat, vers. 1308. Γήμας Αἰεσίω ὀρεῖται
 εὐγυῖα κέρην. 9 Οὐκ ἐκτίσεν pro ἐκτίσεν. 10 Πάλιν pro πάλιν posui. 11 Πνύς κόρας, καὶ πνύς κόρας Grav.

^a Αἰ αὖ τάλαντα θηλαμὼν κεκαυμένη,
 Καὶ ^b πρὸς δὲ μὴ πύκνησιν ἐλαμφοῖς
^c Τριτοῦ λείοντος, ^d ὃν ποτε γνάθος
 Τείτωνος ^e ἡμάλαψε χάρχαρος κύων.
⁵⁵ Εμπνυξ δὲ δαιτὸς ^f ἡπάτων φλοιδέμβρος,
 Τινθῶ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάταις

Heu! heu! misera Nutrix incensa,
 Ac prius quidem navibus turmi-
 feris
 Trinoctis Leonis, quem aliquando
 maxillis
 Asper Tritonis canis deglutivit.
 Vivus autem dissector intestino-
 rum ambustus,
 Jubas capitis destillavit

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. A¹ αὖ. ^b al. πρὸς δὲ. ^c Excerptis Vaticanis Camers in suis Collectaneis. ^d On ποτ' ἐν γνάθῳ Bar. alique. ^e ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barin. Camers, atque ita legisse videtur Canterus. ^f Εσχάταις Seld.

31. Αἰ αὖ] ὁπρὸς ἡμᾶς θηλαμὼν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι, Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους περὶ αὐτῶν ἀξιοῦσι, λέγοντες ταυτὶ καὶ κανόνα. Τὰ εἰς αὐτὸν δίδωσιν ἡγόντα ὁπρὸς ἡμᾶς, ἂν ἐπὶ τέλει ἔχοντι τὸν νόμον, περὶ αὐτῶν ἰατρικῶν, παλαιῶν, αὐτῶν καὶ τῶν ὁμοίων, πλὴν τῶν βασιλῶν, καὶ τῶν γαί, ἐν δὲ φημι καὶ τῶν βασιλῶν. Θηλαμὼν] περὶ αὐτῶν, ἐν τῇ θηλαί, θηλαμὼν. Ἐρὸν δὲ αὐτῶν πλὴν Τείτων καλεῖ.

* 32. Πρὸς δὲ] * σημειώσεται ἐκ τούτου, ὅτι καὶ τὰ εἰς δὲ ὁπρὸς ἡμᾶς, φανερὸν ὅτι περὶ αὐτῶν, τὸ ν 2 ἐφέλκουσι, συμ- φωνοῦν δὲ ἐκ τῶν Περὶ αὐτῶν.] περὶ αὐτῶν ἰατρικῶν, περὶ αὐτῶν τῶν αὐτῶν δὲ αὐτῶν εἰς αὐτῶν, μὴ οὐκ αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν περὶ αὐτῶν. περὶ αὐτῶν δὲ αὐτῶν, ἐξ ὧν περὶ αὐτῶν κατασκευάζει ὁπρὸς ἡμᾶς. Ἐρὸν δὲ τῶν ποιῶν τὸ ποιῶν εἶπεν, ἢ ἔρὸν τῶν περὶ αὐτῶν τὸ περὶ αὐτῶν. Οὐλαμφοῖς.] * Ταῖς ὁμοίαις, ἢ ταῖς * ἐλαμὼν καὶ πύκνησιν φερύσας.

33. Τριτοῦ λείοντος.] ὅτι Αμφιτῶν ὅτι Τηλεβόας ἐρμᾶνται, ἐκ δὲ αὐτῶν δέων τῶν φόνον τῶν ἀδελφῶν Αλκίμωνος, καὶ τῶν αὐτῶν πατρὸς, Ζεὺς τῶν εἰσέρας εἰς μίαν μέλα- βαλὼν, συνεκράδεν τῇ Αλκίμων. καὶ τῇ αὐτῇ εἰσέραν καὶ Αμφιτῶν παλιννοστήσας, συνεκράδεν τῇ γυναικί. ἢ δὲ διδύμους πύκνης γεννᾷ. ἐκ δὲ αὐτῶν, Ηρακλῆα ἐκ τῶν Αμφιτῶν, Ἰφικλῆα. Αἰ αὖ τάλαντα αὐτῶν λέγει. Τὰς δὲ ἀλλήλους εἰ μὴ περὶ αὐτῶν ἀναγκᾶς, Αἰ αὖ τάλαντα αὐτῶν ἰσοειῶν εἰ- πόν, ὅτι ἐν δὲ αὐτῶν ὅτι ἀλλήλους ἐνταυτοῖς, ὅτι γὰρ μὴ- δικῶς πάντα γράφει. 3 τὸ μὲν ἐν αὐτῇ τῶν εἰσέρας ἔσω- πινες φάσκουσιν, ἐν δὲ τῶν εἰσέρας τῶν Ηρακλῆα λέγει καλεῖν τῶν Λυκάφρονος, Αἰ αὖ τάλαντα αὐτῶν καλεῖ τῶν εἰσέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφῶπτον καὶ σκυτείνω τῇ τῶν εἰσέρας τοῦ θηλείου. τὸ δὲ αὐτῇ τοῦ Διὸς ἔσω πινος, ὅτι τῶν βασιλέων τῶν ἡμέρας συνήγαγε καὶ συνεκράδεν Αλκίμων, ἀπὸ δὲ αὐτῶν Αμφιτῶν. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδεν μὴ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον ὅτι, ἐμυδίσαντο ὅτι τῶν ἡμέρας μίαν εἰσέραν ἐποίησε. Λείοντος.] λέοντα τῶν καλεῖ διὰ τὴν ἀλκίαν, καὶ ὅτι τῶν αὐτῶν 4 λέοντα τῶν Νημέας συνήγαγε οἰκείας χερσίν, ὅτι καὶ καὶ σκυτείνω ἐρμᾶν τῶν δέμων 5 τῶν, ὅτι αὐτῶν.

34. Τείτων.] κυρίως ὅς Ποσειδῶν καὶ Αμφιτῆς, τὰ μὲν αὐτῶν μέλει καὶ ὁμολογῶν ἀνδρωπῶν, τὰ δὲ * ἐξ ὁμολογῶν καὶ ἑρμῶν δειφίς, καὶ αὐτῶν εἰπὼν, ὡς αὐτῶν ἰχθυοκένταυρος. νῦν δὲ Τείτων καὶ Ποσειδῶν καλεῖ, Τείτωνος τῶν καὶ τῶν καὶ καὶ. Η δὲ ἰσοεία αὐτῶν τῶν βολομένων δῖσται τῶν Δία, γὰρ τῶν ὁ Ζεὺς ἐκ τῶν ὁπέδου, τῶν μὲν ἄλλων δέος

ἔπειτα, Ποσειδῶν δὲ αὐτῶν Απύλων ὁρῶν ζητεῖται τῶν Λαο- μέδων, καὶ πυργῶσαι πλὴν Ἰλιον ἀπέσειλον. ὁ οὖν Λαομέδων τῶν Απύλων ἱερείας ἐπίμνησε. Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μὴ τῶν Απύλων χερσίν τῶν λατρείας μισθὸν ἐκ ἐδίδετο, ἀνα- κλῶν καὶ Λαομέδων ἐπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅς καὶ τῶν χερσίν κατέκλυσε δεινότατον τῶν θαλάσσης. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκάσας, Ησίων καὶ θυγατέρας κομήσας βασιλι- κῶς, ὡς περὶ αὐτῶν τῶν κῆτος ἐξέδετο. Περὶ αὐτῶν δὲ Ηρακλῆς * μετὰ τῶν ἰατρῶν μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ πλὴν Κολχί- δα γὰρ λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλαξε, περὶ αὐτῶν τῶν ἰατρῶν, ἰδόντες δὲ πλὴν Ησίων ἐν τῶν αἰματῶν δεδεμένον, καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ηρακλῆς εἰπε- ρμῶν ἐχεν εὐσταθῶς ταύτην, * καὶ ὑποχρεῖται παρὰ Λαομέ- δοντος ἀδαιμάκτως ἵππας λαβεῖν, οἱ ἐδίδοντο αὐτῶν ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διὸς τῶν Γανυμήδω ἀρπάσαντῶν, ἀδελφὸν ὄντα τῶν Λαομέδων, χερσίν τῶν ποιῶν, καὶ τῶν ὁπλισμένων περὶ τὸ σῶμα, ὡς καὶ τῶν ἐπὶ τῶν κῆτος, ἀδελφῶν τῶν τούτου ἐμπεπῆσται σῶμα. περὶ αὐτῶν τῶν ἡμέρας ἐνδεδεν κατακόπων 7 αὐτῶν, ἐξήλθεν ἀπὸ δεινῶν καὶ πλὴν τῶν αὐτῶν κεφαλῆς τείχεσιν. μὴ δὲ αὐτῶν δὲ παρὰ Λαομέδων τὰ ὑποχρεῖται, ἐξ ὧν ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἑλλὰς πληρώσας, παρὰ τῶν πάλιν πορθεῖ τῶν Ἰλιον, Τηλαμῶν περὶ τῶν τείχεσιν ἐξήλθον, καὶ εἰσέ- τῶν, καὶ Λαομέδων μὴ τῶν ἐκείνου ὧν ἀνελὼν Ηρακλῆς, πλὴν Ποσειδῶν, τῶν καὶ Πείδω καλεμένου, καὶ Ησίων, πλὴν πύκνης. Ησίων δὲ γέρας δίδωσι Τηλαμῶν, ὡς αὐ- τῶν, ἐξ ὧν ὕστερον Τηλαμῶν τὸν Τείτων γεννᾷ. τότε δὲ Ηρακλῆς καὶ τῇ Ησίων χερσίν, ὃν ἂν δέλη τῶν αἰμα- λῶν ἀνήσασται ἢ δὲ τῶν αὐτῶν δοῦσα καλύπτει, τῶν ἀ- δελφῶν 8 αὐτῶν Ποσειδῶν ἐπέλατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πείδω. Ημάλαψεν.] ἐκρῶσε, κυρίως δὲ τὸ ἐδίδειν, ἀμάλην γὰρ λέ- γεται τὸ χερσίν τῶν ἀσχυρῶν. ἀμαλάψω, ἐξ ὧν καὶ ἡμά- λαψε. Κάρχαρος.] ὁ ἐξυδὲς κύων, νῦν δὲ τὸ κῆτος. χάρ- χαρος, ὁ κατὰ τῶν ἐχόν τῶν ὁδόντων, ἦτοι καὶ κῆ- νότας.

35. Φλοιδέμβρος.] φλοιδέμβρος γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν 9 φλοιδέμβρος, φλοιδέμβρος καὶ φλοιδέμβρος.

36. Τινθῶ.] τῶν κῆτος καὶ χαρῆματι, παρὰ τὸ πίνω, τὸ ἀπὸ δίδωμι, καὶ τὸ δῶ, τὸ πίνω, πινῶν καὶ πινός, καὶ πᾶν χάρημα, καὶ ἡ χάρις, περὶ αὐτῶν τῶν πινῶν καὶ ἀπὸ τῶν με- δα. Λέβητος.] τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀπὸ τῶν ἐσχάταις, πλὴν ἐν ἀπλάγχθοις ἐμψύον τῶν κῆτος δέμων.

EMENDATIONES.

1. Στέφανος Grav. * Ex Grav. idque addendum putavit Gerbelius, quod alioqui nesciatur de quo subinferat Canonem. 2. Εφέλκω ex Grav. pro ἐφέλκωσι. * Ex Grav. 3 Sic lego ex Grav. τὸ μὲν παρὰ τῶν Impressi. 4 Λείοντος reposui pro λέοντος ex Grav. confir- matione id exigente. 5 Τῶν, pro τῶν, ex Grav. * Ex Grav. & Bar. 6 Ερμῶν reposui ex Bar. quod quidem rectius mihi videtur, quam quod antea ferebatur ἐρμῶν, & lectionem nostram confirmat Thaurinus in v. Ποσειδῶν. 7 Αὐτῶν potius scribendum vide- tur cum omnibus MSS quam αὐτῶν cum Impressi. 8 Εαυτῶν, pro αὐτῶν, ex Grav. 9 Φλοιδέμβρος reposui pro φλόγο οἰδόμενος, ex fide utriusque MSS. Gerbelius reponendum putavit φλόγῳ. 10 Τείτων, pro τείτων, ex Grav.

Σμύειας ἐσάλαξε ^a κωδείας πέδω

Ο ^b τεκνοραΐσης, λυμεῶν ἐμῆς πάσας

Ο δούτερον τεκοῦσαν ἀτρώτον βαρεῖ

⁴⁰ Τύψας ἀτράκτω ἑρνον, ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ

Πατρὸς παλαιστῆ χειρὶν ὀχμάσας δέμας,

Κρόνα παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἐνθα γηγενούς

Ἰππων παρεκτὴς ἔστιν ^c Ἰσχένος τάφος.

In calido campo, in ollæ focis non
ignitis

Infanticida, patriæ vastator meæ :

Qui alteræ matri invulnerabili
pectus

Gravi vulneravit fagitta, & in sta-
dio

Patris Luctatoris corpus manibus
fustulit,

Apud altum Saturni collem, ubi
terrigenæ

Equos turbans est Ischeni sepul-
crum :

VARIANTES LECTIONES.

^a Κωδείας Bar. ^b Τεκνοραΐσης ὁ λυμεῶν Steph. ^c Quidam legere malunt Ὀλίον, vide Canteri notas.

37. Σμύειας.] τείχας. ὡς τὸ * μείρω τὸ * μείζω
μείσω, μείγξ κὴ μνείγξ, εἰς πολλὰ γὰρ κὴ λεπτὰ ἐμειδῆσαι
αἱ τείχας, κὴ πλεονασιμῶς τὸ σμύειγξ. Κώδεα, ἢ κεραλή,
παρὰ τὸ κείδαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα· τὸ γὰρ λογισκὸν ἐν αὐτῇ,
κἂν ἔτεροι ὡς τὴν καρδίαν φασὶν ἔγω λέγεται κώδεα. ἢ
ἀπὸ ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης, ἥτις κωδεῖα λέγεται,
ὅτι κώμα κὴ ὕπνω δέη τὰς ταύτῃ φασκόντας, ὡς ναυπλὸν
γὰρ τὸ φυτὸν. Πέδω.] νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τῆς κήτης.

38. Ο τεκνοραΐσης.] Ἡρακλῆς. μὲν γὰρ Κερβεὺς ἀναγνώρι
ἐς Ὀφείας ἐλθὼν, Λύκον Ὀφείων βασιλεύοντα, κὴ βιαζόμενον
Μεγάρην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, γυναικῆ δὲ Ἡρακλέους, ὁ
Ἡρακλῆς τοξόσας τὴν βασιλέα ἀνείλε. μανία δὲ Ἄλφειον συζυ-
γεῖς τῆς Ἡρας ὄργῃ, κὴ τὴν ἰδίαν γυναικᾶ ταύτῃ Μεγάρην, κὴ
τὰς τέσσαρας πῦδας αὐτὰς τοξόσας ἀνείλεν, Ὀρίτιον, Θηέ-
μαχον, Δημοκόοντα, κὴ Κρεοντάδην, ὁ δὲ Πίνδαρος ὁκτὸ
λέγει πῦδας Μεγάρης κὴ Ἡρακλέους, τὰς ἀναρεδέντας αὐτῷ.
ἔτεροι κὴ δύο υἱὲς Ἰφικλέους τὸ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς δὲ Μεγάρης
πυσὶ λέγουσιν ἀνείλεν. Λυμεῶν.] ἥτοι φθορὸς κὴ περιθιγῆς.
ἐξέστη δὲ πάσας ² Ἰωνικῶς.

39. Δουτέρην τεκοῦσαν.] τὴν Ἡραν, ἢ ὡς μητρὶν
αὐτῆς, γυνὴ γὰρ ἡ Διὸς. ἢ ὅτι αὐτὸν ἐδήλασεν, ὅντα πε-
δῖον Ἄλφειο κόλπου ἐνεγκάμενη, πειδεῖσα τῇ Ἀθλῶν. Ἄλλως.
δουτέρην τεκοῦσαν τὴν Ἡραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὴν διὰ τὸ κόλπε
ἠώγειν, ὡς πάλαι καὶ τεκνοποιμένη, κὴ ὅτε αὐτὸν ἐδήλα-
σε πειδεῖσα τῇ Ἀθλῶν, ἐλύπησεν αὐτὴν. ἢ ὡς μητρὶν
αὐτῆς, γυνὴ γὰρ ἡ Διὸς, ὅθεν αὐτῇ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φει-
σαμένη τὸ δηλαδὲν. κὴ Οἰμωρ.

Τὴν δ' Ἡρην, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρυώνος

Δεξιτέρῳ χεὶρὶ μάζον ὀϊστὶν τριγλώχηνι

3 Βέβληκεν, τότε κεν μιν ἀνήκετον λάσειν ἄλγος.

Ἀτρώτον.] τὴν Ἡραν ὡς θεῶν, μὴ πρῶτοκλήνην· ὅτε γὰρ Ἡρα-
κλῆς ἐπολέμη τῇ 4 Πύλῳ κὴ τῇ πατρὶ Νέστορος Νηλεΐ, διὰ τὸ
μὴ χαθάραι αὐτὸν τὸ φόνου Ἰφίτη, συμμαχοῦσαν κὴ τὴν Ἡραν
Νηλεΐ χεὶρὶ δὲ δεξιῶν τοξοῦει μάζον ὀϊστὶν τριγλώχηνι, καὶ δά-
φνησιν Οἰμωρ. τὸτο δ' ἐν μὲν Οἰμῶ καλλίστως ἀλληγορε-
ύμενον πέφυκε, νῦν δὲ παιδιῶδες κείται κὴ μυθικόν. Βαρεῖ
ἀτράκτω.] δεινῶ βέλει.

40. Στέρνον.] τὸ στήθος, παρὰ τὸ στέρον τῆς νοῦ ἔξ' ἐνταῦθα.
ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία κὴ τὸ ζωπλόν, ὅθεν ὁ νῆς τὰς δυνάμεις ἀρύει.
Ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ.] ἐν μέσῳ τε τῇ διαύλῳ κὴ τῇ σαδίῳ.

41. Πατρὸς παλαιστοῦ.] Ἡρακλῆς κατὰ πολέμους Αὐγείαν
τὴν βασιλέα τῆς Ηλιδος, Ηλίας δὲ παῖδα κὴ ἱφίστους, διὰ τὸ
μὴ λαβεῖν τὴν μητέρα τὴν Ἰφίστην κατὰ τὸν νόμον τῆς πόλεως, κὴ
τὴν Ηλιν πορδήσας, ἐκ τῆς λαφύρας ἐκείσε ἀγῶνα τῷ Ολυμπίῳ
Διὶ συνείησας, κὴ Ολύμπιον τῶτον ἐκάλεισεν, ἐτελείτο δὲ ὁ
ἀγὼν, καὶ πνικαίησας, ἢ τὸ σαφές ἐστι φάναι, καὶ μὴ μὴ
πνικαίησας, ἢ γυναικῶν δὲ οἱ ἀδελφεὶ πένταθλον, κὴ ἑτέρους
ἀθλούς· ὁ δὲ πένταθλος ὡς, πυγμὴ, δρόμος, δίαλμα, δίσκος,
κὴ πάλη. ἐν τῇ καταρχῇ δὲ κὴ τῷ τετέλει περὶ ἀγῶνι,
Ἡρακλῆς παρεκλείτο εἰς πάλιν τὴν βολόμενον, ἐδένος δὲ
τολμῆτος, ὁ Ζεὺς παλαιστῆς εἰκαδὲς, συνέμειξεν Ἡρακλεῖ, καὶ
μέχρι πολλῆς τῆς πάλης ἰσοπαλὸς γενομένης, ὁ Ζεὺς φανεροῖ
αὐτὸν τῷ παιδί. τὰ δὲ Ολύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελείτο, ἀπὸ
1 α' τῆς Σελεύης μέχρι 5 α'. παρεγυμνάζοντο δὲ περὶ
ἡμέρας 4. Ὀχμάσας.] ὅππῃσιν, κρατῆσας, ἐκ τῆς ὄχθης, κὴ
πλεονασιμῶς ὄχθος, κὴ ἐξ αὐτῆς ὀχμάζω, τὸ ἐπικειμαι. Δέ-
μας.] τὸ ζῶν σῶμα, ὡς τὸ δειδῶς κὴ συνεισηκέναι. Δέμας
τὸ τεθνηκός, παρὰ τὸ δαμῶν, τὸ δαμάζω, τὸ δαμάσθην κὴ λυ-
θέν. κὴ σῶμα τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶν ἔξ'. σῶμα τὸ τεθνη-
κός, ὡς τὸ σημειῖον ἔξ' τῆς ποτε ζῶντος. οἷον λέγοντες
Ἄλφειον σῶμα κὴ Δέμας, ληροῦσιν.

42. 43. Κρόνα ὄχθος.] 5 ἢ Ολυμπία, περὶ τὸν Κρόνον
λόφος ἐλέγετο. Γηγενός.] τὴν Γίγαντος. Ἐρμὸς κὴ Ἱερείας υἱὸς
Γίγας, Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἰχέος. Ἐρμὸς δὲ γεγονότος, ἐδῶκε
χρησμός, μὴ ἂν ἄλλως λυθῶναι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τὸ εὐγενὲς
τυτῆ ἵππος· πάντων τίνων ἀπορρυμένων, ἐδέληκεν ὁ Ἰχέος
τυτῆ. 6 καὶ τυθέντος, ὁ τάφος δεικνύται ὡς τὸ καλῶ-
μενον Κρόνον λόφος, πλησὺν τῆς χαμπήτης τῆς Ολυμπίας. κὴ
τιμαῖς πλείστας αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἡμῶν ἡμέραν ἐτίθη, κὴ
ἀγῶνας συνίσταν. λέγει δὲ αὐτὸν Ταραξίππον, ἐπειδὴ ὅτι
ταράσων κὴ δορυβῶν τὰς ἵππους ἀγωνίζομενος, ἢ ἀγῶνα τινὲ
κὴ 6 αἰδῶν δυνάμει, ἢ δάφνης ἐσώσης ὡς τὸ τάφος, κὴ 7 σπιο-
μένων τῶν φύλλων αὐτῆς ταράσων τὰς ἵππους τῇ σκιά τῶν
φύλλων. καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταραξίππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνίζο-
μενοι ἵπποι, ὅταν γῆνται ἐκείσε, ταράσσονται.

EMENDATIONES.

* Ex Grav. 1 Ita hunc locum emendavi ex fide Phavorini & omnibus MSS. prius autem scriptum fuit ἐς Ὀφείας ἐλθὼν εἰς Λύκον Ὀφείων
βασιλεύοντα, κὴ τὴν βασιλέα γυναικῆ βιαζόμενον &c. * Τὴν βασιλέα recte abest ex Grav. 2 Ἰωνικῶς pro Ἰωνικῶν ex Seld. 3 Ita restitui locum hunc ex
Homero, qui prius corrupte scriptus erat. Βέβληκεν τότε κεν μιν ἀνήκετον ἄλγος ἱλαχην. 4 Πύλῳ, pro Πύλῳ, ex Grav. 5 Ἡ Ολυμπία reposui pro ἡ
Ολυμπία, &c paulo post τῆς Ολυμπίας pro τῆς Ολύμπης ex omnibus MSS. 6 Αἰδῶν, pro αἰδῶν, ore Grav. 7 Ex Grav. σπιομένης αὐτῆς Impressi.

Ο^a ^β θαλάττης Αυσονίπιδος μυχούς
 45 Στενοῦς^b ὀπιπιδύσσου ἀγείδου κύνια
 Κζανὼν ὑπὲρ ἀπήλυγτος ἰχθυωμένη,
^c Ταυροσφάγον λέαιναν, λὺ αὖτις πατὴρ
 Σάρκας κατὰιδων^d λοφνίσιν^e δομήσατο,
^f Λέπιδων ἐ τρέμουσιν, ^g ἐδάιδου θεάν
 50 Εξλωάειξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δόλω

Qui maris Italici specus
 Angustos observantem favam canem,
 Supra scopulum piscantem leaenam,
 Tauros macstantem occidit: quam
 rursum pater,
 Corpore lampadibus combusto, re-
 fuscitavit,
 Non timentem Proserpinam, in-
 fernam deam:
 Quem quondam dolo necavit in-
 ermi

VARIANTES LLECTIONES.

a T^{us} Bar. alii que. b Οπιπιδύσσα Seld. c Al. Ταυροσφάγων d Al. Λοφνίσιν fine, finali, repugnante metro. e Al. Δομήσατο Seld. Δομήσατο quidem habet Bar. sed isti primæ o superscribitur ω, eadem, ut videtur, manu; quod rursum in Scholiis, factum. f Ver- sum hunc non agnoscit Seld. f Ουδιδου θεῖ Bar. alii etiam θεῖ habent.

44. Αυσονίτις.] Ιταλική, ὅπου Αὐσονος τῆ Οὐλοσέως καὶ Κίρκης παιδός, ἄλλοι δ' ἀφ' ἑτέρου Αὐσονος εἶπον. Αὐσονία δ' κυρίως, ὡς Δίων γραφὴ Κοκκιανός, ἢ Ἄνδρυσκος γῆ μόνη λέγεται, μέσῳ Καμπανῶν καὶ Οὐλοκῶν παρὰ θάλασσαν κει- μένη. συγχωρὶ δὲ καὶ μέλει τῇ Λατίᾳ Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὡς τε καὶ πᾶσαι Ἰταλίαι ἀπ' αὐτῆς. * οἱ δὲ τραγικῶν ἡμῶς τὰς Γραικοὺς Ἑλλήνας Αὐσονας λέγοντες, αὐθεντικῇ ἀδείᾳ, καὶ ἐ ποιητικῇ τῷ ποίησι. Μυχός.] παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

45. Οπιπιδύσσα.] ὀπιπιδύσσα, βλέπω, ἐκ τῆ ὀπῆ, τὸ βλέπω, παραγωγῶς ὀπιπιδύω, καὶ Ἀπικῇ αὐξήσῃ ὀπιπιδύω. Ἀγρία κύνια.] 3 τῶν Σκύλλαν θυγατέρα Φόρκου θυγα- τρι, κατεδίδου πινὰς τῆ παραπλέοντων τὸ Σικελικὸν πέ- λαγον. καὶ δὴ καὶ Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονεῖδας βίβας ἐλαύνων ἐξ Ερυθρίας, ὡς ἐρῶντο καὶ τὸ πορθιόν, καὶ μέλας Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀρπάσασα τῇ ταύρων πινὰς ἢ ἐνδεῖσα Σκύλλα, καὶ ἀνελθούσα, καὶ αὐτὴ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναίρεται. ὕστερον δ' καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ Φόρκος, κούσας καὶ ἀρεφύτας λαμ- πάσιν, ἐξωποιοῖσιν. λὺ δὲ, ὡς φασι, πρὸς τὸν ἢ Σκύλλα γυνὴ ἀπεπῆκε, Ποσειδῶν δὲ σωθεῖσα, Ἀμφιτρίτης ζήλοτυπώσεως, καὶ φάρμακα ἐμβολαῖσιν τῇ πηγῇ, ἐφ' ἣ εἰσθῆ λείδω, ἀπε- θνήσκουσι. Λέαιναν δὲ αὐτῷ εἶπε, ἀφ' τοῦ φέρειν. Ταῦτα μὲν τὰ μυθολογία, τὸ δ' ἀληθὲς ὅπως ἔχει. ἢ Σκύλλα περὶ τὸ Ρήγιον δ' Σικελίας ὅστις ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ἔχει τῶν πέτρων πολλὰ καὶ μεγάλα, ἔχουσι κοίλους τόπους καὶ ἀπήλεια, ἐν αἷς κατὰιδουσι θεία θαλάσσια, ὅφ' ἢ πλοῖον ἐν τῇ πέτρᾳ ἀκοντιζομένων ἐκ τῆ τ' Χαρίδδως ὕδατος καὶ 4 συχλωμένων, τοὺς ἀνδρας ἐδίεσιν. ἢ Χαρίδδως δὲ καὶ ἢ Σκύλλα πλοῖον εἰσὶν. ἢ μὲν γὰρ Χαρίδδως περὶ Μεσσηνίαν ὅστις, ἢ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ρήγιον, ὡς ἐφύω. τὸ δ' Ρήγιον ἰσχυρὸς ἐκίσει, 5 ὁ Αἰόλος, ὡς φησι Καλλιμάχου.

Ρήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοχάσας Αἰολίδαο.
 Ἡρακλῆς οὐκ ὁρῶντα ὦν, καὶ τραγικῶς, ὡς ἀπὸ πλεον τῆ- τας τῶν τόπων μὲν τῇ Γηρυονεῖ βωῶν, ἀπώλεσεν αὐτόν, πινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν ποταμὸν καὶ μνηστῆρας, ὅστις ἐμυθολογία τῶν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελθῆναι Φόρκος δὲ, ἥτοι ἢ θάλασσα, ὁ ταύτης πατὴρ (ἢ γὰρ θάλασσα θυγατὴρ ταύτῃ ἐποίησιν) λαμ-

πᾶσι πάλιν αὐτῷ ἀνελθῶσιν. ἥτοι ἡλίας κινήσῃ, ἢ χερόνισ- τῃ πάλιν τ' ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακαθαίρει, καὶ τὸ μηχανήμα ἢ θά- λασσα χεῖρα, μετέστρεψε ταύτῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν θυγατέρα.

46. Σπύλις.] ἀπὸ λαοῦ ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ λαοῦ, 6 ὅφ' ἢ ἐσπασμένης τῆς λάας τῆς, καὶ ὑποκοιτισκόν ἀπὸ λυγῆς, ἢ ἐσπασμένης λάας, 7 ἥτοι λιθίς. ὅστις καὶ ἀμεινον γραφίδι δὲ τ' ἰώτα, ἔσπῃ δὲ τ' διχρόνου εἰς δίχρονον, δὲ τ' ὑπὸ ἀπὸ λυγῆς γραφίδι. ἰχθυωμένη.] ἰχθύας κρατοῦσαν * καὶ ἀγρεύουσαν. * ἢ δὴ καὶ ἰχθύος πλέουσαν, μυθικῶς γὰρ τὰ Λυκόφρονος νοεῖται.

47. Ταυροσφάγον.] ὡς φαγῶσα ἐκ τῆ Γηρυονεῖαν ταύρων, αὐτῷ εἶπεν. λέαιναν, δὲ τὸ φονικόν. ταυροσφάγον δὲ, καὶ ἐ ταυροσφάγον * δὲ τὸ μέγιστον, ἢ ἰωνικῶς, * οἱ γὰρ Ἴωνες ἔπω μὲν τ' ὁ λέγεται, Θεόδοτος, καὶ Θεόδοτος, καὶ τὰ ὅμοια. οἱ Ἀπικῶν δὲ ἀπὸ ἀλλοῦ τὸ σ. κοινῶς δ' ταυροσφάγος λέγεται, ὁ δὲ σφάγιον ταύρου. ταυροσφάγος δὲ, ὁ σφάγιον 9 ταύρου.

48. Σάρκας κατὰιδων ἐξέδω. Λοφνίς.] ἢ μεγάλη λαμ- πάς, 10 λοφνίς τις ἔσται, ἢ λίαν, πρὸς τὴν μεγάλην, φαίνουσα, καὶ συγχωρῇ λοφνίς. Δομήσατο.] ἔσπῃ ἢ λέξις, ὅπου τ' τεκλόνων καὶ δομητόρων, ἀπὸ τῆ ἀνελθῶσιν, ἀνήγειρεν. τὸ δ' δομήσα- το, ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γραφίδι, τὸ γὰρ μ' ἐκκρίνει αὐτὸ, ὡς τὸ φιλομνηστὴς ἀφροδίτῃ καὶ κακῇ πινὴς ἐδιπλασίασαν τὸ μ', δὲ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. εἰ δ' μέτρα τις τῶν γραφίδι, καὶ ἀγροῇ, μανθανέτω, ὅτι Ἀπικῇ ἐκτίσῃ γραφίδι μέτρα, ὡς τὸ δώτης, πώτης, καὶ τὰ ὅμοια.

49. Λέπιδων.] ἢ τ' ψυχλῶν, παρὰ τὸ λελεπισμένον καὶ ἀερώδῃ εἶναι, λέγω δ' τῶν Σκύλλαν αὐτῷ, ὅπου μέγιστον τὸ πᾶν. ἢ Λέπιδων, τ' Περσεφόνῃ, ἥτοι τ' μοῖραν, καὶ τ' θά- νατον, παρὰ τὸ λεπιδώειν καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποδυσκόντων. ἀνέστησε δ' Φόρκος τῷ μὴ φοβημένῳ ἐκίστε τ' Περσεφόνῃ. Οὐδιδου θεῖ.] τῷ 11 Περσεφόνῃ.

50. 51. Ον ποτὶ ἐξλωάειξεν 12 Ἡρακλῆος ὁ νέκυς, ὁ Νέσος, δεξιέμενος καὶ φιλοποινοσάμενος πάλιν τ' ἄδῳ, δὲ τ' θάνατον δὴθεν τ' Ἡρακλῆος. ἢ 13 δεξιέμενον, ἢ ἀνελθῶν ὁ νεκρὸς Νέσος τ' Ἡρακλῆα, τ' δεξιέμενον, καὶ φίλον ὄντα πάλαι τ' ἄδῳ, ὅτε κατὰιδων ἀνάξαι τ' Κέρβερον. ἢ δὲ

EMENDATIONES.

1 Κοκκιανός reposui ex Seld. pro Κοκκιανός, idque ita prius restituerat Gerbelius. 2 Οἱ δὲ ἡμῶς τῶν Γραικῶν Αὐσονας λέγουσι Ἑλλήνας Bar. Οἱ δὲ ἡμῶς τῶν Γραικῶν Αὐσονας λέγουσι Ἑλλήνας Seld. 3 Τῇ Σκύλλαν φασι legunt Impressi Codd. Ego φασι expunxi, ex fide Seld ut omnino supervacuum; nisi forte sic legere mavis, cum Bar. τῇ Σκύλλαν λέγῃ φασι δὲ &c. 4 Συγκλωμένων, pro συγκλονμένων, ex omnibus MSS. 5 Ο Αἰόλος reposui ex Seld. pro Αἰόλος, ut constructio fieret manifestior. 6 Id reposui ex Bar. & Grav. pro παρὰ τὸ ἐσπασμένης λάας ἔσται. 7 ἥτοι, pro ἥτι, ex omnibus MSS. * Ex Bar. hoc additum est. * Ex Grav. 8 Impressi Codd. habent σφάγιον, Ego mutato accentu le- gissem σφαγιόν, si non omnes MSS. habuissent σφάγιον. 9 Illa prius indistincte scripta erant, ταύρου, σάρκας &c. 10 Λοφνίς, pro λοφνίς, ex Grav. & Phavorino, qui cum paullo post μεγάλην pro μεγάλα habent, hinc emendandus est. 11 Et hæc prius indistincta legebantur. 12 Ηρακλῆας habet Bar. quæ lectio potior mihi videtur. 13 Δεξιέμενον pro δεξιέμενον, ex Seld. & Grav.

Στένω, ^a σένω σε διασά, καὶ τειπλά, δοξός	Defleo, defleo te bis terque, rursus
⁷⁰ Αὔθις πρὸς ἀλκίω, καὶ διαρπαγὰς δόμων,	Hastæ vim, & ædium direptiones
Καὶ πῦρ ^b ἐναυγάζου αἰσωπύριον.	Spectantem, ignemque vastatorem.
Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφοις Ατλαντίδ ^c	Defleo te, Patria, & sepulchra Ele- ctræ
Δύπης κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπῖ ^c κῦτει,	Filii, natatoris: qui olim in utre confuto,
Οποῖα πόρκ ^c Ἰσραυὶς τετρασκελῆς,	Instar Istrii apri quadrupedis,
⁷⁵ Ασκῶ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,	Singularis utri corpus involvens,
^d Ρειθυμνιάτης κέπφ ^c ὡς ἐνήξατο,	Tanquam Rhithymnia fulica ena- tavit,
^e Ζήρινθον δῶξεν τῆς ^f κυνοσφοδυῖς θεᾶς	Zerinthum canivoræ antrum Deæ
Λιπὼν, ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβώτων, Σάον.	Relinquens, Saum, munitum Co- rybantum ædificium:

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. σένω διασά. Bar. habet διπλά, sed eadem, ut videtur, manu superscribitur duplex στ. ^b Al. ἐναυγάζουσαν. ^c Σκῦτⁱ Bar. alii que, Τειπεῖ utramque lectionem agnovit. ^d Ρειθυμνιάτης Bar. al. Ροθύμνιάτης. ^e Al. Ζήρινθον. ^f Al. κυνοσφάγⁱς διⁱ. κυνοσφάγⁱς Seld. κυνοσφάγⁱς Bar. alii que.

69. Διασά καὶ τειπλά.] παρ' ὅσον ἡ Ἰλι^α τείτον ἐπορ-
θῆναι πρὸς αὐτὸν μὲν γὰρ, ὡς εἴπομεν, ὑπὸ Ἡρακλέους διὰ τὰς ἰπ-
πύς ἐπορθῆναι τὴν Λαομέδοντος, καὶ τὴν Ἡσίο^ν ἡσίο^ν. Δύττερον δὲ
κατέδραμον ταύτῃ αἱ Ἀμαζόνες, ὡς περὶ ἐν τῷ γάμμα
φασὶν Ὀμηροί, ὡς ὑπὸ Πειάδⁱ.

— ΟΤΕ Τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιπάνειραι.

Τείτον δὲ διὰ τὴν πολυδρόμῃον ἑλάνω, ὑπὸ τῶν ἑλλάνων πορ-
θῆναι καὶ καυθεῖν, τελὲς ἡφανίσθη. * Ἡ ἐρμινεία. Στινάξω
σε, ὃ πόλις, διότι, καὶ τειπλά, πάλιν πρὸς δόρατα, μάχῃ, καὶ
αἰχμαλωσίαν οἰκὼν ἐρχομένη, καὶ πῦρ ἀπῆσαν ἀφανισκί^ν.

72, 73. Στένω σε, ὃ πόλις, καὶ τὲς ἐν σοὶ τάφους ἡ^ς
πρὸς ἡμῶν, τὴν τε * θυγατρὸς Ατλαντί^α * Ἡλέκτας, καὶ
τὴν υἱὸν αὐτῆς Δαρδάν^α. ὅς ποτε ἐπὶ τῇ κατακλυσμῶⁱ ἐξέ-
μην δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτῆς, καθάπερ τὸ περὶ τῆς
Ἰστρον τετράπο^ν ζῶον εἰώθετο ποιεῖν, ὅτε τὸ αὐτῆς δέρμα
ἀναφύσσει, καὶ περὶ τὸν Δάννυβιν ποταμὸν, ἀναφύσας ἐπὶ
τῷ Ἰλίῳ, καὶ αἰεὶ τὰς κατακλυσμῶⁱ τῶν Κορυβάντων.
τὸ δὲ ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατέκλυσε πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Ζεὺς
ἐπὶ τῇ Διὶ καλῶν^α, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐπλεον ἐν τοῖς
ὑδασι, καὶ τὰ τεῖχη κατέπεπον, ἡ δὲ δένδρων δὲ καὶ ἀμπε-
λων τὰς καρπὰς τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο, αἱ δελφίνες, καὶ
αἱ φῶναι, αἱ αἰεὶ τὴν σιωπῆν τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι. Καὶ τά-
φους] ἀντὶ τῶν τάφων τῆς δύπης καὶ κολυμβήτο^ν κέλωρος καὶ
υἱὸς τῆς Ατλαντί^α θυγατρὸς Ἡλέκτας, ὅς ποτε ἐν τῷ
ἐκπῶ^ν σκῦτⁱ καὶ δέρματι, ἡ καὶ τῇ καὶ χωρὶς αἰετῶ^ν καὶ ἐπλε-
σεν, ὡς περὶ Κρητικὸς. ἐπλεσε δὲ μονήρης, μονόκωπος,
ἡ μόνος, ἀμφελυτρώσας καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσπί^α,
ὅποια καὶ ὡς περὶ πόρκος, ζῶον Ἰστρον τετρασκελῆς. Δαρδάνος ὁ
Διὸς καὶ Ἡλέκτας τῆς Ατλαντί^α θυγατρὸς, καταλιπὼν τὴν
Σαμοθράκην ἐν τῇ κατακλυσμῶⁱ, θεῖαν κατασκευάσας,
καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κίττει τὴν Δαρδα-
νίαν, καὶ ἐπὶ τῇ Τροίᾳ μέρⁱ ἐλθὼν, κίττει τὴν Δαρδα-
νίαν ἐν τῷ μέρⁱ τῆς Δαρδανίας. ὕπερον γὰρ καὶ ἡ Δαρδανία,
καὶ ἡ Ἰλι^α, καὶ ἡ Τροία, μία πόλις γέγονεν. Νυκτίμου δὲ
τῆς βασιλέως ἀρχόντος, ὁ κατακλυσμῶⁱ, ὡς λιροδοί, γέγονε, καὶ
διὰ τὴν Πέλοπ^α κρεωρίαν, πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα ἐρωγε

γινώσκω ὑπὸ Δαρδάν^α. διὰ τὴν τοῦ γαυ^α λιροδοί γενέσθαι τὴν κα-
τακλυσμῶⁱ, ἡ δὲ Ἀζανα τὸν Λυκόν^α, καὶ τὸν ἡ^ς Λυκόν^α
παίδων ἀσπίδα, ὅπⁱ τὸν Νυκτίμον κατατεμὼν, ἐθύσε τῇ
Διὶ. γέγονε δὲ καὶ ἑτέρας ὁ κατακλυσμῶⁱ ὡς περὶ ἑλάνω
καὶ Βύραν τὰς πύλεις, ἀνέμων πνευσάντων ἐναντίον, σπῆναι
νέφ^α πολλὰ, καὶ ἐξῆναι ὕετος, καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμῶⁱ.
Δύπης δὲ εἴπε^ν τὴν σιωπῆν δύν^α ἐν τῇ θεῖᾳ διὰ τὸ
χειμάζον^α, ἡ τὴν κολυμβήτ^α, διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πῆσαντα
τὰς θεῖας ὑπὸ Σαμοθράκης πλεῖσαι, φεύγοντα τὸν ὅπⁱ
Δευκαλίων^α κατακλυσμῶⁱ.

74, 75. Πόρκ^α.] ζῶον ἐπὶ παρὰ τὴν Ἰστρον ποταμὸν, τὸν
καὶ Δάννυβιν καλέμενον, τετρασκελῆς, λεπτὴν σκεπτόμενον
δέρματι, ὁ φουσκώμενος γίνε^ν ὡς ἀσπίς, καὶ γίνε^ν ὡς λεπτοῦς
ἐξέρχεται δὲ ὅπⁱ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ ² εὐθὺς φυγ-
μὸν ὑποδύσκει. Μονήρης δὲ εἴπε^ν τὸν Δαρδάνον, διὰ τὸ μὴ
κῶπ^α αὐτὸν κεχεῖσθαι ἐν τῇ θεῖᾳ. Τὸ δὲ ἐξῆς * ὡς περὶ * ὡς
πόρκ^α τῇ ἰδίᾳ δέρματι, καθάπερ ἀσπίς, ὅπⁱ σκεπτάσας τὸ σῶ-
μα γίνε^ν, ὡς καὶ ὁ Δαρδάν^α ἐπὶ τῇ θεῖᾳ ἐπλεσε, τέ-
σσαρες λίδ^ας ἔχων, καὶ σκεπάζων αὐτὴν τὸ σῶμα καθάπερ πόρκος.

76. Ρειθυμνία.] πόλις Κρήτης. Κέπφος.] θαλάσσιον ὄρνιθ^α
λαροειδές, ὅπⁱ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν οἱ παῖδες τῶν αἰετῶν.

77, 78. Ζήρινθον ἀν^α.] Θρακικὸν ἀσπίδα. Ἀν^α.]
τὸ ἀσπίδα, παρὰ τὸ ἀνατεσπῆναι, ἢ γὰρ τεσπυμμένον ἐπὶ.
τὸ Θρακικὸν καταλιπὼν ἀσπίδα τὴν Ρέαν, ἡ τῆς Εὐκ^α, ὁ
Δαρδάν^α καὶ γὰρ καὶ ἡ Ρέα, λέγουσιν, ἐποχήμενη, καὶ ἡ Εὐκ^α
ἐνοφύς ἔσας, φοβεραὶ. Δύουσι δὲ αὐτὰς κύνας, ὡς φασὶ Σά-
φρων ἐν Μίμοις, ὁ γὰρ κύων βαλὼν λυεῖ τὰ φάσματα, ὡς καὶ
χαλκὸς κροτηθεῖς, εἴτε π^α τοιοῦτον. Σάον.] ὄνομα ὄρν^α
Θρακικὸν, ὃ μέμνηται Νίκανδρος, ὡς πῶς λέγων ἐν
Θηαιακοῖς.

Η Σάον, 4 ἢ Μοσύχ^α.

Τὸ Σάον ἀσπίδα Θρακικὸν, ἀσπίδα τὴν Ρέαν, ἡ τῆς Εὐκ^α,
τῆς δὲ δεχομένης εἰς δύσαν τὰς κύνας. οἱ Κορύβαντες, οἱ
πνὲς εἰς δαίμονες, περὶ τὴν Ρέαν ἰδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν Κέρ-
τες, Δαναΐδ^ας νύμφης Κρήτης καὶ Ἀπύλλαντος παῖδες. οἱ δὲ
Κορύβαντες, Θαλαί^ας καὶ Ἀπύλλαντος.

EMENDATIONES.

* Hac inferui ex Seld. quibus sublati Interpretatio esset mutila. * Et hoc ex eodem Codice addo. 1 Δευκαλίων^α pro Δευκαλίαν^α, ex
Bar. & Grav. 2 Δάρρον Grav. ἀρρῶν Phavorinus. * Ex Bar. & Grav. prius indistincte legebatur, τὴν δὲ ἐξῆς ὡς πόρκ^α &c. 3 Ἀν^α τεσπυμμένον
Grav. & Phavorinus: sed recepta lectio potior videtur. 4 Ita emendavi ex Nicandro, nisi potius Nicandrum hinc corrigendum putes.
ἢ Εμοσύχ^α Vnlz. ἢ Εμοσύχ^α Bar. & Grav. Vide Notas. 5 Ρέα pro Ρέα, ex conjectura Gerbelii, cui fidem faciunt omnes MSS. Codd.

79. Ημῶν^α.

Οτ' ἡμάθωνε πᾶσιν^a ὁμβήσας χθόνα

80 Ζῆλος καὶ χάρις ἐν ναυσίᾳ, οἱ δὲ πρὸς πέδῳ.

Πύργοι χλητρείποντο, τοι δὲ λωιδίσκω

Νήχοντο μοῖρα παρ' ὀφθαλμῶν δαδρῶντες·

^bΦηλὸν δὲ, ἡ δρύκαρπα, καὶ γλυκιὴ βόζευ

^c Φάλαγ τε, καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἄρσένων

85 Φέρβοντο φώκαι λέκτρα δουρῶσαι βροτῶν.

Λάβωσι θεόντα^d χρουνόν ἐπιερωμύον

Τρήρων & εἰς ἀρπαγμα πεφναίας κινὸς,

Ἦν πόλεως ὑγρόφοιτος ἐκλαχέυε),

Quando cunctam vastabat hume-
ctans terram

Grandifonus Jovis imber, turri-
bus quidem

In solum cadentibus, hominibus
verò natantibus,

Ultimo ante oculos fato con-
specto :

Glandes autem, fructusque, &
uvas dulces

Balænis, delphinisque depascenti-
bus, & phocis,

Quæ in humana virorum irru-
bant cubilia.

Video currentem grypem ala-
tum,

Ad columbæ rapinam, canis necandæ :

Quam vultur undivagus genuit,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

a Ομβείσας Bar. b Al. Φηγόνδε. c Al. φάλλαγ. d Γρυὼν Bar. Seld. γρυῶνα al.

79. Ημάθων.] ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσε, ἄμαθος δὲ δι' ἐνὸς μ ῥαφίται, ἐκ ⁷ ἀμαθῆς καὶ ἀμέπειτος ⁸ ἐτυμολογημένη, καὶ ἄμος κ¹ συγκοπῶν γινόμενον, δι' ἐνὸς μ ῥαφίται, μόνου δὲ τῶτο οἱ Διολεῖς ² διπλασιάζουσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά.

80. Καχλάζων.] ἤχω φερόμενος. Νασμός.] κατα-
κλυσμός, ἐκ τῆς νάω ῥήματος, ὅθεν καὶ ναύτης.

81. Τοὶ δὲ. ἑλπιῶς, ἀντὶ τοῦ, οἱ ἄνθρωποι.

83. Φηγόν.] πῶς βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγὸν καὶ
φηγὸν λεγομένην. οἱ δὲ ἄρχαιοι κατὰ τὸν οἶτον εὐρεῖν, βα-
λάνας ἤσπον, καὶ ὁπώρας. Δρύκερπα.] πᾶσαι ὁπώραν, ὥς πε-
ρησὶν ἐν τῇ Δουδακαμπεσίᾳ Ορρενός, Βάλλειν ἔργα τε πάντα,
τά τε δρυὸς ἄκρα λέγει).

84, 85. Φάλαυνα.] Ζωύφιον ἔστιν τὰς λυχίναις ὀπιπ-
τόμενον, ὃ καὶ πυραυσεύμενον, 3 καὶ ψύχρον, καὶ ψύρα καλεῖται.
λέγει δὲ Φάλαυνα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἀλλεῖσθαι. μακρὸν ἔχει τὸ α
καὶ σπασσραφόμενον, καὶ δι' ἐνὸς ἁ δὲ γράφεται, τὰ γὰρ ὀνόματα
τοῦ ἔρμιατων βραχύτερα, ὡς τὸ δάλλω δαλὸς, ἀγγέλλω ἀγ-
γελος. καὶ ὡς μὲν τὸ φαλαίνης, τὸ χερσαῖον ζωύφιον, ὃ καὶ 4 κε-
δηλοσεύριαν ἰδιωτικῶς φασίν, εἰπόμενον. ἔστι καὶ Φάλαυνα, κη-
τόδης ἰχθύος, καὶ ἁποκοπὴν γένεσθαι φαλαῖν εἶπεν. Αἱ τ' ἐπ' ἀρ-
σένων.] αἱ φῶκαι τῆς αἱ δουρῶσαι καὶ ἐρωτικῶς ὀρμῶσαι ὀπ-
τὰ λέμεθα τῶν ἀρρένων βροτῶν. ἡ φῶκη θαλάσσιον κητος
ὅστις, χερσαῖον βοῖ, ἢ μᾶλλον βομβάλων παρῳοῖον, ἔρῃ δὲ
συνεστὸς ἀνδρῶν, ἔστι δὲ καὶ πρὸς μαγείαν ὀπιπτόμενον.

86. Ἀέτωμα θέοντα γράνον.] ἃ λόγον περὶ Ἀλέξανδρου
ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι συσπείζοντα τὴν Ἀλέξανδρον θεωρῶν πε-
ρὶ αὐτοῦ ἀπαγγέλλω ἃ Ἐλένης, γερουσίας ὅς λέγεται, καὶ ὁ κορυμὸς. καὶ
Ομηρεῖς,

Γερὺν ἢ δαίοντο, μέγας δ' Ἡραϊσος ἀνέστη.

Νῦν ὁ θεὸς ἡ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει, διὰ τὸ ἐκ τῆς
ξύλου πεποικῆσθαι, ἐπερωρῶν δὲ διὰ τὰ ἄρματα, παρ' ὅσων ἡ
πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, καὶ μένουσιν. ἡ θεὸς, τὸν
Ἀλέξανδρον αὐτὸν, λέγει τὸ ὄναρ, ὃ εἶδεν ἐκείνους, ὅτι βαλὼν
ἔτεκε δαυόμενον, ὅστις κατέφραξε πᾶσαν ἡ πόλιν, καὶ πᾶν ἐν
τῇ ὕλῃ. τοῦτο τὸ ἐνυπνίον ἀκούσαντες οἱ μάντις, καὶ οἱ φε-
ρὲς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον τὸ τεχνηθὲς παιδίον εὐθὺς
ἐφ' ὧμαι. τεχθέντα ὁ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἰδῃ.

ὁν ποιμῶν ἑωρακὼς σφόδρα δειδέσαστον, ἀνελόμενος ἀνέβη-
ψεν. ἐπιβραμύον δὲ, διὰ τὸ μὴ τοῖς πορεύεσθαι.

87. Τρήνων Θ εἰς ἄρπαγμα.] εἰς τίω ἄρπαγίω τ' λαγι-
 σάτης τρήνων Θ , ἥτοι σπειρεῖς, τῆς ἀξίας φονευθῆναι κυνός,
 ἢ ἀπὸ * τόπε * τ' Λακωνικῆς, ἢ τῆς θειῆς, καὶ ταχείας, καὶ
 καταφρενός, (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τ' αἰτίας φόνου
 πολλοῖς. λέγει δὲ τ' Ἐλέλιω, ἐπεὶ καὶ τ' Ἀλέξανδρον αἰτῶ
 εἶκασιν ὅτι τίω ἄρπαγίω ἐπειγόμενον. Τρήνωνα δ' αὐτίω,
 ἀφ' ὃ τὸ λάνγον, καλεῖ. καὶ γὰρ ἡ σπειρεὶς μόνη τ' πτηνῶν δι' ὅλε
 ἔτους ὀχεῖται, καὶ νεοτὸς ποιεῖ. ὅθεν Αἰγύλιω φησί, Παντὲ
 φε σπειρεῖδος. καὶ κύνα, διὰ τὸ ἀναλθεῖς, καὶ τὸν Ὀμηρον,

Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου.

88. Τόργρα.] ὁ γὰρ κύνειος, καὶ ὃ ἢ κύκνον λέγει. ἔλας ὃ ζῶον ἀντὶ ζώῳ. Ζεύς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνω, μίγνυται Νειμίσῳ, τῇ Ωκεανῆς θυγατρὶ, εἰς χλυσά, ὡς ληρυσὶν, αὐτῆς μεταβαλέσας. ἡ ὃ τεκεῖσα ὦν, ἐν τῷ ἔλῳ τῷτο κατέλειπε ποιμῶν δὲ εὐρών, τῇ Ληδᾷ κομίζει. ἡ δὲ λάρνακι θρυλῶν, ἐρύλασσε. γρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι, Ελένῳ γεννᾶται ἐκ τῷ ὦδῳ, ὡς ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Ληδὰ ἀνέπαφε. πνὲς δὲ καὶ Κάσσορα, καὶ Πολυδύκην ἐκ τῷ αὐτῷ φασὶν ὦδῳ γεννηθῆναι, ἄλλοις δὲ πονεὺς εὐρον ἰσοεικοῖς, ὅπῃ ὁ Ζεὺς ἀστείε εἰκαδείς, καὶ μεγάς Ληδᾷ, Κάσσορα, καὶ Πολυδύκην γεννᾷ, ὕστερον δὲ ὅπως ὡς ἐφημῶν, πῶς Ελένῳ. ἔτερον δὲ πάλιν φασιν, ὅπῃ κύκνω ὁμοιωθεὶς, τῇ Ληδᾷ ἐμίγη, κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τιμολέων. ἡ δὲ, ἐκ τοῦ Διὸς Πολυδύκην καὶ Ελένῳ γεννᾷ, ἐκ Τιμολέων δὲ Κάσσορα. ὅθεν καὶ θνητὸς ὡς ὁ Κάτωρ, ὁ δὲ ἔτερον ἀθάνατος, τῇ ὃ τῷ ἀδελφοῦ παραχρῆσθαι ἀθάνατος καὶ αὐτὸς ἐλαττοῖ, καθάφισι καὶ ὁ Πίνδαρος. τὰς δὲ ἀλληγορίας ἐατέον, ὡς ἐφύλ. ἐπεὶ δὲ ποδεῖται καὶ ταύτας μαθεῖν, ἀκέετε. Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐγκλῶν τὰς βασιλεῖς. τίς γὰρ βασιλεὺς τῇ Ληδᾷ ἐμίγη μοιχικῶς καὶ τὴν Εὐρώταν ποταμῶν, ἥτις ἐξ αὐτῆς ἐγγυρῶ γινόμενη, μετὰ γαστρὶ βρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάσσορα, Πολυδύκην, καὶ Ελένῳ. αὐτῷ γοῦν παραινέει καὶ γαστέρα αὐτῆς, ὅπῃ ἐν ἐξ ὧν αὐτῆς σπέρμαρον ἐγεννήθη, ὁ σέρμα, καὶ φυλακίζεον αὐτοῖς ἐποίησαν. εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅπῃ ὁ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρυφροῖς τυποῖς, καθάφω οἱ κύκνοι.

EMENDATIONES.

1 Συνοχήν ex Seld. pro ἀποκοπή. 2 διπλασιάζουσιν, pro διπλασιῶσι, ex omnibus MSS. 3 καὶ φύχης, ἢ ψάγας, ex Seld. pro ψυχῆς ψάγας. Ceterum ψυχῆς non omnino agnoscunt Bar. & Grav. 4 καὶ ἀποδοσέμεναι, pro καὶ ἀποδοσέμεναι, ex Grav. * Ex Seld. 5 εὐγὸν pro εὐράν, ex utroque MSS. 6 Αὐτῆς, ex omnibus MSS, pro αὐτῶν. Ibidem ἃ deleui, quod ante εἶνι legebatur, ex fide Grav.

E

89. Κελυφάγω.

Κελυφάω σρόβιλον^a ὡς τρακωμήνῳ.

90 Καὶ δὴ σε ναύτιλ^b Ἀχερουσία τείβ^c

Καταιβάτις πύραργον, ἔ παῖρος κόπρεσι

Στείβοντα ρακτῶν βεσαύμων^c ξενώσε^d

Ὡς πρὸς δὲ, κάλλους τὸν θυωείτῳ τριπλάς^e

Ἀλλ' ὅσείμων μὲν δὴ, Γαμφηλὰς ὄνου,

95 Καὶ Λαῖν περήσας^f δὴ, δ^d δὴ χεῖλα χάπης,

Καὶ^e μυλιαθμῶν, ἡδὲ χερσαίας πλάτης,

Τράμπις^f σ' ὀρήσας, καὶ Φερέκλειοι πόδες

Διασὰς σαλάμβας, καὶ π^g Γυθίαι πλάκας^h

Ἐν αἷσι πρὸς κυύερα^h χαμπύλεις χράσας

Ovi testa rotundam circumte-
ctam.

Te fanè, nauta timide, Ache-
rusia

Declivis femita, non jam patris
fimum

Asperorum bubiliū calcantem
excipiet,

Ut antè, formæ tribus judicem :

Sed pro stabulis quidem, Maleam,

Et Lan trajicies: pro pabuloso
verò præsepi,

Ovilibusque, & remo terrestri,

Navis te, & Phereclei pedes ve-
hent

Ad ostia gemina, & Gythii æ-
quora :

Ubi curvos ad petras ejiciens

VARIANTES LECTIOES.

a Al. ὡς τρακωμήνῳ. b Al. ἡ Ἀχερουσία. c Ἐφ' ὅσας. Bar. al. χερσαίας. d Al. Εὐχέλαια. al. εὐχέλαια. e Μηλιαθμῶν Etymolog. in V. Μηλια-
θμῶν. al. μυλιαθμῶν. f Al. δὴ ὀρήσας. ac Bar. γ' ὀρήσας habet. g Al. Γυθίαι. h Al. χαμπύλεις.

89. Κελυφάω.] ὡς λέγει. πάντα γὰρ τὰ λέπη, κελύ-
φανα λέγεται. κυεύω δὲ κελύφον λέγεται, τὸ ἐσωθεν τῷ
ὀστέῳ τῷ ὡς λεπτὸν δέμα. Στείβοντα.] στρογγύλως,
στρογγυλοειδῶς. Ὡς πρὸς δὲ.] τῷ ὀστέῳ τοῦ ὡς ἐκτετα-
σμένῳ. λέγει δὲ τὸ ὡς, ὅτι ἡ Νέμεσις τῷ Τιμάρῳ δέ-
δωκεν, ὃ δὲ τῇ Λήδῃ, ἐξ ἧς ἡ Ελένη.

90. Καὶ δὴ σε ναύτιλ.] ἀπορορὴ τὸ ὄμμα. νῦν γὰρ
πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέστρεψε τὸν λόγον· καὶ φησὶ Καὶ δὴ σε, ὃ
Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερουσία καταιβάτις τείβεις δεξιόσταν. Ἀχερου-
σία δὲ τείβει, ἢ ὃ ἔστιν, ὅτι διὰ τὴν Ελένην μέλλει
ἀποδανείν. ἢ τὸ Ταῖναρ τῇ Λακωνικῇ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι
εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίξει, ἐν ἧ ὅτιν ἡ Ἀχερουσία τείβει.
δείκνυσθαι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς περὶ τῆς ἀφίξης,
ὃ Ἀλέξανδρε, εἰς ἧς. εἰς γὰρ τὸ Ταῖναρ τῆς Λακωνικῆς
σύμμιον, ὅθεν καὶ ἔδωκεν αὐτὸ λέγειν, ὡς καὶ Μέναν-
δρ^{ος} φησὶ, Πύλη τίς ἐστὶ Ταῖναρ πρὸς ἐχάτοις.

91. Καταιβάτις.] κατὰ φέρουσα. Πύραργον.] δειλόν,
ἢ αἰχρὸν, ἢ ἀρπαγα. εἰς γὰρ μελάμπυγον, πύραργον, εἶδη
αἰτῶν, κατ' Ἀρχιλόχον, ἀφ' ἧς ὁ ἀρπαξ πύραργος. ὃ δὲ
αἰχρὸς καὶ στυγερὸς πύραργος λέγει κατ' ἀντίφρασιν, ὃ
μὴ ἀργὸν ἔχον τῷ πυρὶ, ἀλλὰ κινῶν αὐτὸν ἐν τῷ στυ-
γερῷ. ὃ δὲ δειλὸς πάλιν πύραργος λέγει, ὡς λευκὸν ἔχον
τῷ πυρὶ, ἐκ τῷ ἐναντίῳ τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Οὕτω Με-
λαμπύργω τετύχηκας. ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυργοι γενναῖοι, κα-
θαὶ ὁ Ηρακλῆς, οἱ λευκόπυργοι πάντως ἀδυνεῖς, καὶ δειλοὶ,
καὶ ἀγανδροί. Θεία δὲ, ἡ Ωκεανοῦ, τοῖς ἰδίῳις τούτοις παισὶν
εἶπε καὶ Ηρακλῆς, Οὕτω Μελαμπύργω ἐντετύχηκατε. Πα-
τρὸς κόπρεσι] ἐπαύλεις, μάνδρας.

92. Ρακτῶν βεσαύμων.] τραχέων βεσαύμων.

93. Κάλλος θυωείτῳ.] τραπέζιτῳ ἀργεργνώμονα.
νῦν δὲ κειτῶν Ηρας, καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης. ἐκρίνε γὰρ
αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἐν τῇ τῷ μήλει. ἐν γὰρ τῷ τῷ Θέπιδ^{ος}
γάμφῳ, τῆς Εἰσδοῦς μῆλον χρυσῶν ἀνὰ μέσον τῷ δὲ ὡς ἐφί-
σης, ἐπὶ τρακωμήνῳ ἔπος, ΤΗ, ΚΑΛΗ, ΤΟ ΜΗΛΟΝ,
ΗΡΑ, ΑΘΗΝΑ ΤΕ, καὶ Ἀφροδίτη πρὸς ἀλλήλας ἡεῖζον ὅτι τῷ

λαβεῖν τοῦτο. ὃ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ φέρεδεν αὐτὰς, πέμπει πρὸς
Ἀλέξανδρον, ὡς τε κείναι αὐτὰς. ὃς λαβὼν τὸ μῆλον, τῷ
Ἀφροδίτῳ² φέρεκεν. ταύτης δὲ ὀπταγῇ ναυπηγήσασθαι
αὐτὰς ναὺς Ἀρμονίδας, καὶ δὲ πῖνας Φερέκλεις, ἡλθεν εἰς Λακε-
δαιμόνα, ἐνθα τὴν Ελένην ὀφθαλμοβολήσας βληθεῖσαν καὶ
αὐτὴν ὑπὸ τῷ ἔρωτι, ἀρπάζει. δυνάστεον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος
ἐν πυλῶν αὐτῇ καὶ αἰμαλὸν θυεση νεώτ³ τῷ Βάκχῳ καὶ
τῇ 3 Ἰνῷ, ἀρπάξας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον παρεγλύπετο, καὶ
αὐτὴ συνελήθετο. Θυωρός, ἡ τραπέζις, ἡ τὰ δύν καὶ θυμὰ μάλα
ὠρεῖσα καὶ φυλάττουσα, ἐξ ἧς καὶ θυωείτης, ὁ τραπέζιτης
ἐρηται.

94. Ἀλλ' ὀσείμων.] ὅρη εἰσὶν Τροίας. Γαμφηλὰς ὄνου.
τὰς σαγύνας τῷ ὄνῳ. λέγουσι δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον
Πελοποννήσου, διὰ τὸ εἰσκέαι σαγύσιν ὄνῳ.

95. Λαῖν.] πόλιν Λακεδαιμόνων, καὶ Ουμῶν Λαῖαν
φησὶν. Εὐχέλαια χάπης.] τῆς 4 εὐχέλαια φάτης. ἢ τῆς χαλὰ
χεῖλης ἐχούσης· ὡς κρείττονος ὄντος τῷ ποιμνικῷ βίῳ, τῷ
ἀρπακτικῷ, καὶ μαχίμου.

96. Μηλιαθμῶν.] μυλιαθμῶν τῷ πρὸς δάτων, Ἀπικῶν.
Χερσαίας πλάτης.] πλῆν, ἢ τῷ χαλαρότερον. ἢ τῷ χαλαρότερον,
ἐξ ὧν ὅτιν ποιμνικῇ, μικρὸν ἐκατέρωθεν ὑποκαμῶν, καὶ
ἀφίωσιν ὅτι τῷ τῆς ἀγέλης ἀποκριτῶν τα. Πλάτη.] κυεύω
τὸ πλάτος τῷ χάπης.

97. Τράμπις.] βαρβαρικὸν πλοῖον. Ὀρήσας.] βασιλεὺς, κο-
μῖσι, ὑπὸ μεταφοράς τῷ ἱππῶν. Φερέκλειοι πόδες.] ὁ Φερέκλος,
περὶ φραστικῶς. ἢ αἱ νῆες, αἱ ὁ Φερέκλος εἰργάσατο ἔπος γὰρ κατ-
εσκεύασεν τῷ Ἀλέξανδρῳ ναῦν. πρὸς τῷ Ἑλλάδος 5 καὶ ἄλλων.

98. Διασὰς σαλάμβας.] δύο εἰσὶν ἄκρα ἐν Λακωνικῇ,
Θυεῖδες λεγόμεναι. σαλάμβας δὲ, αἱ θυραὶ λέγονται, ὧν
τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν· ἢ παρὰ τὸ σείειν, καὶ λαμβάνειν τὰς
βαίνοντας. σαλάμβας δὲ, οἱ φανόπαι, ἥτοι οἱ φεγγῖται ἰδω-
πῶς, ὧν τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν. Γυθίον.] ἀκρω-
τήριον Λακωνικῆς. Πλάκας.] τόποις νῦν.

99. Ἐν αἷσι.] πλατύν, ἥτοι τόποις. Πρὸς κύματα.]
παρὰ τὰς τραχέας πέδας. Σχάσας.] καὶ βαλὼν.

EMENDATIONES.

1 Ὡς λέπει, ex Bar. pro νῦν ὡς λέπει. 2 Περὶ φραστικῶς, pro ἱππῶν, ex Seld. 3 Ἰπὸς reposui pro ὡς, ex emendatione Nic. Gerbelii. 4 Εὐ-
χέλαια, pro εὐχέλαια, ex utroque MSS. 5 Κατάπαι, pro κατῷπαι, ex omnibus MSS.

100 Πύκνης ὀδόντας, ἔκτορας ^a πλημμυεῖδ' ὦ,
 Σκαρθμῶν ἰαύσας ^b εἰναφώσωνα σόλον.
 Καὶ ^c δ' ἄνυμφον πόρην ἀρπάσας λυκῶ
 Δυοῖν ^c πελειᾶν ὠφρανισμένῳ ^d γονῆς,
 Καὶ δευτέρῳ εἰς ἄρκυν ὀθνεῖαν βρόχων
 105 ^e Ληϊτὶν ^f ἐμπλαίσαν ἔξοτον πτερῶ,
 ὅς θύσῃ ^g ἀρμόϊ μιλᾶτων ἀπάεγμματα
 Φλέγουσθαι ἐν κρόκησι, καὶ Βύνῃ θεᾶ,
 Θρέξεις ὑπὸ Σκάνδεαν, Αἰγίλῃ τ' ἄκραν,
 Αἶθρον ἐπακτῆς καρχαλῶν ἀγρόματι.
 110 Νήσω δ' ἐνὶ ^h Δράκοντι ^g ἐκχέας πόδον,

Navis dentes, æstum inhibentes,
 Jactationibus liberabis univelem
 classē:
 Multiviramque rapiens lupus ju-
 vencam
 Duarum columbarum foetu orba-
 tam,
 Et in secunda externorum laqueo-
 rum retia
 Captivam impingentem aucupis
 penna,
 Bacchis recens ovium libamina
 In litore adolentem, atque Leuco-
 theæ Deæ,
 Currēs ultra Scandeam, & Ægili
 promontorium,
 Exultans præda venator vehe-
 mens.
 Effuso autem cupidine in Draco-
 nis insula

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. πλημμυεῖδ'. ^b Εἰναφώσωνα Bar. Al. εἰναφώσωνα. al. εἰναφώσωνα. ^c Πύκνης Steph. ^d Γονῆς Bar. al. Γονῆς Steph. ^e Ληϊτὶν Bar. ^f Εμπλαίσαν Seld. & eandem lectionem in Scholiis retinet. ἐμπλαίσαν Bar. & in suis etiam Scholiis. al. ἐμπλαίσαν. ^g Al. Θύσῃ. ^h Al. Δράκοντι.

100. Πύκνης ὀδόντας.] τὰς ἀγκύρας, αὐταὶ γὰρ ἐκτορες καὶ φύλακες εἰσὶ τῆς θαλάσσης σόλου, καὶ τῆς πλημμυεῖδος. Ἐκτορας πλημμυεῖδος.] καλυπτάς τῃς κυμάτων.

101. Σκαρθμῶν ἰαύσας.] τῶν κινήσεων παύσεις. Εἰναφώσωνα σόλον.] τὸν ἐννεαήμερον, ἢ τὸν μονήμερον. ἢ Σίνα φώσωνα σόλον, τρεῖς, ὅθεν τῇ κινήματων ἰαύσεις καὶ παύσεις εἰς τὴν αἰγίαν τὸν σόλον καὶ τὴν πορείαν τοῦ τῆς φώσωνα, ἢτοι τὴν δι' ἀρμόων.

102. Καὶ δ' ἄνυμφον πόρην.] καὶ τὴν πολυάνδρον δάμαλιν. Ἀρπάσας λυκῶ.] ἢτοι ἀρπάξ.

103. Δυοῖν πελειᾶν.] ὀφρανὶ καὶ ἔρμῳ ἔσαν τῆς γονῆς τῇ δὲ φέρεται, ἢτοι Ἰφίγεια, καὶ ἔχον ἐκ Θησείας, ὡς φησὶ Δάμῳ, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἐκ Μενελάου γυναικός. ἐπὶ αὐτῇ γὰρ ταύτῃ Θησέως παῖς ἀρπάσας, καὶ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ἰφίγεια, ἀφ' ἧς αὐτῇ. Δευτέρῳ δ' Ἀλέξανδρῳ ἐντυχὼν αὐτῇ φέρεται τῇ αἰγίαν ² θυσιῇ νεωστὶ τῆς Βακχεῖς καὶ τῇ Ἰοί, ἀρπάσας αὐτῇ, εἰς Αἶγυπτον ὅχρητο, καὶ αὐτῇ συνεγένετο.

104. Δευτέρῳ ἄρκυν.] εἰς δευτέρῳ δίκτυον. ἄρκυν τῆς κυλίας, δίκτυον παρὰ ἀρκτων θήραν ἀρμόδιον. ὀθνεῖαν βρόχων.] ξένων ἀρκευμάτων, ἑπὶ αὐτῇ εἰσιν αὐταὶ αἱ λέξεις, ἄρκυν καὶ, ὅθεν ἔφην λεγόμενον. βρόχῳ δὲ, ὅθεν τῇ βρόχων, οἷς θηρεύει περὶ δίκας, καὶ ὅστις ἐτέρως.

105. Ληϊτὶν ἐμπλαίσαν.] αἰχμάλωτον ἐκράσσαν. ἔξοτον πτερῶ.] τῇ ταχύτητι τῆς Αἰγίαν, ἢ τῇ πλοῖ.

106. Θύσῃ.] τὰς Βακχεῖς, παρὰ τὸ δῶμα, τὸ ὄρμῳ, Θύσας λεγομένης. Ἀρμόϊ.] νεωστὶ, ταχέως, ὅθεν τοῦ ἄρμα, ἄρμῳ. καὶ Αἰγίαν ἐν Περγαμῇ.

Ἀρμόϊ πεπαυμένη τὰς ἐμὲς θρηνῶν πόνους. Μιλᾶτων ἀπάεγμματα.] ἀπαρτὰς καὶ θυσιᾶς περὶ αὐτῶν. μῆλον δὲ, τὸ περὶ αὐτῶν, 3 Αἰολικῶς, ὅθεν τὸ μέλι, τὸ φροντίζω, λεγόμενον, ποιμνικὸν γὰρ καὶ χωρρικὸν ἔχον βίον οἱ παλαιοί.

107. Κρέκησι.] κρέκας, αἰγίαν. κρέκη τῆς λέξης ὅ

αἰγίαν, ὅθεν τῆς κρέκας, τὸ κρέκη, κρέκη καὶ κρέκη, παρὰ τὴν θήραν καὶ κλῶνται τὰ κύματα. Βύνῃ.] τῇ δυνὶ Λευκοθέας, τῇ Ἰοί, ὅθεν τὸ δύνω, τὸ κολυμβῶ, ὡς ἔπειτα φασὶν ἐξ ὧν δὲ, ὅθεν τὸ βύνω, τὸ κρέκη, ὅθεν καὶ βύνω, καὶ Βύνῃ. ἢ δὲ τῆς Ἰνὸς Ἰσοεία τοιαύτη. πιστοῦσα μὲν τῇ παιδὶ αὐτῆς Παλαίμωνος εἰς θάλασσαν, ἀφ' ἧς τὸ δικάσθαι ὑπὸ Ἀδάμαντος, ἀπηνίγη. ἐξήχησε δὲ καὶ Κόρινθον, 4 παρὰ 5 Σχοινεῖαν, ὑπὸ δελφίνῳ. Ἀμφίμαχον δὲ, καὶ Δονακίον, ἀνεκόμενοι τὰ σώματα, ἄγουν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος δὲ, ἀδελφὸς ὢν Ἀδάμαντος, βασιλεὺς Κορινθίων, ἀγῶνα, καὶ θυσιᾶν ἐπ' αὐτῶν ἐποίησε ἐκείνῳ θύεσθαι, ὅθεν καὶ θεὸς αὐτὸς κεκλήχασθαι, καὶ Λευκοθέαν ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀρεῖ, τὴν Ἰνὸν. καὶ δὲ Ἰνὸς θυγάτηρ Εὐρύκλεια.

108. Θρέξεις.] ⁶ κυλίας θρέξαι, τὸ συμπίσαι γάλα παρὰ τὸν περὶ αὐτῶν λέγεται γὰρ δὲ ἀντὶ τῆς πηδύσεως, ἢ ἄλλως. Σκάνδεα.] πόλις Κυθήρων. 7 Αἰγίαν ἄκραν.] Πελοποννήσου ἀκρωτήριον.

109. Αἶθρον ἐπακτῆς.] ἀφ' ἧς καὶ καρχαλῶν ἀγρόματι.] τῇ θήρῃ χαίρων. λέγει δὲ ἀγρόμα, τῆς Ελένης.

110. Νήσω δ' ἐνὶ Δράκοντι.] νῆσον Δράκοντι τῇ Σαλαμῖνι λέγει. τὴν γὰρ Σαλαμῖνα παρὰ τὴν Δράκων κατὰ τὴν, ἢ θηρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως, ἢ Ἀσπιδος κατὰ τὴν ἐκ Θησέως ἐλθόν. Κυλίας δὲ, ὁ Ποσειδῶν καὶ Σαλαμῖνι ὅς, ὡς φησὶν Εὐφορίων, ἀνέειλε τὸν Δράκοντα, καὶ τῇ Σαλαμῖνι βασιλείαν κατέχευε. ἔπειτα γοῦν τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντι εἰρήνῃ νῆσον, ἐν ἧς φησὶν, ἢτοι ἐν τῇ Ἀπικῇ, ἐκχέας τὸ πόδον, ἢτοι μὲν καὶ τῆς Ελένης, τῆς ἑωλὸν καὶ χρεῖν καὶ Κύπριν καὶ συνεσθῆναι ἐκ τῆς δευτέρας, ἀπαξ γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Ἀπικῇ συνεγένετο. ἀρπάσας δὲ αὐτῇ, ἐκ οὗτος εἰς τῇ Τροίαν ἀπέπελυσεν, ἀλλὰ δοκεῖ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκεσθαι, καὶ ὅτι τὴν Αἶγυπτον ἐπέλυσεν, ἐνθα ὑπὸ Πρωτέως αὐτῇ ἀνῆρθε. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν αὐτῆς εἶδωλον, ὅτι τὴν Τροίαν εἰσῆλθεν. τῇ δὲ συντάξιν βλέπει εἰς τὸ 9 διάγραμμα.

EMENDATIONES.

1 Prius scriptum fuit, ἀρπάσας τὸ δὲ λυκῶ. 2 Prius scriptum fuit θυσιᾶν αὐτῇ. 3 Αἰολικῶς pro Αἰολικῶς, ex Bar. & Grav. 4 Παρὰ pro παρὰ, ex Seld. 5 Σχοινεῖαν, ex emendatione Nic. Gerbelii, Σχοινεῖαν Impressi. Σχοινεῖαν MSS. Codd. 6 Ita emendavi, ex fide omnium MSS. Codd. & Thavonini: qui deinde pro ἄλλως, habet ἔξω, ut etiam Grav. Ceterum prius ita scriptum erat, κυλίας θρέξας τὸ συμπίσαι &c. 7 Αἰγίαν pro Αἰγίαν. 1 Post Αἰγίαν distinctionis notam fustuli. Prius autem legebatur ad Αἰγίαν, deinde novus periodus initium habuit hoc modo, ἐν τῇ Αἰγίᾳ. Εκχέας τὸ πόδον.] ἢτοι &c. 9 Ita emendavi monente Gerbelio, cum prius continuata oratione scriptum esset, διάγραμμα, αὐτῇ τῇ &c.

Ακτῆς διμόρφῃ γηγυροῦς σκηπτιουχίας,
Τὴν δ' αὖτερον ἔωλον ἐκ ὧν Κύπριν,
Ψυχρὸν ὠδραγαλίσμα, ^a κ' ἐξ ὀνείρεων
Κεναῖς ἀφάστων ὠλένοισι δέμνια.

¹¹⁵ Ο γὰρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας ^b πόσις
Στυγνὸς Τωρώνης, ὃν γέλως ἀπέχθε,
Καὶ δάκρυ· νῆις δ' ὅτι, καὶ τητώμην
Αμφοῖν, ὁ Θρήκης ἐκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,
Τείτων ἐκβλαῖσιν ἡλοκισμένῳ

Atticæ, quod est biformis terrigenæ regnum,
Alteram vanam non experiere Venerem,
Inane amplexamentum, & vacuis
E somno palpsans ulnis cubile.
Nam te invisus Phlegrææ conjugis
Maritus Toronæ, qui risu abstinet,
Et lacrymis, experts & carens
Utroque : qui è Thracia quondam
in littoralem,
Nili fulcatam excursibus

VARIANTES LECTIONES.

^a Κ' ἐξ Bar. Seld. alique. ^b Hæc in Seld. hoc modo distinguuntur, Πόσις συγνός, Τωρώνης ὃν γέλως ἀπέχθετα.

III. Ακτῆς.] τῆς Ἀττικῆς τῆς Ἀδριατικῆς. Ακτὴ δὲ λέγει αἱ Ἀδριατικαὶ, ὅπ' Ακτῆς αὐτῆς ἐκαστοῦ, ἢ ὅπ' Ακτῆς ὅτι, τὰ ἐστὶν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς θάλασσαν. τῆς Ἀττικῆς δὲ νῆος ἡ Σαλαμίς. Διμόρφου γηγυροῦς σκηπτιουχίας.] ἡ Ἀττικὴ γὰρ βασιλεία τῶν τε Κέρκρον. ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ * Σάεως, * πόλεως Αἰγυπτοῦ τὰς Ἀδριατικὰς συνώκισε. Σάεως τὸ κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀδριατικὴ λέγεται, ὡς φησὶ Χάραξ. Διμόρφον δὲ λέγουσι καὶ διπλὴν τὴν Κέρκρον, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς Δράκοντος ὁδόντων ἐξελεῖν (ὅτι δὲ τῶν βασιλέων Ἀδριατικῶν) ἢ ἀπὸ τῶν δύο ἀνδρῶν φυλὴ καὶ μέγεθος ἔχεν. ἢ ἀπὸ τῶν δύο φωνῶν ὁρίσασθαι, Αἰγυπτίαν, καὶ Ἑλληνίδα. ἢ ὡς κληροῦσιν, ὅπ' τὰ ἄνω ἀνδράπε, τὰ δὲ κατὰ δράκοντος ἔχεν. ὁ ἀλληγορῶν ὁ Δημοκρίτης φησὶν, ὅπ' τὴν ἀλλήν ὁμοῖον τῷ δράκοντι, ἀνδράπε δὲ γὰρ τὸ φέρειν. ἐγὼ δὲ ὅτις ἀλληγορῶ, ὅπ' ἀνδρὸς βασιλέως γεγονώς, πᾶσαν θηριώδη ἐξὼν ὅπως ὑπετάξιν, ὡς μίαν σίμνοντιαν πάντας ἔχιν αὐτὸν καὶ ἀνδρὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διπλὴν. ἢ ὡς εἶπεν ἐν Ἰωάννῃ Ἀνποχέ, ὅπ' ὡς τὴν αἰὶν Ἑλλάδα γυναικὲς θηριώδεις, ὡς τὰ ἄλλα, καὶ ἡ κατὰ συζύγιαν, ἐμύνητο. οἱ παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνον, πατέρα δὲ ἐκ ἐπὶ τῶν ὀστέων. βασιλεύσας δὲ ὁ Κέρκρον τῆς Ἀττικῆς, κατέπαυσε τὸ θηριώδες τῆς φύσεως, καὶ ἀνδρῶν νομίμως ἐποίησε τὰς γυναικας συνάπτειν. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτων οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τὰς αἰτίους αὐτῶν τῆς γυνήσεως, δύο τυγχάνοντας φύσιν, διπλῆς καὶ ὁ Κέρκρον ἐκλήθη, ὡς τὸ ποίησας αὐτοῖς. * Γηγυρὸς σκηπτιουχίας.] γηγυρὸς λέγει τὰς Ἀδριατικὰς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ερεχθίδων ἔχουσι τὸ γένος. τὸ γὰρ Κέρκρον φασὶ ἀπεῖραι ἐν τῇ γῇ δρακοντίως ὁδόντας, καὶ ἀναφυῖν τὰς Ερεχθίδας. * Γηγυρὸς.] ὅπ' ὁ Ερεχθίδων ἐκ τῆς Γῆς, ὡς φασὶν, ἀνεδόθη. Ἀδριατικὴν γὰρ ἐλθούσαν πρὸς Ἡρακλῆον, ἐνεκὸν ὅπ' ἡ κατὰ σκευὴς, ἐραδαῖς Ἡρακλῆος ἐδίωκε. κατὰ λαβὼν δὲ, ὡς ἀντέπτεν αὐτῇ, καὶ τὰς μύρας αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν, ἢ τὴν μυσσάμεθα, εἰς γὰρ τὴν γόνον ἀπέβριψεν, ἀνεδόθη δὲ ὁ Ερεχθίδων, ἀπὸ τῆς ἐκείνου κληδείας καὶ τῆς χθονός, ὅθεν πάντας Ἀδριατικὰς γηγυρὸς φάσκουσιν ἀπὸ τούτων. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅπ' ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἐδύποτε ὅφ' ἑτέρων ἐξὼν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, ἀπὸ τῆς ἀξίᾳ τῆς αὐτῶν γαίρας, ὅθεν αὐτὰς αὐτοχθονας καὶ γηγυρὸς ἔρασαν. Καὶ τὸ κατὰ Ἀδριατικὰς καὶ Ἡρακλῆος ὅπως ἔστιν. Ἀδριατικὴ πρὶν βασιλείᾳ, τῇ καὶ Βιλονίῃ λεγομένη, θυγατὶς δὲ ² Βροντῆς ὑπαρχίας, Ἡρακλῆος

γάμῳ μνηστὴς, γενεὰ Ερεχθίδων, ὅς ἐκαστοῦ Ἀττικῆς. πολλὰ γὰρ ἦσαν καὶ Ἀδριατικαί, καὶ Ἀφροδίται, καὶ ἡ μία. τὸ δὲ μοδικόν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων.

III, III. Ψυχρὸν ὠδραγαλίσμα.] ἀπὸ ψυχρῶν καὶ πολλῶν καὶ 3 ὀνείρεων ματαιαῖς ὠλένοισι ἀφάστων καὶ ψηλαφῶν πλὴν κοίτης. λέγουσι γὰρ, ὅπ' ἀπὸ τῆς ἀφροδίσκου Ἀλεξάνδρου δι' Αἰγυπτίαν ὁ Πρωτεύς ἑλθὼν ἀφροδίσκου, εἰδὼν ἑλθὼν 4 αὐτὸν εἰδὼν, * καὶ ὅπως ἐπλάσεν εἰς Τροίαν, * ὡς φησὶ Σησιπύλλος.

Τροίαν, οἱ τὴν 5 ἑσάν ἑλθὼν εἰδὼν ἔχοντες.

III, III. Φλεγραίας.] Θρακικῆς, ὅπ' ἐκείσε οἱ γιγαντες ἐφλέχθησαν. Πόσις συγνός Τωρώνης.] ἀνὴρ κατηφής, καὶ ἀγέλαστος τῆς Τωρώνης. ἡ Τωρόνη δὲ, γυνὴ Πρωτέως. ἡ δὲ συντάξις κατὰ ὑπερβατοῦ, ἀπὸ τῆς, Ο γὰρ σε συλλέκτροιο, μέλει τῷ, Λίπτοντα χάσας ἐκβαλὼν πελειάδος· συνταχθήσεται δὲ τῷ ἀφροδίσκῳ. ὡς γέλως ἀπέχθεται, καὶ δάκρυ.] ὅπ' ἡ Πρωτῆ καὶ ὁ γέλως μυστίζεται, καὶ τὸ δάκρυον.

III. Νῆις.] ἀπὸ τῆς ὅτι, καὶ τητώμην καὶ ὁ σπειροκώμην ἀμφοῖν, ἡτοι γέλωτος, καὶ δάκρυος.

III. Ο Θρήκης ἐκ ποτῆ.] ὁ ἐκ τῆς Θρακικῆς ἀφάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν, καὶ 7 αὐξανομένην χερσὶν. λέγει δὲ πλὴν Αἰγυπτίαν, αὐξάνεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατὰ σκευὴς ἰλίου τῆς Νείλου.

III. Τείτων ἐκβλαῖσιν.] τὸ Νεῖλον τὸ ἐκχύσει, καὶ τὰς ἀναβάσειν. Τείτων, ὁ Νεῖλος, ὅπ' τὴν μετανομάσθαι, κατέπειρεν γὰρ Ὀκεανὸς ἀν' ἐκείνῳ. δευτέρῳ αἰετός, ὅπ' ὅξως ἐπέβριστε· πέτον Αἰγυπτίαν. τὸ δὲ Νεῖλον νέον ὅτι, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ 8 τῆς νέαν κατὰ γένιν ἰλίου, καὶ χερσὶν τὸ πέλαγος, * γέγονε Νεῖλος κατὰ συνάμεινον Νεῖλος. ἢ ὡς ἀπὸ τῆς πέτον γένεσιν πέτον διπλῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Τροῆς Τροίαν, τὴν αὐτὴν ἔσπον καὶ ἀπὸ τῆς νέου, Νεῖλος, καὶ Νεῖλος. ἢ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς γράφουσι ἀπὸ τῆς, τὰ γὰρ ἐν δίφθονγα οἱ Δωριεῖς εἰς ἡ βέπασιν, οἷον, πλεῖον πληθῶν, μειῶν μινῶν. ἢ πρὸς ἀναλογίαν ἡμερῶν τῆς ἐνιαυτοῦ, οἱ γὰρ κατὰ Νεῖλον οἰκῶντες ἐφύεον, φασὶν, πλὴν ἡμερῶν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνιαυτοῦ. * Ἠλοκισμένῳ.] οἱ μὲν λοιποὶ ἀφροδίσκου εἶπον. ἐγὼ δὲ γαμμήν καὶ χερσὶν, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς κατὰ σκευὴς ἰλίου. ἢ γὰρ Αἰγυπτίαν, ὡς φησὶ Διόδωρος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἰλίου. ὅταν δὲ ἐκχερῶνται, καὶ χερσὶν τὰς ἐκβολὰς τῆς ἰλίου. κατὰ ἐγὼ τὸ Ἠλοκισμένῳ λέγω, ἀντὶ τῆς γαμμήν, ἀλλοῦ γὰρ, ἢ αὐτῆς, ἡτοι ἡ γῆ.

EMENDATIONES.

* Ex omnibus MSS. 1 Αὐτοῖς, pro αὐτῶν, ex Bar. & Grav. * Ex Seld. 2 Βροντῆς Grav. 3 Ονείρεων, pro ονείρεων, ex Seld. 4 Αὐτῶν, pro αὐτῶν, ex Grav. * Ex Bar. & Grav. 5 ἔσαν, pro ἔσαν, ex Grav. 6 Σπειροκώμην, pro ἀφροδίσκῳ, ex omnibus MSS. 7 Ita rellitui ex Seld. ἀφροδίσκου χέρσιν, λέγει δὲ &c. Bar. αὐξανομένην. Χέρσιν.] λέγει δὲ τὴν Αἰγυπτίαν Impressi. 8 Τῇ νύκτι, pro τοῖς νύκτι, ex utroque MSS. & Thavotino. * Hæc addo ex Seld.

120 Χέρσον πριάσας, ἐχ^a ναυάτη σόλω,
 Αλλ' αἰσθητον οἶμον, οἷά τις^b σιφνεύς,
 Κυθμῶν^c ἐν σήραγγι^c τετρήνας μυχάς,
^d Νέρθε θαλάσσης ἀτραπούς διλύσας,
 Τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
 125 Καὶ πατεὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς,
 Σῆσαι παλίμπου εἰς πάτερην, ὅθεν πλάνης
^e Παλλινίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν τροφόν.
 Κεῖνός σε, Γουεύς^f ὥσπερ ἐργάτης δίκης,
 Τῆς θ' Ἡλίας θυγάτρ' Ἰχναίης βραβεύς,
 130 Ἐπεσβολήσας λυγρὰ, νοσφιῖ γάμων,
 Λίποντα^h χάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.
 Ος^h τοὺς Λύκε τε, καὶ Χιμαρέως τάφους
 Χρημοῖσι κυδαίνοντα^g οὐκ αἰδούμην^g,

Terram trajecit, non navali pro-
 fectione,
 Sed invia via, sicut talpa,
 In hiatu cavernæ perforatis sinu-
 bus,
 Subter mare iter faciens,
 Liberorum hospicidas fugiendo
 luctas,
 Patrique preces fundendo impe-
 trabiles,
 Ut se reducem sifteret in patriam,
 ex qua erro
 In Palleniam venerat, nutricem
 gigantum :
 Ille te, tanquam Guneus justitiæ
 minister,
 Et Ichnææ, Solis filia, præses,
 Acerbè conviciatus, nuptiis pri-
 vabit,
 Prurientem à meretrice columba
 depellens :
 Qui nec Lyci, & Chimærei sepul-
 cra
 Ex oraculis venerantes veritus,

VARIANTES LECTIONES.

a Ναύατη Bar. b Σιφνός Seld. c Τετρήνας μυχάς Νέρθη θαλάσσης, ἀτραπούς διήγουσι Seld. διήγουσι etiam habent Bar. aliique. d Al. Νέρθη cum y finali. e Παλλινίαν τ' ἐπῆλθε Seld. f Al. ὥσπερ. g Ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιῖ γάμων Bar. h Κάσσις ἐκβαλὼν corrupte legit Bari-
 nus Camers. i Τὸ Λύκε τε Seld. aliique.

120. Οὐχὶ ναυάτη σόλω.] ἢ τῇ πλοίων πορείᾳ.
 121. Αλλ' αἰσθητον οἶμον.] ἀλλ' ὅς τις διλύσει καὶ
 ἐπορεύσθαι ἀτραπὸς καὶ ὁδὸς.
 122. Κυθμῶν^c ἐν σήραγγι τετρήνας μυχάς.] ¹ ἐν τῇ
 τῇ κρυπτοῦ καὶ κατωτάτῃ τύπῃ σήραγγι καὶ κοίλῃ τύπῃ
 πῆσας ἀσπίδα.
 123. Νέρθεν θαλάσσης.] ἥτοι ² ὑποκάτωθεν, εἴτα θα-
 μασπικὸν αἰσθητον οἶμον, οἷά τις σιφνεύς, ὥσπερ τις ἀσπίδα,
 ὅσῃ δὲ ζῶον ὁμοίον μὲν, ἀνορύσσει δὲ τὴν γλῶσσαν, καὶ κοιλιᾷ
 αὐτῇ. τὸ δὲ νέρθε χωρεῖς τῇ ν δὲ γράφειν, καὶ τὴν κενόνα, ὅν
 περὶ τὴν ἐδιδάξα. δὲ δὲ κοινὴ συλλαβὴ, καὶ δέχεται μακρόν.
 124. Αλύξας.] ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους παλαίστρας ὅσας
 3 αὐτῷ τέκνων. ἢ δὲ ἰσοεῖα δὲ αὐτῇ. Πρωτεύς Ποσειδῶν^g
 ἴδους, τῇ γλῶσσῃ Αἰγυπτοῦ, εἰς Φλέγαν τὴν Παλλινίαν καὶ Θρά-
 κης ἐλθὼν ἐξ Αἰγυπτῆς, Τορόνῳ γαμῆι, ἐξ ἧς αὐτὸς παῖδες,
 5 Τμῶλ^g καὶ Τηλέγον^g, οἱ καὶ ἀπαλαίοντες τὰς ξένους
 ἀνθρώπων. ὅν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεύς, ἠύξατο τῷ
 αὐτῷ πατρὶ Ποσειδῶνι, πάλιν κατεστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἰγυπτον.
 ὁ δὲ ὑποκάσας αὐτῷ, ἀσπίδα ἐκ τῆς χάσσης τῇ Παλλινίᾳ
 ποίησας ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ὥτως διήγαγεν αὐτὸν ἀεὶ ὅπως
 μέλει Αἰγυπτῆς. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θράκῃς διερχόμενος, καὶ
 καὶ ἀπαλαίνας, ἀνέειλε τὴν Τμῶλον καὶ τὴν Τηλέγονον. ὅσῃ μαδῶν
 ὁ Πρωτεύς, ὁ τῶτων πατήρ, ἢ γὰρ μὲν, ὅπῃ παῖδες ἴσαν
 6 αὐτῷ ὅπῃ δὲ ξενοκτονίᾳ, ἢ δὲ διακρίνει. τὸ δὲ ἀληθὲς οὐ-
 τὼς ἐχέει μὴ φέρων ὁ Πρωτεύς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἐξέ-
 λεν αὐτὸν κατὰ τὴν χάσσαν τῇ Παλλινίᾳ, καὶ ἀναστρεφείς, ὥτε
 διακρίνει, ὥτε γὰρ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐξηδιώθησαν.
 125, 126, 127. Πατεὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς.] τῷ

Ποσειδῶνι πέμψας τὰς λιτάς, αἷς ἐπῆλθε, τὸ εἶσαι αὐτὸν πα-
 λίμπου καὶ ὁποδύρμητον εἰς πάτερην, ἥτοι τῷ Αἰγυπτοῦ, ὅθεν,
 ἀπὸ τῆς Αἰγυπτῆς, περὶ τὴν πλάνης καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς
 τὴν Παλλινίαν καὶ εἰς τὴν Παλλινίαν, τὴν Ἐρὸν τῇ γιγάντων,
 ὡς εἶπον.
 128. Κεῖνός σε, Γουεύς.] τὸ ἐξῆς ἔτος· ἐκεῖν^g ὁ
 Πρωτεύς, ὥσπερ ὁ τὴν δίκης ἐργάτης Γενεύς, σερήσει σε ὅσῃ
 γάμων τὴν συλλέξου Ελένης. ὁ δὲ Γενεύς ἔτος, Ἀρατὶ τῷ τῷ
 γλῶσσι, πάντῃ δικαστῆς δικαστάς, καὶ τὰς ἀρπακτικὰς μισθῶν καὶ
 πμωρῶν, ὅσας διὰ δικαιοσύνην σπασάζοντας ποτὲ τὰς βαβυλων-
 νίους καὶ Φοίνικας, ἐλθὼν 7 μετήλλαξεν αὐτὰς, σαλεῖς ὑπὸ
 Σιμράμωδος. τέτῳ γοῦν τῷ Γουεῖ εἰκότερον παρεκάλει τὴν
 Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ελένην ἀφελόμενον ἀπὸ Αλεξάνδρου.
 129. Ἰχναίης.] ἢ Θέμις Ἡλίας θυγάτηρ, διότι καὶ αὐτὴς
 πάντας ἐφορεῖ, καὶ πάντων ἐπακὴ, ὅθεν Ἰχναία, διὰ τὸ κατ'
 Ἰχνη^g καὶ κατ' ἐπὶ πόδας ὅσῃ γιγάντων ἐπεσσεύετο, καὶ λάμπειν δίκῃ
 Ἡλίας. ἢ δὲ τὸ λαμψυρεῖν τὰς αὐτῇ κεκλιμένους, διότι εἰς
 γλῶσσαν ἀνεδόθησαν.
 131. Λίποντα.] ὁπθυμῶντα. Κάσσης ἐκβαλὼν πελειά-
 δος.] τὴν πόρνης χωρείας σε περὶ τῆς, λέγει δὲ τῷ Ελένῳ.
 132, 133, 134. Εἰπόντων ἄνω ὅπῃ δικαίως ἀφείλετο τῷ
 Ελένῳ ὁ Πρωτεύς παρ' Αλεξάνδρου, νῦν λέγει τῷ ἀδικίᾳ
 τῷ Αλεξάνδρου, καὶ φησὶν, ὅπῃ εἰς αὐτὸν τὸν Λάκωνα,
 τοὺς πμῆσαντας καὶ χρησμοὺς τὰς τὰς ὅσῃ συγγενῶν ἡμῶν,
 Λύκε τε, καὶ Χιμαρέως, ἢ δὲ τὴν Ἀνδρείας τοὺς ἔρωτας, ὅν τε
 νῦν ἀνελὼν, διεσώθη ὑπὸ τῷ Μεγάρῳ ἢ δὲ τὴν 8 Αἰγυπτοῦ
 πάγον, τὴν ξένους συνδεδειπνον, ἐκατέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν
 θεῶν ἀμαρτεῖν, καὶ τῷ Ελένῳ ἀρεπτασθαι. λέγει δὲ δίκῃ

EMENDATIONES.

1 Ita Seld. ἐν τῇ τῇ κρυπτοῦ καὶ κατωτάτῃ τύπῃ, σήραγγι Impressi. 2 ὑποκάτωθεν, pro ὑπὸ
 κατωθεν, ex Grav. 3 Αὐτῷ, pro αὐτῶν, ex utroque MSS. 4 Καὶ Θράκῃς, pro καὶ Θράκῃς, ex omnibus MSS. 5 Τμῶλ^g, pro Τμῶλ^g ex
 Grav. paulo post, Τμῶλ^g reposui, pro Τμῶλ^g. Protei enim filio nomen Tmole erat. 6 Αὐτῷ, pro αὐτῶν, ex omnibus MSS. 7 Κατὰ
 λαεῖς Grav. quod rectius videtur. 8 Αἰγυπτοῦ πάγον, pro Αλεξάνδρου, sensu id exigente.

Οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, ὑδὲ ^ϛ ξένοις
 Συώδορπον, Αἰγαίων ^ϛ ἀγνίτῳ πάγον,
 Ἐτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβύωαι ^α δίκῳ,
 Λάξας τράπεζαν, ^β κἀνακυπώσας θέμιν,
 Ἀρκτου πιδύνης ἐμμεμαγμύ ^ϛ ἔσπας.
 Τοιγδ' ψαλάξῃς εἰς κενὸν νευροῖς κτύπον,
¹⁴⁰ Ἀστὶ καδῶρητα φορμίζων μέλη·
 Κλαίων δὲ πάτραν, ^γ πρὶν ἡγαλωμύ ^δ ^ϛ
 Ἰξῃ, χερσὶν εἰδῶλον ἡγαλισμέν ^ϛ

Nec amores Anthei, nec hōspitum
 Convivam, Neptunium, purum falem,
 Ausus es divinum, scelestē, jus transgredi,
 Percellens jus mensæ, & justitiam evertens,
 Ursæ nutricis mores exprimendo.
 Frustrā igitur chordarum ciebis strepitum,
 Jejuna modulans, & irremunerata carmina:
 Sed lacrymans in patriam antè combustam
 Redibis, imaginem ferens manibus

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Δικη. b Al. κἀνακυπώσας. c Al. Τοίγῃ. at Bar. habet ὅλ γάρ. d Al. ἔσπ.

ἔσπ μινδομένην θεῶν, Ἡρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, ἀφ' τὸ μῆλον. ἢ δὲ ἰσοεία ἐστὶν ἕως. Τὰς Λύκας τε καὶ Χιμαίρας.] ἔτοι πῶδες ἦσαν τῆς Ἀτλαντὶς θυγατρὸς ἱ Κελαινῆς, καὶ Περμηνίδος, ἐκείνη δὲ ἐν τῇ Τροίᾳ. λοιμὸς δ' ἡ καταβολὴ Λακεδαιμονίου, καὶ μαρτυρομένων αὐτῶν, ἔχρησεν ὁ Ἀπὸλλων θεὸς, μὴ παυθῆναι τὸ λοιμὸν, εἰ μὴ εὐχῆς Ἀακιδαιμονίων ἀπελθῶν ἐν τῇ Τροίᾳ δύσει ² ἐν τοῖς ταύροις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκτελέσαι τὰ τ' ἔρημα. ἀπλῶς δὲ καὶ δύοντο τὰ Μενέλαος, ἐξενώθη Ἀλέξανδρος. ἀκυσίας δὲ Ἀλέξανδρος πῆξας παυγνίφ, καὶ ἀνελὼν 3 Ἀνδρία, εἰδὼν ὥραον Ἀντιλόχου, ἔκ τ' ἔρω Ἀλέξανδρος αὐτὸς καὶ Διόφοβος, καὶ φοβηθεὶς, ἀπαίρει μὲν Μενέλαος εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ συμαζῶν αὐτῷ τ' νενομισμένον ἄλλα παρεπιδίδωμι τ' ξενίας τραπέζας, ἀρπάσας δ' Ἐλένῳ μὲν καὶ 4 τριῶν ταλάντων χρυμάτων, καὶ πέντε θαλαμῶν πολυστῶν γυναικῶν, (ὧν μία καὶ Αἴδρα, ἡ μήτηρ Θησέως) ἀφ' Σιδων καὶ Αἰγύπτου ποιοσάμενος τ' ἀπὸ πλοῦ, ὁλοκλήρως τὸ χεῖρον εἰς τὴν Τροίαν τ' κατήνεν. ὁνειδίζῃ οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς ἀντὶ τ' εὐεργεσίας καὶ ἀφ' ἀπορροφῆς τῆς Μενέλαος. ἄλλα δὲ ἐπὶ τοῦ οἱ παλαιὸι ἐν τ' ἔρω ξενίων κατὰ γὰρ, συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὥστε ἄλλος ἐκ δύο φύσεων, τῆς ὑδατῶδους καὶ γηραῆς, εἰς μίαν φύσιν ἐπάγει τ' τὸ ἄλλος, ἔτω παρῶν καὶ τέρας εἰς μίαν ὁμόνοιαν * καὶ φιλίαν *.

135. Αἰγαίων.] τὴν Ποσειδῶνος, ἀπὸ τ' ἐν Αἰγαίᾳ, πέλει τ' Ἀχαιῶν, καὶ ἐν τῇ Αἰγαίᾳ πλάγῃ πηλᾶς. Αἰγαίον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκῳ αἰγὸς ἀλμάτων κυματᾷ. Ἀγνίτῳ πάγον.] τ' ἄλλα, ἀφ' τὸ πίδαξ ἐν ἀρχαῖς τ' ξενίων, καὶ ἀγνίξιν καὶ καθαίρειν τὰς φιλικὰς. ἢ ὅτι τὸ ἀλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαριτικώτερον φύσιν τ' γλυκέων, καθαῖον ἄλλοις δοκεῖ, καὶ ἐκ ἔμοιγῃ. ἢ ἀφ' τὸ ἀφανίζειν. καὶ παρρημία, Θάλασσα κλύει πάντα τ' ἀνθρώπων κακὰ.

Πάγον δὲ, διὰ τὸ πεπνυγῆσθαι ἐξ ὕδατος. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ὄρεν τ' θαλάσσης ἔφορος, ὡς πηνυμένης οἱ ἄλλες γίνοντο, ὅθεν ὁ πάγος.

136. Ἐτλης θεῶν.] ἐγὼ μὲν ἔτω φημί, ὅς τις σὺ ἐκ αἰδεδῶν τὰς πηλῶντας τὰς ταύρας Λύκας, καὶ Χιμαίρας, (λέγῃ δὲ Μενέλαον, καὶ τὰς μετ' αὐτῷ Λάκωνας) οὔτε τὰς

Ἀνθέως ἔρωτας, καὶ τὸδε, καὶ τὸδε ἔτλης, ὁ ὑπέμεινας ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἀμαρτανλὸς, ἐκβύωαι καὶ πατήσαι τὴν δίκῳ τ' θεῶν, ἥγαν ἡδίκησας τ' Μενέλαον, τ' κατὰ φαντάσας τὸ φόνος, καὶ ξένισαντα, ἀφελόμενος τ' ἐκείνη γυναικα. οἱ δὲ λοιποὶ δίκῳ χρεῖς τ' γράφουσι, λέγοντες ἕτω, ὅς τὸδε, καὶ τὸδε ποιήσας, ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἀμαρτανλὸς, ἥτοι ὡς ἀκείνων γενέσθαι ἐν τῇ δίκῳ τ' θεῶν, Ἡρας δῖον, Ἀφροδίτης, καὶ Ἀθηνᾶς. Τὸτο δὲ ἀνοίας ἀνάμεινον, μὲν γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς 7 οἰκίαις Μενέλαος, καὶ ἐκείνην Ἀλέξανδρος τὰς διὰς, ἀλλὰ σφύττερον.

137. Λάξας τράπεζαν.] λαλίστας ὡς ὄντο τὴν τραπέζῳ τ' Μενέλαος, τὰς τῆς κατὰ φαντάσας τ' νόμων τ' 8 κειμένων, καὶ ἐδῶν, ὅτι δηλοῦντων μὴ χακουργεῖν τὰς ὁμοτραπέζας, καὶ συνεστῆς. σὺ γὰρ ξενιδεῖς, καὶ συμαζῶν αὐτῷ, ἀφίλει καὶ τ' γυναικα. Κἀνακυπώσας θέμιν.] καὶ ἀνατρέψας τὸ δίκῳ. καὶ τὸ μινδοκόν, ἢ θέμιν διὰ δίκῳ καὶ ἔρωτος.

138. Ἀρκτου πιδύνης.] τὸς ἀρκτίς δηλαδὴς ἀναμαζάμενος, ἥτοι λαβὼν. ὅτε γὰρ δηλαδὴς τὰ θεῖα, φυλακῇ τ' τέκνων ἀγριώτερα γίνονται. ἢ ἔτω, τῆς ἀρκτίου τ' δηλαδὴς σε λαβὼν τοὺς τῶν, τὰς τῆς θεῖας καὶ ἀδικίας φανερὰς ἀφ' τ' Μενέλαον. φασὶ γὰρ, ὅτι μὲν τ' φανέντα ὄνειρον τῇ Εὐκλείᾳ ἀφ' Ἀλέξανδρου, Ἀρχιλάου οἰκίῃ Πείαιμος δίδωσιν ἐκδεῖναι τ' Ἀλέξανδρον ἐν Ἰδῇ. πέντε δὲ ἡμέρας τῶτον ἀρκτίον ἐδύλαξεν 9 ἐκκείμενον, εἴτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ὅτι τ' χρεῖων ὡς ἴδιον ἔσπερε, Πείαινον καπονομάσας. ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξίστας ἀπὸ ληστῶν, Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

139. Τοιγδ' ψαλάξῃς.] διὰ τὸτο, τοιγαροῦν, διὰ τὸ ἀδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξῃς καὶ κινήσεις. Νευροῖς κτύπον.] τὰς τῆς τὸ μῦθον. ἐστὶ δὲ τὸ ἡγῆμα σπινθῆρον, λέγεται δὲ 10 ἀπὸ παροιμίας κατὰ τῶν ἀστῶν καὶ ἀδῶν κατὰ τῶν τῶν, ἥτις ὄρεν αὐτῇ. Εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδας.

141. * Κλαίων δὲ πάτραν.] κλαίων δὲ ἰξῇ καὶ ὡς ἀγνίξιν εἰς τ' πατρίδα σου Τροίαν, τὴν πρὶν ἐφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἐνεκεν τ' ὑποχρέσεως, καὶ τῆς ἀπάτης τ' ἱππῶν τῇ Λαομέδοντι.

142. Χερσὶν εἰδῶλον ἡγαλισμέν.] ἐν τ' χερσὶ κατέχων τὸ εἰδῶλον τ' Ἐλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δῶκε, τ' Ἐλένῳ κατὰ γὰρ.

EMENDATIONES.

1 Sic lego cum Seld. Κελαινῆς Bar. & Grav. Κελαινῆς Impressi. 2 Ex ὅς ταύροις, pro ὅς ταύροις, ex Seld. 3 Αἰδία, ἢ ὡς ἀρκτίον Ἀρκτίονος τερπύνη, pro Αἰδία ὡς ἀρκτίον, ἢ ὡς ἀρκτίον Grav. 4 Τὸν ἐκκατὶ Grav. 5 Κατὰ γὰρ, pro ἀπὸ γὰρ, ex omnibus MSS. * Ex Grav. 6 Τέμιντας, pro ἱππῶντας, ex Grav. 7 Οἰκίαις substitui, pro ἔρκῳ, ex Grav. 8 Κειμένων, pro κειμένων, & linea sequente, συνεστῆς, pro συνεστῆς, ex Grav. 9 Εκκείμενον, pro ἐκκείμενον, ex Grav. 10 Ἀπὸ παροιμίας, pro ἐπὶ παροιμίας, ex omnibus MSS. * Ex utroque MSS.

Τῆς πενταλέκτρος Θυάδος Πλευρωνίας.
Γυαί γδ δύνασθης ἀμναμοι τειπλαῖς
144 Πλώαις κατεκλώσθη δὴ δὴμας Αλός,
Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαῖσαδ γάμων.
Δοιὼ μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι λύκοις,
Πτῦνους τειόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
145 Τὸν ἐκ Πλωῦδ τε, καὶ πὸ Καεικῶν ποτῶν

Quinqueviræ Bacchæ Pleuronîæ.
Claudæ namque Maris antiqui fi-
liæ
Triplicibus nevere staminibus, ut
à maritis
Quinque celebrarentur nuptiarum
sponsalia.
Ac duos quidem videat raptores
lupos,
Volatiles triorchas aquilas ocula-
tas:
Alium verò ex Plyni, & Carico-
rum laticum

VARIANTES LECTIONES.

a T. d. Seld. aliiq. T. d. Bar. quam lectionem in Scholiis uterque MSS. habet.

143. Πηλέακτρον ἢ Θυάδα, ἢτοι ἢ Βάκχην, ἢ Ελένην κελεῖ. πέντε γδ ταύτῃ ἐγνημαν ἄνδρες· περὶ τῶν Θεσπιδῶν ἐπὶ ταύτῃ ἀρπάσας, καὶ δὴ φησι Δοδεὶς ὁ Σάμιοι, ἀφαιρέσει δὲ αὐτῇ ἐν τῇ ἡτῇ δῶσαι ὑπὸ Πολυδούκῃς καὶ Κάροιο, ἢ αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Αφιδναίῃς, ἢ πολυχίρῳ ἢ Αδύων, γεννησάτων Ιφιγένειαν, καὶ Ιφιγένειαν καὶ Διτῶν παῖδα ἢ Κλυταμνήστῃ ποιεῖται. εἰς μὲν οὖν νυμφίῳ Ελένης, ὡς ἔφημεν, ὁ Θεσπιδῶν. Δευτέρῳ Μενέλαῳ, νομίμως ταύτῃ ἐκ κλήρου λαβὼν. τρίτῳ Αλέξανδρῳ, ἀρπάσας αὐτῇ. τέταρτῳ μὲν δὴνατον Αλέξανδρου, Διήφορῳ, ὁ αὐτῆς ἀδελφός, αἰετῶν καὶ πύλων, καὶ ταύτῃ ὡς αἰετῶν καὶ πύλων λαβὼν, ἢ βία, κατ' Εὐειπίδῃ. πέμπτῳ Αχιλλεύῳ, περὶ Διήφορῳ ὁ νεῖρος ταύτῃ μῆλιν, ὡς κηρύσσει. ἔθ' εἶχον οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλιμάχῳ ἰσορεῖ, μὲν κιδάρας πάλιν τὰς ἄλλας ἵεναι, καὶ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐκκαμῆσαι. Θυάδος. Βάκχης, ὡς τὸ δῶν, τὸ ὄρω. αἱ δὲ Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱερῆς, ὡς περὶ Διονύσου. αἱ πῆναι περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρέφονται, 3 περὶ οἰκείας χερσὶ λείοντα, καὶ ἑτέρα δη- εἶα, καὶ ὡς ταῦτα ἦσαν, καὶ νάρθηξ ἢ γλῶ, καὶ τὰς πέττας πῆναι, ὅπου δὴ ἴφην, γάλα, καὶ μέλι, καὶ οἶνον ἐποιοῦσαν ἀνα- βάζειν. δρῶντας ἢ περὶ τὰς κόμας εἶχον 4 ἐσπεριμένους. Πλευρωνίας. 5 ἀντὶ τοπικῆς, ἢ Αργείας. Πλευρῶν γδ, πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θερράπων ὁμοίως. ὅθεν Ορρεὺς, καὶ Τρυφί- δωρος Θερραπναίαν κελεῖται τῷ Ελένῳ, ἔθ' δὲ ὁ Λυκά- φων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ομηρεὺς Αργείαν.

144. Γυαί γάρ.] αἱ χολαί, ἢ κατ' ἐμὲ, αἱ χολοποιοί, καὶ βλαπτικαὶ Μοῖραι, αἱ ἀμναμοὶ καὶ ἀπύγονοι τ' Τηθύς, ἢτοι τῆς θαλάσσης, ἐν ταῖς περὶ ἀσάλας κατεκλώσαν καὶ ἐπι- μοῖρασεν τὰς δύνασθης τ' ἢ Ελένης γάμων, πεντάγαμβρα νυμφεύματ' αἰετῶν. ἀμναμοὶ δὲ, αἱ ἀπύγονοι, Κυρηναίως, αἰετῶν ἢ ἀμναμοὶ, οἱ τ' ἀμνῶν ἀπύγονοι. Θαλάσσης δὲ κό- ρας, τὰς Μοῖρας λέγει, διὰ τὸ ἀγροῖον, καὶ ἀμετάσπῃον. Νυ- κίος 6 δὲ παῖδες αὐτῆς, καὶ Ἡσίοδον. καὶ τὸ γδ ὁμοίον, διὰ τὸ ἀοράτως ἐπὶ γὰρ 7 τὰ εἰμαρμένα. τρεῖς δὲ εἰσι αἱ Μοῖ- ραι, Κλωθώ, Λάχαις, καὶ Ἀτρεΐδης. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματ' αἰ- πλάσας, ἀπὸ τῆς ὥσπερ ὀπκικλῶμενον ἔθ', τὸ λαχεῖν ἐξ εἰ- μαρμένης μέλλον πνί, καὶ ἀπὸ τ' ἀπύγον καὶ ἀμετάσπῃον ἔθ'.

145. Πλώαις.] ἀσάλας, νήμασι, περὶ τὸ πένω, τὸ ἐνερῶ. πίννα ἢ τὸ ζῶον, ὡς τὸ πνί, ὁ σημαίν τιν

ἔχον. Διμαῖον.] τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτῆς διμαῖος, καὶ διμαῖα. πολυχρόνιον δὲ καὶ παλαιὸν τῷ δαίματι λέγει, διὰ τὸ περὶ τὸν ἔθ' εἰσχεῖν, καὶ Φερεκίδην, καὶ Θαλῶν.

147. Δοιὼ μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν λύκους, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ κατεκλώσαντο, λέγει Θεσπιδῶν καὶ Αλέξανδρον. ἀρπαγας ἢ λύκους, καὶ πῆρωτες αἰετοὺς, τειόρχας, ὀφθαλμίας καὶ ὄξυπῆτας τὰς αὐτοὺς λέγει. μῆναι δὲ τὰ ἀμνησῶν, λύκους αἰετῶν 7 πῆρωτες λέγων, καὶ μίμῃσιν τ' μαυνομένης Κασσάνδρας.

148. Πτῦνους.] ὅτι μὲν πλοῖον αὐτῇ ἀρπάσας ἐφυ- γον. πῆρα 8 γδ ἢ πλοῖον, τὰ λαῖφα. Τειόρχας, καὶ τειόρ- χης, καὶ μαρῶν, καὶ μελανόνης, ἢ μέλας, καὶ ἀλκίαιτος, καὶ ἄρκυος, εἶδη αἰετῶν. ὀφθαλμίας.] ταῦτα αἰετῶν ὀφθαλμίας καὶ ὄξυπῆτας. μόναι γδ ἢ ἄλλων ὄρνεων οἱ αἰ- τοὶ περὶ τὰς ἡλίας ἀκίνας ἀντιλέγουσιν. ἢ ἀρπαγας τ' ὀφθαλμίας, ἢτοι εὐφράδμου Ελένης. εἰ μὲν ὅτι τ' αἰετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, ἀλλοῖ τ' ὄξυπῆτας αὐτῶν λέγουσι γδ τὰς νεοσσοὺς αὐτῶν ἔως δοκιμάζουσιν· εἰ μὲν γδ πῆρας ἢ ἡλίων ἀφορῶσιν ὄξυπῆτας, τῶν δὲ οἰκείας κείαν- τες φιλοῦσιν· εἰ δὲ ἢ ὄξυπῆτας, τῶν δὲ τὰς εἰπῶσιν, ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ὅτι τῆς Ελένης λέγοιτο, λέγει τ' ὄξυπῆ- τας, καὶ πῆρας λαγνείαν ἀφορῶσιν. περὶ τῶν νο- μίμων τοὺς ἀρπαγας εἶπεν, οὐ περὶ κείων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς δεινότητι μέθοδον, ὡς μέλλων τὰ τέτων παρ- δραμεῖν, ἐμμερῶναι τ' τῇ τ' νομίμων νυμφῶν ὑποδέσσει. ὡς καὶ Εφορῶν ὁ ἰσοκρῆς, καὶ ὁ Διόδωρος ποιεῖ, ἀπὸ τ' βαρ- βαρικῶν περὶ τὸν παρὰ τὸν ἀρπαγῶν γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλλήνοισι ὑπερὶ τῶν ἰσοκρῆων πλατύνοντες.

149. Τὸν δὲ ἐκ Πλωῦδ.] τὸν Μενελάον τε, τ' ἡγε- νέντα ἐκ τῆς ἑλίας τ' ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵπινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλωῦδ, πόλις Λιβύης, καὶ οἵπινες ὑπῆρχον ἀπὸ τ' Καεικῶν ποτῶν, ταῦτα τ' Λακεδαιμονίας. Καεικός γδ, ποταμὸς, καὶ τόπος Λακωνικῆς. ὁ Μενέλαος δὲ καὶ Λίβυς, καὶ Λάκων καὶ, ἔως, Πλωῦδ πόλις Λιβύης, ὅθεν καὶ Ἀτλας. Πληθύνους καὶ Ἀτλαντῶν ἐπὶ δὴ θυατῆρες, ὡς μία καὶ 9 ἢ Σπερῶν. Σπερῶ- νος τῆς Τηθύος, ἢ Ἀρπίνης τ' Ἀσωποδὸς θυατῆς, καὶ Ἀρεῶν. Οἰνόμενος. Οἰνομάου δὲ Ἰπποδάμεια, ἢ καὶ Πέλοπος. Ἀτρεὺς, ὅς ἐν Λακωνικῇ κατεπύκνωσεν. Ἀτρεὺς καὶ Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνων, καὶ Μενέλαος. ἢ δὲ Ἀτρεΐδης θυατῆρ καὶ Κασσάν- δῃ Κρητῶν, ὅθεν τ' Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπε.

EMENDATIONES.

1 Πολυχίρ' ἡγερούς, pro πειλ' ἀρχίρ', ex Seld. & Grav. Πολυχίρ' habet Bar. 2 Περίστολοι Seld. Bar. & Phavorinus. 3 MSS. omnes hanc vocem variant: Διήφορος Grav. Διήφορος Seld. Διήφορος Bar. Διήφορος Phavorinus. 4 Επὶ τῇ μῆναι Bar. Grav. & Phavorinus. 5 Τοπικῶς ἀντὶ τῆς Αργείας Seld. quod forsan rectius. 6 Δι', pro γάρ, ex Grav. 7 Πῆρωτες, pro Πῆρωτες, ex Seld. 8 Γάρ, pro δέ, ex Grav. 9 Ἀσπερῶν. Bar. & Grav. Σπερῶν Seld. Dein pro Σπερῶν καὶ Υπερῶν, lego Σπερῶν καὶ Υπερῶν, ex emendatione Th. Munkeri in Hygin. p. 230.

150. Βάκχας.]

150 Βλασόντα ῥίζης, ἡμικρήτα βάρβαρον,

^a Επειὸν, ὅκ Αργεῖον ἀκραφνῆ γοναῖς.

Οὐ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Εὐναία ποτὲ,

^b Ερκυνῶν, ^c Εριννὺς, δουρία, ^d ξιφηφόρος

Ασάρχα ^e μισύλλας ἐτύμβυσε ^f τάφῳ,

155 Τὸν ὠλενίτιν χόνδρον ^g ἐνδατεμένην.

Stirpe progenitum, semicretem barbarum,

Eleum, nec Argivum sincerum ortu.

Cujus avum Ennea quondam, Hercynna,

Erinnys, furibunda, enifera far-tim

Maxillis difsecans, condidit sepulchro,

Humeralem mandens cartilaginem:

VARIANTES LECTIONES.

^a Epici Bar. eandemque lectionem in Scholiis, una cum Seld. retinet. al. Ελκῶν. ^b Ερκυν MSS. uterque. ^c Al. Εριννός. ^d Ξιφηφόρος Bar. ^e Μισύλλας τύμβυσε Seld. al. μισύλλας. ^f Φάρος Eutylogus, cujus hæc sunt verba, Ετύμβυσε φάρῳ, ἀντὶ τῷ φάρῳ. ^g Al. Ενδατεμένη.

150. Βάρβαρον.] ὅτι ὁ Πέλοψ κατὰ πᾶσας μὲν Λυδίας, κατὰ πᾶσας δὲ Παφλαγῶν. βάρβαροι δὲ, οἱ τε Λυδοὶ, καὶ οἱ Παφλαγῶνες.

151. Επειὸν, ἐκ Αργεῖον.] ἐγὼ μὲν ἔγωγε φημι ἢ Επειὸν, ἢ τοὶ τὸν Ηλείον, τὸν ἐκ ἀκραφνῆ καὶ καθάρων Αργεῖον. Επειὸν γὰρ, οἱ Ηλείοι, ἀπὸ πινυ Επειὸν παλαιότατοι. ἄλλοι δὲ ἔγωγε φασὶ ἢ Επειὸν, ἢ τοὶ Ηλείοι, ἢ ἐκ Αργεῖον ἀκραφνῆ ἐν τῇ γοναῖς. λέγουσι δὲ καὶ ῥῆμα τὸ ἀπὸ κοινοῦ. ἐκ ἐστὶ δὲ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεικδοχῇ. τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ ῥῆμα ἐν τῷ πατρὶ λόγῳ ἔχει ἢ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν τῷ δὲ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται, οἷον, φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὲ, νοεῖται ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖν. ἢ δὲ συνεικδοχῇ ἐναντία ὅτι τῷ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πατρὶ λόγῳ μὴ ἔχουσα μάλλον, ὥς τὸ, ^a Επειὸν, ἐκ Αργεῖον ἀκραφνῆ, ἰδοὺ τὸ ἐκ Αργεῖον ἀκραφνῆ, δευτέρῳ δὲ τῷ Επειὸν, ἔχει ἢ ἀπόδοσιν, συνεικδοχῇ ταύτῃ καὶ ἐν τῷ Επειὸν, λέγοντες Επειὸν, ἐκ Αργεῖον ἀκραφνῆ, ὥστε ἔχει καὶ τὸ, ὁ εἶπον ἔστιν. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πατρὶ λόγῳ μὴ ἔχουσα μάλλον, ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει παροκειμένην τὸ, ὁ λέγων, ἀλλ' ὅμως συνεικδοχῇ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πατρὶ. Ακραφνῆς δὲ, ὁ 3 ἀκραφνῆς τις ὢν.

152, 153. Οὐ πάππον.] Τάνταλον καλέσας τὸς θεοὺς εἰς εὐχάριον, παρέθηκε ἢ ἵδον αὐτῷ Πέλοπα θυῖας, ἵνα φάγῃ, τὸ φιλόξενον αὐτῷ ἐνδεικνύμενον. οἱ δὲ γόνοντες, ἀπέχροντο, μόνῃ δὲ ἡ Δημήτηρ ἐκ ἔγγω, διὰ τὸ μεμνημένοι αὐτῷ διὰ τῷ ἀρπαγῇ τῆς Κόρης, ὅθεν λαβὼσα τὴν ὁμοπλάτιον ἔφαθον. οἱ δὲ θεοὶ κατοικίειαν τῶν, ἀφελῶσιν ἐν λέσχη βαλόντες, καὶ ὑγῆ, καὶ ἀκέραιον δακτυλίσκον. ἀντὶ δὲ τῆς βραδείας ὁμοπλάτης, ἐλεφάντινον ὀστέον ἔδεντο, ὁ καὶ ῥῆμα τοῖς Πελοπίδαις ἐτύγχανε γνώρισμα, κατὰ τὸ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς λόγῳ. ἀλλὰ τὸ μὲν μυθώδες τῷ λόγῳ τοιοῦτον, τὸ δὲ ἀληθὲς ὅπως ἡμεῖς ὀπλοῦμεν. ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς, καὶ θεοσέπων ὡς ἱεροῦς, καὶ φιλανθρωπία τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμύητοις ὑπερῶν εἰπὼν, ἐξελίθη τῷ ἱεροῦ 5 καὶ ἀλόγου. ⁶ τέττον ἢ παῖδα ἢ Πέλοπα, πάντας σῶματι. ⁷ νοσήσας, παρῆσι καὶ τομαῖς, καὶ καυτῆσι, καὶ ἰατρῶν χίρσιν γήμασι πάντοίσις τιμηθέντα, καὶ μόλις ὑγῆ γεγονότα, ὥς καὶ

λέξαντες ἢ καυτῆρων ἔχειν, καὶ ἢ τομῇ τὴν ὁμοπλάτιν ἢ ἡμίτητον, καὶ πολίαν, καὶ ὑπολοκύνεσθαι, διὰ τῆς σαρκὸς ἀδένειαν, ⁸ ἔφασαν, ὥς ὁ πατήρ τῶς θεοῖς ἔπα. ξενώεσσι, τῶν κατέτεμν, ἢ τοὶ τῆς εἰμαρμένης τοιαύτης νοσήσας ἐλθόντες αὐτῷ, (θεὸς γὰρ καὶ ἡ εἰμαρμένη) κατέτεμν αὐτὸν ὁ πατήρ ἢ ἰατρῶν τομαῖς, εἴτα καυτῆσιν, οἷς καὶ ἰάσθη. ἐπεὶ δὲ σάπην τὴν ὁμοπλάτης γέγονε γῆ, καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ 9 πολίαν ἴω, καὶ ὑπολοκύνεσθαι, ἐμυδούσας ὥς ἡ Δήμητρα βέβρωκε ταύτην. Γαμφαῖσιν.] γαμφαῖς, σαγῶσιν. ¹⁰ Εὐναία, καὶ Ερκυνά, καὶ Εριννὺς, ἐπώνυμα Δήμητρος. καὶ Καλλίμαχος Εριννῶν καλεῖ τὴν Δήμητραν, λέγων, Εριννῶν ¹¹ Τελφωσέη. Εριννὺς μὲν λέγει, ἢ ὅτι τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν, καὶ πληροῦν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα, καὶ ἐν τῇ γῇ νάειν, ὥς καὶ τὸ Εὐναία. ἢ ὅτι Εριννῶν ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γυνῇ ¹² Ἀρείονα ἵππον. Ερκυνά δὲ, ἡ Τερφώνη θυγάτηρ, ἐν Λεβάδι τῇ Βοιωτίας ἰδρύσατο ἢ θεῶν, καὶ ἀφ' αὐτῆς ἀνέμασεν Ερκυνά. ἢ ἔπος λέγουσι γὰρ, ὅτι Ποσειδῶν ἔραδέντο αὐτῆς, αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα, καὶ μετὰ τὴν ἀγέλην ἵππων εἰσφρήσασα, τὰς ἵππους ἐπείραξε, διὰ τὸ ἀθρόον ξένῳ ἵππον ὀπλοῦναι. ἐφ' ἣν ὁ ἵπποφορὸς, πίνεν αὐτῇ ἡ Εριννὺς; ἀλλὰ καὶ Ἀρχαῖος ὅπως αὐτῇ πμῶσι. Ουεία.] ἡ ὀρμητική, καὶ ἐνθους, διὰ τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγῇ, ὥς πληροῦσι τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολέμει, καὶ ὥστε ξιφῆρος ἀναρεῖ ἡμᾶς. καὶ καὶ ξιφηφόρον αὐτῇ φασὶ καλεῖν, ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἰδρύται ἡ Δημήτηρ ξιφῶν ἔχουσα.

154. Ασάρχα.] πολυσάρχα. Μισύλλας.] καλὴ κόλασα εἰς μικρά, ἐκ τῆς μείον, ὥς φασὶ, καὶ τῆς πύλλω, τὸ κόπῳ, καὶ ὅτι τῇ διχέρει εἰς διχέρον. Ετύμβυσε τάφῳ.] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ, συμβολικῶς ἀντὶ τῆς εἰπεῖν, ἔφαθον. τάφον δὲ καλεῖν καὶ ἐκείνης ρασέρα. τὸ ἐτύμβυσε δίχα τῇ γ, καὶ δὲ ἐπὶ μακρὸν, ὥς λῆγον εἰς μέγας λόγους, κοινῇ γὰρ ὅτι συλλαβή.

155. Τὸν ὠλενίτιν.] τὸν τῆς ὁμοπλάτης χόνδρον. Ενδατεμένη.] ἢ τοὶ φαγῶσα. χόνδρον δὲ ὅτι ὅσον μὲν νάρκα δέσειεν, νεύου δὲ ὅσον δέσειεν. * Ὅσον, νεύου, χόνδρον ἀφ' ἑαυτῆς. τὸ γὰρ ὅσον ὅτι σκληρότερον τῷ χόνδρῳ, ὁ δὲ χόνδρος πάλιν σκληρότερος τῷ νεύῳ.*

EMENDATIONES.

1 Επὶ, ἢ τοὶ τὸν Ηλείον, pro ἢ τὸν Ηλείον, ex omnibus MSS. & postea particulam negativam bis omisi. 2 Επὶ, pro ἐπὶ, ex Grav. 3 Ακραφνῆς, pro ἀκράφῃ φανῆς, ex utroque MSS. ἀκραφνῆς Grav. 4 Αφελῶσιν, pro ἀφ' ὑψῶσιν, ex omnibus MSS. 5 Κατέτεμν, pro κατὰ λόγῳ, ex Grav. 6 Τέττον, pro τῶν, ex utroque MSS. 7 Νοσήσας Bar. & Grav. 8 ἔφασαν, pro ὑφασαν, ex omnibus MSS. 9 Ita emendavi hunc locum, ex fide Bar. & Grav. cum quibus consentit Seld. nisi quod in hoc ἔ deficit. Impressi vero corrupte legebant, καὶ ἢ ὑπολοκύνεσθαι. 10 Εὐναία hic, & paulo post reposui, pro Εριννῶν, ex utroque MSS. 11 Τελφωσέη Grav. 12 Αρείονα Grav. * Hæc addo ex Seld.

156, 157. Οἱ.]

^a Ον δὴ δις ἠδάσαντα, καὶ βαρυὺ πότον
Φυγόντα ^b Ναυμέδοντος ἀρπακτικέον,

Quem bis renatum, & gravem cu-
pidinem
Naumedontis rapacem fugientem,

VARIANTES LLECTIONES.

a Ον δις ἠδάσαντα, Seld. ἠδάσαντα etiam habet Bar. b Αλ. Ναυμέδοντος, perperam, ut observat Tzetzes.

156, 157. Ον.] ὄντινα Πέλοπα, δις ἀκμάσαντα, καὶ
φυγόντα ἢ ἀρπακτικὸν πότον ἢ Ναυμέδοντος, ἦτοι ἢ Ποσει-
δῶντος, τὸ ἢ νεῶν μέδοντος (καὶ πνευ μεταρρακτικὸν
πλάσμα Ναυμέδοντος ἔχοντι) ἐστὶν ὁ Ερεχθεύς, ὁ Ζεὺς,
ἢ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ λεγόμενον, ἐσεῖλε
ποδὶς ἐς τὰς Λαυτεναιῶν, ἢ τὰς Λαυτεναιῶν γῆας, ἦτοι τὰς
τόπας καὶ τὰ χωράφια, ὡς τε πολέμους, καὶ νικῶν, καὶ
φθίρειν ἢ γαμβροκτόνον Οἰνύμαον. δις δὲ ἠδάσαι φησὶ τὸν
Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἠγάσθη ἢ φυσικῶς ἡλικίαν. δεύτερον
ἢ χαλκοποιῶν, καὶ τυβίς, ὡς οἰοῖται, τοῖς θεοῖς ἀρετήν, καὶ
ἠμάσαν. ἠγάσθη δὲ τέττα μὲν πᾶσι ἀρετήν ὁ Ποσειδῶν,
παρ' ἧς ὁ Πέλοψ ἵππους πρῶτος λαβὼν σὺν τῷ ὄρχηματι,
ἀπλάσας εἰς Ἥλιν, νικᾷ ἢ μνηστρὸκτόνον Οἰνύμαον, καὶ
ἀναιρεῖ ἢ β' πρῶτον νομῆς ἀννηκόντα. ἔτω δὲ τῶτον
ἀναιρεῖ ἱπποδάμειαν, ἢ Οἰνομάου θυγάτηρ, καὶ Εὐρυδῆος, ἢ
Δαναοῦ θυγατρός, ἢ καὶ παρὰ ἢ ἰδίᾳ πατρὸς ἐρωμένη, καὶ ἀφ'
τῆτο μὴ ἐκδομένη πρὸς γάμον, καὶ οἱ ἀκρετέστεροι τῶν
ἰσχυρῶν γράφουσιν, ἠγάσθη καὶ παρὰ Μυρτίλῃ, ἢ Λυσιγχοῦτος
τῇ ταύτης πατρί, ἠγάσθη δὲ τυγχάνοντι Ερμού καὶ Κλειόβ-
λης, ἢ Αἰόλῃ ἢ Αἰπύλῃ θυγατρός. αὕτη ἢ Πέλοπα ὠρεῖον
ἰδούσα μὲν ἢ τῶν β' νομῶν ἀναιρεῖσιν, ἐρωτᾷ τέττα κατέχε-
το, καὶ τῇ Μυρτίλῃ φησὶ συνεργῆσαι τῇ νεανίᾳ εἰς ἢ καὶ
πατρὸς νίκην. ὁ δὲ τῶν χροινικῶν ἢ προχῶν τὸς ἦλκας ἢ ἐκ
ἐμβαλὼν, ἐποίησε ἢ Οἰνύμαον ἐν τῷ πρῶτῳ ἠπληλῶν, καὶ
ἀναιρεῖσθαι παρὰ τοῦ Πέλοπος, ἐκπύοντων ἢ προχῶν. ἢ
ὡς πνευ λέγουσιν, ἀντὶ σιδηρέων ἠλκων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι
τῶ ἀρματος κινεῖν, καὶ ἔτως ἠπλησε Πέλοψ Οἰνύμαον. ἐδί-
δου γὰρ ὁ Οἰνύμαος τοῖς μνηστρῶν ἢ ἱπποδάμειαν ὅτι τῶν
οἰκείων ἔχον ἀρμάτων, τοῖς πέρας ἢ δρόμου, καὶ ἔπαθλον σὺν
γάμον, ἢ Κροῖοντιον ἱδρῶν, εἰ δυνάμειν ἀφικέσθαι μέλει
τάτου. αὐτὸς δὲ ὅππῃ ἐλπίων μὲν ἠγάσθη, χαλασμένων
αὐτὸς ἀνὴρ. τότε δὲ ἔτω νικητὴς δόλοισι, καὶ ἀνακούρμνος,
κατηράσθη τῇ Μυρτίλῃ, γὰρ πᾶσι ὁπληλῶν, ἵνα ὑπὸ
Πέλοπον 4 ἀπόληται, ὁ καὶ γέγονεν ὑπερον. λαβὼν γὰρ Πέλοψ
ἱπποδάμειαν, καὶ διερχόμενος ἐν τόπῳ πνί, διψῶντος αὐτῆς,
ἀνελκόμενος ἵνα ὑδρῶ αὐτῇ κομίσῃ ἀναχωρήσασθαι ἢ ἢ Πέλο-
πον, Μυρτίλῃ ἐπεχείρη βιάσθαι ἱπποδάμειαν. ἐλθόντος
δὲ Πέλοπος, καὶ ἀφελθεῖς παρ' ἱπποδάμειας, ὡς βιάσθαι
αὐτῇ, ἢ, ὡς οἱ πολλοὶ φασί, πενάζων αὐτῇ, ἔπιπται παρὰ
Πέλοπον φεῖ Γερασίον ἀκρωτήριον. ὁ ἢ τελευτῶν, ἀρὰς
ἀρᾶται τοῖς Πιλοπίδαις δεινὰς, αἱ καὶ πεπλήρωον ὑπερον,
ἢ γυναικίσις ἢ μαλλὸν χροῖσις ἀρὰς Ερμού βολαῖς, ἢ

Μυρτίλου πατρὸς, ἐν τοῖς Αττικῶν ποιμνίοις, ὅθεν τὰ δεινὰ
τῆς τραγῳδίας ἔπη. ἢ ἢ Γερασίον, ἀπιδανόντι ἐκεῖ ἢ Μυρ-
τίλῃ, Μυρτίλῃν πέλαγον ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ωκε-
ανὸν ἐλθὼν, καὶ Ἡφαίστῳ ἀγνιδεῖς, λαβὼν Πίσσαν, ἢ Οἰνο-
μάου βασιλείαν, καὶ τῇ Λίαν, Πελασγίαν λεγομένην, Πε-
λοπόννησον ὠνόμασε. φεῖ ἢ τῇ, ὅπῃ ὁ Ποσειδῶν ἠγάσθη Πέ-
λοπον μετὰ ἢ ἀφελθῆσιν, ἔτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ,

Τοῦ μελαδενῆος
Εράσθητο γαῖαρχος Ποσειδῶν,
Επεὶ νιν κηδεῖν λέντος ἔξελε
Κλαυθῶ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ωμιον κεκαδμένον.
Καὶ πάλιν, ὡς ἀπὸ ἢ Πέλοπον λέγει,
7 Εμεῖ ἢ ὅπῃ ταχέας πέρυσον ἀρμάτων
Ες Ἄλιν, κράτῃ ἢ πέλασον.
Επεὶ πρὶς γε καὶ δέκ' ἀνδρες ὀλέσας
Ερῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
Θυγατρός ———

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος φεῖ τῇ, ὅπῃ ὁ Ποσειδῶν Πέλο-
πον ἠγάσθη, φησὶ μυθικῶς. Απολλώνιον ἢ ὁ Ρόδος καὶ
φεῖ τῇ τρέπῃ ἢ δρόμου φησὶ, γράφων,
Εν ἢ δύο δίφροι 8 πεπονήατο δειλῶντες,
Καὶ ἢ μὲν πρῶτος Πέλοψ ἦθιμι πνέσων
Ἠνία, σὺν δὲ οἱ ἔσκε πρῶτος ἱπποδάμειαν.
9 Τὸν δὲ μελαδρομάδῃ δὴ Μυρτίλῃ ἦλκασεν ἵππους,
Σὺν τῇ δ' Οἰνύμαος, 10 πρῶτον ἐς δρόν χροῖ μεμαρπῶς,
Αξονος ἐν πλῆμνισι 11 παρακλιδὸν ἀγνυμένηιο
Πίπλιν, ἐπεκλύμην Πιλοπῆϊα νῶτα δαίξαι.
Τὸ ἢ, ὅπῃ ὁ Ποσειδῶν μετὰ τῇ 12 ἀφελθῆσιν ἠγάσθη Πέλο-
πον, ὑπόνοια, ἦτοι ἀλληγορία, ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ, ὡς φεῖται
ἐρημῷ, πολύνυστος καὶ πρῶτος λῶ. ἐπεὶ ἢ ἀφελθῆσιν, τετέστιν
ἀνέστησε, καὶ ἰάθη, ὡς φημὶν, ἠγάσθη τῆτο ὁ Ποσειδῶν,
τοῦτῃσι θυμικός καὶ ἀνδρείος ἐχέτο τὰς γὰρ θυμικός καὶ
ἀνδρείος, Ποσειδῶνος καλῶσι παῖδας, καὶ ἐραστὴς, καὶ εἴπῃ
τοῖσιν. τὸ ἢ δεινὸν αὐτῷ φεῖ Ποσειδῶνος ἄρμα, πλοῖον λῶ,
πρῶτος ἔχον τὰ λαίφῃ. μὲν ἢ ἀπλάσας, ἔχων ἐν αὐτῇ τῇ πλοῖῳ
καὶ τὸ ἴδιον ἄρμα, ἐξελθὼν νικᾷ ἢ Οἰνύμαον. Αἰλ', ὁ φίλε,
μὲν ἢ ζέφυρος κινεῖ φένας, 13 λέγων τὰ πάντα σοὶ πλατυτέρως
γράφειν ἀντὶ σαφηνείας γὰρ τῇ πλῆθει ἀσάφειαν ποίησι,
λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν, καὶ ἀλληγορίαν ἐπ' αὐτῇ ἐν ἢ ἀλ-
ληγορῶν μύθοις Λυκόφρονος. Πότον ἀρπακτικέον.] ἐπεὶ,
ὡς φασὶ μυθικῶς, ἐραστὴς ὁ Ποσειδῶν ἠγάσθη αὐτὸν.

EMENDATIONES.

1 Γαμβροκτόνον reposui, pro γαμβροκτόνον, ex fide omnium MSS. 2 Αφελθῆσιν, pro ἀφελθῆσιν, ex Grav. 3 Οὐκ ἐμβαλὼν reposui, pro
ὡκ ἐμβαλὼν, ex fide Bar. μὴ ἐμβαλὼν Grav. ἐμβαλὼν, ἢ ὡκ ἐμβαλὼν Seld. quae lectio non est vituperanda. 4 Απλόλῃ reposui, pro ἀπλό-
λῃ, ἀπλόλῃ Seld. ἀπλόλῃ Bar. & Grav. 5 Prius scriptum fuit, γαμβροκτόνον μᾶλλον ἢ τῆς χρυσῆς ἀρῆς. ego reposui γαμβροκτόνον τῆς μαλ-
λῃ χρυσῆς ἀρῆς. Vult enim Scholiastes, ex Myrtili imprecationibus, Mercurii operā natum fuisse agnum aureo vellere, qui tot tan-
torumque malorum Pelopis posteris causa dicitur; de quo vide Notas. 6 Ita haec restitui, & in ordinem digessi, ex Ode prima
Olympionicarum Pindari. Ceterum prius ita scripta erant. Τῇ γαμβροκτόνον ἐραστὴς Ποσειδῶν, ἐπὶ κατὰ κλέος ἐξῆκε κλαυθῶ, ἐλέφαντι
φαίδιμον ὦμιον κεκαδμένον. ubi pro ἐραστὴς, Bar. habet ἠγάσθη, Seld. & Grav. legunt ἐξῆκε. Seld. ἠγάσθη.
pro κεκαδμένον Bar. habet κεκαυμένον. 7 Haec etiam ex eadem Ode restitui, quae prius ita legebantur, ἐμε δ' ἐπὶ ταχέας πέρυσον ἀρμά-
των, ἐς Ἄλιν. κατὰ δὲ πλάσας ἐπὶ τῇ τῇ καὶ δὴ ἀφελθῆσιν ἠγάσθη μνηστρὸς ἀναβάλλεται γάμον Θυγατρός. ubi pro πέρυσον, Seld. legit
πέρυσον. pro ἐς Ἄλιν, idem legit ἐς Ἄλιν, pro ἀναβάλλεται, in Bar. scribitur ἀναβάλλεται. 8 πεπονήατο reposui, pro πεπονήατο, ex Apollonii
Rhodii Argon. α' v. 222. Bar. habet πεπονήατο. 9 Ita restitui ex Apollonio. Τῇ δ' ἐπὶ Μυρτίλῃ ἐκ σῆθος γράφει ἦλκασεν ἵππους Impressi
Codd. & Grav. nisi quod α' σῆθος pro ἐκ σῆθος habeat. Τῇ δ' ἐπὶ Μυρτίλῃ δ' ἐκ σῆθος γράφει ἦλκασεν ἵππους Bar. Τῇ δ' ἐπὶ Μυρτίλῃ ἐκ σῆθος
γράφει ἦλκασεν ἵππους Seld. 10 Πετοῖσι, pro πρῶτον, ex eodem Autore. 11 Παρακλιδόν, pro παρὰ κλιδόν, ex eodem, & utroque MSS.
12 Αφελθῆσιν, pro ἀφελθῆσιν, ex omnibus MSS. 13 Αφελθῆσιν, pro ἀφελθῆσιν, ex utroque MSS.

^a Ἐσειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτεναίου γῆας,
 Λαυρὸν ^b ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτρην,
¹⁶⁰ Τοῦ Ζωὶ δαυτεδύθεντος ^c ὀμβρέω δέμας,
 Γαμβροκτόνον ^d ῥάισοντα πενθεροφθόροις
 Βελαῖς ἀνάγνοις, αἷς ὁ Καδμῖλ' ἔχοντο
^e Ἡρτυσε, ^f δὲ λοῖσδον ἐκπιὼν σκύφον,
 Φερονύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους,
¹⁶⁵ Πανώλεθρον ^g κηλῖδα γαυῖζας γῆν,
 Ο πλὺ πόδαργον Ψύλλου λυίοσφοῶν,
 Καὶ ^h ὀπλαῖς ⁱ Ἀρπιννῶν ^k Ἀρπύας ἴσω.
 Τὸν δ' αὖ τέταρτον, ^l αὐδόμαμον ὄψετο
 Κίρκου ^m χαπαρράκτηρος, ὃν τε ⁿ συγγόνων
¹⁷⁰ Τὰ ^o δουτερεῖα ^p δαῖσφάλτε πάλης

Misit Erechtheus in Letrinæos
 agros,
 Politum tritutum Molpidis lapi-
 dem
 Jovi Pluvio sacrificati,
 Genericidamque perditurum focce-
 riperdīs
 Dolis impiis, quos Cadmili filius
 Paravit, qui ultimo hausto po-
 culo,
 Cognomina subiit Nerei sepul-
 cra,
 Perniciosas imprecatus generi di-
 ras,
 Velocis moderator Psvllæ,
 Harpinnæque ungulas æqualis
 Harpyiis.
 Quartum porrò videbit, fratrem
 Accipitris rapacis, quemque inter
 fratres
 Secunda lubricæ luctæ præmia

VARIANTES LECTIOES.

^a Ἐσειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτεναίου γῆας. Seld. eis Λαιτεναίης Bar. & ex Imptessu quidam. al. Λαιτεναίης. al. γῆας. ^b Λαιτενύσαντα Bar. al. αἰτιέ. ^c Ἐρεχθεὺς Seld. c. Ἀγρεῖ Bar. al. αἰτιέ. ^d Ραῖσαντα Bar. Seld. al. αἰτιέ. ^e Ἡρτυσε Bar. Seld. al. αἰτιέ. ^f Δὲ non agnoscit Bar. ^g Κηλῖδα Bar. al. κηλῖδα. ^h ὀπλαῖς Eustath. Comment. in Iliad. x. Vide Notas meas. ⁱ Ἀρπιννῶν. ^k Ἀρπύας Eustath. loc. cit. ^l Ἀλ. αὐδομαί-
 μων. ^m Ἀλ. καπαρράκτηρος. ⁿ Ἀλ. συγγόνων. ^o Ἀλ. δουτερεῖα.

158. Ἐρεχθεὺς.] ὁ Ποσειδῶν, ἢ ὁ Ζεὺς, ὅθεν τὸ ἐρέχθαι, τὸ κινῶ, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λαιτεναίαν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἠλίδος· ἐπεμψεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεὺς, ἥτοι ἡ Εἰμαρμένη, ἢ ἡ Δαίσα, ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολέμιος τοῦ Οἰνομάου. ἐπεμψεν δὲ αὐτὸν καὶ Ἀνδρία, ἢ καὶ Παφλαγονίας, καὶ ἄλλοι πᾶσι. Γῆας.] τὸ γῆ καὶ * τὸ * αὐτομαχίαν ἐχόν, ὅπως βραχὺ ἐστὶ, καὶ τὸ σύγκεισιν τῶν φωνηέντων καὶ χαπαρράδιαν. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοινὰ εἰσι συλλαβαί.

159, 160. Λαυρὸν.] λείαν, εὐρείαν, καὶ πλατείαν. Ἀλε-
 τρεύσοντα.] δραμεῖν μέλλοντα. Μόλπιδος πέτρην.] πλὺ
 Ἠλιν. Μόλπις γὰρ τις Ἠλείη εὐχρηστικὴ καὶ ἀσχημονιστικὴ
 τῆς Ἠλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκκοῦτος παυδιῶναι τὴν ἀσχημονίαν, δι-
 γμοῦς νέας σφαιραδέντας Διὶ, αὐτὸς αὐτὸν ἐδωκεν εἰς τὴν
 σφαίρην, καὶ εὐδίας σφαιραδέντος, ἐξ ἧς ὑέτος. Ἠλείοι δὲ
 ἔερον ὀμβρέου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἴσται καὶ ἀνδρίας Μόλπι-
 δος. Μόλπιδος οὖν πέτρην, ὡς ἔφην, πλὺ Ἠλιν λέγει· ὅτι
 ὁ Οἰνομάου μετὰ τῶν μνηστέρων τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἰπποδα-
 μείας ἠγωνίζετο, καὶ νικῶν αὐτὸς, καὶ ἀναρῶν, ἐκ τῶν κρα-
 νίων ἐκείνων ναὸν ἐμελλε κατασκευάσειν, ὡς ἔφην καὶ Ἀνταῖος,
 καὶ * Εὐεργος, καὶ Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θραξ, καὶ Κύνος,
 ὁ ὕψ' Ἡρακλῆος ἀναρῶν.

161. Γαμβροκτόνον ῥάισοντα.] τὸν Οἰνομάου φθείραντα.
 γαμβροκτόνον ἢ λέγει τὸν Οἰνομάου, καὶ τὸ ἀναρῶν τὴν μνηστ-
 ρας τῆς θυγατέρος, καὶ γαμβροκτόνος μὲν, ὁ κτείνων τὴν γαμβρὸν·
 γαμβροκτόνος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. καὶ τὸ πενθεροκτόνος
 καὶ πενθεροκτόνος, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα
 δύο τόνους ὁμοῦ ἔχοντα, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ καὶ παροξυτονον,
 οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τὴν γαμβρὸν· τὰ δὲ παθη-
 τικὰ τὸν παροξυτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτανθεὶς
 ὑπὸ γαμβροῦ.

EMENDATIONES.

* Hoc debuisse adjici contextus indicat. 1 Συγγόνων MSS. omnes. 2 Εὐεργος. Grav. 3 Οὐ καὶ Κλεοβόλης ὡς reposui, pro ὁ καὶ Κλεοβόλης
 ὡς, ex fide omnium MSS. 4 Θαλάσσιον. reposui, ex omnibus MSS. pro θαλάσσιον. 5 Ἡ θαλάσσιον, pro ὁ θαλάσσιον, ex Seld. * Ex Seld. 6 Ita
 restitui ex omnibus MSS. prius vero ita scriptum ferebatur, Ποτὶ γὰρ ὀφείλων εἶπεν, ἵσται ἀρπύας ὀπλαῖς ἔπει. 7 Ἡρακλῆος restitui, pro
 Ἡρών, ex omnibus MSS.

162. Καδμῖλ'.] ὁ Ερμῆς Βοιωτικῶς, 3 ὁ καὶ Κλεοβόλης
 ὡς, ὁ Μυρτίλ' ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος.

163, 164. Ἡρτυσε.] κατεσκεύασε. τὸ ἵσται ὅτιθεν εἰς
 πλάττω ἔπει. Τὸν δὲ λοῖσδον ἐκπιὼν σκύφον καὶ τὸ ποτήριον τῆς
 Νηρέως· ἢ τὸ λοῖσδον ἐκπιὼν σκύφον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμηνεν
 εἰς τοὺς τάφους τῆς Νηρέως, τὰς φερονύμους, ἥτοι εἰς τὸ ἀπ'
 αὐτῆς Μυρτίλ' ὀπλαῖς, ὡς καὶ ἔφην· τὸ δὲ ὄπλημα, χαλεπὴν-
 σμός ἐστι, καὶ ἀσπίς. ὁ δὲ Νηρῆος, μυρτίλ' ὁ δὲ δαίμων ἐστὶν
 4 θαλάσσιον, 5 καὶ Δαυδῶν, τὸ ὀπλαῖς, 6 ὀπλαῖς, αἱ
 Νηρηίδες. ἀλλογοικῶς δὲ Νηρῆος, 5 ἢ θαλάσσιον, ὅθεν τὸ
 νήχω, * τὸ κολυμβῶ.

165. Πανώλεθρον κηλῖδα.] καὶ τὸ ἐξέειπεν, ὅτι ἐπιβ-
 ῶν εἰς τὸ πλάττω, χαπαρράδιαν τὴν γῆν τῆς Ἰπποδαμείας.
 ὀφείλων.] κυρίως συνεῖξας, νῦν δὲ χαπαρράδιαν.

166, 167. Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα, ἵπποι Οἰνομάου, ὃν καὶ
 Μυρτίλ' ἡνίοχος. ὀπλαῖς.] ταῖς ὀνύχαις, ἵσται Ἀρπύας·
 κακῶς δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέγιστος ὄπλημα. 6 ποτὶ γὰρ ὀφείλων εἶπεν
 ἵσται Ἀρπύας, ὀπλαῖς εἶπεν. Ἀρπύας δὲ μυρτίλ' ὁ δαίμων
 πνιγὲς, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Αἰλλῶν καὶ Ὀκυπέτη, καὶ Κελαινώ,
 Ιερίδ' ἀδελφαί, θυγατέρες Θαύμαντος καὶ Ηλέκτρας, τὸ ὀπλα-
 νῶν θυγατέρες. Ἀρπύας δὲ λέγοντι καὶ ὄρνεια πνιγὲς ἀρπύκας, ὅθεν
 ἐμυθίσαντο καὶ τὰς τῆς Φινέως θυγατέρας, Εράσειαν καὶ Ἀρπύρειαν,
 ὄρνεια ἔειπεν, ἀρπύκας τὰς τῆς Φινέως θυγατέρας τὰς γέροντας.
 Ἀρπύας δὲ ἀλλογοικῶς οἱ ἀνέμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῇ
 αἰεὶ πίπτειν. ἵσται δὲ, τὸ ἵσται, ἀλλὰ καὶ μὴ μακρὸν, νῦν
 δὲ βραχὺ ἐστὶν. εἰ καὶ μακρὸν δὲ δεχθῇ, ἐκ ἐπὶ ἐπαισιμῶν ὁ
 σίχος, ἀλλ' ἔχει πάθος, τὸ λεγόμενον χαλκίμβον. τὸ γὰρ
 ἱαμβικὸν μέτρον, ὡς καὶ τὰ 7 ἡρωϊκῶς, εἰσι πάθη ἀσφάρα.

168, 169, 170. Τὸν δ' αὖ τέταρτον.] τὸ δὲ τέταρτον
 νυμφίον ὄφεται τὸ αὐδόμαμον καὶ ἀδελφόν, τὸ δὲ κίρκου καὶ ἱερα-

Λαβόντα κηρύξουσιν. Εν δὲ δεμνίοις
Τὸν ἔξ ὀνείρων πέμπτον ἐσροδημύον,
Εἰδωλοπλάσῳ παροκαταξάσει ῥέθῃ,
Τὸν^α μελλόνυμφον δυνέτω Κυταϊκῆς,
175 Τῆς ξηνοβάκχης, ὃν ποτ' Οἰνώνης Φυγὰς,

Adeptum prædicabunt. Quintum
denique
In cubili ex insomniis turbatum
Imaginoso agitabit corpore,
Sponsum futurum conjugem Cy-
taicæ,
Hospites depereuntis : quem ali-
quando ab Oenone exulans,

VARIANTES LECTIOES.
a Μελλόνυμφον Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet.

κῶ, τῷ καλῶς ἀκτῆρας καὶ ἀναερτικοῦ Εὐκροῦ. λέγει δὲ τὸ
Διήφορον, ὃν πῖνα κηρύξουσιν καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευ-
τερεῖα τῆς διαίτης παλαιστῆρας. καὶ οἱ μὲν διαίτησιν ἰ-
πῶν καὶ Ελένῳ λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ, ἥς ἐνεκα πολλοὺς σφά-
μασι καὶ ἀτυχίαισι πασιπέπον. ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ με-
ταπίπτοντα παλαισμάτα τῷ πολέμῳ, οἷον ἀπὸ τῶ, ὃν πῖνα τὸ
Διήφορον κηρύξουσιν τὰ δευτερεῖα ἔχειν ὅτι πολέμικων πα-
λαισμάτων μὲν τὸ Εὐκροῦ, καὶ τὸ τῶ τῷ ψεύσματι τοῦ ποιητῆ, μὲν
τὸν Εὐκροῦ Τρωάδου, ὁ Εὐκροῦ ἀδελφός, καὶ οὐχ ὁ Διή-
φορος ἐν τοῖς πολέμοις ἐδευτέρει. ἢ ὅπως, ἡγοῦμαι δευτε-
ρεῖα αὐτὸς γὰρ τῷ Ελένῳ μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. ἢ ὅπως
καὶ διαίτησιν πάλιν καλῶς ἔχει λέγειν τὸν Ελένῳ, κίρκα
τὸ καλῶς ἀκτῆρας καὶ τὸ ἀρπαγὰ τὸν Ἀλέξανδρον. μὲν τὸ τῶ ἀχθῶν
φιλοκλήτῳ ἀπὸ Λήμαν, καὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ ἀναερ-
τῶν τὸν Ἀλέξανδρον, Διήφορος τὸν Ελένῳ ἐγνήμῳ. ἢ καὶ
τὸ Πειάμον αὐτῷ ἐπαθλὸν δεινὸν τὸ ἀεισεύσαι καὶ πό-
λεμον, καὶ λαβὼν τῷ αὐτῷ, ὡς ἀεισεύσαι. ἢ καὶ τὸ ἀλλο-
φασί, ὡς μόνος αὐτῷ ἀφελόμενος, ὡς εὐεπίδης ἐν Τρωάδι φασί.
Βίαι δὲ ὁ κενὸς μὲν ἀρπαγὰς πόσις,
Διήφορος ἀλλοφασί εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.

171. 172. εἰ ἐν τῷ δεμνίοις. τὸ πέμπτον εἰδωλοπλάσῳ
παροκαταξάσει ῥέθῃ καὶ σάματι, ἐξ ὀνείρων ἐσροδημύον. τὰ-
εἰς, ποιεῖται αὐτὸν ἐν ὀνείροις φάσμα αὐτῷς βλεπόντα, κί-
νῳ καὶ ταλαιπωρεῖται, 4 ὡς περὶ σωματικῶν αὐτῷ, (λέγει
τὸ τὸν Ἀχιλλέα) τῷ δὲ ὀνείρῳ ἐρωπ, καὶ τῷ εἰδωλοπλάσῳ καὶ
αὐτῷ παροκαταξάσει αὐτόν.

173. Ρέθῃ. τῷ μὲν τῷ ὅλῳ σάματι, καὶ ὡς τὸ μόνον τῷ
παροκαταξάσει. παρὰ τὸ ῥέθῃ τῷ ἔθῃ τῷ αὐτῷ φαίνεται.

174. Τὸν μελλόνυμφον. τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐν ἄδῃ γῆμα
μελλόντα τὸν Μήδειαν. μελλόντα τὸν ὅτι 5 ἐν Μανθρῶν Νή-
σοις αὐτῷ ἐγνήμῳ, θυγατέρα ἔσται Αἴντη καὶ Εἰδύας, τὸν Ὀκεανῶ
θυγατὴς. Κύματα τὸν πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτῷ Κυταϊκῆν
ἔρη. οἱ τὸν Κόλχῳ, Ἰνδοῖοι Σκύθαι εἰσὶν, 6 οἱ καὶ Λαζοὶ
καλεῖσθαι, πλησίον οἰκοῦντες Αὐγῶν, ὅτι παρὶν Μασαγατῶν,
ὃν Κόλχῳ τὰ φάρμακα αὐτῷ ἀναεῖσιν. εἰς τὸν Κόλχῳ
Αἴντης ἀρίκετο, ὡς μὲν 7 ἀρετῆς τῇ τὸ Κοῖνθα βασιλείᾳ. Αἴν-
της γὰρ, καὶ Ἀλκυονίδης καὶ Πέρσης, τῆς Ὀκεανῶς θυ-
γατὸς. Διὰ τὸν τὸν ἡλίου τοῖς πᾶσι τῷ βασιλείᾳ, καὶ τὸν
Ἀργεῖαν Ἀλκυονίδην δίδωκε, τῷ δὲ Κοῖνθῳ Αἴντη. Αἴντης
τὸν μὲν ἀρετῆς τῇ Κοῖνθῳ, παρῆτο τῷ αὐτῷ φυλάσκειν Βυγῶν,
Ἐρμῶ καὶ Νύμφῃς ὅτι. αὐτὸς δὲ εἰς Κόλχῳ ἀρίκετο, ἐν τῇ
λαμῶν Βουγῶν φυλάσκειν τὸν Κοῖνθα βασιλείᾳ, ὡς 8 ἢ
αὐτὸς, ἢ πῖ τῷ ἐξ αὐτῷ ἴκοιτο. ἐν Κόλχῳ τὸν αὐτὸς γῆμας

Εἰδύαν, τῷ Ὀκεανῶ θυγατέρα ἐν Κυταϊκῇ πύλῃ, Μήδειαν
καὶ Ἀψυρτον γῆμα. ἀδελφαὶ δὲ Αἴντη καὶ Ἀλκυονίδης, ἡτοι ἡλίου
θυγατὴς, Κίρκη καὶ Πασιφάη, καὶ ἑτέρας καὶ Καλυψώ. καὶ
τῆς ἡλίου βασιλείας, τὸ εἰς αὐτῷ πᾶσι Αἴντη καὶ Ἀλκυονίδης,
διαρεῖται, Οἰδύμῳ τὸν Κίτῳ Εὐμήλῳ, τὸν Κοῖνθα ἰσο-
εἰκοῦ ποιητῆ, μέμνεται λέγοντος.

Ἀλλ' ὅτε δὲ Αἴντης, καὶ Ἀλκυονίδης ἐξεγύοντο
ἡλίου τῇ καὶ Ἀντίοχῃ, τότε δὲ ἀνδρῶν γένεσι
δάσαστο πᾶσι τοῖς τῶν ἡλίου ἀδελφῶν ὅτι.
Ἦν μὲν ἑναὶν Ἀσπῶν, τὸν πῶς δὲ Ἀλκυονίδης,
Ἦν δὲ Εὐφῶν κατὰ τῶν Αἴντης δίδωκεν ἅπασαν.
Αἴντης δὲ ἀρῶν Βουγῶν παρέδωκε φυλάσκειν,
Εἰσέκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕπερρον αὐτῷ ἴκοιτο,
Ἦν 8 αὐτῷ πῖς ὅτι ὅτε Κολχίδα γῆμα.

Σημείωσαι δὲ τὸ, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ ὅτι ἰσοεἰκῶν Πέρσης καὶ
ἡλίου πᾶσι φασί τὸν Αἴντη καὶ Ἀλκυονίδης, ὁ δὲ Εὐμήλος ὅτι
Ἀντίοχῃ καὶ ἡλίου. * Τὸ δὲ δῶς ἰσοεἰκῶν. Οἱ μὲν γὰρ
φασί, ὅτι καὶ ὅταν ὁ Ἀχιλλεύς μῆγῃ τῇ Ελένῃ, ἰδεῖν
αὐτῷ ἐπεθύμησεν, ἐρωπῶς ἔχων τὸν ὀνείρῳ, καὶ ἡζύωσεν
ἐλθεῖν ὅτι τῷ τείχεϊ. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτῷ, ὅτι πλείον ἐρωπ
διετῆ. Οἱ τὸ ὅπως, ὅτι ἰδὼν αὐτῷ παρῶν ὅτι τῷ τείχεϊ,
ἐρωπὶ συνεχέθη, καὶ ἡζύωσεν τῷ μῆγῃ αὐτῷ συμπαροῦσαι
αὐτῷ εἰς τὸν συμμυθῶν αὐτῷ. ἢ δὲ καὶ ὅταν ἐπαίνοσεν, ὡς
δοκῇ αὐτῷ αὐτῷ συνεχέθη, καὶ ὅπως παρεμυθῆθη. *

175. Ξηνοβάκχης. τῆς Μήδειας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ
Ἰάσονι ἐπιβίβῃ καὶ ἐξέβαλετο, καὶ αὐτῇ τὸν αὐτῷ ἐρωπῶ καὶ
Ἀψυρτον κατὰ τῶν μελλόντων, αὐτῷ ἀδελφόν. ἢ τὸ ἰσοεἰκῶν παρὰ
Ἀπολλωνίῳ τῷ Ροδίῳ κεῖται, μέμνηται καὶ Πίνδαρος λέγων.

Θέσφατον τῷ Πελίῳ

Εἰς ἀγαθῶν θανάτῳ Αἰολίδῳ,

Χείρεσσιν, ἢ βελῶν ἀνδράμῳ.

Τὸ δὲ πᾶσι τὸ ἰσοεἰκῶν καὶ Φερεκύδῳ, καὶ ἑτέροις, ὅπως
ἔχει Σαλμωνέως καὶ Ἀλκυονίδης θυγατὴρ ὡς ἔχει 9 Τυρῶν,
παρὰ Κρητῆ τῷ Φερεκύδῳ, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ, τῷ μῆγῃ
Ποσειδῶν, διδύμους παῖδας γῆμα, Πελίῳ καὶ Νηλέῳ, ὡς ἢ
μῆγῃ ἐκπύθῃν ἰπποφοβίῳ. τῶν ἀνέγκων τὸν μῆ-
γῃ, καὶ τῇ ἐκείνης μῆγῃ κλίνῃσι σιδήρῳ, καὶ τῷ φυγῶν,
ἐν τῷ τῷ Ἡρῳ τελέθει. Νηλέως δὲ σασάσας μετὰ Πελίῳ
ἦκεν εἰς 10 Μισηνίῳ, καὶ κίλῃ Πύλῳ. Πελίῳ δὲ ἐν Θεσ-
σαλίᾳ οἰκῶν, ἐξ Ἀναξίβῃς τὸν Βίαντῳ, ἢ Φιλομάχῃ τῆς
Ἀμφίονῳ, ἔχων Ἀλκυονίδην, Πεισιδίῳ, Πεισιπῶν, ἰπποπόλῳ,
Ἀλκυονίδην. Κρητῶν δὲ κίλῃσι ἰωλκῶν, ἐκ Τυρῶν, τὸν αὐτῷ
ἀδελφίδῃ, γῆμα Αἴσονα, Ἀμυδῶνα, Φερετῶν. μετὰ δὲ

EMENDATIONES.

1 Πάλιν, pro πόλιν, ut paulo ante ἴδω, pro ἴδω. 2 Ἀρπαγὰ, pro ὄρπαγον, ex omnibus MSS. 3 Sequuntur in Impressis Codd. quæ-
dam de Achille, quem Poeta noster alterum Helenæ maritum fuisse narrat; quæ quidem in Bar. defunt, in Seld. verum paulo inferius
reperiuntur, quo, tanquam ad proprium locum, transferenda curavi. 4 Ita emendavi hunc locum, ex Grav. quem vulg. edit. hoc
modo habebant: αὐτῷ συνεπύθη αὐτῷ. λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα, Εἰδωλοπλάσῳ. τῷ δὲ ὀνείρῳ &c. 5 Ἦν ἄδῃ μακρόν ἡγοῦμαι habent Impressi.
Ego ἄδῃ delevi, ex fide omnium MSS. quod tanquam interpretamentum margini adscriptum, in textum irreplisse videtur. 6 Οἱ
καὶ Λαζοὶ (Διὶ τῷ) καὶ Ἀλκυονίδης, πλησίον οἰκοῦντες Αὐγῶν, (Ἀλκυονίδης Seld.) ὡς Κόλχῳ &c. MSS. omnes. 7 Malui hic, & paulo post, ἀρ-
κῆς, pro ἀρετῆς, cum Bar. priusquam vidissem ἀρετῆς legi in Scholiis ad Pindarum, quæ dicuntur τῷ νεοτέρῳ, sed procul dubio ad
Teucrium nostrum aliqua saltem ex parte referri debent. Nam ubi Medæ fabulam explicavit eodem, quo hic reperitur, modo, addit:
Εἰρήκαμ δὲ τὸν ἰσοεἰκῶν παρῶν ἐν τῇ τῷ Ἀλκυονίδῳ παροκαταξάσει. Quæ procul dubio huc spectant. Vid. Olymp. Od. i. c. p. 156. Edit.
Oxon. Ibidem pro Βυγῶν, quod hic habetur, Βυγῶν legitur. 8 Αὐτῷ, pro αὐτῷ, ex Seld. * Hæc sunt quæ ex alieno loco in suum
transiit secutus Seld. 9 Τυρῶν, pro Τυρῶν, ex omnibus MSS. & paulo post. 10 Μισηνίῳ, pro Μισηνίῳ, ex Seld.

Κρητεια, Πελλας ἐκασίλευσεν Ἰωλκῶν, ὃ χρηστὸς ἦν, ὑπὸ πινυτῶν ἐξ Αἰόλου θανείν. ὃν εἰς λῦν καὶ Ἰάσων, παῖς Αἰσωνος ὑπάρχων καὶ Πολυμήδης, τ' Αὐτολύκου. ὡς γοῦν πάντας ἀνὴρ τὰς Αἰολίδας ὁ Πελλας, ἐμείλε δὲ καὶ τ' Ἰάσωνα ἐπὶ βρέφῳ ὄντα, ὡς Αἰολίδῳ, ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τέτου στυγνέσαιτες συγγεῖς, σωρῶν τοῦτον βαλόντες, μετὰ δακρύων ἐξάγουσιν ὡς δὴ θέν θανόντα. ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος ἄντρον, δεδώκασι αὐτὸν ἀνατρέφειν καὶ παιδεύειν, καὶ δάσκαλόν τε καὶ τὸτο Πίνδαρον λέγει. Αὐτῷ δὲ λαβὼν ἡλικίας κατὰ τὸ ἐκ τ' ἄνδρος, καὶ κατὰ τὸν Απολλώνιον, καὶ λοιποὺς, περὶ τ' Ἀναμεν ἡρώδια ποταμὸν. ὁ δὲ Πελλας καὶ πάλιν χρηστὸν λαβὼν, ἤκασεν, Ἀπὸ μονοπέδῳ φυλάττειται, καὶ δά Πίνδαρος ἔλεγε,

Τὸν μονοκρήπιδά πάντως

Εν φυλακῇς χεῖρῳ μεγάλας.

Τῶτον γὰρ μαθὼν τὸν χρηστὸν, θύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ὅττι τῷ θύσαν καλέσας, εἶδε τὸν Ἰάσωνα μονοκρήπιδά. ἀφαιρέσει μὲν τὸν Ἀναμεν ποταμὸν,

Ἄλλο μὲν ἐξεσάσων ὑπὸ ἰλῦν, ἄλλο δ' ἐνερθε

Κάλλιπιν αὐτὴν πέδιλον, ἐνὶ χεῖρῳ περὶ χροῖ.

καὶ δάσκαλόν φησὶν Απολλώνιον. ἰδὼν γὰρ ὁ Πελλας αὐτὸν μονοπέδιλον, ἤρετο, Σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἰ περὶ λῦν χρηστὸς, ὑπὸ πινυτῶν ἀνατρεφόμενος. ὁ δὲ βαλὼν τ' Ἡρας φησὶν, Ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἐσεῖλα ἂν αὐτόν. τὸ δ' χρυσόμαλλον τὸτο δέρας λῦν τ' κειοῦ, ὅς τ' Φεῖξον εἰς Κολχίδα διπερήμευσεν, ἐκεῖ δὲ τῶτον, ὡς φασὶν, ἔθυσσε Φυξίῳ Διὶ, καὶ ἐν Ἀργεὶ ἄλσει περὶ πῖνα δρυὶ τῶτο ἀπικρέμασεν· ἐφύλαττε δὲ τὸτο δράκον, ὅπου πεντηκόντορος ναῦς μάκει τε, παῖς τε, ὡς φησὶ Πίνδαρος. κατὰ γοῦν τ' αὐτὴν κείσιν ὁ Πελλας καλέσει αὐτὸν τ' Ἰάσωνα ἀπιδεῖν, καὶ κομίσει τὸ δέρας· αὐτῷ. ὁ δ' τὴν Ἀργεὺς ὀπίσθας, ἢ πῖς λαλίσταίῳ εἶχε τ' 2 τρέπιν, ἐκ τῆς Δαδωνείας θρύος ὑπάρχουσα, καὶ σὺν αὐτῇ ἐτέρεος ἄνδρος μὲν λαβὼν, ὡς εἶπ' τὸς πάντας ν', κατέπευσεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ περιελάλῃ Αἰήτιν δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δ' ἐρηδοῦναι, ἂν τὸς Ἡραεῖας πυρπνὸς χαλκὸς ποδὸς ῥέξῃ τῶντος, καὶ σπείρῃ τὰς δράκονας ὀδόντας, ὡς εἶχεν αὐτὴς ὁ Αἰήτης, τῆς Αἰθίας δόσης αὐτῷ μέρῳ ἐκ τ' ἐν Θήβαις σπαρμένῳ τῷ Κάδμω. Μήδεια δὲ, ἢ Αἰήτης θυγάτηρ, ἐραδείσα Ἰάσωνος, φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα, καὶ τ' πυρὸς σπῆν τῶντων διφύλαξε, καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας ἔστην 3 ἀπάγει, καὶ γοντεύσασα τ' δράκοντα, τὸτο ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναυτοῖς συναπέπευσσε, λαβὼσα μὲν αὐτῆς καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἀψυρτον. διόκοιτο δ' Αἰήτης, μελῶν τὸν Ἀψυρτον τέμνωσα, ἐξέριπεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τ' διώξας ὑστέρειν, εἶτα Κόλχης ἀπέσειλεν εἰς Δίωξιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δ' Ἡειδονόν, καὶ Σὺρπιδας νήσας, καὶ 4 Σειρῶνας παρέπελυσαν, Ὀρφέως κινδαίοντο, 5 Βότης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. μετὰ Σειρῶνας, ὠδὰς πλέουσας Χάρυβδι, Σκύλλαν, Κυανέας πλαγκτὰς πέτσας, Θέτις δ' αὐτὰς διέβιβασεν Ἡρας ὠδὰς κλέσει. Θεινακίαν δὲ ὠδὰς πλέουσας, ἔχουσα βόας Ἠλίας, εἰς Φαιακίαν ἦλθον, πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. Τῶν δὲ διακόντων αὐτὰς Κόλχων, οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τ' Ἰλλυίδα, καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσας, πῖνός τ' εἰς Φαι-

ακίαν. Ἀθήνη δὲ Ἰάσωνα καὶ Μήδειαν συνέζευξε, καὶ 13' θεράπεινίδας αὐτοῖς παρέχεν. οἱ δ' Κρήτιν ὠδὰς πλέουσας, Ἀθήνην, Εὐβοίαν, καὶ Λοκίδα, εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο, τὸν πάντα πλοῦν ὁ Διὸς μισὴν ἀνύσαντες. Πελλας ἀπεργνακὸς τ' ἀφίξειν σπῆν Ἀργοναυτῶν, Αἰσωνα ἀνελεῖν ἠθέλει. ὁ δὲ θύων, ταῦρε αἶμα πῶν, ἀπέθανεν. ἢ δὲ Ἰάσωνος μήτηρ αὐτῷ ἀνῆρ-τισσε, νήπιον παῖδα Πέριμαχον ἀπολιπύσα· καὶ τέττος δ' Πελλας ἀνείλεν, ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας θύς, εἰς τ' Ἰδμόν πλέου-σας, Ποσειδῶνι τ' Ἀργῷ ἱερῷ. Μήδειαν δὲ ὠδὰς κλέσει μετ-ελθεῖν Πελλαν, ἐνεκὸν τ' φόνος σπῆν αὐτῆς συγγενῶν. ἢ δὲ κείον ἀφείλσας, ἄρνα ποιεῖ. καὶ αἱ τῶ Πελλας θυγατέρες ὁμοίως ἀφείλσας θέλσας τ' Πελλαν, ἀνείλον αὐτόν. Ἀχαιὸς δὲ διώκῃ Ἰωλκῇ Μήδειαν καὶ Ἰάσωνα, καὶ δέκα χρόνους ἐν Κο-εῖνθῳ διέτριβεν. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαυκίῳ, τῷ Κρέοντι, 6 μικρῶς τ' Μήδειαν ἐλύπησεν, ἢ φαρμάκοις Γλαυκίῳ ἀνε-λῆσα, καὶ Κρέοντα· καὶ τὸς ἰδίους παῖδας, 7 Μόρμωρον καὶ Φέρητα, ξίφῃ ἀφῆλσεν αὐτῶν, ἐφ' ἀρμάτῳ δρακόντων πῖνα-τῶν εἰς Αἰθίαν ἀποδημεί, καὶ συνολήσας Αἰγεί, τῷ Παν-δίοι, γυνῇ Μήδων. ὕστερον δὲ τῷ Θησέϊ ὀπίσθεν, 8 ἐκάλει τ' Ἀτλίκῃ μετὰ τ' παιδὸς, ὅς βαρβάρων κρατήσας, τῷ ὑπὸ αὐτὸν Μήδειαν ἐκάλεισεν, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τε-λευτῇ. Μήδεια δὲ ἀγνοῦσα εἰς Κόλχης ἦκε, καὶ τῷ πατρὶ τῷ βασιλεῖαν δίδωσι πάλιν, Πέριλῳ ἀνείλσας, τ' ἀδελφὸν ἐκείνην, τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τ' βασιλείας. Οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ σπῆν ἰσοεικὼν, τ' τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπὸ πλοῦν εἰς Κόλχης γενέσθαι φασὶν, τῷ Ἰάσωνος εἰρήνῃ Πελλας, ὅπ, Εἰ 9 ἔγνω τ' ἐμὲ μέλλοντα ἀνελεῖν, ἀπέσταλκε ἂν αὐτόν τὸ χρυσὸν δέρας ἀπο-κομίσει μοι, καὶ τ' Πελλας κατὰ τ' 10 αὐτὴν κείσιν αὐτῷ ὀπίσθας τῶτο ἀποκομίσει. ὁ δὲ Πίνδαρος φησὶν, ὅπ κατελ-θὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τ' Χείρωνος ἄνδρος, καὶ γνωειδὲς τῷ πα-τρὶ, καὶ τῶς συγγενέσιν, ἀεισοποιῖται καὶ σινεωχῶνται αὐ-τοῖς. εἶτα πρὸς Πελλαν ἀπιδὼν, πρῶτος μετὰ ὄχλου πολλοῦ τῷ σπῆν πρὸς τὸν βασιλεῖαν ἀπῆται. ὁ δ' Πελλας ὑπὸ τῷ δοῦναι αὐτῷ, πρῶτον εἶπεν ἀπιδεῖν αὐτόν εἰς Κολχίδα, καὶ τῷ Φεῖξον ψυχῇ ἀνακαλέσασθαι τοῖς κατὰ τ' νόμον. ἐφ' ὃν, 11 ὑπὸ δειμάτων νυκτερινῶν δορυβέδαι ἀφ-τὸν Φεῖξον. 12 Εἰ γοῦν ἀπέλθῃς, φησὶ, καὶ ἔγω ποιήσεις, καὶ τὸ δέρας κομίσεις (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δ' γέρον) δίδωμί σοι τ' βα-σιλείαν. τὸτο δ' εἶπεν, ὡς ἀπιδὼν ἀνατρεφὴ ὑπὸ τ' δρῶ-κοντος. Τὰ δ' τῶ Πίνδαρος ἐν τῷ ὅττος ἔχουσιν.

Ἐσάθῃ γνώμας ἀταρβέλοιο πειρώμενος,

Εν ἀγορῇ πλήθοντος ὄχλου.

Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησὶν.

Οὐ σφείπον νῶν χαλκοτέρεσι ξίφεσιν,

Οὐδ' ἀκόντεσι μέγαν πρὸς τῶν

Τιμὴν δάσασθαι.

Οἰωνῶν φύρας.] ὁ Πηλεὺς. Αἰακῇ γὰρ καὶ Διὶ παῖδας, Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς, καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ 13' Φαμά-θης, μιᾶς τῶν Νηρηίδων, ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίᾳ Πηλεὺς δι-σκαρὴν πλήττει, Τελαμῶν δ' τὸ μετὰ φρεναρὴν πλήξας ξίφῃ, ἀνείλεν αὐτόν, ὅθεν παρ' Αἰακῇ διώκοντα τ' Αἰγίνας. καὶ ὁ μὲν Τε-λαμῶν τῷ Σαλαμῖνι νῆσον οἰκί· Κερχεὺς δὲ, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, τῆς Ἀσωποῦ, κίενας ὅπιν τ' νῆσον λυμαινόμε-νων, ἐκασίλευσεν αὐτῆς· ἄπας δὲ τελευτῶν, τῷ βασι-

EMENDATIONES.

1 Αὐτῷ, reposui pro αὐτῷ, ex fide omnium MSS. 2 Τρέπιν reposui, pro τρέπιν, ex Bar. Schoiafles enim de carina navis Argūs lo-quitur, quam vocalem fuisse dicit. 3 Ἐπάρη, pro Ἐπάρη, ex Bar. & Grav. 4 Σειρῶνας reposui, pro Σειρῶνας, ex utroque MSS. idemque feci paulo post. 5 Βότης reposui, pro Βότης, non enim Aetes, sed Butes dictus est, qui Sirenum cantu delinictus, ad eas se contulit, desertus Argonautis, ut patet ex Apollonio, Argon. d. v. 913.

οἱ, ἑταίρων

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὸν γοῦν, ἑταίρων

Βότης, Σειρῶνας, καὶ τῶν ἑταίρων

Ceterum Βότης habent Bar. & Grav. Βότης Seld. 6 Τέτρατι Grav. 7 Mallem Μόρμωρον, cum Seld. 8 Ἐκάλει τ' Ἀτλίκῃ reposui, pro ἐκάλει τ' ἀτλίκῃ, nixus auctoritate omnium MSS. Medea enim ob structas Theseo infidias, ab Aegeo Thesei patre, cui nupsisset, ex Attica ejecta est, narrant Plutarchus, in Vita Thesei. 9 Ἐγνων reposui, pro ἔγνω, ex fide utriusque MSS. 10 Αὐτῷ, pro αὐτῷ, ex Grav. 11 ὑπὸ δειμάτων reposui, pro ὑπὸ δειμάτων, itaque emendandum esse ipsa verba clamant. Atque sic legi reperio in Grav. 12 Εἰ γὰρ, pro εἰ γὰρ, ex omnibus MSS. 13 Φαμάθης, μιᾶς τῶν Νηρηίδων rescripsi, pro Φαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηίδων, itretus auctoritate Seld.

λαίαν

Μύρμων ὅς ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν,

Πελασγικὸν Τυφῶνα γυνᾶς πατὴρ,

Cum sexpeda formicarum in viros
mutasset agmina,

Procreavit pater Typhonem Pe-
lasgicum,

λείαν Τελαμῶνι κατέλειπε, φυγόντι πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πη-
λεὺς καὶ Φειρεκίδην καθεύδοντα ὑπὸ Εὐρύτου, καὶ Ἀχιλλεύου, ὃ
δυατὴρ Ἀντιγόνην λαμβάνει· ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης, ὅχλητο
εἰς Φθίαν, καὶ Θέτιον ἄγων, ὅππῃ τὸ ἴππων ἦκει ἐν 2 Φαρλάφῳ,
καὶ 3 Θεπιδίῳ, ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θεπιδος ἢ πέλιος· καὶ μὲν
Φίλαρχον, ὅππῃ ὀλισσάμενη τὰ ὄπλα ἔφυγε πρὸς τὸν Ἡφαιστον, μὴ
πληρώσασα 4 τέτρατον ἔρωτα, πληγείσα δὲ πέδα ὑπὸ αὐτῆς
σφύρω, ἐν Θεπιδίῳ ἴαται, ἐν τῷ αὐτῆς κληθέντι Θεπι-
δίῳ. καὶ δὲ Εὐπειδίῳ, ὅππῃ διακομὴν ἢ Θέτις ὑπὸ Πη-
λεως, μετήλλαπεν ἐκείνῳ, ὡς ὁ Πρωτεύς, εἰς Διόφορος 5 εἰ-
δέας. ἐκεῖ δὲ κατέβηκεν αὐτῷ ἐν σπηλαίᾳ μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐ-
τῇ, ὅθεν καὶ Σιπίας, γυνὴ Μορμυρίων Θεπιδίῳ. 6 Οὕτω
γυνὴ Φαρλάφῳ Θεπιδίῳ Οἰνῶν, ἥτοι Αἰγίνῃ, καὶ Πηλεῶς
φύσιν· ἢ γὰρ Αἰγίνα πρὸς τὸν Οἰνῶν ἐλέγετο, ἀπὸ Οἰνῶν, καὶ
τῆς Βασίλειον δυατὴρ, καὶ δὲ φησι Πυθαγόρας ἐν τῷ
πρὸς τὸν Αἰγίνῃ. Αἰγίνα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες
φασιν ἀπὸ Αἰγίνης, τῆς Ασωποῦ. Διὸς δὲ τὸ φέρον Φώκε, ἢ μήτηρ
7 αὐτῆς Φαμάθῃ λυκὸν μέγαν ἐποίησεν Διὸς φέρειν τὰς βίας
Πηλεως, ὃν πάλιν αὐτῇ ἀπελίδωκε, Θεπιδίῳ παρακλήσας. οἱ
δὲ φασιν, ὅππῃ ἡ Θέτις τῶν ἀπελίδωκε τρώγοντα τὰς βίας,
ὡς Πηλεὺς ἀπὸ τῆς ἐστίνης Ἀχέως ὑπὸ Ἀχιλλεύου, ἐκείνῳ ὑπὸ
ὃν ἄκων ἀνέειλε κυνηγῶν. οἱ δὲ φασιν, ὅππῃ ὁ Πηλεὺς πρὸς Θε-
πιδίῳ Πολυμήνιδαν ἔχε γυναικα, ἥς ἀδελφὸς ἔργος· ὃ παῖ-
δα Εὐρύπωνα ἐν κυνηγῶν Πηλεὺς ἄκων ἀναρεῖ, ἔνα ὄντα
τῷ Ἀργοναυτῶν. Οἰνῶν φησὶ. Αἰγίνα, τῷ Ασωποῦ δυ-
ατὴρ Ζεὺς εἰς εὐνὴν ἔειχεν, εἰς τόπον χαλκόμενον Φλοιώτα,
καὶ δὲ Σισύφῳ τῷ Ασωποῦ ἀπαγγέλλαντῳ τῷ Διὸς μίξιν,
ὁ Ασωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τὰ λήθη ἀπαίρειτο. Ζεὺς δὲ γυνὴν
τίθει, τῇ μὲν εἰς νῆσον ἐπαύμιον μετέβαλε, τῇ δὲ Σισύφῳ
δίδωκε πτωχεύειν ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς τε λήθη πνέει φέρειν μέγαν. τὸ
δὲ Αἰγίνης καὶ Αἰακὸν τεύκεται, καὶ Διὸς τὸ Διὰ τεύκειν μόνον ἐν
τῇ νύκτι συγγαίοντα, πρὸς τὸν Διὸς, ἵνα οἱ ἐκείσε μύρ-
μικες μετὰ λήθη εἰς ἀνδρας, ὃ καὶ γέγονεν. ἄλλοι δὲ τὸ
πρὸς τὸν μύρμικων ὅπως φασιν, ὅππῃ Πηλεὺς ἀνελὼν τὸ ἴδιον
ἀδελφόν, ἔφυγε, καὶ ἐλθὼν ἐν Θεπιδίῳ ἠπείρεν στρατὸν, καὶ ἐν-
εξάμενον τῷ Διὸς, μετεκλήθησαν οἱ μύρμικες εἰς ἀνδρας, ἐξ ὧν
λέγονται Μυρμιδόνες.

176. Μύρμων ὅς ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν.] κληροδοῖν,
ὅππῃ Αἰακὸς Διὸς ἐξ Αἰγίνης γυνήθει, ἐν τῇ αὐτῇ 8 αὐτῆς Αἰγί-
νῃ κατελείπει μόνον· ἠτήσατο δὲ τῷ Διὸς, καὶ ὁ Ζεὺς
μύρμικας ἀνδρώσας ἐποίησε, καὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρώϊκῃ
γενεαλογίᾳ φησὶν,

Ἡ δὲ ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱπποχάρμην,
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἦεν πολυμήτης ἴκετο μέγαν,
2 Μῆν' ἔων ἡραλλε. Πατὴρ δὲ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Οἴσσι ἔσαν μύρμικες ἐπιπράττειν ἐνδοθεὶ νήσου,
Τοὺς ἀνδρας ποίησε, βαλὼν τὸν τε γυναικάς,
Οἱ δὲ ἦτοι πρὸς τὰ ζεύξαν νέας ἀμφιπέλας.

EMENDATIONES.

1 Ἀργοναυτῶν ἴππων, ἢ καὶ δὲ. Impressi. 2 Φαρλάφῳ Seld. 3 Θεπιδίῳ, ἢ Γραυ. 4 Τέτρατον, pro τῷ τῶν, ex Γραυ. 5 Ἰδίας MSS. omnes.
6 Οὕτω γὰρ τῷ τῶν Θεπιδίῳ, pro ὅππῃ γὰρ τῷ τῶν Θεπιδίῳ Θεπιδίῳ. Et quidem ὅπως est in Γραυ. 7 Αὐτῇ, pro αὐτῇ, Plamathe enim
Phoci mater erat, ut paulo ante dictum. Ceterum hanc sententiam ita restitui, cum prius hoc modo scripta esset, Αἰγίνα δὲ μετεκλήθη,
ὡς πάντες φασιν, ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ασωποῦ, διὰ τὸ φέρον Φώκε, καὶ ἢ μήτηρ αὐτῆς Φαμάθῃ &c. Quid vero Phoco, aut Plamathe cum Aegina?
hæc enim Alope, Bacchorum regis, filia erat, & ex Jove gravida facta, Aecum solum, vel Aecum & Rhadamanthum peperit, quo-
rum ille infulam Oenopiam ex matris nomine Aeginam vocavit, Ovid. Metam. viii.

Oenopiam veteres appellavere; sed ipsa

Aecus Aeginam genitricis nomine dixit.

8 Αὐτῇ, pro αὐτῇ, ex utroque MSS. hujusque emendationis veritas ex jam dictis satis constat. 9 Ita emendavi, cum prius scri-
ptum esset:

Μῆν' ἔων ἡραλλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Οἴσσι ἔσαν, &c.

Adde quod in secundo versu, πολυμήτης repositi, pro πολυμήτης, ex fide Bar. & Γραυ. metro etiam id exigente. 10 Αἰακῶν οἶκος
referri, ex Seld. ἀκατακτύς ὄντας Bar. & Γραυ. ἀκατακτύς ὄντας Impressi Codd. 11 Τὸ δὲ ἀληθὲς ὅπως, non immerito deest ab utroque
MSS. Ex Bar. & Γραυ. 12 Σιπιδίῳ Seld.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τὰ λήρα καὶ μυθικά. Θεογόνος δὲ ὁ ἰσοει-
κὸς ἐν τῷ πρὸς Αἰγίνης φησὶν, ὁλιγανθρωπίας τὴν νῆσον τὰς
ἐν αὐτῇ ἐν ἀσπασίᾳ οἰκίαν, 10 ἀκατακτύς ὄντας· καὶ τὰς μὲν
γαργαλῶν καρπὸς ἐν τοῖς ἀσπασίᾳ τίθεσθαι, καὶ δὲ ἐκ τῶ-
ν δρυτῶν γλῶν εἰς τὰς γαργαλῶν ἀναφέρειν, ὡς ὑπὸν-
τρου τὴν νῆσον τεύκεται, καὶ μάλιστα ὅππῃ τὸ πεδινόν. 11 τὸ δὲ ἀλη-
θὲς ὅπως. Αἰακὸς ἐλθὼν μετὰ πνέων ἐκ Πελοποννήσου, καὶ
οἰκήσας τῷ νήσῳ, ἐξημέρωσεν αὐτῷ, πάντα διδάξας τὰ
πρὸς πόλεμον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅσοις ἀνδραποὶ κέρειον].
ὅθεν ἐμυθίσαντο, ὅππῃ Αἰακῷ κατεκλήθη ὁ Ζεὺς, τὰς δὲ
Αἰγίνης νῆσον μύρμικας ἀνδρώσας ἐποίησε, ταύτην, ἢ Εἰμαρ-
μῶν, καὶ ὁ νῆς Αἰακὸς (Ζεὺς γὰρ καὶ ἢ Εἰμαρμῶν, καὶ ὁ νῆς
λέγεται) μετέστρεψεν αὐτὰς καὶ μετεκλήθησαν, πρὸς τὸ κατ'
ἀνδρώσας πρὸς τὴν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. ἢ δὲ Αἰγίνα
αὕτη νῆσος μία τῇ Σποράδων ὄρει, ἀπὸ κειμένη τῇ Ἀττι-
κῇ, ἀπὸ κειμένη, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα. καὶ γὰρ Ἀ-
κατακτύς ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτῃ κατέκρηκε, καὶ Τεισάκων
Ἀργεῖοι μὲν τὸ τελευταῖον Αἰακὸς σὺν πλήθει ἐλθὼν, ὥκησεν
Αἰγίνα. οἱ δὲ Ἀργεῖοι τὸ Δωκεῖον γένος εἶσιν. * Εξαπέζων]
ἐξάπην. * Ἀνδρώσας.] ὅππῃ μὲν Αἰακὸς καὶ τὸ μυθικόν,
ἀνδρώσας ποίησας. νῦν δὲ ὅππῃ Πηλεὺς, ἀντὶ τῆς στρατιῶν
καὶ ἀνδρείας ποίησας.

177. Πελασγικόν.] Ωκεανὸς καὶ Τηθύς Ἰναχόν· Ἰνάχῃ
καὶ Μελίας, τῆς Ωκεανὸς, Φορωνίδος, καὶ Αἰγιάδος ἀπαις, ἀπὸ
τῆς Αἰγιάδος ἢ χώρας. Φορωνίδος θυγατρὸς Πελοποννήσου, ἐκ
Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ Ἀπὴν καὶ Νιόβην. Ἀπὴς οὖν τυραννικῶς
ζῶν, ἀναρεῖται ὑπὸ Θεαγέστου καὶ Τελχίνου, ἀπὸ τῆς καὶ ἢ
χώρας Ἀπίας, ἢ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης, τῆς Ἀπιδος ἀδελφῆς,
καὶ Διὸς, Ἀργεῖοι, ἀπὸ τῆς καὶ ἢ χώρας. καὶ δὲ Ἀκατακτύς, καὶ Πελασ-
γὸς σὺν Ἀργεῖ, ἀπὸ τῆς καὶ ἢ Πελοποννήσου χώρας, ἢ καὶ Ἀπίας λε-
γομένη, μέχρι Φαρσάλιας καὶ Λακωνίας Πελασγία ἐκλήθη.
καὶ δὲ Ἀχλὴα Πελασγικὸν ἐκλήθη, ὡς Φαρσάλιον. Τυφῶν.]
δαίμων ἐκαστοῦ κεφαλῶν, πολεμικὸς καὶ κεραιώδης τῷ Διὸς,
ὡς φασιν μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει,

Εκαστοῦ κεφαλῶν Τυφῶν ὁμβείμικ.

Αἰγύλιος δὲ πάλιν πρὸς τῷ τῶν φησι,

12 Δεινὰσι γαμψοῖσι σκεῖζων φόνον,

Εξ ὁμμάτων δὲ ἤσραπτε γοργῶν σέλας.

Ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς. Τυφῶν ὅστις ὁ πύθος καὶ ἡ κεκοδοξία,
ἐκαστὸν κεφαλῶν, ταύτην πολλὰς ὅπως ἐπάρσεως, ἔχουσα· κε-
ραυνοῦται δὲ, καὶ πτωχεύει, καὶ κατὰ κράτος τῷ Διὸς, ἥτοι τῷ
σφύρει λογισμῷ. ἢ Τυφῶν ὅστις φοιρητικῶς, ἢ μὲν τῷ τοῦ
Χάους καὶ τῷ Εὐρέως ἀλάστον σφοδρὰ κίνησις τῷ πνέματι,
καὶ ἢ ἐκπύρωσις, ἢ πρὸς ἐπερχέσθαι καὶ ἐπαύθῃ ὑπὸ Διὸς, ἥτοι τῷ
ἐκπύρωσι ἀέρος, καὶ τῷ ἐρανοῦ. καὶ γὰρ τὸ ἐκπύρωσθαι, καὶ
συσπῆσαι τὸ ἐρανον ἐκπύρωσι, ἐπερχέσθαι τὰ τυφονικὰ καὶ πυρώδη
πνέματα. ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς κοίλοις καὶ κισσινώδεσι τοῖσι,

Αφ' ἐπὶ πᾶσι ^a φεψάλω σποδομύρων, E septem pueris igne combustis
Μοῖνον φλέγασαν ἔξαλύξαντα σποδόν. Solum calidae elapsam favilla.
180. X' ὦ μὲν παλιμπόροτον ἱξεταί τείδον, Et hic quidem retrogradam ibit
Σφῆκας διαφοινούς ^b χηραμῶν ^c δωδύσας, Vespas cruentas è cavernis extra-
Οποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας κειπνῶ. Instar pueri, domum fumo qui
Οἱ δ' αὖ περγενήτειραν ^d Οὐλαμυνύμου, Illi verò genitricem juvencam bel-
lo cognominis,

VARIANTES LECTIONES.

^a Φεψάλω Bar. ^b ΑΙ. χηραμῶν. ^c ΑΙ. ἀνδρῶν. ^d ΑΙ. Οὐλαμυνύμου.

ἐξαίρετος δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ, ἡμέρας μὲν κειπνὸς φαίνεται, καὶ
ὅ τὸν κειπνὸν τὴν νυκτὸς πῦρ τὰς τρεῖς πέτρας ἐκινῶν, καὶ
κυλίων εἰς θάλασσαν, ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ Ζεὺς τὴν
Τυφῶνα κατέαρτευσεν. οἱ δ' ἐν Λυδίᾳ, ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ,
καὶ ἕτεροι ἐν Φρυγίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτίᾳ λέγουσιν ἕτεροι τῶτον κα-
ταρταρῶναι. Αρτέμων δὲ ὁ ἰσοεικὸς φησιν, ὡς περ ἐγὼ,
ὅτι πᾶν ὄρεον πυρὸς ἔχον ἀνάδδον, καὶ ἀπὸ Τυφῶνι
κρίεται, εἰς δὲ πάντων οἱ λόγοι συμφέρονται, ὅτι μυθικῶς ἐν
ἀλφειοῖς τοῖσι λεγόντων παρὰ τῶν Τυφῶνα. Πε-
λασγικὸν δὲ Τυφῶνα, ἢ δαίμονα, ἢ ἀνάδδον πυρπύον, τὴν
Αχιλλεῖα καλεῖ. * Αλλ', ὅ φίλοι, ἐς πεδίον ἵππων κινεῖς, ἰσο-
είας ἱκετεύων τὸν Τζέτζω πλατύνειν, ἀπὲρ δὲ σαφινείας τῇ
πλάτῃ ὅτι ἰσοειδὼν μᾶλλον ποιήσει ἀσάφειαν. σὺ γὰρ θεῶν
φῶναι, καὶ τὴν πολυῖστον Αλεξάνδρου, καὶ Απολλοδώρου, καὶ
Ρηγίνου τῶ πολυμήμονος, καὶ Αρτέμωνος τὴν Περραμύνου,
καὶ Κασάνδρου τῆ Σαλαμίνου, καὶ ὅτι λοιπὴν ἰσοεικῶν ἰσο-
εικότεροι κατέστηκαμεν καὶ ἀλληγορεῖν ὅπως μεθ' αὐτῶν Κορ-
νήτον τε, καὶ Παλαίφον, καὶ Δομνίνον, καὶ Κεραλίωνα, καὶ
Ηράκλειον, καὶ τὰς ἄλλας, ὅποσοι ἢ ἐτέρωθεν ἀρυσάμενοι,
ἢ ἀπὸ ἐσωτῶν χερσίν τε, ἢ ἀλλοτρίων ἐκείνοι ἢ ἀσύμφορα, ἢ
πασιγῶς ὀλίγα ἢ ἀλλοτρίων, ὡς καὶ Φικάλῃς ὁ Κοεῖντιος
ἡμεῖς δ' ἀπὸ ἐσωτῶν μεμαδῆκαμεν καὶ κατὰ πλάτῃ, καὶ
καμείας ἀλληγορεῖν, καὶ ἰσοείας πλάτῃ ἀπεξεργάζεσθαι. ἀλλ'
ἔσονται, ἀνδραπεί, καὶ μὴ ἐνὸς χερσὶ πασιγῶν χερσὶν ἡμῶν, μὴ
μᾶλλον σιωπῶντων, καὶ ἀλληγορεῖν ἐν ἐκ ἀλληγορου-
μένοις μύθοις Λυκόφρονος. Γεννᾶται.] γεννᾶ, Αἰλικῶς, τὸ
παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. *

178. Αφ' ἐπὶ πᾶσι πᾶσι.] ὁ μὲν Λυκόφρων ἔστω, ἐκ οἷοι
ὅθεν εὐρὺν, ἢ περὶ πᾶσι, ἐπὶ πᾶσι ἀρξενας λέγει τὴν
Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκνῶν, καὶ τὰς μὲν ἐξ, εἰς πῦρ βάλλουσα,
ἀνείλεν, ὡς ἀνὰ ζῆλον πάρεσθαι ἐσωτῆς, ὅτι τὴν Αχιλλεῖος
ἐφαρμάκη, καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα, καὶ Απολ-
λωνα, καὶ Δία περὶ τῶν γάμων τὴν Θέτιν εἶσαι. καλοῦνται
δὲ αὐτὰς, κατὰ πᾶσι τῶν ἰσοεικῶν ἀπὸ Θέτιδος, καὶ τὴν
Αἰγύλον ἀπὸ Περραμύνου. φησὶ γὰρ,

Η τίξεταί γε πᾶσι φέρτερον πατρός.

Απολλοδώρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν εἶσαι περὶ
γάμων τὴν Θέτιν. Θέτιν δὲ ὡς παρῆσαν ὑπὸ Ηρας, μὴ
δέλαιν Διὶ σιωπῶν, ὅθεν ὀργισθέντα τὴν Δία, θυμῷ συζέσθαι

EMENDATIONES.

1. Ημέρα Bar. Seld. quae lectio est tolerari possit, ego tamen nihil mutare volui. cum nec illud ἡμέρας in Impressis vituperandum sit, modo suppleas κειπνὸν, vel aliquod simile. Eadem loquendi formula apud antiquos scriptores non infrequenter occurrit in soluta oratione, in metrica vero rarius. Demosthen. Orat. pro Coron. ἀνέσθαι δὲ οὐκ ἔτι τῶν ἡμερῶν. 2. ἕτεροι rescripti, pro ἕτεροι, ex fide utriusque MSS. * Hæc addo ex Bar. & Grav. quæ pene iurassent ipsissima esse Τεττακ verba, est nomen subiticius; adeo nimiam istius Viri auctoritatem sapiunt, qui talia de se, sua doctrina, & laudibus ubique inserit, & ad nauseam usque obtrudit. 3. Fretus hic auctoritate omnium MSS. delevi hanc sententiam, ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτῶν ὄντας, ut à filo orationis alienam. 4. Βαλλίαν Impressi Codd. Βαλλίαν Seld. Βαλλίαν Bar. Ego Βαλλίαν rescripti, sacra Homeri auctoritate nixus, à quo Achilles equi, quos à Neptuno Peleus acceperat, dicuntur Βαλλίαν, & Βαλλίαν. Iliad. τ'. paulo à fine.

ἔστι δὲ, καὶ Βαλλίαν, τῶν κατὰ τὴν Περραμύνου.

Eadem lectio est in Grav. & profecto hæc propria nomina debent esse παρῆσαν, ut distinguantur ab adiectivis ἑσθῆς, & ἑσθῆς, quæ semper sunt ἐσθῆς. 5. Μικροκλήϊα, pro μικροκλήϊα, ex Grav. 6. Αθανάτιαν, pro ἀθανάτιαν, ex fide omnium MSS. 7. Αἰθριάν, pro αἰθριάν, ex Seld. 8. Καὶ ἕτεροι τῶν αὐτῶν. i. e. alii cum Euripide sentiunt: ceterum ita restitui, ex fide omnium MSS. cum prius scriptum esset καὶ ἕτεροι τῶν αὐτῶν. 9. Πυρκαϊᾶ, pro πυρκαϊᾶ, ex Bar. & Grav. * Ex Grav. 10. ὑπερβίβει, quod cum textu Lycophronis convenit, malui cum Grav. quam ὑπερβίβει, quod priores Editiones habent. * Ex Grav. * Ex Bar. & Grav.

Βύκταισι χερνίφουσιν ὠμηταὶ ^a πόειν,
 185 Τοῦ Σκυρεὶς δράκοντος ἔντοκον λεχῶ.
 Ἦν ὁ ξυῶντος ^b Σαλμυδησίας αἰλός
 Ἐντὸς ματρίων, Ἑλλάδος ^c καρατόμον,

Scyrii draconis gravidam puerpe-
 ram
 Ventis crudeles sacrificabant:
 Quam sponfus intra Salmydesium
 mare
 Perquirens, Græciæ decollatricem,

VARIANTES LECTIONES.

^a Πέρην Bar. aliique. ^b Al. Σαλμυδησίας. ^c Καράτομον Seld. quoad voces Codex Baroc. eandem cum Impressi lectionem habet, in
 punctatione vero ab iis variat, hoc enim modo sententiam hanc profert, Ἑλλάδος καρατόμον Δαρεῖν, φαλαγγιστὰν &c. quasi Poeta vellet
 Iphigeniam, per longum tempus Græcos Dlane Tauricæ sacrificasse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillis in Scythia
 moram referendum videatur.

τοῦτον Ἀλέξανδρον, ἵδμεν γὰρ ἡ κείνη· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν
 πύρρῃ, φασὶν, ἀντιπύρρῃ, ὅθεν ἑλαδόνυμον αὐτὸν φασὶ καλεῖν.
 τὸ δὲ λῆρος ὅστις, ἡ πηρωνύμου γὰρ λοιπὸν ὠφείλει εἰπεῖν, ἡ
 σαλμωνύμου, ἡ μὲν ἑλαδόνυμος, οἱ γὰρ ποιμένες ἐν πύρρῃ αὐτὸν
 ἐκλεῖποντα εὖρον. Προγεννέτεραν.] κατὰ πινος ἐξ Ἰφιγένειας
 καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. μὲν δὲ ἔπ' Εὐείπῳ
 Ἰφιγένειας θυσίαν, ὡς φησὶ Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐείπῳ
 σφαγεῖσαν, παρέδωκε, καὶ ὡς πινος φασὶν, Ἀχιλλεύς τ' παῖδα
 Διὶδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ * δέδωκεν. * Τρυφιδάρος δὲ,
 καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, Διὶδαμείας, τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς,
 καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τ' Νεοπτόλεμον ἴσασι. φησὶ δὲ ὁ Τρυφιδά-
 ρος ὅτι,

Τὸς Ἀχιλλεύς καὶ ἡ ἑπώνυμος Διὶδαμείας.

Τὴν δὲ Ἰφιγένειαν καὶ τὰς ἀδελφεὰς ἦν ἰσοεικὼν, ἡ γυναικίᾳ
 ἔχοντι Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ κατὰ τὸν νότον ἦν ἀνέμων ἐν τῷ
 Ἀχαιοῖν τὸς Ἑλλήους ἐν Αὐλίδι, ἐξελθὼν Μενέλαος, ἡ Ἀγα-
 μέμνων ὅτι κωμικήσων, καὶ τρώσας ἔλαφον, μετὰ λαυρήσας,
 ἐθέρηζατο ὅπως. Οὐδὲ ἡ Ἀρτεμις. χολαδῆσαι δὲ ὅτι τοῦτο
 ἡ θεὸς, τὸς ἀνέμους κατέχευε. ἐδίδου δὲ χρυσὸς, ὡς εἰ μὴ
 τυτθὴ Ἰφιγένεια, ἐκ ἂν ἄλλως τοῖς ὅτι τὴν Τροίαν φέρουσιν
 ἀνέμοις ἐντύχουσιν. οἱ οὖν Ἑλλῆες πέμπουσιν εἰς Μυκῆναι
 ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τ' Ἰφιγένειαν. ἐργασίης δὲ τῆς Κλυται-
 μνήστρας, τίς ἡ χρεία αὐτῆς; ἔρασαν, Ἀχιλλεὶ μέλλουσι συνάγειν
 αὐτῇ. οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι, δὲ Ἀχιλλεὶα ταῦτ' αὖτε κομίζονται
 ἐν Αὐλίδι, Ἀχαιοὶ δὲ τὸ συμβᾶν φασὶ τὸς ἀνέμους, ἐμῶν
 αὐτῶν θύειν. ἡ δὲ Ἀρτεμις αὐτῇ ἐλάσασα, καὶ Φαυδῆμον
 τ' ἰσοεικὼν, εἰς ἀρκίον μετέβαλε κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς
 ταῦτον· καὶ ἑτέρας, εἰς χρυσὴν κατὰ ἄλλους, εἰς ἔλαφον.
 ταῦτα δὲ πάντα λῆρος μυθικός ἐστιν, τὸ δὲ ἀληθὲς ὅπως
 ἔχῃ· Παρασάτης Ἰφιγένειας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλόντος θύεσθαι,
 ἀρκίον, ἡ ταῦρος, ἡ χρυσῆ, ἡ ἔλαφος διέδραμε μέσον τοῦ
 ἦν Ἑλλῶν στρατῷ, καὶ πρὸς τῆς τ' μάντεως τὸ θεῶν
 αἰεὶ ἀναγείναι, ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει πρὸς Σκυ-
 ρίαν, καὶ νυμφόθεν Ἀρτέμιδος γίνεται, καὶ ἀνὴρ πάντας
 αἰεὶ τὸς ἐξ Ἑλλῶν ἀφικονόμενος. πινος δὲ τ' Ἰφιγένειαν
 ταῦτ' αὖτε, ὡς φησὶ καὶ ὁ Δοδεῖς, ἐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα
 λέγουσιν, ἀλλὰ ὅπως, ἐξ Ελένης γεννηθεῖσα, ὑπὸ δὲ Κλυ-
 ταιμνήστρας θυγατέρα γεννηθεῖσα, ὡς φησὶ καὶ πρὸς τὸν ἔφω. ἔπε-
 ραι δὲ καὶ ὅτι Ελένης, ὅτι Κλυταιμνήστρας λέγουσι τ' Ἰφι-
 γενίαν. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσίδος Ἀσυνόμους καὶ Ἀγαμέ-
 μνονος γίνουσι παῖδες, Χρυσῆς, καὶ ἡ ἑνδεῖσα Ἰφιγένεια μετὰ
 δὲ τὴν Ἰλίου πύρρην, ἐν τῇ τῶν Ἑλλῶν ἀπὸ πύρρῃ, Χρυσῆς
 μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσουπόλῳ τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν
 δὲ Ἰφιγένειαν, τ' αὐτὴ ἀδελφῷ, Ταυροκλύδῳ αἰχμαλωτίσαν-
 τος, ἔρεσαν τῆς Ἀρτέμιδος, ἡτοι Σελήνης, ἐποίησαν. οὐκ
 ἀπεικός δὲ τὸ θυμὸς τ' Ἰφιγένειας Ἀχαιοῖν ἔλαφον, καὶ

ταῦτ' αὖτε Ἑλλῶας ἀνελθόν, τὴν δὲ κόρην εἶσαι. καὶ γὰρ
 καὶ Ἰουλιαν Λυπέρην Ρωμαίαν, αἰετὸς ὅπως ἔσονται. σφαγιαζο-
 μένης γὰρ αὐτῆς κατὰ πινος, ὑπὸ τ' 3 δημῶν, ἡ ἱερέως τὸ ξίφος
 ἀρπάξει, καὶ 4 πρὸς δάμαλιν ἀποξέηται πλησίον τῷ νεῷ νεμο-
 μένῳ, καὶ καὶ ἐθυσίαν αὐτῇ αὐτῆς. ἐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τ' ἀντὶ
 Ἰσακ κείον ἐν φυτῷ Σαδὲκ δεδεμένον, καὶ τ' θείαν χρυσῶν.

184. Βύκταισι] κυεῖας τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις, τοῖς βύ-
 ουσι καὶ κρύπτοις καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη. νῦν δὲ ἀπλῶς ἀνέμοις
 5 εἶπε. Χερνίφουσι.] σφαγιάσουσι, θύσουσιν· ὑπὸ μεταφορᾷς τ'
 χερνίφουσιν οἷς κατακτείνουσι τὰς χεῖρας, καὶ τὴν θυσίαν χερνίφα
 εἶπεν ὡς κατακτείνουσιν. Ὡμηταί.] κυεῖας οἱ ὡμὰ ἐδόντες.
 Πόρρειν.] δάμαλιν. λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. * Τὸ δὲ πόρρειν *
 Ἀχαιοὶ δὲ πρὸς τὴν χρυσῆν, πρὸς τὴν καὶ τὴν τ' εἰς τὴν, πρὸς
 εἰς. ἔσονται δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδελφὸς καὶ ποικιλικῆς, ἀλλὰ μωρεῖα τοι-
 αῦτη ποιεῖ, καίτοι καὶ καὶ μὲν τ' ὁ πρὸς ἀπλῶς καὶ ὁ εἰς τὴν
 τὴν γὰρ ἱαμβικὸν ὅστις καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον χαλῆμαλον
 * ποῖον μέλα τ' ὁ πρὸς καὶ τὴν τ' εἰς.

185. Σκυρεὶς δράκοντος.] τὴν Νεοπτόλεμον, Ἀχαιοὶ τὸ φο-
 νικὸν καὶ αἰμοχαρές· ἐν γὰρ Σκύρῳ κατὰ πινος μόνον ἀντιπύρρῃ
 ὁ Νεοπτόλεμος, κατὰ ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Διὶδαμείας, τῆς
 Λυκομήδους θυγατρὸς. ἡ δὲ Σκύρος νῆσός ἐστιν, μία τῶν Κυ-
 κλάδων.

186. Ἦν ὁ ξυῶντος.] ὁ νῦν ὅπως· Ἦν ὁ σύλκοιτος ζη-
 τῶν Ἀχιλλεύς τ' ἔσονται τ' Εὐξείνου πόντος, λέγων δὲ τὴν μαυνο-
 μένῳ καρατόμον καὶ φονήτειαν τῶν Ἑλλῶν, ὅτι πολὺν χρό-
 νον, κατοικήσει εἰς τὴν Λαυκὴν νῆσον, τ' καλεμένην καὶ
 αἰλῶν, αὐτὴ δὲ ἡ νῆσος ὅστις πρὸς τὴν ἐκδοαῖς τῶν λι-
 μναίων ποτῶν τ' Κελπικῆς λίμνης, ποτῶν τ' γαμετῶν, καὶ
 ποτὲ ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται· πολλὸς δὲ δρόμος ἐρη-
 μος τῷ νυμφίῳ κληθήσεται, ἡτοι τ' Ἀχιλλέως, ἐν τῷ τόπῳ
 ἐκείνῳ, ὃν διήλθε πρὸς τὴν. ἐρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτῳ
 ἔδραμε φασὶ γὰρ, ὅτι μὲν τὸ ἀρπαγνύει τὴν Ἰφιγένειαν ὑπὸ
 Ἀρτέμιδος, ἀκῆσας Ἀχιλλεύς, ὅτι ἐν Σκυρίᾳ ὅστις, ὡρ-
 μισε ζήτησιν αὐτῇ, καὶ μὴ εὐρών, ὥσπερ φασὶ τὴν Λαυκὴν
 νῆσον, ἡ ὅστις ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. Σαλμυδησὸς δὲ, πο-
 τῶν ὁράων, εἰσελάων εἰς τὴν Εὐξείνου πόντον. ὅθεν καὶ
 πύλας Σαλμυδησίον, τὸ ὑπὸ Δαμάλειος μέχρι καὶ ὅστις
 Εὐξείνου, * ἀφ' ἧς καὶ τὸ ὀνομασθῆναι ἔλεγον ὁ Λυκόφρων.

187. Ματρίων.] μαρτύρων, ἡλαφῶν, κατ' Αἰολικῶν
 ἐκθλίβειν τ' σ. Ἑλλάδος καρατόμον.] ἔφω καὶ πρὸς τὸν, ὅτι
 τὰ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ὀπιδέχοντ'· τὰ μὲν ἐνερρηπικὰ
 τ' παρὰ τὸν, τὰ δὲ παρὰ τὸν τ' πρὸς τὸν. οἶον,
 τομὸς, ὁ κόπῳν· τὸς δὲ, ὁ κοπέας, καράτομος Ἑλλάδος, ἡ
 ὅστις Ἑλλῶν καρατομὴν αὐτῇ μέλλουσι· ἡ καράτομος Ἑλλάδος,
 ἡ ἐν Σκυρίᾳ τὴν Ἑλλῶας ἀναγείναι, Ἀχαιοὶ τὴν ἐν Ταύροις
 ὑπὸ αὐτῆς γονομένην ξυνοκίοναν. ὅπως τὰ τοιαῦτα τὴν δύο

EMENDATIONES.

1 Πηρωνύμου lego. sensu id exigente, Πηρωνύμου Impressi παρωνύμου Bar. & Grav. * Hanc vocem addendam putavit Nic. Gerbelius,
 sine qua mutila videretur oratio. Mallet tamen cum MSS. Codd. hanc sententiam hoc modo proferre, κατὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐείπῳ Ἰφιγένειας
 θυσίαν, ὡς φησὶ Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐείπῳ σφαγεῖσαν, παρέδωκε, ὡς πινος φασὶν, τὴν παῖδα Διὶδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. 2 Ἐπαρῆς
 substitui, pro ἰπλῶς, ex fide omnium MSS. & ipso Tryphiodoro, qui Poema conscripsit dictum ἰπλῶς ἄλλως, in quo versus à Scholiaste
 adductus, quinquagesimus primus est. 3 Δημῶν, ἡ ἱερέως, pro ἱερῶν Δημῶν, ex Grav. 4 Πρὸς δάμαλιν, pro παρὰ δάμαλιν, ex omnibus
 MSS. Quid si legas, πρὸς δάμαλιν; 5 Ita distincti, monente Gerbelio, prius autem scriptum fuit, ὅστις, χερνίφουσι σφαγιάσουσι, &c.
 * Ex Grav. * Ex eodem. 6 Οὐκ Εὐξείνου, pro ὁ Εὐξείνου, ex omnibus MSS. * Ex Seld. * Legendum omnino ὡς γὰρ καὶ πύρρῃ, sensu
 id exigente; & quia ὡς γὰρ significat peram, ὡς γὰρ vero hordeum. † Ἐσονται, pro ἔσονται, sensu iterum exigente.

Δαρθὲν φαλκειῶσαν οἰκήσῃ^a σπῖλον,
^b Κέλτε^b πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
¹⁹⁰ Ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμαῖς
 Λαιμόν πρὸςθεῖσα, φασγάνων^c ἐκ ῥύσεται.
 Βαθύς δ' ἔσω ῥηγμῖν^d αὐδηθήσε^e
^d Ερημος ἐν κρόχαισι νυμφίῃς Δρόμ^d,
 Στένοντος ἄτας, καὶ κενὴν ναυκληρίῳ,
¹⁹⁵ Καὶ τὴν ἀφ' αὐτὸν εἶδος ἡλλοιωμήν^e
^e Γραῖαν, ^f σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
 Αἰδοῦ τὲ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
 Κρατῆρος, ὃν Μέλαινα ποιφύξῃ, φθιτῶν
 Σάρκας λεβητίζουσα δαυταλουργία.
²⁰⁰ Χ' ὦ μὲν πατήσῃ^f χάρεν αἰάζων Σκύθην
 Εἰς πέντε που πλειῶνας, ἰμείρων λέχους·
 Οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν τ' ἔσπερμαν^g ἵος Κρόνου,
 Σὺν μητρὶ^h τέκνων νηπίων κρεανόμου,
ⁱ Ὀρκων τὸ δ' αὐτεργύχον ἀρσαντες ζυγόν,
²⁰⁵ Στερρόνⁱ ἐνοπλίσουσιν ὠλένας^k πλάττω,

Albam diu habitabit infulam,
 Ad ostia palustrium Celti aquarum,
 Uxorem desiderans, quam olim in sacrificiis cerva
 Guttur protendens, à cultris liberabit.
 Latus autem per litus appellabitur
 Desertus sponsi cursus arenosus,
 Clades gementis, & inanem navigationem,
 Et invisa forma mutatam
 Anum, juxta pateras, & mulctra,
 Plutonisque ollam ebullientem e fundo
 Flammas, quam Nigra sufflabit, mortuorum
 Elixans coquendi arte viscera.
 Et hic quidem regionem teret Scythicam
 Quinque circiter annos, lecti cupidus:
 Illi verò juxta vatis aram Saturni,
 Pullorum cum matre parvulorum carnivori,
 Jurisjurandi secundum fubeuntes jugum,
 Robustis armabunt remis brachia,

VARIANTES LLECTIONES.

^a Al. Σπίλον paroxyton. sed πῖλον habet Seld. ^b Κέλτερον. MSS. uterque, Scholiastes, & alii. ^c Al. ἐκρύσεται, conjungim. ^d Al. Εὐρημο. ^e Γαῖαν Bar. ^f Σφαγίων MSS. uterque. ^g Περμαίνεω Bar. Seld. alii. ^h Κτίων Bar. ⁱ Ὀρκων Bar. ^k Πλάτων Bar. Steph.

τόνος δ' ἀπὸ τῶν ποτῶν, ἢ τὸ πρὸς τὸν ποτὸν μὲν τὰ παθητικὰ, ἢ δὲ ποτὸς αὐτῶν τὰ ἐνεργητικὰ, οἷον, βεβλήκας, οἱ πληγέντες ὑπὸ βοῶν· βεβλήκας δὲ, οἱ πλῆκοντες βόας.

188. Φαλκειῶσαν.] τὴν Ἀδελφὴν νῆσον τὴν Εὐξείνην, ἢ τὴν λευκανομήν¹ ἐκ τῆς ἀρῆς τὴν κυμάτων, ἢ καὶ τὴν Διόνυσον τὴν φεληγητῶν, ² ὅτι λευκὰ πολλὰ ζῶα ταύτῃ καίτοι κίεσι, κύκνοι, καὶ πελαργοί. Σπῖλον.] ἀπλάδα νῆσον.

189. Κέλτε.] ὄνομα λίμνης ἐν Βαλκάνῳ περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον.

192. Βαθύς δ' ἔσω ῥηγμῖν.] ἐν Σκυθίᾳ ὅστις αἰγιαλὸς εἰς μῆκος δὴκων χιλίων σταδίων, ὃς καλεῖται Ἀχιλλέος Δεξιός, ἐπειδὴ μόνον Ἀχιλλεύς τῶν ἑκείνων διέβη. Ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ, Στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν, καὶ τὴν ἀφ' αὐτὸν εἶδος ἡλλοιωμένην, ὅτι ἐξέβη ταῦτα εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, καὶ εἰς τὴν ἑαῖαν φασὶν αὐτῇ ἀλλαγῇ.

194. Στένοντος.] τὸδε καὶ τὸδε πέλας τὴν σφαγιασθειῶν, καὶ τὴν χερνίβων, καὶ θυμείων, πέλας τὲ τὴν κρατῆρος τὴν αἰδοῦ, τὴν παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ, ὃν πῖνα κρατῆρα ἢ Μέλαινα, ἢ τὴν Περσεφόνην, ἢ Ἰφιγένειαν, ποιφύξῃ καὶ φθιτῶν, λεβητίζουσα καὶ ἐψῶσα τὰς σάρκας τὴν φθιτῶν, ἢ τὴν ἀνθρώπων, ἐν

δαυταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. κρατῆρα τὴν αἰδοῦ τὸν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν Ἰφιγένεια τὰς ἀναιρεμένους ἐνέβαλλε. ἄλλοι τὴν φασὶν χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ ἧς φλόγα φέρει, εἰς ἣν τὰς ξέρους ἀναιρεμένους ἐξέρπειν ἢ Ἰφιγένεια.

200. Χ' ὦ μὲν πατήσῃ χάρεν αἰάζων Σκύθην.] καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεύς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρῦλῶν Ἀχαιοῦ, καὶ ἰμείρων τὴν λέχους τῆς Ἰφιγένειας. Περσεννήτερα τὴν Πάριδος ἢ Ἰφιγένειαν, τὰς τρεῖς πατρὸς, ὡς περ εἶπε ὁ πορρογεννηθεῖσαν Αἰγίδαυ λέγῃ τὴν Χρυσόθεον, τὴν 7 ἐκ τοῦ πορροτέρου ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τὴν Κλυταμνήστραν.

202, 203, 204, 205. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν.] οἱ δὲ ἑλλήνες, φασὶν, ἐν Αὐλίδι, περὶ τὸν βωμόν τὸν Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα, τὸν τὰς σπείρους φαγόντα καὶ τὴν μητέρα, ὄρκους ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν ἐπὶ τὴν Τροίαν. πινὲς δὲ τὸν Κρόνον καὶ ἀντὶ τὸν Κρονίδου εἶπον, ἦτοι τοῦ Διὸς· οἱ δὲ ἀντὶ τὸν Κρόνον, καὶ φασὶν ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρῶτον τὸν Κρόνον ἰδὼν, ἐνθα ἔλαβον τὴν χρησίδακτον οἱ ἑλλήνες, ὅτι τὸν δὲ κατὰ τὴν Ἰλιον πορρήσει. Τὸ δὲ ἐξῆς ἔπας· Οἱ ἑλλήνες ἀμφὶ τὸν βωμόν τὸν πορρομέντων Κρόνον, ἢ Κρονίδου, ἐκ τὴν κρεανόμου τὴν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἦτοι ἐκ τῆς δράκοντος τὴν

EMENDATIONES.

¹ Διόνυσον, pro Διόνυσον, consentiente Grav. Periegeses autem Auctorem Dionysium vocari sciunt omnes. ² Ὅτι substitui, pro τῇ, ex omnibus MSS. ³ Hæc lectio est ex Bar. & Grav. ceteri hoc modo scribunt, ἡμεῖς ταῦτα ἡμεῖς τὴν ἡλλάδα Ἰφιγένειαν. ⁴ Γραῖαν reposui pro γρηῖας, ex omnibus MSS. ⁵ ἰμείρων, pro ἰμείρων, ex utroque MSS. ⁶ Περσεννήτερον Seld. ⁷ Ex τῇ πορροτέρου ἀνδρὸς substitui, pro τῇ πορροτέρου ἀνδρὸς, ex Seld.

Δαίμων Ενόρχης, ^a Φιγαλός, ^b Φαυσήριος,	Enorches Deus, Figaleus, Lucernalis,
Λέοντα δόινης, ἵχνος ἐμπλέξας λύγους,	Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,
Σχήσει, τὸ μὴ περὶ ῥίζον αἰσῶσαι σάχην	Prohibebit, ne spicam funditus perdat
²¹⁵ Κείροντ' ὀδόντι, καὶ λαφυσίας γνάθοις.	Sectore dente, maxillisque voracibus.
^c Λύσω πάλα δὴ σπεῖραν ὀλκαίων κακῶν,	Video jam pridem malorum catenam attractorum,
Σύρσσω ^f ἄλμην, ^g καὶ πύρροιζουσιν πάτρην	Trahentem per mare, & advolventem patriae
Δεινὰς ἀπειλὰς, ^δ πειφλέκτους βλάβας.	Graves minas, atque incendiaria damna.

VARIANTES LECTIONES.

^a Φιγαλός Bar. Seld. aliiq: verum in Seld. eadem manu superscribitur. al. Φιγαλός. ^b Φαυσήριος Bar. sed & finali, superscripta est nuperiori manu. ^c Λύσω Bar. Seld. ^d Δι' Bar. ^e Ολκαίων cum tenui spiritu MSS. uterque. ^f ἄλμην Seld. ^g Καὶ πύρροιζουσιν al. καὶ πύρροιζουσιν Bar. καὶ πύρροιζουσιν al.

212. Δαίμων Ενόρχης.] ὁ Διδύμος, παρὰ Λεσίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμνησθῆναι, Θυέστην καὶ Δαίτην, ἐξ αὐτοῦ τεκεῖν πᾶσα Ενόρχην καλέμενον, ὃς ναὶ ἰδρυσάμενος Διδύμου, ὅτε τῷ ἴδιῳ ὀνόματι αὐτὸν ἐκάλεσεν. ἢ Ενόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτῷ τὰ μυστήρια ἐγίνετο. ἢ ὅτι ἱ ἐν ὀρχοῖς, καὶ φηγοῖς δῆλόν. Οἱ δ' αἰσχρὰ πᾶσι ἰσοείαν φασὶ Διδύμου γὰρ λέγεσθαι ἡλεσθῆναι ἢ μητέρα, καὶ τὰ κεραυνωθῆναι αὐτῷ. ² Πολύσυμνος δὲ τις νεανίας ἐφ' ἡδύειν τὴν πατρὶν ὀδόν, εἰ συζήνοιο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέχετο τὸ τοιοῦτον, εἰ πατρὸς δόξαι ἢ μητέρα καὶ δὴ βελαντιὰ Πολύσυμνος κατελάδων εἰς τὴν ἄλμην, ἐκ τῆς Ἀλφειοῦς πηγῆς ἀνάγει αὐτῷ. τελευτήσαντος δὲ Πολύσυμνος, Διδύμος θύων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχον, σκύνα αἰδοῖα παρῶν ἐαυτῷ, καὶ πολλὰς δερματίνους ἐλάφους ὄδον, ὡς φασὶ, καὶ Ενόρχης λέγεται. Αλλ' ἔτσι καὶ περὶ τῆς ἰσοείας ληροδοί, καὶ τῆς ἀλληγορίας ἐκ ἴσαςιν. ἔχει δὲ ἡ ἰσοεία πατρὸς ἑαυτῇ Ὀσπεῖς, ὁ καὶ Διδύμος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγυπτῷ, πατρὸς Τυφῶνος, τῆς ἀδελφῆς, καὶ τῆς συμμαχίας, μελεθὼν κατεμήνη, καὶ ἐξετέθη πολλὰ χρόν. ἰσὶς δὲ, ἢ καὶ Διμήτης, γυνὴ Διδύμου, καὶ Ὀδρεῦ τῆς ἰσοείας, τῆς Τυφῶνα, καὶ πάντας τὰς αὐτῇ ἐκείνῃ φονεῖς ἀναίρει. τὰ δὲ τῆς Διδύμου μέρη καὶ μόρια συλλέξασα, ἐξέσω ναὶ καὶ ἱερὰ 3 ὠκοδόμησεν. ἐν Φύλας δὲ, πόλιν Αἰγυπτῷ, τὸ μέγιστον αὐτῶν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὄρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπύχτανε, καὶ τὸν ἐν Φύλας Ὀσπεῖν λέγεσιν. πάντα γὰρ εὐρεῖν τὰ μόρια, ὡς ἐφ' ἡμῶν, καὶ δειμαμένη πᾶσι ναῖς, τὰ παιδογόνα δὲ μὴ εὐρεῖν, τοὺς δερματίνους φαλλῶς ἐπὶ πόντῳ κρεμαννύειν ἔχασον ἐαυτῷ, καὶ αὐτὸς τῷ ὀρχήσῃ. καὶ τὰ μὲν τῆς ἰσοείας ταυτὶ. τὸ δὲ συμβολικώτερον 4 τούτῳ δῆλον. Ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνῃ τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διδύμον καὶ νέον, καὶ γέροντα γράφουσι, πατρὸς τὴν πόσιν τῷ οἶνῳ, τῆς μετείας, καὶ ἁμαρτίας. καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τῷ αἰσῶσαι, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπορρέοντα ἐκφαίνουσιν. ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκυὼν φησὶν. Οἱ-

νοι γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον. καὶ ἄλλα μυρία περὶ τῶν Διδύμων, ἥτοι τῶν οἶνον, συμβολικωτέρως τελοῦμενα, παρὰ δαί, καὶ βάκχα, καὶ πύρροι, καὶ ἀνδρόβηλοι σολισμοί, καὶ πᾶσι ἑτέροις, ἀμακρὸν ὅσον ἐν μυθικοῖς συζητήμασιν ἀλληγορεῖν 5 πατρὸς γότρον. Φιγαλός.] ἐμοὶ δοκεῖ δι' ἡττα γράφεται, ὅθεν τὸ ἐν φηγοῖς, καὶ ὅσον ἀλλοῖς ἀλλοὶ δὲ δι' ἰσῶτα γράφοντες, Φιγαλέα λέγουσιν ἐν Ἀρχαῖς πᾶσι Διδύμον. Φαυσήριος δὲ λέγεται, ὅτι τῆς ἀλφειοῦς καὶ λαμπάδων ὀπτελῶν τὰ τέτα μυστήρια. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ενόρχης, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτῷ αἰς θυοῖα ὀπτελοῦνται. ἐγὼ δὲ φημὶ ἀλληγορικωτέρως τοῦτον Φαυσήριον, παρὰ τῆς οἶνου δειμνότητος.

213, 214, 215. Λέοντα.] τὸν Τίλερον, τῆς δόινης καὶ τῆς εὐχάρας ὁρῶν, εἰς τὸ μὴ περὶ ῥίζον αἰσῶσαι σάχην κείροντ' ὀδόντι, καὶ λαφυσίας καὶ 6 περικλήσεις σαχόσι. ὁρῶν δὲ πᾶσι τὸ ἵχνος ἐμπλέξας τοῖς λύγους. λύγους δὲ νύμφη εἶπε, τῆς ἀμπέλου τὰ κλίμακα, 7 τέτρα δὲ τὸν σρατὸν τῆς Ἑλλάνων. * Αἰσῶσαι σάχην.] τὰς Ἑλλάνους σάχην φησὶν, λέγει δὲ τὸ ὅς, ἵνα ἡ, ὡς σάχην κείροντα τῷ ὀδόντι, καὶ τῆς δαπανητικῆς γνάθοις. * κακοζήλως δὲ, καὶ κακομυμνῶν τῶν λέοντι παρὰ τῶν τρυφῶν σάχην.

216, * Λύσω πάλα δὴ.] τὰς τῆς πλοῦ λέγῃ, τῆς εἰς τὴν Τροίαν, τῆς Ἑλλάνων. * Σπεῖραν.] ἀλλὰ καὶ τὰξιν σραπαλινῶν, ὅθεν δὲ συστροφῶν, καὶ συμαγωγῶν κακῶν, τῶν παρὰ ὀλκαίων καὶ πλοίων γινομένων. ἢ δὲ μεταφορὰ παρὰ τῆς δρακόντων, τῆς ἐσπεριμύων, καὶ ἐνελισσομένων, καὶ ἐξοιζύντων, σπεῖρα γὰρ ἡ τῆς ὄψεως συστροφῆς. τῆς ἐν συμαγωγῇ τῆς νεῶν, σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶς.

217, 218. Σύρσσω.] τὸ ἐξῆς ἔπος· βίαν ὀλκαίων καὶ συμαγωγῶν 8 συρομένων ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πύρροιζουσιν καὶ ὀπτεῶσαι καὶ ἀπειλῶσαι τῇ πατρίδι, ἥτοι τῇ Τροίᾳ, δεινὰς ἀπειλὰς, καὶ πυρπόλῃσιν. τὸ δὲ λύσω, ἀντὶ τοῦ σφωρῶ ταῦτα.

EMENDATIONES.

1 Εν ὀρχοῖς, καὶ φηγοῖς reposui, pro ἐν ὀρχοῖς καὶ φηγοῖς, ex fide Bar. & Phavorini. 2 Πολύσυμνος substitui, pro Πολύμνος: & paulo post. Πολύμνος bis, pro Πολύμνος, ex fide eorundem & Grav. Clemens Alex. Περίμνος vocat p. 22. Alii Πολύμνος, Hygynus Hypolytmus Poet. Astronom. cap. v. ubi tamen Wouwerius & Munckerus reponunt Πολύμνος. 3 ὠκοδόμησιν in φηγοῖς, φηγοῖς δὲ πόλιν Αἰγυπτῷ &c. Bar. Grav. & Phavorinus. Paulo post, pro φύλας Bar. habet φηγοῖς Phavorinus vero φηγοῖς. 4 Τῶν, pro τῶν, ex Bar. 5 Πειμαργώτες reposui, pro παρμαργώτες, ex Bar. πειμαργώτες Grav. 6 Τρακτικῶς reposui, pro τρακτικῶς, ex omnibus MSS. 7 Mallem σάχην δὲ τῆς Ἑλλάνων, quod habet Grav. & Bar. * Hoc adieci ex Seld. * Et hoc interferui ex Seld. 8 Συρομένων reposui, pro συρομένων, ex Bar. & Grav. non enim ad ὀλκαίων referri, sed ad σφωρῶ debet.

Ὡς μὴ σε Κάδμος^a ὤφελ' ἐν Φεφρύτῳ
¹²⁰ Ἰασῇ φυτῶσαι δυσμενῶν ποδηγέτιν,
 Τέταρτον δ' Ἐξ Ατλαντῶ^c ἀθλίου σπόρον,
 Τῶν αὐδομαίμων συγκατασκάπτῳ^d Πρύλιν,
 Τόμους^e πρὸς τὰ λῶσα νημερτέστατε.
 Μὴ δ' Αἰσικείων^e οὐ μὸς^f ὤφελεν πατὴρ
²²⁵ Χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα,
 Μία δὲ κρύψαι τοὺς^g διπλοὺς ὑπὸ πάγας
 Μοῖρα, τεφρώσας γῆα^h Λημναίῳ πυρὶ,
 Οὐκ ἂνⁱ τοσῶνδε κῶμ' ἐπέκλυσε^k χακῶν.

Utinam te, Pryli, Cadmus in in-
 fula
 Issa non genuisset, hostium ducem,
 Quartum ex Atlantis miseri fe-
 mine,
 Cognatorum tuorum everforem,
 Vatem ad optima verissimum:
 Nec ab Æfacci oraculis pater meus
 Nocturnos repulisset terrores,
 Sed una geminos morte texisset
 Pro patria, comburens artus igne
 Lemnio,
 Non sanè tantorum fluctus inun-
 dasset malorum.

VARIANTES L E C T I O N E S.

^a Ὡφελι περιφύτῳ Seld. ^b Ἰασῇ Bar. ^c Ἀθλίου σπόρον Bar. σπόρον al. ^d Πρύλιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. ^e Οὐ μὸς MSS. uterque. ὤφελι al. ^f Ὡφελι Bar. alii. ^g Ὡφελι Seld. ^h Λημναίῳ Seld. ⁱ Τοσῶνδε Bar. alii. ^k Κακῶν Bar.

219, 220, 221, 222. Ὡς μὴ σε Κάδμος.] ¹ ἀπείρεται τὸν λόγον πρὸς τὴν Πρύλιν, ὅς τιν' ἄνθρωπον ἐν Ἰασῇ, ἥτοι τῇ Λέσβῳ, ὅς τιν' Κάδμου καὶ Κάδμου, ἥτοι Ερμού, καὶ Ἰασῆ πρὸς νόμους, ἀπ' ἧς ἐκλήθη ἡ Λέσβος (ἢ καὶ Μιτυλήνη) Ἰασα. ὅς Πρύλιν πρὸς τὴν ἑλπίδα τοῖς ἑλλήσι τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὴν πύλιν τὴν Ἰλίου ἀλώσεως ἀπὸ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατὰ σκευὴν τοῦ Δαρείου ἵππου, δαρείου παιδὸς ὑπὸ Παλαμήδους. πρὸς δὲ λέγει, ὅτι Πρύλιν, ὡς μὴ ὠφελὲς σε, τὴν Πρύλιν, φυτῶσαι καὶ γυνῆσαι ὁ Κάδμος, ἥτοι Ερμῆς, ἔτω λεγόμενος ὡς Βοιωτοῖς, ἐν τῇ Ἰασῇ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ, τῇ ἀπείρεται, ἥτοι τῇ κυκλαδικῇ ὑπὸ θαλάσσης. φυτῶσαι δὲ ποδηγέτιν καὶ ὁδηγὸν καὶ ἐρμηνεύει τῇ ἑλλήσῳ, τὴν αὐδομαίμων δὲ καὶ συγκατὰ τῶν Τρώων ² συγκατασκάπτῳ, τέταρτον ὑπάρχοντα σὲ ἐκ τῆς τρίτης τῇ Ατλαντῇ. Πλείωνος γὰρ, τὴν Ὀκτανῶν θυγατρὸς, καὶ Ατλαντῇ, τοῦ ὑποῖο Ἰαπετῆ καὶ Ἀσίας, ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, ὡς Ἀράτῳ λέγει.

³ Εἰς οἷα ὅρα ἐοῦσαι ἐπὶ τοῖς ὄφθαλμοῖς.
 — ἐπὶ δὲ κεῖναι ὁπρὸς τὴν καλόντα,
 Αλκυόνῃ, Μιέρῃ τε, Κελαιῶν τ', Ηλέκρῃ τε,
 Καὶ Στερέῃ, καὶ Τηυγέτῃ, καὶ πότνια Μαῖα.

καὶ Κελαιῶν μὲ καὶ Περγαμῶν παῖδες, Λύκος καὶ Χιμαίρας. καὶ Ηλέκρας καὶ Διὸς, Δάρδανος καὶ Ηετῶν. Στερέας καὶ Τπερέχου, Οἰνόμαος. Τηυγέτης καὶ Διὸς, Λακεδαιμόνων. Μαῖας δὲ καὶ Διὸς, Ερμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ Λιδικῇ.

⁴ Δῶρον ἀλεξιγέκοιο Διὸς θυγατρὶς ἐπάσαι, Κεκλόμενος Μαῖας ἐπεινῶν ἡλθε κομίζων. Τίς, ὅπως ἀνέχοντο οἱ γὰρ ἀπείρεται ἀλλὰ καὶ καὶ ὁ Ἰππώνας ἐν τῇ καὶ Βυβαίῳ πρὸς τὴν ἰαμῶν ἐβόησε, καὶ Μαῖας παῖδα, Κυλλήνης πάμνυν. καὶ Σιμωνίδης,

⁵ Μαῖαδὸς Ερμῆος ἐλικοκλεφάροιο γυνήλον, Ἡ γὰρ Κυλλήνης ἐν ὄρεσι θοδὸν τέκεν Ερμῆν. Ερμῆς δ' ἐκ τῇ θυγατρὶς Ἰασῆς Πρύλιν γεννᾷ, ὅθεν τέταρτον αὐτὸν ἐξ Ατλαντῆς εἶπεν. Ατλας γὰρ, ὁ Μαῖα, ὡς ἐρμηνεύει Ερμῆς, ὁ Πρύλιν. Ἀθλίων δὲ τὴν Ατλαντὰ λέγει, ἀπὸ τὸν Πρύλιν συγκατὰ αὐτὴν ὄντα, τὴν ἰδίους ἀποδιδόναι συγκατὰς. Αὐδομαίμων μὲ, ὅτι συγκατὰ τῶν Τρώων.

223. Τόμους.] μάνη, πρὸς τὰ λῶσα καὶ βέλπτα, διηλονότι τὰ ἑλλήσῳ, νημερτέστατε, ἥτοι ἀληθέστατε. τέμνεται δὲ, ὁ μάνη, ὁ τὸ μὴ ὄν ὄντων, ἥτοι ὁ τὸ μὴ πρὸς γεγονὸς βλέπων. λῶσον γὰρ, ὡς τὸ λῶ, τὸ 7 δέλω. νημερτὴς παρὰ τὸ νῆ, σερπητὸν μύειον, καὶ τὸ 8 ἀμαρτάνω, ἥτοι ὁ μὴ ἀμαρτάνων τὴν ἀλήθειαν. Κατὰ συγκατὰ εἶπε τὴν Κάδμου, Κεκλόμενος γὰρ ὡς, ὡς τὴν καμμένης καμμένης.

224, 225, 226, 227, 228. Μὴ δ' Αἰσικείων.] ὡφελὲς ὅς ὁ ἐμὸς πατὴρ μὴδὲ τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἥτοι τὴν ὄνειρος τὴν ἑκάτης, ὁ ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς δεῖναι τὴν χρησμῶν καὶ φροσμάτων τῇ Αἰσικῇ. ὡφελὲς δὲ ὑπὸ τὴν πατρίδα, ἐν ¹⁰ μὴ μίση, ἥτοι ἐν θανάτῳ, κρύψαι τὴν διπλοῦς, πλὴν τὴν ἑκάτης καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, τὰ γῆα καὶ τὰ μέλη τῶν

E M E N D A T I O N E S.

¹ Ita emendavi hunc locum, ex omnibus MSS. quem vulgg. edit. ita corruerant, ἀπείρεται τὸν λόγον πρὸς τὴν Πρύλιν, ὅς τιν' ἄνθρωπον ἐν Ἰασῇ, ἥτοι τῇ Λέσβῳ, ὅς τιν' Κάδμου καὶ Κάδμου, καὶ Ἰασῆ πρὸς νόμους, ἀπ' ἧς ἐκλήθη ἡ Λέσβος (ἢ καὶ Μιτυλήνη) Ἰασα. ὅς Πρύλιν πρὸς τὴν ἑλπίδα τοῖς ἑλλήσι τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὴν πύλιν τὴν Ἰλίου ἀλώσεως ἀπὸ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατὰ σκευὴν τοῦ Δαρείου ἵππου, δαρείου παιδὸς ὑπὸ Παλαμήδους. πρὸς δὲ λέγει, ὅτι Πρύλιν, ὡς μὴ ὠφελὲς σε, τὴν Πρύλιν, φυτῶσαι καὶ γυνῆσαι ὁ Κάδμος, ἥτοι Ερμῆς, ἔτω λεγόμενος ὡς Βοιωτοῖς, ἐν τῇ Ἰασῇ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ, τῇ ἀπείρεται, ἥτοι τῇ κυκλαδικῇ ὑπὸ θαλάσσης. φυτῶσαι δὲ ποδηγέτιν καὶ ὁδηγὸν καὶ ἐρμηνεύει τῇ ἑλλήσῳ, τὴν αὐδομαίμων δὲ καὶ συγκατὰ τῶν Τρώων ² συγκατασκάπτῳ, τέταρτον ὑπάρχοντα σὲ ἐκ τῆς τρίτης τῇ Ατλαντῇ. Πλείωνος γὰρ, τὴν Ὀκτανῶν θυγατρὸς, καὶ Ατλαντῇ, τοῦ ὑποῖο Ἰαπετῆ καὶ Ἀσίας, ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, ὡς Ἀράτῳ λέγει.

Vobis Mercurius pater est, quem candida Maia
 Cyllene gelido conceptum culmine fudit.

Alii tamen alibi natum tradunt. Ceterum nos hunc locum ita emendavimus, quem vulgg. Codd. corruptissime legunt, Μαῖαν παῖδα κυκλῆνης πάμνυν. & non minus mendose MSS. κυκλῆνης πάμνυν Bar. & Grav. κυκλῆνης πάμνυν Seld. ⁶ Luxati sunt hi Simonidis versus, & misere deformati, tam in MSS. quam Impressis Codd. nec, ut verum fatear, placet mihi mea emendatio, quam tamen æquum est, ut boni consulat candidus Lector, aut ipse meliorem, & accomodatorem excogitet: quod faciendi ut aliquam ansam præbeam, aliorum Codd. lectiones apponam; Μαῖαδὸς ἐρμῆος ἐλικοκλεφάροιο γυνήλον. αὐτὴ γὰρ κυκλῆνης ἐν ὄρεσι θοδὸν τε καὶ ἐρμῆν Seld. Μαῖαδὸς ἐρμῆος ἐλικοκλεφάροιο γυνήλον, τὸ καὶ ἐρμῆν Impressi. Bar. & Grav. pro κατὰ σκευὴν, habent κατὰ σκευὴν. ⁷ δέλω, pro τίλω, ex omnibus MSS. & Thavotino, cuius verba hæc sunt, Ἀπῶσαι, παρὰ τὸ λῶ, τὸ δέλω. ⁸ ἀμαρτάνω, pro ἀμαρτάνω, ex omnibus MSS. ⁹ ἀπῶσαι, pro ἀπῶσαι, ex omnibus etiam MSS. ¹⁰ Μὴ μίση posui, pro μὴ μίση, ex omnibus iterum MSS. atque ita legendum esse, sequentia verba indicant, viz. καὶ ἐν θανάτῳ, quibus Poetæ verba explicare voluit Scholiastes, quid autem θανάτῳ ad μίση? at si μίση legas, concinna erunt omnia.

Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκε ^γ βρεφοκτόν ^θ	Atque videt Portunus infanti- cida
²³⁰ Ζέεσαν ^α αἰθῆσι πλεκτανόσλοις	Fervere mergis funigeris
Γραῖδ ^β ξυῶδον ^γ Ωχρού, Τιτλιῶδα.	Anum Titanidem, Oceani conju- gem.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ραίε ^δ τέκνα,	Quin gemini cum patre perdun- tur filii,
^δ Σπερρῶ τυπέντα ^ε κλείδας δ'άρχου μύλῳ	Valido percussi humeros principis lapide :

VARIANTES LECTIONES.

^α Αἰθῆσι Seld. αἰθῆσι Bar. ^β ΑΙ. σύμεινον. ^γ Ωχρού^δ Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. ^δ Σπερρῶ Bar. ^ε Κλείδας penacut. Bar.

περρώσας καὶ καύτας τῶ ἐν Λήμνῳ, καὶ Ἑλλάδικον, εὐρεθέντι πυρί. Οὐκ ἂν τοσούτῳ] ἑλληνικῶς εἶπεν. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν, ἐὰν ταῦτα ἐγρήγο, ἐκ ἂν τοσούτων συμφορῶν κύμα ἐπέκλυσε, καὶ δίκην καὶ αὐτοῦ ἐξεχέθη, καὶ ἐπλημύνησε, καὶ ἡμᾶς¹ κατεπόνησεν. Αἰσακος μὲν ἢ Πείραμ καὶ Λείσθης, τὸ Μέρπος θυγατρὸς, μάντις αἰετός, ὃς ὕστερον ἀπογενέσθην, ἔρωτων θανούσων τῶν αὐτῶν γαμετῶν Μερσίπῳ, τῶν Κερῶν Πείραμ τὸν δόντος Αἰσέλιον Τράκῳ, καὶ γήμαν-
το² τὸν Εὐχέλιον, ὡς συνέβη αὐτῶν καὶ γὰρ ἔχουσαν τὸν Αλέξανδρον, ἰδεῖν τὸν τοῦ δαυδοῦ ὄνειρον, ἐκείνῳ δὲ ἐνθεῖς Αἰσακος, ὅτε ἐγεννήθη Αλέξανδρος τὰς δύο ἀναρεθύναι, ἦτοι τὸ τεχθῆναι, καὶ τῶν τεκοῦσων εἰπὼν, ὅτι τὸ σήμερον τεχθῆναι, καὶ τὸ τεκῆσθαι χρὴ ἀνελεῖν. ὁ δὲ Πείραμ ἀντὶ τῆτων ἀνέειλε Κίλλαν, ἐκ θυμοῦ καὶ κρυφαῶν γάμων τότε γεν-
νήσασθαι³ Μένιππον. ὤφειλε, τὸ λέγειν, καὶ τὰ ὅμοια τοιαῦτα κοινὰ συλλαβαί εἶναι, ὅθεν καὶ δὴ τὰ νῦν μακρὰ εἰσιν. Γῆα.] κυεῖας αἱ χεῖρες, ὅθεν τὸ γῶν, τὸ γὰρ καὶ ὑποδέχομαι. καὶ ἀρχητικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῶν σωματικῶν γῆα καλοῦντο. Λημναῖον πυρί.] ὑπὸ κεραυνόβλαστος δένδρεα, ἐν Ἑλληνικῶς γῶρας, ἐν Λήμνῳ φερέτερον εὐρέθη⁴ τὸ, τε πῦρ καὶ αἱ ὀκνη-
ται, καὶ ὡς ἐν τῷ περὶ 4 Χίμ κλίστας Ἑλλάδικον ἰσορεῖ, ἵνα μὴ καὶ πλάτος τὸ ἰσορεῖν ἐπισημασθῇ.

229, 230, 231. Καὶ δὴ Παλαίμων] ὁ Μελικέρτης, ὁ τὸ Ἰνός υἱός. τῶν σφόνδρα ἐπὶ μᾶτο ἐν τῇ Τενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη αὐτῶν ἐδυόσσαν. ἡ δὲ ἰσορεῖα ὅπως ἐξέβη. Αἰσακος γὰρ φέρον τὸν Διόνυσον, Ἡρας ὀργῇ μανεύς, τὸ πῦρ Κλέαρ-
χον ἀναρεῖ, εἴτα καὶ ἡ Ἰνὸς μανεία, ἐφῆκε τῷτον εἰς ζέ-
οντα λέοντα. σφονδρήσασα δὲ, ἐδωκέτο παρὰ τὸν Αἰσαμαντῶν καὶ αὐτὴ μὲν τὸ ἐτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτη, ἀναρεθύναι. φεύγουσα δὲ ἂν τὸν Γερανίαν, ὅρου Μεγαρικῶν, ὑπὸ τῆς Μο-
λκείδος πέτρας ἐξέβη ἐαυτὴν μὲν τὸν παιδὸς Μελικέρτη, τὸ καὶ Παλαίμων, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρηίδες δὲ χορεύ-
ουσαι ὁφθαλμοῖς εἶπον Σισύφῳ, εἰς πῦρ τὸν παιδὸς ἀγῆν τὰ Ἰδμια. ἔπειτα δὲ φασί, ὅτι Αἰσακος ἐμύλησε βαλεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέοντα, καὶ κλέψασα ἡ μήτηρ Ἰνὸς τῶτον, ἔφυγεν. οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κρεῖνθῳ τῷ τῷ σῶμα Σισύφῳ ὑπὸ τὸν Σχρινωσιπῆα, (ἐκείσε γὰρ ἐξέβη ἐκ τῆς θαλάσσης, δελ-
φίν⁵ αὐτὸ ἐκβαλόν⁶) Αμύμαχ⁷ καὶ Δοτακῆ⁸ ἐ-
καλοῦντο. ὁ δὲ Σίσυρος, ἀδελφὸς ἢ Αἰσαμαντῶν, τοῦ Πα-
λαίμων⁹ πατρὸς, βασιλεὺς Κρεῖνθας, ὅθεν καὶ ἐορτῶν, τὰ Ἰδμια, συνήσασατο. ἐπὶ μᾶτο δὲ, ὡς ἐρημῶν, ὁ Παλαίμων καὶ ἐν τῇ Τενέδῳ. Καὶ δὴ Παλαίμων.] ἀντὶ τῆς εἰπεῖν, καὶ δὴ ἡ τὴν Τενέδα θάλασσαν ἀναβράσει καὶ σενωθήσεται τῷ πληθει¹⁰
6 τῶν Ἑλληνικῶν ὀλέθρων, εἶπε, καὶ δὴ ὁ Παλαίμων, ὁ βρε-

φοκτόν^θ, δέρκεται καὶ βλάπτει τὸν ἄνθρωπον οὐκ ὀνείοντα καὶ ὀνείοντα, ἦτοι τῶν Τηθῶν, τοῦτέστι τὴν θάλασσαν, τῶν Τι-
τλιῶδων, τῶν ἑσῶν μίαν τῶν Τιτάνων, τὴν παῖδων Οὐρανῶ
καὶ Γῆς. δέρκεται τὸ πύρρουν; ζέεσαν καὶ ἀναβράζεσαν ἐν
ταῖς αἰθῆσι, τὸ ὀπταλισμέναις ἐν πλεῖσταῖς, ἦτοι θοῖνις.
λέγει δὲ νῦν συμβολικῶς αἰθῆσι, τὰ πλοῖα αἰθῆσι γὰρ κυ-
εῖας, ὅρνια θαλάσσης.

232, 233. Καὶ δὴ διπλᾶ.] Κύκνον, ὁ 7 Σκαμαν-
δροδίκης καὶ 8 Ποσειδῶν⁹, λαθραίως τεχθεῖς, ἐξέβη πλη-
στον θαλάσσης. κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπλάντα ἰδόντες
πνὲς αἰεῖς, ἀνείλοντο τῶτον, καὶ Κύκνον ἀνέβησαν, ὡς ἀν-
δρωδεῖς, ἐγὼμα Περσέαν, τὸν Λαομείδον, καὶ γεννᾶ Τέ-
νῳ καὶ Ημιθέαν. ἀποθανόντος δὲ τὸν Περσέαν, ἐπὶ γῆν
ὁ Κύκνος φυλονόμῳ, τῶν Τραάσων, ἡς ἐραδείσα τοῦ
Τένου, καὶ μὴ τυχεῖσα τὸ ἐλπίδος, κατηγόρησεν αὐτῇ περὶ
πατέρα, ὡς βιαδεῖσα τὸν αὐτῆς, συμφωνήσας αὐτῇ καὶ αὐ-
λητοῦ πρὸς Μόλπην. ὁ δὲ ὀργισθεῖς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τέ-
νῳ καὶ Ημιθέαν, ἀφῆκεν εἰς θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος
φερομένης τῇ τότε Λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ὑπὸ τῇ Τένῳ
Τένος καλεῖται, ἰδόντες καὶ οἱ τὸν Τένον τὸ συμβᾶν, καὶ μα-
θόντες τὸ δρᾶμα, βασιλεῖα ἐαυτῶν τὸν Τένον ἐποίησαν, καὶ τὸ
νήσον ἀπὸ ἐκείνου Τένον φεραγέρεσαν. γῶρας δὲ ὁ Κύκνος
τὸ ἀληθές, ἀνέειλε μὲν τῶν φυλονόμων, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συμ-
φύκισε τῶν παιδῶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεύς δὲ ὀπτατεύσας
τῇ Τενέδῳ, ἀνέειλε τὸν Κύκνον, καὶ Τένῳ, τὸν λόγον ὅτι Κύ-
κνον, ἔργῳ δὲ Ἀπείλων¹⁰. ἡ δὲ Ημιθέα διακομίσθη τῷ αὐ-
τῆς, φεύγουσα τῶν μίξιν, εἰς γῆν κατεπόθη μὲν τὸ ἀν-
ελὼν Ἀχιλλεῖα Κύκνον καὶ Τένῳ, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν ἀνέειλε
καὶ τὸν Μνήμονα, ὃν πᾶσι ἡ Θέσις σωματικῶν Ἀχιλλεῖ ἐδωκεν,
ὑπομνήσκων αὐτῶν, μὴ ἀνελεῖν Ἀπείλων¹¹ παῖδα. 9 εἰ-
μαρμόρον γὰρ ἢ, ἀποθανεῖν Ἀχιλλεῖα, ὅποτε ἀνέλε παῖδα
Ἀπείλων¹². ὁ δὲ Τένος, ὡς ἐφῆκε, ἦτορ ἢ Ἀπείλων¹³. Καὶ
δὴ διπλᾶ] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τένος καὶ ἡ Ημιθέα, ραίε¹⁴
καὶ φθείρονται, ἀντὶ τὸ φθαρήσονται, σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύκνῳ,
ἐν τῷ φερέῳ μύλῳ καὶ λίθῳ τῷ καλῶς ἀρχόντος Ἀχιλλέως, τυ-
πέντα καὶ πληγέντα τὰς κλείδας καὶ τὰς ὤμους. καὶ τὸτο τὸ
φύσεται ὁ Λυκόφρων, καὶ γὰρ τὸ τοῦ ὤμους, ἀλλὰ τὸ κεφαλῶν
πληγῆς ὁ Κύκνος ἀνῆρεθῃ. φασὶ γὰρ, ὅτι ἰοῦ ἀπερωτῶν ἢ τὸ
λοιπὸν σῶμα πᾶσι τὸ κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθος ἐστὶ. περὶ
δέξιο¹⁵ γὰρ ὃν φασὶ τῆς ὁ Κύκνος, καὶ κλέψασα σκεπτόμενος
ἐν πολέμῳ, ὡς μνησέποτε φασὶν αὐτῶν, ὑποπτεύσας τοῖς μύ-
θοις, ὅτι ἀπερωτῶς ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πληγῆς τῶν Ἀχιλλέως φε-
τῶν κεφαλῶν ἀνῆρεθῃ, ἔρασαν ἀπερωτῶν εἶναι, πᾶσι μόνος τῆς
κεφαλῆς.

EMENDATIONES.

1 Κατεπόνησε, pro κατεπόνησε, ex utroque MSS. 2 Μένιππον habent vulg. edit. Ego Μένιππον reposui ex fide omnium MSS. id-
que nominis Cilla filioalibi tribuit Scholasticus noster. 3 Τὸ, τε, pro τῷ, ex utroque MSS. 4 Ἰνὸς Γραῖ. 5 Βαλεῖν, pro βαλεῖν, ex
omnibus MSS. 6 Ita emendavi hunc locum, ex Seld. quem Impressi hoc modo habent, τῶν Ἑλληνικῶν ὀλέθρων εἶπε. καὶ δὴ ὁ Παλαίμων δέσ.
7 Σκαμανδροδίκης Bar. & Grav. 8 Ἀπείλων⁹ Seld. & sunt, qui Cycnum narrare Apollinis fuisse filium. Sed nihil mutare volui, cum
antiqua lectio defendi possit, non enim defunt, qui Cycnum à Neptuno genitum ferant; Ovid. Metam. xii. Fab. 3.

9 & jam Sigea rubebat
Litora, jam letho proles Neptunia, Cycnus

Mille vitas dederat, jam curru stabat Achilles.

* Hæc interfui ex utroque MSS. quæ ipsa verba clamant à contextu excidisse: cui enim ignotum est, Tenen & Hemitheam Cycni
liberos fuisse? * Ex Grav. 9 Εἰμαρμόρον, pro εἰμαρμόρον, ex omnibus MSS. 10 Ἀπείλων, pro ἀπείλων, ex omnibus MSS.

Τὰ πρὸθεν αὐλητῆρος ἐκπεφθότα
 235 Ψυδραῖσι φήμας^a λαρνακοφθόρους ῥίφας,
 Ω, δὴ πιθύσας συγνὸς ἀρταμος^b τέκνων,
^c Αἰθυόδρεπι^c, πορκέων^d λιναγρέτης,
^e Κρηθμοῖσι καὶ^f ῥαυδοῖσι^g νειρείταις φίλος,
^h Χηλῶⁱ χρεδρὺφαξ διπύχας γονάς.
 240 Σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων μνηστὴς ἐφράσας^k θεάς
 Μνήμων ἐφετμὰς, ἀλλὰ^l ληθαργωσφαλεῖς,
 Περωὴς θανείται, σέρον^m ἐπαυεῖς ξίφι.
 Καὶ δὴ σένⁿ Μύρινα, ἔξάκλιοι
^o Ἰππων^p φεμαγμόν^q ἥϊόνες^r δεδεγμύραι,

Qui prius in alveo perniciosas ti-
 bicinis
 Falso sermone expositiones effu-
 gerant,
 Cui obtemperans odiosus filiorum
 interfecto,
 A mergis nutritus, piscatorum ca-
 ptus retibus,
 Ostreis & curvis neritis familia-
 ris,
 Capsa sepivit filios duos.
 Cum illis verò miser non dicens
 Deæ matris
 Mnemon mandata, sed oblivione
 lapsus,
 Pronus morietur, pectus gladio
 fauciatus.
 Gemit sanè Myrina, & litorales
 Ripæ, hinnum excipientes equo-
 rum,

VARIANTES LECTIONES.

^a Λαρνακοφθόρος Bar. ^b Κύνων Bar. ^c Αἰθυόδρεπι^c Bar. ^d αἰθυόδρεπι^c. ^e Αἰ. κρηθμοῖσι. ^f Εἰς ἑαῖσι Seld. ^g Νει-
 ερείταις Seld. aliique. ^h Χηλῶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. ⁱ Αἰ. κατὰ δρεφάξ. ^k Οὐδὲ Seld. ^l Αἰθυόδρεπι^c Seld. ^m Οὐ
 ταυὴς Bar. ⁿ Μύρινα Seld. idemque in Scholiis habet. ^o Αἰ. Μύρινα. ^p Αἰ. Ἰππων. ^q Φεμαγμόν Bar. eandemque lectionem in Scholiis
 retinet. ^r Αἰ. ἥϊόνες. at Seld. ἥϊόνες, sine i subscripto, solentque uterque MSS. ut id semel dicam, litteræ illius subscriptionem omittere.
^s Δεδεγμύραι Εὐρυπτοῖς.

234, 235. Τὰ πρὸθεν αὐλητῆρος.] ἔγωγε οὖν συντά-
 σεν· τὰ πρὸθεν ἐκπεφθότα τὰς λαρνακοφθόρους ῥίφας,
 1 τὰς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν ψυδραῖσι φήμας^τ αὐλητῆρος, ἥτοι
 τῆς Μόλπης, λέγει· ὅτι τὸ γονομήτας. Λαρνακοφθόρους ῥίφας.]
 τὰς μελλούσας φεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. λαρνακοφθόρους
 δὲ, τὰς φερεμένης ἀφ' ὁδοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν λάρνακι. καὶ γὰρ λαρ-
 νακοφθόρον εἶπες, ἐκ ἐστὶν ἐπισημασμένον ὁ δὲ γὰρ, ἀλλ' ὁρῶν
 καὶ ἔγωγε ἔχῃ, καὶ ἴσως καὶ ὁ Λοκὸς τὸν τὸ ἡγνόησε. τὸ γὰρ
 λατὺ σύμφωνον δυνάται ἐκλείπειν, ὡς τὸ,
 Τρῶες δ' ἐξέγιντο, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν.
 εἰ δὲ καὶ σὺ τὸ τοῦ μείζονος λέγῃς, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀκούσιν Ἰπ-
 πωνάκων,

2 Ἦν αὐτὸν ὅρις τὸν πικνύμονος δάκνη.
 ἰδοὺ τὸ ὅρις τὸ ὁ μακρὸν ἐδέχθη, καὶ ἕτερα τοιαῦτα εὐρηκεν
 ὁ πολυμαθὴς μετεικός.

236, 237, 238, 239. Ω, δὴ] ὅτι πνι Μόλπη πει-
 θείας ὁ Κύνων, συγνὸς καὶ συγνὸς ἀρταμος καὶ φονεύς τῶν
 τέκνων, ὁ αἰθυόδρεπι^c, εἶδος εἶπεν ἀντὶ τ' εἶδους, ἀντὶ τ' ὁ
 κυκλόδρεπι^c, ὁ λιναγρέτης καὶ ἀρτεμίδης ἐν λίνοις καὶ ἐν δι-
 κτύοις τ' περκέων καὶ ἀλίων, ὁ φίλος καὶ ἡραπυμύς τοῖς κρη-
 θμοῖσι καὶ ὁρεοῖς, τοῖς ῥαυδοῖς καὶ λοξοῖς νειρείταις καὶ κοχλι-
 οῖς, ἐν χηλῶ καὶ ἐν 3 κισσῶν χρεδρὺφαξ, ἀντὶ τ' ἡσφάλισι,
 τὰς διπύχας γονάς, ἥτοι τὰς δύο παῖδας αὐτῆς, Τένιαν καὶ
 Ημιθέαν. Δεδεγμύραι καὶ δρεφάκτα κυεῖας λέγει, τὰ ἐκ δρεφῶν
 δρεφάκτα. τὰ δὲ λοιπὰ τ' ἰσορίας ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἰσορίᾳ
 ἐξέδρασαν, ὡς καὶ τὸ τ' Μνήμων.

240, 241, 242. Σὺν τοῖς δ.] σὺν Κύνων, καὶ τοῖς

ἐκείνῃ παύσῃ, καὶ ὁ τλήμων καὶ ὁ καρτερινὸς Μνήμων θανέται
 περωὴς, τὸ σέρον καὶ 4 τὸ σῆμα ἐπαυεῖς ξίφι, τῆς μνηστὴρος
 Αχιλλέως, τ' δεῖς, ἐφράσας καὶ ἐκ εἰπὼν τὰς ἐντολὰς,
 ἀλλ' ἐν ληθαργῶ καὶ ἐν 5 λήθῃ σφαλεῖς.

243, 244. Καὶ δὴ σένⁿ Μύρινα.] ἡ μὲν ἔγνοια ἔγνος
 ἔχῃ· εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι βλέπω συστροφῇ πλοίων συστροφῇ
 ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὁπλοῦσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ τίδε, καὶ
 τίδε νῦν φησι, καὶ δὴ σένⁿ ἡ Μύρινα, πολίχνη Τροίας,
 6 καὶ οἱ καὶ αἰγιατοὶ, τ' χρεματισμὸν ἔχον Ἰππων ἀκούσαντες,
 ὅταν ὁ Αχιλλεύς ὕσερον ἀπάντων Ἑλλήνων πηδύσας ἐκ τ'
 νεῶς εἰς πλὴν γλῶ, ὕδωρ ἐκ τ' βίας τ' πηδύματι ἀναδύσῃ,
 καὶ συμβολὴν πολέμου γένῃται, σαρπηδόντων τ' σαρπηδόντων ἔχον
 ἐν κογχύλῃ. περὶ δὲ τὸς ὁρδαλμοῖς μου καὶ πάσης τ'
 Τρωϊκῆς γῆς τ' πόρῃσιν, καὶ τοῖς ὅσις με ἀφομοῖω καὶ εἰσάξω
 τὰς σενάμους τ' Τρωϊκῶν γυναικῶν, ἀφ' ὧν τὰς ἐφ' ἑαυτὰς αὐ-
 τὰς 7 ἐπαλλήλους συμφοράς, ἀλλ' ἡ μὲν ἔγνοια ἔστιν αὐτῇ, συμ-
 τάξας τ' ἐνταῦθα χρεῖαν ἐκ ἐχρήσῃ, ἀφ' ὧν τὸ σαφές, τὰς τ'
 ἰσορίας χρεῖαν· Μύρινα πολίχνη Τροίας ἔστιν, ὅπου παρ-
 τάξας οἱ Τρῶες, ἀκύναντες πλὴν τ' Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπὶ
 λαόν· παρὰ Πολίτη, τοῦ Πειάμους υἱοῦ, ὅστις σκοπὸς τ' Τρῶων
 8 ὑπῆρχε, διαζῶν ταχύτητι ποδῶν, ὡς φησι καὶ Ομηρὸς,

9 Ἐστὶ δὲ πρὸς πορπαροῖδε πολλῶν αἰπεία κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνδρε, φεῖδρομι^c ἐνθα καὶ ἐνθα,
 τὴν ἥτοι ἀνδρες βαττίαν κακλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρημοιο Μυρίνης.
 ἐνθα τότε Τρῶες τε διέκριθεν, ἡδ' ὀπίκευροι.

Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύ-

EMENDATIONES.

1 τὰς ἐν ψυδραῖσι, pro τοῖς ἐν ψυδραῖσι, ex Seld. τὰς ἐν ψυδραῖσι Bar. τὰς ἐν ψυδραῖσι Grav. 2 Ἦν αὐτὸς ὅρις τὸν τε κίμην δάκνη Bar.
 & Grav. 3 Κισσῶν, pro κισσῶν, ex omnibus MSS. 4 Prius scriptum fuit, τὸ σῆμα ἐπαυεῖς ξίφι τῆς μνηστὴρος Αχιλλέως &c. q. diceret.
 Mnemonem à Theride, Achillis matre, occisum esse, cum nihil minus intelligat, aut Poeta, aut Scholiastes: sed Mnemonem volunt ideo
 perisse, quod mandata Theridis neglexisset. Ceterum emendationem nostram debemus Seld. 5 Αἰθυό, pro αἰθυό, ex utroque MSS.
 6 Ita emendavi ex Seld. καὶ ὁ αἰγιατός τ' χρεματισμὸν τῶν Ἰππων ἀκούσας Bar. & Grav. καὶ οἱ αἰγιατοὶ τῶν χρεματισμῶν τῶν Ἰππων ἀκούσας Im-
 press. 7 Αἰ. ἐπαλλήλους συμφορῶν Bar. & Impress. 8 ὑπῆρχε, pro ὑπεῖρχε, ex utroque MSS. 9 Hos versus ex MSS. & Homero (in cu-
 jus Bæotia occurrit) emendavi; quos mutilarunt editt. vulgg. hoc modo, ἐστὶ δὲ τις πόλις Αἰπεία Κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνδρε παρὰ πορπα-
 ρῶν, &c.

15 Ἐν ὥσὶ πύργων εἴξ' ἄκρων ἰνδάλλετο,
 Πρὸς αἰθέρος κυρῦσαι ἠλυμένους ἑδρας,
 Γόῳ γυναικῶν, καὶ καταρράγαις πέπλων,
 Ἀλλῶ ἐπ' ἄλλῃ συμφορᾷ δεδεγμύρων.
 Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλανα καρδίᾳ, χακὸν,
 Ἐκεῖνό δάψα πημάτων ὑπέρτατον,
 20 Εὗτ' ἂν λαβράζων πεκνὸς, αἰχμητῆς, ^aχάεων
 Πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς ἀναγράφων,
 Ραιβῶ τυπωτῶν τόρμαν ^b ἀγκύλῳ βάσσει,
^c Λαυρεῖς βοώτης γατομῶν δι' αὐλακος,
^d Κλάζων τ' ἄμικτον σόματι ριγίστῳ βολῶν,
 25 ^e Τὸν φίλτατόν σε τῆρ' ἀγασσέων, ἔσφιν
 Πτώξ ^f τὲ πατρὸς ἀρπάσας μεταρσίον,
 Ονυξὶ γαμφηλῆσί θ' αἰμόστων δέμας,
 Εγχερα τίφῃ, καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ.

Summis è turribus in auribus per-
sonat,
Ad ætheris ventosas pertingens
sedes,
Planctu, & vestifragiis mulierum,
Aliam atque aliam excipientium
cladem.
Illud me miseram malum,
Illud mordebit maximum malum,
Quando alis infremens nigra, pu-
gnax, cæsia
Pennis terram aquila inscribens,
Curvo impressam orbitam torto
gressu,
Latum bubulcus arans fulcum,
Clangensque confusa & immani
voce,
Carissimum meorum fratrum, a-
lumnumque
Ptoi patris rapiendo sublimem,
Unguibus, ac rostris corpore lace-
rato,
Indigenas filvas, solumque macula-
rit cæde.

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

a Nonnulli videntur legisse καίτων, ut pater ex Scholiis, quæ MSS. Codd. suppeditarunt. b Αγκύλη MSS. alique. c Hunc versum hoc loco posui, Jof. Scaligerum, & Joh. Mæursum secutus, quem alii posuerunt loco ducentes. sexagentes. octavo, post Εγκωμια τίμη &c. d Al. κρηδων. e Τῶν φιλιτών Etymolog. ib. ἀγασθῶν τρέφει conjunctim al. f Δι' Bar.

λέλειον. Ἡ δὲ συντάξις ἔτσι· Πάφεικον δὲ καὶ παφείκων καὶ
πεπύκωνται αἱ γῆαι καὶ αἱ πεδιάδες ὥσπερ λυῖναι, ἥτοι
ὡς πεπύκωνται αἱ γῆαι τῇ λυῖναι καὶ χωραφίᾳ ἐν εὐχυσιν.
πεπύκωνται δὲ αἱ γῆαι ἐν λόγχοις ἀπασράπτοντες. * Γῆαι.]
τὸ γῆ καὶ μακρόν, καὶ βραχὺ λέξι, ἀπαστος ἐστὶν ὁ εἶχος,
ὡς ἐπιδείχθης. *

254. Πύργων ἐξ ἄκρων.] ἐκ τῶν ὑψηλῶν. Ἰνδάλλεται.] ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται, χαλᾶχρηστικᾶς. κυρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέγομεν τὸ ἰνδάλλειν.

255. Αἰθέρος νινέμευς ἔδρας.] ¹ καὶ ἑδρας ὁπινέμευς αἰθέρος, ἀπειρασιτικῶς τὸν αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ Πίνδαρος, ² Εἰρήμης δὲ αἰθέρος. ἐν ᾧ τὰ αἶετι σπινύσεται χτλ. Λευστοῦτελν καὶ ³ πάντας σφύς, τὰ τε νέφη, καὶ αἱ καταγίδες, καὶ τὰ πνεύματα. ὁ δὲ αἰθὴρ ἔρημος τέτων ἀπάντων καθέσθην, ὅθεν ἰνύμεον εἶπεν αὐτόν.

257. Ἀλλὴν ἐπ' ἄλλη συμφορὰν δεδεγμένον.] οἷον εἰπεῖν,
 νῦν μὲ ἐκούσων τῇ Τροϊκῶν γυναικῶν ἢ Παριῶν συμφορὰν
 καὶ τὸν θάνατον, εἴτα Σαρπηδόου, ἔπειτα Ἐκτορος, καὶ ἄλλων
 τούτου γινόμενων, καὶ ἐξηγουσάν τὰ ἱμάτια.

258. Εκείνὸ σ', ὃ τάλαίνα.] πρὸς ἑαυτῷ ἡ Κραυνοῦσα
 ταῦτα φησὶ, ἀποδιδρομένη ἔκτορος τελευτῇ, καὶ λέγει, Ὅτι
 ὃ τάλαίνα καρδίᾳ, ἐκείνῳ σε πλέον ἢ ἄλλων βλαδῶν λυπῶσι·
 ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνελὼν ἔκτορα, ἐρ' ἄρματος ἔλκη
 μαίνων ἔγλῃ πᾶ ἐκείνῳ αἵματι. Ἡ δὲ σιῶταξις ἔτω
 Εκείνῳ σε, ὃ τάλαίνα καρδίᾳ, δάψει καὶ λυπῶσι, ἐκεῖ
 νο τὸ ὑπέρτατον τῶν πημάτων καὶ ἢ βλαδῶν, αὐτ' ἀν

περικνὸς καὶ κυνηγετικὸς αἶτός, ὁ χάρων, ὁ αἰχμητής, ἦτο' ὁ Ἀχιλλεύς, χραιὴ καὶ μαιὴν τὰ ἔγχερα καὶ ἐντόπια πέφῃ καὶ ἄλσῃ, καὶ τὸ πῆδον καὶ τ' ὕλῃ ἐν τῷ φόνῳ καὶ αἵματι ἀρπάζας μετάρσπον ἐν τοῖς ὄνυξι τὸν φίλτατόν σου ὄφιν καὶ ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν ἀγασσέων καὶ ὁμομασέων, τ' Πτῶου καὶ Ἀπύλλαντος ὑπάρχοντος πατρὸς, καὶ ἄλλο τί ποιοῖν; αἵμαστων τε τὸ ἐκείνῃ δέμας ἐν τ' ἁμφηλαῖς καὶ σαγύσι, λαβράζων καὶ ἡλῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἀμικλῶν ἐγίγνῃ καὶ φοβεράν βολὴν ἐν τῷ σώματι τί ποιοῖν; γατομυῖν καὶ ἀεστεῖων ὁ βοῶτης δὲ αὐλακῶ καὶ γῆς λευρεᾶς καὶ πλατείας, χέρσιν καὶ ξηρὰν τέρμαν καὶ αὐλακα ἀφ' ἡράων τυπωτῶν καὶ κεχαραγμύλῃ ἐν ῥαβῶ καὶ ῥαβῇ καὶ σκολιᾷ, καὶ ἀγκυλῇ βάσει, ἀντὶ τῆς, τῇ κἀκείσῃ πεισφῶν τὸ ἄρμα ὡς ἀεστεῖων. Τὸ δὲ ῥαβῶ, ἀντὶ τῷ ῥαβῇ θηλυκῶς, Ἀπικὸν ὄσπιν. Ἡ ὕψος εἰς τὴν Διαγράφων ἐν ῥαβῶ ἀεστῶν τυπωτῶν καὶ κεχαραγμύλῃ ἐλλειπτικῶς. Ἐν ἀγκυλῇ βάσει ἀσωδέτως εἶπιν, ὥς καὶ τὸ χέρσον.

259, &c. Δάψι.] δάψη, λυπήσι. Δαδράζων.] ἡζῶν
 τῆς πτεροῦς. Περηνός.] κυμανηπτός. * Πτεροῖσι χάνων καὶ
 κόπιων. Πτεροῖσι.] τῶν ἄρματος τεροχοῖς. Κράζων]
 βοῶν. Αἰασόρων πόριν.] ὁμοματέρων ἀδελφῶν, ἥτοι σωτε-
 ραμυθίων. * Τόρμαν.] λέγα αὐτὸ τὸ ὑπὸ ἑ τεροχοῦ. Ραδῶ
 δὲ, τῇ ὀπηνεμπῇ. Τὸ ὃ κλάζων ἀμικλον, ὅτι μόνον ὁ ἀε-
 τὸς, ἥτοι Ἀχιλλεύς, ἐπολέμει, κεχραιοσμενός τῷ Ἑλλάνων,
 ὡς φησιν Ομηρος. Πῶς τὲ πατὴρ.] * τὸν ὕοντε ἑ Παύου
 πατὴρς, ἥτοι τῷ Ἀπόλλωνος. * Σπότηροος ἡδ, κὶ Εὐφορέων,

EMENDATIONES.

* Hæc interferui ex *Seld. & Grav.* eademque, sed mutilata, reperiuntur in *Bar.* 1. Hanc lectionem debeo *Seld.* In vulgg. edit. hoc modo scriptum fuit, *καὶ ἄλλοι ἀντιγράφοι*. Attinge 2 *ἐρίμης* posui, pro *ἐρίμης*, ex fide omnium MSS. & ipsius *Fin-dari* Olymp. α'. v. 10. 3 *πάρτας*, pro *πάρτις*, ex utroque MSS. * Hæc paulum immutata reperiuntur in omnibus MSS. * Hæc addo ex *Bar. & Grav.* quæ sensus indicat in vulgg. edit. omiſſa esse. Et in *Seld.* etsi non *proflus idem*, aliquid tamen simile occurrit.

之

Λαβὼν δὲ τῷ ἑρῷ τὴν πεφασμένον δάνθη,	Accepto autem tauri jugulati pretio,
270 Σκεδρῶν τῶν λαλῶν τρυφάνης ἡρτημένον,	Exacta trutinæ lance appenso,
^b Αὐτὶς ὁ δὲ δῶντινον ἐκχέας ἴσον	Rursumque pro redemptione æquilibrem
Πακτώλιον σαθμοῖσι τηλαυγῇ μύθον,	Pactoliam effundens claram laminam,
Κρατῆρα Βάκχου δύσε, ^c κεκλαυσμένους	Urnæ Bacchi subibit, deploratus
Νύμφαισιν, αἱ φίλδον Βηφύρου γάνθη,	Nymphis amantibus Bephyrum,
275 ^d Λιβηθείω θ' ὑπερθε Πιμπλείας σκοπιῶν,	Libethriamque speculam supra Pimpleam,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἡρτημένον al. ἡρτημένον al. b Αὐτὶς al. c Κεκλαυσμένους al. d Λιβηθείω al. e ὑπερθε cum a finali MSS. uterque, quorum Seld. in Scholiis eandem habet lectionem.

κὺν Ἀλέξανδρον ὁ Αἰτωλὸς ποιητής, φασὶ τὸν Ἑκτορα ἕον τῷ Ἀπόλλωνι. Πῶτος δὲ, ὁ Ἀπόλλων ἔτα λέγεται. Ἀπὸ τοῦ ἐν Διὶ φησὶν Ἀρτεμὶν κὺν Ἀπόλλωνα, οὗς μέγας ἀγείν. ἐφάνη ἰδοῦσα δὲ τοῦτο ἐπὶ ὁδῷ, κὺν Πῶτα ἐκλήθη. ὁμοίως δὲ κὺν ἡ Ἀρτεμὶς, κὺν ὁ Ἀπόλλων Πῶτα. Λευρῆς.] ἰλίαν εὐρείας. * ἀλλὰ κὺν τὰς λέξεις ἀνὰ τὴν τῶν στίχων γράφει.

269. Λαβὼν δὲ τῷ ἑρῷ τὴν πεφασμένον.] 2 τῷ ἑρῷ τῷ ἑκτορα κελῖ, ὡς θυμικὸν κὺν ἀνδρείον. Περσικόν.] τῷ περσικόν κὺν ἀνδρείον. Δάνθη.] νῦν τὸ δῶν. Φασὶν οἱ πολλοί, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐραστὴς Πολυξένης τῆς θυγατρὸς Πειάμω, ἐδήλωσε τῷ Πειάμῳ συμμαχῆσθαι αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην. ὁ δὲ συνέβητο δοῦναι κὺν ἐλθόντων ἐν τῷ τῷ 3 Θυμωραίου Ἀπόλλωνος ναῶν, Ἀλέξανδρος λάβρα τοξοῦει τὸν Ἀχιλλεῖα κὺν ἔτα συνέβη ἀπαυαίνειν τὸν ἥρωα. 4 λαβόντες δὲ τὸ σῶμα αὐτῶν οἱ Τρῶες ὑπερθε Πιμπλείας, ἐπερθε δῶσαν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπλιστῶν, ἃ Πειάμω ὑπερθε ἔκδοσεν δίδωκεν, ὁ καὶ γέγονεν. λέγει αὖν, τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σαθμῷ δὲς ὁ Ἀχιλλεὺς, ταφίσθαι παρὰ τοῖς Ἑλλήσι.

270. Σκεδρῶν.] Ομηρῶν μὲν ἀπὸ τῶν δῶρα φασὶ τῷ Ἀχιλλεῖ δοῦναι ὑπερθε ἔκδοσεν. Λυκόφρων δὲ, κὺν ἄλλοι πνίς, ζυγοσαθμνέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοῦναι τῷ βάρεος. Τάλαντον.] νῦν τὸ πλάτν κὺν πεταλῶδες τῷ ζυγῷ, ἐν ᾧ πνίθεται τὰ σαθμνέντα. Τρυφάνη.] ἡ κὺν σαχάνη λεγομένη. λέγεται κὺν ἡ ὅλη ῥάβδος τῷ ζυγῷ, ἥς ἐκπερθε τὰ τάλαντα, κὺν αἱ πλάστιγγες. κελῖος δὲ τρυφάνη, ἡ γλαυκὸς τῆς ῥάβδου τῷ ζυγῷ.

271. Αὐτὶς.] εἰς τὸ πᾶν. τὸν ἀντίποινον.] τὸν ὑπερθε μὲν ποινηλατηθῆναι τῷ ἑκτορα δοθέντα. ἴσον.] κὺν μακρόν, κὺν βραχὺν δεξάμενος τὸ τ, ὅτι ἐστὶν ὁ στίχος ἐπὶ αἰσθητός, ἀλλ' ὁμοίως ὡς κὺν ἐπὶ δαξά.

272. Μύθον.] κελῖος τῷ πεπερακτωμένον σίδηρον, παρὰ τὸ μύθος. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει, ἐκ τῆς εἰπεῖν Πακτώλιον. ὁ γὰρ Πακτώλιος, ποταμὸς Σαρδείων, 7 χρυσὸν πρὶν εἶχε ψάμμον, ἐκ τῆς περικειμένης ὄρας, τῷ Τμώλῳ, κελῖος ῥέουσαι εἰς αὐτὸν, κὺν ψήγματα, κὺν μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιεῖ, καὶ νῦν ὕλον κατὰ γὰρ.

273, 274. Κρατῆρα Βάκχου.] εἰς τὸν χρυσὸν ἀμφορέα

τῷ Διονύσῳ, ὃν ἐκείσετο τῇ Θέπιδι, φησὶν αὐτῷ, κὺν σαθῆς, ὅτι ὑπερθε Λυκόφρων μὲν τῶν Βακχῶν ἐδιδόκετο, εἰς ὃν μὲν τῷ Πατρίῳ καὶ Ἀχιλλεῶς, κὺν Ἀντιλόχου κείνται ὅσα. Ἡ δὲ ἰσοεία τοιαύτη. Διονύσῳ, ὁ καὶ Διὸς κὺν Σμειλῆς πνίς, ἐν Φρυγίᾳ ὑπερθε τῆς Ρέας τῶν καδαμῶν, καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς δαῆς τῷ Ἀλφειῶν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπέρετο τῷ γλῶν. ὅσα γὰρ ἔκδοσεν τῷ καὶ εἰς Θράκην, Λυκόφρων, ὁ τῷ Δρύαντι, μύθον αὐτὸν ἐλαύνει τῷ γλῶν, καὶ κατὰ πλῆθος αὐτῶν, κὺν πνίθων. ὁ δὲ ὑπερθε τῆς Ρέας εἰς τῷ Σάλασσιν καταδύει, κὺν ὑπερθε τῆς Θέπιδος δίδεται. ὁ δὲ τῇ Θέπιδι δίδωσι χρυσὸν ἀμφορέα, εἰς ὃν τὰ τῷ Ἀχιλλεῶς, καὶ Πατρίῳ, καὶ Ἀντιλόχῳ ὅσα ἐναπέδωκε, ὃν καὶ Ομηρὸς λέγει, Διονύσιον τῷ δῶρον φασὶν ἐμμεν, ἔργον δὲ περικλυτὸν Ἡφαίστιον. Κεκλαυσμένος * Νύμφαισι.] Ἀρμυνηθεῖς τῷ Μόσῳ. Αἱ φίλδον.] αἱ πνίς ἡγάπησαν. Βηφύρου γάνος.] Βηφύρος, ποταμὸς Μακεδονίας, τὸ τῷ γάνος, ὅσα.

275. * Λιβηθείω σκοπιῶν.] τῷ ἐξοχῇ τῷ Λιβηθείῳ, ὅρος Μακεδονίας. Ταφίσθαι Πιμπλείας.] τῷ ὑπερθε τῷ Πιμπλείας ὑπερθε ἔκδοσεν. * Πιμπλεία δὲ, πόλις, καὶ κελῖος, καὶ ὄρος Μακεδονίας, ὡς μέμνηται Καλλιμάχος ἐν Τυμοῖς, λέγων,

8 Ὡς Μόσῳ τὸν αἰσθῶν, ὁ μὲν Πιμπλείας αἰσθῶν,

Εχθροὶ — καὶ Ὀρφεύς,

Νῦν δ' ἄγε μοι κοῦρη Πιμπληΐδης ἐννεπε Μόσῳ.

Καὶ αἱ μὲν λέξεις ὅπως ἔχουσιν, * πρὶν ὧν ἐκείν. γὰρ ὧν δὲ οὐ πᾶν μέσον τῶν στίχων. * ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη ὅτι. Ὁ λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπερθε Ἑκτορος λῦτα, κὺν πάλιν ἀντιδόδους ὁ ἰσοσαθμῶν, ταφίσθαι ἐν τῇ κροσσῷ, τῇ δαδίσῃ τῇ Θέπιδι παρὰ Διονύσῳ, Ἀρμυνηθεῖς τῷ Νύμφαις, ἥτοι τῷ Μόσῳ, αἱ τινες παρὰ τῷ Πιμπλείας, καὶ Λιβηθείας, καὶ τὸν Βηφύρον οἰκίστην, ἃ παρὰ τῷ Ελικῶν, καὶ τῷ Μακεδονίαν εἰσιν. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων, καὶ ἕτεροι ζυγοσαθμνέντα ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν ἑκτορα λέγουσι, κὺν ἔτα παρὰ τῷ Ἀχιλλεῶς δοῦναι τῷ Πειάμῳ, νομίζοντες ὅτι πλεονάζει τὸ ζυγοσαθμνέντα αὐτὸν, ὅτι, ὧν φασὶν Ομηρῶν, χρυσῶν. ἢ ἐστὶ τῷ τῷ ὑπερθε αἰσθῶν γὰρ τὰ δέκα τάλαντα, ὅσα φασὶν Ομηρῶν, χρεῖς τῷ λοιπῶν, τῷ σαθμῷ τῷ βάρεος τῷ ἑκτορα. Λέγουσι δὲ δανόντα τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀρμυνηθῆναι τῷ Μόσῳ, ὡς φασὶν Ομηρῶν, κὺν τῷ Νηρηΐῳ. ἀλλ' ἐκείν μὲν πάντα

EMENDATIONES.

1 ἰλίαν εὐρείας, pro ἰλίαν, εὐρείας ex omnibus MSS. * Hoc addo ex omnibus MSS. 2 Ταφίσθαι τῷ ἑκτορα Impress. Ego particulam δὲ deleui, ut inuicem, ex fide utriusque MSS. 3 Θυμωραίου, pro Θυμωραίου, ex utroque MSS. Achilles enim in Apollinis Thymbræi templo dicitur à Paride confixus sagittis, periisse. 4 Λαβόντες, pro λαβόντες. 5 Hoc modo emendavi hunc locum, ex utroque MSS. quem Impressi sic corruperant. Αὐτὶς τῷ ἀντίποινον.] τῷ ὑπερθε τῷ &c. 6 Sic lego ex Grav. quam lectionem partim tuentur ceteri quoque MSS. ὡς εὐρείας τῷ στίχῳ ἐπὶ αἰσθητός, ὡς ἐπὶ δαξά Impress. 7 Χρυσὸν posui ex Bar. & Grav. χρυσὸν τῷ Seld. χρυσὸν τῷ Impress. * Ex utroque MSS. * Hæc addo ex Seld. & Grav. quorum prior pars etiam in Bar. occurrit. * Ex omnibus MSS. 8 Ita emendavi verbum hunc ex ipso Callimacho, in cuius Hymno in Delum septimum habet locum. Ὡς Μόσῳ τῷ αἰσθῶν ἢ μὲν Πιμπλείας αἰσθῶν Impress. Ὡς Μόσῳ τῷ αἰσθῶν ἢ μὲν Πιμπλείας αἰσθῶν Impress. Ὡς Μόσῳ τῷ αἰσθῶν ἢ μὲν Πιμπλείας αἰσθῶν Impress. 9 ἰσοσαθμῶν, pro ἰσοσαθμῶν, ex utroque MSS.

Ο νεκροπέρνας, ὃς πωροδύμαίνων^a πότμον,
Καὶ θήλυ αὐφὶ σῶμα τλήσει^γ πέπλον
^bΔιῶαι, παρ' ἰσοῖς κερκίδος ψάσας κρότων,
Καὶ ^dλοῖδος^e εἰς γῆν δυσμενῶν^f ῥίψαι πόδα,
⁸⁰ Τὸ σὸν, ξυῶαμε, καὶ ^g ὑπνώ^h πῆστων δόρυ.
Ω δαῖμον, ⁱ οἶον κίον' αἰσώσας δόμων.
Ερεισμα πάσας δυσυχούς^k ὑποσπάσας;
Οὐ μὲν δύαται^m γ', ⁿ ἐδ' ἀνδρόμοχθων πιπρῶν,

Cadaverum venditor : qui formi-
dans mortem,
Etiam femineam corpori sustine-
bit vestem
Inducere, pectinis apud telas ciens
pulsus,
Et ultimus in hostilem terram fi-
gens pedem,
Tua, Frater, etiam in somnis hasta
territus.
O Deus, qualem perdes ædium co-
lumnam,
Fulcrum infelicis patriæ subtra-
hens?
Non tamen impunè, nec absque la-
boribus acerbis,

EMENDATIONES.

^a Τῶων Seld. ^b Δύω al. ^c Κρότων Bar. Sed isti finali o superscriptis aliquis α. κρότων Seld. ^d Λοῖδων Seld. ^e Ες al. ^f Ρίψας
pleræque edit. Impress. habuerunt. Nos MSS. utriusque, necnon G. Canteri auctoritate & judicio freti, ῥίψας legitimus. ^g ὑποσπάσας
Bar. ^h Πῆστων Seld. ⁱ Οἶον deest in Seld. scriptoris, opinor, negligentia. Et κίονα deest in Mewfsii edit. typographorum incuria.
^k Αποσπάσας Seld. ^l ΑΙ. μὲν. ^m Δ' Bar. alii que. ⁿ Οὐ, δ' Seld. alii que.

παντόφως γράφει, καὶ ἀλληγοεικώτερον, ὅτι μὲν τῶν μουσι-
κῶν ὄργάνων ἡ Αχιλλέως ἐργονὴ κηδεία. Νηρηίδας δὲ λέγει
ἐπιπλεῖν αὐτὸν, ὅτι συνέβη καὶ τὴν χερσὶν τῆς αὐτῆς τελευ-
τῆς, μυκησάσης μὲν πρὸς τὸν δ' ἀλάστορα ὡς πρὸς ὀδυρομένην,
εἶτα μέλει τὴν Ροιτίαν ἐφ' ἡμεῶν ἀλγέσημα ἐξελθούσαν φο-
βῆται μὲν τὴν ἑλλήνας ἢ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποσπαρῆναι.
καὶ τοιαῦτα μὲν αὖ φησὶν Ομηρος. οἱ δὲ νεώτεροι Μύσας τὰς
δακρυόσας εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας,
ὅτι εἰσὶ, καὶ οἷον ποταμῶν ἀπαρῶνται ὕδατα, ² Πιμ-
πλείαν, καὶ Λεῖονδραν λέγοντες, καὶ ποταμῶν μοι τὸν Βύ-
φρον. Καὶ τὸτο δὲ ἀλληγορεῖται· ἐπεὶ ὁρᾷ, Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ
πατὴρ ὑποφύων τῶν ποιητῶν, κατὰ τὴν φωνὴν τὸν Εὐκλῶνα, καὶ
τὸ Λεῖονδρον, ἐμυδουρήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι φωνὴν τὰς ἐκείσε
τόπες οἰκοῦσιν.

276, 277, 278. Ο νεκροπέρνας.] ὁ Αχιλλεύς, ³ ὁ
πρωτόπλοος τῶν νεκρῶν, ὅτι τὴν Εὐκλῶνα νεκρὸν ὄντα πτόρεσκεν.
ἐκ τῆς πέρηναι ὅτι γίνετα τὸτο· ὁ ἐνεστὼς φωνῶν, τὸ πτόρεσκεν,
καὶ ἐξ αὐτῆς πέρηναι, ὡς ἴσως, ἴσημι· ἢ μετοχὴ φωνῆς, καὶ
ὁ ἴσας. Ὅς τις Αχιλλεύς δεδουκὼς τὸν θάνατον, καὶ γυναι-
κεῖα ἐνδύσθῃ, καὶ ἱσορρήσῃ ὡς γυνή, καὶ ὑπερῶς ἀπάντων
ἑλλήνων ἀποπληθύνῃ τὴν νεὴς εἰς πᾶσι γυνὴ τῶν Τρώων, τὸ
σὸν δόρυ δεδούκως. ἱσορεῖται γὰρ τοῖς νεώτεροις, ὅτι Αχιλλεύς
ἀκλῶν τὴν Εὐκλῶνα ἀνδρείων, καὶ φρονεῖς, ὑποκείδῃ κόρη⁴ ἔχῃ,
καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ φησὶ μὲν τὴν Λυκομήδους παῖδαν, ἔνθα καὶ
τὴν Διόδαμειαν συνῆλθεν. Ὀδυσεὺς δὲ σαλεύς ὑπὸ Αἰακίῳ
νῶ, ἀπεστέλλεται, καὶ ἡλακίπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐρ-
ραλῆα, ἐπὶ δὲ καὶ ξίφῃ, καὶ τόξῳ, καὶ ἄλλοις ὅσιν αὐτὸς
παρδενῶν τὴν Λυκομήδους, ἐπέγνω αὐτὸν, καὶ τοῖς ἑλλήνων
ἠγάγη. αἱ γὰρ γυναικῆς τὰ γυναικῶν ἐπελέγοντο, Αχιλ-
λέως δὲ ξίφῃ λαβὼν, ἐπεράτο κινεῖν δεξιῶς, καὶ ὥς ἡλέ-
χθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται, καὶ μεμυδολόγηται, τὸ δὲ
ἀλλήδεις ὥς ἔχει· Ἀρπὸ λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Αχιλλεύς
Διόδαμειαν, τὴν θυγατέρα Λυκομήδους, συνδέτεται ἐν τοῖς

θαλάμοις καὶ παρδενῶσι, πύθῃ τῆς 5 νεογάμης. ὅθεν ἐμυδού-
σαιτο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδω. ἀγγελίαν δὲ πᾶσι ἐκ στρατείας
καταγγέλλοντο τῇ Ὀδυσεῖ, πρὸς δὲ μὲν ὑποκίεσε, καὶ ἐξ-
ώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ πρὸς μανθάνων ἀπὸ χρησιμοῦ
6 βραχυχερόν⁵ ἔχῃ, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν ἐκπαύσει. 7 καὶ ἀγ-
γελίαν, καὶ τὴν ἐκ χρησιμοῦ φόβον εἰς ξίφῃ καὶ ἀσπίδι⁸ ἐξέ-
θεντο. ὅτι γὰρ ἐκ ἐδελιάσαν Αχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ πρὸς δὲ μὲν
πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησε, καὶ Ὀμηρὸς μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ'
ἐκπαύσει, τὴν Νέστορα παρειαῶν πρὸς τὴν Πάτροκλον λέ-
γοντα⁹

— Ἥλδον ἐγὼ, καὶ δ' ὅς Ὀδυσεύς,
Λαὸν ἀγείροντες καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγυνώσικα.
καὶ μετ' ὀλίγα φησὶν,
Ἦρχον ἐγὼ μύθοισι κελεύων ὑμῖν· αὐτὸς ἔπειθ,
Σφῶ δ' ἄλλ' ἠθέλετον —

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορεῖται, ⁹ ὁ δὲ βαρβαρόλογος ἔστω
Λυκοφρον μυστικώτερος ἐκδέχεται· διὸ καὶ φοβικώτερον μοι δο-
κεῖ ἐν ἐκ ἀλληγορεμῶσι, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ ¹⁰ λοῖδος εἰς γῆν.] εἶπον τὴν ἰσορίαν, καὶ πάλιν
ἐρῶ· Εἴμαρτο πᾶσι πρὸς τὴν νεὴς ἀποδανῆν, ὁ καὶ
πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διότι Αχιλλεύς ὕστερον ἐξῆλθε.

281. Ω δαῖμον.] ὁ πύχῃ, ὁ εἰμαρμένη, ὁποῖον κίονα
τὴν οἰκῶν ἀρνήσεις, τὸ ἔρεσμα καὶ σῆμα τὴν δυσυχὸς πα-
τείδῃ καὶ ἀδελφῶν; ἢ μὲν ἀνδρὶ βλάβος καὶ πτωχείας, ἢ δὲ
χρεὶς πόνων καὶ κόπων πιπρῶν, καὶ πόνους ὁ ληστὴς ἑλλήνικος
κατάσει στρατὸς, ἐπαγαλλόμενος τὴν θανάτῳ τὴν πεπρωκότος
Εὐκλῶν. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Εὐκλῶνα, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει·

Τίς γὰρ Εὐκλῶν ἰσφαλεῖ, Τροίας
Ἀμαχον ἀσπιδὴ κίονα;
κίονα δὲ καλεῖ τὴν Εὐκλῶνα, ὡς μὴ μόνον τὴν Πειάμου οἶκον
συνέχοντα καὶ βασίζοντα τῇ δυνάμει αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι
πᾶσι Τροίαν. Ω δαῖμον.] ὁ σίχῃ ὅπως ἐν τῇ δὲ χρεὶς
πόδα ἀνάπτειται ἔχει, καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικὸς.

VARIANTES LECTIONES.

¹ Καὶ οἷον, pro καὶ οἷον, ex Seld. ² Πιμπλείαν, pro Πιμπλείας, ex utroque MSS. ³ Ο πρωτόπλοος, pro ὅτι πτόρεσκεν, ex omnibus MSS.
⁴ ἔχῃ, pro ἔχῃ, ex Seld. ὡς δὲ Bar. ⁵ Νεογάμης, pro νεογάμης reposui, quod ita legat uterque MSS. et si altera lectio non sit plane vitu-
peranda. Τὴν νεὴς γάμῳ Grav. ⁶ Βραχυχερόν Bar. & Grav. ⁷ Ἦρ posui, pro τῇ, ex Seld. & Grav. sensu id exigente. ⁸ ἐξῆλθε, pro ἐξ-
ἔλθε, ex Seld. & Grav. ⁹ Ο δὲ βαρβαρόλογος, ὅς Ὀδυσεὺς reposui, pro ὁ δὲ Λυκοφρον ἔστω, ex omnibus MSS. ¹⁰ Λοῖδος, pro λοῖδων, ex
utroque MSS. ¹¹ Οἷον, pro οἰκῶν, ex omnibus MSS.

Πένθοις θ' ὁ ληΐης Δωριεύς γελαῖ στρατός,
 285^a Επεγχαλάζων δ' ὁ δειδυπότος μόρω.
 Ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τ' πανυσάτιν δ' ἄρ' ἄμω
 Πόκαις βίε βαλβίδα συμφλεχθήσε'),
 Καλὼν ἐπ' οὐχάϊς πλείστα Φύξιον Δία,
 Πορφυρομήνοισι κῆρας^d ἀρκέσαι πικράς.
 290 Τότ' ἔτε τάφρος, ἔτε ναυλόχων σαθμῶν
 Πρόβλημα, ἔτε σαυροῖσι^e κορσωτὴ πέρυξ,
 Οὐ^f γείσα χραισμήσεσιν, ἔδ' ἐπάλξεις,
 Ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,
 Καὶ^g λιγνύθ' ῥιπαῖσι, ἔ^h γρυῶν βολαῖς,
 295 Ἀφλασα, ἔτε κόρυμβα, καὶⁱ κλήδων θρόνοις
 Πυκνοὶ κυδιστήρες δ' ἐδωλίων

Luctuque prædo Græcus ridebit
 exercitus,
 Insultans cæsi leto :

Sed circum naves extremum cur-
 rens
 Curriculum, cum classe combure-
 tur,
 Multum votis invocans Fugiti-
 vum Jovem,
 A vexatis ut arceat acerba fata.

Tunc nec fossa, nec navalium sta-
 tionum
 Munimentum proderit, neque pa-
 lis vallata pinna,
 Neque suggrundia, neque propu-
 gnacula :
 Sed ut apes commistæ fumo,
 Fuliginisque jactu, & stipitis plaga,
 Per puppes, & proras, transstro-
 rumque sedes,
 E fedilibus saltatores frequentes

VARIANTES LECTIONES.

a Επεγχαλάζων Bar. επεγχαλάζων al. b Δειδυπότος Seld. c Post δεσμών distinctionis notam habet uterque MSS. d Αλύξ Seld.
 e Κορσωτή Seld. f Γείσα Bar. alique. g Λιγνύθων Seld. h Αλ. γρυῶν. i Αλ. κλήδων. al. κλήδων sine ἰωῦ subscripto.

284. Δωριεύς στρατός. ὁ Ἑλληνικός, ἀπὸ Δόρου, τῷ Ἑλ-
 λω^ω πωδός, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωικῇ ἡμερολογίᾳ,
 Ἑλλω^ω δ' ἐγγύοντο θεμιστοπόλι βασιλῆος,
 * Σαλμωνεύς τ' ἄδινος, καὶ ὑπέρθυμος Πειθέρης,
 Δωρὸς τε, Ξυθὸς τε, καὶ Αἰολοῦ ἱπποχάρμης.
 Αἰολίδα δ' ἐγγύοντο θεμιστοπόλι * βασιλῆος,
 Κρητέως, ἡδ' Ἀδάμας, καὶ Σίσυφου αἰολόμηνος.*

286, 287. ἰ Πρύμναις πύκναις. πύκναις, τ' ναῦσιν,
 ἀπὸ τ' ποιῶνται τὸ ποιῶν. Πρύμναι δέ, τὸ ἔσχατον καὶ
 ὁπίσθιον μέρος τῆς ναὸς, παρὰ τὸ εἰς πύκναις καὶ τὸ τελευταῖον
 μέρος μῆριν. Πρώται δέ, τὸ ἐμπροσθεν, ὡς τὸ πρόσθεν
 τῷ ξυλῶ, ἡτοι τ' ὕδαλι, ἀπὸ δα. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἔσχατος.
 Οὐ μὴν Ἐκτωρ φανερὸν ἀποδεικνύεται, καὶ οἱ Ἕλληνες τῷ θανά-
 τῳ ἡγάσσονται ἀνὰ πρῶτον καὶ πικρῶς, ἀλλὰ φρονέοντες
 περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, συμφλεχθήσονται τ' ναυῶν, μεταφορικῶς τ' ἔ^π
 παρ' Ὀμηρον Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἑκτωρ δι-
 ὄξας τὰς Ἑλλήνας, καὶ κατακρούσας τ' ναυῶν τ' Πρωτοστάν.

288. Καλὼν ἐπ' οὐχάϊς πλείστα τ' φυγῆς αὐτῶν αἶπον
 γυρόμενον Δία, πορφυρομήνοισι αὐτοῖς ὑπὸ τ' Τρώων ἀποδιδῶναι
 τ' θάνατον. ἡ καλὼν Δία Φύξιον, τ' δωάμενον ποῖσιν φυ-
 γεῖν τ' κίνδυνον. Φύξιον τ' ὁ Ζεὺς, καὶ Φίλιος, καὶ 3 Επει-
 ρεῖος, καὶ Ομόγνιος, καὶ Εφέσιος, καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται,
 πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα μενονομαζόμενοι φύγων γῶ
 πῆς, Φύξιον Δία ὀπκαλεῖται. γάμοις δὲ πάλιν ποῖων, Γαμήλιον
 Δία. συμβελεόμενοι δὲ, Βυλαῖον, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως.

290, 291, 292. Τότ' ἔτε τάφρος. τότε ἡ βοήθησεν
 τοῖς Ἕλλησιν, ἔτε ὁ τάφρος καὶ τὸ ὄρυγμα, ἔτε τῶν νηῶν τὰ
 πρὸς πύργια, καὶ ἡ ἐν σαυροῖς καὶ σαβάροις τοῖς πεπηγμένοις
 ἐκείθεν τῆς τάφρου πέρυξ καὶ τὸ ἀειπέτασμα, τὸ δίκλιν

4 κορσῶν ἐπέρχον ἐν τῇ τάφρῳ, ἡ τὸ δίκλιν κροσσὸς καὶ κλίμα-
 κος, στατῆς τὸ κλίμακον πεπηγμένον, οὔτε τὰ γείσα καὶ
 αἱ σφάναι, ἡτοι οἱ κορσῶνται, ἀλλ' ἔδ' ἐπάλξεις, ἡτοι αἱ
 εἰσόδους τ' πύργων, ἐν αἷς ἴσαντο οἱ πολέμια, ὧν ἀνωθεν
 εἰσὼν αἱ εἰσπναι, ἡτοι οἱ σφραγῶντες, καὶ τὰ δισηκότα τ'
 τεῖχος, καὶ, οἷον εἰπεῖν, οἱ ὀδόντες. ταῦτα πάντα τότε ἐκ
 ὠφελήσονται τοῖς Ἕλλησιν, ὡς τὰς ναὺς διωχθεῖσιν ὑπὸ τῷ
 Ἐκτωρ. ὅπ' ἡ ἐκίσταται τὸ τῷ τείχεσσι οἱ Ἕλληνες, ὁ μὴ
 ὠφελῆσαι * δωάμενον * αὐτοῖς, ὁ Λυκόφρων λέγει νῦν. ἐν
 τῇ δ' ἐξῆς αὐτῷ Ὀμηρῳ διδάσκει τ' κλίσιν αὐτῶν. ἐν
 τῇ δ' μὴ πῶ νῦν ναυμαχίαν φησὶ, καὶ τ' τέτρε καὶ ἀλάλυσιν.
 Ἀλλως. Πύργια εἶπε τὸ τείχος, τὴν ὡς εἰσόδους τ' οἰκοδο-
 μῆς, οἷον τ' ὑψηλῶν, παρὰ τὸ κορυμμεῖν καὶ ἐγείρειν. τὸ δ'
 Κρόσσας μὴ πύργων ἔρπον, ἡ κλίμακας οἱ δὲν ἔδ' ἐξῆς, ὅπ'
 κατέλαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ' ἡσαν πνὲς ξυλῶν ὑποστροφῶν
 κλίμακας ἔχουσαι ἄνω, σφραγῶντες, ἐφ' αἷς οἱ πολέμοι ἐφισώτες
 ἐμάχοντο τοῖς ὅπ' τ' τεῖχος. ἐσιν ἔσχατος, τὰς κροσσῶν ὅπ'
 τῷ τείχεσσι ἔρπον, καὶ κατέλαβον τὰς ἐπάλξεις. Σταυροῖς. ἡ
 ἐκατέρωθεν οἰκοδομῇ τ' τεῖχος ὁρτοῖς ξυλῶν διημιμῆν, ὡς
 σαυρὸς κελίκα, ἀφ' ἧς πῶ εἰσιν. ἡ αὐτὸ τὸ τείχος, ἀφ' ἧς τὸ
 πλάτος.

293, 294. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι. δίκλιν τ' μελισσῶν καπνῷ
 ἐσκοπόμεναι, καὶ βολαῖς κορμῶν, ἔσχατος καὶ ἔτοι ὅπ' Ἐκτορος
 πρὸς τῶν, πνὲς εἰς τ' ξένῳ γλῶν ἐκ τ' καθεστῶν,
 καὶ πρὸς τῶν, καὶ πρὸς τῶν νηῶν, καὶ τ' Τρωϊκῶν γλῶν μολυσσοῦσι
 τὰ αὐτῶν αἵματι, ἐν τῷ πνὲν ὁμοίεμοι ὀργισαῖς.

295. Ἀφλασα. καλεῖται τὰ ἄκρα τῆς ναὸς κατ' ἐμφε-
 ρισμὸν, τὰ εὐθλασα καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι ἀφέρουσι
 τ', ὅπ' τὰ μὴ ἀφλασα περυσία, τὰ δὲ κόρυμβα σφραγῶνται.

EMENDATIONE v.

* Hunc versum interferui ex Seld. sequentes vero duos non agnoscit. * Hæc interferui ex Bar. & Grav. Cæterum hic postremus
 versus in Seld. locum secundum obtinet. 1 Ita legendum puto, πρύμναις, πύκναις, πύκναις, τῶν δὲ. Impressi. πρύμναις πύκναις. τῶν ναυῶν
 δὲ. Bar. πρύμναις πύκναις. πύκναις τῶν δὲ. Seld. 2 Γαλάσσιον, pro γαλάττωσιν, ex Grav. 3 Impressi habent ἐτεροῦ. Ego reposui ἐτεροῦ,
 ex fide omnium MSS. Idque Jovi cognomen datum fuisse, quod amicitia & societati præsit, nemini ignotum esse potest. 4 Κορσῶν,
 pro κορσῶν, ex Bar. & Grav. 5 Κατάλυσιν, pro κατάλογον, ex omnibus MSS. Vult enim Scholiastes, in Iliad. μ'. Homerum muri à Græ-
 cis conditi dissolutionem narrasse. Deinde omnia quæ sequuntur ad Ἀλλ' ὡς μέλισσαι δὲ. defunt.

Πηδῶντες, αἰμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.
 Πολλοὺς δ' αἰεσεῖς, περὶ πόλιν ἔ' Ἑλλάδος
 Αἰχμῇ φέροντας, ἔ' ἀπορᾶς ἂ ὠγκωμύρους,
 300 Αἱ σὺ κατὰ ξεινοῦσιν ὁμβεῖμοι χεῖρες,
 Φόνω^c βρύσσαι, καὶ πικρὰ μῶσαι^d μάχης.
 Εγὼ δὲ^e πένθῃ οὐχὶ μείον οἴσομαι,
 Τὰς σὰς σένουσα, καὶ δι' αἰὼν^f ταφαί.
 Οἰκτρὸν γὰρ, οἰκτρὸν κεῖν^g ἐπόνομα φάθ,
 305 Καὶ πημύτων ὑψίστην, ὣν κρᾶντης χεῖρ^h
 Μιῶν^h ἐλίσσων κύκλον ἀνδρῶνⁱ σέ).
 3 Αἰ, αἰ, σενάζω καὶ σὸν, δ' ὕλαγον γάλῃ,
 Ω σκύμνε, περπνὸν^h ἐναγχιόλισμα συγγόνων,
 1 Ος τ' ἀγέρον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
 310 Ἰυγχι τόξων, ὅ τυπέντα δ' ἐν βρόχοις

Salientes, peregrinam cruentabunt
 terram.
 Multos verò præstantes, primaque
 in Græcia spolia
 Hastis adeptos, ac natalibus tu-
 mentes,
 Tuæ conterent validæ manus,
 Cæde scatentes, & appetentes pu-
 gnam.
 At ego luctum feram non medio-
 crem,
 Tuos assiduè lugendo tumulos:
 Miseram enim, miseram illam vi-
 debo diem,
 Et cladium maximam, quarum
 tempus moderator
 Lunæ volvens orbem appellabi-
 tur.
 Heu! heu! gemo etiam tuum, la-
 ctens Germen,
 Catule, jucundum fratrum ample-
 xamentum,
 Qui ferocem Draconem ignita fe-
 riens
 Arcuum illecebra, iustumque la-
 queis

VARIANTES LECTIONES.

a Ογκωμύρος Seld. b Ομβεῖμοι Seld. aliique. c Βρύσσαι MSS. uterque, aliique. d Φόνω Seld. e Πένθῃ Bar. f Επόνομα Bar. g Αἰ αἰ Seld. & varie scribuntur hæ voces, interdumque ξεινοῦσιν, interdum περιεσπώμενα proferri solent. Variasque de hac re canones tradunt Grammatici. Αἰ αἰ, οἱ μὲν περιεσπώμενα, οἱ δὲ ξεινοῦσιν, δὲ βέλτοιο, inquit Bistius, in Aristophanis Acharn. Act. iv. Scen. vii. Αἰ αἰ ἐπὶ ῥήματι Θρηνητικῶν διπλασιασμοῖς, περιεσπώμενα δὲ, καὶ ξεινοῦσιν κατὰ Σοφιστῶν. idem in Thesmophor. Αἰ ξεινοῦσιν μὲν, καὶ ξεινοῦσιν, δυσφορεῖται ὡς ἐπὶ ῥήματι, καὶ πῶς καὶ μεμνημένον, ἢ καὶ ὡς τὰ πολλὰ Θρηνητικῶν ἐστὶ. ξεινοῦσιν δὲ, καὶ περιεσπώμενα, Θρηνητικῶν ἐστὶν, &c. Phavorini. Vide etiam quæ Tzetzæ noster in hæc voces adnotavit ad v. xxxi. Poematis hujus. h Αγκάλοισμα MSS. uterque, & alii, nec repugnat metri ratio. h Αλ. ὁ τῶν γένων. αλ. ὁ τῶν γένων.

298, 299, 300. Πολλὰς δ' αἰεσεῖς.] οὐ γὰρ αἰεσεῖς Ἑλλήνας, τὰς λαμβάνοντας περὶ πόλιν, ἢτοι τὰς περὶ πόλιν αἰεσεῖς καὶ λαμβάνοντας ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ τῇ ἀπορᾷ καὶ οὐ γὰρ αἰεσεῖς, αἱ σὺ χεῖρες, ἢτοι σὺ καταξαιεῖς καὶ ἀνείλες. λέγει δὲ τὰς περὶ Πάριον, καὶ Πυλόνιον, καὶ Ασκάλαρον, καὶ Ἀρκαδίαν, καὶ τὰς λοιπὰς. Πρωτοῦ δὲ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ οὐ γὰρ λαφύρας τῇ πολέμῳ περὶ πόλιν ἐξαιεῖται, ἀλλ' εἰδόμενα οἱ αἰετοὶ λαμβάνειν, ὡς Ἀραμέων τῇ Χρυσίδι Ἀσυνόμῳ, Ἀχιλλεὺς τῇ Βελισσίᾳ Ἰπποδάμειαν, Αἴας τῇ Τέκμησαν.

302. Εγὼ δὲ πένθῃ.] λυπηθῆσομαι ἢ μικρῶς, αἰώνως τῇ σὴν ταφῇ καὶ τῇ θανάτῳ σενάζω. αἰὼν τῇ λέξει, καὶ ὁ χρόνος τῇ ἐκείνου ζωῇ. 2 ἀλλὰ γὰρ ὁ φόρος ἐκείνου τῇ σὴν τρυφῇ ἡμέραν, καὶ ὑψίστην καὶ ἀπορᾷ καὶ οὐ γὰρ αἰεσεῖς, ὡν πῶν εὐλείων κρᾶντης καὶ τελειωτῆς ἀνδρῶν σέεται, νῦν ἀντὶ τῇ λέγειται, ὁ χρόνος, ὁ ἐλίσσων καὶ συσφύων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτῷ ἀφ' ἐλίσσων καὶ κινήσεως καὶ ἀπορᾷ, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ καὶ σελῶν τὰς μύθους ἐφίρουν, ἀφ' ὅ τῇ μύθων ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

307. Αἰ, αἰ, σενάζω.] φεῖ, φεῖ, σενάζω καὶ πῶν σὺν θαλάρῳ καὶ ἐναντίασιν ἡλικίαν, ὡς ἀδελφὲς μετὰ Τρώϊας, ὡς σκύμνε καὶ βασιλικῶταλον γόνιμα, περπνὸν περπνὸν τῇ ἀδελ-

φῶν, ὅς τις πρὸς τῇ Ἀχιλλεῇ τῇ ἐρωτικῇ τῇ καλῇ σου βέλῃ, ἢτοι εἰλεῖται αὐτὴν ὡς τε ἐραδιώσῃ σου, σὺ δὲ μὴ ἐραδεῖς αὐτῇ, 3 καραλομυθεῖς καὶ ἐκλεμυθεῖς τῷ καραλλῷ ἐν τῇ πύμῳ καὶ ναφ' Ἀπόλλωνος ὡς τῇ ἐραδιέντος Ἀχιλλεῖος, καὶ ἐν τῇ καρατομῇ αἰμάξουσιν τὸν ναφόν. φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐραδεῖς Τρώϊας, τοῦ πατρὸς Εὐφῶν καὶ Πειάμου ἐν λόγῳ, ἔργῳ δὲ πατρὸς Ἀπόλλωνος, καὶ διόκων αὐτὸν, ἐμελλε καὶ λαμβάνειν αὐτὸν περὶ πόλιν καὶ τοῦ Οὐμβραῖος Ἀπόλλωνος ναφόν, Ἀχιλλεὺς ἐβίβεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δὲ ἐκ ἐπειθεῖ, περπνὸν ἀνείλεν αὐτὸν ἐν τῇ βωμῇ. φ, φασὶ, καὶ πῶν ὡς ὁ Ἀπόλλων, αὐτῷ παρὲς κούσας ἀναρῶνται τῇ Ἀχιλλεῇ καὶ ἔτοι μὲν ἔτοι λυγρῶς περὶ Τρώϊας. ἐγὼ δὲ τῇ τῇ Τρώϊας καὶ βαδεῖαν ἔχοντα τῷ ὑπὸ πύμῳ, καὶ μετὰ χρόνον ὀπίσταμαι. ἐκ οὗ δὲ εἰ ὁ Θεῖος Ἀχιλλεὺς ἔτιως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαδισθεῖαν καὶ γραιτέρων πολὺ τῶν ἐξῆν. 4 νέον μὲν γὰρ ἐκ τῇ τῇ Τρώϊας, καὶ ὡς αὐτῇ μετὰ χρόνον δὲ, καὶ διασυνήκει, καὶ Ἀχιλλεὺς ἐρώτων ἀνάξει. μὲν δὲ τῇ ἀνείλεται Μένονος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τρώϊας συμβάλλῃ τῇ Ἀχιλλεῇ, καὶ ἀναρῶνται ὑπ' αὐτῇ, καὶ ἐγγύς τῇ αὐτὸν ἐν τῇ Τρώϊα πένθῃ πολὺ, οἷον 5 ἐφ' Εὐφῶν.

309, 310. Πυρφόρῳ Ἰυγχι τόξων.] νῦν ἀντὶ τῇ πυρφόρῳ βέλῃ, λέγει δὲ τῇ ἐρωτικῇ. Ἰυγχι τῇ κούρῳ ὄρνειον ἔστιν, αἰεσεῖται τῷ ἔρῳ, ἀγῶν ἐρώτων. ἐστὶ τῇ πικρίαν τῇ τρυφῇ.

EMENDATIONES.

1 Αἰαίς, pro αἰαίς. * Ex Seld. πένθῃ habet Bar. 2 Αἰαίς, pro αἰαίς, ex omnibus MSS. Nomen vero adiectivum, & non adverbium esse hoc vocabulum exinde patet, quod eo utatur Scholiastes ad exp. Οἰκτρὸν. 3 Κατατομῇ καὶ ἐκλεμῇ, pro κατατομῇ καὶ ἐκλεμῇ, sensu & constructione id exigentibus. Et κατατομῇ habent Bar. & Grav. Sed ἐκλεμῇ non omnino agnoscunt. 4 Νέον, pro νέον, pro νέον, ex Bar. & Grav. sensu id exigente. 5 Εφ' Εὐφῶν, reposui ex Bar. & Grav. ὑφ' Εὐφῶν Seld. ὑφ' Εὐφῶν. Impressi.

Πηδῶντες, αἰμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.
 Πολλοὺς δ' αἰεεῖς, περὶ τόλμᾳ θ' Ἑλλάδος
 Αἰχμῇ φέροντας, ἐσσομένους ὠγκωμένοις,
 300 Αἱ σὺ κατὰ ξεινοῦσιν ὁμειμοὶ χεῖρες,
 Φόνω^c βρύσσου, καὶ πημαμῶσαι^d μάχης.
 Εγὼ δὲ^e πένθῃ οὐχὶ μείον οἴσομαι,
 Τὰς σὰς σένουσα, καὶ δι' αἰῶν^θ ταφαί·
 Οἰκτρὸν γάρ, οἰκτρὸν κεῖν^f ἐπόφομα φάθ,
 305 Καὶ πημύτων ὕψισον, ὣν κρᾶντης χερόν^θ
 Μιῶνς ἐλίσσων κύκλον αὐδηθῆσε.
 ε Αἰ, αἰ, σενάζω καὶ σὸν, δ' ὕλγαγον θαλ^θ,
 Ω σκύμνε, περπνὸν^h ἐναγκαλισμα συγόνων,
 i Ος τ' ἀγέλιον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
 310 Ἰυγμὶ τόξων, τυπέντα δ' ἐν βρόχοις

Salientes, peregrinam cruentabunt
 terram.
 Multos verò præstantes, primaque
 in Græcia spolia
 Hastis adeptos, ac natalibus tu-
 mentes,
 Tuæ conterent validæ manus,
 Cæde scatentes, & appetentes pu-
 gnam.
 At ego luctum feram non medio-
 crem,
 Tuos assidue lugendo tumulos:
 Miseram enim, miseram illam vi-
 debo diem,
 Et cladium maximam, quarum
 tempus moderator
 Lunæ volvens orbem appellabi-
 tur.
 Heu! heu! gemo etiam tuum, la-
 ctens Germen,
 Catule, jucundum fratrum ample-
 xamentum,
 Qui ferocem Draconem ignita fe-
 riens
 Arcuum illecebra, ictumque la-
 queis

VARIANTES LECTIOES.

a Ογκωμένοις Seld. b Ομειμοὶ Seld. alii que. c Βρύσσου MSS. uterque, alii que. d Επόφομα Bar. f Επόφομα Bar. g Αἰ αἰ Seld. & varie scribuntur hæ voces, interdumque ξεινοῦσιν, interdum περιπατοῦσιν proferri solent. Variasque de hac re canones tradunt Grammatici. Αἰ αἰ, οἱ μὲν περιπατοῦσιν, οἱ δὲ ξεινοῦσιν, δ' ἔχ' ἑλπίον, inquit Biseius, in Aristophanis Acharn. Act. iv. Scen. vii. Αἰ αἰ· ἐπὶ ῥήματα ὁμηρικὰ διπλασιασμένον, περιπατοῦσιν δὲ, ἢ ξεινοῦσιν κατὰ Σελδαν. idem in Theophrast. Αἰ ξεινοῦσιν μὲν, ἢ ξεινοῦσιν, δυσφο-
 ρικὸν ἐστὶν ἱππῆρμα, καὶ πῦρ ἢ μεμνημένον, εἰ δὲ ὡς τὰ πολλὰ ὁμηρικὰ ἐστὶν. ξεινοῦσιν δὲ, ἢ περιπατοῦσιν, ὁμηρικὰ ἐστὶν, &c. Phavorinus. Vide etiam quæ Tzetzis noster in has voces adnotavit ad v. xxxi. Poematis huius. h Αγκάλισμα MSS. uterque, & alii, nec repugnat metri ratio. h Αλ. δὲ τῶν γέν. al. ὅς· ἄγελος.

298, 299, 300. Πολλὸς δ' αἰεεῖς.] οὐ γὰρ αἰεεῖς Ἑλλῆνας, τὸς λαμβάνοντας περὶ τόλμᾳ, ἵτοι τὰ περὶ τόλμᾳ τὴν αἰεεῖς καὶ περὶ τὴν αἰχμῇ φέροντας καὶ περὶ τὴν αἰχμῇ φέροντας ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῇ αὐτῇ δόρπτι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ τῇ αἰεεῖς καὶ οὐ γὰρ αἰεεῖς ὠγκωμένοις, αἱ σὺ χεῖρες, ἵτοι σὺ καταξάνεις καὶ ἀνελείς. λέγει δὲ τὸς περὶ Πάριον, καὶ Πωλείων, καὶ Ασκάλοφον, καὶ Ἀρκεσίλοον, καὶ τὸς λοιπούς. Πρωτόλειαν δὲ εἰσι τὰ τῆς αἰεεῖς καὶ τῇ λαφύρας τῇ πολέμου περὶ τόλμᾳ καὶ ἐξαιρετα, ἅσθ' εἰσάσιν οἱ αἰεεῖς λαμβάνειν, ὡς Ἀρμέμων τῇ Χρυσίᾳ Ἀσυνόμῳ, Ἀχιλλεύς τῇ τῷ Βελισίᾳ Ἰπποδάμειαν, Αἴας τῇ Τέκμησαν.

302. Εγὼ δὲ πένθῃ.] λυπηθῆσομαι ἢ μικρῶς, αἰωνίως τῇ σὸν ταφῇ καὶ τῇ θανάτῳ σενάζω· αἰὼν τῇ λέγει, καὶ ὁ χεῖρος τῇ ἐκείνου ζωῇ. 2 ἀλλίαν γὰρ ὁφθαλμοὶ ἐκείνῳ τῇ τῇ σὸς πλουτῆς ἡμέραν, καὶ ὕψισον καὶ ὑπερέχουσα τῇ δολίφῳ, ὡν πῶν δολίφῳ κρᾶντης καὶ τελειωτῆς αὐδηθῆσεται, νῦν ἀντὶ τῇ λέγεται, ὁ χεῖρος, ὁ ἐλίσσων καὶ συσφύρων καὶ πῶν τὸν κύκλον αὐτῷ ἀφ' ἐλίσσων καὶ κινήσεως καὶ περὶ τόλμᾳ, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ καὶ σελίωον τὸς μίμῳς ἐφίρουν, ἀφ' ὅ τῇ μίμῳν ὁ χεῖρος ἀπαρτίζεται.

307. Αἰ, αἰ, σενάζω.] φεῦ, φεῦ, σενάζω καὶ πᾶσι τῷ βασιλεὺς καὶ εὐανέσσορον ἡλικίαν, ὃ ἀδελφεὶ με Τρωίλῃ, ὃ σκύμνε καὶ βασιλικῶτατον γόνιμα, περπνὸν περπνὸν τῇ ἀδελ-

φῶν, ὃς πρῶτος τῇ Ἀχιλλέᾳ τῇ ἐρωτικῇ τῇ κἀλῃ σου βέλῃ, ἵτοι δὲ λέγει αὐτὸν ὡς τῇ ἐραδιῶν σου, σὺ τῇ μὴ ἐραδεῖς αὐτῷ, 3 καραδομηθεῖς καὶ ἐκλινθεῖς τῷ κεφαλῇ ἐν τῇ τῷ μ-
 βῶ καὶ ναῶ τῇ Ἀπόλλωνος ὑπὸ τῇ ἐραδέντος Ἀχιλλέως, καὶ ἐν τῇ καραδομῇ αἰμάξεις τὸν ναόν. φασὶ γάρ, ὅτι Ἀχιλλεύς ἐραδεῖς Τρωίλῃ, τῷ παιδὶ Ἐκλῆς καὶ Πειάμου ἐν λόγῳ, ἔργῳ τῇ παιδὶ Ἀπόλλωνος, καὶ δολίφῳ αὐτὸν, ἐμείλλε καὶ λαμβάνειν αὐτὸν· περὶ τὸν δὲ τῇ τῇ Θυμειάδῃ Ἀπόλ-
 λωνος ναῶ, Ἀχιλλεύς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δὲ ἐκ ἐπι-
 δε, περὶ τὸν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ βωμῷ. φ, φασὶ, καὶ πῶν-
 ρῶν ὁ Ἀπόλλων, αὐτῷ παρισκιάσεν ἀναερεῖν αὐτὸν τῇ Ἀχιλλέᾳ·
 καὶ ἔτοι μὲν ἔτοι κλεῖσσι περὶ Τρωίλῃ. ἐγὼ τῇ τῇ τῇ Τρωί-
 λῳ καὶ βαδίζων ἔχοντα τῷ ὑπὸ τῷ, καὶ μετὰ γὰρ οὐκ ἔστι-
 μα. ἐκ οἷδα δὲ εἰ ὁ Θεῖος Ἀχιλλεύς ἔτις ἐρωτικὸς
 λῷ, ὡς καὶ βαδίζουσαν καὶ γεραυτέρων πολὺ τῶν ἐρῶν.
 4 νέος μὲν γὰρ ἐκ λῷ ὁ Τρωίλῳ, καὶ ὡς αὐτῷ μετὰ γὰρ δὲ,
 καὶ δαυθυμένῳ, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνέξει· μὲν δὲ τῇ
 ἀνείρεσιν Μένονος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλῃ τῷ
 Ἀχιλλέῃ, καὶ ἀναερεῖται ὑπ' αὐτῷ, καὶ ἐγὼ τῇ δὲ αὐτὸν ἐν
 τῇ Τροίᾳ πένθῃ πολὺ, οἷον τῇ Ἐκλῇ.

309, 310. Πυρφόρῳ Ἰυγμὶ τόξων.] νῦν ἀντὶ τῇ πυρφόρῳ βέλῃ, λέγει δὲ τῇ ἐρωτῇ. Ἰυγμὶ τῇ κλειῶς ὄρνειον ἔστιν, αἰε-
 σῆον τῷ ἔραν, ἀγῶν ἐρώτων· ἐστὶ τῇ ποικίλον τῇ τρωάσει,

EMENDATIONES.

1 Αἰαίς, pro αἰεεῖς. * Ex Seld. πείθης habet Bar. 2 Αἰαίαν, pro αἰεεῖς, ex omnibus MSS. Nomen vero adjectivum, & non ad-
 verbum esse hoc vocabulum exinde patet, quod eo utatur Scholiastes ad exp. Οἰκτρὸν. 3 Καραδομηθεῖς καὶ ἐκλινθεῖς, pro καραδομῇ καὶ ἐκ-
 κλινθῇ, sensu & constructione id exigentibus. Et καραδομῇ habent Bar. & Grav. Sed ἐκλινθεῖς non omnino agnoscunt. 4 Νέος
 μὲν γὰρ ἔστιν, pro νέος μὲν γὰρ ἔστιν, ex Bar. & Grav. sensu id exigente. 5 Ἐφ' ἐκλῇ, reposui ex Bar. & Grav. ὑπ' ἐκλῇ Seld. ὑπ' ἐ-
 κλῇ Impressi.

Μάρψας ἀφύκτοισ βαρὺν ἀστυγῆ χρόνον,
 Πρὸς τῷ δαμνύτοσ αὐτὸς ἐ τετραμνύτο,
 Κατατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
 Οἶμοι^a δυσάων, καὶ διπλαῖς ἀηδόνας,
³¹⁵ Καὶ σὸν, τάλαίνα, πότμον^b αἰάζω, σκύλαξ.
 Ων^c τ' μὲν αὐτόπρεμνον ἢ τοκρὺς κόνις
 Χερσούσα^c καθυμῶ χεῖρε^d ἀφασπάγος,
^e Λούσσαν ἀτὼ ἀγχιποῦ σεναγμαίων,
^f Ἰν' ἄλμα πάπτω, ἔ χαμεινώδης μόρεⁱ
³²⁰ Τῆς λαθρονύμφε πόρην^g μεμυγμένοι
 Σκύμνω κέχυν^h πρὶν λαφύξασθαι γόνυ^g,
 Πρὶν ἐκ^h λοχείας γῆα^h χυτλῶσαι δρόσω.
 Σὲ δ' ὦμαⁱ πρὸςⁱ νυμφεῖα, καὶ γαμηλίαις

Comprehendens inevitabilibus
 brevi implacidum tempore,
 A domito ipse non vulneratus,
 Aram cruentabis decollatus pa-
 ternam.
 Hei mihi miseræ! duas quoque
 Lusciniæ,
 Et tuam, infelix Canis, gemo mor-
 tem:
 Quarum unam quidem radicitus
 pulvis patrius
 Hians hiatu absorbebit foveæ,
 Cladem videntem gemituum pro-
 pinquam,
 Ubi saltus Avi, & Meretricis fata
 Juvenæ occultinubæ cum Vitulo
 Confusa sunt, antequam laticem
 mulgeret,
 Et à partu membra rore lavaret.
 Te verò ad cruda sponsalia, nupti-
 aliaque

VARIANTES LECTIONES.

^a Δυσάων Seld. ^b Αἰάζω Seld. ^c Αἱ. καθυμῶ. al. χαρμῶ. ^d Διὰ σφάγος Bar. ^e Αἱ. Λούσσαν. ^f Versum hunc hoc modo legit Ery-
 threus: Ἰν' ἄλμα παμπῶ καὶ χαμεινῶν διπλῶν. ^g Αἱ. λοχείας. al. λοκίας. ^h Αἱ. κυτλῶσαι. ⁱ Νυμφία Bar.

μακροτράχλον, γλῶσσαν ἔχον ὀπιπλὺν ἐκτεταμνύον, πυκνῶς
 περιεφθόμην καὶ περιδινῶν τ' τραχὺν, ταῖς φαρμακίαις χρε-
 σιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπιδόας λαμβάνουσα γὰρ αὐτὸ διεμύσιν ἐκ
 τινος προχοῦ, ὃν περιεφθόμην ἅμα ἐπιδόουσα. Ἄλλοι δ'
 φασὶν, ὅτι κινεῖν ἔχον σπυτήκων αὐτὸ ἐπ' ἀνδράκων. Οἱ
 δ' φασὶν, ὅτι τὰ ἐν τερα αὐτῇ ἐξελκύσασαι, ἢ περιεφθόμην τῷ
 ἔχον. ταῦτ' ἔν, φασὶν, τ' ἵγνα² περὶ τὴν Αφροδίτην Ἰάσωνι
 δοῦσα ἐδίδαξε ταῦτα, ὅπως Μινθίαν δέλεον³ λήγασα, ὅτι
 αὐτὴ ἢ ἱστῆ γυνὴ ὡς περὶ τὸν, θυγάτηρ Πειθῆς, ἢ Ηχρὸς,
 καὶ Πανός, φαρμακίδουσα δ' ἢ Δία εἰς τὸν ἰοῦς πόθον, ὑφ'
 Ηρας ἀπορνεώσθαι. Ἄλλοι κινεῖν πάνυ ἐμμελῆ φασὶν ἔν⁴ τ'
 ἵγνα, ὅθεν πᾶν ποσειδὸν ἱστῆ κελεῖται.

314. Οἶμοι δυσάων.] φῶ μοι ἢ δυσάων καὶ δυσυχῆς, καὶ
 τ' σὸν θάνατον, ὃ τάλαίνα σκύλαξ ἐχέει, θρῆνῶ, καὶ τὰς
 δύο ἀηδόνας, τὰς εὐάλας ἐμοὶ ἀδελφάς, Λαοδίκην καὶ
 Πολυξένην. ἀπ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἢ γῆν ἡμεῖς αὐτοῦ ἐ-
 ξίεται πρὸς τὸ ἄλλο καὶ τ' παρὰ δέσπον⁵ τ' πάππη μου Τρώος,
 παρὰ τὸ ἄλλο καὶ αὐτῆς τὰ φυτὰ, ὅπως ἢ Κίλλα τεθνηκυῖα
 κείται μὲν τ' παῖδες αὐτῆς Μοῦσιππος. ἡμεῖς δ' ἢ γῆν, καὶ
 ὑποδίδει⁶ τὴν Λαοδίκην, ἢτοι ἐν φάραγγι πεσεί⁷ καὶ
 ἀποδανεί⁸ ἢ Λαοδίκην. πότε δ' ὅταν πορβῇ⁹ ἢ Τροία, καὶ νῦν
 μὲν ὁ * βάβαρος καὶ * ἀποδανεί¹⁰ Λυκόφρον, πορβήκων τῆς
 Τροίας αὐτῇ ἀναρριπύσασθαι. μὲν δὲ μικρὸν περὶ αὐτῶν
 εἰρεῖ, ὅτι μὲν τὴν Τροίαν πόρῃσιν, ἄλλε Μενίππος, τοῦ
 ὑποδανεί¹¹ τ' Λαοδίκην, ἐν Θερσίῃ κυνηγετοῦν μὲν Ἀχά-
 μαν¹² τ' παῖς αὐτῆς, καὶ ὑποδανεί¹³ ἀνηρημῶν, λύπη ἢ
 Λαοδίκην τελευτᾷ. Ἄλλοι δ' φασὶν τ' Λαοδίκην διακομίδην
 ὑποδανεί¹⁴ τῶν Ἑλλήνων πεσείν ὑπο πύλα φάραγγα, καὶ ἀποδανείν.

Τὸ δ' οἶμοι, ἐ δύο μέρη λόγῳ, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει, ὡς καὶ Ομη-
 ρος δείκνυσσι, λέγων, Ω μοι ἐγώ.

315. Σκύλαξ.] τὸ ἐξῆς, ὃ δυσυχῆς σκύλαξ. σκύλακα
 τ' ἐκαστὴν λέγει, ὅτι κύων ἐγμένο, ὡς φησὶ μυθικῶς Εὐειπίδης,
 Κύων γενήσθαι 4 πύρρ⁴ ἔχουσα δέργμαλα.

καὶ Ἀσκληπιάδης πρὸς τ' τίπτε⁵ ἀνηρέσθαι,

Ο καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσυχῆς σῆμα.

καὶ ταῦτα τὰ μὲν μυθικά, τὸ δ' ἀληθές ὅπως ἔχει μὲν τὴν
 τελευτὴν Πολυξένης, ὅπως καὶ κατηγόρετο 5 τὴν Ἑλλήνας,
 οἱ δ' ὀριζόμενοι, ὡς κύων αὐτῇ λίσσας ἀνείλον. Πρὶν τ' Κίλ-
 λας εἰπομένη εἰς τὸ, Μὴ δ' Αἰσάκειον⁶ ἐμὸς, καὶ πάλιν ἐξω-
 Κίλλα ἐχέειν ὡς ἀδελφὴν, Θυμίου τ' γυνῆ. αὐτῇ, ὡς φασὶν,
 Πειάμω λάδρα συγγινόμενῃ, γεννᾷ Μενίππον. Πειάμω δὲ
 χερσούσῃ, ἢτοι μαντεύοντι, ἐν Ζεφείῃ πρὸς τ' βασιλείας,
 ἐχέειν αὐτῇ ἀνελθὴν τὴν τελευτᾶν, καὶ τὸ γεννηθέν. ἔφυγε
 δ' τότε ἢ μὲν ἐχέειν τελευτᾶν τ' Ἀλέξανδρον, ἢ δὲ Κίλλα τὸν
 Μοῦσιππον. φεισάμεν⁷ ἔν τ' ἐχέειν, ἀνείλε⁸ τ' Κίλλαν, καὶ
 τὸν παῖδα αὐτῆς Μοῦσιππον. ἐν ταῦτα οὖν ἢ Λαοδίκην κατ-
 ἐπέδῃ ἐν τῇ γῇ.

322. Κυτλῶσαι.] λούσαι, πλῦσαι. χυτλῶσαι γὰρ ἐλασι-
 νόχον ἀγγεῖον, ἐπ' ὃ ἔχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἐλασιον, ὅπως μὲν τὸ
 λούσασθαι ἐχέοντο.

323. Σὲ δ' ὦμα πρὸς νυμφεῖα.] σὲ δὲ, ὃ Πολυξένην,
 πρὸς ἀπλώεις, ἢ ἀώρες πασάδας, καὶ γαμηλίαις θυσιῶν
 (πάλιν ὑποδανεί⁹ τὸ ἀπαιδρωπὸς καὶ ἀπλώεις, ἢ ἀώρες)
 ἀξεί¹⁰ ὁ συγγὸς καὶ κατήκων, ἢ συγγόντῃ¹¹ ἀξί¹², λέων τ' ἱρι-
 δῶ καὶ τῆς ἱριγενείας λέγει δὲ τ' Νεοπτόλεμον, τ' μιντῶς
 αὐτῇ ἱριγενείας, καὶ Λυκόφρον, μιμνήσκον τὰς ἐν Ταίρῃς

EMENDATIONES.

1 Περιεφθόμην, pro περιεφθόμην, ex Grav. Frequens enim est confusio harum præpositionum. 2 Πρὸς τὴν Αφροδίτην, pro πρὸς τὴν Αφροδίτην, ex
 Grav. 3 Mallem ἀγασθαι, quod habent Bar. & Grav. * Ex omnibus MSS. 4 Πύρρ⁴ ἔχουσα δέργμαλα refertur, pro πύρρ⁴ ἔχουσα δέργμαλα, ex
 Bar. & Grav. & ipso Euripide, in cuius Hecuba occurrit hic versus. 5 Τὸν Ἑλλήνων posui, pro τῶν Ἑλλήνων, ex utroque MSS. 6 Οὐ-
 μὲν posui, pro ὁ μόνον, ex versu cxxviii. ὅμοις cum tenui MSS. omnes.

Αξί θυηλας^a συγνός Ιφιδ^θ λέων,
 325 Μητρός κελανής χέρνιδας μιμέμν^θ,
 Ην ἐς βαθεΐδω^b λαμύσας ποιμανδείδω
 Στεφνηφόρον βοιῷ δ' ἴνδος ἀρταμος δ' εἰκων,
 Ραίσι^d τειπάτρω φασγάνω Κανδαόνος,
 Λύκοις τὸ πρεστώσφακτον ὄρκιον χάσις.
 330 Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλῳ αἰχμάλων^e ἠϊόνα
 Πρέσβῳ Δολόγκων, δημόλυσον ὠλένη
 Επεσβόλῳις ἀραῖσιν^f ἤρε-
 θισμένη
 Κρύψι^h κυπὰς πῆς χερμαδὼν ἐπομβρία,

Ducet sacrificia odiosus Iphidis
 Leo,
 Matris nigræ imitatus sacra,
 Quam super profundum decollans
 mulctrale
 Vittatam vaccam crudelis vorax
 Draco,
 Tripatris ense perdet Candaonis,
 Primum Lupis iciens sacrificiale
 jusjurandum.
 Te denique Vetulam circa cavum
 Thracum
 Litus captivam, populi brachio la-
 pidatam
 Conviciosis maledictis irritato,
 Occultabit quoddam tegmen la-
 pidum diluvio,

VARIANTES LECTIONES.

^a Στιγῆς Bar. ^b Al. λαμύσας. al. λαμύσας. ^c Στεφανηφόρον. al. στεφνηφόρον Bar. ^d Canterus dubitat, an legendum sit τειπάτρω. Ejus Annotationes videbis. ^e H. Seld. Bar. alique. ^f Πρέσβῳ al. ^g Ηρεθισμένη al. ^h Κοπὰς habet Seld. sed isti v. aliquis superscripsit o, ut videtur lectionis variationem agnovisse.

θυηλας, * λέγει ὅτι ξυνοκλίον, * ὡς πῆγα Ιφιδά καὶ Ιφι-
 γενείαν, τὴν στεφνηφόρον βοῦν, ἡ αἰσὶν καὶ ὁ φθιρεὶ ἐν τῷ τειπά-
 τρω φασγάνῳ τοῦ Κανδαόνου² καὶ τῷ Αρι^θ, ὁ δεινὸς δρά-
 κων, ἥτοι ὁ Διομήδης, ἢ πῆς ἐρεῦς, τοῖς λύκοις καὶ τοῖς
 Ἑλλήσι χάσις καὶ χαλασάδων καὶ δύσας τὸ πρεστώσφακτον ὄρ-
 κιον. Ἡ πάντα πρὸς τὸ Σὲ ὅτι συγκατέλειον, ὡς πῆγα σὲ ἐς
 βαθεΐαν, λέγει τὸ πάρεργον, ὡς Ποιμανδρίαν καὶ Βοιωτίαν σε-
 φνηφόρον βοῦν ἡ αἰσὶν καὶ φθιρεὶ, ἐν τῷ τειπάτρω καὶ τειδε-
 σπώτῳ φασγάνῳ τῷ Κανδαόνο³ καὶ 3 τοῦ Αρι^θ, ὃν εἰσπύει,
 ὁ Ιφιδ^θ λέων, ὁ δεινὸς ἀρταμος δράκων. νῦν δὲ πρεστώ-
 σφακτον, ὃ τὸ πρεστώσφακτον, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. καὶ τὰ μὲν
 τῷ ἐννοίας ταυτὴ, τὰ δὲ πῆς ἐρεῦς ἔχουσιν ἐπὶ τῷ Αχιλ-
 λῆος ἐραδὲς Πολυξένης, καὶ δὲ αὐτὴν ἐν τῷ τῷ Θυμειδῆος
 Απολλωνίου ἀναμεινέει νῆα, μὲν τῷ τῷ Ιλίου πύρρῳ, καὶ ἡτῆ-
 σατο κατὰ ὕπνου τὸς αἰετοὺς ὅτι Ἑλλήνων, σφαμαδιδίῳ
 αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μὲν θάνατον ἐρεῖν αὐτῆς. ὡς οἱ
 ἤρως τῷ τῷ αὐτῷ αὐτῷ αὐτῷ Νεοπολέμου, τῷ πῆγας ἐκείνου,
 σφαμαδιδίῳ, ὡς Εὐειπίδης ἐν Εὐκλῆ φησιν. ὁ δὲ 5 φλασίδ^θ
 Φιλόστρατον μόνῳ τῷ Πολυξένην φησὶν ἐξελεῖν, πῆς Τρεῖας
 ἐπὶ μὴ πορθηθείσης, καὶ ἀποσφάξει αὐτῷ ὅτι τῷ τῷ αὐτῷ,
 πῆγας τε κατεχρησάμεν τῷ ἥρω^θ, καὶ δικαίως λογισαμένῳ, ὡς
 ἐχ' ἐτέρου ποιῶντος ἐμμοίρῃσι νυμφίῳ. Ἰφιν, τῷ Ιφιγενείαν λέ-
 γων πῆς, καὶ πῆς συλλαβὰς ἀφ' ἑνὸς ἐκκόπῃον ὀνόματι^θ,
 πῶς ἂν γενωδέειν τοῖς συχουργήμασι.

326. Ποιμανδρία.] πῆγας Βοιωτίας, ἢ καὶ Τάναρον χαλα-
 μῆν, ἐνθα αἰετοὶ βόει. Στεφνηφόρον.] στεφνηφόρον εἶπεν, ὅτι
 ἐσεφάγου καὶ ἀνδρῶν ἐπαπὼν τὸς θυμῶνες.

328. Τειπάτρω.] ὅτι μὲν Νεοπολέμου, ὃν καὶ Κανδαόνα
 Βοιωτὸν⁶ χαλοῦσιν, ἔγωγε Τειδῆς⁷ Κολονίαν ἔχων γυναικα,
 αἰσὶν ἐπὶ τῇ. ποτὲ γοῦν Ζεὺς, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἀπόλλων

τῷ Τειδῇ τέτρω ἐπεξενώθησαν. καὶ ὅς βῆν δύσας, αὐτὰς ὑπε-
 δέξατο, οἱ δ' ἔρασαν αὐτῶν αὐτὴν ὁ βέλοιστο. ὡς ὅτι παιδίον αὐ-
 τῷ γενέσθαι ἡγήσατο, οἱ δ' ἔβρις τῷ σφαγῆντος βοὸς βύρση ἐνέκρησε
 καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Νεοπολέμου ἐγένετο, Νεοπολέμου κληθεὶς, ὡς ἐκ τῷ ἔρω^θ
 τεχθεὶς, ὅθεν καὶ τειπάτρω τῷτον καλεῖ. τὸ δὲ Νεοπολέμου ἐξί-
 ρθ^θ ὁ Διομήδης εἶχεν. Ἐπὶ τῷ Νεοπολέμου, τειπάτρω φασ-
 γάνῳ, τῷ τειδεσπώτῳ λέγει. Ἡρακλῆος γὰρ Πηλεὶ τὸν πρεσ-
 τῶν ἐραδίατο, Πηλεὺς δὲ Αχιλλεὺς, ἐξ Αχιλλέως δὲ τῷ
 Νεοπολέμου δειδέξατο. Κανδαόνο³ δὲ * νῦν λέγει τῷ Αρι^θ.

329. Πρωτόσφακτον.] ὅτι Ιφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι καὶ
 τῷ Εὐειπίῳ τὸς πρεστώσφακτον ποιῶντες οἱ Ἕλληνες, ἀνέειλον
 αὐτῶν καὶ τῷ τῷ Αχιλλέως ὅτι, πρὸς τῷ τῷ ὄρκοι τῷ δὲ Ἑλλήνων
 ἐν τῇ Σπαρτῇ γενέσθαι, ὡς καὶ ὁ Διομήδης τῷ τῷ εἶπε, δού-
 τερον δὲ ἔτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὅποτε καὶ τὰ καὶ τὸν δράκοντα
 8 ἰδόντες, ὄρκων τὸ δ' αὐτῶν ἀρσαντες ζυγὸν, σερεῖαν
 παρλωπύσαν ὠλένας πλάττω. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρεστώ-
 σφακτον λέγεται. καὶ μὲν τὸς λοιπὰς, παρ' ὅσον πρεστώσφακτον αὐ-
 τῆς 9 Αχιλλέως, εἰς ὄρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσὶ. καὶ ταῦτα μὲν
 οἱ λοιποὶ, ἐγὼ δ' ἐπ' ἀμφοτέρων πρεστώσφακτον ὄρκιον, τὸ ἐκ
 πρῶτης καὶ εὐγενὸς εἰς τὴν σφαμαδιδίῳ θυμῷ χάριν τῷ ὄρκων φημί.

330. Σὲ δ' ἀμφὶ κοίλῳ.] σὲ δὲ, τῷ πρεσβῷ Εὐκλῆ, ἢ,
 σὲ δὲ, ὅτι πρεσβῷ Εὐκλῆ, λοιδορεῖσθαι καὶ χαλαρωμένῳ τῷ Ελ-
 λήνων, αἰχμάλων καὶ αἰχμαλωπιθεῖσιν, ἐν τῇ τῷ δῆμῳ
 ὠλένη λιδοθήσιν, κρύψι κυπὰς πῆς καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ
 τῷ χερμαδὼν * καὶ τῷ πεσῶν, * ἥτοι λιδοθήσιν, καὶ οἷον σε-
 βληθῆσθαι τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ, ὅταν ἀλλάξῃ δομῇ
 καὶ δέμας φανὸν Μαίεας καὶ κυνὸς, καὶ τὴν κοίλῳ ἠϊόνα τῶν
 Δολόγκων καὶ τῷ Θρακῶν. τὰ δὲ καὶ τῷ καλαλιθώσας τῷ Εὐκ-
 λῆς εἶπον. ἠϊόνα, καὶ ἠϊόνα, ὡς ἐν ἐδέλῃς γράφει, ἀπαιστος γὰρ
 ὅτιν ὁ σίχθ^θ.

EMENDATIONES.

* Hoc addo ex Bar. & Grav. 1 φθιρεὶ posui, pro φθιρεῖ. idemque feci paulo post, ex Bar. & Grav. 2 καὶ τῷ Αρι^θ rescripti ex
 iisdem pro καὶ Νεοπολέμου. Candaonem enim Martem appellatum putavit Scholiastes, ut patebit infra. 3 Ita emendavi hunc locum. τῷ
 Αρι^θ ὃν εἶπομεν. ὁ Ιφιδ^θ λέγει τὸ δ' ἴνδος ἀρταμος &c. Impressi. τῷ Αρι^θ ὃν εἶπομεν ὁ Ιφιδ^θ λέων. ὁ δ' ἴνδος ἀρταμος &c. Bar. τῷ Αρι^θ ὃν
 εἶπομεν ὁ Ιφιδ^θ λέων ὁ δ' ἴνδος ἀρταμος &c. Seld. 4 Pro ἡτοιόσατο, rescripti ἡτοιόσατο, annuente utroque MSS. Item τὸς ἀρίστους, pro ὅτι
 εἰσέεισε. 5 φλασίδ^θ Bar. & Grav. φλασίδ^θ Seld. 6 Ita distingo. καλῶν. ἔγωγε Τειδῆς Impressi. καλῶν ἔγωγε Τειδῆς Bar. 7 Κολονίαν MSS.
 omnes. * Ex Grav. 8 Ita emendavi hunc locum; ἰδόντες ὄρκων τὸ δ' αὐτῶν ἀρσαντες, ζυγὸν δὲ σερεῖαν παρλωπύσαν &c. Impressi. ἀρ-
 σαντες ζυγὸν, σερεῖαν παρλωπύσαν Bar. & Grav. ἀρσαντες τῷ ζυγῷ, σερεῖαν παρλωπύσαν Seld. 9 Αχιλλέως εἰς ὄρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσὶ Bar. & Grav.
 Αχιλλέως εἰς ὄρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσὶ Seld. Αχιλλέως καὶ εἰς ὄρκον ἐλθὼν ποτὲ Τρωσὶ Impressi. ubi, ut constaret sensus, conjunctionem καὶ deleui.
 Vult enim Tzetzes, Achillem caesum esse, quando foedera cum Trojanis feriret. * Ex Seld. † δὲ Εὐκλῆ Grav. quod forte rectius.
 Deinde ἔτος, pro ἔτος eodem praerunte legi velim.

- Μαίρας ὅταν^a Φαικρὸν ἀλλάξης δομῶ. Quando Mærae fuscum corpus
 335 Ο δ' ἀμφὶ τύμβῳ^b Ἀγαμέμνονος δαμείς, At ille juxta Agamemnonis aram
 Κρηπίδα^c πηγῶ νέρθε χαλλυνεῖ πλόκῳ, Solum cana verret cæsarie,
 Ο παρὲς^d χαλύπτης^e τ' ὁμαίμων^f τάλας Qui flammeo Sororis miser
 Ωνητὸς αἰθαλωτὸν^g ἐς πάτρυν μολῶν, Redemptus, combustam rediit in
 Τὸ πρὶν^h δ' ἀμυδρὸνⁱ οὐνομ' αἰσώσας σκότῳ. Antiquo nomine obscuro tenebris
 340 Όταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθρεξ βαρύν, Quando Chelydrus horripilus, ven-
 Απεμπολητὴς^j τ' φυλαμίας χθονὸς ditor
 Φλέξας, ~~ὅ~~ ὠδίνοντα^k ἡ μορμωτὸν λόχον Altricis terræ, face accensa
 Αναψαλάξῃ, γαστρὸς ἐλκυσας ζυγαί, Gravi, gravidum terribili co-
 Τῆς Σισυφείας^l δ' ἀγκύλης λαμπρείδος Pertundet, ventris extrahens com-
 345^k Λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον^m αὐτάνεψιⁿ, Et Sisyphiae Vulpeculae astutæ
 Confobrinus malam lucebit tedam,

VARIANTES LECTIONES.

^a Φαικρὸν al. ^b Τάγαμνονος una vocal. ^c Πηγῶν Seld. ^d Καλύπτης Bar. ^e Επὶ πέτρῳ Bar. Quinetiam in Scholiis πέτρῳ habet Seld. ^f Δ' abest in Seld. ^g Ονομ' Bar. ^h Μυρμαίων al. ⁱ Δαγκύλης Bar. ^k Λάμψ al. ^l Αὐτάνεψι Seld.

334. Μαίρα.] νῦν ὁ κύων, ὑπὸ μῆος τῶν κυνῶν τοῦ Ωιδίονος Μαίρας καλυμένης. κυεῖας δὲ μαίρα λέγεται, ἢ λευκομέλαινα αἶψ.

335. Ο δ' ἀμφὶ τύμβῳ.] ὁ τ' τάλας, ἦν Πείραμος, ὁ μολῶν ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν καχυμνήλῳ πάτρυν ὑφ' Ἡρακλέους, ὠνητὸς τ' παρὲς τὴν χαλύπτην τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσθόνης, αἰσώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ παρτέρεον ἐκλείπει, τῇ δὲ χαλύπτῃ ἐξωνηθεὶς, Πείραμος μετεκλήθη, ὅθεν ἀμφὶ τύμβῳ καὶ ναφ' Ἀγαμέμνονος Διδος, ἦτοι τῆς Ερκειῖου Διδος, δαμασθεὶς, τ' κρηπίδα καὶ τ' βάσιν τ' νεῶν, ἐν πηγῇ καὶ λευκῇ πλόκῳ χαλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ. ὁ Πείραμος γὰρ ἐν τῇ τῆς Ερκειῖου Διδος ναφ' καταφυγὼν, ὑπὸ Νεοπολέμου ἀνῆλθεν, ὅπῃ καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ τῆς Θυμβραίας Ἀπόλλωνος ναφ' ἀνῆλθεν. Ἀγαμέμνων δὲ Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι, ἀλλ' ἐκ ἐν Τροίᾳ ἐπιμάτο.

336. Πηγῶ.] τῇ μέλανι, καὶ ὑπερβαίνει ἀλλὰ καὶ, νῦν δὲ τῇ λευκῇ.

337. Ο παρὲς χαλύπτης.] Ἡσθὼν, ὡς ἔφην καὶ παρὼν, ὑφ' Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας, ἦν το αἰχμαλώτων σὺν τῇ αὐτῇ ἀδελφῇ Πείραμῳ, Ποδάρκης τότε χαλυμνῶν. ὁδοὶ δὲ τ' χρυσῷ ἐαυτῆς χαλύπτην, ἐπέατο τῆτον, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πείραμος, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ, νομίματα ἐξωνηθῆναι ὑπὸ αὐτῆς, ὅθεν καὶ λέγονται. αὐτὴ δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ' Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ ἐδόθη τῇ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη.

338. Αἰθαλωτὸν.] ἀντὶ τῆς αἰθαλωτῆς πάτρυν. γινώσκεις ἀκείως, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ' Ἡρακλέους ἐκαύθη.

339. Τὸ πρὶν ἀμυδρὸν.] ὁ σίχῳ ὅθεν ἰαμβικός τραγικός ὅστις, ἐν τῇ δ' ἡ χάρις ἀνάπαισον ἔχων.

340. Όταν χέλυδρος.] φασὶ τὴν Ἀντιγόραν παρδουῖναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἑλλήσιν, ὅπῃ μὲν τ' μὲν ταῦτα βασιλείας, ὅθεν καὶ τὸν Δάριον ἵππον καλῶσκαυάστωτες, καὶ τὰς ἀειρεῖς

αὐτῶν ἐμβαλόντες, παρδοιέμενοι φυγῇ, ἦλθον ὅπῃ τ' Τένεδον. τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν παρδοκλήστωτες δόλον ἔχοντες, ἄλλοι δὲ παρδὸν θῶν σαλῶναι, καλεῖσθαι αὐτὸν τοξόδουσαι, καὶ τοξόδουσαντες αὐτὸν, ἄρῃσιν ἔειδον τὴν Τροίαν. Ἀντιγόρῃ δὲ φανὸν ἀνέπαιον τοῖς Ἑλλήσιν, καὶ τὰ ὑπερβαίνει τῆς ἵππου ἀνοίγῃ καὶ οἱ ἀειρεῖς, οἱ ἐν τῇ ἵππῳ, ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς τῆς Τροίας πύλας, ἔειδον εἰσάγειν τὰς Ἑλλήσας, καὶ τοιοῦτον ἔειπον ἡ Τροία κρατεῖται. Ο δὲ νοῦς τοιοῦτος. Όταν ὁ Ἀντιγόρῃ, ὁ πορθητὴς τ' πατείδος, βαρύν πυρσὸν ἀνέπαιον εἰς σημεῖον τοῖς Ἑλλήσιν, τ' Δάριον ἵππον ἀνοίξῃ, τ' ὠδίνοντα καὶ γεννῶντα τ' φρεσὶν λόχον, ἦτοι τὰς Ἑλλήσας, τῆς γαστρὸς αὐτῆς τῷ θυρῶν ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἔξῃς ἔπος. Ο δὲ Πείραμος ἀναιρεθίσσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἦτοι ὁ γηραιὸς Ἀντήνωρ τὸ καὶ τὸ ποιῇ χέλυδρος δὲ ὅστις ἡ θαλασσία χελώνη. ὡς τραχύδερμον δὲ τὸ γῆρας, χέλυδρον τ' Ἀντήνωρ λέγει. σύγγραμμος δὲ ἡ ὅθεν Πείραμος, ἔχων γυναικαὶ 3 τῷ Ἐκάδῃ ἀδελφῇ Θειανῶ.

344. Τῆς Σισυφείας.] ὁ Οδυσσεὺς υἱὸς λέγεται ἔξ Σισύφου. Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιδέας Αἰσιμον, καὶ Ἀντίκλειαν γεννῇ, ἦν ἡ Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διαπαρθενοῦσα ἔπειτα. Ο Αὐτόλυκος κλεψισυνὴ πάντας ὑπερβαίνει, κλέπειν γὰρ πάντων ἵππους τε, καὶ βόας, καὶ ποίμνια, τὰς σφραγίδας αὐτῶν μετεποιεῖ, καὶ ἐλάμβανε τὰς δεσφύδας αὐτῶν, ὡς φησὶ καὶ Ἡσόδος,

Πάντα γὰρ ὅσα λάβεισκον, αἰδέλα πάντα πῆθισκε.

Σίσυφος δὲ μονογαμῶς τυπώματι τὸ τέττα ὄνομα ἐγκατέστηκεν τ' τ' ἐαυτῇ ζῶν ὁπλῆς καὶ χηλαῖς, ἐπερίνωσκεν. Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ ἡμῖν τέττα ζῶν τινὰ, τὰς σφραγίδας μετεποιεῖ, ὡς καὶ ἔπος λαθεῖν ἐκ ἱστορῶν τὸν Σίσυφον, φίλον αὐτὸν ποιεῖται. ὁ δὲ λάδρα τῇ αὐτῇ μυγίς δουρατὶ Ἀντικλείᾳ, ἐκχυμῶνται ποιεῖ τὸν Οδυσσεῆα. ὕστερον δὲ αὐτὴν ἔγχευεν ὁ Λαέρτης. Αἰσιμον δὲ, ὁ Ἀντικλείας ἀδελφός,

EMENDATIONES.

1 Εὐτραφὲς rescripti, pro εὐτραφῇ, ex omnibus MSS. Πηγῆς enim intercedit dicitur εὐτραφῆς, ut annotant Grammatici: Πηγῆς, εὐτραφῆς. Suidas: Πηγῆς, συμμῆς δὲ, τ' εὐτραφῆς, καὶ εὐτραφῆς. συμμῆς δὲ τὸ μέλαν. Etymolog. * Ex Ἰταλ. 2 Ita emendavi hunc locum ex Bar. ὡς τραχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας, χέλυδρον καὶ τ' Ἀντήνωρ λέγει Imptressi. ὡς τραχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ τ' Ἀντήνωρ λέγει Seld. Nostra lectioni nihil deest, nisi forte particulam δὲ post τραχύδερμον addendam putes. 3 Τῇ Ἐκάδῃ lego cum MSS. Codd. potius, quam τῇ Ἐκάδῃ cum Imptressi.

Τοῖς εἰς σενίῳ Λύκοφρῳ ἐκπεπλούκοσι,
Καὶ παυδοβῶτος Πόρκεως νήσιος διπλάς.

^a Εγὼ δ' ἢ τλήμων, ἢ γάμοις ἀρνούμην,
Εν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν,

³⁵⁰ Ἄνις τεράμων, εἰς δούροφον σέγῳ

Εἰρκῆς ^b ἀλιδθήσασα λυγαίας δέμας·

Η ^c Θοραῖον, Πτώον, Ωρίτιῳ θεόν,

^d Λίπποντα λέκτρων ἐκβαλῶσα δεμνίων,

Ὡς δὴ κορείδῳ ἀφθιτον ^e πεπαμμένη

Ad angustam advectis Leuco-
phryn,

Et puerivori serpentis Insulas
duas.

Ego verò misera, quæ, recusatis
nuptiis,

In thalami faxei structuris,

Carens cenaculis, in expertem te-
cti domum

Carceris obscuri corpus immerfi :

Quæque Genitalem, Ptoum, Hora-
rium Deum,

Cubiliū cupidum lectis excussi,

Tanquam virginitatem fortita æ-
ternam

VARIANTES LECTIOES.

^a Εγὼ δὲ τλήμων Seld. ^b Ἀλιδθήσασα al. ἀλιδθήσασα Seld. Eustath. in Iliad. x. aliiq. ^c Θοραῖον Bar. ^d Λίπποντα ἀλικίαν Seld. aliiq. ^e Al. πεπαμμένη.

¹ Σίνωνα γυνῆ, ὅς αἰκιστάμην ἐαυτὸν, πλῆστον ² Δουρείου ἵππου ἐκείνητο. οἱ δ' Ἑλλῆνες, ὡς φησι Τρυφιδωρες,

Πῶρ ἴδιον ² πηκίσιν ἐνὶ χλίσῃσι βαλόντες, πρὸς Τένεδον κατήσαν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, οὐσας περὶ τῷ Τροίαν ἀπ' ὧν νήσων δύνει δράκοντες 3 διανξάμενοι, Πόρκης τε καὶ Χαρίβοια, τὸν πῶδα ⁴ Λαοκόοντα ἀνείλον, μέσον πωτὸς τῆ λαοῦ, ὅπῃ τὸ δόρατ' βαλεῖν τὸν Δούρειον ἵππον ἐτόλμιση. καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. τότε δ' οὗτοι Τρώων κατελθόντων, καὶ ἀπατηθέντων δόλοισι ⁵ Σίνωνος, καὶ ἐλκυσάντων τῶτον περὶ τὸ πόλιν, καὶ μέθη, καὶ χαρὰ, καὶ ὑπὸν συζέντων, αὐτὸς δ' Σίνων, ὡς ὡς αὐτῷ συνεπιειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἑλλήσιν, ὡς δ' Ἀέθης φησὶν, Ηνίκα νύξ μ' ἔλιν μέση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελῶν, πρὸς χαλῆται αὐτὸς ἀπὸ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὸ Τροίαν, καὶ ὕπως ἔβλεπον αὐτῷ. Λαμπυρίδος.] Λαμπουρίς, εἶδος ἀλώπεκος, ἐχούσης λαλῶν ὄραν. νύξ δ' Ὀδυσσεὺς λέγει, ἀπὸ τοῦ πωδοργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνέβη, ἥτοι ἐξάβη, ὡς ⁶ Ὀδυσσεὺς καὶ γὰρ Αἰσίου ὡς ἦν, Αἰσίου δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοί, παῖδες Αὐτολῆος.

346. 4 Στενίῳ.] λέγει δ' Τένεδον. ὅταν γὰρ ἐκαλεῖτο φρίν· ἢ διότι τοῖς νεοῖς μέρεσι ⁷ Ἑλλασπόντῃ καί.]

347. Παυδοβῶτος Πόρκεως νήσιος.] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλάσας ὁ Πόρκης ὄφεις, καὶ ἡ Χαρίβοια, ⁸ Λαοκόοντα πῶδα ἀνείλον ἐν τῷ ⁹ Θυμωραῖος Ἀπολλωνος ναυί. ὁ δὲ Λαοκίων Ποσειδῶνος ὡς ἔρεος, ὡς δὲ Ἀντίλοχος. τῆτο δ' ἔργον σημεῖον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως.

348. Εγὼ δὲ ἢ τλήμων ἢ ἀρνούμην δ' Ἀπολλωνος συνοῦσαν, ὡς ποδοῦσα ἔχειν τὴν παρθενίαν ἀρδαρῶν καὶ ¹⁰ ἕλιν δ' Ἀθλῶος, τῆς τοιαύτης, * καὶ τοιαύτης, * ὅπῃ δ' φυλακῆς δ' σκοτεινῆς συγκρύψασα τὸ δέμας, τότε βίαιος ἢ φάσμα ἐγὼ, ἢ οἶνος καὶ ἀμπελὸς ἐλκυδίσσονται. ὡς μὲν φάσμα, 5 πρὸς τὸργον, ἥτοι γυπὸς, συνοῦσαν ὡς δὲ οἶνος καὶ ἀμπελὸς, γαμψαῖσι καὶ σαγύσιν ἀρπαῖς, ἥτοι δρεπαναῖς, ἢ ἀρπῆς καὶ δρεπάνης.

EMENDATIONES.

¹ Σίνωνα malui cum Bar. quam Σίνωνα, quod habent Impressi, & Seld. Sinon enim, & non Sinnon, vulgo dicitur, qui Græcis ad Tenedum anvectis redeundi signum, accenso igne, dedit. ² Πηκίσιν, pro πηκίσιν, ex Bar. & Grav. πηκίσιν enim potius quam πηκίσιν dicuntur tentoria. ³ Διανξάμενοι rescripti, pro διανξάμενοι. ⁴ Hæc u/que ad παυδοβῶτος defunt in omnibus MSS. eorumque loco substituitur hoc. Λαοκόοντα.] Τένεδον. καὶ ἔρεος. * Ex Bar. & Grav. ⁵ Πρὸς τὸργον, ἥτοι γυπὸς reposui, pro πρὸς τὸργον, ἥτοι γάπας, ex utroque MSS. * Ex Bar. & Grav. ⁶ Ὀμήρῳ, pro Ὀμηρῳ, ex omnibus MSS. ⁷ Εὐσεβίῳ reposui ex Seld. sensu id exigente. ἀρδαρῶν Impressi, ὡς παρὰ Bar. & Grav. ⁸ Τροίαν, pro Τροίαν, ex Seld. ⁹ Τὴν πῶδα γὰρ Bar. τὴν πῶδα γὰρ Seld. ¹⁰ Sic lego, ex fide utriusque MSS. cum prius scriptum esset, Λίπποντα.] ἱππομῆντα. Ἀλικίαν.] τινὲς δὲ μὲν λέγουσι, errore manifesto. ¹¹ Ita emendo hunc locum ex Seld. Vult Scholiastes, historiam, qua fertur Apollinem amasse Cassandra, ejusque concubitum petiisse, manifestam & notam esse. At Impressi legunt, Η δὲ ἱσορία, ὅτι ἡρῶν αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡρῶν αὐτῆς συμμνησθῆναι δόλη. ubi indistincte proferendo, & i subseribendo voci δόλη, sensus perturbatur; eumque non videtur intellexisse, qui Baroccianum Codicem exaravit, utpote qui scripserit δόλη. quod etiam factum est in Grav. ¹² Λεφίους, pro λεφίους, Lepsius enim Apollo dicitur infra.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι.] τυκίσμασι, καλασκάσμασι. τὴν γὰρ, σιδηροῦ ἐργαλεῖον τεχνικόν, ὃ τὰς λίθας πελεκῶσι, καὶ ἀπξέουσι.

350. Ἄνις.] κυρίως μὲν ὁ ἐσχημένον δυνάμεως, καλαστικῶς δὲ, καὶ πᾶς ὁ ἐσχημένον. Ἄνις τεράμων.] ἐσχημένη ξυλίων σελῶν. * τεράμων γὰρ τὰ ξυλίων σέλη λέγονται. * ὁ γὰρ Πρίαμος λίδινον οἶκον πυρραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ δοκεῖν μαινέσθαι, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ θυράσειον αὐτῷ εἶναι, μὴ ἀχρεοῦσθαι, ὡς περὶ αὐτὸν φησὶν. ὅθεν ἐσχημένῳ τεράμων εἶπε, καὶ ἀνέσχεον σέγῳ, ὡς μὴ ἔσαν ξυλόσειον, ἐναντίας φάσαντο Ὀμήρῳ· ἐκείνῳ γὰρ μάλλον σέγῳ καὶ 7 εὐσεβίῳ καὶ δωδὲς θαλάμῳ τὰς λιδόσειους λέγει, γράφον ταυτῇ, Δωδὲκ' ἔσαν θαλάμοι τέγῳ ξεστοῖο λίδιο.

καὶ πᾶς ὁ φρονὼν ὁμοίως Ὀμήρῳ τῷ φησὶν. Ἀλικίῳ.] κυρίως λέγει τὸ ἐν θαλάσῃ βυθιζέσθαι, καὶ 8 ἔπῳ τῷ διχρόνου εἰς διχρόνον, ἥτοι ἀπὸ δύο καὶ Καλλιμάχῳ, Αἰ νῆας ἀλικίους καὶ ἀχρεοῦσθαι καὶ τὸ ὅπως δῆποτε συγκρυβῶναι.

351. Λυγαίας.] σκοτεινῆς, λυγῇ γὰρ ἢ νύξ.

352. Θοραῖον.] τὸν σπασμογόνον καὶ γεννητικόν· ὁ αὐτὸς γὰρ ὅτι τῷ ἡλίῳ πάντα δ' ὁ ἡλίου γεννᾷ, καὶ στέφει, ὡς καὶ Σοφοκλῆς φησὶ,

9 Τὴν πάντα γὰρ βόσκουσιν ἡλίου φλόγα.

Πτώον.] ἀπὸ τῆ ἐκφροσύνης ¹⁰ χοίρε. Ωρίτιῳ.] δ' αὐτὸν ἡλίου· ἔαρ * γὰρ, καὶ * θέρους, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶ ὥρων δὲ αὐτῷ ἀπτελῶν.] ὅς δὲ πάντα μυθικῶς λέγει. Τὰ τεῖα δ' Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα.

353. ¹⁰ Λίπποντα.] ἐπιθυμῶντα. Τινὲς ἀλέκτρων δεμνίων λέγουσιν, ἐκλαμβάνοντες τὸ ἀχράντων. ¹¹ ἢ δ' ἱσορία, ὅτι ἡρῶν αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡρῶν αὐτῆς συμμνησθῆναι δόλη· τὸ δ' μὴ πειδείσης, μιλίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ, ἐποίησεν αὐτῷ μαντδομένῳ μὴ πιστεύεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κατὰ,

Πίσιν γὰρ ἡμῶν ¹² Λεφίους ἐνδοσφισ.

354. Πεπαμμένη.] πῶ, τὸ κτῶμαι, πᾶσα, πέπακα, πεπαμένη· ὅθεν ἐν μὲν γράμῳ, καὶ οἱ μεταγραφεῖς, ἐκ οἷδ' ὅ, π παδόντες, δύο μὲν γράφουσι.

Η δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφε σέγης
Γλυῦας^a δ' αὖω σρέψασα, χῶσε^γ στρατῷ,
Εξ ἔρανο^δ πεσοῦσα, ^b καὶ θρόνων Διός,
Ανακλῖ πάτω^ε κ' ἦμα ἱμαλφέςατον.

365 Ενὸς δ' ἑ λώβης^d αὐτῇ, μυρίων τέκνων
Ελλάς^e σενάξῃ^f πᾶσα τοὺς κενούς τάφους,
Οὐκ ὁδοθήκαις, χοιράδων δ' ^f ἐφημύρας,
Οὐδ' ὑσάτιω^g ἐκδύθον^hτας ἐκ πυρὸς^h τέφρῳ
ⁱ Κρωσοῖσι παρχυθείσαν, ^k ὡς φθιτῶν ἔμεις,
370 Αλλ' ἔνομ' οἰκῶ^l καὶ κενήριον^l γραφάς

Illa verò in tecta lignis compactæ
domus

Suspiciens, irascetur exercitui,

E cœlo delapsa, Jovisque folio,

Avo regi res pretiosissima.

Unius autem ob peccatum, infinitorum liberorum

Honoraria gemet omnis Græcia sepulcra,

Non urnis, sed scopulis insidentia,

Nec extremum tegentia ex igne cinerem

Hydriis conditum, ut mortalium mos est,

Sed nomen miserandum, & cenotaphiorum inscriptiones

VARIANTES LECTIONES.

a Al. αὖω σρέψασα al. ἀναστρέψασα. b Καὶ Διὸς θρόνων Seld. c Χρῆμα Seld. alii que. d Al. ἄντι penacut. quod casui suo postponatur: Nam, ut aiunt Grammatici, Postposita præpositione retrahitur accentus; non desunt tamen exempla, in quibus hæc regula fallit, quod experientia quotidiana abunde testabitur. e Σενάξῃ MSS. uterque. f Εφημύρας Seld. ἐφημύρας al. g Al. κέρωντας. h Al. τέφρῳ. i Κρωσοῖσι Seld. k Ως φθιτῶν Seld. l Ταφάς Bar.

361, 362. Η δ' εἰς τέραμνα.] ἐκείνη ἢ ἡ Αἰθιῶα εἰς τέραμνα, ἥτοι εἰς τὸ τέλει, ἀνω σρέψασα τὰς ὀφθαλμούς, ὁρμηθῆναι τῷ στρατῷ, ἐξ ἔρανο^δ ποτὲ τῷ πάτρω μου Τρωὶ πεσοῦσα. i Οὐτῷ μὲν μυθικῶς λέγεται, ὡς Αποτῷ μαθηματικῶς φιλοσοφῷ τὸ πῶς ὡς σκοπία καλῆς, εἰς τὸ ἀπορ-
θῆτον ἔῃ τῷ πλιν ἐκείνῳ, ἐνθα τὸτο πεφυλαγμένον καὶ ἄστυον εἶναι, χαίρεισθαι ἢ τὸ τοῦτο Παλλάδιον τῷ Τρωί. Απολλοδωρῷ ἢ λέγει, μὲν τὸ κλίσαι Ἰλιον ἢ Ἰλον τῇ βοῇ ἀκολουθήσαντα, εἰς αὐτὸν ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε ποιεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τέλει μὲν τῷ μεγάλῳ, τοῖς δὲ ποτὶ συμβεβη-
κός, τῇ δεξιᾷ δὲ ἐξ ἔχον, λαῖα δ' ἡλαχέτι καὶ ἀσπικλον. Καὶ πάλιν, ὡς μὲν μυθικῶς λέγεται τὸ ἢ Αἰθιῶας εἰδωλον σρέψαι τὰς ὀφθαλμούς εἰς τὸ τέλει, καὶ ὁρμηθῆναι τῷ στρατῷ. Οἱ μὲν ἢ Αἰθιῶαν ὁρμηθεῖσαν τότε, ἢ ἀέρα καλεῖ· ἐναντίων ἢ πνευσάντων ἀνέμων, ὃ ἢ Ἑλλήνων εἶναι ἐφάρα.

363. Εξ ἔρανο^δ πεσοῦσα.] οἱ μὲν ἔγωγε μυθικῶς φασὶν, ὅτι Τρωὶς ἐξ ἔρανο^δ τὸτο ποιεῖν. ἐγὼ ἢ ἀλληγορικωτέρως φημι, ὡς καὶ ποιεῖτον, Αποτῷ τῷ μαθηματικῶς φιλοσοφῷ ὡς σκοπίας καὶ ἀστρολογίας καλῶς, τὸτο καλῶς εἰδωλον, εἰς τὸ ἀπορ-
θῆτον ἔῃ τῷ πλιν, ἢ ἄστυον τὸτο φυλάττειν. ὅθεν αἰφ' ἢ ὡς σκοπίας, καὶ τὸ ἀστρολόγημα, ἐμυθεύσαντο, ὡς ἐξ ἔρανο^δ καὶ ἀπὸ τέλει.

365. Ενὸς ἢ λώβης ἀντί.] ἀντί δὲ τῆς ἀμαρτίας τῆς Αἰθιῶας ἢ Λοκροῦ, ἢ Ἑλλάς πᾶσα σενάξῃ, θρηνησά τα ἡ-
δολάφια ἢ νουαρησάντων Ἑλλήνων, ἥτοι αὐτὲς τὰς ναυα-
γήσαντας Ἑλλήνας, ἐκ ἐν ταῖς κειμέναις, ἀλλ' ὅτι τῷ θαλασ-
σίῳ περὶ τῶν, ἐξ ἐφάρασιν τῶν τέλει τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθειμένῳ, ὡς νόμῳ ἢ ἐπὶ ξένης γῆρας θνησκόντων νεκρῶν, ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλκείν, καὶ 2 ἡδολάφια ὅπως αἰσθάναι, βεβημέναις τὰς ὁπλησάδας ἢ τὰς τῶν, ἥτοι τὰς τὰς αὐτῶν, θρηνησάδας πατέρων, καὶ 3 πατέρων, καὶ ἐν τοῖς ἢ γυναικῶν, τῶν τεθνηκότων ἡδολάφια, θρηνησάδας. Λώβης.] τῆς ἢ λώβης; φασὶν ὅτι ὁ Λο-
κρὸς Αἴας ἐν τῇ ἀλώσει τῷ Τρωί καὶ ἀφαιρῶσαν Κασάν-
δραν ἐν τῷ ναῷ τῷ Αἰθιῶας, καὶ τῷ Παλλάδιῳ τῷ Αἰθιῶας

ἐχρημένῳ, ἀπέσπασε, καὶ αὐτῷ συνελήντο 3 ὁρμηθεῖσα ἢ ἡ Αἰθιῶα, τὸτον ἐν τῇ θαλάσῃ σὺ πολλοῖς ἑτέροις ἢ Ἑλλήνων ἀνέλειν. ἔγωγε μὲν οἱ πολλοὶ φασὶν, τὸ δ' ἢ ἀλλοθὺς ἔτος ἔχει. Καταφυγεῖσαν αὐτὴν ἀπέσπασε ἢ ναοῦ, καὶ ἔθηκε λείαν αὐτῷ, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται, αἱ ἐφάρασαν ἑαυτοὺς ἀφαιρῶσαι. ἐραθεῖς δὲ αὐτῆς Αἰθιῶας, τῷ Οἰδῶσι τὸτο κοινῶνται, ὃ ἢ κειμένη, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. συνέβη γοῦν ἀφαιρῶσαι αὐτῷ ἔτος ἔτος Αἰθιῶας, μισθῶσαι ἢ καὶ τῷ στρατηγῶν Αἰ-
αντα ἔτος ἢ ἀλλοθὺς πλῆθος καὶ σύμφατον. εἰς ναοῦ δὲ ἐμῶν ἢ Αἰθιῶας πορτερὸν ὕβριν, πῶς ἀφαιρῶσαι τὴν ἱ-
ποδάμειαν Βεισθίδα, ἐπὶ ἢ λογισάμενον καὶ τῷ Παλαμῶνι ἢ ἀδίκον θάνατον, καὶ πορθεῖς μῆκος καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλω-
σιν, ἐμῶν ἢ νῆος ἐν 4 ἀπορροφῶν καὶ χεμεῖω χαρῶν, ἐναν-
τίων ἀνέμων πνευσάντων, νουαγῇ ἀπὸ Τλῶν καὶ Μύκονον, ἢ Ἀνδρον καὶ Τλῶν καὶ τῷ νῆος πορθεῖς τὰς πέπλους λυθείσης, μέγας πῶς ὁ ἀνὴρ ἡναιῶς νηξάμενον, ἀπὸ τὰς Γυρῶας πέπλους ἐσώθη. μεγάλων ἢ τῷ κυμάτων ἐφαιρῶμένων συν-
χερῶς, σὺ μὲν τῷ πέπλους ἀποκοπέντι πρὸς τῷ θαλάσῃ αὐτῶν κατενεχθεῖς, ἀπενήνῃ. μαθῶσα δὲ ἢ Λοκροῖς ἅπαντα τὸ συμβῆναι, ὅτι χεῖρον ὅλον μελανοφροῦσα, ἢ ἀνδρα ἐπέν-
θισι, καὶ ἐπὶ τῶν ὀλέθρων πληροῦσα θυμῶν μεγαλοφροῦν, καὶ πῶς ἐμῶν τῶν ὀλέθρων, ἐξαρτῶν τε μέλαν ἔσθον αὐ-
χένων χρεῖς, ἐπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ ἀπὸ τῶν θυμῶν τῶν ἡρώ.

367. Χοιράδων.] χοιράδες, σῖλοι, μύρμηκες, τήλανοι, ῥαχῆαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέπλοι. Επειδὴν ἔθῳ μὲν τὰς ἀλλαχῶς τῷ πατείδος τεθνηκότας χρεῖν, καὶ τῷ τέλει αὐτῶν ἐν κροσῶς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὸ πατείδα κομῆ-
ζειν, ὅπερ ἐγῆντο ἐν τῇ ἢ τῇ ἱλιάδῃ, καὶ ὅτι Πατρίδα, καὶ Αἰθιῶας φασὶν ἐν ὁ Λοκροῦν, ὅτι ἔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀπο-
θανοῦνται οἱ Ἑλλήνες, ἔτε ἐν τῇ ξένη γῇ ἀποθανόντες τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμῶν ἀποκομίσαντες εἰς τὰς αὐ-
τῶν πατείδας, ἀλλὰ νουαγῶντες ἀπολοῦνται ἐν τῇ θα-
λασσίᾳ πέπλους, καὶ ὡς τὰφοι αὐτῶν αὐτοῖς γνήσονται.

EMENDATIONES.

1 Quæ hic dicuntur de Afio, & Palladio, neuter MSS. Codicum agnoscit; & quidem non immerito abesse videntur, nisi credamus Scholiastæ nugacissima Tautologia, quæ paulo ante dixisset, iisdem verbis repetere. 2 Ψευδογράφον, pro Ψευδογραφίαν, ex utroque MSS. Ex Bar. 3 Ορμηθεῖσα δὲ τῷ ναῷ ἢ Αἰθιῶα vulgg. Codd. Lectio nostra, quam Phavorino debemus, clarior est, quam etiam tuetur Grav. 4 Απορροφῶν, pro ἀπενήνῃ, ex fide omnium MSS. & Phavorini.

^a Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελερυμένας,
 Παίδων τε, καὶ θρῆνοισι τοῖς ὀδυνίδων.
 Οφέλτα, ^b καὶ μύχερε χοιράδων Ζάραξ,
 Σπίλοι τε, καὶ ^c Τρύχατα, ἔτραχὺς Νέδων,
³⁷⁵ Καὶ πόνυα Διρφωσοῖο, ἔ Διακρίων
^d Γωλῆα, καὶ Φόρκυνθ οἰκητήριον,
^e Ὅσων σεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
 Σὺν ἡμιθραύσοις ἱκρίοις ἀκούσετε;
 Ὅσων δὲ φλοίσβων ραχίας δυνεβάτε
³⁸⁰ Δίνας ^f παλιρρόισιν ἔλκοντος σάλου;
 Ὅσων δὲ ^g θυώνων ἡλοκισμένων ραφὰς
 Πρὸς τηγάνοισι κρατὶς, ὧν καταβιάτης
 Σκηπίος κατ' ὄρφνῳ γέυσε ^h δημιένων;

Calidis parentum, ac filiorum lacrymis
 Perfusas, & lamentis uxorum.
 O Ophelta, & petrarum custos Zarax,
 Scopulique, & Trychanta, & asper Nedon,
 Omnesque Dirphossi, & Diacriorum
 Gurgites, Phorcique domicilium,
 Quot suspiria mortuorum cum femifractis
 Tabulatis ejectorum audietis?
 Quotque strepitus inaccessibleis fali
 Vorticibus refluxis scopulos trahentis?
 Quotque thynnos futuras capitis
 Contra cautes fulcatos, quos præceps
 Fulmen vastatos per noctem gustabit:

VARIANTES LECTIONES.

^a Versum hunc non agnoscit Bar. ^b Καὶ in quodam Impress. deest. ^c Τρυχάτα paroxyton. Bar. eundemque tonum in Scholiis retinet. ^d Γωλῆα Bar. ejusque Scholia, & alii. γωλῆα al. ^e Ὅσων al. ^f Παλιρρόισιν Bar. παλιρρόισιν al. Scaliger παλιρρόισιν legendum putat: sed vulgaram lectionem retinendam esse non immerito existimat G. Canterius, cujus Annotationes videndæ. ^g Θύνων Seld. alique.

373. * Οφέλτα, καὶ μύχερε. *] ἀπέσπρεψεν ὁ λόγον πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἀνθρώπων, ἐν οἷς ἐμύλλον τὰ τ' Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια. ὁ Οφέλτα, καὶ Ζάραξ, μύχερε ἔχον χοιράδων, ἥτοι φύλαξ τῶν κυλοῦσθαι πετῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὡς Ζάραξ, ἔχον κοίλας πέτσας. ¹ ὁ Οφέλτης δὲ, καὶ Ζάραξ, ἔχον Εὐβοίας. ὁ μὲν Οφέλτης ἀπὸ Οφέλτης, ἢ Ἀρχεμύρης, κληθεὶς, ὅς τις τῶν Λυκίων, ἱερέως τῶ Νεμεῖος Διός. Ζάραξ δὲ, ἀπὸ Ζάρακος, ἢ ἱὸς Καρύσου. ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ καὶ ² Φάλαειν, καὶ ἑτέροις, Καφισοῦς λέγεται, νῦν δὲ ὁ Καφισοῦς ἰδιωτικῶς τέρως ἔξολοφάγῃ καλεῖται.

374, 375, 376. Τρύχατα, καὶ Νέδων, καὶ Διρφωσοῖο ὅσην ἢ Εὐβοίας εἰσὶ, τὸν δὲ Διρφωσοῖον ὁ Εὐφείων Δίρφω καλεῖ, Δίρφω ἀνὰ τῆς χεῖρας ὡς Εὐβοίας κεκόνιστο.

Διάκρια δὲ, ὅσην ἢ Εὐβοίας, ὅπ' ἐκεῖ δεικνύσθαι Ἡφαιστοῦ, Ἀθηνᾶς, καὶ Ἑρμῆος. Ἡφαιστος μὲν λέγων, ὅπ' ἐκλόν ὁ ἀνθρώπων. Ἑρμῆς δὲ, ὅπ' ἐκλόν ἡ οἰκία. Ἀθηνᾶ, ὅπ' ἐκλόν ὁ βοῦς. ταῦτα φασι οἱ μῦθοι. Γωλῆα δὲ, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταβιάσεις. Φόρκυνθ οἰκητήριον. ³ ἢ θάλασσα.

379. Ὅσων δὲ θυώνων. ⁴ Θύνων καλεῖ τὰς κινδυνοῦσας ἐν ἑλῶσι. Τὸ δὲ ἔξῃς. Ὅσων δὲ θυώνων ἡλοκισμένων καὶ κατακοπνύτων τὰς ραφὰς τῶ κρατὸς ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις πέτσαις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμῶς ἀκούσεται.

382, 383. ὧν καταβιάτης. ⁵ οἱ Ἕλληνες μὲν τὴν Τροίαν ἀλώσαν ἀπαπέοντες, γνωφάδους αὐτοῖς τ' ἀέρος, καὶ πνευμάτων, καὶ κεραυνῶν γεννημένων, ἀπώλοντο, ὡς καὶ Εὐειπίδης ἐν τῇ Τρωάδι ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει,

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρεν, καὶ χάλαζαν ἄσπετον
 5 Πέμψεν, γνωφάδην τ' αἰδέρος φουσμῆα.
 Εμοὶ δὲ δώσων πῦρ κεραυνίον λέγει,
 Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναὺς τε ⁶ πικρὰναι πύει.

Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τῆς Ποσειδῶνος λέγει,

— 7 ταράξω πέλαγῳ Αἰγαίης ἄλός·
 Ἀκταὶ δὲ Μυκόνος, ⁸ Δηλίοι τε χοιράδες,
 9 Σκυρὸς τε, Ἀημιόος θ', αἱ ¹⁰ Καρήρειοι τ' ἄκρα
 Πολλῶν θανόντων ¹¹ σάμαθ' ἔχουσι νεκρῶν.

Καταβιάτης. ¹² ὁ σκηπτός, ὁ κατὰ φερόμενος, καὶ πληκτικός, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. εἶδη δὲ κεραυνῶν πέντε. Περσῆρ, ὁ καὶ πυρεῖς καλέμενος, ὅς κατὰ φερόμενος τὸ πνεύματός, ¹³ καὶ ἐκπυρρῶντος, καὶ λεπιδωδὲς γίνεσθαι. Σκηπτός, ὁ καὶ καταβιάτης, ὅς γίνεσθαι ¹⁴ παχυδέντος τ' πυρρῶδους πνεύματος. Ἀργῆς, ὅς ἀπὸ τῆς πάντων λεπιδότητος ἔφλεγει, μελαίνῃ δὲ. Φολέας, ὁ ἐν τῇ φάσει ἑλλύνων. Ελικίας δὲ, ὁ στροφάλος καὶ ἑλικας ποῶν, ἀπὸ μέσῳ ταχύτητος καὶ ὑγρότητος τῆς πυκνότητος τ' ἀέρος ἀνταδιδόμενος.

EMENDATIONES.

* Ex utroque MSS. ¹ Ο Οφέλτης, pro Ο Οφέλτα, ex Seld. & Grav. ² Εφείτης Bar. ³ Εὐβοίας, pro Εὐβοίας, ex utroque MSS. Item Εὐβοίας, pro Εὐβοίας iterumque Εὐβοίας, pro Εὐβοίας, paulo post. ⁴ Θύνων, pro Θύνων, ex Bar. ⁵ Πέμψεν Bar. πύμψεν Seld. πύμψεν editio Euripidis Canteriana; quem locum ex hoc emendandum puto. ⁶ Πικρῶν, pro πικρῶν, ex ipso Euripide. πικρῶν MSS. omnes, quæ utique lectio non est prorsus rejicienda. ⁷ Ταράξω Seld. ⁸ Δηλίοι MSS. uterque. ⁹ Σκυρὸς τε, pro Σκυρὸς τε, ex Euripide. σάμαθ' τε Bar. & Grav. ¹⁰ Καρήρειοι Seld. ¹¹ Σάμαθ' ἔχουσι Bar. & Grav. ¹² Ita emendavi hunc locum ex Seld. & Grav. & utroque MSS. quem in Impress. hoc modo corruptum offendi; ἀργῆς, ὅς δὲ τ' ὅσον λεπιδότητος. Et ἄργῆς quidem habent MSS. ipse vero ἀργῆς volui retinere, præ oculis habens Homericum istud. — ὄργῃ κεραυνῶ.

Όταν^a καρβαρεύντας ἐκ μέθης ἄγων,
 385 Λαμπτήρα φαίνη ποδηγέτω^b σκότοις
 Σίντης, ἀγρύπνῳ παροκαθήμενος τέχνη.
 Ὅν δ', οἷα δύπλω κρεῦλον, ἀφ' ἑνοῦ
 Αὐλῶνος οἷσ' κῆμα^d γυμνίτῳ φάγρον,
 Διπλῶν μετὰ χροιάδων παρὺμνον.
 390 Γυραῖσι δ' ἐν^c πέτρῃσι τεσσάνων πτερὰ

Quando caput ex crapula grava-
 tos ducens,
 Facem lucebit tenebrarum du-
 cem
 Noxius, vigili incumbens fraudi.
 Illum sanè, velut urinatores hal-
 cyonem, per angustum
 Canalem auferet fluctus nudum
 phagrum,
 Inter duos jactatum scopulos
 In Gyris autem faxis pennas fic-
 cans

VARIANTES LECTIOES.

a Al. καρβαρεύντας. b Σκώου Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. c Τῶν MSS. uterque, & idem in Scholiis retinent. d Γυμνί-
 τῳ φαγρὸν Seld. e Πέτρῃσι MSS. uterque.

384, 385, 386. Όταν καρβαρεύντας.] Όταν ὁ σίντης, ἦτοι ὁ Ναυπλίης, ὁ Παλαμίδης πατήρ, φαίνη σελί¹ κα-
 φρέα, τὸ ἀκρωτήριο Εὐβοίας, λαμπτήρα καὶ φαῖνον, ποδηγέ-
 τῳ σκότους, ἀγρύπνῳ, καὶ καρβαρεύντας ἐκ μέθης ἄγων τὸς
 Ελλῶνας. ¹ ἢ λείπῃ δὲ τὸ ὄν, ἢ ὡς, ὡς καρβαρεύντας, ἀλλὰ
 καλῶς ὥτως ἐχέει, καὶ γὰρ Ομηροῦ ὥτως ἐν Οδυσσεύῳ φησιν,

Οἱ δ' ἦλθον οἶνον βεβαρήνοτες ἕως Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ὁ Οδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμ-
 παύσασθαι τῇ Τροίᾳ τοῖς Ἕλλησιν, ὑποκρίνεται ² μωρὸς ζου-
 γνὸς τοῖν τε καὶ βουῖ, ἡρώτεια. Τότε δὲ Παλαμίδης, ὁ
 Ναυπλίου καὶ Κλυταμένης υἱὸς κατέβη, σφώταλ' ὦν σφί³ κατ'
 αὐτὸν ἀνδρώπων, ἠλίσσε⁴ Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Οδυσ-
 σέως, τίθειν ἐμπαροῦν αὐτῷ ἀρετῶν. αὐτὸς δὲ κρα-
 τήσας τὸ ἄρμα, ἵνα μὴ ὁ πῶς αὐτῷ φονεύθῃ, ἠλέει. Ἡ
 συνίπνευσεν οὖν ὅττι Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμίδης τε,
 καὶ ὁ Οδυσσεύς. Παλαμίδης δὲ φθόνῳ Οδυσσεύς, καὶ πε-
 πασμέναις τέτοις χρεαῖς καταγορηθεὶς, ὡς παροδὸς τῷ
 Πειάμῳ τὸς Ελλῶνας. περὶ δὲ οὗτοί οἱ Ελλῶνες ἐλθοῦ-
 λισιν αὐτὸν, καὶ ὥς ἀναεῖται. γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λε-
 πτύμνῳ, ὅτε Μιδύμνης, ἱερὸν τῷ ἀνδρὶ. τότε δὲ μαδῶν
 πλὴν σέτῳ ἀναεῖται ὁ τότε πατήρ Ναυπλίου, ἐπλυσσε παρὸς
 τὸς Ελλῶνας, καὶ τῷ πατρὶ ἀπὸ τῆς ποινῆς ἀπαλλάττει δὲ
 ὑποσέφας, ὡς πάντων χαλεποτέρων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι,
 μετ' ἑ τὸν Παλαμίδην ἀνείλεν ὁ Οδυσσεύς, σφαιπέων λοι-
 πὸν τὰς χώρας τὰς Ελλῶνας, παρὶς τὰς τὰς σφί⁵ Ελ-
 λῶνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταμένησαν, πλὴν τῇ Ἀγα-
 μέμνονι, Αἰγίδα⁶ Αἰγιάλειαν, καὶ Διομήδεα, 3 τῷ υἱῷ Σθε-
 νέλῳ. 4 Μίδα⁷ δὲ, πλὴν Ἰδομένης, ὑπὸ τῷ Λεύκῳ, καὶ
 ἀνείλε Λεύκος, καὶ 6 Κλεισθέαν καὶ θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ
 ναυί 7 κατεφύγας. καὶ σφί⁸ λοιπὸν ὁμοίως, καὶ δέκα πόλεις
 τῆς Κρήτης ἀπαγάγας, ἐπυράνησεν, καὶ μετὰ τῇ Τροίᾳ πό-
 λεμον καὶ τῇ Ἰδομένη τῇ Κρήτῃ κατέειρεντα ἐξήλασε. ταῦτα
 πάντα τῷ τῷ Ναυπλίῳ γέγονε συσχευαῖς. Τετρεν δὲ ἀκῆσας
 τῷ σφί⁹ Ελλῶνων ἀνοδὸν ὅττι πλὴν πατεῖδα, ἢ φησὶν σελί¹⁰ τὰ

κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καὶ, ὃν ἂν ἐπομῶν, Καφρέα, νῦν δὲ
 Ξυλοφάγον καλέμενον, ὅπερ προσπαύσαντες οἱ Ελλῶνες ἐν
 τῷ δοκεῖν λιμένα ¹¹ διέφθαρσαν. Τὰ δὲ σελί¹² τὸν Παλα-
 μίδην καὶ Εὐειπίδην ἐν δράματι Παλαμίδος φησιν,

⁸ Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν πάνσοπον, ὦ Δαναοί,

Τὰν ἐδὲν ἀλγύνεσαν ἀνδρῶνα μοῖσαν.

Λαμπτήρα ποδηγέτω σκότους.] τὸν φρυκτὸν λέγει, ὅς κατῆξεν
 αὐτὸς εἰς ἄδην, ἐστὶ τὸ ὄμμα παρεδοξολογία.

387, 388. Ὅν δ', οἷα δύπλω.] τὸν δὲ γυμνίτῳ καὶ
 ὀπίτῳ φάγρον, λέγει τὸ Λοκρὸν Αἶαντα, ἢ τὸ φάγρον
 γυμνίτῳ καὶ γυμνὸν, κομίσαι τὸ κῆμα ἀφ' ἑνοῦ αὐλῶν¹³
 καὶ ὀπμῆκος πελάγους. ὡς περὶ ἐκλόκον ἀγρὸν ἀλκίονα,
 μέλαξ¹⁴ σφί¹⁵ δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον. ἐν τῇ Γυραῖσι τῇ
 πέτρῃσι σφί¹⁶ καὶ σφί¹⁷ ποιῶν τὰ πτερὰ, ἀφ' ἑνοῦ ὄντα
 τῇ θαλάσῃ, πάλιν παύεται εἰς τὴν θαλάσσαν, ὑπὸ τῶν
 ὄχλων καὶ πετρῶν τῇ τειαίῃ καὶ τῇ τεκυμνίᾳ βληθεὶς τῷ Ποσει-
 δῶνι καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσέται πῶς ¹⁸ φαλλαί-
 ναις, καὶ πῶς λοιποῖς ἰχθύσιν. ὃν ὕστερον ἐκείνῃ τὰ ὑπὸ τῇ
 κυμάτων, ἢ ὅτε τῇ θαλάσῃ σελί¹⁹ τῇ Τρέμοντα, χρεῖον τῆς
 Δήλου. Κηρύλ²⁰.] ὁ ἄρτιον ἀλκίον, παροξυνόμενος ἀφ' ἑ²¹ καὶ
 καὶ ἐστὶ Δωκεῖον. Κεῖνυλ²² τῇ ἀφ' ἑνοῦ δρόγῃ καὶ ἑ²³ παροπαροξύ-
 τον, Αἰθίως, ὡς φησὶν Εὐφρόνι²⁴. σφί²⁵ τὸ κηρύλ²⁶ ὀπίσθας
 γίνωσκε χρεῖον ἡμᾶς τε, καὶ τὸς Αἰθίως, καὶ Δωκεῖας, τὸς
 τῇ Αἰολέας δρόγῃ. ἐκείνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς, καὶ Νηλεὺς, καὶ τὰ
 ὁμοία, Πείλους, καὶ Νείλους λέγουσι, καὶ δρόγῃ χρεῖον
 ὡς οἱ Δωκεῖς τὸ πλῆρον, καὶ μῆλον, καὶ τὰ ὁμοία, ἀφ' ἑ²⁷
 ἦτα χρεῖον. Ἀλλὰ σελί²⁸ τῇ κηρύλων, καὶ ἑ²⁹ φησὶν ³⁰ Ἀντίγον³¹
 λείβον. ³² Γυράσαντας τὸς ἀρσενας ἀλκίονας αἱ θήλειαι βασι-
 ζοῦσι πῶς πῆροισ' ἐν δὲ τῇ συνουσία γυράσαντες οἱ ἀρσενες
 τελευτᾷ. τὴν τῇ λήρον καὶ μυθικὴν τῇ κήκῃ ἱστορίαν, καὶ
 τῇ ἀλκίονων ἐῶ.

389, 390. Διπλῶν μετὰ χοιράδων.] Μυκίον καὶ
 Τίω, ἢ Ἀνδρου καὶ Τίω, ἢ μετὰ δύο πινῶν χοιράδων
 σελί³³ τὰς Γυράς καλεμένας πέτρας. καὶ Ομηρος,

EMENDATIONES.

¹ Οὐ λείπῃ δὲ τὸ reposui, pro ὑ λείπῃ τῇ, ex Seld. λείπῃ δὲ τῇ Bar. & Grav. ² Ita distinxī, cum prius scriptum esset, Οδυσσεὺς καὶ
 θέλων καὶ αὐτὸς συμπάσσειν τῇ Τροίᾳ, ὡς Ἕλλησιν ὑποκρίνεται μωρὸς. ³ Τῷ υἱῷ Σθενέλῳ posui, pro Σθενέλῳ, consentiente Bar. nisi quod
 pro Σθενέλῳ, habeat Σθενέλῳ. Quin & Grav. τῷ υἱῷ agnoscit. Ceterum Αἰγιάλειαν, Diomedis uxor, à Cometa, Stheneli filio, corrupta
 dicitur; non autem ab ipso Sthenelo, quem Trojanæ expeditionis socium habuisse Diomedem, ex Homero constat. ⁴ Μίδα⁷ posui,
 pro Μιδέαν, ex fide Bar. Meda enim, non Medea, dicta est Idomenei uxor, ut infra patebit v. mcccxx. ubi dicit Lycophron.

ἢ τῇ συσχέμῃ

Μίδα⁷ δὲ ἀμαρτῶς ἡγεωμήσας φησιν.

⁵ Λεύκῳ posui, pro Λεύκων. Et Λεύκων, pro Λεύκονα, ex omnibus MSS. Leucum enim, ingratum illum proditorem, qui Idomenei
 domum perdidit, infra vocavit Poeta, v. mcccxviii.

Λεύκων ερεβήσας, φύλακα τῇ μοιχευθείσας.

⁶ Κλεισθέαν posui, pro Κλεισθέαν, eandem ob causam, v. mcccxi. ⁷ Κατεφύγας pro κατεφύγας, ex Bar. & Grav. Scholiastes enim
 in plural. numero loqui videtur de Idomenei uxore, & filia; quarum utramque in Ceres templo occidit Leucus, ut postea patebit
 v. mcccxiv. ⁸ Ἐκάνετ' ἰκάνετε τῇ πάνσοπον Bar. ἰκάνετ', ἰκάνετε τῇ πάνσοπον Seld. ⁹ Τῷ δ', οἷα δύπλω, pro τῷ δ' οἷα δύπλω. ¹⁰ φα-
 λλάνας Seld. φαλλάντας Bar. & Grav. φαλλάντας Impress. ¹¹ Ἀντίγονος, pro Ἀντίωνος, ex Grav. & Phavorino. Videtur autem intelligi Antigo-
 nus Carystius, qui scripsit de mirabilibus. Conf. Jonsius libro de histor. Philos. ¹² Γυράσαντας, pro γυράσαντας, sensu id exigente.
 Quin & Phavorinus habet γυράσαντας.

Στάζοντα πόντε, δ' αὐτὴν ἄλμυρ' ἀπὸ σφί,
 Βληθεὶς ^a ἀπ' ὀχθῶν τῷ ^b τειωνύχῳ δοεῖ,
 Ω, νιν κολασῆς δεινὸς ^c ἐτάσας Λατρεὺς,
 Αναγχεσθ' ^d φάλλαισι κοινωνῆν ^e δρόμῳ
³⁹⁵ Κόκκυρα κομπαζόντα μαφάρας ^f σόμβρας.
 Ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβερασμύρον νέκυν
 Δελφῖνος ἀκτὶς ^g Σειεία ^h καταυδνεῖ.
 Τάειχον ἐν μνίοις δέ, καὶ ⁱ βρύοις σαθρὸν
 Κρύψει κατοικτίσασα ^j Νησαίᾳς χάσις,
⁴⁰⁰ Δίσκου μεγίστου τάρροθ' ^k Κυωαιθέως.
 Mari stillantes, alteram trahet fal-
 luginem,
 Tricuspide à scopulis hasta deje-
 ctus,
 Qua illum vindex horrendus vul-
 nerans Mercenarius,
 Coget unà cum balænis currere
 Cuculum jactantem vanas minas.
 Tum frigidum ad litus expulsum
 cadaver
 Delphini radius arefaciet Sirii.
 Salsamentum demum putridum in
 algis, & musco
 Sepeliet Nefææ Soror miserta,
 Lapidis maximi adjutrix Cynæ-
 thei.

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. ἀπ'. ^b Τειωνύχῳ. Seld. ^c Οὐτάσας Seld. ^d Al. φάλλαισι. ^e Δρόμῳ Seld. ^f Κόκκυρα Bar. sed ad oram paginæ scripsit aliquis
 κόκκυρα. ^g Μαφάρας Seld. ^h Σειεία MSS. uterque, eandemque lectionem in Scholiis retinent. ceteris al. i. Ep' αὐτῶν Bar. ^k Σειεία
 MSS. uterque, & alii. ^l Κατωκτίσασα Bar. cum editt. vulgg. at Seld. & alii nonnulli malunt καταυδνεῖ, siquidem αὐτῶν, sicco, asperum est, ut
 nos docuit Bistius in Aristoph. Ranas, Act. 4. Sc. 2. quem videbis. Huic tamen contradicit Tzetzes. ^m Βρύοις Seld. ⁿ Νησαίᾳς Seld.

ⁱ Γυρῆσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν.
 Η δὲ Τύω, καὶ Μύκον, νῆσοι εἰσὶ τῆς Καλυδων. Τὸν
 δὲ γενὸν τόπον, αὐλῶνα καλεῖ. Γυρῆσι δὲ κυεῖας ἐλέγοντο
 αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἰας ἀπώλετο.

392. Τειωνύχῳ δοεῖ.] τῇ τριαινῇ.

393. ² Κολασῆς.] ὁ Ποσειδῶν, ἥτοι ἡ θάλασσα, ὅπ' αὐτὸς
 ἐστὶν ὁ κολαζών, καὶ πμωρῶν, καὶ σείων τὴν γλῶσσαν. Λατρεὺς.]
 ὅπ' τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ὁ Ποσειδῶν ὅτι τῆς Τροίας
 οἰκοδομήσει. * καὶ Ἡσίοδος ἐκ τῆς Ἡρώκῃς ἡμερολογίας, *

Ἡμαρ τῷ, ὅτε τῆς Εὐδμήτοιο πόλεως

Τύω δὲ ποίησε Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων,

μυθικῶς.

395. Κόκκυρα.] κόκκυξ, ὄρνις θηλὸν, ὅμοιον ἱέρακι. ἐστὶ
 ὁ ἄλκιος, ὁ δὲ δειλὸς καὶ συμμαλίζεται τοῖς λοιποῖς ὄρνεσι.
 ἐστὶ δὲ καὶ ὁ δούρων, ὁ δὲ δούρων ὁ κέκοτος καλεῖται. ἡ
 ἐν δὲ τὸ μόνιον, ἡ Αἴαντα παρέρχεται κόκκυρι, ἡ δὲ
 τὸ φλόαρον φησὶ γὰρ Ὁμήρος,

Φῆ δ' ἀέκητι θεῶν φυγεῖν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

ἡ δὲ τὸ μάτιον φέγγει, καὶ γὰρ δουρὸς καὶ φλόαρον
 τὸ ὄρνις. Στόμβας.] λοιδορίας. ἐγὼ δὲ σόμβας φημι, τὰς
 δὲ σόμβας ὅσας, χλῆρας, καὶ συμμύδας.

396, 397. Νέκυρ Δελφῖνος.] ἡ νεκρὸν τῆς Αἴαντος, διὰ
 τὸ ἐκβερασμύσαι εἰς γλῶσσαν τὸν Δελφῖνος γνῶν αὐτὸν τελευτῶντα,
 εἰς γλῶσσαν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππανὸς λέγει. Ακτὶς Σειεία.] ἡ
 σειεία ἡ ἡλιακή, ἡ τῆς ἡλίου, καὶ ἀχρηστικῶς. Σειεία δὲ 4 κυ-
 εῖας ἀστὴρ ὅστις εἰς τὸν γλῶσσαν κείμενος τῷ ἀστὲρι κυμῶν,
 ὡς ἰδῶνται τὸν ὅλον κυμῶν ὄνομα, κυμῶντος περὶ τοῦ ὀνόματος.
 αὐτὸ δὲ τῆς Σειείας τὸν ἀστὲρα ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἀράτος λέγει.

Ὁξεία σείρα 5 (ἀλμπή, ἡ ξηραίνε) καὶ μιν καλέουσι
 ἄνθρωποι

Σειείον.

Καταυδνεῖ.] καὶ καταυανεῖ. * καταυανεῖ, ξηραίνε. * οἷον γὰρ,
 τὸ ξηραίνω, φιλοῦται. καταυανεῖ δὲ, ἀντὶ τῆς λαμψυμῆς

οἷον γὰρ, τὸ λάμπω, διασπύει, ὅθεν καὶ φαῖν λέγομεν. τὸ
 δὲ καταυανεῖ, ἀντὶ τῆς λαμψυμῆς. τὸ γλῶσσαν κατεννοῦμεν, καὶ
 ἀστὴρα λέγει. τὸ γὰρ εἶπεν λαμψυμῆς τῆς νεκρῆς, κατεν-
 νοῦμεν. * ὁ γὰρ ἡλίου ξηραίνε, ἐκ τῆς λαμψυμῆς καὶ τῆς ξηραίνε-
 μῶν πανταχῶς μελαίνε, διὰ τὸ τοῦ λέγεται κατεννοῦμεν τὸ
 γλῶσσαν. * ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη. Τὸν δὲ Αἰάντα ἐκβερασμύοντα
 τῆς θαλάσσης ὁ ἡλίου ξηραίνε, ὡς σῶμα Δελφῖνος. λεί-
 πει δὲ τὸ ὄν. ὡς τεταπεινωμένον δὲ καὶ σαθρὸν κατε-
 κρύψει οἰκίσασα ἡ Νησαίᾳς χάσις, ἥτοι ἡ Θέτις, ἡ βοήθης
 τῆς μεγίστης Δίσκου, ἥτοι Διὸς. βοήθης δὲ τῆς Διὸς ἡ Θέτις,
 ὡς καὶ Ὁμήρος,

Ἀλλὰ σὺ τὸν γὰρ ἐλθέσθαι δεῖα ὑπελύσσοι θεῶν.

398. Μνίον.] τὸ κεκολλημένον ἐν θαλάσσει πέτρεα,
 ἡ ἐκείνη, ἡ βοτανῶδες. Βρύον δὲ, τὸ ἐκκοπὴν, καὶ πλέον ἐν
 ὕδατι. Σαθρὸν.] νῦν τὸ σισμικόν. κυεῖας δὲ σαθρὸς, ὁ
 ἀδενὴς, καὶ σισμικὸν τὰ ἀστέρα ἔχον.

399, 400. Νησαίᾳς χάσις.] ἡ Νησαίᾳ μία τῶν Νηρη-
 δων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωείδης, τῆς Ὀκεανίδος θυγάτης. Κά-
 σις δὲ Νησαίᾳς, ὡς ἡ Θέτις. ἐκ τῆς ἀπαιρομένης δὲ νοεῖται,
 φησὶ γὰρ, Δίσκου μεγίστου τάρροθ' ἐκ αὐτῆς δὲ τῆς Νηρηίδων τῆς
 Διὸς, ἥτοι τῆς λίθου, διλονότι τῷ Διὶ, γέγονε βοήθης, ἀλλὰ
 μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τῆς Διὸς λέγει, διὰ τῆς λίθου, καὶ ἀντὶ
 Διὸς ὑπὸ Ρέα ἀπαργασθέντα, καὶ ὑπὸ Κρόνῳ καταποθέντα,
 ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τῆς Ὀρφείας ὑποκλήσεως καὶ
 παραφθέραις Θεογονίαν. πάντα δὲ ὁ, τῆς λίθου, καὶ ἡ κατα-
 ποσις, ἀλλογορίας ἡμετέρας ἔχοντα. καὶ ἡ τῆς Διὸς βοήθεια, ἡ
 παρὰ τῆς Θέτιδος.

Ὁπότε μιν ξυνῆσαν Ὀλύμπιοι ἠθέλον ἄλλοι,

Ἡρ' ἡ δὲ Ποσειδάων, καὶ ἡ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὁ δὲ Λυκάφρων μυθικῶς πάντα γράφει. Κυωαιθέως.] ὁ Ζεὺς ἐν
 Ἀρκადίᾳ πμῶν. ἀρχοτικοὶ γὰρ, καὶ κυωαιθητικοὶ οἱ Ἀρκάδες,
 καὶ ἐν τῇ κυωαιθείᾳ, καὶ 7 θεύσσει τῇ κυωῶν ἐπίμων αὐτῶν.
 Τάρροθ' δὲ, βοήθης ἡ Θέτις τῆς Διὸς.

EMENDATIONES.

¹ Ita restituo versum hunc, ex Homeri Odysseâ. Γυρῆσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν Bar. ἀπὸ λατρεῖ Seld. ἐπέλασεν Impress. ² Hoc modo
 legendum arbitror hunc locum, auctoritate fretus utriusque MSS. καλασῆς γὰρ ὁ Ποσειδῶν &c. Impressi. * Ex Seld. ³ Κόκκυρος Bar. &
 Grav. ⁴ Σειεία δὲ κυεῖας, pro τειεία δὲ κύων, ex fide omnium MSS. ⁵ Hæc uncis inclusi, quod ad Arati versum non pertinet,
 in MSS. vero utroque desunt. * Ex omnibus MSS. * Hæc interferui ex Seld. ⁶ Φησὶς Ἀπὸλλων Bar. & Grav. ⁷ Θυμῶσι Bar. & Grav.

Τύμβῳ δὲ γείτων ὄρευγος πλερυμένης
 Τρέμων, φυλάξῃ ρόχθον Αἰγαίας αἰός.
 Τῷ^a Κασνίαν δὲ, καὶ Μελινάειν θεὸν
 Λυπὲρ παρ' ἄδῳ δεινάσει κακορρόδων,
 405 Ἡ μὲν παλδύσει δυσλύτοις οἷστρον βρόχοις,
 Εἰσῶς, ὅκ' ἐξῶς, ἀλλ' ^b Εἰεννύων
 Πικρὸν^c ἀποψήλασα κηρυλὸν^d πάλῳ.
 Αἴσα δ' ἄλγῃ δέξε' ἡ κυκμάτων,
 Οὐλῷ Αἰαθὸς ἐντὸς, ἡδὲ δύσβατοι

Sepulcrum verò vicinum alatae
 Coturnici
 Tremens, cavebit Aegæi maris
 strepitum.
 Castniam autem, & Melinæam
 Deam
 Triftis apud inferos vituperabit
 convicians,
 Quæ illum inexplicitis captabit
 œstri laqueis,
 Amores, nec amores, sed Furia-
 rum
 Acerbas intendens damnosas pedi-
 cas.
 Omnis porrò dolores excipiet lu-
 ctuum,
 Quamcunque Aræthus, atque in-
 via

VARIANTES LECTIOES.

a Al. Κασνίαν, al. Κασνίαν. b Εἰεννύων al. c Αποψήλασα Seld. d Al. Πάλῳ.

401. Τύμβῳ δὲ γείτων.] ἡ Λητὴς ἀδελφὴ Ἀστερία
 φεύγουσα πρὸς τὸν Διὸς μύθῳ, μετέβαλεν αὐτῇ εἰς ὄρευγαν, καὶ
 ἦλκετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς
 Ὀρευγία, καὶ Ἀστερία ἐκλεῖπτο. ὕστερον δὲ τὸν Διὸς συζυγισμὸς
 Λητοῦ, καὶ ποίησάν τ' αὐτὴν ἔγρουσαν, ἐμελλε γυνῆσαι Ἀρτε-
 μιν καὶ Ἀπόλλωνα. Ζῆλος δὲ Ἡρᾶς μίτη ἐν γῇ, μίτη ἐν
 θαλάσῃ ὑποδεδυμένης τῆς Λητῆς πρὸς ἀπὸ τῆς, καλεῖται
 τῷ Ποσειδῶνι Ζεύς, καὶ ἀνέδωκε ταύτῃ τὴν νῆσον, τῷ Ὀρ-
 ευγίαν, καὶ Ἀστερίαν λεγομένην, ὥστε τὴν κρηπίδα τῶν
 κύμασι, ἢ ἐπὶ τῇ ὑποστρέμουσῃ τῇ φέβῃ, καὶ ἐκ τῆς φανύσῃ
 αὐτῇ Διὸς ἀνέστη. ἐκεῖ οὐκ ἐλδοῦσα ἡ Λητὴ, καὶ δά-
 φνης καὶ φοίνικος ὥστε τὴν ἐκεῖ φανέντων ἀφαιμένη, τὴν Ἀρ-
 τεμιν γέννησεν, ἡ δὲ ταύτῃ μαίεται, καὶ πάλῃ τὴν Ἀπόλλωνα. καὶ
 Ἀρτεμὶς μὲν τὸν Διὸς κατέχευε, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν κατέλ-
 λει. Ὀρευγία γὰρ περυμένη τῷ Διὶ ἐπὶ δὲ αὐτῇ ἐπὶ τῇ
 πρὸς τὴν Ἀστερίαν. Γείτων δὲ ἐστὶν ἡ Μύκων, γῆς δὲ Διὸς,
 ἐνθα Αἴας τέταπται.

402. Τρέμων δέ.] ὀνομαστικῶς ὕμῳ καλεῖται χωρίον παρὰ
 τῇ Διὶ, ἐνθα ὁ Αἴας τέταπται. εἰκότως δὲ ὕμῳ καλεῖται,
 ὡς τὸ πάλῳ πάλῳ τὸν Διὸς. Ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη. Ὁ δὲ
 Τρέμων, ὄνομα χωρίου, ὁ τῷ Διὶ δεινός τῷ Αἰαθῷ, ὁ
 γείτων τὸν Ὀρευγίαν τῆς περυμένης, ἥτις τὴν Διὸς, φυλάξῃ
 τὸν ὄρευγον καὶ ἔχον τῆς Αἰγαίας αἰός, τῆς τῆς, ἀπὸ τῆς ὁ
 Αἴας, ἐκ ἐπὶ κλυδωνισσέται. καὶ ὅτε χαλεπὸς ἐστὶν, ἐν
 τῷ Τρέμοντι γῇ, χωρίῳ Διὸς, ὁ Αἴας Λακρὸς κείται, πλησίον
 Τίλῳ καὶ Μύκοντι, αἵ πῦες νῆσοι πρὸς τὸν Αἰαθὸν πάλῳ
 κείται. Αἰαθὸν δὲ λέγει, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματῶται.

403. Κασνίαν.] τὴν Ἀφροδίτῃ, τὴν μοιχῇ. Κασνίαν δὲ,
 τὴν ἀδελφοποιόν τῶν γῶ ξένους ἀδελφούς, καὶ φίλους, τὰ ἐρωτι-
 κά ποιεῖ. οἱ γῶ ἐρωτῶντες 4 φραζέμεντες λέγουσιν, ἀδελφός μου,
 ἡ συγγενὴς ἐστίν. Μελινάειν δὲ, τὴν αὐτῇ, ὡς τὸ ἡδὲ τὴν
 συνουσίαν.

404. Λυπὲρ παρ' ἄδῳ.] ὁ λυπὲρ ὡς τὸ ἄδῳ

δεινάσει καὶ ὑβρίσει. καὶ ὅτε χαλεπὸς ἐστὶ τὸ γῆμα.

405. Ἡ μὲν παλδύσει.] ἥτις Ἀφροδίτῃ, ἡ γὰρ αὐτὴ ὁ
 ἔρας, μὲν καὶ αὐτὸν ἀρεῖται ἐν βρόχοις καὶ δίκῃς τοῦ οἷστρον,
 ἥτοι τῆς ἀκολασίας, ὡς ἡς, ὡς ληρούσιν, ἐν τῷ νῶ τῆς
 Αἰδώς τῇ Κασνίαν ἐμύγει. Οἷστρος δὲ, ζώοντι ἐν σμι-
 κρότατον, ὁ ἐγγινόμενος τὴν μαχαλαίαν ὅτ' ἐβόων, ἡ τοῖς ὡσιν,
 ἐκμαίνῃ αὐτὴς, καὶ ἀγεί κτ' κρημνῶν, καὶ θαλάσσης, καὶ πυρὸς,
 εἰ τῶν. καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ οἷστρον γενόμενος, ἐξῶς τῆς
 ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτ' ἡ γῆ.

406. Εἰεννύων.] αἱ Εἰεννύες, μυθικῶς πρὸς εἰς δαί-
 μονας, ὧν τὰ ὀνόματα, Τισφύνη, Μέγαιρα, Αἰκλῶ. καὶ κτ'
 μὲν Ἡσίοδον, καὶ λοιπὸν, ἐκ τῆς σαγόνων τῆς αἰμαθῆς τῶν
 αἰδῶν τῇ Κρόνῳ ἐχέοντο καὶ τῇ Αἰκλῶν, Εἰεννύες Νυκτὸς
 αἰαντὸς τέκνα. καὶ Ἐπιμενίδης ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας
 φησὶ γενέσθαι, λέγων,

Εκ τῆς καλὴς καὶ γῆς τοῦ χροῦ Ἀφροδίτῃ,
 Μαίραί τ' ἀδύνατοι, καὶ Εἰεννύες αἰολόδοχοι.

Αἰολοδοχοὶ δὲ Εἰεννύες, αἱ πμωρητικαὶ δυνάμεις, παρὰ τὸ
 ἐν τῇ ἔρα, ἥτοι γῆ, καὶ αἰν, ἡ ὡς τὸ τῆς ἀνέμῃ.
 Τισφύνη δὲ, ὡς τὸ πῆν τῆς φωνῆς. Μέγαιρα, παρὰ τὸ
 μεγάρειν καὶ φονεῖν τοὺς κακοὺς. Αἰκλῶ δὲ, παρὰ τὸ μὴ
 λῆγειν τὴν πμωρὴν τῆς τοιούτης. Κρόνος δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες,
 ὡς τὸ ἀρχαῖος καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς ταύτας δυνάμεις
 ἐπέχοντες.

408. Αἴσα δ' ἄλγῃ.] συνολικῶς φησὶν, ὅτι πᾶσα ἡ
 ἑλλὰς στενάζει διὰ τῷ ἐμῷ βίαν, τὴν ἐν γάμοις. 7 πολὺ
 γὰρ πάλῳ ἑλλὰς, τὸ μὲν νουαγῆσαι, βρωδῆσαι καὶ κῆτεσι θα-
 λασσῇ. οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένῳ γῆν ἐξῶς, ἐκεῖ
 θανατοῦται.

409. Αἰαθῷ.] ποταμὸς Ἡπείρου, ὃ καὶ Καλλίμαχος
 μέμνηται, λέγων ὕμῳ,

8 Αἰ δὲ βροχέμενοι παρ' ἀγκύλον ἰχθῶν Αἰαθῷ.

EMENDATIONES.

1 ὑποδεδυμένη τὴν Λητὴν, pro ὑποδεδυμένη τῇ Λητῇ, ex Phavorino. Quinetiam Αἰδὸς habent Bar. & Grav. 2 Ita legendum
 opinor, ἐπὶ δὲ καὶ ὑποστρέμουσῃ τῇ φέβῃ, ex τῷ παλαιῷ Impress. ἐπὶ δὲ καὶ τῇ φανύσῃ Phavorino. 3 Legendum ἡ Μύκων, non
 Μύκων. nam antea dixit Scholiastes Ajacem in Mycone insula jacuisse. 4 φραζέμεντες, pro φραζέμεντες, ex fide omnium MSS. 5 ἀκολα-
 σίας, pro ἀκολασίας, ex Bar. & Grav. 6 ἐπὶ τῇ γῇ, pro ἀπὸ τῇ γῇ, ex fide omnium MSS. Vult enim, Furias non vias homines inva-
 dere. 7 Πολὺ γὰρ πάλῳ, pro πολὺ δὲ πάλῳ, ex fide utriusque MSS. sensu id exigente. 8 Ita restitui hunc Callimachi versum,
 Αἰ δὲ βροχέμενοι &c. Impress. Αἰ δὲ βροχέμενοι Seld. Αἰ δὲ βροχέμενοι κρήνη Bar. Cl. Bentleius in suis Callimachi fragmentis (quæ non vi-
 deram cum priorẽ Lycophronis editionem emisi in publicum) versum hunc sic restituit, p. 387.

Αἰ δὲ βροχέμενοι παρ' ἀγκύλον ἰχθῶν Αἰαθῷ.

410^a Λειβήθεια σφίγγεσι Δωτίου πύλας

Οἷς ἐμὸς ἔσται κ' Αἰχρευσίῳ πάρος

Ρηγμῖνα δαδὸν ἐσεναγμένῳ γάμος.

Πολλῶν γ' ἐν σπλάγχνοισι τυμβωθήσε'

Βρωθεὶς^b πολυτοίχοισι χαμπέων γνάθοις

415 Νήριθμος ἐσμὸς^c οἱ δ' ἔτι ξένης ξένοι,

^e Παῶν ἔρημοι, δεξιῶσιν^d τάφοις.

Τὸν μὲν γ' Ἡῶν Στυμόνος^f Βισαλτία,

^g Αψωδίων ἄγχυρος, ἠδὲ Βισόνων,

Κεροζόφον πάγυρον^h Ἡδωνῶν πέλας

420 Κρύψειⁱ πρηνὴ^k Τυμφρησὸν αὐγάσαι λέπας.

Libethriæ Dotii cohibent portæ :

Quibus etiam juxta litus Acheru-
fium

Meæ lugebuntur diu nuptiæ.

In visceribus etenim balænarum
sepelietur

Multifidis devoratus maxillis

Infinitus numerus: alii peregrè
peregrini

Cognatis orbi intrabunt sepulcra.

Unum quidem Eon Strymonis Bi-
faltica,

Absynthiis & Bistonibus conter-
mina,

Nutricium phagrum prope Edo-
nos

Abfcondet, antequam Tymphre-
stum spectaverit collem ;

VARIANTES LECTIONES.

^a Λειβήθεια al. Et Seld. habet o eadem manu τῶ α superscriptum. ^b Al. πολυτοίχοισι. ^c Al. οἱ δ'. ^d ἐπὶ ξένης ξένοι MSS. uter-
que. ^e Παῶν Bar. ^f Βισαλτία Seld. alique. Βισαλτία Bar. Βισαλτία al. ^g Αψωδίων Bar. Αψωδίων al. ^h Ἡδωνῶν Seld. quod habuisse vi-
detur etiam Bar. Sed o illud emendator aliquis in ω mutavit. ⁱ Al. κρύψει. ^k Al. Τυμφρησόν.

410. Λειβήθεια.] πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἰὸς Ὀρφέως,
ὅς φησι,

Νῦν δ' ἄγε μοι κέρη¹ Λειβηθείας ἐννεπε Μοῦσα.

Δώπον.] ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνάπτηον Λειβηθείας. Πύλας
δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς σενὸν λίγῃ τὸ Δώπον, καὶ συγκατέειπεν
πυλῶν. Λέγει δὲ, ὅτι ὅσῳ γὰρ ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Αἰα-
θῶ ποταμὸς, καὶ τὸ Δώπον ἀκρωτήριον, (² ἔχουσιν ὅτι Ἐλ-
λάδα πᾶσα, καὶ τὸ μὲν Δώπον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Αἰα-
θῶ ἐν Ἡπείρῳ, καὶ τὰ ἄλλα τῆς Ἑλλάδος εἶπαι οἱ τόποι
εἰσὶν, ὥστε εἰ τις ἄρα τῆς Θράκης εἶπαι τὸ Βυζάντιον, καὶ
τὸ Αἶνον) εἶπαι οἱ τόποι ἐρημώσονται διὰ τὸς ἐμὸς γάμος.

411, 412, 413, 414. Οἷς ἐμὸς.] οἷσιν ἀνθρώποις
καὶ ἄλλοις ἀνθρώποις ἔσται διὰ τὸς ἐμὸς γάμους. Αἰχρευσία
δὲ, λίμνη ὅθεν Ἡρακλείας τῆς Πόντου, ὡς καὶ πόλις Ἀχέρων,
ὅς νῦν καλεῖται ὁ Σαωναῖος. μυθικῶς δὲ Αἰχρευσία, καὶ
Ἀχέρων, λίμνη, καὶ ποταμὸς ἄλλος παρὰ τὸ ἄλλο καὶ 4 Σι-
φίς ἔστιν τὸς ὅτι τετυμνωμένων συγγενῆς. 5 Πολλῶν γ' ἐν
σπλάγχνοισι χαμπέων καὶ κητῶν τυμβωθήσεται νήριθμος καὶ
ἀμέτρητος ἐσμὸς, βρωθεὶς ἐν πολυτοίχοισι * χαμπέων * γνά-
θοις, ἀντὶ τῆς κατεβρωθήσεται ὑπὸ τῶν θαλασσιῶν θηρῶν
καμπη γ', τὰ κήτη.

417, 418. Τὸν μὲν γ' Ἡῶν.] τὸ μὲν γ' κούροισιν
πάγυρον, λέγει δὲ τὸ Φοίνικα, τὸ πατὴρ πλείστον ἐστυγνύμενον καὶ
μισοῦντα ὑπὸ τῶν βροτῶν, ὅστις ὁ πατὴρ μὲν καὶ αὐτὸν ἐδου-
λεῖν ὁμοῖον καὶ τυφλόν, ὅπως ἡνιάδῃ εἰς τὸ νότον λέχεται τῆς
τῆρας, ἥτοι ὅτε ἐμύγη τῇ τῆς πατρὸς παλλακῇ, ὅ τῦτον
κρύψει ἡ Ἡῶν, ἢ ἡ Χρυσόπολις, ἢ Ἀμφίπολις, πόλις τῆς Στρυ-
μόνος, 7 ἡ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ, ἢ ἄγχυρος καὶ γείτων τῶν
Αψωδίων, καὶ Βισόνων, οἵτινες εἰσὶν ἐν τῇ Θρακίᾳ, πέλας

Ἡδωνῶν, καὶ τῆς Μακεδονίας· κρύψει δὲ καὶ τὴν αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν
τὸ Τυμφρησὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον. Ἡῶν.] πόλις Θράκης
ὅτι Στυμόνι, ἐνθα τὸ Φοίνικα τελευτήσασιν ἔσται ὁ Νεο-
πτόλεμος, ὡς καὶ ἔπειθ' ὅτι τὸ πατὴρ δα. καὶ τὸ τῶν Ἡῶν τῶν
τῶν καὶ Ἀθηνᾶς τὸς Μήδους ἐνίκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικη-
σασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηνᾶς Ερμῆος τῆς λιθίνης, καὶ ἐπέ-
ρριψαν.

Ἡν ἄρα κακῆνοι ταλαεχθροὶ, οἱ ποτε Μήδων

Παισὶν ἐπ' Ἡῶνι Στυμόνῳ ἀμφοτέρω,

Λιμὸν τ' αἰδῶνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἀρηα,

Πρώτοι δὲ τυμνωμένων ἔσονται ἀμνηστῶν.

τέτων δὲ τῆς ὀπτημαμάτων Αἰολίνης ὁ ἔκτωρ μέμνηται.
Στυμόν.] Στυμόν, ποταμὸς Θράκης. Βισαλτία δὲ,
καὶ Αψωδίοι, καὶ Βισόνες, ἐστὶν Θρακίαν. ὅθεν Ἀπολλωνίου
καὶ Ὀρφέως λέγει,

⁸ Βισονίη φέρμαγι καλῆς ⁹ ἐξήρχεν αἰοιδῆς.

Βισόνες δὲ, ὑπὸ ἰὸς Ἀρεῶς Βισόνες, ἢ ὑπὸ Τερψιχόρης.
Ἀσπιδίως δὲ καὶ Ἡδωνοί, ἐστὶν Θράκης.

419. Πάγυρον.] διὰ τὸ γνησιόν, καὶ σκληρόδεκτον, τὸ
Φοίνικα λέγει. Κεροζόφον δὲ, ὅτι πᾶσι δὲ ὄντα Ἀχλὴν ἀνέ-
στρεψε. κούροισιν δὲ εἶπε πάγυρον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς
πινυνομένης παγύρου. ἐστὶ γὰρ πάγυρος μικρὸς, ὅς τῆς θαλασ-
σίαν πίναν τρέφει, καὶ δὲ φησὶν ὁ Ὀππιδανός. Ἡδωνοί, καὶ
Ἡδωνες, Θρακίαν ἐστὶν. ¹⁰ ἀλλ' οἱ μὲν Ἡδωνες τῶν ὀρε-
θαλασσίαν οἰκοῦσιν, Ἡδωνοὶ δὲ τῶν μεσσηνίων.

420. Τυμφρησός.] πόλις, καὶ ὄρος Τραχινῶν, ὑπὸ τῆς
Τυμφρησὸς πρὸς Βασιλέως, ἢ Τέμπεραν, ὑπὸ Ἡρακλείου.
λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἢ τὸ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐ-
φορίαν, ¹¹ Βουκολέαν Τρυφινίδα Τυμφρησὸς αἰπῆς.

EMENDATIONES.

¹ Λειβήθεια Bar. ² Parenthesin heic posui, ut sensus fieret manifestus, qui antea paulo obscurior fuit. ³ Σαωναῖος, pro Σαωναῖος,
ex Thauorino, Σαωναῖος Grav. ⁴ Malui Σιφίς, cum Thauorino, & omnibus MSS. quam αἰπῆς cum Impressis. ⁵ Ita emendavi hunc
locum, ex utroque MSS, quem Impressa edidit. corrupte hoc modo proferebant. πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι χαμπέων καὶ κητῶν τυμβωθήσεται
νήριθμος.] καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς βρωθεὶς &c. ⁶ Sic legendum arbitror hunc locum. Eon enim, Amphipolis, & Chrysolopolis, diversi sunt
ejusdem urbis nomina. Τῶν κρύψει ἡ Ἡῶν ἢ χρυσόπολις ἢ ἀμφίπολις πόλις τοῦ Στρυμόνου. Impress. τοῦτον κρύψει ἡ Ἡῶν πόλις τοῦ Στρυ-
μόνου. MSS. omnes. ⁷ ἢ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ Bar. ἢ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ Seld. Θρακικὴ etiam habet Grav. ἢ Βισαλτία καὶ Θρακικὴ Impress.
⁸ Βισονίη substitui, pro Βισονίη. ⁹ Εξήρχεν Bar. ¹⁰ Ita lego cum Seld. ἀλλ' οἱ μὲν Ἡδωνες σκληρόδεκτον οἰκοῦσιν Bar. & Grav. καὶ
θαλασσίαν Impress. ¹¹ Βουκολέαν Τρυφινίδα Τυμφρησὸς αἰπῆς Bar. Τρυφινίδα Τυμφρησὸς habet etiam Grav. cum Impressis consentit Seld.
nisi quod pro Τρυφινίδα, quod corruptum videtur, habeat Τρυφινίδα & isti priori superscriptam.

^a Τὸν πατεὶ πλείστον ἐσυγρημύμον βροτῆρ,
Ομηρεν ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
Οτ' ^b εἰς νόσον τρήωνος ^c ἠυνάαθη λέχος.
Τελοσὺ δὲ ^d ταρχύσουσι ^e Κερκάφει ^f νάπη
⁴²⁵ Καύηκας, ἐκ ^g ἀποθεν ^h Αλέντα ποτῆρ.
Τὸν μὲν, Μολοσοῦ, ⁱ Κυπέως, Κοίτη κύκνον,

Patri maximè omnium invisum,
Qui eum perforatis lucernis excæ-
cavit,
Quando in adulterino Columbæ
cubuerat lecto.
Tres verò sepelient Cercaphi fal-
tus
Laros, non procul ab Alente flu-
vio.
Primum quidem, Molossi, Cypei,
Cubicularis Cygnum,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

^a Τὸν πατεὶ πλείστον Seld. ^b Al. εἰς. ^c ἠυνάαθη Bar. ἠυνάαθη al. ^d Ταρχύσουσι Bar. Ταρχύσουσι al. ^e Κερκάφει Bar. eandemque lectio-
nem in Scholiis retinet. ^f Νάπας Seld. ^g Αποθεν al. sic etiam Seld. sed isti ω habet o superscriptam. ^h Αλέντα al. ⁱ Κυπέω Bar.

421, 422, 423. Τὸν πατεὶ πλείστον ἐσυγρημύμον βρο-
τῶν. Φοῖνιξ ὁ Λωόντορος, ἢ ἡ μιν πλείους αὐτὸ Κλεοβόλους,
ἱεραίας, μιν εἰς τῇ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατὰ
πινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτῆς. Φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς
Πηλέα, καὶ ὅς ἀπαγαγὼν αὐτὸν πρὸς τὴν Χείρωνα, ἔπεισεν
εὐγὴν γενέσθαι αὐτῶν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, τὸ δὲ
ἄλλοθεν ἔστω ἔχθρ'· Μιγύτα τῇ παλλακῇ γνοὺς αὐτὸν ὁ πα-
τὴρ, κατηράσατο μὴ τεκῆιν πύδας, οὐς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει.
ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθε πρὸς τὸν Πηλέα, καὶ ὅς ἀπαγὰν αὐτὸν εἰς
τὸ ἄντρον τῆς Χείρωνος, ἔδειξεν αὐτῷ τὴν Ἀχιλλεῖα ἐκείνῃ πα-
δουμένην, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ, εἰπὼν, Ἰδὲ καὶ παῖς
σου, ἀγαγε ἔν αὐτὸν τῷ λοιπῷ, καὶ πάλιν ὡς περὶ τῆς πα-
τὸς φίλον ἀνάγειν ἕλθῃ. καὶ τότε χάριν ἐμυθεύσατο, ὅτι
ἀπεκόμισεν ὁ Πηλεὺς αὐτὸν πρὸς τὴν Χείρωνα, καὶ ὅς ἐπέπαισεν
αὐτὸν πάλιν βλέπειν. καὶ ὁ Ὀππιανὸς δὲ τὰ τέκνα φάσκει
φίλτερα καὶ βίβαιοι λέγει. Ὅτι δὲ συμβολικῶς καὶ νοεῖν τὴν
φύσιν τῆς Φοίνικος, ἀλλὰ τὸ ἀπαιδὲς γενέσθαι, καὶ ἔχθρ' ὡς οἱ
πολλοὶ φασί, παραμυθίας, καὶ Ομηροῦ φησὶν ἐμοὶ σπῆναι,
ὡς ἀπὸ τῆς Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλεῖα,

2 Οἶον ὅτε πατρὸς λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Φεύγων νεέεα πατρὸς, Ἀμύτορος Ὀρμυρίδαο,
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χροάσατο χυλικομοιοιο,
Τίω αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀπμάζεσκε δ' ἀκοιπν,
Μιντὴρ ἐμὴν, ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λιατέσκετο γένων,
Παλλακίδι περιμυλῶμαι, ἵν' ἐχθίρετε γέροντα.
Τῇ πόδωμι, καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτῇ οἶδεϊς,
Πολλὰ κατηράτο, συγχεῖν δ' ἐπεκέλευτ' Ἑειννός,
Μὴ ποτε γούμασιν οἷσιν ἐβρέθεαι φίλον υἱόν
Εἴ μεδεν γυαῶτα. θεοὶ δ' ἐτίλειον ἐπαρὰς,
Ζεὺς τε χαλκὸν ἔθηκεν, καὶ ἐπαυὴ Περσεφόνεια.

Καίτοι τοῖσιν φησὶν,

— Ἀλλὰ σε πύδα, θεοὶς ὀπείκειν Ἀχιλλεῦ,

Ποιδύμι, ἵνα μοὶ ποτ' ἀνέκτα λογιὼν ἀμύμης.

424, 425. Τελοσὺ δὲ. τὰς δὲ τρεῖς καύηκας καὶ λάρους,
ἦτοι γηραιὸς, ἦτοι Κάλχαντα, Ἰδρυμένα, καὶ Σθένελλον,

ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπη καὶ οἱ σῶνδενδρεσι τόποι τῆς
Κερκάφει. ὁ δὲ Κερκάφει, ὅρος Κολοφῶντος ὄρεος, ἐκ ἀποδεν
τῆς καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῆς 4 ποτῶν καὶ
ὑδάτων τῆς Αλέντης, ποταμοῦ Κολοφῶντος. Αλέντα δὲ, καὶ
ἐκ Αλέντης, Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτὸς ὠνόματε,
5 διὰ τὸ ἐκ γῆρας λάρους εἶναι, ὡς οἱ λάρους καὶ καύηξ δὲ, ὁ
λάρους, καὶ Αἰνιάντας, ὡς φησὶ καὶ Ἰππώναξ,

7 Κίμων δὲ ὁ πανδάλιος ἄμμορος καύηξ.
Αποδεν. τὸ πο μιν ἐν γράφει. ἔτσι δὲ ἀγνοοῦντες τὸ μέ-
τρον, μέγα τῶτο γράφουσιν. οὐ δὲ γίνωσκε, ὅτι τὸ διατὸ ἐκλείπειν
διώματα, ὅτε βέλεται ὁ σιγῆς, ἵσως τοῖς διπλοῖς ὡς καὶ
πρὸς ἐμὴν σοι, εἰς παράδειγμα ὅτι ἀπαγαγὼν τὸ,
Τρῶες δὲ ἐβρέγυνται, ἐπεὶ ἴδον αὐτὸν ὄφιν.
εἰ δὲ μέτρον τῶτον νομίζεις, ἀκουσον καὶ τῆς καὶ 9 τῆς Μι-
μνῆς τῆς ζωγράφου χαλῶν ἰάμβων Ἰππωνακίαν σίχων,

10 Μιμνῆ κακομήχανε, μινεπὶ γράφης
Ὅφιν σφίγγος ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ,
Ἀπ' ἐμβόλῃ φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην.
Αὐτὴ δὲ, αὐτὴ συμφορὴ τε, καὶ κληδὼν,
Νικύρτα καὶ Σάβαντι πρὸ κυβερνήτην,
Ἦν αὐτὸν ὄφιν τ' ἀντιπλήμον δάκνη.

Ἰδὲ, ὅφιν τὸ ὁ μιν ἐν ἐκείνῃ ὑπὸ τῆς φάσεως ὄντος,
ὡς καὶ ἔτερα μνεία εὐρήσεις σκοπῶν. ἔτσι καὶ τὸ ἀποδεν μιν ἐν
ὄν, μακρὸν λογιζέτω τῇ τοῦ 5 ἐπεκρίσει. οἱ δὲ τῆς μέ-
τρον ἀμαθείας μέγα τῶτο γράφουσιν, καὶ ἔστι ἵσασιν ὅτι μέγα
ἔστιν. οὐ δὲ εἰ μέγα τῶτο γράφουσιν, καὶ λέγει, ὅτι ἐπεκρίσει
Ἀθηναίᾳ μέγα τῶτο γράφω, ὡς τὸ 11 δῶτης, πώτης, καὶ τὰ
ὅμοια.

426. Τὸν μὲν Μολοσοῦ. 12 εἰπὼν τρεῖς ἄνω, νῦν λέγει
ἕνα ἕκαστον, καὶ πρὸς τὴν Κάλχαντα. Μολοσοῦ, Κυπέως,
καὶ Κοίτη, ὁπότετα Ἀπύλωντος. Μολοσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσ-
σίᾳ πηγά. Κυπέως, τῆς δίκης ἱματίου ἐνδύοντος ὁ αὐτὸς
γὰρ ἔστι τῆς ἡλίου κυπῆς δὲ, τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτη, ὅτι
σπερμολόγος ὁ ἡλίου, καὶ σπινθηρίας αἵτης, ὡς ζωγράφος.
Κύκνον. τῆς Κάλχαντα, διὰ τὸ γηραιὸν, καὶ μαντικόν, καὶ τὸ οἶ

E M E N D A T I O N E S.

1 Καὶ ὁ Ὀππιανὸς δὲ φησὶ, τὰ τέκνα εἰς. Impressi. Ego illud φησὶ, ut prorsus inutile, delevi, sequutus Phavorinum, & utrumque
MSS. 2 Ita restitui, & in ordinem digessi hos versus ex nona Iliade, qui in Codicibus MSS. Impressique, variis modis erant corrupti.
3 Ita emendavi ex eadem Iliade, cum prius scriptum esset; ἵνα μὴ ποτ' ἀνέκτα λογιὼν ἀμύμης. 4 Ποτῶν, pro ποταμῶν, ex Grav. quæ
lectio ut Lycophronis textui, sic etiam sequenti explicationi magis accommodata est. 5 Hanc lectionem MSS. Codd. acceptam debeo.
6 διὰ τὸ γῆρας. καὶ λευκὰς εἶναι ὡς λάρους Impressi. 6 Καύηξ, pro καύης, & paulo post, ex Seld. 7 Κνίμων ὁ πανδάλιος ἄμμορος καύης
Bar. & Grav. 8 Παπαγαγὼν lego cum omnibus MSS. παπαγαγὼν corrupte Impressi. 9 Τοῦ Μιμνῆτος ζωγράφου Seld. τῆς μινεπὶ ζωγράφου
Impressi. 10 Μιμνῆ τῆς ζωγράφου Bar. lectionem nostram jam reperio confirmari à Grav. 11 Μιμνῆ κακομήχανε μινεπὶ γράφης ὄφιν τελέφους
ἐν πολυζύγῳ (πολυζύγῳ Seld.) ὡς ἀπὸ ἐμβόλῃ φεύγοντα (φεύγοντα Seld.) πρὸς κυβερνήτην. αὐτὴ γὰρ εἶναι (ἐστὶ Seld.) συμφορὰ (συμφορὰ Seld.) τε
καὶ κληδὼν; (interrogationis signum deest in Seld.) Νικύρτα καὶ Σάβαντι πρὸ κυβερνήτην, ἢ αὐτὴν ὅφιν τ' ἀντιπλήμον δάκνη Impressi. Μιμνῆ κακο-
μήχανε μινεπὶ γράφης ὄφιν, τελέφους ἐν πολυζύγῳ. ἀπ' ἐμβόλῃ φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην. αὐτὴ δὲ αὐτὴ συμφορὰ τε καὶ κληδὼν. Νικύρτα καὶ Σάβαντι τῆς κυ-
βερνήτης. ἢ αὐτὴν ὅφιν τ' ἀντιπλήμον δάκνη Bar. Hæc ego in Iambicos digessi. Cæterum in quinto versu pro Σάβαντι Grav. habet δίδωνι. Existat
vero Poemation quoddam de Helena à Fed. Morello editum, cujus interpres Græcus Hipponactis versus citavit. Atque is nobiscum
legit Μιμνῆ τῆς ζωγράφου. At v. 4. συμφορὰ γὰρ καὶ κληδὼν. Quam lectionem germanam existimo: nam κληδὼν sæpe pro ingruenti
calamitate accipitur. Dein v. 5. Νικύρτα, καὶ Σάβαντι. Et v. 6. Τὸν τικνέμον δάκνη. 11 Δῶτης, πώτης Impressi. & non refert, utrum cum
o. vel ω scribantur; mihi tamen magis placuit ω, quam habent Bar. & Grav. eandemque in Seld. reperio, & o supra scriptam.
12 Εἰπὼν, pro εἰπον, ex Bar. & Grav.

Συὺς ὠδραπλαγχθέντα θηλείας ^a τόκων,	Suis feminae qui aberraverit à par- tubus,
Οτ' εἰς ὀλυύθων δῆεν ἐλκύσας σοφίῳ	Cum in grossorum certamen cal- lidum trahendo
Τὸν ^b ἀνθάμελλον, αὐτὸς ἐκ μαντρυμάτων	Æmulum, ipse lapsus fatalem
⁴³⁰ Σφαλεῖς ἰαύσθ' ὅ μεμορμήρον πότμον.	Ex vaticiniis dormiet somnum.
Τὸν δ' αὖ, τέταρτον ^d ἐγγόνων Ερεχθέως,	Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Αἰθωνος ^c αὐτάδελφον ἐνπλασταῖς γραφαῖς.	Æthonis germanum in historiis fictis.
Τείτον δέ, τῷ ^e μόσυνας Εκτύνων ποτὲ	Tertium, Filium ejus, qui Ecteno- rum quondam
Σπερρᾶ δικέλλη ^h βουκαφήσαντος γόνον,	Turres valido subruit ligone,

VARIANTES L E C T I O N E S.

^a Τόκων Bar. τόκους Seld. ^b Ανθάμελλον Seld. ^c Al. σφαλεῖς. ^d Εγγόνων Seld. ^e Al. Αὐτάδελφον. ^f Πλασθῶς Bar. alique. ^g Μόσυνας Bar. alique. ^h Βουκαφήσαντος Seld. alique.

κύκνοι παρηνώσκουσιν ἑαυτῶν τελευτήν, καὶ λιγυρώτατον τότε
ἄδουσι μέλῳ, ὡς που μέμνηται καὶ Αἰθάλῳ λέγων,

¹ κύκνε δίκλυ,

Τὸν ὕστατον μέλῳσσα θανάσιμον γόνον.

τὸ γὰρ ὄρνειον τῷτο ἱερὸν ἔστι θεοῦ ὄρν.

427. Συὺς ὠδραπλαγχθέντα.] Αἰθαίρας καὶ Απύλωνος
Θέσων, ἢ Κάλχας, ὃ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήσκει, ὅτε
κρίθῃσι ἐαυτῇ ἐνύχῃ μάντι. μὲν δὲ τῷ Ιλίῳ πέριπτον αὐ-
τὸς ὁ Κάλχας, καὶ ἑτεροί, Αμφίλοχος, Λεοντεύς, ² Ποδα-
λείου, Πολυπότῃς, ἐν Ιλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν, εἰς
Κολοφῶνα περὶ πορεύονται, καὶ αὐτὸς Κάλχαντα. ὠδο-
πλαχθέντων γὰρ παρὰ Μόλῳ μάντι, ἢ Απύλωνος καὶ Μαν-
τούς, ³ καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτῇ φιλονεικῶσιν διὰ μαν-
τείαν, συκῆς ἀγρίας ἐσώσης, ἥρετο Κάλχας ⁴ καὶ Μόλῳ, πό-
σους ὀλυύθας ἢ συκῆ φέρει; ὁ δὲ Μόλῳ, μυελὸς ἔστι, καὶ
μέδιμνον, καὶ ἕνα ὀλυύθον σπείρον, καὶ εὐρέθῃ ἔσται. Μόλῳ
ἢ ἥρατῃσιν Κάλχαντα περὶ συκῆς ὅτι τὴν ἐσώσης, πῶσα καὶ
ρας εὖ ἔχει; καὶ πότε τέλη; ἢ δὲ μὴδὲν εἰπόντος, αὐτὸς
εἶπε, δεκά χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἰς ⁵ ἀγρῷ, τέλει δὲ αὐτὸν
ὧν γενομένων, καὶ ἢ χρησμὸν ὁ Κάλχας σπυρίεις, ἀδυμήσας
τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἐαυτὸν ἀνείλεν. Φήληξ, ὀλυύθῳ,
συκῶν, καὶ ἰσάς, ἀφάρευσεν. Φήληξ γὰρ, τὸ ἀγρίον συκὸν λέ-
γεται. ὀλυύθῳ, τὸ ἥμερον μῆν, ἄωρον δὲ. Σύκον, τὸ
ὠειμον. ἰσάς δὲ, τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον.] δευτέρων ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς
εἶπε τέταρτον; καλῶς ἔχει τὸ τ' ἡρατῆς, καὶ σκόπῃ, ἀνώτερον
γὰρ εἶπε, τὴν πρῶτην ἢ θάπησιν αἱ νάπη καὶ Κερκῆρα, καὶ
Κάλχαντα ὡς ὅταν, δι' αἰ ἐπομῆ. αὐτὸ δὲ, ἡτοι δ' αὖτερον
δὲ, τὸν τέταρτον γενεᾶν ἑλκονίαν ἀπὸ τ' Διὸς, λέγει ἢ τ'
Ιδομνέαν. Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης, Μίνως, καὶ Ραδάμανθυς, καὶ
Φοῖνιξ. καὶ Μίνωος καὶ Πασίφης, τῆς Ἡλίας, Δουχαλίαν. Δου-
χαλίαν δὲ καὶ Κλεοπάτραν, Ἰδομνέαν. Ψεύδῃ περὶ Ἰδο-
μνέας, λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι. Ομηροῦ
γὰρ ἐν Ὀδυσσεΐα λέγει,

Πάντας δ' Ἰδομνέας Κρήτιον εἰσάγα' ἐταίρους,

Οὓς ἄγε ἐκ πολέμου, πύλῳ δὲ οἱ ἔπ' ἀπύρα.

ἐν Κρήτῃ ἢ κατὰρας, ὑπὸ Λεύκῃ, ἢ 7 Αμύκῳ τ' Τάλλῳ,
εἰσασσάντων, καὶ δεκά πύλεις πορθησάντων, καὶ Κρήτης ἐκ-
βάλλεται. Ερεχθέως.] ὁ Ζεὺς ἐν Αἰθώλῃ, καὶ ἐν Ἀρκα-
δίᾳ πύματα. ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι καὶ δοῦναι τ' Ῥέαν τῷ Κρόνῳ
λίθον ἀπὸ Διὸς. ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθαι, τὸ κινῶ. δι' αὐτῶ γὰρ
οἱ σεισμοί.

432. Αἰθωνος αὐτάδελφον.] ἢ Ἰδομνέαν. Αἰθωνος
δὲ πνις, καὶ Ὀδυσσεὺς λέγουσιν. ἐκ ἑστ' ἢ τῷτο, ἀλλ' οὕτω
λέγει, τῷ ἐν πλάσμασιν Αἰθωνος. φησὶ δὲ καὶ τὸ ἡρατῆς,
ἢ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ἀπειλῶν εἰς τ' Ἰθάκῃ ἀγνα-
σος, ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἰθων καλοῦμαι, ⁸ εἰμὶ δὲ ἐκ
Κρήτης 9 ἀδελφὸς Ἰδομνέως.

433. Τείτον δέ, τῷ μόσυνας.] εἰπὼν ἀνώτερον ὡς
τον, καὶ δευτέρων, ὡς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν
λέγει καὶ τῷ τείτον, ὡς ὅταν ὁ Σθένης. καὶ τῷτο πάλιν ψεύδος.
ὁ γὰρ Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀελαβῆς ἦλθεν εἰς τὸ Ἀργεῖον, καὶ
σὺν αὐτῷ, ὧν εἰς καὶ ἦν ὁ Σθένης, ἡνίοχος γὰρ αὐτῷ.
¹⁰ περὶ δὲ τ' εἰς Ἀργεῖον αὐτῶν ἐλκύσεως ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ομη-
ρος λέγει. ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναρπιδύναι τὸν Αἰ-
γιαλέαν, καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, φεύγει εἰς Δαυνίαν, ἥ τις καὶ
¹¹ Καλαβεία λέγει. Μόσυνες.] κυρίως τὰ ξύλινα τείχη,
νῦν δὲ κατὰ χρηστικῶς τὰ τείχη τῶν Εκτύνων καὶ Θηβαίων
λέγει. ἐκ οἷσα ἢ ὅταν καλεῖ τὰς Θηβαίους Εκτύνους, εἰ μὴ
πῶς ἔπος φησὶ, ¹² τὴν ἐκ κίλων ποτὲ διεδάλλοντο γὰρ οἱ
Θηβαῖοι, ὡς κίλωνες καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ
τὸν ¹³ χορὸν δαδασκαλον Αἰνέων φησὶν, ¹⁴ Ἀγὲ δὲ, πίνουσιν τῷδε,
καὶ τῷδε, εἰ φάγομεν ἀργαῖον ὄνειδος, Βοιωτῶν αὖ. ἄλλῳ
δὲ πῶς ἰσοεικὸς φησιν, Ταντες, ἔδνῳ βάρβαρον, τὰς Θηβας
παρώκισται. οἱ δὲ ἰδιῶ καὶ ἰδιωπομένων ¹⁵ ὡς ἀφ' ὧν τ'
ὀνόματι ἐποίησαν, ἀπὸ τ' εἰπεῖν τὰς Βοιωτῶν, ὡς Βοιωτῶν
λέγοντες. μέμνηται ἢ τ' ἔδνῳ τῷδε καὶ φησὶν ὁ πρῶτος,
ἐν δράματι Πλευρώνιας, λέγων,

E M E N D A T I O N E v.

¹ Κύκνε, pro κύκνοι, ex utroque MSS. ² Ποδαλείου, pro ποδαλείου, ex Seld. ποδαλείου corrupte Bar. & Grav. ³ Ita distingo cum
Seld. καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικῶσιν, διὰ μαντείαν συκῆς Impress. ⁴ Τὸν Μόλῳ, pro τῷ Μόλῳ, ex Bar. & Grav. ⁵ Ἀγρῷ reposui ex
omnibus MSS. ἢ ἄγρῳ Impress. ⁶ Εκατόν substitui, pro ἑκατόν, ex omnibus MSS. ⁷ Αμύκῳ, pro Αμύκῳ, ex utroque MSS. ⁸ Εἰμὶ δὲ,
pro εἰμὶ δὲ, ex omnibus MSS. ⁹ Αἰθώλῃ, pro ἀθώλῃ, ex Grav. ¹⁰ Πηλῷ, pro πηλῷ, ex omnibus MSS. ¹¹ Καλαβεία pro Καλαβεία hic, &
alii in locis quamplurimis. Hoc mendum Auctoribus ita irreptit passim, ut Καλαβεία, pro Καλαβεία, & rursus Καλαβεία, pro
Καλαβεία legatur; cum tamen distinge Καλαβεία regionem, Καλαβεία insulam significet. Eum in modum apud Strabonem pro Κα-
λαβεία insula, posita est Καλαβεία regio. Idem manifeste invenies & apud Suidam. Johanne Franciscus Picus in Commentariis suis
insulam Calauriam, & Calabriam dici scribit, mendosorum Codicum (ut opinor) deceptus errore. Nicolai Gerbelius. ¹² Sic emendavi
locum istum, ex omnibus MSS. quem mendosissimum habent Impressi, τὴν ἐκ κίλων. πῶς; διεδάλλοντο γὰρ, &c. ¹³ Χορὸν δαδασκαλον
Αἰνέων Seld. χορὸν δαδασκαλον Αἰνέων Bar. Vid. Pindar. Olymp. VI. v. 149. ¹⁴ Ἀγὲ δὲ ποίηται uterque MSS. ἢ γὰρ φησὶ ποίηται Impress.
¹⁵ Πηλαγίαν, pro πηλαγίαν, ex Bar. & Grav. [†] Τῆς Ἡλίας, pro τῇ Ἡλίας, ex Grav. Nam Ραῖσφαις Solis filia erat.

437 Ον Γογγυλάτης ἔϊλε, ^a Βελαῖρος, Μυλάς,
^b Αἰηλάτῳ μάστῃ ^c συνθραύσας ^d χέρας,
^e Ἡμος ξυναίμοις πατρὸς αἰ Νυκτὸς κόρα
 Πρὸς ^f αὐτοφόντε φελῶν ὥπλιζ ^g μόρε.
 Δοιοὶ δὲ ρείθρων ^h Πυράμα πρὸς ἐκβολαῖς
 440 Αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι ⁱ Διηραίνε κύνες
 Δημήτερες, αἰχμάσσει λοιδοῖαν βολῶ,
 Πύργων ὑπὸ πύρρῃσι ^k Παμφύλα κόρης.

Quem Gongylates interfecit, Con-
 filiarius, Pistor,
 Violento flagello caput confrin-
 gens,
 Quando patris Germanos Noctis
 Filiae
 Ad mutuae cupidinem armarant
 mortis.
 Duo ad Pyrami fluentorum ostia
 Mutuis mortui caedibus Deræni
 Canes, ultimo pugnabunt præ-
 lio,
 Sub Pamphyli Filiae turrium ra-
 dicibus:

VARIANTES LECTIONES.

^a Βελαῖρος Seld. ^b Αἰηλάτῳ alii (in quibus MSS. uterque) cum tenui spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scholiaften. ^c Συνθραύσας Etymolog. συνθραύσας Bar. ^d Κόρα Etymolog. & Seld. ^e Ἡμος, alias cum tenui, alias cum denso spiritu pingitur. ^f Αὐτοφόντῳ MSS. uterque, & alii. ^g Μόρε MSS. uterque, & alii. ^h Πυράμ Bar. ⁱ Αἰ. Δηράν. ^k Παμφύλου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet.

ⁱ Στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπιστάρα ποδὶ
 Τανίῳ, ὅς γ' αἶν ἀρχαῖον λείως,
 Πεδία δ' πάντα, καὶ παράκλιον πλάκα
 Ωκεῖα μάρμοις φλὸξ ἰδαίνυτο γνάθοις.
 Γόνυ δὲ τ' Καπανέως τ' κατασκάψατος, ἢ τὴν κατὰ σκάψον-
 τος καὶ μέλλοις κατασκάψαι τὰ τεῖχη τ' ὀκῶν, ὁ Σθένηςλος
 ὑποήρχει.

435. Ον Γογγυλάτης. ὄντινα Καπανέα εἶλε καὶ ἐφόνευσεν
 ὁ Ζεύς, ὁ Γογγυλάτης, δι' ἧς αἰ γογγύλα καὶ αἰ συνεσφιγμέναι
 χεῖρες κινουῖν. ὁ Βουλαῖος, δι' ἧς καὶ τὸ βελούειν τοῖς ἀν-
 θρώποις ὀφείν. ὁ Μυλάς, δι' ἧς ἀνθρώποι καὶ τὰς μύλας, καὶ
 τὰς ὀδόντας κινουῖν. ἢ ὁ ἀρτοδότης, ὑπὸ τ' μύλης.

436. Αἰηλάτῳ μάστῃ. τῷ κεραυνῷ, ἢ τῷ ἄραν
 ἐλαυροῦν, ὅθεν φιλώτων. ἢ τῷ τὸς ἀγῆς καὶ μεμασμένους
 ἐλαύνοντι, ὅθεν δασιωτών. ὅπ δὲ ἀγῆς, ὁ μυσταρὸς, ἐξ ἧς
 λέγει καὶ ὁ ἀγῆς, ὁ μυσταρὸς, ἱππῶν αἶψα φασιν.

2 Ως οἱ μὲν ἀγῆς Βαπάλῳ κατὰ γῆν, Εὐ-
 κλείδῃς ἐν Φοινιάσις φασιν.

3 Καπυεύς δὲ, πῶς εἰποῖν. ἄν, ὡς ἐμάνετο;
 Μακροῦν καὶ γὰρ κλίμακα πρὸς ἀμείβεσσι
 ἔχων ἐχάρη, καὶ πρὸς ἐκὸς πασέ,
 Μὴ δ' αὖ τὸ σπινθὸν πυρὶ νιν εἰρᾶσθαι Διὸς,
 Τὸ μὴ ἔκαστ' ἄκρον περιγύμνω ἐλεῖν πόλιν.
 Καὶ ταῦθ' αἶψ' ἠγρόδου, καὶ πετρεμένῳ
 Ἀνείρ' ὑπ' αὐτῷ ἀσπίδι εἰλίξας θέμας,
 * Κλίμακος ἀμείβων ξέος ἐν κλάτῳ βάθρα. *
 Ἡδὲ δ' ὑποδράντων γέισα τεύχεαν,
 Βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν, ἐκλύπησε δὲ
 Χθονί.

Τὰ δὲ τῷ ὀκῶν τεῖχη ἔκλιναν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζήνῳ,
 παῖδες Ἀντιόχῃς, θυγαῖς Ἀσσωπὸς, ἢ συμμυαῖς ὁ Ζεὺς
 ἔτεκεν αὐτάς.

437, 438. * Ἡμος ξυναίμοις. *] Τὴν βουκαφύσαντες
 τὰς ὀκῶν, ἢ τὴν κεραυνῷ τῷ Καπανέως. πῶς; ἡνίκα αἰ
 τῆς Νυκτὸς θυγαῖς, * Εἰννύες, * ὥπλισαν τὰς ἀδελφὰς
 πρὸ αὐτῶν πατρὸς, λέγει δὲ Ετεοκλέα καὶ Πολυαῖκλον. πρὸς τὴν
 ὥπλισαν; πρὸς φελῶν καὶ ὀπιδυμῶν. * αὐτοφόντε μόρε, δη-
 λονόπ' ἐφερμύδωπον τὸ ὄχημα. * Αὐτοφόντῳ δὲ, τ' ὑπὸ
 ἀλλήλων μέλλοντα αὐτὰς ἀνελεῖν. ἢ τ' ἰσοεῖα τοιάδε. Οἰδί-
 πους ὁ Λαῖος παῖς, ἀνελὼν τ' πατέρα ἀγνοῖα, ἐμοῖος καὶ τῷ
 μητέρα Ἰσμήνην γῆμας, ὡς φασιν Ομηροῖ ἐν τῇ Οδυσσεΐα,
 ———— ὅδ' ὁν πατέρ' ἐξαναείξας

Γῆμε.
 ἔχον ἐξ αὐτῆς Ετεοκλέα, καὶ Πολυαῖκλον, καὶ 4 Ἰσμήνην, καὶ
 Ἀντιόχῳ. ὅθεν Ετεοκλῆς, καὶ Πολυαῖκλος ἀδελφοί, καὶ υἱοὶ ἦσαν
 Οἰδίποδῳ. ἀναγινώσκοντας δὲ τ' μητέρα, αὐτὸν ἐτύφλωσαν.
 αὐτῇ δὲ μήτηρ ἀγρόναις δώλετο, ὡς καὶ Ομηροῖ,
 Ἀλκμήνῃ βερόχον αἰπῶν ἀπ' ὑψηλοῦ μελάρου.
 Ετεοκλῆς δὲ, καὶ Πολυαῖκλος πρὸ τῆς βασιλείας μαχόμενοι,
 αὐτὰς ἀνείλον. ὁ μὲν Ετεοκλῆς, ὀκῶν ὑπομαχῶν. ὁ δὲ
 Πολυαῖκλος, μὲν τῷ Ἀργεῖον πορδῶν αὐτὰς. Ἀδρασος γὰρ ὁ
 Ἀργεῖος τ' θυγαῖς αὐτῆς τέτρω παρέχον. μετ' ὧν καὶ
 Καπανέως, ὅς τις μέλλων πορθεῖν τὰς ὀκῶν, ἐκεραυνώθη ὑπὸ
 τ' Διὸς. μέμνηται αὐτῶν καὶ Ομηροῖ ἐν τῇ δ' τ' Ἰλιάδ. καὶ
 ἐν τῇ ζ'.

439. Δοιοὶ δὲ.] οἱ δὲ δύο μάντις, Μόψος, ὁ υἱὸς
 Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τ' Τειρεσίης καὶ ὁ Ἀλκμαίωνος
 5 ἀδελφός, Ἀμφίλοχος, ὁ δὲ Επειφύλης, τ' ἀδελφὸς Ἀδράστου
 τὸ βασιλεὺς, καὶ Ἀμφιάρεω τ' μάντις παῖδες παῖς.

440, 441, 442. Οἱ κύνες.] οἱ μάντις, οἱ γνήσιοι, ὁ οἱ
 ἐδάδες τ' ἐν Διηραίνῃς, τότῃ Ἀδύρων, τιμωμένοι Ἀπεί-
 λωνος, 8 μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιῶνι, αὐτοκτόνοις καὶ
 ταῖς ὑπὸ ἀλλήλων σφαγαῖς δμνηνέτες καὶ τεθνηκότας, αἰχμά-
 σσει καὶ πολέμῳ σφύσσει τ' λοιδοῖαν βολῶ. τὸ δὲ ὄχημα χαιεν-
 τισμός, ὅθεν γὰρ ἀποθανόντων πολέμῳ. ἐστὶ δὲ καὶ κακόπλοσος,

EMENDATIONES.

1 Hos Phryniachi versus emendavi, & in ordinem digessi, cum in aliis Codicibus indistincte, & mendose scripta essent. κατὰ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπιστάρα ποδὶ ὑπὸ τῶν, ὅς γ' αἶν ἀρχαῖον λείως, παρὰ τὰς πάντας καὶ παράκλιον πλάκα, ὡκεῖα μάρμοις φλὸξ ἰδαίνυτο γνάθοις Im-
 press. Στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπιστάρα (ἐπιστάρα Seld.) ποδὶ. Τανίῳ, ὅς γ' αἶν ἀρχαῖον λείως. Πεδία πάντα (πῆδα δὲ
 πατὴρ Seld.) καὶ παράκλιον πλάκα, ὡκεῖα μάρμοις φλὸξ ἰδαίνυτο γνάθοις MSS. Et pro κατὰ quidem στρατός, pro παρὰ τὰς etiam παρὰ τὰς
 habet Grav. 2 Ως οἱ μὲν ἀγῆς Βαπάλῳ κατὰ γῆν Bar. Οσοι μὲν ἀγῆς Βαπάλῳ κατὰ γῆν Seld. Βαπάλῳ Impress. 3 Ita emendavi hos
 Euripidis versus, ex ipsius Phoenissis, quæ tam in MSS. quam Impressis mutilata, & indistincta extabant. Cæterum versum illum, quem
 stellulis interpositum vides, penitus in Impressis omissem, itemque in Seld. ex Bar. Grav. & Euripide recuperavi. * Ex omnibus MSS.
 * Ex omnibus MSS. * Ex Bar. & Grav. idemque cum levi differentia occurrit in Seld. 4 Ἰσμήνην, pro τσμήνην, ex omnibus MSS.
 Ismenen enim Oedipi, & Jocastæ filiam fuisse, ex Sophocle notissimum est. 5 Post Ἀλκμαίωνος, adjeci ἀδελφός, monente Nic. Gerbelio.
 Nam ex Amphiaræo & Eriphyle, nati sunt Amphilocheus & Alcmaeon, fratres. Quod si πατὴς deleveris, clarior erit sententia,
 Oicleum enim, Amphiaræi patrem, vatem fuisse nondum comperio. Gerb. 6 Οἱ ἐδάδες τῶ ἐν Διηραίνῃς τότῃ Ἀδύρων. τιμωμένοι Ἀπεί-
 λωνος Impress. Ego τότῃ repositui ex Seld. & τιμωμένοι Ἀπείλωνος, ex omnibus MSS.

- Αἰπὺς δ' ^a ἀλιβρός ὄχμῳ ἐν μεταιχμίῳ Altus autem exesusque tumulus,
Megar'us,
^b Μέγαροσθ' ἀγνῶν ἡρίων σταθῆσε, In medio sacrorum stabit sepul-
crorum,
⁴⁴³ Ως μὴ βλέπωσι, ^c μηδὲ νερτέρων ἔδρας Ut ne videant, nec inferorum se-
des
Διῶτες, φόνω ^d λαθύντας ἀλλήλων τάφους. Ingressi, cruore respersa alteru-
trius sepulcra.
Οἱ πέντε δὲ Σφήκων εἰς ^e Κερασίαν, Quinque in Spheceam Ceraftiam

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. ἀλιβρός. Quam etiam lectionem habet Seld. Sed. τῷ ω habet o eadem, ut videtur, manu superscriptum. ^b Μέγαροσθ'. Seld. alique. Μέγαροσθ'. vel Μέγαροσθ' Casanbon. ^c Μη δὲ al. ^d Λαθύντας al. ^e Al. Κερασίαν.

κακότροπον, τὸ καὶ κακόζηλον, πόλιν μὲν γὰρ ὤφειλαν εἰπεῖν πολυμήνησιν, ἢ βολύ. πολυμήνησι δὲ ποῦ; ὑπὸ τῇ Πύρῳ, καὶ τοῖς κατὰ τύποις τῇ Πύρῳ τῇ Μέγαροσθ'. ἢ δὲ Μέγαροσθ', καὶ Δημήτριον τῇ τῇ Παιμφύλῳ γράσαντα, θυράτης Παμφύλῳ, ἀφ' ἧς ἡ Πύρις Μέγαροσθ' ἐκλήθη. ἔπειτα μετανομήκως εἶπε καὶ ἐμψύχως, τῇ πάλιν ἀντὶ τῇ ἡρώδους, θυράτης Παμφύλῳ, καλέσας. ὡς καὶ ἡρώδους, τὸ ὄρνεον, τὴν χειρὶν, Πανδονίδα εἰπὼν. ἢ δὲ Μέγαροσθ' Πύρις καὶ ταῖς πύρῳ ἐκχύσει τῇ Πύρῳ Πύρις. Κιῶν Απολλωνίου, τὴν μάντις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ φιλοδοξίᾳ τῇ κωμῶν, ἢ ὅτι τῇ ἄλλων ἀπάντων ἀλόγων μόνον ὁ κίων ἀπεδέχθη τὴν ἀγάμειαν. ἢ δὲ ἰσοεία τῇ Μόφῃ καὶ Αμφιλόχῳ τοιαύτη. Μόφῃ τῇ Τερίαν, ἀμφοτέρω ἡλθον εἰς Κιλικίαν, Αμφιλόχῳ δὲ, ὁ Αμφιλόχῳ ἡλθον, βυλόμενῳ χειρὶν εἰς τὸ ἄρῳ, παρέδωκε τῇ Μόφῃ τῇ βασιλείαν, ἥτοι τὴν ἱερουσίαν αὐτῇ, καλέσας φυλάξαι μέχει ἐνιαυτοῦ ἐνός. τελευτήσῃ δὲ ἐνιαυτῷ, ἡλθεν ὁ Αμφιλόχῳ, καὶ ἐπαρξάμενος αὐτῇ τῇ Μόφῃ. διὸ καὶ τούτῳ καὶ ἀλλήλους ἀφαιρέσμενοι, ὑπὸ ἀλλήλων ἀνιέρχονται, ὡς δὲ φανερὸν οἱ ἐνοικῶντες, πύρῳν μέγαρον τῇ τῇ φανερὸν καὶ σκευάσας, ὅπως μὴδὲ μὴ θάνατον ἀλλήλων κοινωθήσονται, ὡς καὶ Εὐφορίων,

Πύρῳν ἡγήντα πόλιν δὲ ἐκίετο Μάλλον,
Ἡς πέρι δὲ φησὶν ἐκείνη καὶ ἀλλήλοισι,
Μόφῃς τ', Αμφιλόχῳ τε, καὶ ἄρκα δὲ φησὶν θέντες,
Μουναῖς ἀλλήλοισι πύλας ἔδωκεν Αἰδονῶν.

Καὶ ὅτω μὲν οἱ πολλοὶ φασὶν, ὅτι μὴ Μόφῃ ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Αμφιλόχῳ. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὡς καὶ Απολλωνίου, Αμφιλόχῳ ὁ Αμφιλόχῳ ὕστερον στρατὸν εἰς Τερίαν μὴ χειρὶν, ἀφαιρέσας πύρῳν, καὶ ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δὲ πινες φασὶν, Αμφιλόχῳ τὸ κληδὲν ἄρῳ Αμφιλόχῳ πύρῳν Αμφιλόχῳ κατὰ τὴν.

443. Αλιβρός. ὑπὸ θαλάσσης βιβρασκίμους, ὅθεν ἐμοὶ μέγα σῆμα δοκεῖ γράσαντος. * Οχμός. νῦν πύρῳ.

444. Μέγαροσθ'. Πύρις Κιλικίας μέσον τῇ τῇ Μόφῃ καὶ Αμφιλόχῳ, καὶ Μέγαροσθ' Αἰδονῶν ἱερὸν. Ἀγνῶν. πῶς ἀγνῶν εἶπε τῇ ἀλλήλους φονεύσαντων τὰ ἡρία; ἢ πῶς τὸ φονεῖν ἀπεδέχεται * σῆμα * εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντις ἀμφοτέρω.

447. Οἱ πέντε δὲ. ὁ δὲ Τεδίκος, Αζαπύων τε, καὶ Αζάμας, καὶ αὐτῶν Κηφύς, καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανήντες οἰκήσαντες. ὁ δὲ Τεδίκος, ὁ ἐμὸς συ-

γῆς, διαχέει ὑπὸ τῇ πατρὶς αὐτῇ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθῆσαι καὶ ἀμύναι τῇ Αἰανίῳ θανάτῳ. ὁ Αζαπύων δὲ, ὁ τῷδε, καὶ τῷδε, ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρῶσιν, ἢ τῇ πατρὶς ὁ Καλυδῶνιος καὶ φέρει. τίτος δὲ ὁ Αζάμας, ὁ υἱὸς τῇ Θησέως, τῇ λαβόντῃ τὰ ὅπλα τῇ Αἰγέως ἐκ τῇ πέτρῃς ἐπὶ τῇ Αζάμας πύρῳ ἐλθόντῃ ποτὶ εἰς τὴν Τερίαν αὐτῇ Διομήδῃ, ἐραδίᾳ Λαοδίκῃ, ἢ Πειάμῳ θυράτης, ἐμῇ καὶ ἐχέοντι Μένιτον. ὃν Μουρίτον Αἰθρα, καὶ φερμένην Αζάμας, τίτος ἐν χειρὶ τέττα, τῇ Τερίᾳ πορθεῖσιν, εἰπὼν αὐτῇ, ἰδὲ ὁ πῶς σου ὃν Μένιτον συκωπῶντα ἐν Θρήκῃ τῇ πατρὶς Αζάμας, ὡς πλῆξας ἀνείλε, καὶ ἐρῶντα αὐτὸν καὶ Λαοδίκῃ ἢ μήτηρ ἀποθανεῖται. 3 ὁ φλυαροῦς ἐπὶ Λυκόφρονος φέρει, πορθεμένης τῇ Τερίᾳ, χάσματι γῆς ὑπὸ τῇ χερὶ. μέσῳ δὲ τέττα ποιῶνται ἐμπεδολογῶν, λέγον, ὅτι δώσει αὐτὸν τῇ πατρὶς Αζάμας ἢ Αἰθρα, ἢν μόνον ὑπὸ πάντων τῇ Αἰθρῇ ἐδούλωσαν Κάστω καὶ Πολυδύκῃ, οἱ τοιοῦτοι, καὶ τοιοῦτοι ὕπνῳ Κάστω καὶ Πολυδύκῃ μὴ στείλῃς βοηθῆς, ὡς ὅτι Ζεὺς, τῇ δευτέρῳ ἀρπαγῇ Ελένη, 4 μὴδὲ τῇ Πραττεσίᾳ στείλῃς, μὴδὲ ἐλθόντων ἐπὶ τῇ αὐτῇ πλοῖον εἰς τῇ γῇ τῇ Τρώϊ, μὴδὲ ὁ Ἰδῆς, καὶ ὁ Λυκόφρονος. ἢ γὰρ μίαν ἡμέραν διαμῶνται τὰ τέττα τῇ Τρώϊ τῇ πέτρῃ τέττα ὑπὸ τῇ πατρὶς Αζάμας, καὶ ἐχέοντι τὸν Εἰκῶρα. Εἶτα ἐαυτῇ ἢ Κασσάνδρᾳ παρηγορεῖ, καὶ φησὶν, Ἄλλ' ἐστὶν ἡμῖν βοηθῆς ὁ Ζεὺς, ὡς φιλοκρίαν αὐτῇ ἐμπεδολογῶν, ὅταν ὑπὸ τῇ Αζάμας, οἱ καὶ ἀναερίσονται ὑπὸ ἀλλήλων, ἀφ' ὧν γάμους μαχόμενοι τῇ αὐτῇ ἀνεφίαν, ἥτοι ἐξαδελφῶν, Φοίβῃ καὶ Ἰλαίρᾳ, πλὴν μόνον Πολυδύκῃ. Εἶτα καὶ ἄλλας χεῖρας πεδολογῶν, καὶ φησὶν, Καὶ τέττα μὲν ὁ Ζεὺς σὺν ἡμῖν τὸ δόρυ, 5 ἄλλο δὲ πολλὸ πλῆθος ἑλλήνων κινήσει καὶ ἀράγῃ, ὡς ἔδ' ὁ Ἄνις κορέσει σῆμα, οἶνον, καὶ ἐλαίον. Εἶτα φησὶ καὶ καὶ τῇ ἐτέρῳ δόρυ, ὁ Κηφύς δὲ, καὶ ὁ Πράξανδρος οἱ πέμψοι, ἥτοι οἱ πῶς ἀναπλήρῳσι τῇ πέντε, ὃν εἶπον, στρατῶν τέττα εἰς Κύπρον ἀφίξονται. πῶς γὰρ τῇ Τεδίκῃ, δευτέρῳ Αζαπύων, τίτος Αζάμας, ἥτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέττα, Σφήκων. ἢ καὶ Κύπρος πῶς Σφήκων ἐκλείπει, ὡς φησὶ Φιλοστράτου ἐν τῇ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῇ ἐνοικισάντων ἐκεῖσιν ἀνδρῶν, οἱ ἐκλείπει Σφήκων. ἐκλείπει τῇ καὶ Κερασίᾳ, ὡς μὲν Ἀνδρόκλῆς ἐν τῇ περὶ Κύπρου λέγει, ἀφ' ὧν ἐνοικῶσι αὐτῇ ἀνδρας, οἱ εἶχον κέρατα ὡς ὁ Ξεναγόρας ἐν τῇ περὶ Νήσων, ἀφ' ὧν ἔχον πολλὰς ἐξοχάς, ὡς κέρατα χελύσιν, Κερασία ὀνομάσθη.

EMENDATIONES.

1 Διῶντες, pro δῖον δῖον, quod in sequenti linea occurrit, ex Bar. Διῶντες utroque loco habet Grav. & sequente versu πόλιν, pro πύλας. * Ex Bar. * Ex Bar & Grav. 2 Αἰθρα, pro Αἰθρα, ex Grav. 3 Ἡ δὲ φλυαροῦς ἐπὶ Λυκόφρονος, pro δὲ ὅτι ὁ Λυκόφρονος, ex Bar. & Grav. 4 Μὴδὲ posui, pro μὴ δὲ, ut & paulo post. 5 Ἄλλοι δὲ πολλὸ πλῆθος, pro ἄλλοι δὲ πολλὸ πλῆθος, posui, ope MSS. omnium. 6 Ἄνις, substitui, pro ἀνδράσι, ex Bar & Grav. huiusque emendationis necessitatem Poetae nostri cum Scholiaste collatio facile indicabit. Error inde videtur ortus, quod ἄνις a celeriter scribentibus soleat poni pro ἀνθρώποις.

448. Σάτραρχῳ.]

Καὶ^a Σάτραχον βλώξαντες, Ἰλάττε τε γῶ,

Μορφῶ παρικήσσι^b Ζηρυνθίαν.

450 Ο μὲν παῖς μομφαῖσιν ἠλασθημένο^c

^c Κυχεῖος ἀντρων, ^d Βωκάρου τε ναμάτων,

^e Οὐμὸς ξυνάιμος, ὡς ^f ὀπατεῖς φονεὺς

Πῶλε, νόθον ^g φίτυμα, συγγυῶν βλάβη,

^h Τοῦ λύσαν ἐν ⁱ ποίμναισιν αἰχματείαν

455 ^k Χέδωτος, ἐν χρέων^l ὠμυσοῦ δορεῖ

Χαλκῶ^l τορῆν ἐκ ἔδουξεν ἐν μάχῃ,

Et Satrachum venientes, terram-
que Sylvani,

Morphonem accolent Zerynthi-
am :

Primus quidem patris criminationi-
bus expulsum

Antris Cychrei, Bocaroque fon-
te,

Meus cognatus, tanquam patrii
occisor

Pulli, filius adulterinus, cognato-
rum damnum,

Qui rabiem in ovilia bellicosam

Effuderat, quem crudelis leonis
pellis

In pugna reddidit invulnerabi-
lem,

VARIANTES LECTIONES.

^a Σάτραχον βλώσαντες al. ^b Τερζήν al. Ζερυνθίαν Seld. Ζερυνθίαν al. Ζερυνθίαν al. ^c Κυχεῖος Seld. istique u. habet u. superscriptam. al. Κυχεῖος. al. Κυχεῖος. ^d Al. Βωκάρου. ^e Οὐμὸς al. ^f ὀπατεῖς al. ^g φίτυμα. al. ὀπατεῖς. at quod (ante) separatim hæc legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum. ^g φίτυμα Bar. Seld. ^h Τὸν λύσαν in Seld. ⁱ Al. ποίμναισιν. ^k Al. χέδωτος. ^l Τὸ χαλκῶ Seld.

448. Σάτραχον.] πόλις, καὶ ποταμὸς Κύπερου. πνὲς ὃς ἂν ἦ ἡράσι Σάτραχον. Ἰλάττω. ὃς Ἀπὸλλωνος. Τὴν γὰρ ὄρεϊ ἦ Κόρειον, τόπον τὸν Κύπερος, ἱερὰ Ἀπὸλλωνος, ἂν ἦς Ἰλάτων ἦ δὲ ὄρεϊ Κόρειον.

449. Μορφῶ.] τὸ τοῦ ξύαντος φασὶν ποιεῖσθαι τῇ Ἀρεθίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίης πνὸς νομοθέτου, ἀνιξαμένης τὸ μὴ ἀσπλῆναι τὰς παρθένους, ἢ πείθειν ταύτην τῇ θεῇ. οἱ δὲ Τυμάρειον φασὶν, ἂν τὸ ἀμάρτημα τῆς Ἑλένης. Τὴν Ζηρυνθίαν.] * ἡράσι καὶ τὴν Τερζήν. * ἐν Ὁράσι ἀντρον ὄρεϊ, ἐν ὃ ἡ Ζηρυνθία Ἀρεθίτῃ πνέει. ἢ ὅτι ἐν Τερζήνι ἱερὸν Ἀρεθίτῃς ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἦρα Ἰππολύτης, τοῦ Ὁπιδίους καὶ Ἰππολύτης, τὴν Ἀμαζόν, παιδός.

450. Ο μὲν πατὴρ μομφαῖσιν.] ἐξελαθίσταται, φασὶν, ὃ Τυχεῖος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τῆς πατρὸς Τελαμῶνος, ἂν τὴν Αἴαντα. φασὶν γὰρ, ὅτι Τυχεῖος ἀποσπασθέν Σαλαμῖνι, διωχθεὶς ὅθεν Τελαμῶν τὴν πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνειν Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπερον, Σαλαμῖνα κίσας, ἔκτισε, καὶ γήρας Εὐνίου ἦ Κύπερος, Ἀσείαν ἐβύνησε.

451. Κυχεῖος ἀντρων.] ὁ Κυχεῖος, ἢ Κυχεῖος, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπὸ ἡρώος, ἐκαστοῦσε δὲ Σαλαμῖνιαν, ὡς φασὶν Εὐφροῖαν ἐν Ἰπποκρίδῃ.

Τοῖος γὰρ Κυχεῖος ἐν τῇ Ἀσείᾳ Σαλαμῖνι. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ τῆς ἡρώος τὸ ὅτι καὶ πάντες, ἐκ οἷοι ὅθεν, διόδοτον τὸ τῆς ἡρώος. ἐγὼ γὰρ ἔγω λέγω, ὡς τὸ Πηλεὺς, Πηλεῖος, ἔγω καὶ Κυχεῖος. τῆτον δὲ πνὲς τὴν διὰ Κέκροπα φασὶν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅστις ποτὲ ἐλυμάνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ αὐκίον αὐτῷ ἐποίησεν, ὃν ὁ Κυχεῖος ἀνείλεν, ὅθεν καὶ Ἀνάξιος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυχεῖος, γήρας ὄρεϊ καὶ δαλκίον.

452. Οὐμὸς ξυνάιμος.] ὁ ἐμὸς συγγυῖς Τυχεῖος, ἂν τὸν ὅτι αὐτὸν ἐξ Ἠσόνης, τὴν Πεισάμου ἀδελφῆς, παρὰ Ἡρακλῆος ἀδελφῆς τῆς Τελαμῶνις εἰς γήρας, ὡς αὐτὸν πορθέωσαι τὴν Τελαμῶν. ὁ Οὐμὸς, ἢ ὁμογενεῖς ἀδελφὸς, γήρας, καὶ λέγεται κακῶς φάναι τὴν ποικιλίαν. ὁ Αἴας γὰρ, καὶ ὁ Τυχεῖος

ὁμογενεῖς ἐκ ἡρώος. ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Εὐφροῖαν τὴν πᾶν, τῆς Πορθέωτος Τυχεῖος, Τυχεῖος δὲ, Ἠσόνης. ἐγὼ δὲ ἐκ τῆς ποικιλίας ἀδελφῆς τῆς αἰτίας, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀδελφῆς. ὁ πατὴρ γὰρ ἐνέοντες ἀμυνδῶς γήρας, ἀντὶ τῆς ὀπατεῖς ἔγραψαν. τὸ δὲ μᾶλλον αἰτιώμεν τὴν ποικιλίαν, τὸ εἰπεῖν. ὡς φονεὺς Αἴαντος, καὶ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμυνδῶς ἐδωκεν ὁ Τυχεῖος.

453. Πῶλε.] πνὲς ἔγω συντάσσουσιν, ὡς φονεὺς τῆς ὀπατεῖς ὁ Πῶλε, ἢ τὸν Αἴαντα, ὃ ἐγὼ ὀπατεῖς γήρας. ἄλλοι δὲ μέλει τὴν φονεὺς εἰς τὴν ἀρχονταίαν ὃ ἀπ' ἀλλῆς ἀρχῆς ἔγω. Τὸ νόθον γήρας τὴν Πῶλον, ἢ τὴν Τελαμῶν, ὅθεν ὄρεϊ ἐπαιπόν. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγω, ἂν τὸ ὀρμητικὸν ἄραν, καὶ τὴν ἐν τῇ πολέμῳ ἀλλῶν. Συσγυῶν βλάβη.] ὅτι Τελαμῶν, διότι καὶ πολέμῳ τὴν Τελαμῶν συγγυῖς αὐτοῦ ὄντας, διὰ τὸ Ὀμηρικόν.

Οὐκ ὁ δὲ τὴν ἀρεθῆναι ταυτολογίαν οἶσιν, Πάντες δὲ ἐν χρεῖ τῇ ἀρεθῆναι αἰσῶν, Τῆτον δὲ ἐκ δυνάμει βαλέειν κύνα λυσσηῖα.

454. Τοῦ λύσαν ἐν ποίμναισιν.] ὡς φονεὺς τῆς ὀπατεῖς Αἴαντος, τὴν μανέντος ἔνεκεν τὴν Ἀχιλλέως ὀπατεῖς, καὶ ἀνελόντω τὰ Ἑλλήνων ποίμνια. ἢ ὅτι ἱστορία τοιαύτη. Αἴας μανείς διὰ τὸ δολοῦναι τὴν ποικιλίαν τὴν Ἀχιλλέως τῇ Ὀδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τὴν Ἑλλήνων ἀνείλεν. ὅτι Ἑλλήνων δὲ ὀνειδίζοντων ὕπερον, καὶ αὐτὸν ἀναρεῖ μὲν τὴν ξίφος, ὅθεν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἐκτωρ, ὅτε φέρεται ἀλλήλους ἐμνομαζήσαν. καὶ Ὀμηρος,

δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
Σὺν κολέῳ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
Αἴας δὲ ζώσῃρα δὲ δίδου φόνικα φασίν.

455. Χάδων ὠμυσοῦ δορεῖ.] Χάδων, ὁ λέων καὶ Μακεδῶνας. ἢ ὅτι ἱστορία τοιαύτη. Ἐν Νεμέᾳ, γήρας τὴν Ἀργεῖ, λέων τὴν ἀσπιδῶν σιδῆρος, καὶ βολαῖς παλαιοῖς, ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας τὰς οἰκείας χρεῖς, σκεπασθεῖν τῇ τῆς δέρας ἐκέχετο. φίλος δὲ ὢν τῇ Τελαμῶνι, ἀπαμειβόμενος, καὶ δύνοντι

EMENDATIONES.

* Hoc adjecti ex Seld. quod è cæteris excidisse manifestum est. 1 Αἴαντι, pro Αἴαντα, ex omnibus MSS. 2 Ἀσείᾳ substitui, pro Ἀσείᾳ. Ἀσείᾳ Seld. Ἀσείᾳ Bar. Ἀσείᾳ Grav. 3 Χρῆ lego cum Seld. non χρῆ cum Impressis. Ita enim dictio, si cum tono pingas, Verbum, si cum linea superducta, nuda syllaba erit. 4 Ἠρακλῆος, pro Ἡρακλῆα, ex Grav. 5 Ita distingo; vult enim Scholiastes in quibusdam exemplaribus scribi ὀπατεῖς. Impressi sic distinguunt, ὀπατεῖς. ὅθεν ὀμογενεῖς ἀδελφῆς. γήρας καὶ λέγων &c. Sed MSS. Codices necum faciunt. Item ubique ὀπατεῖς & ὀπατεῖς lego, pro ὀπατεῖς & ὀπατεῖς, te ita exigente. 6 Πῶλε referri, pro Πῶλε, ex Grav. 7 Ὀπατεῖς substitui, pro ὀπατεῖς, ex omnibus MSS. 8 Διδῶν, pro δίδου, ex ipso Homero, in cuius Il. 6. v. 297.

470^a Ην^a δὴ ποτ' ἐν ῥήτῃσι δημοτῶν σαφεῖς,
 Γλαυκῶ κελαυνὸν δόρπον^b ὠτρυνε κυνὶ
 Στείλαι, τριπλᾶς^d θυγάτρως ἀσπίρας βάβαξ,
 Τῷ πᾶσαν ἄλμῃ πηλοποιουῖν χθόνα,
 475^g Ὄτρυνε κλύδωνας^f ἔξεσθ' ἡ γνάθων,
 Λάβρω σαλδύων πῶν τεκνυμῖα πέδον.
 Ο δ' ὅτ' ἀπὸ πιποῦς^h σκορπίον λαίμῳ ἀπάσας
 Φόρκω, κακῆς ὠδίνος ἔκλαυσε βάρος.
 480ⁱ Ο δούτερος δὲ νῆσον ἀγρότης μολῶν,
 Χρηζὼν πυθέσθαι πημάτων^k ξυμβουλίαν,
 Χερσαῖον αὐτόδαυτος ἐκγόνων δρυὸς

Quam aliquando stans in foro popularium,
 Casio diram hortatus est coenam Cani
 Mittere, trium Sator filiarum Orator,
 Totam falsugine coenum reddenti terram,
 Quando fluctus è buccis eructaret,
 Violenter omne concutiens im-
 mensa procella solum.
 At Ille pro Pipone Scorpium gut-
 ture glutens
 Cano, mali partus luxit onus.
 Secundus autem ad insulam Agre-
 ftis accedens,
 Sciscitari volens cladium reme-
 dium,
 Terrigena conviva Nepotum
 quercus

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. δὴ ποτ' una voce. ^b Al. ὄτρυνε. ^c Τριπλᾶς Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis habet. ^d Θυγάτρως ὁ ἀσπίρας Seld. ^e Ὄτρυνε Seld. ^f ἔξεσθ' Seld. ^g Λάβρω lego ex Bar. Canteri etiam iudicio fretus. ^h λαίμῳ Seld. ⁱ Verum proximum, qui priorem locum occupavit, transposuit Canterus, ita re exigente. ^k Al. συμβουλίαν.

Τελαμών μίερος τῷ τείχεος καὶ βαλάντων εἰσπλῆθε· αὐτοῦ τοῦ
 ἐπ' αὐτὸν Ἡρακλέους τὸ ξίφος, ὁ Τελαμών παρὰ πηλῶν
 τότε ἐνέχευε θυγάτρων τὸν Ἡρακλέα, λίθους περὶ αὐτὸν
 ἐσώρευνεν. τῷ δὲ φάσματι, τί τῷ; Τελαμών ἔφη, ἐγείρειν
 μέλλω βοῶν Ἡρακλέος ἀλεγεινῶς. καὶ ὅπως τ' ὄργῃς Ἡρακλῆος
 παύσῃ, καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσπέρην, καὶ ἰσθμὸν Ἰσθμίου.

470. * Ῥήσῃσι.] Δημηγορίας.

471, 472, 473. Στείλαι, τεκνυμῖα θυγάτρως ὁ ἀσπίρας.]
 Φοινικοῦ τρεῖς ἔχον θυγάτρεις, ἀναδύμενος ὡς τὸ
 Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῇ κήτῃ, ἐκκλησίαν συνα-
 γαγῶν ἐδημηγόρειν, δέον τὸν Λαομέδοντα, καὶ αἰπὸν τὸ
 κακοῦ, ἐκθεῖναι καὶ θυγάτρεα Ἡσπέρην, καὶ ἔπεισε τὸν Τρώα, ¹
 διὰ καὶ ἐξέπεσε πρὸς βοῶν τῇ κήτῃ, Ἡρακλῆος δὲ αὐτῷ ἐσω-
 σεν, ἀνελὼν τὸ κήτος. τὴν δὲ ἐνέχευε μύλων ὁ Λαομέδων
 τῷ Φοινικοῦ, τὰς ἐκείνης τρεῖς θυγάτρεας πῶν ἔδοτο,
 ἐλθόντας εἰς τὸν ἔρμον τὸν Λιβύης ἐσάμα αὐτὰς 2. Θερσεύτους
 γυνεῖς. ὃν μὲν μύλους ὁ Κεῖμος παλαιῶς ἐν εἰδῇ κυνός,
 γυνεῖς καὶ Αἰγέας, ὅς ἐκείσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέαν,
 Αἰαλλαν, Εὐρεῖαν. Γλαυκῶ κυνὶ.] 4 τῷ κήτῃ. Βάβαξ.]
 ἔταρ, ὡς τὸ βάβαξ, τὸ λέγω.

476, 477. Πιπὺς.] πιπὺ ὄργον ἐστὶ θαλάσσιον ἐν πε-
 πῆς καὶ εὐρείας, καὶ δὲ τὸ Ἡσπέρην ἔταρ καλεῖται. 5. Σκορπίον
 δὲ τὸ Ἡρακλέα λέγει, διὰ τὸ φοινικόν. * Κακῶ δὲ ὠδίνῃ, καὶ
 Ἡρακλέα λέγει, ὃν ἔφη ἦν κατὰ τὸν τὸ κήτος.

478. Ο δούτερος.] Αγαπῶν. Αγρότης.] ἀγροῦτης,
 παρ' ὅσον Ἀρκῆς καὶ γυνεῖς. οἱ δὲ ἡγεῖται, καὶ ἀγροῦται. ἢ
 ὁ ἀγροῦς, παρ' ὅσον ἀγροῦς περὶ ἐχρῶντο οἱ Ἀρκῆδες, ἢτοι
 βαλάνοις, ὡς καὶ ὁ παρὰ μὲν ὁ γυνεῖς.

Πολλοὶ ἐν Ἀρκῇ βαλάνοι ἀνδρες ἔασιν.

480. Χερσαῖον.] ὁ τῷ μεσσηνίαν τὸν Πελοποννήσου Ἀρκῆ-
 δαν οἰκῶν, ὡς καὶ Ὁμηροῦ ἐμφαίνων μὴ ἔχειν ναῦς αὐτὸς
 ἀλλὰ τὸ πρὸς τῇ τῆς θαλάσσης, ἔταρ λέγει,

Αὐτὸς γὰρ σφί δῶκεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους πέραν δὴ οἶνοπα πόντον
 Ἀγροῦτης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμῆλῃ.

Εκγόνων δρυὸς.] Ἀρκῆς ὁ Διὸς, ἢ Ἀπόλλωνος παῖς, καὶ Καλ-
 λιστοῦς, τὸν Λυκάονος θυγάτρεα, ὡς φησὶ Χέρων ὁ Λαμψα-
 κλῶν, κυνηγῶν ἐνέτυχεν τῇ τῇ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν κιν-
 δυνεύσῃ, καὶ μελλέσῃ φθαρεῖν ὡς χειμᾶρ τὸν ποταμὸν ἐν
 τῇ δρυὶ, ἐν ἣ γυνὴν καὶ ἢ νύμφη, καὶ ἀνέστειλε τὸν ποταμὸν,
 καὶ τὸ γυνὴν χῶματι ὠχρῶσεν. ἢ τὸ νύμφη 6. Χρυσόπτερος τῷ
 καλῶν κατ' Εὐμῆλον, σωλῆσθαι αὐτῷ γυνεῖ Ελατον, καὶ
 7. Ἀρκῆδες, ἐξ ὧν εἰσὶν οἱ Ἀρκῆδες, ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλώνιος,

8. Ἀλλ' ὅγε παῖδες εἶσι (τὸ Ἀρκῆδες) κακῶ πίνεσκιν
 ἀμοιβῶν,
 Ἀμπακίης. ὁ γὰρ οἶος ἐν ἔρεϊ δένδρεα τὰ μιν,
 Δὴ ποτ' Ἀμαδρυάδος νύμφης ἀδείξει λιταίων,
 Ἡ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μελίσσεται θυμῷ.

ἢ ὅτι Ἀγαπῶν κατὰ Δρύοπος εἶχε τὸ γυνεῖ, ὁ δὲ Δρύος,
 υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Δίας, τὸν Λυκάονος παῖτα γὰρ σωλῆσθαι
 Ἀπόλλων, ἐγχευον ἐποίησεν. ἢ τὸ τεκοῦσα τὸ βρέφος, ἐκρυπτε
 δρυὸς σελήχῃ, ὅθεν καὶ Δρύος ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπος,
 οἱ περὶ Παργῶν, ὡς φησὶν Ἡλίου,

Δίε Θεοιδάμαίος, ὃν ἐν Δρύοπος ἐπέφνε.

EMENDATIONES.

1. Θεοιδάμαίος posui, pro Θεοιδάμα, ex emendatione Nic. Gerbelii, consentiente etiam Seld. & Grav. Et paulo ante dixit Scholiastes, Hefio-
 nem vocatam fuisse Theaniram. Sed Θεοιδάμα habet Bar. * Hoc addo ex Bar. & Grav. 2. Θεοιδάμας, pro Θεοιδάμας, ex utroque
 MSS. 3. Αἰγέας hic, & paulo post rescripti, pro Αἰγέας, Αἰγέτες enim secundum nonnullos, at nunquam (quod scio) Αἰγέτες, dictus
 est Crimissus ex Phœnodamantis filia filius. Αἰγέας Seld. & linea sequente Αἰγέας. Εγείτω Bar. & Grav. & linea sequente Εγείτω. Et
 Εγείτω, atque Εγείτω nonnulli dicunt, quos alii Αἰγέτες, & Αἰγέτας: alii Αἰγέτες, & Αἰγέτας: alii Αἰγέτες, & Αἰγέτας
 appellare solent. 4. Τῷ κατὰ λέγει Impressi. Ego λέγει deleui, Codd. MSS. secutus. 5. Σκορπίον δὲ κατὰ λέγει Impressi. Ego κατὰ deleui, ex fide
 omnium MSS. * Hæc interferui ex Bar. & Grav. 6. Χρυσόπτερος lego, ex Seld. Χρυσόπτερος Bar. & Grav. Πελοπόννησος Impressi. 7. Ἀμπακί-
 ας Grav. 8. Sic emendavi hunc locum. Αλλ' ὅγε παῖδες εἶσι τῶν Ἀρκῆδων (quod certe non erat prætereundum) omisi.

Λυκαυνομόρφων, Νυχτίμου κρεοτόμων,	Lupiformium, Nyctimi fectō- rum,
Τῶν ^a πρέσβε ^b μῆνης ^c φηγύων ^d πύρνων ^e ὄχνη ^f	Fagineorum ante Lunam panum cibum
Σποδὼ ^g κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρός,	In cinere per hyemem summam foventium,
Χαλκωρυχίσ ^h , καὶ Ἐ ⁱ ἐκ βόθρου σπείσ ^j	Æs effodiet, ac glebam evellet
Βῶλον, δικέλλη πῶς ^k μετ' ἀλλήλων γυῖθ ^l	Ex fovea, ligone specum omnem scrutans:
Οὗ ^m φίτω ⁿ λῶάειξεν ^o Οἰταῖ ^p σόνυξ ^q ,	Cujus Patrem occidit dens Oe- tæus,
Βεδῶνος ^r ἐν τὸρμασι ^s θρυλλίξας ^t δέμας.	Inguinis in vertibulis lacerans corpus.

VARIANTES LECTIOES.

a πρέσβειν cum, finali Bar. idque in Scholiis repetit. b Al. μῆνης. c φηγύων Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. d Σπλην Seld. aliique σπλην Bar. σπλην Seld. f Al. χαλκωρυχίσας. g Μεταλῶν Seld. h φίτω Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. i Οἰταῖ Bar. k Σπῆν Seld. l Al. ἐν τὸρμασι al. ἐν τὸρμασι. m Θρυλλίξας Seld. θρυλλίξας Bar.

481. Λυκαυνομόρφων.] χαλκὸς ἔφη, λυκαυνομόρφων γὰρ ὡφείλεν εἰπεῖν. ἔ. γὰρ λυκαυνοί, ἀλλὰ λυκοὶ γινόμενοι οἱ Λυκαυνοὶ παῖδες, καὶ τοῦτον. Ἡ δὲ ἰσοεία τοιαύτη· Πιλαργὸς λῶ παῖς τῷ Διὸς καὶ Νιόβης, ὅς καὶ Λυκάων παῖς ἐκ Μετιόβης κόρης, ἑταῖρος Κυλλῆνης, ὡς φασιν ἄλλοι. Πάλιν ἔσθ' ἐκείνης βασιλεὺς ἦν Ἀρχαῖος,

3 Πολλοὶς γάμοις δέδεικτο πνιθηκόντοισι,

Ἀλλ' ἀστέρες βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ.

ὦν λῶ Μαίναρος Θισπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ, Καύκῳ, Λύκος, 4 Φοῖβος τε, καὶ Τηλεβόας, Αἴμων, Μαντίνους, Σπύμφηλος τε, καὶ Κλείτωρ, Ορχομήδης τε, καὶ ἑτεροὶ. οἱ πάντες, ὡς ἔφην, ἐνίκων ἀστέρας, καὶ ὑπερφανέας. Ζεὺς δ' ἐκείνους ἀνδρὶ χερσὶν, παρ' ἑνὶ αὐτοῖς. οἱ δὲ χαλκώσαντες αὐτὸν ὅπῃ ξινήα, σφάττησαν ἑνα παῖδα ἦν ὀπρωτῶν, ἔ. τὰ σπλάγχνα συμμύξαντες, παρέδωκεν τῇ τραπίζῃ. Ζεὺς δὲ μυσσάμενος, ἔ. ἔ. τὰ πρὸς ἀνέστη, ὅθεν νῦν ὁ τόπος Τραπίζος ἐν Ἀρχαδίᾳ χαλεῖται. Λυκάων δὲ, καὶ τὰς υἱοὺς καραυνοῖς, πάλιν Νυκτίμου τῷ νεότερον. Νυκτίμῳ δὲ τῷ βασιλείᾳ λαβόντι, ὁ δὲ Δολιχάριον γένετα χαλκωυρὸς ἀφ' ἑνὸς τῷ Λυκάωνος πατρὸς ἀστέρας. Ἄλλως. Ὁ Ζεὺς ὅπῃ ξενώσας τῷ Λυκάωνι εἰσάτο, οἱ δὲ τῷ υἱὸς Διόσκωρον ποιεῖν οἱ δὲ Ζεὺς ὅπῃ, κραινομήσαντες Νυκτίμῳ, καὶ τὰ τῷ κρέατα συμμύξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέδωκεν τῷ Διὶ. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέστη ἔ. τὰ πρὸς ἀνέστη, ὅθεν καὶ Τραπίζος πόλις ὅπῃ ἐν Ἀρχαδίᾳ, τὰς δὲ Λυκάωνος παῖδας ἀνέειλε καραυνοῖς, καὶ τὴν Ἀρχαδίαν σαρκεῶς ἐκαραύνασεν, ὡς ἡ Γῆ φερετοῦσα τὸν Δία, πῶς χεῖρα ἐξέτεινε. διὸ φασὶν ὡς φασὶν ἐν Ἀρχαδίᾳ ἐκ κεφαλῆς γινέσθαι. ἐνίοις δὲ τῶν Λυκάωνος πατρὸς εἰς λυκοὺς μετεβαλὲν, ὡς ὁ Λυκάων, ἐκ οἷδα πῶς, ἔφη λυκαυνομόρφους γινέσθαι, εἰ μὴ πως εἶδος ἀντὶ εἶδους ὡφείλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τῷ ἀρ- κλομόρφων. Καλλιστὶ γὰρ ἀποδοῖν, ἡ Λυκάωνος θυγάτηρ, σὺν Σπέρῳ λῶ Ἀρτέμιδι, ἡ δὲ Ζεὺς, εἰκαδὲς Ἀρτέμιδι, σινυυαζέει· ἀρκίον δὲ ταύτῃ ποιεῖ, ἀφ' ἧς τὸ λαθεῖν τῷ Ἡραν, ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὴς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῷ σερπὲς χεῖρα καὶ ἡ Ἀρα- πίνωρ. Νυκτίμου κραινομόρφων.] καὶ τὸ τοῦ λῶ ἦν Λυκά- φρονος λόγων, ἔ. γὰρ τῷ Νυκτίμῳ ἐκραινομήσαν, ἀλλ' ἔτε- ρον ὀπρωτῶν παῖδα, ὡς φασιν Ἀπολλοδώρου, καὶ ἑτεροί.

482. Τῶν πρέσβε μῆνης.] πρέσβειν τοῦτο σκόπευ, ὅπῃ καὶ τὰ ὀπρωτῶν παῖδα τὸν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φωνήνῃ ὀπρωτο-

μῆνης, συμφώνως δὲ ἐκείνῃ, ὡς φασὶν καὶ γὰρ γὰρ, καὶ τῷ ἐνέκα πολλοῖς ἦν ἀμαθῶν ἀφαιρέσθαι, τὸ αὐτῶν ἀφαιρέσθαι πρέσ- βειν τῶν ἐμοῖ. Πρέσβε μῆνης φηγύων πύρνων.] ἐπεὶ πρέσ- βειν οἱ Ἀρχαῖοι. ἐπέφροντο γὰρ πρὸς σαρκεῶν τῆς Σπληνῆς, πρὸς ὅπῃ τῶν τὰς βαλάνους. ἡ ὅπῃ πρέσβειν, οἱ ὕψους λέγονται. πρέσβειν γὰρ, τὸ ὑψοῦν. ἄλλοι δὲ αὐτὸς ὡς μωροὺς ἀφαιρέσθαι, ὡς λέγοντας ἀρχαίους ἔ. καὶ τῷ σπληνῇ παλαιότερους. Τὸ δὲ ἀλλογοεικώτερον ὅπῃ ἔ. 7 Ἀσπλο- γίαν, καὶ ἐναιωτὴν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα Ἀρχαῖον βασιλεὺς, ἡ Ἀτλας Δίους εὐρεῖν, ἀπὸ σπληνῆς τὰς μῆνας * σπληνισμῶν, ὕστερον Θάλῃς. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅπῃ Ἀρχαῖος θυγάτηρ τοῖς κατέσθαι, πρέσβειν μὴν, δούτερον ἵππον λυκόν, τείτον δρὸς φύλα. ὅπῃ ἡ Πυθία,

Πολλοὶ ἐν Ἀρχαδίᾳ βαλάνους ἀνδρὶς ἔασιν.

484. Χαλκωρυχίσι.] ἐπεὶ δὲ χαλκὸς πολλὰ μέταλλα ὅπῃ ἐν Κύπρῳ. λέγει οὖν, ὅπῃ παρ' Ἀρχαῖοις ἐξ Ἀρχαδίας ὁ Ἀραπίνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται. ἐγὼ δὲ φημί, ὅπῃ φερετοῦσα εἰς Κύπρον, ὅπῃ χαλκωρυχοὶ εἰσὶν. ἀστέρας γὰρ τὸ τοῖς σπληνῇ γινέσθαι χαλκωρυχόν. τὸ δὲ γῆμα φημί καὶ σπληνῇ, ἡ χαλκωρυχόν.

486. * Οὐ φίτω.] τὸν πατέρα * Ἀραπίνωρος πατὴρ λῶ Ἀρχαῖος. ἐπὶ δὲ τῷ Καλυδωνίῳ κῆπος ἐξελθὼν, ἀν- ἔ. καὶ αὐτῷ. Τὸ δὲ πλάτος τῷ ἰσοείας Ομηρος φησὶ, καὶ Σωτρίχους ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγων, “ Ὁ δὲ Καλυδὼν νιος οὗς, πρέσβειν πρὸς τῷ Οἰτῷ ἀφαιρέσθαι, ὕστερον ἡλθιν “ εἰς Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος μῆνιδι, ὅπῃ ἐκ ἐλυσεν αὐτῇ ὁ “ Οἰνύς,

— Ἄλλοι δὲ Ζεὺς δαίνωσθαι ἐκατόμβας.

Οἰταῖος οὖν ἀφ' ἑνὸς τοῦτο.

487. Βεδῶνος τὸρμασι.] τῷ πρέσβειν τῷ βεδῶνος σαρ- κείας τὸ σῶμα. βεδῶν δὲ ὅπῃ ὁ τοῦ ἰσῆος τόπος. ὅπῃ δὲ φησὶν ὁ σφοδρῶς ἔτος βεδῶνα, ἐκ ἰσημῆς, ἡ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαφῶντος τῷ ἀνδρὸς, ἡ ἐμοῖ ἀμαθῶντος. νῦν μὴ γὰρ ἐν τῷ βεδῶνι φησὶ τὸν Ἀρχαῖον πλημύλαι, εἴτα μὴ μὴ φησὶ, Πλήξας ἀφικνῶν σφύρον. ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφύρον, 9 τὰ πρὸς τῷ ἀσπράλλον μέση. Βεδῶνος σφύρον οὖν μὴ γινώ- σκων καὶ τῷ σφοδρῶν τοῦτον, καὶ ψευδὲς ἰσοείας μυρίας λέ- γοντα, καὶ αὐτῷ, καὶ ἐκ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλαῖς ἐναυπέ- μρον, ὡς εἰκεν, ἀμαθῶντος.

EMENDATIONES.

1 Πιλαργός, pro Πιλαργός, ex Grav. Nam Lycaon ab Hesiodo, Strabone, Hygino & Eustathio Pelasgi filius vocatur. 2 Sic legere volui, ὡς φασιν ἄλλοι πῶς, ἔ. ἔ. Seld. Impressi. Sed πῶς habent MSS. 3 Sic digessi in ordinem hos versus. 4 φῶν. lego cum Seld. φῶν. Bar. & Grav. φῶν. Impressi. 5 Sic legendum arbitror hunc locum, & Jovem assumpta Dianæ forma cum Callisto confectudinem habuisse. 6 Ζεὺς ἐκαδὲς συνυαζέει Impressi. 7 (Seld.) Ζεὺς ἐκαδὲς, Ἀρτέμιδι συνυαζέει MSS. ubi perversa distinctione sensus corrumpitur. 8 Εκραινομήσαν, pro εκραινομήσαν, ex omnibus MSS. 9 Ασπλογίαν posui, pro ἀσπλογίαν, ex Bar. & Grav. & γὰρ de- levi, sensu ita exigente. * Ex Bar. & Grav. τῷ μῆνι Seld. * Hæc addo ex Seld. & Grav. eademque in Bar. occurrunt, nisi quod hic pro φίτω, habeat φίτω. 8 Oti, pro ὅτι. 9 Sic legitur in Bar. & Grav. τὸ πρὸς τῷ ἀσπράλλον μέρει. Seld. τὰ & deinde μέρει Impressi.

Εγνω δὲ ὁ τλήμων σὺν χακῷ μαθὼν ἔπος,
 Ως Πολλὰ^a χεῖλεις, καὶ^b δεπασραίων ποτῖν^c
 490 Μέσω κυλίνδει Μοῖρα^d παμμήτωρ βροτῖν.
 Ο δ' αὐτὸς δ' ἐγὼ πᾶς φαλλειῶν λύθρῳ
 Στέρθυγξ, δεδ' ἐπὺς^e τ' κ' ἔανεν^f ἡμύνατο,
 Πλήξας ἀφύκτως ἀκρον ὀρχησοῦ^g σφυρόν.
 Τεῖτος δὲ, τῷ μάρψαντος ἐν κοίλῃς πέτρας

Cognovit verò miser cum damno
 discens,
 Multa inter labrum, & poculentas
 potiones
 Gubernatricem volvere Parcam
 mortalium.
 Candido namque tota candicans
 tabo
 Setosa bestia, moribunda interfe-
 cturum est ulta,
 Certò feriens extremam saltatoris
 plantam.
 Tertius verò, fumentis ex cava
 petra

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. χεῖλεις oxyton. ^b Διπασραίων Bar. ^c Al. μέσων. ^d Παμμήτωρ MSS. uterque, & alii. ^e Στερεῖξ Seld. ^f Κ' ἔανεν^f Bar. alii. ^g Σφυρὸν ptoxyton. al.

488, 489, 490. Εγνω δὲ ὁ τλήμων.] ἄλλος δὲ καὶ
 τοῦδε,

Τῷ γὰρ Σαμῷ Ἀρχαῖος σερφόρος
 ἔζηθε χρησμός, μὴ πῖνεν ἐξ ἀμπέλου.
 ὁ γὰρ Ἀρχαῖος, υἱὸς ἂν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, τῇ Φοί-
 νικας, ἐφύλασεν ἀμπέλον καὶ Ἀειφοῖαν, τῇ τὸς Πέπλους συμ-
 τάξαντα. μάντις δὲ * πῆ * εἶπεν αὐτῷ τῷ Ἀρχαῖῳ, ὡς ἔ-
 πιαι οἶνον ἐκ ταύτης· ἐλυσσάμενος δὲ τῇ ἀμπέλῳ καρπὸν, ἀπέ-
 θληκεν ὁ Ἀρχαῖος πλὴν σαρκὸς αὐτοῦ καὶ κύνες, ὡς πτόμος, καὶ
 κατεγύατο τῇ μάντι, δεικνύων τῇ κυνίᾳ· ὅτι ἔφη,
 Πολλὰ μέλει πύλῃ κυνικός, καὶ χεῖλος ἀκρου.
 βῶας δὲ φρουρήσας σὺς κυμανομένης τῇ χεῖρ, δαίς τῇ κυνίᾳ
 ὁ Ἀρχαῖος, ἔζηθεν ὅτι τῇ αὐτῇ ἀνέχεσθαι. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων
 ὅτι τῇ Ἀραπνίᾳ, πύλῃς Ἀρχαῖος, υἱὸς Ἀχιλλεύου καὶ Εὐρυπύμοιο,
 τῇ Ἀχαιοῦ, * καὶ * πῆ τῷ Καλυδωνίῳ σὺς τῷ ἐδ' ἐξ ἄλλο. Φασὶ
 δὲ πῖνεν, πῶρον τῇ Ἀταλάντῃ ἀκοιτῆσαι καὶ τῷ σὺς.

492, 493. Δεδ' ἐπὺς τῇ κλανοῦτ' ἡμύνατο.] εἰ μὴ
 κλανοῦτ' ὅτι, ὡς ἐγὼ γράφω, ἔπος αὐτοῦ καὶ ἔπος. Δεδ' ἐπὺς
 καὶ ἔπος φερέμενος τῇ κλανοῦτ' καὶ μέλλοντα κλανεῖν αὐτὸν
 Ἀρχαῖον ἡμύνατο καὶ ἐπύρηνσεν, πλῆξας ἀφύκτως τὸ καὶ τῷ τῷ
 βεβαιόσφον ἐκείνῳ. Τὸ γὰρ γράφειν κλανόντα, μωρὸν ὅτι ὅτι
 τῇ Ἀχαιοῦ. Ἀταλάντῃ γὰρ αὐτὸν ἐπύρηνσεν, Μελιάργος δὲ τῇ
 συκλόνῃ δόρατι πῶς τὸ μέτωπον πλῆξας ἀνέειλεν, Ἀρχαῖος δὲ
 ἐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ὅτι ἀνατινάμενος τῇ
 πέλεκυν, ὡς πλῆξας αὐτὸν, ἀνέχεσθαι πῶς ἔπος αὐτοῦ. καὶ
 ἔπος μὴ ἐπ' Ἀχαιοῦ αὐτοῦ καὶ ἔπος. ὅτι δὲ Μελιάργος ἔπος, ὁ
 βαδύτατ' ὅτι, καὶ ἐμὸν ἐνδύμματα. Ο δ' αὐτὸς στερνύγξ καὶ
 ὁδὸς, ἦτοι ὁ χοῖρος, δεδ' ἐπὺς πεπῶν καὶ κλανοῦτ', τῇ κλανόντα,
 ἦτοι τῇ Μελιάργος, ἡμύνατο, πλῆξας ἀφύκτως ἀκρον σφυρὸν,
 ἦτοι τῇ ἀσπράλλον καὶ πῶς τῇ ὀρχησοῦ καὶ τῇ ταχυτάτῃ πολεμι-
 σοῦ. ὅτι ὅτι αὐτὸν ἐπλῆξεν ὁ χοῖρος πῶς τὸς πόδας,
 τῶς ἐπὶ πῶς, ἀλλὰ χαλεπῶς καὶ ἀσείας ταῦτα φησὶν, ὅτι ἡμύ-
 νας αὐτὸν, δεσπόμενος τῶς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δι-
 ναῖς πῶς πεπῶν, ἀλλὰ τὸ ἀνατινάμειν τοῖς τοῖς ἀνελὼν γὰρ τῇ
 αὐτῇ, τῇ Ἀταλάντῃ τῇ κεφαλῇ τῇ σὺς, καὶ τὸ δέρας, ἀκρο-
 δίνον χαλεπῶς. πῶς αὐτοῦ γὰρ γενναῖος τῶς ἔπος τῇ μνήσας

αὐτὸς ἀδελφός, καὶ ἔχθρους αὐτῷ γενναῖος, ἀνέειλεν. Ἀλθαία
 δὲ, ἡ τῶς μήτηρ λυπηθεῖσα ἐνεκὸν τοῦ συμβάντος τοῖς
 ἀδελφοῖς, πῶς παρὰ τῇ Μοῖρῃ δάδα κατέκαυσεν, καὶ ἐπὶ
 ὡς συσταπνύει ὡς τῇ Μελιάργος ζῶντος ἀκραιῶν φυλακισμένη.
 πῶς δὲ, φιλῶσα ἑλπίς τῇ, ἡ δάδα φασὶν, καὶ ἐν τῇ κύνες
 φαγῶσα, πῶς Μελιάργος ἐν τῇ ἐκείνῃ σπυγέτοκε, καὶ ἐφύλασεν
 ἀκραιῶς, ὑπὸ τῶν μάντεων τῶς μαθοῦσα, ὡς ἐς τ' ἂν φυ-
 λάσσοιτο ἡ φυλὰς ἀδελφῆς, ἀδελφῆς καὶ ὁ Μελιάργος ἔπος·
 εἰ δὲ φασὶν, καὶ ὁ Μελιάργος συμπαρήσεται, ταῦτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 τὰ πᾶσι τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀκακίστατα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ,
 καὶ νεκρὸν εὐρεῖσα τῇ πῶς, συνέκλεινε καὶ αὐτῇ. ἔπος ἐγὼ
 φημι σπυγέτοκε τὸ Κτανόντα.

494. Τεῖτος δὲ.] Αἰγύς, ὁ Πανδίωνος υἱός, ἡ Σικυρία,
 ἡ, καὶ τῇ Λυκόφρονι, Φημῖ, ὁ καὶ ὑποκινεῖς τῇ Πανδίωνι,
 βασιλεῦς Ἀθηνῶν, γαμῆται πῶς τῇ Μῆτι, τῇ Οὐλῇ,
 δούτρῳ Χαλκιδῆνι πῶς Ρηξίνορος. ὡς δὲ ἀλλοτρίῳ σὺρον,
 μίαν ἔπος γυναικα⁶ Αὐτόχθιν, τῇ Περγασίῳ. ὡς δὲ ἐκ ἐξίτης
 τέτρω πῶς, δεδ' ἐπὺς 7 Πάλλαντα, Νίσον, καὶ Λύκον, τῶς
 ἀδελφῆς, ἔρχεται εἰς Πυθῶν πῶς παιδῶν μαντευσόμενος, καὶ
 ἐδ' ἐπὶ τέτρω χρησμός,

Ἀσπὸς τῇ πῶς τῶς ποδῶν, φέρτατε λαῶν,
 Μὴ λύσης, πῶς ἐς ἀκρον Ἀθηνῶν ἀφίκηται.

ἀπὸ τῶν δὲ διὰ τῇ χρησμοῦ, πῶς τῇ εἰς Τροίλῳ πῶς Πιτ-
 θέα τῇ χρησμολογίᾳ, καὶ ὡς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε συγνέσθαι
 τῇ θυρατῇ Αἰδρά, τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησάσεν
 αὐτῇ· ἐγκύς δὲ τῇ Αἰδράς γενναῖος, ὁ Αἰγύς ὑπὸ κοίλῳ
 8 πέτρας ἔπετο ξίφος, καὶ ὑποδύματα, ὡς φησι Πλάταρχος,
 καὶ Καλλίμαχος λέγων,

9 Εργα δὲ μὴν Τροίλῳ Κολυραῖη ὑπὸ πέτρῃ
 ὄνκε σὺν ἀρπύεσσιν

καὶ αὐτὸς μὴ ἀποδύμενος πῶς Ἀθηνῶν, τῇ δὲ Αἰδρά ἐντέλλεται,
 εἰδὼς ὅτι αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῇ τῇ πέτρῃ, καὶ λαβόντα
 τὸ ξίφος, καὶ ἐνδύσασθαι τὰ ὑποδύματα, 10 ὅταν αὐτῇ
 ἐφαρμόσῃ, καὶ διωκθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος, πῶς εἰς Ἀθηνῶν, ὁ
 καὶ ἐποίησεν αὐτῇ, ἀλλὰ γινώσκων τῇ πατρίδι.

EMENDATIONES.

1 Sic restitui, & in ordinem digessi hos versus, quos Codices universi indistinctè & mendose proferebant. Τῷ Σαμῷ ἢ Ἀρχαῖῳ
 &c. Impositi τῇ γὰρ Σαμῷ Ἀρχαῖῳ (& ubique hanc vocem cum duplici γγ. scriptam habet) σερφόρος· ἔζηθε χρησμός μὴ ποῦν ἐξ ἀμπέλου
 Bar. τῇ Σαμῷ γὰρ σερφόρος &c. Seld. * Ex omnibus MSS. * Et hanc vocem interferui ex omnibus MSS. 2 Ταχυτάτῃ, pro τεταχυ-
 τάτῃ, ex omnibus MSS. 3 ὅτι, pro ὅτι, ex omnibus MSS. 4 Διὰ τὸ πῶς τῇ MSS. omnes. 5 Μῆτι Seld. Μῆτι Δαναοῦ τῇ ὀπλίτῃ
 Bar. & Grav. nisi quod hic ὀπλίτῃ habeat. Sed vulgata lectio mihi retinenda esse videtur, & citari solent hæc Scholiasta verba ex
 Phlegonem. 6 Καλυδωνίῳ Grav. 7 Πάλλαντα, pro Πάλλαντος, ex omnibus MSS. constructione etiam id exigente. Historiam pete ex Plu-
 tarchi Theseo, & Strabonis Geographia, ubi de Athenis agit. 8 Πέτρῃ Grav. 9 Εἰ γὰρ μὴ legendum esse monuit eruditissimus
 Bentlejus in Fragm. Callimachi, nixus auctoritate Auctoris Etymologici v. Αἰγύς. 10 ὅταν, pro ὅτι, ex Bar. & Grav. ὅτι Seld.

495 Κέλωρ γίγαντ' ὄπλα, ^a τοῦ ποτ' εἰς λέχος

Gigantis arma Filius, cujus olim in lectum

Λαθεγαῖον αὐτόκλητ' Ἰδυῖα ^b πόρρις

Furtivum voluntaria Idæa Juvenca

^c Ἡ ζῶσ' εἰς ἄδλω ἱξεῖ) καταβάπης,

Veniet, ad inferos viva descendens,

Θελύοισιν ^d ἐντακείσα Μουώιτε Τηχῆς,

Lacrymis tabefacta mater Muniti,

Ον δὴ ποτ' ^e ἀγρώσοντα Κρησιώνης ἔχης

Quem aliquando venantem Thracia vipera

500 Κτενῆ, πατάξας πῆξεναν ἀγείω βέλῃ,

Occidet, aspero feriens calcem spiculo,

^f Οτδω τεκόντ' αἰχμαλώτ' εἰς χέρας

Quando parentis in manus captiva

Ἡ πατρικήτωρ ^g δνόφω τετραμμήρον

Avia nutritum in tenebris

VARIANTES LECTIOES.

a Tū Bar. alii. b Al. πόρις. c ἱξεῖ) legendum putavit Avarus. Vide Camerii Annotationes. d Εντακείσα Seld. & alii. e Αγρώσοντα Κρησιώνης Seld. f Or. δ' Seld. g Γνώτ' MSS. uterque & alii.

495, 496. Κέλωρ.] ὅς τ' Ἰγαντ' ὀπλῶν, τ' μαρτυρῶντος τὰ ὄπλα, διλονόπ' τ' Αἰγῶν, ἐκ τ' κοίτης πέττας. ἢ ὁ κέλωρ, ὁ ὅς, τ' ὀπλῶν, τ' μαρτυρῶντος καὶ λαβόντος τὰ ὄπλα τ' γίγαντος, ἢ τοι τ' Αἰγῶν, ὅσ' ἐβέλπον ὁ γδ Αἰγῶν Αθηνῶν καὶ γυνῶν ἀπὸ Εργθέως. πῆξεν τ' καὶ ἕνα τῶν λεγόντων τ' ἀναδέντων ἀπὸ τ' ὀδόντων τῶ δράκοντος τ' ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀνδροπίων. Τεῖτον τ' λέγει ἀπελθεῖν τ' Αἰγῶν, τ' τ' ὀπλῶν, ἐν Κύπρῳ, ἀπ' ἧς ὁρος καλεῖται Αἰγῶν. φασὶ δὲ πῆξεν, ἢ μόνον Αἰγῶν, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τ' αὐτῶν ἀπελθεῖν, ἀπὸ τῶν εἰς Κύπρον. Τὸν ποτ' εἰς λέχον.] ἀντιπῶντος, ἢ ποτ' εἰς λέχον λαθραῖον ἱξεῖ) τ' Αἰγῶν διλονόπ', ἢ Ἰδυῖα πόρρις καὶ δάμαλις, ἢ τοι ἢ Λαοδίκῃ Διομήδης γδ, καὶ Αἰγῶν ὁ ὀπλῶν, τ' ναυσολήμας τῶν Ελλήνων, ἐπὶ ὅσων περὶ τῶν Τρώων διὰ τ' Ελένῃ. ἐραδείσα δὲ Λαοδίκῃ, ἢ τ' Πειάμου θυγάτηρ, Αἰγῶν, ἐμῇ αὐτῇ, καὶ ἔτεκεν ὅν Μουώιον κληθέντα. φοβεμένη δὲ, δέδωκε τὸ βρέφος Αἰδρᾷ, τῇ τ' ὀπλῶν, ἢ τοι τῇ μάμμῃ τῇ Αἰγῶν, ἀνατρέφειν αὐτὸ σιμῶν καὶ τῇ Ελένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ. ἢ Αἰδρᾷ, ἐξ Αἰδρῶν ἀπαγείσα τῇ τ' Διοσκῶν, διὰ τὴν μέλλειν εἶναι πάλιν τ' ἀπαγείσης τ' Ελένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἢ ἐκδοσα σιμῶν καὶ αὐτῇ, μάλλον τ' ἢ Αἰδρᾷ αὐτῇ ἐπεισε πῶ Ελένῃ Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθεῖν. ταύτῃ οὖν τῇ Αἰδρᾷ τ' Μουώιον ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἢ Λαοδίκῃ, ἢ δὲ γνῶσα τ' ὀπλῶν αὐτῇ τ' τ' Αἰγῶν τὸ παιδίον, λαβῶσα ἀνέδραφεν. ἀλάσης δὲ τ' Τροίᾳ ἀναγναιδείσα Αἰγῶν, ἀπῆρε μετ' αὐτῇ, κομίζουσα καὶ τ' Μουώιον. φασὶ δὲ πῶ τ' ὀπλῶν τῇ τ' Αἰδρᾷ, καὶ κυνηγετοῦντων, ὅρις δακῶν τ' Μουώιον ἀνείλεν, ὡς φησὶν Εὐφορίων,

Ἡ οἱ Μένιτον ἴα τέκε πολυμήν ἐνὶ ὄρῳ,

Ἀλλὰ εἰ Σιδονίη τε, καὶ ἐν κνήμῃσιν Ολυμπίᾳ,

Ἀγρώσοντ' ἄμα πατεὶ πελώριον ἐκίλεν ὄδρῳ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔστω. Ἡ δ' ἐννοία τοιαύτη. Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τεῖτον ἀπελκύσεται ὁ Αἰγῶν, ὁ τ' ὀπλῶν, τ' τὰ ὄπλα λαβόντ' τῇ Αἰγῶν ἐκ τ' πέττας. ὁ γδ Αἰγῶν ὀλίγαις ναυσὶ περὶ τῇ Θηβῶν Βισαλταῖς, καὶ ἐξ τῶν Φυλλῶν, ἢ θυγάτηρ τ' ἐκεί βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῇ ἐγγυῖ ἐπὶ περικὶ τῇ βασιλείᾳ. Αἰγῶν τ' βασιλεύοντ' ἐλθεῖν εἰς τ' πατεῖσα, πολλὰ δειδέας

EMENDATIONES.

1 Sic distinguo. Ἡ Αἰδρᾷ ἐξ Αἰδρῶν, ἀπαγείσα πατὴρ τῶν δ' ὀπλῶν. 2 Εκοῦσα, pro ἐκασία, ex Seld. Non minus recte ἐκασίας Bar. & Grav. Est enim ἐκασίον, τὸ ἐκ ἑκάστης γινόμενον, μηδὲν ἐξωθεν ἀναγκάζοντες, ἢ τὸ διελίσθαι διανοίᾳ ποιοῦμενον. Εκοῦν δὲ, ὁ διελίσθαι διανοίᾳ ποιοῦν. * Ex omnibus MSS. * Ex Bar. & Grav. & δ' habet Seld. 3 Παρὰ, pro περὶ, & alibi saepe. Sic autem hunc locum distinguo ex utroque MSS. Φυλλῶν, καὶ τῶν ἐκείνης ὀπλῶν, ἀντιπῶντος ἱξεῖ) Impref. * Ex omnibus MSS. 4 Αἰγῶν διμῆν κατὰ Αἰγῶν, pro ἀπὸ διμῆν, καὶ τὰ Αἰγῶν, ex fide omnium MSS. 5 Κιβώτιον, pro καὶ βώτιον, ex omnibus MSS. & emendatione Nie. Gerbelii. 6 Φάσματι, pro φάσματι, ex omnibus MSS. 7 Mecum legit Bar. nisi quod pro Λυκάφρον, habeat Λυκάφρον. At δ' ὡς Λυκάφρον Impref. & Grav. ἢ ἀκλῶν habet. 8 Malim μεγακρότοις cum Bar. & Grav. μεγακρότοις Seld. 9 Χαρῆδρα, & paulo post χαρῆδρα Impref. χαρῆδρα MSS. uterque, 10 Θρήνη, pro Θρήνη, ex omnibus MSS. 11 Περισβολῆς Seld. & Grav.

3 παρὰ Φυλλῶν, καὶ τῶν ἐκείνης, ὀπλῶν ἀντιπῶντος, ἐξέρχεται. καὶ Φυλλῶν αὐτὸν προπέμπει ἄχει τῶν χαλκιδίων Εὐνεία ὀδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν * τῇ * τ' μητρὸς Ρέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπειλήσῃ τὴν περὶ αὐτῷ ἀνοῖξαι. ὅδ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατὰ καὶ χεῖν διελύντ' ἢ Φυλλῶν ἀπὸς διμῆν 4 κατὰ Αἰγῶν, τῇ, αὐτῷ ἀναρῆ. Αἰγῶν δὲ τὸ τ' κιβώτιον ἀνοίξας, 6 φάσματι κρατῆρις, ἀνείλεν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τῶν ἐλθόντων ἀτάκτως, ἀπὸ τῶν τ' γδ ἵππου σφαλέντ' ἐκ τ' ὀπλῶν μαρῶν καλινχθεῖς, τῷ αὐτῷ ἐμπέγνυ' ἱξεῖ). οἱ δ' ὑπὸ αὐτὸν κατὰ κῆσαν ἐν Κύπρῳ. Πόρρις, ἢ δάμαλις, καὶ ἐκ βολῇ τῇ τ', καὶ περὶ τῇ τ', πόρρις. καὶ ἐπὶ ὁ σῖχ' χαλκιδίος, ὁ πατὴρ τῇ τ' ἱαμβικὸν μέτρον. οἱ τ' μεταρῆρις, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Λυκάφρον, δι' ἐνδὸς τ' χαρῶντες, ἀμαρτῆς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ περὶ καὶ μετακῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χαλκιδίος ὑπὸ τῇ ἱαμβικῶν μέτρῳ τῇ τ'. κρεῖττον τ' χαλκιδίον καὶ σάξεν τὸν πῆξεν, ἢ κατὰ ὀλοκλήριον τ' λόγον τῇ ἀμαρτῆς. Πόρρις τ' καὶ δάμαλιν λέγει τ' Λαοδίκῃ, ἀλληγοικῶς.

497. Ἡ ζῶσ' εἰς ἄδλω.] 7 φασὶ, ὅ Λυκάφρον, πῶς ἀνακλῶντα γράφει,

Εναντία σύμπας, καὶ σὺν τῷ πλέον;

Ἀνα γδ εἰπὼν οὕτως γράφει 8 μετὰ κρότοις,

“Ὦν τ' μὴ αὐτίσπεμον ἢ τοιαύτῃς κόποις,

“Κεῖν μὲν χανοῦσα χεῖσται λυκάφρον,

“Λύσσουσα αὐτῷ ἀγχιπῶν σεναρμάτων,

Ἡγῶν 9 χαρῆδρα συμπεσῇ, καὶ δάνη,

Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον

Ελλῶ σπατὸς πέτρῃσιν εὐδενεὶ κράτῃ.

Ταῦτα περὶ εἰπὼν, τῷ ἐναντίως λέγει,

Τῷ γδ θανοῦσαν περὶ, πεισῶντα χαρῆδρα,

Λύδης ἀνίστα, καὶ νεκρῶς αὐτῷ πάλιν,

Θνήσκουσα, ὡς φησὶ, συμφορᾷς τοῦ Μουώιτε,

10 Θρήνης ἐχίδνης 11 περὶ σβολῇ τεθνηκότος.

499. Κρησιώνη.] ἢ Θρήνη, ἀπὸ τῆς Κρησιώνης, Ἀρεῖ καὶ Κυβέλης θυγατρὸς.

502. Δνόφω.] ἀντὶ τῇ γνῶν, Δωκεῖ. οἱ γδ Δωκεῖς ἀντὶ τ' γ, δ πῆξεν.

² Βάλη νεογνὸν σκύμνον· ἢ μὴν ζυγὸν
 Δέλειον ^b ἀμφήρεισαν Ακταίων λύκοι,
⁵⁰⁵ Τῆς ἀρπαγείσης δυνήτοινα Θυάδος·
 Ων ὁσρέκεν σρόβιλος ἐντελμυμύθ·
^c Κόρεσω σκεπασφ, ρῦμα φοινίε δορός·
 Τὰ δ' ἄλλα θεμποδρωτος· ἄψαυτος δόμων
 Σφραγίς δοκδύσφ, γάμβος ἐγχώροις μέγα·
⁵¹⁰ Α δὴ πρὸς ἀσρων κλίμακας γήσφ δρόμον
 Τοῖς ἡμιθνήτοις διπύχοις Λαπερσίσις·

Catulum injecerit recentem : cui
 foli jugum
 Servile imprefferunt Athenien-
 sium prædones,
 Raptæ ultionem Bacchæ :
 Quorum caput ovalis testæ hemi-
 sphærium
 Operiet, hastæ cruentæ propugna-
 culum :
 Reliqua porro vermiculatum non
 tangens ædes
 Sigillum fervabit, magnum incolis
 miraculum :
 Id quod ad astrorum gradus mu-
 niet viam
 Semideis geminis Laperfiis :

VARIANTES LECTIONES.

a Βάλη Seld. b Αμφήρεισαν Seld. c Αλ. κόρεσι. d Αλ. θεμποδρωτος. e Αψαυτος Bar.

503, 504. Η μὴν ζυγὸν.] Πειλίδους, καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς
 ὦν, ὁ δὲ Ποσειδῶντος, φίλιαν ποιησάμενοι, ἀρπάσαι συνέθεντο
 Διὸς θυγατέρα· ἀρπάσαντες γοῦν τὴν Ελένην, πεπρωμένην ἐν
 ἰ Αφιδναίῃς· ἢ Αἰθίῃς Αἰθρᾷ, τῇ Πιθιδέῃ μὲν θυγατρὶ, μη-
 τεὶ δὲ Θησέως. Κάτωρ δὲ, καὶ Πολυδούκης οἱ Διοσκορίδαι,
 οἱ δὲ Ελένης ἀδελφοί, πορθέσαντες ἢ Αἰθίῃς ἀφ' ἧς τὴν ἀρ-
 παγὴν δὲ Ελένης, Αἰθρᾷ λαμβάνουσιν αἰχμαλώτων πρὸς
 αἰχμάλωτον αὐτῶν· ἰ ἀρπαγείσης δὲ πάλιν τῆς Ελένης ὑπὸ Ἀλεξάν-
 δρου, ἡ συνάπτην αὐτῇ καὶ ἡ Αἰθρᾷ ἐπὶ Τροίαν. καὶ Ομηρος,
 Αἰθρᾷ Πιθιδῇ θυγατρὶ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 3 ὅθεν καὶ αὐτῶν αἰχμαλώτων εἶπεν, ὡς αἰχμαλωπευθεῖσαν
 ὑπὸ Ἰφιδιοσκορίων, εἰς ἀντίποινον δὲ ὑπὸ Θησέως ἀρπαγῆς
 τῆς Ελένης. Ο δὲ νοδὸς ἔστι· ὅτε ἡ Αἰθρᾷ μὲν ἢ χαλαίρεισιν
 ἢ Ἰλίου πρὸς πατρὶ Αἰθρᾷ Μένιτον δὲ, τότε ὁ Μουίτιος
 ἐν Θράκῃ ἀποδανείτῃ. Ακταίων λύκοι.] οἱ Ἰφιδιοσκορίων
 ἀρπαγῆς καὶ πορθέσαντες, λέγει δὲ τὰς Διοσκορίδας. Ακτὴ δὲ ἐκα-
 λείτο ἡ Αἰθρᾷ, ἢ ἀπ' Ακταίωντος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον
 μέρος δὲ Αἰθρᾷς, ἀκτὴ, ἡτοι πρὸς θαλάσσιον, ἔστιν.

506. Ων ὁσρέκεν σρόβιλος.] ἐξέστη πάλαι, ὅπως ὁ
 Ζεὺς κύκλῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ὧν, ὡς λεγέται, τέρας γυναικῶν ὦν
 ἐκείνητος τὸ ἡμίσει ἢ ὁσρέκεν ἢ ὡς περικραταίᾳ ἐχέτο.
 Στερεῖται δὲ, τὸ πειριφερές διχότομον πρὸς ὧν.

507. ἢ Κόρεσω.] κόρη κυρίας ἢ μὴν γέ λέγει, νῦν δὲ
 ἢ κεφαλῇ φασί, ὡς καὶ Εμπεδοκλῆς ἐν πρὸς Νείκεας,
 ὡς πολλῶν μὲν κόρησι ἀνδράχες ἐλάσσονα.

508, 509. Τὰ δ' ἄλλα θεμποδρωτος.] θεῖα, ὁ σκόληξ,
 ὃς ἐγγίνεται τοῖς ξύλοις. φασί γὰρ εὐρεῖν τὰς σφραγίδας,
 οἱ παλαιοὶ ἐσφραγίζον ξύλοις ὑπὸ θεῶν βεβρωμένοις, ἀφ'
 τῶν αὐτῶν πολυκέντητα ἔσθ. Ο δὲ νοδὸς· Μόνω ἢ Αἰθρᾷ δυνά-
 σαντες καὶ αἰχμαλωπίσαντες ἀντίποινα δὲ Ελένης, ὁ πῶν ὅλην
 Αἰθρᾷ, ὡς ἐσφραγισμένω θεμποδρωτῶ σφραγίδι, 7 θε-
 δραμύνται. οἱ γὰρ Διοσκορίαι καὶ Θησέως στρατεύσαντες ἐνεκὴν
 δὲ ἀρπαγῆς δὲ Ελένης, ἐρεῖσαντο πάντων τ' ἐν τῇ πόλει,
 πᾶσι μόνως τῆς Αἰθρᾷ, διὰ καὶ συμμάσαντες αὐτὸς οἱ
 Αἰθρᾷοι, Ανακίας, ἡτοι θεὸς καὶ σωτήρας, ἐλάσαν.

510. Α δὴ πρὸς ἀσρων κλίμακας.] ἀπὸ εὐρυγυμνασίου,

ἢ πρὸς τὰς Αἰθρᾷοις οἱ Διοσκορίαι ἐνδείξαντο, ἀποδανεί-
 σιν αὐτὰς καὶ χαλαρήσασιν τοῖς ἀστροῖς· οἱ γὰρ Διόδυμοι εἰς
 πηλὴν Ἰφιδιοσκορίων κατεσθείδονα, ὡς καὶ Εὐεπίδης φασί
 ἐν Ὁρέσῃ 8 δὲ Απύλωντος.

Η δ' ἔστιν, ὡς ὁρᾷ· ἐν αἰθέρι πύλαις,
 9 Σεισωμένην τε, καὶ 10 θανάσῃ πρὸς σέθεν.
 Εγὼ νῦν ἐξέσωσα, 11 καὶ ὑπὸ φασγάνου
 Τοῦ σοῦ κτελεσθεὶς ἤρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζῶντες γὰρ ἔσαν, ζῆν νῦν ἀφθιτον χρεών.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

12 Εγὼ
 Δ' Ελένην Διὸς μελάθροισι πελάσσω,
 13 λαμβάνων ἀσρων πτόλον ἐξαύτας,
 Ενθα παρ' Ἡρᾷ, τῇ θ' Ἡρακλέους
 Ἡδὲ παρ' Ἰφιδιοσκορίαι, θεὸς ἀνδράποισ
 Εσσι, ἀποδανείας ἐν πύλαις αἰεί,
 Σὺν 14 Τρωαδείοις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
 Νούταις, μεδέουσα θαλάσσης.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις.] ἡμιθνήτος, καὶ ἡμιθνήτος ἀφ' ἑρ-
 ἡμιθνήτος γὰρ λέγει, ὁ ψυχρογυμνασίων, καὶ ἡδὲ τὸ ἡμισυ θανά-
 ἡμιθνήτος δὲ, ὁ τὸ ἡμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἡμισυ ἀθάνα-
 τόν, ἡτοι ἡμιθνήτος ἢ ὁ ἡμέραν ὦν ἐν τοῖς ζώσι, καὶ ἡμέραν ἐν
 τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διοσκορίαι· Η δὲ ἰσοεῖα τοιαύτη· Τακύνθε
 ἀδελφὸς Κωβέρτης, Κωβέρτης δὲ παῖς Πειρήνης· ἢ καὶ Γοργόφνης
 δὲ Περσέως, καὶ Σπότηχρον, Τρωαδείοις, Ἰφιδιοσκορίαι, Αφιδναίῃς,
 Αεὺκίππῳ. Αφιδναίῃς καὶ Αρμύνης τῆς Οἰβάδας, ἢ Αρμύνης
 τῆς Αἰδίου, Αρμύνης καὶ Ἰδίας. Αεὺκίππῳ καὶ Φιλοδίκῃ τῆς
 Ἰνάχου, Φοίβῃ καὶ Ἰλαίρᾳ. Ἰκαρίῳ καὶ Πειρβοίᾳ· τῆς
 Νηΐδος, υἱοὶ πάντες καὶ Οδυσσεὺς γυνὴ Πηνελόπεια. Τρωαδείοις
 καὶ Αἰδίας, Τιμάνδρᾳ, ὡς Εχέμοντος ἐγχευ, καὶ Κλυται-
 μνήστᾳ, καὶ Ἰφιδναίῃ καὶ Ελένῃ, σὺν Κάστοι, καὶ Πολυδούκῃ.
 καὶ ἑτέρας δὲ, οὗτοι Διὸς ὑπάρχον, οἱ καὶ Φοίβῳ, καὶ
 Ἰλαίρᾳ ἀρπάσαντες ἐγχευαν. Καὶ Πολυδούκους μὲν καὶ Φοί-
 βους γίνε' παῖς Μνηστέως, ἢ Μνησθέντος, καὶ Ασίνης. Κά-
 στορος δὲ καὶ Ἰλαίρας, Ανώρων, ἢ Αναξίς, καὶ Αὐλοβός. τῶ-
 τας δὲ οἱ Διοσκορίαι ἔτοι ἀπὸ Μεσσηνίας ἀρπάσαντες ἐγχευαν.

EMENDATIONES.

1 Αφιδναίῃς posui, pro Αθηνῇ, ex omnibus MSS. Non enim Athenis, sed Aphidnis dicuntur Thefeus & Pirithous raptam ex Sparta Helenam apud Aethram, Thefei matrem, deposuisse. 2 Συναπτήν, pro συναπτήν, ex MSS. utroque. 3 Sic lego ex Seld. ὅθεν αὐτῇ καὶ αἰχμαλώτων εἶπεν, ὡς καὶ αἰχμαλωπευθεῖσαν Impress. 4 Ηδὲ, pro εἰ τις, ex MSS. omnibus. 5 Sic lego ex Seld. Et Bar. cum Grav. habet κόρεσιν. Quinetiam Nic. Gerbelius μὴν γέ reponendum esse admonuit. Κόρεσι. κόρησι κυρίας ἢ μὴν γέ λέγει Impress. 6 Τὴν ὅλην, pro ἀλλ' ὅλην, quod habent Impress. Τὴν αὐτὴν Grav. 7 Παρ' Ἰφιδιοσκορίαι Grav. 8 Δὲ Απύλωντος substitui, pro δὲ Ελένης. Non enim Helena, sed Apollo, apud Euripidem ea profatur, quæ sequuntur. 9 Σεισωμένην Seld. 10 Θανάσῃ Seld. 11 Καὶ ἀπὸ, pro καὶ ὑπὸ, ex Euripide. 12 Sic restitui versus hosce, qui confusi extabant :

Εγὼ δ' Ελένην Διὸς μελάθροισι πελάσσω.

13 Λαμβάνων Edit. Euripidis Canteriana. Non ideo tamen lectionem receptam mutare volui. 14 Τρωαδείοις Euripid. Ipse tamen receptam lectionem potius hoc loco iudico. ἰ ἀρπαγείσης δὲ, pro ἡτις ἀρπαγείσης, ex Grav. sensu id exigente.

L

ἐλάσαντες

Οὐς μή ποτ', ὦ Ζεὺς ὄωτερ, ἐς πάτερ' ἐμὴν
 Στείλαις, ἀρωγὰς τῇ^a δυσαρπάγῳ κρεκί.
^b Μὴδὲ πλερωτὰς ὀπλίσαντες ὀλκιδὰς,
^c Πρύμνης ἀπ' ἀκρας γυμνὸν^c ἀΐψιν^c πόδα.
^d Εἰς Βεβρύκων ῥίψαιαν^c ἐκβατρίαν.
^e Μὴδ' οἱ λέοντων τῷ δὲ^e καρτερώτεροι,
 Αλκίῳ ἀμικτοῖ, τοὺς Αἰγὸς ἐφίλατο,
 Καὶ δι^h Εὐνώ, καὶ Τειχόνητος θεὰ,

Quos nunquam, ὁ Jupiter Serva-
 tor, in meam patriam
 Miseris, vindices bis raptæ Cre-
 cis :
 Neque illi alatas armantes naves,
 E summa puppi nudum pedem ce-
 lerem
 In Bebrycum projiciant litus.
 Quin nec Leonibus istis fortiores,
 Bello intractabiles, quos Mars
 amat,
 Divaque Bellona, ac Tritonia
 Dea,

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. δυσαρπάγῳ. Et hanc lectionem habet etiam Bar. ^b Μὴ δὲ MSS. uterque, cum aliis. ^c ἀΐψιν Bar. & alii. ^d εἰς Βεβρύκων
 al. Cæterum hic versus sequenti postponitur in Seld. ^e Al. ἐκβατρίαν. ^f Al. καὶ δὲ. ^g Al. καὶ Τειχόνητος. ^h Εὐνώ Bar.

ἐλάσαντες ὃ καὶ μὲν Ἰδὰ καὶ Λυκίους βοὸς Ἀρχαδικὰς, με-
 ρίζειν ὅππότερ' ἴδῃ, ὅς τε μὲν βοῶν εἰς δ' ἴδῃ, ὅς τε
 τῷ πατρὶος εἴπει φάγοντο ὃ ἴδῃ μερίδα ἔδῃ τὸ ἡμισυ τῷ
 βοῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λείπον τῷ ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἰδῷ
 τῷ ἴδῃ μερίδα κατέφαγε, εἴτα καὶ τῷ τῷ ἀδελφῷ, καὶ
 τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μισσηνίῳ, φρατρίσσαντες ὃ οἱ Διόσκου-
 ροι, καὶ τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῷ βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ,
 καὶ κύνες ἔλόντων. Κάτωρ δὲ καὶ Πολυδύκῃς ἐκρύβοντο
 σελήχῃ δρυὸς, Λυκίους ὃ ἴδῃ Κάτωρ, ἐμύλυνον Ἰδῷ, ὃ
 ὃ κύνες αὐτῶν. Πολυδύκῃς ὃ δόκον αὐτῶν, τῷ μὲν Λυ-
 κίᾳ κύνες δόκον. ὡς ὃ ἴδῃ σὺν ἰδῷ λιδίῃ ἐκ τῷ Αφάρειος
 τάφῳ βληθεὶς τῷ κεφαλῷ, σκοπιδίῳ πίπῃ. Ζεὺς δὲ
 Ἰδῷ κεραυνῷ. Πολυδύκῃς δὲ ἀδελφὸν ἐμύλυνε ποιεῖν. ὃ
 δὲ αἰρεῖται θυήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελ-
 φῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ἔδῃ ἀδελφῷ. καὶ ὁ Ζεὺς τῷ αὐτοῖς
 χαρίζεται, ὡς καὶ Ομηροῦ,

Ἄλλοτε μὲν ζῶας ἐτέρημεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Τεθνάσι, πημὴν ὃ 3 λεύγασι τῷ δόκῳ.

Τῷ ὃ ἰσορίαν τῶν Διοσκύρων καὶ Στασίνῳ, ὃ τὰ Κύπρια
 πεποιθὸς, καὶ φησὶ,

ἔλῃ ὃ Λυκίους

Τὴν γὰρ τὸν φερόμενον ποτὶ ταχέως πεποιθὸς,
 4 Ἀκρότατον δ' ἀνάσας διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
 Τανταλίδῃ Πέλοπος, τάχα δ' εἰσὶ καὶ κύνες ἦσαν
 Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλῃς,
 Κάτωρ δ' ἰππὸδραμον, καὶ ἀδελφὸν Πολυδύκῃς.

Διπύχῃς.] ἔφῃ πατρὶος τῷ ἰσορίαν, ὅππότερ' ἴδῃ, ὅς τε
 τῷ πατρὶος εἴπει φάγοντο ὃ ἴδῃ μερίδα ἔδῃ τὸ ἡμισυ τῷ
 βοῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λείπον τῷ ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἰδῷ
 τῷ ἴδῃ μερίδα κατέφαγε, εἴτα καὶ τῷ τῷ ἀδελφῷ, καὶ
 τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μισσηνίῳ, φρατρίσσαντες ὃ οἱ Διόσκου-
 ροι, καὶ τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῷ βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ,
 καὶ κύνες ἔλόντων. Κάτωρ δὲ καὶ Πολυδύκῃς ἐκρύβοντο
 σελήχῃ δρυὸς, Λυκίους ὃ ἴδῃ Κάτωρ, ἐμύλυνον Ἰδῷ, ὃ
 ὃ κύνες αὐτῶν. Πολυδύκῃς ὃ δόκον αὐτῶν, τῷ μὲν Λυ-
 κίᾳ κύνες δόκον. ὡς ὃ ἴδῃ σὺν ἰδῷ λιδίῃ ἐκ τῷ Αφάρειος
 τάφῳ βληθεὶς τῷ κεφαλῷ, σκοπιδίῳ πίπῃ. Ζεὺς δὲ
 Ἰδῷ κεραυνῷ. Πολυδύκῃς δὲ ἀδελφὸν ἐμύλυνε ποιεῖν. ὃ
 δὲ αἰρεῖται θυήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελ-
 φῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ἔδῃ ἀδελφῷ. καὶ ὁ Ζεὺς τῷ αὐτοῖς
 χαρίζεται, ὡς καὶ Ομηροῦ,

513. Δυσαρπάγῳ.] Δεύτερον δὲ ἡρπάζῃ, ὡς ὁ Θεός
 φερόμενον ἐπὶ πλάτης, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος. Δεῖς ὃ ἀπὸ δ-
 δῆται αὐτῷ φησὶ, τεκνῶσαν τῷ ἰσχυρίαν, ὡς ὅππότερ' εἴπον
 παυτέρως. καὶ φερόμενον ὡς αὐτῶν ἀρπάζῃ Θεοῦς, δει-
 ρὸς ὃ Ἀλέξανδρος. Κρεκί.] κρεκί ὄργον ἐστὶ θαλάσσιον, ἰσθ-
 εῖος, (ὅτι ὃ ἢ ἰσθίον παρὰ τῷ Αἰγυπτιῶν) ἐν παρρησίᾳ.
 Καλλιμάχῳ ὃ ἐν τοῖς φησὶ Ὀρφέων φησὶ, τοῖς 6 γαμοῦσι δυσ-
 οῖονισον ἔδῃ. καὶ Εὐφορίαν ἐν Απολλοδώρῳ, 7 Ποικίλον ἐδῃ
 μέλαθρον, ὄρχηλος ἐπὶ κύνες, ὃν δὲ ἦσαν κακὸν γάμον
 ἐχθρότης κρεκί. Κρεκί ὃ ὃ ἑλένην παρεκάλει, διὰ τὸ δύσγα-
 μον καὶ 8 κακόνυμφον γενέσθαι.

516. Εἰς Βεβρύκων.] τῷ Τροίαν ποτὶ Βεβρύκῃς ἔκβαταν,
 ὅθεν καὶ 9 Βεβρυκίαν αὐτῷ καλεῖται, * ὡς * καὶ τὸ,
 10 Σώζων παλαιὰν Βεβρυκίαν παλαιάν.

Τινὲς δὲ φασὶν, ὅππότερ' ἴδῃ, ὅς τε μὲν βοῶν εἰς δ' ἴδῃ, ὅς τε
 τῷ πατρὶος εἴπει φάγοντο ὃ ἴδῃ μερίδα ἔδῃ τὸ ἡμισυ τῷ
 βοῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λείπον τῷ ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἰδῷ
 τῷ ἴδῃ μερίδα κατέφαγε, εἴτα καὶ τῷ τῷ ἀδελφῷ, καὶ
 τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μισσηνίῳ, φρατρίσσαντες ὃ οἱ Διόσκου-
 ροι, καὶ τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῷ βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ,
 καὶ κύνες ἔλόντων. Κάτωρ δὲ καὶ Πολυδύκῃς ἐκρύβοντο
 σελήχῃ δρυὸς, Λυκίους ὃ ἴδῃ Κάτωρ, ἐμύλυνον Ἰδῷ, ὃ
 ὃ κύνες αὐτῶν. Πολυδύκῃς ὃ δόκον αὐτῶν, τῷ μὲν Λυ-
 κίᾳ κύνες δόκον. ὡς ὃ ἴδῃ σὺν ἰδῷ λιδίῃ ἐκ τῷ Αφάρειος
 τάφῳ βληθεὶς τῷ κεφαλῷ, σκοπιδίῳ πίπῃ. Ζεὺς δὲ
 Ἰδῷ κεραυνῷ. Πολυδύκῃς δὲ ἀδελφὸν ἐμύλυνε ποιεῖν. ὃ
 δὲ αἰρεῖται θυήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελ-
 φῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ἔδῃ ἀδελφῷ. καὶ ὁ Ζεὺς τῷ αὐτοῖς
 χαρίζεται, ὡς καὶ Ομηροῦ,

517. Μὴ δὲ οἱ λέοντων.] τὸς Αφάρειος παλαιὰς λέγῃ,
 Ἰδῷ καὶ Λυκίᾳ. Λέοντας δὲ, τὸς Διοσκύρους. Ἡ ἐννοία
 ὅππότερ' ἐδῃ παυτέρως.

519. Εὐνώ.] ὅππότερ' ἴδῃ, ὅς τε μὲν βοῶν εἰς δ' ἴδῃ, ὅς τε
 τῷ πατρὶος εἴπει φάγοντο ὃ ἴδῃ μερίδα ἔδῃ τὸ ἡμισυ τῷ
 βοῶν, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λείπον τῷ ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἰδῷ
 τῷ ἴδῃ μερίδα κατέφαγε, εἴτα καὶ τῷ τῷ ἀδελφῷ, καὶ
 τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μισσηνίῳ, φρατρίσσαντες ὃ οἱ Διόσκου-
 ροι, καὶ τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῷ βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλὰ,
 καὶ κύνες ἔλόντων. Κάτωρ δὲ καὶ Πολυδύκῃς ἐκρύβοντο
 σελήχῃ δρυὸς, Λυκίους ὃ ἴδῃ Κάτωρ, ἐμύλυνον Ἰδῷ, ὃ
 ὃ κύνες αὐτῶν. Πολυδύκῃς ὃ δόκον αὐτῶν, τῷ μὲν Λυ-
 κίᾳ κύνες δόκον. ὡς ὃ ἴδῃ σὺν ἰδῷ λιδίῃ ἐκ τῷ Αφάρειος
 τάφῳ βληθεὶς τῷ κεφαλῷ, σκοπιδίῳ πίπῃ. Ζεὺς δὲ
 Ἰδῷ κεραυνῷ. Πολυδύκῃς δὲ ἀδελφὸν ἐμύλυνε ποιεῖν. ὃ
 δὲ αἰρεῖται θυήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελ-
 φῷ, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν ἔδῃ ἀδελφῷ. καὶ ὁ Ζεὺς τῷ αὐτοῖς
 χαρίζεται, ὡς καὶ Ομηροῦ,

— Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τειχόνητος.

καὶ Αἰγύλιος κυδίστη,

Εἴτ' ἀμφὶ χεῖμα γενεθλίας σπέρου,

Τείτωνος ἐν τόποις 12 Λιβυτικῇς.

Ἡ ὅππ, καὶ Καλλιόπῃ, 13 τείτη τῷ μύθῳ ἐγεννήθη διὰ παρ'

EMENDATIONES.

1 Επιτρέψαι, pro επιτροπύσαι, ex Grav. 2 ἑλόντων, ex Seld. & Grav. ἐλόντων Impress. 3 Αἰολοχασίαν posui, pro ἀλολοχασίαν. 4 ἀκρότατον
 Seld. 5 Sic ego distinguendum putavi hunc locum, sequens MSS. utrumque. καὶ Πολυδύκῃς ἐν ἀστέρος μορφῇ, μινύχῳ αὐτῷ τῷ Διὸς Impress.
 Quasi Pollux dicatur stellæ formæ ex Ledæ fuisse genitus; cum nihil minus velit Scholiastes; sed Pollucem ex Ledæ genitum esse, ex
 Jovis concubitu, qui ipsam sub stellæ formâ vitiavit. 6 Διγμοῦσι Bar. & Grav. 7 Corruptissimi sunt hi versus, nec satis
 constat, quo modo restitui debeant. Ut igitur conjecturis ansum aliquam præbeam, variantes MSS. lectiones adscribam:
 Ποικίλον. ὃ δὲ μέλαθρον ποικίλον ἐπὶ κύνες. ὃ δὲ ἦσαν κακὸν γάμον ἐρχομένην κρεκί Bar. Ποικίλον ὃ δὲ μέλαθρον ὄρχηλος. ἐπὶ κύνες. ὃ δὲ
 ἦσαν κακὸν γάμον ἐρχομένην κρεκί Seld. 8 Κακόνυμφον substitui, pro κακόνυμφον, sensu id exigente. 9 Βεβρυκίαν, pro Βεβρυκίαν, ex omnibus
 MSS. * Ex Grav. 10 Σώζων, pro Σώζων, ex Bar. & ultimo Poematis hujus versiculo, quem hic citavit Scholiastes. 11 Ποικίλῃ, pro
 ποικίλῃ, ex Seld. Est enim ποικίλῃ, ἢ κακὴ, καὶ δὴν ἐν τοῖς ποικίλοις. Ποικίλῃ δὲ, ἐπὶ πλάτῃ ἢ ἐχθρῇ, καὶ ποικίλῃ τῇ. Et ποικίλῃ
 habent Bar. & Grav. 12 Λιβυτικῇς Bar. Grav. & Rhavotia. 13 Τείτη δὴ τῷ μύθῳ Impress. Ego δὴ expunxi, ex fide Bar. Cæterum in
 hac sententia pro Καλλιόπῃ, Θηονόπῃ habet Excerptum.

Θήσδ βαρυὺ κολῶν ἐν λέχαις ^a μέσον.
 Καὶ παρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλοισι ὁδᾶξ
⁵⁴⁵ ^b Βρύξασσι, ^c κηχασμοῖσιν ^d ὠκλειωμένοι·
^e Αὖθις δ' ἐναιχμάσασιν αὐτάνεψοι,
 Ανεψιάς ὄρνισι χερσισμῆσιν ^f γάμοις
 Βιαμοκλῶπας, ἀρπαγὰς τε συγγόνων
 Χρήζοντες, ^g ἀλφῆς ^h αἰδνώτου δίκλιν.
⁵⁵⁰ Ἡ πολλὰ δὴ βέλεμνα ^h Κνηκίαι πόρος
ⁱ Ριφθέντα πόλμου ἀμετῶν ἐπόψε),
 Απσα ^k θαμβητὰ ^k Φηραίοις κλύφν.
 Ο μὲν, ^l κρανέω κοῖλον ἐτάσας εὖπος
 Φηγοῦ κελαϊνῆς, διπύχων ἕνα φθερεῖ,
⁵⁵⁵ Λέοντα ταύρω συμβαλόντα φύλοπιν.
 Ο δ' αὖ σιγύμνω πλῆρ' ἀναρρήξας βοδός,

Grave efficiet in mediis confabulationibus jurgium.
 Ac primum quidem verbis inter se mordicus
 Mordebunt, conviciis exasperati:
 Post verò pugnabunt Consobrini,
 A sobrinis Avibus propulsare nuptias
 Violentas, rapinasque cognatorum
 Volentes, in raptus indotati supplicium.
 Multa certè jacula Cnecei fluentum
 Aquilarum jacta videbit audaciâ,
 Incredibilia & stupenda Pheræis auditu.
 Alter quidem, cavum cornu feriens truncum
 Quercus nigræ, Geminorum perdet alterum,
 Leonem cum Tauro prælium committentem.
 Alter autem venabulo latera rum-pens Bovis,

VARIANTES LECTIOES.

^a Μίσας Seld. ^b Βρύξασσι Etymolog. ^c Κηχασμοῖσιν Seld. ^d ὠκλειωμένοι Bar. ^e Αὖθις Seld. ^f Γάμοι Seld. ^g Αλφῆς τινὲς αἰδνὸν δίκλιν Seld. ^h Κνηκίαι MSS. uterque, cum aliis. ⁱ Ριφθέντα Bar. alii que. ^k Φηραίοις Seld. ^l Κρανέω Seld.

544. Οδᾶξ.] κλειῶς μὲν τοῖς ὁδοῖσι, νῦν δὲ τοῖς σόμασι λέγει.

546, 547, 548, 549. Αὐτάνεψοι.] καὶ ἀνεψιοί, ¹ οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἱ καὶ χελουῦνται ἐξ ἀδελφοί. ἦσαν δὲ ἐξ ἀδελφοί οἱ Διοσκουροί, Ἰδας τε καὶ Λυγκεύς, ὅπως Τιμωδάρης, καὶ Αφαιρέως, Λευκίππος τε, καὶ Ἰκαερός, ἀδελφοί, ² υἱοὶ Οἰβάλλου, καὶ τέττων γίνονται παῖδες ὅτι, Τιμωδάρῳ μὲν ὄψεται, φύσιν δὲ Δίδος οἱ Διοσκουροί, ἦτοι Κασσάρ, καὶ Πολυδύκης. Αφαιρέως δὲ, Ἰδας, καὶ Λυγκεύς. Λευκίππος δὲ, Φοῖβη, καὶ Ἰλαίρα. ³ Ἡ συντάξις ὅπως. Αὖθις δὲ καὶ εἰς τοῦτο, ἢ αὖθις καὶ πάλιν, μὲν τὰς λοιδορίας οἱ αὐτάνεψοι, ἦτοι οἱ παῖδες τῶν Αφαιρέως, ἐναιχμάσασιν καὶ πολεμήσουσι τὰς βιαμοκλῶπας, τὰς ἀρπαγὰς τε ὅσας συγγόνων, ἦτοι τὰς Διοσκουρούς. Αἰετὶ δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; ⁴ χρήζοντες χερσισμῆσιν καὶ βοηθῆσιν τῶν ἀνεψιῶν ὄρνισι, * τῇ Φοῖβῃ καὶ τῇ Ἰλαίρᾳ, * εἰς τὰς γάμους, διὰ δίκλιν τὴν ἀλφῆν καὶ ἡλαφῆσιν, τὴν ἀνελὴν ἔδων καὶ προγαμιαίων δούρων ὅτι Λυκούργῳ ἔταυ φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν γεγονέναι, ὅντι διδύμῳ φησὶ τὰς Διοσκουρούς ὑπὸ τῶν Αφαιρέως παίδων, ὡς μὴ διδωκότας ἔδνα ὑπὸ τῶν Λευκίππου θυγατέρων τὰς δὲ ἐλάσαι βοδὸς τῶν Αφαιρέως, καὶ δουλαῖα τῶν Λευκίππου, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος. ληρεῖ δὲ. ἐστὶ δὲ ἡ ἰσορία ὡς ὅτι δὲν εἶπον, τότε γὰρ οἱ Διοσκουροί καὶ παῖδες εἶχον ἐκ τῶν

5 Λευκίππου, ὡς εἶπον· καὶ τὸτο κακὸν ὄντι δὲ αὐτοῖς μὲν τοσοῦτον χρόνον ὡς ἔδων. ἀλλὰ πάντως ὡς νεώτεροι ὅσων ὁ ἀρπαγῆσιν ἀνελὴν ἔδων τὸτο φησὶ, 7 καὶ ἐστὶν ἀποφαντικὸν τὸτο ληρεῖς. ἔδειξεν γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διοσκουροί.

550. Κνηκίαι * πόρος. *] ποταμὸς Λακωνικῆς, ὡς ὕστερον ἐκλήθη ὁ Οἶνός, ὡς ὅν ἐπολέμησαν οἱ Διοσκουροί, καὶ οἱ Αφαιρέως παῖδες, ὡς αἰετὸς καλεῖ.

552. Φηραίοις.] Λίαντος. Φηραὶ γὰρ πόλις Μεσσηνίας, ἦτοι Ἀρχαδίας, ἢ ὅτι Ἀρχαδία Λακωνικῆς, ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ παῖδες Ἰδαν, καὶ ὁ Λυκεύς. Απσα εἶπε, διὰ τὸ μὴ πιστεύειν αὐτὸς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξ ἀδελφῶν.

553. Ο μὲν κρανέω.] ὁ μὲν Ἰδας κρανέω δόρατι κοῖλον ἐτάσας τὸ δούρεον ἐτάσας, 9 ὅσας διπύχων, ἦτοι τῶν Διοσκουρούς, (δίδυμοι γὰρ ἐχόντο) ἕνα φθερεῖ καὶ ἀνελήν, λέγει δὲ τὸν Κασσάρ, ὃν καὶ λέοντα λέγει ταύρον ὅτι τὸν Λυκεύς, διὰ τὸ ὁξυδερκής. φησὶ γὰρ ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γλῶττι ἐβλεπε. τοῦτο δὲ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ παῖδες ἔφασαν ὅτι Λυκεύς, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γλῶττι ἐβλεπε, διὰ τὸ ἐκρυβεῖν πολλὰ τὰ μεταλλῶν.

556. Ο δ' αὖ σιγύμνω.] ὁ δὲ Πολυδύκης σιγύμνω καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ ῥήξας τὴν βοδόν, ἦγεν τὴν Λυκεύς, καλεῖ παρὰ ἑδῶς, ἦτοι ἰο ἀνελήν.

EMENDATIONES.

1 Sic emendavi hunc locum, quem non omnino agnoscit Bar. Impressi autem hoc modo mutilarunt, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. καλῶνται καὶ ἐξ ἀδελφῶν οἱ Διοσκουροί. 2 Τίτοι οἱ βασιλεῖς Impressi. ἡοὶ Βάλλου Seld. Ego reposui ἡοὶ Οἰβάλλου. Videtur enim Tyndarus filius fuisse Oebali, a quo Laconia pars ea, in qua regnavit Tyndarus, Oebalia dicta est; unde & Dioscuri Oebalida nomine Patronymico. 3 Ἡ συντάξις αὐτῶν δὲ καὶ εἰς τὴν πρῶτην Impressi. ἡ συντάξις αὐτῶν δὲ εἰς τὴν πρῶτην Seld. Ego ὅπως addo ex Bar. & Grav. 4 Χρήζοντες, pro χρήσονται, ex utroque MSS. * Ex Bar. & Grav. 5 Λευκίππου Impressi. Ego reposui Λευκίππου, i. e. filiabus Leucippi, re ita exigente. Λευκίππου θυγατέρων Grav. 6 Ἀρπαγῆσιν, pro ἀρπαγῆσιν ex Bar. & Grav. 7 Καὶ ἐστὶν ἀποφαντικὸν τὸτο ληρεῖς lego cum Seld. καὶ ἐστὶν ἀποφαντικὸν καὶ ληρεῖς ἀφ' ἧς Bar. καὶ ἐστὶν ἀποφαντικὸν ὁ ληρεῖς Impressi. * Ex MSS. utroque. 8 Οἶνός, pro οἶνός, ex Bar. Nunquam enim Sinus dictus est Cneceus, ac Oenus fortasse dici potuit, & urbis cognominis in Laconia meminit Stephanus Byzantinus. 9 Sic distinguendo clariorem reddidi hanc sententiam, quam hoc modo obscurarunt Impressi editi. Τῶν διπύχων, ἦτοι τῶν Διοσκουρούς. Δίδυμοι γὰρ ἐχόντο, ἕνα φθερεῖ. 10 Ἀνελήν, pro ἀνελήν, ex MSS. omnibus.

Κλινεῖ παρὰ οὐδας· τὰ δὲ δεύτεραν ἐπὶ
 Πληγὴν ἀθαμβῆς κείδος ἐγκορύψεται,
 Αἰαλμα πύλας τῆς Ἀμυκλαίων τάφων.
 560 Ομοῦ δὲ χαλκός, ἔκ κεραύνιοι βολαὶ
 Ταύροις καὶ ἑξοχέουσιν, ὧν ἀλκίῳ ἐνός
 Οὐδ' ὁ Σκιάστῃς, Ορχιδῆς, ^a Τελφύσιος
 Εμέμψατ', ἐν χάσμασι ραϊδῶσας κέρας.
 Καὶ τὰς μὲν ἄδης, τὰς δὲ Ὀλύμπιοι πλάκες
 565 Παρ' ἡμᾶρ ^b αἰεὶ δεξιῶσιν ξένους,
^c Φιλαυδομαίμους, ἀφ' ἧτας τὲ, ἔκ φθιγῆς.
 Καὶ τῆς μὲν ἡμῶν ^d δυνάσας δαίμων δόρυ,
 Βαῖον περὶ μῆχαρ ἐν χαλκοῖς δωρεῖ μῆχαρ.
 Ἄλλων δὲ ^e ἀπλάττον χειρὶ κινήσει νέφος,
 570 Ὡν ἐδ' ὁ Ροιοῦς ^f ἴνις δυνάζων μῆχαρ

In solum profternet : in hunc verò
 secundum
 Intrepidus ictum Aries incutiet,
 Columnam vibrans Amyclæi se-
 pulcri,
 Simul autem ferrum, & ictus ful-
 minei
 Tauros conterent, quorum unius
 vires
 Ne Sciaſtes quidem, Orchieus, Tel-
 phusius
 Contemplit, in pugna curvato
 cornu.
 Et hos quidem infernus, illos verò
 coelestes regiones
 Alternis diebus hospites exci-
 pient,
 Fratrem amantes, mortalesque, &
 immortales.
 Ac horum quidem nobis hastam
 Jupiter fopiet,
 Parvum quoddam præſtans in ma-
 lis folatium :
 Aliorum autem intracabilem mo-
 vebit nubem,
 Quorum neque Rhæonis Filius
 mitigans impetum

VARIANTES LECTIOES.

^a Canterius malit Τηλέσιος, auctore Pausania. Διὰ φύσιν legi posse existimat Meursius. Eorum Annotationes videbis. ^b Al. αἰ. ^c Al. φιλαυδομαίμους. ^d Al. ἀφ' ἧτας. ^e Al. ἀπλάττον. ^f Al. ἴνις. Sed isti secundæ a emendator aliquis recentiori manu superposuit. ^f Al. ἴνις. In paroxyton. Seld.

558. Κείδος ἐγκορύψεται.] ἀπ' ἐξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ
 ὄψ, ἢ ἢ, ὡς κείδος ἐγκορύψεται. * καλεῖ τὸν Ἰδαν κείον,
 τὸ δὲ ἐγκορύψεται * ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κείων· εἰδῶσαι γὰρ
 κείον ἐν τῇ μάχῃ τοῖς κέρας ἀλλήλους πλήθειν, ὅτε
 δ' ἐπὶ κυρίως τὸ κορυφῆν, ὡς καὶ ὁ θεὸς κεῖται.

— 2 φυλάσσο μὴ σε κορυφῆν.

560. Ομοῦ δὲ χαλκός.] Πολυδούκης καὶ Κάτωρ, ὡς
 ὁπότεν εἶπον * ἐμμέτρως, * ἐκρύβησαν 3 ἐν κέφῳ κορυφῆν
 δρυός. Ἰδαν δὲ βαλὼν, ἀνείλε τὸ Κάτωρ, εἴτα Πολυδούκης
 ἀνείλε Λυγία, Ἰδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκρυβέναι, ὡς ἄλλοι τὸ
 4 Ἰδαν ἐκ τῆς τῆς αὐτοῦ πατρὸς Ἀφροδίτης στήλῃ, ἥτοι λίθῳ,
 ὅπῃ τὸ Πολυδούκης εἰς τὴν στήλῃ, καὶ σκοπίσαντος αὐτόν.

561, 562, 563. Ὡν ἀλκίῳ ἐνός.] Μάρπησαν, τὴν
 Εὐλῶν θυγατέρα, κατεργασμένησαν τῇ Ἰδαν ἀρπάζας ὁ Ἀπόλ-
 λων, ἐραστὴς αὐτῆς, εἰς μάχῃ αὐτῇ κατέστη. λέγουσιν οὖν ἀμ-
 φότεροι εἰσαντας, ἐν τῇ πολεμικῇ ἵπτι γυνέσθαι. Ζεὺς δὲ Ερ-
 μῆν πύμας, ἐκέλευσεν ὅν ἂν ἡ Μάρπησα ποικίλῃ, λα-
 βεῖν. ἡ δὲ, ἐρωτηθεῖσα τίνα ἂν αἰετοῖτο; τὸν Ἰδαν τὴν Ἀπόλ-
 λωνος ποικίλῃ, φοβηθεῖσα μὴ γινώσκουσαν αὐτῇ ὁ Ἀπόλλων
 εἰσῆλθαι. λέγει οὖν, ὅπῃ ἐδ' ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τὴν Ἰδαν
 ἐμμέμψατο, ἐν μάχῃ κλίνας τὸ πῆχον αὐτῇ, καὶ κυκλοτερές
 ποίησας. ὡς καὶ Ὁμηρος,

6 Ἰδαν θ, ὡς κέρπτος ὀπληθονίων γυνεὶ ἀνδρῶν,

Τῶν τότε, καὶ ἔα ἀνακλῆναι ἐναντίον εἰλετο τόξον,
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου· εἴνεκα νύμφης.
 Σκιάστῃς, Ορχιδῆς, ὡς ἔα Λάκων τὸν Ἀπόλλωνος· Τελφύσιος
 δὲ 7 παρὰ Βοιωτοῖς.

567. Καὶ τῆς μὲν ἡμῶν.] τῶν 8 Ἀφροδίτης, καὶ Διὸς ἑκείνου
 καὶ πατρὸς ἡ εἰμαρμένη τὸ δόρυ, τυτῆσιν ἀποδιδόντες, ἐκ ἐπι-
 λούσονται τῇ Τερίᾳ, ὡς καὶ Ὁμηρος,

ὡς φησι. τὰς δὲ ἡδὴ 9 κατέχευε φύσιν αἶα,

Εν Λακεδαιμόνι αὐτοῖς, φίλῃ ἐν πατρὶδι γαίᾳ.

570. Ὡν ἐδ' ὁ Ροιοῦς ἴνις.] Σταφύλῃ, τῇ ἡοῦ Διονύσου,
 θυγατρὶ γίνεται Ροίᾳ, ἡ εἰμῇ Ἀπόλλωνος. γνοῦς δὲ τὸ τοῦ
 Σταφύλῃ, βαλὼν εἰς λάρνακα, ὡς τὸ δάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ
 δὲ ἀποσπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθούσα τὴν λάρνακα παρὰ
 π' ἀνδρῶν γυναικῶν παῖδα, καὶ Ἀνιον καλεῖ, ἀπὸ τῆς ἀνιανθίας δι'
 αὐτόν. τὸν Ἀπόλλων ὠτρύνει εἰς Δῆλον, ὡς Δαρείπῳ
 γήμας, γυναικὶ τὰς Οἰνοπέδες, Οἰνῶ, Σπυρμῶ, Ελαίδῃ· αἱ
 ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὅποτε βέλονται, οἶνον, σπέρματα, καὶ
 ἔλαιον λαμβάνειν, καὶ τὰς τῆς ὀνομάτων δέσεις. Φερεκύδης
 δὲ φησιν, ὅπῃ Ἀνιὸς ἐπεισὶ τὰς Ἑλλήνας παρὰ γυναικῶν αἰε-
 αὐτόν, αὐτῇ μῆναι τὰ ἐννέα ἔτη, διδόναι δὲ αὐτοῖς τὰ τῆς
 Διὸς τῇ δεκάτῃ ἐτὶ ναυσολήσας ὅπῃ τὸ Ἰλιον, καὶ πορθέσαι αὐ-
 τήν. χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἑλλήσιν ἐδόθη, Τροίαν κρατῆσαι τῇ
 δεκάτῃ χρόνῳ. ὡς φησι δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῆς θυγατρὸς

EMENDATIONES.

1 Εγκορύψεται, pro Εγκορύψεται. Et paulo post, ex MSS. utroque. * Hoc interfieri ex Seld. 2 Φυλάσσο, pro φυλάσσο, ex Seld. & ipso Theophrasto. * Ex MSS. omnibus. 3 Εν κέφῳ κορυφῆν, pro ἐν κέφῳ κορυφῆν, ex Seld. & ipso Theophrasto. 4 Ἰδαν, pro Ἰδαν, ex MSS. utroque. 5 Sic lego cum Seld. quæ in Impressis confuse extabant, κατεργασμένησαν τῇ Ἰδαν, ἐκρυβέναι αὐτῇ Ἀπόλλωνος καὶ ἀρπάζας. At κατεργασμένησαν τῇ Ἰδαν ἀρπάζας Ἀπόλλωνος &c. habet Bar. & Grav. 6 Ἰδαν θ, ὡς κέρπτος, pro Ἰδαν θ, ὡς κέρπτος, ex Bar. & Grav. ipsoque Homero. 7 Sic distincti, & emendavi hunc locum, ex fide utriusque MSS. παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ τῶν μὲν ἡ μετὰ τῶν &c. Impressi. 8 Ἀφροδίτης, pro Ἀφροδίτης. 9 Κατέχευε φύσιν αἶα, pro κατέχευε φύσιν αἶα, ex ipso Homero.

Σχίσσιν, ^a ἐννέωρον ἐν νήσῳ χερόνῳ
Μίμνεν ἀνώγων, θεσφάτοις πεπιδμένους,
Τροφίῳ ^aτ' ἀμεμφῇ πᾶσι τεκνύχας κόρας
Ἰσκων πρέξιν, Κυωσίῳ ὅσοι σκοπῶν
⁵⁷⁵ Μίμνοντες ἡλάσκουσιν ^b Ἰνωποῦ πέλας,
Αἰγυπλίῳ Τρίτων ^c ἔλκοντος ποτόν·
Ἀς δὴ ^d Πρέβλας ^e ἔξεπαῖδ' ὅσπερ θρασὺς,
^e Μυληφάτῃ χλοῖο δαυδαλυτείας,
Ερπιν τε ^f ῥέζειν, ἡδ' αἰλιφαῖον λίπος,
⁵⁸⁰ Οἶνοξόπας Ζάρεκος ἐκγόνους φάλας·
Αἱ ^g ἔσρατοῦ βέπειναν ^h ὀθνεῖων κυῶν
Τρύχουσιν ἀλθανῶσιν, ἐλθ' ἔσται ποτε
Σιθωνος εἰς θυγατρὸς δυναστήριον.

Cohibebit, novennale in Infula
tempus
Manere iubens, oraculis persuasos,
Annonamque omnibus abundan-
tem tres Puellas
Dicens præbituras, quicunque
Cynthiam speculam
Manentes pererrabunt Inopum
juxta,
Ægyptium Nili trahentem liquo-
rem :
Quas Problastus audax docuit,
Molitæ alimoniz concinnatrices,
Vinumque facere, & unctoriam
pinguedinem,
Viniferas aves, Zarecis neptes;
Quæ & exercitûs canum immodi-
cam famem
Confectricem curabunt aliquan-
do,
Ad Sithoniæ Prolis accedentes fe-
pulcrum.

VARIANTES LECTIONES.

^a Δ' MSS. uterque. Alii neutrum agnoscunt. ^b Οἰνωποῦ Bar. idemque in Scholiis habet. ^c Αἱ. ἔλκοντες. ^d Πρέβλας. quidem ha-
b. t. Seld. Sed isti & eadem, ut videtur, manu & superimposita est. ^e Μυληφάτῃ χλοῖο Bar. alique. ^f Ρέζειν Bar. ^g Αἱ. ὀθνεῖων.

αὐτοῦ πρέξιν. μίμνεται τέτων καὶ τὰ Κυπριακά συγγραφέ-
αυτοῦ. ὡς δὲ ὁ Ροιδός. ὁ γινώσκων τὸ μῦθον, ὅς ὁ Ροιδός
ἴναις ῥέζειν, ἢ ἐνναετῇ χερόνῳ ἐν νήσῳ χερόνῳ, ἀνώγων
καὶ κελύων μίμνεν ἐν τῇ νήσῳ Διῶν, πεπιδμένους καὶ πεπιδ-
μένους αὐτοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις κελύων μίμνεν, ἴσκων
τε καὶ λέγων τὰς τεκνύχας καὶ τρεῖς ἰαυτὴ κόρας παρέξιν
ἀμεμφῇ τροφίῳ πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἑλλήσιν, ὅσοι μίμνοντες
καρτεροῦντες, ἡλάσκουσιν καὶ ἀλτάνουσιν καὶ Κωσίαν σκο-
πῶν καὶ ἐξοχῶν, πέλας καὶ πλοῦτον ⁵⁷⁵ Ἰνωπὸς ποταμοῦ. * Εἰ *
ἔλκοντες, εἰπέ, ἔλκοντες καὶ πίνοντες ποτόν καὶ ὕδωρ Αἰγυπλίῳ
* ἢ τῷ Ἰνωπῷ ἑλκόντες ποτόν καὶ ὕδωρ, * ἦτοι ⁵⁷⁵ Νεῖλος, ὅν-
πνα Τεῖτωνα λέγει. Τὸ ἴσκων, Ομηρος μὲν ὅτι ⁵⁷⁵ ὁμοιωῖ,
Λυκόφρων δὲ, ὅτι ⁵⁷⁵ λέγειν.

⁵⁷⁴. Κωσίῳ. ὅρος Διῶν, ὅθεν ὁ Απόλλων Κύνθῳ
καλεῖται.

⁵⁷⁵. Ἰνωπός. ποταμὸς Διῶν, ὃς πληροῦται, ὅταν καὶ
ὁ Νεῖλος ἀρδύνη ⁵⁷⁵ Αἰγυπλίῳ, ὅθεν ἔρασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τῷ
Νεῖλῳ ὕδατων πληροῦντες ⁵⁷⁵ πῖνον ἀδελφῶν πόρων.

⁵⁷⁶. Τεῖτωνα. ⁵⁷⁶ Νεῖλος, παρὰ τὸ τεῖτον μέλαχ-
δύων, πρὸτερον γὰρ ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἰγυπλίῳ, καὶ
τεῖτον Νεῖλῳ, ὅθεν αὐτὸν Τεῖτωνα καλεῖ.

⁵⁷⁷. Πρέβλας. ὁ Διόνυσος, εἰπεῖ, ὅταν βλαστάνωσιν
αἱ ἀμπέλαι, δύνουσιν αὐτῶν, ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτεν τὰς
βλάστας, ἢ ὅταν κλῆν καὶ κλαδεύειν ταύτας. Θρασὺς. ὅτι
ἀναυδαῖς οἱ ἀνώθεντες.

⁵⁷⁸. Μυληφάτῃ. τῷ Δημντεικῷ καρποῦ.

⁵⁷⁹. Ερπιν. ἡλίας, καὶ ἔρπιν, ὁ οἶνος. ἡλίας μὲν,
παρὰ τὸ χαλᾶν ⁵⁷⁹ ἴνα, * ἡ γὰρ τὴν δύναμιν * ἔρπιν δὲ, παρὰ
τὸ ἔρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμύττας. ὅθεν καὶ Αἰγυπλίῳ
ἔρπιν καλεῖται τὸν οἶνον. Ἰππωνάκῃσι δὲ εἰσιν αἱ λέξεις, φησὶ γὰρ,

EMENDATIONES.

1 Αὐτὸν κῆρος παρὲξ substitui ex MSS. omnibus. αὐτὸς κῆρος παρὲξ Imptess. * Ex Bar. & Grav. * Hoc addo ex Bar. excepto quod
Inopum posui, pro Inopum, qua voce etiam alibi usus est ille Codex; & post ποτόν adieci καί. Idem occurrit in Grav. * Ex Grav. 2 Αρ-
θρων ἐν ἐν lego ex Seld. ἀνθρώπων ἐν ἐν Imptess. ἀνθρώπων ἐν ἐν Bar. 3 Εκταρῶντα Seld. ubi Scholium videtur in Textum irrepsisse.
4 Αἰγίως posui, pro Αἰγίω. Nemini enim ignotum esse potest Thefei patrem fuisse Ægeum. 5 Ομολογῶντες, pro ὁμολογῶντες, ex
Seld. 6 ἐλθ' ὅτις ἐστὶν ἔλκοντες, ἔλκοντες, ὡς &c. Imptess. Ego ἐλθ' ὅτις deleui, ex auctoritate MSS. omnium. * Ex Grav. 7 Ερπιν, pro
ἐρπιν, ex Seld. & Grav. 8 Ερπιν, Grav. Bar.

Ολίγα φρονέσιν οἱ χάλιν πιπυκότες.

Αλλαχρὸς πάλιν,

Οἱ αὐτὴν ἐλθὼν σὺν τριτοῖσι μάρτυσι,

Οπου τὸν ἔρπιν ὁ σκάτῃ καπνίσκει,

* Ἀνθρώπων εὖρον τὴν σέλιον ὁφείλοντα.

⁵⁸⁰. Ζάρεκος. Ζάρεξ, υἱὸς Καρύσου, ἢ Καρύκη, τῷ
Χείρωνι, ὃς Ζάρεξ ἐγχευε Ροιδὸν τὴν Σταφύλην μὲν τὸ μυλῶναι
Απόλλωνι, καὶ ἔχον ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. ὡς καὶ ⁵⁸⁰ ὁμοῖα
λέγει ⁵⁸⁰ Αἰγίως υἱὸν, ⁵⁸⁰ Ἡρακλέα Ἀμφιτρυφῶν, Κάσσορα καὶ
Παυσεύκην Τυωδάρειαν, καὶ τοὺς ἐν ἄλλοις ⁵⁸⁰ ὁμολογῶντες ἐκ ⁵⁸⁰
Διὸς γένεσθαι. ἔπος καὶ ⁵⁸⁰ Ἀνιὸν φησὶν υἱὸν Ζάρεκος, ὃς φύσθαι
ἀλλὰ θέλει, φύσθαι γὰρ υἱὸς Απόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς θυγα-
τέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρεκος, ἔσας Ἀπόλλωνος, ἀφ' ⁵⁸⁰
τὸ γῆμα ⁵⁸⁰ Ζάρεκος ⁵⁸⁰ Ροιδός. Ἐκγονὸν δὲ οἱ λοιποὶ ⁵⁸⁰ υἱὸν, μὲν
τὸν ⁵⁸⁰ χερόν, ⁵⁸⁰ ἢ ἔργονον μὲν ⁵⁸⁰ γ. ὅθεν ⁵⁸⁰ ἀντιστρέφας
τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ ⁵⁸⁰ γόνος γόνου, ⁵⁸⁰ χερόν ⁵⁸⁰ ⁵⁸⁰ δὲ υἱὸν,
ἔργονον * μετὰ τῷ γ, * ὡς ἐλθ' ὅτις ἐστὶν. Φάλας.] φά-
λιν ὁρνεῖ, νῦν δὲ τὰς Οἰνοξόπους λέγει.

⁵⁸¹. Αἱ καὶ ἔρατῃ. Ἀγαμέμνων, ἢ Ἑλλήων λιμὴν
συνεχρῶν, μετεπέμψατο τὰς Οἰνοξόπους διὰ τῷ Παλα-
μίδου, καὶ ἐλθεῖν εἰς τὸ Ροίτειον, ὅτε ἔπεισαν αὐτὸς. Ὀθνεῖων
κυνῶν.] λέγει ⁵⁸¹ Ἑλλήων, ἀφ' ὧν ἀναΐδεται, ὅτι ξένοι ὄντες,
ἀναυδαῖς ἐπύχονον. ἢ ἀφ' ὧν τὸ μὴ ⁵⁸¹ ἐκ μᾶς γῆς πάντας.

⁵⁸². Σιθωνος εἰς θυγατρὸς. Σιθωνος, τῆς υἱὸς Ἀρεῖος
καὶ ⁵⁸² Ἀχρεῖος, τῆς Νεῖλος θυγατέρος, ἢ Πρωτέως, κατὰ πῖνας,
θυγατὴρ Ροιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ροίτειον, τόπος Τροίας, ὀνο-
μάσθη. ὡς ἔχεται ἐν ὁ Ἀνιὸς τοῖς Ἑλλήσιν, τῷ δεκάτῳ ἐτὶ
συνεπέμψεν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ροίτειον, ἐστὶ δὲ τὸ
ἀκρωτήριον καὶ ⁵⁸² Τροίαν. ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς
μύθοις ἀφ' ὧν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι.

⁵⁸³. Στρώβων.]

195 Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἱ θαλασσίῳ
Δίατταν αἰνήσουσι πορκέων δίκλῳ,
Κύννοισιν ἰνδαλθέντες δ' ὑγλῦοις δομῶ,
ῥάμφ' αὖτ' ἀγρώσοντες ἐλλόπων θοροῖς,
Φερώνυμον νησίδα ἑ νάσον) πρέμ
600 Θεατρομόρφῳ πρὸς κλίτῃ γεωλόφῳ
Αγγοπλασήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
Πυκναὶ χαλῖαι, Ζῆθον ἐκμμούμφοι.
Ομοῦ δ' ἐς ἄγρον, καὶ πὶ κοιταίαν νάπλῳ

Avibus mistam fortem, qui mari-
nam
Laudabunt vitam, piscatorum
more,
Oloribus assimilati pulcroculis,
Rostris autem venantes piscium
spumas,
Cognominem Principis habita-
bunt Insulam,
Theatriformem juxta collem edi-
tum
Certis compingentes sectionibus
Densos nidos, imitatione Zethi.
Simul porro ad venationem, & no-
cturnum saltum

VARIANTES LECTIOES.

a Ράμφ' al. ῥάμφ' Seld. b Ἀγρώσοντες Seld. c Νάσον) Seld. alii que.

595, 596, 597. Οἱ θαλασσίῳ Δίατταν.] οἱ πῖνες φίλοι
τῷ Διομήδους ἐρωτοῖ, ἢ λάρεσι γυμνοῖσι, αἰνήσουσι δ' ἐν θα-
λάσῃ ἀγροῦν, δίκλῳ δὲ τρέπον τῶν πορκέων καὶ αἰετῶν,
ἰνδαλθέντες καὶ ἐμοιοῦντες εἰς τὴν δομῶν καὶ τὸ δέμας καὶ
ματαπασχῶν κύκνοις ἐυγλῦοις καὶ ἐυφάδμοις.

598, 599, 600, 601, 602. Ράμφ' χαλῖται τὸ
δὴναμπετὸν χαλῖται τῶν ὀρνέων, * ὡς καὶ Καλλιμάχος,
Ράμφ' χαλῖται τὸν γόργον ἐκοπὴ νέκω.

Ἔτ' ὅς ἐστις ἄγρος. Ἐν δὲ τῷ ῥάμφ' καὶ τῷ ὀρνέῳ εἰσὶν ἀγρόσ-
σοντες καὶ ἀγρόντες τὰς θοροῖς, ἵτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων,
ἵτοι τὰς ἰχθύας, ἵτοι τὰς ἀγροῦν καὶ χαλῖταις τῶν φερώνυμον νησίδα
τῶν πορκέων καὶ πορκέων αὐτῶν, ἵτοι τὴν Διομήδους νῆσον,
πρὸς τὴν κλίτῃ, ἵτοι πλοῖον τὴν κλίτῃ καὶ 2 τῆς ἐξοχῆς, τῆς
γεωλόφῃ καὶ ὑψηλῇ, τῆς θεάτρῳ ὁμοίας, 3 ἀγγοπλασήσαντες
καὶ κλισίαι ἐν τῇ ἐμπέδοις καὶ σεραῖς ὁμοίας πυκνὰς χα-
λῖαι, Ζῆθον ἐκμμούμφοι, καὶ μύμψιν τῷ Ζῆθῳ, ὡς ἐκεῖ-
νον συν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας 4 ἐκλίσσε.
* Θεατρομόρφῳ.] ἢ ὅτι θεάτρῳ ὁμοίος ὅστις ὁ τόπος, ἐν ᾧ
ἀγροῦν. ἢ ὅτι θεατρὸς ὅστις ὁ νῆσος, θεάτρῳ δὲ ὁμοίος
παρὰ τοῖς γεωμέτραις θεατρὸς.

603. Ομοῦ δ' ἐς ἄγρον.] αὐτῇ ἢ ἐννοία, καὶ ἢ σὺν ταῖς
παρεσῆται ὅτι, τὴν δὲ πρὸς Διομήδους ἰσοείαν λεχέον Διο-
μήδους καὶ τὴν ἰλίαν πόρθησιν χαλῖταις εἰς Ἀργεῖον, τὴν
αὐτὴν παρὰ τὴν, καὶ εὐρὴν δὲ αὐτὴν γεωμετρίᾳ Ἀργεῖαν συμ-
μετροῦν Κομήτῃ, τὴν ὑπὸ Σθενέλε, ἀφ' οὗ αὐτὸν ἐν τῇ
Τροίᾳ τρώσται τὴν Ἀφροδίτῃ, καὶ μέλλων ὑπὸ τῇ αὐτῇ Αἰ-
καλίας ἀναερεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὴν Ἀργεῖαν Ἡρας βαμὼν
ἐπαρῶν σὺν τῇ, ὑπερὸν δὲ εἰς Ἰταλίαν ὤχετο, εἰς τὸ Δαυ-
νιον, ἐν δὲ βάρβαρον, ἢ ἐκασίλυσσε Δαῦνον, ὅς πολιορκέ-
μφοι ἐδίδου Δομήδους βοήθειαν αὐτῷ, ὑποχρῶν δὲ δώσειν
αὐτῷ τὴν γῆν μέρος. ὁ δὲ βοήθειαν, καὶ νίκην ὡς ἀχρῶν Δαυ-
νίῳ, ἐκπτε πῶλιν Ἀργεῖον, ἵτοι ἰσπεῖον Ἀργεῖον. ὕπε-

ρον δὲ ὁ Δαῦνον αἰρεῖται αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βέλοιο, ἢ ὅλιν δὲ
λείαν λαβεῖν τὴν πόλεμον, ἢ δὲ γλῶν πᾶσαν κειτῆς δὲ τῶν
γέγονεν ἢ Ἀλάν, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν Εὐίπ-
πης, τὴν Δαῦνον θυγατρός, ὅς ἐκείνη δὲ Δαῦνον ἔχεν δὲ γλῶν
Διομήδην δὲ δὲ λείαν λαβεῖν, ἐφ' ᾧ ὀρνέοις Διομήδους, κατ-
πράσσει μὴ δύνασθαι σπείρειν δὲ γλῶν, μὴ δὲ σπείρειν ἀνα-
διδόναι καρπὸν, εἰ μὴ τις αὐτῷ σπείρει τὸν αὐτὸν συγγενὸν, ἢ
συμπολίτην, καὶ μετακινήσει τὰς σήλας αὐτῷ μὴ δὲ δύνασθαι.
ὕπερον δὲ ὁ Διομήδους πρὸς τῷ Δαῦνον ἀνγρεθῆναι, οἱ δὲ φίλοι
αὐτοῦ ἀρμουῖντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὀρνέα ὅμοια κύ-
κνοις, αὐτὰς βαρβάρους φύλας, φοιτᾶ δὲ παρ' Ἑλλήνων, ὡς τε
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν ἑσπᾶς, καὶ δύναιτο εἰς τὰς
κόλπους αὐτῶν. 7 οἱ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ὑπὸ τῷ Διομήδους
χαλῖταις Διομήδους νῆσῳ. οἱ δὲ οἱ ὀρνέοις ὡς τε
πόλιν, καὶ δὲ τὸν ἄγρον βρέχουσι τὸν τόπον τῆς πύργου, καὶ
βρέχοντες εἰς ἄγρον παρούσται, καὶ τὰ λαφύρετα θέντες ὅμοια,
διαμερῶν ἀλλήλοις. καίτοι δὲ ἡ Διομήδους νῆσος πρὸς τὸν
Ἰόνιον κόλπον, καὶ δὲ Ἀδρίαν. οἱ δὲ Ἰάπωνες, καὶ Ἀπυλοὶ
πρὸς τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. 8 Ἀπέλων δὲ ἐν δὲ, καὶ τὸν
Δίωνα, Πευκέτιοι, Πεδικῆλοι, καὶ Δαῦνιοι, καὶ Ταραντῖνοι,
καὶ Κάναι. Διομήδους πρὸς τὸν δὲ πρὸς Ἀπυλον δὲ Δαυ-
νίον. ἢ δὲ 9 Μισσαπύγη, καὶ Ἰαπύγη ὕπερον 10 Σαλιντία, εἴτα
Καλαβρία ἐκλήθη. ἢ δὲ Ἀργεῖον, πόλις τῷ Διομήδους 11 με-
κλήθη Ἀπυλος Ἀργεῖς. ὁ δὲ φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐμμετροῦν,
ὅτι ἀκαρπείας τὴν Δαυνίαν γῆν 12 ἀφ' οὗ τὰς ἀγροῖς Διομήδους,
μετακινήσαντες οἱ Δαῦνιοι συμπολίταις τῷ Διομήδους, καὶ βα-
λόντες ζῶντας εἰς γλῶν, ἐποίησαν 13 καρποῦν δὲ γλῶν, λῆρος
ὅστις ὅτι Φαβίῳ δὲ Μαξίμῳ 14 Βερρικόσῳ, ἵτοι ἀπρὸς ὁμοί-
δας, ἢ Δαῦνιοι, ἀλλὰ Ρωμαῖοι τῷ ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ
Γαλατικὸν ἀνδρῶν κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρη-
σμοῦ πῶς δειμαθόντες, λέγοντι Ἑλλῆνας καὶ Γαλάτας
καταλήψουσι τὸν ἄγρον.

EMENDATIONES.

* Hæc adjeci ex Seld. quæ me, nescio quo modo, in priore Editione præterierant. Porro τόργος reposui pro τόργος, ex mente eruditissi-
mi Bentleji in Fragment. Callimachi p. 388. Καλῶν δὲ est vox nihili: neque difficile erit veram lectionem reperire: sed in præsentia
nihil succurrit, inquit ibidem Vir clarissimus. 1 Τὸ δὲ ἐξ οὗτος reposui, pro τὸ δὲ ἐξ οὗτος, ex emendatione Nic. Gerbelii. 2 Hoc
modo restitui hunc locum ex Seld. nisi quod hic pro θεάτρῳ, habeat θεάτρῳ. At Impressi, τὴν ἐξοχῆς τῷ γεωλόφῳ καὶ ὑψηλῇ τῷ θεάτρῳ ὁμοίας.
Et Cod. Vaticanus, τὴν ἐξοχῆς καὶ τῷ γεωλόφῳ καὶ ὑψηλῇ θεάτρῳ ὁμοίας. 3 Impressi Codd. has lineas sic distinguendo obscurant, ἀγγοπλα-
σήσαντες.] καὶ κλισίαι ἐν τῇ ἐμπέδοις καὶ σεραῖς ὁμοίας. Πυκνὰς χαλῖαις Ζῆθον ἐκμμούμφοι.] κατὰ μέμψιν δὲ. 4 Εκλίσσε, pro ἐκλίσσεται, ex MSS.
omnibus. * Hæc adjeci ex Seld. in quo tamen non hoc loco, sed paulo infra occurrunt. 5 Ἀλάν, pro Ἀλάν, ex MSS. utroque. Et
quod Diomedis fratri nomen erat Alæno, paulo infra patebit. 6 Αὐτῶν, pro αὐτῶν, ex MSS. omnibus. 7 Οἱ δὲ τῷ, pro οἱ δὲ τῷ, ex MSS. omnibus. 8 Sic emendavi hunc locum ope MSS. Codd. & Gerbelii.
Απυλοὶ δὲ ἐστὶν κατὰ τὴν Δίωνα Πευκέτιοι, καὶ Δαῦνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάναι Διομήδους δὲ. Impressi. 9 Pro Μισσαπύγῃ, Strabo habet
Μισσαπία in A'dino Codice, inquit Gerbelius. 10 Σαλιντία lego ex Seld. Σαλιντία Bar. & Grav. Σαλιντία Impressi. 11 Μεκλήθη Ἀπυλος Ἀρ-
γείον legendum esse monet Cluver. Ital. Antiq. p. 1216. Nam quæ prius Αργεῖον, postea vitio pronuntiationis Αργί dicta est ab
Apulia incolis. 12 Διὰ τὰς ἀγροῖς, pro διὰ τὰς ἀγροῖς, ex MSS. utroque. 13 Καρποῦν, pro καρποῦν, ex MSS. omnibus. 14 Βερρικόσῳ
posuit Nic. Gerbelius ex Plutarcho. Βερρικόσῳ Impressi. Βερρικόσῳ Seld. Βερρικόσῳ Bar. & Grav. Cæterum Fabius Maximus, Dictator Roma-
nus, Βερρικόσῳ, i. e. Verrucosus, dictus est à Verrucis, quarum numero insignis fuit.

Νύκτωρ^a σελέην^b, πάλυα φεύγοντες βροτῆ^c
 605 Κάρβουον ὄχλον, ἐν δὲ^d Γρακίταις πέπλοις
 Κόλπων ἰαυθμούς^e ἠγάδας διζήμυροι,
 Καὶ κείμενα χειρῶν, καὶ πόρπιον τρύφος
^d Μάζης^e ἀπάσον^f, πρεσφιλὲς κνυζέμυροι,
 Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημύροι.
 610 Τροϊζυλίας δὲ τραύμα φοιτάδος πλῆθους
 Ἐσαυ κακῶν τε πημάτων ὠδραίπων,
 Οτδυ θρασεῖα, δουρὰς οἰσρήση κῶων
 Πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσφ' ἐμύρε^g
 Οπλοσμίαις,^h σφαγαῖσινⁱ ὑπ' ἐπισημένον^j
 615 Κολοσσάμων δ' ἐν πύχαισιν Αὐσόνων

Noctu proficiscentur, omnem fugientes
 Barbaram turbam, sed in Græcis vestibus
 Sinuum dormitoria solita quærentes;
 Polentamque, & de prandio frustum panis
 Ex manibus capient, amabiliter ganniendo,
 Prioris victus miseri memores.
 Troezeniæ autem vulnus erit vagi Erroris causa, tristitumque cladium,
 Quando audax, lasciva Canis stimulabitur
 Ad concubitum, templumque illum Hoplosmiæ
 A morte servabit, neci paratum.
 Columniscenfor autem in Italorum territorio

VARIANTES LECTIONES.

^a Τελούτα Seld. ^b Χερκίταις Seld. ^c Ηθάρσος διζήμυροι Bar. Verum hunc hoc modo profert Codex Baroccianus, Μάζης ἀπάσον^g πρηφίαι^h κνυζέμυροι. Ubi notatu dignum est in voce μάζης subscriptam esse u, quam alibi fere negligit. ^e Al. ἀπάσον^g. ^f Ἐκσώση Seld. & alii. ^g Notandum in utroque MSS. post μέρου distinctionis notam poni, ut Οπλοσμίαις non tam ad τύμβος, quod fit in cæteris, quam ad σφαγαῖσιν referri possit. ^h Al. σφαγαῖσιν. ⁱ ὑπ' ἐπισημένον Bar. ubi tamen u superscriptum est ἢ ἢ manus aliqua recentior.

607. Καὶ κείμενα χειρῶν.] κείμενα, ἢ δὲ^g κειθῆς, νῦν
 ὅ τὸ ὑπόστημα τῶ κυκλῶν^h λέγει, ὡς καὶ Καλλιμάχου,
 Καὶ κείμενον κυκλῶν^h δάσπαζοντος ἑραζέ.

610. Τροϊζυλίας δὲ τραύμα.] ἐν Τροϊζυλῶν Φαῖδρα ἱερὸν
 Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ὅτι τῷ ἱππολύτῳ ἑρατῇ. Εὐερεπίδης φησὶν,

ἱππολύτῳ δ' ἐπ'

τὸ λοιπὸν ὠνόμεζεν ἱδρύσαι θῖαν.

ἢ ὅτι Ἀφροδίτη, κατὰ φησι Μίμνερμους, ὑπὸ Διομήδους τρα-
 θέισα παρεκκύσεν ἢ Αἰγιάλειαν πολλοῖς μ' μοιχοῖς * μοι-
 χολύβηται, * συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ ἱππολύτῳ, καὶ Κορήνῃ,
 τῇ Σιδνέλει ἰφ. Διομήδης δὲ παρεκκύσθη εἰς τὸ Ἀργεῖον,
 ὅπως ἐκλείπει ὑπὸ αὐτῆς. τῷ δὲ καὶ ἀφ' οὗ ἐκείνη εἰς τὸ βωμὸν
 τῆς Ἡρας, ἀφ' οὗ νύκτος φεύγει αὐτὴ τοῖς ἐταίροις καὶ ἡλθεν εἰς
 Ἰταλίαν πρὸς Δαυῶν βασιλέα, ὃς αὐτὴν δόλῳ ἀνέλεν. Ἡ
 δὲ αὐτάξιος, καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη. Τὸ τραύμα ὅ τ' Ἀφρο-
 δίτης, ὃ ἐπ' αὐτῇ παρὰ τῷ Διομήδῳ, ὃ ἔσαυ αὐτῇ ὠδραίπων
 ὅ φοιτάδ' ὡς πλάνης, ὅ κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρα-
 σεῖα, δουρὰς καὶ ὀρμητικῇ κῶων, ἥτοι ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰ-
 γιάλεια, ὃ οἰσρήση καὶ μαρτυρῶς ὀρμήση πρὸς τὰ λέκτρα καὶ
 τὰς μίξεις, ἐκσώση δὲ αὐτὸν ὑπὸ τῷ μέρου ὃ τύμβος καὶ ὃ
 ναὸς τῆς Οπλοσμίαις, ἥτοι τῆς Ἡρας, ὑπ' ἐπισημένον καὶ ἐπομα-
 δέντα τῆς σφαγαῖς. * Οπλοσμία.] ἡ Ἡρα ἐν τῇ Πελοπον-
 νήσῳ πημμένη. * Τύμβος.] τύμβον καλεῖ τὸ τάφον, ὡς τὸ,
 Ο δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Αἰγιάλειον^h δαμῆς.

καὶ Δοδεῖς φησὶν ἐν τῇ περὶ Ἀγώνων, τὸς βωμὸς τὰ φους κα-
 λῆσαι.

615. Κολοσσάμων.] ἀλέσης τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντὶ
 βάρους λίθους ἐκ τῆς Τροίας εἰς τὴν αὐτὴν ναυὶ ἔβαλε.
 ὠδραίπων^h * δὲ * εἰς τὸ Ἀργεῖον, καὶ μόλις φυχὼν τὸ ἐκ
 τῆς γαμετῆς αὐτῆς θάνατον, παρεγγύετο εἰς Ἰταλίαν εὐρὼν δὲ

πύχαια τὰ τὸν Κολχηκὸν δράκοντα λυμάνομυρον τῆς Φαι-
 κίδας, ἐκείνη, καὶ τῆς Γλαύκῃ χρυσὴν ἀσπίδα κατέχων^h ἐν-
 μισε^h τὸ δὲ δράκοντα τὸ χρυσὸν^h ἔδρας τῆς κειοῦ. πημμένη
 ὅτι Διομήδης ὅτι τέτρω σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν
 αὐτῇ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνέβαλετο τότε εἰς τὴν ναῦν,
 καὶ ἔσχετο τῆς καὶ πᾶν τὸ ἐκεῖ πῶλον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ἰ-
 δαίνον^h αὐτὸν, ἔβρεξε καὶ τὸς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασ-
 σαν^h ὅτοι ὅς ἀνεχόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξ-
 ἤρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἰσορεῖ ὅ τὸ Τίμαιος ὅ
 Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τείτρῳ. Καὶ ἡ μὲν ἰσορεῖα τοιαύτη, ἢ ὅ
 αὐτάξιος ὅπως ἐχέει Κολοσσάμων ὅ σαθείς, ἥτοι ἀνδρι-
 αντογλύφον^h κολοσσὸς γυνή, ὃ ἀνδριάντας. σαθείς δὲ πῶλον^h ἐν
 πύχαις καὶ περικλείσματος καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ
 ἐδρασιώσει τὰ κῶλα αὐτῶν, ἥτοι τὰ ὀσά, ἥτοι γλυφίσεται ὡς
 ἀνδριάντας ὑπὸ τῶν χειρῶν καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γυναι-
 κῶν καὶ θεμελιακῶν τῶν Ποσειδῶν^h, ὧν Ἀμοιβία καλεῖται, ὃ αὐ-
 τὸς γυνὴ Αἰόλων^h καὶ Τροίαν ἐπύργωσεν. πῶς δὲ γλυ-
 φίσται^h ὡς ἀνδριάντας; ὃ Διομήδης ἐκβαλὼν ὑπὸ τοῦ πῶλου
 αὐτῆς διηλονόη^h τὸ πέτρον καὶ τὸν λίθον ἐρμαπτήτω καὶ ἐξ-
 σωτῶν τῶν πλοίων ἐν γυνή τοῖς κενόις πλοίοις οἱ πλοῖα
 βάλλει 7 λίθους, ὅπως ὁρῶς καὶ μὴ λοῦσας τῇ κορυφῇ πλο-
 οῖον. Ἄλλως. Ἐπὶ κολοσσῷ ὅ βεβηκὼς, ἦγον ἐφ' οὐρανὸν τότε,
 ἐν τῇ πλατῇ τῶν Ἰταλῶν, στείλει τὰ σέλα δὲ λίθων τῶν
 τετραποδῶν τῶν ἐδαφῶν Ποσειδῶν^h, καὶ ἐξισωτῶν τὸν ναῦν ἐκ-
 βαλὼν πέτρον. Αὐσῶνας δὲ καλεῖται εἶπεν ὅ τ' ὁ Λυκάργος
 πῶς τε Φαίακας, καὶ Δαυνίους. Αὐσῶνας γυνὴ κυεῖας, ὡς φησὶ
 περὶ τὰς ἀρχαῖς ἐφ' ἃς οἱ Αὐεργκοὶ λέγονται, μέσσην Καμ-
 πανῶν κείμενοι καὶ Οὐόλων. ἐνιοὶ δὲ καὶ μέγιστοι Λατῆς Αὐ-
 σονίαν ἐνέμισαν^h ὅ, ὡς τε ἐκ τῆς πινὸς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰτα-
 λίαν φασὶν. ὃ δὲ σφόδρα ὅ τ' Ἀντοφῶν ἐκ οἷα ποῖα ἀνέ-
 λει.

EMENDATIONES.

¹ ἱδρύσατο Bar. ἱδρύσαι Seld. * Ex Seld. ² Ἐσαυ, pro ἑσῶν, ex Grav. & Lycophronis textu. ³ Οἰσρήση, pro οἰσρήση ex Bar. * Hæc
 adiecti ex Bar. & Grav. * Ex MSS. utroque. ⁴ Ἐβρεξε αὐτῇ Impres. Ego αὐτῇ deleui, ut supervacaneum, ex auctoritate MSS. omnium
⁵ Αἰγιάλειον, pro Αἰγιάλειον, ex Grav. ⁶ Αὐτῇ γὰρ, pro αὐτῇ δὲ, ex MSS. utroque. ⁷ Λίθους, pro λίθον, ex MSS. omnibus

Σταθείς, ἐρείσῃ κῶλα χερμάδων ἐπὶ
 Τοῦ ^aτειχοποιῶ ^bδαπέδων ^cΑμοιβέως,
 Τὸν ἐρματίῳ νηὸς ἐκβαλὼν πέτρῳ.
 Κεῖσθ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτης ^dσφαλεῖς,
 620 Εὐχὰς ἀρούραϊς ^eἀμφοτετύμοις βαλεῖ,
 Διοῦς ἀνείναι μὴ ποτ' ^fὀμπνιον εἰσάχυσ,
 Γύας ^gπθαβώσονται ^hδρῶθιμῳ Διὸς,
 Ἦν μὴ τις αὐτῇ ρίζῳ Αἰτωλῶν σπείσας
 Χέρσον λαχίνην, βροσὶν αἰλαχρῶς τεμῶν.
 625 Στήλας δ' ἀκινήτοιςιν ὀχμάσθ' πέδον,
 Ἀς οὐπὶς δούρων ἐκ βίας καυχίσε)
^hΜετοχλίσας ⁱὀλίγον· ἢ γὰρ ἀπέρως
 Αὐταὶ παλιμπόροισιν ἴξονται βάσιν,
^kἈνδρ' ἀπέζοις ἴχνησι δατούμηναι.
 630 Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται,
 Ὅσοι παρ' Ἰοῦς ^lγρῶνον οἰκουῦνται πέδον,
 Δράκοντα ^mφθείροντα Φαίακας κτενῶν.

Stans, membra fulciet in saxis,
 Solo Architecti Amoebei,
 Saburratoribus expositis è navi la-
 pidibus.
 At Alæni judicio fratris deceptus,
 Veras immittet arvis preces,
 Ut nunquam Cereris aliam emit-
 tant aristam,
 Arva nutricante imbribus Jove,
 Nisi quis Ætolus ab ipso trahens
 originem
 Terram fodiat, bubus proscindens
 fulcos.
 Columnis autem immotis terram
 continebit,
 Quas nemo per vim gloriabitur
 Vel parum dimovisse; etenim ci-
 tō
 Ipsæ reducem ibunt gressum,
 Mancis terentes litora vestigiis.
 Magnus verò à multis Deus appel-
 labitur
 Juxta cavum Ionis habitantibus
 solum,
 Dracone perdente Phæacas occiso.

VARIANTES L E C T I O N E S.

a Al. ὀχμασθῶν. b Γαπίδων al. γαπίδων δ' Seld. c Αμοιβέως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. d Σφαλεῖς al. e Αρ' ἰτηρύμης Seld. f Ἐπνιον Seld. g Τίθαβώσονται Seld. h Μετοχλίστας al. i Ολίγον Seld. aliique. k Al. ἀνδρ' ἴχνη. l Al. γρῶνον αἰκνῶνται. m φθίροντα Seld. aliique.

τὰς Φαίακας, καὶ Δαυνίους, ἥτοι τὰς Καλαβροὺς, Αἰσωνας κα-
 λεί. τὰ δὲ τῶν πάντων ἰσχυρότερων ὀπίσθια, ὅτι ἀμαθίας καὶ
 ἀναστροφῆς ἀδεία καὶ ἡμᾶς Ἐλληνικῶς γήρους ὄντας Αἰσωνας
 λέγουσι.

617. Τειχοποιός.] ὁ Ποσειδῶν εἰπομένη διὰ τὴν λέγεται,
 ὅτι τὴν Τροίαν οὐκ ἀπὸλλωνι ἐπυρρῶσατο. * περαιτέρω δὲ
 πλατύνειν ἢ ἰσοεῖαν, ἢ δὲ ἐπὶ τῶν, ἢ καὶ ἀπορροαδῶν ἐπὶ τῶν,
 καὶ περὶ μυσία λέγειν εἰδὼτα, ἀετῶν ὅσον. * Αμοιβέας.] τὸν
 Ποσειδῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς ἔτα πᾶσι, ἐπεὶ ἡμεί-
 νητο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαβρίαν, ὁ δὲ Ἀπὸ-
 λων Δελφός.

619. Κεῖσθ' Ἀλαίνου.] ἐρείσθ' ὅτι ὁ Αλαῖνος νόθος
 τῷ ἀδελφῷ Διομήδους, ὃς ἔδωκεν Εὐδύπη, τὴν Δαῖνα θυγα-
 τῆς, καὶ κεῖσθ' αἰσθῆς, χαλεπῶς αὐτῇ, ἢ Διομήδῃ
 ἐκεῖναι τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γλῶσσαν.

621. Διὸς ἀνείναι.] Διὸς λέγει ἢ Δημήτηρ, παρὰ τὸ
 δαίμων, τὸ μεεῖζω, ἢ μεμεισμένη πᾶσιν. Ἀνείναι δὲ, ἀντὶ
 τοῦ ἀναδύναμι, καὶ σὺζῆσαι. Ὀμπνιον εἰσάχυσ.] ² ὀμπναι, κυ-
 εῖως πρὸς μέλιτι βιβρέμενοι, νῦν δὲ ἀπλῶς Δημιτεακὸν
 οἶνον εἶπε. ἢ ὀμπνιον εἰσάχυσ, ὁ πρὸς τὸν ὄντα, ἥτοι
 ἀφελίμον, διδούς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τῷ ἀνέμου πνευμένῃ,
 καὶ εἰς ὄντην ἀξιομύνη.

622. Γύας.] τὰς ἡγετείας αὐτῶν τῶν λέγει. Τίθα-
 βώσονται.] ὁπμήλειαν ἀξιώσαντες. κυεῖας δὲ ἢ λέγεις ὅτι
 τὴν μελίσσων λέγεται, παρὰ τὸ πέναι ἢ βῶσιν. καὶ Ὀμηρος,
 — ἐνθα δ' ἔπειτα 3 τίθαβώσονται μέλισσαι.

Ἀκινήτας τὰς σῆλας εἶπεν, ὡς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν
 ἀνὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον, ὡς τὸ, ἀποδανόν] ² Διομήδους,
 εἰρησάμενος εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τῷ Δαίμονι, ὡς τε καὶ ἀπο-
 πιδύμεναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὐεσκήσας ἐν τῷ τόπῳ,
 ἐν ᾧ ἔστησαν.

627. * Ἀπέρως.] ὁμοπέρως, ταχέως. *

629. Ἀνδρῶν.] κυεῖας τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν, νῦν ὃ
 τὰ κύματα λέγει. Δατέμεναι δὲ, ἀντὶ τοῦ κόπτεσθαι καὶ διερχό-
 μεναι τὰ κύματα, ἐν ἀπέροις ἴχνησι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέδας,
 ὅ ἐστι πόδας· μαρμαίρειν γὰρ ἦσαν αἱ σῆλαι.

630, 631, 632. Θεὸς δὲ πολλοῖς.] Φαίακες σέβονται
 τὸν Διομήδην, οἵτινες εἰσὶ πρὸς τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸ δρά-
 κοντα ἀνείλεν ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς Ζήτησιν τὸ
 χρυσὸν δέρας. πρὸς τὸ λησὶν φασὶν εἶναι τὸ δράκοντα. ἢ ὃ
 Φαίακας πρὸς τὸν Ἰόνιον κόλπον ἔστιν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος,
 καὶ τὸν Λυκάονα καὶ Αἰγύλον, ἀπὸ τῶν Ἰοῦς ἐκλήθη. φασὶ γὰρ
 καὶ Αἰγύλον ἐν Περγαμῇ.

Χρῶνον δὲ τὸ μέλλοντα πόντον 4 μυχρῶς,

E M E N D A T I O N E S.

* 1 Νεωτέρων, pro νεῶν, ex fide omnium MSS. Et νεῶν quidem contraheo erat νεωτέρων, à festinante calamo facta. Νεῶν fortassis legendum. inquit Gerbelius; quod absurdum, nisi forte voluit νεῶν. * Hæc deprompta sunt ex Bar. & Grav. 2 Ομπναι, pro ὀμπναι, ex Phavorin. Grav. & Bar. 3 Τίθαβώσονται, pro τίθαβώσονται, metri gratia. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav. 4 Μυχρῶς posui, pro βυθῶς, ex MSS. omnibus, & ipso Æschilo.

Οἱ δ' ἀμφικλύσας ^a χοιράδας ^b Γυμνασίας	Alii ad mari cincta faxa Gymne- fia
^d Σισυρνοδύ ^e καρκίνοι ^f πεπλυνότες,	Vestibus induti villosis Cancri na- vigantes,
⁶³⁵ Αχλαμνον ^g ἀμπρεβύσουσι νήλιπον βίον,	Nudam trahent discalceatam vi- tam,
Τριπλαῖς δικώλοισ σφενδόνας ὠπλισμένοι	Tribus bifunibus instructi fun- dis:
Ὡν αἱ τεκοῦσαι ^h ἡ ἐκπύλον τέχνῳ	Quorum matres jaculandi artem
Αδορπα ⁱ παμδύσουσι νηπίους ^k γόνους.	Docebunt infantes ante coenam filios.
Οὐ γάρ τις αὐτῶν ^l ψίσε ^m πύρνον γνάθῳ,	Nullus enim illorum maxillis pa- nem mandet,
⁶⁴⁰ Περὶ ἀν ⁿ κρατήσῃ νασὺν δυσόχῳ λίθῳ,	Antequam eum certo assequatur lapide,
Υπὲρ ⁿ τράφηκος σῆμα κείμηνον σκοποῦ.	Super lignum scopi signum posi- tum.
Ὅ καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ^p ἐμβατήσων ^q ἡλεωθεῖς	Atque illi quidem ripas conscen- dent asperas
^r Ἰβηροδόσκους, ἄγχι ^r Ταρτησοῦ πύλης,	Iberiferas, juxta Tartesi portam,

VARIANTES LECTIONES.

^a ἀμφικλύσας Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. al. ἀμφὶ κλύσας. b Al. χοιράδας. c Γυμνασίας Seld. d Σισυρνοδύ al. σισυρ-
νοδύται (v. infra Lexic. σισυρνοδύται Bar. e Καρκίνοι Bar. aliique. καρκίνοι τε al. f πεπλυνότες MSS. uterque. & alii. g ἀμπρεβύσουσι ἡλίοις Etymol.
ἀμπρεβύσουσι ἡλίοις Seld. h ἐκπύλον Bar. aliique. i Παιδύσουσι Bar. k γόνους MSS. uterque. & alii. l ψίσε Etymol. Seld. m Al. κρατήσῃ.
n Τράφηκος Bar. idemque habet in Scholiis. o Κατὰ Bar. p ἐμβατήσων Seld. aliique. q Al. ἡλεωθεῖς. r Al. Ἰβηροδόσκους. f Al. Ταρτησοῦ.

Σαφῶς ὁρίσας, ἰόνι^o κεκλήσεται,

Τῆς οἷς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

ἄλλοτερον γὰρ Κρόνῳ, καὶ Ρέας κόλπῳ ἐλέγχετο, εἴτα ἰόνι^o
ἐκλήσεται ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν, ἐν δὲ Κανώφῳ
ἐμπερὶν ἐγένετο, ἐν δὲ ἐκ τῆς Διὸς ἐπαφῆς Επαφὸν ἔχοντα, ἡ Λι-
βύη, ἡς Βίλλῳ, ἡ Δαναὸς καὶ Αἰγυπτιῳ. καὶ ἔτσι μὲν ἔτσι φασὶ τὸν
ἰόνιον κληθῆναι. Αὐτόθεν γὰρ δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ φασὶν ὑπὸ
ἰονίᾳ Ἰλλυριοῦ τὸ γένος, βασιλεύσαντι τῷ τόπῳ, υἱὸς Α-
δείου, τῷ περὶ τῷ τὸ πάλαιον κλισίαν τὸν πόλιν ἢ λεγο-
μένην Αδρίαν, ὑπὸ Αδρίαν ἑτέροι φασὶν ὑπὸ Διονυσίου, τῷ
πρότερον τυράννου Σικελίας, κληθῆναι τὸ δὲ πάλαιον, ὡς
ἔφην, ὑπὸ τῷ ἰόνι ἐκλήσεται.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύσας.] ἑτέροι δὲ, ἥτοι οἱ Βοιωτοί,
ἢ καὶ καρκίνους λέγει, περὶ αὐτῶν εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέ-
σας τὰς Γυμνασίας, ἀφ' ἧς γυμνὰν βίον, ἀνυπόδειτοι, τρεῖς
σφενδόνας κατέχοντες, μίαν τὴν τριχάλην, ἑτέραν ἀμφεζωσμέ-
νοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅπως αἱ μη-
τέρες τῶν σφενδονηκῶν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν· ἢ γὰρ
πᾶσι τῶν παιδαρίων, τῶν ἐκεί, γυμνὰν ἄρτον, εἰ μὴ καλὰ ἀλλή-
λων εὐσοχῶν· ἢ σφενδονηκῶν, ἢ ἀντὶ σκοποῦ κείμηνον ὑπὲρ
σάφους. αἱ δ' 3 Γυμνασίας αὐτῶν, νῆσοι περὶ τῇ Τυρσηνίᾳ εἰσὶ.
μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δὲ φησὶν εἰς
ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν πᾶσι τῶν Βοιωτῶν, ἀς νήσους χοιρά-
δας εἶπε. 4 Φιλτάτας δὲ ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιακίδας
φησὶν αὐτὰς ὑπερὸν ἰνομαδιῶσαι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοι-
κοῦντες ἀριστοὶ σφενδονῆται· αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, π-
δέσασιν ὅπῃ πινῶν ἔλκε ἄρτον, καὶ ἢ πρότερον διδάσασιν αὐτοῖς
φαγεῖν, πρὶν καλὰ ἀλλήλων τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν οὖν ἔτσι περὶ
Γυμνασιῶν νήσων. Δίον γ' ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον
ἔχει τῇ Ἰβηρῷ ποταμοῦ, πλησίον τῇ Εὐρωπαίων 5 Ηρακλειῶν

σηλῶν, ἀς νήσους ἑλλῶνας μὲν καὶ Ρωμαῖοι κοινῶς Γυμνασίας
φασὶν, Ἰβηρὸς δὲ Βαλερίας, ἥτοι ὕμειναις, ἑτέροι δὲ Γυμνη-
σίας αὐτὰς ἔτσι φασὶ κληθῆναι, ὅπως οἱ ἀφισπέντες τῇ ἑλ-
λῶν, ἐκεῖσε γυμνοὶ ἢ ἐξήχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξίν,
ἔτσι καὶ τὰς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεισαν.

634. Σισυρνοδύται.] ἀφ' ἧς σίσυρος, σισύρα, καὶ σισύρα.
Σίσυρος μὲν γὰρ λέγει τὴν εὐτελὲς ἱμάτιον. Σισύρα δὲ, τὸ ἐκ
δέρματός ἐντεῖχον, ὅπως καὶ γυνὴν καλεῖται, ἢ τὸ ἀπλῶς ἐξ
ἐρίος ἱμάτιον. Σισύρα δὲ, τὸ ἀπτεχὸν δερμάτιον τοιούτοις
γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ παῖδες οἰκιστῆς. Καρκίνοι.] ἀφ' ἧς τὸ
σκληρυνθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῇ θαλάσῃ τὰς σάρκας, ἢ διὰ τὸ
ναυαγισθῆναι δερμάτιν σκέπειν, ἢ δίκην καρκίνων περὶ-
σαντες.

635. * Ἀμπερβύσουσι.] ἐμπερὶν ὑπὸ, κακοπαθίσαν·
ἀμπερβύς γὰρ καλεῖται κυρίως, τὸ χοιρίον τὸ ἔλκεν τὰς βόας,
ἢ τὸ ξύλον τὸ ὀπκίμηνον τοῖς ἀνθρώποις ὑπὲρ ὑποπόδιον.

640. Νασός.] κυρίως ἄρτος συζυμῶν μὲν μέλιτος, καὶ
σαφίδων, καὶ ἑτέρων ειδῶν, νῦν δ' ἀπλῶς τῷ ἄρτον εἶπε. Τρά-
φηκος.] τράφηξ κυρίως ἢ ὁ ὑπόπλευρος σάνις, ἐν ᾧ τὰς
ἄρτους πρὸς τὰς κλισίας ἀπάρχεται. νῦν δ' ὁ ἀπλῶς ξύλον
εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ τῷ πλοῦν χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ
σκαλμοὶ πίνονται. τράφηξ δὲ, καὶ ὁ τῷ τρεφῶν φέρων.

642. * Λιπερός.] θαλάσῃ βεβρωμένος.

643. Ἰβηροδόσκους.] αἱ γὰρ Γυμνασίας πλησίον Ἰβηρῶν, ἢ
δὲ Ἰβηρία, καὶ Ἰασηνία καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησός
δὲ, νῆσος, καὶ πόλις, ἡς Ἀργανθωνίῳ ἐκασίλευσε, ζῆσας
ἔτι καὶ, ἀφ' ὧν ἐκασίλευσεν π', ὡς φησὶν ὁ Ἡρόδοτος. κεί-
ται δ' αὐτῇ ἡ Ταρτησός ἐξ ὧν πλησίον τῇ Ηρακλειῶν σηλῶν.
Πύλην δ' αὐτῇ εἶρηκε, διὰ τὸ σενὸν τῇ τὸ ματαῦν τῇ Ηρα-
κλειῶν σηλῶν, ὡς σῶμα, δι' ἧς ἐκπλοῦς ὄντι εἰς τὴν ὠκεανόν.

EMENDATIONES.

1 Σφενδονηκῶν, pro σφενδονηκῶν. Seld. habet σφενδονηκῶν. 2 Ἀντὶ σκοποῦ posui, pro ἀντισκοπῇ ex Bar. & Grav. 3 Γυμνασίας, pro γυμνη-
σίαι. Gerbelius reposuerat Γυμνασίαι, sed Tzetzes hanc vocem cum ἡ proferre solet. 4 Φιλτάτας Bar. & Grav. 5 Ηρακλειῶν, pro Ηρακλειῶν.
Nam in Genitivis pluralibus secundae Declinationis, uti & primae, ultima debet circumflexi, quod vel pueris notum. Et hanc
emendationem, etiam infra necessariam. confirmabit Seld. 6 Εξήχθησαν Bar. & Grav. 7 τὸ ἐκ δερμάτος ἡλεῖται, pro τὸ ἐκ δερμάτος
ἡλεῖται, ex Bar. & Grav. 8 ἱμάτιον, pro ἱματίου. ex MSS. omnibus. * Hoc adjecti ex Seld. * Hoc adjecti ex MSS. omnibus, idque
ex Impressis excidisse cuilibet attendenti manifeste conflabit. 9 Pro ὑπόπλευρος, in Seld. reperitur ὑπόπλευρος q. τρέφει latiore mensam
denotaret. * Hoc adjecti ex Bar. & Grav.

Ἀρνης παλαιᾶς γῆνα, Τεμνίκων πῶροι,
 645 Γραῖαν ποδοῦτες, Ἐ Λεοντάρνης ^α πάροις,
 Σκῶλόν τε, καὶ ^β Τέγυραν, Οὔχνησ' ἠ' ἔδος,
 Καὶ χεῦμα Θερμῶδοντος, Ὑψάρνης ἠ' ὕδωρ.
 Τὸς δ' αἰμφύ Σύρτιν, καὶ ^δ Λιβυστικὰς πλάγας,
 Στενὴν τε ^ε πορθμῶ συνδρομὴν ^ς Τυρσηνικῶν,
 650 Καὶ μεξόθης ναυπλοφόρους σκοπὰς,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

a *Πάπας Seld.* b *Τίγυς Bar. Τίγυς al.* c *Al. ὁ.* d *Λιγυσις al. Λιβυσις Seld.* Sed isti & eadem, ut videtur, manus γ super-
pofuit. *Λιβυσις Bar.* ibi vero τῶ v recentior manus ι, & τῶ ι superpofuit v. e *Al. παρ' ἡμῶν. al. παρ' ἡμῶν δρῶν.* f *Al. Τυρηνικός.*

644. Ἀργὸς] Ἀργὴ πέλις Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰ Ἀργὸς ἡ Ποσειδῶν^{ος} ἔξρου, ὅπ Κεῖν^{ος} ζητωῦν^{τος} Ποσειδῶνα, ἀπρηήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅδιν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρὸς τερον^{ος} ἂ Σιρόκατα λεγομένη, ὡς φησὶ Θουκυδὸς ἐν πεύτῃ Κορινθίων. Κρέων^{ος} δ' ὅδ^{ος} τὸ ἄργας πολλοὺς ἔχειν, καὶ δ' ἂ Κῶν ὁ αὐτὸς ὡς φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκιστῶν αὐτῷ Κεῖων· κῶν γὰρ τὸ πρέβαν οἱ Κεῖρες φασίν. Τεμνίκων.] ἡ^{ος} Βοιωτῶν, ἀπὸ ἔρους Τεμνίκου.

645, 646. Γραῖας.] πῶν νῦν 4 Τάναρχαν, πόλιν Βοιωτίας. Λεονταρην.] πόλιν Βοιωτίας· ἐκλήθη δὲ ὕπω, διότι Ἀδράς· ἐκεῖ μέλλοντο θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας 5 πευσιπόμφον ἄρνα. Σκάλοθ, ἢ Τέγγυρα, πέλεις Βοιωτίας. 6 Ορχησός.] ἄλσθ· ἐπὶ Ποσειδῶνθ, ὡς φησιν Ομηρος,

Ορχησόν θ' ἱερὸν, Ποσιδώνιον ἀγλαὸν ἄλσος.

647. Θερμάδων.] Ἐστὶ μὴ ἔτερος ποταμὸς Παφλαγο-
νίας ὡς 7 Σινώπῃ, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες· ὁ δὲ νῦν καί-
νευθε Θερμάδων καὶ Γαργῆ, Βοιωτίας εἰς ποταμοὶ, ὡς
Καλλιμάχος.

A† ὅτι θερμαίνοντες ὁδύετον. —

648, 649, 650. Τὸς δ' ἀμφὶ Σύρην.] τὰς περὶ τὴν Ὀδυσσεὺς λέγει, περὶ γὰρ τῆς Λιβύης ἐκπεσόντες ἐπλανήοντο. Ὁ δὲ εἰς Σύρτις ἐν Λιβύῃ, ἢ μὲν μείζων, ἢ δὲ μικρὰ Σύρτις, ἢ Χάρυδδης. ἔστι δὲ ὄνομα τῆς θαλάσσης περὶ Μεσσηνίῃ καὶ Λιβύῃ, ἔνθα ὁ Τυρρηνὸς ὁ Ἀδρία συμβάλλων θενίῳ ἐργάζετο τὴν Χάρυδδιν. Ἀδρίας δὲ, καὶ ὁ Σένων, ὀνόματα ποταμῶν ῥέοντων εἰς τὴν Ἰόνιον κόλπον. Γράφει δὲ καὶ Ἀιγυπτίως, οἰκᾷ τὴν οἱ Αἰγυπτίους μὲν τῶν Τυρσηνῶν. Στενὴν δὲ πορθμῶν εὐδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσθ' κεῖται τῇ Ἀδριατικῇ καὶ τῇ Τυρηνικῇ πέλαγος, τῇ μὲν Ἀγίων, τῇ δὲ ἀρχομένη. τὸ δὲ Τυρηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ρώμης καὶ Μεσσηνίας κεῖται. Τὸ δ' ἔστιν ὅπως. Τὰς δ' ἀμφὶ Σύρην, καὶ Λιβύην,

οι πορρωὶς ἢ ἐν Τυρολίᾳ πληθυνέντας, πάντας ὁ πανδύχου
ἄδης χάλασεν. Λιβυτικόν, καὶ Λιγυστικόν, τὸ αὐτὸ ὄντι Λιβυ-
τικόν καὶ γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης, ἢ Ἐπάφης θυγατρὸς Λι-
γυστικόν δὲ, ἀπὸ Λίγυθ, ἢ ¹⁰ Αλεξίανθον ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρα-
κλέα καλῶν ἀσπυρόμενοι δὴ τὰς Γηρυόνοιο βοῦς, ἀνῆρέθη
Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄχραι, πορρωὶς γαστρίων ἐπὶ, ἔνθα περὶ
ἢ Λιβύην καὶ Ἡρακλέου δύο ἴσαντο σῆλαι, ¹¹ Ἀλφειὸν καὶ Ἀδελφῶν
λεγομένας. ἐκεῖ δὲ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ περὶ τὸν νῆσον Κο-
πίνουσα ἐλέγεται. πάλαιος ἦ Γαδείρων Βαίτης, ἔνθα αἱ ἡμέραι
ἄφρονος, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον, πίπῃσι, δίκην ἀσπῆς. καὶ τὰ
μὲν Γάδειρα κατ' Εὐρώπης κεῖται τέμα. Μακάρων δὲ νῆσοι
ὀρίζονται πρὸ Λιβυκῷ τέματι, πρὸς τὸ αἰοκίον ἀνέχεται
ἀκρωτήριον. Κλέαρχος ἢ τὰς κατ' Ἡρακλέα σῆλαι, ἢ Βεαίρειον
Ἡρακλέου ἔστι λέγει, μετ' ὃν δυνύτερον Ἡρακλῆος ὁ Τυεὺς ἡλ-
θεν δὴ τὰ Γάδειρα, καὶ τείτος ὁ Εὐκλῆς. Μιξόθροος.] ἢ
Σκύλλης, ἦπε, κατ' ἐμέ, θυγάτηρ Ἰὼ Νίσου ¹² ἢ Μιχαρέως.
τεμῆτα δὲ ἢ χρυσὴν αὐτῷ τεῖρα, καὶ ἀνάνδρον αὐτὸν ἐργασα-
μένη, (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τεύχῃ Ἰὼ αὐτῷ τὸ πᾶν ἢ δυνάμεως,
κατάφω καὶ πρὸ Σαμψών) ¹³ ἀνῆρέθη ὑπὸ ἢ Μίνανθ, ὃ καὶ
περὶ δαίκε ἢ πατέρα, κρεμαδεῖσα ἢ περὶ φάρας τῆς ἐκείνου νιῶς,
καὶ ἐλκομένη διὰ ἢ θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος (οἶμαι) τοῦ
πελάγους ἐκλήθη. Ἄλλοι δὲ φασὶ γυναικὰ ταύτην ἔχειν σύμφε-
ται, καὶ μισογονομένη Ποσειδῶνι γυνῶσα Ἀμφιτείτη, ἐνέβαλε
φάρμακα τῇ πηγῇ ἐν ἧς εἰσῆθ' ἡ Σκύλλα λένεσθαι, καὶ ἀπε-
θνεύσεν αὐτῇ εἰς θνήσκον, ἐξ ἧν κεφαλὰς ἔχον, κάμπης,
κυνὸς, λέοντος, ¹⁴ Γοργόνος, φλαίνης, ἀνθρώπου, ἐξ ὧν πύδας.
καὶ ταῦτα μὲν λῆρα, καὶ μυθικά, ὅπασεν δὲ αὐτὸς ἡλιγοθέουσα.
Σκοπὰς λέγει τοὺς σκοπέλους. καὶ Οἰμηγος,

15 Αὕτη δ' ἰχθυῖα σκόπειλον φειμαίνοντα.

Ηρακλῆς ὠδᾶπλεῖν τὰ μέρη, ἔνθα κατ' ὥκῃ ἡ Σκύλλα, ὅτε
 ἦγε τὰς Γηρυονεῖους βοῦς, αὐτῷ ἀνέθηκε· ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ
 πατὴρ αὐτῆς Φόρκῳ, καὶ καύσας αὐτῷ, πάλιν ἀνέσχετο.

EMENDATIONES.

1 Ἀπρὺς, pro Ἀπρὺς, ex MSS. omnibus. 2 Σειβοῖσα Seld. Σύνιστα Bar. & Grav. 3 Σκῶλον bis hic, pro Κῶν, habent Bar. & Grav. 4 Τδ-
καρῶς, ἃ σῶλον ImPRESS. Ego ἃ delevi. 5 Τυφώμενος Seld. quae lectio non est prorsus repudianda. 6 Οὐκῆς. ἃ λῶς ἱερὸν, pro Οὐκῆς
ἄλῶς. ἃ ἱερὸν ex Bar. Οὐκῆς δὲ, ἄλῶς ἱερὸν Seld. 7 Σινώπην, pro Σινώπην, ex Bar. & Grav. 8 Ἀδείας, pro ἀδείας. item paulo post,
Ἀδείας, pro ἀδείας, ex sententia Stephani repoluit Gerbelius, quocum heic faciunt MSS. utique. 9 Σινὰν Bar. 10 Ἀλκιῶν
Seld. Ἀλκιῶν Bar. 11 Ἀνάλῃ, ἃ Κάλῃ reponendum edocet, ex Strabonis & aliorum sententia, Nic. Gerbelius. 12 Τὸς Μιγαρείας lego
cum MSS. omnibus. Τὸν μεγαλὴν aureo, absurde. Erant autem Scylla plures, quarum una fuit Nifi filia Megarenium regis; quae
cum patrem, defecto capillo aureo, Minoi prodidisset, in avem una cum patre mutata dicitur. Ovidius.

*Filia purpureum Nisi furata capillum,
Puppe cadens navis, facta refertur avis.*

Et Virgilius Georg. I. eandem historiam attigit his verbis,

*Apparet liquido sublimis in aere Nifus,
Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo. &c.*

Hæc autem Scylla, etsi id neget *Scholias*ter, ab illâ, quæ mare Siculum infestare credebatur, omnino alia est. 13 *Ἀντιβία* restituo ex *MSS.* omnibus. *Ἀντιβία* δὲ *ἑκείνη* *Impress.* sensu corrupto : vult enim *Scholias*ter ipsam Scyllam à Minoe fuisse occisam, postquam ipsius amore capta patrem prodidisset; quod *Pausanias* Corinthiacis, aliique quam plurimi memorant. 14 *Γαργάριος*, pro *γαργάριος*, ex *Seld.* 15 Ita emendavi hunc versum, quem corruptissimum offendi, *Ἀὐταὶ δὲ ἰχθύες σκόπιον αἰετομακάσας.*

15 Ita emendavi hunc versum, quem corruptissimum offendi, Αἰτῶσι δὲ τοῦτο καὶ ἀποκρίσας ἀποκρίσας ἀποκρίσας.

Τῆς πρὸν θανάτου ἐκ^a χερῶν Μηνισέως,
 Τοῦ Στερφοπέπλου, Σκαπιδέως,^b Βοαρίδα,
^c Ἀρπυγογύνων κλώμαχος τ' ἀηδόνων
 Πλαγχθέντας, ὠμόσιτα^d δαυταλωμήεις,
^e Πρόπαντας ἀδης πηλοδοκεὺς ἀγρόσε'),
 Λώδασι πηλοδοκίῃσι ἐσπαρταγμήεις,
 Ἐνα φθαρέντων ἀγγελοῦ λιπὼν^f φίλων,
^g Δελφινόσημον, κλώπα Φοινίκης θεᾶς·
 Ος ὄψε') μὲν^h ἡ μονογλῶττος σέλας

Prius interfectæ manibus Mecistei,
 Leoninam induti, Fofforis, Bubulci,
 Et aviformium scopulos Lusciniarum
 Vagatos, crudeliter laceratos,
 Orcus omnes capax capiet,
 Cladibus omnigenis excruciatos,
 Unum ex perditis relinquens amicis nuncium,
 Delphini signum gerentem, Punicæ furem Deæ:
 Qui videbit primum unoculi te-
 sta

VARIANTES LECTIONES.

a Χερῶν al. χερῶν Bar. b Al. Βοαρίδα. c Al. Ἀρπυγογύνων. d Δαυταλωμήεις Bar. e Πρὸ πάντας Seld. f φίλων MSS. uterque: ubi tamen o illi ω eadem, ut videntur, manus superposuerunt. g Al. Δελφινόσημον. h Al. μονογλῶττος.

651, 652. Μηνισέως.] Μηνισέως, ὁ Ἡρακλῆς, πρὸς τὰς Ἡλείους. Στερφοπέπλος δὲ, ὁ αὐτὸς, ὃς ἔλεον τῶν ἐν δαυταλωμήεις· σέρφον γὰρ, τὸ τὴν λέοντι δέρμα· ἐκέρχοντο δὲ αὐτῶν ἀντὶ τῆς σερφολογίας. Σκαπιδέως.] ὅτι ἐσκάφη τὸ 2 πείθειχον τῆς ἐπαύλειος τῆς βοῶν Αὐγείας, τῆς Ἡλείων βασιλείας, καὶ τῆς ἐκείσε πρὸς τὴν βασιλείαν ποταμὸς β', τὸν τε Αἰφείον, καὶ Πυλῆον, πρὸς αὐτὸν ἐκείνην τῆς βοῶν κόπρον καθάριον βραχίονα ἔσπευ, ὡς Εὐρυδῆς· τὸ 3 πρὸς αὐτὸν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἀλλοὺς. Βοαρίδα.] ὅτι τὰς βοῶν τῆς Γερύοντος ἡγῆται ἐξ Εὐρυδῆος, τὸ πρὸς τὸν Ὀκεανὸν ἡγῆται, ὡς φησὶ καὶ ὁ Ὀππανὸς ἐν τοῖς Κωμηγετικαῖς.

Αὐτὸς ἐπ' Ὀκεανῷ διέτατο Γερύοντι.
 Καὶ Ἡσιόδου (οἶμα) ἐν Θεογονίᾳ,

4 Ὀρδον τὴν κλῆιν, καὶ βυκόλον Εὐρυπύαν.
 ἀνείλε δὲ καὶ Γερύοντι αὐτὸν ὡς ὅτι βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν πρὸς ποταμὸν Ἀνδριμῶντα. ὡς δὲ ὁ Γερύωνος Χρυσάρεος παῖς, καὶ θυγατρὸς Ὀκεανοῦ Καλλιόης. ὡς δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνη ἐστὶ καὶ ἀκαλλεῖται αἰμαπ. ὡς δὲ καὶ περικέφαλος, καὶ τείσσωμος ὁ Γερύωνος.

653. Ἀρπυγογύνων.] ὅτι μέγας ὄρνιθόγονος, λέγει δὲ πρὸς Σειρῶνα, αἰπνὴς θυγατρὸς ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης, καὶ Ἀχελῷος ποταμοῦ, μετὰ τὸν ἔθοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τὴν καὶ Ἀμφικλίας, νύμφη δὲ Νικοπόλεως, ὅτι τὴν Ὀκεανῶν Καίσαρα νικήσας ἐκεῖ τὴν Ἀρπυγίαν. Ἀρπυγίαν δὲ, εἶδος ὄρνεος, καὶ ἄρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἀνέμοι ἄρπυια λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πρὸς τὸν δαυταλωμήων. Ἀρπυγογύνους δὲ λέγει τὰς Σειρῶνας, οἷον ὄρνιθόγονους· πρὸς τὴν γὰρ ἦσαν, τὰ καὶ τὸ μέγας ὄρνιθων ἔχουσι, τὰ δὲ ἀνω ἀνθρώπων· ὡς αἱ Μούσαι νικήσασαι 5 μελῶδες, τοῖς πρὸς ἐκείνων ἐστρατεύσασαι. ὅθεν ὡς ζωγραφῶνται αἱ Μούσαι ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι πτερὰ, πρὸς τὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρῶνα. πρὸς δὲ Κρήτιν ταῦτα γράφονται, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπέρη τῇ Κρήτις, ὅθεν τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικήσασαι ἀποκαλεῖται τὰς Σειρῶνας. ἦσαν δὲ, ὡς ἐφημῶν, αἱ Σειρῶνες, τὰ καὶ τὸ μέγας ὄρνιθων ἔχουσι, τὰ δὲ ἀνω ἀνθρώπων, οἰκῶσαι περὶ Τυρρῶν. ὡς ἡ Σκύλλα ἐξ κεφαλῆς εἶχεν, ὡς εἰπομένη, τὰ δὲ ἀνω ἀνθρώπων, περὶ τὸν Ῥήιον οὖσα τῇ Σικελίᾳ, ἥς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις, περὶ Μεσίλιον. ὡς καὶ αἱ 6 Γοργόνες ἐν Τερψιχῇ τῆς Ἰσθμίας,

καὶ πρὸς ἐν Τερψιχῇ ταύτας λέγουσι, πρὸς τὴν καὶ αὐτὰς, καὶ δρακοντάδους ἔχουσι βροχίους. ὡς αἱ Ἀρπυια ἐν Θράκῃ, ὅτι ἀρχὸν, σάματα γυμνῶν, πρὸς τὴν καὶ κορῶν ἔχουσι. καὶ ἡ Εὐχάνα περὶ Λυδίας, σέρνα καὶ κεφαλῇ κέρη, τὰ 3 καὶ τὸ ὅρις. ὡς καὶ Ὀρβι, ὁ Γερύωνος κύων, ἐν Εὐρυδῇ, ὡς κυλῶν κεφαλῇ ἔχον, ἐπὶ δὲ δρακόντιον. καὶ Ἀσείον, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχον πρὸς τὸν, τὸ δὲ ἄλλο σάμα ἀνδρὸς. ταῦτα παρεκδοκῶς εἰρήκαμεν περὶ τετραμύρων ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῶνες μυθικῶς, καὶ τὸ ὡς ὡς ἐκείνη, τερατάδους ἦσαν. ἀλλοιοποιήσας δὲ Σειρῶνες εἰσὶν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλάταρχος ἐπαρίστας ταύτας φησὶ, κατεχοῦσας αἰμαλίας τὰς παραπλόντας. εἰσὶ δὲ σερῶνες καὶ ζωφια μικρὰ, μελίσσις παρῶμοια. Κλώμαχος.] τὰς τὰς τὸ πρὸς, ἀρπυγίαν. Ἀνδριμῶν.] τὴν Σειρῶνα, καὶ τὸ δαυταλωμήων.

654. Ὀμόπτα δαυταλωμήεις.] ὡς ἐκείνη, ἀρπυγίαν δὲ τὸ πρὸς φησὶ περὶ τῆς, ὅταν ἐν τῇ τῇ Ἡλίας νύμφῃ γυμνῶν ἡλίου ἐκείνη ἐν ἀγκύροις, καὶ ὡς δὲ τῶν, ἀλλ' ἐκείνη ὡς, ὡς Λυκίον, τὸ πρὸς ἦσαν. ἡ δαυταλωμήεις, ὡς τὰς τὰς τὸ πρὸς τὴν Κύκλωπον ὡς, ἡ καὶ ὡς Λαερτιάδων.

658. Δελφινόσημον.] Σπῆρχος φησὶν Ὀδυσσεῖ ὅτι τὸ ἀσπίδος φέρειν δελφίνον τύπον, καὶ Εὐφροῖον ὁμοίως τῷ συμφθέγγει. Κλώπα.] τὴν Ὀδυσσεῖ φησὶν, ὅτι τὸ Παλλᾶδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰσελθὼν μὲν Διομήδης ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐκείνη, δὲ τὸ αὐτὸς αὐτὸ τὸ Ἀντίοχος. Θεανὼ γὰρ, ἡ Ἀντίοχος γυνὴ, τῆς ἐκείσε Ἀθηνᾶς ὡς φησὶν ἱερεῖα, χρυσῶς γὰρ ὡς δὲ τὸ πρὸς Εὐφροῖον, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆται τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλᾶδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ. Φοινίκη δὲ, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ πρὸς.

659. Ος ὄψεταί μιν.] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ὅτι τὴν γυνῆν ὡς Κύκλωπον, εἰσελθὼν εἰς τὸ τὴν Πολυφῆμου ἄστρον, ὡς Ποσειδῶν, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, πρὸς αὐτὸν δὲ τὸ τοῦ τῶν ἐξ γὰρ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν φαγόντων τὴν Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεύς, * λέγων,

Κύκλωφ, τῇ, πρὸς οἶνον, ἐπεὶ φάγεις ἀνδρῶν κρέα,
 Ὄφρ' εἰδῆς οἶνον πρὸς τὸν τὸ πρὸς νύξας ἐκείνη.

μεθυμέντος δὲ αὐτῷ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺ τοῖς φίλοις ἐν δαίτῃ 7 πεπυρωμένη αὐτὸν πρὸς. ὅθεν δὲ αὐτὸς σὺ τῶν, δὲ

EMENDATIONES.

1 Μηνισέως.] ὁ Ἡρακλῆς Improb. Lectio nostra desumpta est ex Bar. 2 Περὶ τῆς τῆς Bar & Grav. quæ vox usitatio est. 3 Περὶ τῆς τῆς, pro δαυταλωμήεις, ex Bar. Hercules enim Eurythei iussu labores suos fere omnes subiit. 4 Ὀρδον Bar. 5 Μελῶδες posui, pro μελῶδες, ex MSS. omnibus. 6 Γοργόνες, pro Γοργόνες, ex fide omnium MSS. * Hæc vox deprompta est ex Bar. 7 Πιπυρωμένη, pro πιπυρωμένη, ex Seld.

660^a Χάρων^Θ, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφῳ
 Χερσὶ ποσειδώνων, ^b τοῦ ποδόςπιον ποτόν.
 Επόψεται δὲ λείψανον τοξομαμάτων
 Τῷ ^c Κηραμύντῃ, Παυκέως, Παλαίμονος,
 Οἱ πάντῃ θρασύξαντες δὴ τόνῳ ^d σκάφῃ
 665 Σχίνῳ ^e χακλῷ τρήσουσι κεσέων ἀγρίῳ.
 Αλλ^Θ δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἀθλιος μενεῖ,
 Τοῦ ποσειδῶν αἰεὶ ^f πλείον ἐξωλέεσθαι.
 Ποία Χάρυβδις ἐχὶ δαίσε^ν νεκρῶν;
 Ποία δ' ἐρυννὺς, ^g μίξοπαρθενος κύων;
 670 Τίς οὖν ἀνδρῶν σείρα, Κενταυροκτόν^Θ,

Leonis, vini carnivoro scyphum
 Manu porrigens, coenæ potum.
 Videbit deinde sagittarum Reli-
 quias
 Alexicaci, Tediferi, Palæmonis,
 Qui rotundo ligone conterentes
 omnia,
 Junco malam perforabunt piscium
 prædam.
 Alius verò post alium miser mane-
 bit labor,
 Priore semper multo perniciosior.
 Quæ non Charybdis vorabit cada-
 vera?
 Quæve furia, semivirgo Canis?
 Quæ non Luscinia sterilis, Centau-
 ricida,

VARIANTES LECTIONES.

^a Χάρων^Θ οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφῳ Seld. κρεωφάγῳ etiam Bar. alique habent. ^b Τῷ ποδόςπιον Bar. ^c Κηραμύντῃ Seld. ^d ΑΙ. σκάφῃ. Quam lectionem si quis malit sequi, is ὑποτίθηται, pro ὑπότιθη. Canter. ^e ΑΙ. χακλῷ. ^f Πλείον Seld. ^g Μίξοπαρθενος Seld.

Ζέντες ἐν λυγροῖς ὑπὸ τῇ κοιλίᾳ τῶν ποσειδῶν. * Μονο-
 γλώσσ.] τῷ Κύνῳ. *

662, 663. Λείψανον τοξομαμάτων.] τοὺς Λαισυργόνας
 λέγει· τῶν γὰρ Ἡρακλῆος κατέβηδεν, ὡς καὶ ἔλεγε τὰς βοῆς
 τῇ Γηρύοντι, ὅτι χερσὶ ποσειδῶντος αὐτῷ πολεμῆν· λείψανον δὲ λέ-
 γει τὸς ὑπολοίπους τῶν ἀναρρήτων. Λαισυργόνες δὲ εἰσὶν,
 οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντοί. Κηραμύντης δὲ, ὁ τὰς κῆρας
 δῶκον, ἀλεξίκακος γὰρ. Παλαίμων δ' ὁ αὐτός, ἂν τὸ πα-
 λαῖον τῷ Διὶ ἐν Ὀλύμπῳ, ἢ τῷ Ἀχελεῷ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ
 τῷ γάμῳ Διὶ ἀνείρας, τῷ Οἰνέως θυγατρὸς. Φερικύβητος δὲ φησι,
 μὴ τὸ ^a καὶ παλαιῶν αὐτῶν τῷ Ἀντίῳ τὸν Λίβυον, ³ τῷ Πο-
 σειδῶντος, ἐξήκοντάπῃχον ὄντα, κατεάξαι, (ἢ καὶ τὰς ἐπὶ
 ποσειδῶντος Ὀλυμπίαν ὡς καὶ μὴ ἀποδοῖτο) ἐμύνη τῇ τῷ Ζή-
 ντος Ἀντίῳ γυναικὶ Ἰοφίᾳ, καὶ ἐξ αὐτῆς πῦμα χύνει.
 Παλαίμονα, πεισάρον δὲ πηχέων ὡς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποσειδῶν
 ἐνός, κατὰ τὸν ὁ Ποντικός Ηρώδης ἰστέρι. Μενεκράτης δὲ,
 ὁ περὶ Νικίας συγγράφων, Ἀλλῶν φησὶ ποσειδῶντος καλεῖσθαι
 τῷ Ἡρακλῆα, ὅπῃ τὸς ἐκ Μιζάρας αὐτῷ γαμήσιμονος ἐκεί-
 νου, καὶ ἡ τῶν ἀνείρων, ὡς φησι καὶ Πίνδαρος,

4 χαλκοεὶν ὀκτὼ δανόντων

Τὸς Μιζάρας τέκεν οἱ 5 Κρεοντίς υἱός.

ἔκτοίς δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη· ὁ δὲ χρησμὸς ἔτα
 πῶς ἔχῃ,

6 Οὐκ ἐπὶ Παλαίμων κληθήσεται, αὐτὰρ Ἀπόλλων

Ἡρακλῆα δὲ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάξει.

ΕΞ ΗΡΑΣ γὰρ ἐν ἀνθρώποις ΚΛΕΟΣ ἀρδίτον ἔχει.
 τὸν δὲ χρησμὸν τῶτον ὃν ἔδδ' ἐγινώσκω, ἕτεροι πάλιν ἱστορικοὶ
 λέγουσιν.

664, 665. Οἱ πάντα θρασύξαντες.] οἵπινες Λαισυργόνες

πάντα τὰ σκάφη τῷ Ὀδυσσεὺς θρασύξαντες καὶ σωτῆραντες
 ἐν τῷ εὐτόνῳ καὶ ποσειδῶντι καὶ ποσειδῶντι, λέγει λιμῶνι. ἢ καὶ
 τὸς 7 μεταρραφίαις, οἵπινες πάντα τὰ πλοῖα, δηλονότι τῷ
 Ὀδυσσεὺς, θρασύξαντες καὶ σωτῆραντες ἐν τῷ εὐτόνῳ καὶ
 ποσειδῶντι σκάφῃ καὶ λιμῶνι τῷ Λαισυργόνῳ, (ποσειδῶντος γὰρ
 ἔστι, δίκῃ σκάφους) ἐν χρίνῳ τρήσουσι καὶ τρηπῆσουσι πῶς κακὴν
 ἄρῃαν τῷ κεσέων καὶ τῶν γομφαίων. γομφίους δὲ ἰχθύσιν
 ἐκείνῃ τὸς Ὀδυσσεὺς φίλους, ἀνηρημένους καὶ ἐδομμένους ὑπὸ
 τῷ Λαισυργόνῳ, ὃν τῶν οἱ αἰεὶ τὸς κεσέας, ἦτοι τὰ
 γομφαία, πτερόντες χρίνῳ ποσειδῶντος, καὶ ὠνοῦται καὶ
 ἐδομῶν οἱ βυλόμενοι. χρίν^Θ δὲ εἶδ^Θ φυτοῦ, ἦτοι τὰ βερόλια,
 μεθ' ⁸ ἢ πλέκει τὰς σπειρίδας. μετὰ τῷ δὲ τὸ Ὀμμεῖον.
 Ἰχθύς δὲ ὡς πτερόντες, ἀτερπία δὲ τὰ πέοντο.

666. Αλλ^Θ δ' ἐπ' ἄλλῳ.] ἢ δὲ ἐπερχομένη αὐτοῖς
 συμφορὰ πολὺ ὀλεθριωτέρα τῇ παρελθούσῃ ἔστιν.

668. Χάρυβδις.] τῷ ὑδατὶ ἀναρροῖσθαι.

669. Μίξοπαρθεν^Θ κύων.] ἡ Σκύλλα, ὅτι ἀνδρώπε
 ποσειδῶντος ἔχεν ἡ Σκύλλα.

670. Τίς οὖν ἀνδρῶν σείρα.] * ἀνδρας τὰς Σειρῶας λέγει
 ἂν τὸν ἄλλον, καὶ περὶ τῶν εἰπομένων. * Στείρας αὐτὰς λέγει,
 διὰ τὸ σαρδένους εἶναι. ἐγὼ δὲ, καὶ ὅτι οἱ κατακείσονται αὐ-
 τῶν σείραι καὶ ἀπαυδῆς ἐγίνοντο, ἐτελεύτων γὰρ. Ἀλλως· Ἀν-
 δρας, τὰς Σειρῶας διὰ τὸ θελητικόν. Στείρας δὲ, ἢ ὅτι
 σαρδέναι, ἢ * ὅτι * ὁ ἰσάμῃς ἐκεῖ ἀπέδνησκε μὴ τίκτων.
 Κενταυροκτόν^Θ.] ἐπειδὴ καὶ οἱ κένταυροι διωχθέντες ὑπὸ
 Θεσσαλίας ὑπὸ Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῷ Σειρῶων νήσους
 παρεγένοντο, καὶ τῇ φῶδῃ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο· Ἡρα-
 κλῆς γὰρ ἐν Φολῷ ἐπεξενόησεν ¹⁰ Φόλῳ τῷ κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλ^Θ
 αὐτῷ οἶνον χάλλισον ἐκίρνα, ¹¹ τῷ κοινὸν τῷ κενταύρῳ πῖδον

EMENDATIONES.

* Hoc adjecti ex Bar. 1 Επιχρήσται, pro ἐπιχρήσται, ex Bar. & Grav. 2 Καὶ παλαιῶν posui, pro παλαιῶν, ex MSS. omnibus. 3 Τῷ
 ποσειδῶντος, pro τῷ ποσειδῶντι. Nam Antæum, giganteum ab Hercule devictum, Neptuni ex Terra filium fuisse memorant. 4 Ita
 restitui, & in ordinem digesti hos Pindari versus, ex Isthmion. Od. iv. Χαλκοεὶν ὀκτὼ δανόντων. 5 Κρεοντίς prius scriptum fuit. 6 Oraculi
 huius meminit verus Pindarus Interpres idque ab Apolline datum ait, Olympion. Od. vi. Εἰσι μὲν αὐτῶν τῷ Ἡρακλῆα Ἀλλῶν καλεῖσθαι βύ-
 λων. Ἡρακλῆα δὲ μετὰ τῷ ἀπὸ τῶν χρησμοδότησαν. Oraculi autem verba ubi occurrant, nescio; ideoque ex conjectura
 restituere coactus sum, quæ Impressi sic legebant, Οὐκ ἐπὶ Παλαίμων κληθήσεται. Ἡρακλῆα δὲ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάξει. Hæc γὰρ &c. Ubi
 Ἡρακλῆα Bar. φοῖβος Ἀπόλλων καλεῖ MSS. uterque, ἢ ἢ Bar. ἢ ex Seld. 7 Μίξοπαρθεν, pro μίξοπαρθεν, ex MSS. omnibus. 8 Οὐ, pro ὅν,
 ex MSS. omnibus. 9 Οὐκ ἐπὶ τῷ ποσειδῶντος, ex Bar. & Grav. * Hoc addo ex Bar. Deinde σείρας αὐτὰς λέγει posui, Pro σείρας λέγει
 τὸς Σειρῶας, ex eodem, ut concinna sint omnia. Atque eodem fere modo legatur in Grav. * Hanc vocem adjecti debuisse sensus indicat.
 10 Φόλῳ, pro φόλῳ. ex MSS. omnibus, & Nic. Gerbelii emendatione. Pholus enim dictus est Centaurus ille, qui Herculem excepit, &
 humaniter tractavit. 11 Τῷ δὲ κοινὸν Impressi. Ego δὲ delevi, ex auctoritate utriusque MSS.

ἀνοίξας.

Αἰτωλῖς, ἢ Κερήνης, ἀβόλω μέλι	Ætolica, vel Acarnania, cantu molli
Πείσῃ τακῆναι σάρκα ἀκμῖνους βορέας;	Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Ποίαν δὲ θηρόπλαστον ἐκ ^α ἐσώψει	Quam ferarum formatricem non videbit
Δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ^β ἀλφίτῳ θρόνα,	Serpentem, farinæ venena miscentem,
675 Καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμορφοι	Noxamque monstriformem? infelices autem
Στένοντες ἅτας ἐν συφοῖσι φορβάδες,	Gementes in haris infortunia sues,
Γίγαρτα χιλῶ συμμεμιγμένα ^γ τρυγὸς,	Acinos uvarum cibo permistos,
Καὶ σέμφυλα ^δ βρώξουσιν· ἄλλ' αὖ νιν βλάβης	Et cortices comedent: Ipsum verò à clade
Μῶλυ σαώσῃ ρίζα, ἐκ τάρῳ φθινεῖς,	Moly fervabit radix, & Ctarus apparens,
680 Νωνακειάτης, Τεικέφαλος, Φαιδρὸς θεός.	Nonacriates, Triceps, Pulcer Deus.

VARIANTES LECTIONES.

a Epictet. al. b Aelius Seld. fortasse voluit ἀλφίσις. c Τερψιχόρης Bar. d Βρύσην Seld. alique.

ἀνοίξας. ἐπειθὸν τες ὅ οἱ κένταυροι, καὶ γόντες τὸ συμβῆναι ἐκ τῶ οἴνου ὀσμῆς, ἐχάλεπνεν. καὶ καὶ ὁ Ηρακλῆς τὰ τοῦ αὐτοῦ λαβὼν, ὡς μὲν αὐτῶν ἀνείλεν, ὡς αὖ καὶ Χείρωνα, ἄκων βαλὼν (οἷμα) σφί τὸ γόνυ, τες δὲ λοιπὸς ἐδίωξεν, οἱ φυγόντες, ὡς ἐφημῶν, σφί τὴν σφί Σειρῶν νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλῖς, ἢ Κερήνης. Τερψιχόρης, τῆς Μῆσης, καὶ Αχιλλῶος, τῆς πολέμου, θυγατρὸς ἐφημῶν τὰς Σειρῶνας. ὁ δὲ Αχιλλῶς ὁ γλυκύτατος ὅς ἀπανταχοῦ πόλεμος, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κερήνης, καὶ Ακαρνανίας, καὶ Αμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἔχει. ὅθεν εἶπεν, ὡς ἀμφιβάλλον, εἴτε Αἰτωλίας, εἴτε Ακαρνανίας ὅστις ὁ Αχιλλῶς. φασὶ δὲ πνίς, τὸς Ακαρνανίας περὶ Κερήνας καλεῖσθαι. Αχιλλῶς δὲ καλεῖται, ἀπὸ Αχιλλῶος πνός πνιγνός * ἐν * αὐτῷ. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῷ ἐν τοῖς τραύμασι, καὶ τῷ ὀδυνῶν ὀφελισμῶν ὅστις Αχιλλῶς οὐκ, ὁ δὲ ἀπὸ ἀλφιδῶν.

673, 674. Θηρόπλαστον, τὴν Κίρκην, τῆς χοίρους ποιήσασα, καὶ τῆς μύθου, τὸς ἐταίρους Ὀδυσσεύς. ἀλλήγοεικὸς δὲ καὶ τῆς φιλαλῆος ὁ Κερήνης, καὶ ἡμῖς, καὶ ἑτεροὶ τὴν ἀλλήγοειαν ἐπιστάμεθα, ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρῶν * μυθικῶν * Λυκοφρόνιον σάκκον ἀλλήγοειαν μὴ λυγρῶς ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος ὅστις μυθικῶν ἱσοειῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτῃ τῇ μυθικῇ ἱσοειᾷ ἀλλήγοειαν μὴ, δηλοῖται τῆς πάντως ἀκῶσαι καὶ τὰς λοιπὰς καὶ λοιπὸν, μετὰ μὲν τοῖς παρέρχοντες τῆς ἐργασίας, ὡς τε τῆς πάντων Ὀδυσσεύς ἐν βραχέϊ μέρει τῆς Λυκοφρόνιος ἀλλήγοειαν, καὶ λοιπὰς ἐτέρας ἱσοειᾶς. ὅθεν ἐατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλλήγοειαν, πινὰ δὲ, ὅσα βραχέϊαν ἔχει τῆς ἀλλήγοειαν, ἐροῦμεν. Θηρόπλαστον, τὴν θηρόπλαστον, καὶ θῆρας ποιεῖν, τὸ παιδικὸν ἀντὶ τῆς ἐνεργητικῆς. Δράκαιναν δὲ, διὰ τὸ ἀγριον, τῆς Κίρκης λέγειν, ἢ διὰ τὸ ἐξυδακῆς καὶ δραστήριον. Εγκυκῶσαν ἀλφίτῳ βρώσῃ. ἀλκυρα, κυρίως τὰ ἐκ σφί ἀλφίτα δὲ, τὰ ἐκ κειδῶν

ἀλκυρα. νῦν δὲ ἀλφίτα τῆς ἀρτον καὶ τῆς ἑσπῆς λέγει. Εγκυκῶσαν, ἀντὶ τῆς σφί ἀλφίτα. ἐν γὰρ τῇ βρώσῃ ὅστις Ὀδυσσεύς ἐταίρων, περὶ ἀλφίτα, μέλι, οἶνον σφί ἀλφίτα, καὶ δόδα πνί τὸ δεινὸν ἐκείνο φάρμακον, καὶ ἐξ αὐτοῦ πνί ἀλφίτα, εἰς χοίρους αὐτὸς μεταμόρφωσι. * Θρόνα. φάρμακον μαζικόν. *

675, 676, 677, 678. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον. ἀπὸ κοινῆς τὸ κνωπῶσαν. Κνωπῆς δὲ, τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος, — 4 ἵνα κνωπῆς περὶ βόσκονται ἀν' ὕλῃ.

Κινώπεται δὲ, καὶ κνωπῆται, καὶ κνωπῆται, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρῳ καὶ πέτρῳ κινώμενα, ἥτοι τὰ χερσὶν, ὡς αὖ τὰ θαλάσσια καὶ κνωπῆται λέγεται, περὶ τὸ κινῆσαι αὐτὰ δὲ ἀλφίτα, ἥτοι ἐν τῇ ἀλφί. λέγεται δὲ κνωπῆται καὶ τὰ χερσὶν τὰ ἐκείνο, ὅθεν τὸ κινῆσαι, ἢ περὶ τὸ κινῆσαι καὶ κοινῶν ἐν τοῖς θαλάσσις καὶ δασίσι τόποις. Γίγαρτα τρυγὸς καὶ σφύλλης, καὶ σέμφυλα βρώξουσιν καὶ φάρμακον συμμεμιγμένα τῷ χιλῶ καὶ τῇ ἑσπῇ. Γίγαρτα δὲ λέγεται, τὰ ἐνδον ὅστις σφύλλης καὶ ἑσπῆς ἀπὸ τῆς ἀλφί. Τρυγὸς δὲ, ὁ γένος οἶνου. Σέμφυλα δὲ, τὰ ἐξω τῶν σφύλλης δὲ ἀλφίτα, καὶ καὶ νῦν ὁ Λυκοφρόνιος περὶ τῆς Ὀμηρικῆς γραμμῆς λέγει, ἐκεί γὰρ πᾶς ὁ ἀκῶν ὅστις αὐτοῖς βαλεῖν περὶ τῷ ἑσπῇ τῷ Κίρκην, ὅθεν δὲ περὶ τὴν καθολικωτέραν ἑσπῇ καὶ χοίρων δασέως εἶπεν.

679, 680. Μῶλυ σαώσῃ. ἀλλὰ τῆς Ὀδυσσεύς ἀπὸ τῆς βλάβης, ἥτοι τῆς ἡνέσθαι χοίρων, σαώσῃ καὶ ὁ σώσει τὸ μῶλυ, ἐφελμυτικῶς, ὅθεν ὁ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἀλλῶ τῆς σώσει, καὶ ὁ Κτάρῳ καὶ ὁ Ερμῆς φανεί. ἐπὶ νῦν δὲ τὸ Κτάρῳ Ερμῆς. Νωνακειάτης. ὁ Ἀρχέλιος. Νωνακειά γὰρ πόλις Ἀκαρνανίας, ἐνταῦθα πνίται ὁ Ερμῆς. Τεικέφαλος δὲ ὁ αὐτός, ὡς ἐκείνῳ, θαλάσσιον, καὶ ὅστις ἢ ἀπὸ τῆς φουσκῶν, ἢ ἀπὸ τῆς καὶ λογικῶν. ἢ ὅτι * ἐπεισπλῶν τῇ ἐκείνῃ, τρεῖς ἔχον ἐξ αὐτῆς θυγατέρας. Φαιδρὸς δὲ μεταλλικῶς, ἀντὶ τοῦ λευκοῦ, καὶ γὰρ ὅθεν Βοιωτοῖς Ερμῆς Λευκὸς πνίται.

EMENDATIONES.

* Hanc vocem sensus addendam indicavit. 1 Ὀδυσσεύς, pro Ὀδυσσεύς Sin mavis, legere poteris Ὀδυσσεύς, aut Ὀδυσσεύς. 2 Χοίρους, pro χοίρων, ex MSS. omnibus. 3 Bar. & Grav. habent φιλαλῆος. * Hanc vocem ex MSS. omnibus deprompsi. * Hoc deprompsi ex Grav. & Bar. in quo tamen legitur φάρμακον μαζικόν. 4 Ita emendavi Hemistichium hoc ex Alexandri Theriacis. ἵνα κνωπῆς περὶ βόσκονται ὕλῃ Impressi. 5 Κνωπῆται, pro κνωπῆται, ex MSS. omnibus. 6 Σφύλλης, pro σφύλλης, ex MSS. omnibus. 7 Φάγωσι, pro φάγονται, ex MSS. omnibus. 8 Πέρῃ ὁ ἀκῶν, pro περὶ ἀκῶν, ex Homeri Odyssea, unde hac desumpsit Scholiastes, τῶν δὲ Κίρκης

Πέρῃ ὁ ἀκῶν, βάλλειν τῇ ἑσπῇ, καὶ τῇ τῇ κατῆναι Ερμῆς, ὅσα σφί καμινῶντες αὐτῇ ἔδωκεν.

9 Sic lego ex Seld. σώσει. τὸ δὲ μῶλυ ἐφελμυτικῶς, ὅθεν ὁ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἀλλῶ τῆς σώσει, ὅθεν ὁ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἀλλῶ τῆς σώσει, ὅθεν ὁ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἀλλῶ τῆς σώσει. 10 Sic legendum judico hunc locum cum Seld. Τεικέφαλος. ὅτι ὁ Ερμῆς, ὅθεν ὁ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἀλλῶ τῆς σώσει, ὅθεν ὁ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἀλλῶ τῆς σώσει.

πολεμικῶν

690 Φλογμῷ ζέσσει δέξεται μονόσολον·

Εν ἣ πιθήκων πάλμῳ ἀφ' ἰτῶν γένθ·

Δύσμορφον εἰς^a κηχασμὸν ὥκισεν τόθ·

Οἱ μῶλον ὠρέθωναν^b ἐκγόνοις Κρόνου.

^c Βαιοῦ δ' ἀμείψας^d ἔκ κυβερνήτη τάφον,

695 Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα, ^e κ' Ἀχρεσίδου

Ρόχθοισι^f κυμαίνεσαν οἶδματ' ὅχιν,

Οἶον τε, καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν

Χωσάς, Οβειμοὺς τ' ἄλσος ἐδαΐας Κόρης,

Πυριφλεγέες τε ρέιθρον, ἔνθα δύσβατ'.

700 Τείνδ' πρὸς ἄλθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος,

Εξ ἧ πα πάντα χύτλα, καὶ πασαι μυχαὶ

Πηγαὶ κατ' ἠ' Αὐθνήτιν^h ἑλκονⁱ χθόνα·

Flamma fervens recipiet unā cum nave:

In qua simiarum genus Deorum Rex

Deforme collocavit, in illorum opprobrium,

Qui tantum bellum Saturni concitarent posteris.

Baji porrò transiens nautæ sepulcrum,

Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiamque

Procellis fluctuantem undæ scaturiginem,

Offamque, & Leonis vias boum

Aggestas, Proserpinæque nemus, infernæ puellæ,

Et Pyrrhlegethontem fluvium, ubi invius

Tollit in coelum verticem capax Collis,

Ex quo cuncti fluvii, cunctaque specuum

Fontes per Italicam fluunt terram:

VARIANTES LECTIONES

^a Κηχασμὸς ἦκισι τὸν Bar. ^b Εὐχόων Seld. ^c Mallem hic βαῖν scribere, ut distinguatur ab adjectivo βαῖς, quod in Propriis nominibus fieri solere supra docui. Et Sierphani Byzantini βαῖν scribit in v. βαῖς. ^d Hanc vocem non agnoscit Seld. ^e Al. κ' Ἀχρεσίδου. ^f Κυμαίνεσαν Bar. ^g Αἰθρὰ κατὰ Seld. κατὰ etiam habet Bar. ^h Αὐθνήτιν MSS. uterque. In Seld. vero aliquis n superposuit τῇ. ⁱ Ελκον Seld.

πρὸς ἀπείαν καὶ αἰχμῶν ὅθι γράνταν. ¹ Η θάλασσα ἦτορ τὸ μετὰ φρονεῖν καὶ τὸ ἔλκιν, καὶ τὸ δέμας καὶ σῶμα τὸ ἀγρίον δράκοντι καὶ τυφῶντι, ἡ Σικελία ὅθιν, (καὶ ληρώσιν οἱ πολλοί) ἡ περὶ φλογμῷ ζέει, ἡτοι φλόγας πέμπει ἐκ τ' Αἴτνης πρὸς τ' Κατάνην.

690, 691, 692. Δέξεται μονόσολον.] ὑποδέξεται δὲ αὐτὴ ἡ νῆσος τ' Οὐδωτιά μονόσολον, ἡτοι ἐν πλοῖον ἔχοντα, ² ἐν ἣ πιθήκων γένος ὁ πάλμῳ καὶ βασιλεὺς ὅθι ἀφ' ἰτῶν, ἡτοι τ' θῶν, ὥκισεν. ἡ δὲ λέξις, τὸ πάλμῳ, ὅθιν Ἰώνων, καὶ γρηται τῷ τῇ Ἰππώνας λέγων,

Ω Ζεὺ πάτερ, θῶν Ολυμπίων πάλμῳ,

Τί μ' ἐκ ἔδωκας χροὸν ἀργύρεον, 3 πάλμῳ;

Ωκισε δὲ, τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

693. Μῶλον.] ὁ πόλεμος, ὅθι τὸ μὴ ὅλον καὶ ὅλον κληρὸς ἔσθ'· πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἀναμετρώται.

* Εὐχόνοις Κρόνῳ.] τοῖς πασι τῷ Κρόνῳ, Διὶ καὶ ἑτέροις. Εἰπον δὲ πρὸς ἐκγονοὺς καὶ ἑγγονοὺς ἀλλαχῇ.

694. Βαιοῦ δ' ἀμείψας.] ὁ Βαῖος ἔσθ' κυβερνήτης τῷ Οὐδωτίῳ, ὅς τελευτήσας ἔταφον πρὸς Σικελίαν ἀφ' ἧ φασι κληθῆναι Βαῖος, τὰς νήσους, καὶ πόλεις, καὶ τ' Βαιοῦ λιμένας, παρὰ τ' κατ' Ἰταλίαν Αορνίν.

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα.] τὰς ἐπαύλεις, τὸ δὲ γῆμα μετὰ πλάσματος. οἱ Κιμμέριοι δὲ, κατὰ μὲν Ομηρὸν, πρὸς τ' Ὀυπυῖον Ὀκεανὸν κείνται. κατὰ δὲ τ' Ὀμηρὸν καὶ Διονύσιον,

Κιμμέριοι ναῦσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Τάωρον.

* Κιμμέριοι.] ὅθιν τὰς ἐπαύλεις ἔχον πρὸς τ' Ὀκεανόν, ὡς καὶ Ομηρὸς,

Ενθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε, πόλις τε

ἦκει, καὶ νεφέλη κακὰ λυμνιδίη.

Κ' Ἀχρεσίδου.] μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχρεὺς πάλμῳ ὅθιν ἑστ' Ἰσπερικῶς καὶ κατὰ ἡρωικῶς ὁ Ἀχρεὺς πάλμῳ ὅθιν Ἡρακλείας, τ' πρὸς Σινώπην, καλεῖται δὲ Σωοναῖτης. ἐκ οἷα δὲ πρὸς ὁ Λυκίφρων ὅθι λέγει ἔσθ' Ἀχρεὺς τα.

697. * Οἶον τε, καὶ λέοντος.] Κύμην, καὶ Οἶον, ὅς ὅρος Ἰταλίας μέγιστον, ὡς φησι Μιντωδωρὸς· καὶ Ομηρὸς φησι περὶ τ' ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸν, ὅπου καὶ Εὐφράτης,

Οἶον ἐπ' Οὐλύμπῳ μέγιστον δῆμον, αὐτὰρ ἐπ' Οἶον Πήλιον ἐνὸς φρυλλόν, ἵν' ἐρανὸς ἐμβάσθ' εἴη.

Λέοντος.] ὁ Ἡρακλῆς, ἡ δὲ λέξις τ' λέοντιν, ἡ δὲ λέξις τῷ ἀλλοῦ ὅς Ἡρακλῆς τὰς Γηρυόνας βοτὰς ἐλαύνων, ὡς φησι Οἶον, καὶ Κύμην ἐνέειπε, ὅπου δὲ πελαγίστα καὶ Ὀξυδρόντι ποταμὸν, φερέμενον ὅθι Μελίβοιαν τ' πηλὸν, ὡς καὶ τῷ διωκτὸν αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τ' ὄρων, ἐνέβαλεν εἰς τ' ποταμὸν, καὶ ἐνέλασεν αὐτὸν, καὶ ἔσθ' ὅθι δὲ σὺν τ' βυθόν.

698. Οβειμὸς τ' ἄλσος.] Βειμὸς, καὶ Οβειμὸς, ἡ Περσέφονη, ὅπου τῷ Εὐφράτι βιάζοντι αὐτὴν ἐν Κυμνησίῳ ἐνὸς βειμῶσιν, καὶ ἔσθ' ἐκείνῳ ἐπαύσθη ἐν χειρὶ μάτος. 9 Τινὲς δὲ γράφουσιν Οβειμῶν, ὅθι τὸ ὀμβειμὸν καὶ βαρὺ.

699, 700, 701, 702. * Πυριφλεγέες τε ρέιθρον.] τ' πυρὶ φλεγέδοντα. * ἐκ οἷα ὅπου φησι ἔσθ' Πυριφλεγέθοντα,

EMENDATIONES.

¹ Η θάλασσα, pro η θάλασσα, ex Seld. Et huius emendationis ratio cuilibet erit manifesta, qui cum Lycophronis textu Tzetzen conferre volet. ² Εν ἣ πιθήκων γένος ὁ πάλμῳ lego cum Bar. in ἣ πιθήκων ὁ πάλμῳ Seld. in ἣ πιθήκων] ὁ πάλμῳ Impress. ³ Πόλις Bar. & Grav. * Hæc addo ex Grav. ⁴ Hic (id quod in Poetæ Textum admonui) legendum cum Sierphano βαῖν, & paullo post βαῖας. Sic Πύρρῳ Pyrrhus, πυρρὸς ruber: Ὀρθος Orthus, ὀρθὸς rectus: Παιών Pæon, Apollo, παιών pæon, carminis genus: Χρησῶ Chrestus, viri nomen, χρησῶ bonus. Et plura accumulare exempla in re tam obvia, vix foret operæ pretium. * Hæc deprompti ex Seld. ⁵ Ὀρος, pro ὄρος, habet Seld. Atque tum μέγιστον, pro μέγιστον, legendum ⁶ Ἀλφειὸς, pro Ἀλφειὸς, Aloëi enim, non Alphæi, filii fuere Otus & Ephialtes, ut apud Homer. Odys. x. Nic. Gerbeli, & Grav. ⁷ Ἡρακλῆς, pro Ἡρακλῆς, ex Bar. & Grav. ⁸ Εἰχωνίη, pro εἰχωνίη, ex omnibus MSS. ⁹ Τινὲς δὲ γράφουσιν Οβειμῶν, pro τινὲς γὰρ Οβειμῶν, ex Seld. * Ex Bar.

Λιπών^a δὲ Ληθαίωνος ὑψηλὸν κλέτας,
 Λίμνῳ τ' ^b Αορνον^c ἀμφιτορνῶντι βρόχῳ,
 705 Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο^d λαβρωθὲν σκότῳ,
 Στυγὸς κελαινῆς ναομόν, ἔνθα Τερμίδος
 Ορκωμότοις ἔτδυσεν^e ἀφ' ἰτίοις ἑδραῖς,
^f Μέλων Γίγαντας, καὶ πῖ^g Τιτῶνας περᾶν
 Λοιδάς τ' ἀφύστων χερσέαις^h πέλλαις γάνοις,
 710 Θήσδⁱ Δαίερα, ἔξωδυνέτη δ' αὖθις,

Relinquensque Lethæonis mon-
 tem altum,
 Paludemque Avernam laqueo cir-
 cumductam,
 Et Cocyti fluvium tenebris absor-
 ptum,
 Nigræ Stygis rivum, ubi Termina-
 lis
 Jurisjurandi constituit Diis se-
 des,
 Contra Gigantes, atque Titanes
 transiturus:
 Et aquæ libamina fitulis hauriens
 aureis,
 Offeret Proserpinæ, & Marito mu-
 nus,

VARIANTES LECTIOES.

^a Τὸ Bar. alii que. ^b Αορνον Bar. ^c Αμφιτορνῶντι βρόχῳ Bar. ^d Αμφιτορνῶντι βρόχῳ Bar. ^e Αφ' ἰτίοις Bar. ^f Verum hunc & sequentem transposuit Guil. Canterus, ne vacillaret sententia. ^g Τιτῶνας al. Τιτῶνας Seld. ^h Πέλλαις Seld. ⁱ Non paucæ Editiones Δαίερα, & ξυνδυνέτη sine i. proferunt; quam Bar. præter morem subscripsit.

εἰ μὴ ἄρα ὅπως ἡ πόλις ἦν ὀνείρων, καὶ ἡ τ' Πλάτωνος πολιτεία. ¹ Πυριφλεγέων, ποταμός ἐστιν ἐν τῇ ἁδῇ, ὡς καὶ Ομηρος,

Ενθα μὲν εἰς Αχέροντα Πυριφλεγέων τε ῥέουσι, Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὑδατός ἐστιν ἀπορροή.

Κωκυτός τε, ὅπως λέγουσι τῇ ἁδῇ ὀνείρων, ὃν εἶπε ἀν πορροῇ, ἀφανὲς γινέσθαι. ἐκεῖ δὲ λέγουσι τῇ τὰς ἡρώων ἀνδρῶν ψυχὰς, ὡς φυλάσσει ὁ κύνων τ' ἁδου, ὃς ἐκείνους κεφαλὰς, καὶ λέγουσι, ὅτι τὸς εἰσπυρροῦντες μὲν κολακείας πορροῦντες, τὸς δὲ ἐξελθόντες ἀέροντας ἐκ ἑαυτοῦ, εἰ δὲ πρὸς τολμήσειεν τὸν ταχέως αὐτῶν λαβέειν, καὶ ἀδαναντὸν τὸν. Πολυδέμων. τὸ τοῦ ὅρος ἐστὶν ἰταλίας, λίαν ὃν ὑψηλὸν ἵατον, ἐξ ἧς φασὶ πάντας τὸς ἐν ἰταλίᾳ εἶναι ποταμούς. Αὐσονίην γῆνα] εἶπον ποταμῶν, ὡς Αὔσονες, οἱ Αὐροδύκοι μόνον κυρίως λεγόμενοι, 2 μέσον Καμπανίων καὶ Οὐδώνων παρὰ θάλασσαν κείνται· καὶ ἀχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας ἰταλίας Αὔσονας καλοῦσι, καὶ ἀχρηστικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ ἁπλῶς ἑλλήνων γῆνης περὶ τὸν ποταμόν. Αὐσονες δὲ λέγουσι, κατὰ πινος μὲν, ἀπὸ Αὔσονος, τῆς ἰταλίας καὶ Αὔσονας ὑποδ. ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου φασὶν. Αἰθρῶν.] τὸ αἰθέρα λέγει, ἢ τὸν αἶρα, παρὰ τὸ αἰθρῶν, τὸ καὶ αἶρα, καὶ αἶρα, ἥτοι ὁ αἶρας τὸ φῶς ἐπὶ τῇ γῇ.

703. Ληθαίων.] ὅρος ὑψηλὸν ἰταλίας. Κλέτας δὲ, κλίτης, ἀκρόρεια. ^{*} Λιπὼν δὲ Ληθαίωνος ὑψηλὸν κλέτας Οδυσσεύς, τὴν καὶ τὴν, ὅπως ὁ Ζεὺς τὰς ἐπὶ τῇ γῇ, θήσει αὐτὸς ὁ Οδυσσεύς.

704. Λίμνῳ τ' Αορνον.] Αορνος, καὶ Αορνίς, λίμνη παρὰ Κυρῶν. 3 περιφρῶν δὲ, δίκην δεσμῶν περιφρῶν. ἔχθρ' δὲ, ὡς φασὶ πινος, αὐτὴ τὸ ὕδωρ κυάνειον ἐπεκλῆθη δὲ Αορνίς, ὅτι ἐδὲν ὄρνειον δῶκεν αὐτῷ 4 περιφρῶν, ἀπὸ τῆς αὐτῷ σκοτεινῇ καὶ μεγάλῃ. καὶ ὁ μὲν Λυκάφρων λίμνῳ λέγει τὴν Αορνον, καὶ ἑτέροις πινος παρὰ τὴν Ἡερίαν, λίμνῳ φερμῶν ὀζώδη φασὶν, ἥς ἐδὲν ζῶον γινέσθαι, τελευταῖα γὰρ. ἐκεῖ δὲ λέγουσι γινέσθαι τὰ καὶ τὴν φάειντα, 5 ἐκεῖ γὰρ καὶ αἰγίροι ἴστανται καὶ ἀγροῦσι ἡλεκτρον. οἱ δὲ τὰς Αλεξάνδρου περὶ τὴν συστράφειον, πίναν φασὶν ὑψηλῶν ἐξ ἁδῶν τὸ

ὑψος τῆς Αορνον, Αορνος δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τῆς ψύξης, αὐτῷ ὄρνειον ἐκ περιφρῶνται ὁ δὲ Αλέξανδρος καὶ πάντως ἐπὶ τῇ Αορνον, Σωπῶν τε, καὶ Αραδουδίνης, καὶ Δίων, καὶ οἱ λοιποὶ ἡρώων, ἐξ ἡμῶν, ἐδὲ πίναν φασὶ, σῶμον δὲ πινος Αραδουδίνης, ὁ σῶμον ὄρνειον ἐκ περιφρῶνται οὐ δύναται, ἀπὸ τῆς ἐκείνῃ ἀναφρῶν ἀναδυμῆσιν τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἀλογον. ἡ Αραδουδίνης ἡ χώρα τῆς Μισσοποταμίας ἐστὶν, καὶ τῆς Νίνος Συρίας, ἐν τῇ Αραδουδίνῃ τὸ Αορνον σῶμον, καὶ ἡ Κτησιπὼν πόλις, καὶ ἡ Ασφαλίπιδος λίμνη, ἀσφαλτοῦ δὲ ἐστὶν ἡ γὰρ δα. παρὰ τῆς Ασφαλίπιδος λίμνης, ἰωσήπης λέγει παρὰ ἰορδάνῳ καὶ ἰεραχουῖτῃ τῇ περὶ καὶ ἄλλον τῇ κατὰ τὴν. ἐν ταύτῃ φασὶ τῇ Ασφαλίπιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα ἀναφέρειν, καὶ ἀνδρῶν 7 ὁπιδάγκωνας δῖσιν φασὶν Οὐρασιασπιδόν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀναχθῆναι μόνος μὴ ὀλισθαίνοντος νήχου. καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἑτέροις μυθεῖται ὅτι παρὰ τῇ Αορνον σῶμον, καὶ τῇ Ασφαλίπιδος λίμνης ἰσθμῶν.

705, 706, &c. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο.] ὅτι ἀπὸ τῆς τοῦ Ομηροῦ,

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὑδατός ἐστιν ἀπορροή.

ἡ τῇ Στυγὶ βοήθησεν καὶ αὐτὴ τῇ Διὶ, ὅτι οἱ λοιποὶ θεοὶ ἐβλήθησαν αὐτὸν ἐξ ἑρανοῦ εἶναι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὁμνῆναι εἰς αὐτῷ τὰς θεούς, καὶ Ομηροῦ,

Ἴσθ' νῦν τόδε γὰρ, καὶ ἑρανοῦ εὐρὺς ὑπάρχειν,

Καὶ τὸ κατεβύβανον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος

Ορκῶ, δεινότητος τε πέλει μαχάρεσσι θεοῖσιν.

ὁ δὲ Κωκυτός, ποταμός ἐν ἁδῇ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ, Κωκυτός, ὁ δρῶν καὶ Αχέρων, ἡ εὐρύς, καὶ ἡ γῆς τῆς ἀχέων καὶ θλίψεων, ἡ δὲ τὴν τεθνηκότας. καὶ Αἰακὸς δὲ πυλωρός, παρὰ τὸ αἰατὸν λέγειν ἐν τῇ κηδείᾳ, καὶ οἶοναι περὶ πυλῶν τῆς ἁδου. καὶ Μίνως, καὶ Ραδάμανθυς, παρὰ τὸ μίνειν τὸς ἐκεῖ κατεργασίαν, καὶ παρὰ τὸ ραδῆναι μινύθαι καὶ φερέσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρογορεῖται Στυγὸς κελαινῆς.] καὶ ἡ Στυγὶ, λίμνη τῆς ἁδου, παρὰ τὸ συγχεῖναι τὰ ἐκεῖ. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, ἀπὸ τῆς συγχεῖναι πάντα τὰ ἀγροῦ, καὶ τῶν κρητῶν. Τερμίδος.] ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ καὶ τέλος πάντων. Ορκωμότας.]

EMENDATIONES.

1 Hæc paulo infra posita, in proprium locum reposui, ope Seld. 2 Misor, pro μέγιστος, ex Grav. Hujus emendationis necessitas clarius patebit, si conferantur quæ prius dicit Scholiastes ad v. 44. hujus Poematis. 3 Περιφρῶν, pro περιφρῶν, ex MSS. omnibus. 4 Υπερπερῶν, pro περιφρῶν, legendum esse putavit Cuvier. Italiz antiq. lib. I. p. 152. 5 Εκα γὰρ καὶ, pro ἐκα καὶ, ex Bar. & Grav. 6 Υπερπερῶν, pro περιφρῶν, ex Grav. 7 Οπιδάγκωνας, pro ὁπιδάγκωνας, ex emendatione Nic. Gerbelii. 8 Ηερί, pro Ἡερί, ex MSS. omnibus.

^a Πήληκα κόρη κίωνος παρσαμένους.

Κτενεί δὲ κέρας Τηθύος παρδὸς τριπλάς,

^b Οἶμας μελωδὸν μητρὸς ἐκμεμαγμένης,

^d Αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἔξ ἀκρας σκοπῆς

⁷¹⁵ Τυρσινικὸν πρὸς κύμα δυπλίσσας πτεροῖς,

Οπου λινεργῆς κλώσις ἐλκυσὶ πικρά.

Τὴν μὲν Φαλήρα τύρσις ἐκβεβρασμένῳ,

Γλάνις ^c τε ρέθροις δέξεσσι τέγγων χθόνα.

Οὐ σῆμα ^f δωμύσαντες ἔγχωροι κόρης,

⁷²⁰ Λοιβᾶσι καὶ θυάλοισι Παρθενόπῳ βοῶν

Ετὶ καὶ κωδανούσιν, οἰωνὸν θεῶν.

Galeam columnæ capiti appen-
dens.

Tres autem occidet Tethyis Ne-
ptes Virgines,

Canoræ Matris cantus exprimen-
tes,

Spontaneis jactibus ex alta spe-
cula

In undam Tyrrhenam pennis uri-
nantes,

Quo lanificum trahet acerbum sta-
men.

Unam quidem Phaleri arx expul-
sam,

Glanisque terram humectans exci-
piet :

Ubi templum indigenæ extruen-
tes puellæ,

Libaminibus Parthenopen, & sa-
crificiis boum

Quotannis honorabunt, volucrem
Deam :

VARIANTES LECTIOES.

^a Al. πήληκα. ^b Al. ὄμας cum aspero. ^c Εκμεμαγμένης Seld. ^d Al. αὐτοκτόνους. al. αὐτοκτόνους. ^e Δι Bar. ^f Δωμύσαντες Bar. alii-
que, & Seld. Sed in hoc lineis isti o. superducta est, eaque viderur lectionis diversitas significari.

ὄρκον γὰρ ὅτι δῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Σπύρα, καὶ
λοιβᾶς, ἥτοι θυῖας, ἀφυστάμεναι χρυσὸς ποτηρίους ἐκ τοῦ
ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἐμελλε φράσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων
καὶ Τιτάνων. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θιογονίᾳ λέγει τὸτο φησὶ
τὴν Δία ὄρκον δῶν ποιῆσαι τὴν Σπύρα, ὅτι πρὸς τὴν λοιπὴν
δῶν αὐτῶν τοῖς ἰδίοις πωσὶν εἰς τὴν καὶ Τιτάνων μάχην ἦλθε
σωτηρίας πρὸς Διὶ. Ἡ δὲ σὺνταξις ἔστω. Λιπὸν δὲ Ληδαῖον
νῦν ὑψιλὸν κλέτας ὁ Οδυσσεύς, καὶ τόδε, ὅτι ὁ Ζεὺς
τάδε ἐποίησε, θῆκε αὐτὸς ὁ Οδυσσεύς δάνον, ἥτοι δῶρον
καὶ ἀνάθημα, πῆνι ; τῇ Δαίρᾳ καὶ κοπιῇ καὶ ἀναρπῇ ἥτοι τῇ
Περσεφόνῃ, καὶ τῇ σωκυμένη τῷ τῆς Αἰδῆς, μὲν τὸ ἀνελθεῖν
ἐκ τοῦ ἄδου. τί δάνον θῆκε ; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν, τῇ
κόρη καὶ τῇ κεφαλῇ τὴν κίωνος παρσαμένους καὶ θεῖς τὴν πήλη-
κα. ἰστέρι] γὰρ, ὅτι μὲν τὸ ἀνελθεῖν ὁ Οδυσσεύς ἐκ τοῦ ἄδου ἀνέ-
ρυσσε κίονα τῇ Αἰδῇ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐρ' ὅ καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν αὐτῇ ἀνέθηκε. Περσεφόνῃ δὲ, καὶ Ἰσις, ἡ Γῆ, καὶ Ρέα,
καὶ Ἑστία, καὶ Πάνδωρα, καὶ ἕτερα μυσία ὀνομάζεσθαι. Δαίρᾳ
δὲ, παρὰ τὸ δῶν, δαδούχου γὰρ ἡ θεός.

711. Κόρη.] ἡ 2 μῦθος, καὶ ἡ κεφαλὴ, ὡς φησιν Εμ-
πειδοκλῆς,

Ὡς πολλῶν μὲν κόρηται ἀναρχεῖς ἐβλάστησαν.

712. Κτενεί δὲ κέρας.] τὰς Σειρῶνας λέγει, Παρθενόπῳ,
Ληδαῖον, καὶ Λίγειαν. πῆνι δὲ ἑτέρως ταύτας φασίν. ἥσαν
τὴν θυγατέρας Αχιλλῶος καὶ Τερψιχόρης, ὁ δὲ Αχιλλεύς υἱὸς τοῦ
Ὀδυσσεύς καὶ Τηθύος. αἱ Σειρῶνες γὰρ μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ
Ὀδυσσεύς ἦσαν, ἐαυτὰς κατεδαλάττωσαν. διέτελλον δὲ αἱ
Σειρῶνες, καὶ μὲν πῆνι, ἐν Πειραιῇ, καὶ τὴν ἄλλαν, ἐν τῇ
Σειρῶνῳ, αἱ εἰσὶ τρεῖς ἀνδρες τῇ Ἰταλίᾳ. ἄλλοι δὲ ἄλ-
λως καλεῖται ταύτας, Πεισινόην, Αἰλαόπῳ, Θελξίεπειαν. ταύ-
των ἡ μὲν ἐκιδάειζεν, ἡ δὲ ἦεν, ἡ δὲ ἦεν, καὶ αἱ τῶν καὶ
μῦθον ἐπειδὴν τὰς παραπλέοντας.

715. Δυπλίσσας πτεροῖς.] πλεῖστας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπει-
δή, ὡς ἐφύω, τὰ ἀνω παρδένων εἶχον, τὰ δὲ κατω ὀρνίθι
ἥσαν πτερὰ ἔχουσαι.

716. Οπου λινεργῆς.] ὅπου ὁ ὅτι Μοῖρων λινὸν ὁ π-
κός, πῆνι τὸ πρὸς φάσμα, ἀποδανεῖν αὐτὰς ἐπεκλώσαντο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρα.] Φαλήρα, πύργον Σικελίας,
ἐκίστε τὴν Ἰταλίαν Νεάπολιν, τὰς ὀπρηνίζομενους πρὸς αὐ-
τὸν δεινῶς καλῶν καὶ ἀναρπῶν. λέγει οὖν τὴν Παρθενόπῳ
ἐκεῖ ἐκπίπτειν. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελός, καὶ ὁ Οππανός τὴν
Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλῆος * φησὶ * κτισθῆναι. καὶ φησὶν ὁ Οπ-
πανός ἐν τοῖς Κωννητοῖς,

— νέον πέδον Ἡρακλῆος,
αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. μέμνηται τῇ Φαλήρᾳ καὶ Καλλι-
μαχῷ λέγων,

3 Κεῖνη Φαλήρα πρὸς ἀππλάστω.
Τύρσις.] τὴν τῆς Τύρσις, ὅτι Τυρσινικοῖς πρὸς τὸν ἐφύον τὴν τι-
χοποιῶν.

718. Γλάνις.] πόσιμος Ἰταλίας, καὶ Κύμης, ἐνθα καὶ
ὁ μῶνυμος αὐτῶν ἵχθους, ὡς φασί, γίνεσθαι, ἡ ἡ γοῇ λίαν ἀφ-
εῖλος, ἀλλὰ 4 μόνον τὴν ἐκείνην τῇ ποταμῷ. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτε-
ρος πόσιμος Ἰταλίας Γλάνις, καὶ ἄλλου Ἰθελίας.

719. Δωμύσαντες.] τὸ δὲ μικρὸν ὁ Τζέτζης γράφει, πῆνι
ἀνω αὐτῇ μακρὰν, καὶ φησὶν, ὅτι ἐκτείνετα ὑπὸ τῇ μ, καὶ
ἐστὶ κοινὴ συλλαβή, τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνε, ὅποτε ὁ με-
τεικός βύλοιτο. εἰ δὲ μέγα φησὶ πῆνι τῇ γράφῃ, γινωσκέτω
λέγειν, ὅτι Ἀθήνη ἐκίστε τὸτο γέγονε, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναι-
τίως ὁ γράφτω.

721. Οἰωνὸν θεῶν.] λέγει τὸ ὀρνεομυθῆς τῇ τῶν Σει-
ρῶνας, οἰωνὸς καλεῖ. Θεῶς δὲ, λέγει τὸ τοιαύτῳ ἔχον δυνά-
μιν θελητικῶν, ὡς κατέχεν καὶ ἀναρπῆν τὰς ἀκρόντας τῇ
μέλους αὐτῶν.

EMENDATIONES.

1. Hæc paullo post occurrebant, Ego vero in suum locum reduxi. 2. Μῦθος, pro μῦθ, ex Bar. ut supra. * Ex MSS. utroque.
φασὶ Grav. 3. Ita scribo hunc Callimachi versum. Τὴν ἐκείνην Impress. τὴν καὶ Seld. 4. Μόνον τῇ ἐκείνην ποταμῷ Bar. 5. Δωμύσαντες, pro
δωμύσαντες, ex MSS. utroque; itaque scribendum ipsa verba clamant. 6. Γεγέτω, pro γεγέτω, ex MSS. omnibus.

Ακτὺ δὲ ἢ περὶ χασαν εἰς Ἐνιπέως
 Λευκωσία ριφείσα, πλὴν ἐπώνυμον
 Πέτρων ὀχλήσδ' ἀρὸν, ἐνθα λάβρο^α Ἰς,
 725 Γείτων θ' ὁ Λάρις^α ἔξερδύγον^γ ποτά.
 Λίγεια δ' εἰς^β Τέρειναν ἐκναυδλώσει^γ,
 Κλύδωνα^ε χελλύουσα. ἢ δὲ^δ ναυδά^γ
 ἑ Κρόκαισι^ε παρχύουσιν ἐν ᾧ ξακτίαις,
 730 Ὡκινάρε^ε δίναισιν^η ἀγχιτέρονα.
 Λέσδ' δὲ σῆμα βούκεως ναυμοῖς ἀγής,
 Ορνιδόπαυδος ἴσμα φοιβάζων ποτίς.
 Πρώτῃ δὲ καὶ ποτ' ἰ αὖθι συγγόνων θεᾶ
 Κραίνων ἀπάσης^κ Μόψοπος ναυαρχίας
 Πλωτήρσι λαμπαδῶχον ἐντυνεί δρόμον,
 735 Χρημοῖς πιθήσας^κ ὅν ποτ' αὖξήσδ' λεῶς
 Νεαπολιτῶν, οἱ πρ' ἀκλυσον^λ σκέπας

In ripam autem eminentem Eni-
 pei
 Ejecta Leucosia, cognominem
 diu
 Occupabit Insulam, ubi violentus
 Is,
 Vicinusque Laris eructant latices.
 Ligea denique in Terinam expo-
 netur,
 Undam eructans: quam nautæ
 In arena sepelient litorali,
 Ocinari vorticibus conterminam.
 Abluet autem sepulcrum Corni-
 ger fortis,
 Semiavis extergens aquis monu-
 mentum.
 Primæ porro quondam fororum
 Deæ
 Imperator totius Atticæ classis
 Vectoribus lampadiferum insti-
 tuet cursum,
 Oraculis obtemperans: quem au-
 gebit populus
 Neapolita, qui prope tranquillum
 tegmen

VARIANTES LECTIOES.

a Al. ἐκέρδισα. b Al. Τέρειναν. c Χελλύουσα MSS. uterque. χελλύουσα al. d Al. ναυδά. e Κρόκαισι Seld. f Al. παρχύουσιν
 g Ωκινάρε Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. al. Ωκινάρε. h Αγχιτέρονα Seld. i Al. αὖθις, al. ὕθι. k Al. Μόψοπος.
 l Σκίπας Seld.

722, 723, 724, 725. Ακτὺ δὲ ἢ περὶ χασαν.] Ἐνι-
 πέως, ὁ Ποσειδών, ὡς Μιλησίους πηγάται. εἰς δὲ τὸ Πο-
 σειδώνιον τέταπται ἐκείρῃσα ἡ Λευκωσία, ἢ Σειρήν. Περὶ χασ-
 σαν.] τὴν περὶ Σειρήνων εἰς θάλασσαν, λέγεται δὲ τὸ Ποσειδώνιον
 ἀκρον. Πέτρων δὲ, νῦν ἢ νῆσον λέγεται. Λευκωσία δὲ, ἢ νῆσος
 ὑπὸ ταύτης τῇ Σειρήνῃ Λευκωσίας ἐκλήθη. * Ἰς, ἢ Λάρις,
 ποταμοὶ Ἰταλίας. * ἰ Ποτά.] ὁ ποτὸς ἐστὶ, νῦν ἢ τὸ ῥῆμα
 μεταπλασμένον, ὑπὸ ἀρσενικῆς εἰς ἐλθέτερον. * Λευκωσία, μία
 τῶν Σειρήνων ἢ ἡ Παρθενόπη μία, περὶ τὴν ἡν αὐτῆς.
 Παρθενόπη δὲ λέγεται, ἀφ' ἧς τὸ ἔχειν παρθένου φωνὴν, ἢ ἀφ'
 τὸ ὁμοιωθῆναι παρθένῳ μικρῇ. Λευκωσία δὲ πάλιν, ἢ λευκο-
 τέρα, ἔχουσα λευκὰ ὕδατα, ἢ λευκὴ πύλη θυράτηρ, ἢ τὰ τῇ
 Λέσῃ ὡς αὐτὰ. Λίγεια, ἀφ' ἧς ἡ δὴ τῆς τῆς παρθένου
 αὐτῆς.

726. Τέρειναν.] πάλιν Ἰταλίας. * Ἐκναυδλώσεται.]
 ναυδολώσεται ἔτι κυρίως, τὸ μὲν ἵκναι ἐκπλεῖν. νῦν δὲ τὸ
 ἐκείρῃσαι ὑπὸ τῆς κυμάτων.

727. Χελλύουσα.] ἐν λάμψει γράφον ὁ Τζέτζης, φησὶ
 μὴ εἶναι τὸ ἔχον ἐπαισμένον· κοινὴν γὰρ λέγει τὸ συλλαβὴν,
 ἐκείρῃσαι ἢ τὸ ἐπὶ τῇ ἀμεταβόλῃ ὄντος, ὡς περὶ καὶ
 τῶν ἑλλῶν. καὶ τὰ δαυτὰ ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ
 ἔμπεδον αὐτῶν εὐρεθῇ. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο ἢ γρά-
 φουσι, λέγοντες καὶ πλειοναζόντων τὸ ἐν ἄ. χελλύουσα γὰρ,
 ἢ ἀφ' ἧς πλέουσα καὶ νηχομένη καὶ γὰρ οἱ νηχομένοι, τοῖς χελλῶσιν
 αὐτοῖς τὸ ὕδωρ, 3 τὸ δὲ θέμα χελλῶ.

729, 730. Ωκινάρε δίναισιν.] Ωκινάρε, ποταμὸς παρὰ
 Τέρειναν, ἀρε, ἢτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκεως διὰ τὸ
 ἠχητικόν, ὅτι τὰς ποταμὸς κερατορέους καὶ βουκέως εἰσάγε-
 σιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον, καὶ ἠχῶδες, καὶ βρυχητικόν τῇ βουμάτῃ.
 Ἄρε γὰρ οὐκ ἐστὶ ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, 4 Εἰς δὲ ὅθεν ὁπι-
 θετικῶς αὐτὸ ἐδέξαντο ὅτι τῇ Ωκινάρε.

731. Ορνιδόπαυδος.] τῇ ὁρνιδόπαυδος. τὸ ὁρνιδόπαυ-
 καὶ χαλκίπαις, καὶ ἀνδρόπαυς, καὶ τὰ ὁμοία, διπλῶς νοοῦνται,
 ἢ δὲ ἐννοία ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὁρνιδόπαυς γὰρ λέγεται, καὶ
 ἢ ὁρνιδόπαυς, καὶ ἢ ὁρνιδόπαυς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν. χαλκί-
 παυς δὲ, ἢ χαλκὸς μητρὸς παῖς, καὶ ἢ καλὴ παῖς. ἀνδρόπαυς, ὁ
 ἀνδρεὺς παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεὺς παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· ἐλέγχει
 ἢ τὸ πῶς καὶ νοεῖται ταῦτα ἢ ἐννοία. Ἰσμα.] ἵδρυμα, τάφον,
 παρὰ τὸ ἵστω ῥῆμα. Φοιβάζων δὲ, πλῦτων, 6 καθαίρων τοῖς
 ὕδασι· ὅθεν φοῖβη, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν.

732, 733. Πρώτῃ ἢ καὶ ποτ' αὖθις.] 7 Τίμαιος ὁ
 Σικελικὸς φησὶ Διόπμον, τὴν Ἀθηναίων ναύαρχον, παρὰ γυρό-
 μῃον εἰς Νεάπολιν, καὶ χρηστὸν εἶναι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ
 δρόμον ποῖσαι λαμπαδικόν, ὅθεν λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ
 δρόμον οἱ Νεαπολίται ἐπὶ τῆς ἐτέλειον. Μόψοπος δὲ πάλαι
 ἐκαλεῖτο ἡ Ἀπικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῶναι, ὑπὸ τῇ Μόψοπος.
 Διόπμος ἢ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, 8 ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν
 Ἀθηναίων, ἐπολέμη τοῖς Σικελίοις.

736, 737. Ακλυσον.] ἀκλύκυσον, ἢ 9 ἀκλύμασον. Μι-
 σλὺς δὲ, ὄρμος, ἢτοι λιμὴν, Νεαπολιτῶν, καὶ ἀναχρηστικῶς ὁ

EMENDATIONES.

* Hæc adjeci ex Grav & Bar. 1 Ποτά, pro ὁ ποτὸς, ex MSS. utroque. * Hæc ex Barocciano penu deprompsi, & in nonnullis vocibus emendavi. Eorum partem agnoscit etiam Grav. 2 Βραχία, pro βραχέα, ex MSS. utroque. 3 Τὸ δὲ θέμα χελλῶ abest ex omnibus MSS. 4 Ἄρε Grav. Ὀρεῖς Bar. 5 Ορνιδόπαυδος, pro ὁρνιδόπαυδος, ex Seld. & Grav. ὁρνιδόπαυδος Bar. 6 Καθαίρων, pro καταίρων, ex Bar. & Grav. 7 Τίμαιος, pro Τίμειος, ex MSS. omnibus. 8 Pro ὅτι, posui ὅτε, quod rectius videtur. 9 Ἀκλύμασον Grav.

Ορμων^a Μισίνου^b συφλα^c νάσσον^d κλίτη. Miseni portuum faxosa habitabit
 Βύκτας^e δ' ἐν ἀσκή^f συγκατακλείσας βοὸς, Ventis autem in utre conclusis bu-
 Παλινσερβήτοις^g πημοναῖς^f ἀλώμενθ^h, Retrogradis errans damnis,
 740 Κεραυνή μάστιγι^g συμφλεχθήσε^h Fulmineo flagellabitur flagello
 Καυήξⁱ, ἐεινὸς^j ποροκαθήμενθ^k κλάδω, Larus, caprifici infidens ramo,
 Ως μὴ παταβώξηⁱ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Ne ipsum devoret æstus inter flu-
 Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἐλκυσας^k βυθῶ. Charybdin è gurgitibus efflantem
 trahens.

VARIANTES LECTIONES.

a Μισίνη al. b Στύφα paroxyton. al. c Δ' nonnulli haud agnoscunt. d Al. συγκατακλίτη. e Al. παλινσερβήτοις. f Al. ἀλώ-
 μενθ cum aspero. g Al. μασιχθήσετα. h Al. καυήξ. i Al. μιν. k Βυθὸν Bar. alii que. βυθὸν al.

λέγεται ὁρμος ὁ λιμὴν. Λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος,
 καὶ ὁ κλάπθ^h, ὅπερ καὶ αἰετὶς αἱ ὀλκίδες. Ορμος δὲ, ἡ
 σταῖς μᾶς ἐκείνης ὀλκίδος. Μισινὸς δὲ, ὅρ^h Νεαπολιτῶν.
 Στυφλὰ κλίτη.] πρᾶγμα μέρεν καὶ κλίμακα, ἢ ἀκρωτήρια.

738. Βυκίας δ' ἐν ἀσκή. Αἰολοῦ, ὁ Ἰππότου, ἐν
 Ρηγίῳ τῇ Ἰταλίας ὡν βασιλεὺς ἀστρονομικὰ τέλ^h καὶ πολυτε-
 ρ^h. ἐρεῖν ποτὶ μάλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῇ
 ναυπηγικῇ, καὶ πορλεύειν, ὡς πυχόν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἀσπρ^h
 πλυσταίαν, μέχρι τῇ Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσται πνέων ἀνέμος,
 εἰ ἐν δὴσει τῇ κυνὸς τοῖς δὲ, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτῇ ἔτερος,
 καὶ τῆτοι ἔνεκα ἐμυδύστατο αὐτὸν δεσποτῶν τῶν ἀνέμων.
 ὁμοίως τῇ καὶ τῇ Ἀμακλείδην, καὶ Πρωτοκλήν, καὶ Πρωτοκρέοντα,
 ὡς φησὶν Ὀρφέης. ἔτι οὖν ἔρπον αὐτὸς καὶ δεσποτῶν τῶν
 ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκή^h, ὅν βάλειντο αὐτῶν, τὰς δ' ἄλλους
 ἔαν πνέιν. ἔτι γὰρ φασὶ καὶ τῶν Αἰολῶν τὰς ἄλλους ἀνέ-
 μους ἐν τῇ ἀσκή^h καὶ ἀδύσαστα, διωκῶν τῶν Ὀδυσσέων, Ζέφυρον
 τὸ μόνον ἔσται, ὡς αὐτῶν χρεώδεσται καὶ φορὸν καὶ Ὀμηρος,

Δώκε μοι ἐκδέραις ἀσκήν βοὸς ἐννεώροιο.

Εἰνδα τῇ βυκίαν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.

Κεῖνον γὰρ ταμίαν ἀνέμων ποίησε Κερίων,

ἢ παυέμεναι, ἢ ὀρνύμεναι ὅν κ' ἐδέχοντο.

Εἰ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἀσκήν δέχομαι φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοί, καὶ οἱ
 τὰ ἀρχειτεχνικὰ γράροντες, ὡς ἐάν τις δελφίνα ποίησιν ἀσκήν,
 ἐκδέραις αὐτὸν, καὶ ἔχων παρ' αὐτῶν, ποιήσει πνέειν ὅν ἂν
 βέλοιο ἀνέμον. καὶ ἴσως καὶ ἔτ^h ὁ Αἰολοῦ καὶ ἂν μαγι-
 κὰ τέλ^h. τῆτοι δὲ τῇ Αἰόλῳ ὡς καὶ Ἰόκας, ὅς τὸ Ρή-
 γιον ἐκίσειν, ὡς φησὶ Καλλιμαχοῦ,

Ρήγιον ἄστυ λιπὼν 3 Ἰοκᾶς Αἰολίδαο.

739. Παλινσερβήτοις. Ὀδυσσεὺς τὰς ἐναντίας ἀνέμους
 ἐγκακλισμένους ἔχων ἐν τῇ ἀσκή, μόνον τῇ ναυπηγικῇ τῇ
 Ζέφυρ^h, ἐννεὰ νυχθήμερα πλεύσας, τῇ δὲ κατὰ τῇ αὐτῇ πα-
 τεῖδα, καὶ πυρπολοῦντας πινὰς διασάμενθ^h, κοπάσας, ὡς
 αἰεὶ τῇ πύδα τῇ νηὸς ἔχων, ἐκβλάδεν. οἱ φίλοι τῇ τῆτοι λύσει
 τῇ ἀσκήν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυδέντων δὲ τῇ
 ἀνέμων, καὶ ἀντιπνέοντες παραξάντων τὸ πέλαιον, πάλιν εἰς
 τῇ Αἰολίαν ὑπέστρεψαν ἄκοντες, τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι. ὁ τῇ
 Αἰολοῦ δυσμενὲς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων,

Εἰς ἐκ νήσου θάσσον, 4 ἐλάχσε ζώντων,

5 Εἰς, ἐπεὶ ἄρα θεοὶσιν ἀπὸ χθονὸς τὸ δ' ἰχθυεῖς.

740. Κεραυνή μάστιγι. Ὀδυσσεὺς μὲν τῶν φίλων αὐτῶν
 κατελθὼν ἐπὶ τῇ θεινακίῳ νήσῳ, ὅπερ οἱ τῇ Ηλίῳ βόει
 ἐνέμοντο, * πλεῖστον χρόνον μὲν ἐκεῖ διετέλες, ἀφ' οὗ μὴ
 τὰς ἀνέμους δὴ πηδῆς τῇ περὶ τὸ πλεῖν. οἱ τῇ ἐταῖροι αὐτῶν
 καὶ ἀναλαῶσται πάντα τὰ χρεώδεα, καὶ λιμὴν συνεχόμενοι, τῇ
 Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀφαιρέσθ^h, αὐτοὶ κρατήσαντες τῇ
 Ηλίῳ βοὸν πινὰς ἀπέκλειαν, πλεῖστον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. *
 ὁ Ηλίο^h τῇ μαδῶν τῇ τοῦ Λαμπηίνης, τῇ Διὶ ἀπαγγέ-
 λῃ, λέγων,

Ζεὺ πάτερ, 7 ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,

8 Τίσιτε δ' ἢ ἐταῖρος Λαερτιάδῃ 9 Ὀδυσσῇ.

Εἰ δέ μοι ἐπίστυσι βοὸν ὅπαικα ἀμολέω,

Δύσσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσιν ὁ φαιίνων.

Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς, 11 αὐτὰς ἐκαραύνασεν. Κακῶς, καὶ συγ-
 κλημῶς, καὶ ἀδελφῶντος ὁ Λυκόφρων τῇ περὶ Ὀδυσσεὺς ἰσο-
 εἶαν λέγει. καὶ γὰρ τῇ τῇ τοῦ Ὀδυσσεὺς πλοῖον ἐκαραυ-
 νῶν, ὅτε αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ τῇ φανόμενθ^h, κεραινα-
 θεὶς καυῆξ καὶ λάερος, καὶ καθήμενθ^h μὲν τῇ κεραινασιν ἐν
 τῇ κλάδῃ τῇ συκῆς, ἵνα μὴ ἀντιπνιγῇ ὑπὸ τῇ Χάρυβδ^h,
 12 ἀλλὰ καὶ δὲ ἐκαραύναθ^h τὸ πλοῖον αὐτῶν, αὐτὸς τῇ 13 ὁ-
 πιν κατέχευον, ὑπερσφύοντο τοῖς ἀνέμοις περὶ τῇ Χάρυβδ^h, καὶ
 περὶ τῇ ἐκεῖ ἀπικριμάδῃ συκῇ, μετὰ οἱ ἐταῖροι αὐτῶν ἐν
 τῇ Σικελίᾳ τὰς τῇ Ηλίῳ κατέφερον βίας.

741. Καυήξ.] καὶ μὴ καυῆξ φησὶν, ὁ δὲ Ἰππώναξ καὶ
 λέγει οὕτως,

Κίκων δ' ὁ παρθάλιθ^h ἄμμορος καὶνς.

Καὶνς δ' ὁ λάερος, κατ' 14 Αἰγιάνας, ὅστις. Εἰνὸς.] εἰνὸς,
 καὶ ἐν συγκοπῇ εἰνὸς. εἰνὸς δὲ οἱ πολλοὶ φασὶν εἶναι
 τῇ ἀγείαν συκῇ. ἐκ ἐστὶ τῇ τῇ, ἀλλ' ἢ εἰνὸς εἶδος ἐστὶ συ-
 κῆς, ὑπὸ Εἰνὸς, πλείους Δωκεῖας. 15 ἐξάπολις γὰρ ἐστὶν
 ἢ Δωκεῖς, ἢς μία πόλις ἢ Εἰνὸς, ἐν ἢ εἰσὶ συκαὶ λεγό-
 μεναι Εἰνὸς, ὡς Δαμασκίαναι, Ανατολικαί, καὶ 16 Κυδῶ-
 νεια μύλα. 17 Πᾶσαν τῇ Ὀδυσσεὺς ἰσοεἶαν ἐν βραχεῖ ἔρω, μὲν
 τὸ λέγει τῇ Λυκόφρων τῇ ἔντῳ, τῇ περὶ τῇ τοῦ Ὀδυσ-
 σεὺς λεγομένην.

743. Χάρυβδ^h.] ἡ τῇ Σαλαόσσης ἀναρρόφησης, ἢ Χάρυβδι
 τῇς ἡμέρας τῇτον συσπασατο ὕδωρ, καὶ πάλιν ἀνίστα.

EMENDATIONES.

1 Αἰακίδην Bar. & Grav. Αἰακίδην vocat Etyolog. Et idem pro Πρωτοκλήν, habet Πρωτοκλήν, ideoque hoc ex loco emendari poterit.
 2 Quid si μαγικοί legas? 3 Ἰοκᾶς pro Ἰοκᾶς, ex MSS. omnibus. 4 Εἰλάχσε alii. Gerbel. 5 Ita emendavit hunc versum Gerbel.
 6 Εἰλάχσε alii. Gerbel. 7 Ita emendavit hunc versum Gerbel. 8 Τίσιτε alii. Gerbel. 9 Ὀδυσσεὺς alii. Gerbel. 10 Φαίνομαι alii. Gerbel. 11 Αὐτὸς alii. Gerbel. 12 Αἰακίδην alii. Gerbel. 13 Τετάρτη alii. Gerbel. 14 Αἰγιάνας alii. Gerbel. 15 Εἰλάχσε alii. Gerbel. 16 Κυδῶνεια alii. Gerbel. 17 Πᾶσαν alii. Gerbel. 18 Ὀδυσσεὺς alii. Gerbel. 19 ἰσοεἶαν alii. Gerbel. 20 βραχεῖ alii. Gerbel. 21 ἔρω alii. Gerbel. 22 Λυκόφρων alii. Gerbel. 23 ἔντῳ alii. Gerbel. 24 Χάρυβδι alii. Gerbel. 25 ἀνίστα alii. Gerbel. 26 ὕδωρ alii. Gerbel. 27 συσπασατο alii. Gerbel. 28 ἡμέρας alii. Gerbel. 29 τῇτον alii. Gerbel. 30 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 31 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 32 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 33 ἡμέρας alii. Gerbel. 34 τῇτον alii. Gerbel. 35 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 36 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 37 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 38 ἡμέρας alii. Gerbel. 39 τῇτον alii. Gerbel. 40 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 41 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 42 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 43 ἡμέρας alii. Gerbel. 44 τῇτον alii. Gerbel. 45 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 46 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 47 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 48 ἡμέρας alii. Gerbel. 49 τῇτον alii. Gerbel. 50 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 51 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 52 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 53 ἡμέρας alii. Gerbel. 54 τῇτον alii. Gerbel. 55 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 56 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 57 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 58 ἡμέρας alii. Gerbel. 59 τῇτον alii. Gerbel. 60 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 61 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 62 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 63 ἡμέρας alii. Gerbel. 64 τῇτον alii. Gerbel. 65 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 66 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 67 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 68 ἡμέρας alii. Gerbel. 69 τῇτον alii. Gerbel. 70 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 71 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 72 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 73 ἡμέρας alii. Gerbel. 74 τῇτον alii. Gerbel. 75 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 76 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 77 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 78 ἡμέρας alii. Gerbel. 79 τῇτον alii. Gerbel. 80 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 81 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 82 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 83 ἡμέρας alii. Gerbel. 84 τῇτον alii. Gerbel. 85 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 86 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 87 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 88 ἡμέρας alii. Gerbel. 89 τῇτον alii. Gerbel. 90 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 91 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 92 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 93 ἡμέρας alii. Gerbel. 94 τῇτον alii. Gerbel. 95 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 96 Σαλαόσσης alii. Gerbel. 97 ἀναρρόφησης alii. Gerbel. 98 ἡμέρας alii. Gerbel. 99 τῇτον alii. Gerbel. 100 ἀναρρόφησης alii. Gerbel.

Βαυὼν δὲ τερφθεῖς ^a τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,	Paulisper deinde nuptiis Atlanti- dis delectatus,
⁷⁴⁵ Ἀναυλόχητον, ^b αὐτοκαύδαλον σκάφῳ	Navalibus carens, ac tumultua- rium navigium
Βλῦαι ^c παλάσσει, καὶ ^d κυβερνήσῃ τάλας	Conscendere audebit, & governa- bit miser
Αὐτεργότρυκτον βάειν, ^e εἰς μέσῳ ἔρπιν	A se factam ratem, in carina me- dia
Εἰχαῖα γόμφους περσεύσαντων μύλων	Temere clavis devinctam :
Ἡς, οἷα τυτθὸν, Ἀμφίβια ^f ἐκδράσας,	Ex qua illum Neptunus ejiciens,
⁷⁵⁰ Τῆς κηρύλα δάμαρτῳ ἀπλήῳα πόρον,	Tanquam parvum halcedinis im- plumem partum,
Αὐταῖς μεσὸδ' μαίς, καὶ σὺν ἱκείοις βαλεῖ	Cum antemnis, & medianis jacet
Πρὸς κύμα ^g δύνῃην ἐμπεπλεγμένην χάλοις.	In mare urinatorem rudentibus innexum.
Πόντε δ' αὐπνος ἐνσαεμένους μυχοῖς,	In marinis autem specubus jacta- tus infomnis,
Ἀσὼ σῴοικος ^h Ὀρηκίας ⁱ Ἀνθηδόνῳ	Anthedonis Thressæ civi contu- bernalis
⁷⁵⁵ Ἐσαμπαρ' ἄλλῃ δ' ἄλλος, ὡς πδύκης κλάδον	Erit, alio post alium, ceu pinūs corticem,

VARIANTES LECTIONES.

^a T^{he} Bar. alique. ^b Al. αὐτοκαύδαλον. al. αὐτοκαύδαλον. ^c Παλάσει Seld. alique. ^d Al. κυβερνήσῃ. ^e Al. εἰς. ^f Δύπῃην Bar. ubi tamen τ manus aliqua recentior superscriptit. ^g Ὀρηκίας al. ^h Post Ἀνθηδόνῳ periodum faciunt Impress. nonnullæ, & Seld. ⁱ Κλάδῳ. rescribendum putavit Joseph. Scaliger.

744. Βαυὼν δὲ τερφθεῖς.] πῶς φησὶ βαυὼν ; ἐπὶ τῷ δὲ ἐπὶ ἐποίησεν Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. ἔπτεον οὖν, ὅτι βαυὼν εἶπεν, ὡς πρὸς τὴν βέλῃσιν ἐκείνης, καὶ ἔ' ὅτι ὅλῃα ἂν ἐλογίζετο ἡ ἐκείνη· αὐτὴ γὰρ δόλοισι ἠδὲ ληστρίᾳ συνείηται αὐτὸν αὐτῇ, καὶ ² ἀγύραον θῆσιν καὶ ἀθάνατον ἡμᾶς πάντα.

745. Ἀναυλόχητον.] τὸ μικρὸν λέγει ναυῶν, καὶ δὲ ὑπὸ ναυῶν ἔκ ὠχέτο· ἐ γὰρ λῶ ναύς, ἀλλὰ χεῖρα, ἥτοι αὐτοχέδιον πλοῖον, ἐδὲ τ' ἐν ὄρμῃ καὶ λιμνῇ καὶ ἀλαστρομύλων. ναυλόχης γὰρ εἰργον τὰς λιμνὰς, τὰς τὰς ναύς 3 ὑποδεχομένους, ἢ τὰς τὰς ναύς λοχοῦντας. Αὐτοκαύδαλον.] αὐτοχέδιον, τὸ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε γεγονὸς. εἴρηται ὅτι ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἀλφίτων· αὐτοκαύδαλα γὰρ λέγεται κυεῖας, τὰ ὡς ἔτυχε φρεαζέντα ἀλκυρα.

747. Αὐτεργότρυκτον βάειν.] αὐτοχέδιον πλοῖον. βάεις δὲ νῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει, σημαίνει δὲ καὶ θέρους, πυργας, αὐλὰς, σοὰς, καὶ τοίχους.

748. Περσεύσαντων μύλων.] συμπεπλεγμένην, ἢ γὰρ παρ' ἡμῶν σαργάνη, ἥτοι τὸ πνείδιον, παρὰ Ἀθηναίους ταργάνη λέγεται· καὶ τὸ σπινειῶν, περσανῶν.

749. * Ἀμφίβιος.] ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Κυρηνάοις. *

750, 751. Κηρύλα.] ὁ ἀρσὺν ἀλκυὼν Δάμαρ ὅτι τέττα, ἢ θήλειά αὐτῇ. 4 Ἀπλήῳα δὲ νῦν ἀπόρος, ὁ ἀπλήρης νεογνός· εἶπε γὰρ ὁ κλύδων τὰς ἡμέρας ἀλκυὼν νεογνὸς ἀφείρεται, διὸ φασὶν ἐπὶ αἱμέρας γαλλυῖαν τὴν θάλασσαν, λυῖκα ὀλοκοῦσι, διὸ καλοῦνται αἱ ἡμέραι αὗται, ἀλκυονίδες. Ἡ δὲ συντάξις ἔτσι· Ἄρ' ἦσιν ἡμεῖς ὁ Ἀμφίβιος καὶ Ποσειδῶν ἐκδράσας τὸ Ὀδυσεῖα, οἷα τυτθὸν ἀπλήῳα πόρον, ἥτοι μι-

κρὸν ἀπλήρον νεογνὸν τὴν δάμαρτῳ καὶ τῆς 5 θηλείας τὴν κηρύλα καὶ ἀφείρεται ἀλκυὼν, βαλεῖ πρὸς τὸ κύμα τὸ δύνῃην, ἥτοι αὐτὸν τὸ κολυμβητὴν Ὀδυσεῖα ἐμπεπλεγμένην χάλοις, βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς τὴν μεσὸδ' μαίς, καὶ τοῖς ἱκείοις. Ἡ ἔτσι· ὡς ἡ θάλασσα εἶπε τὰς ἡμέρας ἀλκυὼν νεογνὸς ἐκδράσας, ἔτσι καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸ Ὀδυσεῖα. Μισοδ' μαίς, λέγοντι τὰ μέσα ξύλα τῆς χεῖρας καὶ τὴν πλοῖον. ἱκεία δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ κατὰσπράμακα.

754. Ἀσὼ 7 σῴοικος.] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδονίτης ὡς ἀλιεύς, ἐμμανὴς ὁ γυμνός, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθυὼν γὰρ ἀλιεύσας, καὶ εἰς τὴν νεκρὸν εἰς γλῶσσαν, εἶπε περσεύσαντα βοτάνη καὶ ἀναζήτῃ. φασὶν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐκ ἀγύρας, καὶ ἥλατο, ὡς περσεύσαντα. Μαντεύει δὲ ὡς ὁ παρ' Ὀμήρου Πρωτεύς, καὶ πρὸς Πινδαρόν Τείτων ταῖς Ἀργοναύταις· τὸ βοτάνη, ἥς ἐγύστατο, φασὶν πνὺς ἀείζωνος εἶναι. ἢ δὲ Ἀνθηδῶν, πόλις Βιωτίας, ὡς φησὶν Ὀράκιος. ὁ δὲ ἰώσηπος καὶ τὸ νῦν λεγομένην Ἀγρεππάδα, Ἀνθηδῶνα φησὶ περσεύσαντα καλεῖσθαι. Σῴοικον δὲ τὸ Γλαῦκος λέγεισι γινέσθαι τὸ Ὀδυσεῖα, ἀπὸ τὸ εἰσπύσαι ἀπὸ τῆς χεῖρας εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς περσεύσαντα ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φασὶν τὴν βοτάνην. Παρ' ἄλλοι δ' ἄλλοι.] Λεωνίδης ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν ἔτσι· εἶναι ὅτι πνέας γίνεσθαι ὑπομνήσεις, ἐκ τῶν τέτων γίνεσθαι τὰς φελλὰς, οἷς χεῖρται πρὸς κυρτοῦν τὸ δίκτυον 9 οἱ ἀλιεῖς. περσεύσαντες δὲ πνέας κλάδον εἴρηκε τὸ φελλόν. Ὀμηρος δὲ ἐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φελλίαν, τὸ δένδρον, καὶ τὸ φελλόν. Ἡ δὲ συντάξις ἔτσι· Παρ' ἄλλοι δ' ἄλλος βύκτης καὶ ἀνεμος ἐν τῷ σκοπῷ καὶ ἐμπίπῃ ἐν πνοαῖς, περσεύσαντες καὶ κινήσας τὸ Ὀδυσεῖα, ὡς πνέας κλάδον, ἥτοι φελλόν. τὸ δὲ ὄχημα ὅτιν ἐπερμελῶν πνέον.

EMENDATIONES.

1 Εκείνη, pro ἐκείνη, quod habebant Impress. αὐτῇ Seld. 2 Ἀγύρας θῆσιν καὶ ἀθάνατον ἡμᾶς πάντα, pro ἀγύρας θῆσιν καὶ ἀθάνατον ἡμᾶς πάντα nam respexit Scholiasτες ad Homeri Odys. v. cxxxvi. ubi Calypso de Ulyssæ hæc ait, Τὴν μὲν ἐγὼ φίλον τε, καὶ ἔτρεφον, καὶ ἐξέτακον. Ὁ δὲ ἀθάνατον καὶ ἀγύρας ἡμᾶς πάντα. ἡμᾶς πάντα etiam habet Seld. 3 ὑποδεχομένους, pro ὑποδιδυμένους. * Hæc deprompsi ex Bar. & Grav. 4 Ἀπλήῳα δὲ νῦν ἀπόρος, ὁ ἀπλήρης, pro ἀπλήῳα νῦν ἀπόρος. 5 Ὀρηκίας, pro Ὀρηκίας, ex MSS. omnibus. 6 ἱκείας, pro ἱκείας, ex MSS. utroque. 7 Σῴοικος, pro σῴοικος, ex MSS. utroque. & ipsius Lycophronis textu. 8 ἰώσηπος, pro ἰώσηπος, ex MSS. utroque. 9 Οἱ ἀλιεῖς, pro ἀλιεῖς, ex Seld.

Βύκτης ἔσροβήσῃ, φελλὸν ἐν θρώσκων πνοαῖς.	Suber, vento jactante, insultante flatibus.
Μόλις δὲ Βιῶνις ἐκ παλιρροίας χαλκῆς	Vix tandem Leucotheae ex refluxio gravi
Αμπυξ σαώσῃ, σέρνα ἑδεσφυγαγμύρον,	Reticulum servabit, pectora mun- nitum,
Καὶ χεῖρας ἀκρας αἰσῇ κρεαγρέπτης πέτρας	Manusque extremas, quibus carni- scribas scopulos
760 Μάρπλων, αἰλιβρώτοισιν αἰμαχθήσῃ	Apprehendens, ab exefis cruenta- bitur
ἑ Στόρδυγξ· νῆσον δὲ εἰς Κρόνω συγερμύλῳ	Cacuminibus: tum in Insulam Sa- turno invisam
Αρπύῳ περσέσας, μεζέων κρεθυόμον,	Drepanum trajiciens, testiculorum laniatricem,
Αχλαίνῳ ἱκτής, πημάτων λυγρῶν κόπης,	Supplex nudus, æumnarum tri- stium narrator,
Τὸν μυθοπλάσιῳ ἔξυλακτίσῃ γόν,	Fabulosum recensēbit luctum,
765 Αρεῖς τελικῶς ἔ τυφλωθέντος δάκους.	Imprecationibus absolutis excæca- ti Monstri.
Οὐπω μάλ', ἔπω, μὴ τὸς δὲ ὕπνος λάβοι	Nondum sanè, nondum, nec talis capiat oblivionis
Λήθης ἑ Μέλσμουδον ἐγκλιθένθ' ἑ Ιππηγέτιῳ	Somnus Melanthum Equestrem in- clinatum:
Ηξεί γδ, ἡξεί ναύλοχον Ρεῖθρου σκέπας,	Veniet enim, veniet ad navalem Rithri portum,
Καὶ Νηεῖτα πρηνώνας ὄψεῃ ὅ πᾶν	Et Neriti cacumina: videbitque totam

VARIANTES LECTIONES.

a Στροβήσῃ Bar. b ἐθρώσκων Seld. c Al. διδρυφυγμύρον. d Κρεαγρέπτης MSS. uterque, & alii. κρεαγρέπτης al. e Στόρδυγξ Bar. alii. εὐρτυγξ al. f Τόσος δὲ al. τοσόν δὲ Bar. g Al. Μέλσμουδον. al. Μέλσμου. al. Μέλσμου. h Ιππηγέτι Seld.

757. Μόλις ὅ Βιῶνις.] τὸ ἐξῆς· Βιῶνις καὶ τὸ Ἰνός, καὶ Λευκοθέας, ἡ ἀμπυξ σαώσῃ· ἐστὶ δὲ κεφαλὸς ἐπὶ μὲν γυναικείον, ὡς καὶ Ομηροῦ,

Αμπυκα, κεφάλον τε, ἰδὲ πλεῖστον ἀγαθέσμιον.
Μόλις δὲ Βιῶνις.] ὁ Ἑρμῆς ἐστὶν παρὰ τῷ Διὶ εἰς Καλυψίαν, ὅπως αὐτῷ πείσῃ ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσεύα ὅτι τὸ οἶκον αὐτοῦ, ἢ τὸ πλοῖον αὐτοῦ Ὀδυσσεὺς περσάσῃ καὶ ἀσχευάσῃ χεῖρας, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμψαι καὶ ἐξέρχων, καὶ ἄλλων πολλῶν καμυλίων· ἰδὲ μὲν ἡματα πλέων, τῇ ἰνὸς δὲ περσάσῃ τῇ ὅττι Φαιάκων γῆ· ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν δεσπόζοντα, πατρίδας ἀνέμων θυέλλας ἡγάξα, διὸ καὶ τὸ χεῖρας αὐτὸν μακρὰν ἡγάξα, καὶ ἀπέστειλε, κατελάσας αὐτὸν· ἡ Λευκοθέα δὲ ὁδοῦσα τὸ αὐτῷ κρηδεῖον, αὐτὸν διώσασατο.

758. Διδρυφυγμύρον.] ἐν τετυλιγμύρον, ἡσυχασμένον.

759. Κρεαγρέπτης.] τὰς κρεαγρέπτας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε καὶ διάλεκτον Ἀθηναίων αὐτῇ γδ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει· καὶ ἐστὶν ἡ εὐθεία ἡ κρεαγρέπτης.

761. Στόρδυγξ.] ἡ ἐξοχὴ καὶ ὀξύτης· πᾶν γδ τὸ εἰς ὅξυ λῆγον, στόρδυγξ καλεῖται.

762. Αρπύῳ περσέσας.] τὴν Φαιάκων νῆσον, τὴν Κέρκυραν, ἐν ἣ ὡς κερωσμύρον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτε-
μν· ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκεῖτο τὸ δρέπανον, ὁ Δημήτριος ἔλαβε παρ' Ἡρακλείου τὴν σάκος· καὶ ἔτα μὲν ἡ Κέρκυρα, δρέπανον λέγεται· ἐστὶ δὲ Σικελικὸν χωρίον δρέπανον καλεῖσθαι, ὅπου τὸ

κεκρύβηται ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μετ' ἧς Κρόνος ἀπέτεμνεν Οὐρανὸν τὰ παιδὸν γόνα.

763. Κόπης.] ὁ ξήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν περσμάτων κακομένῳ· γίνετα ὅ ἐκ τῆ κόπης, κόπης.

764. Τὸν μυθοπλάσιῳ.] τὸ μυθικὸν αὐτὸ συμφορὰν φανερῶς περὶ τὸν Ἀλκίνοον, καὶ τὸ Φαιάκων, ἦτοι Κερκυραίων, βασιλέα.

765. Αρεῖς τελικῶς.] ἀποδοὺς τὰς χεῖρας τῷ τυφλωθέν-
τος θείου, λέγει ὅτι Κικλῶπος, ἡξείτο γδ ὁ Κικλῶς τὸν πατὴρ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, ἵνα ἔτα πμωρῇ ὁ Ὀδυσσεύς. Συμ-
τακῶν δὲ ἔτα Αἰὲς κρεαγρέπτης πύγας μάρπλων, αἰλιβρώ-
τοισιν αἰμαχθήσῃ· στόρδυγξιν, ἀρεῖς τελικῶς καὶ ἀποδοὺς τῷ τυφλωθέντος δάκους, ἔτα τὰ λοιπὰ νῆσον δὲ εἰς Κρόνον συγερμύλῳ τοῖς δὲ, καὶ τοῖς δὲ * ἀράσας, * τὸ μυθοπλάσιῳ ἐξυλακτίσῃ γόν.

766, 767. Οὐπω μάλ' οὐπω.] ἡ μέλει τότε πμωρῇ-
θήσῃ ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ τοσόνδε καὶ τοσούτῳ, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσόντον, ὕπνῳ λαθόντας λάσῃ τὸν Ποσειδῶνα, ἦτοι μὴ γόνοιτο ὀπλίσμων τῷ Ὀδυσσεύς. εἶπον καὶ ὅτι δὲν. * Μέλσμουδον, ὁ Ποσειδῶν δὲ παρ' Ἀθηναίων. * ἡ Ιππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δελίοις, μετὰ γδ τῇ Εὐεινῇ Διμήτρει, Ἀρείονα ἵπ-
πον ἐγγόνησιν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι καὶ αὐτὸς πύγας τῷ Ἀδύλῳ Κολωνοῦ κατέλασας, ἀπαστέρμηνες, καὶ ἵππος Σκυ-
ριῶν ἐξήλθεν, ὁ καὶ Σκυριανίτης λεγόμενος.

768, 769. Ναύλοχον σκέπας.] τὸ γαλιῶνον τόπον τὸ

EMENDATIONES.

1 Κίμωλον, pro καμύλον, ex conjectura Nic. Gerbelii, quam confirmat Seld. Quid enim Ulyssi, aut Calypsoni cum camelis? 2 Qua-
tuor hic lineas deleui, quæ eadem prorsus erant cum quatuor sequentibus de Nepruno & Cerere, nisi quod hæc Σκέρτα vocant, quæ
superiores, & MSS. uterque, nosque illorum auctoritate ducti, Σκέρτα dicimus. Item Ἀκίρῳ τῆς habebant, pro Σκυριανίτης. Omisso
rum loco addo, quæ stellis inclusa sunt, ex Grav.

770 Μέλαθρον ἀρδὴν ἐκ^a βάθρων δρύασι^ατον
Μύκλοις γυναικόκλων^β· ἡ δὲ^β βασύερα
Σεμνῶς^γ κρυσσεύουσα^δ κοιλοῖναι δόμοις,
Θόιναισιν ὄλβον ἐκχέουσα τλήμων^ε.
Αὐτὸς δὲ^ε πλείους τῶν^ε ὑπὸ Σκαιῶς πόνοις

775 Ἰδὼν μολεβρὸς, τλήσει^ζ μὲν οἰκετῶν
Στυγνὰς ἀπειλὰς δυλόφω νώτῳ φέρειν,
Δέννοις κολαδαῖς^ζ τλήσει^ζ δὲ καὶ χερσῶν
Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀσφράκων.
Οὐ γὰρ ξένη μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλῆς
780 Σφραγὶς μὲν Ἰθάκῃς ἐν πλοῦρα^ζ ἔπι,

Domum penitus à fundamentis
eversam
Scortatoribus adulteris : quando
Meretrix
Honestè scortans ædes excavabit,
Epulis effundens miseri divitias.
At ipse plures ad Scæas exhaustis
ærumnas
Intuitus mendicus, sustinebit qui-
dem famulorum
Tristes minas musculofo ferre dor-
fo,
Conviciis punitus: sustinebit etiam
pugnorum
Ictibus, ac testarum cedere jacti-
bus :
Nec enim infueta flagella, sed am-
plum
Thoantis sigillum manebit etiam
in lateribus,

VARIANTES LECTIONES.

^a Βόθρον Seld. ^b Βασύερα Seld. κασάρα Bar. eandemque lectionem in Scholiis recinet. κασάρα al. ^c Κρυσσεύουσα Etymolog. & Bar. qui in Scholiis etiam eandem lectionem habet. ^d Hunc locum Etymologicographus sic distinguendo variavit.

κοιλοῖναι δόμοις

Θόιναισιν, ὄλβον ἐκχέουσα

^e Πλείους al. & Bar. qui id etiam habet in Scholiis. Πλείους al.

λιμῶν^α τῇ Ἰθάκῃς, ὅς καὶ Ρεῖθρος καλεῖται. Ναύλορον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες^β λοχῶσι καὶ ἵσαν^γ. Ἀπὸ δὲ^δ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περὶ ἧς ἔστιν ἡμεῖς, ἥξει εἰς τὴν Ἰθάκην, καὶ εἰς τὰς περὶ αὐτῆς, καὶ τὰς ἐξ ὧν τὸ Νηεῖται^ε τὸ δὲ Νηεῖται, ὅρος Ἰθάκης.

771. Μύκλοις γυναικόκλων^β.] μύκλος καλεῖται, ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄντων καὶ τῶν βοῶν ὑποδύπλωσις· μύκλος δὲ, νῦν τὸς μνηστῆρας λέγει, ἀπὸ τοῦ ἀδιδυφάγον, καὶ καταφρεῖς εἰς λαγνείαν, ὡς καὶ Καλλιμάχῳ.

Ἔστι μοι^α Μάγνης ἐννέαμυλον^β ὄν^γ. καὶ Μύκλος δὲ τις γέγονεν αὐλητὴς, καταφρεῖς εἰς γυναικάς, καὶ μνηστῆρας ὅτι μαχλόπῃ^δ ὑπὸ^ε 3 Ἀρχιλόχῳ, εἴρηται οὐκ ἀπ' ἐκείνου. Κασάρα καὶ βασύερα, ὁ λαὸς, καὶ τὸ 4 ὕδρον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. νῦν δὲ ἡ πόρνη, ἡ βασύερα, λέγει δὲ τὴν Πηνελόπειαν.

772. Κρυσσεύουσα.] ἀπὸ τῆς πορνείας. Δοῖς γὰρ ὁ Σάμω^α ἐν τῷ περὶ Ἀγαθοκλέους, φησὶ τὴν Πηνελόπειαν συγχεῖν^β πᾶσι τοῖς μνηστῆρας, καὶ γυνήσιν τὴν Πάνα. φησὶ δὲ περὶ τῆς Πανός, 5 ὁ Πάν γὰρ Ἑρμῶ καὶ Πηνελόπιδι ἀλλος, καὶ ἔτερος δὲ Πάν Διὸς καὶ Τέρεως.

774. Αὐτὸς δὲ πλείους τῶν^α Σκαιῶς.] Σκαιῶς, πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ αἷς μέγας πόλεμος συνέσθη περὶ τῷ σάμα-^β τῳ τῷ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ομηροῦ ὡς ἀπὸ Οδυσσεύς φησὶν,

ὅππότε μοι πλείους χαλκήρεα δοῦρα

Τρώας ἐπέβριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι.

775, 776. Μολεβρὸς.] ἀρπυζήτης, ἀπὸ τῆς μολῆς καὶ πα-^α ραγίνεσθαι φησὶ βορὰν καὶ τερψίλῳ^β ὁ γὰρ Οδυσσεὺς ἐπειδὴν εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πίνοντα, ὅπως μὴ γινώσκουσιν ὅτι ἀνέλθῃ τὸς μνηστῆρας· Μελαάνθῳ δὲ, ὁ τότε οἰκίτης, σωματῆρας

αὐτῷ συνιστομένη τῷ Εὐμαίῳ συβορέῳ, φησὶ φρεῖς τὸ Εὐμαίον, ⁶ Πῇ δὲ τὸνδε μολεβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα ; καὶ ἅμα κολαδίξ, καὶ τραχηλίξ αὐτόν. Γελῶν δὲ τῷτο, καὶ κακόζηλον ὑπερῆκεν τὸ τοῦ Λυκάφρονος ἔρητον, τὸ Στυγνὰς ἀπειλὰς δυλόφω νώτῳ φέρειν.

καθ' ἕνα μὲν ἔπειν, ὅτι ἐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ. δ' ἄτερον δὲ, λόφῳ λέγει^α τὸ τραχήλῳ, καὶ ἡ κα-^β ραλίη^γ ἔστ' ἡ εὐλοφον πῶς φησὶ πῶς ἔδ' ἔχιν ; τείτον δὲ, ὅτι ἔδ' ἐν τῷ νώτῳ, ἥτοι τῇ ἔδ' ἔχιν, ἔδ' ἔχιν παρὰ Μελαάνθῳ τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολαδαῖς.] λοιδορία καὶ ὕβρις κολαδαῖς διὰ τὴν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππον φησὶν 7 ὕβρι-^α σαίνας αὐτόν.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀσφράκων.] παρ' Αἰχόλῳ φαίνεται τις τὸ Οδυσσεὺς τύχας ὀσφράκων, ὡς μὲν παρ' Ομήρῳ^β * παρ' Ομήρῳ^γ * γὰρ φέρεται ὁ Οδυσσεὺς βοὸς περὶ πληγῆς ὑπὸ Κτήσιππου, ὑποποδίστῳ δὲ κατ' ὅμον ὑπ' Ἀντινόου.

779. Σφραγὶς μὲν Ἰθάκῃς.] ὁ Οδυσσεὺς βαλόμενος κατὰ σκοπῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἰλίον, καὶ φοβόμενος μὴ νοκτεῖς λησθῇ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν ὕδον Ἀνδράμονος, μαστίξαι βιαίως αὐτόν, ὡς καὶ Ομηροῦ φησὶν,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι ἐκ ἀφ' αὐτοῦ τῷ Οδυσσεὶ αἱ μάστιγες καὶ πληγαί, ἐπὶ τῷ τῷ ἐγχαρῆμα τῷ γεγονόντι αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τῷ Θό-^α ανθῳ^β φερόμεναι, καὶ ⁸ ἔστιν ἐν τῷ αὐτῷ πλευραῖς, λυγροῖς καὶ ἔδ' ἔχιν τετρανθῆσαι καὶ τραχηλῶσαι κυεῖας, νῦν δὲ ἐγκολα-^γ φησὶς.

EMENDATIONES.

¹ Λοχῶσι, pro λοχῶσι, ex Bar. & Grav. ² Μάγνης Grav. & Bar. Verum Etymologici Auctor retinet Μάγνης in v. μύκλος. Dicitur autem Magnesia asinus, quia Magnesia ut equus, ita asinus etiam celebris erat. ³ Αρχιλόχῳ, pro Αρχιλόχῳ, ex MSS. omnibus. Αρχιλόχῳ repositus erat Gerbelius. Quis enim (inquit) Αρχιλόχῳ Poeta fuerit, nondum comperi; neque illius meminisse Lilius in Historia Poetarum, homo dili-^α gentissimus. ⁴ Οἶδον Bar. & Grav. utraque lectio aequae ferri potest. ⁵ Sic lego hunc locum ex fide MSS. omnium. Ο Πάν γὰρ Ἑρμῶ καὶ Πηνελόπιδι, ἄλλος &c. Impressi. ⁶ Verum hunc emendavi ex Homeri Odys. p. v. ccxix. Πῇ δὲ τὸν μολεβρὸν ἄγεις Impressi. nec minus cor-^β rupti sunt MSS. Codd. ⁷ Τέρεως αὐτὸς αὐτὸς Impressi. Ego αὐτὸς delevi ex fide Bar. & Grav. ⁸ Hoc adjecti ex Bar. & Grav. sine quo mutila esset sententia. ⁹ Ἐσθ, pro ἔστιν, ex MSS. omnibus.

Λύκοισι τετρασθεῖσα, τὰς ὁ λυμεῶν
^a Επεγκολάπειν ἀσένακτος αἰνέσθ,
 Εκκείαν σμώδιγγα παροσμύσων δομῇ,
 Οπως ^b παλδύση δυσμενεῖς, ^c χαλκασκόποις
⁷⁸⁵ Λώεαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας παρόμιον·
 Ον ^d βομβυλίας κλιτύς ἡ Τεμμηκία
 Υψισον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
 Μόνος παρὲς οἴκας ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
 Λοῖδον δέ, ^e καυήξ ὥστε κυμάτων δρομεύς,
⁷⁹⁰ Ως κόγχῃ ἄλμῃ πάντοθεν ^f περικυβεῖς,
 Κτήσιν τε θοῖνας Πρωνίων λαφυσίαν
^g Περὶ ^h Λακαίνης ἀννοδακχούτε ⁱ κικλῶν,

Viminibus impressum, quæ pernici-
 ciosus
 Insculpi laudabit hilaris,
 Voluntarias atterens corpori vi-
 bices,
 Ut hostes decipiat, speculatoriis
 Damnis, & fletibus regem ludifi-
 cando :
 Quem Bombylium promontorium
 Temmicium
 Maximum nobis damnum olim ge-
 nuit,
 Solum nautarum ad ædes saluum
 delatum.
 Tandem, sicut larus ambulator flu-
 ctuum,
 Et concha mari undique circum-
 trita,
 Fortunasque Proniorum epulis de-
 voratas
 A Lacæna graviter bacchante of-
 fendens,

VARIANTES LECTIOES.

^a Al. ἐπεγκολάπειν. ^b Παλδύση Bar. alique. παλδύση Seld. alique. ^c Al. χαλκασκόπος. ^d Βομβυλίας Bar. Βαμβυλίας, al. Βομβυλίας al. & Seld. in quo tamen isti diphthongo superscripta est, eadem, ut videtur, manu. ^e Al. καυήξ. ^f Al. περικυβεῖς. Codex Seld. habet quidem περικυβεῖς, sed illis & eadem manus a superscriptis, ut videatur aliquis legisse περικυβεῖς. ^g Περὶ Seld. ^h Κικλῶν Seld.

781. * Ο λυμεῶν] ὁ Οδυσσεύς, ἢ Τρώων ὁ λυμεῶν. *

783. Δομῇ.] τῇ σῶματι· τὸ δὲ ἄλμα μεταπλασμός, ἀπὸ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφόν, ἀπὸ γὰρ δὲ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομῇ. * Φησὶν ὁ πῶ μὲν Ἰλιάδα γράφας, ὅτι Οδυσσεὺς περὶ δὲ αὐτῶν ὅτι εἰς Τροίαν ἀνέρχοντο δυσμενεῖς. *

784. Παλδύση.] ἀπατήσας τὰς δυσμενεῖς, ἢ τὰς Τρώας, ἢ χαλκασκόπους· παλδύσεται ὁ λέγωνται αἱ πλάνας, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδίστηναι περὶ αὐτῶν.

785. Φηλώσας.] ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πείριον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πλῆρας. Τὸ φηλώσας, ἀπὸ τῆς φηλῶς, τὸ φηλῶν καὶ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ γὰρ φηλίκων, ἢ τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη· ἀπὸ αὐτῶν καὶ ἀγρία ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέ-
 πτα φαίνονται.

786. Βομβυλίας.] 1 βομβυλίας ἐστὶ ζώον ὁμοίον μελί-
 σση, μέλαν ὃ τῇ χειρὶ, ἐκ πολλοῦ κηροπλάστῳ λέγεται ὃ βομβυλίας, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὡσπερ καὶ τὸ πινόμενον 2 καὶ βο-
 βιον, 3 καὶ ἡ βομβία, ἡ βομβία, βομβυλίας, καὶ 4 βέμβις καλεῖ-
 ται. βομβυλία, καὶ βομβυλίων, πάλιν, καὶ ὅρος βοιωτίας, ὅπου
 νῦν 5 λέγεται. γράφεται δὲ * διὰ τῆς * ἰωτά· εἰ δὲ εἴπῃς βομ-
 βυλίας 6 κλιτύς καὶ ἀκρόφεια, ὡς κλητικὸν δὲ, τότε 7 διὰ
 διφθόγγου γράφεται. * βομβυλίας ὃ καὶ 8 αἰετὶς, καὶ 9 αἰε-
 τὸν γράφεται. * ἡ βομβυλία, ὃ βομβυλίας, ἰωτά· ἡ
 βομβυλίας δὲ, ὃ βομβυλίας, διφθόγγου πῶματι ὃ ἐκεῖ
 καὶ Ἀθῶν βομβυλίας. Καὶ ἡ Τεμμηκία ὃ, ὅρος ὁμοίως βοιω-
 τίας. λέγεται 8 οὖν, ὅτι ἡμῖν ἡ βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέ-
 σκεψε, λέγεται ὃ ὁ Οδυσσεὺς ἐν γὰρ βοιωτίᾳ φασὶν ἢ ἀντικλείαν,
 ὃ ἀντικλείαν θυγατέρα, θυγατέρα ὁ Οδυσσεὺς Σειλῶν δὲ ὁ
 Χίος ἐν δὲ αὐτῇ μυθικῇ ἰστορίᾳ, (ὃς ὃ γέγραπται βιβλία)

EMENDATIONES.

* Hoc deprompti ex Bar. & Grav. * Hoc adjecti ex Seld. 1 βομβυλίας Bar. & Grav. βομβυλίας Phavorin. βομβυλίας posuit Gerbelius, emendatione minus necessaria, cum βομβυλίας, & βομβυλίας dicantur. 2 Κοιτητικὸν Phavorin. 3 καὶ ἡ βομβία ἢ βομβία Phavorin. καὶ ἡ βομβία ἢ βομβία Seld. Quid si legas καὶ ἡ βομβία ἢ βομβία? certe istæ significationes non sunt alienæ à voce βέμβις. 4 βομβία Bar. & Phavorin. 5 Post λέγεται deest aliquod vocabulum. * Hoc addo ex Phavorino & Grav. 6 Κλιτύς, pro κλιτύς, ex Phavorino. 7 διὰ διφθόγγου, pro διφθόγγου, ex Phavorino. * Hæc cum levi variatione reperiuntur in Phavorino, & MSS. omnibus. 8 Post ὃ, delevi ὅτι, ex fide Bar. 9 Αἰετὸς, pro αἰετὸς, ex Bar. & Grav. 10 Πολιμῶν, pro πολέμων, ex MSS. omnibus. 11 Σαμίης, (sicetiam Seld. & Grav.) Πικλῆς, & Κερνῆς Bar.

793. Σίφρα.]

Σύφαρ θανείται. πέντιον φυγών σέπας

Decrepitus morietur marino elap-
sus tegmini

Κίραξ σὺν ὅπλοις, ἠ Νηρείων δρυμὶν πέλας.

Corvus cum armis, Neritios prope
faltus.

725 ^bΚτενεί ὃ πύψας πλωραὶ^c λείγῃ^d σόνουξ,

Occidet autem feriens latera cuspis
acerba,

^eΚέντρω ^fδυσαλθής ^gἑλλοπος ^hΣαρδονικῆς·

Insanabilis aculeo piscis Sardonici :

Κέλωρ δὲ πατρὸς αἶψαμος κληθήσετ),

Filius verò Patris erit interfector,

ⁱ Ἀχιλλέως δάμαρτος ^k αὐτανέψιος·

Uxoris Achilleæ Confobrinus :

Μολύπην δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν¹ σέψθι λεώς,

Vaticinans autem cadaver Eury-
tanus coronabit populus,

VARIANTES LECTIONES.

a Νυρίων Bar. b Κτινί Schottus. c Λύγιη Seld. d Στόρωξ Schottus. e Versum hunc sic profert Seld.

Κέντρα δυσκολείας, ἑμπολ. Σαρδονικής.

f Al *ὑπερβαίνω*. g *Ελλειπ.* cum spiritu aspero Bar. h *Σαρδανική*s al. *Σαρδανική*s al. i *Αχιλῆος* Seld. aliiq. k Post *αὐτῶν* in-
terrogationis signum habet Seld. l Al. *εἰπέ*.

793. Σίφορ.] καὶ λευκίεις, τὸ ὅτι ὄφειλε δέρμα· νῦν δὲ
σίφορ ἀπὸ τοῦ γέροντος ἔπιν, ἀπὸ τοῦ ὀρείου δέρματός· γράσας
γὰρ ὁ ὄρις, καὶ πρὸς ὀπίω εισελθὼν, ἀπαλύνει τὸ δέρμα.
Πόνπον στέπας φυχάν.] ὁ Ἰθακίων πόνπον δὲ στέπας εἶπεν,
ὅτι νῦν, ἢ ὅτι νῦν, ἢ ὅτι λιμὴν· ταῦτα γὰρ ἡ στέπαι καὶ ἀμύνει
τὴν θάλασσαν.

οἷος φερὲς τὸ * ἄπο * τῶν παιδῶν αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάν-
δρωπον τελευτῶν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέγχη, Σαρδόνιος γέ-
λως. Εκείνης γοῦν τῇ νήσῳ, τῇ Σαρδῶνι, πλοῖον ὅστις ἡ Τυρ-
σινία, ὅπερ ἡ Κίρκη, ἥπερ ἐθεύετο κέντρον 3 πρυγόν·
ὅτε δὲραπ τὸ παιδὸς αὐτῆς Πηλεΐδου.

794. Κόραξ σὺν ὄπλοις.] κόρακx εἶπε ὁ Οὐδασέας, διὰ τὸ πολυχρῆνον· ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ζῆ γυναικας, καθ' ἡσθόδον, ὁ κόραξ, ὑπέρβουλος δὲ καὶ Οὐδασεύς ἐτελεύτησεν, ἀνααιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, ὃ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γυναικὴν ἔσθ' υἱός, πολεμῶν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ποιμνίων· μέμνηται δὲ τέττα καὶ Οὔππανδρος εἰς τὰ κατὰ σελήνην λέγων ἐπὶ τῷ πῶς,

797. Ἀρταμ⁹] σφαγὺς, ἀδελφεὸς πρὸς ὃν, ὃ ἐν ἄλλοις
καὶ ξίφ' ἔμμεν' 4 ἢ ἄρταμος, ὃ μάχης καὶ ἀρτεμὸς, ὃθεν
Ἀχλὺς δάμαρτ⁹· ὃθεν καὶ τὴν Ἀρτεμιν φασὶν ἀπαθῆς γὰρ
ἢ παρθένη.

_____ ἡ δὲ ἐμάθε πῶς περθεῖται

Παῖς ἔγ', ἀρχῇ δὲ βουδουμένοντι τακῇ

Αὐτοῖς, * μάστε, καὶ πάλιν προσμαῖξάλο κῆρα.

Νηείταν δρυμῆς πύλας. | ἔγγυς τῷ δρυμῆς τῷ Νηείτῃ.

798. Αχιλλεύς ἄμαρτος.] * πρῶτον * δεῖ εἰδέναι
 ὅτι ὁ Τζέτζης τὸ Αχιλλεύς δι' ἐνὸς ᾧ γράφει· φησὶ γάρ, ἢ
 ὅτι ὑπὸ τῷ ἄχῳ ἐμποιοῖν τῆς Ἰλίουσιν ἔτιμολογεῖται· ἢ
 παρὰ τὸ ἄχῃ λύνει, ἰατρὸς γὰρ ἡμῶν ἢ παρὰ * τὸ * ὁ χυλὸς
 ἄμοιρος ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ ἄγειν ἢ λαόν, ὡς στρατηγὸς καὶ
 πάντα δι' ἐνὸς ᾧ 7 γράφειν τῷτο κελεύει· εἰ δέ τις θιάς δύο ᾧ
 τῷτο γράφει, κελεύει τῷτον μὴ 8 κληρωδῶς εὔτα γράφειν,
 9 χωρὶς ὀπισθήμης καὶ εἰσθήμης, λέγειν δὲ τότε, ὅτι Αἰολικὸν
 ἔστιν, οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλοασποδοὶ τὰ σύμφωνα. * καὶ ταῦτα μὲν
 περὶ τοῦ ὅτι δι' ἐνὸς ᾧ γρη' ἐκφέρειν τὸ Αχιλλεύς. * Ἡ δὲ περὶ
 τῷ Αχιλλεύς ἄμαρτος, * ἥτοι γυναικός, * ἰσοεία ἐστὶ τοιαύ-
 τη· Αχιλλεύς μὲν θάνατον, ὡς ληρωδὸν, ἐγνημ Μίνδεαν, ἢ
 Αἰήτης θυγατέρα· Αἰήτης δὲ, καὶ Κίρκη, καὶ Παστοράς, Ἠλίας
 παῖδες καὶ Πέρσης, τ' Ὀκλεανδ'· καὶ Αἰήτης μὲν παῖδες καὶ Εἰ-
 δίας, Μίνδεα, καὶ Αψυρῖον· Κίρκης δὲ καὶ Οδυσεύς, Τηλέ-
 γονος, καὶ Καστορόν· Παστοράς δὲ καὶ Μίνωος, Λειάδην,
 Φαίδρα, καὶ Γλαῦκον, ὃν ἔτος Γλαῦκωνα φησὶν· ὥς τε Τηλέ-
 γονος καὶ Μίνδεα εἰσὶν αὐτανέμιοι, ὥς ἡμεῖς 10 λέγομεν ἑξα-
 δέλφους.

- 96. Δυσολής.] δύσολοι, ἀνιάτοι γὰρ ἡ πληγὴ τῆς
 κένου τῆς τευγόνου. 2 Ελλοφ.] πᾶς ἰχθύς, παρὰ τὸ ἐλλεί-
 πεσαι ὅπου καὶ φωνῆς. Σαρδονικῆς.] ὁ Ἰζέτης τὸ δὲ μικρὸν
 γεφύριον λέγει μακρὸν ἔστι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τῆς ἀμείαθο-
 υς ἢ Σαρδανικῆς λέγει γεφύριον. μέγα γὰρ ἐδόκει τὸ τοῦτο εἶναι
 ἔδῃ γὰρ τῆς Ἀττικῆς φασὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ Ἀφῆ
 οὔτως, ἔστι οἰνοπότης, αἵματοπότης, καὶ τὰ τελευτῶνα μέρη τῶν
 λόγων, εἶον δύο, ἄπο, δευρο, καὶ ὅσα εἰσὶ τελευτῶνα τῶν ὀκτῶ
 μέρων. ἡ δὲ Σαρδοῦ, ἦτορ φεῖται τὰς Ηρακλέας σήλας ταύτης
 ἀποικοὶ καὶ οἱ Καρχηδίνιοι, ἐν ἧ ἡνέω Σαρδοῦ βοτάνη γίνετο
 ὁμοία σελίνῳ, ἥς οἱ γενομένοι, σασπιτῶν καὶ χυμῶν ἀκυσίας
 γελῶσι, καὶ ὅπως τελευτῶσι. Τίμαιος δὲ φησιν, * ὡς * ἐκεῖ
 τὸς ὑπὸ ὃ ἐπὶ γενομένης γονεῖς αὐτῶν δύσει τῷ Κρόνῳ, γε-
 λῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς τοῖς ξυλοῖς, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρη-
 μύας καταδιδῶντες· ὅθεν ὁ Σαρδόνιος γέλας ἐλέχθη. Ἄλλοι
 δὲ φησιν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνησκόντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκυ-

799. Μάντιν ὁ νεκρὸν.] Αἰεσιπείδης φησὶν ἐν Ἰδακμοίαν
πολιτείᾳ, Εὐρύταναν ἔδωκεν ἡ Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν διὰ
Εὐρύτου, παρ' οἷς ἔστι μαντιῶν Οδυσσεύς· τὸ δ' αὐτὸ καὶ Νί-
καστος φησὶν ἐν ἱ Αἰτωλικοῖς, Εὐρύταν, ὡς τὸ παλαιόν.

EMENDATIONES.

† Σκῆπτος, quod Lycophronis textui propius est. pro δῆστος, ex Grav. corrupti in MSS. occurrebant; in Impressis autem proferebantur sic. † Ita emendavi, & in ordinem digessi hos Oppiani versus, qui

○ ॥ ४ ॥ मां भूतं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यं

Γεωργίου δὲ Βασιλειώτου ὁκλή.
Τῷ ἡμίονο καὶ τῷ πατριῶτι

Ego in proprium locum restitui, ope

2. Hæc paulo supra occurrebant in *Impress.* Ego in proprium locum restitui, ope *Bar.* * Hanc voculam, quæ ad connexionem necessaria fuit, adieci ex *Seld.* * Hanc *Præpositionem*, sine qua vacillat sententia, addo ex *Bar. & Grav.* ejus loco *παρὰ* habet *Seld.* 3 *Τρυφήν*, pro *τρυφῶν*, ex *Seld. & Grav.* 4 Confusa hæc, & luxata sunt, & ab omnibus *MSS.* omissa. usque ad *Αχλαδῶν*. * Ex *Bar. & Grav.* 5 *Εὐρυκαυχῶντες διέσταν* *Impress.* Ego *διέσταν* deleui, auctoritate *MSS.* omnium. * Ex *MSS.* omnibus. 6 *Χιλῶν*, pro *χιλῆς*, ex *Bar. & Grav.* 7 *Γελαῖν* *ὑπὸ χιλῶν*, pro *γελαῖται*, ex *Bar.* 8 *Κτινωδῶς*, pro *κτινωδῆς*, ex *MSS.* omnibus. 9 *Χωρεῖς ἰσχυρῶς* *lego* cum omnibus *MSS.* *χωρεῖς ἰσχυρῶς* absurde *Impress.* * Hoc interserui ex *Bar. & Grav.* * Ex *iisdem*. 10 *Διγῶμι*, pro *λιθῶμι*, ex *MSS.* omnibus. 11 *Αἰτωλικοῦς*, pro *Αἰτωλῶν*, ex *Bar. & Grav.*

800 Ο, τ' αὖτ' ἐν νάων^a Τραμπύας^b ἐδέθλιον,

Ἐν ἣ ποτ' αὖθις^c Ἡρακλῆ φθίσσ' δ' ἐράων

Τυμφαῖος ἐν Δοῖναισιν, Αἰδίκων πρῶτος,

Τὸν Αἰακοῦ τε καὶ Περσέως ἀποραῖς,

Καὶ Τηλεφείων δὲ^d ἀποθεν αἱμάτων.

805 Πέρην δέ μιν θανόντα, Τυρσηῶν ὄρεσ,

Quique altas habitat fedes Trampyas,

In qua Herculem quondam Tymphæus perdet

Inter epulas Draco, Æthicum dux,
Æacidem & Perfidem genere,

Nec remotum à Temenica confanguinitate.

Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum

VARIANTES LECTIONES.

^a Τραμπύας Bar. idque in Scholiis retinet. Τραμπύας habet Seld. Sed isti u superposita est diphthongus η. ^b ἐδέθλιον cum aspero Seld. ^c Ἡρακλῆ Seld. ^d ἀποθεν Seld. alique; in illo autem τφ ω superscriptam reperio.

800. ^a Τραμπύας.] Τραμπύα, πῆλις Ἡπείρου, ἐνθα μὲν νόσον ² Οδυσσεὺς ἀπῆλθε, καὶ αὖ καὶ Ομηροῦ γράφει,

³ Εἰσέκε τὸς ἀφίκεται, οἱ ἐκ ἰσσι θάλασσαν.

ἐπὶ αὐτὸ δὲ ἐν τῇ Τραμπύῃ Οδυσσεύς.

801, 802. Ἐν ἣ ποτ' αὖθις.] ἐν ἣντι Τραμπύῃ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τῆς δὴ, (ὅτι καὶ ἔτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνέστη) φθίσσ' καὶ φθίρεν ἐν 4 Δοῖναισι καὶ εὐαχίαις ὁ δρῶν ὁ Τυμφαῖος καὶ Ἡπειρώτης, ἦτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρῶτος καὶ πρῶτος καὶ Ἡπειρώτης καὶ Ἡπειρώτων πῆνα φθίσσ' τὸν Ἡρακλῆ, τὸ δὲ τὸ ἀποραῖς τὸ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ ὁ πρῶτος τῶν αἱμάτων τῶν Τηλεφείων. * Ἡ δὲ ἰσοεῖα τοιαύτη * Ἀλέξανδρου τῶν Μακεδόνων καὶ 5 Βαρσίνης τῶν Περσίδος, υἱὸς ἐγγύς καὶ ἀδελφὸς Ἡρακλῆς, ὃν ἀνέλε καλέσας εἰς δῆπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰδίκων βασιλεὺς, χαλεπὸν καὶ Κασσιόδωρον. 6 Τυμφαῖοι, Ἡπειρωτῶν ἐνθ' αὖ καὶ Αἰδίκας ὁμοίως, ὃν καὶ Ομηροῦ μέμνηται λέγων,

7 Τὸς δὲ ἐκ Πηλίου ὄρεσ, καὶ Αἰδίκας πύλασσε.

Δράκων δὲ καὶ ὁ Πολυσπέρχων, ἀφ' οὗ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων, * ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀνιλεῖν.

803. Τὸν Αἰακοῦ τε καὶ Περσέως ἀποραῖς.] τῶν Ἡρακλῆ τῶν πατρὸς λέγει καὶ ἀνιλεῖται τὸ σπέρμα, ὅτι ὁ τέρας πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, καὶ μὲν πατέρα, εἰς Ἡρακλῆα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, καὶ τὴν μητέρα, εἰς Νεοπόλεμον, καὶ Ἀχιλλεῖα, καὶ Αἰακόν.

804. Τηλεφείων.] ὁ Τηλεφείος οὗτος ἐκγονοῦ ὡς Ἡρακλῆος. Ἡρακλῆος γὰρ καὶ Διανείρας, γίγνεται γὰρ καὶ Ἰόλης, τῆς Εὐρύτης, Κλεόδοτος, Αἰχας, καὶ Κίον. Κλεόδοτος καὶ Πειδέας, ὁ Τηλεφείος οὗτος, καὶ ἔτερος. * Ἀποθνή.] τὸ πρὸ μικρὸν, ἐκλείνεται δὲ ὑπὸ τῶν δασέως, καὶ ἐστὶ κοινὴ συλλαβὴ ἀπὸ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν Ἀπικῶν μεγάλα γράφονται.

805. Πέρην δέ μιν.] Πέρην, ὄρεσ Τυρσηῶν, ἐνθα 8 φησὶ τὸ Οδυσσεὺς κείδ' αὖθις ἐν Γορτυνίᾳ πῶς οὖν ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτάσι τῇ Ἡπείρῳ, 9 καὶ ἐν Τυρσηῇ κείται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης χακοπλάσας αὐτὸν φησὶ τὸ Λυκόφρονος γράφειν, καὶ

ἐναντίας ἐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ, ὡς καὶ ἐν ταυτοῖς, καὶ ἐν τῇ 10 κατωτέρῳ στήλῃ, τῷ λέγοντι, Ὅταν σενάων τὰς κῆρας τῶν παιδῶν Τηλεμάχου, καὶ τῶν δαμαρῶν Κίρκης ἀποθνήσκῃ καὶ φησὶ πολλὰ τὰ ἐναντία ἐν ταῦτα. ἐν μὲν, ὅτι θανὼν πατρὸς ὑπὸ Τηλεφείων, * νῦν * πάλιν, ὡς ζῶν, ἀποθνήσκῃ ἀφ' οὗ θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. Διὰ τὸν καὶ ἀνακόλουθον 11 τῷτο, (φησὶν) ὁ Λυκόφρονος ζῶντος Οδυσσεύς, ὃν τεθνηκότος ὁππῃς γέγονε Τηλεμάχου, τῶν Οδυσσεύς, καὶ Κασσιόδωρος, τῶν Κίρκης παιδῶν. εἰ μὲν ζῶντος, πάντως ἐ πρῶτον αὐτὸν ὁ Τηλεφείων ὡς ἀγνοῶν, ἐκινῶσθε γὰρ ἐν τῷτο, ἰδὼν ἐν τοῖς τῶν παιδῶν γάμοις. εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἦδη θανὼν, πάλιν ὡς πατρὸς μνηστῆς καὶ ζωῶντος ὑπὸ τοῦ πατρὸς γένεαι, τῶν Κίρκης θανόντων Ἐρμίων, καὶ Τηλεμάχου, * καὶ τῶν πατρὸς αὐτῶν τελευτῶν; * ἐμοὶ μὲν ἀνακόλουθα ταῦτα φαίνεται, 12 ἐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα οἱ γῆματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πατρὸς συμμεινῶν σοὶ φασὶ γὰρ πνεῖ * ἀσπερίοτερος καὶ ἀπαιδέυτοι, * ὅτι θανόντα τῶν Οδυσσεῶν ὑπὸ Τηλεφείων Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, ὃν πατρὸς ἀνιλεῖται 13 Τηλεμάχου, καὶ μὲν 14 αὐτῷ ἐγγύς δυνάμει καὶ λοιπὸν ὃν πατρὸς ὅτι ταῦτα πεπληρωται,

Ἄλλων ἰατρῶν αὐτὸς ἔλκεσι βρῆς.

ἢ ὡς ὁ νεκρὸς ἐκείνῳ ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου, καὶ αὐτῇ τῇ Οδυσσεῖ τεθνηκότι χαλεπῶς παρέρχεται. Ταῦτα φησὶν ὁ Τζέτζης * οἱ τῶν χακοπλάσων, καὶ ἀνακόλουθον, καὶ ἐναντίον, τὸ τε κείδεται τῶν Οδυσσεῶν ἐν Ἡπείρῳ, καὶ τῇ Τυρσηῇ, καὶ ἐπὶ πατρὶ τῶν Τηλεφείων θανάτου αὐτῶν, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τῶν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. * Ἄλλοι δὲ φασὶ 15 οἱ μὲν τῶν πατρὸς λόγους, ὅτι ἴσως μεταβῆναι ὑπὸ 16 Εὐρυτῶν καὶ Ἡπείρου εἰς Τυρσηῶν καὶ τῷτο μὲν τῇ Τζέτζης, ὡς ἐγγύς 17 πιδανότῃ, 18 ἐ πᾶσι τῶν ἀπὸ τῶν φαίνεται, * ἀφ' οὗ ἐν πολλοῖς τῶν Λυκόφρονος τοσούτων εὐείσκειν, πάντα τὰ τοιαῦτα μισθῶν. * Ἄλλοι δὲ φασὶ, ὅτι ἀνακατέσθαι Οδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεφείων, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγγύς Κασσιόδωρον Τηλεμάχου, Πύλλου δὲ ἐν Μακρόν νήσοις ἐγγύς Τηλεφείων.

EMENDATIONES.

1 Τραμπύας.] Τραμπύα, πῆλις &c. pro Τραμπύα.] πῆλις &c. ex Bar. 2 Οδυσσεὺς, pro Οδυσσεύς. 3 Εἰσέκε, pro εἰς καὶ. 4 Θανόντα, pro θανόντι, ex MSS. utroque. * Hoc addo ex Bar. idemque fere occurrit in Seld. idque in Impressis desideratum esse manifestum est. 5 Βαρσίνης, pro Βαρσίνης. Μαρκίδος. Bar. Ceterum Alexander Magnus, non ex Marfina, aut Marfide. sed Bartina, Perfica muliere, Herculem genuit, quem postea occidit Polyperchon; quod ex Justino, aliisque notius est, quam ut probari debeat. 6 Τυμφαῖος, ex Bar. & Grav. 7 Τὸς δὲ ἐκ Πηλίου ὄρεσ καὶ Αἰδίκας πύλασσε Impress. quem versum Ego emendavi, ope Bar. & Grav. & ipsius Homers, in cuius Boeotia occurrit. * Hæc adjeci ex Grav. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. 8 φησὶ, pro φασὶ, ex Bar. & Grav. 9 Καὶ ἐν Τυρσηῇ, pro καὶ Τυρσηῇ, ex Bar. & Grav. καὶ Τυρσηῇ Seld. * Ex Grav. 10 Κατωτέρῳ, pro κατωτέρῳ, ex MSS. utroque. * Ex Grav. 11 τῷτο φησὶν ὁ Λυκόφρονος Seld. τῷτο, φησὶν ὁ Λυκόφρονος, Impress. τῷτο φησὶν ὁ Λυκόφρονος Bar. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav. 12 Οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα, pro ὁ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα, ex Bar. & Grav. * Hoc interferui ex Bar. & Grav. 13 Τηλεμάχου, pro Τηλεμάχου, ex Bar. & Grav. 14 Εαυτῷ, pro αὐτῷ, ex Bar. & Grav. * Hæc petita sunt ex Bar. & Grav. & à me emendata. 15 Ἀπὸ τῶν Πρωτῶν λόγους, à sermone de Proteo, habet Grav. sensu optimo: vult enim ex fabula Protei, qui per meatum subterraneum ex Pallenia in Ægyptum Neptuni operâ translatus est, nonnullos anam habuisse fingendi, quod Ulysses ex Epiro in Tyrrheniam simili via devenerit. Vid. hujus poematis v. 125. 16 Εὐρυτῶν, pro Εὐρυτῶν fide MSS. omnium. 17 Πιδανότῃ, pro πιδανότῃ, ex MSS. omnibus. 18 Οὐ μόνον ἀπὸ τῶν, pro ὁ μόνον ἀπὸ τῶν, ex Bar. & Grav. ὁ μόνον ἀπὸ τῶν Seld. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav.

Εν^a Γορτυνία δέξε^γ πεφλεγμένον,
^b Οττω σενάζων κῆρας ἐκπνύσῃ βίον
 Παιδός τε ἔ δάμαρτος, λὺ κτείνας πόσις,
 Αὐτὸς πρὸς ἄδλω δ' αὐτέραν ὁδὸν πρῶ,
 810 Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκισμέν^δ δέρλω,
^d Γλαύκωνος Αψύρτοιο τ' αὐτανεψίας.
 Χ' ὡ μὲρ^e ποσῶ^γ θῖνα πημάτων ἰδὼν,
^f Ασρεπτον ἄδλω δύσε^γ τὸ δ' αὐτέρω,
 Γαλλῶν ἡμαρ ἔποτ' ἐν ζῳῇ δρακῶν.
 815 Ωχέτλι, ὥς σοι κρεῖσσον λὺ μέμνην πάτρα
 Βοηλαυῖπ, ἔ ἔργάτῳ μύκλον
 Κλῶτων ὑπὸ^g ζεύγλῃσι μεσαβοῦ ἔπ,

In Gortynia combustum excipiet,
 Quando vitam expirarit deplorans
 miserias
 Filii & Uxoris, quam occidens
 Maritus
 Secundum ad inferos ibit iter,
 Sororis cæde, Glaucōnis Absyr-
 tique
 Consobrinæ, collum amputatus.
 Atque ille quidem tantum conspi-
 catus malorum acervum,
 Immutabilem secundò subibit Or-
 cum,
 Lætum nunquam in vita diem ad-
 eptus.
 O infelix, quàm tibi præstabat in
 patria manere
 Bubulco, & laboriosum asinum
 Curvum sub jugo ad aratrum ad-
 huc jungere,

VARIANTES LECTIONES.

^a Γορτυνία^{al} Γορτυνία Seld. Bar. quorum hic in Scholiis eandem lectionem retinet. ^b Or' α' Seld. ^c Δίε^{al} Seld. ^d Γλαύκων^{al} τ' Αψύρτοιο Bar. ^e Τούτων Seld. aliique. ^f Ατρεπτον MSS. uterque. ^g Αλ. ζεύγλῃσι.

806. Εν Γορτυνία.] Θεόπομπ^ο φησὶν, ὅτι ὁραζήσο-
 μ^ο ὁ Οδυσσεύς, καὶ τὰ πρὸς τὴν Πηνελόπειαν ἐγνωκώς,
 ἀπῆλθεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ὤκισεν εἰς Γορτυναίαν ἐνθα καὶ
 τελευτᾷ.

808. Παιδός τε καὶ δάμαρτος.] Τηλέμαχος ἔφημε
 Κασσιόπῃ, θυγατέρα Κίρκης, καὶ Κίρκῃ μὲ ἀναρῆναι Τηλέ-
 μαχον, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ πρὸς ἀγαθὰ. ἀναρῆται δὲ καὶ
 αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιόπῃ, τῆς αὐτῆς γυναικός,
 ἐκδικήσας Κίρκῃ καὶ μητέρα. ὁ δὲ λέγει τοῦτον ὅτι, ὅτι
 ἀποθανεῖται ὁ Οδυσσεύς ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκῃ
 ἀναρῆσθαι ὑπὸ Τηλεμάχῃ, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασ-
 σιόπῃ.

811. Γλαύκωνος Αψύρτοιο τε.] εἶπον δὲ ἰσοεῖαν ὅτιθεν,
 ὅμως καὶ πάλιν ἔρω. Τὸν Γλαύκον, Γλαύκωνα εἶπε Γλαῦκος
 δέ, καὶ Αψύρτος, καὶ Κασσιόπῃ, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, αὐτα-
 νέψιοι, ἡτοι ἐξ ἀδελφῶν ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ἔφην, ἥσαν παῖ-
 δες, Πασφάνης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτης ὁ Αψύρτος, Κίρκης δὲ
 ἡ Κασσιόπῃ. ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἶπομεν, δώκων μῦν, πεσὼν
 εἰς πῖθον μέλιτος γέμοντα, ἀπεπνίγη ἀνεζωώθη δέ, ὡς
 φασιν, ὑπὸ τῷ μάντιος Πολυεῖδ^{ος}, καὶ ἰού Κριτανοῦ, καὶ
 εἰπόντος ἐν τῷ πῖθ^ῳ ἔξ^ῃ πεπνιγμένον. ἡλαφῶν γὰρ καὶ Γλαῦ-
 κον ὁ πατήρ αὐτῆς Μίνως, ὡς ἔχ^ῃ δεισκεν, ἐδύθη τέττα
 χρησίδας, ἐκείνων εἰπεῖν πρὸς τὸν παῖδα, ποῦ αὐτὸν ἀγνοῖς,
 ἔπ^ῃ καὶ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὅς εἴπῃ ἡνιόμοι^ο ὅτιν ἡ τείχεω-
 μ^ο καὶ Μίνως βούς, ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολυεῖδ^{ος} δὲ αὐτῷ
 εἶπεν ὁμοίαν ἔξ^ῃ βάτῃ καρπῶ, καὶ ὁ Μίνως κατέχευεν αὐτὸν
 εἰπεῖν, πᾶς ὅστις ὁ Γλαῦκος ὅδ^ῃ ὑπὸ τῷ μαρτυρῆς εἶπεν
 αὐτὸν ἐν τῷ πῖθ^ῳ ἔξ^ῃ πεπνιγμένον εὐρεθέντος δὲ αὐτῆς

νεκρῶ, συναπτεκλείδῃ αὐτῷ ἐν πνι οἰκίματι, ὡς ζῶσαι
 αὐτὸν ἰδὼν δὲ δράκοντα ὅτι καὶ νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων
 ἀγριώσαι καὶ δράκοντα, ὅπως ἀναρῆθῃ ὑπὸ αὐτῆς, βαλὼν
 τυχαίως ἀνείλεν αὐτὸν. ἔτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτά-
 νῳ ὅπῃδ^{ος} τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτὸν. ταύτῃ
 καὶ βοτάνῳ λαβὼν Πολυεῖδ^{ος}, καὶ ὅπῃδ^{ος} τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν
 αὐτὸν. Μίνως δὲ ἐδὲ ἔπος καὶ Πολυεῖδ^{ος} εἶα εἰς τὴν ἐσυντῆ
 πατεῖδα, τὸ Αργ^{ον}, ἀπειλῶν, πρὶν τῷ Γλαύκῳ διδάξαι
 τὴν μαντικὴν καὶ ὅς διδάσκει αὐτὸν, ἀποδημῆ^ς δὲ κελεύει
 καὶ Γλαῦκον εἰς τὸ αὐτῆς σῶμα ἐμπλῆσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ
 Γλαῦκος, πάλιν τῷ μαντικῇ ἐπελάμβητο.

813. Ασρεπτον ἄδλω.] ἐπεὶ πρῶτον, ὡς ληροῦσιν, ὑπὸ
 Κίρκης ἀνέστη ἀποθανόντων. ἐγὼ δὲ φημί, ἐπεὶ κατήλθεν εἰς ἄδην
 ἀπὸ τῆς Τειρεσίας, καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὁ καὶ ἀλληγορεῖται, ὅτι
 ληκανομαντείαν ἐποίησε, καὶ τῇ Τειρεσίᾳ ψυχὴν ἠρώτησε. τότε
 χρεὶν φησὶν, ὅτι ἀσρεπτον ἄδλω ὑπερσείλδοι, καὶ ἐ τοῦτον, οἷον
 ὅτε κατήλθε, ζήτων τὴν ψυχὴν τῇ Τειρεσίᾳ, καὶ πάλιν ἀνῆλθεν.

817. Μεσαβοῦ.] ἐν σ^ῳ γραφῇ, λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν
 κυεῖας βόας, καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἕτερα ζῶα μέσασα δὲ
 λέγονται, αἱ τῇ ζυγῷ γλυφαί, ἐνθα οἱ ἀνέχοντες ὅλ^ῃ βοῶν δέ-
 δνται, ὡς Καλλιμάχ^{ος}, Μεσάβους ὑποδύς. ὁ δὲ Λυκό-
 φρων ἀδεία σιχηρίας, πᾶς δὲ διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πᾶς δὲ
 ἀφαιρεῖται τὰς διπλάς, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, παλαιοίαν καὶ ἀλή-
 θειαν συγχέει καὶ ἰσοειῶν ἑαυδ^{ος}, καὶ βαρβάρους παρεφθοράς
 καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶς καὶ σκυτῶς χρησάμενος,
 ἐκ ἀν^ῃ ἐξενώθη πρὸς σιχουρίαν. Μέσασα δὲ, καὶ μεσαβοῦ
 ἀπὸ δύο σ^ῳ γραφῶν τίς, Αἰολικῆς διαλέκ^ῃς τῆτο λεγέτω,
 καὶ ὁ Λυκόφρων εἶα Χαλκιδεύς, ἡτοι Αἰλικός ὅστις.

EMENDATIONES.

1 Αὐτὸς ἐν τῷ αἰθ^ῳ εἶνα, ἐν τῷ αἰθ^ῳ πεπνιγμένον Impress. Ego secundum illud ἐν τῷ αἰθ^ῳ deleui, ex auctoritate MSS. omnium.
 2 Βαρβάρους posui, pro βαρβάρων. ex Bar. & Græc. 3 Σκυτῶς, pro σκυτῶς, ex MSS. omnibus. Vult enim Scholiastes, Ne cerdonem
 quidem, aut coriarium, (id enim valet σκυτῶς) aut alium quemvis rudem & indoctum artificem Poetica facultate destitutum fore,
 si historias & fabulas corrumpere, fideis se mendaciis intermiscere, & aliā quantalibet tam in rebus, quam vocibus mutandis li-
 centia uti fas sit.

Πλαστῶσι λύσσης μηχαναῖς οἰσημηδύω,

Fictis infaniae technis incitato,

Ἡ^a τληκῶνδε πείραχον ὀτλήσῃ χακῶν;

Quam tantorum sustinere malorum experientiam?

VARIANTES LECTIOES.

a Τηκεῶν δὲ al.

818. Πλαστῶσι λύσσης μηχαναῖς.] φασὶν ὅτι ὁ Οδυσσεύς, ἡνίκα οἱ Ἕλληες ἠνάγκασον αὐτὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι, κατασκευάσας μηχαναῖς, καὶ ζεύγας ὄνον καὶ βοῦν, ἠετοία, Παλαμῆδης δ' αὐτὸν ἐξήλασεν Ἕλλησιν. Τηκεῶν γὰρ, ὅτι Οδυσσεύς πύδαι, λαβὼν, τίθεικε πρὸ τοῦ ἀρόστου, Οδυσσεύς δ' φοβηθεὶς μὴ πλῆξῃ τὴν πύδα, τὸ ἀρόστρον ἐπέχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλάστως ἐμαίνετο. Ἀλλὰ τὸ Οδυσσεύς πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκίλον, εἰδ' ὅπως ὅψι χακῶνδε ἀφόμεδα.

* Ἡ ὑπόθεσις τῆς Οδυσσεύς.

Μετὰ δ' Ἰλίῃ πύρην, Οδυσσεύς ἐξωθεὶς ἀνέμοις, κατὰ αἶρεϊ πρὸς Κίονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἰσμάρεν πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνην, καὶ ἔμαλιν σπυλῆν, οἱ δὲ φίλοι αὐτῶν ἐκ εἰων αὐτῶν τῇ ἐπαύλειον δὲ οἱ ἠπειρώται Κίονες πανσύνδρῳ ἀδριδέντες, πανημερίως ἐμάχοντο, καὶ ὅτι ἐσπέραν οἱ Οδυσσεύς ἠπλώνται, ἀποβαλόντες ἀνδρας ὧς, ἦτοι ἀφ' ἐχέσσης νῆος ἀνδρας ε', ἰβ' γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Οδυσσεύς, ἥ τ' ἠπλύνοντες ἀκυσίως ἀπέπλεον ἀνέμοις δὲ συχρύνοντες θεινοῖς, καὶ μάλιστα ἐξελθόντες εἰς γλῶν, δύο ὅλας ἡμέρας ἐκείνητο πρὸς τὴν γλῶν, τῇ τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικροῦ δὲ ἐν ἀβλαβείῃ ἰκόνῳ πρὸς τὰς πατείδας. ὁ δὲ Μαλὲς, ἀκρωτηρία Πελοποννήσου, ἐξωθέντες, δ' νυκθήμερος θεινοῖς ἀνέμοις ἐρέοντο. Δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ ὅψι Λωτοφάγων, ἦτοι τῶν Καμαριναίων, κατασπέντασαν ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνῶσι καὶ τὰς ναῦς, εἴτα ἐπεμύσαν πρὸς ἰδὲ τὴν γλῶν, οἱ γινώσκοντες τὴν λωτῶν, ὑποσπέρειν ἐκ ἡδελον. 2 Δύσας δὲ Οδυσσεύς αὐτὴν, ἀπέπλεε, καὶ ἦλθον νυκτὶ ἐκ εἰσέτες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλάδων ἐρημον, αἵρας δὲ ἀγείας πολλὰς ἔχουσαν, ὣν τῇ ἐπαύλειον ῥαὶ σπέντασαν, εἰσιπύοντο πανημερίως. καὶ δὲ ἐσπέραν, καὶ πῦρ ἐβλεπον ἐν τῇ γῇ ὅψι Κυκλάδων, καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκουον. τῇ ἐπαύλειον δὲ τὰς μὲν ἰὰ ναῦς Οδυσσεύς αὐτῶν καὶ λαλοῦν ἐν τῇ μικρῇ νήσῳ, τῇ αὐτῇ μόνῃ σπέντει πρὸς τὴν γλῶν τὴν Κυκλάδων, κατὰλασία χρησάμενος, καὶ παρὰ πᾶσι πιτρώσθαι καὶ σπέντασαν αἵρας τῶν τῶν σπέντασαν τῇ ναὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐταίροις. αὐτὸς δὲ ἰβ' μόνους λαβὼν ὅψι ἐταίρων, καὶ οἶνον Μαρωνίτην ἀπὸν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τὴν Κύνκλῳ πρὸ ἀπῆλαιον, ἐκείνῳ περὶ νομῶν ὅψι πρὸςβάτων ἠρολημῶν. ἰκτεσύνοντων δὲ ὅψι φίλων φαγεῖν τυροῦ, καὶ γάλακτος, καὶ τῶν πρὸςβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχαρῆσαι, ἐκ ἡδελον, ὥς ὁ Κύνκλῳ καὶ ἐσπέραν ἐλθὼν, αὐτὴν ἐν τῇ ἀπῆλαιῳ κατῆχε, καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναὸς αὐτῶν ὄσιν, καὶ ὅπως αὐτὸς χαλκῶν; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τῆς κλυδωνῆς λυγῆναι, αὐτὸν δὲ Οὔπην καλεῖσθαι. ὁ δὲ, δύο λαβὼν ὅψι Οδυσσεύς ἐταίρων, κατῆχε, εἴτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύλειον δύο φαγῶν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείσας, ἐξήλασε τὴν ἀγέ-

λιν ὅτι νομῶν. οἱ δὲ καὶ τὴν Οδυσσεύς αὐτῶν πᾶσι ξύλον ἀπαρξάμενος, ὑπὸ πυρεταῖαν ἐβήντο, ὥστε ξηρανθὲν σπειώ-θῃναι, καὶ σπέντασαν τὴν τυφλῶσαι αὐτὸν, ὁ καὶ ἐποίησεν ἐλθόντων γὰρ αὐτῶν καὶ ἐσπέραν, καὶ εἰσελάσας εἰς τὸ ἀπῆλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τῶν φαγόντων, κερνύον 3 αὐτῶν οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλῶσαι αὐτὸν. τοῦ δὲ βελόντων, κατασπέντασαν πάντες οἱ Κύνκλωες, ἀκύντατες δὲ βελόντων αὐτῶν, Οὔπης μὲν ἐτύρλωται, μεμνημένη δοκῆσαι αὐτὸν, ὑποχρῆσθαι. ὁ δὲ τῇ πρὸςβάτων τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, καὶ τὴν ναῦν τῇ ἀπῆλαιῳ κατῆχε, ὥστε ὕστερον κλείσας τὸ ἀπῆλαιον, καὶ ἐνδον αὐτὴν εἰσὼν ἀνέλκει. οἱ δὲ κατασπέντασαν ὑποχρῆσθαι ὅψι πρὸςβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοῖν, ἀπέπλεον. βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύνκλῳ ἀκύντατες, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔσπενεν ὑπὸ τῆς κλυδωνῆς αὐτῶν τὴν ναὶ εἰς τὴν γλῶν ὥς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβῶν, ἤγατο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτὰς εἰς τὰς πατείδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, λυγῆκεν αὐτὰς εἰς τὴν γλῶν. εἴτα 4 λοιπὸν ἀποπλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν. εὐρὺν δὲ διακρύνοντας τὰς ἐταίρους, καὶ τότε μὲν εὐαχρύνοντες κοιμῶνται. Τῇ ἐπαύλειον δὲ κώπας πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ ἀφῆλθοντες ἐκείνῳ μύθῳ, λαβόντων Οδυσσεύς παρ' Αἰόλου τὸν ὅψι ἀνέμων ἀσπὸν, 5 ἀπέπλεον, ζεφύρου δ' νυκτὶ καὶ ἡμέραις πέντε ὅψι τῇ δεκάτῃ δὲ τῇ ἰθάκῃ, καὶ ἀνδρόπους, καὶ πῦρ, καὶ χαλκὸν ἐβλεπον. κακῶς δὲ Οδυσσεύς, καὶ κατασπέντασαν τὸν λῦσι τὸν ἀσπὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν. καὶ ἐκχυθέντων ὅψι ἀνέμων, 6 ἀναρπάξας αὐτὴν ὁ κλυδων, πάλιν σπέντει πρὸς Αἰόλου. ὁ δὲ Αἰόλος αὐτὴν ἰκτεσύνοντας ἀποπέμπει, ὥς θεοῖς ἐχθροῦς. Οἱ δὲ εἰσελάσας ἡμάδα πλέοντες, ἐβῶν παρὰ Λαιρρυγονίαν ἦλθον. κατῆλθοντες δὲ οἱ Λαιρρυγόνες, κατῆλθον τὰς ἰὰ ναῦς αὐτῶν πέττας σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνῳ δὲ Οδυσσεύς, ἀποκόψας τὴν αὐτῇ νῆος τὰ σπέντασαν, ἔφυγε. Κώπας δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν 7 Αἰαίαν, νῆσον τὴν Κίρκης, ἥτις ἐκτεσύνοντες τὰς ἀνδρόπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ὅψι γῆς ἐκείνῳ σπέντασαν. τετάρτῃ ἡμέρᾳ 8 διακρύνοντες εἰς δύο μέρη, ἔσπενεν ἐν τῇ ἐνὶ Εὐρύλοχῳ, καὶ εἰκοσθὺς ἐταίροι, ἐν τῇ τῷ ἐτέρῳ Οδυσσεύς, καὶ ἑταῖροι καὶ ἐταῖροι καὶ κληροῦντες, ἔπενεν ὁ κλῆρος ὅψι Εὐρύλοχον, ὥστε ἀνελθεῖν τὰς μετ' αὐτῶν ὅψι τὴν Κίρκην ἀνελθὼν τὴν σὺν ἐκείνοις, εἰδὼν ἐξελθὼν τὴν αὐτῇ τῇ Κίρκης λῦκος, καὶ λέοντας ἡμέρους σπένοντας αὐτὴν τὴν ἐραῖς. εἰσελθόντων δὲ ὅψι φίλων, αὐτὸς ἐξω ὑπολείφθη. κακῶς μὲν ἡ Κίρκη χόλους ποιεῖ, δοῦσα πρὸς αὐτοῖς οἶνον μεμυγμένον τυροῦ, ἀλάτεις, καὶ μέλιτι Εὐρύλοχῳ τὴν ἦλθε πρὸς Οδυσσεύς, καὶ τὰς λοιπὰς, ἀφῶν ἡ σπέντασαν, ἐξ ὀφθαλμοῦ δὲ ἀσπῆ κατῆλθον τὰ δάκρυα, μάλιστα δὲ ποτε εἰς αὐτὸν γεγονῶς, τὸ

EMENDATIONES.

* Ex Seld. 1 Sic lego, & distingo hunc locum, ope MSS. Codd. quem Impres. perversa interpunctione hoc modo corruperant, ἀπῆλαιον, ἀνέμοις συχρύνοντες θεινοῖς. καὶ μάλιστα ἐξελθόντες &c. 2 Δύσας, pro δύσας, ex fide MSS. utriusque. Et apud Homerum, cujus Odysseam in hac narratione κατὰ πύδας (ut ita dicam) sequitur Τροίαν, Ulysses fertur socios in naves abductos sub transitis ligasse, cum iam ex esu loti patriæ essent obliti, Odys. l. v. xcvi.

Τὸς μὲν ἔχοντες ἰπὶ νῆος ἄγον κακῶς ἀνέχετο, Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσι ὑπὸ ζυγῶ δῖσσι ἐρύσας.

3 Αὐτῶν δὲ ὄντων Impres. Ego & delevi, ut inutile, secutus Bar. & Grav. 4 Λοιπὸν Impres. Ego reposui λοιπὸν, quod huic loco accommodatius. idque habet Bar. & Grav. at Seld. λιπὸν. 5 Sic emenda locum hunc, ἀπῆλαιον ζεφύρου δ' νυκτὶ καὶ ἡμέραις, τῇ &c. Impres. ἀπῆλαιον ἐν ζεφύρῳ &c. Seld. ἀπῆλαιον ζεφύρου δ' νυκτὶ καὶ ἡμέραις πρὸς τῇ Bar. 6 Αναρπάξας, pro ἀρπάξας, ex MSS. omnibus. Et hoc quidem non est prorsus repudiandum, illud vero huic loco accommodatius videtur. 7 Αἰαίαν, pro Αἰαίαν, ex MSS. omnibus. Nam Ulysses à Lætrygonum manibus elapsus, ad Æxam, quæ Circærat insula, delatus est. Homer. Odys. x. v. cxxxv.

Αἰαίαν δ' ἐν νήσῳ ἀφικόμενος, ἔσθα δ' ἔσθα Κίρκην ἐπὶ δόκῳ, δῖν δ' ἔσθα, αὐδ' ἔσθα.

8 Sic distingo hunc locum cum MSS. omnibus. Διακρύνοντες εἰς δύο ἔσπενεν. ἐν μὲν τῇ ἐνὶ &c. Impres. Deinde pro nominativis, accusativis Εὐρύλοχον, Οδυσσεύς, & bis ἐταίρους habent Bar. & Grav. quod rectius.

820 Ο δὲ ἀνόμελεζεν ἀρπαγεῖσαν δυνέτης

Alius infaustam Maritus Uxorem

^a Πλάπιν ματδύων, κληδόνων πεπυσμένῃ,

Raptam quærens, rumoribus au-
ditis,

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

a Πλάτῳ Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* retinet.

πάν ἀρηγείται· καὶ Ὀδυσσεὺς αὐτοῖς αὐτὸν τ' ὁδὸν ὑποδείξας, ὥς δ' ἐκ ἐπείθετο, μόνον Ὀδυσσεὺς τ' πορείας ἀπαρχή· Ἐρμῆς δὲ αὐτῇ σωματῆσας, τὰ τ' Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλον, ὅσῳ ὅτ' ὁσάτην ἀντιπαῖσσα μαγείας. καὶ ἕτως πρὸς Κίρκην ἑλθὼν, ἐ μόνον ἐκ ἐθελειοποιῆθ, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτῷ ἐλκύσας, ἔπεισε καὶ τὸς φίλους αὐτῷ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. κατέλεθ' οὖν ὁ Ὀδυσσεύς, ἀνῆρα καὶ τὸς ἐτέρους φίλους αὐτῷ τοὺς μετ' Εὐρύλοχον, καὶ χεῖρον παρὰ τῇ Κίρκῃ δέπειψαν, συλχεθῶν δοντος Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ. Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτὸς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἴ) αὐτοῖς εἰμαρυμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλεθον πρὸς ἄδ'ω, καὶ χρῆσαν) μαγείας ἐκ τ' Τειρεσίας ψυχῆς· καὶ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον ἀλφ' τ' Ἐσπερίῃ καὶ Κιμμερίῃ Ωκεανοῦ, καὶ 2 πυγύσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάζαντες κτεῖον καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχραν εἰς τ' βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔδυσαν χεῖρ τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πῖν αἷμα, Ὀδυσσεὺς δ' κατέχων ξίφος, ἐκ εἰς πίπειν, πρὶν αὐτῷ χαλέζεσθαι ἄσφ βέλοισι. καὶ πρὸς τῷ ἢ 3 Ἑλπίηρος ἦλθε ψυχῆς ἐν τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἐπ' ἄδαπτος ἐκεῖ· δ' οὐτέρα δ' ἢ Ἀντίκλειαν, ἡ μήτηρ Ὀδυσσεὺς· εἴτα Τειρεσίας, ὅς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν κατὰ λήϊφός ἐμμαντοῦσατο· μὲν ταῦτα πάντες οἱ ἦρωες ἦλθον, καὶ αἱ σφ' ἡρώων γυναικες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθένας τίς εἴη, καὶ ὅσα 4 πέπονθε. Εἴτα φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλδοι, ἐμβάντες πάλιν εἰς τ' αὐτῶν ναυῷ, ὡς πρὸς πῶν Κίρκης νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμήϊον ἀπέπλευσαν· καὶ δάψαντες τ' Ἑλπίωρα ἀποπλέουσι, ὅτ' τ' Κίρκης τὰ χρεώδη λαβόντες, καὶ τ' Ὀδυσσεὺς μαδόντων παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ ὅτ' Τειρεσίης, τὰς Σειρῶνας, τὰς Πλαγκτῖδας, τ' Σκύλλαν, τ' Χάρυβδι, τὰς βόας Ἥλιον, καὶ πάντα ἀπλῶς. Κηρῷ γυν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὄντα σφ' ἐταίρων, παρέπλεε αὐτοὺς ὅτ' τ' ἴσουλ ἐκκριμῆς ὄν, καὶ ἀχάλυπτα ἔχων τὰ ὄντα· περιτάσσας γυν τ' λειμῶνα τ' Σειρῶνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὅτ' ὄν διελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκόνοντες, λύκοι τ' Ὀδυσσεῖα τ' ἴσουλ. Ἐπειτα 5 ὅτ' ἀπλυσάντες τὰς Πλαγκτῖδας πέστας, αἱ πρὸς ἀλλήλας συνικέρετον, καὶ φοβερὸν ἀπέτελκον τ' κύτπον, (αὐταὶ καὶ 6 Κυάνειαι λέγονται, κείνται δ' καὶ μέλαξιν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καὶ Ὀμηρον, καὶ πνὰς ἐτέρους) ἦλθον ἀλφ' Χαρίεσσας καὶ Σκύλλας, πηλίσον μᾶλλον τ' Σκύλλης· ἀρραπαγῆνται δὲ 7 ὅτ' τ' Σκύλλης ἐκ τῆς νεῶς ἀνδρῶν 5', οἱ λοιποὶ συντονώτερον τῇ εἰρεσίᾳ χρυσάμφοι, ἐφάγον. Πρὶν δ' νύκτα τ' Ἥλιον νῆσφ Θεϊνακίᾳ προσελάττει, καὶ Ὀδυσσεὺς παρὰ πλεῖν αὐτῷ ἐκέλευεν· οἱ δ' μὴ πείθεσθαι ἐξῆλθον, καὶ πρὸς τὸν μὲν θηρούσαι, καὶ ἀγκυρῆναι διέζων· ὡς δὲ νότ' ἐπὶ πρὸς μῦθον ὅλον, ἀνελθόντων Ὀδυσσεὺς εἰς τὸ ἐνδοτέρω τ' νῆσφ εὐζαυτῶν, καὶ χαλκοκοιμῆνται, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρύλοχον βόας 3', καὶ ἐδῶσιν ὅτ' ἐξ ὅλας ἡμέρας· τῇ 8' δὲ παυσανύμεν τ' θεινοῦ ἀνέμω ἐμβάντες, ὥς πλεῖν, ζεφύρω πρὸς τὸν μέγαλ' συνθραύονται, εἴτα κεραυνουῶνται. Ὀδυσσεὺς δ' μόνον 8 τ' ἴσουλ κατέχων, ὀλοοκυλῶς ἐφέρετο ἀνατέλλοι) δὲ ἡλίου,

νῆα φερέμεν, ἤλθε δὲ ἡ Χάρυβδις, καὶ δραξάμενη
 ἡ δὲ τὰς 9 τόπους ἐκείνης ἐρώσης συκῆς, ἀπικρέματο πρὸς
 αὐτῇ, τὰ δὲ ξύλα κατέβη πρὸς ἡ βυθόν· ὅτε δὲ ἀνα-
 δυνόντων ἰο αὐτῶ, καθεῖς ἑαυτὴν ἀπὸ τῆ συκῆς, ἐπιδάετο τὴ
 ξύλων. Καὶ ὅ μὴ ἔσταις ἡμέραις ἐνήχετο, δεκάτη δὲ ᾤδεν ἡ
 Ωρυγία νῆσον ἤλθε ἡ Καλυψόος, καὶ ἡ χερὼς ἐκείνη σαρ-
 πην· τῇ δὲ ὁδοῦ ἀπειλῆθη μὲν χερσίδας, Διὸς ὀργιδέντος
 τῇ Καλυψοῖ. Καὶ ἔτα μὲν ἡ χερσίδας Οδυσσεὺς ἰς ἡμέρας
 ἔπλεεν, ἢ ἢ ἡ Φαιακίαν, ἥτοι ἡ Κέρκυραν, εἶδεν ἀνέμων
 δὲ γενόμεναι ὄργη Ποσειδῶν, κατέαχθη ἡ χερσίδας· ὅσο δὲ
 ὅλας ἡμέρας ἐνήχετο, τεῖτη δὲ ἡ Λουκυθέα ἐλεήσασα αὐτόν,
 δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μετ' ἧ ἐξῆλθεν εἰς ἡ γῆν τῶν
 Φαιάκων, καὶ καλῶσιν ἐν ὑλῇ ἐκράβευε· ἡ δὲ Αλκινόος θυ-
 γατὸς Ναυσικλῆας, μὲν τῶν θεραπαυμένων αὐτῆς ἐλθούσης
 πλῆυα, καὶ περφθῆναι παυγίους, καὶ σφαιρίζουσιν πρὸς ἀλ-
 λήλας βοῆς γενόμενης, ἐγείρεται Οδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτῇ·
 ἡ δὲ ἔρρω καὶ εἰμαῖα δοῦσα, καλὴν ᾤον ἐλθεῖν πρὸς τὸν
 οἶκον τῆ ταύτης πατρὸς, καὶ ἡ αὐτῆς ἱκετεύσαι μητέρα Ἀρήτης,
 ὥς ἂν τύχοι ἡ ἑσθὲ καὶ βέλαιο· ἐκείσε δὲ ἐλθὼν, ἐρωτᾷται
 παρὰ Αλκινόος καὶ Ἀρήτης, καὶ τῇ πᾶσαν, ὡς ἐφημύ,
 διηγῆται ἑσθῆσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μύεα λαθὼν εἰς ἡ
 Ἰθάκην πέμπει, ἑσθῆρας μὲν ὀπίσθας τῆς νῆος ἐκ τῆ Φαιακίας·
 πρὸ δὲ ἑσθῆρας περὶ καὶ ἐκείσε, καὶ εἰσελθὼν ὥς πένης
 πρὸ δὲ Εὐμαίον τὸν σὺβώτην, ἤλθε καὶ πρὸς τὰς μνηστῆρας·
 καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παρεργισαί, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς
 οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρί-
 ζει τῇ ἑαυτῆ γυναικί, καὶ συγκαθεύδουσα αὐτῇ, πάντα καὶ
 λεπτὸν διηγᾷτο τῇ ἐπαύριον ἢ παρὰ ἡ ἑσθῆρας πρὸς τὸν ἀγρόν.
 οἱ δὲ οἱ μνηστῆρας συληνέες μαζόντες τὸ γεγονός, πρὸς τα
 μὴ εἰς ἡ Οδυσσεὺς οἰκίαν ἐλθόντες, δάπησι τὰς νεκρὰς
 ἑπειτα δὲ ὀπιλιέντες, ἐξέρχον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρόν,
 Οδυσσεὺς πολέμησοντες, Αἰθῶας δὲ βαλὼν φιλοῦν, καὶ τὸ
 νῆα καλῶσιν. Οδυσσεὺς ἢ εἰς Εὐρυτῆνας, εἶδεν ἡ
 πέρου, καὶ χρησμὸν ἐλθὼν, οὐκ ἐπὶ τὰ νενομισμένα, καὶ γρηαὺς
 ἄγαν ὑποσφαιρεῖς, κλείνει παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης
 αὐτῇ γινυνθέντος υἱοῦ. * Καὶ τὰ μὲν καὶ ἡ Οδυσσεὺς οὕτως
 ἔχουσιν.

820. Ο δ' ἀνδραγύς.] ὁ δὲ Μενέλαος εὐνέτης καὶ ἀνὴρ, ματεύων καὶ ψαλαφῶν τὰ ἀρπαγίῃσιν ἀνδραγύων πλάτην καὶ γυναικα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μύνησθαι, λέγει δὲ τῷ Ελένῳ· ματιῶν δὲ αὐτῷ πῶς; ἄπο κληρώων καὶ φημιβὶ πετυσμένον καὶ ματῶν, ποτῶν δὲ τὰ φάσμα τὸ πῆνρον, τὸ φεγγὺς εἰς αἶθρα, καὶ εἰς τὰ αἰθέρα, ποίους θαλάσσης ἐκ ἐρυμνῆσιν μυχῆς; ἡ Λυκόφρων ἀκολοθεῖν Ἡερδότην, τὸν Ελένῳ φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἀρπαγίῃσιν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτῇ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεύς ἀφείλετο αὐτῷ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου πορθηθείσης τῇ Τροίᾳ, καὶ μὴ εὐφρεθείσης τῆς Ελένης ἐκείσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν ὥρετο τὸν Πρωτέα, ἔλαβε δὲ γυναικα.

EMENDATIONES.

1 Κιμείη, ex Bar. & Grav. Κιμείρη *Impress.* Κιμείη *Seld.* Κιμείηus reposuit *Gerbelius*, sed voluit (puto) Κιμείη. 2 Πυγύσιον pro πυγύσιον, ex MSS. omnibus, quibuscum consentit ipse *Homerus*, cuius hunc versum exprimere voluit *Scholias*tae,
Βίβρον ὄρεξαι, ὅσον τι πυγύσιον ἔδα & ἔδα.

3 Ελπίνορος, pro Ελπίνορος, ex Bar. & emendatione N^{ic}. Gerbelii. Nam isti focio Ulyssis, nomen fuisse Elpenori, ubique constat in Odyssea. 4 Επειτέστι Bar. & Grav. quod melius. 5 Παρεπαιώναντις, pro παρεπαιώναντα, ex MSS. omnibus. 6 Κυδιαι, pro Κυδιαις, ex MSS. omnibus. Cujus emendationis ratio vel pueris constat. 7 Παρε, pro παρι, ex Seld. & Grav. Sed habet Bar. sed ei superpositum est παρε. 8 Τη τέστιν, pro τῇ τέστιν, ex Bar. & Grav. 9 Εκίνης πάνες MSS. uterque το Αὐτῶν MSS. omnes. 11 Οὐπίρ, pro ὕπιν, ex MSS. omnibus. 12 Παρε, pro παρι, ex Seld. & Grav. 13 Καί τιν ᾠδας, ἢ ἔφημι, pro καί τῶν ᾠδῶν μὲν ἔφημι, ex MSS. omnibus. 14 Sic emendo & distinguo hunc locum, ex MSS. omnibus, καὶ οὖν αὐτῆς ἀνὰ τὴς μνηστῆρας ἀνακωστήσιν δὲ τῇ ταύτῃ γυναικί, Impress. * Ex Bar. & Grav. 15 Loco eorum, qua hic de Proteo dicuntur, hæc occurrunt in Bar. & Grav. Ἀπαγορεύων.] (lege ἀπαγορεύων) γινώσκοντες ἡ παράγνυτο ὅτι καὶ ἀπεχάρησαν.

^a Ποθῶν ὃ φάσμα πλωτὸν εἰς αἶθερα ^b φυγόν,	Requirensque simulacrum alatum, quod in cœlum aufugerat,
Ποίοις θαλάσσης ὅκ' ἐξδυνήσῃ μυχούς;	Quos non angulos maris scrutabi- tur?
Ποίαν δὲ χέρσον ἐκ δύνχυνός ^c μολών;	Quam non terram investigatum ibit?
⁸²⁵ Επόψε ^d μὲν περὶ Τυφῶνος σκοπὰς,	Videbit primùm Typhonis scopu- los,
Καὶ πέμπελον γραῖν μαρμαρμένην δέμας,	Et Anum capularem factam mar- moream,
Καὶ παῖς Ερεμβῶν ^d ναυάταις ^e ἤχθημύρας	Et Eremborum nautis piscata
Προβλήτας ἀκτάς. Οψε ^d δὲ τλήμονα	Prominentia litora. Videbit dein- de miseræ
Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογροσύνης	Myrrhæ munitam Urbem, cujus puerperas
⁸³⁰ Ωδῖνας ἐξέλυσε δένδρῳδης κλάδος·	Ægri tudines exsolvit arboreus cortex:
Καὶ τ' ἱερὰ κλαυδέντα Γαύδωτος τάφον	Et Gavantis sepulcrum à Mufis perditi,

VARIANTES LECTIONES.

^a Ποθῶν Seld. ibi tamen o superscriptum eadem, ut videtur, manus. ^b Φυγόν Bar. ^c Πύμπελον Seld. ^d ΑΙ. καυάταις. ^e ΑΙ. λυθυμύρας.

822. Ποθῶν δὲ φάσμα.] πνὲς φασὶν ἐν ταῦτα πειρὶ τῷ εἰδῶτι λέγειν τὸν Ἑλένης, τὸ δὲ δέντρο παρὰ τῷ Πρωτίῳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς· ἐγὼ * δὲ * φημι ἔκ καλῶς αὐτὰς λέγειν· ἔστι τὸ εἰδῶτον, τὸ παρὰ Πρωτίῳ δὲ δέντρον, πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ αἰθερῶν· ἀλλὰ πειρὶ τῷ συμβάντῳ ὑστερον τῇ Ἑλένῃ φασὶν, ὡς Εὐειπίδης ἐν Ορέσῃ διδάσκει· κρατηθεῖσαι γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ορέστου τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι, ἀπὸ τῷ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τῷ Μενέλαον ὅτι τῇ αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἀρπάζας αὐτὴν Ἀπόλλων, ἀνάγκη τῷ Διὶ, καὶ φαίνεται Μενέλαος καὶ Ορέστης εἰδωλῶδες δεικνύων αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔννοια ἔστι· Ὁ δὲ Μενέλαος τότε καὶ τότε ποιεῖν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὑστερον, τὸ εἰδῶτον τὸν Ἑλένης, τὸ ἀναχθῆναι εἰς ἕραν ὑπὸ Ἀπόλλωνος, ποιοῦς θαλάσσης ἐκ ἐρυμνῆς μυχῆς; καὶ ἐν τῷ τῷ Λυκόφρονι ἀπαφάνει ἐργάζεται, τὰ ὑστερα τοῖς περὶ τὴν μυχῆς, καὶ τὰ περὶ τὴν ὑστερίαν.

825. Επόψεταί μιν περὶ τὰς. Διόσεται περὶ τὸν Αἰετα, ὅστις τὸν Κικλίας, ὅστις Πίνδαρος, καὶ Ομηροῦ φασὶν τὸν τὸν Τυφῶνα. * Ομηροῦ φασὶν ἔστι,

Εἰν' Αἰετοῖς ὅστις φασὶν Τυφῶνα ἐμμελῆς εὐνάς.

826. Καὶ πέμπελον γραῖν.] καὶ τὸ πάγηνον γραῖν, τὴν Σπολι-
δαθεῖσαν· ἀπὸ δὲ μέρους, καὶ τὸ περικλυτὸν τὸν Κύπερον ἐσήμανε·
φασὶν γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτῃ ὀργισθεῖσα τοῖς Διοῖς, (πνὲς
φασὶν ἀπὸ τῶν συλλαβῶν τὸν Ἡρακλῆα Ἀρεῖ σικυναζομένην) ὑπο-
χρίσασθαι τῷ Κύπερον, καὶ καὶ διέπειρε τὸν Καυκάσιον ὄρος.
οἱ δὲ Διοὶ ἐρυμνῶντες αὐτῷ, ἐκείνῳ εὖρον αὐτῷ, γράς
ὑποδείξασθαι τὸν τόπον, ἐνθα αὐτὴν κεκρυμμένην, ἐρωτηθείσης
παρὰ τῶν Διῶν, εἰ οἷδε ποῦ ὄσιν Ἀφροδίτην, αὐτὴν Ἀφροδίτην
ὀργισθεῖσα ἐμαρμάρωσε, καὶ μένει τῷ νῦν ἵσταται ἡ σῆλη
αὐτῆς ἐκείσε.

827. Καὶ τὰς Ερεμβῶν.] Ἑλλάνικος φησὶ, τὰς Ερεμβῶν
φασὶν τὰς Νείλῳ ἑοῶς οἰκείν· γὰρ τὸ Ἀράβων εἶπεν οἱ Ερεμβοί,
οἱ καὶ Τρωλοδύται, καὶ Ἰχθυοφάγοι καλέμενοι, ὧν τὸ βίον πλα-
τείως ὁ Διόδωρος γράφει. Ερεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἑρῇ, ἥτοι
τῇ γῇ, βαίνουσιν, ὑπὸ γὰρ * τῷ * γῆ καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν.

829. Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ.] τὸ Βίβλον λέγει, ἥτις ἐστὶ
πόλις τῆς Φοινίκης. Μύρρα δὲ Θεοφύλου θυγάτηρ ἐγένετο αὐτῇ
ἐραδίῃ τῇ πατρὸς, καὶ λάβρα μυρία αὐτῇ, καὶ ἐγκυρὸν ἡμο-
μύην, αἰδομένην τῷ τῷ πατρὸς, ἥτις αὐτῇ τοῖς Διοῖς εἰς ἔτεραν
φύσιν μεταλλαγῆναι, ἥτοι μήτε μὴ ζώντων ἔστι, μήτε μὴ
πεθνεόντων· ὅθεν εἰς δένδρον αὐτῇ μεταβαλὼν, τὸ ἀπ' αὐτῆς
λεγόμενον μύρραν, ἥτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύ-
ρον καλεῖται· μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροί, καὶ οὐ τὸ μύρραν μύρρι-
νῳ, ἥτοι μυρσίῳ, ὡς νόστιμος. Οὕτω μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς
μύρραν, ἐρεσῶτο τὸ χεῖρον τῷ τοκιδῷ, ἀφ' ἧς γένετο τῷ
φλοιῷ ἀπὸ τῆς τῶν Ἀδωνιν, ὃν ἰδούσα ἡ Ἀφροδίτη ἐρίσθη,
καὶ ἀνδραδέντα ἐρατῶν ἐρῆκεν.

831. Γαύδωτος.] ὁ Ἀδωνις Γαύως φασὶν Κυπείως κα-
λεῖται. Ἀδωνις δὲ ὁ Κύπριος, κατὰ πινυ, Κινύρου παῖς
αὐτῇ, τὸν Κυπείων βασιλέως, καὶ ὁ Θεοφύλου, ἐξ οὗ Ἀφροδίτη
γεννᾷ Πείαιπον Δυσειδῆ, καὶ βαθυαἰδιδιον, καὶ γὰρ Ἡρα ἔκλυον
ἔσαν αὐτῷ 4 μεμαρμάρωται χεῖρ ἀφ' αὐτῆς, ἐποίησε τῷ
γεννῆσαι. Καὶ τὸ δὲ κλαυδέντα.] αἱ Μοῖσαι τῇ περὶ Ἀφρο-
δίτην ὀργὴν φερέμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῇ εἰς ἑρῶτας κινήσα-
σα, ἔπεισεν ἀνδράσι μνηστῆρας, καὶ τεκεῖν, οἷον Καλλιόπην
ἐξ Οἰάργης τεκεῖν Ορφέα καὶ Κυμόδωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στυ-
μόνῳ Πήσων, Κλειώ δὲ ἐκ Μάρνητος Διόνῳ, τὸν ἐρώμενον
αὐτῇ Ἀδωνιν ἀπέκλεισαν· μέλλοι γὰρ κινησέσθαι ἥσαι τερπνόν,
καὶ τὸ ἐρατῶν Ἀφροδίτης Ἀδωνιν ἀκούσαντα ποιεῖσθαι χαμῶ-
διῳ, ὡς ὤρμισαν ὅτι κινησέσθαι. Ἀρς δὲ ὁ Διὸς ἀντεράτης
ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μελαμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοῖρον μορφῇ,
εἴτε περὶ χοῖρον ὀργισθῆναι τὸν Ἀδωνιν ἐναντίον * αὐτὸς *
ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναρεῖ· καὶ τὸ μὲν Ἀδωνίδος αἶμα κατέχευε
σαν, τὸ ἀνιμῶντι λυκῶν ἔσαν περὶ τὸν, ἐρυδρὸν ἀπει-
ράσαστο, καὶ γὰρ ἀνιμῶντι τὸν Ἀδωνιν ποιεῖν ἔτυχεν. Ἀφρο-
δίτη δὲ τὸ πᾶν μαθήσασα, γυμνοῖς περὶ τὴν χεῖρα τῶν πο-
σὶν, ἐλεινὸν ὠλοφύρετο ἀκύνδαις δὲ καὶ αὐτῇ ἐρωτικῆς ἐμ-
πίσασα, τῇ καταξέχυσαν τὴν αἵματι τὸ ἐξ ὅθεν ἐρυδρὸν ἀπει-
ράσαστο.

EMENDATIONES.

* Ex MSS. utroque. 1 Σικλίας Bar. & Grav. * Hæc emendata adjeci ex Bar. 2 Τὰς, pro τῶς, ex MSS. utroque, & ipso Lycophro-
ni textu. * Ex Grav. 3 Νόστιμος, pro νόστιμος, ex MSS. omnibus. 4 Μεμαρμάρωται, pro μεμαρμάρωται, ex Grav. 5 ὤρμισαν, pro ὤρμισαν,
ex MSS. omnibus. * Ex MSS. omnibus.

832. Σχοινίς,

93

Schoenidi defletum Deæ, Arentæ,
Hospitæ,

Quem denté quondam albo aper
occidit.

Videbit quoque **Turres Cephei**,

Et Laphrii Calcitratus Mercurialis
pedis,

Geminaque faxa, ad quæ Cæpphus
affiliit

Dapis egens; pro virgine autem
Aquilam

Aurigenam maxillis rapiens dis-
cessit,

a Κερῆει Seld. Et hanc lectionem MSS. *Scholæ* utriusque Codicis defendunt. b Εὐχῆρι Seld. c Τυρῆας MSS. uterque, & alii. d Κυρῆιδας al. e Λακίτιμα ὅ' MSS. uterque. f Ερμῆν Bar. alique. Ερμῆν Seld. alique. Et hanc lectionem habent MSS. *Scholæ* Codicis utriusque. g Περγάλλω Bar. alique.

σπεπείας ὡς καλλῶ τῇ Ἡρᾷ, ἦ, καὶ ἑτέροις, καὶ Νηρηΐσιν,
ὁ Ποσειδῶν αὐτὸν παρακλήσει ἐπιμύθε κῆτος, ὃ καὶ Αἰθιοπίας
ἐλυμαίνετο· χροσμῷ δὲ ὁ Κηφύς καὶ ἑαυτῇ θυρατέρα, καὶ Αν-
δρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκειφύλωαι πρὸ κήτης, καὶ οὗτις πύ-
λιν Αἰθιοπίας, Ἰόβην, δεσμῶς σιδηροῦς δεσμῶσιν αὐτὴν παρά
πινος πέτρας. Περσεύς καὶ πρὸ τότε χαρτομύσας καὶ ὁ Γοργόνα,
οὗτις τοὺς δὲ τὰς πέρας δῖονχετο, καὶ καὶ Ἄνδρομέδαν οὐκείρας,
δείκνυσιν καὶ κεφαλῇ καὶ Γοργόνα τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἐλκύσας
τὸ 7 λογχιδρέπειον, ὃ μὲν μέρος καὶ κήτους ἐποίησε λίθινον,
ὃ δὲ ἀπὸ κεφαλῆς, καὶ καὶ κέρει θυσαμένην ἐγὼ μὲν ὅτι δὲ
καὶ Ἰόβην τὰ κατ' Ἄνδρομέδαν γέγονεν Αἰετρίδης τε
μαρτυρεῖ, καὶ Λιδάνιος, καὶ Προκόπιος, καὶ ὁ Ἰώσηπος, καὶ πᾶς
ἀπ' αὐτῶν ἕως λέγει, “ Ὅτις Ἰόβη, καὶ Ἄνδρομέδας τὸ
“ δεσποτῆται. ΑΛΛΟΙ δὲ πᾶς πάλιν φασίν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἰὼ καὶ
Ἀργὸν νικήσασα, ἄνθρωπον γέγονεν. * Ὁ κέποιος, ζῶων
ὅτι θαλάσσιον, πειρωτὸν. ἄφρον' οὐκ καὶ καλῶς χρηστικῶς κέπος
τὸ κῆτος λέγεται. *

838. Τὸν χρυσόπαῦρον,] τὸν Περσέα. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀκείσθης, ὁ Ἀργεῖον βασιλεύς, καὶ Εὐρυδίκης, ἡ Εὐρωτέως θυγατὶς, γίνεται θυγάτηρ Δανάη, καὶ Ἀκείσθου ὁ πατὴρ σιδηροῦ ποίησας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τέτρα τῷ τῷ ὄπῳ μείνῃ παρθένη ἐκ χρυσῷ γὰρ ἠκκήσει, ἀναμειβόμενα ὑπὸ τῆς ἐξ αὐτῆς γυναικέντου. Ζεὺς δὲ, ὡς ἀνυπομένει, εἰς χρυσὸν μεταστρέφας αὐτὸν, χρυσεὺς αἶψα πνέου ὅπως, ἐμίγη αὐτῇ, καὶ ἦ ἐν γαστρὶ ἐχεῖ Περσέα. ὅτε γὰρ ὁ ταύτης πατήρ, ἀνέμενε ταύτῃ τεκεῖν, τεκεῖσαν ἢ σὺ τῷ βρεφὶ ἐμβαλὼν αὐτῇ λάρνακι ξυλίνῳ, εἰς ἣ ὑποκειμένη ἐξῆλθε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέειφον νῆσον ἐξυμνήθη, μίαν ἔσαν ἧς Κυκλάδων, ἥς ἑτασίλευε ὁ Πολυδέκης, υἱὸς Ποσειδῶντος καὶ Κηφείας, ἀδελφὸν ἔχων Δίκευν, ὃς Δίκην, ὡς ἴδιον πάντα τὸν Περσέα ἐπευδαγώγῃ, καὶ ἡ Δανάη ἐπεμελεῖτο· ὁ δὲ Πολυδέκης ἐβίβει ἡ Δανάη, μὴ διωκόμενη ἢ συζηνέως αὐτῇ, ὅτι Περσέως ἦδη πρὸς ἡμῶν ἐλαύνοντος, πλάθεται ὡς ἔδωκεν χρεῖαν ἐχθρὸς γάμον Ἰσποδαμείας τῷ Οἰνομάῳ· καὶ ἄλλον ἄλλο ἧς φίλων αὐτῇ, Περ-

T I O N E S.

Id. Hujusque emendationis ratio cuiusvis facile constabit, qui Poeta pro τ $\mu\iota\rho\pi\alpha\varsigma$, $\alpha\delta\alpha\upsilon\iota\upsilon$, ex MSS. omnibus. * Hoc adieci ex Seld. $\mu\iota\rho\pi\iota\varsigma$ Impress. ubi Nic. Gerbelius ait, *Locus mutilus & corruptus esse videtur* sã distinctione, uti sæpe alias fit, corruptum esse. 4 Hæc Herodotus quo vero in locum, ut videtur, proprium restitui, secutus MSS. $\mu\iota\pi\alpha\iota\varsigma$, ex Seld. & emendatione Nic. Gerbelii. $\kappa\alpha\tau\alpha\mu\iota\pi\alpha\iota\varsigma$ Grav. 6 Repeteci, nixus auctoritate utriusque MSS. Satis autem isti hoc semeliterum per $\alpha\lambda\gamma\chi\epsilon\delta\iota\pi\alpha\iota\alpha\upsilon$ volo hastam falcatam, quo modo $\epsilon\iota\sigma\phi\epsilon\delta\iota\pi\alpha\alpha$ $\alpha\rho\eta\epsilon\lambda\lambda\alpha\upsilon$. Dixit etiam aliquis $\delta\iota\sigma\phi\epsilon\delta\iota\pi\alpha\alpha\upsilon$. Eandem etiam muta-
tionem, ut & supra aliquoties, posui, pro $\iota\delta\eta\tau\eta\epsilon\alpha\upsilon$ cum duplici $\pi\alpha$ pro $\mu\alpha\lambda\lambda\eta\epsilon\lambda\lambda\eta\varsigma$, pro $\mu\alpha\lambda\lambda\eta\epsilon\lambda\lambda\eta\varsigma$, Ex Seld. Et eandem emendationem
gentē. Nam in hac voce Codex Baroccianus sibi minus constar.

P σ'α δ

1 Ἀπερδ' ἢ τῇ Γαῖδ' ἢ Γαῖδ'ε, pro Ἀπερδ' ἢ τῇ Γαῖδ' ἢ Γαῖδ'ε, ex Seld. Huiusque emendationis ratio cuius facile constabit, qui Poetam
 2 τὸν Μύρρ' Ἀδωνι, pro τὸν Μύρ' Ἀδωνι, ex MSS. omnibus. * Hoc adjecti ex Seld.
 3 Ἄλλ' Ἐκρυβ' ἑρπ'ε, lego cum MSS. utroque. Ἄλλ' Ἐκρυβ' ἑρπ'ε Impressi, ubi Nic. Gerbelius ait, Locus mutilus & corruptus esse vide-
 4 tur, atque nonnihil deesse. Ego vero nihil deesse existimo, sed perversa distinctione, uti saepe alias fit, corruptum esse. 4 Hæc Herodoti
 in Impressi paulo ante, in media sententia confuse legebantur, Ego vero in locum, ut videtur, proprium restitui, securus MSS.
 Codd. * Hoc adjecti ex MSS. omnibus 5 Καταπ'εας, pro Καλλισπ'εας, ex Seld. & emendatione Nic. Gerbelii. Καταπ'εας Seld. 6 Γο-
 7 ρ'εας, pro Γορ'εας, ex Seld. eandemque mutationem, aliis in locis fit, nixus auctoritate utriusque MSS. Satis autem sit hoc semel
 8 monuisse. 7 Δορ'εας, pro Δορ'εας, ex Bar. & Grav. Ceterum per Δορ'εας volo hastam falcatam, quo modo Δορ'εας
 9 enim falcatum denotare vult Hesychius, Δορ'εας, ἢ Δορ'εας ἄρ'εας. Dixit etiam aliquis Δορ'εας. Eandem etiam muta-
 10 tionem infra faciam, eorumdem Codicum auctoritate fretus. 8 Ἰσ'εας, ut & supra aliorumque, posui, pro Ἰσ'εας, cum duplici ex
 11 MSS. utroque id funderent. * Hæc ex Bar. & Grav. deprompti. 9 Πολυδ'εας, ex Seld. Et eandem emendationem
 12 infra faciam, uno interdum, & utroque saepe Codd. MSS. id funderent. Nam in hac voce Codex Baroccianus sibi minus constar.

P

σία δ

Τὸν ἡπατοργὸν, ἄρσεν, ἀρβυλόπτερον

³⁴⁰ Περφίσε³) δὲ ἔ³ θειστήρης ξυρῷ

^b Φάλανα δυσμίστη³ ἐξνωμῆν,

^c Ἰπποβορέ³ τοις ὠδῖνας οἷξεν³ τὸν

Τῆς δειρόποδος, μαρμαρώπιδος γαλῆς³

Jecinorum dissectricem, masculam,
pennipedem :

Interficietur autem novacula Mes-
foris

Balæna invisa enervata,

Equihominis qui aperuit parituras

Ex collo parientis Mustelæ faxi-
fica :

VARIANTES LECTIONES.

a Ἡπατοργὸν Seld. b Al. φάλανα. c Al. ἰπποβορέ³ τοις.

σέα δὲ πέμπτ' ὅττι Γοργόνας, δειροτομήσαι τὴν Μένουσαν, καὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῇ ἐνεγκέιν, ὅπως τῇ Ἰπποδαμείᾳ δοίη τὸτο
τὸ πρῶτον μακροτέρω, ὅπως τὴν Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀνα-
ρεθόντος, αὐτὸς ἀδελφὸς τῇ Δανάῃ συγγίνοιτο. Ταῦτα δὲ λη-
ρος, Πολυδέκτης γὰρ πρὶν ἢ γενεὰς πρότερον Ἰπποδα-
μείας. τὸ δ' ἀληθὲς ὅπως ἔχει τὴν μυθικώτερον, ἀλλη-
γορικώτερον δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς, ὅτι μὲν εἰσάγει Πολυδέ-
κτης Δανάην, ἥδ' αὖ καὶ ὁ Περσεύς. ἐπεὶ δὲ ἡ Μένουσα, ἡ γυνὴ
δοῦσα Πισίδου, τῇ Ἀθηνᾷ πρὸς χαλκὸν ἀντίειξεν, Ἀθηνᾷ
τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἐπέμψεν, ὑπογράφασα καὶ ὑποδεί-
ξασα τὴν ἐν ζωγραφίᾳ τὴν Γοργόνα φεῖν πόλιν τὴν Σάμου
Δεικτικὸν κληθεῖσαν, ὑπὸ τῇ ὑποδείξει ταῦτα αὐτῇ
ἐλθὼν δὲ φεῖν τὰς Φορκίδας, πρὸς τὸν πῶτε Περσεῖον, καὶ
τὴν Ἐννῶν, τὰς ἐκ γυναικὸς γυναικὸς, ἀδελφὰς δὲ τῆς Γοργόνας,
ἐλαβε παρ' αὐτῶν τὴν ἑνὶ ὀφθαλμῷ αὐτῶν, καὶ τὴν ἑνὶ ὀδόντα,
ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβὴν, καὶ ὁ πρὸς τὸν αὐτὸς ταῦτα
ἔδωκεν, ἕως ὁδύνησαν αὐτὴν πρὸς Νυμφῶν καὶ λαβὼν τὰ
πύργια τῆς Νυμφῶν πέδιλα, καὶ κίβισιν, ἥτοι πύργια, ἢ κίβισιν,
καὶ τὴν κυνέην τῆς Ἀθηνᾷ, καὶ τὸν Ἐρμῶν ἀδαμαντίνῳ ἄρ-
πην ἔχον, καὶ παρὰ τὴν Ἀθηνᾷ χάτοπρον, πετόμενον ἥλθεν
ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας ἐπ' ὠκεανὸν οὐσας, τὸν φεῖν πό-
λιν Ἰσθμίας, τὴν Τυρρῶν, αἵτινες δρακοντοφύλακας εἶχον κα-
φαλὰς, 3 συνὸν ὀδόντας 4 μεγάλας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτε-
ρας, αἷς ἐπίτοισι. ἔτω γοῦν πετόμενον ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν,
καὶ κοιμωμένης εὐρῶν, κρατομένη τὴν Μένουσαν ἐν τῇ χάτοπ-
τρῇ βλέπων, ὁ πρὸς αὐτῇ, ἢ γὰρ ἂν ἀπειλίσθηται ταύτῃ
ἔδωκεν αἰ δὲ λοιπὰ αὐτῆς ἀδελφαὶ Σελῶν μέγαν ἐκάκουν,
5 ἐκ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι σιεισμὸν, ἐξ
ὧν ὡς Ἀθηνᾷ, καὶ Πίνδαρον, τὸν ἀληθινὸν χαλκὸν πολ-
υκέφαλον εὐρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πύργῃ τὴν κεφαλὴν
θεῖς, καὶ κατ' ἑνὶ φέρων αὐτῇ, ἐπορεύετο ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς
Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τὴν κῆτος ἐξῆρτατο, καὶ
λαβὼν γυναικᾶ, ἔχε παῖδα Περσῆν ἐξ αὐτῆς, καὶ χαταλείπει
παρὰ Κηφείῃ τὸν δὲ Κηφῆας ἀδελφὸν, Φινέα, πρὸς μνηστέρων
Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῇ ὀφθαλμοὺς, ἀπαιδίσθησε, δέξας τὴν
Γοργόνα, αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέειρον πρὸς ἀχέρον
εὐρῶν δὲ τὴν μητέρα μὲν τὴν Δίκην πρὸς πρὸς ἀχέρον ἐν τῇ
ναυῇ δὲ Πολυδέκτῃ, ἐλθὼν φεῖν τὴν οἰκίαν τὴν Πολυδέκτου,
καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφάρων, δέξας τὴν Γοργόνα πάντας
ἐλίσσων, τὴν δὲ βασιλείαν δὲ Δίκην δίδωσι τὰ δὲ τῆς Νυμ-
φῶν πέδιλα, καὶ πῶς Ἀθηνᾷ κυνέην Ἐρμῆς παρ' αὐτῇ λαβὼν,
ποῖς ἰδίᾳς δειπνοῖς ἀπέδωκε τὴν δὲ κεφαλὴν τὴν Γοργόναν
Περσεὺς παρέχε τῇ Ἀθηνᾷ, ἢ δὲ πρὸς τὸ μέσον τὴν ἰδίαν
ἀσπίδος ταύτῃ ἐνέπηξεν· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ὅττι τὸ κόσμη,
ἢ φεῖν τὸ σῆθ³ εἶχε, ταύτῃ ἐνέπηξεν, ὅθεν ὑπὸ τὴν Γορ-

γόν³ καὶ ὁ ὀφθαλμῶν ἐκείν³ τῆς Ἀθηνᾷ κόσμη, Γορ-
γόνιον ἐκλήθη Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ, καὶ τῇ μητρὶ
Δανάῃ, ἔσπευδεν εἰς Ἀργεῖον εἰσελθεῖν πρὸς Δεῖαν Ἀκείον, Ἀκεί-
ον δὲ τὸν χρηστὸν δειδοκῶς, εἰς Πελαγονίαν ἐχώρησεν.
Τουταμίδου δὲ, τὴν Λακωνίαν βασιλέως, πένταθλον θέντος
ὅππῃ τῇ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δίσκον βαλὼν
τὸν Ἀκείον πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναρεῖ, καὶ πρὸς Δεῖαν
αὐτὸν ἔξω τὴν πόλιν πρὸς Δεῖαν Μιχαπένδην, τὸν Περσέα,
ἐλθὼν, αὐτῇ μὲν ἔδωκεν ἰδίαν βασιλείαν, τὴν Ἀργεῖον ἀρ-
χὴν, αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς πῶς Τίρυνθι κατέχευε, τὴν ἐκείν³ βα-
σιλείαν πρὸς ἐκείν³ δὲ Μίδειαν, καὶ 7 Μυκλήν, ἐν δὲ καὶ
ἐτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γυναικῶν, 8 Ἀλκίον, Σθένειον,
Ἑλλω, Μήσωνα, Ηλεκτρυῶνα, καὶ Γοργοφόντιον, τὰ ἐτέρων
ἡοῦ αὐτῇ Περσῶν καὶ λαλῶν, ὡς εἶπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ
πρὸς τὴν πάππῃ Κηφείῃ. Ἀρπίας γυναικῶν.] ληρεῖ, φλυαρεῖ,
μὴ γινώσκων τί γράφῃ, ὡς καὶ τὸ Ἡπατοργόν· ἢ γὰρ τὴν Περσέα
τὸ κῆτ³ κατέπειν, ὡς περὶ Ἡρακλέα· ὡς εἶπε δὲ, εἰνο-
βαρὼν ὁ Λυκίφρων ἐκ τῆς Ποσειδῶν πρὸς, καὶ δαρμῶ-
των, τὴν ἰσθμίαν Ἡρακλέους, * καὶ τὴν * κατ' ἑνὶ τῇ Ἡσπέρῃ κῆ-
τες, ὅππῃ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν ματῶν γυναικῶν.

839. * Ἀρπία.] γυναικῶν. * Ἀρβυλόπτερον.] ἐξῆλθε
ὅππῃ πρὸς τὴν ὑποδήματα τὴν Νυμφῶν εἶχεν· ἀρβύλη δὲ, εἰδος
ὑποδήματος. Περσεὺς κατὰ τὴν τὸν γυνὴν ἐξ Ἀθηνῶν Ἀθην-
τος γὰρ Πρῶτον, καὶ Ἀκείον· Ἀκείον Δανάῃ Δανάης καὶ
Δίος Περσεὺς· Περσέως Ἀλκίον, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀλκίον Ἀμ-
φιτρίων· Ηλεκτρυῶν Ἀλκίον· Ἀλκίον Ἡρακλῆος, καὶ
Ἰφικλῆος, ἐξ ἑῖς Ἰόλαον.

840. Θειστήρης ξυρῷ.] ἐξῆλθε.

842. Ἰπποβορέ³ τοις ὠδῖνας.] καρατομήσας τὴν Γοργό-
ναν παρὰ Περσέως, ἐκ τῆς τῆς αὐτῆς ἐξῆλθεν ἄνθρωπος
μὲν ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήρανος, * ὅσοι ἐπὶ ταύτῃ
ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ πῶ εἰπὶν.

843. Δειρόποδος γαλῆς.] τὴν γαλῆν τὴν παιδίσκης καὶ παι-
δας πλίσσης ἐκ τῆς τῆς αὐτῆς, ἢ γὰρ 9 θαλάσσια γαλῆ ἐκ τῆς τῆς αὐ-
τῆς γυναικῶν. νῦν δὲ πῶς Μένουσαν εἶπε Γοργόνα, ἀλλ' ὅτι μὲν
πῶς καρατομήσαν τεκεῖν, ὡς εἶπομεν, Χρυσάωρα, καὶ τὴν Πήρα-
νον. Μαρμαρώπιδας δὲ, ἀλλ' ὅτι τὸν ἀπὸ τῆς τῆς αὐτῆς
πῶς. Καὶ ταῦτα μὲν ὅτι τὸ δὲ ἐν ταύτῃ σίμπτῃ γυναικῶν
ἀνοήτως ἔγραψεν ὁ Λυκίφρων, εἰ μὴ π μὲν αὐτῇ βο-
θήσαντες, τὸ δὲ ἀναπληρώσαντες σκοπεῖται πῶς ὁ βολό-
μενος, ὅπως ἔχει ἐν ταύτῃ κακῶς ἢ γράφῃ φησὶ παρὰ Μενέαν,

Επὶ φέται δὲ τύρσις Κηφίδας,

καὶ τὴν Ἐρμῶν τὰ λακίσματα, καὶ τὰς δὲ πῶς πῶς, ὅτι ὁ
θαλάσσιον κύων ἐξῆλθε, χεῖρας φέρων Ἀνδρομέδαν, ἀντὶ
δὲ τὴν Ἀνδρομέδαν ὑποχάριστε λαβὼν τὴν Περσέα τὴν Ἡπατοργόν,

EMENDATIONES.

1 Ουγιάτη Bar. Grav. 2 Κίβισιν Seld. κίβισιν Bar. & Grav. sed receptam lectionem tuetur Hesychius &c. 3 Συνὸν μεγάλας ἐλίσσων Bar.
4 Μεγάλας Bar. & Grav. 5 Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν κεφαλῶν, pro ἔκ τῶν πάλαι ὀφθαλμῶν αὐτῶν, adjuvantibus MSS. 6 Δίκη Grav. 7 Μυ-
κήνας, pro Μυκλήνας, ex fide MSS. utriusque. Et Mycenæ a Perseo conditas esse testis est Strabo Geogr. lib. viii. Αἱ μὲν γὰρ Μυκλήνας τὴν
ἐκείν³ εἶπεν, ἐκείν³ αὐτῶν Περσεὺς. Et Pausanias Corinthiacis, Καὶ ἐπὶ μὲν Περσεὺς ἐγὼ Μυκλήνας οἰκίστης, ἵστασι Ἑλλῶνας. Idem Mideam
etiam condidisse fertur; Stephanus Byzantinus, Μίδεα, πόλις ἐν Ἀργεῖ, ἢ ἐν καίμῃ, ἢ πρὸς τὴν Περσέως πόλιν. Hanc Μίδεαν corrupte vocat
Codex Baroc. 8 Variant hic MSS. Codices in propriis nominibus scribendis, pro Ἑλλῶνας, omnes Ἑλλῶνας habent, quod fortasse rectius.
D: inde pro Γοργοφόντιον, Γοργοφόντιον posui etiam ex omnibus. * Hæc supplevi ex Bar. & Grav. sine quibus manca esset, & incongrua
hæc sententia. * Hoc habui ex Grav. * Hæc interseui ex Bar. & Grav. 9 Θαλάσσια, pro Θαλασσίας, ex Bar.

95

Qui effingens homines ab extrema
calce

In statuas convertendo faxis involvet,

Lucernalis fur trivagæ deductio-
nis.

Videbit etiam æstate irrigata ar-
va.

Et Asbyftæ fluvium, & humi ftra-
torum

Cubilia, foetentibus balænis con-
dormiens.

Omniaque feret Argivæ Canis gra-
tia,

Mulierperæ, triconjugis puellæ.

a *Nitro* legendum existimavit *Guil. Canterus*, *πετρίω Scaliger*. b *Al. παρῳδίας*. c *Al γῳας*. Quam lectionem habet etiam *Seld.* sed aliquis diphthongum *y* isti *v* superposuit. d *Χαμενιδας* *al.* e *Εὐνὰς Δυσόδμους* *Bar.* aliiq. f *Ταῖσιν εἰναι* *Seld.* aliiq. *Ταῖσιν εἶναι* *Stephanus Byzantinus*. Vide *Commentarios*.

84.7. Θρεψίπους γὰρ.] ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγει,
 καὶ γυναικὶ καὶ ταῖς γυναῖκα. καὶ μὲν παρομοιωμένης ἀπαιτοῦσι ὅτι
 μέλαν, κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνε[ται] ἀφ' τοῦ κεχλωδός· καὶ γυναι-
 κεύσθαι δὲ εἰ μὴ, λέγει ἐν τῷ ἰαμβικῷ. Γυναικὶ δὲ καὶ χώρας
 θρεψίπους, λέγει πάλιν Αἰγυπτιον· ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν
 θέρῃ, ἀρδεύει αὐτὴν. ὅτι διέστησι τὸ Αἰδοπιάν ἀπὸ τῆς Αἰ-
 γύπτου, πρὶν εἰσελθεῖν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ταῖς περὶ τὸ Νεῖλον, ὡς
 λέγει, ἀλλ' ἔκ ἐστι τῶτο ἀληθές. Αἰδοπιάν δὲ, ἔστιν Αἰβυσι-
 νίαν, ὡς λέγει Διονύσιος ἐν τῇ Περιεργίῃ.

848. Καὶ χαρισυνάδας.] * Μισοδόμους, ἢ Μισοδόμοις
 ῥοὶ συγκατομώμω. Η δ' ἱσοεία τοιαύτη. * Μενέλαος ἐξω-
 ρίς τοῦ Αἰγυπτον, πολὺν χρόνον ἐκεῖσε ἀγριείων, ἡδυνών-
 ἐι δ' εἰς πατρίδα ἐλούσας. ὅν ἰδούσα Εἰδοσίδα, ἢ τῇ Πρω-
 τῶς θυγάτηρ, ἐν Φάρω, φησὶ τοὺς αὐτὸν. Μενέλαος, εἰς
 ἡλ' μακρὴν τὸ τοῦ σὲ πᾶν, ἔστ μοι πατήρ ὁ θεαλάσας
 ῥωπὺς, τοῖς τοῖς 6 εἰλίω ἐκλαίνων ἐκ τῆς θεαλάσας, συγ-
 ιτάζεται τῇ Φώκῃ. λαδὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοὶ ἄρματα
 ῥων νεοδάρτων, 7 ὑπόσθιμι καὶ σὺ, καὶ 8 οἱ ἡνικάτεροι τῶν
 ῶν ἐτάρων, καὶ συγκαταλέχθητι τῇ λοιπῇ Φώκῃ, ἐλθόντα
 εἰ τῇ Πρωτῇ ἡγαγέτε, καὶ μηδὲν ποιήσεντες, τοὺς πάντα
 ῶν ὄρωντες μέλας ἐπὶ μύθῳ, τοὺς ὑπὸ, τοὺς πῦρ, τοὺς
 ῶα πεντοῖα, ἀλλὰ κατ' ἔχοντες ἐρωτήσατε, καὶ οἷς ὑμῖν
 εἰ τοῖς πάντων σαφές. συγκατομίντες γοῶν τῇ Φώκῃ,
 καὶ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἐμῶν παρὰ τοῖς Πρωτῶς
 τοῖς τῇ ὑπόπλε, καὶ πάντων, ὧν ἔχρηζον. Διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ
 ῶκῃ, 9 ἔταρ εἶπε τὸ Μισοδόμους, ἢ Μισοδόμοις Νηρσίν.

850. Τλήσειθ' ἔνεκα.] καὶ τλήσειτ' ἔνεκα. τὸ μὲν τλήσειθ' ἔνεκα Ἀπικόν, διασώζετε καὶ τὸ ἔνεκα Ἀπικῶς· τὸ δὲ τλήσειτ' ἔνεκα Φιλῆ, Ἰωνικῶς καὶ Αἰολικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ πάντες φιλοῦσιν, ὥς τὸ Λεύκιππος, ἀπηνιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῶν διασώως ἐκφέρονται, Λεύκιππος, καὶ ἀπηνιώτης.

851. Τῆς θηλύπαιδος.] ἡ Ελένης, ὡς καὶ Ομηροῦ φησὶν,
Ελένῳ μὴ τεκεῖν υἱόν, ἀλλὰ θυγατέρα ἢ Ερμιόνην, καὶ δὲ

1 *Exortio* Bar. & Grav. 2 *Ανακαταρσιν*, pro *ἀνακαταρμα*. ex MSS. omnibus. 3 *Τὴν βαθεῖαν τῆς γαστρίης κακίαν*, & *ἄχρηστον* lege cum Bar. & Grav. nisi forte malis, *τῇ βατίαν τῆς γαστρίης κακίαν* & *ἄχρηστον*, quod habet Seld. * *Βατίαν* τῇ γαστρίϊ. *ἄχρηστον* Impress. * Ex Grav. 4 *Ἰσπερὲστῃ*, pro *ἰσπερὲστῃ*, ex Seld. *ἰσπερὲστῃ* hic & supra habet Bar. * Ex Grav. 5 *Πειροχὸν*, pro *παροχόν*, ex MSS. omnibus. * Hæc adjecti ex Bar. Ultima verba agnoscit etiam Grav. 6 *Δούλου*, pro *δούλου*, ex MSS. omnibus. 7 *Τρόδισον* Grav. 8 *Οἱ γυναικῆρες*, pro *οἱ παῖδες*. Cui emendationi ansam præbuerunt MSS. Codices, qui paullo ante habebant, *σὺ δὲ γυναικῆρες παρ' ἐμοὶ δέμας* &c. Et hoc videtur ad *Homeri* mentem propius accedere, apud quem Protei filia Menelaum jubet sociorum, nom minimos nato, sed præstantissimos, & fortissimos ad Proteum capiendum sibi comites adjungere; *Odyss. N° v. ccccviu.*

9 Οὕτως lego cum MSS. ὥτε impress. absurde. Τρις, αὖτε παρὰ τοῦτον ἐνδοξασίαν αἰετοί.

Ηξεί δ' ἀλήτης εἰς Ιαπύγων στρατὸν,
 Καὶ δῶρ' ἀνάψ' παρθένῳ Σκυλητεία,
 Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγειον,
 855 Καὶ τὰς δάμαρτ' ἀσκέρας δυμαείδας.
 Ηξεί δ' Σίειν, καὶ ἁ Λακινίᾳ μυχὺς,

Tum veniet ad Japygum erro ex-
 erciturum,
 Ac dona Virgini suspendet Spolia-
 trici,
 Æneum craterem, & clypeum bu-
 bulum,
 Atque Uxoris crepidas suæ.
 Adibit etiam Sirin, & Lacinii fi-
 nus,

VARIANTES LLECTIONES.

a Al. Λακινίᾳ.

Δαίειν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ Νι-
 κόστρατον τεκεῖν, καὶ Ἐπιόλαν, καὶ Μενέλαον· ἐκ δ' Ἀλεξ-
 άνδρου οἱ πλείονες φασὶ τέσσαρας τεκεῖναι, Βένικον, Κόρυδον,
 Ἀγανον, καὶ Ἰδαῖον, * Τειάνορος.] ἢ πολυάνδρου, ὡς
 ὅπουθεν παντάλειον αὐτῷ εἶπεν. * Κόρης.] κόρη, κυρίως ἡ
 κρατὴρ καὶ παρθένος· καὶ δὲ Μολοσσίδος, καὶ καὶ ἢ κοινῶν
 συνήθειαν, κόρη, ἡ εὐμορφος, ὅπως καὶ νῦν δηλοῖ· ἢ γὰρ ἢ
 δηλούμεθα καὶ πολυάνδρου παρθένον λέγει, ἀλλ' εὐμορφον
 αὐτῷ καλεῖ.

852. Ηξεί δ' ἀλήτης.] ὁδωμένης.] ἢ ὁ Μενέλαος
 πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῆς Ιαπύγων, ἥτοι Καλαβρίας.
 2 ἢ γὰρ Μισσαυρία, καὶ Ιαπυρία, ὅτερον Σαλυντία, εἴτα
 Καλαβρία ἐκλήθη, κατὰ φωνὴν ὁ ἰσοεικὸς Δίων, ὁ τὰς Ρω-
 μαίων προέξεις συντάξας· κεῖται δ' ἡ Καλαβρία πρὸς τὴν Ἰόνιον
 κόλπον, καὶ τὴν Ἀδελίαν.

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψ'.] καὶ τῇ Ιαπυρίᾳ, ἥτοι τῇ Κα-
 λαβρίᾳ, τῇ σκυλητικῇ καὶ πολεμικῇ Ἀθλῶν δῶρα δώσει, καὶ
 κατεργάσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦ 3 ἀπὸ Τεμέσης,
 πάλαι Καλαβρίας, καὶ τὴν εὐρυτέραν, ἥτοι τὸ σάκος, καὶ
 τὰ τὴν ἑλάνης ἀπόδητα ὑποδήματα.

854. Ταμάσιον.] Τάμασσα, πόλις Καλαβρίας ἀεὶστὸν χαλ-
 κος, πρὸς ἣν φησὶν Οἰκιστής.

Εἰς 4 Τεμέσιον καὶ χαλκὸν, ἄρα δ' αἶθνα σάκος.
 Ταύτας δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, Καλαβροὶ τε, καὶ ἔτεροι 5 Τέμ-
 ψαν 6 ἐπὶ χαλκῶν, ὡς αὐτὸν αἰδόμενοι μελαποῖσσι καὶ ὀλοκλι-
 εῖαν 7 τὴν Ομήρου φωνῇ· ὁ δὲ Λυκοφρὸν ἐκ αἰδέμενός τινος
 ποιητικῶν ἐκείνων φωνῶν, εἰδὲ τὴν φωνὴν τὸν ποιητικῶν τῆς βαρ-
 βάρων αἰδῶ λογιζάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανείας, καὶ
 καὶ τὴν περὶ τὴν 7 κεῖνος τὰ ἑρφέα διδῶν, Τάμασσα,
 τὴν 8 Τέμεσσαν ἐκάλει. Βοάγειον.] ἀσπίς, ἐκ δερμα-
 τος βοῶς ἀγροῦ γυνομένη.

855. Ἀσκέρας δυμαείδας.] ἔπος ἀσκέρας τὰ ὑποδήμα-
 τα * ἢ καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρῶς καὶ
 εὐκόλως ὑποδυομένας πρὸς τοὺς πόδας. ἀσκέρας δὲ, κυρίως
 τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πλῆρα, ἥτοι τὰ ὀρτάκια, λέγει. 9 Γίνωσκε,
 10 ὁ Λυκοφρὸν, ὅτι πῶς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰγύλου κλέπτεις, ἐξ
 Ἰππώνακτος δ' ἄλλον, ὅτι πῶς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰγύλου κλέπτεις, ἐξ
 11 ἀλλομάλλως πῶς, ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο ἐγὼ τὸ σπῆν
 ποιητικῶν ἐκ οἷδα, 12 ὁ Λυκοφρὸν, ὅτι ὅτε σὺ τὴν Ἰππώ-
 νακτον κατεῖχες βίβλον, κατόπιν σου ἐσηκῶς ἐγὼ, ἐδῶκεν σὺ
 τὰς αὐτῆς λέξεις ἀναλεγομένην, 13 καὶ τὸ ἀσκέρας ἐκεῖ εὐμα-
 ρας, καὶ ἔπειτα τέθεικας, μὴ περὶ τῶν, μὴδ' εἰς τοῦτο ἔχον τὰ
 ἑρφέα· ἀλλ' ἀκεῖ πῶς φησὶν Ἰππώναξ, καὶ μάτε, ὅτι ἀσκέρας
 ἢ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πλῆρα, ἥτοι τὰ ὀρτάκια, εἴσθην,
 ὡς καὶ Ἰππώναξ,

14 Εμοὶ γὰρ ἐκ ἑδωκας ἔτε 15 τὰν χλαῖναν
 Δασείαν, ἐν χερσὶν φάρμακον 16 εἴγους,
 Οὐτ' 17 ἀσκέρας τοὺς πόδας Δασείων
 Εκευίας, ὡς μὴ μοι 18 χέμετλα γίγνηται.
 Εἴγους ὅτι 19 τὴν εἰπὴν Δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάκια
 φησὶν, εἰ δὲ χεῖρα σοὶ καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἀκούσθ' ὅτι φιλ',
 Ερμὴ Μαυρόδω, Κυλλῆνι. Καὶ μετὰ πᾶσι φησὶ,
 19 Δὸς χλαῖναν * σφύλλειν * Ἰππώνακτι,
 Καὶ κυπαρίσκον, καὶ 20 σαμβάλικα, 21 κασιόεικα,
 Καὶ χερσὶ * μοι * σατῆρας ἐξήκοντα
 22 Τοῦ νερῆρου τοῖχος.

Εἴγους πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρας τὰ ὀρτάκια πάντως λέγει.
 ἰδοὺ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῇ στήνῃ πρὸς ὑποδημάτων εἰπόν,
 καὶ πρὸς ἀσκέρας λέγει. Ηξεί δὲ Σίειν.] Σίεις, ποταμὸς Ἰτα-
 λίας, καὶ πόλις ἡ δὲ πόλις Σίεις, νῦν 23 Πολίειον λέγεται,
 ἀπὸ πόλεως καὶ αἰσῶς ἐμπόρου. Λακινίου μυχὺς.] τὸ Λακί-
 νιον, ἀκρωτήριον Κρήτης, πρὸς ὃ φησὶ καὶ Οἰκιστής,

EMENDATIONES.

1 Variant in Helenæ liberorum nominibus proferendis Codices MSS. Sed non est tanti hæc differentia, ut operose sanari debeat; nec, si id vellem facere, satis de veris eorum appellationibus constaret; ne vero officio meo in hac parte deesse videar, variationes hæc apponere non dedignabor. Scias itaque pro Εἰπὴν, MSS. utrumque Αἰπὴν legere: Αἰπὴν ἐκ Μικαῦ Grav. pro Κόρυδι, Κό-
 ρυδι Bar. & Grav. pro Ἀγανον, Ἀγανον Seld. Ἀγαν Bar. & Grav. * Hæc adjecti ex Bar. & Grav. 2 ἢ γὰρ Μισσαυρία (lege hic, & aliis
 in locis Μισσαυρία) καὶ Ιαπυρία, ὅτερον Σαλυντία, ἢ Καλαβρία ἐκλήθη, ex MSS. omnibus, nisi quod Καλαβρία habeat Seld. de quo errore,
 qui in omnibus omnium fere Auditorum Codicibus nimis frequens est, supra monui. ἢ γὰρ Μισσαυρία, καὶ Ιαπυρία, ὅτερον Βαλυντία, ἢ
 Βαλυντία ἐκλήθη Impress. corrupte. Quod autem eadem Regio appellata sit Messapia, Japygia, Calabria, & Salentina testatur, præter Dis-
 sent, quem laudavit Scholiastes, etiam Strabo, ex quorundam opinione, Geograph. lib. vi. in Italia Descriptione, ubi hæc verba habet,
 ἢ δὲ ἐκ Βριττανίᾳ περὶ τὴν εὐρυτέραν ὁδὸν εἰς τὴν Τάμασσαν ἐκ τῶν μὲν ἔστιν ἡμεῖς, τὴν δὲ μὲν ποιεῖ τὴν εὐρυτέραν χερσὶν, ἢ Μισσαυρία τε, καὶ Ιαπυρία,
 καὶ Καλαβρία, καὶ Σαλυντία κοινῶς οἱ πολλοὶ προσκαλοῦνται. 3 Ἀπὸ Τεμέσης, pro ἀπὸ τῆς μέσης, ex Bar. 4 Αἰ. Τεμέσιον. 5 Τέμψαν, pro Τεμί-
 σαν, ex Seld. Latini enim Tempfam dixerunt, quam Græci Temesam, Plinio teste, cujus hæc sunt verba, Oppidum Tempfa, à Græcis Te-
 mese dictum Ptolomæus quoque libro tertio, Tempfam vocat, ut observavit Jos. Vadianus Helverius, in Commentariis ad librum se-
 cundum Pomponii Mela. 6 Ἐπὶ χαλκῶν, pro ἐπὶ χαλκοῖς, ex MSS. utroque. 7 Κεῖνος πάλαι τερψίαν Seld. Κεῖνος πάλαι τερψίαν διδῶν Im-
 press. Lectio nostra ex Bar. desumpta est. Cæterum hoc Proverbium vulgo sic, Κεῖνος τερψίαν ἀπὸ τῆς. Vide Hesychium, Sudam, & Col-
 lectanea ex Tarrhae, Didymo. &c. 8 Τέμεσαν, pro Τέμεσαν, ex emendatione Nic. Gerbelii. * Hanc vocem, quam à cæteris excidisse fe-
 quentia ostendunt, recuperavi ex Grav. 9 Hæc paullo post occurrant in Impress. usque ad ὡς καὶ Ἰππώναξ, Ego vero in suum locum
 reduxi, sequutus Bar. 10 ὁ Λυκοφρὸν, pro ὁ Λυκοφρὸν, ut sit vocandi casus, nisi malis ita scribere, ὅτι ὁ Λυκοφρὸν, & deinde in
 tertia persona cætera proferre, quod facere potes auctoritate Barocciani Codicis. 11 Ἄλλω ἄλλως Bar. quod equidem malim, monstro-
 sa enim videntur, & Græcis auribus absorta huiusmodi composita. 12 ὁ Λυκοφρὸν, pro ὁ Λυκοφρὸν, ex Bar. 13 Hæc sic legocum
 Bar. & Grav. quæ in Impressis hoc modo extabant, ὡς καὶ Ἰππώναξ ἀσκέρας ὑποδήματα λέγει, καὶ περὶ σημάτων πάλαι, ἢ τὰ ὀρτάκια. Cætera
 defunt. 14 Hos Hippocratis versus, qui prius confusi extabant, in ordinem digessi. 15 Χλαῖναν Impress. χλαῖνον Bar. & Grav. 16 Πί-
 ρους Bar. & Grav. ἢ πῶς Impress. 17 Λακινίᾳ Seld. deinde Σατῆρας idem, pro quo Bar. habet φησὶν. 18 Χιμαρῶν γίγνηται Bar. Ibid. γίγνηται
 Seld. 19 Et hos versus digessi in ordinem. * Ex Seld. 20 Σαμβάλικα, pro σαμβάλικα, ex Seld. nam Σαμβάλικα, τὰ σάμβάλικα, teste He-
 sychio. Σαμβάλικα Bar. & Grav. σαμβάλικα Seld. 21 Κασιόεικα MSS. omnes. * Ex Bar. ad metrum supplendum. Et huic voci alia
 minus superposuit Seld. 22 Τοῦ νερῆρου, pro νερῆρου, ex Seld. 23 Σίειν Impress. Πόλιον MSS. Ego reposui Πακίον· nam Siris postea Po-
 lium dicta. Stephanus Byzantinus, Πόλιον, πόλις Ἰταλίας, ἢ περὶ τῶν Σίειν καλεῖται. Idem in v. Σίειν, causam huius nominis ait esse,
 quod ibi dedicatum fuerit Minervæ Πακιάδῃ, simulacrum: Σίειν, πόλις Ἰταλίας, πάλαι τὴν Μισσαυρίαν καὶ σάμβάλικα καὶ σατῆρας δὲ καὶ Πό-
 λιον, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Πακιάδῃ Ἀθλῶν. Quod confirmat Strabo Geogr. lib. vi. quem videtis.

* Kai

Εν οἷσι πόρπης ὄρχατον τούξῃ θεᾷ

Οπλοσμία φυτοῖσιν ἐξοκημύρον.

Γυναιξὶ ^a δ' ἔσαι τεθμός ἐγχώροις αἰεὶ

⁸⁶⁰ Πενθεῖν ^b εἰνάπηχυν, Αἰακοῦ τέτον,

Καὶ Δωρίδος, ^c πρηνήρα ^d δαίε μάχης.

Καὶ μήτε χρυσῷ φαίδρα καλλιῦνν ῥέθῃ,

Μήθ' ἀδροπλώους ἀμφιδάλλεαδ' πέπλους

^e Κάλχη φορυκτῆς, ἔνεκα ^f θεᾷ θεός

⁸⁶⁵ ^g Χέρσου μέγαν σόρθυγα δωρεῖ ^h κτίσαι.

Ἡξὶ δὲ τῶρου γυμνάδας κακοξένους

ⁱ Πάλης κονίστρας, ὅν τε ^k Κωλῶπις τεκνοῖ

Αλεντία, ^l κρείσσα ^m Λογγέρου μυχῶν,

Αρπης Κρόνα πύδημα, Κογχείας ⁿ θ' ὕδωρ

Ubi Juvenca hortum Deæ faciet

Hoplismiæ plantis exornatum.

Mulieribus autem indigenis mos
erit semper

Lugere novemcubitalem, ab Æa-
co tertium,

Et Doride, bellicæ fulmen pugnae.

Nec vel auro nitida decorare cor-
pora,

Vel molles vestes circumdare

Purpura tinctas : quoniam Deæ
Dea

Magnum terræ cacumen dabit ha-
bitandum.

Adibit deinde Tauri gymnasticas
inhospitas

Luctæ Palæstras, quem Colotis
genuit

Alentia, regina specuum Lon-
guri ;

Falcis Saturniæ saltum, & aquam
Concheæ

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. τ'. ^b Εἰνάπηχυν Bar. ^c Πρηνήρα Seld. ^d Δαίε Seld. ^e αἰεὶ al. ^f Al. καλχη. ^g Χέρσου al. ^h Κτίσαι Bar. ⁱ Πάλης Seld. ^k Al. Κωλῶπις. ^l Κρείσσα Seld. ^m Λογγέρου Bar. ⁿ Hanc particulam non agnoscit Seld.

ⁱ Καὶ τὸ πῶλῶν τὸ Λακίνοιον, ἔσθ' ὁ πύκλις
Αἴγων ὀγδῶκοντα μάνθ' κατεδύσατο μάσδας.
Λακίνοιον ὃ ἐκλήθη, ὑπὸ Λακινίᾳ Κροτωνιάτῃ.

857. Εν οἷσι πόρπης.] εν οἷσισι τόποις, τῆς αἰεὶ Κρό-
τωνια δολορόπῃ, ἢ Θέπῃς κῆπον τῇ Ηρᾷ ἀναθήσει, αἱ δὲ
² γυναικες ἐγχώροις ἐκ νόμου αἰεὶ ἐκεῖ ἔσονται μελαμοφόροι,
καὶ ὃ ἐννέαπηχυν Αχίλλεα δακρύουσαι, οὐπὶνθ' ἔνεκα ἢ Ζεὺς
Θέπῃς τῇ Διᾷ Ηρᾷ δωρεῖ καὶ ἀναθήσει ὃ μέγαν σόρθυγα τ'
χέρσου, εν τῷ κτίσαι ὄρχατον. Ορχατον.] σίχον, τάξιν.
Διὸ δὲ τὸ εἰπεῖν ἐξοκημύρον καὶ κακομημύρον φυτοῖς ὄρχα-
τον, δηλοῖ ὃ κῆπον.

858. Οπλοσμία.] Ηρας δῆλῃςτον, πρηνήρας εν Ηλιδί,
πύκλῃ τ' Πελοποννήσῃ καὶ Τειρεσίᾳ.

859. Τεθμός.] ὁ νόμος, ἐκ τ' τέθειμαι, τέθεισαι,
τῆς τεθῆται, τῆς τεθμός.

860, 861. Εἰνάπηχυν.] ἐννέα πηχῶν λέγει μί-
κροθ' ἔχειν ὃ Αχίλλεα. Αἰακῷ τέτον, καὶ Δωρίδος.] ὃ
ἐκγονον Αἰακῷ ὃ τέτον, καὶ Δωρίδος. Αἰακῷ γὰρ καὶ Ενδιδῷ
Πηλεὺς, Πηλεὺς καὶ Θέπῃς Αχίλλεος, καὶ πάλιν μυτιόθεν,
Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέπῃς, Θέπῃς καὶ Πηλεὺς Αχίλλεος.
Πρηνήρα μάχης.] ὃ 4 σφοδρὸν καὶ ἀλέπτρον ἀνέμον τ' πο-
λέμον.

862. Ρέθῃ.] κυρίως τὸ πρὸς ὥπον, παρὰ τὸ ῥέθον τὰ
ῥέθῃ δὲ αὐτῷ φαίνεσθαι, νῦν δὲ κατὰ χρῆσιν πάντα τὰ μέλη
ῥέθῃ εἴπιν.

863. * Αἰετοπύγῃς.] πρηνήρας, πρηνήρας, σπικῆς. *

864. Κάλχη φορυκτῆς.] πορφύρα βεβαμμένη κυρίως, νῦν
ὃ τὸς ἀπλῶς βεβαμμένης ἀπὸ πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποι-
μημένης, καὶ πλουμαεικῆς λέγει. Κάλχη δὲ, ἢ 5 πορφύρα,
ὅθεν ὁ κόγχῃ, καὶ ἡ κογχήλη ἀρέθῃ.

865. Σόρθυγα.] * ὁξυτήρα, * ἀμωπτήριον τῷ 6 Κρό-
τωνθ' λέγει ὃ τὸ Λακίνοιον.

866. Ἡξὶ δὲ τῶρου.] ὁξυτήριον δὲ ὁ Μενέλαος καὶ
αἰεὶ ὃ Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαιστραὶ τ' Ερυκθ' τ' ξηνοκλήνῃ,
τ' ὑπὸ Αφροδίτης καὶ Ποσειδῶνθ', ἀφ' ὃ καὶ ὁ τόπος Ερυξ
ἐκλήθη. παλαιστρῶν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ ἔτι τὸς
ξένους ἀναερῶντα, Ηρακλῆς διερχόμενος καὶ πένταθλῆσας αὐ-
τὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμινισε, καὶ ἔτι ἀνείλεν αὐτόν.
Ερυξ δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον ὃ τ' Ερυκα φησὶ, ἀπὸ
τὸ θυμικόν, καὶ γυναικίον.

867. Κωλῶπις.] ἢ Αφροδίτῃ * εν Κύπρῳ. * Κωλῶπις
ὃ ἐκλήθη, ὅπου πῆς νεανίας ὑπὸ ληστῶν, ἢ ὑπὸ τ' τυράννου
καταχρῆσθαι, ἐκ τῶν κώλων, ἢτοι ἐκ τῶν 7 ἀκρομυείων καὶ τ'
χρῆσθαι, ἐκ τῶν ἢ δὲ θυράτῃ, ἢ τ' ἀρχαλῆσθ', ἢ τ' τυράννου,
ἐραδῆσαι αὐτῷ, ἀπέλυσεν αὐτόν, μυγίστα τέτρωδ' ὃ Αφροδίτης
ἔσθ' Κωλῶπιδος ἰδρύσασθαι, εἰς εὐχαιεῖσθαι αὐτῆς, ὅπου δεδεμμένον
ὄντα ἐκ τ' κώλων ἐξέσασθαι. Κωλῆς δὲ λέγει καὶ ἡ ἀορνίς γῆ.

868. Αλεντία.] ἢ εν Αλντι, ποταμῷ Κολοφῶνθ', πρην-
μύρῃ ἐκείνῃ γὰρ ἔσθ' αὐτῆς ὄντι. * Λογγέρος, λίμνη Σικελίας. *

869. Αρπης.] ἄρπη, ἢτοι δρέπανον, καὶ ἡ Φαιακία, ἢ
Κέρκυρα, καὶ ἡ Σικελία λέγει. ἢ μὲν Κέρκυρα, ὅπου ἰὺ ἐκεῖ
κακρυμμένον τὸ δρέπανον, μετ' ὃ ὁ Ζεὺς τ' Κρόνον ἐξέτεμνεν,

EMENDATIONES.

¹ Versus hos ex Theocriti quarto Idyllio restitui, quos Impress. & MSS. Codd. hoc modo mutilarunt & corruperunt : καὶ ποτ' (καὶ τ'
ποτ' MSS.) ὁ αἰεὶ τ' λακίνοιον, ὅπου ὁ πύκλις Αἴγων (ἄγῃα Bar.) ὀγδῶκοντα (ὀγδῶκοντα Bar. ὀγδῶκοντα Seld.) μάνθ' κατεδύσατο (κατεδύσατο Seld.)
κατεδύσατο Bar.) μάχης (μάχης Bar.) ² Γυναικες καὶ ἐγχώροις ceteri Codd. habent : Ego vero καὶ deleui, quod sit superfluum, & sensum
Auctoris pervertat. * Ex Bar. ³ Τέτον, καὶ Δωρίδος, pro καὶ τέτον Δωρίδος. &c. ⁴ Σόρθυγα, pro σφῆρα. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav.
nisi quod ἀετοπύγῃς posuerim pro ἀετοπύγῃς. ⁵ Πορνήρα, pro πορνήρας, ex Seld. * Ex Bar. & Grav. ⁶ Κρότωνθ', pro Κρότωνθ'.
ex Bar. & Grav. & emendatione Nic. Gerbelii. Ceterum de Lacinio promontorio, si de hac mutatione dubites, vide Commentarios
nostros. * Ex Grav. ⁷ Ακρῆσιον Bar. & Grav. ⁸ Pro καὶ, posui καὶ, ex MSS. utroque. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav.

870^a Κάμψας, Γονύσαν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,

Καὶ θρηγχαίνου σπικόν^b ὠμψοῦ λύκου,

Ὀν Κρητέως ἀμναμῶ, ὀρμίσας σκάφῶ,

Εδείμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.

^c Κρόκαϊ ἢ Μινυῶν δὺλιπῇ^d σεληγίσματα

875 Τηξῆσιν, ἄλμης ὄδδ' ἐφοιδάζει κλύδων,

Οὐδ' ὀμβρία σμήχου δῶλαιον νιφάς.

Ἄλλους ἢ Σίνες, οἱ τε^e Τυχεύρων πέλας

Ambiens, Gonufamque, & arva Si-
canorum,

Et ferinam induti Lupi crudelis
templum,

Quod Crethei Nepos, appulsa na-
ve,

Cum quinquaginta navium fabris
extruxit.

Litora verò pingua Minyarum
strigmenta

Servant, nec vel maris expurgat
æstus,

Vel pluvia diu nix extergens.

Alios litora, faxaque juxta

VARIANTES LECTIONES.

^a Κάμψας Bar. ^b Al. ὠμψοῦ. ^c Κρόκαϊ Bar. Κρόκαϊ Μινυῶν δ' ἐδὲ λῆν Seld. Μινυῶν Bar. Sed isti eadem, ut videtur, manus superposuit. ^d Σεληγίσματα Bar. alique. σεληγίσματα al. ^e Al. Τυχεύρων. al. Τυχεύρων.

ἢ τὸ δρέπανον, ὅσῳ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, τέμνειν τὰς σάχους. Δρέπανον δὲ, ἢ Σικελία, ὅπ' ἐκεῖ λῶν τὸ δρέπανον, μετ' ἧς ἔσαν δὲ Κρόνος ἐξέτεμε, κἀν περ ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον ὅδ' ἐξ Σικελίης ζῆλον καλεῖται μέμνηται ἢ καὶ Καλλιμάχῳ ἐν δευτέρῳ Αἰπῶν.

870. Γονύσαν.] ἐστὶ καὶ πόλις Θεσσαλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ἣ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος.

871. Καὶ θρηγχαίνου σπικόν.] ὑπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἥτοι παρελθὼν, ὁ Μενέλαος, καὶ τὸ σπικόν καὶ τὸ νάον τῷ θρηγχαίνου Ἡρακλέους, ἡγοῦν τῷ ἐνδεδυμῶνι τῷ λεοντῶν τῷ Ἡρακλεῖ νάον περὶ Σύρπιν τῷ Λιβύης Ιάσων ἐδεύματο, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετ' ὃν δὴ τελευτῶν ἀγῶνας ἐκείσε· εἰς γὰρ τῷ Σύρπιν ἐμπιστύντες, αὐτὸ τὸ ἔξ' ἀδατον τῶν δαλασάν, καὶ μὴ δύναντες πλην αὐτῶν, ἄραντες ἐπ' ὧν τῷ Ἀργῶ, δώδεκα ἡμέρας ἐπορεύοντο αὐτὸ τῷ ἐρήμῳ Λιβύης, ὡς φησὶ Πίνδαρος· τῇ δωδεκάτῃ δὲ πρὸς ἐτέραν δαλασάν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτῶν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λυσάμενοι περὶ τῷ ἐκείσε δαλασάν, νάον ἐκίσαν ὃν εἶπον περὶ Ἡρακλεῖ, ἐν ἣ δαλασῇ ὁ δαπνυμῶνις ἰδρῶς ἦν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις μέχει νῦν δίκην ἐλάει σίλβῃ, μήτε ὑπὸ τῷ τῷ δαλασῇ κλύδων, μήτε ὑπὸ ὀμβρίων καταιερίων.

872. Ὀν Κρητέως ἀμναμῶ ὀρμίσας.] ὄντινα νάον τῷ Ἡρακλεῖ ἐδεύμα καὶ ἐκίσαν σὺν ταῖς ν' Ἀργοναύταις ὁ ἀμναμῶς καὶ ὑπόγονος τοῦ Κρητέως Ιάσων, ὀρμίσας καὶ ἐλλιμνί-
σας ἐκείσε, δηλονότι τὸ σκάφῳ, ἥτοι τῷ ναυῷ, τῷ Ἀργῶ ἀμναμῶς δὲ καὶ ὑπόγονος Κρητέως ἢ ὁ Ιάσων ὅπως. Σαλ-
μωνέως καὶ Αἰακίδης² θυγάτηρ Τυρῶ· Τυρὸς καὶ Ποσει-
δῶν³ Πελίας, καὶ Νηλεὺς· Τυρὸς δὲ 4 τῷ αὐτῷ, καὶ Κρητέως Αἰσῶν, 5 Αἰακίδης, Φένης· Αἰσῶν καὶ Πολυμή-
δης, 6 Αἰτωλὺς, ἢ κατὰ πινος Ἀργῆς, ἢ 6 Σχερῶς, Ιά-
σων. Τῶν δὲ τῷ Ἀργοναυτῶν ἰσοείαν πατάτας λίαν ὅπως
εἶπον. Λόγῳ.] λίμνη Σικελίας. Γονύσα δὲ ὅτι καὶ

πόλις Θεσσαλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας.

874. Κρόκαϊ.] οἱ αἰγιατοὶ, ὅδ' ἐπὶ τῷ κρόκῳ κύνει· ψυχροὶ γὰρ, ἡ περὶ ὁ βυθός. Κρόκαϊ δὲ Μινυῶν.] ὅπως συντάσσεται. Ὀν πινος νάον σὺν ταῖς ν' ἐδέχθη. Αἱ κρόκαϊ καὶ αἱ ψάμμοι καὶ οἱ αἰγιατοὶ τῷ δαλασῇ, δηλονότι τῷ ἐκεί, τῷ περὶ καὶ φυλάσσουσι τὰ ἐλπίη καὶ λιπαρὰ σεληγίσματα, καὶ τὰς ἑρπύς τῷ Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, ἐδὲ φοιδάζει καὶ πλάθει ὁ κλύδων, ἐπὶ ἢ ὀμβρία σαζὼν σμήχου καὶ καταιερίσας δῶλαιον καὶ 7 πο-
λὺν χρόνον. Μινυῶν.] ἦν Ἀργοναυτῶν, ὅπ' οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενῶν τῷ Μινυαίου ἵσαν· δύο δὲ Ὀρχομενοί, 8 ὅ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, ἔσθ' ὁ Μινυεύς· καὶ ὁ πολύμαλλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ τῷ τῷ Ὀρχομενῶν Μινυεύς 9 ἔσθ' ἐκλή-
θη ὑπὸ Μινυῶν, τῷ Ποσειδῶνι παῖδες καὶ Καλλιέως τῆς Ὀκείας θυγατρός· ἐπερ Μινυῶν καὶ Τειτογενίας, τῆς Αἰόλης, οἱ πλείους ἦν Ἀργοναυτῶν· αἰετοὶ δὲ ἰπποκοὶ οἱ Ὀρχομενοί, Ἐργίῳ γὰρ ἰππῳ Θεαίους νικήτας, φέρω ὑποτελείς ἔργον, Ἡρακλῆς δὲ αὐτὸς ἠλδοτέρων. Εὐλιπὴ σεληγίσματα.] οἱ λιπαροὶ 10 ἰδρῶτες, ὁ ἑρπύς, τὰ δαπνύσματα· σεληγίς γὰρ, 11 τὰ τεύχεα, οἷς ἐν ταῖς βαλανείαις τελεῖσθαι, τῷ ἑρπύον 12 ἐκτέλει. Πολλὰ εἰπόν ὁ Λυκόφρων περὶ Μενέλαου, περὶ τῷ Ἀντίνοῳ ὡς ἐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκῳ φησὶ καὶ 13 Ερυ-
μάνθῳ, οἱ καὶ τῷ Μενέλαῳ πλέοντες, ναυαγῆσαντες ἐξήλ-
θον περὶ τῷ Κρήτῳ, καὶ ἐκ ἐπὶ ἐπείδησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν,
ἀλλ' ὥκησαν ἐν Κρήτῃ τῷ ἀπ' αὐτῶν Ἀντίνοειδῶν λόφον κληθέντα. 14 Λυσίμαχος δὲ ἐν περὶ τῷ Νέστον ὅπως
λέγει· “Γλαύκῳ, Αἰακῶν, ἰπποκόχῳ, οἱ Ἀντίνοειδαι,
“ παρ' 15 Αἰακίδῃ, 16 βασιλεῖ Λιβύης, ὥκησαν, μὴ βελό-
“ μανι σιωοικεῖν τοῖς τῷ Ἰλίον πορθέσασιν, οἱ μετ' ἱκανόν
“ χρόνον τῷ μετὰ 17 Κυβέλης καὶ δαλασῇ Ἀντίνοειδῶν
“ λόφον ἐκίσαν, καὶ ὥκησαν.

877. Ἄλλους ἢ Σίνες.] περὶ τῶν 18 Θεσσαλῶν φησὶ, Γουμῶν, Περόν, καὶ Εὐρυπύλῳ, ὅπ' τὰς αἰλῆς δὲ αἰάζουσι καὶ ἀπλῶς οἱ Σίνες καὶ οἱ αἰγιατοὶ, οἱ τε μύρμηκες καὶ

EMENDATIONES.

1 ὁ Ιάσων ὅπως· Σαλμωνέως, pro ὁ Ιάσων, ὅπως Σαλμωνέως, ope MSS omnium, & Nic. Gerbelii. 2 θυγάτηρ, pro θυγατρίσ, ex Grav. & emendatione Nic. Gerbelii. 3 Πελίας, pro Πηλεὺς, ex Seld. & emendatione Gerbelii. Peleus enim Aëci & Endeidos Nymphæ filius erat; Pelias vero, Iasonis avunculus, Neptuni. 4 τῷ αὐτῷ Grav. 5 Αἰακίδης δὲ Φένης Impress. Ego illud δὲ deleui, & post Αἰακίδης (pro quo Αἰακίδης Grav. Αἰακίδης Bar.) comma posui, ope Bar. & Grav. 6 Σχερῶς Bar. Σκάφης Seld. Σκάφης Grav. 7 Πολυμήδης MSS. omnes. 8 ὁ, τε ἐν Βοιωτίᾳ reposui, pro ὅτι Βοιωτῇ, ex Bar. ὅτι, ἐν Βοιωτίᾳ Seld. ὅτι ἐν Βοιωτίᾳ Grav. idque reposuit Gerbelius, ex Homeri & Apollonii Interpretibus: Minyas enim in Bœotiam irrumpens, Thebis conterminum Orchomenon condidit, à quo & Minyæum appellatum Homero. Deinde, putat idem Gerbelius, legendum esse πολύμαλλος, quod habent MSS. omnes. Nam alterum Orchomenon, Arcadia urbem, πολύμαλλος vocavit Homerus, à pecorum abundantia. Quod si quis à lana πολύμαλλος, ut apud Pindarum χρυσόμαλλος, legere maluerit, cum eo sine non magnopere contenderim. Attamen Homericum πολύμαλλος mihi videtur suavius, & Ομηρικώτερον. Poetæ Scholiastes etiam tertium Orchomenon, Thessaliæ urbem, adjicit. 9 ὅπως Grav. 10 ἰδρῶτες, pro ἰδρῶται, ex Seld. itaque legendum esse coniecerat Gerbelius. 11 τὰ τεύχεα Bar. & Grav. 12 ἐκτέλει, pro ἐξέρχεται, ex MSS. omnibus. 13 Ερυμάνθ Seld. 14 Λυσίμαχος, pro Σύνμαχος, ex MSS. omnibus. 15 Αἰακίδης Bar. & Grav. 16 βασιλεῖ, pro βασιλεῖς, ex MSS. omnibus. 17 Κρήνης Bar. & Grav. 18 Θεσσαλῶν, pro Θεσσαλῶν, ex Seld. & Grav. Θεσσαλῶν Bar. Cæterum vult Scholiastes, Lycophronem jam pergere ad enarrationem casuum variorum, & infortuniorum, quibus Guneus, Prothous, & Eurypylus, Thessaliæ oriundi, affecti erant.

περὶ δαλασῇ

Μύρμηκες^a ἀιάζουσιν ἐκβεβρασμένους
 Ερημον εἰς Ἀτλαντὶ οἰκηθῆμεν,
 880^b Θρυλιγμάτων^c δέρβοισι^d περυσσηρότας·
 Μόψον^e Τिताίωνειον ἔνθα^f ναύαται
 Θωόντα^g ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕψι
 Κρηπίδι^h δ' ὀνέσῃλωσαν Ἀργώου δορὺς
 ἰ Κλαδὲν^k πέτδυσον, νερτέρων κήμυλιον,
 885^l Αὐσίγδα, ^m Κινύφει^o λὺ τέγων ρόος
 Ναυμοῖς λιπαίνε· τῷ δ' Ἐννεύω γόνω,

Teuchira lugebunt in Atlantis
 Desertum ejectos diverforium,
 Fragmentorum puncturis corrugatos :
 Ubi Mopsium nautæ Titæronium
 Mortuum sepelierunt, & supra sepulcralem
 Crepidinem erexerunt Argoæ navis
 Fractam tabulam, inferorum donarium,
 Apud Aufigda, quam Cinnypheus humectans fluvius
 Aquis fœcundat : Nereique filio,

VARIANTES LECTIONES.

^a Αἰέετιν Seld. ^b Θρυλιγμάτων MSS. uterque, & alii. ^c Διέρβοισι Bar. alii. ^d Περυσσηρότας Bar. ^e Τίταίωνειον Bar. alii. ^f Ναυότα Seld. alii. ^g Ταρχύσαντο Seld. ^h ὀνέσῃλω Bar. ⁱ Κλαδὲν Bar. ^k Πέτδυσον MSS. uterque, & eandem lectionem in Scholiis recinent. ^l Αὐσίγδα. Malim Αὐσίγδα. ^m Κινύφει MSS. uterque.

παρδαλάσαι πέτται, αἱ πέλας καὶ πλησίον τοῦ Τευχεῖων, ἡπερ ἐστὶ πόλις Λιβύης· ὁρμήσας δὲ αὐτὰς πᾶσι παρόντας; ἐκβεβρασμένους καὶ ἐκβέντας ὑπὸ τῇ θαλάσῃ εἰς τὸ ἔρημον οἰκηθῆμεν τῷ Ἀτλαντῷ, ἡτοι τῷ Λιβύῳ ἐκείθεντας δὲ, ποταπὸς; περυσσηρότας καὶ διεσπασμένους δέρβοισι καὶ σάμασι θρυλιγμάτων καὶ συστειμμάτων, ἀντὶ τῷ εἰπεῖν θρυλιγμάτων καὶ συστειμμάτων δέρβων καὶ σωμάτων, ἀντιπρόσθετος εἶπε. * Ἀλλὰ δὲ δίνεις.] τῷ Κυρῶνι πόλιν, Ἀπολλωνίαν, καὶ Τεύχερα· ἢ τῷ Κυρῶνι, χωρίον τῷ Λιβύῳ ἐστὶ, ὡς καὶ ἡ Φάρος. *

879. ² Ἀτλαντὸς οἰκηθῆμεν.] τῷ Λιβύῳ λέγει· Ἀτλας γὰρ μαθηματικὸς ὡς Λίβυς ἀνὴρ, ὃς εἰς ὅσον ὑψηλὸν ἀνερχόμενος ὡρὸς ἀκρεβέστεραν κλάσκαπλιν τῶν ἀστέρων, καὶ ποτὲ ὡρασφαλεῖς, κατέπεσεν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ ὑποκειμένην θαλάσσαν, καὶ ἀνῆλθεν, ὅθεν ἀπ' αὐτῶν τό, τε ὅρος, καὶ τὸ πᾶν Ἀτλαντῶν ἐκλήθη. Πολύειδος δ' ὁ διδυμοποιὸς τῷ Ἀτλαντῷ τῶτον περιμήναι Λίβυ φησὶν, καὶ μαθηματικὸν, ὡς πάλιν ὁ δὲ Περσέας, δειξάμενος αὐτῷ τὴν Γοργόνα, λέγει τὸ μὴ εἶναι αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾷν αὐτὸν τίς εἴη. τότε καὶ τῷ Ἀτλαντῷ ὡς Εὐάρετος καὶ τὰς λοιπὰς, καὶ κατὰ τὸν Πολύειδον. * Ἐρημον δὲ τὸ Ἀτλαντὸς οἰκηθῆμεν, ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύς. *

881. Μόψον Τिताίωνειον.] ἐνθα περὶ ποτὲ θανόντα τῷ Μόψον, τὸν ὑπὸ Τिताίωνειον πόλιν, ταρχύσαντες οἱ Ἀργοναῖται, ἀνεσῆλάν τε καὶ δίκην σῆλης ἔσθσαν τυμβείαν κρηπίδα καὶ βῆλιν, καὶ σῆμα ὑπὸ τῷ Ἀργῷ δορὺς καὶ τῷ Ἀργῷ ξύλῳ, πέτευσον καὶ σάνίδα κλαδὲν, ἡτοι κόπλιν τετρασμένῳ, ἀνεσῆλσαν δὲ αὐτὸ, κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν ποὺ δ' ἀνεσῆλσαν; περὶ τῷ Αὐσίγδα, πόλιν Λιβύης, λυπητὰ Αὐσίγδα ὡς ἀρετὴ ὁ Κίνυφος ποταμός. Τῷ δ' Ἐννεύω γόνω ἕτας σὺνταξον. Ἐνθα ποτὲ τῷ Μόψον οἱ Ἀργοναῖται ἔδωκαν, ἢ δὲ Κολχὴς Μήδεια τῷ Νηρέω υἱῷ, Τείτωνι, παρέχε πλατυὴν κρατῆρα, κεκροτημένην καὶ εἰργασμένην χρυσῷ· τίνοντο γὰρ παρὲς τῷ Τείτωνι; δειξάμενος τῷ πλοῦ, καὶ ὅπου; λέγει τῶν γενῶν πετῶν ὁ Τίφης, κυβερνήτης ὢν τῷ Ἀργῷ, ἀφραυσον αὐτῷ λευκὴν σάκκον, καὶ τότε αὐτὸς καὶ εἴπῃ ὁ θαλασσοποιὸς δῖμορφοι θεοὶ, ἦγον ὁ Τρίτων, τὰς ἑλ-

λιντας τὰ 4 κράτη λαβεῖν τῇ χώρῃ, ἡτοι κυβεῖν τῇ Λιβύῃ, ὅταν ἀγέτης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπην καὶ ἀντίστροφον τὸ δώρον, ἡτοι τὸν κρατῆρα, * ὁρῶν καὶ παρὰ τῇ ἑλλωι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ σπέρσας τῷ πατρίδῃ, ἡτοι τῷ Λιβύῳ τὰς δ' εὐχὰς, ἡτοι τὰς λόγους, τῷ Τρίτωνι φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψαντες τὸ κλέος καὶ κήρυμα, ἡτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσάτοις μυχοῖς ἀφαντον. 5 Ἐν τῇ Κυρῶνι.] ἐν τῇ πνι γῇ Λιβυκῇ, Γουῖα, Περσέας, καὶ Εὐρύπυλον, ὁ Βορρῆας πνέων ἐκέρσας πᾶσι τοῖς αὐτῶν ναύταις. Μόψον Τिताίωνειον.] ὁ Μόψον ἕτος εἰς τῷ Ἀργοναυτῶν λῶ, ὡς Ἀμπύκος καὶ Χλωρίδης τῷ Ὀρχομένῳ. ὁ δ' Ἀμπύκος, ὡς Τिताίωνειον, ἀπ' αὐτῶν καὶ πόλις, ὡς καὶ Ἡσιόδῳ,

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τिताίωνειον, ὅσον Ἀρηον. ἕτος ὁ Μόψον τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῆλθεν ὑπὸ ὅρου ἐν Λιβύῃ, ἐνθα δάψαντες αὐτὸν οἱ Ἀργοναῖται, οἱ ἐταῖροι αὐτοῦ, ἐπῆσαν ἐπ' αὐτὸν τὰς τὰς αὐτοῦ κόπλιν, ἢ σάνίδα, ἐκ τῆς Ἀργού. καὶ ὁ μὲν Μόψον ἕτος, ὁ δ' Ἀμπύκος καὶ Χλωρίδης, ἐν Λιβύῃ κείται, εἰς ὃν τῶν Ἀργοναυτῶν· ὁ δὲ τῷ Ἀπίλλωνι ὡς Μόψον καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τηέως, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας· πνὲς δὲ φασὶν, ἐν Κιλικίᾳ.

883. Ἀργῷ δορὺς.] Ἀργῷ ἐκλήθη ἡ τῇ Ἰάσωνι ναὺς, ἢ ὅπου, κατὰ Ἀπολλωνίον, Ἀργὸς αὐτῷ ἐναυπηγήσεν, ὁ Εὐάρετος, ἢ Ἀλέξιορος υἱός· ἢ ὅπου ἐν Ἀργῇ ἐναυπηγήθη, ὡς φησὶν Ἡγήτανδρος ὁ Σαλαμίνιος.

885. Αὐσίγδα.] πόλις Λιβύης, ὡς παρὰ τῷ Κίνυφῳ ποταμῷ. Φασὶν ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Ἀργὸς εἰς τῷ Σύρτιν ἐνέπεσεν, ἀφραυσὶ δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τῷ ἐκπλου Τρίτωνι, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ὁπρᾶνεις, ὡς ἔγνωσεν αὐτὸς, ὃ ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ὑπὸ τῶν πατέρων λαφύρων.

886. Νηρέας γόνω Τρίτωνι.] Ἀλέξανδρος φησὶν Εὐρύπυλον, καὶ Τρίωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελανοῦς τῷ παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος γήμας Στεροπλῷ τῷ Ἰλίῳ * θυγατέρα, * Πασιφάης δὲ ἀδελφῷ, γόνω δ' Ὀλύκων καὶ Λεύχππον, ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ὡς Κυρῶν. Ὁ δὲ Τρίτων τὰ μὲν

EMENDATIONES.

1 Συντρίμματα. διόρθωσις Imptess. Ego periodum delevi post συντρίμματα, sequutus MSS. utrumque. * Hæc adjeci ex penu Barocciano & Grav. deprompta. 2 Hæc paullo post occurrebant in Imptess. Ego vero in suum locum reduxi, ope Seld. * Ex Bar. & Grav. 3 Διὰ τῶν γενῶν πετῶν ὁ Τίφης, pro διὰ τῶν πετῶν ὁ Τίφης, ex MSS. omnibus. Cuius emendationis ratio constabit omnibus, qui vel primis labiis libros Poetarum degustarunt. 4 Κεῖται. pro κεῖται, ex MSS. omnibus. Confer cum hisce verbis Poematis huius vers. dcccxc. * Ex MSS. omnibus. 5 Hæc non sunt huius loci, sed paullo post accipienda veniunt. * Hoc adjeci ut plena esset sententia. 6 Λυκάων Grav.

Τείτωνι, Κολχίς^a ὥπασεν δάνος γυνή,
 Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,
 Δείξωπι^b πλωτὺν^c οἶμον, ἥ^d ἀφ' σενῶν
 890 Μύρμων^d ἐνήσδ' Τίφιδ' ἄθραυσον σκάφος.
 Γραικοὺς δὲ χώρας Τυτάκις λαβεῖν κράτη
 Θαλασσοπάγς διμορφος αὐδάξδ' θεός,
^c Όταν παλίμπου δῶρον ἀγραιλὸς λεῶς

Tritoni, donum Colchica dedit
 mulier,
 Ex auro latam pateram confla-
 tam,
 Cum navigabilem monstrasset vi-
 am, qua per angustos
 Scopulos illaefam Tiphys immitte-
 ret ratem.
 Graecos porro tunc regionis acce-
 pturos imperium
 Maris Filius biformis praedicet
 Deus,
 Quando retrogradum donum ru-
 sticus populus

VARIANTES LECTIOES.

a Ὁπασε sine v. finali MSS. uterque. b Πλατὺν Bar. c Οἶμον cum aspero Seld. d Al. ἐνήσδ'. e Οἶον Seld.

ἀνὰ μέλει λαγόνων ἀνθρώπος ὡς τέλειος, χεῖρας τε ἔχων,
 καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ δ' ἐκ λαγόνων χεῖρας δέξας, ἔχων δύο μό-
 νους ἐμπροσθεν πύδας ἵππου, Ἀμφιπέτης καὶ Ποσειδῶνος ὡς
 πῶς, κατ' ἐμὲ, καὶ τὰς λοιπὰς· ἐστὶ δὲ καὶ Τείτων πύδαμος
 Λιβύης· ἐστὶ δὲ Τείτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, πρὸ λεχθέντι
 Κυρήνης βασιλεῖ, καὶ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος ἰσοροῖσιν,
 ὑπέδειξε τὸ πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἦν
 Εὐφρημος, ὁ παλαιὸς τῶν Ἀργείων, ἔδιδετο, ὡς ὅν καὶ αὐτὸς
 Ποσειδῶν καὶ Μινωίης, ἢ ὁ Νειδὸς τῆς ἑὸς Εὐρώπης θυ-
 γατρὸς, χαμῆρος δὲ Ἀλκμήνης ὅτι Λαονόμη θυγατρὶς ὅν Εὐ-
 φρημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνι, πλὴν
 θαλάσσης ἀπημάντας, ὡς ἀφ' ἧς, παροῦσιν· ὡς γοῦν ἐκ
 τῆς Κολχίδος ἀφ' ἧς ἔξω θαλάσσης καὶ τῆς Ἀδρίας τὸ πλοῦν
 ἐποίησαντο, ἀφ' τοῦ Φασίδος δὲ εἰς τὸν Ὀκεανὸν ἐνέβαλον, ἐπ'
 πρῶτον ἡμέρας ἔξω τῶν Ὀκεανῶν φέροντες ἐν τοῖς νότοις τὸ
 Ἀργεῖον ἀφ' ἧς ἐρήμης τῆς Λιβύης, ἐκείσε δὲ πρὸς Κυρήνην
 ἔδιδετο τὸ βῶλον παρὰ τῶν Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ
 ὁμοιωθέντος. ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος πρὸς Θήραν βραχέϊσα ἐν τῷ
 πλοῖον· μαντεύεται ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τὰς 3 ἐπ'
 Εὐφρημον ἐπὶ τῇδε γυναικὶ σέλλαι δαίμονι εἰς Λιβύην ἐκ
 τῆς 4 Θήρας, (ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη παρὰ τὸν ἐλέγχο) ὁ καὶ
 γέγονεν· Εὐφρημος γὰρ ἐν Λήμνῳ 5 Λαμάρχη μινεῖς, 6 Λευκο-
 φάνη γεννᾷ, ἐξ ἧς κατάρχεται καὶ 7 Βάττιος, ὁ κλίστω Κυρήνης, ὁ
 διὰ τὴν ἐκ τῆς Θήρας χηρὸν εἰς Λιβύην μεταστὰς, καὶ ὅπως
 κλίσας τὸν Κυρήνην, ὡς φησὶ Μενεκλῆς. Βάττιον δὲ οἱ μὲν αὐτὸν
 φασὶν, διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κεκομμένῳ ἔχειν τὴν φωνήν,
 Αἰετοτέλη καλέμενον· ἄλλοι φασὶν, ὅτι τὸ Βάττιος Λιβυακῶς
 βασιλεὺς λέγεται. Οὕτω μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ, οὗς εἴ-
 πον, ἰσοεῖκοι τὸ Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνι ὡς λέγουσι, καὶ δοῦναι
 βῶλον γῆς 8 ὅτι Ἀργοναύτων, ἐξ ἧς αὐτοῖς 9 ἐμαντεύσαστο
 Μήδεια ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην φησὶ δαίμονι· ὁ δὲ Λυ-
 κόφρων οὕτω τὸ Τρίτωνα καὶ Νηρείας ὡς λέγει, ὅπως 10 παρὰ
 τὸν νῆξιν τὸν αὐτὸν λέγει τὸν Ποσειδῶνι, καὶ 11 λαβεῖν παρὰ

Μηδείας χρυσῷ κρατῆρα, ὃν ἔχεν ἀπὸ τοῦ τῷ πατρὶος λαφύ-
 ρων, * αὐτὸ * ὃν ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις δαί-
 μονι παρὰ τῷ ἐκπλῆ. Καὶ τότε φασὶ μαντεύσασθαι τοῖς Λί-
 βυσι, ὅτι τότε δεσπότουσιν Ἕλληνας Λιβύης, ὅταν τὸ κρατῆρα
 τῆς Λιβύης πάλιν Ἕλλησι ἀνδρὶ παράσῃ, διὸ φοβηθέντας λέγει
 τὰς Λιβύας ὁρῶματι τῆς γῆς κρύψαι τὸ κρατῆρα. Οἱ δὲ φασὶν
 οὕτω· ὅτι φαρμακρυγὸς ἔστα ἡ Μήδεια, ταύτῃ φαρμακρύ-
 σατα τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδάτασιν τὸν τόπον, εἰς ὃν σα-
 δεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καὶ τὸν πρῶτον.

887. Κολχίς.] ἡ Μήδεια· οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λε-
 γόμενοι, Αἰγυπτίων ἀποικοὶ εἰσὶ, πλεόνον οἰκοῦντες τὴν Ἀφρο-
 διῶν, ὅτι Μασσαγρῶν λεγομένων· λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι, καὶ
 12 Σκύθαι Ἀσσανοὶ, καὶ Λευκόσυροι· οἰκῶσι δὲ ἐν τοῖς μέσσοις
 τῆς Ἀσίας, πρὸς τὴν ποταμὸν. ἡ δὲ Εὐρώπηα Σκυθία
 ὅτι πρὸς Μαυρίαν καὶ Τανάιν· 13 Ἰόσητος δὲ ὁ Εὐραῖος καὶ
 τὰς Ἀλάνες Εὐρωπαϊῶν Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκῶντας πρὸς
 τὴν αὐτὴν Μαυρίαν, καὶ τὴν Τανάιν, κατὰ τὴν ὅτι Τρηανίων
 παρὰ τὸν καὶ Κασιῶν, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηρεῖς
 πύλας κλεισθὲν ἐποίησε.

890. Τίφιδ' ἄθραυσον σκάφος.] κακῶς εἴρηκε κυβερνήτην
 τὸν Ἀργεῖον τὸν Τίφιν, ὃς ὡς ἔστι 15 Ἀργεῖος· τότε γὰρ πελο-
 πόννητος ἦν ὁ Τίφης. μὲν δὲ δάνανον αὐτῷ, 16 Ἀλκίον ἐκ-
 βέρνα τὸν Ἀργεῖον, ὃν ἔδει εἰπεῖν· ἦν δὲ ὁ Ἀλκίον ὡς Ἀν-
 κούργης, ἡ, κατὰ πινας, Ποσειδῶνι, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος
 ὁ Ρόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράφας, καὶ Ἀπολλοδώρου Ἀ-
 θηναίου ἰσοεῖκος. Πίνδαρος δὲ, πολλῶν παλαιότερος ὢν ἀμ-
 φοτέρων, τὸν Εὐφρημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῶν παλαιῶν τῶν Ἀρ-
 γείων δέξασθαι τὸν βῶλον· εἴτε δὲ παλαιὸς ἦν ὁ Εὐφρημος,
 κατὰ πινας, εἴτε κυβερνήτης, ἐκ ἔχον λέγειν τὸ ἀληθές·
 τῶς ὅπως φησὶ Πίνδαρος· 17 Εὐφρημος παρὰ τὴν καλῶς
 δέξαστο βῶλον δαμνόντι.

892. Θαλασσοπάγς.] ὁ Τείτων. Δίμορφος δὲ, παρὰ
 τὸν τὸ μὲν ἀνὰ ἔχον ἀνθρώπου, τὰ δὲ κατὰ ἰχθύος.

EMENDATIONES.

1 Δαυίδος Bar. & Grav. 2 Εὐρώπης Grav. 3 Ἀπ' Εὐφρημ Grav. 4 Heic, & paullo post, Κυρήνης pro Θήρας habet Bar. 5 Λαμάρχη
 Bar. 6 Λευκομάχης Bar & Grav. 7 Βάττιος ὁ κλίστω Impress. Βάττιος ὁ κλίστω Seld. Ego reposui Βάττιος, ὁ κλίστω. Nam Battum Cyre-
 nen condidisse, refert Strabo Geogr. lib. xvii. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κλίστω Βάττιος. Unde Cyrenenses Battiasa à Silio dicta, lib. 11.

Et iniquo è Sole calenteis

Battiasas lato imperio sceptrisque regebat.

8 Τοῖς Ἀργοναύταις Grav. 9 Ἐμαντεύσαστο MSS. omnes. Impressi corruptissime, Ἐμαντεύσαστο μιν. 10 Παρὰ, pro παρὰ, ex Bar. & Grav. Et hanc mutationem paullo ante feci. 11 Ἀλκίον παρὰ Μήδειας, pro Ἀλκίον παρὰ Μήδειας, ex Bar. & Grav. Item post Μήδειας
 delevi μιν, quod in Scholia videtur irrepsisse. * Propositionem hanc, quam ex Impressis constat excidisse, supplevi ex MSS. 12 Σκύ-
 θαι Ἀσσανοὶ, καὶ Λευκόσυροι, pro Σκύθαι, Ἀσσανοὶ καὶ Λευκόσυροι. Nam Colchi gens erant Scythiae Asiaticae. Ad Geographiae Scriptores. 13 Sic
 ut & supra aliquoties, Ἰόσητος, posui, pro Ἰόσητος, ex MSS. utroque. 14 Ἀργεῖος, pro Ἀργεῖος, ex MSS. utroque. 15 Ἀργεῖος Bar.
 15 Ἀργεῖος, pro Ἀλκίον, ex MSS. utroque, & Sic. Gerbelio. 17 Hae Pindari verba tanquam versiculus in prioribus Editionibus
 scripta sunt, quod fieri non debuit. Locus, ad quem respexit Tzetzes, occurrit in Pythionis. Od. iv. ubi ita habet.

Πρῶτον Εὐφρημον κατέλας,

Δίξεν.

Duo autem sequentia verba, ut integer fieret sensus, à Tzetze addita sunt.

Ελλω' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Λίβυς·
 895 Εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ασβύσαι, κτέαρ
 Κρύψας' ἀφωτον ἐν χθονὸς' ἑσθλῆς μυχοῖς·
 Ἐν ἣ Κυφαίων δὺμορον στρατηγέτιν
 Ναίταις^b σινεκεβράδουσι^c βορραῖαν πνοαί,
 Τόν τ' ἐκ^d Παλαύθρων ἔκγονον^e Τενθρηδόνος,
 900^f Αφρεσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων,
 Καὶ δυνάσιν^g πετρωθέντος λύκος
 Αποινόδωρον, ἐ πάγων Τυμφρησίων
 Ὡς οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἀθλιοὶ πάτραν

Libycus patria privans, Græco de-
 derit :
 Quas, comminationes metuentes
 Asbyftæ, donum
 Abscondent obscurum in cavis
 terræ sinubus ;
 In quam Cyphæorum infelicem
 Ducem
 Cum nautis exspuent Borei flatus,
 Et Palythrium Tenthredonis fi-
 lium,
 Amphryfiorum regem, & Euryam-
 piorum,
 Ac Dominum lupi in lapidem con-
 versi
 Donivori, montiumque Tym-
 phrestii :
 Quorum alii Ægoneam miseri pa-
 triam

VARIANTES LECTIONES.

a Νηρὸς Ἐργολος, alii que. b Σινεκεβράδουσι Bar. c Βορραῖαν Seld. alii que. Βορραῖαν Bar. d Παλαύθρων al. e Τενθρηδόνος Bar. f Αφρεσίαν MSS. uterque. Αφρεσίαν al. Canterius hunc versum ex Stephano Byzantino sic emendavit, Αμφρύσιον σκηπτοῦχον Εὐρυάμπιον. Vide Stephanum in voce Εὐρυάμπιον. Idem in v. Αμφρύσιον hunc versum eodem modo laudavit, nisi quod Αμφρύσιον cum simplici s proferat. g Αλ. ἀθλιοπάτραν.

894. Λίβυς.] Λίβυς, ἡ χώρα, λέγεται ἀπὸ Λιβύης, ἧς ἑπάρη καὶ Μέμφιδος θυγατρὸς, καὶ τὸς χεῖρας οἱ πάντες ἰσοεικοί φασιν. Ἀνδρῶν δ' ὁ Αἰλικαρνασσέως Ωκεανὸν φησὶ γῆμαι δὺο γυναικας, Ὁμφολίδην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας ἔσται· 2 τῆς μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, θυγατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἀπὸ ὧν λέγεται κληθῆναι τὰς χώρας. Ασβύσαι δὲ εἰσιν ἐν τῇ Λιβύῃ.
 897. Ἐν ἣ Κυφαίων.] Κυφῶν, πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὦν ὁ Γενεύς. καὶ Ομηρῶς,
 3 Γουινὸς δ' ἐκ Κυφῆ ἦγε δῶα καὶ εἴκοσι νῆας.
 899. * Παλαύθρων.] πόλις Θεσσαλική. * Ἐκγονον, ἧς υἱόν, καὶ πάντες γράφουσιν, ἧς υἱὸς υἱόν, γ' ἐγὼ δ' ἀντιθέτως, ἧς τὸ υἱὸς υἱόν ἐκ τῆς γόνου γόνον λέγων· μάλλον δ' ἐπὶ β' ἀπὸ τῆς ἐκφύρας. ἔκγονον δὲ, ἰχθὺν τὴν γονίῳ ἔχοντα, καὶ γυναικα καὶ ἄνδρα, ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον, ἢ δυνάμειον γονοποιεῖν, ἔκγονον μὲν τὸ γ' γράφω. Ἐκγονον δ' Τενθρηδόνου, ἦτοι υἱόν, ἧς Περόθων λέγει, ὡς καὶ Ομηρῶς.
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Περόθου, Τενθρηδόνος υἱός.
 μὲν δ' ἧς Ἰλίου ἄλωσιν, Γουινὸς, καὶ Περόθου, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην ἦλθον, καὶ ἄλλοι πῆνς σὺν αὐτοῖς.
 900. Αφρεσίαν.] Μαγνήτων, Αφρεσίαν γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας. Εὐρυαμπίων.] ἦς Μαγνήτων, ἀπὸ πύλεως 4 Εὐρυάμπιος λεγομένης.
 901. Καὶ ἧς δυνάσιν τὸ πετρωθέντος λύκου.] ἧς Εὐρύπυλον λέγει, ὅς ἐσάλευσε ἦς ἐν Θεσσαλίᾳ τόπων, ὅπως ἐστὶ

πεδίον 5 Λύκου καλεόμενον, τὸ νῦν λεγόμενον Λυκοτόμιον· ἐκλήθη δ' Λύκου πεδίον ὕψους· Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίᾳ ἄκων ἀνέειπεν Ἀχιλλεῖ τοῦ Ἀχαιοῦ υἱόν, ἔπειμ' ἐπὶ Ἀχαιοῦ ἀποινα τὴν φόνος τὴν παιδὸς, βόας καὶ περὶ βόας, ἀ λυκοὺς διέφθειρεν, ὃν ἢ 6 Θέμις ἀπελίδωσεν ἐν οἷς εἰπομένη τοῖσι. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς, ὡς περὶ κατ' ἀρχαίς εἶπον τῷ βιβλίῳ, τὸν αὐτὸν ἀδελφόν, Φωκόν, υἱόν δ' Ψαμάδης τῆς Νηρηίδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνέειπον· ἢ γοῦν Ψαμάδης, φεῖ οὐς ἐφάρμεν τόπους, ἔπειμ' ἐπὶ τοῖς βουσι τῷ Πηλεῶς καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὅς ἐκείναι ἐλομαίνετο· Θέμιδος δὲ δευτέρας, ἀπελίδωσεν τὸν πάλιν ἢ Ψαμάδης. Ζήτι δ' εἰς ἧς ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, καὶ οὐδέποτε πλατυτέρως.
 902. Αποινόδωρον.] τὴν λύκον, καὶ ἧς Λυκοφρον, ἧς φάγοντος τὰ ἀποινα ἧς Πηλεῶς, ὡς εἰπομένη, ἢ ἧς διδόντος ἀποινα ὕψος τῆς δόρυς αὐτῶν τὸ δόλιον δυνάμει. Καὶ ὁ μὲν Λυκοφρόν Γουινέα, Περόθων, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶ ἀπελίδωσεν· Αποινόδωρος δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ ὕψος φασὶ Γουινὸς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς εαυτοῦ νῆας, ὅτι Κίνυρα ποταμὸν ἐλθὼν κατέκειτο, ὡς καὶ ὕψος φησὶ 7 Μαγνήτες δ' καὶ Περόθου ἐν Εὐβοίᾳ φεῖ ἧς Καφρέα σὺν πολλοῖς ἐτέροις ἀφθέρεινται· Νεοπτόλεμος δ' μὲν 8 ἧς ἡμέρας περὶ εἰς Μολοσσὸς ἀπῆλθε μὲν Ἐλένη, καὶ ὁδοῦ δάφνας ἧς Φοίνικα. Τοῦ δ' Περόθου φεῖ τὸν Καφρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μαγνήτες εἰς Κρήτην ἐφέντες ὤκησαν. Τύμφρητος.] ὅς ἐστι Μυλίων.
 903. Αἰγώνεια] πόλις Μυλίων.

EMENDATIONES.

1 Παμφολύγην Bar. & Grav. Παμφολύγην Seld. Quod equidem malim; vero simillimum enim est, marinam Deam ἀπὸ τῆς πομφόλυγος nomen traxisse. 2 Τῶς lego cum MSS. omnibus. τῶν Impress. corrupte. Hanc autem & priorem emendationem firmat Æschyli Scholiastes ad Persas: Ἀνδρῶν ὁ Αἰλικαρνασσέως φησὶ τὴν Ωκεανὸν γῆμαι Παμφολύγην καὶ Παρθενόπην· σχῆν δὲ, ἡ μὲν Παρθενόπην, Εὐρώπην καὶ Θράκην· ἡ δὲ Παμφολύγην, Ἀσίαν καὶ Λιβύην. 3 Sic emendavi hunc versiculum ex Homeri Bæotia, quem Codices nostri hoc modo corruperant, Γουινὸς δ' ἐκ Τύφου ἦγε δῶα καὶ εἴκοσι νῆας.
 4 Hoc adieci ex Grav. 5 Εὐρυάμπιον, pro Εὐρυάμπης, ex Bar. Grav. & Stephano Byzantino. Videtis Commentarios nostros. 6 Λυκοίαν Bar. 7 Θέμις, pro Θέμις, ex Grav. Thetidis enim opera lupus ille mutatus in lapidem fuisse dicitur. 8 Μαγνήτης δὲ καὶ Περόθου. lego. Prothoum enim Magnesium fuisse constat ex dictis. Μαγνήτης δὲ καὶ Περόθου Seld. Μαγνήτης δὲ καὶ Περόθου Edit. Bas. ubi Gerbelius Μαγνήτης reposuit. Μαγνήτης δὲ καὶ Περόθου Edit. Steph. Μαγνήτης Περόθου Bar. Μίγνης δὲ καὶ Περόθου Grav. Quarum lectionum, si contextum conferas, nulla retineri potest, nisi διαφθερίσται mutes in διαφθέρω, & cum Gerbelii lectio recipi poterit; quam equidem malim, quia paullo post Scholiastes tradit Magnesium, Prothoo mortuo, in Cretam evasisse; quod tamen de una tantum parte intelligi potest, & probabile est aliam cum Prothoo perisisse; atque ita demum prima nostra emendatio amplectenda erit. 8 Δύο Grav. & Bar.

Κρίματα Φιτρου^δ δέξε^γ μαιφόνον.

Αὐτὴ γ^δ ^a ἄκρον ^b ἄρδιν δὴθωε^ι χερσὶν

915 Σάλπιγξ, ὑποψάλλουσα^d Μαιώτην^e πλόκον.

Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασυῶ

Λέοντα, ραβδῶ χεῖρας ὥπλισε Σκύθη

Δράκοντ', ἀφύκτων γομφίων^f λυροκτύπον.

8 Κραῖθις δὲ^h τύμβους ὄψε^ι δεδουπότος,

920 Εὐράξ Αλαίης Παταρέως δὴακτέρων,

Ναύαιδος ἐνθα πρὸς κλύδων ἐξούγε^ι.

Κτενοῦσι δὲ αὐτὸν^k Αὔσονες Πελλῶνιοι

Βοηδρομιῶτα Λινδίων στρατάρχαις,

Οὓς τῆλε Θερμύδρε τε, Καρπάδου τ' ὄρων

Morsum recipiet, Facis Occisorem:

Ipsa namque extremam sagittam dirigit manu

Tubicina, Mæotium intendens nexum:

Qui apud ripas Duræ quondam comburens audacem

Leonem, curvo manus armavit Scythico

Dracone, inevitabilium molarium Lyricine.

Crathis verò sepulcra mortui videbit,

E regione templorum Alæi Patarei,

Ubi Navæthus effundit undas.

Occident autem illum Aufones Pellenii

Auxilientem Lindiorum ducibus,

Quos longè à Thermydri, Carpathique montibus

V A R I A N T E S L E C T I O N E S.

a ἄκρον Bar. alii que. b Ἀρδιν Seld. c Ἀποψάλλουσα Bar. d Μαώτιν Bar. Μαώτιν Seld. e ΑΙ. αὐτόπ. f ΑΙ. λυροκτύπ. g λυροκτύπ. Quam lectionem amplexus est in sua versione G. Cantabrigie. λυροκτύπ. quidem habet Seld. in eo tamen isti o finali eadem manus o superposuit, ut videatur iste Librarius lectionis varietatem agnovisse, quam à Tzetze etiam observatam fuisse constat. Vide Commentarios. h Κραῖθις paroxyton. MSS. uterque. i τύμβας Bar. Sed eadem manus isti ac superposuit vs. i Διδυπῶτα Bar. Sed isti λ manus superior superposuit τ. k Αὐδονες Bar.

913. Φιτρου^δ μαιφόνον.] τὸν φονέα τῷ Αλεξάνδρῳ, * ἢ ἐξέβη. * Φιτρὸν δὲ, τὸν Αλεξάνδρον, ἀφ' ἧ δαλόν, ἢ φαίνεντα κατ' ὄναρ τῇ Εὐράξ.

914, 915. Αὐτὴ γάρ.] αὐτὴ γάρ ἢ Αἰθῶα, ἢ Σάλπιγξ, ἢ πολεμικὴ ἢ ἄρδιν ἢ τὸ βέλτε τῇ φιλοκλήτῃ εὐθιμῇ, κατὰ τὴν Αλεξάνδρου δηλονότι, ἐν χερσὶν ἀποψάλλουσα ἢ κινουσα ἢ ἔλκυσσα τὸν Μαιώτιον πλόκον, ἢτοι τὴν νεύσαν τῇ τόξῳ τῇ φιλοκλήτῃ, ὅπως τόξον ὁ Σκύθης Τύτταρος τῷ Ηρακλεῖ ἐχαίρειτο, καὶ τὸν Λυκοφρόνα, διδάξας αὐτῷ ἢ τὸ τοξικὴν, ὁ δὲ φιλοκλήτης καύτας ἢ δαίφας τὸν Ηρακλεῖα πλοῦτον τῷ Δύρῳ, ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν ὃ αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τῇ κόπῃ. Τῷ δὲ περὶ τῇ θανάτῃ Ηρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὁπότεν πλατύνει ἔπον.

916, 917. Δύρα παρ' ὄχθαις.] ἔτω συντακτικόν. Οὗτος φιλοκλήτης περὶ τὸ ὄχθαις τῷ Δύρῳ ποταμοῦ φλέξας ἢ καύσας τὸν θρασυῶ λέοντα ἢ Ηρακλῆν, τὸν λυροκτύπον ἢ τοξικόν, τὸν δίκλιν λύρας ἢ νεύσαν τῇ τόξῳ κλυτοῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτῶ ἐν τῇ ραβδῷ Σκυθικῇ δράκοντι, ἢ ἢ τῇ τόξῳ, ἢ ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν, ἢ γὰρ ἡσυχὰς ποτὲ ἢ δίχα τῇ λυροκτύπῳ συντάσσας, λέγων, ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῇ ραβδῷ Σκύθῃ δράκοντι ὃ τῷ λυροκτύπῳ ἢ ἀφύκτων γομφίων. Ραβδὸν λέγει, διὰ τὸ ἄλκλον τῇ τόξῳ. Δράκοντα δὲ, * ἀφ' ἧ δαλόν τῇ βελῶν, ἢ διὰ τὴν ἀφῆσιν αὐτῶν, θανατηφόρον ὄντων, ἢ ἰὼν γεμόντων.

918. Γομφίοι.] κυρίως οἱ μυλῶνι ὀδόντες, ἢ οἱ ἡλοῖ νύκτ' ἐν τῇ ἐλῇ φησὶ, διὰ τὸ δύνειν αὐτὰ τὰς περὶ σκομῶν.

Λυροκτύπον.] ἢ διὰ τὸ τῇ ἀνδρείῳ, ἢ διὰ τὸ τῇ τοξότην, ἢ διὰ τὸ τῷ καθάρῳ φιλεῖν, ἢ τὸν μὲν νεύσαν κλύπον ἐμποιοῦντα. * Τὸ δὲ λυροκτύπῳ, εἰ μὲν δοκῇ, πρὸς τὸ δράκοντι εἰ δὲ ἀπαπικῇ, πρὸς τὸν Λέοντα, ἢτοι τὸν Ηρακλῆν.

920. * Εὐράξ.] ἐκ πλαγίᾳ πλοῦραξ, ἢ ἐξ αὐτῆς εὐράξ Αλαίης, ἔπον. * Παταρέως.] ἢ Πατρίως, τὸ αὐτὸ ὄντι, ἐν Πατρίῳ γὰρ ὁ Απολλών ἐπύματο. τὸ ἢ Πατρίως συσκοπέν, Αἰολικὸν ὄντι. ἢ Πατρίως δὲ, ἢ Πατρίως γεφύριον, ἢ ἐννοίαν, ἢ τὸ μέτρον λυμάνεσαι.

921. * Ναύαιδος.] ὁ Ναύαιδος, ποταμὸς ὄντι Ἰταλίας, ἐκλήθη δὲ ἔτω, καὶ μὲν Απολλόδωρον, ἢ λοιπὸς, ὃν μὲν τῷ Ἰλίου ἄλῳσι αἱ Λαομέδοντες θυγατέρες, Πειράμους ἢ ἀδελφαί, Αἰδουλά, Ασυόχη, Μηδισκία, μετὰ τῇ λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκείσιν ἐγόνον ἢ Ἰταλίας, εὐλαβέμεναι τῇ Ἑλλάδος δαλείαν, τὰ σκάφη ἐνέκρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιδος ἐκλήθη, ἢ αἱ γυναικες Ναυπηγίδες. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἑλλῶνες ἀπώλεσαν τὰ σκάφη, ἐκεῖ κελύκησαν. Πλάταρχος δὲ * λέγει, * Ρώμῳ τῇ αἰχμαλώτων Τρωϊκῶν, ἢ συμβουλεύσαντες ἢ λοιπὰς καὶ τὰς Ἑλλῶνων ὀλεσθῆναι, ἢ ὁ δὲ Λυκοφρόν ἔπος Σίτααν τῇ ταύτῃ φησὶν.

922. * Αὔσονες Πελλῶνιοι.] οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκίσαντες ἐκ Πελλῶν, ὅς ἔπον. * Βοηδρομιῶτα Λινδίοις.] συμμαχῶντα, ὡς ἔπον. τῶν Ροδίων. Λίνδος γάρ, ἢ Ἰηλυσός, ἢ Κάμειρος, πῶλες εἰσὶ Ρόδου, ἀπὸ τῇ ἐγγύῳ Ἠλίου ἢ Ρόδου, * ἢ Ρόδου * ἢ Ποσειδῶντος.

E M E N D A T I O N E S.

* Ex Bar. & Grav. 1 Η Σάλπιγξ ἢ πολεμικὴ lego cum Seld. & Grav. Vult enim Scholiastes Minervam dici Σάλπιγξ, quod sit belli Dea, cum tuba sit instrumentum bellicum. ἢ Σάλπιγξ ἢ πολεμικὴ Bar. quod idem est. ἢ Σάλπιγξ, ἢ πολεμικὴ Impress. 2 Αὐτὴ Grav. 3 Αὐτὴ, nempe τὸ τόξον, lego cum MSS. utroque, αὐτὴ Impress. 4 Λέοντα, ἢ Ηρακλῆν, ἢ λυροκτύπον, MSS. Codd. λέοντα, ἢ Ηρακλῆν ἢ δ. c. Impress. 5 Σύντασας, pro συντάσσας, ex MSS. omnibus; constructione etiam id exigente. 6 Τῇ λυροκτύπῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων, pro τῇ λυροκτύπῳ, τῇ δράκοντι τῶν ἀφύκτων γομφίων, ex Bar. ἀφύκτων etiam habet Seld. 7 Αγκύλον, pro ἔγκυλον, ex Seld. * Hanc Ego praepositionem adjecti ex Grav. 8 Τὸ posui pro τῷ. * Hanc adjecti ex Grav. 9 Ναύαιδος.] ὁ Ναύαιδος ποταμὸς δ. c. lego cum Bar. ὁ Ναύαιδος.] ποταμὸς Impress. * Hanc dictionem adjecti ex MSS. omnibus. 10 Ο δὲ Λυκοφρόν ἔτω. Κιτάναν εἶνα ταύτην φησὶ, βοηδρομιῶτα Λινδίοις, συμμαχῶντα δ. c. Impress. confuse. Nostra lectio est ex Seld. Quæ vero inter φησὶ & βοηδρομιῶτα stellulis interposita vides, ex penu Barocciano & Grav. deprompta sunt. * Hoc adjecti ex Seld. sine quo sensus erat mutilus, & imperfectus.

925 Πλάνητας αἴθων^a Θρασκίας πέμψει κύνων,

Ξένω ἐποικήσαντας ὀθνεῖαν κόνιν.

Εν δὲ αὖ^b μακέλλοις σιχὸν ἔγχωροι μέγαν

Υπὲρ τάφων δείμαντες, αἰδωῖν θεόν

Λοιβᾶσι κυδανοῦσι, καὶ θυόλοις βοῶν.

930 Ο δὲ ἵπποτέκτων^c Λαγάρειας^d ἐν ἀγκάλας,

Εγχος πεφεικώς, καὶ^e φάλαγγα θυερίαν,

Πατρῶον ὄρκον^f ἐκτίνων ψευδόμετον,

Errones fervidus mittet Thraścias
canis,

Peregrinam habitaturos alienam
terram.

Macellis denique templum indige-
næ magnum

Super sepulcrum extruentes, ater-
num Deum

Libationibus honorabunt, & boum
sacrificiis.

Equi Fabricator in Langariæ fi-
nu,

Haſtam horrens, & catervam bel-
licam,

Paternum luendo jusjurandum
perjurum,

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. Θρασκίας. Et hanc lectionem MSS. uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. ^b Μακέλλοις Seld. itaque Tzetzen legisse constat. ^c Al. Λαγάρειας. ^d Hanc vocem non agnoscit Seld. ^e Φάλαγγα Bar. ^f Al. ἐκτίνων.

925. Πλάνητας ἐνταυτοῖς δὲ γράφειν, καὶ ἡ πλάνητας πλάνητας γὰρ τὸ τοῦ μακρόν ἐστι· δὲ γὰρ δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρόν ὡς βραχὺ, καὶ κοινῶς συλλαβῶν. Αἰδῶν Θρασκίας κύνων.] ὁ ἀφ' ὧν Θρασκίας κύνων· λέγει δὲ ὁ Βορέαν, ἐπεὶ καὶ Ομηρον, ἐκ τῶν ἀρκηκίων τῶν Θρασκίας πνεῖ· φησὶ γὰρ,

Βορέας, καὶ Ζέφυρος, τὰ τε Θρηκκίδεν ἄντον·

ὁ δὲ ἀπειρηγὴς Διονύσιος καὶ τὸν τόνον τῶν Θρασκίας φησὶν, ὅθεν ὁ Βορέας πνεῖ, καὶ ἰσχυρικῶς, ἥτοι τῶν Μακρόνιαν, αὐτὴν λέγων· λέγει γὰρ,

Ἰσχυρικῶς πνοῇσιν ἐλαυνόμενοι Βορέας,

Ὀρῶν φυσῖαντος, ἐπεὶ καὶ ἐναντία κεῖται.

927. Μάχαλα.] πόλις Ἰταλίας, ὅπερ τάφος, καὶ ἱερὸν Φιλοκλήτης ἀγισδοῦναι φησὶ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυεῖας βοῶν δεχόμενος, ὡς εἰ θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ σωτήρις ἔσται· Οἱ δὲ ἐν Μακρόνιαις οἰκοῦντες, κλίσαντες σιχὸν ὑπὸ τῶν τάφου αὐτῶν, πηλίσσυν αὐτὸν, ἥτοι τῶν Φιλοκλήτην, ὡς θεὸν ἐν θυεῖας.

930. Ο δὲ ἵπποτέκτων.] ὁ νοὸς ἔσται ἔχθρ· Ο δὲ Επειὸς, ὁ δὲ Δάριον ἵππον χαλασκυάσας τοῖς Ἑλλήσιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δὲ θεὸς καὶ ἀνάνδρας γεγονώς, ἀφ' ὧν τὸ ψευδορκῆσαι τὸ πατέρα αὐτῶν, Πανοπίαν, καὶ Ἀδωαν καὶ τὸν Ἀρεά, ὅτε συμπεπραγμένον ἔστι Τηλεβόας διὰ τὸ πρὸς Ἀλκμυλῶν πύθον τῶν Ἀμφιτρυῶν, ὁ τῶν καὶ τῶν ποιήσας Πανοπίους, καὶ ἀφ' ὧν γυνήσας 3 θεῶν τὸν δὲ τῶν Επειὸν, πύκλιν δὲ αἰετον, καὶ μηχανικόν· ἔσται ὁ ἵπποτέκτων Επειὸς τῶν Λαγάρειαν, Ἰταλικὴν πόλιν, οἰκίσει, πλησίον τῶν Κυλισάρων ποταμοῦ· τὰ δὲ ἐργαλεῖα κατεργάσει πρὸ ἱερῶν τῶν Ἰταλικῶν Ἀδωαν, ἐκείνη τὰ ἐργαλεῖα, μετ' ὧν χαλασκυάσας τὸν Δάριον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασάνδρα γὰρ, ἡ 4 ὁ ἔχθρ ὡς ἀπὸ τῆς Κασάνδρας τῶν φησὶν. Ἡ δὲ σωτήρις ἔσται· Ο δὲ ἵπποτέκτων Επειὸς, * ὅς * καὶ ἔσται ἀμφὶ Κίειν καὶ 5 Κυλισάρων ὕδωρ καὶ γὰρ ἔπλην καὶ ξένον νάσεται καὶ κατοικήσει οἴκας πῆλιν τῶν πατρίδων αὐτῶν, φωνήσας, ἐν τῶν ἀγκάλας τῶν πύλων Λαγάρειας, ἥτοι ἐν τῇ Λαγάρειᾳ πόλει· τὰ δὲ ἐργαλεῖα κατεργάσει τοῖς ναοῖς τῆς

Μυθίας, ἥτοι τῆς Ἀδωαν· ποῖα ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτε τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοὶ Τρωσὶ μέμερον βλάβην· τί ποιήσας; τετρήνας καὶ τευπήσας καὶ χαλασκυάσας τὸν βρέτας καὶ τὸν εἰδωλόν, ἥτοι τὸν Δάριον ἵππον, ὁ ἵπποτέκτων καὶ Επειὸς· ὁ ποταμός; ὁ περικλῶς καὶ φοβερόμηνος τὸν ἐγχθρ καὶ τὸν φάλαγγα καὶ θυερίαν· 6 διὰ τί δὲ περικλῶς ταῦτα, καὶ θεῖος ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδίδους, τῶν πατρῶν αὐτῶν, Πανοπίους, καὶ ψευδόμετον ὄρκον, ὅντινα ὄρκον ὁ τάλας ἔτλη ὀρκωμοτῆσαι εἰς τὸν Ἀλοῖπιν Κυδανίαν Θρασκίαν καὶ Ἀδωαν, εἰς τὸν τῶν Κρησίων θεὸν Ἀρεά, 7 τὸν τὸν δὲ καὶ τὸν δὲ, ἡ ἀμφὶ τὰς πύλας τῶν δορυκλήτων μύλων· ποῖων μύλων καὶ περικλῶν; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῶν Κομαθίδος, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικρίων τῶν στρατῶν· γυναικῶν δὲ τῶν περικλῶν 8 ἐπικρίων τῶν στρατῶν, ἥτοι ληϊδέντων, ἔνεκα τῶν νυμφευμάτων τῶν Ἀμφιτρυῶν, τῶν σεργασμένων καὶ πύθον ἐχόντων πρὸς τὸν σὺνυον Ἀλκμυλῶν· ἔτλη δὲ ὀρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπίους, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ τῶν μύλων αὐτῶν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, Κείσον, 9 ἀντιπληκτίσας χερσὶ, πρὸς τὸν γυναικῶν καὶ ἰδὲν τὸν ἥλιον· τοῖς καὶ ἀφ' ὧν τὸ ὀρκωμοτῆσαι, οἱ θεοὶ ἀπὸρον καὶ τὸν ὕδωρ αὐτῶν, Επειὸν, λυδρῶσαν καὶ ἀνδρα ἐποίησαν φύσιν καὶ θεῖον, πύκλιν καὶ καὶ πυγμαχόν ἐδδόν, πῶκα δὲ καὶ θεῖον ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλείστον ἀφελήσασθαι τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Εχέει γοῦν καὶ σωτήριον, λεκίον καὶ τῶν ἰσορίων· ἵπποτέκτων ὁ Πανοπίους υἱός, Επειὸς, ἐποίησε τὸν Δάριον ἵππον, εἰς ὃν ἀντιπληκτόντα, ἡ τρωτῆρις, ἡ κατ' ἐμὲ, καὶ ἄνδρες εἰσελθόντες Ἑλλήσιν ἐκείνῳ τῶν ἐλκυσθέντων δὲ τῶν ἵππων φησὶ τῶν Τρωῶν εἶσω τῶν τεύχεων, καὶ ἐξελθόντες, 10 καὶ φρυκτὸν δειξάντες τοῖς λοιποῖς Ἑλλήσιν ἔσιν ἐν Τενέδῳ, κακείνοις ἐλθῶσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὸ Ἰλίον πορθούσι. * Λαγάρειαν.] πόλις Ἰταλική.

931. Εγχος πεφεικώς.] θεῖος γὰρ ὡς ὁ Επειὸς, αἰετός δὲ σωτήριος.

932. Πατρῶον ὄρκον 11 ἐκτίνων.] ἀποδίδους ποινῶν διὰ τῶν ψευδορκῶν τῶν πατρῶν αὐτῶν Πανοπίους. * Ἡ δὲ ἰσορία τοιαύτη· Μήσωρος καὶ Λυσιδίκης, τῶν Πέλοπος, θυγάτηρ Ἰπ-

EMENDATIONES.

1 Ἰσχυρικῶς Seld. & Grav. 2 Ἀμφιτρυῶν, pro Ἀμφιτρυῶν, ex MSS. omnibus. 3 Ἀδωαν, pro Δηλῶντι, ex Bar. & Grav. 4 Τετρήεις, pro Τετρήεις, ex Grav. Nam τετρήεις appellatur à Lycophrone nuncius ille, qui Castandra verba Priami iussu observavit. * Hanc voculam adjeci debuisse futebitur quicunque Poetae Textum conferre dignabitur. Ex Bar. itaque eam deprompsi. 5 Κυλισάρων, pro Κυλισάρων, ex Bar. Confer iterum Poetae Textum. 6 διὰ τί δὲ περικλῶς ταῦτα, καὶ θεῖος ὑπῆρχεν; pro διὰ τί δὲ περικλῶς, καὶ θεῖος ὑπῆρχεν; ex Bar. & Grav. Confer iterum ipsius Lycophronis verba, & videbis quantum nostra lectio prius recepta praestet. 7 Τὸν τὸν δὲ καὶ τὸν δὲ, pro τὸν τὸν δὲ καὶ τὸν δὲ, ex Bar. 8 ἐπικρίων, pro ἐπὶ κρίων, ex MSS. utroque. 9 ἀντιπληκτίσας, pro ἀντιπληκτίσας, ex MSS. utroque. 10 Καὶ φρυκτὸν δειξάντες, καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήσιν ἔσιν ἐν Τενέδῳ, κακείνοις ἐλθῶσι, τῶν ἱλίων πορθούσι. Quae verba satis corrupta & mutilata nos ope MSS. Codd. emendavimus, & restituvimus. * Haec emendata adjeci ex Bar. & Grav. 11 ἐκτίνων, pro ἐκτίνων, ex MSS. utroque. * Ex Bar. hoc adjeci, delevis autem φασὶ γάρ.

Ον ἀμφὶ μύλων τῆς δορυκλήτων πάλας,
 Πύργων^a Κομαθίδος^b συμπεφυρμένων στρατῶν
 935 Στεργόξωμευών^c ἐνεκα νυμφουμάτων,
 Αλοῖπιν ἔτλη, ^d Κυδωνίαν, ^e Θρασὺν
 Ορκωμοτήσιν, ^f τὸν τε Κρησίωνος θεόν,
 ἢ Κωδάιον, ἢ Μάμερτον, ὀπλίτῳ λύκον·
 Ο μῆτρὸς ἐντὸς δελφύου^g συγνὴ μάχῃ

Quod de ovibus captivis miser,
 Turribus Comæthonis exercitu
 vastatis
 Uxoriam propter connubia,
 Ausus est per Alcein, Cydoniam,
 Audacem,
 Thraciæque Deum, Candaum,
 Mavortem,
 Armatum lupum jurare
 Qui in matris utero pugnam tri-
 stem

VARIANTES LECTIOES.

^a Κομαθίδος Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. ^b Συμπεφυρμένων Bar. Quæ lectio non est prorsus rejicienda. ^c Al. Κυδωνίαν. ^d Θρασὺν Seld. ^e Τὸν τε Seld. ^f Verum hunc non agnoscit Seld.

ποδοῦν, ἢς καὶ ¹ Ποσειδῶν Τάφιον, ὅς τῃλε βᾶς τῆς πα-
 τείδος, τὰς ὡς αὐτὸν ὄντας ἐν τῇ Εὐρώπῃ νήσοις Τηλεβᾶς,
 καὶ Τάφιος ὀνόμασι. Τάφιος δὲ υἱὸς Πτερελάου, ὃν ἀνήτητον καὶ
 ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἔς' ἃν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτῆς
 ἡ χρυσὴ θρῆξ παρεμβήνῃ, καὶ ἐκ τῆς τῆς αὐτῆς ἐλαττοῦ
 τῆς Πτερελάου θυγάτηρ ὡς ἦρχε Κομαίδω, καὶ ἀρξεν
 παῖδες, ² Χερσίμω, Τύρανν, ³ Αμπύλῳ, ⁴ Χερσίμω, ⁵ Εὐήρῳ,
 Μήσῳ, ⁶ Εὐήρῳ, Ηλεκτρυῶν βασιλεύοντι σωτῇ τῇ γυναι-
 κὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκλιῶν ὃν παῖδες, Αλκμῶν καὶ θυγάτηρ,
 υἱοὶ δὲ Στρατόδωτος, ⁷ Γοργόφῳ, Φιλώνυμος, Κελαυνεύς,
 καὶ ἑτεροὶ, καὶ Λικύμνῳ νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγιάκῃς· ἦλθον
 αὐτὸν τῇ Ηλεκτρυῶν εἰς Μυκίνας Τάφιον, καὶ οἱ Πτε-
 ρελάου παῖδες, ἀπαιτῶντες τὴν βασιλείαν Μυκλιῶν·
 Ηλεκτρυῶν δὲ μὴ ἀποδέχοντι αὐτοῖς, ἐλάσαντες βᾶς αὐ-
 τῶ ἀπὸ τῆς συμφορῆς δὲ τῇ Ηλεκτρυῶν παιδὶν
 ἐκείνοις, πάντες ἀνέστησαν, σωθέντες ἐκ τῶν Ηλεκτρυῶ-
 νος παιδῶν Λικύμνῳ, ἐκ δὲ τῇ Πτερελάου, Εὐήρῳ· οἱ δὲ
 Τάφιοι τὰς βᾶς ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ηλείῳ παρέδωκεν
 βασιλεῖ. Αμφιτρυῶν δὲ ὦσα Πολυξένῳ λαβὼν, ἦλθον εἰς Μυ-
 κίνας. Ηλεκτρυῶν δὲ δέλῳ ἐκδικῆσαι τοῖς παισίν, ὦσα
 δὲ Αμφιτρυῶνι τῇ θυγατρὶ καὶ τῷ βασιλεῖ, στρατεύειν
 ἐμῆκε Τηλεβᾶς· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ὥσα λαμβάνειν τὰς βᾶς,
 μᾶς πλανηθείσης, ἀφίκεται ἐπ' αὐτῷ ὥσα λαβὼν Αμφιτρυῶν, ἀνέ-
 λαν ⁸ αὐτὴν, ἀπὸ τῆς δὲ κεφαλῆς τῆς ὥσας καὶ
 πῶς αὐτῷ, ὅταν ὁ Σθένειος Μυκλιῶν διώξας αὐτὸν
 τῇ Αμφιτρυῶνι, βασιλεύει Μυκλιῶν καὶ Τίρυνθι· αὐτὸς δὲ
 ὁ Αμφιτρυῶν ὦσα Κρέοντι ἐν Οἴκῳ τῆς φόνου καὶ αἰσχροῦ
 καὶ αἰσχροῦ δὲ, σωτῇ Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Πανοπέῃ, καὶ
 Λυκόφρονι, καὶ σωτῇ ἐπὶ τῆς τῆς Τάφιος νήσου πολέμῳ
 ἐλθὼν ἐκ ἐδύνατο, ὥς ἐραδίῃ ⁹ Αμφιτρυῶνι, ἢ Κεφάλῳ
 Κομαίδῳ, ἢ Πτερελάου θυγατρὶ, ἀπέτεμε τὴν τῆς πατρὸς αὐ-
 τῆς, Πτερελάου, χρυσὴν τεύχεα, καὶ ἀνέλεν αὐτὸν· ἔχων δὲ Αμ-
 φιτρυῶν τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσι, ὅς οἰκίσας ἐν ταύταις,
 Κεφαλῶν αὐτὰς ἐκάλεισεν. Ἐν γοῦν τῇ αὐτῇ Τάφιος
 μάχῃ αὐτῇ συμφορῇ τῆς πολέμου, φησὶν ¹⁰ ὁ πᾶσι ἐναν-

τιμῶν ἰσοεικῶς * ὁ Λυκόφρων, ὅτι ὥρῳσεν ἀπαντας
 Ἀρεὰ καὶ Ἀδύων μὴδὲν ἀποκρῖναι τῇ λαφύρῳ, μόνον δὲ
 ὦσα τὰς ὥρας ὁ Πανοπέος, καὶ κρύψας τὴν λαφύραν,
 τῆς ἐνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Επειὸν, ἐξήνησεν.

933. Αμφὶ μύλων.] ἀπὸ μέγας τῇ κλημάτων ὧσαν, ὡς
 καὶ Ησίοδος,

— μύλων ἐνεκ' Οἰδιπόδαο,
 ἀντὶ τῇ πλεῖν καὶ βασιλείας τῆς Οἰδιπόδαο.

934. Κομαθίδος.] Κομαίδῳ, θυγατρὶ Πτερελάου, ἥτις
 ἐραδίῃ Κεφάλῳ, πνὸς τῶν μετ' Αμφιτρυῶν, αὐτῷ δὲ
 τῇ πόλιν, καὶ τῇ πατέρα τοῖς πολέμοις, τῷ φησὶ Στεργόξωμευ-
 ὶν ἐνεκα νυμφουμάτων· ἢ ἐκκλησίαν ὥς αὐτῇ τῇ γάμων
 Αμφιτρυῶν καὶ Αλκμῶν, καὶ γὰρ αὐτῇ αὐτῇ τῇ γάμων
 τῆς Αλκμῶν ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Αλοῖπιν, Κυδωνίαν, καὶ Θρασύν.] ὅτι δὲτα Ἀδύων, ὡς
 καὶ Ἀρτέμιδῳ Δίκτυνῳ ὦσα Κρήνῳ, οὐκ παρὰ Θραξίν,
 Ορδωσίῃ παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὧσαν Ορδωσίῃ ¹¹ Λακωνικῷ.

937. ¹² Κρησίωνος θεόν.] Κρησίων, ἢ Θράκη, ἀπὸ μᾶς
 πόλεως ὥσα καλεῖται. θεὸς δὲ τοῖς Θρακικοῖς ὁ Ἄρης, ὅτι
 πολεμικὸν τὸ παλαιὸν οἱ Θράκες.

938. Κανδαίον.] ὅτι δὲτον Ἀρεῶν, ¹³ παρὰ τὸ καίνειν καὶ
 δαμνῆναι. Μάμερτος.] ὁ Ἄρης ὦσα, ἢ δὲ λέξις Ῥωμαϊκῇ· ὁ
 δὲ * βάρβαρος ὦσα * Λυκόφρων οὐκ ἀρκεῖται τοῖς λοι-
 ποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τὰς πολεμικὰς μα-
 μαρτὰς καλοῦσιν, ὡς ἰσορεῖ περὶ τῆς Διόδωρος, ἢ Διόν, ὅτι
 ἀρκεῖται ¹⁴ μύμημα· γὰρ γὰρ ὥσα πῶς· “Μεσηνίου
 “ ¹⁵ καὶ ἀρκεῖται τὰς ἀποδείξεις αὐτῆς, κατέχον Με-
 “ σηνίαν, καὶ ¹⁶ Μάμερτος αὐτῆς ἀνδράσιν, ταῦτα πο-
 “ λεμικὰ· Μάμερτος γὰρ ὁ Ἄρης παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται.
 καὶ Κυνεῖον δὲ παρ' αὐτοῖς, ὡς φησὶ Πλάταρχος.

939. Ο μῆτρὸς.] ὁ Πανοπέος, ὁ ἐντὸς τῇ μητρικῇ δελ-
 φύῳ καὶ μήτρῳ συμβαλὼν μάχῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτῇ ¹⁷ Κεί-
 σῳ· ὅτι γὰρ Φώκῃ καὶ Ἀστυνοῖας ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ
 γαστρὶ διμαρτύσαντο, ὡς καὶ ¹⁸ Φαίρῳ καὶ ὁ Ζαῖς, καὶ Περίτῳ
 καὶ Ἀκείσιος, οἱ Ἀβαντες.

EMENDATIONES.

¹ Ποσειδῶν, pro Ποσειδῶν, ex MSS. utroque. ² Χερσίμω, τυζενω, Bar. ³ Αμπύλῳ, Bar. Αμπύλῳ, Seld. ⁴ Χερσίμω, Seld. ⁵ Εὐήρῳ lego
 cum MSS. omnibus, pro Εὐήρῳ. Quinetiam Impress. Codd. paullo post habent Εὐήρῳ. ⁶ Γοργόφῳ, Φυλόνυμος, Κελαυνεύς, Bar. Γοργόφῳ,
 Φυλόνυμος, Κελαυνεύς Seld. Γοργόφῳ, Φυλόνυμος, Κελαυνεύς, Bar. Γοργόφῳ, Φυλόνυμος, Κελαυνεύς, Bar. Γοργόφῳ, Φυλόνυμος, Κελαυνεύς, Bar.
 paullo post, pro αὐτῷ. Siquidem fœminino genere prius usus est Scholiastes. ⁹ Malim καὶ τὴν ἐπίκλησιν cum Grav. ¹⁰ Αμφιτρυῶν, ἢ Κε-
 φάλῳ, pro ἢ Κεφ. ex MSS. utroque. Nam Scholiastes vult Comætho aut Amphitryonis amore captam fuisse, aut Cephalo; uter vero is
 fuerit, haud constat inter Mythologiæ Scriptores. * Ex Bar. & Grav. ¹¹ Ἀρκάδιον, Bar. & Grav. Quam lectionem retineri vellem:
 cur enim apud Arcadas Diana nomen à Laconico monte impositum haberet? At ab Arcadiæ loco nomen sumfisse hanc Deam, ex He-
 sychio constat; cum etiam ex ipso Tzetze, cuius alibi hæc verba teruntur: Ὀρθασία, ἢ Ἀρτέμις, ἀπὸ Ὀρθασίης, ὥς Ἀρκάδιον. Vide com-
 mentarium nostrum. ¹² Κρησίωνος θεόν.] Κρησίων, ἢ Θράκη emendo ex Bar. Κρησίων, ἢ Θράκη Impress. absurde. In Seld. autem tota
 sententia deest. ¹³ Παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαμνῆναι, pro παρὰ τὸ δαμνῆναι καὶ καίνειν, quæ et si sensu eadem sint, ob vocum tamen positionem non tam
 apte respondent dictioni inde derivatæ, ex Bar. Grav. & Phavorino. * Ex Bar. & Grav. ¹⁴ Μύμημα, pro μύμημα, ex Seld. ¹⁵ Κατα-
 κτείνῃ, pro κατακτείνῃ, ex MSS. utroque. ¹⁶ Μάμερτος, vel Μάμερτος, pro Μάμερτος, ubique habet Bar. ¹⁷ Κείσῳ, pro Κείσῳ, ex
 MSS. utroque. Crisus enim dictus esse videtur Panopei frater. ¹⁸ Φαίρῳ καὶ ὁ Ζαῖς, pro Φαίρῳ, καὶ ὁ Ζαῖς, ex MSS. utroque. Vide
 sacros Mosi libros.

940 Στήσας ἀεργμοῖς πρὸς κασίγητον χροῖν,
 Οὐπω τὸ Τιτύς λαμπερὸν αὐγάζων φάος,
 Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας^b ἀλγεινὰς τόκων.
^cΤοιγὰρ πόποι φύξην λυδρῶσαν ἀπόρον,
 Πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορὸς,
 945 Καὶ πλείστα τέχνης ὠφελήσαντα στρατόν.
 Ὅς ἀμφὶ^d Κίεον, ἔ^e Κυλιστέρου γάνθου
 Ἐπηλὶς οἴκοις τῆλε νόστον^f πάτρας.
 Τὰ δ' ἐργαλεία, τοῖσι τετρήνας βρέτας
 Τούξιδ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβειν,
 950 ^fΚαθιερώσθ^g Μυυδίας^h ἀνακτόροις.
 Ἄλλοι δ' ἐνοικήσασσι Σικανῶν χθόνα,
 Ἴπλαγκτοῖ^k μολόντες, ἐνθα Λαομέδων τεύχεα
 Ναύταις ἔδωκε Φοινოდάμαντος κόρας,
 Ταῖς κηλοδρῶσις συμφοραῖς δεδηγμένον,
 955 Τηλοῦ^l πρεσβεῖναι θυρὸν ὠμυσαῖς βορᾶν,

Peregerat manuum pulsibus ad-
 versus fratrem,
 Cum nondum Solis claram vidisset
 lucem,
 Nec effugisset laboriosi dolores
 partus:
 Quapropter Dii timidum crearunt
 foetum,
 Pugilem bonum, timidum autem
 in hastæ strepitu,
 Et arte plurimum exercitui uti-
 lem:
 Qui juxta Cirin, & Cylistarni la-
 tices
 Advena procul à patria deget.
 Instrumenta verò, quibus fabri-
 cando statuam
 Dabit olim indigenis vafram
 noxam,
 Myndiæ templo dedicabit.
 Alii Siculorum inhabitabunt ter-
 ram,
 Errones ed delati, ubi tres Lao-
 medon
 Nautis dedit Phoenodamantis fi-
 lias,
 Balænam pascentibus stimulus
 cladibus,
 Procul exponendas feris crudeli-
 bus,

VARIANTES LECTIOES.

^a Αὐγάζων Bar. Sed isti finali syllabæ recentior manus superposuit ὠν. ^b Αλγέων al. χαλκῶς Bar. alique; ubi Scholium in con-
 textum est receptum, inquit Canterus. ^c Τοι γὰρ Bar. ^d Κίεον paroxyton. Bar. Κίριν Seld. Κίριν al. Σεῖον legendam esse putavit (la-
 verius Ital. antiq. lib. iv. p. 1272. ^e Al. Κυλιστέρου. ^f Καθ' ἐρωσὶν Seld. ^g Μυυδίας MSS. uterque, & alii. ^h Post ἀνακτόροις inintro-
 gationis notam habet Seld. ⁱ Πλαγκτοῖ Bar. alique. ^k Μολόντες Bar. ^l Περσέων Bar.

941. Τιτύς.] τῆς ἡμέρας, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος,
 ἢ Τόρεα δ' ἀνίσταται βοῶντες λόφον ἔρχετο Τιτώ.

943. Πόποι.] οἱ θεοὶ, ὅθεν καὶ πολλάκις ὁ πόποι πνὺς
 παρ' Ομήρου, ἀντὶ τῶν θεῶν, ἠκούσαν· ἢ δὲ λέξις Δρυόπων.
 Τὸ δὲ ἠνδρῶσαν, ἢ τὸ ἠνδρῶν ἐπὶ οἴκῳ, ἀλλὰ τὸ ἠνδρῶ
 ἀπλῶς ἐπὶ οἴκῳ. Κίεον, καὶ Κυλιστέρου, πόλεις εἰσὶν Ἰταλίας.

948. Βρέτας.] τὸ ἠνδρῶν ἐπὶ οἴκῳ, καὶ ἢ εἰκάν, παρὰ
 τὸ βρετὰ ὅμοιον ἔστι· ἔτος δὲ βρέτας καὶ χαλκῶς καὶ Δρύον
 ἵππων φησὶ.

951. Σικανῶν.] πνὺς τοὺς Σικελίους ἐδέξαντο πάν-
 τας, ἄλλοι δὲ μέγας Σικελῶν καὶ Σικανίαν φασί, πάλιν ἔσαν
 περὶ Ἀκράγαντινους κειμήλιον καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε
 τὸτο, λέγων,

4 Κάμψας Γοῦσαν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,

Καὶ θεοχλαῖναι σκῆλον. —

5 ἀπαρθιμύμνος γὰρ τὰς πόλεις καὶ Σικελίας, καὶ τὰς τέκας,
 φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινოდάμαντος κόρας.] Φοινოდάμαντος τῆς Τρώος, περὶ
 ἢ κατ' ἀρχὰς ἔφημεν, συνέβηκεν τῆς Τρώος ἐκδέναι τὴν
 Ἡσίομεν * τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος * τὴν κατὰ, εὐλαβε-
 μένην περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῶν τετῶν, καὶ αὐτὰς ἐκδέναι
 καὶ ἔπεισε τὸτο πεποιθέναι· ὁ δὲ Λαομέδων μὴ οὐκ ἐπὶ Φοι-
 νοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις * ἐκδέναι
 αὐτὰς * ἐν Σικελίᾳ θηείοις βορᾶν· οὐ γὰρ οὐκ ἐπὶ τῇ
 μὴν Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὡς τῇ μὴ καὶ ὁμοιωθεὶς
 ὁ Κεῖμος ποταμὸς ἐμύνη, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἰόνιον,
 ὅς ἐκίσε τῆς πόλιν ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀπ' αὐτῆς 7 Αἰ-
 γύνην, καὶ Ερυκᾶ, καὶ 8 Ενταλλαν, ἢ 9 Αταλλαν, ἀπὸ τῆς
 γυναικὸς, ὡς ἐγὼ μνησθῆναι. 10 Σπύλλα γὰρ ὠνομάζετο ἢ τῆς
 γυναικός.

954. Ταῖς κηλοδρῶσις συμφοραῖς.] * τὴν ἐλπίδα, * ταῖς
 ἐνέκῃ τὴν μέλειν δίδωσθαι τὴν Ἡσίομεν δόρον καὶ δένον τὴν κα-
 τὰ· εἰ γὰρ καὶ ἐκτελέσθῃ, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεθ' Ἡρακλῆς τὴν αὐτὴν
 ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κητόν.

EMENDATIONES.

1 Τόρεα δ' ἀνίσταται βοῶντες λόφον Seld. 2 Ἀνδρῶν. pro ἀνδρῶν, ex Seld. 3 Σικελίς, pro Σικελίᾳ, ex MSS. utroque. 4 Hæc ex Seld ipsoque
 Lycophrone in versum digesti, quæ prius confusa, & corrupte proferebantur. κάμψας Γοῦσαν. ὅ δὲ Σικανῶν πλάκας, καὶ θεοχλαῖναι σκῆλον.
 Ubi Nic. Gerbelius, Hæc mutila & depravata (inquit) mihi videntur, & ex alio exemplari castiganda. 5 Ἀπαρθιμύμνος, pro ἀπαρθιμύμ-
 νος & deinde φέρει, pro φέρει, ex Seld. * Hoc adjecti ex Grav. * Hæc adjecti ex MSS. omnibus ad complendum sensum, qui prius
 mutilus erat, & imperfectus; non enim Laomedon Phœnodamantis filias nautis tradidit in Sicilia, sed eas nautis dedit in Siciliam
 portandas. 6 Εγὼ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἰόνιον Seld. & Grav. Εγὼ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἰόνιον Bar. 7 Εγὼ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἰόνιον MSS. uterque. 8 Ενταλλαν Bar. & Grav. Ενταλλαν Seld. 9 Αταλλαν Bar.
 10 Hanc sententiam nullus MSS. Codd. agnoscit; nec immerito videretur omiſsa fuisse: quomodo enim Urbs Entalla, vel Atalla,
 vel etiam Entylla dici potuit ab Ægeſti uxore, si ipsi nomen fuisset Styllæ? quomobrem, aut legendum Ενταλλαν. vel Αταλλαν, aut
 delenda hæc verba. * Ex Seld. Et Bar. etiam habet ἐλπίδα, ut & Grav.

Μολόντας εἰς γῆν ἑσπερον Λαυσρυγόνων,

Οπου συνοικεῖ δαψιλῆς ἐρημία.

Αἱ δ' αὖ παλαισοῦ μνῆρες Ζηρυνθίας

Σηκὸν μέγαν δέιμαντο, δωτίνῳ θεᾷ,

960 Μόρον φυγοῦσαι, καὶ ἁ μονοικήτας ἑδρας.

Ὡν δὴ μίαν ^b Κεῖμοσος ἰνδαλθεῖς κωὶ

Εξέδεε ^c λέκτρος ποταμός, ^d ἡ δὲ δαίμονι

Τῷ θεομύκτῳ σκύλακα γυναιῶν τεκνοῖ,

Τειωσὼν στωοικιστῆρα, ^e κτίσιν τόπων

965 Ὃς δὴ ποδηγῶν πόρθον ^e Αγχίστα ^f νόθον,

Αξὶ τεῖδε φρον νῆσον εἰς ληκτιεῖαν,

Τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυαλέμῃον.

8 Αἰγέστα τλήμων, σοὶ δὲ δαμόνων φρεσὶν

Πένθῳ μέγιστον ^e δὲ αἰῶνος πάτρας

970 Εσαυ πυρὸς ^h ῥιπαῖσιν ἡθαλωμένης.

Μόνῃ δὲ πύργων δυσχεῖς χαλσκαφὰς

Progressis in occidentalem Læ-

strygonum terram,

Ubi larga visitur solitudo:

Illæ porro Matri Luctatoris Ze-

rynthiæ

Templum extruxere magnum, do-

num Deæ,

Mortem cum effugissent, & sedes

solitarias:

Harum unam Crimissus assimila-

tus cani

Lecto junxit fluvius, cui illa

Semifero generosum parit Catu-

lum,

Trium fundatorem, & condito-

rem locorum:

Qui germen Anchisæ manu du-

cens spurium,

In Insulam deducet tricollem

marginæam,

Dardaniis ex locis navi adve-

ctum.

O misera Segesta, cui Deorum de-

cretis

Luctus erit maximus, & perpe-

tuus,

Ob patriam ignis jactibus combu-

stam.

Sola sanè turrium subversiones in-

felices

VARIANTES LECTIONES.

^a Μονοικῆτας al. μονοικῆτας al. μονοικῆτας quidem habet Seld. sed eadem manus ^h isti oi, & oi isti ^h superposuit; idemque in Scholiis fa-
ctum. ^b Κεῖμοσος Seld. ^c Δέκτρος Bar. sed isti ^{as} eadem manus superposuit eis. ^d Seld. habet ἡδ. ^e Αγχίστα, al. Αγχίστα Bar. in
eo tamen isti ^c superior manus superposuit ^σ. ^f ὧν MSS. uterque. ^g Εσαυ MSS. uterque, & eandem lectionem (quam etiam
alii sequuntur) in Scholiis retinent. Salmasius in Plinian. Exercit. in Solini Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reposuit Α-
γέστα, idque de Trojano heroe dictum putat, infulse quidem & ridicule, cum in versibus sequentibus quatuor adjectiva feminina
huic voci copulet Poeta. Sed quid mirum, si aliquando bonus dormisset Homerus? ^h Ρυπαῖσιν Seld.

956. ¹ Λαυσρυγόνων.] Λαυσρυγόνες, οἱ νῦν Λαονόγιοι·

εἰσὶ δ' ἐν Σικελίᾳ, ὡς ληροῖσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι,

ἀπὸ τῶ ἀνελείν τὰς Οδυσεὺς ἐτάρας· ἢ γὰρ ἦσαν εἰδισημένοι

ξένους ὑποδέχεσθαι.

958. ² Παλαισοῦ.] ὁ Ερυξ, ὡς εἰπομένη, υἱὸς τοῦ Αφρο-

δίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιστῆς καὶ πένταθλος. * καὶ σφέας

ὁππότε μάνθανε· τὸ δ' ἐξῆς ἔστω· αἱ δ' ἡ μνηστῶν τῶ Ερυ-

κῶ, Αφροδίτης, καὶ ἀπαπαλόντων τὰς ξένους, γὰρ

ἐκπσαν δωρεῶν τῇ θεῇ, φυγεῖν καὶ θάνατον, καὶ μονοικῆτας

ἑδρας καὶ τὰς καδέδρας καὶ ἀφρογῶν τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ἡ μὲν

καὶ οἰκιστὴν εἶχον, ἢ ἐν ἡ μονοικῆτον καὶ δίχα συζυγίας ἀν-

δρῶν εἶχον τινὲς καὶ τινὲς καὶ τινὲς.

963. * Σκύλακα γυναιῶν τεκνοῖ.] ἡ Ερῆσιν γεννᾷ. *

964. Τειωσὼν στωοικιστῆρα.] τρεῖς γὰρ πόλεις ἐκτίσεν

ἐν Σικελίᾳ, 4 Αἰγέσταν, Ερυκᾶ, καὶ Αταλλαν, ὡς περὶ τὴν

ἑρῶν.

965. Ὃς δὴ ποδηγῶν.] ὅστις Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Δαρδα-

νίαν, νύκτον Αγχίστου παῖδα, Ελυμον καλέμῃον, ἡγάγη εἰς

Σικελίαν.

966. Αξὶ τεῖδε φρον νῆσον.] νῆσον τεῖδε φρον ἢ Σικελίαν

λέγει, καὶ καὶ τεινακίαν καὶ τεινακίαν καλεῖσιν· τεῖα γὰρ

ἀφρογῶν ἐξῆς, 6 Λιλύβαιον, Πάχυνον, καὶ Πελαγίδα. Εἰς

ληκτιεῖαν.] 7 ληκτιεῖαν εἶπεν, ὅτι νῆσον ἢ Σικελία, αἱ νῆσοι

δ' ὑπὸ θαλάσσης περὶ ἔχον, καὶ ληκτιεῖαν ὡς αὐτῆς

περικείμεναι.

968, 969. Τόδε Πάτρας, δηλονότι τὴν πατρίδα, τῆς

Τεγίας. Αἰγέστα τλήμων.] ἡ Αἰγέστα, πόλις Σικελίας, ἢ, κατὰ

πινυς, Αφράστας καλεμῆν, ἢ πινυς διωκεῖς ὁδὸν τὰς συμφορὰς

Τεγίας μόνῃ ὑπὸ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις· περὶ αὐτῶν οὐκ

ἢ Αἰγέσταν πάλιν ἀποσφραῖς ἢ λόγον. * Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ηρα-

κλέους ἐκρατήθη ἡ Τεγία. δούτερον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ

ἢ Ελένῳ, τείτον δ' ὑπὸ τῶν Αμαζόνων· ὁ γὰρ Αἰνείας μὲν

φύγων ἐκ τῆς ἀλώσεως, πάλιν ὤκησε ἢ Τεγίαν, ἐλθόντι

δὲ αἱ Αμαζόνες· πάλιν ἔσκαψαν ταύτην.

EMENDATIONES.

¹ Λαυσρυγόνων.] Λαυσρυγόνες, οἱ νῦν, pro Λαυσρυγόνες.] οἱ νῦν, ex MSS. utroque. ² Παλαισοῦ, pro παλαιστῆς, ex Bar. ipsoque Poeta
textu. * Ex Bar & Grav. ³ Θανάτου καὶ μονοικῆτας ἑδρας.] καὶ τὰς &c. Impress. Quem locum Ego castigavi ope Bar. * Hoc adjeci
ex Bar. ⁴ Ερῆσιν MSS. uterque; alii que in locis, pro Αἰγέστης, & Αἰγέστα, scribunt Ερῆσιν, & Ερῆστα· de qua variatione dictum supra.
⁵ Θειασίαν καὶ Τεινακίαν Bar. & Grav. ⁶ Λιλύβαιον, pro Λιλύβαιον, ex MSS. omnibus. ⁷ ληκτιεῖαν δὲ Impress. Ego δὲ delevi ex fide Bar.
* Hæc usque ad Αγχίστου loci alterius esse videntur.

976. ¹ Αγχίστα.]

Νήπαιστον αἰάζεσθαι, καὶ γομφύην,
 Δαρὸν^a σεναΐξαι· πᾶς δὲ^b λυγαίαν λεῶς
 Εἰδήτα^c περὶ Τροίην ἐγχαλινέμεν,
 975 Αὐχμῶ πινώδης λυπερὸν^d ἀμπεδύσι βίον·
 Κρατὸς δὲ ἀκουρὸς νῶτα καλλιῶν φόβη,
 Μνήμην παλαιῶν τιμελῶν^e ὀδυρμάτων.
 Πολλοὶ δὲ Σίειν ἀμφι, καὶ Λευταρνίαν
 Αἰουρεαν οἰκήσεσιν, ἔνθα δύσμορος^f
 980 Κάλχας, ὀλυῶν Σισυφῶς δυνείθμων,

Incessanter deplorans, ac lugens,
 Diu gemes: omnique populus ni-
 gram
 Vestem piacularem indutus,
 Situ squalidus moestam exantlabit
 vitam:
 Capitisque intonsa coma tergum
 decorabit,
 Memoriam veterum nutriens la-
 mentorum.
 Multi etiam circa Sirin, & Leu-
 tarniam
 Agrum habitabunt, ubi infelix
 Calchas, grossorum Sisyphius mul-
 tarum,

VARIANTES LECTIONES.

^a Στενάζει Bar. ^b ΑΙ. λυγαίαν. ^c Περί Τροίην Seld. cum Impress. omnibus. Ego vero περὶ Τροίην una voce legendum puto. ex emendatione Guil. Canteri, quam confirmat Bar. Quinetiam Gregor. Nazianzenus in Tragedia versum hunc à Lycophrone mutuatus περὶ Τροίην habet. Posset etiam legi Περί Τροίην gentile: est enim Περί Τροίην Siciliæ urbs. Vide Canteri Annotationes. ^d Εμπυδύσι Bar.

976. ¹ Ακουρὸς.] ἀκουρὸς γὰρ ἦσαν, καὶ ἐκόμων, ἅτε ἐν λύπῃς ὄντες.

977. Μνήμην παλαιῶν.] τρέφουσα καὶ αἰξουσα τὴν μνήμην παλαιωθησάντων τῶν χρόνων τῆς Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σίειν.] Σίειν καὶ Λευταρνία, πόλεις Ἰταλίας, ἐνθα οἱ κατὰλοιποὶ τοῦ ἐξ Ἰλίου φυγόντων ὥκησαν, καὶ πάντα κατὰ μύθησιν Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἐκπαύον πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ· ἡ περὶ ταῦτα καλεῖτο Πολίειον, εἴτα Ηράκλειον, εἴτα Σίειν, ἐνθα πῆς Κάλχας, ἔχων ὁ Θεόφορος, ἀλλ' ὁ μῶνυμος αὐτῶν μάντις ὑφ' Ἡρακλέους ἀνῆλθεν· ὅτι μέρους δὲ αὐτῶν ἡ ἰσορία ὑποκρίνεται.

980. Σισυφῶς.] ὁ σφοδρὸς ἀειδημῆτης, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σφοδρὸς καὶ πανουργός. Διαφορὰν ὀλυῶν, φιλήκων, σύκων, καὶ ἰσχυρῶν ὀπιδν εἶπον. Κάλχας ὀλυῶν.] πάλιν ἀνακόλυντα λυγρῶν χράων· ἔτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόλφος ὄντιν, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντῶς τῆς Τειρεσίας, ἔχων ὁ Ἀργοναύτης Μόλφος, * ὁ * τῶν Ἀμπεδύων καὶ Χλωείδων, τῶν Ὀρχομενῶν θυγάτηρ, ὃς καὶ ἀνὰ τοὺς ὑποφύων ἐν Λιγύᾳ τελευτᾷ, καὶ ἀπὸ τῆς ὑποφύων Ἀργοναυτῶν ἐστὶν ὁ Μόλφος, ὃν λέγει, * ὁ * Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντῆς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ὄντιν, ἡ, κατὰ πιναι, ἐν Κιλικίᾳ, καὶ μὲν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ἔστι φησὶν· ἀλλὰ φησὶ μὴ τὴν πατρίδα οὐ διαμαρτυρεῖται, ὅτι δὲ ἀνακαλέσας καὶ ἐναντίας φησὶν, καὶ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, καὶ μὴ κρῶς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, καὶ γὰρ 2 παρνοίαν· σπιν μὲν γὰρ εἶπεν τῶν Θεόφορος Κάλχαντα παρ' αὐτῶν ἡτληθῆναι μαντικῇ, καὶ ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασὶν· μὲν γὰρ τῆς Ἰλίου πόρῃσιν, Κάλχας, Λιοντεύς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναυὲς ἀπαπνύοντες, πρὶν πορεύσθαι εἰς Κιλικίαν, καὶ Κολοφῶνα, καὶ καταπνύοντες παρὰ τῷ Μόλφῳ, ὅπερ καὶ ἡτληθέντα μαντικῇ τῶν Κάλχαντα ἀπῆλθον· ἐπειδὴ γὰρ ἐξώσης Κάλχας τῶν Μόλφῳ εἶπε, Πόσος ὀλυῶν ἔχει; ὁ δὲ, ὡς περ εἶχε τὸ ἀληθές, εἶπε, Μυεῖος ὀλυῶν ἔχει, καὶ μέδμων ἕνα, καὶ ὀλυῶν ἕνα. Μόλφος δὲ, ὑαίνης ὅτι τῶν ἐξώσης, ἤρετο, Πόσος χοί-

ρους ἔχει καὶ γαστρεῖς, καὶ πότι τέξει; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρινάμεναι, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόλφος εἶπε, Δέκα χοίρους 4 ἔχει, ὃν ὁ εἰς 5 ἀξέλω, τέξειται δὲ καὶ τὴν αἰεὶον· ἡ γομφύην, Κάλχας ἀδυμήσας τελευτᾷ, Πολυποίτης δὲ καὶ Λιοντεύς μὲν τὸ δάψαι αὐτοὺς, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνελθόντες. ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ 6 Ἀλκμαίωνος, 7 ὑπὸ χειμῶνος ἐξωθῆς, κατὰ πιναι, καὶ κατὰ τὴν Λυκαῶνα, περὶ τὰς πόλεις, ἔλυν ἔστι ὁ Μόλφος, ἀπερρίφθη, καὶ ὑπὸ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὡς φησὶ, μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπῆλθον, καὶ ἐτάφισαν παρ' ἐκείνῃ μέρει τῆς 8 Μεγάρου πόλεως· ἐστὶ δὲ καὶ Μεγάρου πόλιν ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθεὶς Ἀργὸν Ἀμφιλοχικὸν 9 πλοῖον Ἀχαρνῶν κατέφικε. Ταῦτα μὲν εἶπε φησὶ τῶν Μόλφου τῶν, ὅτι καὶ μὲν τῶν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρῃσιν, καὶ αὐτῶν τελευτῆς γέγονε τῶν Κάλχαντα, αὐτὸς δὲ μονομαχῶντας Ἀμφιλόχῳ ἀνῆλθεν· νῦν δὲ * φωνῶν * ὑφ' Ἡρακλέους φησὶν αὐτὸν ἀναεργάζεσθαι· πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέους ἀναεργάζεις, πάλιν ζωοῦται, καὶ αὐτῶν γίνετ' ὁ Κάλχαντα τελευτῆς, καὶ αὐτὸς συναναεργάζεται Ἀμφιλόχῳ, τῶν Ἀλκμαίωνος πατρί; ταῦτα πάντες ἐναντία, περὶ γὰρ τῆς τραπῆδος Ἀγαμέμνονος, πολλὰ περὶ τὸν Οἶτον ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς· ὁμοίως δὲ ὁ Λυκαῶν μολῶν τῶν ἀλκμαίωνος, ἡ τῶν πιναι ὀφειστικῶς, ὡς φησὶ τῶν ἰσορίαν· Ἡρακλῆος τὰς Γυρῶν βοδὲς ἐλαύνοντες ἐξ Ερυθείας, καὶ ἰδόντες τὸν Κάλχαντα τῶν, ἦτοι τὸν Μόλφον, ὑπὸ πιναι ἐεινὸν κατῆλθον, συνέβη ἑρωτῆσαι, Πόσος ὀλυῶν ἔχει ἡ εἰνός; τῶν εἶπεν, Δέκα 10 μεδίμνους, καὶ ἕνα ὀλυῶν, ὡς μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ὅτι περὶ τῶν μεδίμνων τῶν Ἡρακλέους πολλὰ βιάζομεν τὸν φεισὸν ὀλυῶν ὅτι θῆναι τῶν μεδίμνων, καὶ μὴ δυναμῶν, ὁ Κάλχας αὐτῶν κατεγέλα· ὃν πατάξας κονδύλῳ ἀπῆλθιν, καὶ ἔδωκε φησὶ τῶν εἰνόν· ἐπειδὴ τῶν καταχρηστικῶς ἐλέχθη ἡ ἀγρία συκῇ, ὡς Εἰνός, πῶς τῶν Δωκεῖς φαῖλα σὺκα ἔχουσιν· ἡ γὰρ Δωκεῖς ἐξ ὀβελῶν ἔχει, 11 Κυπνίον, Βοῖον, Λίλαιον, Κάρραιον, Δρυῶν.

EMENDATIONES.

¹ Ακουρῶν, pro ἀκουρῶν, ex Seld. & ipso Lycophronis textu. * Ex MSS. omnibus. * Ex MSS. utroque. ² Παρνοίαν Bar. Quod equidem malim, quia paullo ante crapulae Poetam incusavit Tzetzes. ³ Οἰστρον, pro Οἰστρον, ex MSS. omnibus: Calchas enim Thestoris erat filius. Notissimus versiculus ille Homericus,

Κάλχας Θεστορίδης ὀλυῶν ὄντιν ὅχ' ἄρεσθαι.

⁴ Exi posui, pro ἔχει, quam emendationem confirmat Grav. Nam recta oratione hanc, ut & ea, quae supra dicta sunt, profert Mopsus; sin aliter, τίξειται dixisset, non τίξειται. ⁵ Αἰλῶν, pro ἄρῶν, ex MSS. utroque. ⁶ Ἀλκμαίωνος, pro Ἀλκμαίωνος, habent MSS. uterque. ⁷ ὑπὸ χειμῶνος ἐξωθῆς, pro ὑπὸ χειμῶνος βασιλείας, ex MSS. omnibus. ⁸ Μεγάρων, pro Μεγάρων, ex Bar. Grav. ipsoque Lycophrone, qui supra dixit hos duos juxta Megarum sepultos esse, v. cccxliii. ⁹ Πλοῖον Ἀχαρνῶν, pro πλοῖον Ἀχαρνῶν, ore MSS. utriusque. * Ex Grav. ¹⁰ Καὶ μεδίμνους ἕνα Grav. ¹¹ Κατὰ τὴν Impress. κατὰ τὴν MSS. Ego reposui Κυπνίον, nixus auctoritate Stephani, Strabonis Geogr. lib. X. & Thucydides Histor. lib. III. qui consulendi sunt; numerus enim, & ordo harum urbium apud illos est diversus.

Κεῖται, ^a κάραν μάστι γογγύλη τυπείς,
 Ρείθροισιν ὠκὺς ἐνθα μύρε^b ^c Σίνις,
 Ἀρδῶν βαθεῖαν ^c Χωνίας παγκληρίδου.
 Πόλιν δ' ὁμοῖδ' Ἰλῖω δυσδαίμονες
⁹⁸ Δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρείδου κόρην,
 Σάλπιγγα, δ' ἠώσαντες ἐν ναῶ ^d θεᾶς
 Τοὺς ^e πρὸς θ' ἔδεθλον ^f Ξεχίδος ὠκηκίτας.
 Γλυῶας δ' ἀγαλμα τῆς ἀναμμάκτοισ' ἐμύσθ',
 Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς ^h Ἰάονας βλάβην
⁹⁹ Λαῶσιν, φόνον τ' ἐμφυλον ἀγρῶλων λύκων,
^k Οτὼν θανάων λήταρχον, ^l ἱερείας σκύλαξ,
 Πρῶτος κελαινῶ βωμόν ^m αἱμάξῃ βρότῳ.
 Ἄλλοι δ' ὠφθόνας δυσβάτοις ⁿ Τυλλησίοις,
 Λίνε θ' ^o αἰσιμύχῳ δειράαν ἀφρῶν,
⁹⁹⁵ Ἀμαζόνων σύγκληρον ^p ἄρσοντα πέδον,
^q Δέλης γυναῖκός ζυγλῶν ^r ἐνδεδεγμῆροι.

Jacet, caput flagello percussus ro-
 tundo,
 Ubi celer strepit Sinis,
 Profundam irrigans Choniæ re-
 gionem.
 Urbem verò similem Ilío miseri
 Condentes, dolore afficiunt La-
 phriam virginem,
 Tubicinam, perdentes in Deæ
 templo
 Xuthidas, qui sedes prius tenue-
 rant.
 Tum statua pupillis incruentis
 connivebit,
 Diram Achivorum in Ionas cla-
 dem
 Videns, cædemque gentilem lupo-
 rum agrestium,
 Quando mortuus flamen, sacerdo-
 tis catulus,
 Primus nigro cruentabit aram san-
 guine.
 Alii montes invios Tullefios,
 Linique maritimi jugosum pro-
 montorium,
 Amazonis hæreditariam Terram
 conscendent,
 Servæ Mulieris excipientes jugum:

VARIANTES LECTIONES.

^a Al κάραν. ^b Σίνις Bar. alii que. Quam lectionem genuinam esse, testatur Cluverius Ital. antiq. lib. iv. p. 1272. Idem paulo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas istos Troianos urbem ad eum fluvium condituros ait Lycophron, quam ejus commen-
 tator Isacius Sirim intelligit una cum Strabone. ibid. p. 1274. ^c Al. Χωνίας. ^d Θεᾶς Seld. e Al. πρὸς θ'. ^f Ξεχίδας reposuit, ex emen-
 datione Joh. Aurati, Guil. Canterus, cujus Annotationes consulendæ. ^g Μύρε Seld. ^h Ἰάονας Seld. ⁱ Al. λαῶσιν. ^k Οτ' ἄν Seld. ^l ἱερείας
 Bar. ^m Al. αἱμάξῃ. ⁿ Al. Τυλλησίων al. Τυλλησίων. ^o Αἰσιμύχῳ reponendum putavit Scaliger, emendatione, et si non inerudita;
 me tamen judice, minus necessaria. ^p Ἀρδῶντα Bar. ἰάοντα Seld. ^q Κλήτης Bar. alii que. ^r Εὐδεδεγμῆροι Bar. alii que.

πύλιν, καὶ τὴν ἑκείνην, ἀπὸ τῆς ἡ κλήτης τῆς φάλαγγος συκῆς. καὶ
 δὲ τὴν ποσσὶ τῆς μέγας, καὶ τῆς ἀειδητοῦ τῆς ὀλυμπίου ὁπιδὲν
 εἶπον, καὶ τὸν ῥοιολογῆσαι πνέει μὴ εἰδότες δὲ καὶ μεθύμους
 εἶπον αὐτὰς. Μάστι γογγύλη. τῇ χειροπλήκῃ μάστιγ' ἡ-
 γὰρ τῇ κονδύλῳ, τῇ γούρῳ, ὅς συνεραμυδῶν τῇ δακτύ-
 λῳ τὴν χεῖρὸς δίδεται.
 987. Τὸς πρὸς θ' ἔδεθλον. Ἰωνες, ἦσαν Ἀθιωαῖοι,
 πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ὥκισαν αὐτὴν Σί-
 ρειν μὲν δὲ τὴν Ἰλῖν πόλιν φυγόντων καὶ Τρωῶν εἰς
 Ἰταλίαν, Κροτωνιάται, ἔς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει, βοηθήσαντες
 τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τέτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσιν μετ' αὐ-
 τῶν κατὰ τῆς Σίρειδος, καὶ πάντας τοὺς Ἰωνας τῇ τῆς
 Ἀθιωᾶς ναῶ καταφυγόντας ἀνείλον, μετ' ὧν συνανείλον καὶ
 τὴν ἱερείαν τῆς Ἀθιωᾶς πᾶσι, ὀνόματι Λήταρχον, γυναι-
 κεία ἐνδεδεγμῆρον, διὸ ἡ Ἀθιωᾶ ὀργισθεῖσα ἐμύσε τὴν μὴ
 βλέπειν.

989, 990. * Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλά-
 βην * Λαῶσιν. Ἀχαιοὺς λέγει τὸς Κροτωνιάτας, οἵτινες
 συνεμάχοντο τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνείλον τὸς πρὶν καλοικοῦντας
 ἐν τῇ Σίρειδι Ἰωνας, ἔς καὶ ἐμφυλίας εἶπον, ἐπειδὴ οἱ τε

Ἰωνες, καὶ Κροτωνιάται, ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν· οἱ δὲ Τρῶες
 συλλαβόντες τὸς Κροτωνιάτας, ἐχειρῶσαντο τὸς ἐν Σίρειδι
 Ἰωνας, καὶ ἀνείλον αὐτούς.

991. Λήταρχον. ὁ δημόσιος ἱερεὺς λήϊτον γὰρ, τὸ
 δημόσιον λέγεται, ἢ ὄνομα κύριον.

993. * Τυλλησίοις. Τυλλητίον, ὄρος, καὶ πέλις, καὶ δρυ-
 μὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. * Λῖνον, καὶ Λῖνον ἀφ' ἑρῆς ἔδεπτον ἀκρωτήριον
 τῇ Ἰταλίᾳ.

995. Ἀμαζόνων σύγκληρον πέδον. * τῶν * κληρωθεῖ-
 σαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύ-
 μως τῇ κλισίᾳ Ἀμαζόνι, Κλήτῃ ἐκλήθη· ἡ δὲ Κλήτῃ, ἡ
 Ἀμαζόν, ἔφθον ἡ Πενθεσίλειαν, ἥτις μαδούσα ὅππ' ἐδῆκεν
 ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἐπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς· ἐξω-
 δέισα δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, καὶ κείνη κλίσασα πό-
 λιν, ἐκασίλευσε τῇ τῶν δὲ ταύτης αἰ ἐκείσε βα-
 σιλεύουσα, Κλήτῃ ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτῃ. μὲν δὲ
 πολλὰς γυνεὺς ὁππαστεύσαντες οἱ Κροτωνιάται, ἀνείλον τῶν
 τότε βασιλεύσαν 3 Κλήτῃ ὕψαν, ἐχ' ἢ τῶν πόλιν κλί-
 σασαν, καὶ τὴν πόλιν ἠρέπυσαν.

EMENDATIONES.

¹ Σχοιολογῆσαι. προχοιολογῆσαι, ex Seld. σχολιαστέον Bar. * Hac occurrunt in MSS. utroque. ² Τυλλησίῳ. Τυλλητίον, ὄρος, &c.
 προ Τυλλησίῳ. ὄρος, ορε Bar. * Hoc adjecti ex Bar. & Grav. * Ex MSS. omnibus. ³ Κλήτῃ ὕψαν, ἐχ' ἢ τῶν πόλιν, pro Κλή-
 τῃ ὕψαν. ἐχ' ἢ τῶν πόλιν, ex Seld.

Ην, χαλκομίτρου θῆσαν^a ὅτρησι κόρης,
 Πλανήτην ἄξι κῦμα πρὸς ξένω χθόνα·
 Ης ἐκπνεύσης λοῖδον ὀφθαλμὸς τυπείς
 1000 Πιθηκομόρφω πότμον Αἰτωλῶ φθόρον
 Τούξῃ, τράφηκε Φοινίῳ τετμημύῳ.
^bΚροτωνιά^c δ' ἄς^c πέρσασιν ποτε
 Αμαζόνος, φέρσαντες ἄτρομον κόρην
 Κλήτην, δῖασαν τ' ἐπωνύμῃ πατρός.
 1005 Πολλοὶ δὲ^d πρὸθεν γαῖαν^e ἐκ κείνης ὁδῶς
 Δάφουσι πρὶν λιχθέντες, εἰδ' ἄτερ πόνων
 Πύργους^f ἀγάρραιοις^g Λαυρήτης γόνοι.
 Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα^h μυδαίνῃ ποταμῷ

Quam, baltheo cinctæ æneo famu-
 lam impigræ Puellæ,
 Erronem ducet unda in externam
 terram :
 Cujus ultimum exspirantis perfos-
 sus oculus
 Mortem fimiformi perniciosam
 Ætolo
 Adferet, hasta cruenta fecto.
 At Crotoniatæ urbem populabun-
 tur quondam
 Amazonis, intrepida interfecta
 virgine
 Clete, patriæ cognominis Re-
 gina.
 Multi tamen prius terram ab illa
 mordicus
 Mordebunt præcipitati, neque im-
 punè
 Turres vastabunt Laures filii.
 Alii rursus Terinam, ubi hume-
 stat aqua

VARIANTES LLECTIONES.

^a Οτρηρῆς Bar. aliiq. ὁτρήνης Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. ^b Κροτωνιάται paroxylon. MSS. uterque, & alii.
^c Πέρσασιν sine ῥ finali MSS. uterque, & alii. Quidam sunt, qui post ποτὶ notam distinctionis ponunt, ut Αμαζόνος ad κόρην referatur,
 inter quos etiam est Tzetzes. ^d Πρὸθεν sine ῥ finali Seld. πρὸς θη al. ^e Εκείνης Bar. ^f Διαρραιοῖσι Bar. ^g Λαυρίτης Seld. eandemque
 lectionem in Scholiis retinet. ^h Κυδαίνῃ al.

997. Ην, χαλκομίτρου θῆσαν.] ὡς Πανα Κλήτην τ' πρὸ-
 τερον πλανήτην ἄξι κῦμα πρὸς ξένω γλῶ, θῆσαν ὑπάρχου-
 σαν τ' κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὁτρηρῆς, ἥτοι τ' Πενθεσι-
 λείας, τ' χαλκομίτρου καὶ πολυμήνης, ἥς πνός Πενθεσιλείας λοῖ-
 δον καὶ ἔρατον πνεύσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγὴς τοῦξῃ καὶ κη-
 σκουάτῃ τῇ ἐξ Αἰτωλίας Θερίτης, τῇ μμοῦς μορῶν ἔχοντι
 τὴ τοῦξῃ; πότμον φθόρον, ἥτοι πῶσιν φαρπηλῶ ἢ θάνατον
 φαρπηλόν, τετμημύῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῇ Θερίτῃ ἐν
 τράφῃ καὶ ἀκοντῷ φοινικῷ, ἢ ἐν τράφῃ τετμημύῳ καὶ κο-
 πέντι ἐπὶ φόνῳ· τράφῃ δ' ὅτι κυεῖας ἢ πλατεῖα σάνις, ἔνθα
 τὴς νεοζύμουσ ἀρτὸς πῆσας, ναὺ δ' τὸ δρυ. * Οτρηρῆς κόρης.]
 θυγατρὸς, ἥτοι Πενθεσιλείας. * ὁτρηρῶν δ' λέγῃ τῶντων ὁ
 Λυκόφρων, ἀλλ' τὸ δραστικόν τ' φρονήματι καὶ ἀδολον, ἢ
 ἀλλ' τὸ ἀρδον τ' γνώμης· διχάα γὰρ ὡς, ὡς καὶ τ' δίκαιον
 ἔνθα πολλὰ καὶ εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρῃ αὐτὸν μέσον τ'
 πλέως, ἀδίκητον δ' ἢ, καὶ ἐφρονίμον· ὁ δ' ὁρμίδης, ἀνείλεν
 αὐτῷ μὲν ξίφος.

999. Ης ἐκπνεύσης λοῖδον.] οἱ μὴ εἰδότες φασὶν Αχλ-
 λεία ἀνελόντα Πενθεσιλείαν, μὲν θάνατον αὐτῆς ἐραδιῶσαι, ἥς
 τὴς ὀφθαλμοῦς ὁ Θερίτης² λαβὼν ἐξάρυξεν· ὁ δ' Αχλλὺς
 ὀρριδεῖς, ἀνείλεν αὐτὸν, καὶ τὸν μὲν, πλῆξας δόρατι κατ'
 ἐμὲ δὲ, καὶ τὴς λοιπῆς, κονδύλῳ, ἥτοι γρόνθῳ· μὴ δὲ ἀλλ' τὸ
 ἐξορύξαι ὀφθαλμοῦς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροῦς λόγους κατ' Αχλλῆως
 ἐπέβριπεν, ὡς δῖον ἐρῶντος συλγανέσθαι³ νεκρῇ τῇ Πενθεσι-
 λείᾳ· ἀντιμαχεσάμεν γὰρ Αχλλὺς ἐκείνη, καὶ πολλὰ καὶ
 ὑπ' αὐτῆς ἠπηνδεῖς, μόλις δὲ τότε⁴ ἀπελάνθῃ καὶ ἀνελὼν
 αὐτῷ, θαυμάζων ἐκείνης τ' ἔρμην ἐμοῦ, καὶ τὸ κἄλλο,

καὶ τὸ νεαρόν τ' ἡλικίας, ἐδάκρυε, καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεχά-
 λει ταῖς ἀξιοῦν τ' νεανίδα· ἐφ' οἷς Θερίτης συμπλάσῃ καὶ
 λέγων μῆλεις ἀδέσμοις καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτῆς πληγὴς
 ἀναρῖται· Διομήδης δὲ, ὁ ἀνεψιάδος ὑπάρχων Θερίτης,
 χαλαρεῖς ἔνεχε τούτῃ, ἐκ τ' ποδὸς ἐλκύσας τ' Πενθεσιλείαν,
 εἰς τὸν Σικαμανδρον ἐξέβριπεν.

1000. Πιθηκομόρφῳ.] τῷ δυσμόρφῳ Θερίτῃ· πῆλκος
 γὰρ ἢ ὁ μῦθος, καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρκού-
 ζαυός.

1002. Κροτωνιάται δ' ἄς.] εἰπομένη ὅτι ὑπὲρ τοῖς χε-
 νοῖς ποτὲ οἱ Κροτωνιάται ἀπισταύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλῃ,
 ταύτην πορβοῦσι, καὶ τ' τότε βασιλεύσας Κλήτην ἀνείλον, τ'
 ὑπὲρ αὐτῆς.

1003. Αμαζόνος κόρην.] λέγῃ τ' Κλήτην, ἐκ τ' ἔρῳν
 Πενθεσιλείας, ἀλλὰ πῶς ἔρατον μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρὸθεν γαῖαν.] πολλοὶ δ' πρὸθεν καὶ πρὸ-
 τερον τ' γαῖαν τοῖς ὁδοῦσι δάκνοιν· ταύτην, ὅτι πρὸς τὸν
 πέσον, ὃ ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης πρὶν λιχθέντες, ἥτοι συγκο-
 πέντες καὶ ἀναρῖντες.

1006. Οὐδ' ἄτερ πόνων.] οὐδὲ χωρεῖς κόπῃ διαξάσσει
 καὶ πορβήσουσι τὴς πύργους, δηλονότι τ' Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς
 Λαυρήτης, ἥτοι οἱ Κροτωνιάται· Λαυρὴ γὰρ, πόλις Κρότωνος,
 ἀπὸ 10 Λαυρῆς, θυγατρὸς Λακινίου, ἀπ' ἢ Λακινίου, τὸ ἐν Ιτα-
 λίᾳ ἀκρωτήριον· αὐτὴ δ' ἢ Λαυρὴ γυνὴ ὡς Κρότωνος, ἀπ'
 οὗ καὶ πόλις Κρότων, καὶ Κροτωνῶν.

1008. Οἱ δ' αὖ Τέρειναν.] ἔτεροι τ' Τέρειναν, πόλιν Ιτα-
 λίας, καὶ τοιοῦτον ἐν πλάνῃ μικρᾷ ταλαππορούμῳ, ἔνθα

EMENDATIONES.

1 Οτρηρῆς lego cum Bar. & Grav. ὁτρήνης edit. Steph. ὁτρήνης Basil. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. Deinde ὁτρηρῆν posui, pro ὁτρηρῶν.
 2 Λαβὼν ἐξάρυξεν, pro λαβὼν ἐξάρυξεν, ex Bar. & Grav. Si enim latuisset Therites, cum effodit Penthesileæ oculum, quomodo ei iratus
 esse potuit Achilles? 3 Νεκρῇ, pro νεκρῇ. 4 Πιθηκομόρφῳ, pro πειθηκομόρφῳ, ex Bar. & Grav. πειθηκομόρφῳ. habet Seld. Sed isti pri-
 mæ æ eadem, ut videtur, manus ē, & secundæ, superposuit. 5 Ταῖς, pro ταῖς, ex MSS. utroque. 6 Μῦθος, pro Μῦθος, ex MSS.
 omnibus. 7 Τὴν τρῶν Πενθεσιλείας, pro τ' πρὸς Πενθεσιλείαν, ex Seld. 8 Πολλοὶ, pro πολλὰ, ex MSS. omnibus. 9 Εκ κείνης, pro ἐκείνης,
 sensu id exigente. Confer Poetæ textum. 10 Λαυρῆς, pro Λαυρῶν, ex Bar. & Grav. 11 Κατακρίσσειν ἢ πλάνη· μικρᾷ, ταλαππορούμῳ, ex MSS. omnibus, & emendatione Nic. Gerbelii.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α.

III

Ωκίναρ ^a Φοῖβον ^b ἐκβράσων ὕδωρ,	Terram Ocinarus, puram evomens undam,
¹⁰¹⁰ c Αλη χατεικῆστοι χυμένοιτες πικρᾶ.	Incolent, errore gravi fatigati.
Τὸν δ' αὖ τὰ δ'δυτερεῖα χαλλισδυμάτων	Secundas verò pulcritudinis partes
Λαβόντα, καὶ ¹⁰¹¹ ἐκ Λυκορμαίων ποτῆρ	Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
Στρατηλάτῳ σὺν, ^d χαρτερὸν Γόργης τόκον,	Ducem aprum, robustum Gorges filium,
^e Πῇ μὲν Λίβυσσιν ψάμμον ἄξισι πνοαῖ	Nunc in arenam Libycam ducent flatus
¹⁰¹⁵ f Θρηῶσιν, ποδωτοῖς ^g ἐμφορέμῳ λίνους.	Thracii, pedatis invec̄ti velis;
^h Πῇ δ' ἐκ Λιβύσσης αὐτῆς ἐμπύπῳ νότῳ	Nunc ex Libya contrà ingruens Aufter
Εἰς ⁱ Ἀργυρίνοις, καὶ Κεραυνίων νάπας	Ad Argyrinos, & Ceraunios saltus
Ἀξί, βαρεῖ πρηστῆρ κυμάτων ἄλα.	Aget, gravi vento agitans mare :
Εὐθα πλοσσήτῳ λυπερὸν ^k ὄψον βίον,	Ubi erraticam degent miseram vitam
¹⁰²⁰ Λακμωνίῃς πίνοντες Αἰδούτος ῥοάς.	Lacmonii bibentes Æantis aquam.
Κραθῆς δὲ, γείτων ἠδὲ Μυλάκων ^l ὄρεσις	Crathis verò, vicinus & Mylacum finibus
Χῶρ ^o στωοίκους δέξε ^j Κόλχων ^m Πόλαις,	Ager accolae excipiet Colchorum Polis,

VARIANTES LECTIONES.

a Γῆς Bar. b Εκβράσων Seld. c Αλη Seld. d Κερτερὸν Bar. e Τῇ Seld. f Θρηῶσι Seld. g Αλ. ἐμφορέμῳ h Τῇ Seld. i Ἀργυρίνοις al. quam lectionem tam in Contextu, quam in Scholis habet Bar. Ἀργυρίνοις al. k Οψῆσαι Bar. l Αλ. ὄρεσι. m Πόλαις al. Πόλαις Seld. quam lectionem in Scholis habet Bar.

ὡς ἢ Τερεῖαν μυδαίνῃ καὶ ἀρδύει πῶ γῶν ὁ Ωκίναρος ποταμός, ἐκβράσων καὶ ἔξω ὕδωρ φοῖβον καὶ χατερὸν.

1011. Τὸν δ' αὖ τὰ δ'δυτερεῖα.] ἢ δὲ Νιρέα, τὸν Χαρόπην καὶ Ἀγλαΐαν, ἢ δ'δυτερον ὄντα πρὸς τὸ χεῖρον τῆς Ἀγλαΐας, καὶ ἢ Θόασι, ἢ Ἀνδραίμωνος καὶ Γόργης τῆς Οἰνέως θυγατρὸς πῦδα, ἢ ὑπὸ τῷ Λυκορμου, ἢ καὶ Εὐλύκῃ, πόταμον Αἰτωλίας, ὑπάρχοντα, πῇ μὲν ὁ βορρῆος πνεῦν εἰς τὴν Λιβύην ἄξῃ, ἐκ δὲ Λιβύης πάλιν ἀντιπνεῦν ὁ νότος ἄξῃ εἰς Ἀργυρίνους, καὶ εἰς τὰ Κεραυνία ὄρη, ἐνθα οἰκίσουσιν παρὰ τὸ Λακμωνίον ὄρεσι, καὶ ἢ Αἰάντα ποταμόν· ὁ Κραθῆς δὲ ὁ γείτων τῷ Αἰάντῳ ποταμῷ, καὶ ὁ Χῶρς ὁ γείτων τοῖς ὄρεσι καὶ ὁρθεύουσιν ὅσῳ Μυλάκων, δέξεται στωοίκους ἐν τῇ πόλει ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις· καὶ ὑπὸ ποίῳ Κόλχων· ὅς ἡμεῖς φησὶν ἔστιν ἡ αὐτοῦ θυγατρὸς Μινδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς, ὁ ἡμεῶν τῷ Αἰῶσι πόταμος, τῆς Κορίνθου τῆς Αἰήτης ὁ ἀνὴρ τῇ Εἰδύας, Εἰδύα γὰρ ἡ μήτηρ Μινδείας, πῶν νυμφαγωγὸν ναῖν, ἦτοι τῇ Ἀργῷ θυγατρὶ καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατ'ὀκνησάντων πλοσσήτῳ, ποταμῷ παρὰ τῇ πόλει ταῖς Πόλαις. Δευτερεῖα χαλλισευμάτων.] ὅτι οὐκ ἔστι ὁ Νιρέας, ὡς ἐν τῇ Βιογραφίᾳ Ομηρὸς λέγει,

Νιρέας δ' ἔστι Σὺν ἡμῖν ἄλλῳ πρὸς νῆας εἰσας·
Νιρέας, Ἀγλαΐης δ' ὕψος Χαρόποιό τ' ἀνακλῶν·
Νιρέας, ὅς ἡμεῖς ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίου ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
Ἀλλ' ἀλαπαδὸς ἔμεν, παρὲς ἢ οἱ εἴπετο λαός.

1014. Λίβυσσιν ψάμμον.] εἰς τὴν Λιβύην περὶ τὴν Ἰταλίαν.

ἀμμάδης γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεχυμένη θάλαττα ἡ λίαν. 4 Τὸ δὲ ψάμμος, καὶ ἄμμος δὲ ἐνδὸς μὲν χερσὶν, Αἰολικῶς δὲ Ἀξί δύο.

1015. Ποδωτοῖς.] τοῖς ποδὶ ἀμφοτέρωθεν ἑστέτοις μέρεσι.

1017. Εἰς Ἀργυρίνους.] ὁ μὲν ποταμὸς ὅστις, καὶ οἱ ὀρεινοὶ σφάλλονται· ὁ μὲν, τὸς 5 Ἀργυρίνους Ἀργυρίνους λέγων, Ἀξί τὸ συνηθῆναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ ἡπειρωτικὸν ἔδωκεν αὐτὸς λέγων, ἐκ εἰδότες ὅτι τὸ 6 Ἀργυρίνους πολίχνη Σικελίας ἔστιν, ὅθεν ἡμῶν ὁ συνηθῆς Διόδωρος, εἰ μὴ περὶ αὐτὸς ἢ αὐτοῦ πατρὸς ἐξήνεγκεν ὅπως χαλεῖται. Τὰ δὲ Κεραυνία, ὄρη τῆς Σικελίας· πῖνσι δὲ τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τῇ Σικελίᾳ ἔστι φασίν.

1020. Λακμωνίᾳ χαλεῖται ἢ τῇ Πίνδου ὄρους ἄκρα, ἀφ' ἧς πολλοὶ πόταμοι κατέρχονται, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἰῶς.

1021. Κραθῆς.] ποταμὸς Ἰταλίας ὅστις λαμβάνει τὸ ὕδωρ αὐτῇ πυρραίναν τὰς χαίτας, κατὰ τὴν 7 Ἠσίονος ὁ ἰσοεικὸς φασί, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοδένους αἱ φιλόσοφοι, καὶ Εὐειπίδης ὁ τραγικὸς ἔτασι λέγων,

8 ἂν ὕδαρ καλλισεύων

Ὁ ξανθὸν χαίτας πυρραίνων Κραθῆς.

Μυλάκων 9 ὄρεσις.] Μυλάκας, ἔστιν Ἰλλυρικόν, ὡς φασί πῖνσι. 10 Ἡ δὲ τῇ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμωνίᾳ καλεῖται, ἀφ' ἧς πόταμοι πολλοὶ κατέρχονται, ὅθεν καὶ Αἰῶς πόταμος κατέρχεται.

1022. Κόλχων Πόλαις.] 11 Πόλαι πόλις εἰσὶν ἡπειρὸς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσα, ὅστις κατὰ δὲ ἑστέτων τῇ Μινδείᾳ, καὶ μὴ κατὰ λαβόντων αὐτῶν, καὶ Ἀξί φῶν Αἰήτης ἐνταῦθα κατοικησάντων, καὶ κτισάντων τῇ πόλει, ἦτοι Κολχίδι φωνῇ Πόλαι κα-

EMENDATIONES.

1 Τῇ, pro ὡς, ex Seld. neu rum agnoscit Bar. 2 Πόλαις legi debere indicat v. 1022. 3 Ex Δύμῳ καὶ γὰρ Bar. 4 Τῇ δὲ, pro ὅτι δὲ, ex Seld. 5 Ἀργυρίνους Seld. 6 Ἀργυρίνους Bar. 7 Ἠσίονος Bar. & Grav. 8 Hos versus Euripidis ego in ordinem digessi. Ceterum αὖ posui, pro αὖ, ex Seld. & Bar. & Grav. 9 Pro ὄρεσις, lego ὄρεσις, ex Poe. & Textu, adjuvante etiam Bar. 10 Hæc ab aliqua recentiori manu interpolata videtur. 11 Πόλαι πόλις — κτισθείσα reposui, pro Πόλαι πόλις — κτισθείσα. Nam Polæ unius urbis nomen erant; quod prius observatum à Cuviero Ital. antiq. lib. I. p. 211. & Bentlejo Fragment. Callimachi p. 356.

Μασηρας ἐς θυγατρὸς ἐστλεν βαρὺς	Quos Filia misit inquisitores du- rus
Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς, Εἰδύας πόσις,	Ææ Corinthique Princeps, Eidyia maritus,
¹⁰²⁵ Τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν ἔρπιν,	Sponsiferam investigans navem,
Οἱ πρὸς βαθεῖ νάσσῳ Διζηροῦ πόρω.	Qui juxta profundum Dizeri flu- entum habitarunt.
Ἄλλοι Μελίτῳ νῆσον ^a Ὀθρωνοῦ πέλας	Alii Melitem insulam juxta O- thronum
^b Πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἠὲ πέριξ κλύδων	Errones occupabunt, quam undi- que fluctus
Εμπλῶ Παχύνε Σικανὸς ^c πρὸς μάσῳ,	Siculus prope Pachynum rigat,
¹⁰³⁰ ^d Τοῦ Σισυφεία παιδὸς ὀχθηρὸν ἀκρῶν	Sisyphii filii jugosum promonto- rium
Επώνυμον ^e πόθ' ὑπέρω χρένω ^f γράφων,	Cognomento quondam futurum radens,
Κλεινὸν θ' ἱδρυμα ^g πρὸθεν Λογγατίδος,	Inclytumque templum virginis Longatidis,
Ελωρεῖς ἐνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ^h ποτόν.	Ubi frigidam Helorus ejicit a- quam.
Παπποκτόν ⁱ δ' Ὀθρωνὸν οἰκήσῃ λύκος,	Avi occisor lupus Othronum te- nebit,

VARIANTES LECTIOES.

^a Al. Ὀθρωνοῦ. Et hanc lectionem tam in Textu, quam Commentariis habet Bar. ^b Πλαγκτοὶ Bar. ^c Περὶ μάσῳ Seld. ^d Τῆς Σισυφείας Bar. ^e Al. ποθ'. ^f Γράφω Bar. ^g Hunc locum sic distinguit Bar.

παρθέτου Λογγατίδος

Ελωρεῖς, ἐνθα

^h Al. πρὸς. Hic etiam Codex Baroccianus diversa interpunctione sensum variavit, sic enim legit,

ποτόν

Παπποκτόν δ' Ὀθρωνόν

ⁱ Ὀθρωνόν Bar. alique.

λέγεται τὸ ὅτι Πόλεως Κολχικῶς θυγάτηρ σημαίνει, ὥς φησι Καλλιμάχῳ. Τὸ ἐξῆς ἔστω· ὁ Κράτης δὲ, * καὶ * χῶρος δὲ ἐστὶν αὐτὸς ¹² συνοίκους, ὁ γὰρ τῶν Πόλεως τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς ἑξὶ Μυλάκων ὄρεσι.

1023. Μασηρας.] Διόκτας, ἀπὸ τῆς μασηρίας.

1024. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς.] Αἴα πόλις Κολχίδος, Κόρινθος δὲ πόλις Πελοποννήσου· ὧν ἀμφοτέρων ἀρχόντα λέγει ἡ Αἴντις, ὡς φησὶ καὶ Εὐμύχῳ ὁ ποιητής, ὅτι τὰ ἐπὶ ἐν τοῖς ὁπότεν εἰρήκην, καὶ πᾶσαι τὴν ἰσορίαν, ὅτι ἡ Αἴντις καὶ Αλαεὶ τοῖς πασι τὴν ἀρχὴν δινεῖται καὶ τὴν μὲν Αρκαδίαν Αλαεὶ δίδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἴντι· ὅς ἐκ ἀρεδνῆς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα· τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βουμῶν, Ερμόδ' ἔφω, παρέδωκε φυλάσσειν, ὥς ὅτι αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτῆς πρὸς ἔλθοι ἐν Κορίνθῳ. Ἡ συνταξίς· Οὐσίνας τὰς Κόλχας ὁ βαρὺς βασιλεὺς τὴν Κορίνθου Αἴντις, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτῆς Μήδειαν διδάσκειν. Εἰδυίας.] Εἰδυία, γυνὴ Αἴντις, θυγάτηρ Ωκεανοῦ· ὅτι Αἴντις καὶ Εἰδυίας Μήδεια, καὶ Αψυρτῶν.

1025. Νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν ἔρπιν.] τρέψας λέγεται τὸ ὑποχέτω τὴν πόλιν ἔξω, ὁ καὶ εἰρήνη λέγεται, ὥς καὶ στερεώτερον τὴν λαιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα γυνὴ τὴν τρέψιν τὸ ὅλον πόλιν, τὴν Αργεῖ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δ' αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην ἔσται τὴν Μήδειαν συν τῇ Ἰάσονι ἐκόμενῃ εἰς Ἰωλκόν.

1026. Διζηροῦ πόρω.] Διζηρὸς, πρὸς μάσῳ πλησίον 4 Πολλῶν, πρὸς τὴν Κόλχων κλιθεῖσιν.

1027. Μελίτῳ νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας.] Ὀθρωνός, νῆσος μετὰ τὴν Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας· ταύτῃ δὲ νῆσος φέρειται Μελίτη, ἥτις περιέβλεπται τὴν Παχύνε, ἀκρωτηρίῳ τῆς Σικελίας· ἢ ὁ Ὀθρωνὸς πρὸς τὴν σόματι τῆς Αδρίας.

1030. 4 Τοῦ Σισυφεία παιδὸς.] τὸ Ὀδυσσεὺς· εἶπεν δὲ τὴν ἰσορίαν τὴν Σισυφεία· παῖδα γυναιλογόδοι τὸν Ὀδυσσεὺς πνέει τὴν Σισυφεία, φησὶ δὲ τὴν λεγομένην Ὀδυσσεὺς ἀκρωτηρίῳ τῆς Σικελίας λεγέται· Ἀνθ' ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χερσονήσῳ περὶ τὸν ἀπὸ τῆς βάλλειν λίθοις τὴν Εχάβην, ἐν Σικελίᾳ παλαιόμορος καὶ ὕπνος ἐδειματίζετο· ἀνθ' ὧν ἔφω Εχάβης ἰδρύσασθαι, καὶ κενότατον Εχάβης, ὅτι ἡ Εχάβη φαντασμάτων αἰτία, φοβερά χαλκόπυρρον, καὶ οἰωμένης, καὶ τερατάδης, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὸ ἀκρωτηρίον Ὀδυσσεὺς ἀκρῶν ἐκάλειν, Κάκρην καλεῖται πρὸς, ὅτι ὅτι πλησίον Παχύνε. Τὸ δὲ ἐξῆς ἔστω· Τὸ Ὀδυσσεὺς τὴν ἀκρῶν τὴν ὑπέρω τὴν χρένω ποτὲ μέλλουσαν καλεῖται Ὀδυσσεὺς. Τὸ δὲ Γράφω, ἀνθ' ὧν περὶ τὴν Εχάβην καὶ φειορίζον.

1034. Παπποκτόν δ' Ὀθρωνόν.] Ελεφλώρ, ὁ Καλλόδοτος παῖς καὶ Μελανίππος, Αδάντα, τὸν αὐτὸς πάππον, ὅτι γυνὴ Αργαία, ἰδὼν ἀμειλῶς χειραγωγέμενον παρ' οἰκίᾳ, ἀφίει ῥά· βδον ὅτι τὴν οἰκίαν, ἀνείλε τὸν πάππον αὐτῆς ἀκρῶν, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὴν κατεδικάσθη· ἐνστάσις δὲ τὴν Τροίαν στρατείαν, ἥλθε, καὶ ἐξώθεν τὴν πατερίδα αὐτῆς Εὐβοίας, ἥτοι τὴν Εὐρύπην, καὶ πρὸς τὴν πέτρην, συνεκάλει τὸν λαόν· ὅτι γυνὴ δέμει αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν τὸν φόνον ὁπλίσματα τῆς πατερίδος· ὅτι γυνὴ συνεκάλει τὴν στρατὸν, καὶ αὐτὴς συστράτευε, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναερείται ὑπὸ Ἀγχιόχο· μὲν δὲ τὴν Τρώϊκῳ ἀλῶσιν, οἱ

EMENDATIONES.

1 Συνοίκους, pro συνοίκους, ex Seld. Confer Lycophronis textum. 2 Οἱ ὅτι ἀρεδνῆς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, pro ὅτι ἀρεδνῆς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ex Seld. 3 Ἰωλκόν, pro Ἰωλκόν, ex Seld. 4 Πολλῶν, pro πολλῶν, ex Bar. & emendatione N. G. Gerbelii. 5 Τοῦ Σισυφεία παιδὸς.] τὸ Ὀδυσσεὺς· εἶπεν δὲ τὴν ἰσορίαν. lego cum Bar. & Grav. Σισυφεία παιδὸς.] εἶπεν τὴν ἰσορίαν. Imptess.

τὴν Ελ-

103 Τηλῆ πατρώα^a ρείθρα Κοσκινώδου ποτῶν.

Ὅς ἐν θαλάσῃ χοιράδων βεβῶς ἔπι,
Ρήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώταις ἐρεῖ.
Χέρσε πατρώας ἔ γδ δὴ φονῇ ποσὶ
Ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφθυότα,

1040 Δίκης^b ἐάσθ' τάρροθ^c Τελφεσία,

Λάδων^d ἀμφὶ ρείθρα ναίεσαι σκύλαξ.
^d Ὄθεν, πεφθυῶς ἐρπετῆρ' δεινὴ μάχῃ
Δρακοντομόρφων, εἰς^e Ἀβαντίαν πόλιν
Πλώσθ' πέλας δὲ γῆς^f Ἀτιντάνων μολῶν,

1045^g Πράκλιν πρ' αὐτῷ αἰπὺ νάουεταί λέπας,

Τῷ Χαονίτῃ νᾶμα^h Πολυδύοις δρέπων.
Ὅ δ' ⁱ Αὐθινείων ἄγχῃ Κάλχαντος^k τάφῳ

Procul Coscynthum patrium desiderans fluvium:

Qui scopulos in mari conscendens,

Comitia civibus indicet classem imperantia:

Nec enim homicidam pedibus terram patriam

Contingere, nisi integro anno exularit,

Vindex justitiæ finet Telphusia,

Ladonis habitans circa flumen Canis:

Unde, fugiens gravem serpentum pugnam

Draconiformium, ad Abantiam urbem

Navigabit, & ad Atintanum terram accedens,

Apud litus altum habitabit promontorium,

Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.

Alius juxta Italica Calchantis sepulcra

VARIANTES LECTIONES.

^a Hanc vocem non agnoscit Bar. ^b Εἰσθ' Bar. ^c Τελφυσία al. Τελφυσία Seld. ^d Ὄθ' Seld. ^e Αμαντίαν Bar. alique. ^f Αλ. Ατιντάνων. ^g Αλ. Πράκλιν. al. Πράκλιν. Guil. Canterus reposuit ἀκλήν. Ejus Annotationes videndæ. ^h Πολυδύοις habent Impress. omnes, & Bar. Ego Πολυδύοις lego cum Seld. itaque scribendum esse prius monuit doctissimus Canterus, cujus Annotationes hac de re consulendæ. ⁱ Αὐθινείων MSS. uterque, & alii. ^k Τάφῳ Seld. τόπῳ al.

^g Ελεφύωρος πρὶ τὸν Ἰόνιον ἐκεκέντες, ὥκησαν πρὶ Ἀπολλωνίαν τ' Ἡπείρου.

Οὗτ' δ' ἀνίστατοὺς τετυγμένους λόγους,
Γράφων Ὀθωνοῦς, καὶ Μετοικήσας πάλιν,
Φύσας δρακόντων εἰς Αμαντίαν πόλιν.

Ἡσὶ γδ, ὅπ' μὲν τ' τῆς Τροίας ἄλυσιν ἔλθον εἰς Ὀθωνόν, καὶ κατοικήσας ἐκεῖσε, πάλιν μετενέσθουσιν εἰς Αμαντίαν ὅρις γδ δρακοντοειδὲς αὐτὸν ὑπάρχει μετ' ἀναστροφῆς καὶ φυγῆς ἀπὸ τ' τοῦ ἐκείνου, καὶ ταῦτα μὲν φησὶ Λυκόφρων. Ομηροὶ δὲ φησὶν ἐν τῇ δ' ἰαλιάδος, ἀναμειβόμενος τ' Ελεφύωρα πρὸς Ἀγνώωρος ἐν Τροίᾳ, οἱ δὲ πρὸς τ' Ελεφύωρα πρὸς τ' Ἰόνιον κόλπον ἐκεκέντες, ὥκησαν πρὶ Ἀπολλωνίαν Ἡπείρου.

1037. Ρήτρας πολίταις.] λόγους ἐρεῖ τοῖς πολίταις τ' χέρσε τῆς πατρίδος, ἥτοι τοῖς Εὐβοεῦσι λόγους πολέας; ¹ στρατοπλώταις καὶ στρατοκλεουσὶ πλείν τ' στρατὸν πρὸς τ' Τροίαν.

1038. Οὐ γδ αὖ φονῇ.] τ' φονεῖα, καὶ συναίρεσιν Ἀττινῶν. ἔ γδ αὖ ἐστὶ τ' φονεῖα ἢ τάρροθ^c καὶ ἐκδικεῖ τ' δίκης σκύλαξ, ἢ Τελφεσία καὶ Ἀρκαδική, ἥτοι ἢ Εερινύς, ἢ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ρείθρα τ' Λάδων^d πόταμου. ἐκ ἐσθ' τὸν φονεῖα τ' ποιεῖται; ψαῦσαι ποσὶ τ' χέρσε τῆς πατρίδος, μὴ πεφθυότα τ' μέγαν πλειῶνα καὶ ² χέρσον. Ἡ τὸ χέρσε πατρίδας συντακτικόν, ὡς ἔπουν πρὸς τὸν πολίταις τ' χέρσου τ' πατρίδας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸτο, καὶ εἰς τὸ ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσε τ' ³ πατρίδας.

1039. Μέγαν πλειῶνα.] ⁴ νόμος γδ ὡς τὸν ἐργασάμενον φόνον φέρειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψάλλοντα τ' παλίδος.

1040. Τελφεσία.] πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐνθα ἢ Εερινύς πηγαῖται.

1041. Σκύλαξ.] ἢ ⁵ ταρακτική.

1042. Ὄθεν πεφθυῶς.] ὅθεν ἀπὸ Ὀθωνοῦ φυγὼν τὲς ὄρεας, ⁶ καὶ τῶτον, ὁ πρὶν θανάτῳ Ελεφύωρος, κατ' ἐμὲ τ' νῦν, ὡς ζῶν ἦλθεν εἰς τὴν ⁷ Ἀβαντίαν ἐξ αὐτῆς κληθεῖσιν. ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκόντες ἀντὶ τῆς Ἀβαντίαν, Αμαντες μετωνομάθησαν. Ἀβαντία δὲ, πόλις Ἡπείρου.

1044. Ἀττινῶν.] ἐν τῇ Ἡπειρωτικῇ.

1047. Ὅ δ' Αὐθινείων ἄγχῃ.] πρὶ Ποδαλείου, τ' ὑπὸ Ἀσκληπιοῦ, φησὶν, ὅπ' τετυγμέναι ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τῆς κενοτάφου τ' Κάλχαντος, τὴν ὅρ' Ἡρακλῆος ἀναμειβόμενος κοινὸν τῆς τῆς τῆς γοῦν ὁ Κάλχας ἐν Ἀργεί, κενοτάφιον δὲ αὐτῶν ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. ἐνταῦθα οὖν τὸν Ποδαλείου λέγει τετυγμέναι. ψεύδεται δὲ, ὡς περ καὶ πρὸς τὴν πολυπλοκήν τῆς Κάλχαντος, ὅν πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ τὸν Εερινύων τετυγμέναι. νῦν τ' φησὶ ψευδοτάφιον τῆς τ' Εερινύων, αὐτὸν τ' κείνῃ ἐν Ἀργεί, ἵνα τὲς μυρίες θανάτους τῆς τοῦ Κάλχαντος, ἔς ἀπέθανεν ἀπὸ τῆς τῆς Λυκόφρονος, ἐάσω. ἔγω γοῦν ὁ Λυκόφρονος ψεύδεται καὶ πρὶ Ποδαλείου, λέγων αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. ὡς τ' ὅπ' αὐτὸς ἐρεῖται, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος ὁ Ποδαλείου. δάφναι δ' ἐκεί τὸν

EMENDATIONES.

¹ Στρατοπλώταις, pro στρατοπλώταις, ex MSS. utroque, & ipso Lycophrone. ² Χέρσον, pro χέρσον, ex Bar. nam χέρσε idem est quod πλώται, ad quod explicandum, tanquam vox notior, adhibetur. ³ Πατρίδας, pro πατρίδας, ex MSS. utroque. ⁴ Νόμος, γὰρ ἢ, pro νόμος, γὰρ ἢ, ex Bar. Grav. & Meursii emendatione. ⁵ Ταρακτική, pro ταρακτική, habet Grav. ⁶ Κατ' αὐτὸν, pro κατ' αὐτὸν, ex Seld. & Grav. κατ' αὐτὸν Bar. ⁷ Non multum interest in aliis locis utrum Ἀβαντίαν, an Αμαντίαν scribas; cum utraque lectio ab idoneis Codicibus Lycophronis sustentetur; heic tamen malui Ἀβαντίαν cum MSS. quam Αμαντίαν cum Impress. sensu id exigente.

Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερς ψυδθεῖων

^a Ξένω ἐπ' ^b ὀσέοισιν ^c ὀγχήσῃ κόνιν.

¹⁰⁵⁰ Δορᾶς δὲ μῆλων ^d τύμβον ἐγκοιμωμένοισι

Χρήσῃ χαθ' ὕπνον ^e πᾶσι ^f νημερτῇ φάτιν,

Νόσων τ' ^g ἀκέσῃς ^h Δαυνίοις κληθήσε'),

ⁱ Οττω ^k χαλκμαίνοντες ^l Αλθαῖναις ῥοαῖς,

Αρωγὸν ^m αὐδήσωσιν ⁿ Ηπίε γόνον,

¹⁰⁵⁵ Ασοῖσι ἔ ποίμναισι πρεσβυρῇ μολεῖν.

^o Εσαῖ ποτὲ πρεσβύσιν Αἰτωλῶν φάθῃ

Εκεί γοηρὸν, καὶ πονέχθισον φθύνει,

^p Οταν ^q Σαλαγγων γαῖαν, ^r Αγγαῖων θ' ἔδῃ

Μολόντες, ἀπίζωσι ^s κοιρδύε ^t γύας

Honoraria, duorum fratrum alter,

Peregrinum super ossa pulverem aggeret :

Et in ovillis super heroum cubantibus

Reddet in fomnis vera cunctis oracula,

Morborumque curator à Dauniis vocabitur,

Quando se humectantes aquis Althæni,

Adjutorem invocabunt Æsculapii filium,

Ut civibus veniat & gregibus propitius.

Illic olim legatis Ætolorum

Lux luctuosa, & invisa illucescet,

Cùm ad Salangorum, & Angæorum terram

Delati, Domini petierint jugera

VARIANTES LECTIONES

^a Al. ξένω. ^b Οσέοισιν MSS. uterque & alii. ^c Scaliger mavult ὀγκώσῃ. Vide quæ in hanc vocem adnotavi initio hujus libelli. ^d Τύμβον scribendum existimat Scaliger. ^e Πᾶσιν cum, finali Seld. πᾶσαν Bar. ^f Al. νημερτῇ. ^g Ακέσῃς Bar. alii que. Differunt autem ἀκέσῃς, & ἀκίεσῃς, ut nonnulli aiunt. ^h Δαυνί Bar. ⁱ Or' ἄν Seld. ^k Al. κακί μαίνοντες. ^l Al. Αλθαῖναι. ^m Al. αὐδήσωσιν. ⁿ Ηπίε cum spiritu aspero Bar. ceteri cum leni scribunt. ^o Εσαῖ ποτὲ Bar. ^p Or' ἄν Seld. ^q Al. Σαλαγγων. ^r Αγγαῖων Bar. Αγγαῖων al. ^s Κοιρδύων Bar. ^t Al. γύας.

Κάλχαντα, ἢ Θέσπερος, ὑπὸ τῆς ἡ Μόψου ἀνηγεμόντος, ὃς περὶ τοῦ Πόδαλίου, Πολυπόιτης καὶ Λιοντὺς μετ' ὀλίγων εἰς Ελλάδα διασώθηται. Αμφιλοχὸς δὲ, κατὰ πινος, συλλαβίται πρὸς Μόψου τῷ τῷ ἀρχῇ τῆς μαυτικῆς μονομαχίας. κατὰ πινος δὲ εἰς ἡ Ελλάδα ὑποσφραγίς ἐκίσε τὸ Αμφιλοχικὸν Ἀργεῖον. ὃ δὲ Ποδαλείου ὁμοίως εἰς Ἀργεῖον ὑποσφραγίς, ἐμμανεύετο ἐν Δελφοῖς πρὸς ἡ καλοῖσιν. ἡ δὲ σάντος δὲ ἡ δὲ οἰκίσαι πύλιν, ἡ περὶ τοῦ ἔραν 2 ἔδεν δεινὸν πείσεται ἡ Κασκίης Χερζονίης, εἰς ἡ πείεξ ἔραν ὅροι περικυκλούμενον ὅρασι. * φλαρεῖ δὲ καὶ ἡ ἡ τῷ ἐκείνους γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἡ κατὰ πινος ἐν Κολοφῶνι κείται. ὃ δὲ Ἀργοναυτῆς Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ. *

1048. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερς. ἡ δὲ δύο ἀδελφῶν, ἡτοι Μαχάων καὶ Ποδαλείου, ὃ ἑτεροὶ πηλοῖον τῶν Ἰταλικῶν ψευδῶν καὶ Κάλχαντος τελευτήσιν. ὃ μὲν γὰρ Μαχάων, καὶ Κλόντον, ἀνήρτη ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ Εὐρυπύλου, ὃ ὑπὸ Τηλέφου. ὃ δὲ παλαῖος Ὀρρύς καὶ μὲν θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρείσχετο τὸν Μαχάονα ἰσχυρὸν ἡ Φιλοκτήτῃ. ὃ δὲ Ποδαλείου, καὶ μὲν τὸν Λυκόφωνα, ἐν Ἰταλίᾳ τελευτᾷ. κατ' ἐμὲ δὲ, ἡ Κασκίῃ Χερζονίῃ ὅρασι.

1050. Δορᾶς δὲ μῆλων. εἰδῶσιν οἱ Δαῦνιοι, ἡτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μνηστῶν καθεύδον ἐν τῷ τῷ Ποδαλείου, καὶ κατ' ὕπνου λαμβάνειν χρησμούς ἐξ αὐτῶν. εἰδῶσιν δὲ καὶ ἐν τῷ πηλοῖον ποταμῷ, Αλθαῖνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ὅτι καλεῖται ἡ Ποδαλείου, καὶ εἰδῶσιν. ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαῖνων, καὶ Τίμαλον, καὶ Σαραπύων ἀπάντων ἡ ἀπομύων ζῶων τὰ θρέμματα. ὡς, καὶ Μεδόδιον ἡ ἰατρῶν, Αλφειὸς, ἡ Ἀρ-

καδίας ποταμὸς, ἰατρῶν τὸς ἀλφειῶν. καὶ, καὶ 3 Βιγρίδιον δὲ, ποδαλγῶντας ὁ Κύνθου.

1054. Ηπίε γόνον. ὃ Ἀσκληπὶος πρὶν ἡπὸς ἡ τὸ πρῶτον καὶ ἡσυχον ἐκαλεῖται. Σαραπύων δὲ 4 Ἀσκληπ, ἡ δὲ Δαῦνον τύραννον ὀρθαλμῶντα, Ἀσκληπὶος ἐκλήθη. ἡ ἀσκληπὶος πρὸς ὦν, ὃ μὲν ὦν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦ τὸς ἀνδράποδες ὑπὸ νόσων σκέλλω, τὸ ξηραίνω, ἔξ ἡ τὸ κατεσκληκέν σῶμα, τὸ νεκρῶν νόσων πρὶν, καὶ καλοποιῶν, καὶ κατεργαζέν νεκρῶν, σκληραγωγῶν, καὶ ἄλλῃ κακῶν συμπτῶν τελευτῶν.

1056. Εσαῖ ποτὲ. εἰπον πολλοὶ καὶ ἡ ἰστορίαν, τὴν τε τὴν Διομήδους, καὶ Δαῦνον, καὶ ἡ Αἰτωλῶν, καὶ 5 περὶ τὴν συγχαρδέντων δύο ἀνδρῶν ἐν μέτῃ τῇ Ρώμῃ ὅτι Φαβίῃ καὶ ἀκροχρῶντας. καὶ ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἡτοι Καλαβρία, λέγει ταῦτα γινώσκει, καὶ Αἰτωλὸς ἡ τὸς συγχαρδέντων μνηστῶντας ὑπὸ Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ὅτι τῷ λαοῖν ἡ Διομήδους κλῆρον, καὶ ἡ πρὸς ἀπῇ βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς τοιαύτῃ γὰρ τῷ ἰστορίαν λέγει. Διομήδης καὶ ἀκροχρῶντας πρὸς ἡ Δαυνίων χώρας μὴ καρποροῦσιν ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐργάζοιτο, οἱ Δαῦνιοι παρὰ γῆς εἰς Αἰτωλίαν, ἐκέρχον τὸς βελομύτους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ ἡ Διομήδης μέδον γῆς ἐλθόντων δὲ ἡ Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυνίων χώραν καὶ ἀπαυτῶντων ἡ γῆς, οἱ Δαῦνιοι λαβόντες αὐτὰς, ζῶντας κατέχουσαν, λέγοντες, Απειλήσατε ἡ κλῆρον ἡ γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε. εἰ μόνον δὲ, ὃ ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδην.

1058. * Οταν Σαλαγγων γαῖαν. * Σαλαγγῶν, καὶ Αγγαῖων, ἐν Ἰταλίᾳ.

1059. Απίζωσι. * Ζητῶσι. * παρὰ γῆν, Απικὸν τὸ γῆμα. αὐτῶ ἀπίζω, ὡς τὸ σελαγγὼ σελαγγίζω.

EMENDATIONES

1 Καλκίσι. MSS. omnes. 2 Sic distinguunt hunc locum MSS. uterque. Οὐδὲν δὲ περὶ τοῦ Ποδαλείου, ἡ Κασκίῃ Χερζονίῃ ἡ περὶ τοῦ ὅρασι. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. 3 Βιγρίδιον Bar. & Grav. Βιγρίδιον Seld. 4 Ἀσκληπ, pro Αἰτωλῶν, ex Seld. Ἀσκληπὶος enim dicitur, ab Ασκῶν & ἡπὶ, quia Ασκῶν salutis causa fuit; qua autem ratione ab Αἰτωλῶν & ἡπὶ formari poterit, non video. 5 Περί, pro παρὰ, ex MSS. omnibus. 6 Ἀλλὰ, pro ἄλλῃ, ex emendatione Nic. Gerbelii; qui aliquid heic deesse suspicabatur. * Hæc adjeci ex Bar. * Ex Bar. Grav.

1050 Εὐλῆς ἀρούρης, πῖαρ ἔγκληρον χθονός.

Τῆς δ' ἐς^a ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμῆσαι τάφον

Κρύψαι^b κοίλοις ἐν^c μυχοῖς^d ἀσπαράγος.

^eΤοῖς δ' ἀκτέρισον σῆμα Δαυυῖται νεκρῶν

Στήσας, χωρὶ^f Τροχάλῳ κατηρεφές,

1065 Χώραν διδόντες, ὡς πρὶ^g ἔχρηζον λαβεῖν,

Τῆ^h κρατὸςⁱ πωδὸς ἀτρεῖς^j χάπερ^k.

Ἐτῶν Ναυβολείων δ' εἰς^h Τέμεσσανⁱ ἐκγόνων

Ναῦται^k κατὰ^l ὠξέσιν, ἐνθα Λαμπέτης

Ἰππωνίης^l πρηγῶν^m εἰς Τηθύⁿ κέρας

1070 Σκληρὸν νέδυκεν^o ἀντὶ δὲ^m Κρείσσηςⁿ ὄρων

^o Κροτωνιάτιν^p δῦπτορθμον αὐλακῶ

Βοῶν ἀροτρεδύσσειν ὀλκείῳ^q πτερῶ,

Πάτρων^q Λίλαιον, καὶ^r Ανεμωρείας πέδον

Ποδυῶτες^r Ἀμφισάν^s τε, καὶ^t κλειναὶς Ἀβας.

Bonæ telluris, uber soli hæreditarium.

At illos in nigrum vivos sepulcrum crudeles

Abfcondent in cavis hiatus angulis:

Ipsisque carens exequiis Daunii monumentum

Statuent, aggesto lapidum cumulo contactum,

Regionem dantes, quam volebant accipere,

Filii Apri intrepidi, cerebrivori.

Nauboli posterorum nautæ

Temessam venient, ubi Lampetes,

Hipponii montis asperum cornu,

In mare vergit: & pro Crisses terminis

Crotoniam oppositam terram

Sulcatrice boum arabunt penna,

Patriam Lilæam, & Anemorea arva

Desiderantes, Amphifamque, & celebres Abas.

VARIANTES LECTIONES.

a Εὐμῆς Seld. b Κοίλοις MSS. uterque. c Μυχοῖς Seld. d Διὰ σφάγος. Bar. e Τοῖς al. f Τροχάλῳ MSS. uterque, & alii. g Τὸς Seld. h Αἱ Τέμεσσαν. i Αἱ ἔχρηζον. k Αἱ κατὰ ὠξέσιν. l Πρηγῶν Bar. m Κρήσσης Bar. Κρείσσης Seld. n Αἱ ὄρων. al ὄρων. o Κροτωνιάτιν Bar. Κροτωνιάτιν Seld. p Ἀντίπορθμον Bar. q Αἱ Λίλαιον paroxyton. Et hanc lectionem tam in Schoiis, quam in Textu habet Bar. r Ἀμφισάν τε Bar. aliique.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέρισον.] ἔνδον ἐκείνησαν, ἥτοι ἐτάφισαν, ὡς νόμος δαπνίδης τὸς τεχνίτας, ἀλλὰ ἱζώντες τῷ βίῳ ἐτάφισαν.

1066. Τοῦ κρατὸς^g πωδὸς.] τῆς Τυδίδος ἰσῆς, Διομνίδους. Κρατὸς^g δὲ ὁ Τυδίδος ἔσας λέγει. Εν τῷ Θεοαῖκῳ πολέμῳ ἔσας ὁ Τυδίδος ὑπὸ Μελανίππῳ, τὸν Ἰφίτου^h παῖδος, ἐπείⁱ ἦς πληγὴς ὑπερὶν ἀπέθανεν. ἐπὶ δ' ἔσας^j τῷ Τυδίδος, Ἀμφιδάμῳ ὁ μάντις ἀνηρηκὸς τῷ Μελανίππῳ, ὡς κεφαλὴ αὐτῶν τῷ Τυδίδος, καὶ ὅς κεφαλὴς δακνύμεν^k ὑπὸ τῷ πληγῆς, ἀσπασίας ἐκείνου τῷ κεφαλῶν, ὁ ἀπερὶ^l τὸν ἐγκέφαλον ὅσον λέγουσι καὶ ἐμίσσην αὐτὸν ἡ Ἀδμήτῃ. Ἀσπασίας χάπερ^m, τὸν αὐτὸν Τυδίδα λέγει, ἀφ' τοῦ 4 δένει, καὶ ἀφ' τοῦ χρεῖσται αὐτὸν πελοποννησίῳ τῷ Καλυδωνίῳ σὺς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν.] Ναυβόλου παῖς ἱφίτου, οὗ παῖδες Σχέδιον καὶ Εὔπερον, Φωκίαν ἡγεμόνας, οἵτινες ἀνῆλθον ἐν Τροίᾳ. μὲν δ' ἄλλων, οἱ αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ἱταλίας ἐξῆλθον, καὶ ὥκησαν τῷ Τέμεσσον. Τέμεσσα δὲ, πόλις Καλαβρίας, ἐν ἧⁿ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται. ὡς ὁ Λυκόφρων ἐκ αἰδέεται, ὅτε μὴ Τέμεσσον, ὅτε δ' Τέμεσσον καλεῖται. * Περὶ τῷ Εὐρον^o ἔχουσα πολλὰς ὡς χρεῖται.*

1068. Λαμπέτης.] ἱταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσον.

1069. Ἰππωνίον.] ὄρος, καὶ πόλις ἱταλίας. Ἡ δ' αὖταξις ἔσας. Ενθα Λαμπέτης, Ἰππωνίος κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθύ, ἥτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νέδυκε. Κέρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον.

1070. Κρείσσης.] πόλις Φωκίδος, κλειδίον περὶ Κρίσσης, τῷ Πανοπίῳ ἀδελφῷ. ὅς ἐστι δ' ἀντίπορθμον Κροτωνίῳ, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσης, ὡς φασιν, ἀνατολική, οὗ γὰρ εἶδον αὐτῶν ἡ δὲ Κροτωνί, δυτική.

1072. Ὀλκείῳ πτερῶ.] τῷ ἀκρῶ τῷ ἀρῶν, τῇ ὕνῃ, περὶ τὸ ἔλκεος.

1073. * Πάτρων Λίλαιον.] * Λίλαια, καὶ Ανεμωρεία, καὶ Ἀμφισα, καὶ 7 Ἀβας, πόλεις εἰς Φωκίδος. Ανεμωρεία δὲ ἐκλήθη, ἀφ' τοῦ ἔξ αὐτῶν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκίς δὲ, ὑπὸ Φώκου πνὸς βασιλέως, ἡ ἀφ' τοῦ ἔξ φώκας ἐν τῇ πληστοχώρῳ αὐτῆς θαλάσῃ. Ἀμφισα δὲ, ἡ ἀμφίσις πρὸς ἔσας, ἔχουσα τῷ ἔσῳ, καὶ ἐπαρκεμένη ἐν τοῖς τῷ γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῷ θαλάσσης. ἡ ὅτι πολὺν πρὸς αὐτῶν ἐξελθὼν ἐκ τῷ θαλάσσης βασιλεὺς τῷ ἀμφιγόμενῳ, καὶ ἰδὼν τῷ πολύποιν, ἔκτισε πόλιν, Ἀμφισαν αὐτῶν περὶ ἀγορεύσας, ἀφ' τοῦ τῷ πολυπόδα ζῆν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν θαλάσῃ. Ἀβας δὲ, ἡ ὑπὸ Ἀβαντός πνός, ἡ ἀφ' τοῦ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

EMENDATIONES.

2 Ζῶντες, pro ζῶντας, ex Seld. 2 Αἱ κατὰ Bar. Αἱ κατὰ Seld. 3 Ἀντίπορθμον, pro ἀντίπορθμον, ex MSS. omnibus. 4 Σχέδιον, lego cum MSS. omnibus. ἀδμήτης impress. absurdè, nisi putemus Heroas apris, leonibus, & id genus animalibus comparari, propter eorum imbecillitatem. 5 ἱφίτος, pro ἱφίτης, ex MSS. omnibus. Quæ emendatio ex Homero robur accipit, hujus enim in Bæotia v. xxv. Schedius & Epistrophus Iphiti filii dicuntur.

Αὐτὰρ Φωκίαν Σχέδιον καὶ Εὔπερον ἔχουσα.
Τίς ἱφίτην μυαδύμην Ναυβόλου.

* Hoc addo ex Bar. & Grav. 6 Εἰς δὲ ἀντίπορθμον Κροτωνίῳ, pro ἐν ἀντίπορθμον Κροτωνίῳ, ex Bar. & Grav. * Hoc supplevi ex Bar. 7 Ἀβας, pro Ἀβας. Nam Abas, urbis nomen; Abas vero gentile est. Eandem etiam mutationem paullo infra faciam.

1075. Σήταια

1075^a Σήταια τλήμων, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος

Μίμνῃ δυσάων, ἔνθα γυέχοις πέδαις

Οἴκισα χαλκείῃσιν^b ὀργυμυρή

Θάμῃ, πρὲ φλέξασα δεσποτῆ^c σόλον,

Εκβλήθῃ ἀιάζου Κράθιδος πέλας

1080 Τόρροισιν αἰώρημα Φοινίοις δέμας

Σπλάς δ' ἐκείνη σῆς φεζώνυμ^d τύχης

Πόντον^e πρὸς αὐγάζου φημιδῆσε^f.

Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ^d Μέμβλητος ῥοάς,

Νῆσόν τε^e Κερνεῶτιν^f ἐκπεπλωκότες,

1085 Ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμυτίαις

Δίνασιν οἰκήσεσι Λαυκαγῶν^g πλάκας.

Καὶ τὲς μὲν ἄλγῃ, ποικίλαι τε συμφοραὶ

Ανοσον ἀιάζοντας^h ἔξουσιν τύχῃ,

Εμῶν ἑκαπὶ δυσγάμων ῥυσταγμάτων.

1090 Οὐδ' ὅⁱ χερόνⁱ μολόντες ἀσπισὺς δόμους,

Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,

Χάριν ὕνοντεςⁱ Κερδύλα^k Λαρυυθίω^j

Τοιαῖς δ' ἐχίν^l μνησθῶν οἰκοφθορῶν,

Tibi verò, misera Setæa, mors ad petras

Infelix impendet, ubi tenacibus compedibus

Æneis deligata miserrimè

Morieris, combusta dominorum classe,

Expositum lugens prope Crathidem

Corpus, vulturibus cruentis suspensum:

Scopulus quoque ille mare spectans

Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.

Alii denique Pelasgi circa Membletis vada,

Et insulam Corficam enavigantes,

Ultra mare Tyrrhenum in Lametiis

Vorticibus Lucanorum tenebunt arva.

Atque illos quidem labores, & calamitates variæ

Habebunt, irreducem lugentes fortunam,

Infelicium nostrarum raptionum causa.

Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,

Votivum lucebunt sacrificiorum jubar,

Gratiam persolventes Cerdylæ Larynthio:

Talibus Echinus fraudibus domos perdens,

VARIANTES LECTIOES.

^a Al. Σήταια paroxyton. ^b ὀργυμυρή Bar. alii que. ^c Πρὸς αὐγάζου Seld. alii que. ^d Μέμβλητος Seld. ^e Κερνεῶτιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. ^f Κερνῶτιν al. ^g Ἐκπεπλωκότες MSS. uterque, & alii. ^h Πλάκας Seld. ⁱ Al. ἔχοντι sine v. finali. ^j Κερδύλας Bar. ^k Κερδύλα al. ^l Al. Λαρυυθίω.

1075. Σήταια τλήμων.] αὐτὴ ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων γῆ, ἥτις αἰχμαλώτος ἀγορεύει, ὡς ἐξήρτο πρὸς Σιδάειν, συνεβόλευσε τῇ λοιπῇ Τρῳάδι χαλκείῃσιν τὰς ναυὶς τῶν Λαυκαγῶν, ὡς ἐμνήσθη αὐτῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβῆναι αὐτῆς καὶ τὴν γενομένην, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτῇ ἀνταρῶσαν, καὶ πρὸς ἡλῶσαν πρὸς πέτραν, ἀρῆς καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν Λαυκαγῶν Σήταιαν λέγει τὴν γενομένην ἀπολλόμενον δὲ τὰς Λαυκαγῶν θυγάτρους, Αἰδύλλαν, Ἀσπύλλαν, καὶ Μινδιστάλιν. ὁ δὲ Πλάταρχος Ῥώμῃ πῃ, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀρῆς ἡ φησὶ, κατὰ πῃ, καὶ τὴν πῃ Ῥώμῃ κληθῆναι αὐτὴν τὴν Ῥωμύλου τὴν πῃ φησὶ κληθῆναι.

1076. Γυέχοις 3 πέδαις.] τὴν γῆν συνεχέουσιν, ἥτοι

τὰς χεῖρας, καὶ τὰς πόδας. γῆν γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τῶν σώματος, ὡς καὶ Ομήρου.

Γῆν δ' ἐδικαν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερβῆν.

1083. Μέμβλητος.] ποταμὸς Ἰταλίας πλησίον τῆς Λαυκαγῶν, οἵπινες εἰσὶν ἐπὶ τῇ Ἰταλίᾳ.

1084. Κερνεῶτιν.] τὴν 4 Κερνίαν νῆσον, παρὰ τὴν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτῇ Κερνεῶτιν εἶπεν. ὁ δὲ Λαμυτῶν, ὡς φησὶ Φιλοχῆρς, Ἰταλίας 5 ποταμὸς.

1090. Οὐδ' οἱ χερόνⁱ μολόντες.] εἰπὼν τὴν ὅτι ξένους τεθνηκότας, καὶ ὁπλοιστάμενους καὶ ἀποδείξαι τὴν πῃ τῶν ὑποθέσεων, μετὰ τὴν νῦν ὅτι τὴν νοσήσαντας, καὶ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἀναρεθύντας, καὶ πρὸς τὸν πρὸς Ἀγαμέμνονος λέγει. ⁶ Κερδύλας δὲ, καὶ Λαρυυθίας, ἐπὶ νῦν τῇ Διδί.

1093. Τοιαῖς δ' ἐχίν^l μνησθῶν ζῶν ὅτι παροδῶν, ὁ

EMENDATIONES.

¹ Αἰδύλλαν, pro Αἰδύλλαν, ex Bar. & Grav. ² φησὶ, pro φησὶ, ex MSS. omnibus. ³ Πλάκας, pro πλάκας, ex MSS. utroque, & Lycophronis textu. ⁴ Κερνίαν Bar. & Grav. Κερνίαν Ed. Basf. Κερνίαν Ed. Steph. ⁵ Ποταμὸς, pro ποταμὸς, ex Bar. & Grav. Confer Lycophronis textum. ⁶ Κερδύλας δὲ καὶ Λαρυυθίας, pro Κερδύλας δὲ Λαρυυθίας, ex Bar. nisi quod Ego δὲ adieci.

καλεῖται

^a Παρμιολίξῃ τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
¹⁰⁹⁵ Στεγνύοις ὄρνιθας· ^b ὅδ' ἐναυφάγοι
 Λήξουσ' ἐνδοῖς δὲ μύμεις φρυκτωεῖαι,
 Πτόρθου· ^c ἀφ' ἧρ' ἀδέντ' ὄν νεοσκαφές
 Κρύψ' ποτ' ἐν κλήροισι Μινθύμνης σέγος.
 Ο μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς ^d δυσεξόδοις
¹¹⁰⁰ Ζητῆς· ^e κελεύθους ἀν' ἑνὶ στήθεσσι βρόχου,
 Ἐν ἀμφιβλήσῃ σταντεῖ στεγνύοις
 Τυφλαῖς ματὸς χερσὶ κροσσῶντος ραφάς·
 Θεσμὸν δ' ἵπαι λειψάνους ἀρνύων σέγλι,
 Τίβωα ^f κύνελλον ἐγκέφαλον ῥομφαίᾳ,
¹¹⁰⁵ Τυπὲς σκεπάρνῳ κόγχῳ ^g δ' ἰθήκῳ μέσον·
 Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Τάινανρον πλερύξῃ,
 Λυτράν' Ἀεαίνης εἰσὶν ὅσ' οἰκουμένην.

Transversas ager acerbis Gallo-
 rum
 Tectivoras Gallinas: neque navi-
 voræ
 A luctu cessabunt inimicæ faces,
 Interfecto Ramo, quem recens
 effossus
 Teget quondam in agris Methy-
 mnæ tectum.
 Unus quidem in lavacris inobser-
 vabiles
 Laquei collaris quærens vias,
 Implicitus in everriculo
 Cæcis investigabit manibus fim-
 briatas futuras.
 Calidum porro balnei subiens ope-
 rimentum,
 Cortinam & operculum irrigabit
 cerebro
 Percussus acuta securi summum ca-
 put medium:
 Tum anima misera Tænarum vo-
 litabit,
 Acerbum Leænæ experta mini-
 sterium.

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. παρμιολίξῃ. ^b Οὐδ' ἐν Seld. ^c ἀφ' ἧρ' ἀδέντ' Bar. ^d ἀλεξόδοις MSS. uterque. ^e Al. κελεύθους. ^f Κροσσῶντος Bar. ^g κορυφῶντος al. ^g εἰσὶν.

καλούμενος ἀνδροχόρος, ὃς περιελάμβανεν τὰς μέλλοντας
 πνέειν ἀνέμους, ἀπὸ τῆς ἀνδροχόρου τῆς μέλλουσας πνέειν μέρας
 ἢ καλῶς αὐτῆς ἵπαι ὅτι τὸ ἔτερον ἀνδροχόρος ἢ καὶ
 πρὸς τὰς ἀμπέλους καλῶς τὰς ῥάνας, καὶ κατελθὼν κυ-
 λίσται ἀπὸ τὰς ῥάνας, καὶ ἐμπείρων ταύτας ἢ ἀνδροχόρος
 αὐτῶν πρὸς τὸ οἰκίαν ἀπὸ τῆς καλῶς καὶ τῆς ὅτι ἢ ἀντιμά-
 χῃ, καὶ ἀναρεῖ στήθεσιν εἰς τὴν λείαν μέρας ὃ ὅρις ἐστὶν, σταντα-
 ροῦται ἀμφοτέρω. βλάπτει γὰρ ὅρις τὸν βαδίζοντα, σὺν
 ὡς κατὰ τὴν τῆς λαβάν· ὃ ἢ γνοῦς, εἰσὶν δὲ δίκην σφαί-
 ρας, καὶ ἢ ἀνδροχόρος ἐμπλακέντα τὸν ὅριον ἀνελών, σφῆν· εἰ
 δὲ μέρας ἐστὶν ὃ ὅρις, καὶ νεκρὰ παρὲς ἢ ἀνδροχόρος,
 στανταρεῖ καὶ τὸν ἐχόνον αὐτὸν, μὴ δυνάμενον ἀφαιρῆναι
 τὰς πλερίξας· καὶ τ' ἄλλα ἢ πανοῦργον ὃ ἐχίνον ἐστὶν, ὡς
 καὶ ἡ περιμία φησὶ.

Πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνον ἐν μέρα.

Ὅθεν τὸν Παλαμῆδους πατέρα Ναύπλιον, ἀπὸ τὸ πανοῦργον,
 ἐχίνον καλεῖ· Παλαμῆδης γὰρ συστρεφύσας τοῖς Ἑλλήσι, σφ-
 φία καὶ συνέσει ἀφαιρῶν, φθόνῳ Ὀδυσσεὺς διελθὼν, ὡς βα-
 λόμενος περιελάμβανεν τοῖς Τρώσι τὰς Ἑλλήνας, καὶ ἀνιέρθη·
 ὅθεν Ναύπλιον ἀπὸ τὸ φόνον τῆς ἰσοῦς αὐτῆς τὰς Ἑλλήνας
 ἀμυνόμενον, ἐν Ἑλλάδι ἀφαιρῶν, παρεσκύασε μοιχευ-
 σῶσαι τὰς γυναῖκας ὅτι ἐν Τροίᾳ, Κλυταμένησαν Αἰγίδα, ἢ
 Αἰγίδαλειαν Κομήτην, τῇ Σθενέλῃ· ἐν Ἰθάκῃ τὰς μνηστῆρας
 παρεσκύασεν, ἐν Κρήτῃ Λεύκον, τὸν ἢ Τάλα, ἐπεισεν

ἀντρέας καὶ ἀνελὼν ἢ Ἰδομένηας γυναῖκας. Μήδειαν, καὶ
 τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ ἀπὸ τῆς Καφίρας ποιήσας φανόν, ὑποσφ-
 ροντας δὲ αὐτὰς ἀνέλε, * ὡς ὅτι δὲν ἔγραψα πλατυτέρως.*

1094. Αλικύβαν.] ὁμολεπτεῖς, συζύγων ἢ διὰ τὸ
 μάχμον ἀλέκτορας λέγει τὰς Ἑλλήνας, μεταφορικῶς.

1095, 1096. Ὀρνιδας.] ὀρνιδας γὰρ λέγει τὰς ἢ Ἑλ-
 λῶν γαμήτας. Στεγνύοις δὲ, τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένης,
 ἢ τὰς τὰς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμνείσας καὶ φειδύσας.

* Ναυράγοι φρυκτωεῖαι.] τὸν ἀπὸ τῆς Καφίρας, ἢ τοῦ ἢ ξυλο-
 φάγον, λέγει φανόν, ὅτι πολλὰ νῆες ἀπώλλοντο.*

1097. Πτόρθου ἀφ' ἧρ' ἀδέντ'.] ἢ Παλαμῆδου πτόρθον,
 διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ· ἐν Λεπτινῶν δὲ, ὅτι τῆς Μινθύμνης,
 ὃ Παλαμῆδης τέταπται· ἢ δὲ Μινθύμνα, μία πόλις ἐστὶν
 περὶ τὴν πόλιν Λέσβου· ἐχὶν γὰρ ἢ Λέσβος πόλις, Πύρξαν, Μίν-
 θυμναν, Ερεσσὸν, Μιτυλήνην, καὶ Ἀντισσαν.

1099. Ο μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα.] ἐπειδὴ δὲ δύναιτο αὐτῶν
 ἢ Κλυταμένησρα χιτῶνα 4 ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα μὴτε χειρῶν,
 μὴτε σφάχλου.

1103, 1104, 1105. Θεσμὸν σέγλι.] φησὶ τὸ τόπον,
 ἐνθα ἐστὶν ὁ λυτράν. Τίβωα δὲ, ἢ τείποδα. Κύνελλον δὲ,
 τὸ ἀγγεῖον τῆς τείποδος. Λεψάνους δὲ, ἢ πύελος. Σκέπαρ-
 νον δὲ, ἢ πέλεκυν. Κόγχῳ δὲ, ἢ ὅσον ἢ ἐγκεφάλου
 κογχοειδές. Εγκέφαλον.] τὸ ἐγκεφάλου.

1106. Πέμφιξ.] ψυχή. Τάινανρον.] ἀκρωτήριον Λα-
 κωνικῆς, ἐνθα φησὶ καὶ δόδον εἶναι ἄδου.

EMENDATIONES.

1. Ἰπαι γὰρ δὲ τὸ ἔτερον ἀνδροχόρος, καὶ πρὸς τὰς Impress. &c. ubi perversa interpunctione confusa sunt omnia. Nostra lectio est ex
 MSS. utroque petita. 2. Αὐτῶν, pro αὐτῶν, ex MSS. omnibus. 3. Τὰς Ἑλλήνας ἀμυνόμενον, pro τῶν Ἑλλήνων ἀμύνων, ex Seld. Nam ἀμύνων
 dativo junctum, est defendo, accusativo autem, ulciscor. Ἀμύνειν, τὸ βοηθεῖν· οἷον ἀμύνω σοι, βοηθεῖ σοι. Ἀμύνωμαι σε, ἀντι τῶν τιμωρομένων καὶ καλῶν
 σε. Thavotinus. * Ex Bar. & Grav. * Hæc ex iisdem deprompti. Quinetiam eadem paullo post occurrunt in Seld. In Bar. autem
 pro λήξ' φανόν, scribitur ἀφανόν, & isti φ aliquis γ superposuit. 4. Εξοδὸν μὴ ἔχοντα μὴτε χειρῶν, μὴτε σφάχλου lego cum MSS. omni-
 bus. Nam Agamemnon dicitur à Clytemnestra in balneo interfectus, dum tunicam indueret, quæ nec colli, nec manuum exitus
 haberet. ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα, μὴτε χεῖρας, μὴτε σφάχλους, Impress. 5. Οὐδ' ἐν, ἢ ἐκείνου, ὅσον δὲ Impress.

^a Εγὼ δὲ ^b δροίτης ἀγχι κείσομαι πέδῳ,
^c Χαλυβιδικῶ κνώδοντι σωτεδραυμένη·
 1110 Επεὶ με, πδύκης πρέμνον, ἢ σύπος δρυὸς
 Ὅπως πῆς ^d ὑλοκουρῆς, ἐργάτης ὀρεῦς,
 Ρήξῃ πλατυὶ τένοντα, καὶ μετάφρενον,
 Καὶ πᾶν λακίζου· ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
 Δράκην διψᾶς, καὶ πῖδ' ^f ἐπ' αὐχένα,
 1115 Πλήσῃ γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
 Ὡς κλεψίνυμφον, κοῦ δορύκνητον γέρας
 Ἐδύσζηλ' ^h ἀσένακτα πμωρεμμένη·
 Βωῶσα δ' ἐ κλύοντα ⁱ δεσποτίῳ πόσιν,
^k Θόδω ^l κατ' ἵχν' ^m λωέμωμμένη πηροῖς.
 1120 Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μακρύων φόνος,
 Εἰς σπλάγχχν' ἐχίδνης ⁿ αὐτόχρη βράχ' ἐξίφος,

Ego autem juxta labrum in solo
 jacebo,

Chalybico vulnerata ense :

Siquidem mihi,ceu pinus truncum,
 quercufve stipitem

Fronator aliquis, montanus opi-
 fex,

Latas rumpet cervices, atque dor-
 sum,

Totumque lacerans cædibus cor-
 pus frigidum

Vipera dipsas, pedemque collo im-
 ponens,

Explebit animum crudeli plenum
 ira,

Tanquam adulteram, nec belli
 præmium

Æmula sine gemitu ulciscens :

Vocans autem non audientem Do-
 minum maritum,

Curram post tergum alis sublata.

Post Catulus paternam noxam cæ-
 dis persequens,

In Viperae intestinis manu sua tin-
 get enfem,

VARIANTES LECTIOES.

^a Εγὼ δὲ Bar. ^b ΑΙ. δροίτης. ^c Χαλυβιδικῶ Bar. ^d Τυλοκουρῆς Bar. Et hic Codex versus hos interpunctione sic variavit,

Ρήξῃ πλατυὶ τένοντα
 ἐργάτης ὀρεῦς

^e ΑΙ. παλακίζου. ^f Επαυχίνα una voce Seld. ἢ αὐχίνα. ^g ΑΙ. δόζηλ. ^h Αστὲμακτα Etymologici Auctor, quam lectionem Scho-
 liaſtas quosdam Græcos amplexos fuisse tradit Canterus. ⁱ Δεσποτίῳ Bar. ^k Miror audaciam prioris Interpretis, qui hæc ad Clytæ-
 mnestram refert, ideoque θούσῃ, pro θούσῳ ausus est reponere ; quum & sensus huic repugnet, & Scriptorum testimonia longe alio
 vergant. Canterus. ^l ΑΙ. κατ' ἵχν'. ^m Ημεμωμένης Bar. alii que. ⁿ Αὐτόχρη Seld.

1108, 1109. Εγὼ δὲ δροίτης.] δροίτη, κυρίως, ἢ ἐξυ-
 ν' πύδρ' ἢτοι σάφρ' νύμ δὲ ἢ πύελ' ἢ δὲ ξαμμένη.
 Εγὼ δὲ, φησὶν ἢ Κασάνδρα, πλησὺν τῆς Ἰ Αγαμέμνονος
 πύελου ἀναρεθίσσεται. ἀλλ' ἔτ' ἢ σὺ τοῖς λοιποῖς
 πᾶσι νέοις ἐν λυτῶνι φησὶν ἀναρεθίσσεται Ἰ Αγαμέμνονα, Ομη-
 ρος δὲ ἐν τῇ ἀπείρῃ ἴσ' Αἰγιάδου πατρὸς εὐαχίαν κληθέντα.
 Χαλυβιδικῶ.] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ὄσι σίδη-
 ρος ἄριστος. Χαλυβιδικῶ ἔπιν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἢ
 ὄχον, ἢ ὄχον φασὶ, καὶ τὸ Χαλυβικόν, Χαλυβιδικόν, καὶ ἕτερα
 μυρία τοιαῦτα. Κνώδοντι.] νύμ πελέκ' κυρίως δὲ, πᾶν
 τὸ εἰς ὄζον λήγον, ὡς τὸ περὶ σκαίειν ὀδόντι. Εγὼ δὲ
 δροίτης.] ἢ σὺν ταῖς ἑταῖς. Εγὼ δὲ ἀγχι τ' δροίτης κεί-
 σεται ἐν τῷ πέδῳ, συσκοπεῖσα τῷ ξίφει τῷ πελέκει, ἐπεὶ καὶ
 ἀφ' οὗ ἢ δράκοντα ἢ διψᾶς Κλυταιμνήστρα ἐξίξῃ καὶ κόψῃ τὸν
 πλατυὶ τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ
 ὡς περὶ πῆς ὑλοτόμος ἐργάτης, ὑπὸ κοινοῦ τὸ ἐξῆς καὶ κόψῃ
 πύκνης πρέμνον. ἢ σύπος δρυὸς, καὶ ἐπεὶ πλησὺν καὶ πλη-
 ρώσῃ τ' θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῶς δὲ πλη-
 ρώσῃ ; ὅπως δὲ τῇ τῇ ἀγρίῳ ἐμοῦ ἢ δύσζηλ' πμωρε-

μμένη καὶ πμωρεῖσα πολυτέλειαν, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλπί-
 ὤς κλεψίνυμφον καὶ 3 μοίχαιναν, καὶ ἐκ αἰχμάλωτον.

1113.4 Καὶ πᾶν λακίζου.] ῥήξου. Τινες δὲ Παλλα-
 κίζου φασὶν, ἢ ἢ, ὡς παλακίζου πμωρεμμένη.

1114. Δράκοντα διψᾶς.] ἀντὶ τ' ἢ ἐχίδνα· λέγει δὲ
 τ' Κλυταιμνήστρα· εἶδος δὲ ἀντὶ εἶδος εἶπε, τ' δράκοντα καὶ
 διψᾶς ἀντὶ ἐχίδνης· ὡς γὰρ ἢ ἐχίδνα μὲν τὸ μνηστῆρα ἀνα-
 ρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τ' μητῆρα περὶ βόρην, ὅπως καὶ
 ἢ Κλυταιμνήστρα τὸν Αγαμέμνονα, καὶ Ὀρέτης τ' Κλυταιμνήστρα.
 περὶ δὲ ἐχίδνων Νίκανδρος φησὶν ἔτσι,

6 Θυρᾶς ἀμύξῃ ἐμφοῖα κάρην ἀπέκοψεν ὁμόζυγον·

7 Οἱ δὲ πατὴρ λώβῳ μετεκίανον αἰπὴν πύδρ' ἢ

8 Γενέμενοι ἐχίνες, ἐπεὶ διὰ μητῆρ' ὁ ἀεὶ λώβ' ἢ

Γαστὴρ ⁹ ἀνδρῶσαντες, ἀμύτρες ἐξεχύνοντο.

καὶ ἢ διψᾶς ὅπως ἔστιν· τῷ δὲ κληθέντι τ' ἴσ' αὐτῆς διψᾶς ἀ-
 ρεῖ τὸν ἐγγίνετα, ὡς ¹¹ πίνοντα ἀφ' ἐξήγνου· ὅθεν καὶ ὁ ὅρις
 ὅς τ' ἐκλήθη διψᾶς.

1120. Σκύμνος δὲ πατὴρ.] ἢ ἰσοεία ¹² δὴλη, καὶ νύμ
 ἐξέειπεν. Κῆρα φόνου.] ἀπεφραστικῶς τ' θάνατον λέγει.

EMENDATIONES.

1 Οὗτος, pro ἄλλοις, ex MSS. omnibus. 2 Οὗτος MSS. uterque. 3 Μοίχαιναν, pro μοίχην, ex MSS. utroque. 4 Hæc Ego sic emenda-
 vi. & supplevi ope MSS. Codd. quæ prius mutila & imperfecta hoc modo existabant, καὶ πᾶν λακίζου φασὶν, ἢ, ἢ παλακίζου πμωρεμμένη.
 Cætera deerant in Impressis Codicibus. 5 Δράκοντα posui, pro δράκοντα. 6 Θυρᾶς, pro θυρᾶς, ex Bar. & Grav. Θυρᾶς Seld. 7 Οἱ δὲ
 περὶ λώβῳ μετεκίανον Seld. Et Impressi etiam habent μετεκίανον. Ego μετεκίανον pono ex Bar. & Grav. 8 Γενέμενοι. Ed. Basf. γινόμενοι al.
 Lectio nostra est ex Grav. 9 ἀνδρῶσαντες, pro ἀνδρῶν, ex Bar. & Grav. Impressi Codd. comma ponunt post ἀνδρῶν. 10 ἀνδρῶσαντες Seld. ἀν-
 δρῶσαντες Bar. corrupte uterque. 11 Πίνοντα, pro πίνοντι, ex MSS. omnibus. 12 Δὴλη, pro δηλοῦντι, ex Bar. & Grav.

1122. Κακὸν

Κακὸν μάσπ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῶ.
 Εμὸς δ' ἀκοίτης, δμωίδος νύμφης ἀναξ,
 Ζεὺς Σπαρτιάταις^a αἰμύλοις κληθήσε',
 1125 Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλας τέκνοις λαχών.
 Οὐ μὲν ἐμὸν νώνυμον δῶδρώποις σέβας
 Εἶσαι, μαρτυρὴν αὖτις^b ληθαίῳ σκότῳ.
 Ναὸν δέ^c μοι τούξεσι Δαυνίων^d ἄκροι
 Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἳ τε Δάρδανον πόλιν
 1130 Ναίεσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῖν.
 Κῆραι δὲ παρθένοιον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
^e Ὅταν γέλωσι, νυμφίοις ἀρνούμεναι,
^f Τοὺς Εκτορέαις ἠγλαϊσμένους κόμας,
 Μορφῆς ἔχοντάς^g σίφλον, ἢ μῶμαρ γῆρας,
 1135 Εμὸν ὡσεπιύξεσιν ὠλέναις βρέτας,
 Αλκαρ μέγιστον κτόμηναι νυμφδυμάτων,
^h Εεινύων ἐδῆτα ἔςⁱ ῥέθοις βαφαῖς
ⁱ Πεπαρμύλαι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.

Malum piaculum gentile malo expians.
 Meus deinde Maritus, captivæ dominus sponsæ,
 Jupiter à Spartanis argutis vocabitur,
 Summos honores ab Oebali posteris consequens.
 Jam nec mea inter homines obscura gloria
 Erit, oblitterata oblivionis tenebris:
 Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas
 Dauniorum principes, Dardanique oppidi
 Incolæ, palustribus aquis affines.
 Virgines autem cum nuptiale declinare jugum
 Voluerint, sponfos recusantes
 Hectorea superbos coma,
 Formæ præditos turpitudine, vel generis macula,
 Meam ulnis amplectentur statuatam,
 Remedium nuptiarum habituræ maximum,
 Furiarum vestem & faciei tincturam
 Coloribus adeptæ medicatis.

VARIANTES LLECTIONES.

^a Αἰμύλοις cum tenui MSS. uterque. ^b Αἰ. Λιθαί. ^c Αἰ. μιν. ^d Αἰ. ἄκροις. ^e Ὅτ' ἂν θάλασσι Seld. ^f Τοὺς, Εκτορείοις Seld. τοὺς Εκτορείοις al. ^g Σπάρται Seld. σίμφλον al. ^h Αἰ. Εεινύων. ⁱ Πεπαρμύλαι Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in hoc aliquis μ illud prius delitorio signo notavit.

1122. Κακὸν μάσπ' ἔμφυλον.] κατὰ περιμάν, κακῶ τὸ κακὸν ἰσχυρὸς, ὁρέσθης τὸν φόνον τὴν πατρὸς τῇ μητρὶ κλονίῃ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

1123. Εμὸς δ' ἀκοίτης.] τὸ ὄμμα σπύδουσι· οἰκείως γὰρ τὸ μ' ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφας ἀποδίδεται· τὸ δ' ἀναξ, πρὸς τὸ δμωίδος.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις.] οἱ Λακεδαιμόνιοι ἰδρύσαντο Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς πηλὴν τῆς ἡρώ. Οἰβάλας δὲ τέκνα, τὰς Λακεδαιμονίους ἔφη· ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Χαίρετε Λυγκῆος γῆνι.

ὡς περ εἰς περὶ Αλεξάνδρου παιδὸς τὰς Αλεξανδρεῖς· Οἰβάλας γὰρ κατὰ πινος Τωιδάρεως καὶ λοιποὶ, οἵ πινες πρὸς ἔχον τὴν Λακωνίαν· κατὰ δὲ ἐτέρους Κυνόρτη καὶ Γοργόφνης ὡς περὶ Τωιδάρεως, καὶ οἱ αὐτὸς ἀδελφοί. Αἰμύλους τὰς Λακωνίας φασίν, ὡς Ἰούδας καὶ δολίους, ὡς φασὶ καὶ Εὐελπίδης, Σπάρτης ἐνοικοὶ δόλια βουλευτήσια.

1128. Ναὸν δέ μοι.] Κασάνδρας ἱερὸν ὅστις ἐν Ἰταλίᾳ, ὅσῳ ἰδρύσαντο οἱ πρὸς ἔχοντες τῆς Δαυνίων εἰς πηλὴν αὐτῆς· ἐστὶ δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. καὶ Δάρδανος, κατὰ πινος, πῆλιν Ἰταλίας· ἐξ ὧν δὲ τὰς Δαρδανίους ἔδν· 4 εὖρον, οἰκουμένη ὑπὲρ τε Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων, καὶ ἡ Δάρδανος πῆλιν ἐκεῖ ὅστις.

1131. Κῆραι δὲ παρθένοιον.] αἱ κόραι, φασὶ, τῆς Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμνθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ ἀφ' αὐτοφροσύνης, ἢ διὰ δυσγῆρας, καὶ ἀφ' αὐτοφροσύνης εἰς τὸ ἐμὸν τέμνηται, ὅς χεῖρονται τὰ αὐτῶν πρὸς τὸν ὅσοντα ὅσοντα φαρμάκοις, καὶ μέλαιναν ἐδῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ ὡσεπιύξεσαι τὴν χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἥτοι τὸ ξόανον, ὅτῳ παρθένοι ἀφ' αὐτοφροσύνης βρέτας δὲ, κυεῖας τὸ τὸ ἀνδρώπε εἶδωλον· καὶ ἀχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ οἶον δὴ ποτε εἶδωλον.

1133. Εκτορείοις κόμας.] Εκτορείος κόμη, ἢ τὰ ὅσῳ καθεμὴν ἔχουσα, τὰ δὲ ἐμπεσόντων κεκαρμύμενα, ὡς φασὶν ὁ Λυκόφρων ἐστὶ. Πλέταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς ἠδύσας εἰς Δελφούς ἦλθε, καὶ τὴν πρὸς ἑαυτοῦ ἡλικίας κίμων τῷ Ἀπόλλωνι καθεμὴν ἔδωκε, τὴν ἐμπεσόντων μόνον χερσὶς, πῶς δὲ ὅσῳ μακρὰν καὶ ἀκαρπὸν ἔδωκε· καὶ τὴν πρὸς τὸ εἶδος ταύτης πρὸς τοὺς Ἀλάντας ἐμμήσαντο, ὡς καὶ Ομηροῦς πρὸς τῶν φασὶ,

Τῶν δ' αἰμ' Ἀλάντες ἔποντο τὸν ὅσῳ ὅσῳ κομῶντες, ἐστὶ δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασάνδραν εἰσαγὰς πῶς τὴν Εκτορείος τὴν τοιαύτῃ κίμων Εκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τὴν Εκτορείος ὅτῳ κομῶντος.

1134. Μῶμαρ.] ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἀλκαρ, εἶλαρ.

1137, 1138. Εεινύων ἐδῆτα.] πρὸς εἰσὶν Εεινύες, Τισφόνη, Μεγάλα, Αλκίκα, πμωρηπικὰ τῇ δυνάμει, μέ-

EMENDATIONES.

1 ἰδρύσαντο, pro ἰδρύσαντες, ex Seld. & Grav. 2 Λακωνίαν, pro Λυκωνίαν, ex MSS. omnibus. 3 Δέ μοι, pro δέ μοι, ex MSS. utroque. & Lycophronis textu. 4 εὖρον, pro εὖρον, ex MSS. omnibus. 5 χεῖρονται, pro τὸν χεῖρονται, ex Bar. & Grav. 6 φαρμάκοις, pro φαρμάκοις, ex Bar. & Grav. 7 ὅσῳ ὅσῳ, pro ὅσῳ ὅσῳ, ex Homeri Boetia. ὅσῳ ὅσῳ Seld.

^a Κείναις ἐγὼ δὴναμὸν ^b ἄφθιτος θεὰ
¹¹⁴⁰ Ραβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
 Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμήρας
 Τούξω γυναιξὶν αὐτίς, αἱ στρατηγάτω
^c Ἀθεσμόλεκτον, Κύπριδος λησὶν θεᾶς,
^d Δαρθὸν σένεσσι, κλῆρον εἰς δυνάριστον
¹¹⁴⁵ Πέμψεσι παῖδας ἐστρημύρας γάμων.
 Λάρυμνα, καὶ ^e Σπέρχειε, καὶ Βοάγειε,
 Καὶ ^f Κυῖε, καὶ Σκάρφεια, καὶ ^g Φαλωεῖας,
 Καὶ ^h Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίπιδες
 Λοκρῶν ⁱ ἀγυαί, καὶ Πυρρανθίου νάπη,
¹¹⁵⁰ Καὶ πᾶς Οδοιδόκει ^k Ἰλέος δόμος.
 Ὑμεῖς ἐμὴν ἔχαπτε ^l δυσεβῶν γάμων
 Ποινὰς Γυγάα ^m πίστετε Ἀγείσκα θεᾶ,
 Τὸν χλίωνον τὰς δυνμφοῦσι χερόν
 Πάλου βραδείας γηροδοσκοῦσσι κόρας,
¹¹⁵⁵ Αἷς ἀκτέριος ⁿ ἐν ξένοις τάφῳ
 Ψάμμω κλύδων ^o λυπερὸς ^p ἐκλυθήσεται,

Ab illis ego virgiferis mulieribus

Immortalis Dea diu vocabor.

Luctum contra multis mulieribus egenis

Virginum rursus præbebo, quæ ducem

Incestum, Cypriæ prædonem Deæ,

Diu gementes, in crudelem fortem

Mittent puellas nuptiarum expertes.

O Larymna, Sperchee, Boagrie,

Cyne, Scarphea, Phalorias,

Urbs Narycea, Thronitides

Locrenses vici, Pyranthii saltus,

Totaque Hodœdocea Oilei domus;

Vos mearum causa nuptiarum impiarum

Pœnas Gygææ dabitis Agrestis Deæ,

Millenario innuptas tempore

Sortis constitutionibus educantes virgines,

Quarum exsequiis carens peregrinum sepulcrum

Triste maris æstu dissipabitur,

VARIANTES LECTIONES.

a Κείναις δὲ ἐγὼ Seld. b ἀφθιτον Seld. c Αθεσμόλεκτον MSS. uterque. d Versus hos sic distinguit Seld.

e Σπέρχειε oxyton. MSS. uterque, & alii. f Κυῖε Bar. alii. g Φαλωεῖας Bar. h Ναρύκειον Bar. i Αγυαί Seld. k Ἰλέος al. Οἰλίας maluit Canterus, cuius Adnotationes consulenda. l Δυσέβων Seld. m Τίστετ MSS. uterque. τίστετ al. n ἐν ξένοις ξένοις Bar. o Δυπερὸς Bar. p ἐκλυθήσεται Bar. ἐκλυθήσεται Seld. quas lectiones uterque in Scholiis retinenda. ἐκλυθήσεται al.

λαίνας ὅς τ' ἴδαν, ὅθεν καὶ τὰς μελαίναις ἐδῆταις Βειννύων φαιδύ. αἱ δὲ τῆς Δαννίων γυναικας μέλαιναν ἐδῆται φαιδύσι, καὶ τὰς ὅψαις βάπτονται πυρρῶν χερόματι, ὡς φησι Τίμαιος, ταινίαις τε πλατείαις εἰσὶν ὑπερῶσπιναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσι. Θρόνοις δὲ, τοῖς κατέχουσιν τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά.

1141. Πένθος δὲ πολλαῖς.] Αἰαντὸς τ' Λοκροῦ πάλαι τὰς ἑταίρας νομαγῆσαι, καὶ 3 παρὲντος ἐν Τρέμοντι, χωρὶς τῆς Δήλης, οἱ Λοκροὶ μάλιστα σπένδοντες ἦλθον εἰς τὰ οἰκεία φθορὰ ὅς καὶ λοιμὸς μὲν τείτον ἔτος ἔχει τὴν Λοκείδα, ἀλλὰ τ' εἰς Κασπίνδραν ἀδέμειτον μίξιν Αἰάντος· ἔρχοιτο δὲ ὁ θεὸς ἰλάσκεσθαι Αἰνάν τ' ἐν Ἰλίῳ ὅππ' ἔτι χλίας, δύο παρθένους πέμποντας ὅππ' κλῆρον καὶ 4 λαχόντες πεμπομένης ὅς αὐτὰς περὶ παντῶντες οἱ Τρώες εἰ κατέχον, ἀνέρου, καὶ χερόντες ἀνέροις καὶ ἀγείοις ξύλοις τὰ ὅσα αὐτῶν, ὑπὸ Τρέμωνος, ὅρου τ' Τερίας, τ' ἀποδόν εἰς θάλασσαν ἐξέπιπον, καὶ πάλιν

οἱ Λοκροὶ ἐτίρας ἐσέλλον· εἰ δὲ πινεῖς ἐκρήγοιεν, ἀνέλδοισι λάτρεα εἰς τὸ τῆς Αἰλίας ἐρεῖν, ἔρεται ἐξόνοντα ἔπαρον γὰρ αὐτὸ, καὶ ἔρανον· τῇ δὲ θεῇ ἔπεσσαντο, ὥστε τὰ ἱερὰ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ ἦσαν ὅς κακαρμύσαι, μονοχίτανες, καὶ ἀνυπόδετοι. περὶται δὲ τῆς Λοκείδας παρθένων Πελεία καὶ Κλειπάτρα ἀρίκοντο. καὶ περὶται μὲν τὰς παρθένους, εἴτα βρέφη ἐνισύπα μετὰ τῆς ἑταίρας αὐτῶν ἐπιμπον οἱ Λοκροὶ χλίων δὲ ἐπὶ τῶν παρὲντων μετὰ τ' 5 Φωκικὸν πόλεμον ἐπαύσαντο τ' τοιαύτης θυσίας, ὡς φησι Τίμαιος ὁ Σικελὸς, μέμνη δὲ τ' ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηνάϊος Καλλίμαχος.

1146. Λάρυμνα.] πόλις Θεσσαλίας· τὴν Λάριον καλῶς λέγει Λάρυμναν. Σπέρχειος, πόλις Θεσσαλίας, ὅς νῦν 7 Σαλαμεία καλεῖται. Βοάγειος, πόλις Λοκρίδος· περὶται δὲ τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155. Αἷς ἀκτέριος.] ἐξέδωκε ὅππ' φονδόμεναι παρὰ τ' Τρώων αἱ Λοκρίδες, ἀνέροις ξύλοις ἐκμάχοντο, καὶ ἡ ἀποδὸς

EMENDATIONES.

1 Οψαί, pro ὅψαι, ex MSS. omnibus. 2 Γυρίας, pro γυρίας, ex emendatione Nic. Gerbelii. 3 Ταφίος, pro στρατῖος, ex Grav. Nam supra dixit Cassandra Ajacem eo loci sepultum esse. 4 Λαχόντες, pro λαχόντες, ex MSS. omnibus. 5 Τρωαίαν Bar. & Grav. 6 Επαύσαντο τ' τοιαύτης θυσίας, pro ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ex MSS. omnibus. 7 Σαλαμεία Bar & Grav. * Ex Seld.

^a Όταν ἄλγερποις ἑγὺα συμφλέξας φυτοῖς	Quando sterilibus membra far- mentis comburens
Ηφαιστος, εἰς θάλασσαν ἑκβράση ἀποδὼν	Vulcanus, excutiet in mare cine- rem
Τῆς ἐκ λόφων ἑ Τράρων Θ' ἐφ' ὀπιτωμήνης.	Perditæ ex collibus Traronis.
¹¹⁶⁰ Ἀλλὰ δὲ νύκτωρ ταῖς θανάμυρμας ἴσαι	At aliæ nocte morituris pares
^f Σιθωνος εἰς θυγατρὸς ἱξον ἑ γῆας,	In Sithoniæ filiaæ regiones perve- nient,
Λαθραῖα ἡ χακκέλδουτα ἰ παπιαλώμυρμα,	Per occultas speculantes semitas,
Ἐως δὲ εἰδρὲξωσιν Ἀμφείρας δόμοις,	Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Λιταῖς Σθενείαν ἰκέπδες ἑ γουωέμυρμα	Precibus Robustam supplices ado- rantes :
¹¹⁶⁵ Θεὰς δ' ἰ ὀφελτρεδύσωσι ἑ κοσμήσασα πέδον,	Deæque verrent ornando tem- plum,
Δρόσω τε ἑ φοιδάσωσιν, ἀσεργῇ χόλον	Aquisque purgabunt, implacidaæ iræ
Ἀσῶν φυγῆσασα πᾶς γδ Ἰλιδὺς δωὴρ	Civium elapsæ : quivis enim Tro- janorum
Κόρας δοκδύσῃ, πέτρων ἐν χερσὶν ἔχων,	Puellas observabit, saxum in manu tenens,
Ἡ φάσχανον κελαινὸν, ἡ ταυροκτόνον	Vel enssem nigrum, vel taurici- dam
¹¹⁷⁰ Σπερρὸν κύβηλιν, ἡ ὀ Φαλακρεῖον κλάδον,	Validam securim, vel Phalacræum baculum,

VARIANTES LECTIONES.

^a Or' d' Seld. b Al. ἀκάρπυ, & deinde φυτοῖς. c Γῆα Impressa quædam editt. d Ἐκβράση al. e ΤράρωνΘ. reposuit Josephus Scaliger, quem sequi malle se proficitur Canterus. f Al. Σιθων. g Al. γῆας. h Χακκέλδουτα Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur, ubi etiam cum eo consentit Seld. i Παπιαλώμυρμα Seld. παπιαλώμυρμα Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. k Γουωέμυρμα Seld. l Οφελτρεδύσωσι al. ὀφελτρεδύσωσι Etymologici Auctor. ὀφελτρεδύσωσι Bar. m Κοσμήσασα πεδόν, Δρόσω τε φοιδάσωσιν abest à quodam Impress. n Φοιδάσωσιν Bar. o Φαλακρεῖον Seld.

αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐκβράση. Ἡ δὲ σὺνταξις ἔτω. Αἱς ἑνῶσις Λοκρίων ἐν ξηρῇ ἰάμω ἀντίεισις καὶ ἀπαφῇ λυπηρὸς τάφῳ ἐλκυδίστῃ, ἥτοι ἐκρήσῃ, ὑπὸ τῷ κλύδωνι.

1157. Όταν ἀλγερποις.] ἐξέβη.

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράρων Θ'.] συνέβη μὲν τῇ Λοκρίδων σελλομένη ἀφροδισμῷ ὅττι πινῶν λόφῳ τῆς Τροίας, χαλκίμυρμα Τράρων Θ' εἶτα τὸς Λοκροὺς τῷ μὲν θάλασσῃ, σὺν πῶσι δὲ, καὶ μὴκέτι πέμπειν τὰς πύδας, δοκούσας πειληρῶς τῷ ἑστῶν χερσὶν ὁ δὲ χερσὶν ἐκ εἰς χερσὶν ὡς ἐπὶ πύδας, ἀλλὰ ἀντὶ τῆς ἀδελφείας τῇ Κασάνδρῃ ἐδύλου εἰλεῖν ἴσο κόρας ἀκαρπίας δὲ μετὰ τῇ πύδῃ τῇ θυίας καταρῶσιν πάλιν τῇ Λοκρίδῃ, ἐπιμύων ἐκείνῃ δὴ, ἀλλὰ μίαν ἀρῶσαν ἔβη δοκδύντες τῇ πμωείαν.

1160. Ἰσαι.] καὶ μακρόν, καὶ βραχὺ δεχθῆναι, καὶ λυμάνειν τῇ σῆρῃ, ὡς πολλὰ μὲν εἰρήκειν.

1161. Σιθωνος εἰς θυγατρὸς γῆας.] ἰ εἰς τὸ Ροίτειον. ὑπὸ δὲ τῇ Ροιτείᾳ τῇ ὅλῃ Τροίᾳ ἐδύλωσεν. Σιθωνος γδ, τῇ Θρακῶν βασιλείᾳ, καὶ ἑ Αἰχρῶν τῇ Νείλῳ, θυγατρὸς Παλλῆν, καὶ Ροιτεία ἀφ' ὧν ἡ, τε Παλλῆν, πόλις Θρακίης, καὶ τὸ Ροίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ ὁ δὲ Σιθωνὺς υἱὸς Ἰωῆς Ἀρεῖ.

1162. Λαθραῖα χακκέλδουτα.] χαλκίμυρμα ὁδὸς 3 πειληρῶς ἐδύλων γδ, ὡς ἐφύμ, μὴ ἀναρῶσιν ὑπὸ Τρώων ἐπιτρεσάπῳ γδ τοῖς Τρώσι, καὶ ἰαίχα ἡδοντο παραγμωμύρας

αὐταῖς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντες καὶ 4 ξίφῃ ἐπεξέβησαν αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὴν ναὺν. Τὸ δὲ 5 Παπιαλώμυρμα ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη. Ἰππώνακτος γάρ ὅστις ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ πειληρῶς ἀλλ' ἐκείνῳ παμφορῶσαι, τὸ ἰδεῖν λέγει, καὶ παμφορῶσαι, ὡς περὶ νῦν φησὶν ἑτοῖς. πειλὶ δὲ τὸ τέλει * μείλ * μακρόν ἐρεῖ.

Κόρας κινεῖαν ἀγγὺ παμφορῶμυρμα. τοιαύτη γουὺ ἀδεία χαλκίμυρμα, πῶς ἐκ ἀν πειλὶ βέλοιο μετεκῶς γράφοι.

1165. Οφελτρεδύσωσι.] σαρῶσασιν σαρὸν γδ, καὶ ὀφελῶν, καὶ ὀφελῶν, καὶ ὀφελῶν, ἡ σαρὸν πα λέγειται καὶ ὅτι Ἰππώναξ φησὶν,

6 Ο δ' αὐτὴν ἐλδῶν σὺν πειλοῖσι μάρτυσιν, ὅπως τῇ ἑρπιν ὁ 7 σαρὸς καμπελοῖς, Ἀνδρῶν εὐρεν τῇ σαρὶν ὀφελῶντα. Οὐ γδ παρὺν ὀφελῶν παρὺν γδ σαρὶν.

1166. * Φοιδάσωσι.] πλυνῶσι φοιδῇ γδ ἀλλογορεῖται τὸ ὑδωρ εἶναι.

1168. Πέτρων ἔχων.] ἡ τὸδε, ἡ τὸδε. 8 τοιούτοις γδ οἱ Τρώες ὀπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλκωσι νόμος γδ ἡ τὸς Τρώσιν, ἐπαινεῖν τὸς τῇ Λοκρίδων φονέας. εἰ δὲ πρὸς ἐδαφῇ αὐτὰς, ἐπαινεῖται μετὰ τὸς.

1170. Σπερρὸν κύβηλιν.] ὁ Ἰππώναξ Κύβηλιν τῇ Ρέαν λέγει, ὅθεν τὸ ἐν Κύβηλῃ, πόλις Φρυγίας, πμωεία. ἑτοῖς τῇ

EMENDATIONES.

* Ex Bar. & Grav. 1 Εἰς τὸ Ροίτειον, ἀπὸ δὲ τῇ Ροιτείᾳ, pro εἰς τὸ Ροίτειον, ἀπὸ δὲ τῇ Ροιτείᾳ, ex MSS. utroque. Rhœteum enim dictum esse illud Trojani agri promontorium, vel pueris notum. Paullo post etiam Ροιτεία posui, pro Ροιτεία, ore MSS. utriusque. 2 Ἐκβράση Bar. & Grav. 3 Πειληρῶς, pro παραβλήσασιν, ex Grav. Ea enim voce paullo post utitur. 4 ξίφῃ, pro ξίφῃ, ex Seld. & Lycophronis textu. 5 Παπιαλώμυρμα, pro παπιαλώμυρμα. * Ex Grav. 6 Hos versus, ultimo excepto, supra castigavi, & digessi in ordinem. 7 Σιθωνος Grav. * Hæc ex penu Barocciano & Graviano deprompsi. 8 Τροίᾳ, pro τρώσιν, ex MSS. omnibus.

- Μαιμῶν^a κορέσσαι χεῖρα διψώσαν φόνε.
 Δῆμος δὲ δῶατ' ἔκ' κτανόντ' ἐπαγνέσθ,
 Τεθμῶ^d χαράξας τοῦ πιλώθητον γῆρος.
 Ω μῦτερ, ὦ δύσμητερ, ἔδ' ἐσὺν κλέος
 1175 Απυστον ἔσαι· Περσέως δὲ παρθένος,
 Βειμῶ, Τρίμορφος, θήσεται σ' ^b ἐπωπίδα,
 Ἐκλαγγαῖσι^d ταρβήσασαν ἐννύχιοις βροτοῖς,
 Οσοι μεδόυσης Στρυμόνος Ζηρυυνθίας
 Ἐδέκηλα μὴ^f σέβουσι λαμπαδουχίαις,
 1180 Θύωλοις Φεραίαν Ἰξακιδύμφοι θεσῶ.
 Ψυδῶλειον^g δὲ νησιωλικὸς σόνυξ
 Πάχυω^h ἔξ' ἡ σεμνὸν, Ἰξὸν νεοφύτων
 Ταῖς δεσποτείαις ὠλένας ὠγκωμύρον,
 Ρείθρων Ελώρεⁱ πρῶθεν ἐκτελειμένης

Gestians manum sitibundam cæde
 fatiare.

Populus autem impunè homici-
 dam laudabit,

Lege proscribens perniciosam
 gentem.

O Mater, infelix mater ! ne tuum
 quidem nomen

Erit ignobile : nam Persei Filia,

Brimo, Triformis, te faciet ca-
 nem,

Clangoribus territorum nocturnis
 homines,

Quicumque Strymonis Reginae Ze-
 rynthiæ

Statuam non colunt lampadum ge-
 stationibus,

Sacrificiis Pheræam placantes De-
 am.

Cenotaphium verò scopulus insu-
 laris

Pachyni venerandum habebit, è
 fomniis

Aggestum herilibus manibus,

Qui juxta ripas miseræ fundet li-
 bamina,

VARIANTES LECTIOES.

^a Al. κορίσαι. Vide Scholia. ^b Επωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero spiritu pingunt, quem quidem Ego malim. ^c Κλαγγαῖσι Bar. γλαγγαῖσι Seld. ^d Ταρβήσασαν Bar. alii que. ταρβήσασαν al. ταρβήσασαν al. ^e Al. δέκηλα. ^f Σέβουσι Bar. alii que. ^g Al. τοῖ. ^h Σεμνὸν Bar. alii que.

τὸν πέλεκυν· Φαλακράϊον κλάδον.] ξύλον ἐκ τῆ Φαλακράϊας
 τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἰδης, Πέρμαρος, Λεκτόν, Γάρραρον,
 καὶ Φαλακρά, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρώες.

1171. Μαιμῶ.] κυέως αἵματος ὀπιδυμῶ, αἱμῶν,
 καὶ περσική τ' μ, μαιμῶ. Κορέσαι.] δύο βραχέα εἰς δευ-
 τέραν χώραν ποίας ἀδείας ἔστιν, ἐκ οἷα· ἐγὼ δὲ Σπυρίσας ἀφ'
 τοῦ μὴ εὐείσκων αὐτόν· πῃ ποιητικὸν πρῶτον τὸν ἐκλείοντα
 αὐτόν, δύο ὡς ἐξαίρετα, ὡς ὅτι τῶν ἡρώων, ἢ ἢ Αἰολικόν.

1172. Δῆμος δ' ἀνατεί.] ἢ συντάξις * ἔπος. * Ο δὲ
 δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τ' κτανόντα τὸ ὀπιδυμῶν
 γῆος, τὰς Λοκείδας, ἐπαγνέσθ' ἀνατεί, ἐν τεθμῶ καὶ νόμῳ
 τῆτο γράφας, δηλονότι τὸ ἐπαγνέσθαι τ' φονεύσαντα Λοκείδα
 πῃ, καὶ μὴ ὑποφάσας βλάστω τῶν οἰανού.

1175. Περσέως τ' παρθένου.] ἢ Ἐχάτη καὶ τῆτο τ' ἢ
 ἀδείας ἔστι τοῦ Λοκείδου, τ' Πέρσιν Περσέα καλεῖν, ὅπως
 ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος τ' Ἐχάτην Πέρσιν καὶ
 Ἀσπείαν φησὶ θυγατέρα, καὶ Περσέως· ἔδ' ἐμὴ Πέρσιν πνὸς
 νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσιν παλαιῶν, ὅς ἐστι πᾶσι· Εὐειβοίας καὶ
 2 Κρείου, τῶν Οὐρανῶν παιδῶν· ἢ δὲ Πέρσιν γυνὴ Ἀσπείας,
 πᾶσι ἐμὴ Κοῖον καὶ Φοίβης· ὁ Κοῖος δὲ, καὶ ἡ Φοίβη, Οὐρα-
 νῶν παῖδες.

1176. Βειμῶ.] ἢ αὐτὴ ἡ Ἐχάτη, ὅτι 3 Ἑρμῆς ἐν
 κυνηγίῳ βιάζοντο αὐτῇ ἐνέβριμνιστο, καὶ ἔπος ἐπαύθη·
 καὶ ἡ Περσέων Βειμῶ λέγετο· δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ ἔχει Ἐχάτη καὶ

Περσέων. Τρίμορφος.] τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον μετρί-
 ῳ ἀνὰ καὶ γῆς, καὶ ἄδου. Επωπίς.] δασέως μὲν ἢ ἀκλῶντος
 καὶ δμῶς· ψιλῶς δὲ, ἢ ὀπισθοποῦσα καὶ 4 βλέπασα, ὅθεν
 τὸς ὀπας· ἐπωπίδα τ' ἀκλῶντος τ' Ἐχάτης φησὶ τ' Ἐχάτην,
 ὅτι, κατὰ τὴν ἀκρότην, ἢ Ἐχάτη 5 κύων γέγονε, ἀφ' τοῦ λί-
 θους ἀναερεθίσαι, καὶ τῇ Ἐχάτῃ δὲ φασὶ κυέως μέλαινας ὁ φο-
 βερὰς ἐπιδῆ.

1178. Μεδόυσης Στρυμόνος Φεραίαν.] Ἐχάτη ἑτέρα
 Φεραίαν, τῆς Αἰόλης θυγατρὸς, καὶ κίχου Διὸς τεχθεῖσα, ἐν τειδέοις
 ἐξέβη. Βακχόλοι τ' 7 Φέρητος εὐρέντες αὐτῇ, ἀνέδρασαν· ὅθεν
 ἐν ταῖς τειδέοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Φεραίαν δὲ, ἢ ἐν
 Φεραῖς πρυμνύων· Φέρης γάρ τις ἐκίσε πλὴν Φέρας, ἥ τις νῦν
 8 Σαῦρα καλεῖτο· καὶ Καλλιμαχῶ φησὶ τ' Ἀρτέμιδος φησὶ,
 9 Πότνια, Μανυχίη, λιμνροσκόπη, χαῖρε Φεραίαν.
 ἢ αὐτὴ δὲ ἔστιν Ἀρτεμὶς καὶ ἡ Ἐχάτη.

1179. Δείκηλα.] εἰκόνας, ἀγάλματα· κυρίως δὲ τὰ τῶν
 Διὸς ἱκετά, δεικέλα πᾶσι ὄντα, καὶ δεικέλα.

1181. Νησιωλικὸς σόνυξ.] ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἔστι,
 καλεῖται δὲ Πάχυον, ἔνθα κενόταφιον Ὀδυσσεὺς ἰδρύσασθαι
 τῇ Ἐχάτῃ, δευκατέμηνος ἔσθ' αὐτῆς ἐν τῇ νυκτί. ἀφ' τοῦ πρῶ-
 του κατάρξαι αὐτὸν τ' ἀκαλεῖσθαι, τὸ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς
 αὐτῇ γεγονότος· τεία δὲ ἀκρωτήρια Σικελίας, Πάχυον,
 Πελαγίς, καὶ Λιλύβαιον.

1182, 1183, 1184. Ρείθρων Ελώρε πρῶθεν.]

EMENDATIONES.

* Ex Bar. & Grav. 1 Εὐειβοίας edit. Bsf. & Seld. Ασπείας Grav. item Bar. qui ita legit hunc locum, Ασπείας· ἀκρὴς τῶν &c. Ca-
 terum Ego ex eo τῶν ποῦν, cum ἔσθ' haberent Impressi, repugnante constructione. 2 Κρείου Seld. 3 Ἑρμῆς & βιάζοντες, pro Ἑρμῆς &
 βιάζοντες, ex Bar. & Grav. 4 Βλέπασα, παρὰ τῆς ὀπας lego, ope MSS. omnium. βλέπασα τῆς σὺς ὀπας Impressi. absurde. 5 Κύων
 γέγονε αὐτῇ Seld. 6 Φεραῖς, pro φοβερῆς, ex Bar. & Grav. 7 Φέρης Φεραίαν εὐρέντες Impressi. Ego Φεραίαν deleui, auctoritate
 MSS. omnium. 8 Σαῦρα MSS. omnes. 9 Sic emendavi hunc versum ex Callimachi Hymno in Venerem v. cclix. Ἀρτεμὶς μανυχίη
 καὶ μέγας σκυπὲ χαῖρε Φεραῖα Impressi. Ἀρτεμὶς νησιωλικὴ Seld. Ἀρτεμὶς νησιωλική, & deinde Φεραῖα Bar. νησιωλική habet etiam Grav.

Ὅς δὴ πρὸ ἀκταῖς ἂ τλήμωνος ῥοῦεῖ χάς,
 Τειάχενθ μινύμα δειμώνων θεᾶς,
 Λαυσηῶα πορτοῦν ἔνεχα ῥίψας πέτρων,
 Αδὴ κελαυνῶν θυμάτων ἀπάρξε).
 Σὺ δὲ, ὦ ξυνάμμε, πλείστον εἰς ἐμῆς φρενός
 1190 Στερχθεῖς, μελάθρων ἔρμα, καὶ πάττας ὅλης,
 Οὐκ εἰς ὁ κενὸν κρηπίδα φοινίξεις φόνω
 Ταύρων, δῖα κλητὴρ Οφίωνος θρόνων
 Πλείστας ἀπὸ χάς θυμάτων δωροθύμους.
 Αλλ' ἄξεταί σε πορτοῦν ὁ γυνεθλίαν πλάχα,
 1195 Τὴν εἰς ὅχως Γραμκοῖσιν ἔξυμνευμένην.

Ante fluenta Helori sepultæ,
 Tricervicis iram formidans Deæ,
 Quoniam primum lapidatorem
 projiciens lapidem,
 Nigra Plutoni auspicabitur sacra.
 Jam tu, Frater, plurimum ex ani-
 mo mihi
 Dilecte, fulcrum ædium, totiusque
 patriæ,
 Non frustra solum cæde cruenta-
 bis
 Taurorum, regi thronorum Ophi-
 onis
 Plurimas offerens victimarum pri-
 mitias :
 Sed in natalem te ducet terram,
 Eximiæ Græcis celebratam :

VARIANTES LECTIONES.

a Al. τλήμων. b Καὶ κρηπίδα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. c Εξέταί σε Bar. d Al. γυνεθλίαν. e Εξυμνευμένην MSS. uterque, & alii.

1 Πλησίον τῶν εἰδῶν τῶν Ελῶν, ποταμῶν Σικελίας, τῇ τλήμονι Εχέῳ ἔστι χάς Οδυσσεύς. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ Ελῶν ἐστὶν ὄνομα ἀπὸ πινυ βασιλέως Ελῶντος, κλισαντὸς γένος ἐν αὐτῷ μεγάλῳ. ἢ Ελῶντι πινὺς ἐπορεύοντο πορτοῦν τὸ Ἀργεῖον, καὶ εἰς τὴν χερσονῆσιν αὐτοῖς, μὴ πορτοῦν τὸν ἀνώνυμον ποταμὸν. οἱ δὲ ἀλογίσαντες τὴν χερσονῆσιν ἀπὸ τῶν πορτοῦν γένους δὲ αὐτῶν, ἐπλεον μὲν ἵππων, καὶ ἄρων ὑπὸ ὕδατος ἀπενήνοσαν, καὶ ἐρε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν. Εξ οὐρανῶν. ὅτε ἀπὸ τῶν οὐρανῶν εἶπεν, ὅτε ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ὁδῶν τῶν γῆς ἢ γυνεθλίαν, ἢ οὐρανῶν. ἀλλ' ἀπὸ οὐρανῶν τῆς λεγούσης τὸ οὐρανῶν, ὡς τὸ πορτοῦν αὐτῶν. ὡς καὶ παρ' Ομήρῳ ἐστὶ.

Μειδῶν βλοσυροῖσι 3 πορτοῦν πασι.

ἀπὸ γὰρ τῶν τοιαύτης δεινῆς ἢ γυνεθλίαν ἐρεσώπατων, καὶ οὐρανῶν. Δεσποτῆς αὐτοῦ. τῶν Οδυσσεύς χερσὶν, Εχέως γὰρ δεσποτῆς Οδυσσεύς γένοντο, ὡς Εὐειπίδης φησὶ ἐν Τρωάδι.

4 Ἰθάκης Οδυσσεύς ἐλαχ' ἀναξ δέλιον σ' ἐχειν.

1186. Τειάχενθ. τῶν Εχέως, καὶ ἄνα τεύροφον λέγει.

1191. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα. ἐκ μὲν αἰμάξεως τῆς κρηπίδας καὶ τῆς βάσης τῆς βασιλείας ἐν τῇ αἰματῇ, τῶν θυμῶν δηλονότι ταύρων καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωροθύμους τῇ Διὶ, τῇ ἀνακτὶ καὶ βασιλεῖ τῶν Οφίωνος θρόνων. πορτοῦν γὰρ Κρόνος καὶ Ρέας, Οφίων καὶ Εὐρυόμνη, ἢ τῶν Ωκεανῶν, τῶν θεῶν ἐκασιλευον, οὗς Τιτᾶνας καλεῖται Κρόνος δὲ τῶν Οφίωνος κατεβαλὼν, Ρέα τῇ Εὐρυόμνῳ κατεπαλαίσατο, καὶ ἐμβαλῶσα τῇ Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐκασιλευσαν. ὡς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἐρε τὸ κράτος, ὁ πορτοῦν μὲν Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ Ρέα, πορτοῦν αὐτῶν δὲ Οφίων καὶ Εὐρυόμνη. ὁδὲν ἀνακτῆ τῇ Διὶ φησὶ τῇ βασιλείᾳ Οφίωνος καὶ Εὐρυόμνης.

1194. Αλλ' ἄξεταί σε πορτοῦν γυνεθλίαν πλάχα. φησὶν

ὅτι λαμβάνει καὶ ἀνακτῆς τῆς Ελλάδας, ἐρεσῶν ὁ θεός, τὰ τῶν Εχέως ὅσα κείματα ἐν Οφρυῳ, τότῳ τῇ Γερίᾳ, μετενεγκέν ὅτι πᾶσι πόλιν Ελλωίδα ἐν πηγῇ μὴ μέλαρσαν τῇ ὅτῃ Ἰλιον στρατεύας. οἱ τῇ Ελλωίδας εὐεργέτες τῶν ἐν Βοιωτίας Θήβαις μὴ στρατευσαμένων ὅτῃ Ἰλιον, ἐνεγκόντες τὰ τῶν ἡρώων λείψανα, εἰδὲν πορτοῦν τῇ Οἰδιποδείᾳ κηλῶν ἐν Θήβαις. Γυνεθλίαν τῇ πλάχα, τὰς Θήβας λέγει, ὅτι κατὰ πᾶσι ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μαχάρων νήσους ἐν Θήβαις φασὶν εἶναι. καὶ τὴν μὲν Διὸς γυνήσιν, οἱ μὴ εἰδότες τίς ὅστις ὁ Ζεὺς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ, οἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ τῇ Λυκόφρον ἐν Θήβαις τῇ Βοιωτίας φησὶν, ἐνθα καὶ ὁππότερᾳ τὰς τῶν.

Αἱ δὲ εἰσὶ Μαχάρων νήσοι, 5 τῶν τῶν ἀερίων.

Ζεῦ, θεῶν βασιλεῦ, Ρέα τέκε τῇ δὲ ἐνὶ χερσὶν.

τοῖς τῇ εἰδῶν ὅτι Δίος πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, ὡς καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἑτέροις μυθίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ὁππότερᾳ τῇ δὲ ἐρεσῶν Διὸς ἢ γυνήσιν ἐν τῇ ἐρανῶ, ὡς πορτοῦν καὶ τῇ Διὸς ἐν τῇ ἐρεσῶν. ὅπως ὁ εἰδὲς τῶν βασιλέων πάντας Δίος καὶ θεοὺς καλεσμένους, ὡς ἐρεσῶν τῶν πολλὰς πατρίδας δεινῶν καὶ ὁππότερᾳ τῇ ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφὼν ὅτι πᾶσι πυρὸς ἀνάδοσις, ὡς ἐρεσῶν τῶν παρὰ πᾶσι μὲν εὐεργέτων τοῦτον ἐν Κιλικίᾳ τῶν τῶν, πορτοῦν δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Αερίοις ὅροις, 7 παρ' ἐνίοις δὲ ἀλλοχού. εἰ δὲ 8 θυμικὸν πᾶσι δαίμονα τῶν δοκῶσι, ἐρεσῶν τῶν πάντων ἐν ἀφῶροις τόποις τῶν ἀκούων τυφώμον, ὡς πορτοῦν καὶ τὰ τέτοις ὁμοίᾳ δεινῶν ὅπως. Μαχάρων δὲ νήσους τὰς Θήβας ὁ ὁππότερᾳ τῇ ἐρεσῶν, κολακικῶς εἰσάγων τὰς Θήβας 9 νήσους Μαχάρων. αἱ γὰρ Θήβαις νήσοις ἐκ εἰσὶ. Θεῶν τῇ βασιλείᾳ ἐκείνων εἶπε, τῶν τῶν βασιλέων βασιλεῦ. θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἐρεσῶν, λέγονται. αἱ δὲ τῇ Μαχάρων νήσοι ἐν τῇ Ωκεανῶν κείνται, πορτοῦν ὡς 10 μὲν μικρὸν ἐρεσῶν.

EMENDATIONES.

1 Πλησίον τῶν εἰδῶν τῶν Ελῶν, pro πλησίον τῶν Ελῶν τῶν εἰδῶν, ex Bar. 2 Ομήρῳ Γραυ. 3 Πορτοῦν πασι, pro πορτοῦν πασι, ex Γραυ. & Hom. Iliad. 4. v. cxxii. 4 Sic emendavi hunc versum Euripidei, ope MSS. Codd. Ἰθάκης Οδυσσεύς ἐλαχ' ἀναξ δέλιον σ' ἐχειν. 5 Τ' ὅτι Bar. & Γραυ. 6 Παρὰ πᾶσι μὲν εὐεργέτων τῶν ἐν Κιλικίᾳ τῶν τῶν, παρὰ πᾶσι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τῶν Αερίοις lego, ope MSS. Nam Typhonem gigantem θεομάχον, alii in Sicilia, alii in Cilicia, alii denique in Arimis pœnas dare fabulantur. παρὰ πᾶσι μὲν εὐεργέτων τῶν ἐν Σικελίᾳ τῶν τῶν, παρὰ πᾶσι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τῶν Αερίοις ὅροις Impress. 7 Παρ' ἐνίοις lego, pro παρὰ πᾶσι, ex Γραυ. 8 Μυθικὸν πᾶσι MSS. omnes. 9 Νήσοις, pro νήσοις, ex Seld. 10 Μικρὸν μικρὸν, pro κατὰ μικρὸν, ex MSS. utroque.

Χρησμοῖς Ἰατρῶ, Λεψίς, ^a Τερμινθέως,
 Εξ ^b Οφρυνεῶν ἡείων ἀνείρυσας,
 Ἀξί ^c Καλύδνου τύρσιν, Αόνων τε γῶ
 Σωτήρ, ^d ὅταν χάμνωσιν ὀπλίτη στρατῶ
 Πέριθον χῶσαν, Τινέρεα τ' ἀνάκτορα.
 Κλέθ' ὃ σὸν μέγιστον Εκτύνων παρῶμοι
 Λοιβᾶσι κωδμουσιν ἀφ' ἑξῆς ἴσον.
 Ηξί δὲ Κνωσσόν, ^e καὶ πὶ ^f Γόρτυν δόμοις
 Τούμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
 Ἐσαμ στρατηγῶν οἶκος· ἔ γ' ἥσυχος

Oraculis Medici, Lepsi, Termin-
 thei,
 Ex Ophryneis ablatum sepulcris
 Feret Calydni ad moenia, terram-
 que Aonum
 Servatorem, cum infestabuntur ar-
 mato exercitu
 Populante regionem, Tenerique
 oracula.
 Tuum denique nomen maximum,
 Diis æquale,
 Sacrificiis venerabuntur Theba-
 norum duces.
 Veniet etiam Gnosum, & Gortynæ
 ad ædes
 Mea miseræ clades, totaque vasta-
 bitur
 Principum domus: inquietus enim

VARIANTES LECTIONES.

^a Ταρμινθίως al. Τερμινθίως Bar. ^b Οφρυνηίων Seld. ^c Καλύδνου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. ^d Or' & Seld. ^e Κρήτης Bar. ^f Αλ. Γόρτυν.

ἡστ'· καὶ ὁ Ωρυγὼς Θεῶν Αἰγυπτίων ὡς βασιλεὺς, ὅθεν
 ὁ Κάδμος ὑπάρχων, ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἐπιπύλους
 ἔκλινε, καὶ Ωρυγίους πύλας ἐξέλειπε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνο-
 μα ἧς Αἰγυπτίων Θεῶν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφραγιδεύσης ὑπὸ
 τῆς Κάδμου βοῆς φασὶ Θεῶν τῆς ἐπιπύλου κληθῆναι· ὅθεν γὰρ
 ἡ βοὴ καὶ Σῦρος. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Πειριγυγίτης,
 τὰς Αἰγυπτίας Θεῶν λέγων Ωρυγίαν καλεῖσθαι φησὶ γὰρ ὅτι,

Θέλει Ωρυγίαν, ἐκ τῆς πυλῶνος, ἐνθα ἡ γωνίως
 Μέγανων ἀντέλλουσιν ἐλὼ ἀσπάζεταιται ἡ δὲ.

ἔτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἐπιπύλους ἀγνοῶν, Ωρυγίαν καλεῖ.
 Σπαρτὸς λέως εἰσὶν οἱ Θεοὶ· Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν
 Λεγὼ δράκοντα, φίλακα τῆς Δίρης ὑδάτων ὑπάρχοντα,
 ὅππ' ἔσειφον ἀνείλε καὶ 3 Διήλεοντα, φίλους τῆς Κάδμου, 4 ὑδὼρ
 πρὸς τῆς Συσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπᾶσας τὰς ὑδόντας αὐτῶν,
 ἔσπειρε, καὶ ἀνεδίδουσι ἐνοπλοὶ ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὡς φασὶν, οἱ Θε-
 οὶ κατέγοντο. ἀλλὰ ταῦτα μυθικά. Παλαίφατος δὲ 5 ὁ
 Σταῖκος, Ψυχρὸς μὲν, ὅμως δὲ ἀλλήγοικῶς, ὁδόντας ἔχων
 ἐλεφάντων τῆς Κάδμου λέγει, ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους
 διασπείραντα συμμαχίαν ἔχειν καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. Ἀν-
 δροπῶν δὲ ὁ ἰσοεικὸς μὲν ἀσπᾶδων πινων φησὶ τῆς Κάδμου εἰς
 Θεῶν ἐλθεῖν. Εἰς δὲ φημι τῆς δράκοντα τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἡ
 τύπαρχον· ὅππ' ἔπειθε δὲ Συσίαν τῆς Κάδμου, καὶ ἀνελὼν πινας
 ἧς φίλων αὐτῶν ὑπερὶν δὲ ὁ Κάδμος ὄφρα ἀξάμενος, αὐ-
 τὸν τε κτείνε τὸν δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν σὺν αὐτῷ, ὡς
 καὶ ὑδόντας καλεῖ, 2 μὲν τὸ δὴ κτείνε δὲ πολλοὺς δὲ αὐτῶν
 καὶ διεσκόρπισεν, ὧν πινας καὶ ἀλγίστους καὶ χαλεπὸς ἐποίησατο.
 Ωρυγίαν ἀσπᾶτος λέως.] ἡ συντάξις· Ὅπως σε, Εκτορεα, ἄξι δὲ
 ἀσπᾶτος λέως τῆς Ωρυγίαν εἰς τὰς Θεῶν, τῆς τύρσιν καὶ τὸ
 τεῖχος τῆς Καλύδνας, τῆς γῶν τε ἧς Αἰγυπτίων· ἄξι δὲ πόλιν ;
 σωτήρα· ποτε ; ὅταν χάμνωσιν πολεμικῶν στρατῶν ὁ πορ-
 τῶν τὸδε καὶ τὸδε. ἄξι δὲ πόλιν ; ἀνείρυσας καὶ ἐλκύσας

σε ἐξ 7 Οφρυνῶν, τότε Τροίας. ἄξι δὲ πινάδες χρησμοῖς
 Ἰατρῶ, Λεψίς, Τερμινθέως, ἥτοι τῆς Αἰγυπτίας.

1208. Εξ Οφρυνεῶν ἡείων.] Οφρυνῶν, τότε Τροίας,
 ὅπου ἔκειτο τὰ τῆς Εκτορος ὅσα, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῶν μετα-
 νεκρόντες αὐτὰ, ἔδωκαν ἐν Θεῶν ὅππ' ὁ Οἰδιποδείαν
 κρήνην καλεῖσθαι.

1209. Καλύδνου τύρσιν.] τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅππ' ὁφθαλμοῖς
 Τυρσηνοὶ τεχνολογοῦν ἤρξαντο. Καλύδνα δὲ νῦν τύρσιν τὰς
 Θεῶν λέγει· Καλύδνα γὰρ πιν εἰσαπλάσει πρὸς τῆς Θε-
 ῶν, μεθ' ὧν Ωρυγίαν· ὅππ' ἡ Καλύδνα καὶ πυρρῶσαι πινες
 φασὶ τὰς Θεῶν τὰς 9 ἐπιπύλους, ὡς μὲν δὲ τῆς Ομηρον ἀνε-
 γνωστός, ὅππ' ἡ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτῶν ἐτείχεσαν. * Αἰγυπτίων.]
 Αἰγυπτίων, ἐνθα Βοιωτῶν.

1210. Ὀπλίτη στρατῶ.] πολέμῳ γὰρ καὶ λοιμῶ Θεοὶ
 τεχνολογοῦν, χρησμῶν τὰ τῆς Εκτορος ὅσα ἐν Θεῶν ἀποκομ-
 σῶντες, ἔδωκαν.

1211. Τινέρεα τ' ἀνάκτορα.] τὰ τῆς Τινέρεος μαντεῖα,
 καὶ βασιλεία· ὁ δὲ Τινέρεος ὡς ὡς Αἰγυπτίων καὶ Μελίας,
 τῆς Ωκεανὸς μὲν θυγατρὸς, Ἰσχυρὸς δὲ ἀδελφῆς· αὐτῇ γὰρ ἡ
 Μελία ὑπὸ Αἰγυπτίων φθαρεῖσα, τῆς Τινέρεος τῆτον γέννησεν,
 ὅππ' ἡ μαντικὴ Αἰγυπτίων καλεῖται. ὡς δὲ τὸ μαντεῖον αὐτῶν
 φησὶ τῆς Ἰσχυρῶν, Θεῶν ποταμῶν.

1214. Ηξί δὲ Κνωσσόν.] ἰο θυγατρὸς, φησὶ, καὶ οἱ
 Κρήτες δι' ἡμέ· Κνωσσὸς γὰρ, πόλις Κρήτης, ὅθεν ὡς καὶ Τάυρος
 ὁ στρατηγός, ὁ τῆς Εὐρώπῃς ἀρπάξας, ὁ Κνωσῶντος. Γόρτυν
 δόμοις.] καὶ ἡ Γόρτυς, πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ομηρὸς φησὶ,
 Οἱ Κνωσσὸν τ' εἶχον, Γόρτυν τε τεχνολογοῦσαν.

καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῇ φησὶ Κρήτης τὰς ἐκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης
 κατ' ὄνομα λέγει.

1215. Πᾶς δὲ ἀνάστατος.] 2 μὲν τὸ συμβᾶν ὑπὸ Λόκῃ
 ἐν τοῖς οἴκοις Ἰσχυρῶν συλλήπτικῶς εἶπε, Πᾶς δὲ ἀνάστατος
 ἔσαμ στρατηγῶν οἶκος.

EMENDATIONES.

1 Γωνίως, pro γωνίως, ex Dionysio v. ccxlix. sensu & metro id exigentibus. 2 Ηδ, pro Ηδ, ex eodem. 3 Διήλεον MSS. uterque.
 4 ὑδὼρ πρὸς τῆς Συσίαν ἀποκομίζοντας, pro ὑδὼρ πρὸς τῆς θυγατρὸς ἀποκομίζοντας, ope MSS. omnium. Et fertur quidem Cadmi socios
 aquam libatoriam petentes, a serpente occisos esse. Ovidius initio III. Metamorph. consulendus est. 5 Οἰσοεικὸς Bar. & Grav. 6 Πορ-
 τῶν, pro πορτῶν, ex Seld. πορτῶν Bar. 7 Οφρυνῶν, pro Οφρυνῶν, ex MSS. utroque. 8 Οἰδιποδείαν, pro Εἰσποδείαν, ex Seld. ut fons
 iste sit ab Oedipi nomine dictus. 9 Εἰσποδείαν, pro Εἰσποδείαν, ex MSS. omnibus. Atque eadem emendatio haud multo ante facta est.
 * Hæc emendavi ex penu Baroc. deprompta. Quin& similia habet Grav. 10 Mallem θυγατρὸς cum Bar. & Grav.

Πορκεύς δίκωπον σέλμα ναυσολών^a ἐλά,
^b Λεῦκον εὐθρόσων, φύλακα^c τ' μοναρχίας,
 Ψυδραῖσι τ' ἔχθραν μηχαναῖς διαπλέκων.
¹²²⁰ Ος οὔτε τέκνων^d φείσεται, ἔτε συγγάμου
 Μήδας δάμαρτος, ἠγειρωμένη^e φρένας,
 Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρὸς, ἧς πατὴρ^f λέχος
 Θρεπὶ δ' ἐράκοντι συγκαταμνέσσι πικρὸν.
 Πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῶ κτενεῖ
¹²²⁵ Λώδαμιν αἰκιδέντας Οὔκαίς^g βόθρε.
 Γένους δ' ἡ^h πάππων τῆς ἐμῶν αὐτῆς κλέει
 Μέγιστον αὐξήσουσιν ἀμναμοί ποτε,

Piscator biremem aget navigans
 ratem,
 Leucum agitaturus, regni custo-
 dem,
 Fallacibusque odium dolis concii-
 liaturus :
 Qui neque liberis parcat, neque
 conjugī
 Medæ uxori, exacerbatus ani-
 mum,
 Neque Clisitherae filia, cujus pa-
 ter torum
 Alumno draconi spondebit acer-
 bum :
 Sed omnes impiis manibus in On-
 cææ foveæ
 Templo occidet, contumeliis af-
 fectos.
 Gloriam porro generis majorum
 meorum
 Maximam rursus augebunt olim
 posterī,

VARIANTES LECTIONES.

^a Ελά cum spiritu aspero Bar. ^b ΑΙ. Λεῦκον, de qua lectione dictum supra. ^c Τῆς non agnoscit Bar. ^d ΑΙ. παῖσι. ^e ΑΙ. φρεῖνα.
^f Λέχος Seld. ^g ΑΙ. βόθρου. ^h Πάππων Seld.

1217. Πορκεύς.] ὁ αἰκιδέντας· ὅν δ' ἔτι Ναυπλίου λέγει, ἐπειδὴ εἰς αἰκιδέντας σκάφει ἐμβὰς ἔπλετο, πλανῶν, ὡς πλεῖν ἔφημεν, ἢ εἰς τὰς αἰκιδέντας σκαφίδας ὄρνιδας, τὰς γυναικας ἔτι ἐν Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Ἡ ἔτι² Καθώπερ ὁ αἰκιδέντας ἰχθὺς πλανῶν ἀρχαῖα, οὕτως καὶ Ναυπλίου τὰς τ' Ἑλλήνων γυναικας ἀρχαῖας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι· διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν παρείχασε πορκεῖ. Λέχος τ' χαλκῶς 3 Τάλας τὴν Κρήτην καὶ ἴδω, ὅπνι ἰδομένης τ' βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέδετο, ὅτι τ' Τροίαν ἀπαύρων. τὸν πατὴρ Ναυπλίου ἐπιδίδωκε τῇ βασιλείᾳ τ' ἰδομένης, ὅς τ' γυναικα ἰδομένης ἀνέειλε, Μήδαν καλεμένην, καὶ τ' θυγατέρα Κλεισιθήραν, καὶ ἔπειτα δὲ αὐτὴν γυναικα, ἐπειδὴ ἐν τῇ Τροίᾳ ἔσπερσε· ἀνέειλε δὲ καὶ τὴν πύδα αὐτῆς, ἱριχλον, καὶ Λεῦκον. ἐπαυλῶν δ' ἰδομένης ἐκ Τροίας, ἐξ-επύλασεν αὐτὸν τ' ἀποστῆναι Λεῦκον. ἔτι δ' ὁ Λεῦκος πᾶς ὃν ἐξετέλει, ὃν λαβὼν ἰδομένης, ἔδρεψε καὶ ἑαυτῇ, διὸ καὶ θρεπὶ δ' ἐράκοντα τὸν καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας.] συνέδετο γὰρ ἰδομένης Λεῦκον, εἰ ἐπαυλῶν τ' Τροίας, διωκόμενος γάμον Κλεισιθήραν τ' θυγατέρα.

1225. Οὔκαίς 4 βόθρε.] τ' Εἰννεακῆ, ἥτοι τ' Δήμητρος· Εἰννεός γὰρ ἡ Δήμητρος ἐν Οὔκαίς, πόλιν τ' Ἀρχαδίας, πηγάται· ὡς καὶ Καλλιμαχός.

5 Τὴν καὶ γ' ἐσπερμένην Εἰννεός 6 Τυφωσάτην. εἰς τὴν Οὔκαίς, καὶ μὴ Θηβῶν, ὅς Κασσάνδρος Ἀθηναῖος ἀγαλμα ἰδρύσατο.

1226. Γένους δ' ἡ πάππων.] 7 περὶ Ρωμαίων ἐνταῦθα διαλαμβάνει, τὰ δ' λοιπὰ τ' χαλκῶς καλεῖται. 8 φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἔτερος εἶναι τὸ ποίημα, ὃ τ' ἔχεται, τ' Τροάδα· συνήδης γὰρ ὃν τῶν Φιλαδέλφων, ἐκ αὐτῶν Ρωμαίων διαλέγετο. τὸ δ' ἡ δυνάμει νοῶμαι, πᾶς ἐκ ἐστὶ τ' ἔχεται, αὐτὸ ἔτι οὕτως γὰρ ὡφείλον εἰπεῖν, Οὐκ ἐστὶ τ' λεγομένης χαλκῶς αὐτὸ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου· καὶ ἄλλω τ' φησὶ, ἡ μάλλον φησὶ φασὶ, Ρῶμον καὶ Ρωμύλον ἀπὸ Κρείσσας, τ' Πειάμου, γυναικῶν λέγοντες, πολλὰς πάντοτε γυναικας ἕτερας γυναικῶν, ὡς ἔχεται ἀκείβετερον φησὶ τέττονος δέξω· καὶ μὴ αὐτῇ φησὶ. Δευτέρα δὲ, ὅτι μετὰ τῆς Εἰννεας πηγάται, Αἰννεακῆ τ' ἀννημένης ἐν Τροίᾳ, καὶ 9 Σαφονίης, τὴν Ρῶμῳ ἐκίλισται. Αἰννεαμοί δὲ, οἱ ἀπὸγονοί, Κυρηνάϊοι· καὶ γὰρ ἀμναμοί, οἱ τ' ἀμνὸν πάσας. ἡ συντάξις· Οἱ δὲ ἀμναμοί καὶ ἀπὸγονοί τ' ἔχεται μετὰ αὐξήσουσι ποτε αὐτῆς καὶ ἕτερον μέγιστον κλέος τ' ἐμῶν πάππων, τετρεῖς τὸ ἀπὸγονικόν μου. τὴ δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος· ἀρα τὴν τὸ ἀπὸγονικόν ἐστὶ ἐν τ' ἀρχαῖς, καὶ γὰρ καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίας. Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δέξαν σου χαλκῶς 9 μαρτυρεῖται τὴν ζῆλον, ὃ ἀθλία πατεῖς Τροία· πᾶς γὰρ ἐμὸς συγγενὴς, ἥτοι ὁ Αἰννεός, ὁ γόνος τ' Κασνίας, τ' 10 Χειράδος τε, ἥτοι τ' Ἀφροδίτης, ὁ αἰετός ἐν τ' θαλάσῃ, ὃ δὲ μεμνητός ἐν ταῖς μάχαις, τοῖς τῶν 11 λείψις δύο νέους λέοντας, ἔχοντες καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ρῶμῳ.

EMENDATIONES.

1 Εἰς τὰς αἰκιδέντας σκαφίδας, pro εἰς τὰς αἰκιδέντας, σκαφίδας, ope MSS. omnium. 2 Καθώπερ, pro καὶ ὡς, ex Seld. 3 Τάλας pro τάλαν, ex MSS. omnibus. 4 Βόθρου, pro βόθρου, ex MSS. utroque. 5 Τῆς Bar. & Grav. 6 Τυφωσάτη, pro Τυφωσάτη, ex Seld. Τυφωσάτη Bar. Quod autem in Tilphossa, Arcadiæ urbe, colatur Ceres, alibi in Commentariis dictum. Verum eruditissimus Bentlejus in Fragment. Callimachi p. 388. reposuit Τυφωσάτην. Tilphossa enim (uti à nobis etiam observatum ad v. 561.) in Bæotia est: sed hic urbs quædam Arcadiæ memoratur, ut ipse Teiszes testatur: ea autem Τυφωσάτη dicta est. Vide Stephanum. Quin & ipse Lycophron hanc emendationem firmavit v. 1040. ubi eandem Erinnyem describit:

Δίχως ἑσπέρ Τυφωσάτην, Ἀφροδίτης ἀμφοτέρωθεν καὶ σκῆπτρα.

7 Περὶ, pro περὶ, ex Grav. 8 φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα ὃ τ' ἔχεται, τ' Τροάδα, antehac legebatur. Sed ibi interpunctionis defectu sententia corrumpitur: Vult enim Scholiastes, dicere quosdam, Poema, Troada, sc. Cassandram, quod ea virgo Trojana fuit, esse Lycophronis alterius, non autem ejus qui scripsit. 9 Σαφονίης Bar. & Grav. 10 Μαργαρίται, pro μαργαρίται, ex Grav. Confer Lycophronis textum v. 1231. 11 Χειράδος, pro χειράδος, ex MSS. utroque, & ipso Lycophrone. 12 Λείψις, pro λείψις, ex MSS. omnibus, & Lycophrone.

Αἰχμῶς τὸ πρῶτόλινον^a ἀθανάτες^b σέφος,
Γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα^c μοναρχίαν
1230 Λαβόντες^c ἐπὶ ἀμνησιν, ἀθλία πατεῖς,
Κῦδος μαρτυρῶν^c ἐγκατακρύψεις ζόφῳ.
Τοιοὺς δὲ ἐμός τις σύγγονος^c λείψιδ^d διπλῆς
Σκῶμυες λέοντας, ἐξοχόν^c Ῥώμης γένος,

Hastis erecta primarum corona
partium,
Terræ marisque sceptrum & im-
perium
Adepti: neque obscuram, infelix
Patria,
Gloriam marcescentem tenebris
occultabis:
Tales meus quidam Confanguini-
neus relinquet duos
Leunculos, eximiam Romæ stir-
pem,

VARIANTES LECTIOES.

a Al. ἄρπυιαι. b Κλίος Bar. c Ἐγκατακρύψει MSS. uterque. d Διπλῆς MSS. uterque. e Ῥώμη MSS. uterque, & alii.

1232. Τοιοὺς δὲ ἐμός τις σύγγονος.] ὁ Αἰνείας· Τρῶες γὰρ γέννησιν Ἴλιον, Αἰσάρακον, καὶ Γανυμήδην, ὃν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφάρπαξεν. Ἴλιος δὲ γέννησιν Λαομέδοντα· Λαομέδων δὲ Πείριππον· Πείριππος, Ἐκτορα, Κασάνδραν, Κρέουσαν καὶ λοιπὰς. Αἰσάρακος δὲ πάλιν γέννησιν Κάπυον· Κάπυος δὲ Αἰχμῶν· Αἰχμῶν Αἰνείαν, ὅπως καὶ Αἰνείας συζητῶν Κασάνδραν. καὶ δὲ καὶ γὰρ αὐτὴς ὅτι Κρέουσι τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρέουσις ἔσθ' ἡ Πάρις Αἰσάριον. ὕστερον δὲ, ἢ τὴν Τροίαν πορνεύσας, ἐλευθερώσας ὑπὸ Ἑλλάνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμαλώτως ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπολέμου, ὡς φησὶν ὁ πῶς μακρὰν Ἰλιάδα ποιησάμενος, καὶ μὲν τὴν ὑπὸ Ορέστου ἐν Δελφοῖς τὴν Νεοπολέμου ἀναγέρσιν ἐλευθερώσας, οἰκίαν² πρῶτον τὰ περὶ Ραίηλον καὶ Ἀλμυρίαν, πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κίονος ὄρους κατεμάχας· τὸ δὲ Ραίηλον ὑπὸ τούτου Αἰνείου ἐκλήθη. αὐτὸς δὲ ὑπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἢ πρὶν Ἀργεῖα ἐκκαλεῖτο· εἴτα Σατορνία ὑπὸ τῷ Κρόνῳ· Σατορνίον γὰρ, ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαῖοις· εἴτα ὑπὸ πινυ³ Αἰσάριον, Αἰσάριον· εἴτα Τυρρηνίαν· εἴτα ὑπὸ Ἰταλῶν, ἢ ἀπὸ ἐνὸς ταύρου ἧς Γηρύονος ἀγορεύων παρὰ Ἡρακλέους, καὶ ὑπὸ Ρηγιῶν διατηρούμενος εἰς Σικελίαν, 3 εἰς πιδίον Ερυκός, Σολύμων βασιλεὺς, ὃς δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἢ χώρα ἐκλήθη· Ἰταλὸν γὰρ Τυρρηνῶν τὴν ταύρον καλεῖσιν. ὕστερ οὖν Ἰταλία ἢ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτον Πίκον ἐκα-
λεῖσιν, εἴτα ὡς αὐτὸ φαίνεται, 4 ὅτε καὶ Ἡρακλῆς ἐκείνῳ μὲν ἧς λοιπῶν τῶν Γηρύων βοῶν παρεχόμενος, καὶ γυνὴ Λατίνον ἐκ τῆς Φαίης γυναικὸς, ὃς ἐκαλεῖσιν ἧς ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτῶν Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν. πωτηκῶν δὲ πέμπτῳ ἔτι ἀπὸ Ἡρακλέους ἔσθ' ὁ Αἰνείας μὲν τῆς Τροίας ἀλῶσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἐφημῶν, καὶ Λατίνους παρεχόμενος· ὅθεν Λατίνων δὲ πρῶτος κεῖται, τὸ καὶ Τροίαν καλέμενον, παρὰ 5 Κίον ποταμῶν, ἔχον καὶ τὸν ἐκ Κρέουσις υἱὸν αὐτῆς Αἰσάριον, ἢ Ἰλιον, ὅπως φαίνεται ἧς μετ' αὐτῆς τὰς τραπεζίας, σελίννας ὄσας, ἢ ἐκ ἧς σκληροτέρων μερῶν ἧς ἄρτων, (ἢ γὰρ ἔχον τραπεζίας) ἐπὶ δὲ καὶ χοίρου λευκῆς ὑπὸ τῷ πλοῖον αὐτῆς ἀποσπασμένης ὅτι τὸ ἀπ' αὐτῆς Αἰσάριον ὄρος, καὶ τριακονία πετακίας, ἄσθ' ἐδύλου, ὅπ' τριακῶν ἔτι οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ γυνὴ καὶ κράτος ἀμεινον ἐξουσιν, 7 ἐπαύθῃ τὴν ἀληθείας, ἐκ χρησμῶν τῶν πρῶτον ἀνέστη· ὅσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρε-
κελεύετο κλίσιν πάλιν· ὁ δὲ Λατίνος τῶτον ἐκ εἰς ἡγή-

σας δὲ πολέμου, δίδωσιν Αἰνείαν πρὸς γάμον Λαβινίαν τὴν αὐ-
τοῦ θυγατέρα· Αἰνείας δὲ κλίσας πάλιν, Λαβινίαν ἀνέμασεν.
Λατίνου δὲ, καὶ Τύρρου, τὸν Ρυτούλων βασιλέως, πόλεμος ὑπὸ
ἀλλήλων ἀποδανόντων, Αἰνείας ἐκασέλευσεν. ἀνηρημένους δὲ
καὶ Αἰνείου ἐν Λαβινίᾳ πόλεμος ὑπὸ ἧς αὐτῶν Ρυτέλων καὶ
Μαξέντιον τὸν Τυρρηνῶν, ἐγκύου οὖσης τὴν Αἰνείου γυναικὸς
Λαβινίας τὴν Σίλβιον, Αἰσάριον, ὁ ἐκ Κρέουσις παῖς, βασιλεύει,
ὃς καὶ τὸν 8 Μεξέντιον πόλεμος συμβαλόντα νικᾷ τελέως,
μὴ δαχόμενος τὰς φρεσίν, ἀλλὰ τὰ τὴν Λατίνων πάντα
εἰς ἐπὶ τὸν διαμῆν· ζητοῦντα. αὐξάνοντες ὅι οἱ Λατῖνοι, ἐπεὶ
καὶ τὸ λ' ἔσθ' ἀνέστη τὸ τὴν χοῖρον ἀνίστα, Λαβινίας μὲν
ὑπὸ φρεσίν, 9 Αἰσάριον δὲ Λόγγον ἔτερον πάλιν ἐκίσαν ὑπὸ
τῆς χοῖρου, τετέστι λευκῆς μακρῆς, καὶ τὸ ἐκείνῳ ὄρος Αἰ-
σάριον ἐκλήθη ὁμοίως. τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγαλματα μόνον
πρὸς τὸ 10 Λαβινίον ἀναστράφησαν. μὲν δὲ Αἰσάριον τελευτῶν,
ἔσθ' ὁ Αἰσάριος παῖς Ἰούλιον ἐκασέλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβι-
νίας Αἰνείας υἱὸς Σίλβιον, ἢ κατὰ πινος Αἰσάριου υἱὸς Σίλ-
βιον, Σίλβιον πάλιν ἀλλῶν Αἰνείας, οὗ Λατίνος, 11 ἔ-
σθ' ὁ Κάπυος· Κάπυος δὲ παῖς Τίβειον, ἢ Αἰσάριος, ἢ Αἰσάρι-
ον. μέλει τούτων τὰ περὶ Αἰσάριος καὶ Αἰσάριον, τὰ δὲ περὶ Ῥώ-
μης 12 ἐντοῦθεν· Αἰσάριον γέννησιν Νομήτορα καὶ Αἰσάριον,
* ἢ τὸν Πρύταν, τὸν Πρύταν δὲ τῶν λέγουσι παῖδας τοῦ-
τον τὸν Νομήτορα, καὶ Αἰσάριον. * βασιλεύοντα δὲ τὸν Νο-
μήτορα ὁ Αἰσάριος ἐξήλασε, καὶ 13 Αἰσάριον, τὸν Νομήτορος υἱόν,
ἐν κυνηγῶν ἀναγέρσιν· πῶς δὲ ἀδελφῶν Αἰσάριος, θυγατέρα ὅ-
τε πρῶτον δὲ τὸν Νομήτορος Σικελίαν, ἢ Ρέαν 14 Ἰλιαν, ἰε-
ρεῖαν τὴν θεὰς Ἐστίαν ποιεῖ· ὡς ἀνὰ παρδένον διαμείνη. ἐδε-
δίει γὰρ πινος χρησμῶν, λέγοντα ὑπὸ ἧς Νομήτορος παι-
δῶν αὐτὸν ἀναγέρσιν. 15 ἀπὸ τοῦ τῶν Αἰσάριον ἀνέστη·
πῶς δὲ, ἰερεῖαν τὴν Ἐστίαν ἐποίησε, ὅπως παρδένον καὶ ἀπὸ
διαμείνη. ἢ ὅτι ἐν Ἀργεῖ ἄλλος ὕδρευον, ἐγκύος γίνετα, καὶ
γυνὴ Ῥωμύλον, καὶ 16 Ῥωμῶν· καὶ πῶς δὲ μὲν ἐκατεῖται μὴ ἀπο-
δανῆν ἢ τὴν Αἰσάριον θυγατέρα· τὰ δὲ ἐκείνῳ Φαυσίλῳ ποι-
μῆνι, Λαβριντίας ἀνδρὶ, ἐδόντο εἰς πινος τὸν Τίβειον πο-
ταμῶν, ἢ ἢ τῶν γυνὴ Λαβριντίας, ἀνέστη· ἐτύχε γὰρ αὐτὴν
τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν. αὐξάνοντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ
Ῥωμῶς, ἐποίμανον καὶ τὰς Αἰσάριον ἀγέρας· 17 ἀνελόντες δὲ
πινος ἧς τὴν πινος Νομήτορος ποιμνίων, ἐπιτηροῦντο, κα-

EMENDATIONES.

1 Τρῶες ὡς γὰρ Impress. Ego ἀνὰ delevi, ut à filo orationis alienum, nixus auctoritate MSS. omnium. 2 Πρῶτος, pro πρῶτος, ex MSS. omnibus. 3 Εἰς πινος Ερυκός. Σολύμων βασιλεὺς, ὃς δὲ Ποσειδῶν Ερυκός, ἡμετέρας βασιλείας, ὃς δὲ Ποσειδῶν Impress. corrupte. 4 Οτι, pro ὅτι, ex MSS. omnibus. 5 Τυρρηνίαν Bar. & Grav. 6 Ἰλιον, pro Ἰλιον, ex MSS. omnibus. Illo enim urbi, at viro nomen fuit Ilo. 7 Επαύθῃ τὴν ἀληθείας lego cum Seld. ἐπαύθῃ τὴν ἀλήθειαν Bar. & Grav. ἐπ' αὐτῆς τὴν ἀληθείαν Impress. corruptif-
sime. 8 Μαξέντιον Bar. Cæterum huic viro nomen erat Mezentio, ut ex Virgilio satis notum. 9 Αἰσάριον δὲ καὶ Αἰσάριον ἰτίως ἐκίσαν Im-
press. Grav. & Bar. nisi quod hi pro Αἰσάριον, habebant Αἰσάριον. Ego legendum puto Αἰσάριον δὲ Αἰσάριον ἰτίως πινος ἐκίσαν, cum Seld. cui enim potest esse ignotum urbem ab Αἰσάριον posteris, postquam Lavinium deseruissent, conditam Albam Longam dictam esse? 10 Post Λαβινίον, φησὶν addit Seld. ὁ ὅς Bar. & Grav. 11 Οὗ Κάπυος· Κάπυος, pro ὅς Κάπυος, Κάπυος ex Bar. & Grav. 12 Επιδένον, pro ἐπιδένον, ex MSS. omnibus. * Hæc adjeci ex Seld. 13 Αἰσάριον Bar. Grav. & paulo post. Αἰσάριον Bar. 14 Ἰλιαν MSS. uterque. 15 Διὰ τὸ τοῦτο, pro διὰ τὸ τοῦτο, ex Bar. & Grav. 16 Ῥωμῶν, pro Ῥωμῶν, ex MSS. omnibus; nam Græci nonnulli Remum, Romuli fratrem, appellare solent Romum, quod facit etiam Scholiastes notat paulo infra. 17 Αἰσάριον, pro ἀνελόντες, ex Seld.

Ο Κασνίας τε, ^δ ^a τε ^b Χειράδος γόνος,	Castniæ filius, & Choeradis,
¹²³⁵ Βελαῖς ἀεισός, ἔδ' ὄνοσός ἐν μάχης·	Confilio optimus, nec ineptus bello :
Ὁς παρὸν μὲν ^c Ραίηλον οἰκήσ' ^d μολών	Qui primum Rhæcelum veniens, habitabit
^e Κιστοῦ παρ' αἰπυῶ παρὸνα, ἔ Λαφυσίας	Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Κερασφόρις γυναικας· ἐκ δ' ^f Αλμωνίας	Cornigeras mulieres: ex Halmopia verò
^g Πάλιν πλοκήτῳ δέξε' ^h Τυρσυνία,	Rursus erronem excipiet Tyrrenia,
¹²⁴⁰ ^h Λυγκεύς τε θερμόν ρεῖθρον ἐκβάστων ποτῶν,	Lynceusque calidum ejiciens latium flumen,
Καὶ Πίας· ⁱ Αγγύλλης θ' αἰ' ^k πολὺρρηνοι νάπη.	Et Pifa, saltusque Agyllæ pecorosi.
Συν' ^l δέ σφι μίξ' φίλιον ἐχθρὸς ὦν ^m στρατὸν,	Cum illo deinde junget amicum inimicus exercitum,
Ὀρκίς κρατήσας ἔ λιταῖς γυνασμάτων,	Juramentis adigens & precibus geniculatis,
ⁿ Νάνος, πλῆμασι πάντ' ^o ἐξδυνήσας μυχόν	Nanus, erroribus omnes perscrutatus angulos
¹²⁴⁵ Αλός τε, ἔ γῆς· σὺ δὲ δίπλυχοι τόκοι	Maris, terræque : simul quoque gemini filii
Μυσῶν ἀνακτορ, ^p ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ	Myforum regis, (cujus aliquando Latitans hastam

VARIANTES LECTIONES.

^a Tⁱ non agnoscit Bar. ^b Al. Χειράδ. ^c Al. Ραίηλον. ^d Μολών Seld. ^e Κιστοῦ Bar. alique. ^f Αλμωνίας legendum judicavit Guil. Canterus, cujus Annotationes videbis. ^g Παλιμπληγίτῳ al. ^h Αλμωνίας Seld. Αλμυῖος al. ⁱ Αγγύλλης Seld. alique. Αγγύλλης al. Αλκυλλης al. ^k Πολύρρηνοι Bar. ^l Al. δ' σφιμίξ'. ^m Στρατὸν Bar. ⁿ Νάνος. Bar. alique. ^o Al. ἐξδυνήσας.

παρὰ δὲ τῶ Ρώμῳ, δραμῶν ὁ Ρωμύλος τῷ Φαυσίλῳ λέγει, καὶ ὁ δραμῶν, τῷ Νομήτῳ πάντα διηγεῖται· τέλει ἔγω Νομήτῳ τ' εὐρατὸς αὐτῶ παῖδας ὄντας αὐτῆς. οἱ δ' ¹ συνπραμύων πολλῶν ἀναερῶσι τ' Αμείλιον, τῷ δὲ Νομήτῳ πάπῳ αὐτῶν τ' βασιλείαν τ' Αλδης παρεχόντες, ² αὐτοὶ δὲ Ρώμῳ κίλιν ἀπὸρξαντο, ἡ δὲ τῷ Ρωμύλῳ ἡλικίας. παρ' δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ρώμης, ὡς ἐκίσε Ρωμύλῳ περὶ τῷ Φαυσίλῳ οἰκίαν ἐν ὄρῃ Παλατίῳ, * ἐτέρᾳ * τετραγώνῳ ἐκίσε Ρώμῃ ³ παρὰ Ρώμῳ, ἢ Ρέμῳ παλαιότερα τέτων.

¹²³⁶ Ραίηλον, καὶ τὰ λοιπὰ, πλατῶς ἐν τῇ ἰσοείᾳ ἐγράφη. Ραίηλον δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κίσιος δὲ, ὄρῳ Μακεδονίας, ἐνθα ὁ Αἰνείας μὲν τῷ ἄλλωσιν τῆς Τροίας ὤκησε, καὶ ἀφ' ἐαυτῆς Αἴνον προσσηύρευσεν. Αλμωνίον δὲ, πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ δὲ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τ' φόνον. Λαφυσίας, ὁ Διδύσσῳ, ἀπὸ Λαφυσίου, ὅστις Βοιωτίας· ὅθεν Λαφυσίαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἱ καὶ Μιμαλλόνες ἐκαλοῦντο, ἀπὸ τῶ μιμείδου αὐτῆς τ' Διδύσσῳ· κερασφόροισι γὰρ καὶ αὐταὶ καὶ μύμησιν Διονύσου· ταυροκέφαλοι γὰρ φαντάζεσθαι καὶ ζωγραφεῖσθαι, ὡς καὶ Εὐειπίδης,

⁴ Καὶ σὺ κέρατα κρατὶ παρὰ σφυκίαναι.

κερασφόρος δ' αὐτὸς ὄντι, ἐπειδὴ ὁ οἶνῳ πνύμενός πολὺς ἀνδρῶν ἐκμάχῃ παρὸς τὰς ἐτέρων γυναικας εἰσέρχεται· τὰς

δὲ γυναικας τὰς φιλοῖνους οἱ ἄνδρες γνωρίζοντες, ἐπειδὴν εὐρασι κορεδεύσας, συνίσι μετ' αὐτῶν. ταυροκέφαλος δὲ ζωγραφεῖται, καὶ φαντάζει, ἢ ⁵ κερασφόρος, ὅτι τοῖς φιλοῖνοις ἡ ἀλογία προσκεῖται δίκλῳ ζώων τετραπόδων. Τυρσυνία δὲ, ἢ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσυνίου, τ' Τηλέφου ἵκοι. Λυγκεύς δὲ, ποταμὸς Ἰταλίας περὶ ὅδῃ ὕδατα ἔχων. ἐκίσε δ' ἔστω, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτῶ πολλοὺς ὀμμάτωσε, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκείνος Λυγκεύς ἐν τῷ ῥεῖθρῳ αὐτῶ ἐπίνη.

¹²⁴¹ Πίας, καὶ Αγγύλλα, πόλεις Τυρσυνίας. Πολύρρημον· πολυρρῶν· πολυρρέμων γὰρ ἢ Ἰταλία.

¹²⁴² Μίξ' φίλιον ἐχθρὸς ὦν στρατὸν.] Οδυσσεύς φασιν ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείαν, καὶ συνδύχας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρηνίῳ ποιῆσαι. λέγων οὖν, ὡς ἀφ' ὅθεν ὦν, φίλιον στρατὸν μίξ' μετ' αὐτῶ ἀπὸ τῶς πενταδίας, ὅρκοις καὶ λιταίαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὸς ὦν, σὺν αὐτῷ δὲ μίξαντες τ' στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσυνίως, οἰκίσουσιν παρὰ τ' χώρῳ, τῷ ἀπὸ Τυρσυνίου κληθεῖσαν Τυρσυνίαν.

¹²⁴⁴ Νάνος.] ὁ Οδυσσεύς ὄντι Τυρσυνίῳις καλεῖται, δηλοῦντος τ' ὀνόματι τ' πλανήτῳ· ἐγὼ δ' εὐρον, ὅτι πρῶτον ὁ Οδυσσεύς Νάνος ἐκαλεῖτο, εἴτα ἐκίσε Οδυσσεύς, ὡς ὁ Αἰνείας πρῶτον Λιγύρεον, καὶ Πυρρῶν, καὶ ἔπειτα ἐτέρως ἐκαλοῦντο.

¹²⁴⁶ Οἰκουρὸς.] ὁ Διδύσσῳ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνιαυτῆς εἰσέρχοντο αἱ γυναικας εἰς τ' ναὸν αὐτῶ, τ' δὲ λοιπὸν χρόνον οἱκοὶ ἐμῶν, καὶ οἰκουρῶν.

EMENDATIONES.

¹ Συνπραμύων Grav. ² Αὐτοί, pro αὐτοῖς, ex Bar. & Grav. neutrum agnoscit Seld. * Ex Bar. & Grav. ³ Παρὰ Ρώμῳ ἢ Ρώμῳ Bar. & Grav. παρὰ Ρέμῳ ἢ Ρώμῳ Seld. παρὰ Ρώμῳ, ἢ Ρώμῳ Impressi. ⁴ Versum hunc emendavi ex Seld. cum quo confectis Bar. nisi quod σφυκίαν habeat, pro σφυκίαν. Quin & σφ' occurrit in Grav. At Impressi sic proferunt, Καὶ σφ' κέρατα κρατὶ παρὰ σφυκίαν.

⁵ Κερασφόρος, pro κίσιος φέρος.

¹²⁴⁷ Θέων.]

Γνάμψθ' Θεοῖν^α, γῆα σιωδήσας^α λύκοις,
 Τάρχων τε ἔ Τυρσῶδος, αἴθωνες λύκοι,
 Τῶν Ηρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
 1250 Ἐνθα τράπεζαν εἰδέατων πλήρη κυχῶν,
 Τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἔξ ὀπαδόνων,
 Μνήμῃ παλαιῶν λήψε' ἱερασιμάτων.
 Κίσι δὲ χώρῃ ἐν τόποις Βορειγόνων,
^b Ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ὠκισμένῃ,
 1255 Πύργους τειάκοντ', ἔξαριθμίσας γονὰς
 Συὸς κελαιῆς, λὼ ἀπ' Ἰδαίων λόφων,
 Καὶ ^c Δαρδανείων ἐν τόπων ναυαλώσε',
^d Ἰσπερθμῶν θρέψειραν ἐν τόκοις κἀποτρυν.
 Ης καὶ πόλιν δέικηλον δῶδ' ὅσ' μαῖ
 1260 Χαλκῷ τυπώσας, ἔ τέκνων γλαυρόφρων.
^e Δείμας δὲ σπῆκον ^f Μυυδία Παλληϊίδι,
 Πατρῶν ἀγάλματ' ^g ἐγκατοικεῖ θεῶν.

Curvabit vini Deus, crura vitici-
 bus colligans)
 Tarchon & Tyrrhenus, lupi fer-
 vidi,
 Herculeo prognati sanguine :
 Ubi mensam cibis plenam offen-
 dens,
 Quam postea comederant focii,
 In memoriam veterum redibit
 oraculorum ;
 Condetque in regione Aborigi-
 num,
 Ultra Latinos Dauniosque habi-
 tata,
 Turres triginta, partus enume-
 rans
 Suis nigræ, quam ab Idæis colli-
 bus,
 Et sedibus Dardaniis navi vehet,
 Totidem porcellorum in partu
 nutricem :
 Cujus etiam in urbe una simula-
 crum consecrabit
 Ære sculptum, & porculorum la-
 tentium.
 Exstructo autem templo Myndiæ
 Pallenidi,
 Penatum Deorum intus collocabit
 simulacra :

VARIANTES LECTIONES.

^a Λόγους Seld. ^b Hunc versum sic profert Stephanus Byzantinus,

ὑπὲρ Λατίνου Δαυνίου τ' ὠκισμένῃ.

^c Αἰ. Δαρδανίων. ^d Αἰ. Ἰσπερθμῶν. habet quidem Ἰσπερθμῶν Bar. sed isti η eadem, ut videtur, manus superposuit α. ^e Δείμας Bar. ^f Μυυδία al. Μυυδία Bar. ^g Εγκατοικεῖ al.

1247. Θεοῖν^α.] ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς οἴνου εὐρετής,
 ὡς καὶ Αἰγύλιος φησὶ,
 Πάτερ Θεοῖνε, ¹ Μαινάδων ² ζευκίηται.
 καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ Σκυμναῖος,
³ Μὰ τὰς Θεοῖνου, καὶ Κορανίδος κόρας.
 Γῆα σιωδήσας.] ἐξέρεθ' ὅπως.
 1249. Ηρακλείων αἱμάτων.] Ηρακλέους καὶ Αὔρης, ἢ
 θυγατρὸς ⁴ Ἀλέν, ποτὶς Τηλέφῳ. Τηλέφῳ καὶ Ἰερᾷ, Τάρχων
 καὶ Τυρσῶδος.
 1250. Ἐνθα τράπεζαν.] εἶπον τὴν ἰσοεῖαν ὅπως πλά-
 τως, ὅπως ἐκίσεν Αἰνείας ἢ Λαβινίαν· καὶ οὗτοι μὴ εἰδ-
 οντες, τὴν Ρώμῃ φασὶν ὅρα ἢ ὅπως φασὶ ἢ ἰσοεῖαν· Χρησμὸν
 ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἐνθα ἂν οἱ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀφ' αὐτοῦ τὰς
 ἐμῶν τραπέζας, ἐκεῖ ἐκίσεν πόλιν· ἦλθον οὐκ ἐν Ἰταλίᾳ,
 καὶ ἀπὸ τῶν τραπέζων, * ἀρτοῖς * ἐχρήσαντο, καὶ τέλος
 ἔραγον καὶ τὰς τραπέζας, ἥτοι τοὺς ἀρτους· σιωεῖς οὐκ Ἀι-
 νείας ἢ Χρησμὸν, ἐκίσεν ἢ Λαβινίαν πόλιν ἐκεῖσε, καὶ οἱ
 μὴ εἰδότες ἢ Ρώμῃ φασὶ.

1253. Κίσι δὲ χώρῃ.] κίσι δὲ εἰς τὴν χώρην· ἢ γὰρ
 ἢ χώρα κίσιζται, ἀλλ' ἢ πέλις. Βορειγόνων.] πάντα τοῖς
 τὰ, βατὰ, καὶ τραπὶ τῇ Λυκίᾳ· οἱ Ἰταλοὶ πορφυροῦν Ἀβο-
 ρεῖντες ἐκλαύοντο, καὶ ἕτερα μνηστῆρες οἱ οἰκιστὰντων
 αὐτὰ ἔθνη· ἔτος δὲ Βορειγόνους λέγει τὰς Ἀβορειγόνους.
 1254. Ὑπὲρ Λατίνους.] φλυαρεῖ καὶ εἰς τὸ αὐτοῖς γὰρ οἱ
 Ἀβορειγόνους ἀπὸ Λατίνου, τὸ Φαλίου, ἢ Ηρακλέους υἱοῦ, Λα-
 τῖνοι ἐκλήθησαν.
 1255. Πύργους τειάκοντα.] καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ· ἢ
 τειάκοντα γὰρ πόλεις ἐκίσεν Αἰνείας, ἀλλὰ τῇ τειάκοντι ἐπὶ
 ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάnios, ὡς ὅπως εἶπον, ἐκίσεν ἢ Ἀλβαν
 πόλιν, ἀπὸ τῆς Ἀλκίης χοίρου, λὼ ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβε, καὶ
 καὶ ταύτην μέλαιναν ἔτος λέγει. * τὴν ἰσοεῖαν ὅπως πλά-
 τως εἶπον. *
 1258. Ἰσπερθμῶν.] καὶ τὸ κακῶς ἐχθρὸν καὶ πρὸς τὸ
 ψευδὲς πύττει ἰσοεῖαν· ἢ γὰρ πορφυροῦν ἐκπύθησαν, ὡς λέγει
 πόλεις, καὶ ὕστερον ἢ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἶπεν τὰς κἀποτρυν
 αὐτῆς ἰσπερθμῶν τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὺς γόνιμους.

EMENDATIONES.

¹ Μαινάδων, pro Μαινάδων, ex MSS. omnibus. ² Τευκίηται Grav. ³ Μὰ δὲ τὰς Θεοῖν καὶ Κορανίδων Bar. Κορανίδων etiam habet Grav. ⁴ Αἰγύλιος Seld. * Hanc vocem adieci ad complendum sensum, qui prius imperfectus fuit; vult enim Tzetzes, Æneæ socios, quum non adessent mensæ, earum loco panes caribus supposuisse: notissima est, vel inter pueros, fabula. * Hæc adieci ex Bar. & Grav.

Α δὴ, πρῶσας καὶ δάμαρτα, ἔ τέκνα,
Καὶ κῆσιν ἄλλῃ ὁμπνίαν κειμηλίων,
¹²⁶⁵ ^a Σὺν τῷ γρηαῷ πατρὶ πρεσβιώσει,
Πέπλοις περικλῶν, ^b ἥμος αἰχμηταὶ κυνέες
Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ,
Τέτῳ μόνῳ πόρῳσιν αἴρεσιν, δόμων
Λαβεῖν ὃ γρηζέ, καὶ πενέγκασθαι δάνῳ.
¹²⁷⁰ Τῷ καὶ πρὸ ἐχθροῖς ἀσεβέστατος κελδεῖς,
Τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμασι πάτρεσσιν
Εν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν ^c δωμήσει
Τύρσιν, μακεδνὰς ἀμφὶ ^d Κιρκαίῃς νάπαις,
Αργεῖς τε κλεινὸν ὄρεμον, Αἰήτιν μέγαν,
¹²⁷⁵ Λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ,

Quæ sanè, contemnens & uxorem,
& liberos,
Et possessionem aliam thesauro-
rum opimam,
Cum sene patre pluris faciet,
Vestibusque involvet, quando bel-
licosi canes
Omnem patriam simul diripientes
forte,
Huic soli dabunt optionem ex ædi-
bus
Sumendi quod velit, & auferendi
pro præmio :
Quapropter & ab inimicis judica-
tus pietatis plenissimus,
Plurimum celebratam in bellis pa-
triam
Per posteros ædificabit, felicem
Arcem, altas juxta Circæi syl-
vas,
Portumque Argonis inclytum, Æe-
ten magnum,
Phorcefque, Marficæ paludis, la-
tices,

VARIANTES LECTIONES.

^a Versus hic sic scribitur in Bar.
^b Hæc cum spiritu aspero profert Bar. ^c Al. δωμήσει. & hanc lectionem tuentur MSS. uterque, tam in Scholiis, quam in Textu: utrobique tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus & isti & superposuit. ^d Al. Κιρκαίῃς.

1263. Α δὴ, παρῶσας.] ἐν ὑπερβατῇ ἢ συνταξίῃ·
Αἴνα δὴ ἀγάλματα πρεσβιώσει καὶ πρὸς τὴν γρηαῷ
πατρὶ περικλῶν ¹ καὶ κελύφας ἐν τοῖς πέπλοις, ἢ τοῖς ἱμα-
τίοις, παρῶσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κῆσιν ἄλλῃ
ὁμπνίαν κειμηλίων, ἥτοι τὸν πλεῖστον, ἥμος οἱ αἰχμηταὶ κυνέες
τὸ καὶ τὸ ποιήσωσι ² φησὶ γὰρ ὅτι οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποὶ πνίες,
ὅτι πορθευόμενης τῆς Τροίας ὑπὸ Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνον ἠλευ-
θερώθη ὑπὸ αὐτῶν, καὶ ἐκελευσθὲν λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως ὃ βέλε-
ται· παρῶσας ἢ τὸ οἶκον, καὶ τὸ γυναικα, καὶ τὰ τέκνα,
περικλείει τὰ ὅσα δέον ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα,
καὶ ἀνήλθεν εἰς τὸν Ἀδῶν, καὶ ἐκεῖ ἐκτίσσει πόλιν ὀχυρὰν,
καὶ αὐτὴ Αἰνείαδα πρὸς παρορκοῦσθαι, ἐν δὲ ἔτυχεν καὶ πα-
τέρα αὐτοῦ Ἀλκίονα τελευτῆσαι· καὶ πολυτελέσας αὐτὸν καύσας,
τὸν χρῶν αὐτὴ ἐν χρυσῇ λάργακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν
καὶ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπέφυγε· ἔλαβεν δὲ καὶ σὺν, ἥτις ἔτεκε ἅ-
 τέκνα, ἥς καὶ ἀγάλματα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεσῆ-
λωσεν ἐν μῇ σφῇ παρ' αὐτῆς κλειδίῳ πύλων. ταῦτα μὲν
ἔστι φασί. Λέγουσι δὲ, ὅτι μικρὰν Ἰλίουδα πεποικίως, Ἀνδρο-
μάχῃ καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως
ὑπὸ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῇ εἰς Φαρσαλίαν, καὶ
Ἀχιλλέως πατερίδα· ³ φησὶ δὲ ἑταῖος,

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου παῖδ' ἴδους
Ἐκτορέϊω ἄλοχον ⁴ καὶ ἀλγὰ κοίλας ὅππ' ἦναι.
Παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο Πηλέως,
⁵ Πρίφει ποδὸς τετραγῶν ὑπὸ πύργῳ, ⁶ καὶ δὲ πρὸς τὴν
Ἑλλάδα πορφυρεὸς θάνατος, καὶ μῦθρα κραταίῃ.
Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχῃ, ⁷ ἥ ἔζωνον ὄφρα κοιτῇ
Ἐκτορος, καὶ τέ οἱ αὐτῷ ἀεισῆες παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ὅππῃρον ἀμεφιδόμοι γέρας ἀνδρὶ,
Αὐτὸν τ' Ἀλκίονα κλυτὸν γόνον ἰσποδάμοιο
⁸ Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐξήσαστο πομποπείροιον,
⁹ Ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμῃ γέρας ἔζοχον ἄλλων.

1272. Εὐψιτέκνοις.] Ρῶμος γάρ, καὶ Ρωμύλος, οἱ
τέτε ἀπόγονοι, ταύτῃ ἐκτίσαν. ^{*} Δωμήσει.] τὸ δὲ
μικρὸν γρηαῷ μόνον, ἐκτείνετα ὑπὸ τῷ μ, καὶ λέγεται ἀπὸ
μακροῦ καὶ ¹¹ μικροῦ ο, Ἀπικῶς δὲ μέγα γράφεται.
1274. Αργεῖς τε κλεινὸν ὄρεμον, Αἰήτιν.] Αἰήτης, λίμνη
ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν δὲ φασὶν ὀρμηθῆναι τὴν Ἀργεῖ, καὶ καθαρθῆναι
ὑπὸ Κίρκης ἐκ τῷ φόνου τῆς Ἀφύρτης Ἰάσονα καὶ Μήδειαν. Φόρκα
δὲ, λίμνη σαρδίου ὅτι ἀπέχεσθαι τῷ Ρώμῳ. Μαρσίῳ δὲ, ἔστι
Ἰταλίας, ὅθεν ¹² ταύτῃ καὶ λίμνῃ οἰκοῦντες.

EMENDATIONES.

¹ Καὶ κελύφας ἐν τοῖς πέπλοις, ἱματῖα παρῶσας καὶ δάμαρτα Impress. Nostra lectio est ex Seld. & certe multo propius attingere Poetæ men-
tem reperietur, si quis Textum conferre dignabitur. ² Φησὶ γὰρ ὅτι οὗτος ὁ Λυκόφρων lego cum Bar. & Grav. φασὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Λυκόφρων
Seld. φασὶ γὰρ ὅτι οὗτος ὁ Λυκόφρων Impress. ^{*} Hanc voculam ad sententiarum connexionem adprime necessariam Ego adieci. ³ φησὶ, pro
φασί, ex MSS. utroque, constructione id exigente. ⁴ Κἀγὼν Bar. & Grav. καὶ γὰρ Seld. ⁵ ὅτι Bar. & Grav. ⁶ Πρίφει ποδὸς τετραγῶν
Seld. ἱματῖα Impress. τετραγῶν Bar. ⁷ Τὴν δὲ ποιοῦντ' ἔλαβεν Bar. ἔλαβεν etiam Seld. ⁸ Εὐζωνον MSS. uterque. ⁹ Versus hic deest in Bar. ¹⁰ Ἐκ
πάντων Ἀχαιῶν Bar. ubi Scholium videtur in Contextum irrepsisse. ^{*} Hoc adieci ex Bar & Grav. ad complendum sensum, qui prius
mutulus erat, & imperfectus. ¹¹ Μικρὸν ο, pro μικρὸν δὲ posui, sensu ita postulante. ¹² Ταύτῃ, pro ταύτῃ, ex Grav. constructio-
ne id exigente.

Τιτώνιον τε χθῶμα, ^ε καὶ χθονός

Titonisque aquam sub terram

Διώνους εἰς ἄφροτα ^β καθμῶν ^γ βάθῃ·

Subeuntis in obscuras hiatus profunditates:

Ζωσθεῖς τε ^δ κλιτῶν, ἐνθα ^ε πρῆγ' ἔνθεν

Et Zofterii promontorium, ubi virginis

Στυγνὸν Σιβύλλης ὄσιν οἰκητήριον,

Horrendum est Sibyllæ domicilium,

¹²⁸⁰ Γρώνω βερέθρῳ συγκαταφρὸς σέγης.

Cavo antri barathro contectum.

Τοσαῦτα μὲν δύσλητα πέσον ^δ κακὰ

Ac tot quidem intoleranda patientur mala,

Οἱ ^ε ἐμὲ μέλλοντες ^δ αἰσώσθην πάτραν.

Qui meam vastaturi sunt patriam.

Τί γ' ^δ ταλαίην μητεὶ τῇ Περμηθέως

Quid enim miseræ Promethei Matri,

Ξυὸν πέφυκε, ^ε ἔσθ' ὧ Σαρπηδόν ^δ;

Et Sarpedonis Genitrici commune fuit?

¹²⁸⁵ Ἀς πόντος Ἑλλης, καὶ πέτρα Συμπληγάδες,

Quas Hellepontus, & Symplegadam saxa,

Καὶ ^ε Σαλμυδιός, καὶ ^δ κακός ^ε κλύδων

Et Salmydiffus, atque inhospitalis Fluctus

VARIANTES LECTIONES.

a Κακός Seld. b Καθμῶν Bar. c Κλιτῶν Bar. d Αἰσώσθην Bar. alii que. e Σαλμυδιός Bar. f Κακός Seld.

1276. Τιτώνιον τε χθῶμα.] Τίτων, πόλις Ἰταλίας, ἔργον Κίρκης, ὃ Κίρκιον ἔσθ' ὅτι Κίρκης καλεῖται. ὃ δ' Τίτων ἔσθ' ὅτι πόλις ἐκ εἰς θάλασσαν ἔχει, ἀλλ' ἔσθ' ὅτι γῆς καταπίπτει, ὡς φησὶ καὶ Φιλοφράστειος.

1278. Ζωσθεῖς τε κλιτῶν.] Ζωσθεῖς, ὄρεος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωσθεῖς Ἀπόλλωνος φησὶν οὐκ, ὅτι ἐνταῦθα δῖος ἢ Σιβύλλα. * τρεῖς γ' ἦσαν Σιβύλλαι, * Κυμναία, (ὡς καὶ Ἀπόλλωνος φασὶν ἀδελφὴν) Εὐρυπεία, καὶ Σαρδιανή. ὡς καὶ τρεῖς Βάκχιδες χρησμοδόχοι, ὃ ἐξ ἑλίωνος ὃ Βιωπίας, καὶ ὃ Ἀδύωνος, καὶ Ἀρκίης. φησὶ δ' ὃ Σιβύλλης νύμφη ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμναία ὡς, ἥτις τίθινκεν ἐν χερσὶν Ταρκυκίου ὃ Ἰσθμίου, βίβλος περὶ πηλῶν αὐτῆς τρεῖς, ἢ δ' ἀναλιπόμενα ὧν ἡ μία, ἡ τρεῖς ἐξωνίσαντο οἱ Ρωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης 3 θεραπαίης ἀναλωσάσης πύει, ὅτι μὴ ἐδίδου ἐκείνη ὅσον ἐξήτ' χρυσόν· ὃ ὕστερον ποίησαντες, ἐξωνίσαντο, ἡ μία ὃ ἀναλειφθείσαν, ἡ τρεῖς, καὶ ἔδωκε Μάρκῳ Αχιλῆϊ φυλάσσειν· ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βόας ἐμβάλλοντες, ἀνείλον, ὅτι περὶ μέλαρα φῶν ἔδοτο. ὃ δὲ βίβλον, ἡ τὰς βίβλους ὀρύξαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μὲν λάνθανε κατέχευαν. Γρώνω δὲ, τῇ κοίλῳ. Βερέθρῳ δὲ, τῇ σπηλαίῳ.

1283. Τί γ' ταλαίην μητεὶ τῇ Περμηθέως.] Ἀσίας καὶ Ἰαπυγίαν, Περμηθέως καὶ Εὐπρωπίας· ὃ Περμηθέως καὶ Ἡσπόντης, ἢ Ἀξιοθέως, παῖς Δαδκαλίων· ἔσθ' ὅτι ταύτης τῇ Περμηθέως μητρός Ἀσίας, ὃ Λυκόφρων λέγει ὃ χερσὶν καλεῖται, ὡς καὶ τῷ Εὐρώπῳ ἔσθ' ὅτι Εὐρώπης, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγένετο Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ραδάμανθυ. ἔπειτα δὲ τῇ μὲν Ἀσίᾳ, ἔσθ' ὅτι Ἀσίᾳ φασὶν κληθῆναι· ὃ δὲ Εὐρώπῳ, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, ὃ 4 ἱμέρας. Ἀνδρῶν δ' ὃ Ἀλικαρνασσέως Ὀκεανὸν ἱσορεῖ γῆμας δύο γυναικας, 5 Πομφολύγῳ, καὶ Παρθενόπῳ· ἐκ μὲν

οὐκ Πομφολύγῳ φησὶ γυνῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἐκ δὲ Παρθενόπῳ, Εὐρώπῳ καὶ Θράκῃ, ἀπ' ὧν αἱ χῶραι τὴν κλῆσιν ἐλάβαν.

1285. Ἀς πόντος Ἑλλης.] ἄσπινος Εὐρώπῳ καὶ Ἀσίᾳ ἀπὸ τῆς Ἑλλης· ὃ Ἑλλήσποντος, καὶ τὸ, καὶ τὸ ὅθεν δὲ ἐκλήθη Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. τοῦτο δὲ ἴσμεν, ὅτι Ἑλλήσποντος ὅστις ὁ ἀπὸ Σησὺ καὶ Ἀβύδου τόπος, ὃ ὃ ἐξέρχεται ὃ χερσὶν ἐξέρχεται, μέλει τῇ Θρακικῇ 7 ἡμετέρῃ Βοσπόρῳ, ὃν Βόσπορον Δαρδανέος ὃ ἐξέρχεται πατὴρ ἐλαφύρωσε, περὶ τῆς γερουσίας ἐξέρχεται τὸν Ἑλλήσποντον. Πέτρα Συμπληγάδες.] ὡς Ὀμηροῦ Πλαγκτὰς καλεῖται, ὃ δὲ φησὶν αὐτὰς περὶ Τυρσίαν. ὃ δὲ Ερατοδότης Συμορμάδας καλεῖται, 8 κακρυμμένως ὃ καὶ λεληθότως φησὶ τὸν Εὐξείνῳ πόντον φησὶν, ἥτοι περὶ τὸ 9 στενόν· Ἀπολλωνίος δὲ, καὶ οὗτος ὃ Λυκόφρων Συμπληγάδας αὐτὰς λέγει. ἀλλ' ὃ μὲν Λυκόφρων οὗτος φαίνεται μέλας ταύτης ὃ λέγων Καλχηδόνας καὶ Βυζαντίαν, ὡς ὃ τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάρους ἔσθ' ὡς. ὃ δὲ Ἀπολλωνίος ποτὲ μὲν φαίνεται παρὰ τὸν Εὐξείνῳ πόντον, ἥτοι τῷ τῷ στενοῦ κληθῆναι, λέγων αὐτὰς, ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι καλεῖται.

Πληγάδες 10 ἀξίνους, καὶ ὅτι φοινίκια δέντρα.

Ἦσαν δ' αἱ Συμπληγάδες, ὡς ληρῶσι, πέτρας δύο, συγκεκρυμέναι περὶ ἀλλήλας, καὶ συναρτάσασθαι τὰ πλοῖα· ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ παρὰ πλοῦσι ταύτας ἢ Ἀργῶν, ἐξέλιζοντο, καὶ ἐπαύθησαν τῇ κινήσει. ὡς λέγουσι δὲ, ἢ μὲν ἐν Εὐρώπῳ ὡς περὶ τῷ Βυζαντίῳ, ἢ δὲ ἐν Ἀσίᾳ περὶ τῇ Καλχηδόνι. Συμπληγάδες.] αἱ συμπλέκονται, καὶ ἀναρτῶνται ἀλλήλας· Πλαγκτὰ δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἀκτὰς.

1286. Σαλμυδιός.] τὸ μέλας Βυζαντίαν καὶ Δαμαλάδας πύλας, ἀπὸ Σαλμυδιότος, περὶ ἑξέοντος ποταμοῦ. Καὶ

EMENDATIONES.

1 Ζωσθεῖς, pro Ζωσθῆ, ex auctoritate MSS. omnium, & ipsius Lycophronis textu. * Hæc ex MSS. omnibus deprompti, ad sententiam explendam, quæ prius mutila exstabat. 2 Ελεῖον, pro Ελαῖον, ex Bar. & Suida. 3 Θρακίαν, pro Θρακίαν, ex Seld. 4 Μίση, pro Μίση, ex Grav. 5 Πομφολύγῳ, & Πομφολύγῳ lego, pro Παμφολύγῳ, & Παμφολύγῳ, ex MSS. utroque, de qua emendatione dictum supra. 6 Ἀσίαν, pro Θράκην, ex Grav. cujus emendationis rationem Lycophronis textus facile præbebit. 7 Μίση, pro Bar. & Grav. 8 Κακρυμμένως δὲ καὶ λεληθότως Grav. 9 Στενόν posui, pro στενόν, consentiente Grav. Cujus emendationis rationem sequentia Scholiasta verba dabunt. 10 Ἀξίνους, pro ἀξίνους, at εὐξείνους habent MSS. omnes. 11 Πύλας, pro πύλας, ex Grav. κακός.

1300^a Σαραπίαν Δικταῖον εἰς^b δούκτερον,
Δάμαρτα Κρήτης^c ἀσέξω στρατηλάτη.
Οὐδ' οἱ γ' ἀπηρκέσθησαν δούτ' ἴσων^d ἴσα
Λαβόντες, ἀλλὰ κλώπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν,
Καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ, Δραυκίῳ φυτοπόρῳ,

1305 Εἰς Βεβρύκων ἐσεῖλαν οἰκητήριον
Σμίνθοισι δαίοντα· ὧν δ' ἀπὸ ποταμῶν
Εμοὺς γυμάρχας ἔξεψυσε Δάρδανος,
Γήμας^f Αἰσίδα Κρήσαν, δὴ γυῖν κόβω.
Καὶ δ' αὐτέροις ἐπεμψον^g ἑάρπαζας λύκας,

1310 Ταγῶ μονοκρήπιδι^h κλέψοντα νάκλῳ
Δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένῳ σκοπαῖς.

Sarapeam Dictæum in palatium,
Uxorem stellato Cretæ Imperatori.
Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Accepisse, sed raptorem exercitum cum Teucro,
Et cum genitore, Scamandro Cretensi,
In Bebrycum regionem dimiserunt
Cum muribus pugnaturos; ex quorum origine
Meos majores procreavit Dardanus,
Ducta Arisba Cressa, nobili puella.
Quin etiam secundos miserunt rapaces Lupos,
Regi unum induto calceum furaturos vellus
Draconis custodibus munitum excubiis:

VARIANTES LECTIOES.

^a Σαραπίαν Bar. alique. ^b Δούκτερον Bar. ^c Αἰ. Αἰετῶν. ^d Μουσίου maluit Αἰετῶν, ut sit anapæstus, vel συνίζησις, quales apud Poetas frequentes; ejus Commentarius consulendus. ^e Αἰ. ἴσα. ^f Αἰετῶν Seld. ^g Αἰετῶν Etymologici Auctor. ^h Αἰετῶν Stephanus, & Eustathius. Vide Commentarios. ⁱ Κλέψοντα Bar. in qua tamen isti an eadem, ut videtur, manus, superscripsit.

Κρήτης ἢ Εὐρώπῳ ἀρπάσαντες, ὥρουντο. ληροῦσι γὰρ οἱ μυσταῖροι, ὅτι ὁ Ζεὺς ταῦτα γεγονώς, αὐτῶν ἤρπαξεν. ἔχῃ δὲ καὶ ἄλλως ὁ νῦν μῦθος. Ταῦτες, ὁ Κνωσίου στρατηγός, ὅστις Αἰετῶν, ἢ καὶ Μινωταῦρος, βασιλεὺς Κρήτης, συμφορῆς, ἀφ' ἧς παῖδες αὐτῶν ἐκ Σαραπίας, πόλεως Φοινίκης μεταξὺ Σιδωνίου καὶ Τύρου κειμήλιος.

1300. Δικταῖον.] Δίκτιον, καὶ Ἰδν, ὅρα Κρητικῶν. ἔστι δὲ καὶ Ἰδν ὅρα Τροίας, ὡς καὶ Αἰετῶν φησὶ περὶ τὴν Κρήτην Ἰδν, ἢ Δικτῶν ἐν εὐρώπῃ ἢ ὅρα γὰρ ἔστιν Ἰδναῖοι.

1301. Κρήτης ἢ Αἰετῶν στρατηλάτη.] ὁ Αἰετῶν ὅστις ὄντι, ὁ καὶ Μινωταῦρος. εἶχε δὲ, ὡς φησὶ, ταῦτα περὶ σπονδῶν. καὶ δὲ Πασφάκης υἱός, ἡμιθεὺς αὐτῇ ὑπὸ Μίνω καὶ ταύρου, ὃν ὁ Δαίδαλος ἐποίησεν, ἢ τὸ ἀλκιδέας, ὑπὸ ταύρου ἢ στρατηγός, ὃ καὶ ὁμοῖον ὦν, ἐμυθεύθη ταῦτα περὶ σπονδῶν ἔχειν. ὅστις ὁ Λυκάρεων ἢ Αἰετῶν Δία λέγει πατέρα ἔχει ἢ Σαραπίαν, Μίνω, καὶ Ραδαμάνθυον.

1302. Οὐδ' οἱ γ' ἀπηρκέσθησαν.] ἔδδ' οἱ Κρήτες, ἑλπίδας ὄντες, ἠρκέσθησαν πικρῶς ἀπὸ τοῦ βαρβάρους, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδν ἢ Εὐρώπῳ ἀρπάσαντες. * ἀλλὰ καὶ * ἐσεῖλαν εἰς Δικταῖον περὶ τῆς Τροίας Τεύκρον καὶ Σκαμάνδρον, οὗ Σκαμάνδρου θυγατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τὸς ἐμὲς ποταμούς. πῶς οὖν; ἐπεὶ μᾶλλον τέτων συγγενῇ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ ὁ παρ' αὐτῶν ἀφ' ἧς ὡς φησὶ ὁ Λυκάρεων, Οὐδ' οἱ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἐσεῖλαν στρατὸν. περὶ τῆς Δικταῖας ὁ Λυκάρεων, εἶπε περὶ τὸ, ὅτι περὶ Τροίαν

ἀπελθόντες Δικταῖαν ἐσεῖλαντο, καὶ ἐκίσαν τὸ Σμίνθιον. ἢ γὰρ ὁπλημίαν ἐκόντι ἐποίησαντο. ἢ δὲ ἰσοεῖα ὥστε ἔχῃ Τεύκρος υἱὸς καὶ Σκαμάνδρου ἢ Κρητικῶν. τέτων ἔδδ' ἡμιθεὺς, ἐκεῖ οἰκῶντα, ἐνθα γενεὴς ὀπίσθω αὐτοῖς. ὅστις δὲ τὴν Ἰλίαν μέγαν γενέσθαι, βρωθέντων νυκτῶν ὑπὸ μῶν ἢ ὅρα καὶ ἢ ἀσπίδων, καὶ ὅρα νευρῶν ὅρα τῶν αὐτῶν, μνησθέντες ἢ χροσμί, ἐκπῶν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἔδδ' ἡμιθεὺς Ἀπείλωνος. οἱ γὰρ μῦθος ὅστις Κρητικῶν σμίνθοι καλοῦνται. κίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατὰφικσαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεύκρος. ἀπ' οὗ καὶ ὁ Τεύκρος οἱ Τρώες, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστα 7 κῆδον.

1304. Δραυκίῳ.] Κρητικῶν Δραυκίῳ γὰρ, πόλις Κρήτης.

1305. Εἰς Βεβρύκων.] ἢ Τρώων. Βεβρύκες γὰρ, νῦν οἱ Μυσοὶ, ἐνδοκτεροὶ Βιθυνῶν ὄντες, ὃν ὅρος Οὐλύμπος. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέροις Βεβρύκες, ἔδδ' ὅρος Γαλατῶν, μεταξὺ Περσῶν, καὶ Κεραινῶν ὄρων, καὶ Ἰσθμίου κείμενον, οἱ καλοῦνται Ναρβωνῆες.

1306. Ὡν ἀπὸ ποταμῶν.] Αἰετῶν, ἢ κατὰ πῖνας Βάτιαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Εὐχρίνιον, Τρώα δ' Εὐχρίνιος, Τρώας ἢ Ἰλόν, Αἰετῶν, καὶ Γανυμήδην, Ἰλός γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πείριον, Πείριος ἢ Κασσάνδραν αὐτῇ, καὶ τὰς αὐτῆς ἀδελφούς.

1309. Καὶ δ' αὐτέροις ἐπεμψαν.] ὅπῃθεν ζήτη, ὅπου περὶ τῆς Ἀργοναυτῶν πᾶντα καὶ λείποντα ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα ἔδδ' ἐπὶ πινθήκῳ Ἀπολλωνίου.

EMENDATIONES.

1 Δικτῶν Grav. 2 Οὐδ' Bar. 3 Ἰδναῖοι, pro Ἰδναῖς, ex Bar. metroexigente. 4 Αἰετῶν στρατηλάτη, pro ἀσέξω στρατηλάτης, ex Lycophroni textu, adjuvantibus etiam MSS. * Hoc addo ex Bar. & Grav. ἀλλ' habet etiam Seld. 5 Τῶν ἔχων τῶν ἀσπίδων, pro τῶν ἔχων, τῶν ἀσπίδων, ex Bar. 6 Τεύκροι οἱ Τρώες, pro Τεύκροι οἱ Ἰλῶες, ope Bar. & Grav. Trojanos enim Teucros esse dictos nemo opinor, ignorat. Quæ emendatio prius facta est à Meursio Creta p. 220. & Bentlejo in Fragment. Callimachi p. 38. 7 Κῆδον, pro κῆδον, ex Bar. & Grav. Eruditissimus Bentlejus hunc versum sanare conatus est in Fragment. Callimachi p. 389. Fortasse (inquit) legendum, καὶ δ' οὐν, νεκροῖς. Nam & καὶ δ' οὐν ea significatione dicitur, si fides Hesychio. An legendum καὶ δ' οὐν, incederunt? an δ' οὐν, spoliarunt? 8 Ἰλόν, pro Ἰλῶν, ex Seld. & Grav. 9 Ὡν περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πᾶντα καὶ λείποντα legocum Bar. & Grav. ὥν περὶ πάντων καὶ λείποντα Impress.

Ὁς εἰς^a Κύταιαν^b ἤ^c Λιγυστικῶ^c μολῶν,
 Καὶ τετράπυλῳ ὕδρον δυνάσας θρόνοις,
 Καὶ γὰρ ταύρων βασιάσας πειπνῶν
 1315^d Αἰοτρεα, καὶ λέβητι δαιτρεδυθεὶς δέμας,
 Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐρράα σκύτος,
 Ἀλλ' αὐτόκλητον ἀρπάσας κεραίδα,
 Τῷ^e γνωτοφόντιν, καὶ τέκνων ἀλάστορα,
 Εἰς τὴν λάληθρον κίσθῳ ἡρμαπίξατο,
 1320^f Φθογγῷ^f ἑδωλίῳ^g Χαονιτικῶν ἀπο
 Βροπσίαν ἰείσαν, ἔμπαγον δρέμων.
 Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας δυνεύσας,
 Καὶ φασγάνῃ ζωστήρα, ἔ^h ξίφος πατρὸς,
 Ο Φημίς πῦς, ⁱ Σκῦρ^g ὧ^h λυγρὸς τάφους

Qui Cytæam veniens Ligusticam,
 Et quadrinarem draconem fopiens pharmacis,
 Curvaque taurorum regens ignivomorum
 Aratra, & in lebete corpus excoctus,
 Non impunè cepit arietis vellus,
 Sed voluntariam rapiens Ovem
 Fratricidam, filiorumque perditricem,
 In loquacem imposuit Picam,
 Vocem è transtris Chaonicis
 Humanam emittentem, cursus peritiam.
 Rursum Qui è saxo calceos extraxerat,
 Ensisque cingulum, & gladium patris,
 Phemii nepos, cui Scyrus sepulcrum triste

VARIANTES LECTIONES.

^a Al. Κυτάαν. ^b Λιγυστικῶ Stephanus. ^c Μολῶν Seld. ^d Αἰοτρεα Bar. ^e Γνωτοφόντιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. ^f Al. ἑδωλίῳ, quam lectionem habet etiam Bar. ^g Χαονιτικῶν cum spiritu tenui Seld. ^h ὧ Seld. ⁱ Al. Σκῦρ.

1312. Τῷ Λιγυστικῷ.] ἢ Κύταια πόλις Κολχίδος ἔστιν. οἱ δὲ Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ Λαζικὸν, ὡς ἔφην ὁ πῶθεν παλαιότερος, πλησίον Ἀβασσῶν κείμενοι. ἢ δὲ Λιγυστικῶ τὸ Λιγυστικὸν κλίμα, ὃ ἐκλήθη ἀπὸ Λίγυος, ἢ Ἀλβιανὸς ἀδελφεῖ, ἢ Κυβέλης, καὶ Καρχηδόνος, καὶ Ἀλεξανδρείας εἰσὶν. ὃ δὲ Λυκάφρων ἕως καυνοτομῆς τὰ πολλὰ, καὶ ἢ Κολχικῶν, Λιγυστικῶν καλεῖ. ὃ δὲ Λίγυς ἔσθ' κελύων Ἡρακλῆ ὅππ' τὰς Γηγύονες βοῦς ἐλθεῖν, ἀνιέρθη. καὶ ἢ τὰς μὴ εἰδότες διαίρεισιν κλιμάτων, ἀλλὰ τῷ αὐτῷ δοκῶντας Λιγυστικῶ καὶ Λιγυστικῶν, ἕως ὡς εἰπομένη ἔχῃ. καὶ δὲ τῷ ἀκείβειαν, Λιγυστικῶ μέρη εἰσὶν, ἅσθ' εἰπομένη οἱ ἢ Λίγυες τῷ ὠκεῖαν ἀπὸ Τυρσηνίδος, μέχρι ἢ Ἀλπίων καὶ ἄχρ' Ἀλπίων νέμονται, ὡς φησὶ Δίων, καὶ ἕτεροι ἀκείβεται ἰσοεῖκοι, συζευγῆς τε, καὶ χωρῆται.

1313. Τετράπυλῳ ὕδρον.] δικέφαλον δράκοντα, ἢ τοὺς δύο ἕνας ἔχοντα. αἱ γὰρ δύο ἕνεις δ' ἑκάστη ἔχουσιν. Τύρον δὲ, τὸν δράκοντα εἶπεν, εἶδος λαβῶν ἀντὶ εἶδους. Θρόνοις.] φαρμάκοις ἢ Μήδεας, παρὰ τὸ θορῶ, θύρων καὶ θρόνων.

1315. Καὶ λέβητι δαιτρεδυθεὶς δέμας.] φασὶν ὅτι ἢ Μήδεα ἢ Ἰάσονα ἐψήλασα, νέον ἐποίησεν.

1316. Εἰς τὴν.] σὺν κελύδι. ὃ δὲ Καλλιμάχῳ λέγει ἢ κέλευθον, ὡς τὸ ὁρῶν, τὸ ὁρῶν.

1317. Ἀλλ' αὐτόκλητον.] αὐτομόλῳσι γὰρ καὶ ἢ Μήδεα πρὸς τὸν Ἰάσονα. Κεραίδα.] τῷ Μήδεαν νύμφη κεραὶς γὰρ ὄρνειον μικρότατον, καταφύγεις πρὸς σινυρίαν. κεραίδα ἢ ταύτην λέγει, παρ' ὅσον κατέτηξεν αὐτῷ ἀπὸ τῆς λυγρῆς ἢ ἐτερογάμου Ἰάσονος.

1318. Τῷ γνωτοφόντιν, καὶ τέκνων ἀλάστορα.] ἢ ἀνιέρθη καὶ φονεύσας ἢ ἀδελφὸν αὐτῆς Ἀφύρτον. ἢ γὰρ Μήδεα φονεύσας, καὶ διακορυφῶν ὡς ἢ ἀδελφὸς αὐτῆς Ἀφύρτος, σὺν λαβῶν, 3 ταύτην καταλάβοντα, ἀνείλιν' ὕστερον δ' ἐν Κορινθίᾳ, καὶ τὰς ἐξ Ἰάσονος αὐτῆς παῖδας 4 Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπὸ τῆς Ἰάσονα ζηλοτυπίας, ὅτι ἀπαιτῶν αὐτῶν, ἔγνητο Γλαυκίῳ, ἢ θυγατέρα Κρέοντι, ἢ βασιλέως ἢ 5 Κορινθίων.

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσθῳ.] τῷ Ἀργῷ λέγει, ὅτι ἢ ὕψος αὐτῆς ἐκ τῆς Δαδωνιαίας δρυὸς ὡς, φωνήσας καὶ λάληθρον. Κίσθῳ δὲ, αὐτῷ καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνειον, ἢ κίσθῳ, μύμηκόν ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἢ Ἀργῷ * πάντα δὲ περὶ τῆς.

1322. Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας.] τῷ πρὸς Θεοτίαν, ἢ ξίφος, καὶ ἢ ὑποδημάτων * τὸ Αἰγίως ἰσοεῖαν, * ἢ ὑπὸ ἢ Κολυραίαν πέτραν, πάλιν ἀφ' ἧς Κολυραίαν γὰρ αὐτῷ ὁ Καλλιμάχῳ καλεῖ, Ἔργα 6 δὲ μὴν Τροίῳ Κολυραίᾳ ὑπὸ πέτρῃ ὅπως σὺν 7 ἀρπύρεσσιν.

Ἀσκέρας.] εἶπον ὁ πῶθεν, ὅτι τὰ πρὸς τὸν πόδας πλῆα, ἢ τοὺς τὰ ὀρτιάει λέγει, ὃ δὲ Λυκάφρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ο Φημίς πῦς.] ἀντὶ τῆς Φημίδος. 8 καὶ τὴν γὰρ ὁ Φημίς πῦς Θεοτίαν φησὶ γὰρ τὸν Αἰγίως Φημίς τῷ παῖδα, Αἰγίως δὲ Θεοτίαν. καὶ ὅτι μὴ Αἰγίως καὶ Αἰδρας ὡς ὁ Θεοτίαν, ἀλλ' ὅτι δὲ Αἰγίως Πανδίωνος ὡς ὡς, ἀλλ' ὅτι Φημίς. Σκῦρ.] νῆσος ἐστὶν ὁ Σκῦρ ἢ μία ἢ Κυκλάδων, ἢ ἑσπέρου Λυκομήδους, Δολόπτον ἢ νῆσον οἰκουμένην. ἐν γούμῳ

EMENDATIONES.

1 Οἱ δὲ Κόλχοι, pro ἢ δὲ Κόλχοι. Bar. & Grav. 2 Λαζικῶν Bar. & Grav. 3 Ταύτην καταλάβοντα, pro ταύτης καταλαβ. ex Seld. 4 Μέρμερον lego cum Bar. & Grav. Nam alterum ex Medæ filiis eo nomine notum fuisse, constat ex supra dictis. Μέρμερον Impress. Μέρμερον Seld. 5 Κορινθίων, pro Κορινθίων. ex Seld. * Ex Bar. & Grav. * Hoc etiam adjeci ex Bar. 6 Δι' μιν, pro δὲ μιν, ex Grav. 7 Ἀρπύρεσσιν Seld. ἀρπύρεσσιν Bar. 8 Hunc locum Impress. Codd. sic corrupte proferunt, κατὰ τὸν γὰρ ὁ φημίδος πῦς. Θεοτίαν φησὶ, τὴν δὲ τῇ

Ἡς αἱ ξυῖαιμοι, παρθένοι ^a Νεπηνίδες,	Cujus Sorores, puellæ Neptuni-
Εἰεν λιπῆσαι, Λάγμον, ἠδὲ ^b Τήλαμον,	des, Erin relinquentes, Lagmum, Te-
Καὶ χόρμα Θερμώδοντος, Ακταῖον τ' ὄρες,	Et fluvium Thermodontis, Actæ-
¹³³ Ποινὰς ἀθέλκτους ^c ἀρπαγῆς διζήμηναι,	umque montem, Poenas implacabiles rapinæ quæ-
Υπὲρ κελαινὸν Ἴσθρον ἤλασαν Σκύθας	rendo, Ultra nigrum Istrum Scythicas
Ἴπποις, ὁμοκλήτειραν ἰεῖσαι βολῶ	egerunt Equas, bellicam emittentes vo-
Γραυκοῖσιν, ἀμνάμοις τε τοῖς Ερεχθέως	cem Græcis, & Erechthei nepotibus;
Καὶ πᾶσαν Ακτιὴν ἐξεπόρθησαν ^d δουρί,	Ac totam bello perdiderunt Atti-
¹³⁴ Τὰς ^e Μορφοποιούς αἰθαλώσασα γῆρας.	cam, Morfopias inflammantes regio-
Πάππος ὃ Θρήκης ἐμὸς αἰσώσας ^f πλάκα,	nes. Post Avus meus Thraciæ vastans
Χώραν τ' Ἐωρδῶν, καὶ ^h Γαλαδραῖον πέδον,	arvum, Agrumque Eordorum, & Gala-
Ορεὶς ἐπηξεν ἀμφὶ Πλωειοῦ ποτοῖς,	dræum solum, Terminos fixit circa Penei fluentia,
Σπερρᾶν βαχλήω ζυγλάν ἀμφιθεῖς πέδας,	Forte collo jugum circumdans
¹³⁴⁵ Αλκῇ νέανδρῳ ⁱ , ὁπρεπέστατος γῆροις.	vinculis, Viribus adolescens, nobilissimus
Ἡ δ' ἀντὶ τέτων τάρροδον βοηλάτω	generis. At Illa pro istis vindicem Bubul-
	cum

VARIANTES LECTIONES.

^a Νεπηνίδες al. Νεπηνίδες al. Νεπηνίδες. MSS. uterque, & in Scholiis eandem lectionem defendit Bar. sed Νεπηνίς habet Seld. ^b Τήλα-
μον Seld. ^c Αρπαγῆς MSS. uterque, & alii. ^d Δουρί Seld. ^e Μορφοποιούς Seld. alii. ^f Πλάκας Bar. alii. ^g Εωρ-
δῶν Bar. alii. ^h Χαλαδραῖον Bar. ⁱ Εκατοστάτης MSS. uterque, & alii.

τόποις· λέγει δὲ τὴν Ἰσπολύτιν. Ορδωσίαν.] Ορδωσία, ἡ
Ἀρτεμῖς, ἀπὸ Ορδωσίαν, ὅρους Ἀρχαδικῆς, ὡς πτωχὴν ἐκεῖσε.
ἢ ὡς ἐπορδούσα τὰς πηλῆσας, μακρὴν γὰρ ἡ θύρα. φημὶ
γὰρ ὅτι ἐξ ἧς τὸ τοξικὸν Ἀνδόπιον, ἢ, καὶ τὸν, ἢ Ἰπ-
πολύτιν, τεύχεας τῆς Ορδωσίας Ἀρτεμίδος, ὡς φιλομήδην ἑσ-
αύτης, ὅτι τοξικὴ. πινὲς δὲ καὶ τὸ Ορδωσίαν, ἀντὶ τὸ Ἰπ-
πολύτης ὁμώνυμον φασίν.

1332. Ἡς αἱ ξυῖαιμοι.] Νεπηνίς, ἡ Ἀμαζὼν αὐτῇ
ἐκλείπειτο, ἀπὸ ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ 4 Ἀμαζόνες, Νεπηνίδες
καλοῦνται. ἐπισφράττουσαι δὲ αὐτὰς τῇ Ἀθηνῇ, καὶ νικηθεῖσαι
ὑπερβύσαν εἰς Ἰταλίαν. καὶ ἐπὶ τῇ ἀφ' ἧς ζώσῃ φασίν
αὐτὰς ὅτι τὰς Ἀθηνᾶς σφραττεύουσι. Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος
φησὶν, ὅτι παρθένος τὴν Κιμμερικὴν Βοσσορεν διέβησαν αὐτὸν,
καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀθηνῇ, καὶ τέσσασι μισοῖς πολέμιασται ὑπε-
σφράττησαν, οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας δὲ ὁ ἑστὶν περὶ τῆς φασίν
αὐτὰς ἀπάντων ἀνδράπων πολέμιασται ἰσπολὶν ὅτι βίβωται τῆς
ἀνδρείας * οὐκ * αὐτὸν περὶ μὲν, πολλοὺς κατέδραμον τό-
πας· ἐλδοῦσαι δὲ καὶ περὶ τὴν Ἀθηνῇ, ὁ μάλιστα μὲν, ἠπλῆσσαν
δὲ. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ ὅτι ὅσα λαβεῖν τὴν Ἀν-

δόπιον, ἢ 7 μαχηθῆναι μετ' αὐτῆς, καὶ ὑπὸ 8 Μόλπιδος τὴν
Ἀμαζόνων ἀκοντιοῦσαν, καὶ πρὸς τὴν ἠπείρου ἐκείνης τῆς
εἰς Ἀθηνᾶς μὲν ξενίαν ἐλθούσαν.

1333, 1334. * Εἰς, Λάγμος, Τήλαμος, Θερμώδων,
ποταμοὶ Σκυθίας. Ἀκταῖον, ὄρος Σκυθίας. *

1340. Γῆρας.] χώρας. τὸ δὲ γῆ καὶ μὲν περὶ τῆς γῆς
καὶ διὰ τὴν περὶ τῆς γῆς καὶ λυμάνεται τὸ μέτρον τῆς γῆς.
Πάππος δὲ, ὁ Ἰλθ'· πινὲς δὲ τὴν Λαομίδωντα φασίν· ὁ γὰρ
Λαομίδων κρατῆρας τῆς πόλεως, ἀπὸ Λυμάνων ἀπαλειμνί-
ται, ἐκίσει τὴν Τροίαν ἀφ' ἧς τοῦ Πλωειοῦ περὶ τὴν Τροίαν
μικρὸν π. πολίχνην ἴσθμῳ.

1342. * Χώραν τ' Εωρδῶν.] Εωρδοί, οἱ Μακεδόνες.
Χαλαδραῖον δὲ, πόλις Μακεδονίας. Πλωειὸς δὲ, ποταμὸς
Θεσσαλίας· μέγας θαλάσσης ὁ Ἰλθ' ἐκράτει. *

1345. Αλκῇ νέανδρῳ.] νέος, ἀνδρῆος. μετέφρασε δὲ
τὸ Αἰσχύλῳ 9 τὸν ὅν γὰρ ἀνδρῆσιν φασὶν Αἰσχύλῳ, ὅτι
νέανδρον, ὡς 10 μετὰ φράζων, λέγει.

1346. Ἡ δ' ἀντὶ τέτων.] ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν πτω-
χημάτων τέτων τὸν Ἡρακλέα τὴν λεοντὴν ἐνδελεχέως συνῆξεν

EMENDATIONES.

1 Ἡ ὡς ἐπορδούσα lego cum MSS. omnibus. Nam cur Diana vocetur Ορδωσία, duas reddit rationes, quarum hæc altera; absurde
igitur Impress. ἢ ὡς ἐπορδούσα, cum hæc ratio sit à priori omnino distincta, si non & contraria. 2 Τὴν Ἰσπολύτιν, σφράττει τὴν Ὀρδωσίαν
Ἀρτεμῖς, ὡς φιλομήδην ὡς αὐτῇ, ὅτι ἑξικὴ Impress. corrupte, & absurde. Nostri lectio, quam Codici Seld. debemus, magis congrua vi-
detur, & ad filum orationis apposita. 3 Ἀθηνῇ περὶ τῆς φασίν. 4 Ἀμαζόνες, Νεπηνίδες καλοῦνται, pro Ἀμαζόνες Νεπηνίδες καλοῦνται.
5 Ἰσπολὶν Grav. quod malim. * Ex MSS. omnibus. 6 Μόλις μὲν, ἠπλῆσσαν δὲ, pro μάλιστα μὲν ἠπλῆσσαν, ex MSS. utroque. 7 Μορφοποι-
οῦσαι Bar. 8 Μόλπιδος, pro Μολπίδῳ, ex Bar. & Grav. * Hæc adjeci ex penu Barocciano deprompta. Quin & eadem usque ad prius
Σκυθίας occurrunt in Grav. * Hæc adjeci ex Bar & Grav. 9 Τὴν γὰρ Bar. & Grav. 10 Μετὰ φράζων, pro περὶ φράζων, ex Bar. & Grav.
νομῶ

Τὸν ἐξάπρυμνον, σέρφθ ^a ἐγγλαυνέμενον	Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
Στείλασα, λίσροις αἰπυῶ ^b ἤεψεν πάγον	Mittens, altam ligonibus arcem eruit :
Τὸν ἢ παλίμφρων Γοργαῖς ἐν κλήροις θεῶν	Quem Gorgas in deorum concilio, mutata sententia,
1350 Καθιερώσθ ^c , πημάτων ^c ἀρχηγέτις.	Consecrabit, cladium princeps.
Αὔθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,	Deinde accipitres Tmolium deferentes,
Κίμψον τε, καὶ χρυσεργὰ Πακτωλὸς ποτᾶ,	Cimprumque, & auriflua Pactoli fluenta,
Καὶ νᾶμα λίμνης, ἐνθα Τυφῶν ^d δάμαρ	Ac fluxionem Paludis, in qua Typhonis uxor
Καθμῶν ^e αἰνόλεκτρον ^d δυδάνει μυχόν,	Cavernæ infauſto incubat angulo,
1355 Ἀγυλλῶν Αὐσονίῳ ἐσεκώμασθον,	In Agyllam Italicam irruerunt,
Δεινῶν Λιγυστινοῖσι, τοῖς τ ^f ἀφ' αἵματος	Gravem cum Ligustinis, & à sanguine
Ρίζων ^g γιγάντων ^h Σιθωνίων κεκτημμένοις,	Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Λόγχης ἐν ⁱ ὑσμίνῃσι μίξοντες ^k πάλιν.	Belli conflictu miscentes pugnam :

VARIANTES LECTIO NES.

^a Ἐκπαρμένον Bar. ^b Ἡεψα Seld. Ἡεψα Bar. ^c Αρχηγέτις Zar. eandemque lectionem in Scholiis habet. ^d Ενδύη Seld. ^e Αγυλλῶν Αὐσονίῳ MSS. uterque. ^f ΑΙ. ἀφ' αἵματος. ^g Γυγάντων Bar. ^h ΑΙ. Σιθωνίων. ⁱ Τυρηνίῳ Seld. ^k Πάλιν MSS. uterque.

ταυτὴν στείλασα, ἀξίνας καὶ δικάλλας χλασκάδας ἢ ἱλίου. Ἐξάπρυμνον δὲ φησὶ Ἡρακλέα, ὅππῃ ἐξ ἡνδὲ ἔχον εἰς ἢ Τροίαν ἦλθεν, ὡς καὶ Ομηροί,

Εξ¹ οἷος σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέρουσιν ἱλὶς ἐξαλάπαξε πόλιν, ² χήρωσε δ' ἀργαῖς.

Αἰπυῶ ἢ πάγον, τὴν ἱλίου, ὅππῃ ὑφ' ἡλὸς καὶ ὀφρυόεσσαν καὶ Ομηροί,

Ἡτοι ἐγὼν εἶμι ποτὶ ἱλίου λυεμένοσσαν.

1349, 1350. Τὸν ἢ παλίμφρων] οἱ μὲν ἢ Ἡραν ἀκούοντι αὐτὴ δὲ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε· περὶ τοῦ γὰρ αὐτὸν μουσοῦσα, ὅτερον δὲ τῇ θυγατρὶ Ἡρῇ χαμῶν ἐποίησε. Γοργάδα] ἢ ἐμποιοῦσαν φέρον, ὅρα ἢ γοργόπηλα. Καθι-
κῶσθ² δὲ, ἀντὶ τῇ θύον ποιήσθ³. Πημάτων ἢ ἀρχηγέτις, ἐπειδὴ ἢ παρὰ τοῦ τῷ Ἡρακλεῖ ὅθι ἄλλων ἐχέτο. Ἄλλοι δὲ πᾶσι δὲ τῇς Αἰλίας ἀκούουσιν καὶ Παλίμφρων μὲν ἢ σωμα-
τῶν. Γοργάδα δὲ, τὴν δὲ τῇ θύον ⁴ ἔχουσιν τὸ Γοργόνηον. Πημάτων ἢ ἀρχηγέτις, ὅππῃ περὶ τοῦ τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοισι, βοηθῶσα αὐτῷ. Καθιερώσθ⁵ δὲ, θεοποιήσθ⁶ ἢ Ἡρα, οἱ μὲν ὅππῃ αὐτὸν ἐξήλασεν· ἄλλοι δὲ, ὅππῃ χαμῶν αὐτὸν ἔχον ὅθι Ἡρῇ τῇ θυγατρὶ. ⁷ Σώτας δὲ ὁ Βυζάντιος ἐν Θέων λόγῳ, θεὸν γενέσθ⁸ φησὶ τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα ἢ Περίνομον ἀνθρωπότητα, Ἡραν ἀναγέζοντα περὶ γάμου ⁹ βίαν.

1351. Αὔθις ἢ κίρκοι.] Τυρηνίῳ καὶ Λυδῶς Απὸ πᾶσι ἦσαν, τῇ 7 Λυδῶν βασιλέως· λιμὲν ἢ καταχρόνι¹⁰ ἢ Λυδίαν, περὶ τὸν παιδῆς ἐπερὶντο παρηγορεῖν ἑαυτὸς,

ἐπερὶντες σφαίρας, καὶ ἀσφαλάους, καὶ λοιπὰς παιδῆς. ὡς ἢ περὶνέσθ¹¹ τῷ κακοῦ παιδῆς ἐκ ἡδύνατο, διακρίνεται εἰς δύο, κείσθ¹² τῷ πατρὶ κληροῦται, ὡς τε τῇς μὲν μύειν ¹³ ἐν Λυδίᾳ, τοῦς ἢ ἑτέροις ἀπαίρειν εἰς ὑποκίαν· πρὸς τοῦς ¹⁴ δὲ * ὅθι Τυρηνίῳ τῷ κληρῷ τῷ ἀπικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἀπαίρειν περὶ ἱταλίαν, καὶ καταπολεμήσας πῖνας τῶν ἐκείσθ¹⁵, καὶ ¹⁶ περὶνέσθ¹⁷, καὶ νικήσας, βασιλεύει τῷ χῶρα, καὶ Τυρηνίαν αὐτῷ ἐνέλασε.

1352. Κίμψον.] κόμην Λυδίας. Πακτωλὸς δὲ, ποταμὸς Λυδίας χρυσῶν περὶν ἡγήμα ἔχων, νῦν ἢ ὕλον.

1353. Λίμνη, ἢ Γύρσαν λέγεται, ἢ ἢ Ἀσκανίαν· πλησίον ἢ Λυδίας τῷ Αεῖμα ὄρη, ὅππῃ φησὶν Ἡσίοδος ¹⁸ ἢ Ἐχιδναν· αὐτῇ δὲ συνειμίγη ὁ Τυφὼν, καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν ¹⁹ ἑτέρα ἐχιδνα μεγάλη.

1356. Δεινῶν Λιγυστινοῖσιν.] ἢ σὺν ταῖς ἑταῖς· Δεινῶν μίξαντες λόγχης πάλιν ἐν ὑσμίνῃσι· πρὸς τοῖς Λιγυστινοῖσι, τοῖς κελιμημοῖσι ἔζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τῷ αἵματι τῷ Σιθωνίων καὶ Θρακικῶν γιγάντων, ἢ Δεινῶν ἔζαν γιγάντων. Δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τοῦς Τυρηνίους καὶ ἱταλοῦς, λέγει συζητεῖς ²⁰ αὐτοῦς τῷ Θρακικῶν γιγάντων· οἱ γὰρ γίγαντες ἐκ Θρακίης γεγονότες περὶ ²¹ Τυρηνίαν καὶ ἱταλίαν ἐν τῷ Πειθικύσας νήσοις ὤκησαν. ²² αὐτῷ δὲ τῷ ταῦτα λέγειν, πλεον δόξαζι τῇς μὲν Τυρηνίᾳ Λυδῶς, ²³ τῇς καταπολεμήσαντας τῇς λεγο-
μένων ²⁴ ἢ ἢ τῷ Σιθωνικῶν γιγάντων, Σιθωνίῳ δὲ, βασιλεὺς ἢ Θρακίης. Ομῶν.] ²⁵ Ομῶν, γένος Γαλατῶν, καὶ Σαλατῶν.

EMENDATIONES.

¹ Οἷος, pro ἡ, ex Bar. & ipso Homero. ² Χήρωσε Seld. ³ Παρηγορεῖν MSS. ⁴ Ἐχουσιν τὸ Γοργόνηον lego cum Bar. & Grav. qui-
buscum consentit Seld. nisi quod Γοργόνηον habeat. ⁵ Περὶνέσθ⁶ τῷ γοργόνηον Impress. ⁷ Σώτας Seld. & Grav. ⁸ Βίαν lege cum Seld. nisi malis
δὲ. sed Bίος Impress. ⁹ Λυδῶν, pro Λυδῶν, ex MSS. omnibus. Notum enim est ex Herodoto, aliisque, Tyrrhenum & Lydum in re-
gione Lydia dicta natos esse. ¹⁰ Εἰ Λυδίας, pro εἰς Λυδίαν, ex MSS. omnibus. * Ex Bar. & Grav. ¹¹ Πειθικύσας, pro περὶνέσθ¹²,
ex MSS. omnibus. ¹³ ἑτέροις, pro ἑτέροις. ¹⁴ Τυρηνίαν, pro Τυρηνίῳ, ex Bar. & Grav. Τυρηνίαν Seld. ¹⁵ Τῇς καταπολεμήσαν-
τας, pro τῇς πολεμήσαντας, ex Grav. ¹⁶ Ομῶν, pro Ομῶν.

Εἶλον δὲ Πίσσῳ, καὶ ἃ δούκηντον χθόνα
 1360 Πᾶσαν κρατερὰ σῶτο, ἢ Ομβρων πέλας,
 Καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.
 Λοῖστος δὲ ἢ ἐγείρετο γρυὸς δρεχάαν ἔειν,
 Πῦρ δίδον ἤδη τὸ πρὶν ἑξάπλων φλογί,
 Ἐπεὶ Πελασγούς εἶδε Ρυωδακοῦ ποτῆρ
 1365 Κρωσσόισιν ὀθνείοισι βάλαντος γάνθη.
 Ἡ δὲ αὖτις οἰσθήσασα πτωχευμένη,
 ἔ Τριπλᾶς τετραπλᾶς δυνήσσετο βλάβας,
 Πορθῆσα χώρας δυνήπορθμον ἦονα.
 Πρῶτος μὲν ἦξε Ζηνὶ πατρὶ Λαπεσίῳ
 1370 Ομώνυμος Ζεύς, ἐς καταβάτης ἑ μολῶν,
 Σκηπτῷ πυρώσῃ πάντα δυσμενῶν σαθρά·
 Σὺν ὧ θανέμεναι, καὶ νικηθεὶς ἑσφωμένῃ,
 Τὰ λοιπὰ ἀκούσω Ζεῦ, ἀνὺ μέλλω ἔροειν.
 Ο δούτερος δὲ, τῷ πεφασμένῳ κέλῳ
 1375 Ἐν ἀμφιβλήστοις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκλῳ,

Ceperunt autem Pisam, captivam-
 que terram
 Omnem subegerunt prope Um-
 bros sitam,
 Et Alpium collocatam super tur-
 gidos colles.
 Ultimus autem excitat antiquam
 Torris litem,
 Ignem jam sopitum flamma redac-
 cendens,
 Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci
 fluminum
 Laticem peregrinis tingentes ur-
 nis.
 Tum illa œstro percita rursus ul-
 ciscens,
 Tripla quadrupla rependet da-
 mna,
 Vastans oppositum regionis litus.
 Primus quidem veniet Jovis La-
 persii
 Cognominis Jupiter ; qui accedens
 Descensor,
 Cuncta fulmine inflammabit ho-
 stium stabula :
 Quocum moriar, & apud inferos
 versans,
 Reliqua audiam hæc, quæ nunc
 sum dictura.
 Secundus, Occisi in retibus,
 Muti piscis ritu, Filius

VARIANTES LECTIOES.

a Δούκηντον Bar. b Al. ἐγείρετο. c Γρυὸς Bar. d Τριπλᾶς τετραπλᾶς Bar. & τετραπλᾶς etiam habet Seld. e Μολῶς Seld. f Al. καὶ.
 g Στρατηγὸν Seld. h Θρῶν Bar.

1361. Καὶ Σαλπίων.] ἢ Σάλπις, ἀλλὰ Αλπια, ὅσην
 Εὐρωπαϊὰ μέγιστα ἢ Ἰταλίας· ἐν μὲν, ἀφ' ἧς εἶ οἱ Ἰστροί·
 ἄλλο δὲ, ἀφ' ἧς οἱ Ρῶντες. Αλπια δὲ, τὰ ὅσην ἐκλήθησαν, ἀπὸ
 πινυτοῦ Αλπίδος ὑπὸ τῶν πόλεως ἀνηρημένων.

1369. Ζηνὶ πατρὶ Λαπεσίῳ.] Λαπερσῶν, ὅσην Αἰθῆρας,
 ἔνθα Διὸς Αἰαμῆμονος ὄρεον· ὁμώνυμος αὖτὲς πατρὶ Λα-
 πεσίῳ Διὶ Αἰαμῆμονος, ὅς τις ὅτι Τροίαν ἐσφάτευσεν.

1374. Ο δούτερος δὲ.] Ορέης μὲν τὸ ἀνελθεῖν Αἰγῶν καὶ
 Κλυταμνήστρας, διακόμους ὑπὸ Εὐεινῶν, φεύγει πρὸς Αἰθῆρας
 ἐν τῇ ἢ Ἀνδρῶν ἐορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κείνῃ
 ἐν Αἰγῶ παρῶν, ἢ μετὰ Εὐεινῶν, ἢ Τιμάρων, ἢ Ἡειγῶ-
 νος, ἢ Αἰγῶν καὶ Κλυταμνήστρας θυγατρὶς· ἴσων δὲ γυ-
 μῶν τῇ ἡφῶν, ἀπελθόν. ἔρχομαι δὲ ὁ Ζεὺς τῆς μανίας
 αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ἔδανον ἢ Ἀρτέμιδος
 μέλακος· οἱ δὲ Ταύροι, μοῖρα Σκυθῶν. ὡς ἀνέμωσεν
 δὲ μὲν Πυλάδου, καὶ κρατῆς τῆς βυκόλων, ἢ γὰρ δέσμιος
 αὐτῶν Πυλάδου πρὸς Θάνατον ἢ βασιλείαν. ὁ δὲ αὐτὸς πρὸς
 τὴν ἑρῆαν Ἰφιχῆαν ἐπιμύει, μετ' ἧς καὶ τῷ ἀγάλματος
 φεύγουσι· χειμαδίντες δὲ, ἐξώκειλαν πρὸς τὰ τῆς Σιελικίας

νῦν λεγομένης μέση, καὶ πρὸς Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάνιον
 ὄρεον, ὃ ἀπὸ τῆς πρυμνίας ἢ Ορέων ἐκεῖ τῇ μανίας, Αἰαμῶν
 ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον εἰς Αἰθῆρας, καὶ Πυλάδου μὲν
 Ἠλέκτραν ζυγνύει· αὐτὸς δὲ μὲν τῇ ἀδελφῶν ἀνελθόντων Νειοπό-
 λεμον ἢ Ἀχιλλέως, ἔφημεν Εὐμῶντι, ἐξ ἧς γέννηται Τισα-
 μῶν. ἢ, κατὰ πινος Ἡειγῶν γῆρας ἢ Αἰγῶν, Πένδριον
 γέννηται, οἰκῶν ἐν Ορέῃ τῇ Ἀρχαδίας, ὅπως ὑπὸ ὅπως ἀνελθὼν
 ἀναγείται. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι μὲν τῇ ἀναγείται Αἰγῶν καὶ
 Κλυταμνήστρας, ἢ πρὸς τοῖς Ἀζῶν Ἀρχῶν ἐνταυτῶν Ορέῃς
 ἐνταυτῶν, ὡς Εὐεινῶν φασί, χρῆσθαι ἔλαβε γέλλεται
 πρὸς ἀποικίαν, ὅς 3 σωμάξας ἐκ Αἰθῶν ἐξῶν λαοὺς, οὓς
 ἐχέλασεν Αἰολεῖς, Αἰθῶν τὸ ἐκ Αἰθῶν ἐξῶν, ἦλθον εἰς Λέσβον.
 καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ δόσαντων, πόλιν κτίσας ἐκ ἡδυνῶν ἀπ-
 γοῦσιν ὃ τούτῳ καλεῖται Γρᾶς, μὲν ἔχοντα ἔτη κλειύσας
 τῇ Λέσβῳ, πόλιν κτίσας. Κέλῳ δὲ, νῦν ὁ ἀπὸ γοῦσιν Γρᾶς
 ἐξῶν. τὰ δὲ πρὸς τῇ ἀποικίας Λέσβῳ Ἑλλάνικῳ ὁ Λέσβῳ
 ἴσται ἐν πρῶτῃ Αἰολικῶν.

1375. Ἐν ἀμφιβλήστοις.] παρῶν δίκλῳ ἰχθῶν ἐμ-
 πῶν ἐν τῇ χιτῶνι ὁ Αἰαμῶν ἀνέστη· ἢ γὰρ Κλυτα-

EMENDATIONES.

1 Ηειγῶν, ex MSS omnibus, pro Εειγῶν. quin etiam Ηειγῶν paulo post habent Impress. 2 Πικρῶν, pro πικρῶν, ex Grav.
 3 Σωμάξας, pro σωμάξας, ex MSS omnibus.

Καταιγαλώσῃ γαῖαν ὀθνεῖαν ^a μολών,	Comburet externam regionem, ubi venerit
Χρημοῖς Ιαξού σὺ πολυγλώσσῳ στρατῷ.	Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Τεῖτθ' δ', ἀνακτος ἔ' ὀδυνηκόπε' γόνθ',	Tertius, regis Lignatoris Filius,
Τὴν τευχοπλάσιν παρθένον ^d Βραγχησίαν	Figulam virginem Milefiam
¹³⁸⁰ Παραιολίζας βῶλον ἐμπεφυρμύλῳ	Inducens ad glebam maceratam
Ναομοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημύῳ δάνθ',	Aqua præbendum indigenti dono,
Σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,	Ad imprimendum chartæ manus figillum,
Φθειρῶν ὀρέϊν ^c ἑήσε' μοναρχίαν,	Montanum Phthirorum condet imperium,
Τὸν περτόμοδον ^f Κᾶρα δ' ἠώσας στρατὸν	Primo mercenario Care destructo exercitu :
¹³⁸⁵ Οταν κόρη ^g χασωεῖς εἰς ^h ἐπέισιον	Quando Puella meretrix in pu- dendum

VARIANTES LECTIONES.

^a Μολών Seld. ^b Al. δρυκόπου. ^c Γίνε Bar. ^d Βραγχησίας Bar. ^e Νάοιτα al. ^f Κᾶρα al. Καρὰ δ' ἠώσας Seld. aliiq. ^g Κασωεῖς al. ^h Επείσιον Seld. aliiq.

μνήστρα, τοῦτ' ἐστὶν βραδύνοτος, ἐπαίσησεν αὐτῇ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, περικλεῖναι αὐτὴν ὡς ἀνδρὸς ἰσχυροῦ. ὁ δ' Ὀμηρος ἐν τῇ περὶ τῆς αὐτῆς φωνῆς ἀναι-
ρεῖται ὑπὸ Ἀργείων, καὶ τὸ ὀνομαζόμενον λοιπὸν ἐν τῷ φόνῳ αὐτῆς, καὶ φωνῇ.

— ὡς τίς τε κατέκτανε βῶν ὅτ' ἐφάτην.
ἔτα ἀνδρὸς ἀνδρὸς τὸ παῖδες Ὀρέϊον, ἀπέκλεινε τὸ Ἀργείον, ὡς φονεῖα τὸ παῖδες καὶ μοιχόν, καὶ τὸ μνηστῆρα. Εἰλοπὸν δὲ, πῶς ἀρῶν ἰσχυρὸς, ὅτ' ἐπὶ τὸ μὴ ἔχον αὐτὸν ὅπ' αὐτοῖς τὸ ἔλ-
λων ἰσχυρὸν φωνητικὸς ὅστις ὁ σκάρθ.

1378. Τεῖτος δ', ἀνακλῖν.] τεῖτον φωνὴ Νηλέα τὸν Κόδρε εἰς Ἀσίαν φέρων ἐκείνῳ. Δρυκόπου δὲ, λέγει τὸ Κό-
δρε, ἐπειδὴ πολέμου ὡς Λακεδαιμονίων τοῖς Ἀθωαίοις, χρησὶν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττειν καὶ τὸ Ἀθωαίων στρατηγόν. μαδῶν δ' ὁ Κόδρε, ἔλαβεν ὑποτόμον σκευῶν, καὶ ἀποκρίνας πᾶσι Λακεδαιμονίων ὁπλητῆς, ὡς φωνῇ-
νίζοντο, καὶ αὐτὸς ἀνῆλθεν μαδόντες δὲ τὸ οἱ Λακεδαιμό-
νιοι, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Δοῦναι, Διόδωρος, καὶ Δίον, ὅτι Σαμνιτῶν. Τυρρῶν, καὶ ἐτέρων ἐθνῶν πολε-
μουῶντων Ρωμαίων, ὁ Δέκιος ὕπατος Ρωμαίων, συστρατηγὸς ἐπὶ Ταρκύντι, ὅτε ἐπέδωκεν αὐτὸν εἰς σφαγῇ, καὶ ἀνῆλ-
θεν τὸ ἐναντίον 3 χιλιᾶδες ἑκάτον αὐθιμῆρον. Κόδρε δὲ τελευτήσας, Μέδων καὶ Νηλεὺς, οἱ τὸν παῖδα, ἔλκον ἐπὶ βασιλείας ἐχρήσθη γούμ αὐτοῖς, καὶ δὲ περὶ τὸν δούσαν-
τα, ἔνθα ὁ σάλας τὸ σάλας τείβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μέδων γούμ δ' ἀσάμνος δύο ἐλαίας κινεμύδας, καὶ τε-
βῶν 4 ἀλλήλας, καὶ 5 πρίσμα πημπούσας, δούσαν ἐκεί-
νη βασιλεύς τῆς Ἀπικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησὶν λαβὼν, ἤκουσε,

Νηλεὺς, 6 φράζει ὅπως 7 ἀδίκων 8 Καρῶν γένος ἀνδρῶν.
λαβὼν οὖν Ἰωνας τὸς ἐλαδέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἤγαγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε 9 Μιλήτη καὶ Καεῖας, καὶ ἐκίσε

τρεῖς πόλεις, ὡς φωνῇ Λεϊσείδης ὁ ἔνταρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἰσοεικῶν. ἔπειτα δ' αὖ πάλιν φωνῇ, ὅτι Νηλεὺς χρησὶν ἔλα-
βε Δελφικόν, σέλλας δὲ χρευστὸς ἀνδρας, δείξεν δὲ αὐτῷ τὸν δούσαντα φωνῇ ὁ δὲ εἰς Ἀθωαίους, ἤκουσε τῆς δούσαν-
τος γυναικὸς τυπῆς τὸ ὅτι φωνῇ, καὶ λεγέσθαι,

Δίξο σὺ μάλα εἰς δούσαν πόνον, ἢ εἰς Ἀθωαίους,
ἢ εἰς Μιλήτην, ἢ καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις.

1379. Τὴν τευχοπλάσιν.] τὴν τὴν κεραμῆος δούσαντα. Βραγχησίαν δὲ, τὴν Κασκίαν, ὑπὸ Βράχου τὴν κλίσαν τὸ ἐν Μιλήτῳ μνηστῆρον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησὶν εἰλήφει, ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῇ δῶν γυνὴ ὑδαπ βεβρεμύλῳ ἐλθὼν δ' εἰς Μιλήτην, παρεκείνεται κεραμῆος δούσαντα δοῦναι αὐ-
τῇ πᾶσαν εἰς σφαγῇ. τῆς δὲ περὶ τὸν δούσαντος, Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτης, καὶ ἐκίσε τρεῖς πόλεις.

1383. Φθειρῶν ὀρέϊν.] οἱ μὲν φωνῇ, ὅτι φθειρὸς ὡς ἡ ἐνδυμῶν, ἀρ' οὐ καὶ ὁ τοπος ἐκλήθη, καὶ τὸ ὄρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι φθειρὸς ὡς Καεῖας ὅτι, αὐτὸ τὸ πολλὰς φθειρὰς ἔχειν. φθειρὸς δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πτῶν, ἥτοι τὰ λεγόμενα σερβίλα, ὅτι εὐκτασ φθειρῶν, ἐν δὲ τῇ ὀρεῖ ἐκείνῳ πῶς πολλὰ.

1384. Περωτόμοδον Κᾶρα.] περὶ οἱ Κᾶρες ἐμμε-
φῆσαν εἰς ὀπικουεῖαν, ἥτοι ὅτι μὲν συνιμάχσαν.

1385. Οταν κόρη χασωεῖς.] χασωεῖς, ἢ πόρνη. Δο-
κεῖ δὲ ἢ τὴν Νηλεὺς δούσαντα ἀσελγῆς γένεσθαι, καὶ ὑπὸ πινος τῶν βαρβάρων ἀφθαρῆναι. τὸ δὲ Νηλεὺς πάλιν ἐν Μιλήτῳ μνηστῆρα λαβὼν ποῦ δὲ κλίσαν, ὁ δὲ εἰς τὴν δούσαντα αὐτῇ δει-
ξεν αὐτῇ. ἀποδᾶς δὲ εἶδεν αὐτῇ ἀνασσερμύλῳ τὸς μνη-
στῆρας, καὶ λέγουσιν, τίς μοι δέλεῃ συνουσιᾶσαι σπυρὶς τὸ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγον, ἐκεῖ κατέκτανε. Τὸ δὲ ἐξῆς ἔτος ἔχει. Οταν ἢ τὴν Νηλεὺς δούσαντα τυπῆς τὸ αἰδοῖον χλευάσῃ τὴν νυμφῆα περὶ τὰ τῶν βαρβάρων κηλῶν, τυτῆς εἰς τὸς 12 φωνῇ τοῖς Καρῶν κοινὸς τόπος, ἐν οἷς αἱ ἐταεῖδες ἀφ-
τεῖουσιν κηλῶν τὸ ἐκαλοῦντο τὸ περὶ τὸν.

EMENDATIONES.

1 ὡς τίς τε κατέκτανε βῶν ἐπὶ φάτην, pro ὡς τίς κατέκτανε βῶν ἐπὶ φάτην, ex Homeri Odyss. x'. 2 Γράφει δὲ τὸν πρὸς τὸν Δοῦναι, Διόδωρος, καὶ Δίον, pro γράφει τὸν Δοῦναι, Διόδωρος δὲ καὶ Δίον, ex MSS. utroque. 3 χιλιᾶδες, pro χιλιᾶδας, ex Bar. χιλιᾶδες Seld. 4 ἀλλήλας, pro ἀλλήλας, ex MSS. utroque. 5 πρίσμα πεμπούσας Seld. περὶ τὸν πρὸς τὸν Bar. & Grav. 6 φράζει Seld. 7 Ἀθωαίους Bar. 8 Κίρως Grav. 9 Μι-
λήτη, pro Μιλήτης, ex Bar. & Grav. 10 Επείσιον Bar. 11 Καὶ τὰς πόλεις, pro καὶ τὰς πόλεις, ex emendatione Guili. Canteri, καὶ τὰς πόλεις Bar. & Grav. κατέκτανε Seld. 12 Παρῶν, pro περὶ.

Χλδύν ὑλακθήσασα, κηγάση γάμους
 Νυμφεῖα^a πρὸς κηλωσά καρβωῶν τελεῖν.
 Οἱ δ' αὖ τέταρτοι, ^δ Δυμαντεῖς ἀπορᾶς,
 Λακμωνίόι τε, καὶ ^b Κυλινάιοι, Κόδριοι,
¹³⁹⁰ Οἱ ^c Θίγγρον οἰκήσας, Σάτνιον ^{τ'} ὄρεθ,
 Καὶ χερσύνησον ^ε πάλαι ληκτηρίαν
 Θεᾶ Κυρίτα πάμπαν ἐσυγερμένης,
 Τῆς παντομόρφε βασίλειας ^d λαμπερίδος.
 Τοκῆος, ἢ ^{τ'} ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
¹³⁹⁵ Βέπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαῖον παῖδα,
 Οθνεῖα γατομουῶτος Αἰθωνοῦ πτερά.
 Ο Φρύξ δ' ^f ἀδελφῆς αἵμα τιμωρούμενος,
 Πάλιν πειθνὸν ἀντιπορθέσθ' ἡδύνα
 Τοῦ νεκροτάγῃ, τὰς ἀγνοῦσιν δίκας
¹⁴⁰⁰ Φιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀσεργεῖ ἔσπῳ.
 Ος δὴ ποτ' ἀμφώδοντος ὕξ ἀκρων λοβῶν

Probra latrans, studebit nuptias
 In sponfalibus barbarorum lupa-
 naribus celebrare.
 Quarti demum, ex stirpe Dyman-
 tea,
 Lacmonii, Cytinæi, Codrii,
 Qui Thingrum incolent, Satnium-
 que montem,
 Et margineam Peninsulam ejus,
 Qui olim
 Deæ Curitæ omnino fuit invisus,
 Omniformis Meretricis vulpecu-
 læ
 Pater, quæ quæstibus quotidiana-
 nis
 Immenfam fovebat genitoris fa-
 mem,
 Externas arantis Æthonis extre-
 mitates.
 Phryx autem Sororis persequens
 cædem,
 Nutricem rursus perdet vicissim
 terram
 Mortuorum Præsidis, incorrupta
 jura
 Umbris dicentis severis moribus:

Qui olim afini à summis ansis

VARIANTES LECTIONES.

^a Πρὸς τὰ κηλωσά Seld. κηλωσά al. ^b Κυλινάι Bar. ^c Θείγγρον MSS. uterque, & alii. Θέγγρον al. ^d Λαμπυρίδα. Etymologicographum. ^e Βυπτινῶν paroxyt. alii habent. ^f Αδελφῶν Bar. eandemque lectionem habet Seld. Sed heic eadem, ut videtur, manus superposuit ἦ.

1388. Οἱ δ' αὖ τέταρτοι.] Δύμας, βασιλεὺς Δωκεῶν. Δυμαντεῖον δὲ ἀπορᾶν, λέγει τὸς Δωκεῖς ἀπὸ τέταρτον ἡγήσατο ὃ τ' ἀποικίας αὐτῶν τ' εἰς ἱ Κνίδον ἱππύτας ὁ Ἀλκίης. Λακμωνίον δὲ, ὄρεθ Πιερίας, ἐνθα ὤκουσιν Δωκεῖς. Κυπινον δὲ, πόλις Δωκεῶν σημερινή ὃ κατ' ἀμφὸς τὸς Δωκεῖς λείπει ὃ ὁ καὶ συνδραμῶν, ἵνα ἦ, καὶ Κόδριον. Διὰ τὸς τὸς Ἀδωνάϊους, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Ἀδωνῶν. μετῆρον γὰρ καὶ Ἀδωνάϊοι τῆς ἀποικίας τῶν Ηρακλειδῶν.

1390. * Θείγγρον.] πόλις Ἰκαίας. Σάτνιον δὲ, ὄρεθ Ἰκαίας. Κυρίτα δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρως. *

1393. Τῆς παντομόρφης.] Εἰσερχόμενος πρὸς Θεῖαν, ὃ καὶ Αἰθων καλούμενος, ὡς ὑπάρχων ἡ Πειρία, ἐξέτεμα τὸ ἄλσος τῆς Δημῆδος. ἢ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν αἰεὶ λιμῶναι, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ ἔτος θυγατέρα Μήσαν φαρμακίδα, καὶ μετακαλομένην εἰς πᾶν εἶδος ζώου παρὰ σκῶν ὁ πατὴρ κατ' ἡμέραν ἐτρεφετο. ἢ δὲ πάλιν ἀμείβεσθαι τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὸν πατέρα ὑπέσχετο, καὶ ταῦτα εἶχε μέθοδος τ' λιμοῦ. ἢ ὃ ἀλλογοῖα ἔταος ἔχῃ. Ο πατὴρ τ' Μήσαν πάντα καταφάγων, καὶ τὸς ἀγροῦς ἀπὸ πνίαν ἐκτέμνων, ἥτοι πωλῶν, ἐλίμωπεν. ἢ δὲ τούτῃ θυγάτηρ πορνολογία, καὶ ὡς μὲν τὸ βουῖν, ὡς δὲ τὸ πρῶτον, καὶ ἐμυθεύθη ἔχειν ὅτε ὦτα.

παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἐτρεφε καὶ ἐαυτῇ, καὶ τὸν γέγοντα, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα.

1396. Αἰθωνοῦ.] Αἰθων δὲ, ὁ Εἰσερχόμενος ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἀπὸ τ' λιμόν. Πτερά δὲ, νῦν τὰ ἔρατα.

1397. Ο Φρύξ δ' ἀδελφῆς.] Φρύξ τ' Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη κατέδραμε, ἥτοι ἐπύρρησε, τῆς Θράκης. ὅθεν οὖν, φησὶ, τὸ αἷμα τ' Κλειοπάτρας τιμωρούμενος, πῶς Εὐρυπύλῳ, τ' ἔσπον τ' ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος τ' νεκρῶν, καὶ διηκζόντος 4 αὐτὸς Μίνωι πορθέσθαι.

1401. Ος δὴ ποτ' ἀμφώδοντος.] ὅστις δὴ ποτὶ Μίδας ὑπὸ τ' ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ, φέρεσθαι καὶ κῆρας τὰ κύφειλα καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἀκρων τῶν λοβῶν, καλλυεῖ τὰς παρωτίδας. ἢ, κατ' τοὺς λοιπούς, ὅστις τ' ἀμφώδοντος καὶ τὸ ὄνου τεμνὼν τὰ κύφειλα, καλλυεῖ παρωτίδας. λέγουσι γὰρ πνίαν, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκτεῖναι αὐτὰ. οἱ δὲ φασὶν ὅτι ὁξέως ἦκου, καὶ ἀπὸ τῆς ταύτης ἔχε τὴν ὀνομασίαν. λέγει γὰρ Αἰετοτέλης τ' ὄνον πολλὰ ἀκούειν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠτακουσὰς αὐτὸν ἔχειν. τὸ δ' ἀλκίως ἔταος ἔστιν. λέγουσι ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶδη λόφους καλεσμένους ὄνου ὦτα, ὡς ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τὸς ἐν αὐτοῖς ληστὰς ἀνιῶν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὅτε ὦτα.

EMENDATIONES.

1 Κνίδον, pro Κνίδιον, ex Seld. Κνίδιον Bar. & Grav. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. 2 Τελεῖται Seld. Τελεῖται Bar. & Grav. Quin & Triptolemus dictum fuisse hunc virum observavit Reinefius Var. Lect. lib. III. 3 Οὗτο δ' ἦ, φησὶ, ὁ αἷμα, pro ὦτο, ἢ ὁ αἷμα, ore MSS. omnium. 4 Αὐτὸς, pro αὐτῷ, ex Seld. 5 Τὰ κύφειλα, pro τῶν κύφειλας, ex Seld. & Grav. Τὰ κύφειλα Bar.

^a Φθέρσας κύφελλα, καλλιωνεί παρωτίδας,
 Δάπλαις λιτύσκων ^b αἰμοπώτησιν φόβον·
 Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσε),
¹⁴⁰⁵ ^c Θραμβυσία τέ δειράς, ἢ τ' ἐπάχιος
 Στόρυγξ ^d Τίτωνος, αἶ τε ^e Σιθώνων πλάκες,
^f Παλληνία τ' ἀρετρα, ἢ ὁ βούκερος
 Βρύχων λιπαίνε, γηγυρῶν ὑπερέτης.
 Πολλῶν δ' ἐναλλάξ πημάτων ^g ἀπάρξε)
¹⁴¹⁰ ^h Κλυδαῖος, ἢ Μάμερτος, ἢ τὴν χεῖρ καλεῖν
 Τὸν αἰμοφύρτοις ἐσιώμηνον μάχης.
 Οὐ ⁱ μὲν ὑπεῖξε γ' ἢ πημυθῆως τοχῆς,
 Αλλ' οὐκ ἐπὶ πόντων Περσέως ἕνα σποράς
 Στελεῖ γίγαντα, τῷ θαλάσῳ μὲν βαπτή
¹⁴¹⁵ Πεζῷ ποτ' ἔσαι, γῇ δὲ ναυδλωθήσε)
^k Ρήσοντι ^l πηδοῖς χέρσον· ^m δὲ Λαφρείας
 Οἶκοι Μαμέρσας ἢ θαλωμύροι φλογί
 Σὺν καλίνοις τειχέων περὶ δόλμασι,
 Τὸν χρησιμολέχην αἰτιάσον) βλάβης,
¹⁴²⁰ ⁿ Ψαίνυθα γεασίζοντα Πλάτωνος λάτειν.

Abscindens aures, decorabit tem-
 pora,
 Muscis incutiendo sanguisorbis
 metum:
 Cui tota Phlegræ terra subjugabi-
 tur,
 Thrambusiusque vertex, & lito-
 rale
 Cacumen Titonis, & Sithonum
 campi,
 Arvumque Pallenium, quod cor-
 niger
 Bruchon foecundat, gigantum mi-
 nister.
 Multas porro vicissim clades auspi-
 cabitur
 Candæus, vel Mavors, aut quod-
 cunque decet
 Appellare cruentis pactum præ-
 liis.
 Nec tamen cedit Epimethei Ma-
 ter,
 Sed pro cunctis quendam de Per-
 fei progenie
 Mittet Gigantem, cui mare quidem
 pervium
 Pediti erit, terra verò navigabi-
 tur
 Sulcanti remis agros: at Laphriæ
 Ædes Mavortiae flamma combustæ
 Cum ligneis murorum propugna-
 culis,
 Vatem accusabunt damni,
 Falsa vaticinantem Plutonis fa-
 mulum.

VARIANTES LECTIOES.

^a Versum hunc sic restituit Mœursius, Φθέρσας κύφελ· ἀκαλλιωνεί παρωτίδας. Commentarium ejus videbis. ^b Αἰμοπώτησι Bar. αἰμο-
 πώται al. αἰμοπώτοις φόβος Seld. ^c Θραμβυσία Bar. ^d Τίτω Bar. ^e Σιθώνων Seld alii. In Se'd. autem eadem, ut videtur, ma-
 nus superscripsit ω. Σιθώνος Bar. ^f Παλληνία Bar. ^g Αἰμοφύρτοι. ^h Καλυδαῖος Seld. alii. ⁱ Αἰ. μὲν. ^k Αἰ. ῥήσον τι. ^l Πηδοῖς Bar.
^m Ψαίνυθα MSS. uterque, & alii.

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλάξ] πολλοὶ, φησὶ, ἰπότεμοι,
 ποτὶ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὶ δὲ ἐν Εὐρώπῃ ἔσον).

1410. Κανδυθ, ἢ Μάμερτος, ὁ Ἀρης.

1412. Οὐ μὲν ὑπεῖξε γ' ἢ πημυθῆως τοχῆς.] ἢ Ἀσία·
 Ἀσία γὰρ ἢ Ἰαπετοῦ Περσυνθῆος, ἢ Ἐπιμυθῆος, ὅστις Ἐπι-
 μυθῆος μὲν τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν ἦν φρονιμος, ὥστε μετανοεῖν.

1413. Περσέως.] ἐκ τῆς Περσείας, ἢ ἀπὸ τῆς Δανάης,
 τὴν ἡμεῖς ἔχουσι, ὥς ὁ Ζεὺς ἐραστὴς τῆς Περσείας ἐποίησε.

1414. Τῷ θαλάσῳ μὲν βαπτή.] ὁ Ξέρξης ἐκφοδῶν τὰς
 Ἑλλήνας, ὅτε καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐστράτευσε, τῷ μὲν Ἑλλήσπον-
 τὶ ἔχουσαν, ἡτοι βαπτὴν γλῶττι ἐποίησε. τῷ δὲ Ἀδων τὸ ὄρεον
 κατέλας, ἐποίησε θαλάσσαν, ὥς ὁ Ἡρόδοτος ἰσοῖει. καὶ νῦν μὲν
 πάλαι τὰς ἰσοείας, καὶ τὰ νῦν λοιπὴν ὁλὴν γῆν ὥστερον
 ἢ μὲν τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ Ξέρξης γού-
 ρεας, πᾶσαι τούτῳ τῇ ἰσοείᾳ πεπλατυσμένως ἐρῶ.

1417. Οἶκοι Μαμέρσας.] οἶκος τῆς Ἀθηνῆς, ἢ Ἀθηναίᾳ.
 Λαφρεία δὲ, ἢ Μάμερτος, ἢ Ἀθηνῶν. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπὶ οἱ
 οἶκοι τῆς Ἀθηνῆς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατεκαύσαντες, τῇ
 Ἀπόλλωνι αἰτιάσαν) καὶ μέμνηται ἀπὸ τῆς χρησμῶν, ὡς ἀπα-
 τήσαντα αὐτὴν.

1419. Τὸν χρησιμολέχην.] ὅτε ὁ Ξέρξης ὅτι τῇ Ἑλλά-
 δι ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηνῶσις πείθε,

Τείχεσσι Τειλοβυεῖ ξυλινὸν διδοὶ εὐρύοπα Ζεὺς.
 Οἱ δὲ Ἀθηνῶσις πᾶσι ἐκαλῶς νοήσαντες, κατεκαύσαντες ἐν τῇ
 ἀκροπόλει τείχεσσι ξυλινόν, ἐν ᾧ οἱ εὐρέδεντες πάντες κατε-
 καύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θιμισοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν,
 εἶπεν αὐτοῖς τὸν χρησμὸν, τείχεσσι ξυλινόν τὰς ναῦς λέγειν,
 διὸ περὶ δέντες κατεκαύθησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τεύχεσις
 ἐμβάντες ἢ τῇ νηυμαχίᾳ γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

1420. Πλάτωνος λάτειν.] φασὶν ὅτι ἐν τῷ πείποδι

EMENDATIONES.

1 Πηδοῖς προσοχίμοι ex Bar.

Στρατὶ δ' ἀμίκτω πᾶσα μὲν βρωθήσε'¹
 Φλοιῶτιν ἐκδυύσασα δίπλαχ' σκέπην
 Καρποφόρος δρύς, ^a αἰγεία τ' ὀρεθαλής.
 Ἀπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐδωθήσε'²
¹⁴²⁵ Χλωδὸν κελαυνῶ διψῶν αἰονεμύρων.
 Κύφελλα ^b δ' ἰὼν τηλόθεν ροιζουμύρων
 Ὑπὲρ χέρεα σήσασι, κίμμερός θ' ὅπως
 Σκιά χαλύψει ^c πέρραν, ἀμβελύων σέλας.
 Λοκρὸν δ' ὅποια παῦρον δυνήσας ῥόδον,
¹⁴³⁰ Καὶ πάντα φλέξας, ὥσε κἀγγαρον σάχυν,
^d Αὔθις παλιμπλώττω γούσε' φυγῆς,
 Μόστωα φηγότρυκτον, ὡς λυκοψίαν

Exercitu autem intractabili omnis
 devorabitur
 Corticosum exuens duplicem li-
 brum
 Fructifera arbor, & agrestis in
 montibus virens:
 Omnis quoque fluviorum exare-
 scet unda
 Affatim nigram sitim humectan-
 tium:
 Nubes etiam sagittarum procul
 emissarum
 Supra caput stabunt, ac, tanquam
 caligo,
 Umbra solem teget, hebetans lu-
 cem:
 Paululum verò postquam florue-
 rit, instar rosæ Locrensis,
 Et omnia, velut aridam spicam,
 combusserit,
 Posterius renavigantem experie-
 tur fugam,
 Turrim fagineam, sicut crepuscu-
 lum

VARIANTES LECTIONES.

^a Αἰγείας MSS. uterque, & alii. ^b Al. δὲ ἰὼν. ^c Vox hæc nusquam alibi exstat; si quis igitur velit πέρραν reponi, non magno-
 pere repugnabo, inquit Canterus, quem sequitur Meursius, quorum Adnotationes consulendæ. Mihi autem inter voces extraneas, &
 forte Aegyptias, numeranda videtur. Qualis est ἔρρις supra v. 579. ^d Al. αὐθίς. al. αὐτίς.

χέρεα μὲν, ὅθεν τὰ μαυτεύοντα ὡς ἐκ τῆ ἀδου ἀνέ-
 ροντο, ἀπὸ δ' Ἀπόλλωνος ἐσαφηνίζε.

1422. Δίπλαχα σκέπη.] Δίπλαχα εἶπε, ἐπειδὴ δι-
 πλῶν ἔχει σκέπη. ἡ δρύς δὲ οὐδ' ὀρεθαλίαν ἔχει. ὡς δ' τοῦ
 ἐνὸς καρποῦ τῆ δρύος τοὺς πάντας ἐδύλωσεν. οἱ δ' Ἀχαιοὶ
 πᾶν δένδρον δρυὶ ἐδύλου.

1424. Ἀπας δ' ἀναύρων.] ὡς οὐλοῦνται εἶπεν, ὅτι πάν-
 τες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τῆς πληθύνουσας τῶν Περσῶν
 μόνου γὰρ ὃ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλιστὸς, ἢ ὃ ἐν τῇ Θηβαίᾳ
 Ονώχων καλεῖται. * ὡς ξηρανθήσονται, * ὡς φησὶν Ἡρόδο-
 τος ξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὴν Μαίανδρον. Ἀναύρος δὲ,
 κυεῖας ὃ ἐν χειμῶνι ξέων ποταμὸς.

1426. Κύφελλα.] τὰ ὅσα εἶπεν ἀνωτέρω νῦν δ' τὰ
 νέφη φησὶ, ἀπὸ τοῦ κούρεα ἔξ. λέγει δ' νῦν τὸ πύκνωμα τῶν
 βελῶν.

1427. Κίμμερός θ' ὅπως.] Κίμμειοι, ἔδωκεν τοῖς
 Ὀκτανδρὸν ζῶντα κεκαλυμμένον. ὃ δὲ νοδὸς. ὡς οὐλοῦνται
 τῶν Κιμμερίων ἀρπάζοντες τὸ φῶς σκότῳ ποιεῖ, ὥτως καὶ τὰ
 Περσικὰ βέλη πεμπόμενα σφύρει τὸν ἥλιον.

1429. Λοκρὸν δ' ὅποια.] ὃ Ἑρξῆς, φησὶ, φεβηθεῖς,
 φεύξεταί ² ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ
 ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θάπτον μαράνεται δι' ἀδένεια.

1432. Μόστωα φηγότρυκτον.] νῦν δ' νῦν λέγει εἰ-
 ῥασὶ γὰρ ἐν τῇ ναυτῇ μηχανᾶται καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους.
 Ὁ δὲ νοδὸς ἔσται. Ὁ Ἑρξῆς, φησὶ, νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι,
 φεύξεταί, καὶ τὴν παλιμπλώττω φυγῆς γούσε', νῦν ἀναζητῶν

καὶ ψιλαφῶν. ὡς οὐλοῦνται ἀναζητῶντα σκότους ἐρημίας, ὥς κρυ-
 βῶναι ἐν αὐτῇ, ὅταν ὑπὸ πινυτῇ ξιφηφόρῃ 4 πολεμίας διώκῃ.
 Ἡ δὲ σωτήρις ἔσται. Αὐτὸς καὶ εἰς τοῦ πῶτος παλιμπλώττω
 γούσε' φυγῆς ὃ Ἑρξῆς, ἢ αὐτὸς καὶ πάλιν ἀρχὴ παμφα-
 λώμενος καὶ φεβηθεὶς καὶ ψιλαφῶν μόστωα φηγότρυκτον,
 ἦτοι ναῦν, ὥτως καὶ ψιλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματωμένη
 χαλκὴν ἔξῃ, ὡς κοινὸν τὸ, παμφαλάται καὶ
 ψιλαφῶν λυκοψίαν κυεῖται. Καὶ ταῦτα μὲν ἔσται.
 * Κατὰ δὲ τὰ περὶ πύργων καὶ τὴν φεβὴν τῆς Ἑρξῆς ἰσο-
 ρίαν πατρίως γράφει ἀρχόμενα. * Ἰωπίας, ὃ Πει-
 σράτης, τύραννος ὢν Ἀθιναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννί-
 δος. ἐλθὼν οὖν πρὸς Πέρσας, ἰκετεύει Δαρείον στρατεῖν
 κατ' Ἀθίνας, καὶ ὅς ὁ σείει, ὡς Αἰεσίδης φησὶ. Ἡρόδο-
 τος δὲ γράφει, Ἀθιναίους ἀναπειδύντας ὑπὸ Αἰεσίδου
 τῷ Μιλησίᾳ πορδῆσαι Σάρδεας ὥσας ὑπὸ Δαρείου, καὶ ἑτέρας
 πολλὰς. ὃ μαδῶν Δαρείου, ἦρετο, τίνας οἱ Ἀθιναῖοι; καὶ
 ἀπέστειλεν κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μὲν βαρείας δυνάμεις, καὶ
 σὺν πολλοῖς ναυαγῆσταις δ' ὅσους 7 πρὸς τὴν Ἀθῶν, ὡς δυνά-
 μεις ἀνδρῶν ναυαγῆσαι, καὶ τραυματιῶν ὑπὸ Ὀρακῶν καὶ
 αὐτῶν τῷ Μαρδόνιον. Ὁ δὲ πρὸς τὸν Δαρείου τὸ ἀρχαῖον
 δούτερον δὲ ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν Δαρείου ἐπεμψέν Ἀθιναῖοις, αὐτοῖς
 γλῶν, καὶ ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τὸς μὲν Περσῶν φέρεται εἰς
 φρέαζ ὥντας βαλόντες, ἀνῶθεν γλῶν καὶ λίθους πέμποντες,
 τέρας κατέχουσαν. Μὴ δὲ πᾶσι Σάμῳ ἐρμηνεύσασθαι τοῖς
 Ἀθιναῖοις τὰ Πέρσας γράμματα, κατὰ πᾶσι μὲν, ἀνέλεον
 κατὰ πᾶσι δὲ, ἀπὸ μὲν ἐποίησαν ὡς καὶ 8 Ἀρίθμῳ τῷ Ζησίτῳ

EMENDATIONES.

1 Καὶ ὃ ἐν Θηβαίᾳ Ονώχων, pro καὶ ὃ ἐν Ἀττικῇ Ονώχων, ex Seld. καὶ ὃ ἐν Θηβαίᾳ Ονώχων Bar. & Grav. καὶ ὃ ἐν Θηβαίᾳ Ονώχων re-
 posuit Nic. Gerbelius: Onochonus enim dicitur ab Herodoto hic fluvius, Polymn. cap. cxxix. * Hanc vocem, sine qua sententia mu-
 tilla fuit, adjeci ex Bar. 2 Ep., pro ὅπως, ex Grav. 3 Φηγότρυκτον, pro φηγότρυκτον, ex Bar. & Lycophronis textu, eandemque muta-
 tionem paullo post feci. Paullo post, ἀναζητῶν, pro ἀναζητῶν. 4 Πολέμῳ, pro πολέμῳ, ex Seld. neutrum agnoscit Bar. 5 Sic lego
 hunc locum, ore MSS. Cod. ἀπὸ κοινῆς τῆς παμφαλῶμενος. καὶ ψιλαφῶν, λυκοψίαν, Impress. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. Ἡ δὲ σείει τὸ πρὸς τὸν
 Ἑρξῆς ἀπὸ τῆς Impress. 6 Πύργῳ, pro πύργῳ, ex MSS. omnibus. 7 Πρὸς τὴν Ἀθῶν, pro πρὸς τὴν Ἀθῶν, ex Bar. & Grav. 8 Ἀρίθμῳ Bar.
 ἡγήμασται

ἡπύωνται, χερσὶν βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα
 παρ' ἐκείνου. ¹ Κυρσίον δὲ, τ' ² Βελίης ἕνα, κατελίθωσαν
 καὶ ἀνέκλον Αἰθιωαῖοι, ὅτι γλῶ καὶ ὕδωρ συνεβόλευε πέμπειν
 τὰ βαρβάρων· αἱ δὲ οὗ Αἰθιωαίων γυναικες τ' γυναικα Κυρ-
 σίης ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τὸς παῖδας αὐτῶν.
 Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ολυμπιάδι οὐκ, Δαρεῖον, μὲν τὸ ἐκστῆσαι Μαρ-
 δόνιον τ' ἀρχῆς, ἐπεμψέ παλιν καὶ τ' Αἰθιωαῖος Δάπνιον, καὶ Αρτα-
 φέρνιον ἀνέψιδον αὐτῶν, * καὶ * ἐξακοσίαν νηὶν σόλον, καὶ
 3 Νάξον εἰλον, καὶ Ερέτταν, Εὐβοίδα πόλιν. ἐν δὲ τῇ Διήκῃ
 Δάπνιος ἐδυμιάσει τῷ Απολλωνί λισσάμεν τ' τάλαν. Απο-
 πλάσας δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδεύσαντες, σὺν
 οἷς καὶ ὁ πύραντος Ἰππίας, καὶ Μιλτιάδης στρατηγόντος Αἰθιωαῖον,
 καὶ Σησιπύου, πολυμαχρόντων δὲ Καλλιμάχου, καὶ Κωναργεί-
 ου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡτῶντο, καὶ
 περὶ Δαρεῖον ὑποσφύσαντο· ὅθεν ἀκηκὼς, καὶ τ' Ἑλλάδος νύ-
 κτερῆςτο στρατοῦ. Ἐπὶ τῇσι δὲ ὅλους ἐν αὐτοῖς σόλον τε
 καὶ πύραντος, καὶ περὶ σὺν στρατὸν τετάρτῳ τ' ἔτει Δαρεῖον
 μὲν τελευτῶν, Ζέρξης δὲ καὶ τ' βασιλεὺς καὶ τὸν πόλεμον ἀφ-
 ἔρχεται, Μαρδόνιος λέγοντος αὐτῷ πολέμειν, Αρταβάνης δὲ
 πύραντος. Ἦν ὁ πᾶς ἀειθμὸς αὐτῷ τ' στρατῶς ἀπομάχους τε
 καὶ μάχους, μυριάδες πεντακκοῖσι· πλοῖα δὲ, χίλια ἀφ-
 ἔχοντα· 4 ἐξήκοντα· τετρακκοῖσι δὲ τῷ τάλασι ἡμερησίᾳ ἔσθῃ τῷ
 στρατῷ. Στράτιον οὖν καὶ τ' Ἑλλάδος, ἡθέλησε κενδοποιῆσαι
 τὰς φύσεις· 5 Βυβάρης δὲ, καὶ ὁ πεντάπληκτος Αρταχάσιος περὶ-
 πηφθέντες μὲν πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀργῆς τ' Αἰθῶ ἐπι-
 στήσαν, καὶ δέκοτον αὐτῶν, καὶ ἐθαλάσιν εἰς βάθος ἔτεροι
 δὲ γερουρὸν ἐπέμψαντο τ' Ἑλλήσποντον περὶ Τραχίαν ἀκτὴν
 λεγομένην, μεταξὺ Σησῶ καὶ Αἰθῶ· γερουρίας τ' γερουρίας,
 καὶ κατέστη ὑπὸ χειμῶντος, ἀφἔχοντες ἑλάνθον πληγαῖς ἐτυχε
 τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσαν
 ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δίδειν πύλιν θάλασσαν οἷα
 δάλλω δεσμῶν τοῖς κλοῖσι. ἑτέρας δὲ δύο γερουρίας ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς στήθης τῷ πύρῳ ἐποίησαν, γὰρ πᾶσι καὶ τῷ ἔσθῃ
 ἐποίησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος· ἀνῶν δὲ οὗ νηὶν
 ὁρίους ὑπομεινέσθαι ἔλκυσαν ἐξ ἐκαστοῦ μέρους τῆς γῆς·
 ἀνῶν δὲ οὗ ὁρίων δοκὺς ὡς ἐπὶ ὄρεσιν, καὶ ἐπὶ ὄρεσιν,
 εἴτα γλῶ ἐπέβαλον ὅτι τὰς δοκὺς, καὶ ἐπέβαντο ὅτι πύλιν
 γλῶ φουλάδας μυριάδας καὶ δέκας. ἐκαστέρω δὲ τ' γερουρίας
 ἦσαν ἑτέρας δοκοὶ ἀεκέλειοντες τ' γερουρίας, μήπως 7 ὀλιγὴ
 σὰς τις καταπίσσει περὶ τ' θάλασσαν. ἔτω μὲν γερουρίας γε-
 ρουρίας περὶ τ' Ἑλλήσποντον, καὶ λίδιον ἔδραν αὐτῷ ὑψιλήν
 ἐκεί ἐποίησαντο, ἐν ἧς ἐφιδροῦντες ὕστερον, ὅταν παρελ-
 γόντι, τὸ στρατοῦμα ἔβλεπε. Πρῶτον δὲ περὶ Κελεναίς, πό-
 λιν τ' Φρυγίας, ἐλάνθον, ξενίζονται σὺν παντὶ τῷ στρατοῦματι
 παρὰ 8 Πυθίᾳ τ' Αἰθῶ, ὅς καὶ τῷ Δαρεῖον πείν ἐδωρήσατο
 χρυσὴν ἀναδεδράδα καὶ πλάτανον· καὶ τῷ Ζέρξει δὲ τότε
 ἀργυρεὴν ἐχαίρειτο διόλγια τάλαντα, καὶ ὁ μισθὸς Δαρεικῶ
 χρυσὸς νομισμῶν, χιλιάδων ὀλίγαις ἀπληροπομήσας· ὡς ἐλάνθον
 ὁ Ζέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τ' ἐπὶ ἀπληροπομήσας, καὶ τὸ
 λείπον μᾶλλον οὗ μισθὸν ἀναπληρώσας, ἐμείλει περὶ
 τὰ τῶ Ἑλλήσποντος μέρι πορεύσθαι * ἀφἔχοντες τ' Φρυγίας καὶ Αἰ-
 θῶς. ὅθεν πᾶσι δὲ τὸ πόντον ἰδὼν πλάτανον ὥρῳσαν, καὶ
 Ἡρόδοτον ἐχρῶσαν αὐτῷ ἀφἔχοντες τὸ χάλκον αὐτῶν· καὶ δὲ

ἑτέρας πᾶσι, ὅτι περὶ μεσημέριαν κατέβητο ὡς αὐτῶν,
 τὸ δάλλον ἐξέφυγε. Πορφυροῦ δὲ αὐτῶν περὶ τῶν, ὅθεν
 κυλάντων τ' ἰσχυρῶν πείν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς
 καὶ ὁ Πλευρὸς περὶ Θρακίαν ὕστερον, καὶ ἐν Αἰθιωαῖς ὁ Ἰλισσὸς,
 καὶ ἔτεροι. Περὶ τὰς δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐκλείψας
 ἡλίας ἐγέρτο, καὶ σημεῖα ἔτερε· ὅμως ἐπὶ νύξιν καὶ ἡμέρας
 στρατὸς ἀφἔχοντες τὰς γερουρίας ἐπὶ αὐτοῖς, τέλῳ ἐφἔχοντες
 καὶ αὐτῶν ἀφἔχοντες. Ερχομένη δὲ περὶ τ' Αἰθιωαῖον, Αἰθιωα-
 οῖς ἐδόθη χρῆσιμος ἔσθῃ,
 Τεῖχος Τειτοῦ μὲν ξυλινον διδοῖ Εὐρώπα 9 Ζεύς,
 10 Μοῦσων ἀπὸ τῶν τελέσθαι, τὸ σε τέκνα τ' ὀνήσει·
 Μὴ δὲ σὺ γ' ἰπποσώλῳ τε μύθῳ, καὶ περὶ ἰόντα
 Πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἡσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.
 Καὶ ἑτέρα τῶν ταῦτα. Τέτο γοῦν ἀκούσαντες Αἰθιωαῖοι, γυναικας
 μὲν, καὶ πᾶσι, καὶ γερουρίας περὶ Τειτοῦ ἐξέθιντο· πύργους
 δὲ ποιεῖσάντες ξυλινους, ἐν ταῖς Αἰθιωαῖς εἶσαν μετὰ πᾶσι,
 ὡς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκασσαν. οἱ δὲ
 Αἰθιωαῖοι περὶ Σαλαμίνα εἶχον τ' σόλον, ὅπως ὕστερον καὶ τὸς
 βαρβάρους κατεναμάχησαν, 11 οὐκ αὖ πάντα τὰ τ' συμμαχῶν
 καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ζέρξης περὶ τὸ 12 Αἰθάλαον,
 ὅθεν ἀνέκρυ τ' Σαλαμῖνι κείνῳ, ὅτι θύρου λαμπερῶς
 ἐκείνητο, βλέπων τ' ναυμαχίαν. Ἠτῶν δὲ τῶν τ' αὐτῶν καὶ
 τῇ ναυμαχίᾳ, πῆλξιν πολέμῳ ἡθέλησε, καὶ ἐκ τ' τ' Περ-
 σικῶν βελῶν ἐπαφύσας ἐκρίθη ὁ ἡλιος. τότε τῶτο μαδῶν τις
 τῶν Ἑλλήσποντος στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις, “ Αἰετο-
 “ ποιήσατε, ἄνδρες, ἵνα παρ' Αἰθῶν ἡπείρου μαχόμενοι
 “ ἀφἔχοντες δὲ, * ἐ γ' * ὑπὸ δάλλῳ ἡλίας, ὑπὸ σκιδῶν τ' βε-
 “ λῶν πολέμῳ”. Ζέρξης δὲ μὲν παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχο-
 μένους, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ Αρτιμίσιον
 παρόδους κατέκασσε καὶ ἀντιπᾶσαντες περὶ αὐτῶν, πολλὰς
 μὲν ἀνέκρυ, καὶ δύο ἀδελφῶς τοῦ Ζέρξης· τοῦτον δὲ ἀντίστη
 γυναικας μαχόμενους, ὡς τὸν Ζέρξῳ δὲ πᾶσι τ' ἰσχυρῶν, καὶ
 περὶ μάχῃς· τέλῳ συμπατήσαντες αὐτῶν τε τὸν Λεω-
 νίδην, καὶ τὸς τειρακοσίους, διήλθον ἀφἔχοντες σκλωμάτων
 αὐτῶν· λαβόντες δὲ καὶ τ' κεφαλῇ Λεωνίδην, ἀνεσώσαντο.
 Τέλῳ ἰδὼν αὐτῶν ὁ Ζέρξης ἐπὶ παρὰ τῶν Αἰθιωαίων, καὶ
 τ' λοιπῶν Λακεδαιμονίων 13 κατέκασσε, περὶ τ' ἀκούων,
 ὅτι καὶ πύλιν γερουρίας λύνει μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρ-
 δόνιον ἀρεῖς πολέμειν, μέρις τε λαβὼν τοῦ αὐτοῦ στρατοῦ
 μᾶλλον, ὑποχωρεῖ, καὶ τῶν δὲ οἱ πλείους περὶ πύλιν παρόδον
 χειμῶν καὶ λιμῶ ἀφἔχοντες, αὐτῶν δὲ ὑπὸ Σπερμόντος
 καὶ 14 Φυνίσης ἐμείλει, καὶ δεινὴν τεκμηρία ἀπειπῶν, ὡς καὶ
 πολλὰς ἀπληροπομήσας τῆς νύκτος εἰς τ' θάλασσαν χάλιν τῆς σω-
 τηρίας, αὐτῶν μάλιστα εἰς τ' πατεῖδα δυσχερῶς ὑπεσφύ. καὶ τ'
 Μαρδόνιον δὲ, καὶ τὸς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Αἰθιωαῖοι ἀνέ-
 κλον, καὶ 15 Μασίον τ' χρυσὴν λεπίδων θώρακα ἔχοντες, δι-
 ὅν ἀνηρμήδον καὶ μεγάλην μάχην ἐβύητο. Ταῦτα μὲν ἔσθῃ.
 Ζέρξης δὲ περὶ τ' ἀπληροπομήσας εἰς τ' αὐτοῦ πατεῖδα, μετὰ τοι-
 αῦτῳ ἡτῶν ἐν Σάρδεσι ὡς ἀφἔχοντες, εἰς ἔσθῃ τ' Μασί-
 σιδος ἐμπέπηκε γυναικας, καὶ ταῦτη σὺν αὐτῷ, καὶ σὺν ἑαυτῷ,
 ὡς περὶ νενικηκὼς, ὁ πᾶσι δὲ ἀπληροπομήσας τ' Περσίδα, οἷα καὶ
 πάντες οἱ ἡτῶν ἐμείλει ἀφἔχοντες. Τέλῳ ἐλάνθον εἰς τ' πα-
 τεῖδα, τὸ πένθος αὐτῶν παρεσέμανεν.

EMENDATIONES.

1 Κυρσίον, & paullo post. Κυρσίον Bar. 2 Βελίης ἕνα Seld. 3 Νάξον, pro Νίζον, ex Bar. & Grav. 4 Επὶ τῷ Bar. & Grav. 5 Βυρ-
 γας δὲ καὶ ὁ πεντάπληκτος Αρταχάσιος. Impress. Βυβάρης δὲ πεντάπληκτος, Αρταχάσιος Bar. & Grav. Βυβάρης γὰρ, καὶ ὁ πεντάπληκτος Αρταχάσιος Seld.
 Ego legendum duxi, Βυβάρης δὲ, καὶ ὁ πεντάπληκτος Αρταχάσιος. Bubaris enim, & Artachæus perfossioni Atho montis sunt à Xerxe præ-
 positi; unde Herodotus Polyhymn. cap. xxi. de hoc opere loquens, ait. Βυβάρης δὲ ὁ Μεγαβάρης, καὶ Αρταχάσιος ὁ Αρταχάσιος, ἄνδρες Πέρσαι,
 ἡμεῖς αὐτοὶ τοῦ ἔργου. 6 Ὑπερβόρην Bar. & Grav. 7 Ολιγὴσας τις lego cum Bar. & Grav. διὰ τὴν τῆς Edit. Steph. διὰ τὴν τῆς Edit. Baf.
 8 Πύθῃ. Impress. Πύθῃ. Seld. Ego Πύθῃ legendum duxi cum Bar. & Grav. nixus etiam auctoritate Herodoti lib. vii. ex cuius historia
 Tkezer hanc narrationem compilasse videtur. * Hanc præpositionem, quæ ad sententiam explendam necessaria erat, adieci ex MSS.
 omnibus. 9 Ζεύς, pro Ζεῦ, ex MSS. utroque, & Herodoti Polyhymnia. 10 Emendavi hunc versiculum ex Grav. & citata Herodoti Musa,
 ubi totum hoc oraculum exstat. Μοῦσων ἀπὸ τῶν τελέσθαι σε τέκνα καὶ τῶν τελέσθαι. καὶ τῶν τελέσθαι. καὶ τῶν τελέσθαι. καὶ τῶν τελέσθαι. καὶ τῶν τελέσθαι. καὶ τῶν τελέσθαι.
 11 Σὺ δὲ πάντες Bar. & Grav. 12 Αἰθάλαον, pro Αἰθάλων. Herodotus enim Αἰθάλων Ionica dialecto
 appellat; Αἰθάλων autem Ionicum erit, secundum communem loquendi formam, Αἰθάλαον, sicut Μυρτιάων Μυρτιάων. Cæterum Αἰ-
 θάλων habet Seld. Αἰθάλων Bar. & Grav. * Hæc, sine quibus sententia vacillabat, adieci ex MSS. omnibus. 13 Κατέκασσε lego cum
 MSS. omnibus. κατέκασσε Impress. corruptissime. 14 Φυνίση, pro Φυνίση, ex MSS. omnibus. 15 Μασίον, pro Μασίον, ex MSS.
 omnibus, & Herodoti Calliope.

^a Κόρη κνεφαίαν, ἄγχ παμφαλώμηνος,

Χαλκηλάτῳ κνώδοντι ^b δειματρυφή.

¹⁴³⁵ Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι

Λύσασιν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας

Δεινᾶσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηλωμένων,

Οἱ δ' ἐν μετὰφρένοισι ^c βυσσέφοις χθονός,

Εὖς ἀν αἴθων δυνάσῃ βαρυὲ κλόνον

¹⁴⁴⁰ Ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ Δαρδάνου γεγώς,

Θεσπρωτὲς ἄμφω, ἐ ^d Χαλαδραῖος ἑλέων,

^f Πρηνῆ δ' ὁμαίμων πύρρα κυπώσας δόμον,

Ἀναγκάσῃ πηξέσθους ^g Ἀργείων ^h πρέμους

Σᾶναι ⁱ Χαλαδραῖος ^j στρατηλάτῳ λύκον,

¹⁴⁴⁵ Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι ^k τὴν παλαιὰ μοναρχίαν·

Ω, δὴ μετ' ἐκτὶν γέναν αὐθαίμων ἐμὸς

Puella tenebrosum, territa

Ense æneo, propè speculans.

Multa denique certamina, cædes-
que mediæ

Diffolvent virorum luctas, partim
in terra,

De gravibus imperiis contendenti-
um,

Partim in dorsis aratis terræ,

Donec grave sopiet acer bellum

Ab Æaco Dardanoque progeni-
tus,

Thesprotius simul, & Chaladræus
leo,

Præcipitemque cognatorum to-
tam evertens domum,

Coget meticulosos Argivos pro-
ceres

Adulari Chaladræo Duci lupo,

Et sceptræ præbere antiqui impe-
rii:

Cum quo post ætatem sextam con-
fanguineorum meorum

VARIANTES LECTIONES.

^a Κόρη Bar. ^b Δειματρυφή Bar. ^c Βυσσέφοις Seld. ^d Χαλαδραῖος al. Χαλαδραῖος al. Κανακράτος Bar. Κανακράτος al. quarum lectio-
num nulla prorsus repudiari debet. Vide Commentarios. ^e Γυγῶς Seld. ^f Πρηνῆ Bar. ^g Αἰ. Ἀργείων. ^h Δεσμός Seld. ⁱ Χαλα-
δραῖος Seld. Γαλαδραῖος Bar. aliique.

1437. Δεινᾶσιν ἀρχαῖς.] ἢ Δεινᾶς ἀρχαῖς, δηλονότι τὴν
θαλάσσης, παρὰ τὰς ἀρχαῖς τὴν ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μετὰφρένοισιν.] ἀντὶ τὴν ἐν τοῖς πεδίοις,
ἀπὸ τῶν βοῶν ἀρσένους, ἢ τοῖς ἀρσένους ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439. Εὖς ἀν αἴθων.] εὖς ἀν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξαν-
δρος ἐλθὼν καταπύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μονα-
ρχήσας ἢ τὸν Οὐλυμπόν, ἢ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον, εἰς Πύρρον
τὸν Ἀχιλλέως ἀνὰ τὸ γένος, καὶ ἑλθὼν τὸν Πειάμον, ὡς
φασὶ Θεόπομπος καὶ Πυρραῖος. ἀνὰ τὸ γένος ὁ
μὲν Πύρρος εἰς Αἰακὸν, ὁ δὲ ἑλθὼν εἰς Δαρδάνον.

1441. Θεσπρωτὲς.] ἢ τὸ τὴν μετὰ τὴν αὐτὴν Ἡπειρῶν
ἐστὶν. Χαλαδραῖος, ἢ Κανάστρα, πέλις, καὶ λίμνη Μακεδονίας,
ἀπὸ ἧς ἔλθω τὴν Μακεδονίαν φασὶν. Καὶ ἡ Κανακράτος γε-
γενῆται, καὶ Χαλαδραῖος καὶ τὸν καπὼν φασὶν, Χαλαδραῖος λύκον.

1442. Πρηνῆ δ' ὁμαίμων.] ὁμαίμων, τὴν Περσῶν παρ-
σόν ἀμφότεροι, ὁ, τε Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ
Περσέως εἶχον τὸ γένος. Περσέως γὰρ Ἀλκίον, Ηλεκτρεῶν,
καὶ Σθένειος. Ηλεκτρεῶν, Ἀλκίον, ἔξ Ἀλκίονος δὲ,
Ηρακλῆος. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀπὸ Ηρακλῆος, καὶ Νεοπολέμου
κατὰ τὸ γένος οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως.

1443. Ἀργείων πρέμους.] ἢ, Ἀκλαίων πρέμους. Ἀργεῖοι,
καὶ Ἀκλαῖοι δὲ, οἱ Ἀθλυνῶν ἀπὸ κλησὶν δὲ μετὰ Μινδείας
ὅτι Πέρσαι πρὸς Ἀθλυνῶν νῦν οὐκ Ἀθλυνῶν λέγει
τὸς Πέρσαι, ἀλλὰ πρὸς Ἀθλυνῶν. Ἀναγκάσῃ δὲ, φασὶν, τὸς
Πέρσαι ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεύσαι αὐτὸν, καὶ ὑποτα-

γίλῃ, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τὴν μοναρχίαν.

1446. Ω, δὴ μετ' ἐκτὶν.] ἀδελφὸς μου, φασὶν, μετ' ἐκτὶν
γέναν, ἢ τοῖς ἐκ πολλοῦ, συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν νομιζόμεν.
ὁ δὲ λόγος ἔστι τὸν Ταρπίνιον τὸν Ρωμαῖον. ἔστι γὰρ ἀπὸ Ρωμῶ-
λου, ὡς φησὶν ὁ Πλάτων οἱ τὰ τὸν Λυκόφρονος περὶ μὲν τοῦ
συνταγῆς, ἐκτὶν ὡς. ἐγὼ δὲ περὶ τὸν γινώσκω Ρωμαῖον, εἴτα
Νομῶν, τοῦτον ὁσίων τείτον, 3 τέταρτον Μάρκον Ἀλκίον,
πέμπτον Ταρπίνιον, οὐ Ταρπίνιον, ἐκτὶν Τέλλιον, εἴτα Ταρ-
πίνιον τὸν ὑποφύγον, εἴτα Βερύτον, καὶ ἑτέροις. ἐκείνοι
δὲ φασὶν Ρωμαῖον, εἴτα Πομπήιον Λίον, πέμπτον 4 ὁσίων
Απύς, τέταρτον Μάρκον Καρπίνιον, πέμπτον Πείσιον Ὀρ-
πίνιον, * ἐκτὶν Ταρπίνιον Τέλλιον * ἑκάστους δὲ αὐτῶν δι-
οῖ καὶ πλείονας ἐκτὶν τοῖς ὀνόμασιν. ἐκτὶν οὖν, φασὶν, ἀπὸ
Ρωμαῖου ὁ Ταρπίνιος. φασὶν δὲ καὶ τὸν Ρωμαῖον Αἰνείαν υἱόν,
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτὶν συγγενῶν τῶν νομιζομένων τὸν Κασάνδραν, κα-
κῶς. 5 ἐγὼ δὲ ἐνδέχεται γινώσκω, ἢ δοδεκάτην τὴν Ρωμαῖον
ἀπὸ Αἰνείας, καὶ ἔχῃ ὅτι φησὶ ὡς ἐκείνοι, ἀλλ' ὅπως. Ὅτι με-
τὰ ἐκτὶν γενεῶν Ἀλέξανδρος τὸν Μακεδόνος, Ἀλέξανδρος
πρὶν ἐτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρπίνιος πολεμήσῃ.
Ρωμαῖοι γὰρ καὶ Μακεδόνες 6 πολλὰ καὶ ἐν χρόνῳ, καὶ ἐν θα-
λάσσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μὲν τοῖς συνώσιν κρα-
τηθῆναι τὸν τὸν Ρωμαῖον στρατηγὸν ὑπὸ τὸν Μακεδόναν ζῶν-
τα, καὶ πάλιν τὸν Μακεδόναν ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλέξανδρον
συγγενὴ τῷ περὶν, ἀναγκάσθαι ὑπὸ Ρωμαῖον καὶ τὸν σύ-
ματος αὐτὸν κρατομένον, ἀμοιβῇ ἐποίησαν. οἱ μὲν Ρω-

EMENDATIONES.

1 Κανακράτος, pro Κανακράτος, ex MSS. utroque, & emendatione Nic. Gerbelii. Κανακράτος Grav. 2 Πρηνῆ Ταρπίνιον τὸν Ρωμαῖον, pro Πρηνῆ
Ταρπίνιον τὸν Ρωμαῖον, ex MSS. omnibus. Legi etiam possit ὡς Ρωμαῖον βασιλέα. 3 Sic lego, ope MSS. omnium. Ἀλκίον deest in Im-
perio. 4 ὁσίων Εμπίος Bar. Εμπίος etiam habet Grav. * Ex Bar. & Grav. ἔκτος Τέλλιον, Ταρπίνιον habet Seld. 5 Sic restitui hunc lo-
cum, addendo conjunctionem disjunctivam. ἐγὼ δὲ ἐνδέχεται γινώσκω. Δωδεκάτη Edit. Basil. ἐγὼ δὲ ἐνδέχεται γινώσκω Δωδεκάτη Edit.
Steph. ἐγὼ δὲ ἐνδέχεται γινώσκω ἢ Δωδεκάτη Bar. ἐγὼ δὲ ἐνδέκα ἢ Δωδεκάτη γινώσκω Seld. 6 Πομπή, pro Πομπή, ex Bar. & Grav.

Εἷς τις^a παλαστής συμβαλὼν ἀλκίῳ δορὸς,
 Πόντε τε ἔ γῆς^b κείς ἀλλοτρίους^c μολῶν,
 Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσε^d),
¹⁴⁵⁰ δ Σκύλων ἀπὸ^e γῆς τὰς δορυκλήτους λαβῶν.
 Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
 Εἰς κῶμα κωφὸν, εἰς νάπας^e δυσολήπιδας
 Βάζω, κενὸν ψάλλεσθαι μάστακ^g κρότον;
^f Πίσιν λόγων γὰρ Λεψιδὺς ἐνόσφισε,
¹⁴⁵⁵ δ Ψευδηγόρεϊς φήμασιν ἐγχρίσας ἔπη,
 Καὶ θεοφάτων^h πρεσβυτέρων ἀψευδῆ φρόνιν,
 Λέκτρων σεσηθείς, ὧν^h ἐχάλασεν τυχεῖν,
 Θήσῃ δὲ ἀληθῆⁱ σὺν χακῇ δέ τις μαθὼν,
ⁱ Οὐδέν^k ὅστις μῆχος ὠφελῆν πάτρην,
¹⁴⁶⁰ τὴν^l φοιβόληπτον αἰνέσῃ χελιδόνα.
^m Τόσⁿ ἡγόρευε, ἔ παλίσυτ^o ποσὶν
 Εβαινεῖν εἰρκῆς ἐντὺς, ἐν δὲⁿ καρδίᾳ
 Σειρῶν^o ἐξέναξε λοῖσιον μέλ^o
 Κλέρε Μιμαλῶν,^p ἢ Μελαγκραίρας^q κόπης,
¹⁴⁶⁵ ἢ Νησῆς θυγατρὸς, ἢ τῆ^r Σφίκειον τέρας,

Quidam Luctator belli certamen
 conferens,
 Marisque ac terræ ad compositiones
 perductus,
 Summus amicorum celebrabitur,
 Spoliorum primitias hasta partas
 accipiens.
 Quid multa, misera, ad furda saxa,
 Vndasque non audientes, & rupes
 asperas
 Loquor, inanem ciens oris strepi-
 tum?
 Fidem enim nobis Lepsius abstul-
 lit,
 Falsis rumoribus inducens dicta,
 Et oraculorum divinatricem vera-
 cem scientiam,
 Concubitu privatus, quo cupiebat
 potiri,
 Faciet autem vera: cum damno
 tamen discens aliquis,
 Cum nullum erit remedium ju-
 vandi patriam,
 Fatidicam laudabit hirundinem.
 Tantum est locuta, cum retrograda
 pedibus
 Ascendit intra carcerem, Sire-
 nium
 In corde gemens postremum me-
 los
 Claria Mimalon, vel Melancrææ
 interpres
 Nefonis filiæ, vel aliquod Phiceum
 monstrum,

VARIANTES LECTIONES.

^a Παλαστής Seld. ^b Εἰς διαμαχίας reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Guil. Canterus. ^c Μολῶν Bar. ^d Σκύλων τ' ἀπαρχὰς Seld. ^e Δασιπλήπιδας Seld. Sed isti primæ α eadem manus superposuit. ^f Πίσιν γὰρ ὑμῶν Bar. Πίσιν γὰρ ἡμῶν al. Πίσιν γὰρ Λε-
 ψιδὺς Seld. ^g Ψευδηγόρεϊς lego cum Bar. Cantero, aliisque nonnullis; plures vero habent Ψευδηγόρεϊς. ^h Εχάλασεν Bar. aliique ἐχάλα-
 σεν Seld. ⁱ Versum hunc non agnoscit Bar. ^k Αἰ. ἔστιν. ^l Νυμφόληπτον Bar. ^m Τόσⁿ Bar. aliique. τὸ σ' al. ⁿ Καρδίᾳ al. καρδίᾳ Seld. ^o Εξέναξε MSS. uterque, & alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Seld. ἐξέναξε al. ^p Μελαγκραίρας Bar. Μελαγκραίας legendum
 esse iudicavit Meursius. ^q Κώπης Bar. ^r Νησῶν Seld. quam lectionem MSS. uterque in Scholiis habent. ^s Φίκεϊον Seld. aliique.

μαῖον, ἀποδόντες τὸν νεκρὸν οἱ δὲ Μακεδόνες, τὸ ἐκείνων
 στρατηγόν. καὶ ἔπειτα εἰσέλευσαν. Ἄλλως. Ὡς δὴ μετ' ἐκείνου ὁ
 Ταρπίνος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τὸν Ἀλεξάνδρον, ἀπὸ πρεσβύτης
 ὥρας ἕως ἑκτῆς ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρῳ λαῶν. τὸτο
 ἰδὼν ὁ Ἀλεξάνδρος, φίλον αὐτῷ αὐτὸν ἐποίησεν, ἔπειτα λείαν
 αὐτῷ πολλὰν ἐδωρήσατο, ἀπὸ τῆς δυνάμειν αὐτῆς.
 1452. Εἰς νάπας δυσολήπιδας.] νάπαι εἰσὶν αἱ παρα-
 θαλάσσιοι πέτραι, αἱ ἐν τῇ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πλητ-
 τόμεναι. Δυσολήπιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πληττόμεναι θαλασση-
 πιδες δὲ, αἱ χαταπληκτικαί.
 1454. Λεψιδὺς.] ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ
 μέλαρος τῆς λέπου.
 1456. Καὶ θεοφάτων πρεσβυτέρων.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐλπί-
 σαι.

σας Ψευδηγόρεϊς φήμας τὰς λόγους, καὶ τὴν ἀψευδῆ φρόνη-
 σιν τῶν μαντευμάτων. φήμας γὰρ ἡγεῖται ὁ Ἀπίλλων, ὅτι ἡ
 Κασάνδρα ἐκ ἑστὶ μάντις, ἀλλὰ μανομένη μάλιστα λαλεῖ.
 1457. Λέκτρων σεσηθείς.] ἐξέδην ἐν τῇ ἀρχῇ.
 1460. Τὴν φοιβόληπτον χελιδόνα.] ἐαυτὴν λέγει ἡ
 Κασάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῶνα, ἀπὸ τοῦ τὰ μέλλοντα
 προσηγορεῖν, ἢ διὰ τὸ ἡδύτητα τῶν λόγων, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῶνες
 θελητικαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτον δὲ, μαντικόν.
 1463. Σειρῶν ἐξέναξε.] θελητικὸν καὶ λιγυρὸν, ὥστε
 αἱ θρυλλόμεναι Σειρῶνες. ἐστὶ δὲ καὶ ζώφιον μικρὸν, ὁμοίον
 μελίσση, λεγόμενον σειρῶ.
 1464, 1465. Κλέρε Μιμαλῶν.] Μιμαλῶν, Βάκχη, ἢ
 πρεσβύτης, ἢ τῆς Ἀπίλλωνος τῆς μαντικῆς μιμουμένη. Κλέ, οὐ

EMENDATIONES.

* Hoc adjecti ex Seld., ad supplendam sententiam, quæ in Impressis mutila existabat. ¹ Μαντικῆς, pro μαντίας, ex Bar.

Ελικτα^a κωπίλασσα δυσφρέσως ἔπη.

Contorta loquens obscurè verba.

Εγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, Αναξ,

C æterùm ego obliquum veni,
Rex, hunc tibi

Σοὶ τόνδε μῦθον πρῆνεν Φοίβαςείας·

A nnunciatum sermonem virginis
Phœbadis :

Επεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαῖναις σέγης,

N am statuisti me custodem lapi-
deæ domus,

¹⁴⁷⁰ Καὶ πτόντα φράζειν κἀναπεμπάζει λόγον

T otosque dicere ac recensere ser-
mones

Επητύμως ἀψορρόν^b ὠτρυπας Τέχην.

E videnter reversum jussisti nun-
cium.

Δάμων δὲ Φήμας^c ἐς τὸ λῶον ἐνδραμεῖν

R esponfa verò Deus in melius
verti

Τάξειεν, ὅσπερ σῶν παρικήδε^d θρήνων,

V elit, qui tua procurat folia,

Σώζων^d παλαμὸν Βεβρύκων παγκληρίδω.

S ervans vetustam hæreditatem
Bebrycum.

VARIANTES LECTIONES.

^a Κατύλασσα Bar. ^b Αλ. ὁτρύπας. al. ὁτρύπας. ^c Εἰς Bar. ^d Αλ. παλαμὸν.

Δὲ, ὅπως, καὶ πόλις Ἀσίας, φεῖ Κολοφῶνα, ἀφ' ἧς καὶ Κλάειος ὁ Ἀπόλλων. Η' Μιλακράειας κόπης.] μελακράειους, ὁ μελαίνων καὶ ὁ δολῶν τὴν κραίραν καὶ τὴν κεφαλὴν, ἥτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τῆς λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελακράειρα δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φρέσιν, καὶ τὰς χρομαῖς. Κόπης δὲ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτεν τὰς λόγους, κόπις, κόπης· ἢ ὁ ἐμπειροῦ. Θυράπιρ ὁ Νησοῦς, ἡ Σίβυλλα. 3 Φίκειον τέρας.] ἡ Σφίγξ· ἐκείνητο ὅς ἡ Σφίγξ φέρεται τὸ ὄρεον Ὠβῶν, ὁ ἀπ' αὐτῆς Φίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει ὅς ἡ Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐκ Κλάειου, καὶ τῆς Σίβυλλης ὁπισθήμονι, καὶ τῇ Σφίγξ, ὥς φησιν Εὐειπίδης, ἀφ' ὧν τὸ συνιστάμεν λέγειν καὶ σκοπεῖν.

1467. Εγὼ ὅς λοξόν.] αἰνιγματῶδες, ὅθεν καὶ Λοξίαις ὁ Ἀπόλλων· ἢ παρὰ τὸ λοξὸν ἴαν καὶ φανῶν πέμπειν, λοξοχρήσμων γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰδῆς καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γὰρ ὅτι τὰ ἡλίω λοξῶς ὅς πορεύεται ὁ ἥλιος· ζωδιακὸν κύκλον.

Ὅπως ἀκλινῆς τῆς φρεῖς ἡ σφοδρότης,
Εξαντιπλόων σφγγεται κατὰ δέμων,

κατὰ φησιν ὁ Πισίδης. Τέχην δὲ, ὅς ἀγέλον φησι, παρὰ τὸ σέχειν. πνὲς δὲ κύειον ὄνομα σῆτο νοῦς, ἥτοι τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, * ὥς ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον.*

EMENDATIONES.

¹ Μιλακράειας, pro μελακράειας, ex Seld. & Lycophronis textu; itaque legisse Τετρεον sequentia indicant. ² Ὠβῶν Impress. 3. ἀπὸ Bar. & Grav. Ego reposui Ὠβῶν ex Seld. quæ lectio adprime huic loco convenit. ³ Σφίγξ hic, & linea sequente habet Bar. Vide Commentarios. * Ex Grav.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ

ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

A JOSEPHO SCALIGERO

JUL. CÆS. F.

*Latio donata, jam ab eodem recensita, & Centum in locis
a JOHANNÉ MEURSIO Emendata.*

ATKOPON 02

and the other, for the purpose of the Commission.

LYCOPHRONIS

CASSANDRA

IAMBICO CARMINE

Translata per

JOSEPHUM SCALIGERUM, JULII F.

Et Centum in locis à JOHANNÉ MEURSIO Emendata.

Q UÆCUMQUE poscis, ultima ex origine
Plane expedibo: sed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
Secura solvit multiplex os carminum,
Sed & tumultum murmuris multi ciens,
Superstitiosa fauce bacchata est sonum,
Tenebricosæ verba Sphingis æmulans:
Quorum memor mens quæ mihi nunc fuggerit
Adverte, Rex, putansque mente fingula,
Percurre ¹ dictionum inobservabiles
Scrutans camenas, quâ expedita femita
Ad planam ineptos ducit errores viam.
Ego at solutis carcerum repagulis,
Verborum obibo flexuosos tramites,
Primumque pulsans oppidum, ut cursor celer.
Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis supervolabat alis Pegasi,
³ Cascum maritum proximè Cernem insulam
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
¹⁰ Tranquillâque ⁴ ocris concavi ancoralia
Nautæ luebant, atque tonsilla ⁵ tenus:
Puellicidam & vermigradæ ⁶ Salaciam
Scapis ruebant è ⁷ columbariis suis
Ciconivestes populæ Phalacriæ,
¹⁵ Ultra Calydnas obstinentes palmulas,
Aplustreque passim, & explicata ⁹ suppara,
Phrenetici Septemtrionis flatibus:
At ora solvens entheis bacchatibus,
Ates ab altis pervagæ bovis jugis
³⁰ Cassandra dictis infit orsa talibus.
Heu! heu! cremata lacrymosa patria,

¹ Fatidica. ² Oraculorum, Pacuv. ³ Senem, Varr. ⁴ Petra. ⁵ Fune, Plaut. ⁶ Mare, Pacuv. ⁷ Foraminibus, quibus inferuntur remi. ⁸ Ostendentes, Fest. ⁹ Vela, Suidas.

Primum quidem feralibus Trinoctii
¹ Stlatis gigantis, ore quem quondam suo
 Confi voravit campa ² manduces canis,
³⁵ Qui vivus uftus excavator viscerum
 Intra lebetis ignis expertes focos
³ Formo capronas verticis fudit solo,
 Prolis peremtor, patriæ pestis meæ:
 Matri secundæ qui volanti cuspide
⁴⁰ Deterfit uber, inque Circi pulvere
 Quinquertionis membra patris sustulit,
 Saturnium ad cacumen, ubi terra fati
 Formido equorum cespes Ischeni tumet:
 Salfas ⁴ Triquetri qui latebras æquoris
⁴⁵ Torve obfidentem semifeminam canem
⁵ Stinxit, rapinis imminentem piscium,
⁶ Gumiam boum lænam, adustis quam pater
 Membris, lucernis corporavit igneis,
⁷ Mortam haud paventem, sedis inferæ deam:
⁵⁰ Quem cautè inermi fraude quondam mortuus
 Exstinxit, olim jam Quietali agnitum.
 Heu! tene rursus, ten' crematam contuor
 Vetusti ab armis Æaci, atque Tantali
 Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
⁵⁵ Pulli igne ⁸ subverbusti ad impiam dapem,
 Telis bubulci Teutari volucris?
 Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
 Legans ⁹ parectatum minantem patriæ,
 Producet, efferata patriis probris,
⁶⁰ Dirisque nuptiis peregrini tori: at
 Salubrium cata unguinum incurabile
 Vulnus mariti conspicata pristini,
 Giganticinis interemti spiculis
 Ab hoste, obibit morte communi diem,
⁶⁵ Falis ab altis ad cadaver faucium
 Corpus ruina cernuum in præceps ruens:
 Et tunc recentis iccta amore mortui,
 Jam palpitanti spiritum efflabit viro.
 Duplex tuum, triplexque bellum conqueror
⁷⁰ Ad arma rursus, & rapinas ædium,
 Tuique te ignem contueri incendii.
 Heu patria! & vos busta nati Atlantidis
 Audacter urinantis olim, cum cute

¹ Navibus, *Fest.* ² *Festus.* ³ Calido, *Fest.* ⁴ Siculi. ⁵ *Pro* Exstinxit, *antiqué.* ⁶ Voratricem. ⁷ Par-
 cam. ⁸ Veribus usti, *Plaut.* ⁹ Ephebum.

- Suta revinctus corpus, utre scorteo,
⁷⁵ Et solus, ut aper quadrupes Hercynius,
 Rhithymniates navit ut larus fretum,
 Zerinthi hiatum virginis Canariæ
 Linquens, Deûmque tecta Lucumonum Saum:
 Cum corruebat omnem humum Diespitris
⁸⁰ Rapax aqualis nimbus, & putres solo
 Falæ fatifcentes lababant, at genus
 Hominum natabat ultimo periculo.
 At fagum, & alnum fructum, & uvam musteam
 Orcæque tum Delphines, atque masculûm
⁸⁵ Phocæ esitabant in toris mortalium.
 Adest, adest fax involuta incendio
 Prædam in columbæ morte mulctandæ canis,
 Vultur palustris quam edidit fatu suo
 Testæ rotundæ convolutam fornice.
⁹⁰ At hospitalis infera unda remigem
 Te ' muricidam, nec bucerdam in patriis
 Caulis prementem scrupis adhuc manet,
 Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
 Sed pro mapalibus tu Afelli mattias,
⁹⁵ Et Lan adibis: pro boum præsepibus,
 Ovilibusque, proque rustico pedo
 Vehet faselus te, & Phereclii pedes
 Festras gemellas, inque Gythii juga,
 Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
¹⁰⁰ Pinus tenaces lubrici dentes freti,
 Classẽ expedibis noviratem à jactatibus,
 Et tu virosæ prædo junicis lupo
 Orbæ duarum jam columbarum pari,
 Cassis peregrinæ in secundam indaginem
¹⁰⁵ Ultro incidentis aucupis pennæ dolo,
 Dapem ambidentum nuper in crepidine
 Bacchis cremantis, atque divæ Albunæ,
 Curres super Scandeam, & arces Ægili,
 Venator acer præda opima ganniens:
¹¹⁰ Explensque amores in Draconis insula
 Actæ, biformis editi terra imperi,
 Vanam secundò non videbis ² Murtiam,
 Ulnarum inanem farcinam, eque somniis
 Vacua torum nocturnus explorans manu.
¹¹⁵ Nam te Phlegrææ jam maritus conjugis

¹ Ignavum, *Plaut.* ² Venerem.

Triftis Torones, abdicator rifuum
 Et lacrumarum, namque nescit, & caret
 Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
 Fecundi opimatam ¹ Melonis fluctibus
¹²⁰ Humum penetrans, non trabe stlataria,
 Inhospitale sed iter, ut cubilia
 Terræ in profundos talpa pertundens specus,
 Quærens recessus in cavernis æquorum,
 Cavenſque natos perduelles hospitum,
¹²⁵ Et audiendas supplicans patri preces,
 Redux ut iret patriam, unde pervagus
 Matrem gigantum adiverat Palleniam:
 Tete ille Guneus, quæſtor urnæ vindicis,
 Sagacis arbiterque Solis filiæ
¹³⁰ His nuptiis privabit incilans probris,
 Pellens ab omni jure ² proſedæ lupæ.
 Qui nec Lyci ſepulcra, nec Chimærei
 Oraculorum voce venerantes timens,
 Nec illecebras Anthei, nec hospitum
¹³⁵ Dapum ſodalem, filium Conſi, ſalem,
 Deûm tulifti tranſilire ſagmina,
 Menſamque calcans, juſ ſupinans, & bonum,
 Fetæ modum ſecutus urſæ incicorem.
 Ergo ſtupentes fruſtrâ tundes nervias,
¹⁴⁰ Egentia & jejuna fundens carmina:
 Sed flens adibis patriam incenſam prius,
 Exſanguæ ſpectrum bajulans ulnis tuis.
 Jam quinque nuptæ Thyados Pleuronix,
 Satae ³ cataces namque Carmentæ mari
¹⁴⁵ Jam panuclis nevere trinis, conjuges
 Thalaffiones quinque celebrare illius:
 Duos quidem videre prædones lupos,
 Catè intuentes præpetes immuſſulos:
 Plyni, & Libyſſæ, Caricique gurgitis
 E ſtirpe cretum ſemicreta barbarum,
¹⁵⁰ Et vere Epeum, nec quidem Argivum ſatu,
 Cuiuſque avum quondam in molaribus ſuis
 Hercynna Educa, quæ gerit ⁴ ſecelpitam,
 Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
 Humeri vorax epulata cartilaginem:
¹⁵⁵ Quem dudum adultum virbium, & cupidines
 Graves caventem navium promi dei
 Miſit Terentus in Letrinæ jugera

1 Nili, Feſt. 2 Meretricis, Plaut. 3 Claudæ, Feſt. 4 Gladium, Feſt.

¹ Ocrin paratum præterire Molpidis
 Lustrale cæsi corpus imbrico Jovi,
¹⁶⁰ Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
 Justis nefandis, quæ Camilli filius
 Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
 Cognomini sepultus est Salacia,
² Suafam suis labem insipans natalibus,
¹⁶⁵ Suræ ³ petillæ Pphyllan aurigans equam,
⁴ Picatæ & Harpinnam parem ungula Strigi.
 Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
 Circanei ⁵ acceptoris: ille è fratribus
 Pugnæ secundum acerrimæ palmarium
¹⁷⁰ Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
 Quintum anxiiis in somniis exercitum
 Jactabit atro imaginis ludibrio,
 Sponsum futurum ⁶ Angitiæ Cytaicæ
 Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans,
¹⁷⁵ Vertens in hominum membra formicas breves,
 Pelagicum Typhona produxit pater,
 Septem è puellis torridis ⁷ forma lice
 Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
 Reciprocam ille sed remanabit viam,
¹⁸⁰ Vespas suis è pumicetis exciens,
 Quasi puer vapore suffiens domum:
 Et cæteri Burri Duellinominis
 Flabris juvencam ⁸ atabulis cædent popæ,
 Matrem draconis ⁹ incientem Scyrii:
¹⁸⁵ Quam sæpe conjux Salmydesium salum
 Intra requirens, immolatricem hospitum,
 Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
 Celti liquentes ad paludes gurgitis,
 Amore sponsæ, cerva quam volucripes
¹⁹⁰ Jugulum propinans eximet fecespitæ.
 Spaciosus intra littus appellabitur
 Solus mariti cursus in crepidine
 Sortem gementis, atque classem coelibem,
 Et non videndo membra mutatam modo
¹⁹⁵ ¹⁰ Cascam cruentum vas prope & libamina,
 Orcique flammam exuberantem funditus
 Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
 Cadavera elixans coquinatu improbo.
 Et ille obibit ejulans campum Scythen,

¹ Petram. ² Ineluibilem. ³ Albæ, *Fest.* ⁴ Aduncæ, *Fest.* ⁵ Accipitris. ⁶ Medææ. ⁷ Calido cinere.
⁸ Ventosis. ⁹ Gravidam. ¹⁰ Anum, *Varr.*

Tristis Torones, abdicator risuum
 Et lacrumarum, namque nescit, & caret
 Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
 Fecundi opimatam ¹ Melonis fluctibus
¹²⁰ Humum penetrans, non trabe flataria,
 Inhospitale sed iter, ut cubilia
 Terræ in profundos talpa pertundens specus,
 Quærens recessus in cavernis æquorum,
 Cavenſque natos perduelles hospitum,
¹²⁵ Et audiendas supplicans patri preces,
 Redux ut iret patriam, unde pervagus
 Matrem gigantum adiverat Palleniam:
 Tete ille Guneus, quæstor urnæ vindicis,
 Sagacis arbiterque Solis filiæ
¹³⁰ His nuptiis privabit incilans probris,
 Pellens ab omni jure ² profedæ lupæ.
 Qui nec Lyci sepulcra, nec Chimærei
 Oraculorum voce venerantes timens,
 Nec illecebras Anthei, nec hospitum
¹³⁵ Dapum fodalem, filium Conſi, ſalem,
 Deûm tulisti tranſilire ſagmina,
 Menſamque calcans, juſ ſupinans, & bonum,
 Fetæ modum ſecutus urſæ incicorem.
 Ergo ſtupentes fruſtrâ tundes nervias,
¹⁴⁰ Egentia & jejuna fundens carmina:
 Sed flens adibis patriam incenſam prius,
 Exſanguie ſpectrum bajulans ulnis tuis.
 Jam quinque nuptæ Thyados Pleuronix,
 Satae ³ cataces namque Carmentæ mari
¹⁴⁵ Jam panuclis nevere trinis, conjuges
 Thalaffiones quinque celebrare illius:
 Duos quidem videre prædones lupos,
 Catè intuentes præpetes immuſſulos:
 Plyni, & Libyſſæ, Caricique gurgitis
 E ſtirpe cretum ſemicreta barbarum,
¹⁵⁰ Et vere Epeum, nec quidem Argivum ſatu,
 Cuiuſque avum quondam in molaribus ſuis
 Hercynna Educa, quæ gerit ⁴ ſeceſpitam,
 Fartim minutal frendicans, tumulto indidit,
 Humeri vorax epulata cartilaginem:
¹⁵⁵ Quem dudum adultum virbium, & cupidines
 Graves caventem navium promi dei
 Miſit Terentus in Letrinæ jugera

1 Nili, *Fest.* 2 Meretricis, *Plaut.* 3 Claudæ, *Fest.* 4 Gladium, *Fest.*

- ¹ Ocrin paratum præterire Molpidis
 Lustrale cæsi corpus imbrico Jovi,
¹⁶⁰ Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
 Justis nefandis, quæ Camilli filius
 Paravit: ille, poculo exhausto ultimo,
 Cognomini sepultus est Salacia,
² Suasam suis labem insipans natalibus,
¹⁶⁵ Suræ ³ petillæ Pphyllan aurigans equam,
⁴ Picatæ & Harpinnam parem ungula Strigi.
 Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
 Circanei ⁵ acceptoris: ille è fratribus
 Pugnae secundum acerrimæ palmarium
¹⁷⁰ Tulisse tunc canetur, atque in stragulis
 Quintum anxiis in somniis exercitum
 Jactabit atro imaginis ludibrio,
 Sponsum futurum ⁶ Angitiæ Cytaicæ
 Ardentis hospitem; quem ab Oenona exulans,
¹⁷⁵ Vertens in hominum membra formicas breves,
 Pelasgicum Typhona produxit pater,
 Septem è puellis torridis ⁷ forma lice
 Superstitem unum vindicatum ex ignibus.
 Reciprocam ille sed remanabit viam,
¹⁸⁰ Vespas suis è pumicetis exciens,
 Quasi puer vapore suffiens domum:
 Et cæteri Burri Duellinominis
 Flabris juvencam ⁸ atabulis cædent popæ,
 Matrem draconis ⁹ incientem Scyrii:
¹⁸⁵ Quam sæpe conjux Salmydesium salum
 Intra requirens, immolatricem hospitum,
 Spumifragam insulam obsidebit Candidam,
 Celti liquentes ad paludes gurgitis,
 Amore sponsæ, cerva quam volucripes
¹⁹⁰ Jugulum propinans eximet secespitæ.
 Spaciosus intra littus appellabitur
 Solus mariti cursus in crepidine
 Sortem gementis, atque classẽm cœlibem,
 Et non videndo membra mutatam modo
¹⁹⁵ ¹⁰ Cascam cruentum vas prope & libamina,
 Orcique flammam exuberantem funditus
 Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
 Cadavera elixans coquinatu improbo.
 Et ille obibit ejulans campum Scythen,

¹ Petram. ² Ineluibilem. ³ Albæ, *Fest.* ⁴ Aduncæ, *Fest.* ⁵ Accipitris. ⁶ Medææ. ⁷ Calido cinere.
⁸ Ventosis. ⁹ Gravidam. ¹⁰ Anum, *Varr.*

- ²⁰⁰ Procans amoris quinque ¹ circites torum:
 Illi ante acerras auguris Saturnii
 Deglutientis cum parente filios
 Secunda jurantes fidusta sagmina,
 Tonfarum amicient remiges ² stropis manus,
²⁰⁵ Bacchumque sospitem, & prioris vindicem
 Luctus canentes, cui in obscuris cavis
 Delphorum operta ad antra Lucrini dei
 Abstrusa liba Tauriformi offeret
 Classis tremendæ milleprætor navium.
²¹⁰ Cui gratiam sacri novam ³ redandruans
 Nefrondinosus Esquilinus Lucius,
 Leoni adempto prandio, implicans rubis,
 Segetem vetabit eruisse funditus
 Vasto molari, ⁴ mattisque querqueris.
²¹⁵ Cerno sequacem jam ⁵ napuram luctuum
 Mari trahentem, & conferentem patriæ
 Minas feroces, & malorum incendia.
 Atque utinam in Issa te Camillus insula
 Non procreasset hostium nostrum ducem,
²²⁰ Quartum satum ex Atlante ⁶ destina covi,
 Tuis parantem damna cognatis Prylin,
 Sagax aruspex, vere ad omnia optima:
 Paterque iussis Æfæci fanatici
 Non improbasset signa noctis ⁷ arcula,
²²⁵ Celasset uno sed duos pro patria
 Fato, perurens membra Lemnio rogo.
 Non tot malorum nunc procella furgeret.
 Portumnus en! cernet ⁸ nefrendum carnifex
 Fervere mergis spartisirpeis anum,
²³⁰ Glauci Terenti conjugem Titaniam.
 Jam duo necantur cum parente pignera,
 Humeros molari coclaca fracto ducis;
 Quæ fabulonis apparata fugerant
 Vanis loquelis alvei discrimina,
²³⁵ Cui cuncta credens ille tortor liberum,
 Mergorum alumnus, pisculentæ compedis
 Præda, ostreis valgisque naritis comes,
 Fetus gemellos clusit uno ⁹ ploxeno.
 Cumque his miser non matris advertens Deæ
²⁴⁰ Præcepta Mnamon, sed veterno oblivius,
¹⁰ Suppus recumbet, pectus ense faucius,

¹ Annos. ² Funibus. ³ Referens, *Fest.* ⁴ Malis asperis, *Fest.* ⁵ Funem, *Fest.* ⁶ Columna cœli, *Varr.* ⁷ Infausta, *Fest.* ⁸ Pucrorum, *Fest.* ⁹ Capla, *Catull.* ¹⁰ Supinus, *Lucil.*

Nunc, nunc gemit Myrina, nunc præsentiunt
 Hinnitum equorum littorales margines,
 Ubi Pelasgum lubricæ saltum ¹ pedæ
²⁴⁵ Librans crepidine ultima fremens lupo,
 Fontis creabit è faburra gurgitem,
 Olim recludens ociosa flumina.
 Jam culta vastat arva Mars Salisubfusus,
 Reciproco cruenta signa murice
²⁵⁰ Edens: palam omnis vasta nunc tellus jacet,
 Horretque crebris ut feges novalium
² Sicilicibus corusca: luctuum mihi
 Pinnis imago aures ab altis perfonat,
 Covi ferescens omne pervolgans ³ fretum,
²⁵⁵ A feminarum voce, scissis vestibibus,
 Luctus sequaces mutuo capientium.
 Sed illud, illud te, ô cor infelix, malum,
 Illud laceffet omnibus crudelius,
 Ubi fremiscens ⁴ celibari cæsius
²⁶⁰ Versam rapax fanqualis inscribens humum,
 Urvoque lirans orbitam anfractu viæ,
 Bubulcus imporcitor ampli jugeri
 Horrendum acutus ore clangorem ciens,
 Fratrum tuorum filium carissimum
²⁶⁵ Ptoi parentis ex humo fufum auferens
 Artus cruentans ungue & immani gena,
⁵ Tifata patria tabo, & arva polluet;
 Et libripens trionis occisi stipem
 Ferens ⁶ aginæ examinatam lancibus,
²⁷⁰ Et rursus æquipondium redhostiens
⁷ Rodi micantis in statera auraria,
 Bacchi jacebit funeratus amphora,
 Fletusque Nymphis inquilinis Bephyri,
 Superque Pimpleam petræ Libethriæ,
²⁷⁵ Cadaverum propola, qui fatum tremens,
 Effeminatam corpori pallam induet,
 Infilia tractans, flaminumque insubulos:
 Tanget supremus ⁸ vinciam hostilem pede,
 Te, Frater, unum vel pavens in somniis.
²⁸⁰ Qualem heu! rues, Fortuna, luctantem domus
 Patriæ caducæ subtrahens tibicinem.
 Non absque lacrymis, atque lessò riferit
 Impunè latro Dorienfum exercitus,

¹ Vestigii, *Fest.* ² Hastarum spiculis, *Enn.* ³ Solum. ⁴ Hasta, *Fest.* ⁵ Illiceta, *Fest.* ⁶ In qua se
 vertit trutina, *Fest.* ⁷ Massæ. ⁸ Terram, *Fest.*

Vitulans ovanter morte confecti viri :

²⁸⁵ Sed circa puppes ultimo aucto spiritus
Excurso, amaris ignibus cremabitur,
Jovem Fugalem plurima incalans prece
Amara fata concremato avertere.

Nec agger, aut navale propugnaculum,
²⁹⁰ Nec crebrifurus pluteus atque scanfilis,
Non juverit lorica, non pinnarum opus,
Sed fumo ut ²axe conglobatae apiculæ,
Vaporis aura, torriumque verbere,
E puppe, rostrisque, atque rostrorum foris

²⁹⁵ Crebri petauristæ è sedilibus suis
Saltu peregrinam cruentabunt humum.
³ Procosque multos Græciæ palmarium
Hasta ferentes, inclutós profapia,
Tuæ feroces morte maetabunt manus
³⁰⁰ Tabo cruentæ, amore belli asperrimæ.
Sed ipsa luctum non minorem perferam,
Tuo per omne mœsta tempus funere.
Nam dira mî, illa dira luceſcet dies,
Gravissimusque luctuum, anni quo fenes

³⁰⁵ ⁴ Circum rotantes noctilucae viderint.

Heu ! heu ! gemendus & mihi flos est tuus,
O pulle, dulcis heu ! parentum sarcina,
Amore sævum qui draconem faucians
Et illice igni, fauciumque compede
³¹⁰ Grata coercens tempus ingratum breve,
A faucio non ipse faucius tamen,
Truncatus aram tu cruentabis patris.

Heu me misellam, & par benignum virginum,
Tuumque bruta conqueror fatum canis !

³¹⁵ Quarum sororem terra nutrix alteram
Hiulca devorabit infero specu
Adulta proximè intuentem incommoda,
Qua late avitus lucus, & bustum lupæ
Jacet sepultæ adulteræ cum filio,
³²⁰ Priusquam opem mulgeret infans lacteam,
Et obstetricis rore corpus tingeret.
Sed cruda te ad sponsalia & connubii
Sacra admovebit durus Iphidis leo,
Atræ parentis æmulatus februa.

³²⁵ Namque in capacis ventre maetans naviae

1 Spacio. 2 Confertim, Feſt. 3 Proceres. 4 Circulum.

Bovem infulatam draco ¹cupencus impius,
Jugulæ tripatris cædet hanc ²clunâculo,
Piora confedusta dans hirpis sacra.

At mancupatam te in supino littore
³³⁰Thracum lapitam funditorum jactibus
Conviciosus percitorum injuriis
Abfcondet imber faxeus manualium,
Pulla hirriente membra mutatam cane.

Ast ad bidental Anxuri domestici

³³⁵Ornabit albis ³antiis crepidinem
Sororis olim lutea calautica
Redemtus, uſtam cum rediret patriam,
Vetus tenebris nomen obruens ſuum:
Ubi rupex hirtipilus ignes indices
³⁴⁰Terræ parentis indicator perfidus
Lucens, caballum gente prægnantem hoſtica
Pertundet, altas ventris impages trahens:
Et Sifyphææ volpis aſtutus cato
Lucebit ardens triſte lucubrum nepos
³⁴⁵Leucophryn atra nocte navigantibus,
Infanticidæ & inſulas duas boæ.

Aſt ipſa abhorrens pronubas tædas ego

In ædis atræ ſcrupeis conclavibus
Teſto carentis, & lacunari domus
³⁵⁰Tenebricoſo membra mergens carcere,
Ptoumque Semonemque Vortumnum Deum
Fugans amore captum ab innupto toro,
Tamquam potis ⁴ſignata perpetim fore
Summæ ad ſenectæ tempus, innubæ æmulo

³⁵⁵Ritu Minervæ Carneæ Feretriæ,
Ad volturis columba tunc raptim torum
Exſanguis ales ungue picato trahar,
Clangore multo Acredulam Budetiam
Calans rapinæ nuptialis vindicem:

³⁶⁰Aſt illa ſignis aſpero palatio
Pupas coruſcans cœlitus minabitur,
Laſſa ex ⁵ſalanto patrii ſolo Jovis,
Avo imperanti nobilis poſſeſſio.
Unius ob noxam orba mille liberûm
³⁶⁵Tumulos inanes conqueretur Græcia
Non in ſepulcris, ſed maris fundo ſitos,
Rogi ſupremum non tegentes pulverem
Urnis latentem, ut juſta denicalia:

¹ Mactator. ² Cultro, Feſt. ³ Capillis, Feſt. ⁴ Virgo, antiqué. ⁵ Cœlo, Hetruſcè, Feſt.

Sed triste nomen, atque cespitum notas
³⁷⁰ Parentum amicis irrigatas fletibus,
 Et liberorum lacrumis, & conjugum.
 Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
 Petræque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
 Et saxa Dirphossi omnia, & Diacriûm
³⁷⁵ Specus hiantes, atque Phorcynis juga,
 Quot fluctuantum nenias cadaverum
 Cum dissipatis audietis puppibus?
 Quantum tumultum murmurum infrænabili
 Reciprocantem vorticum spumas salo?
³⁸⁰ Quot deinde thunnos faucii compagibus
 Ad saxa fractis verticis, quos cœlitus
 Noctu rubentes ¹ manubiæ ² obstitos prement,
 Ubi flore jam vertiginosis Liberi
 Lucebit indicem tenebrarum facem
³⁸⁵ Ultor, nocenti pervigil curæ studens?
 At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
 Per saxa iniqua velitem fluctus feret
 Actum procellis inter ³ aras duplices:
 Gyrisque ficcans in petris alas mari
³⁹⁰ Multo madentes, alterum mare hauriet
 Perpeffus ictus à tridente fuscina,
 Qua ultor illum vulnerans operarius,
 Cum orcis adiget habere communem fugam,
 Vano cucullum blattientem ⁴ pipulo.
³⁹⁵ At luridum cadaver expulsum foras
 Delphini aprica concoquet Canicula,
 Passumque in algis, inque musco putridum
 Miserata condet una Nesææ foror,
 Opitula ⁵ abadir maximi Cynæthei.
⁴⁰⁰ Bustumque proximum coturnici aliti
 Tremens, cavebit murmur Ægæi sali.
 Tunc ille Castniam & Melinæam Deam
 Proscindet audax ⁶ Uragi in palatio,
 Quæ laciет illum rete inextricabili,
⁴⁰⁵ Furore, nec furore, verum Erinnyum
 Tendens amaram compedem fatitraham.
 Omnisque mœstum Græcia ejulabitur,
 Quamcumque Aræthus intus, atque inhospitæ
 Fauces coercent Dotii Libethriæ,
⁴¹⁰ Quibus meæ vel ad paludis inferæ

¹ Fulmina. ² De cœlo tactos, *Fest.* ³ Saxa, *Virg.* ⁴ Convicio. ⁵ Lapidis, *Priſc.* ⁶ Plutonis
 Ripam

Ripam diu sunt lacrumandæ nuptiæ.
 Nam plurimarum ventre funerabitur
 Serratidentum fauce camparum abditum
 Examen ingens, hospitesque in hospite
 415 Terra subibunt busta cognatis procul.

Nam ripa quendam Strymonis Bifaltia
 Abfinthiorum proxima atque Bistonum,
 Vesticipis altorem optimum, Edonos propè,
 Teget prius, Tymphresta quàm cernat juga,
 420 Suo parenti plurimum invisum omnium,
 Qui fecit illum cæcilium, oculos forans,
 Cubile spurium quando inivit pellicis

Tres Cercaphi spelunca casnares teget
 425 Olim sepulcro non ab Alenta procul:
 Molossi olorem præscium Infinui Cubi,
 Scrofæ inscientis nescientem delicos,
 Cum caprifici lite compellans cata
 Vatem æmulum, ipse falsus ex oraculo
 430 Somnum¹ Teniris præstitutum dormiet:
 Quartumque magni liberorum Dijovis
 Fratrem dolosi Æthonis in fictis notis:
 Et tertium ligone Thebarum falas
 Aheneo demolientis filium,

435 Quem Strebulus olim Confus agili discidit
 Pilumnus, ora dissipans² fudaculo,
 Quando creatæ Nocte germanos patris
 Ad unum amorem mutuæ armarunt necis.

Duo at scatentis ad fluenta Pyrami
 440 Deræni ovantes vertagi icti mutua
 Depræliabunt cæde barritum ultimum
 Subtele in ipso virginis Pamphylæ.
 Altusque rumo fulcus in meditullio
 Stabit Megarfus cespitem nitentium,
 445 Ut ne in profundis inferûm fedilibus
 Imbuta cernant busta cædibus sua.

At quinque dehinc Ceraftiam in Vespariam
 Et bitientes Satrachum, & Silvani humum,
³ Justà manebunt Murtiam Zerinthiam.

450 Unus parentis exulans conviciis
 Cychrei cavernis, Bocarique flumine,
 Meus sobrinus, ut peremptor patrii
 Pulli, nothum propagmen, & labes domus,

¹ Parcis, ² Flagello, *Fest.* ³ Pro juxtà, *antiquè.*

- Rabiem vomentis bellicosam ovilibus,
 Ravi leonis quem pilis horrens cutis
⁴⁵⁵ 'Runis tegebat æneis impervium,
 Obnoxiam unam possidentem semitam
 Ad fata, quam vagina celabat Scythæ,
 Cum durus adolens sacra Comyro leo
 Suo parenti fatus est claras preces,
⁴⁶⁰ Immussuli ulnis subrumum gestans suis.
 Nec ipse credat hoc parens, quòd Lemnium
 Fulmen duelli, nescius turpis fugæ,
 Trio efferatus hospitum infensissimi
 Trajecit ile munere, urinans ferum
⁴⁶⁵ Saltum tepentis ensis ad promptam necem :
 Fratremque Trambeli ille patria exigit,
 Cognata patris quem parit nixu suo,
 Donata præda dirutori mœnium ;
 Quam pro frequenti civium comitio
⁴⁷⁰ Ferale glauco prandium suasit cani
 Misisse linguax virginum trium pater
 Omnem marino terram inundanti luto,
 Si quando fluctus exspuisset faucibus
 Sorbens procellis omne decumanis solum ;
⁴⁷⁵ Nepam sed ille fauce pro pupâ vorans,
 Partus maligni questus est onus grave.
 Venator adiens at secundus insulam
 Ut expeditè consulat malis suis,
 Indigena focius epulo liberis ¹ Viræ,
⁴⁸⁰ Priscis Lupercis atque Nyctimi coquis
 Lunam ante natis, filiam glandis dapem
 Torrere fuetis in calentibus focis,
 Eviscerabit, & medullitus trahet
 Ligone glebas, omne vestigans specum.
⁴⁸⁵ Cujus necavit bronchus Oetæus patrem,
 Ad verticillas ilis artus lancinans :
 Adagionem hunc sensit accepto malo,
 Quod plurima inter poculum & labrum solet
 Vertisse fatum res agens mortalium :
⁴⁹⁰ Et tabe manans ora spumentis, occidens
 Solocifetus imminentem ulciscitur,
 Salii coercens ³ incito statu volam.
 At tertius tollentis ex cava petra
 Natus ⁴neronis arma, cujus in torum

¹ Telis, *Enn.* ² Hamadryadis nymphæ. ³ Imnoto. ⁴ Robusti.

- ⁴⁹⁵ Idæa junix sponte conscendet sua,
 Quæ viva Averni obibit umbras, questubus
 Et lacrumis confecta Muniti parens,
 Quem torta Crestonæ anguis in venatibus
 Necabit, acrem cuspidem infligens pedæ,
⁵⁰⁰ Ubi parentis collocabit in manus
 Captiva patris avia furtivo fatum
 Amore pullum, cui jugum solæ hosticum
 Jecere servitutis Actæi lupi
 Hostimen, atque Bacchæ ademtæ gratiam,
⁵⁰⁵ Quorum rotundæ testulæ cæsus tholus,
 Munimen ictus hostici, caput teget:
 Intacta vermiculata claxendix domos
 Servabit alias, incolis stupenda res:
 Quod templa ad alta siderumque subices
⁵¹⁰ Ducet duos Laperfios medioxumos;
 Quos numquam in orbem Juppiter sospes meum
 Duxis biprædem liberaturos subim:
 Nec vel celoces instruentes classium,
 E puppe summa nudipes vestigium
⁵¹⁵ Hostes vetusto Bebrycum infigant solo:
 Neque hos leones anteuntes viribus,
 Duri duello, quosque Mavors armiger,
 Quos Nerienes, Capta quos amat Dea
 Boum Juga, & Curitis Homolois Dea,
⁵²⁰ Hæc, quæ cluentes arte fabrica duo,
 Querquetulanus, Confus & Cromnæ imperans,
 Struxere quondam pejeranti principi,
 Crudis diem unum vix lupis suffecerint
 Vim fulminantis impetus depellere,
⁵²⁵ Quamvis in arcibus Canastræum gravem
 Giganta, constans hostium repagulum,
 Habentia, atque certa primùm verbera
 Vibrare promptum lancinatori gregis
 Et cujus iras primus accendat graves
⁵³⁰ ² Acceptor acer, lubricum saltum cirans
 Flos ipse Graiûm, cui Dolongorum elegans
 Olim sepulcrum ripa defuncto parat
 Rumona, cornu prominens peninsulæ.
 Accedet insperatus, accedet tamen
⁵³⁵ Nobis amicus sospes unus, Drymnius
 Deus Promantheus Æthiops Gyrapsius,
 Qui bitientem quando Mutunum atriis

¹ Pro nubibus, *Enn.* ² Accipiter, *antiqué.*

Nocentem amaræ pestis admittent reum,
 Et quos acerba, quosque rerum asperrima
 540 Manent, dape atque in inferio libamine
 Maſtare conabuntur immitem Crepum.
 Gravem tumultum ponet in convivio.
 Primumque amara voce ſeſe mordicus
 Frendent, frementes improbis gannitibus;
 545 Tandemque cernent patruelles prælio,
 Ut conſobrinis nuptiarum averterent
 Puſis rapinas, furta patruelium,
 Sponſaliorum propter immunem vicem.
 At tela certè multa Cnecei alveus
 550 Vibrata niſu vulturum intuebitur,
 Res mira Pheræis, & auditu aſpera.
 Hic namque corno ſtipitem pullæ cavum
 Fagi retundens, opprimit duûm alterum,
 Tauro leonem conferentem prælium:
 555 Alter ſibynna diſſipans tauri latus,
 Affliget hunc ſolo: hunc ſecundo verbere
 Reciprocabit ut conſcans¹ arvigus,
 Cippum caducum buſti Amyclæi ruens.
 Simulque ferrum, fulgurumque vortices
 560 Fortes² patales³ hoſtient, quorum unius
 Non vel Sciaſtes Orchieus Telphufius
 Manum improbarit, quando cornu tenderet.
 Summanus hos Dis, hoſque cœli fornices
 Grata dierum ſemper excipient vice,
 565 Fratres amicos, compotes vitæ & necis.
 Illorum at arma ſopiet nobis Deus,
 Parvum levamen in malis hoc largiens:
 Multorum & ingens agmen excubit manu,
 Quos Rhœæ alumnus non tenebit, ſpiritus
 570 Mulcens, novenum tempus in magna infula
 Manere nexos imperans oraculis,
 Tres multa cunctis virgines⁴ alebria
 Præbere mandans, qui cacumen Cynthium
 Errore pervagantur Inopum propè
 575 Ægyptias⁵ Melonis electantem aquas:
 Progerminator quas petulcus erudit
 Adorearum ritè pilumnas opum,
 Vinumque facere, vel nitores unguinum,
 Neptes Zarecis vinitorculas aves:

1 Aries. 2 Tauros, *Plaut.* 3 Ferient. 4 Alimenta. 5 Nili, *Fest.*

- 580 Quæ sæpe solabuntur hospitem canum
 Famem furentem exercitus, cum venerint
 Sithonis uda ad filiæ cubilia.
 Atque ænearum panuclarum flamine
 Olim librarunt ista virgines anus.
 585 Cephasque, tum Praxander, ullis navibus
 Non imperantes, plebis obscurum genus,
 Et quinque quarti post petent terram Deæ
 Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
 Ductans Therapnis, alter autem ab Oleno
 590 Dymeque Buræi imperator agminis.
 At Argyrippam, Dauniorum hæredium,
 Ad Aufoniten excitabit Phylamum,
 Aves fodales membra plumantes videns
 595 Fatis amaris, qui natatum aquatilem
 Degent in alto, more piscantum, mari,
 Similes figura cæcis oloribus:
 Rostriſque ſpumas aucupantes piſcium,
 Ducis tenebunt inſulam cognominem,
 600 Theatriformis inque clitellis jugi
 Vicos ſecantes, perque diſtinctas vias
 Junctis tabernis, quo prius Zethus modo:
 Simulque paſtus, & ſimul cubilia
 Noctu rebitent, gentis omnem barbaræ
 605 Coetum cavaſtes, inque Græcorum peplis
 Cognati amantes ocium cicur ſinus:
 Manuque ab¹ inſipiente pulſtem prandii
 Offam polentæ blandum adulantes edent,
 Vitæ prioris non adhuc oblivii.
 610 Verum Liburnæ vulnus erroris vagi
 Erit minaciumque cauſa luctuum,
 Procax viroſa cum catulliet lupa
 3 Afilo amoris, & bidental Nortia
 Defendet ipſum, victimam novi ſacri.
 615 Colofficusque in Auſonum pomœriis
 Stans, fabra ſiſtet membra faxeo ſuper
 Campſoris Architectonis ſtatumine,
 Saxis, ſaburra navis, educſtis foras:
 Arbitrioque fratris Alæni obrutus,
 620 Veras preces precabitur novalibus,
 Sejæ nec⁴ agnas umquam adoreaſ dare,
 Aquis opimante arva ſubſtillis Jove,
 Ni fortè quidam Ætolus urgens ſtirpituſ

1 Poſſeſſionem. 2 Ingerente, Feſt. 3 Oeſtro, Virg. 4 Spicas, Feſt.

Proscindat arva, fulcum arans trionibus :
⁶²⁵ Cippisque late cinget immotis humum,
 Quos gloriatur nemo vi mortalium
 Statu movere posse ; nam cita fuga
 Ipsi reciprocā redibunt semitam,
 Gradu prementes, nec gradu littus sali.
⁶³⁰ Deusque multis indiges vocabitur,
 Quicumque brutum littus Ionis tenent,
 Cæso dracone noxio Phæacibus.
 Gymnasiisque retrogradi circumfluis
 Renonivestes applicantes, indignum
⁶³⁵ Victum juvabunt invicem orbi vestibus,
 Fundis bicaudis membra defensi tribus :
 Ubi rudimen verberantis eminus
 Artis pueros mater impransos docet ;
 Nam nemo panem dentibus frendet prius,
⁶⁴⁰ Quàm capfit illum pendulum certo ¹ lapi,
 Super tigillo destinati ictus notam.
 Iniqua scrupis & recedent littora
 Hispana, Tartessi fretum tangentia
 Arnæ vetus propago, Temmicum duces,
⁶⁴⁵ Grajam expetentes, & Leontarnes juga,
 Solumque, tum Tengyram, Onchesti solum
 Fluenta Thermodontis, Hypfarnique aquas.
 In Syrtin alios, & Libyftica æquora,
 Et brevia, & infernalis æquoris vada,
⁶⁵⁰ Et semipiscis gurgites navifragos
 Olim interemtæ vestipellis dextera
 Sangi Bubulci Fovii Stercutii,
 Inque alta faxa virginum volucrum
⁶⁵⁵ Dispalitantes, lancinatos cruditus
 Opacus omnes Tellumo venabitur,
 Multis ruinis obrutos ex mortuis
 Uno relicto nuncio fodalibus,
 Delphinifigne, fure Punicæ Deæ :
⁶⁶⁰ Qui vasta ravi coclitis magalia
 Videbit, aheno maximo ² calpar meri
 Manu propinans, poculum bellarium :
 Videbit, & quæ liquerit cadavera
 Præstanus Avernuncus armorum cluens,
⁶⁶⁵ Qui rutro adunco runcinantes omnia,
 Nectent foratam recte prædam mugilum.

¹ Lapide, *Enn.* ² Scyphum, *Fest.*

Atque alius alium fævus excipiet labor
 Labore semper pristino ferocior.
 Quæ non Charybdis mortuorum explebitur?
 Quæ non Erinnyes, femivirgo bestia?
 670 Quæ non Camena, carnifex bimembrium,
 Ætolis aut Curetis, artus liquier
 Suadebit aura flexanima immemores cibi?
 Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
 Atrox venenum farre miscentem excetram,
 675 Fatumque monstriforme? sed miserrimi
 Sortem gementes atque palantes haris,
 Miscella semper cum polenta floccium
 Acina, fracesque devorabunt: ast eum
 Herba, atque Manus vindicabit obvius,
 680 Nonacriates Vinulus Triceps Deus,
 Et mortuorum regna descendet cava,
 Atque inferum rogabit apricum augurem,
 Coitus virorum & feminarum conscium,
 Umbris hianti sanguinem obsipans solo;
 685 Ensisque trux munimen, inferis metum,
 Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
 Gracile caducâ succrotillâ fabulâ.
 Atque hinc Gigantum quæ lacertos insula
 Confregit, & Typhonis artus querqueri,
 690 Adusta flammis cum mera excipiet rate;
 Qua Rex Deorum informe clunarium genus
 In risum eorum transtulit coloniam,
 Qui prælium movere Saturno fatis.
 Baji magistri postmodò bustum, casae
 695 Post præteribit Cimmerum, & Plutonium
 Aquæ procellis fluctuantem gurgitem,
 Ossan, boumque Viriati semitas
 Stratas, nemusque Liberæ pufæ inferæ,
 Candensque flammis flumen, atque ubi ætheri
 700 Tollit cacumen ampla procapes jugi,
 Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
 Fontes per arva dissipantur Itala:
 Linquensque Lethæonis alta culmina,
 Lacumque Avernum, quem labro ambit circite,
 705 Et flumen atra nocte Cocyti obrutum,
 Stygis nigrantis gurgitem, quâ Terminus
 Juranda posuit jura supremis Deis,

1 Tenui voce, *Titin.* 2 Simiarum, *Fest.* 3 Robusti, *Non.* 4 Radix, *Fest.*

Ire in Gigantes atque Titanas parans :
 Libamen haustrisque aureis antlans aquæ,
 710 Orcae dicabit & viro donarium,
 Silam columnæ vertici appendens suam.
 Et tres necabit filii Salaciæ
 Pupas, camenæ matris æmulas soni,
 Jactu insolenti præcipes è culmine
 715 Pinnis caducas æquor in Tyrrhenicum
 Quacumque amari jura flaminis trahent.
 Unam Phaleri turris ejectam foras
 Glanisque capiet flumine irrorans humum :
 Quà pufæ acerram construentes incolæ,
 720 Vitulatum strepente Parthenopen sono
 Solennia Deam jubilabunt alitem.
 At littus exstans in Veniliæ Deæ
 Se corruens, cognominem Leucosia
 Petram tenebit, qua fluens Is, & ferox
 725 Fluente pingui Laris eructat solo.
 Ligea agetur in Terenam fluctuans,
 Sulcans procellæ murmur : illam navitæ
 Linquent sepultam littorali cespite,
 Aquis propinquam garrulis Ocinari.
 730 Illam lavabit Corniger fo gurgite,
 Volucrimembris busta februans aqua.
 Primæ sorores ante cognatas Deæ
 Classis vetustus imperator Atticæ
 Certamen ardens lampadum nautis aget,
 735 Jussis Deorum, plebs quod augebit dehinc
 Neapolitis, quæ prope undantem finum
 Portus Miseni scrupeas ripas colet.
 Claudensque Coros scorteo finu bovis,
 Et rursus actus casibus reciprocis,
 740 Flagri trifulci verbere ustulabitur
 Larus, quiescens caprifici frondibus,
 Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
 Imo Carybdin fundo anhelantem trahens.
 Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
 745 Rudem ferilibusque firpatum alveum
 Intrabit audax, atque moderator reget
 Ad media combæ caudicariam trabem
 Sutam infabrè compage subscudum rudi,
 A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
 750 Implume quale pignus orbæ alcedinis,

- Iplis ageis & foris simul, vagis
 Marget procellis impeditum ¹ copulis,
 Pontique inerrans pervigil cubilibus,
 Anthedonio erit contubernalis Deo :
 755 Sic alius alium ventus excipiens, facis
 Instar, rotabit fuber, agitans spiritu :
 Vix & procellas vorticesque Albunæ
 Defendet ille supparum, arma pectoris
 Manuumque, queis & ipse carnifices petras
 760 Prendens, acutis membra lancinabitur
 Scrupis : ad invisamque Saturno infulam
 Laniam profectus seculam ² nefrondinum
 Nudusque egenusque garrulus tenebrio,
 Ficti latrabit fabulam infortunii,
 765 Pendens acerbas coclitis monstri preces.
 Non hic veteris dormientem cœpiat
 Oblivionis Equirium Melanthium ;
 Namque ibit, ibit nauticum ad Rithri finum,
 Et Neriti cacumen : intuebitur
 770 Vastos penates susque deque funditus
 Luxu procorum turpium : at ³ scripta improba
 Speciosè adulterata corrodet domum,
 Luxu miselli absentis effundens opes.
 Atque ipsi ibidem plura quàm in Scæis mala
 775 Videns famelicofus, à domesticis
 Minas toroso tetricas dorso pati
 Sannis repressus discet, & pavirier
 Pugnis iniquis, ⁴ frivolùmque jactibus :
 Nec insueta flagra sunt : uberrima
 780 Vibix manet Thoantis in tergis adhuc
 Lentis betulis sculpta, quæ trico nocens
 Siccis genis infligere exhortabitur,
 Gratam libenter corpori insculpens notam,
 Ut nescios illectet oculatis malis
 785 Hostes, querelis principem inducens fenem :
 Quem Bombylea vallis, & Temmicia
 Infame nobis terra produxit malum,
 Servatus unus navitarum in patriam.
 Postremò qualis latus angarius maris,
 790 Salsaque murex corpus unda exercitus,
 Exhausta luxu Proniensium bona
 Olim à Lacæna putida offendens lupa,

¹ Rudentibus, *Cæsar*. ² Testiculorum, *Fest*. ³ Meretrix, *Varr.* ⁴ Fragmentorum fictilium, *Fest*.

Portu relicto¹ passus occidet senex
 Corvus sub armis Neriti lucos prope:
⁷⁹⁵ Quem latere fosso cuspis incurabilis
 Piscis necabit aculeo Sardonii:
 Natusque patris carnifex vocabitur,
 Achillis ille consobrinus conjugis.
 Post funus augurem Eurytan populus colet,
⁸⁰⁰ Et qui cubile Trampyæ celsum tenet:
 In qua necabit Herculem rursus draco
 Tymphæus in convivio, Rex Æthicum,
 Trahentem ab Æaco atque Perseo genus,
 A Temeneis non procul natalibus.
⁸⁰⁵ Sed mortuum illum Perga, mons Tyrrhenius,
 In Gortynæo condet ustrinæ situm:
 Cum lacrumanter occidet propter malum
 Natique conjugisque, quam frater necans
 Orcum secundus postuma via petet,
⁸¹⁰ Cæsus fororis ense funesto gulam,
 Glauconis Absyrtique sobrinæ improbæ.
 Hic tot ruinis, totque cumulatus malis,
 Secundò adibit Ditem inexorabilem,
 Cui nullus umquam fudus arrisit dies.
⁸¹⁵ O quam tibi præstabat esse in patria,
 Miselle, tauros vel colonum rustico
 Jugare asellum sub coho cantherium,
 Fictis furoris insolescenti dolis,
 Quàm tot subire luctuum discrimina!
⁸²⁰ At anxius vir conjugem raptam expetens,
 Et augurales ominum audiens notas,
 Amore spectri pervagantis æthera
 Quæ non marina templa perscrutabitur?
 Quæ non vaga lustrabit arva indagine?
⁸²⁵ Primò quidem Typhonios cernet specus,
 Anumque saxo membra duratam aspero,
 Nec non Erebbum cognitas piscatibus
 Ripas hiantes, atque adulteræ inclytum
 Myrrhæ videbit oppidum, cujus uterum
⁸³⁰ Levabit obstetricis arboris liber:
 Et fleta multum busta Gavantis suæ
 Heræ, Hospitali Viciæ Jugæ Deæ:
 Quem trux² bisetus dente cano conscidit.
 Arces videbit nec minus Cepheidas,
⁸³⁵ Nec non Camilli lubricum pulsum pedis,

1 Rugosus. 2 Aper, *Fest.*

- Arafque duplices, quas dapis cupidine
 Bocas subivit, pro parata virgine
 Hiantē fauce corpus Aurigenæ vorans,
 Rimantis exta, masculi, plumigradæ.
⁸⁴⁵ Messoris autem secula necabitur
 Exenterato turpis orca viscere,
 Mustelæ alumnos qui cabellimilites
 Cervicimatris faxifrontis extudit,
 Hominesque durans fuetus à vestigio
⁸⁴⁵ Formare statuas involucro marmoris,
 Sagax tricœcæ lucifur custodiæ.
 Videbit æstu quæ rigantur jugera,
 Asbystæ flumina, atque humo stertentium
 Cubas olentes, conquiniscens bestiis.
⁸⁵⁰ Quæ cuncta obibit propter Argivam lupam,
 Triviram puellam feminipuerperam:
 Iapygumque adibit erro exercitum,
 Ponetque donum virgini Feretriæ,
 Ancile scutum, & ¹hirneam Temesiam,
⁸⁵⁵ Sponsæ nocentis cernuosque mulleos.
 Sirinque adibit, & Lacinia ardua,
 In queis juvenca confitum Feroniæ
 Deæ Monetæ præparabit hortulum:
 Et feminis lex semper indigenis erit
⁸⁶⁰ Cubitum novenum flere tertium Æaci
 Et Doridis, fulmen duelli Martii,
 Nec corpus auro perpolire ²vinulum,
 Nec ferre membris delicata pallia
 Sandice pictas, ideo quod Divæ Dea
⁸⁶⁵ Terræ cacumen muneratur arduæ.
 Pugilisque tauri inhospitam certaminum
 Arenam adibit, quem creat Libentia
³Mancina, regnans arce Longuri edita,
 Saturniam falcemque, Concheæque aquas
⁸⁷⁰ Ventans, Gonufamque, atque Sicanum æquora,
 Et templa crudi pelle vestiti lupi,
 Quæ quondam alumnus Crethei appellens ratem
 Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
 Minyûmque falsi ripa fervabit maris
⁸⁷⁵ Strigmenta, quæ nec diluet Venilia,
 Nec abluentes imbricæ ⁴ningues diu.
 Ripæ fed alios, atque Teuchiris juga
 Vicina flebunt, littore ejectos procul

¹ Pateram. ² Molle, *Plaut.* ³ Manca ⁴ Nives, *Lucret.*

- Atlantis ad deserta territoria,
⁸⁸⁰ Membris nocentum lancinatos fragminum:
 Mopsum Titæroneum ubi olim navitæ
 Busto indidère mortuum, & busto super
 Statuere cippum funebrem Argoæ trabis
 Transtrum revulsum, manium donarium,
⁸⁸⁵ Aufigda Cinnyphæa quod rigans aqua
 Fecundat undis: ast alumno Nerei
 Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
 'Luræ capacis aureum carchesium,
 Iter docenti quâ per angustas freti
⁸⁹⁰ Immittat aras Tiphys incolumen ratem.
 Et jura Græcos Africæ capeffere
 Pontigena tunc biformis afferet Deus,
 Cum munus id plebs offerens reciprocum
 Libyssa Græcæ, patriæ exemptum dabit:
⁸⁹⁵ Metuque fati munus Asbyftæ infera
 Telluris umbra subter ignotum obruent,
 Ubi ducem miserrimum Cyphenfium,
 Nautasque ad unum flabra Volturri egerent,
 Et ex Palythris filium Tenthredonis,
⁹⁰⁰ Amphrysiensem principem Euryampium,
 Et optimatem faxicorporis lupi
 Donorum edacem, & culminis Tymphrestii,
 Quorum quidem Ægonean alii patriam
 Desiderantes, atque Echinum, & Titarum,
⁹⁰⁵ Irumque, tum Trachina, tum Perrhæbicam
 Gonum, Phalanumque, atque Olofforum sola,
 Et Castanæan, insepultum in rupibus
 Ævum supremis ejulabuntur malis.
 Sic aliud alii funus adjunget Deus,
⁹¹⁰ Dura ante reditus excitans discrimina.
 Illum Æfari unda, & oppidum minutulum
 Oenotriæ, Crimiffa, torris noxii
 Stinctorem habebit, quem momordit excetra;
 Namque ipsa summum dirigit telum manu
⁹¹⁵ Tendens ¹ tenum virago Mæoten Tuba:
 Duræ ad fluenta qui cremato acerrimo
 Leone, valgo dexteram armavit Scythæ
 Colubro, volantum ² pinfitore cuspidum.
 Crathis sepulcrum sed videbit mortui
⁹²⁰ Ad ima templa Bitientis Patarei,
 Ubi sonora stagna Navæthus vomit.

¹ Oris, Fest. ² Funem, Plaut. ³ Expulfore, Enn.

Ipsum necabunt Aufones Pellenii
 Opem ferentem Lindiûm prætoribus,
 Quos Thermydri, quos Carpathi jugis procul
 925 Vagos coruscus Thrafcias mittet canis,
 Novi colonos hospitisque pulveris.
 Ergo Macellis maximum templum incolæ
 Busto struentes, numen æternum colent
 Libisque, opimis & boum nidoribus.
 930 Faber caballi Langariæ in cubilibus,
 Timore Martis & catervæ Thuriae
 Pendens parentis pejerata crimina,
 Quæ pecua propter comparata prælio,
 Celsæ Comæthûs dirutis¹ prosimuriis
 935 Ob conjugalis curæ amorem uxorium,
 In Bellicam Cydoniam viraginem,
 Crestoniumque pejeravit in Deum,
 Lupum Quirinum² Troffulum Flexuminem,
 Qui torminosum prælium in fratrem dedit
 940 Intra parentis intimam bulgam pugil,
 Natale nondum lucis intuens jubar,
 Nec liber à Partundæ adhuc laboribus:
 Meticulosum auxêre sic fetum Dei,
 Cæstu valentem, in Marte³ lauricem tamen,
 945 Et arte plurimum utilem in castris sua:
 Qui circa Cirin & Cyliftarni humida
 Habebit hospes patria procul domos,
 Ubi dolabras, queis gravem molem ascians,
 Illustre damnum fabricabit incolis,
 950⁴ Molæ sacrabit in Cluacinæ tholo.
 Alii tenebunt Sicanorum littora
 Aborigines, quâ tres⁵ Alumento senex
 Nautis puellas Phœnodamantis dedit,
 Servans repostum mente ceti prandium,
 955 Porrò obſipare edacibus cœnam feris,
 Ubi ad⁶ crepuscos venerint Læstrygonas,
 Quâ squallet alta inhospitalis vastitas.
 Illæ parentis maximum donarium
 Quinquertonis struxerunt templum Deæ,
 960 Morte expeditæ & solitariis locis.
 Quarum alteram Crimiffus affimilis cani
 Vinclo marito conjugabit, atque ea
 Semifero alumnum nobilem pariet Deo,
 Trium colonum conditoremque urbium:

¹ Pomeriis, *Fest.* ² Equitem. ³ Leporem. ⁴ Mattiæ, *Gell.* ⁵ Laomedon, *Fest.* ⁶ Occidentales, *Varr.*

- ⁹⁶⁵ Qui convocatum termitem Anchisæ nothum
 Ducet triquetram marginalem ad insulam,
 E Dardaneis nuper arvis hospitem.
 Heu! heu! Segesta, cœlitum sententiâ
 Te luctus atrox, te querela patriæ
⁹⁷⁰ Manet flagrantis ignis hostici rogo;
 Tu sola ¹ mœros, sola turre dirutas
 Ad omne tempus lacrumata, fat diu,
 Sat ejulabis: omnis atrato miser
 Cultu popellus involutus supplice,
⁹⁷⁵ Pedore deget ² squalaque ævum fordidum,
 Soloxque capitis terga fœdabit coma,
 Memorem procurans veteris ærumnæ notam.
 Multique circa Sirin & Leutarniam
 Colent opima culta, qua miserrimus
⁹⁸⁰ Grossorum acutus supputator est situs
 Calchas feritus ungulo calvum caput:
 Qua fluctuosa murmurat fuga Sinis,
 Rigans amœna Choniæ novalia:
 Urbem hi struentes Ilio cognominem,
⁹⁸⁵ Iram Minervæ Buccinæ accendent heræ,
 Cum Xuthidas in æde mactabunt Deæ
 Quicumque ad aram supplices confugerant:
 Purasque connivebit illa pupulas,
 Sævis Achæis vapulantes Ionas
⁹⁹⁰ Videns, luporum & civicam agrestum necem;
 Quando camillus publicus flamen cadens,
 Primus tepente sparget aram sanguine.
 Itemque faxes plurima Tullensia,
 Nec non marini prominens Lini jugum,
⁹⁹⁵ Regnata adibunt arva priscae Amazoni,
 Emancipati feminae servæ jugo,
 Quam servientem strenuæ viragini
 Vagam repellet unda ad hospites finus,
 Exsculpta cujus interemtæ lumina
¹⁰⁰⁰ Leto cruento ³ mirionem finium
 Sternent, ⁴ trifaci faucium longurio.
 Crotoniatæ civitatem diruent
 Amazonis, fortem necantes virginem
 Cletam, imperantem patriæ cognomini:
¹⁰⁰⁵ Et inde terram mordicus quamplurimi
 Proni prehendent, nec laboribus sine
 Lauretæ alumni mœnia æquabunt solo.

¹ Muros, *antiqué*. ² Pro, & squallore. ³ Deformem. ⁴ Tricubitali hasta, *Fest.*

Alii Terenam, qua fluens Ocinarus
 Recentat arva, februam eructans aquam,
¹⁰¹⁰ Errore 'lixabundi & æumnis colent.
 Sed & secunda laude pulcritudinis
 Cluentem, & almis ex Lycormæis aquis
 Fortem asperumque filium Gorgæ ducem
 Modo Libyffam Thracia in terram ferent
¹⁰¹⁵ Flabella, tentis involuta linteis:
 Modo ex Libyffa rursus Auster accidens
 In Argyrinos versus & Ceraunia
 Feret, sonanti turbine insultans falo:
 Ubi victus illis durus exantlabitur,
¹⁰²⁰ Lacmonii qui flumen Æantis bibunt.
 Civesque capiet Crathis omnes Colchicis
 Polis propinquus Mylacumque terminis,
 Quoscumque misit quæritantes filiam
 Ææ & Corintho, sponsus Eidyæ, imperans,
¹⁰²⁵ Venans carinam perfidæ sponsæ veham:
 Qui limpidum accoluere Dizeri alveum.
 Melitem insulam alii non ab Orthrono procul
 Vagi obsidebunt, quam jugosi plurimus
 Circum Pachyni Sicanus lambit liquor,
¹⁰³⁰ Arcem petrosam ruminans cognominem
 Olim futuram Sisyphæi filii,
 Curitis etiam Virginis splendens opus,
 Quâ vomit Helorus frigerantem gurgitem.
 Avi peremtor hirpus Orthronum incolet,
¹⁰³⁵ Patrii procul fluente Coscynthi expetens,
 Et in procellis scrupæ moli infidens,
 Classẽ imperabit navigandam civibus:
 Terræ paternæ namque non annum integrum
 Perduellionis patria reum frui
¹⁰⁴⁰ Sequestra justæ Furia vindictæ finat,
 Ladonis udi larva roris accola.
 Et inde vitans prælium anguiformium,
 Abantiam post navigabit oppidum,
 Ventansque propius terram Atitanensium,
¹⁰⁴⁵ Ad littus ipsum culmen arduum incolet,
 Libans Polyanthæi Chaonitæ flumina.
 Calchantis atqui busta propter Itala
 Fratrum duûm mendacis alter cespitis
 Tumulum sepultis excitabit ossibus:
¹⁰⁵⁰ Bustumque ovillo vellere incubantibus

Veram in quiete 'dictionem proferet:
 Salutiferque Dauniis vocabitur,
 Cum fluminis gens lota Juturnis aquis,
 Gnatum invocabunt opitulum Æsculapii
 1055 Gregi benignum civibusque accedere.
 Hoc nempe cunctis lumen Ætolis erit
 Ibi cruentum & omnium fœvissimum,
 Quando Salanga rura & Angæfos finus
 Cum venerint, ducis reposcent jugera
 1060 Boni novalis fumen, arvum hæredium:
 Quos ad sepulcrum solitarium obruent
 Vivos hiantis in foli voragine,
 Sepulcrum & ipsis insepultum Daunii
 Statuent acervo fornicatum faxeo,
 1065 Terram offerentes, quam volebant fumere,
 Cerebrisorbi filii apri bellici.
 Sed filiorum Nauboleorum petent
 Nautæ Temessam, qua jugosus Lampetes
 Illustre cornu verticis Hipponii
 1070 Salo tetendit: proque Crissæ finibus
 Crotoniatem portuosum pulverem
 Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
 Patriam Lilæan, & Anemoreæ sola,
 Amphissan & desiderantes, atque Abas.
 1075 Setæa misera, rupium te crux manet,
 Ubi numellis membrivincis ferreis
 Misella passis compedita brachiis
 Moriere, heriles ausa classes urere,
 Ad Crathin ejulante questu volturum
 1080 Rapina pendens, oscinum voracium:
 Quin fortis ille mons tuæ cognominis,
 Ponti procellis imminens, vocabitur.
 Tamen Pelasgi ad alta Membletis vada,
 Quicumque Corsicæ appulerunt insulæ,
 1085 Tyrrhenicum ultra murmur ad Lametios
 Lucana habebunt gurgites novalia.
 Illos ruinæ duraque infortunia
 Mœstos habebunt, non relatuos pedem
 Propter mearum nuptiarum vim trucem.
 1090 Nec qui penates gestientes post petent,
 Vitulationis pingua adolebunt sacra,
 Redhostientes gratiam Lucretio.
 Nam tot ruinis, tot malis Ericius,

- Tot Martiorum conjugum ædituas nurus
¹⁰⁹⁵ Dolis rotabit, nec malis navifraga
 Cessabit ignium excubans custodia,
 Ob cæsi alumni fata, quem cespes recens
 Effossus in tellure Methymnæ teget.
 Ast alius ad lavacra inextricabiles
¹¹⁰⁰ Laquei nocentis cæcus explorans vias,
 Scelestæ amictus involucro compedæ
 Manibus requirit impeditis exitus:
 Caveamque subter balnei urinans, lacum
 Cerebro recenter atque pollubrum imbuet,
¹¹⁰⁵ ¹Scena bipenni diffitas medium caput;
 At umbra pulla pervolabit Tænarum,
 Averſa abominanda ²ſcriptæ munia.
 Ego ſtabo propter naviam jacens humu,
 Diviſa aheneæ ſecuris verbere,
¹¹¹⁰ Cùm mi, ſapinum ſtipitem aut truncum ilicis
 Frondator aliquis ut opifex lumarius,
 Illuſtre collum franget & tergum patens,
 Et omne acerba lancinans corpus cruce
 Excetra diſſas imminens cervicibus,
¹¹¹⁵ Iras amaræ bilis explebit ſuas,
 Ut non duelli jure captam, at fuccubam
 Stimulo furoris ulta me implacabili,
 Surdis querelis conjugem clamans herum,
 Curram repentè convolans perniciter.
¹¹²⁰ Sed vertagus parentis indagans necem,
 Crudelis enſem merget extis viperæ,
 Gentile ſanans prodigus malum malo.
 Sed vir meus, rex ſervientis conjugis,
 Lepidis coletur Spartiatis Juppiter,
¹¹²⁵ Honorum adeptus Oebali natis vices.
 Meus nec ultrà cultus ignorabitur
 Oblivioſis obrutus ſilentiis;
 Colentque templis optimates Daunii
 Salpes ad oram, quique ſervant Dardanum
¹¹³⁰ Urbem, paludis proximi voragini.
 Sed & caventes conjugale vinculum
 Puſæ virorum tædio deformium
 Comis recenter Hecſtoris nitentium,
 Inſignium formæ aut notis natalium,
¹¹³⁵ Aræ lacertis implicabuntur meæ,

¹ Dolabra, *Liv.* ² Sceleratæ, *Titin.*

- Tædarum habentes acre propugnaculum,
 Pullos amictus atque fucum corporis
 Lito gerentes vestium tectorio:
 Illustre numen his ego longum Dea
 1140 Canar bacillos feminis gestantibus.
 Luctumque multis virginum parentibus
 Orbis relinquam retrò, quæ ducem impium,
 Deæ latronem militarem Cypridis
 Diu gementes, jure fraudatas tori
 1145 Mittent puellas forte iniqua virgines.
 Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
 Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phalorias,
 Urbisq̃ue alta Narycea, vel Thronitides
 Vici Locrenses, & Pyranthia ardua,
 1150 Necnon Hodædocea tecta Oilei,
 Vos ob mearum nuptiarum crimina
 Pœnas Minervæ scilicet magnæ Deæ
 Solvetis, annos mille virgines anus
 Urnæ nefastis nutrientes fortibus
 1155 Queis insipultum semper in terra hospite
 Hospes sepulcrum distrahetur fluctibus,
 Cum membra cremiis ustulans infamibus,
 Cinerem procellis ventilabit Mulciber
 Columbæ ab altis interemtæ montibus.
 1160 Aliæque noctu mortuis fimillimæ
 Campos adibunt virginis Sithoniæ,
 Cœcas ocellis aucupantes femitas,
 Augusta Divæ dum penetrent atria,
 Votis cientes supplices Duelliam:
 1165 Magnæque verrent aream scopis Deæ,
 Et rore spargent, jam caventes civici
 Furoris æstum: nam vir omnis Ilius
 Servabit illas, faxeum * rodus tenens,
 Aut æneam fecespitam, aut bupetiam
 1170 ³ Acierim acutam, vel Phalacræam rudem,
 Manum studens fatiare jejunam necis:
 Impunè tunc plebs laude noxium efferet
 Genus necantes, lege fanciens rata.
 O, mater, ô misella mater, nec tua
 1175 Laus interibit: quin virago Persei
 Triformis Orca te canem pernoctibus
 Sævam efferabit in viros nictatibus,
 Quique imperantis Strymoni Caniculæ

1 Uncto. 2 Lapidem, Att. 3 Securim, Fest.

- Delubra flammis non colent ardentibus,
¹¹⁸⁰ Pheræam opima cæde placantes Deam:
 Sed busti inanis insulare cespitem
 Pachyni habebit culmen, ex insomniis
 Heri timentis excitatum dextera,
 Ad purum Helori funeratæ marginem
¹¹⁸⁵ Qui functæ in oris inferet libamina,
 Triviæ furorem scilicet timens Deæ,
 Quòd primus audens faxei jactus nefas,
 Orco præibit, dux inhumani sacri.
 O frater, animæ plurimum frater meæ
¹¹⁹⁰ Dilecte, fulmenta ædium atque patriæ,
 Non frustra tauris imbues altaria
 Cæsis, tenentem Ophionis sedilia
 Venerans opimo victimarum munere;
 Sed rura te vectabit in natalia,
¹¹⁹⁵ Græcis vigentem rura adepta gloriam;
 Ubi palæstram docta mater Latia
 Olim imperantem Tartaro trudens anum,
 Furtiva solvit vincla partitudinis,
¹ Gumiaë mariti pullimanducas cavens
¹²⁰⁰ Epulas nefandas; nec faginavit dape
 Alvum, faceta glutens faxum vice
 Suffarcinatum mollibus cunabulis,
 Prolis sepulcrum triste semiferus suæ:
 Quin templa habebis insulasque ² Manium
¹²⁰⁵ Verruncus auræ pestilentis Indiges,
 Ubi secutus Ogygi poplos fatus
 Oracla Medici Lepii Terminthei,
 Ex Ophryneis te sepulcretis agens,
 Arcem ad Calydni ducet & terram Aonum,
¹²¹⁰ Levamen acre, cum tumultus hosticus
 Vastabit arva, & Teneri donaria;
 Sed & ³ fufetes victimis Ectenii
 Tuam fovebunt, ut Deorum, adoream.
 Et Cnoßum adibit atque Gortynis domos
¹²¹⁵ Meæ ruinæ luctus, & caduciter
 Ducum lababunt tecta: non enim innocens
 Lembum biremem nauta piscator reget,
 Leucum sequestrem regiæ ductans dolo,
 Odiumque cœcis implicans mendaciis:
¹²²⁰ Nec ille parcat liberis, nec conjugi
 Medæ, furoris æstibus mentem avius,

¹ Voracis. ² Beatorum. ³ Optimates, *Calid.*

Non Clefitheræ filiæ, cuius pater
 Draconi alumno sponte nuptias dabit:
 Omnesque cruda cedit in sacris manu
¹¹³⁵ Cereris ¹ favissis, faucios crudeliter.
 Decusque avitum illustre progenii meæ
 Ævum nepotes efferent in posterum,
 Coronam adepti præliis perduellium,
 Terræ marisque jus tenentes principes:
¹²³⁰ Nec mentione posthuma nomen carens
 Celabis altis in tenebris, Patria;
 Tales relinquet consobrinus duplices
 Meus leones, maximum Romæ genus,
 Gnatus venustæ Vorticordiæ, cluens
¹²³⁵ Mentis, nec acri pœnitendus prælio;
 Rhæcelon urbem qui prius ventans colet
 Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
 Cornu rigentes feminas: Halmopia
 Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
¹²⁴⁰ Tepente Lynceus & redundans agmine,
 Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua:
 Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
 Adigens sacramento atque ² suppliciis precum,
 Erro latentes pumilus ruspans vias
¹²⁴⁵ Terræ marisque: tum simul nati duo
 Myfos regentis (cuius avertet Deus
 Vitifator hastam, membra vineto implicans)
 Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,
 Sanci ferentes Herculis primordia.
¹²⁵⁰ Ubi refertam ³ glisceram mensam dapum
 Tandem voratam conspicatus affeclis,
 Oraculorum fiet antiquum memor,
 Pinguique sub Aboriginum solo struet
 Ultra Latinos atque Daunios fitas
¹²⁵⁵ Turres alumni fabricans numero pares
 Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis jugis
 Et Dardaneis collibus ductam avehet,
 Quæ tot nutrit his pares numero sacres:
 Ut urbe cuius ponet una imaginem
¹²⁶⁰ Sigillo aheni, delicosque grundules.
 Et æde structa Myndiæ Pallenidi,
 Delubra ponet patriorum præstitum,
 Quæ sola, sprete uxore, spretis liberis,
 Aliisque ⁴ copum rerum opimitatibus,

1 Cellis, Gell. 2 Supplicationibus, Fest. 3 Crescentem, Fest. 4 Copiosarum.

¹²⁶⁵ Tandem senili cum parente præferet,
Velans amictu; cum canes duellici
In cuncta spolia fortientes patriæ,
Soli huic ab ipsis ædibus prædam offerent
Et munus exportare quod cordi fuit:

¹²⁷⁰ Sic visus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam
Recidivam & ipsam deferet nepotibus
Urbem, suprema juxta Circæi juga,
Et trux ¹ Maricæ littus, atque Argûs ratis,

¹²⁷⁵ Phorcæ paludis Marfionidis lacum
Titoniumque flumen, arcanis humum
Rimans opertas in vias canalibus,
Cacumen & Zofterium, qua virginis
Faunæ Sibyllæ scribeum specus patet,

¹²⁸⁰ Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.

Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
¹²⁸⁵ Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydiffus, quas inhospitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisque nullo gurgitum contagio
Mediam paludem difsecans, gratam incolis

¹²⁹⁰ ² Algum & pedarum perniones flentibus,
Ut primo pereant Carnii nautæ canes,
Qui fronte ³ roba tauriformem virginem
Rapuere Lernes institores improbi,
Sponsam ruinas ferre Memphiti duci,

¹²⁹⁵ Odii moventes signa utrique littori.
Namque & rapinæ contumeliam gravem
Florentis Idæ expostulantes incolæ
Curetes, extulere captivam bovem
Paronis intra taurifrontis alveum

¹³⁰⁰ Ad sancta templa conjugem Saraptiam
Diætæa Cretes Stellioni principi.
Nec visi habere sat, ferentes par pari,
Ductore Teucro sed rapacem exercitum
Teucris Scamandro cum parente Draucio

¹³⁰⁵ Misere ad alma Bebrycum novalia,
Bellum ferentes muribus: quorum fatu
Generis creasti, Dardane, auctores mei,

¹ Circes. ² Frigus. ³ Rufa, *Fest.*

Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.

Secundò item misere furaces lupos,

¹³¹⁰ Ut uniploio vellus avertant duci,
Servabat acri quod draco custodia:
Qui cum Cytæam venerit Libyfticam,
Et quadrinarem fopiens offa boam,
Vomentium ignes prefferit dentalia

¹³¹⁵ Urva ¹italorum, elixus immiti rogo.
Non abstulit libenter arvigi cutem,
Sed & bidentem sponte sectantem auferens,
Germanicidam, pestitatem liberum,
Picæ ad loquacis alveum aurigans tulit,
¹³²⁰ Humanum ab altis Chaoniticis sonum
Transstris loquentis, & peritæ currere.

At rursus antro qui revulfit mulleos,
Amentum & ensis, baltheum, atque ensem patris,
Cui Scyrus olim lacrumosa funera

¹³²⁵ Præcipitis infra stridulum umbonem jugi
Saltus parabit insepultos, ² Phemipor,
Myftæ comes leonis, hosticæ Deæ
Qui mulsit uber lacteum Feretriæ,
Fur balthei litem excitavit duplicem,

¹³³⁰ Cestum revellens, & Themiscyræ inclutam
Arcu potentem Porrimam civem auferens:
Cujus sorores virgines Neptunides
Erim atque Lagmum deferentes, Telamum,
Fluenta Thermodontis, atque Aëtæ juga,

¹³³⁵ Pœnas rapinæ quæsitantes asperas,
Istri ³ uls sonantem gurgitem citas equas
Egere, hiantes ⁴ horritorem oris sonum
Græcis, vetusti filiisque Erechthei.

Omnemque duro Marte vastarunt agrum,

¹³⁴⁰ Igne ustulantes patrimonia Mopsopi.

Meusque campos Thraciæ populans avus,
Terramque Eordam, tum Galadræum solum,
Peneum ad amnem panxit arvi terminos,
Servile vinclis imprimens collo jugum,

¹³⁴⁵ Virtute præstans juvenis & forma suis.

At hæc bubulcum suppetias pro tot malis
Cudonivestem sexque navium ducem
Mittens, ligone saxa fodit mœnia.

Eum Moneta vorticordia cœtibus

¹³⁵⁰ Deum facrabit, causa princeps luctuum.

¹ Boum, *Fest.* ² Phemii puer, *sic* Marcipor, *Fest.* ³ Ultra, *Cato.* ⁴ Hortatorem, *Diomed.*

Rurfus Timolum deferentes voltores,
 Et Cimpson, aureumque Pactoli finum,
 Et aquas paludis, cujus in cubilibus
 Typhonis uxor aspero toro incubat,
 1355 Agyllan Aufonitin intrarunt, grave
 Sævis Liguribus, quique primo Sithonum
 Duro gigantum sunt creati sanguine,
 Certamen acris conferentes prælii,
 Pisamque capiunt, & relinquunt omnia
 1360 Prædam duelli jugera, Umbris finibus
 Propinqua & Alpium jugosis arcibus.

Litem supremus torris antiquam excitat
 Olim sepultos ignibus animans rogos,
 Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci
 1365 Conspexit urnis in peregrinis aquam.

Lymphata at illa efferatis æstibus
 Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
 Magnis ruinis littus adversum impetens.
 Aderitque primus hic Jovi Laperfio
 1370 Cognominisque & Fulguritor Juppiter,
 Telis trifulcis hosticas flamans domos:
 Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
 Tunc audiam illic illa, quæ post eloquar.

Sed & secundus, interemti filius
 1375 In rete muti piscis immiti modo,
 Terram cremabit hospitem, Medici Dei
 Oraculis, cum multilingui exercitu.

At rege lignatore tertius fatus,
 Figulam recenter virginem Branchesiam
 1380 Glebam solutam flumine inducens fibi
 Terrestre egeno munus optanti dare,
 Libro figillum quod fuisset conduli,
 Montana Phthirum regna solus incolet,
 Peditem retundens Cara mercenarium:
 1385 Petulca cum nonaria eugium terens
 Nictabit olim nuptias, catulliensi
 Turpi suburræ barbarorum nubere.

Quarti Dymantis sanguine à veterrimo,
 Lacmonique, tum Cytinæi, & Codri:
 1390 Qui Thingrum habebunt & cacumen Satnium,
 Et marginalem pristini peninsulam
 Empantæ Educæ plurimum invisi Deæ,
 Patris virosæ multiformis scriptæ,

1 Anuli, Fest. 2 Meretrix 3 Ymir.

Quotidiano quæ libidinis lucro

¹³⁹⁵ Miseri lupinam patris explevit famem,
Extremam arantis terram Edonis hospitem.

Ast ultor acer Phryx necis fororiæ
Rursus nutricem continentem diruet

¹ Parici opaci, jura finceriffuma

¹⁴⁰⁰ Reddendis arte contumace ² Pluribus :

Lalifionis aurium qui appendices

Flaccas recidens, tempora ornabit sua,

Muscis timorem sanguisorbis adferens :

Cui cuncta Phlegreæ terra capta serviet,

¹⁴⁰⁵ Thrambusiumque culmen, atque cærulei

Rupes Titonis, atque Sithonum plagæ,

Palleniumque jugerum, quod corniger

Rumon faginat, lixa gentis accolæ.

Multas vicissim concitabit lacrumas

¹⁴¹⁰ Quirinus, aut Gradivus, aut quem dixeris

Ligurrientem pota cæde prælia.

Sed non quiescet sic parens Promethei,

Sed pro universis stirpis unum Persei

Mittet gigantem, cui via mare hospitum

¹⁴¹⁵ Erit pedestri, & terra navigabitur

Tonsis secanti rura: tunc Feretriæ

Domus Quirinæ tota flagrans ignibus

Cum mœniorum ligneo ³ procestrio,

Faunum vocabit pestis auctorem, augurem

¹⁴²⁰ Mendaciorum, Februique antistitem.

Crudæque genti cuncta mandetur simul

Deglubta duplici delibrato cortice

Manfueta nutrix fructuum, atque arbor fera:

Exhaurietur omnis unda fluminum

¹⁴²⁵ Sitis calores affatim extinguentium :

Nubes sagittis eminus stridentibus

Super caput crebrescet, utque Cimmeræ

Obnubet umbræ squalor obscurans jubar.

Qualis Locrensis non diu vivax rosa,

¹⁴³⁰ Et cuncta vastans velut aprica stramina,

Rursus feretur in pedes reciprocus,

Natantis alni caudicem, ut crepusculum

Puella ferum, mobili visu legens,

Aheneo latronis ense territa.

¹⁴³⁵ Multi labores, multa belli funera

Eruunt vivorum, nunc gravis certamina

¹ Judicis, *Fest.* ² Mortuis. ³ Ambulacro, *Fest.*

Ob sceptrā regni fortiter certantium,
 Nunc exaratis in boum novalibus:
 Dum crudus heros fopiat bellum grave
 1100 Ab Æaco atque Dardano ducens genus,
 Thesprotus utrumque & Chaladræus leo:
 Omnem & supinans fratris everfam domum,
 Formidolosos coget Argivos duces
 Ditis Chaladræ sævum adulari lupum,
 1105 Et sceptrā prisci principatus tradere.
 Cui sexta jam post sæcla cognatus meus
 Manus feroces conferens quinquertio,
 Terræque aquæque non recusans sagmina,
 Inter sodales tum cluet veterrimus,
 1110 Partas duello primitu exuvias ferens.
 Quid misera longum tempus in surdas petras,
 Surdas procellas, irritas cautes loquor,
 Sonos inanes oris incassum ciens?
 Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
 1115 Rumore vano veriverbium illinens,
 Mentemque certæ dictionis augurem,
 Passus repulsam quorum amabat assequi:
 Veram esse faciet; & malo edoctus suo
 Quis, quod juvandi patriam nulla est via,
 1120 Carmentam abundè hirundinem laudaverit.
 Tantum locuta est; & reciproco pede
 Rectā petebat carcer, atque in pectore
 Sirenis exspiravit ultimos modos
 Clari sacerdos, atque Nefus filiæ
 1125 Augur satelles, quale Picatum loquax
 Monstrum, involuta verba lime tinniens.
 Ego implicatum nunciaturus tibi
 Veni furentem virginis ¹ Fatuæ sonum,
 Cum sim locutus faxeæ custos domus,
 1130 Narrare cuncta, tum putare singula
 Jussus, loquelæ nuncius volubilis.
 In melius autem Diis istæc omina
 Vortat, tuo qui tutor affidet solo,
 Priscam tuens possessionem Bebrycum.

¹ Fatidicæ.

F I N I S.

1891-1892

1892-1893

1893-1894

1894-1895

1895-1896

1896-1897

1897-1898

1898-1899

1899-1900

1900-1901

1901-1902

1902-1903

1903-1904

1904-1905

1905-1906

1906-1907

1907-1908

1908-1909

1909-1910

1910-1911

1911-1912

1912-1913

1913-1914

1914-1915

1915-1916

1916-1917

1917-1918

1918-1919

1919-1920

1920-1921

1921-1922

1922-1923

1923-1924

1924-1925

1925-1926

1926-1927

1927-1928

1928-1929

1929-1930

1930-1931

1931-1932

1932-1933

1933-1934

1934-1935

1935-1936

1936-1937

1937-1938

1938-1939

1939-1940

1940-1941

1941-1942

1942-1943

1943-1944

1944-1945

1945-1946

1946-1947

1947-1948

1948-1949

1949-1950

1950-1951

1951-1952

1952-1953

1953-1954

1954-1955

1955-1956

1956-1957

Index Absolutissimus

VOCABULORUM,

QUÆ IN

LYCOPHRONIS CASSANDRA

Reperiuntur omnium:

Opera Doctissimi & Humanissimi Viri D. RICHARDI WRIGHT.
LONDINENSIS.

A.	A.	A.	A.
A 1,510,1263, 1373. AB	ἀγρόσποντα 499. ἀγρόσποντες 598. ἀγραι 1149. ἀγροπλάσσαντες 601. ἀγρε 643, 1046, 1108, 1433. ἀγρέπον 318. ἀγρέσου 965. ἀγρέτεμονα 729. ἀγρέτεμονες 1130. ἀγρεος 418. ἀγων 384, 590. ἀγωνες 1325.	ἀγροσπον 890. ἀγροπύτης 1399. AI αι 22, 300, 437, 637, 958, 1241, 1332. αι 24, 274, 581, 1142, 1406. αι 31. Ibid. αι 307. ibid. αια 1404. αιαζοντας 1088. αιαζουσα 972, 1079. αιαζουσι 878. αιαζω 315. αιαζων 200. Αιακείους 53. Αιακοῦ 803, 860, 1440. Αιανη 928. Αιαντος 1020. Αίας 1024. Αιγείας 402. Αιγείων 135. Αιγεία 968. Αιγίη 1325. Αιγίη 108. Αιγίη 576. Αιγίη 903. Αιγίη 133. Αιγίη 667. Αιγίη 261. Αιγίη 148. Αιγίη 551. Αιγίη 1274. Αιγίη 55. Αιγίη 1340. Αιγίη 338. Αιγίη 255. Αιγίη 802. Αιγίη 537.	αιαζων 700, 822. Αιγίαν 359. αιγίη 230. αιγίη 237. αιγίη 109, 246, 530, 925, 1439. αιγίη 1248. Αιγίη 27. Αιγίη 432, 1396. Αιγίη 1225. Αιγίη 684. Αιγίη 992. Αιγίη 313. Αιγίη 297. Αιγίη 266. Αιγίη 250. Αιγίη 1356. Αιγίη 804, 1249. Αιγίη 760. Αιγίη 1411. Αιγίη 1124. Αιγίη 1403. Αιγίη 782, 1460. Αιγίη 596. Αιγίη 10. Αιγίη 792. Αιγίη 820, 1354. Αιγίη 4. Αιγίη 671. Αιγίη 1425. Αιγίη 800, 1044. Αιγίη 16, 42, 1237, 1348. Αιγίη 443, 630. Αιγίη 1268. Αιγίη 759, 836, 1155. Αιγίη 224. Αιγίη 911. Αιγίη 99. Αιγίη
Αβαντία 1043. Αβας 1074. Αβερήνης 863. ΑΓ αγαλμα 559, 988. αγαλματ 1262. αγαλματίας 845. Αγαμέμνον 335. αγαστρων 264. Αγασιων 1058. αγγέλων 1467. αγγλον 657. Αγγύλων 1355. Αγγύλης 1241. αγγλάτω 436. αγγέλαις 930. αγγέλησιν 461. αγγέλης 344. αγγύλω 262. αγγύτιω 135. αγγών 444. αγγων 603. αγγων 893. αγγων 990. αγγων 109. αγγων 655. αγγων 665. αγγία 1423. αγγίαν 45. αγγίας 1115. αγγιον 309. αγγίη 689. Αγγίη 1152. αγγίη 500. αγγίη 479. αγγίη 386.	αδελφής 810, 1397. αδελφοί 1047. αδελφ 1188. αδελφ 51, 404, 457, 497, 809, 813. αδελφ 564, 655. αδελφ 638. αδελφ 197. ΑΕ αειδων 549. αει 565, 859. αείτα 461. ΑΗ αηδων 314. αηδων 653. αηδων 670. ΑΘ αθαμής 558. αθαμής 1335. αθαμής 1143. αθλία 1230. αθλίοι 903. αθλίοι 666. αθλίοι 221.	αδελφής 810, 1397. αδελφοί 1047. αδελφ 1188. αδελφ 51, 404, 457, 497, 809, 813. αδελφ 564, 655. αδελφ 638. αδελφ 197. ΑΕ αειδων 549. αει 565, 859. αείτα 461. ΑΗ αηδων 314. αηδων 653. αηδων 670. ΑΘ αθαμής 558. αθαμής 1335. αθαμής 1143. αθλία 1230. αθλίοι 903. αθλίοι 666. αθλίοι 221.	αδελφής 810, 1397. αδελφοί 1047. αδελφ 1188. αδελφ 51, 404, 457, 497, 809, 813. αδελφ 564, 655. αδελφ 638. αδελφ 197. ΑΕ αειδων 549. αει 565, 859. αείτα 461. ΑΗ αηδων 314. αηδων 653. αηδων 670. ΑΘ αθαμής 558. αθαμής 1335. αθαμής 1143. αθλία 1230. αθλίοι 903. αθλίοι 666. αθλίοι 221.

A.

αἰσώσας	214.
αἰσώσας	339, 1341.
αἰσώσων	1282.
αἰσώσους	281.
αἰσώσων	71.
αἰσώσων	1419.
αἰσώσων	1059.
αἰσώσων	671.
αἰσώσων	1000.
αἰσώσων	623, 1056.
αἰσώσων	1228.
αἰσώσων	330, 1208.
αἰσώσων	501.
αἰσώσων	441.
αἰσώσων	454.
αἰσώσων	299.
αἰσώσων	1266.
αἰσώσων	260.
αἰσώσων	515.
αἰσώσων	908.
αἰσώσων	303, 909.
αἰσώσων	1080.
αἰσώσων	AK
αἰσώσων	1157.
αἰσώσων	1052.
αἰσώσων	625.
αἰσώσων	736.
αἰσώσων	1395.
αἰσώσων	672.
αἰσώσων	1123.
αἰσώσων	976.
αἰσώσων	686.
αἰσώσων	378.
αἰσώσων	1373.
αἰσώσων	151.
αἰσώσων	1288.
αἰσώσων	13, 108, 914.
αἰσώσων	994, 1030.
αἰσώσων	515, 714, 759.
αἰσώσων	2.
αἰσώσων	1128.
αἰσώσων	355, 483, 493.
αἰσώσων	844.
αἰσώσων	29, 65, 254, 1401.
αἰσώσων	1334.
αἰσώσων	396, 1185.
αἰσώσων	504.
αἰσώσων	642, 828.
αἰσώσων	907, 1063.
αἰσώσων	1155.
αἰσώσων	533.
αἰσώσων	522, 1339.
αἰσώσων	111.
αἰσώσων	397.
αἰσώσων	AA
αἰσώσων	1018.
αἰσώσων	619.
αἰσώσων	920.
αἰσώσων	529, 1318.
αἰσώσων	942.
αἰσώσων	408, 1087.
αἰσώσων	985.
αἰσώσων	1094.
αἰσώσων	353.

A.

Αλέντα	425.
Αλεντία	868.
Αλέξανδρα	30.
Αλεξάνδρου	159.
Αλεξάνδρου	1010.
Αλεξάνδρου	1458.
Αλεξάνδρου	852.
Αλεξάνδρου	1395.
Αλεξάνδρου	1053.
Αλεξάνδρου	1122.
Αλεξάνδρου	582.
Αλεξάνδρου	351.
Αλεξάνδρου	443.
Αλεξάνδρου	760.
Αλεξάνδρου	681.
Αλεξάνδρου	994.
Αλεξάνδρου	1136.
Αλεξάνδρου	1345.
Αλεξάνδρου	70, 518, 561.
Αλεξάνδρου	1447.
Αλεξάνδρου	5, 94, 121, 286,
Αλεξάνδρου	293, 370, 406, 535,
Αλεξάνδρου	587, 1194, 1317,
Αλεξάνδρου	1413.
Αλεξάνδρου	241, 678, 779,
Αλεξάνδρου	1303.
Αλεξάνδρου	508.
Αλεξάνδρου	1160.
Αλεξάνδρου	334.
Αλεξάνδρου	257, 909, 1010,
Αλεξάνδρου	1264.
Αλεξάνδρου	544.
Αλεξάνδρου	446.
Αλεξάνδρου	257, 209, 1264.
Αλεξάνδρου	951, 993, 1027.
Αλεξάνδρου	666, 755.
Αλεξάνδρου	755.
Αλεξάνδρου	877.
Αλεξάνδρου	666.
Αλεξάνδρου	569.
Αλεξάνδρου	245, 319.
Αλεξάνδρου	217, 473, 790.
Αλεξάνδρου	391.
Αλεξάνδρου	875.
Αλεξάνδρου	1238.
Αλεξάνδρου	936.
Αλεξάνδρου	136.
Αλεξάνδρου	579.
Αλεξάνδρου	145, 186, 402,
Αλεξάνδρου	1145.
Αλεξάνδρου	698.
Αλεξάνδρου	124.
Αλεξάνδρου	1394.
Αλεξάνδρου	549.
Αλεξάνδρου	674.
Αλεξάνδρου	739.
Αλεξάνδρου	AM
Αλεξάνδρου	995, 1003.
Αλεξάνδρου	687.
Αλεξάνδρου	1428.
Αλεξάνδρου	694.
Αλεξάνδρου	573.
Αλεξάνδρου	1330.
Αλεξάνδρου	518.

A.

αμικτον	263.
αμικτον	1421.
αμικτον	247.
αμικτον	144, 1227.
αμικτον	1338.
αμικτον	872.
αμικτον	1230.
αμικτον	617.
αμικτον	975.
αμικτον	635.
αμικτον	758.
αμικτον	339.
αμικτον	559.
αμικτον	1163.
αμικτον	75.
αμικτον	845.
αμικτον	620.
αμικτον	504.
αμικτον	202, 277, 286, 330,
αμικτον	335, 648, 933, 946,
αμικτον	978, 1041, 1083,
αμικτον	1099, 1273, 1343.
αμικτον	749.
αμικτον	863.
αμικτον	1375.
αμικτον	1101.
αμικτον	1437.
αμικτον	1344.
αμικτον	633.
αμικτον	19.
αμικτον	1074.
αμικτον	704.
αμικτον	118.
αμικτον	1441.
αμικτον	1401.
αμικτον	AN
αμικτον	9, 228, 260, 521,
αμικτον	640, 1038, 1163,
αμικτον	1439.
αμικτον	394, 1443.
αμικτον	162, 1224.
αμικτον	988.
αμικτον	587.
αμικτον	364, 1192.
αμικτον	1211.
αμικτον	950.
αμικτον	1300.
αμικτον	920.
αμικτον	1246, 1378.
αμικτον	522, 1123, 1467.
αμικτον	1219.
αμικτον	556.
αμικτον	1144.
αμικτον	1004, 1197.
αμικτον	589.
αμικτον	770.
αμικτον	1215.
αμικτον	283, 1172.
αμικτον	745.
αμικτον	1424.
αμικτον	343.
αμικτον	853.
αμικτον	629.

A.

ανδρας	844.
ανδρων	626, 683, 1436.
ανδρας	176.
ανειμα	4.
ανειμα	621.
ανειμα	181, 1208,
ανειμα	1322.
ανειμα	379.
ανειμα	883.
ανειμα	283.
ανειμα	207.
ανειμα	547.
ανειμα	1451.
ανειμα	1167.
ανειμα	1293.
ανειμα	980.
ανειμα	429.
ανειμα	134.
ανειμα	754.
ανειμα	1429.
ανειμα	1259.
ανειμα	64.
ανειμα	1126.
ανειμα	350.
ανειμα	824.
ανειμα	248.
ανειμα	1088.
ανειμα	1302.
ανειμα	94, 95, 365, 476,
ανειμα	837, 1070, 1346,
ανειμα	1413.
ανειμα	505.
ανειμα	271, 1201,
ανειμα	1297.
ανειμα	1398.
ανειμα	1071, 1368.
ανειμα	208.
ανειμα	77.
ανειμα	451.
ανειμα	1367.
ανειμα	1153.
ανειμα	102.
ανειμα	362.
ανειμα	572.
ανειμα	587, 1297.
ανειμα	350.
ανειμα	AX
ανειμα	59, 324, 966, 998,
ανειμα	1018, 1209.
ανειμα	1194.
ανειμα	50.
ανειμα	1014.
ανειμα	AO
ανειμα	1209.
ανειμα	704.
ανειμα	AP
ανειμα	2, 29, 30, 65, 515,
ανειμα	590, 1256, 1440.
ανειμα	106.
ανειμα	27.
ανειμα	1188, 1409.
ανειμα	1193, 1450.
ανειμα	1424.
ανειμα	απαι

A.

ἀπασα 251, 408.
 ἀπάσης 733.
 ἀπείσοις 629.
 ἀπειλὰς 218, 776.
 ἀπὲς πολυηθῆς 341.
 ἀπὲς θύης 116.
 ἀπὲς κλεισθῆσαι 1302.
 ἀπασα 552.
 ἀπλάτων 569.
 ὑπὸ 149.
 ἀπο 1306, 1320, 1330.
 ἀποδεν 425, 804.
 ὑπονοδὸρ πε 902.
 ὑποσπλόντες 253.
 ὑποψάλλουσα 915.
 ἀποψήλασα 407.
 ἀπὲς 627.
 ἀπὲς 705.
 ἀπὲς 1175.
 ἀπὲς 225.
 ἀραγμοῖς 940.
 ἀραγμοῖς 409.
 ἀραγμοῖς 332.
 ἀραγμοῖς 1228.
 ἀραγμοῖς 15.
 ἀραγμοῖς 765.
 ἀραγμοῖς 839.
 ἀραγμοῖς 850.
 ἀραγμοῖς 151.
 ἀραγμοῖς 1443.
 ἀραγμοῖς 1274.
 ἀραγμοῖς 1017.
 ἀραγμοῖς 592.
 ἀραγμοῖς 491.
 ἀραγμοῖς 883.
 ἀραγμοῖς 622.
 ἀραγμοῖς 770.
 ἀραγμοῖς 914.
 ἀραγμοῖς 63.
 ἀραγμοῖς 983.
 ἀραγμοῖς 832.
 ἀραγμοῖς 249, 518, 730.
 ἀραγμοῖς 1308.
 ἀραγμοῖς 298.
 ἀραγμοῖς 534, 1235.
 ἀραγμοῖς 289.
 ἀραγμοῖς 524.
 ἀραγμοῖς 138.
 ἀραγμοῖς 104.
 ἀραγμοῖς 106.
 ἀραγμοῖς 465.
 ἀραγμοῖς 1103.
 ἀραγμοῖς 644.
 ἀραγμοῖς 1132.
 ἀραγμοῖς 348.
 ἀραγμοῖς 1315.
 ἀραγμοῖς 1072.
 ἀραγμοῖς 1407.
 ἀραγμοῖς 620.
 ἀραγμοῖς 979.
 ἀραγμοῖς 1060.
 ἀραγμοῖς 548.
 ἀραγμοῖς 1309.

A P

A.

ἀραγμοῖς 820.
 ἀραγμοῖς 505.
 ἀραγμοῖς 1296, 1335.
 ἀραγμοῖς 78.
 ἀραγμοῖς 358.
 ἀραγμοῖς 147.
 ἀραγμοῖς 157.
 ἀραγμοῖς 102, 265, 838.
 ἀραγμοῖς 1317.
 ἀραγμοῖς 762.
 ἀραγμοῖς 869.
 ἀραγμοῖς 167.
 ἀραγμοῖς 653.
 ἀραγμοῖς 204.
 ἀραγμοῖς 839.
 ἀραγμοῖς 84.
 ἀραγμοῖς 995.
 ἀραγμοῖς 236, 327, 797.
 ἀραγμοῖς 16.
 ἀραγμοῖς 1362.
 ἀραγμοῖς 1437.
 ἀραγμοῖς 1350.
 ἀραγμοῖς 2, 30.
 ἀραγμοῖς 1024.
 ἀραγμοῖς 360, 1054.
 ἀραγμοῖς 536, 1205.
 ἀραγμοῖς 513.
 ἀραγμοῖς 162, 577, 626, 1285.
 ἀραγμοῖς 154.
 ἀραγμοῖς 895.
 ἀραγμοῖς 848.
 ἀραγμοῖς 1200.
 ἀραγμοῖς 140.
 ἀραγμοῖς 855, 1322.
 ἀραγμοῖς 75, 738.
 ἀραγμοῖς 1316.
 ἀραγμοῖς 1090.
 ἀραγμοῖς 5.
 ἀραγμοῖς 8.
 ἀραγμοῖς 1117.
 ἀραγμοῖς 782.
 ἀραγμοῖς 1400.
 ἀραγμοῖς 311, 542, 1166.
 ἀραγμοῖς 1301.
 ἀραγμοῖς 121.
 ἀραγμοῖς 1055.
 ἀραγμοῖς 813.
 ἀραγμοῖς 510.
 ἀραγμοῖς 829, 1002, 1148.
 ἀραγμοῖς 754.
 ἀραγμοῖς 1167.
 ἀραγμοῖς 1326.
 ἀραγμοῖς 194, 676.
 ἀραγμοῖς 1006.
 ἀραγμοῖς 1048.
 ἀραγμοῖς 318.
 ἀραγμοῖς 29.
 ἀραγμοῖς 1044.
 ἀραγμοῖς 72, 744.
 ἀραγμοῖς 221, 879.
 ἀραγμοῖς 40.

A T

A.

ἀραγμοῖς 123, 697.
 ἀραγμοῖς 1066.
 ἀραγμοῖς 1003.
 ἀραγμοῖς 39.
 ἀραγμοῖς 168, 183, 271, 431, 556, 927, 958, 1008, 1011, 1083, 1388.
 ἀραγμοῖς 1424.
 ἀραγμοῖς 941.
 ἀραγμοῖς 147, 420.
 ἀραγμοῖς 360.
 ἀραγμοῖς 892.
 ἀραγμοῖς 192, 306, 630.
 ἀραγμοῖς 1140.
 ἀραγμοῖς 1054.
 ἀραγμοῖς 1446.
 ἀραγμοῖς 1127.
 ἀραγμοῖς 47, 70, 545, 732.
 ἀραγμοῖς 801, 1016, 1142, 1226, 1296, 1351, 1431.
 ἀραγμοῖς 168.
 ἀραγμοῖς 222.
 ἀραγμοῖς 1071.
 ἀραγμοῖς 624.
 ἀραγμοῖς 268.
 ἀραγμοῖς 234.
 ἀραγμοῖς 40.
 ἀραγμοῖς 388.
 ἀραγμοῖς 735.
 ἀραγμοῖς 1227.
 ἀραγμοῖς 753.
 ἀραγμοῖς 885.
 ἀραγμοῖς 922.
 ἀραγμοῖς 44.
 ἀραγμοῖς 593, 702, 1355.
 ἀραγμοῖς 1047.
 ἀραγμοῖς 615.
 ἀραγμοῖς 432.
 ἀραγμοῖς 682.
 ἀραγμοῖς 751.
 ἀραγμοῖς 811.
 ἀραγμοῖς 546.
 ἀραγμοῖς 345, 798.
 ἀραγμοῖς 61, 914.
 ἀραγμοῖς 1044.
 ἀραγμοῖς 1366.
 ἀραγμοῖς 480.
 ἀραγμοῖς 745.
 ἀραγμοῖς 1317.
 ἀραγμοῖς 496.
 ἀραγμοῖς 440.
 ἀραγμοῖς 613, 922.
 ἀραγμοῖς 316.
 ἀραγμοῖς 312, 429, 491, 774, 809.
 ἀραγμοῖς 623.
 ἀραγμοῖς 747.
 ἀραγμοῖς 466.
 ἀραγμοῖς 438.
 ἀραγμοῖς 1121.
 ἀραγμοῖς 714.
 ἀραγμοῖς 639.

B.

ἀραγμοῖς 1114.
 ἀραγμοῖς 1100.
 ἀραγμοῖς 975.
 ἀραγμοῖς 178, 392, 1356.
 ἀραγμοῖς 1277.
 ἀραγμοῖς 195, 896.
 ἀραγμοῖς 114.
 ἀραγμοῖς 707, 1213.
 ἀραγμοῖς 354.
 ἀραγμοῖς 1139.
 ἀραγμοῖς 566, 707.
 ἀραγμοῖς 691.
 ἀραγμοῖς 26, 295.
 ἀραγμοῖς 36.
 ἀραγμοῖς 900.
 ἀραγμοῖς 311.
 ἀραγμοῖς 918.
 ἀραγμοῖς 493.
 ἀραγμοῖς 708.
 ἀραγμοῖς 989.
 ἀραγμοῖς 90.
 ἀραγμοῖς 695.
 ἀραγμοῖς 798.
 ἀραγμοῖς 635.
 ἀραγμοῖς 763.
 ἀραγμοῖς 508.
 ἀραγμοῖς 1456.
 ἀραγμοῖς 1471.
 ἀραγμοῖς 418.
 ἀραγμοῖς 811.
 ἀραγμοῖς 472.
 ἀραγμοῖς 1453.
 ἀραγμοῖς 1026.
 ἀραγμοῖς 326, 983.
 ἀραγμοῖς 1277.
 ἀραγμοῖς 770.
 ἀραγμοῖς 192.
 ἀραγμοῖς 311, 568, 744.
 ἀραγμοῖς 694.
 ἀραγμοῖς 28.
 ἀραγμοῖς 206.
 ἀραγμοῖς 273.
 ἀραγμοῖς 13, 287.
 ἀραγμοῖς 620, 751.
 ἀραγμοῖς 503.
 ἀραγμοῖς 309.
 ἀραγμοῖς 150.
 ἀραγμοῖς 39, 1018.
 ἀραγμοῖς 525, 1296.
 ἀραγμοῖς 747.
 ἀραγμοῖς 477.
 ἀραγμοῖς 57.
 ἀραγμοῖς 156, 340, 543.
 ἀραγμοῖς 1439.
 ἀραγμοῖς 1023.
 ἀραγμοῖς 464.
 ἀραγμοῖς 262.
 ἀραγμοῖς 628.
 ἀραγμοῖς 628.

A X

A Ψ

B.

B A

B.		Γ.		Γ.		Γ.	
Βασίλειον	771.	Βάσις	83.	γαῖαν	249, 588, 1005,	ΓΙ	
Βασίλειος	1393.	Βάσιον	487.	1058, 1376.		ΓΙ	527, 1414.
Βασίλειος	1314.	Βάσιον	359.	Γαλαδραῖον	1342.	ΓΙ	709.
Βασι	1414.	Βάσιον	730, 1407.	γαλιών	814.	ΓΙ	63.
Βασίς	1137.	Βάσιον	56.	γαλῆς	843.	ΓΙ	495.
Βάσιον	1365.	Βάσιον	435.	γαμεινόν	161.	ΓΙ	688, 1357.
Βάσι	1121.	Βάσις	162, 1235.	γαμεινός	323.	ΓΙ	677.
BE		Βάσις	327.	ΓΑ			
Βεβύκων	516, 1305.	Βάσιον	581, 1395.	ΓΑ			
1474.		Βάσιον	29.	ΓΑ			
Βεβύκων	912.	Βάσιον	591.	ΓΑ			
Βεβύς	1036.	Βάσιον	624.	ΓΑ			
Βεβύς	1361.	Βάσιον	434.	ΓΑ			
Βεβύς	500.	Βάσιον	92.	ΓΑ			
Βεβύς	550.	Βάσιον	1438.	ΓΑ			
Βεβύς	1280.	Βάσιον	697, 720, 929,	ΓΑ			
BH		Βάσιον	1072.	ΓΑ			
Βίσις	746.	Βάσιον	1292.	ΓΑ			
Βίσις	274.	Βάσιον	1118.	ΓΑ			
BI		Βάσιον	268.	ΓΑ			
Βίσις	520.	Βάσιον	1154.	ΓΑ			
Βίσις	548.	Βάσιον	129.	ΓΑ			
Βίσις	357.	Βάσιον	1379.	ΓΑ			
Βίσις	626.	Βάσιον	461.	ΓΑ			
Βίσις	635, 807, 975,	Βάσιον	911.	ΓΑ			
1019.		Βάσιον	948, 1135.	ΓΑ			
Βίσις	287.	Βάσιον	229.	ΓΑ			
Βίσις	417.	Βάσιον	1176.	ΓΑ			
Βίσις	418.	Βάσιον	1321.	ΓΑ			
BA		Βάσιον	1289.	ΓΑ			
Βάσις	218, 1367.	Βάσιον	1177.	ΓΑ			
Βάσις	453.	Βάσιον	992.	ΓΑ			
Βάσις	949, 989.	Βάσιον	85, 421, 490,	ΓΑ			
Βάσις	678, 1419.	Βάσιον	604.	ΓΑ			
Βάσις	150.	Βάσιον	310, 405.	ΓΑ			
Βάσις	445.	Βάσιον	1100.	ΓΑ			
Βάσις	392.	Βάσιον	704.	ΓΑ			
Βάσις	301.	Βάσιον	104.	ΓΑ			
Βάσις	448.	Βάσιον	1408.	ΓΑ			
Βάσις	1327.	Βάσιον	545.	ΓΑ			
BO		Βάσιον	398.	ΓΑ			
Βάσις	652.	Βάσιον	301.	ΓΑ			
Βάσις	1146.	Βάσιον	414.	ΓΑ			
Βάσις	854.	Βάσιον	1251.	ΓΑ			
Βάσις	520.	Βάσιον	1421.	ΓΑ			
Βάσις	923.	Βάσιον	678.	ΓΑ			
Βάσις	1346.	Βάσιον	743.	ΓΑ			
Βάσις	816.	Βάσιον	197, 743.	ΓΑ			
Βάσις	5, 263, 441, 1337.	Βάσιον	184.	ΓΑ			
Βάσις	484, 1225.	Βάσιον	738.	ΓΑ			
Βάσις	684.	Βάσιον	756.	ΓΑ			
Βάσις	560.	Βάσιον	107.	ΓΑ			
Βάσις	294.	Βάσιον	757.	ΓΑ			
Βάσις	778.	Βάσιον	451.	ΓΑ			
Βάσις	528.	Βάσιον	485, 1380.	ΓΑ			
Βάσις	786.	Βάσιον	202, 992.	ΓΑ			
Βάσις	556, 738.	Βάσιον		ΓΑ			
Βάσις	1200.	Βάσιον		ΓΑ			
Βάσις	955.	Βάσιον		ΓΑ			
Βάσις	672.	Βάσιον		ΓΑ			
Βάσις	1253.	Βάσιον		ΓΑ			
Βάσις	898.	Βάσιον		ΓΑ			
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ		ΓΙ	
ΓΙ		ΓΙ					

Δ.

ζώνον	631.
ζώνω	1280.
Γ Τ	
Γυαία	1152.
Γυθία	98.
γύα	227, 322, 1157,
	1247.
γυαί	144.
γύαι	253.
γύας	158, 622, 847, 906,
	1059, 1161, 1340.
γυοκόλλοις	1202.
γυόχοις	1076.
γυμνάδας	866.
Γυμνασίας	633.
γυμνίτιω	388.
γυμνόν	515.
γυμναίς	1238.
γυμναϊκόκλωνιν	771.
γυμναϊκός	996.
γυμναϊκών	256, 683.
γυμναϊξί	859.
γυμναϊξιν	1140, 1142.
γυμνί	887.
γυρά	1314.
Γυραίσι	390.
Γυράφι	537.
Γ Ω	
γυλαία	376.
γυρωτός	458.

Δ.

Δ'	13, 30, 95, 110, 117,
	168, 183, 192, 202,
	224, 240, 251, 283,
	298, 310, 323, 330,
	335, 339, 344, 361,
	367, 387, 390, 396,
	408, 415, 431, 443,
	488, 491, 508, 546,
	564, 569, 590, 598,
	603, 613, 615, 619,
	625, 638, 646, 648,
	666, 669, 681, 694,
	726, 738, 753, 755,
	761, 766, 837, 852,
	859, 909, 911, 922,
	927, 930, 944, 948,
	951, 958, 976, 984,
	988, 1002, 1008,
	1011, 1034, 1047,
	1052, 1061, 1063,
	1067, 1081, 1083,
	1090, 1093, 1103,
	1118, 1123, 1165,
	1172, 1189, 1204,
	1215, 1224, 1232,
	1235, 1238, 1322,
	1362, 1378, 1388,
	1397, 1409, 1421,
	1424, 1426, 1429,
	1435, 1438, 1458.

Δ Α

Δαίεζ	710.
-------	------

Δ.

Δαδαλυταίας	578.
Δάμων	281.
Δάμονι	962.
Δαμόνων	968.
Δάμων	212, 537, 567,
	1472.
Δάου	861.
Δάσπασαι	146.
Δάσπαι	668.
Δάσπαλας	170.
Δαυταλωμένως	654.
Δαυταλουργία	199.
Δαυτή	541.
Δαυτός	837.
Δαυτοδείς	1315.
Δαυτοδένι	160.
Δαυξίς	35.
Δάκους	765.
Δάκρυ	117.
Δάκρυοις	371.
Δακτύλων	1382.
Δάμαρ	57, 1353.
Δάμαρτα	190, 1263,
	1301.
Δάμαρτος	750, 798, 808,
	855, 1221.
Δαμής	335.
Δαμέντι	312.
Δάιν	269, 710, 887,
	1269, 1381.
Δαπέδων	617.
Δάπλαις	1403.
Δαρδανείων	967, 1257.
Δαρδανον	1129.
Δαρδαν	1307.
Δαρδάνε	1440.
Δαρόν	188, 412, 724,
	973, 1144.
Δατέμυραι	629.
Δαυνίσις	1052.
Δαυνίσις	1254.
Δαυνίται	1063.
Δαυνίων	592, 1128.
Δαυνηφάγων	6.
Δαφονίς	181.
Δάφνι	259.
Δάφνις	779, 957.
Δάφουσι	1006.

Δ Ε

Δ'	2, 22, 35, 61, 67, 80, 81,
	83, 141, 163, 171,
	226, 251, 253, 269,
	302, 348, 365, 367,
	379, 381, 398, 401,
	403, 424, 433, 439,
	447, 467, 479, 494,
	517, 557, 560, 586,
	605, 610, 630, 662,
	673, 675, 703, 712,
	722, 727, 730, 732,
	744, 757, 761, 766,
	769, 771, 774, 777,
	789, 795, 797, 799,
	805, 822, 824, 828,

Δ.

834, 840, 847, 856,
866, 874, 877, 886,
891, 895, 919, 962,
968, 971, 1005, 1020,
1044, 1050, 1070,
1075, 1106, 1108,
1120, 1128, 1131,
1141, 1160, 1175,
1181, 1212, 1214,
1226, 1242, 1245,
1253, 1261, 1295,
1341, 1351, 1358,
1359, 1374, 1415,
1416, 1458, 1462,
1467, 1472.

Δεδυγμύαι	244.
Δεδυγμύων	257.
Δεδυγμύ	954.
Δεδυκότες	82.
Δεδυπότας	285, 919.
Δεδυπώς	492.
Δεδυραμύον	758.
Δείκλαι	1179.
Δείκλων	1259.
Δειμαίνοντες	895.
Δειμαίνων	1186.
Δείμαντες	928, 985.
Δείμαντο	959.
Δείμας	1261.
Δείματα	225.
Δειματμύη	1434.
Δειν	540.
Δειναίσι	1437.
Δειν	218.
Δεινύ	1042, 1356.
Δεινός	327, 393.
Δείξαντι	889.
Δείξαν	994.
Δείξας	1405.
Δείξπιδος	843.
Δέλτω	1382.
Δελφίνες	84.
Δελφίνις	208.
Δελφίν	397.
Δελφινόσημον	658.
Δελφί	939.
Δέμας	41, 55, 66, 75, 160,
	265, 351, 487, 689,
	826, 1080, 1113,
	1315.
Δέμναι	114.
Δεμνίσις	171.
Δεμνίων	353.
Δενδράδης	830.
Δεννάσαι	404.
Δέννοις	777.
Δέξεται	408, 690,
	718, 806, 913, 1022,
	1239.
Δεξιόμυρον	51.
Δεξιόσση	416, 565.
Δέξαν	539.
Δεπασαίων	489.
Δέρι	810.

D d

Δ.

Νήκας	229.
Νήκισι	880.
Νήκισι	3.
Νήκισι	1183.
Νήκισι	118.
Νήκισι	1078.
Νήκισι	39, 104, 112,
	391, 557, 809.
Νήκισι	170, 1011.
Νήκισι	52, 813.
Νήκισι	479, 1374.
Νήκισι	1309.
Νήκισι	204.

Δ Η

Δη	90, 156, 216, 229,
	232, 236, 243, 249,
	354, 359, 470, 499,
	510, 530, 550, 577,
	961, 965, 1185,
	1263, 1401, 1446.
Δηίς	1327.
Δηίμυρον	251.
Δημόλεον	331.
Δημό	1172.
Δημότων	470.
Δηναίς	145.
Δηναίον	876, 1139.
Δηναίων	383.
Δηνός	621.
Δηναίου	440.
Δην	428.
Δηναίωντας	1306.
Δηναίωντες	986.

Δ Ι

Δι	268, 303, 969.
Δι'	519.
Δία	288.
Δία	8, 387, 889.
Δία	261.
Δία	596.
Δία	609.
Δία	375.
Δία	1448.
Δία	70.
Δία	1097.
Δία	1007.
Δία	317, 1062.
Δία	1065.
Δία	14.
Δία	1335.
Δία	606.
Δία	1026.
Δία	682, 1335.
Δία	123.
Δία	1399.
Δία	136, 549, 596,
	1375.
Δία	128, 1040.
Δία	434, 485.
Δία	1300.
Δία	636.
Δία	531.
Δία	δίκωντον

Δ.	Δ.	Ε.	Ε.
διωπον 1217.	δυστογλήφει 361.	δυστορεας 979.	εδολίων 296, 1320.
διμορρο 892.	Δ Ρ	δυσμορρον 692.	ΕΖ
διμόρφη 111.	δράχματα 1114.	δυσόμοις 849.	ΕΖ
διναις 380.	δράχματα 674.	δυσσληπιδας 1452.	ΕΙ
δινασον 729, 1086.	δράκοντ' 978.	δυσσεω 1151.	ειδύτων 1250.
διοίχνη 10.	δράκοντα 309, 632.	δύσλητα 1281.	ειδύ 1364.
Διδς 363, 622.	δράκοντι 1223.	δύσχυεις 971.	ειδος 195.
διπλᾶ 232.	δρακονίμορφων 1043.	δύσχυεις 282.	ειδύτα 683.
διπλάς 1295.	δρακονίττ 110, 185.	δύσφαις 10.	Ειδύας 1024.
διπλάς 1422.	δρακονίτοφρογυεις 1311.	δύσφαις 1466.	ειδύλον 142.
διπλάς 314, 347.	δρακονόσα 62.	Δ Ω	ειδύλοπλάς 173.
διπλόι 521.	δράκων 327, 801.	δύμα 182.	ειδύμα 748.
διπλοδν 1329.	δρακων 814.	δύμωσαντες 719.	ειδύ 435.
διπλοδς 226, 1232.	δραμῶν 286.	δύμωσι 1272.	ειδύμωτον 1202.
διπλῶν 389.	δραμική 1304.	δύρ 853.	ειδύον 1359.
διπλύχοι 1245.	δρίππων 1046.	δύρεϊτα 865.	ειδύπην 860.
διπλύχοις 511.	δρόιτης 1108.	Δωείδος 861.	ειδύπηνων 101.
διπλύχης 239.	δρομάς 15, 789.	Δωείδς 284.	ειδύ 850.
διπλύχων 554.	δρομῶν 649.	δύρον 893.	ειδύ 1287.
Διφροστοίο 375.	δρῶμον 510, 734.	δύρονιμω 568, 910,	ειδύτης 351, 1462.
dis 156.	δρῶμοι 193.	1193.	εις 87, 104, 118, 126,
dis 400.	δρῶμου 394.	δύρ 465.	139, 201, 246, 279,
dis 69.	δρῶμων 1321.	δύρ 959.	346, 350, 361, 423,
dis 98, 836.	δρῶμα 322, 1166.	Δωπίς 410.	428, 447, 495, 516,
dis 1425.	δρῶμα 1378.	Ε.	583, 681, 692, 722,
dis 1114.	δρῶμα 83.	Ε Α	726, 747, 761, 822,
dis 1171.	δρῶμα 522.	Ε Β	852, 879, 966, 976,
Δ Μ	δρῶμα 536.	Ε Γ	989, 1017, 1043,
δμῶντες 441.	δρῶμα 794.		1061, 1067, 1069,
δμῶντες 1123.	δρῶμα 480, 1110.		1121, 1144, 1158,
Δ Ν	δρῶμα 1423.		1161, 1191, 1277,
Δ Ο	Δ Τ		1300, 1305, 1313,
δνῶν 502.	δνῶν 1117.		1319, 1385, 1451,
δνῶν 469.	δνῶν 1388.		1452, ibid.
δνῶν 439.	δνῶν 591.		εις 1447.
δνῶν 147.	δνῶν 278.		ειδύμας 1355.
δνῶν 509, 1168, 1326.	δνῶν 901.		ειδύμας 1163.
δνῶν 331, 533.	δνῶν 1277.		ειδύμας 1107.
δνῶν 50.	δνῶν 446.		Ε Κ
δνῶν 738.	δνῶν 103, 1047.		ειδύμας 6, 118, 149, 197, 322,
δνῶν 334, 597.	δνῶν 387, 752, 1221.		368, 384, 429, 484,
δνῶν 48.	δνῶν 73.		494, 626, 651, 757,
δνῶν 593.	δνῶν 715.		770, 898, 967, 1005,
δνῶν 538.	δνῶν 916.		1012, 1016, 1159,
δνῶν 1442.	δνῶν 314, 1076.		1238, 1247.
δνῶν 1150.	δνῶν 513.		ειδύμας 1457.
δνῶν 772, 1090, 1163,	δνῶν 796.		ειδύμας 60, 1089, 1151.
1214.	δνῶν 409.		ειδύμας 516.
δνῶν 70, 281, 508,	δνῶν 699.		ειδύμας 1033.
1268.	δνῶν 993.		ειδύμας 353.
δνῶν 455.	δνῶν 1089.		ειδύμας 131, 618.
δνῶν 1050.	δνῶν 984.		ειδύμας 717.
δνῶν 392, 1339.	δνῶν 1099.		ειδύμας 396.
δνῶν 69, 507, 883, 944,	δνῶν 273, 813.		ειδύμας 878.
1447.	δνῶν 1117.		ειδύμας 377.
δνῶν 471.	δνῶν 405.		ειδύμας 136.
δνῶν 280, 530, 567,	δνῶν 784, 1096.		ειδύμας 1079.
1246.	δνῶν 464.		ειδύμας 439.
δνῶν 1359.	δνῶν 220, 279, 527,		ειδύμας 189.
δνῶν 1450.	1371.		ειδύμας 119.
δνῶν 933.	δνῶν 1174.		ειδύμας 749.
δνῶν 504.	δνῶν 841.		ειδύμας 66.
δνῶν 996.	δνῶν 675.		ειδύμας 1158.
δνῶν 1404.	δνῶν 897.		ειδύμας 1009, 1240.
			ειδύμας 1009, 1240.

E.

ἐκγινώσκεις 1249.
 ἐκγονοίς 693.
 ἐκγονον 899.
 ἐκγονοῦς 580.
 ἐκγονῶν 480, 1067.
 ἐκδραμεῖν 1472.
 ἐκδύωσα 1422.
 ἐκεί 1057.
 ἐκείνη 1081.
 ἐκείνο 258, 259.
 ἐκκόβω 637.
 ἐκκυνήγατον 1025.
 ἐκλάμψαι 1091.
 ἐκλαύσει 477.
 ἐκλάσας 1201.
 ἐκλειδοπύργος 1351.
 ἐκλογίζεσθαι 88, 468.
 ἐκλυθῆναι 8156.
 ἐκμεμαρμύρας 713.
 ἐκμεμαρμύρας 138.
 ἐκμυμύρας 7.
 ἐκμυμύρας 602.
 ἐκμυμύρας 726.
 ἐκμυμύρας 783.
 ἐκμυμύρας 346.
 ἐκμυμύρας 1084.
 ἐκμυμύρας 234.
 ἐκμυμύρας 163.
 ἐκμυμύρας 999.
 ἐκμυμύρας 807.
 ἐκμυμύρας 191.
 ἐκμυμύρας 458.
 ἐκμυμύρας 613.
 ἐκμυμύρας 833.
 ἐκμυμύρας 1183.
 ἐκμυμύρας 1446.
 ἐκμυμύρας 433, 1212.
 ἐκμυμύρας 211, 932.
 ἐκμυμύρας 100.
 ἐκμυμύρας 1133.
 ἐκμυμύρας 1131.
 ἐκμυμύρας 1199.
 ἐκμυμύρας 942.
 ἐκμυμύρας 743.
 ἐκμυμύρας 110, 271.
 ἐκμυμύρας 773.

E A

ἐλα 467, 1217.
 ἐλατύνω 523.
 ἐλατύνω 582.
 ἐλατύνω 1466.
 ἐλατύνω 306.
 ἐλατύνω 380, 576.
 ἐλατύνω 702.
 ἐλατύνω 62.
 ἐλατύνω 343, 428, 743.
 ἐλατύνω 716.
 ἐλατύνω 358.
 ἐλατύνω 187, 298.
 ἐλατύνω 366.
 ἐλατύνω 894.
 ἐλατύνω 1285.
 ἐλατύνω 796, 1375.

E.

ἐλλόπων 598.
 ἐλλόπων 735.
 ἐλλόπων 4.
 ἐλλόπων 1033.
 ἐλλόπων 1184.
 ἐλλόπων EM 1316.
 ἐλλόπων 1197.
 ἐλλόπων 642.
 ἐλλόπων 525.
 ἐλλόπων 563.
 ἐλλόπων 512, 1282.
 ἐλλόπων 38, 1189.
 ἐλλόπων 1126, 1135.
 ἐλλόπων 1123, 1446.
 ἐλλόπων 1307.
 ἐλλόπων 321.
 ἐλλόπων 105.
 ἐλλόπων 601.
 ἐλλόπων 1196.
 ἐλλόπων 752.
 ἐλλόπων 1380.
 ἐλλόπων 1016.
 ἐλλόπων 213.
 ἐλλόπων 1029.
 ἐλλόπων 35.
 ἐλλόπων 1015.
 ἐλλόπων 990, 1122.
 ἐλλόπων 1089, 1151.
 ἐλλόπων EN 18, 40, 73.
 ἐλλόπων 99, 107, 122, 126.
 ἐλλόπων 152, 171, 190, 193.
 ἐλλόπων 207, 219, 254, 310.
 ἐλλόπων 349, 390, 398, 413.
 ἐλλόπων 432, 443, 454, 456.
 ἐλλόπων 470, 487, 541, 543.
 ἐλλόπων 563, 568, 571, 605.
 ἐλλόπων 615, 676, 691, 728.
 ἐλλόπων 738, 742, 780, 801.
 ἐλλόπων 802, 806, 814, 857.
 ἐλλόπων 896, 897, 907, 927.
 ἐλλόπων 930, 944, 986, 1036.
 ἐλλόπων 1062, 1085, 1098.
 ἐλλόπων 1101, 1113, 1155.
 ἐλλόπων 1168, 1202, 1224.
 ἐλλόπων 1235, 1253, 1258.
 ἐλλόπων 1271, 1272, 1299.
 ἐλλόπων 1349, 1358, 1375.
 ἐλλόπων 1436, 1438, 1449.
 ἐλλόπων 1462.
 ἐλλόπων EN 554, 657, 1413.
 ἐλλόπων 308.
 ἐλλόπων 546.
 ἐλλόπων 1409.
 ἐλλόπων 71.
 ἐλλόπων 155.
 ἐλλόπων 996.
 ἐλλόπων 1325.
 ἐλλόπων 76.
 ἐλλόπων 890.
 ἐλλόπων 42, 699, 706, 724.
 ἐλλόπων 881, 921, 952, 979.

E.

ἐλλόπων 982, 1008, 1019.
 ἐλλόπων 1033, 1068, 1076.
 ἐλλόπων 1250, 1278, 1353.
 ἐλλόπων EN 28.
 ἐλλόπων 556.
 ἐλλόπων 110.
 ἐλλόπων 722.
 ἐλλόπων 152.
 ἐλλόπων 571.
 ἐλλόπων 1177.
 ἐλλόπων 951.
 ἐλλόπων 205.
 ἐλλόπων 212.
 ἐλλόπων 365, 561.
 ἐλλόπων 1454.
 ἐλλόπων 753.
 ἐλλόπων 498.
 ἐλλόπων 506.
 ἐλλόπων 185.
 ἐλλόπων 187, 409, 939.
 ἐλλόπων 1462.
 ἐλλόπων 734.
 ἐλλόπων 463.
 ἐλλόπων 519.
 ἐλλόπων E 172, 221, 247, 254.
 ἐλλόπων 296, 363, 701, 714.
 ἐλλόπων 844, 1182, 1189.
 ἐλλόπων 1208, 1251, 1401.
 ἐλλόπων 1180.
 ἐλλόπων 179.
 ἐλλόπων 176.
 ἐλλόπων 1347.
 ἐλλόπων 1363.
 ἐλλόπων 1255.
 ἐλλόπων 250.
 ἐλλόπων 1182.
 ἐλλόπων 830, 1198.
 ἐλλόπων 577.
 ἐλλόπων 1339.
 ἐλλόπων 474.
 ἐλλόπων 725.
 ἐλλόπων 1307.
 ἐλλόπων 50.
 ἐλλόπων 858.
 ἐλλόπων 841.
 ἐλλόπων 1088.
 ἐλλόπων 1233.
 ἐλλόπων 1195.
 ἐλλόπων 764.
 ἐλλόπων 1195.
 ἐλλόπων 667.
 ἐλλόπων E 36, 84, 257, 288.
 ἐλλόπων 396, 666, 909, 1049.
 ἐλλόπων 1114.
 ἐλλόπων 1172.
 ἐλλόπων 109.
 ἐλλόπων 118.
 ἐλλόπων 1405.
 ἐλλόπων 292.
 ἐλλόπων 695.
 ἐλλόπων 285.

E Π

ἐλλόπων 36, 84, 257, 288.
 ἐλλόπων 396, 666, 909, 1049.
 ἐλλόπων 1114.
 ἐλλόπων 1172.
 ἐλλόπων 109.
 ἐλλόπων 118.
 ἐλλόπων 1405.
 ἐλλόπων 292.
 ἐλλόπων 695.
 ἐλλόπων 285.

E.

ἐπιβλαπτεῖν 782.
 ἐπιβλαπτεῖν 1110, 1364, 1469.
 ἐπιβλαπτεῖν 151.
 ἐπιβλαπτεῖν 60.
 ἐπιβλαπτεῖν 1385.
 ἐπιβλαπτεῖν 228.
 ἐπιβλαπτεῖν 1309.
 ἐπιβλαπτεῖν 130.
 ἐπιβλαπτεῖν 332.
 ἐπιβλαπτεῖν 1455, 1466.
 ἐπιβλαπτεῖν 125, 460.
 ἐπιβλαπτεῖν 127.
 ἐπιβλαπτεῖν 947.
 ἐπιβλαπτεῖν 1343.
 ἐπιβλαπτεῖν 415, 557, 774, 616.
 ἐπιβλαπτεῖν 1036.
 ἐπιβλαπτεῖν 1200.
 ἐπιβλαπτεῖν 585.
 ἐπιβλαπτεῖν 926.
 ἐπιβλαπτεῖν 333.
 ἐπιβλαπτεῖν 488.
 ἐπιβλαπτεῖν 551, 662, 825.
 ἐπιβλαπτεῖν 834, 847.
 ἐπιβλαπτεῖν 304.
 ἐπιβλαπτεῖν 178.
 ἐπιβλαπτεῖν 594.
 ἐπιβλαπτεῖν 86.
 ἐπιβλαπτεῖν 14.
 ἐπιβλαπτεῖν 723, 1031.
 ἐπιβλαπτεῖν 1004.
 ἐπιβλαπτεῖν 1176.
 ἐπιβλαπτεῖν EP 948.
 ἐπιβλαπτεῖν 521.
 ἐπιβλαπτεῖν 816.
 ἐπιβλαπτεῖν 128, 1111.
 ἐπιβλαπτεῖν 1037.
 ἐπιβλαπτεῖν 246.
 ἐπιβλαπτεῖν 616.
 ἐπιβλαπτεῖν 282.
 ἐπιβλαπτεῖν 827.
 ἐπιβλαπτεῖν 1061.
 ἐπιβλαπτεῖν 921.
 ἐπιβλαπτεῖν 1244.
 ἐπιβλαπτεῖν 823.
 ἐπιβλαπτεῖν 158.
 ἐπιβλαπτεῖν 431, 1338.
 ἐπιβλαπτεῖν 957.
 ἐπιβλαπτεῖν 416.
 ἐπιβλαπτεῖν 879.
 ἐπιβλαπτεῖν 193.
 ἐπιβλαπτεῖν 1333.
 ἐπιβλαπτεῖν 1362.
 ἐπιβλαπτεῖν 153, 669.
 ἐπιβλαπτεῖν 406, 1137.
 ἐπιβλαπτεῖν 741.
 ἐπιβλαπτεῖν 153.
 ἐπιβλαπτεῖν 1190.
 ἐπιβλαπτεῖν 835.
 ἐπιβλαπτεῖν 618.
 ἐπιβλαπτεῖν 1042.
 ἐπιβλαπτεῖν 579.
 ἐπιβλαπτεῖν 1316.
 ἐπιβλαπτεῖν ἐρμυδόν

[illegible]

K.

κίρκος	531.
κίρκου	169.
κίσαν	1319.
κισσός	1237.
κίχων	792, 1250.
Κ Λ	
κλαγγασί	1177.
κλάδον	755, 1170.
κλάδος	830.
κλάδω	741.
κλάζων	263.
κλαίων	141.
Κλάριον	1464.
κλαδέν	884.
κλαυθμοίσι	785.
κλαυθέντα	831.
κλείδας	233.
κλεινάς	1074.
κλεινόν	1032, 1274.
Κλεισιθήρας	1222.
κλέος	1174, 1212.
1226.	
κλέπας	703.
κλεψινομορον	1116.
κλέφοντας	1310.
κλεθδων	821.
κλήδων	295.
κληθήσεται	797, 1052.
1124.	
κλήρις	1349.
κλήρισι	1098.
κλήρον	1144.
Κλήτω	1004.
κλίμαχος	510.
κλινεί	557.
κλίτς	600.
κλίτη	737.
κλιτω	1278.
κλιτός	786.
κλόνον	1439.
κλόνω	944.
κλώδων	742, 875, 921.
1028, 1286.	
κλώδωνα	727.
κλώδωνας	474.
κλώδωνος	1156.
κλώειν	552.
κλώεις	9.
κλώοντα	1118.
κλώμαχος	653.
κλώπα	658, 1303.
κλώσις	716.
Κ Ν	
κνεφαίαν	1433.
Κνηκεία	550.
κνυζέμλνι	608.
κνώδοντι	1109.
κνώδοντος	466.
κνωπύμορφον	675.
Κνωσόν	1214.
Κ Ο	
Κογχείας	869.
κόλρον	1105.
κόλχος	790.

K.

Κόδοροι	1389.
κοιανεί	772.
κοίλιω	330.
κοίλις	494.
κοίλοις	1062.
κοίλον	553.
κοινωνείν	394.
κοιρανίου	1059.
κοιρανίω	523.
κοιτάειν	603.
κοίτησι	18.
Κοίτης	426.
κόκκυζα	394.
κολαδείς	777.
κολασής	393.
κολοσσόδεμων	615.
κόλπων	1066.
Κολχίς	887.
Κόλχων	1022.
κολών	543.
κομπάζοντα	395.
Κομμαθοδός	934.
κόμης	1133.
κόνιν	297, 926, 1049.
κόνις	315.
κονίσρας	867.
κόπης	763, 1464.
κόσσευς	91.
κόσαι	24, 437, 585.
κόραξ	794.
κόρας	573, 953, 1154.
1168.	
κορείαν	354.
κορέσαι	1171.
κόρη	3, 1385, 1433.
κόριω	359, 985, 1003.
1292, 1308.	
κόρης	442, 719, 851, 997.
Κορίνθου	1024.
κόρη	711.
κόριω	507.
κορσωνή	291.
κορσωνής	1102.
κόρυμβα	295.
Κοσκιώδης	1035.
κοσκιώσαι	1165.
κῶ	1116.
κῶραι	1131.
κῶρας	712.
Κῶρες	1297.
Κυρήτις	671.
κοδρον	58.
κοδρος	182.
κοδρόφον	419.
Κ Ρ	
Κράγον	542.
Κράδιδος	1079.
Κράδης	919, 1021.
κραίνων	733.
κραπνοίς	17.
κρανέω	553.
κραντήρι	833.
κράντης	305.
κράτα	700.

K.

κράτη	891.
κρατῆρα	273, 854, 884.
κρατῆρας	198.
κρατῆρας	1243.
κρατῆρη	640.
κρατῆρι	1065.
κρατῆς	382, 976.
κρατῆρις	759.
κρανόμεον	762.
κρανόμεον	203.
κρείουσα	481.
κρείουσα	868.
κρείουσα	815.
κρείουσα	513.
κρείουσα	668.
κρείουσα	872.
κρείουσα	238.
κρείουσα	1325.
κρείουσα	247.
κρείουσα	883.
κρείουσα	336, 1191.
κρείουσα	1308.
κρείουσα	499, 937.
κρείουσα	1301.
κρείουσα	1270.
κρείουσα	913.
κρείουσα	961.
κρείουσα	607.
κρείουσα	558.
κρείουσα	619.
κρείουσα	1070.
κρείουσα	874.
κρείουσα	193, 728.
κρείουσα	107.
κρείουσα	42, 202, 693, 869.
κρείουσα	761.
κρείουσα	1102.
κρείουσα	1453.
κρείουσα	278.
κρείουσα	1002.
κρείουσα	1071.
κρείουσα	238.
κρείουσα	209.
κρείουσα	226.
κρείουσα	333, 339, 420.
κρείουσα	1098.
κρείουσα	896.
κρείουσα	1062.
κρείουσα	522.
κρείουσα	369.
κρείουσα	1365.
Κ Τ	
κτανόντ	1172.
κτανόντ	492.
κτανών	46, 632.
κτάρας	679.
κτέαρ	895.
κτείνας	808.
κτενεί	500, 712, 795.
1224.	
κτενοδοι	922.
κτῆμα	364.
κτῆσι	791, 1264.
κτῆσι	865.

K.

κτίσμα	78.
κτίσις	964.
κτύπον	139.
κτύμα	1136.
Κ Υ	
κυβερνήσι	746.
κυβερνήτου	694.
κύβητιν	1170.
κύβητες	296.
κυδαινόντας	133.
κυδανέσι	929.
κυδανόσιν	721, 1213.
κύδος	1231.
Κυδωνία	936.
κύκλον	306.
κύκνοιςιν	597.
κύκνον	426.
κυλίνδρι	490.
Κυλισάρου	946.
κύμ	228.
κύμα	388, 715, 752.
998, 1452.	
κυμαίνουσα	696.
κυμαίνων	1018.
κυμάτων	789.
κύμαρον	66.
κύμα	45.
Κυμαδέως	400.
κύμ	1147.
κύμεις	440, 1266, 1291.
Κυμδία	574.
κύμ	471, 961.
κύμ	87, 850.
κύμ	77.
κύμ	99.
κύμ	581.
κύμ	333.
κύμ	1104.
Κυπείας	426.
Κυπείας	1143.
Κυπείας	112.
Κυπείας	1442.
Κυβάντων	78.
Κυείτα	1392.
Κυερόσα	255.
Κυταίαν	1312.
Κυταίικης	174.
κύτς	73.
Κυπναίοι	1389.
Κυφαίων	897.
κύφελια	1402, 1426.
Κυρῆος	451.
κύων	34, 612, 669.
Κ Ω	
κωδείας	37.
κωκυμάτων	408.
κωκύσων	908.
Κωκυταίο	705.
κῶλα	616.
Κωλώπης	867.
κωφόν	1452.
κωπύλινος	1466.
Λ.	

Λ.	Λ.	Λ.	Μ.	
Λ.	Λ.	Λ.	Μ.	
ΛΑ	ΛΕ	ΛΙ	ΛΤ	
Λαβείν 1269. λαβέοι 766. λαβόντα 171, 1012. λαβόντες 1230, 1303. λαβούρων 260. λαβούρι 724. λαβούριον 705. λαβών 269, 1450. Λαγυαίαις 930. Λάβμον 1333. Λάβμον 1041. λαβράαις 1162. λαβράαις 1198. λαβράαιον 496. λαβρόνυμφος 320. λαμίσσας 326. λαμίων 191. λαμνῶν 476. λαμνῶν 6. λαίνου 349, 371, 1469. Λαιστρονίων 956. Λαιτειναίης 158. Λαίτειαν 54. λαυφρον 531. λαυφρον 245. Λακκίης 792. λακκίης 1113. λακκίης 856. Λακκίης 1389. Λακκίης 1020. λακκίης 835. Λάκων 589. λακων 1125. λακων 1310. Λακωνίαις 1085. λαμπαδουχίας 1179. λαμπαδούχων 734. Λαμπήτης 1068. λαμπυρίδης 344, 1393. λαμπρον 941. λαμπήτης 385. λαμπήτης 846. λαμνῶν 345. Λαν 95. λαῖας 137. Λαομέδων 952. Λαπυρσίοις 511. Λαπυρσίοις 1369. Λάεις 725. λαρνακοφθόρους 235. Λάρυμνα 1146. λαρυμνίη 1092. λάσκε 460. Λατίνοιοι 1254. λατρεύς 393. λάττειν 1420. Λαυρεντίας 1007. λαύρας 475. Λαυρίαν 985. Λαυρίας 356, 1415.	Λαυρίαν 835. λαυρίαν 321. Λαυρίαν 215. λαυρίαν 791. λαυρίαν 1237. λαυρίαν 624. λαυρίαν 1125. λαυρίαν 587. Λεάναν 47. λαίανης 1107. λαίανης 1315. λαίανης 199. λαίανης 36. Λεβηθείαι 410. Λεβηθείαι 275. λαίανης 54. λαίανης 662. λαίανης 1232. 85, 613. 262. 60. 353, 1457. 1. 213, 555, 917. 645. 1233. 33, 697. 517. 420, 1044. 642. 687. 49. 1293. 543. 25. 1086. 1218. 346. 833. 723. 159. 268. 990. 318. 52, 86, 1216. 1186. 978. 357, 423, 495. 1222. 201. 185. 1454. 1207. 324, 459, 1441. 735, 799, 893, 973. 1206. ΛΗ	Λαυρίαν 835. λαυρίαν 321. Λαυρίαν 215. λαυρίαν 791. λαυρίαν 1237. λαυρίαν 624. λαυρίαν 1125. λαυρίαν 587. Λεάναν 47. λαίανης 1107. λαίανης 1315. λαίανης 199. λαίανης 36. Λεβηθείαι 410. Λεβηθείαι 275. λαίανης 54. λαίανης 662. λαίανης 1232. 85, 613. 262. 60. 353, 1457. 1. 213, 555, 917. 645. 1233. 33, 697. 517. 420, 1044. 642. 687. 49. 1293. 543. 25. 1086. 1218. 346. 833. 723. 159. 268. 990. 318. 52, 86, 1216. 1186. 978. 357, 423, 495. 1222. 201. 185. 1454. 1207. 324, 459, 1441. 735, 799, 893, 973. 1206. ΛΗ	966. 227. 462. 1096. 1143. 284. 991. 1252. 21. 894. 1014. 1016. 648. 1240. 726. 294. 1312. 1356. 640. 1073. 189. 704, 1288. 1130, 1275, 1353. 237. 923. 716. 1015. 994. 886, 1408. 579. 19. 1333. 131, 353. 78, 657, 703. 1348. 125. 1164, 1243. 125, 460. ΛΟ 1401. 1032. 520. 868. 1470. 2. 253. 1358. 30, 1454. 542, 720, 929. 1213. 708. 795. 1205. 1373. 81, 246, 441. 1463. 163, 789, 999. 279, 1362. 1429. 1149. 1467. 14. 730.	Λαυρίαν 973. λαυρίαις 351. Λαυκεύς 1240. Λύγοις 213, 1247. Λύγοις 781. Λυγρὰ 130. Λυγρῶν 910. Λυγρὸν 62, 465. Λυγρὸς 1324. Λυγρῶν 763. Λυθρον 491. Λυκαονομόρων 481. Λύκοι 504, 1248, 1293. Λύκοις 329, 524. Λύκον 938, 1444. Λυκορμαίων 1012. Λύκος 102, 246, 1034. Λύκος 132, 871, 901. Λύκους 147, 1309. Λυκοφίαν 1432. Λύκων 990. Λυμαῶν 38, 781. Λυσσῶν 1107. Λυστρον 975, 1019. Λυστρος 404, 1156. Λυτροκλύτρον 918. Λύτρονσιν 1436. Λύτρον 454. Λύτρος 181. Λύτρον 422. ΛΩ 656, 785. 1225. 365. 1412. 223. Μ. 1, 1469. ΜΑ 608. 534. 488, 1458. 1171. 529. 334. 1291. 915. 1204. 1273. 927. 1451. 766. 1467. 1417. 938. Μαμμερτη

M.

Μάμερτος 1410.
 μάν 1412.
 μαρτυμάτων 429.
 μάντιν 799.
 μαρτυρίαν 112, 1231.
 μαρμαρυγίαν 826.
 μαρμαρυγίδος 843.
 μαρμαρυγίων 760.
 Μαρσιανίδος 1275.
 μαρτυρίαν 494.
 μαρτυρίας 311.
 μαρτυρίαν 687, 1453.
 μαρτυρίαν 1120.
 μαρτυρίας 1023.
 μαρτυρίας 779.
 μαρτυρία 436, 740, 981.
 μαρτυρία 740.
 μαρτυρίαν 1328.
 μαρτυρίαν 1102.
 μαρτυρίαν 187, 821, 1120.
 μαρτυρίας 395.
 μαρτυρίας 1235, 1411.
 μαρτυρία 456.
 μαρτυρία 939, 1042.
 μαρτυρία 301, 861.
 M E
 μέγα 509.
 μέγαν 526, 865, 927,
 959, 1039, 1274.
 Μέγας 444.
 μέγας 1204.
 μέγας 1125.
 μέγαν 969, 1136, 1212,
 1227.
 μέγαν 400.
 μέγαν 1178.
 μέγαν 962.
 μέγαν 1446.
 μέγαν 384.
 μέγαν 542.
 μέγαν 302.
 μέγαν 770.
 μέγαν 1190.
 μέγαν 198.
 Μέγαν 767.
 μέγαν 671.
 μέγαν 140.
 Μέγαν 403.
 μέγαν 293.
 Μέγαν 1027.
 μέγαν 541, 1282.
 μέγαν 174.
 μέγαν 1373.
 μέγαν 709.
 μέγαν 1463.
 μέγαν 713.
 Μέγαν 1083.
 μέγαν 320.
 μέγαν 609.
 μέγαν 430.
 Μέγαν 1294.
 μέγαν 16, 32, 94, 180, 200,
 316, 417, 426, 450,
 544, 553, 564, 567,

M.

584, 589, 623, 642,
 659, 717, 775, 812,
 825, 903, 944, 1014,
 1087, 1099, 1236,
 1282, 1369, 1414,
 1421, 1236.
 μέγαν 666, 780.
 μέγαν 970, 1101.
 μέγαν 949.
 μέγαν 747, 1288.
 μέγαν 751.
 μέγαν 543, 1105.
 μέγαν 817.
 μέγαν 40, 490.
 μέγαν 1435.
 μέγαν 443.
 μέγαν 485.
 μέγαν 389.
 μέγαν 265.
 μέγαν 1438.
 μέγαν 688, 1112.
 μέγαν 627.
 M H
 μέγαν 214, 219, 224, 445,
 514, 523, 742, 766,
 862, 1039, 1179.
 μέγαν 517.
 μέγαν 1221.
 μέγαν 445, 514.
 μέγαν 863.
 μέγαν 1098.
 μέγαν 651.
 μέγαν 2.
 μέγαν 106.
 μέγαν 96.
 μέγαν 933, 1050.
 μέγαν 283, 1126.
 μέγαν 306, 482.
 μέγαν 1185.
 μέγαν 512, 621.
 μέγαν 13.
 μέγαν 862.
 μέγαν 1174.
 μέγαν 958.
 μέγαν 1106.
 μέγαν 203, 1283.
 μέγαν 240, 325, 713,
 939.
 μέγαν 1093, 1219.
 μέγαν 568.
 μέγαν 1459.
 M I
 μέγαν 226, 1259.
 μέγαν 913.
 μέγαν 457.
 μέγαν 1464.
 μέγαν 1076.
 μέγαν 572, 817.
 μέγαν 575.
 μέγαν 325.
 μέγαν 405, 422, 805.
 μέγαν 874.
 μέγαν 1358.

M.

μυθολογίας 650.
 μυθολογίας 669.
 Μισσηνός 737.
 μισσηνός 376, 556.
 μισσηνός 154.
 μισσηνός 384.
 MN
 μισσηνός 977, 1252.
 μισσηνός 8.
 μισσηνός 241.
 μισσηνός 398.
 MO
 μισσηνός 829.
 μισσηνός 253, 1128.
 μισσηνός 227, 490.
 μισσηνός 82, 595.
 μισσηνός 1055.
 μισσηνός 757.
 μισσηνός 775.
 μισσηνός 956.
 μισσηνός 952, 1059.
 μισσηνός 1090.
 Μισσηνός 426.
 Μισσηνός 159.
 μισσηνός 338, 479, 824,
 1044, 1236, 1312,
 1370, 1376, 1448.
 μισσηνός 59, 450.
 μισσηνός 1229, 1383.
 μισσηνός 1218, 1446.
 μισσηνός 503, 971.
 μισσηνός 960.
 μισσηνός 75.
 μισσηνός 659.
 μισσηνός 1310.
 μισσηνός 788.
 μισσηνός 690.
 μισσηνός 1268.
 μισσηνός 342.
 μισσηνός 319.
 μισσηνός 64, 960.
 μισσηνός 1075.
 μισσηνός 438, 613.
 μισσηνός 1134.
 μισσηνός 838.
 μισσηνός 449.
 μισσηνός 285.
 μισσηνός 1432.
 μισσηνός 433.
 μισσηνός 498.
 μισσηνός 179.
 μισσηνός 832.
 μισσηνός 666.
 μισσηνός 283.
 μισσηνός 527.
 μισσηνός 881.
 μισσηνός 1340.
 μισσηνός 733.
 NI T
 μισσηνός 1008.
 μισσηνός 272.
 μισσηνός 544.

N.

μυθολογίας 764.
 μυθολογίας 771.
 μυθολογίας 816.
 Μυθολογίας 1021.
 Μυθολογίας 435.
 μυθολογίας 578.
 μυθολογίας 233.
 Μυθολογίας 1261.
 Μυθολογίας 950.
 Μυθολογίας 1375.
 Μυθολογίας 982.
 Μυθολογίας 243.
 Μυθολογίας 365.
 Μυθολογίας 878.
 Μυθολογίας 176, 890.
 Μυθολογίας 829.
 Μυθολογίας 988.
 Μυθολογίας 1328.
 Μυθολογίας 1246.
 Μυθολογίας 207, 753, 896,
 1062.
 Μυθολογίας 1244, 1354.
 Μυθολογίας 373, 823.
 Μυθολογίας 44, 122, 823, 856.
 Μυθολογίας 701, 868.
 M N
 Μυθολογίας 692.
 Μυθολογίας 679.
 Μυθολογίας 1134.
 N.
 NA
 Νάισα 1041.
 Νάισα 1130.
 Νάισα 800.
 Νάισα 1310.
 Νάισα 1045, 1353.
 Νάισα 451.
 Νάισα 1244.
 Νάισα 1128.
 Νάισα 424, 1149, 1241,
 1017, 1273,
 1452.
 Νάισα 603.
 Νάισα 1148.
 Νάισα 730, 886, 1381.
 Νάισα 706.
 Νάισα 80, 1424.
 Νάισα 1026.
 Νάισα 947, 1044.
 Νάισα 599, 537.
 Νάισα 640.
 Νάισα 921.
 Νάισα 733.
 Νάισα 881.
 Νάισα 827.
 Νάισα 120.
 Νάισα 727.
 Νάισα 1076.
 Νάισα 194.
 Νάισα 586.
 Νάισα 768.
 Νάισα 768.

N.

Ναυλόχων	290.
Ναυμείοντος	157.
Ναυπηγείας	873.
Ναυπηγέυμενον	967.
Ναυπηλαβήσεσθαι	1415.
Ναυπηλώσεσθαι	1257.
Ναυτολών	1217.
Ναύται	21, 1068, 1295.
Ναύταις	898, 953.
Ναύτιον	90.
Ναυτιλοφύλακος	650.
Ναυτίλων	788.
Ναυράγοι	1095.
Ναύς	986, 1224.

NE

Νέανδρος	1345.
Νεαπολίτης	736.
Νέδων	374.
Νέκρ	1329.
Νεκρίταις	238.
Νεκρὶς	896.
Νεκρὶς	1372.
Νεκρομαντιν	682.
Νεκρὸν	799.
Νεκροπέρνας	276.
Νεκροταγῆς	1399.
Νέκυα	65, 396.
Νέκυς	51.
Νεκρῶ	68.
Νεκρῶν	377, 668, 1063.
Νένευκεν	1070.
Νεογνόν	503.
Νεόδημον	65.
Νεοσκαφίς	1097.
Νεοφύλλος	1332.
Νέρις	336.
Νέρθεν	123.
Νερτέρως	685.
Νερτέρων	445, 884.
Νευσῆς	139.
Νέφθ	569.

NH

Νηδύ	1201.
Νηῖς	117.
Νηλιπον	635.
Νημερτέατε	223.
Νημερτῆ	1015.
Νηνέμης	255.
Νηός	618.
Νηπαύσον	972.
Νηπίς	638.
Νηπίων	203.
Νηρέως	164, 886.
Νηριμῶ	415.
Νηρίτς	769.
Νηρίτων	794.
Νησιῆς	399.
Νησιδα	599.
Νησιωτικός	1181.
Νησις	1204.
Νησον	479, 768, 966, 1027, 1084.
Νησῶ	688.

E.

Νήσος	347.
Νησοῦς	1465.
Νήσος	110, 571.
Νησιεύς	1.
Νηχοντο	82.

NI

Νιν	678, 742.
Νιφῆς	876.

NO

Νόβιον	423, 453, 965.
Νόβιον	250.
Νόβου	910.
Νοσπίει	130.
Νοσπίσας	804, 1331.
Νόσων	1052.
Νότος	1016.

NT

Νυκτῆς	481.
Νυκτφοίτα	225.
Νυκτὸς	437.
Νυκτωρ	604, 1160.
Νυμφαγωγόν	1025.
Νυμφαίον	274.
Νυμφεῖα	146, 323, 1387.
Νυμφεμάτων	935, 1136.
Νυμφῆς	1123.
Νυμφίου	193.
Νυμφίως	1132.
Νυμῶ	1373.
Νύσων	15.

NQ

Νωνακλειώτης	680.
Νόνυμον	1126.
Νῶτα	976.
Νῶτω	776.

E.

ZE

Ξεινοδόχης	175.
Ξέναι	779.
Ξέναις	1155.
Ξένη	832, 1155.
Ξένω	926, 998.
Ξένως	415.
Ξένοι	ibid.
Ξένοις	134.
Ξεινοτόνους	124.
Ξένους	565.
Ξένων	464.
Ξένωσθαι	92.

ZI

Ξίφ	242.
Ξιφφόρος	153.
Ξίφ	1121, 1323.
Ξεφίδος	987.

ZT

Ξυάιμε	280, 1189.
Ξυάιμοι	1332.
Ξυάιμοι	452, 468.
Ξυάιμος	437.
Ξυαυέντη	710.
Ξυαυέντης	62.
Ξυαυέντης	186.

O.

Οἰκον	64, 1284.
Οἰκονομίας	683.
Οἰκονομῶ	840.

O.

Οἰκονομίας	38, ibid. 39, 44, 94.
Οἰκονομίας	115, 118, 162, 166,
Οἰκονομίας	186, 210, 240, 276,
Οἰκονομίας	284, 337, 450, 452,
Οἰκονομίας	462, 472, 479, 488,
Οἰκονομίας	491, 522, 536, 553,
Οἰκονομίας	562, 570, 589, 725,
Οἰκονομίας	781, 930, 939, 1047,
Οἰκονομίας	1099, 1234, 1322,
Οἰκονομίας	1324, 1374, 1397,
Οἰκονομίας	1407.

OB

Οἰκονομίας	335, 1269.
Οἰκονομίας	698.
Οἰκονομίας	1228.
Οἰκονομίας	64, 1049.
Οἰκονομίας	646.

OA

Οἰκονομίας	476, 556, 592, 820,
Οἰκονομίας	930.
Οἰκονομίας	544, 1005.
Οἰκονομίας	1150.
Οἰκονομίας	809.
Οἰκονομίας	100.
Οἰκονομίας	215.
Οἰκονομίας	977.

OB

Οἰκονομίας	126, 688, 1042.
Οἰκονομίας	1396.
Οἰκονομίας	297, 926, 1376.
Οἰκονομίας	1365.
Οἰκονομίας	104, 581.
Οἰκονομίας	1034.
Οἰκονομίας	1027.

OI

Οἰκονομίας	20, 183, 202, 415,
Οἰκονομίας	595, 633, 664, 693,
Οἰκονομίας	736, 877, 904, 1026,
Οἰκονομίας	1129, 1302, 1388,
Οἰκονομίας	1392.
Οἰκονομίας	80, 447, 517, 540.
Οἰκονομίας	903, 1008, 1090,
Οἰκονομίας	1282, 1390, 1416,
Οἰκονομίας	1463, 1438.

OIA

Οἰκονομίας	121, 387, 749.
Οἰκονομίας	1125.
Οἰκονομίας	696.
Οἰκονομίας	775.
Οἰκονομίας	188, 1034, 1236.
Οἰκονομίας	1086, 1390.
Οἰκονομίας	979.
Οἰκονομίας	376, 879.

ON

Οἰκονομίας	1417.
Οἰκονομίας	1216.
Οἰκονομίας	631.
Οἰκονομίας	1107.
Οἰκονομίας	1246.

O.

Οἰκονομίας	788, 947.
Οἰκονομίας	54.
Οἰκονομίας	1093.
Οἰκονομίας	1077.
Οἰκονομίας	1106.
Οἰκονομίας	304, ibid. 370.
Οἰκονομίας	11, 713.
Οἰκονομίας	314.
Οἰκονομίας	121, 889.
Οἰκονομίας	253.
Οἰκονομίας	358.
Οἰκονομίας	660.
Οἰκονομίας	580.
Οἰκονομίας	175.
Οἰκονομίας	912.
Οἰκονομίας	842.
Οἰκονομίας	281.
Οἰκονομίας	411.
Οἰκονομίας	388.
Οἰκονομίας	857.
Οἰκονομίας	302.
Οἰκονομίας	818.
Οἰκονομίας	1366.
Οἰκονομίας	612.
Οἰκονομίας	405.
Οἰκονομίας	486.
Οἰκονομίας	595.
Οἰκονομίας	721.

OA

Οἰκονομίας	1272.
Οἰκονομίας	773.
Οἰκονομίας	1190.
Οἰκονομίας	627.
Οἰκονομίας	514.
Οἰκονομίας	1072.
Οἰκονομίας	216.
Οἰκονομίας	1291.
Οἰκονομίας	906.
Οἰκονομίας	564.
Οἰκονομίας	428, 280.

OM

Οἰκονομίας	337.
Οἰκονομίας	1442.
Οἰκονομίας	79.
Οἰκονομίας	876.
Οἰκονομίας	300.
Οἰκονομίας	160.
Οἰκονομίας	1360.
Οἰκονομίας	1199.
Οἰκονομίας	372.
Οἰκονομίας	422.
Οἰκονομίας	984.
Οἰκονομίας	1337.
Οἰκονομίας	520.
Οἰκονομίας	560, 603.
Οἰκονομίας	1264.
Οἰκονομίας	621.
Οἰκονομίας	1370.

ON

Οἰκονομίας	33, 156, 169, 175,
Οἰκονομίας	198, 335, 435, 455,
Οἰκονομίας	468, 499, 735, 786,
Οἰκονομίας	867, 872, 933, 1097.
Οἰκονομίας	113, 1182,
Οἰκονομίας	919.

Π.

Π.

Π.

Π.

παρδένων	349.	πλεαίος	131.	πρασμίνυ	269, 1374.	πλάτης	96.
παρδέν	206.	πλεαίν	103.	πρασυότα	8039.	πλάτν	821, 1294.
παρδένισσι	449.	πλάσις	708.	πρασυός	1042.	πλάτν 205, 888, 1112.	
παρδέν	1263.	Παλλωίσι	922.	πρασός	840.	πλάτν	667.
παρδέν	2402.	πύμπλον	682, 826.	πρασυόρον	806.	πλάτν	774.
πάρ	491, 973, 1150,	πύμπλοι	588.	πρασυός	87.	πλάτν	288, 945.
1167, 1215.		πύμπλον	172.	πρασυός	252.	πλάτν	1192.
πάρ	366, 1404, 1421.	πύμπλον	686.	πρασυός	931.	πλάτν	421, 1189,
πάρ	701.	πύμπλον	1106.	πρασυός	1284.	1271.	
πάρ	79, 473, 1339,	πύμπλον	125.	ΠΗ		πλάτν	1039.
1360.		πύμπλον	925.	πάρ	1014, 1016.	πλάτν	201.
πάρ	102.	πύμπλον	1145.	πάρ	702.	πλάτν	230.
πάρ	573, 1051.	πύμπλον	860.	πάρ	248.	πλάτν	556.
πάρ	500.	πύμπλον	161.	πάρ	17.	πλάτν	795.
Πατρεός	920.	πύμπλον	302, 969, 1141.	πάρ	336.	πλάτν	780.
πάρ	47, 177, 224,	πύμπλον	284, 1096.	πάρ	466, 531, 869.	Πλατύνει	143.
1222.		πύμπλον	146.	πάρ	1416.	πλάτν	778.
πάρ	200.	πύμπλον	143.	πάρ	297.	πλάτν	558.
πάρ	72, 815.	πύμπλον	201, 447.	πάρ	559, 686.	πλάτν	100.
πάρ	126, 141, 338,	πύμπλον	873.	πάρ	711.	πλάτν	493.
512, 903, 1073,		πύμπλον	1138.	πάρ	473.	πλάτν	1250.
1271, 1382, 1459.		πύμπλον	354.	πάρ	787.	πλάτν	1115.
πάρ	38, 72, 226, 282,	πύμπλον	457.	πάρ	1275.	πλάτν	915.
467, 894, 947, 969,		πύμπλον	572.	πάρ	206, 259, 305,	πλάτν	336.
1004, 1190, 1267.		πύμπλον	634.	πάρ	611, 763, 812, 1409,	Πλάτν	1420.
πάρ	217.	πύμπλον	605, 1266.	πάρ	1350.	Πλάτν	149.
πάρ	125, 232, 421,	πύμπλον	277.	πάρ	739.	πλάτν	1044.
460, 1265.		πύμπλον	863.	πάρ	145.	πλάτν	889.
πάρ	452.	πύμπλον	821.	πάρ	1343.	πλάτν	734.
πάρ	1230.	πύμπλον	809.	ΠΙ		ΠΝ	898.
πάρ	502.	πύμπλον	709.	πάρ	1060.	πάρ	27, 726.
πάρ	41, 59, 91, 265,	πύμπλον	120, 762.	πάρ	1000.	ΠΟ	
313, 355, 437, 450,		πύμπλον	805.	πάρ	691.	πάρ	279, 515.
468, 757, 797, 1120,		πύμπλον	95.	πάρ	236, 735.	πάρ	166.
1323, 1395.		πύμπλον	1211.	πάρ	716.	πάρ	97.
πάρ	1262.	πύμπλον	1028.	πάρ	1010.	πάρ	12.
πάρ	1035.	πύμπλον	1135.	πάρ	407, 594.	πάρ	220, 385.
πάρ	1038.	πύμπλον	219.	πάρ	289, 1094.	πάρ	846.
πάρ	932.	πύμπλον	68.	πάρ	539, 1234.	πάρ	965.
πάρ	1429.	πύμπλον	1266.	πάρ	283.	πάρ	245, 835, 844.
πάρ	197.	πύμπλον	790.	πάρ	275.	πάρ	1290.
πάρ	1182.	πύμπλον	260.	πάρ	1020.	πάρ	1015.
Πάχυν	1029.	πύμπλον	905.	πάρ	975.	πάρ	1031.
Πάχυν	416.	πύμπλον	1428.	πάρ	476.	πάρ	110, 156.
πάρ		πύμπλον	803, 1175,	πάρ	1241.	πάρ	645, 904.
πάρ	ΠΕ	πύμπλον	1002.	πάρ	1359.	πάρ	1074.
πάρ	1076, 1344.	πύμπλον	363.	πάρ	1454.	πάρ	67.
πάρ	267, 475, 625,	πύμπλον	884.	ΠΛ		πάρ	190, 822, 1035.
631, 995, 1073,		πύμπλον	1285.	πάρ	952, 1028.	πάρ	673, 824.
1165, 1342.		πύμπλον	907, 1075.	πάρ	654.	πάρ	1087.
πάρ	37, 80, 1108.	πύμπλον	159, 724, 1201.	πάρ	1194, 1341.	πάρ	326.
πάρ	1415.	πύμπλον	494, 759, 836,	πάρ	98, 648, 870,	πάρ	1055.
πάρ	816.	πύμπλον	1322, 1451.	πάρ	1086.	πάρ	454.
πάρ	462, 672.	πύμπλον	390.	πάρ	564, 1406.	πάρ	529.
πάρ	540.	πύμπλον	618, 1168, 1187.	πάρ	1244.	πάρ	1152.
πάρ	1206.	πύμπλον	1201.	πάρ	126, 610.	πάρ	823.
πάρ	1281.	πύμπλον	901.	πάρ	925.	πάρ	198.
πάρ	24.	πύμπλον	845.	πάρ	538, 1019,	πάρ	1022.
πάρ	18, 196, 419, 575,	πύμπλον	28.	πάρ	998.	πάρ	1259.
686, 794, 877, 1027,		πύμπλον	663.	πάρ	432.	πάρ	984, 1043, 1129.
1044, 1079, 1360.		πύμπλον	32.	πάρ	818.	πάρ	210.
Πιλασγόν	177.	πύμπλον				πάρ	1037.
Πιλασγόν	245.	πύμπλον				πάρ	359, 489, 550.
Πιλασγόν	1364.	πύμπλον				πάρ	πάρ
Πιλασγόν	1083.	πύμπλον					

Π.

πολλὰς	1141.
πολλοὶ	978, 1005, 1435.
πολλοὶς	630.
πολλοὺς	298.
πολλῶν	413, 1409.
Πολυάνθης	1046.
πολυγλώσσῳ	1377.
πολυδέρμων	700.
πολυξέστου	210.
πολυξέστου	1241.
πολυξοῖσι	414.
πένους	774.
πένποι	793.
πέντων	1082.
πέντος	1285.
πέντης	391, 753, 1448.
πένων	1006.
πόποι	943.
πορεῖται	1294.
πορρητῆς	524.
πορριμῶ	649.
πορριμῶσι	289.
πορριμῶσι	1368.
πύειν	1298.
πύειν	184.
πύεις	496.
πορικῶς	1217.
πορικῶν	237, 596.
πορικῶς	347.
πορικῶ	74.
πύειν	1085.
πύειν	550.
πύειν	102.
πύειν	320.
πύειν	857.
πύειν	1026.
πύειν	1268.
πύειν	1038.
πύειν	1118.
πύειν	1461.
πύειν	115, 808, 1024.
πύειν	50, 73, 175,
πύειν	190, 207, 463, 470,
πύειν	495, 499, 530, 621,
πύειν	732, 735, 801, 814,
πύειν	833, 1098, 1246,
πύειν	1204, 1401, 1415.
πύειν	725, 1275,
πύειν	1352.
πύειν	962.
πύειν	33, 582, 787, 916.
πύειν	1002, 1227.
πύειν	152, 433, 540, 787,
πύειν	1056.
πύειν	276, 315, 430,
πύειν	1000.
πύειν	730, 1008, 1343.
πύειν	576, 661, 1033.
πύειν	149, 189, 425,
πύειν	489, 1012, 1130,
πύειν	1240, 1364.
πύειν	201.
ΠΡ	
ΠΡ	
ΠΡ	1045.

Π.

Πράξιμος	586.
Πράξιμος	1110.
Πράξιμος	1056.
Πράξιμος	331.
Πράξιμος	1449.
Πράξιμος	1265.
Πράξιμος	536.
Πράξιμος	1055.
Πράξιμος	1442.
Πράξιμος	242.
Πράξιμος	1006.
Πράξιμος	463.
Πράξιμος	861.
Πράξιμος	1018.
Πράξιμος	27.
Πράξιμος	769.
Πράξιμος	1069.
Πράξιμος	4, 141, 321, 322,
Πράξιμος	339, 609, 640, 651.
Πράξιμος	420.
Πράξιμος	526.
Πράξιμος	577.
Πράξιμος	291, 685.
Πράξιμος	1418.
Πράξιμος	828.
Πράξιμος	183.
Πράξιμος	276.
Πράξιμος	955.
Πράξιμος	191.
Πράξιμος	1005.
Πράξιμος	1473.
Πράξιμος	537.
Πράξιμος	1456.
Πράξιμος	202.
Πράξιμος	1283.
Πράξιμος	644, 1212.
Πράξιμος	785.
Πράξιμος	802.
Πράξιμος	599.
Πράξιμος	1443.
Πράξιμος	1294.
Πράξιμος	655.
Πράξιμος	214.
Πράξιμος	57, 64, 65, 70, 80,
Πράξιμος	99, 189, 223, 255,
Πράξιμος	312, 323, 337, 355,
Πράξιμος	357, 382, 438, 439,
Πράξιμος	457, 466, 510, 557,
Πράξιμος	600, 613, 700, 715,
Πράξιμος	752, 788, 792, 809,
Πράξιμος	921, 940, 974, 987,
Πράξιμος	998, 1026, 1075,
Πράξιμος	1194, 1387.
Πράξιμος	711.
Πράξιμος	1082.
Πράξιμος	836.
Πράξιμος	1197.
Πράξιμος	32, 93, 482,
Πράξιμος	234, 667, 1005,
Πράξιμος	1184.
Πράξιμος	386, 741.
Πράξιμος	173.
Πράξιμος	1029.
Πράξιμος	783.

Π.

Πράξιμος	211.
Πράξιμος	684.
Πράξιμος	880.
Πράξιμος	748.
Πράξιμος	687.
Πράξιμος	608.
Πράξιμος	1289.
Πράξιμος	661.
Πράξιμος	82, 251.
Πράξιμος	534.
Πράξιμος	722.
Πράξιμος	522.
Πράξιμος	222.
Πράξιμος	286.
Πράξιμος	515.
Πράξιμος	1237.
Πράξιμος	993.
Πράξιμος	791.
Πράξιμος	530, 544, 825,
Πράξιμος	1236, 1291.
Πράξιμος	469.
Πράξιμος	732.
Πράξιμος	15.
Πράξιμος	298.
Πράξιμος	1228.
Πράξιμος	1384.
Πράξιμος	528, 1187.
Πράξιμος	992, 1369.
Πράξιμος	329.
ΠΤ	
ΠΤ	833.
ΠΤ	390, 1396.
ΠΤ	500.
ΠΤ	442.
ΠΤ	17, 715,
ΠΤ	1119.
ΠΤ	261.
ΠΤ	401.
ΠΤ	291.
ΠΤ	1106.
ΠΤ	105, 1072.
ΠΤ	56.
ΠΤ	514.
ΠΤ	822.
ΠΤ	15.
ΠΤ	148.
ΠΤ	1443.
ΠΤ	280.
ΠΤ	25.
ΠΤ	965.
ΠΤ	1097.
ΠΤ	615.
ΠΤ	944.
ΠΤ	352.
ΠΤ	265.
ΠΤ	91.
ΠΤ	478.
ΠΤ	602.
ΠΤ	10.
ΠΤ	296.
ΠΤ	944.
ΠΤ	410.
ΠΤ	1022.

P.

Πύειν	356.
Πύειν	643.
Πύειν	71, 556, 1363.
Πύειν	439.
Πύειν	1149.
Πύειν	81.
Πύειν	469.
Πύειν	1007.
Πύειν	65, 254, 442,
Πύειν	526, 934, 971.
Πύειν	227, 1078.
Πύειν	1314.
Πύειν	699.
Πύειν	218.
Πύειν	639.
Πύειν	482.
Πύειν	54, 71, 358,
Πύειν	483, 970.
Πύειν	52.
Πύειν	340, 1295.
Πύειν	309.
Πύειν	1371.
ΠΩ	
ΠΩ	453.
P.	
PA	
PA	1140.
PA	238.
PA	262, 811.
PA	563.
PA	232.
PA	1236.
PA	328.
PA	161.
PA	525.
PA	92.
PA	598.
PA	1104, 1185.
PA	73.
PA	381, 1102.
PA	379.
PE	
PE	579.
PE	173.
PE	862.
PE	1137.
PE	911, 1035,
PE	1041.
PE	718, 1289.
PE	982.
PE	699, 848, 1240.
PE	768.
PE	439, 1184.
PE	76.
PH	
PH	412.
PH	192.
PH	1112.
PH	1416.
PH	1037.
PH	1400.
PH	470.
PI	

Σ.	Σ.	Σ.	Σ.
PI εἰς τὸν 263. εἰς 679. εἰς 623, 1357. εἰς 150. εἰς 294. εἰς 970. εἰς 714. εἰς 235, 1326. εἰς 723. εἰς 551. εἰς 279, 1187. εἰς 516. PO εἰς 1053. εἰς 1020, 1083. εἰς 1429. εἰς 247. εἰς 66. εἰς 1325, 1426. εἰς 570. εἰς 885. εἰς 742. εἰς 696. εἰς 402. εἰς 507. εἰς 1364. εἰς 1089. εἰς 1233. Σ. Σ' 97, 257, 1176. ΣΑ σαδρὸν 368. σαί 300. σαλάγγων 1058. σαλάμβας 98. σαλεύων 475. σαλμυδισίας 186. σαλμυδισίος 1286. σαίου 380. σάλας 1129. σάλαγγα 986. σάλαγγις 915. σάλαων 1361. σάλας 1444. σάον 78. σαράπια 1300. σαράπια 796. σαρκας 41, 199, 672. σαρκοφύλον 389. σαρκοφύλον 1284. σαίς 303. σάτνιον 1390. σάτναρον 448. σαώσι 679, 758. ΣΕ σέ 72, 90, 115, 128, 219, 323, 330, 1194, 1206. σέας 1126. σέουσι 1179. σερλώθ 1463. σειεία 397. 	σέας 1091, 1428. σέμα 1217. σέμων 1182. σέμων 772. ΣΗ σηκόν 871, 927, 959, 1261. σημα 641, 719, 730, 1063. σηραγγι 122. σης 1081. σήταια 1075. ΣΘ σθένειαν 1164. ΣΙ σιβύλλης 1274. σιγύμων 556. σιδώνθ 583, 1161. σιδώνων 1357, 1406. σιχαγός 1029. σιχαγών 870, 951. σίμφλον 1134. σίνις 982. σίνιν 539. σίντης 386. σίειν 856, 978. σισυροδύται 634. σισυφείας 344. σισυφείας 1030. σισυφείας 980. σιφυεύς 121. ΣΚ σκαιάς 774. σκαιάνδρω 1304. σκάνδειαν 108. σκαιανέως 652. σκαρμύθ 101. σκαρρεία 1147. σκάφθ 664. σκάφθ 745, 872, 890. σκαίρθ 270. σκαίρθ 1105. σκαίρθ 736, 768, 793. σκαίρθ 507. σκαίρθ 1422. σκαίρθ 383. σκαίρθ 111. σκαίρθ 900. σκαίρθ 1445. σκαίρθ 1229. σκαίρθ 1371. σκαίρθ 1428. σκαίρθ 562. σκαίρθ 1070. σκαίρθ 1311. σκαίρθ 650, 825. σκαίρθ 275, 574. σκαίρθ 714. σκαίρθ 64. σκαίρθ 476. σκαίρθ 385. σκαίρθ 12, 339, 705, 1127. σκύβαισι 1287. 	ΣΚΥ σκύβας 1336. σκύβη 917. σκύβη 200. σκύβη 458. σκύβη 963. σκύβη 315, 991, 1041. σκύβη 853. σκύβη 1450. σκύβη 308. σκύβη 461, 503. σκύβη 1120. σκύβη 1233. σκύβη 321. σκύβη 185. σκύβη 1234. σκύβη 73. σκύβη 1315. σκύβη 163, 660. σκύβη 646. ΣΜ σμήγγας 37. σμήγχα 876. σμήγχοι 1306. σμήγχοι 783. ΣΟ σὶ 815, 968, 1075, 1468. σὶ 19, 280, 307, 315, 1174, 1212. σὶ 264. σὶ 428. ΣΠ σπείρας 23. σπαράνης 1202. σπαρπείρας 1124. σπαρπείρας 1206. σπείρας 1327. σπείρας 476, 623. σπείρας 391, 481. σπείρας 608. σπείρας 215. σπείρας 472. σπείρας 1146. σπείρας 46. σπείρας 1081. σπείρας 374. σπείρας 188. σπείρας 374. σπείρας 1121. σπείρας 413. σπείρας 465. σπείρας 483. σπείρας 179, 1158. σπείρας 178. σπείρας 587. σπείρας 299. σπείρας 803, 1203, 1306, 1387, 1413. σπείρας 221, 750, 943. ΣΤ σάροντα 391. σάρις 407, 616. σάρις 444. 	ΣΤΑ σταμά 1317. σταμάσι 272. σταμάσι 290. σταμάσι 291. σταμάσι 214, 621, 1430. σταμάσι 1095. σταμάσι 659. σταμάσι 350, 1103. σταμάσι 261, 1280, 1469. σταμάσι 1098. σταμάσι 92. σταμάσι 472. σταμάσι 513. σταμάσι 58, 1348. σταμάσι 670. σταμάσι 870. σταμάσι 604. σταμάσι 1414. σταμάσι 678. σταμάσι 318. σταμάσι 377. σταμάσι 307. σταμάσι 807. σταμάσι 376. σταμάσι 973. σταμάσι 243. σταμάσι 346, 649. σταμάσι 676. σταμάσι 194. σταμάσι 347. σταμάσι 45. σταμάσι 303. σταμάσι 1144. σταμάσι 69, <i>ibid.</i> 72. σταμάσι 889. σταμάσι 935. σταμάσι 1457. σταμάσι 758. σταμάσι 40, 243. σταμάσι 525. σταμάσι 434. σταμάσι 205, 1170. σταμάσι 233. σταμάσι 652. σταμάσι 1347. σταμάσι 1190. σταμάσι 327. σταμάσι 1228. σταμάσι 799. σταμάσι 625. σταμάσι 126. σταμάσι 940. σταμάσι 510. σταμάσι 1383. σταμάσι 1064, 1427. σταμάσι 101, 1078. σταμάσι 120. σταμάσι 28. σταμάσι 263. σταμάσι 395. σταμάσι 486, 795, 1181. σταμάσι 865. σταμάσι 492, 1406. σταμάσι 761. σταμάσι 561.

Σ.

σδρλιν	1330.
σρατηγών	1216.
σρατηλάταις	923.
σρατηλάτη	1301.
σρατηλάτι	897, 1013,
1142, 1444.	
σρατὶν	176, 852, 945,
1242.	
σρατοπλάτης	1037, 1307.
σρατός	284.
σρατὸς	210, 581,
591.	
σρατὶ	362, 934, 1210,
1377, 1421.	
σρλιν	438.
σρδῆσαι	756.
σρδῆσαν	1218.
σρδῆλον	89.
σρδῆλιν	506.
σρδῆλιν	250.
σρδῆλιν	585.
Σρδῆλιν	417, 1178.
σρδῆλιν	1372.
σρδῆλιν	776.
σρδῆλιν	939, 989.
σρδῆλιν	1279.
σρδῆλιν	116, 236, 324.
Σρδῆλιν	706.
σρδῆλιν	761.
σρδῆλιν	553, 1110.
σρδῆλιν	737.
Σρ	
σρ	1189.
σρδῆλιν	1220.
σρδῆλιν	453.
σρδῆλιν	3.
σρδῆλιν	1332.
σρδῆλιν	169, 308, 548,
732.	
σρδῆλιν	1223.
σρδῆλιν	738.
σρδῆλιν	222.
σρδῆλιν	1280.
σρδῆλιν	995.
σρδῆλιν	849.
σρδῆλιν	1267.
σρδῆλιν	115.
σρδῆλιν	555.
σρδῆλιν	1447.
σρδῆλιν	478.
σρδῆλιν	677.
σρδῆλιν	293.
σρδῆλιν	934.
σρδῆλιν	1285.
σρδῆλιν	1157.
σρδῆλιν	24, 287,
740.	
σρδῆλιν	1087.
σρδῆλιν	954.
σρδῆλιν	257, 910.
σρδῆλιν	203, 232, 240, 488.
σρδῆλιν	751, 794, 873, 1013,
1242, 1245, 1265.	

T.

1303, 1304, 1327,	
1372, 1377, 1418.	
σρδῆλιν	1247.
σρδῆλιν	135.
σρδῆλιν	649.
σρδῆλιν	898.
σρδῆλιν	231.
σρδῆλιν	436.
σρδῆλιν	958.
σρδῆλιν	964.
σρδῆλιν	754.
σρδῆλιν	1022.
σρδῆλιν	684.
σρδῆλιν	1109.
σρδῆλιν	1101.
σρδῆλιν	427, 1256.
σρδῆλιν	217.
σρδῆλιν	648.
σρδῆλιν	793.
σρδῆλιν	676.
Σφ	
σρδῆλιν	190, 810.
σρδῆλιν	440.
σρδῆλιν	614.
σρδῆλιν	466.
σρδῆλιν	196.
σρδῆλιν	241, 430, 619.
σρδῆλιν	217.
σρδῆλιν	636.
σρδῆλιν	181.
σρδῆλιν	447.
σρδῆλιν	7.
σρδῆλιν	410.
σρδῆλιν	1465.
σρδῆλιν	614.
σρδῆλιν	1382.
σρδῆλιν	509, 780.
σρδῆλιν	493.
σρδῆλιν	460.
Σχ	
σρδῆλιν	13, 99, 329.
σρδῆλιν	28.
σρδῆλιν	214, 571.
σρδῆλιν	665.
σρδῆλιν	832.
ΣΩ	
σρδῆλιν	1474.
σρδῆλιν	788.
σρδῆλιν	277.
σρδῆλιν	1473.
σρδῆλιν	512.
σρδῆλιν	1210.
σρδῆλιν	206.
T.	
T' 40, 53, 60, 84, 108,	
263, 309, 335, 385,	
353, 573, 653, 698,	
704, 708, 870, 899,	
906, 924, 990, 1024,	
1052, 1211, 1219,	
1254, 1330, 1334,	

T.

1342, 1356, 1390,	
1394, 1405, 1407,	
1423.	
TA	
τὰ 1, 57, 170, 223, 334,	
508, 521, 701, 948,	
1011, 1267, 1373.	
τὰ 1310.	
τὰ 1106.	
τὰ 53, 827, 954,	
988, 1160, 1188,	
1394.	
τὰ 672.	
τὰ 31, 258, 315.	
τὰ 1283.	
τὰ 1215.	
τὰ 270.	
τὰ 337, 746, 788,	
933.	
τὰ 746.	
τὰ 854.	
τὰ 467.	
τὰ 12.	
τὰ 1288.	
τὰ 53.	
τὰ 43.	
τὰ 1177.	
τὰ 398.	
τὰ 1204.	
τὰ 360, 1346.	
τὰ 400, 1040.	
τὰ 1197.	
τὰ 643.	
τὰ 424.	
τὰ 369.	
τὰ 882.	
τὰ 728.	
τὰ 1248.	
τὰ 124, 125, 248, 303,	
460, 781, 827, 847,	
855, 926, 1039,	
1094, 1099, 1153,	
1199, 1326, 1340,	
1399, 1443, 1450.	
τὰ 1373.	
τὰ 1169.	
τὰ 1299.	
τὰ 1292.	
τὰ 464.	
τὰ 47.	
τὰ 269, 866.	
τὰ 761.	
τὰ 209, 555.	
τὰ 1162, 1314.	
τὰ 584.	
τὰ 303.	
τὰ 694, 831, 1061.	
τὰ 43, 1155.	
τὰ 72, 132, 164,	
366, 416, 446, 532,	
1324.	
τὰ 290.	
τὰ 154.	

T.

τὰ 559, 928, 1046.	
TE	
τὰ 53, 84, 133, 169, 197,	
265, 372, 374, 451,	
448, 541, 548, 522,	
566, 591, 611, 634,	
646, 649, 699, 697,	
718, 791, 803, 808,	
867, 905, 911, 924,	
937, 1074, 1084,	
1087, 1129, 1166,	
1209, 1234, 1240,	
1245, 1248, 1274,	
1275, 1276, 1278,	
1288, 1338, 1352,	
1367, 1389, 1405,	
1405, 1406, 1430,	
1440, 1448.	
τὰ 718, 885.	
τὰ 646.	
τὰ 859.	
τὰ 1173.	
τὰ 502.	
τὰ 700.	
τὰ 1418.	
τὰ 617.	
τὰ 232, 1263.	
τὰ 867, 963.	
τὰ 1125.	
τὰ 38.	
τὰ 124, 203, 236,	
365, 1220, 1260,	
1318.	
τὰ 501.	
τὰ 371.	
τὰ 637.	
τὰ 39.	
τὰ 1387.	
τὰ 1040.	
τὰ 562.	
τὰ 1067.	
τὰ 786.	
τὰ 644.	
τὰ 1288.	
τὰ 624.	
τὰ 899.	
τὰ 1112.	
τὰ 361.	
τὰ 350.	
τὰ 1465.	
τὰ 726, 1008.	
τὰ 706.	
τὰ 1207.	
τὰ 308.	
τὰ 390.	
τὰ 744.	
τὰ 588, 1388.	
τὰ 168, 221,	
431.	
τὰ 765.	
τὰ 1001.	
τὰ 781.	
τὰ 1367.	
τὰ 718, 885.	

T.

τεράπνι	1313
τερασκέλις	74.
τετήνας	122,422,948.
τετρωμένη	312.
τετρωμένης	63.
Τούκρω	1303.
Τουταρείαις	56.
τούξι	857,949,1101.
τούξην	1473.
τούξισι	1128.
τούξω	1142.
τούχι	532.
Τουχίρων	877.
Τουχοπλάσιν	1379.
τίφλω	368.
τιφώσας	227.
τίχνας	945.
τίχνη	385.
τίχνη	637.
T H	
τῆ	513,1283,1405.
τηγάνοισι	382.
Τηδύν	1069.
Τηδύ	712.
Τήλαμον	1333.
τηλαυγῆ	272.
τῆλε	467,924,947.
τηλικῶν	819.
τηλίδεν	1426.
τηλοῦ	955,1035.
τημελοῦς	977.
Τημερείων	804.
τῆμος	357.
τῶ	44,102,112,141, 166,167,190,195, 286,316,403,449, 639,717,722,723, 727,843,936,1025, 1195,1197,1251, 1271,1282,1292, 1296,1312,1318, 1319,1331,1360, 1379,1388,1407, 1460.
Τλωέρου	1211.
τηροδτιν	875.
τῆς	18,77,129,143, 170,175,320,337, 341,344,356,505, 549,609,651,744, 750,792,829,843, 851,1004,1159, 1234,1287,1388, 1393,1445.
τητωμῆαις	1141.
τητωμῆ	117.
T I	
τῆ	462,568,1283, 1410,1451,1465.
τῆλω	1104.
τῆλαϊώσωντος	622.
τῆλῶν	138.
τῆλῶν	1398.
Τιθωνόν	18.

T.

πμαλφάσατον	364.
πμάς	1125.
πμωρεμῆν	1117,1366.
πμωρεμῆμ	1397.
πνθῶ	36.
πνοντες	1092.
πνων	932.
πῆς	535,1111.
πῆς	121,271,333,623, 639,670,1232, 1447,1458.
πῶσεν	1152.
Τιταρώνειον	881.
Τίταρον	904.
Τιτῶας	709.
Τιτῶιδα	231.
Τιτῆς	941.
πῶσκων	1403.
πῆν	267.
Τίφης	890.
Τιτῶιον	1276.
Τίτων	1406.
T A	
τλήμον	52,968,1075.
τλήμονες	609.
τλήμον	773,828, 1184.
τλήμων	240,348,488, 1184,1451.
τλήσθ	850.
τλήσθ	277,775,777.
T M	
Τμῶλον	1351.
T O	
τὸ	204,214,280,329, 339,813,941,1228, 1363,1472.
τοῖ	81,139,1181.
τοιῖσδ	1093.
τοιγάρ	943.
τοιούς	1232.
τοῖς	53,56,240,346, 372,511,744,1063, 1338,1356.
τοῖσι	948.
τοιῶν	30.
τοκῆς	316,498,1412.
τοκῆ	1394.
τόκοι	1245.
τόκοις	1258.
τόκον	1013.
τόκων	427,842,942.
τόλμαις	551.
τομῆς	601.
τόμρε	223.
τὸν	19,51,58,93,134, 149,155,163,168, 172,174,176,250, 264,271,310,342, 352,385,387,417, 421,426,429,430, 431,484,492,495,

T.

502,526,528,538, 571,618,632,764, 803,816,831,833, 838,839,860,899, 901,911,937,1011, 1153,1172,1201, 1313,1347,1349, 1384,1411,1419, 1444,1468.	
τῶδδαιμον	1331.
τῶδδαιμων	662,1205.
τῶδων	310.
τόποις	1253.
τόπων	964,967, 1257.
τόρτοιςιν	1080.
τόρτ	88.
τόργη	357.
τορητὸν	456.
τόρμασι	487.
τόρμαν	262.
Τορώνης	116.
τόσ	1461.
τοσῶντα	1281.
τόσον	692.
τόσθ	766.
τοσῶτον	812.
τοσῶνδε	228.
τότ	290.
τὸ	62,67,160,163, 185,202,210,269, 285,312,433,454, 494,495,571,617, 619,652,659,663, 667,694,765,816, 831,840,871,901, ibid. 1012,1030, 1045,1066,1201, 1378,1391,1399, 1444.
τοῦμὸν	1215.
τῶπδδρπον	661.
τῶπδδρπον	1173.
τῶς	132,226,366,518, 564,ibid. 648,987, 1061,1087.
τυτάκας	891.
τῶτω	1268.
τῶτων	1346.
T P	
Τραμῆλκ	467.
τράμπιδος	1299.
τράμπας	97.
Τραμπύας	800.
τράμπαν	137,1250.
τράπεις	463.
Τράρων	1159.
τράυμα	610.
τράφκη	1001.
τράφκος	641.
τράχλω	1344.
τράχως	374.
τῶμους	49.

T.

τῶμων	402.
Τῶρων	87,423.
τῶσας	665.
τῶτων	456.
Τῶχνα	905.
τῶκοντ	1255.
τῶκον	851.
τῶκον	1185.
τῶκον	180.
τῶκον	11,90.
τῶκον	519.
τῶκον	966.
τῶκον	33.
τῶκον	680.
τῶκον	465.
τῶκον	1176.
τῶκον	148.
τῶκον	328.
τῶκον	69.
τῶκον	93,144,636.
τῶκον	846.
τῶκον	472,712,957,
τῶκον	1367.
τῶκον	573.
τῶκον	424.
τῶκον	964.
τῶκον	433,860.
τῶκον	494,1378.
τῶκον	887.
τῶκον	34,119,576.
τῶκον	392.
τῶκον	610.
τῶκον	1328.
τῶκον	974.
τῶκον	747,1025.
τῶκον	138.
τῶκον	1400.
τῶκον	573.
τῶκον	264.
τῶκον	127.
τῶκον	1284.
τῶκον	1064.
τῶκον	1471.
τῶκον	677.
τῶκον	270.
τῶκον	607.
τῶκον	347.
τῶκον	582.
T T	
τῶκον	349.
τῶκον	11.
τῶκον	993.
τῶκον	882.
τῶκον	413.
τῶκον	313,1050.
τῶκον	401,613.
τῶκον	1203.
τῶκον	919.
τῶκον	335.
τῶκον	802.
τῶκον	902.
τῶκον	420.
τῶκον	981,999,1105.
τῶκον	233,310.
τῶκον	τῶκον

Υ.

Φ.

Φ.

Χ.

τυπώματα	1999.	ὁσμίνῃσιν	1358.	φήμελαισιν	1455.	φόνου	1120, 1171.
τυπώσας	1260.	ὕσσηλας	22.	φήμεας	1472.	φόνου	267, 301, 446.
τυπώτω	262.	ὕσάττω	368.	φήμεν	1324.	1191.	
τυρβωία	1239.	ὕσσερ	1251.	φημιδῆσεται	1082.	φορβάδες	676.
τυρβωικόν	715.	ὕσσερ	1031.	φηρεαίοις	552.	φύρεως	1275.
τυρβωικοῦ	650.	τῆλάρου	647.	Φ Θ		φύρηνος	376.
τυρβωόν	1085.	ὕψηλόν	703.	φθαζέντων	657.	φύρεω	477.
τυρβωὺς	1248.	ὕψισον	305, 787.	φθεῖροντα	632.	φορμίζων	140.
τυρβωῶν	805.	Φ.		φθεῖρων	1383.	φορμίζεις	864.
τυρσίαις	834.	Φ Α		φθεῖρεῖ	554.	φορπηγὸς	1293.
τύρσιν	1209, 1273.			φθεῖραντες	1003.	Φ Ρ	
τύρσις	717.	φάδας	580.	φθέρσας	1402.	φραδύς	968.
τύρσιν	749.	φάξον	388.	φθίσαι	801.	φράζειν	1470.
τυφλαῖς	1102.	φαίαχας	632.	φθιτοῖσι	1400.	φράσας	240.
τυφλωθέντος	765.	φαιδράς	862.	φθιτῶς	457, 566.	φρένας	1221.
τυφῶνα	177.	φαιδρός	680.	φθιτῶν	198, 369, 681.	φρενὶ	9.
τυφῶνος	689, 825, 1353.	φαίνῃ	385.	φθογγῶν	1320.	φρενὸς	1189.
τυχεῖν	1457.	φαίνουσαι	25.	φθόρον	1000.	φριμαζῶν	244.
τύχην	1088.	φανερὸν	334.	Φ Ι		φρενίν	1456.
τύχης	1081.	φάλαγγα	931.	φριαλὺς	212.	φρυκτωεῖαι	1096.
τύχαι	529.	φάλασσα	841.	φρίκειον	1465.	φρύκτωρον	345.
τύχας	40, 795.	φάλακραῖαι	24.	φρίλαντο	274.	φρύξ	1397.
τῷ	392, 469, 473, 557.	φάλακραῖον	1170.	φριανομαίμεν	566.	Φ Τ	
	660, 886, 963, 1265.	φάλαγον	906.	φρίλιον	1242.	φριαλὺς	212.
	1270, 1327, 1369.	φάλαγγον	491.	φρίλοισι	1449.	φριὰς	175.
	1381, 1404, 1414.	φάλαγγος	188.	φρίλος	238.	φριῆς	1431.
τῷ	8, 60, 206, 222, 264.	φάλαγγος	717.	φρίλατον	264.	φριδόν	822.
	482, 559, 567, 774.	φάλαγγος	84.	φρίλων	657.	φριδόντα	157.
	933, 967, 1067.	φάλαγγος	394.	φρίλων	913.	φριδόντα	960, 1167.
	1192, 1226, 1249.	φάλαγγος	1147.	φρίλων	453.	φριδόντα	793.
τῶν	517.	φάλαγγος	679.	φρίλων	461.	φρίων	463.
Υ.		φάλαγγος	1057.	Φ Α		φρίων	1218, 1469.
Υ Β		φάλαγγος	304, 941, 1056.	φρίων	179.	φρίων	593.
Υ Γ		φάλαγγος	61.	φρίων	115.	φρίων	402.
Υ Δ		φάλαγγος	1138.	φρίων	1404.	φρίων	555.
Υ Ε		φάλαγγος	1169.	φρίων	342, 916, 1430.	φρίων	943.
Υ Ζ		φάλαγγος	685, 1323.	φρίων	1078.	φρίων	288.
Υ Η		φάλαγγος	328.	φρίων	197, 1360, 1417.	φρίων	68.
Υ Θ		φάλαγγος	191.	φρίων	690.	φρίων	341.
Υ Ι		φάλαγγος	822.	φρίων	35.	φρίων	220.
Υ Κ		φάλαγγος	357.	φρίων	379.	φρίων	1157.
Υ Λ		φάλαγγος	1051.	φρίων	1422.	φρίων	858.
Υ Μ		φάλαγγος	212.	Φ Ο		φρίων	1304.
Υ Ν		φάλαγγος	1220.	φρίων	976.	Φ Ω	
Υ Ξ		φάλαγγος	756.	φρίων	685, 1403.	φρίων	85.
Υ Ο		φάλαγγος	1180.	φρίων	875.	φρίων	57.
Υ Π		φάλαγγος	85.	φρίων	6.	φρίων	101.
Υ Ρ		φάλαγγος	776.	φρίων	731.	φρίων	26.
Υ Σ		φάλαγγος	97.	φρίων	1468.		
Υ Τ		φάλαγγος	299.	φρίων	1166.		
Υ Υ		φάλαγγος	599.	φρίων	1460.		
Υ Φ		φάλαγγος	1081.	φρίων	1009.		
Υ Χ		φάλαγγος	164.	φρίων	658.		
Υ Ψ		φάλαγγος	604.	φρίων	1191.		
Υ Ω		φάλαγγος	178.	φρίων	1080.		
Υ Α		φάλαγγος	482.	φρίων	507.		
Υ Β		φάλαγγος	16.	φρίων	1001.		
Υ Γ		φάλαγγος	83.	φρίων	953.		
Υ Δ		φάλαγγος	1432.	φρίων	610.		
Υ Ε		φάλαγγος	554.	φρίων	1113.		
Υ Ζ		φάλαγγος	785.	φρίων	453.		
Υ Η		φάλαγγος	235.	φρίων	1038.		
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων	1435.		
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων	990.		
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ο		φάλαγγος		φρίων			
Υ Π		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ρ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Σ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Τ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Υ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Φ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Χ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ψ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ω		φάλαγγος		φρίων			
Υ Α		φάλαγγος		φρίων			
Υ Β		φάλαγγος		φρίων			
Υ Γ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Δ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ε		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ζ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Η		φάλαγγος		φρίων			
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων			
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ο		φάλαγγος		φρίων			
Υ Π		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ρ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Σ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Τ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Υ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Φ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Χ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ψ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ω		φάλαγγος		φρίων			
Υ Α		φάλαγγος		φρίων			
Υ Β		φάλαγγος		φρίων			
Υ Γ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Δ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ε		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ζ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Η		φάλαγγος		φρίων			
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων			
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ο		φάλαγγος		φρίων			
Υ Π		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ρ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Σ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Τ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Υ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Φ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Χ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ψ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ω		φάλαγγος		φρίων			
Υ Α		φάλαγγος		φρίων			
Υ Β		φάλαγγος		φρίων			
Υ Γ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Δ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ε		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ζ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Η		φάλαγγος		φρίων			
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων			
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ο		φάλαγγος		φρίων			
Υ Π		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ρ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Σ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Τ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Υ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Φ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Χ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ψ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ω		φάλαγγος		φρίων			
Υ Α		φάλαγγος		φρίων			
Υ Β		φάλαγγος		φρίων			
Υ Γ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Δ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ε		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ζ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Η		φάλαγγος		φρίων			
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων			
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ο		φάλαγγος		φρίων			
Υ Π		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ρ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Σ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Τ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Υ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Φ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Χ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ψ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ω		φάλαγγος		φρίων			
Υ Α		φάλαγγος		φρίων			
Υ Β		φάλαγγος		φρίων			
Υ Γ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Δ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ε		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ζ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Η		φάλαγγος		φρίων			
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων			
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ο		φάλαγγος		φρίων			
Υ Π		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ρ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Σ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Τ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Υ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Φ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Χ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ψ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ω		φάλαγγος		φρίων			
Υ Α		φάλαγγος		φρίων			
Υ Β		φάλαγγος		φρίων			
Υ Γ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Δ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ε		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ζ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Η		φάλαγγος		φρίων			
Υ Θ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ι		φάλαγγος		φρίων			
Υ Κ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Λ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Μ		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ν		φάλαγγος		φρίων			
Υ Ξ		φά					

X.

χανοῦσα	317.
Χαονιπικῶν	1320.
Χαονίτης	1045.
Χαραδραῖος	1441.
Χαραδρης	1444.
Χαραξας	1173.
Χάειν	211, 1092.
Χάρμας	1271.
Χάρμασι	563.
Χάρυβδι	743.
Χάρυβδις	668.
Χάριον	260.
Χάριονος	455, 660.
Χαπίτων	837.
Χαονικῶν	1320.
X E	
Χάαντος	455.
Χάασι	5.
Χάιλος	489.
Χάιμα	483.
Χάιρα	1171.
Χαίραδος	1234.
Χάιρας	759, 917.
Χάει	569.
Χάειον	607, 651.
Χαίρωναιτες	521.
Χάισται	317.
Χάιδονα	1460.
Χάιλοπούσα	727.
Χάιλοδρος	340.
Χάρας	501.
Χάρις	300.
Χαίραδος	20.
Χαίραδων	333, 616.
Χάρινδας	209, 325.
Χάρινδων	196.
Χάρινδων	184.
Χάρινδων	142, 914, 940,
Χάρινδων	1168.
Χαίραδας	96.
Χαίραδας	480.
Χαίραδας	534.
Χάρις	53, 661, 1102.
Χάρις	41, 1224.
Χάρις	120, 261, 624,
Χάρις	824, 1416.
Χαίρωνησον	1391.
Χάρις	865, 1038.
Χάρις	651, 777.

X.

Χάμα	647, 705, 1276,
Χάμα	1334.
X H	
Χάμα	239.
Χάμα	181.
X Θ	
Χάμα	79, 473, 702, 718,
Χάμα	951, 998, 1359, 1398.
Χάμα	58, 341, 896,
Χάμα	1060, 1276, 1438.
Χάμα	251.
X I	
Χάμα	210.
Χάμα	1153.
Χάμα	578.
Χάμα	677.
Χάμα	132.
Χάμα	1290.
X Λ	
Χάμα	1386.
X Ο	
Χάμα	1184.
Χάμα	633.
Χάμα	367, 373, 389,
Χάμα	1036.
Χάμα	1115.
Χάμα	1166.
Χάμα	155.
X Ρ	
Χάμα	267.
Χάμα	547.
Χάμα	292.
Χάμα	1410.
Χάμα	1269.
Χάμα	549.
Χάμα	478.
Χάμα	364.
Χάμα	1051.
Χάμα	735, 1207,
Χάμα	1377.
Χάμα	133.
Χάμα	1419.
Χάμα	4, 225.
Χάμα	311, 571, 1153.
Χάμα	305.
Χάμα	1031, 1090.
Χάμα	708.
Χάμα	1352.
Χάμα	838.

Ψ.

Χρυσός	862, 888.
Χρυσός	696.
Χρυσός	701, 1099.
Χρυσός	322.
X Ω	
Χρυσός	983.
Χρυσός	1065, 1211,
Χρυσός	1253, 1342.
Χρυσός	891, 1368.
Χρυσός	200.
Χρυσός	1022.
Χρυσός	362.
Χρυσός	698.
Χρυσός	1064.
Ψ.	
Ψ Α	
Χρυσός	1420.
Χρυσός	139.
Χρυσός	1453.
Χρυσός	1014.
Χρυσός	1156.
Χρυσός	1039.
Χρυσός	278.
Χρυσός	1455.
Χρυσός	1181.
Χρυσός	1048.
Χρυσός	932.
Χρυσός	523.
Χρυσός	639.
Χρυσός	235, 1219.
Χρυσός	166.
Χρυσός	684.
Χρυσός	68.
Χρυσός	113, 396, 1033,
Χρυσός	1113.
Ω.	
Χρυσός	180, 200, 812.
Χρυσός	9, 236, 258, 281, 308,
Χρυσός	512, 815, 1174,
Χρυσός	ibid. 1189.
Χρυσός	116, 207, 211, 393,
Χρυσός	532, 1324, 1372,
Χρυσός	1446.
Χρυσός	231.
Χρυσός	1183.
Χρυσός	299.
Χρυσός	1206.
Χρυσός	342.

Ω.

Ωδίνας	830, 842, 912,
Ωδίνας	1198.
Ωδίνας	477.
Ωδίνας	987.
Ωδίνας	1009.
Ωδίνας	729.
Ωδίνας	692.
Ωδίνας	1254.
Ωδίνας	545.
Ωδίνας	205, 1135,
Ωδίνας	1183.
Ωδίνας	114.
Ωδίνας	331.
Ωδίνας	155.
Ωδίνας	590.
Ωδίνας	323.
Ωδίνας	184.
Ωδίνας	955.
Ωδίνας	455, 871.
Ωδίνας	340.
Ωδίνας	654.
Ωδίνας	1203.
Ωδίνας	1242.
Ωδίνας	305, 316, 382, 506,
Ωδίνας	561, 570, 589, 637,
Ωδίνας	844, 903, 961, 1457.
Ωδίνας	338.
Ωδίνας	887.
Ωδίνας	438.
Ωδίνας	917.
Ωδίνας	636.
Ωδίνας	26.
Ωδίνας	1329.
Ωδίνας	352.
Ωδίνας	693.
Ωδίνας	103.
Ωδίνας	4, 15, 76, 93, 219,
Ωδίνας	293, 354, 369, 445,
Ωδίνας	452, 462, 489, 742,
Ωδίνας	755, 789, 790, 815,
Ωδίνας	1116, 1432.
Ωδίνας	254.
Ωδίνας	128.
Ωδίνας	252, 1430.
Ωδίνας	89.
Ωδίνας	471.
Ωδίνας	224.
Ωδίνας	219.
Ωδίνας	1459.
Ωδίνας	945.

I N D E X

E O R U M,

Quæ in SCHOLIIS occurrunt Memorabilia.

A.

Αἶμα	1703.	ἄκλυσον	736.
Αἶαντία	1042.	ἄκραιφνης	151.
Αἰδοίηντες	1254.	Ακείσιος	838.
ἄδρονίπυς	863.	Ακταίων	1333.
Αγραισοί	1058.	Ακτὴ, ἢ Ἀπικὴ	111, 503.
Αγυλλὰ	1241.	Αλβὰ Λόγγα	1232.
ἀγυλλὰ τῶ μάλιστα	436.	Αλβανὸν ὄρος	1232.
ἀγυς	436.	ἀλεξόρων	1094.
Αδωνίς	831.	ἄλευρα	674.
ἀείτα	459.	Αλκίον πιδίον	17.
Αθάμας	22, 229.	ἀλιβεθισαί	351.
Αθαμανία	22.	ἀλιβεθς	443.
Αθινᾶ, Λαφεία 356. Πυλαί- πς <i>ibid.</i> Βάδεια 359.		ἀλίπιδον	681.
Αἶψα <i>ibid.</i> Τεχένης		Αλκμύνη	33.
519 Βοαρμία 520. Λογ- γάπς <i>ibid.</i> Ομολῶς <i>ibid.</i>		Αλμύνιον	1236.
Βία <i>ibid.</i> Σάλλπγξ 914.		ἄλοξ	119.
Αλοῖπς 936. Κυδωνία		Αλπα	1361.
<i>ibid.</i> Θρασὺ <i>ibid.</i> Γορ- ράς 1349. Παλίμφρων		ἄλφια	674.
<i>ibid.</i>		Αμαζόνες	69, 1332.
Αθηναῖοι γηγενεῖς	111.	ἄμαθος	79, 247.
αἶ	31.	ἄμμος	247.
Αἶα	1024.	ἄμναμοι	1226.
Αἶακός	53, 176.	ἄμφορ-ύσσουσιν	635.
Αἶας Οἰλέος	365, 387,	ἄμπυξ	757.
1141.		ἄμφιμήτει	18.
Αἶας Τελαμώνιος	454.	Αμφισα	1073.
Αἶαον πύλαγος	402.	Αμφισθεν	33.
Αἶετα	968.	ἀναυλόχων	745.
Αἶετς ἄκρα	408.	ἀνδρα	1620.
Αἶετα	175.	Ανδρομέδα	838.
Αἶετς	903.	ἀνδρῶπας	731.
Αἶετς	1274.	ἀνδρῶσας	176, 943.
Αἶετς	801.	ἀνείναι	621.
αἶετα	699.	Ανεμώρεα	1073.
Αἶετς	359.	ἀνεμῶντες	207.
Αἶετς	1393, 1396.	ἀνέμιοι	546.
αἶετων ἐπακτῶν	109.	Ανίος	570.
αἶετων	27.	ἄνις	350.
αἶμυλ	1127.	Ανίστωρ	340.
Αἶνείας	1236, 1263.	ἀνίστινον	1297.
αἶνον	4.	ἀνιστον	77.
Αἶσος	738.	Αογες	1209.
Αἶσος	224.	Αορν	704.
Αἶσος	911.	ἀπαρκταίς	27.
αἶσος	1059.	Απία, ἢ Πελοπόννησος	177.
αἶσος	1093.	ἀπιδεν	425.
		Απόλλων, Δελφίνι	208.

Κοίτης <i>ibid.</i> 440. Τλά- πς 448. Δρύμας 522.		Αἰσώ	44.
Σκιστής 561. Ορχιδς		Αἰσώδα	885.
561. Τελφεία 561.		αὐτανέμιοι	546.
Παταρεῖς καὶ Πατρεῖς		αὐτοκαύδαλον	745.
920. Ιατρός 1206. Λε- ψιδς <i>ibid.</i> 1454. Τερ- μινδς 1206. Ζωσθίος		Αὐτόλυκος	344.
1278. Σμινδς 1302.		ἄφρατα	26, 295.
Κλάει 1464. Λοξίας		Αφροδίτη, Κασνία 403. Με- λιναία <i>ibid.</i> Τεζιζνία	
1467. Δάφνης ἐραδής		449, 610. Μορφῶ 449.	
6. Τεζίας κίσις 34.		Ζηρωθία <i>ibid.</i> Σχοινίς	
ἀπέρως 627.		829. Ἀρέντα <i>ibid.</i> Ξένη	
ἀπην 750.		<i>ibid.</i> Κωλῶπς 867. Α- λεντία 868.	
Αραβος 409.		Αρρεσός 900.	
ἀρβύλη 839.		Αρχελῶς 671.	
ἀργίς 382.		Αρχερσία 695.	
Αργυρεῖα πα 592.		Αρχιλέος Δεῖμος 192.	
Αργῶ 883, 1319.		Αρχιλεῖς 174, 178, 248,	
ἀρδς 63.		269, 275, 276, 307,	
Αρης, Ορχιστής 249. Κρησ- νς 937. Κανδῶς		860, 999.	
938. Μαμερτός <i>ibid.</i>		Αψυθίοι 417.	
Λεῖμα 822, 1353.			
Αρχαῖες 480.			
ἀρχος 104.			
ἀρμόι 106.			
Αρνη 644.			
Αρπη 869.			
Αρπυαί 166, 653.			
ἄρταμος 797.			
Αρτεμς, Δίκηλυννα 936. Ορ- θασία 936, 1331. Οὔ- πς 936.			
ἀπαρχα 154.			
Ατύσας 94.			
Ασία 1283, 1285.			
Ασκανία 1353.			
ἀσκέρας 855.			
Ασκληπιδς 1054.			
ἀσάλαξ 123.			
ἀσπετον 5.			
ἄσπα 8.			
ἀσείσμιος, ἡμίμα ἔντακτον			
163, 397.			
Ασεία 401.			
Ατς λόφος 29.			
Απτανοί 1044.			
Ατλας 879.			
ἄττακλος 39.			
αὐλῶ 40.			

Βάβαξ	472.
Βαῖος	694.
Βακχεῖον	28.
Βάκχε κρατῆρ	273.
Βαλβίς	13.
Βαρῆ	39.
Βάεις	747.
Βασίλεις Δίης λέγονται	88.
Βασίλεις	523.
Βασάρα	771.
Βάπης	886.
Βέβρυκας 516, 1305. Ναρ- βωνήσιοι <i>ibid.</i>	
Βελλερόφονης	17.
Βερέθρα	1278.
Βήρυκος	273.
Βίςονες	417.
Βοάγειον	854.
Βοάχριος	1146.
Βομβυλία	786.
Βομβύλιος	786.
Βορεγόνων	1253.
Βυβάν	487.
Βυβανόκλις	29.
Βυβανός	187.
Βυβανός	187.
Βύρα	589.
Βυβανός	

Βραχυσίαν	1379.	δις, οὐ βασιλεὺς	88.	ἐρινεύς	741.	αὐτὸς δὲ	1.	Σπερφόπιλος	162.
βρέτας	948.	Διζηνός	1026.	Εριννύες	406, 1137.	ibid.	Σκαπανεύς	ibid.	
Βειμῶν, Ἐκάτη	1176.	Δίκη	1300.	Εριννύων ἐδῆται	1137.	Βοαρίδης	ib.	Κρημαυτής	ibid.
βέρχος	104.	δοίχνη	10.	Ερις	1333.	662.	Παλαίμων	ibid.	
βρύον	398.	Διομήδεος νῆσος	598.	Ερισίχθων	1393.	Αλκίος	ib.	Μύσης	1327.
βυκτασι	184.	Διομήδης	603, 1058.	Ερμῆς, Καδμῖλος	162, Κάδ-	Ησίβη			34.
Βυήη	757.	Διόνυσος, Ταῦρος	207, 209.	μος	219. Κτίεος	679.	Ἡὼν		417.
		Δελφικός	208. Ενόρχης	Ναυακρίατης	ib.	Τρικέ-	Ἡὼς		16.
		212. Φηλαεύς	ibid.	Φαυδρὸς	ibid.	Ἡὼς			18.
		Φηλαεύς	ibid.	Περίβλας	835.				
Γαμβρόκλος	161.	527. Θρασύς	ibid.	Λα-	ἔρπιν	579.			
γαμβρόκλον	161.	φυσίας	1236. Ταυροκέ-	ἔξας	1316.	Θαλασσοπύας			892.
γαμφαῖς	152.	φαλος	ibid.	Κερατοφρέγος	866.	θάπερος			590.
Γαμφηλᾶς ὄνυ	94.	ibid.	Οἰκίεος	1246.	Ερῆ	21.	Θεατομόρφω		600.
γάτος	247.	ἴβιν	1247.	Επεκλής	437.	Θερίμωρος			1330.
Γαῖας	831.	Διόσκουρι	511.	εὐγάληνα	20.	Θεράπνη			589.
γενναῖται	177.	Διφραγός	374.	Εὐξείνος	1285, 1286.	Θερμάδων	647, 1333.		
γίγαντες	63.	διφᾶς	1114.	εὐράξ	920.	Θερίστης			999.
γίγαντων νῆσος	688.	διφῶν	502.	Εὐρύαμπος	900.	Θέτις παρθενόκτονος			22.
γίγαρτα	675.	δομήσαντες	719.	Εὐρυτᾶντες	799.	Θήνη Ωρυγίη			1206.
Γλάγεις	718.	δομήσατο	48.	Εὐρώπη	1283, 1285.	Θηλαμῶν			31.
Γλαῦκος	754.	Δέριος ἴσπος	930.	εὐώπης	23.	Θέξαι			108.
Γόλγοι	589.	Δράκοντος νῆσος	110.	ἐχθρὰ	1114.	Θρίγος			1390.
γομφίος	918.	Δρακίη	1304.	ἐχθρῶν	1093.	Θρίψ			508.
Γόνος	906.	Δρέπινον	762, 869.	Εχινῶν	904.	Θεῖνα	673, 1313.		
Γονῦσα	870, 872.	δροίτη	1108.			Θυλῶς			143.
Γοργόνες	17, 838.	δρυκαρπία	83.			θυμῶς			8.
Γόρτυμα	1214.	δρυφαλὰ καὶ δρυφρακία	236.	Ζάραξ	373.	Θυρίδες			98.
Γυνεύς	128.	Δύμη	589.	Ζάρεξ	580.	Θύσαι			106.
Γραῖα	645.	δυταλῆς	796.	Ζεύς, Παλαιστής	41. Ομήριος,	Θυαρίτην			93.
γραῖς	356.	δυσαλῆς	1452.	Φερίχθους	158, 431.	θυώξαι			165.
γραῖων	1030.	δυσαλῆτες	10.	Φύλιος	288. Φίλιος	ibid.			
γραῖος	86.	Δωρίς ἐξάπολις	741.	Βυαίριος	ibid.	Ομήριος			
γραῖων	1278.	Δωκεὺς σφαῖρος	281.	ibid.	Εφέστιος	ibid.			
Γύραια	1353.	Δώπον	410.	λαῖος	ibid.	435. Κωαί-			
Γύθιον	98.			θεὸς	399. Δισκῶ	ibid.			
γῆα	1076.			Γοργυλάτης	435. Μυ-				
γῆας	906, 1340.	Εγγονον	899.	λεὺς	ibid.	Κάμμερος	459.		
Γυμνοῖται νῆσοι	633.	ἐγχεῖρ	1103.	Δεῦμιος	536. Προμα-				
γυνή	356.	Εἰδύα	1024.	θεὸς	ibid.	Αἰθίοψ	ibid.		
Γυραίαι πέτραι	389.	εἰναφάσσανα	101.	Γυράφιος	ibid.	Κράγος			
ζωλειὰ	374.	Εἰς κενὸν κρείς τὰς χερδαῖς	139.	542. Τερμενός	703.				
		Εκάτη	315.	Κερδύλας	1090. Λαρω-				
		Εκάτη, Περίσως παρδίος	1175.	θίας	ibid.	Αγαμέμνων			
		1175. Βριμῶν	1176.	1124, 1369. Αἰετῶν					
		Περσέφονη	ibid.	Τρίμορ-					
		φος	ibid.	Φιράια	1180.				
		Τριαύχνη	1186.						
		ἐκβακλῆριαν	516.						
		ἐκγονον	899.						
		Εκτόρειοι κόμαι	1133.						
		Εκλῶρ	281, 1194.						
		Ελευσίγια	1327.						
		ἐλιείας	382.						
		Ελλην	22.						
		Ελλησποντος	22.						
		ἐλλοψ	796, 1375.						
		Ελωρος	1182.						
		ἐνθεον	28.						
		Εορδοί	1342.						
		Επιδός	930.						
		ἐπωπῆς	1176.						
		Ερεμβοί	827.						

Κ.

Λ.

Μ.

Ν. Ξ. Ο.

Καλύδναι 25, 347.
 Καλύδναι πύργος, αἱ Θῆβαι 1208.
 Κάλχας 427, 980.
 κάλχη 864.
 Κάμειρος 922.
 καμπύλη 15.
 Κάνισσα 526.
 Κανδαύων 328.
 καρατόμων 187.
 Κάρες παρωτίμιδοι 1384.
 Κάριον 1291.
 καρχαρες 34.
 Κασσάνδρα 1108.
 κασάρα 771.
 κασάρις 1385.
 Κασανία 907.
 καταβροχθέντος 55.
 κατωβάτης 91.
 κατακλυσμός 382.
 κατακλυσμός 72.
 καταξάκτης 539.
 καταμαίει 396.
 καυή 741.
 Καρνεύς 373.
 καρχαίων 80.
 καρχείνη 912.
 Κέρκω 111.
 κελαινής 7.
 Κέλως 189.
 κελύφανον 89.
 κέπρος 835.
 κεραις 1317.
 κέρας 1069.
 Κερασία 447.
 Κεραινία 117.
 κεραινών εἶδη πέντε 382.
 Κέρκωρος 424.
 Κέρνιος 18.
 Κερνιάπην 1084.
 κελωσά 1385.
 κηρύλλω 387, 750.
 Κιμμέριοι 695.
 Κίμψος 1352.
 Κίεις 943.
 Κίρκη 673.
 Κίρκαιον 1276.
 κίστα 1319.
 Κίστος 1236.
 Κλάρος 1464.
 κλέτης 703.
 Κλήτη 995.
 κλύσις 9.
 κλώμακας 653.
 Κνηκίων πέρας 550.
 κνώδαλα 675.
 κνώδων 1109.
 κνώπις 675.
 κνώπις 675.
 Κνωστός 1214.
 κούχον 1103.
 κουζύλη 250.
 κούρι 1388.
 Κούριος 1378.

κοίρανος 523.
 κοίτησι 18.
 κόκκυζα 395.
 Κόλχοι 174, 1312.
 Κομαισιά 934.
 κόπης 763.
 κόρη 356, 851.
 κόρη 507, 711.
 Κορύβαντες 77.
 Κόρυθος 57.
 Κόρυθος 1297.
 Κόρυθος 1021.
 κραπνόν 17.
 κραπνόν 759.
 κρέξ 513.
 Κριτώνη 499.
 Κείματα 911.
 κείματα 607.
 Κείματα 1070.
 Κείμα χεύσων δέρμα 22.
 κέρκη 107, 874.
 Κέρκω, Κένταυρος 1200.
 Κέρκω, ὄχθος 42.
 Κράμνα 522.
 Κύβηλα 1170.
 κύβηλις 1170.
 Κύνθη 232.
 κύνη 426.
 Κυλίσταρος 943.
 Κύμη 695.
 κύνης, Απύλωνος 440.
 της 77, 1176.
 Κύνθος 574.
 κύπτελλον 1103.
 Κύπτος Κερασία κληθείσα 447.
 Κύπτα 1312.
 Κύπτον 1388.
 Κύφος 897.
 Κυζεύς 451, 110.
 κύων 86.
 κώδεια 37.
 Κωκυτός 699, 705.
 κωλὶς 867.

Λ.

Λουκή νῆος 186, 188.
 Λούκω 1217.
 Λουραν 159.
 Λούταρνια 978.
 Λύδα 88.
 Λύδαιον 703.
 λήϊτον 991.
 Ληκισία 966.
 Λημναίω πυρί 224.
 λήταρχος 991.
 λιάζον 21.
 Λιδύη 894.
 Λιδυστική 1312.
 Λιγυστική 1312.
 Λίλαια 1073.
 λιμήν 736.
 Λίνδος 922.
 Λίον 993.
 λίποντα 131.
 Λόγγυρος 877.
 Λοκρών κόρη 1141.
 λοτρίων 1103.
 λοτρίων 48.
 λυγιάς 351.
 Λυγιάς 1236.
 λυγρόν 63.
 Λυγρόν 481.
 Λύκος καὶ Χιμαιεύς 132.
 Μ. διπλοσάξεται Αἰολικῶς 79.
 μαζύσι 534.
 μαζύων 529, 1171.
 Μαῖρα 334.
 Μάκαλλα 927.
 Μακάρων νῆσοι 1194, 1200.
 Μάμερτος 938.
 μάκεις διαφρητάγοι 6.
 Μαρσὶ 1274.
 μαδύς 1328.
 μαδύς 1023.
 μαδύς 1328.
 μαδύων 187.
 Μέγαρος 444.
 Μελαμπαρά, ἡ Σίβυλλα 1464.
 Μελικέρτης 22, 229.
 μελάμπυγος 91.
 Μέμλης 1083.
 Μέμλη 1244.
 Μενέλαος 820.
 μεσάειν 817.
 μεσάειν 750.
 μεταπασμός 695.
 Μήδεια 174, 175.
 μηκυλῆ 2.
 μηκυλῆς 96.
 μηκύνθη 13.
 Μήτρα 1393.
 Μίδας 1401, 1397.
 Μιμαλόνες 1236, 1464.
 Μινύαι 874.
 Μισήνους 736.

Μ.

μισύλαπα 154.
 μύιον 398.
 Μοῖρας 144.
 μολοβείς 775.
 μονήρη 74.
 μούσταις 433.
 μύον 179.
 Μοφοπία 732.
 Μόψος 881.
 μύδρον 227.
 μύκλος 771.
 Μύκον 389.
 Μύλακες 1021.
 μυληφάτε 578.
 Μύεινα 243.
 Μυρμιδόνες 176.
 Μυρμιδόνες 829.
 Μυρτίλος 156.
 Μυρτίων πύλας 114.
 μώλος 693.
 μώλυ 679.
 μώμαρ 1134.
 Ν. Νάνω 1244.
 νάπαι 1452.
 νάπαι 80.
 νάπαι 640.
 Νάπαιος 921.
 ναυλῆες 745.
 Ναυμίδων 156.
 Ναυπλίου 384, 1217.
 ναυπλίου 726.
 νείανδρος 1345.
 νείανς 356.
 Νείων 374.
 Νείων ὀνόματι 119, 576.
 Νέσος, ὁ Κένταυρος 50.
 νεύρον 155.
 Νεφέλη 22.
 νῆες Ἑλλήνων 207.
 νῆες 117.
 Νηλεὺς 1378.
 Νηλεὺς 163.
 νηστεύς 1.
 Νιρδὸς 1011.
 νύμφη 356.
 νύσταν 15.
 Ξ. Ξέρξης 1432.
 Ο. Ογκας 1225.
 Ογκυδός 645.
 ὄγρος 1108.
 ὀδῆξ 544.
 Οδυσσεὺς 276, 344, 384, 432, 658, 818, 1030, 1242.
 Οδρανός 1027.
 Οιδίπας 7.
 οἶμη 11.
 οἶμος 12.
 Οἰνόμας

Π.

Οἰνόμενος	156, 159, 161.
Οἰνοπόποι	570.
Οἰνώνη	57, 61.
Οἰνωπεία	912.
οἶσρος	405.
Ολυμπία	42.
Ολύμπιος ἀγών	41.
ὄλυθος	427.
Ομβροί	1356.
ὄμπιον χάρις	621.
ὄνειαράτων	1182.
ὄντα ὄτα, ὄρη	1401.
ὄππιδύσσαι	45.
ὄρθάγην	538.
ὄρνιθόπαις	731.
ὄρχατον	857.
Ὀρσα	695.
ὄσεν	155.
ὄστηρής	997.
Ὀύτω μελαμπύχῃ τετύχηκε	
91.	
ὄσα	20.
Ὀύπτε	818.
ὄρελλα	1165.
ὄρελμα	1165.
Ὀρέλτης	373.
ὄρελτέσσωσι	1165.
ὄρελτον	1165.
Ὀφρυός	1208.
ὄφθαλμίας	145.
ὄχρησι	97.
ὄχμαίτας	41.
ὄχμος	443.

Π.

Πάγον	16, 135.
Πακταλός	272, 1352.
Παλαμίν	22, 229.
Παλαμίδης	384.
Παλαίθρα	899.
παλειόσει	784.
παλεύτεια	784.
Παλλάδια	355, 361, 362.
Πανοπέυς	932.
παραδοξολογία, χῆμα	385.
παραπρηφί, τρέπος ποιηπ-	
κός	1.
παρθένη	356.
πέζα	23.
πυλαργόχες	24.
Πυλαργοί	177.
Περίας	174.
Πελοπόννησος	156.
Πέλοψ	152, 156.
πυμπαζέιν	9.
πυμπίλον	682, 826.
πυμπίδων	686.
πυμπίξ	1106.
Πενθεσίλεια	997.
πεπαμύνη	354.
Πέρην	805.
Περγαίβοι	906.
Περσεύς	17, 838.
Περσεφόνη, Εὐρυμώ	698.

Π.

Περίμω	698.
Δαίρα 705. Γῆ ibid.	
Ισς ibid. Ρέα ibid.	
Πάνδωρα ibid. Εἶσα ib.	
Εκφύτη 1176.	
πύκμας	286.
πύκμας	32.
πύκμας	252.
Πύκμας	17.
Πύκμας	175.
Πύκμας	145.
Πύκμας	1342.
Πύκμας	276.
Πύκμας	145.
Πύκμας	476.
Πύκμας	1285.
Πύκμας	98, 99.
Πύκμας	96.
Πύκμας	1294.
Πύκμας	143.
Πύκμας	11.
Πύκμας	1015.
Πύκμας	322.
Πύκμας	1022.
Πύκμας	699.
Πύκμας	322.
Πύκμας	1231.
Πύκμας	943.
Πύκμας	1298.
Πύκμας	1217.
Πύκμας	74.
Πύκμας	495.
Πύκμας, Τεῖων 34. Αἰ-	
χίων 135. Τεῖων ἐτεῖ-	
χισ 34. Ναυμίδων 156.	
Πύκμας ἡδῶν ibid.	
Εὐρυμώ 158. Κολαστής	
393. Λατρεὺς ibid.	
Πύκμας 522. Κρά-	
μης ἀναξ ibid. Τεῖο-	
ποιός 617. Αἰοιεύς ib.	
Εὐρυμώ 722. Αμφίβαιος	
749. Μέλαθος 766.	
Ιππύτης ibid.	
Πύκμας 27, 382, 860.	
Πύκμας 34, 335.	
Πύκμας, χῆμα ἐντο-	
εῖκον 15.	
Πύκμας, χῆμα ἐντ. ibid.	
Πύκμας 17.	
Πύκμας, χῆμα ἐντοει-	
κόν 15.	
Πύκμας, χῆμα ἐντοει-	
κόν ibid.	
Πύκμας, χῆμα ἐντοεικόν ib.	
Πύκμας 1182.	
Πύκμας 219.	
Πύκμας 286.	
Πύκμας 286.	
Πύκμας 115, 124.	
Πύκμας 298.	
Πύκμας 1396.	
Πύκμας τέχης	290.
Πύκμας 25.	

Ρ.Σ.

Πύκμας	91.
Πύκμας	9.
Πύκμας	699.
Πύκμας	250.
Ρ.	
Ράκμας	1236.
Ράκμας	598.
Ρέα, Κύκλις 1170.	
ἐμπείραμος	1196.
Ρέος	173, 862.
Ρέος	768.
Ρέος	76.
Ρέος	470.
Ρέος	583.
Ράκμας	1226, 1232.
Ράκμας	1226, 1232.

Σ.

Σάκμας	398.
Σάκμας	111.
Σάκμας	1059.
Σάκμας	98.
Σάκμας	1146.
Σάκμας	110.
Σάκμας	186.
Σάκμας	1286.
Σάκμας	1361.
Σάκμας	748.
Σάκμας	77.
Σάκμας	748.
Σάκμας	796.
Σάκμας	796.
Σάκμας	1165.
Σάκμας	1390.
Σάκμας	484.
Σάκμας	670, 712.
Σάκμας	712.
Σάκμας	396.
Σάκμας	1075.
Σάκμας	17.
Σάκμας	1278.
Σάκμας	556.
Σάκμας	583, 1161.
Σάκμας	951.
Σάκμας, ἔχει τεία ἀκρωπ-	
εία 1181. Τεῖων	
966.	
Σάκμας	344.
Σάκμας	855, 978.
Σάκμας	634.
Σάκμας	ibid.
Σάκμας	ibid.
Σάκμας	ibid.
Σάκμας	344, 980.
Σάκμας	774.
Σάκμας	108.
Σάκμας	1103.
Σάκμας	382.
Σάκμας	1165.
Σάκμας	45, 648.
Σάκμας	185, 1324.
Σάκμας	566.
Σάκμας	566.

Τ.

Σάκμας	645.
Σάκμας	37.
Σάκμας	1302.
Σάκμας	1302.
Σάκμας	23.
Σάκμας	216.
Σάκμας	1146.
Σάκμας	46.
Σάκμας	188.
Σάκμας	179.
Σάκμας	178.
Σάκμας	290.
Σάκμας	1025.
Σάκμας	874.
Σάκμας	ibid.
Σάκμας	675.
Σάκμας	40.
Σάκμας	4.
Σάκμας	395.
Σάκμας	865.
Σάκμας	761.
Σάκμας	89.
Σάκμας	585.
Σάκμας	417.
Σάκμας	705.
Σάκμας	427.
Σάκμας	1285.
Σάκμας	1.
Σάκμας	648.
Σάκμας	793.
Σάκμας	447.
Σάκμας	7.
Σάκμας	99.
Σάκμας	28.
Σάκμας	664.
Σάκμας	41.
Τ.	
Τάκμας	90.
Τάκμας	1106.
Τάκμας	270.
Τάκμας	857, 1067.
Τάκμας	1288.
Τάκμας	152.
Τάκμας	642.
Τάκμας	43.
Τάκμας	47.
Τάκμας	47.
Τάκμας	645.
Τάκμας	859.
Τάκμας	683.
Τάκμας	38.
Τάκμας	175.
Τάκμας	1040.
Τάκμας	854, 1067.
Τάκμας	644.
Τάκμας	786.
Τάκμας	852, 1067.
Τάκμας	232.
Τάκμας	726, 1008.
Τάκμας	350.
Τάκμας	748.
Τάκμας	50.
Τάκμας	1333.
Τάκμας	Τάκμας

INDEX Auctorum, qui à *Scholias*te passim laudantur.

I 333.
I n l f 205

Θ.Ι.Κ.Λ.

662, 1332, 1414,
1424, 1432.
Ησίοδος (ἄλ. Ησίοδος) ὁ
ἱσορικός 1021.
Ησίοδος 144, 344, 406,
440, 688, 794, 881,
933, 1124, 1175,
1200, 1353, 1396.
ἐν τῇ Ηρωικῇ γενεαλογίᾳ
176, 284, 393 Θεογ-
νία 393, 651, 705.

Θ.

Θάλης 145.
Θεαγένης ὁ ἱσορικός ἐν τῇ
πρὸς Αἰγίνης 176.
Θεόκριτος 558, 855.
Θεόπεμπτος ὁ Χῖος 174.
Θεόπομπτος 806, 1439.
Θησεύς ἐν τείτρῳ Κορινθίων
644.
Θηκυδίδης 791.

Ι.

Ιππώναξ 234, 424, 436,
579, 741, 690, 855,
1162, 1165, 1170.
ἐν πρῶτῳ ἰάμβῳ χτ'
Βεπάλης 219. ἐν τῇ χτ'
Μιμνῇ ζωγράφος 424.
Ιλιάς ἡ μικρά, ζῆται τὸν
Λέων.
Ιερὸς 1327. ἐν Συμμίλοις
467.
Ιωάννης ὁ Ἀντιοχεύς III,
355.
Ιωσήπος 704, 754, 836,
887.

Κ.

Καλλιμάχος 45, 143, 152,
208, 350, 409, 494,
589, 607, 717, 738,
817, 771, 941, 1022,
1141, 1178, 1225,
1302, 1316, 1322.
ἐν Τυμοῖς 275. πρὸς Ορ-
νέων 513. ἐν Δευτέρῳ
Αἰπῶν 869.
Καλλιθένης 519.
Κάσσανδρος ὁ Σαλαμίνιος
177.
Κεφαλίαν 177.
Κλέαρχος 648.
Κδίντος 61, 1048.
Κορνέτος 177.
Κράτων 644.

Λ.

Λέων 344, 350. ἐν τῇ
μικρᾷ Ιλιάδι 783, 1232,
1263.

Μ.Ν.Ξ.Ο.

Λεωνίδης ἐν τῇ πρὸς Ιτα-
λίας 754.
Λήσσης ὁ Λαμψάχης 29.
Λιβάνιος 836.
Λυκός, ἐν τείτρῳ 615. πρὸς
πρὸς Θεῶν 1206.
Λυκόφρων 46, 50, 61, 143,
156, 177, 178, 184,
186, 234, 250, 270,
275, 276, 290, 323,
353, 399, 447, 488,
494, 497, 516, 540,
546, 570, 610, 615,
673, 704, 775, 786,
805, 817, 820, 822,
838, 843, 846, 847,
854, 855, 869, 874,
886, 902, 912, 914,
921, 932, 938, 980,
997, 999, 1034, 1047,
1048, 1056, 1075,
1108, 1133, 1162,
1175, 1186, 1206,
1226, 1253, 1263,
1278, 1283, 1285,
1286, 1291, 1298,
1299, 1301, 1302,
1312, 1322, 1329,
1332.
Λυκόφρωνος χάλκιος 980,
1017, 1226, 1446.
Λυσίας ὁ ἑπτὰ 1332.
Λυσίμαχος (ἄλ. Σύμμαχος)
ἐν πρῶτῳ Νύκων 874.

Μ.

Μεθόδιος ὁ ἱατρός 1050.
Μεταμποδίας ποιητής 682,
683.
Μελάμπους 31.
Μένανδρος 90.
Μενεκλῆς 886.
Μενεκράτης πρὸς Νικηίας
662.
Μετέδωρος 697.
Μίμνριμος 610.

Ν.

Νίκανδρος 183, 675, 912,
1114, 1290. ἐν Θηριακοῖς
78. ἐν Αἰτωλικοῖς 799.

Ξ.

Ξεναγόρας ἐν τῇ πρὸς νήσων
447.
Ξενίων ἐν τῇ πρὸς Κρήτης
1214.
Ξενοφών 704.

Ο.

Ομηρος 16, 17, 39, 51,
69, 86, 87, 95, 143,

Π.Ρ.Σ.

243, 249, 250, 259,
270, 273, 275, 286,
314, 387, 395, 396,
399, 361, 421, 453,
454, 462, 464, 480,
486, 503, 511, 519,
529, 561, 567, 570,
586, 622, 645, 648,
664, 684, 695, 697,
699, 705, 738, 739,
740, 754, 757, 774,
778, 779, 786, 800,
801, 854, 897, 899,
925, 943, 1108, 1133,
1180, 1184, 1200,
1209, 1214, 1285,
1346, 1375. ἐν τῇ
Βιωπείᾳ 1011. Ιλ. δ'.
437, 1034. Ιλ. ζ'.
437. Ιλ. η' 367.
Ιλ. θ' 290. Ιλ. λ'.
276. Ιλ. μ' 290.
Οδυσ. 384, 423, 433,
437, 659, 675, 818.
Οπτιανός 396, 419, 421,
794. ἐν Κυρηναίοις
655, 717.
Ορφύς 275, 410, 417,
738, 911. ὁ παλαιός
1048. ἐν Δωδεκατηρεί-
σιν 83, 143, 523. Λι-
θικοῖς 219, 275. Θεο-
γονία 399.

Π.

Παλαίφατος 177. ὁ Σπώ-
κός, ἄλ. ὁ ἱσορικός 1206.
Πίνδαρος 38, 88, 156,
175, 177, 178, 183,
206, 255, 281, 433,
662, 754, 822, 838,
871, 886, 890, 911.
ἐν Παιᾶσιν 446.
Πισίδης 1467.
Πλάτων ἐν τῇ Πολιτείᾳ
699.
Πλάταρχος 494, 921, 938,
1075, 1133, 1200,
1324. ὁ νεώτερος 653.
Πολυίδης ὁ Διθυραμβικός
ποιητής 879.
Προκόπος ὁ Καισαρεύς 688,
836, 1200.
Πυθαγόρας ἐν πρῶτῳ τῶν
Αἰγινητῶν 175.
Πύραυρος 1439.

Ρ.

Ρήγιος ὁ πολυμήμων 177.

Σ.

Σειληνός ὁ Χῖος ἐν Δευτέρῳ

Τ.Φ.Χ.Ω.

μυθικῶν ἱσορικών 786.
Σιμωνίδης 219. ὁ γαλακ-
τός 355.
Σοφοκλῆς 3, 352, 464,
911. ἐν Ποιμένῳ 529.
Στασίτης ὁ τῶν Κύπρια χρέ-
ψας 511, 570.
Στέφανος 31.
Στησίμβροτος 209.
Στησίχορος 113, 259, 511,
654.
Σύμμαχος (ἄλ. Λυσίμαχος)
ἐν πρῶτῳ Νύκων 874.
Σώτας (ἄλ. Σώσας) ὁ
Βυζάντιος 1349.
Σωτήριχος ἐν Καλυδονιακοῖς
486.
Σωτήριος 704. ὁ φιλόσοφος
1021.
Σωφρών ἐν Μίμοις 77.

Τ.

Τζέτζης 156, 177, 719,
727, 796, 798, 805,
855, 901, 1309.
Τίμαχος 796, 1050, 1137.
ὁ Σικελικός 615, 732,
1141.
Τρυφιδωρος 143, 183,
344, 911.

Φ.

Φάλαρις (ἄλ. Φίλαρις) 373.
Φανόδημος ὁ ἱσορικός 183.
Φερεικίδης 145, 175, 355,
570, 662.
Φικάλης ὁ Κοεῖνθιος 177.
Φιλάλιος ὁ Κοεῖνθιος 671.
Φίλαρχος 175.
Φιλοζάνης 1084.
Φίλοστεφανος 586, 1276.
ἐν τῇ πρὸς Κύπριος 447.
Φιλόστρατος 1200. ὁ Φλαυῖος
323.
Φιλτίας ἐν τείτρῳ Ναξιακῶν
633.
Φίλαρις (ἄλ. Φάλαρις) 373.
Φρυγίχος ὁ ἡρακλῆς ἐν Πλευ-
ρανίας 433.

Χ.

Χάραξ III.
Χάρις ὁ Λαμψάχνης 486.
Χρηστοί 478, 488, 494,
662, 811, 1378, 1379,
1385, 1419. ὁ Πυθίας
482, 1378, 1432.

Ω.

Ωρίαν (ἄλ. Αρίαν, ἢ Εὐ-
φορίαν) 911.

Lycophronis

Kent Brind

I N

Lycophronis Cassandram

GULIELMI CANTERI

ULTRAJECTINI

ANNOTATIONES.

GULIELMI CANTERI
IN
LYCOPHRONEM
PROLEGOMENA.

QUOD ab iis plerunque fieri solet, qui scriptores insignes vel interpretandos, vel enarrandos suscipiunt, ut quædam ad eos auspicandos pertinentia præponant: idem & mihi operis hujus initio faciendum puto, quo facilius lector benevolus in reliquis, ubi de summa rei præmonitus fuerit, inoffense progrediat. Sic igitur agemus, ut primum de poeta, Lycophrone: tum de poemate, Cassandra: denique de versionibus, & annotationibus breviter, quæ ad rem arbitramur pertinere, dicamus. Lycophron poeta Chalcide Eubææ natus, patrem habuit Socleum grammaticum, postea in Lyci historici familiam per adoptionem transiit, ut scribit Suidas. Floruit sub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna cum eruditionis, & poeticæ facultatis gloria, sic ut inter septem tragicos sui temporis præstantissimos (iis Pleiadum nomen propter numeri æqualitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos septem poetas fuisse tradunt, Homerum juniorem, Sositheum, Alexandrum, Philiscum, Sosisphanem, Æantidem, Lycophronem. quamvis enim ab aliis alii ponantur, equidem Hephæstionem grammaticum recte mihi sequi videor. Scripsit porro Lycophron tragædias primum viginti, quas enumerat Suidas: deinde satyras multas: ex quarum una, Menedemo, versus aliquot ab Athenæo, & Laertio producuntur: præterea libros de comædia, quos Athenæus idem citat: denique Cassandram, sive Alexandram. cæterum de comædia libros an huic Lycophroni tribuere debeam, dubito: cum fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui Aristophanem, & Cratinum interpretatus est. Neque vero tantum in pœsi Lycophron excelluit, verum etiam Anagrammatismis excogitandis omnes in sui admirationem rapuit. ii autem sic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod vocant, sententia præclara, vel dictum aliquod subtile & argutum, literis tantum inter se loco mutatis, elicitur. Sic Lycophron Ptolemæum regem eleganter per Anagrammatismum vocavit *Ἰπὸ μέλιτος*, id est, mellitum ac suavem: & Arsinoen reginam *Ἰὼν Ἡέκας*, id est, violam Junonis. Nam si quis nomen Πτολεμαῖος cum vocibus *Ἰπὸ μέλιτος*, aut Ἀρσινόη cum *Ἰὼν Ἡέκας* conferat: manifeste in utrisque literas easdem, ordine duntaxat inverso, manere comperiet. Cabalistæ quoque, qui hac ratione sacra multa explicant, hoc pacto Messiam è *Ἰσμήλ*, verbigratia, Michaelem è *Μα-*

G. C A N T E R I

lachi quasi eduxerunt. Atque hæc fere sunt, quæ de Lycophrone leguntur. postremo de mortis genere illud ex Ovidio colligi saltem potest, sagitta transfixum obiisse. sic enim ait in Ibin,

*Utque cothurnatum periisse Lycophrona narrant,
Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.*

Hæc de poeta hætenus. nunc de poemate dicamus eo, quod solum ex tot ejus tragædiis, & satyris superstes remansit, quodque ut non plane tragædiam, ita sane Monodiam quandam tragicam (fuerunt enim & veterum tragædiæ nonnullæ μονοδραματικαὶ) appellare liceat. Inscribitur autem Cassandra, vel Alexandra, de Priami filia, quæ & Cassandra dicebatur, & Alexandra, sicut & Paridi aliud nomen fuit Alexandro, aliisque multis ad eundem modum. Cassandra igitur, ut ad operis argumentum veniamus, Priami fuit & Hecubæ filia: quæ cum aliquando vaticinandi artem simul cum fratre Heleno ab Apolline, vel Apollinis quodam sacerdote disceret, ille Cassandræ amore inter docendum captus, si cum ipso rem habere vellet, peritissimam artis vaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra vero, artis perdiscendæ cupida cum esset, recepit quidem se ejus libidini satisfacturam, cum primum artem probe percepisset: post autem voti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegavit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cum aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamum, & cæteros Trojanos effecit, ut Cassandræ oraculis nemo fidem adhiberet, nec eam pro vate fatidica potius quam pro insana atque delirante omnes haberent. Recte enim Virgilius:

----- Dei jussu non unquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, ut eam parentes exosi, quod infauſta semper & adversa prædiceret omnia, in turrim lapideam concluderint, in qua perpetuo degeret, ac secum variis de rebus vaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poetæ omnes, tum Græci, tum Latini, (in his Homerus, Æschylus, Euripides, Calaber, Tryphiodorus, Virgilius, Ovidius, Seneca) Cassandram semper vaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoque Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam solventem spectaret, magno cum numinis afflatu, de Paride primum ipso, deque Trojanis, deinde de Græcis, & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoque argumentum Bacchylides, si Porphyryoni credimus, tractarat. Ac videtur historiam uterque secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit.

Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem adversa pronunciat: infidias quippe ex occulto, cædemque domi per suos compositam: præterea universo exercitui profectionem ad suos incommodam, exitialemque.

Quod

PROLEGOMENA.

Quod autem dicere cœperam, talis est à Poeta horum oraculorum institutus ordo, ut initio Cassandra Trojanam urbem deploret, cui vastissima immineat ruina: deinde clades varias ex bello Trojano secuturas prædicat. harum porro eas primo loco recenset quæ ex Helenæ raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regie familie sint eventuræ: secundo, quas Græci propter Ajacis libidinem sint perpeffuri, idque partim in reditu, ut Ajax, Diomedes, Ulysses, Menelaus, alii multi: partim domum reversi, ut Agamemnon, & Idomeneus. Postremo Cassandra repetitam altius causam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatæ sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis usque, & Europæ raptu, per Argonautarum, Amazonum, Trojanorum historiam, Midæ quoque, & Xerxis imperia, ad monarchiam usque Alexandri Magni, artificiosissimam historiæ seriem deducit. quo factò, cogitans, nullam sibi apud homines auctoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hæc tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historiæ, fabulæque permultæ per varias digressiones elegantissime inseruntur: in his labores Herculis, Deucalionem diluvium, Dioscurorum & Aphaeridarum pugna, Aeneæ peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarumque gentium migrationes aliquot, & coloniae. Quamobrem affirmare auserim, quicumque hoc poema, licet parvum, diligenter perlegerint, eos & historiarum, & poeticarum fabularum partem non exiguam probe perfectèque esse cognituros.

His ita breviter expositis, postremo loco de versione nostra, & annotationibus, ut proposueramus, dicendum videtur. Cum enim sit hoc poema valde obscurum atque difficile, tum propter verba, & simplicia, & composita, quæ sæpe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, sive historias, fabulasque nusquam alibi quærendas: ideoque summo jure τὸ σκοτεινὸν πίνμα fuerit hætenus appellatum: operæ precium aliquod me facturum putavi, si primum contextum ipsum poetæ simpliciter, & ad verbum, quam possem clarissime, verterem: deinde annotationes adjicerem, quibus difficiliora loca paulo fusius explicarem, (nam in aliis brevis esse volui) & versionis nostræ rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet, in eo non tam verbis selectis ordine annumerandis, quam dictionis totius perspicuitati plerunque studuimus, eaque de causa compositis etiam verbis liberius interdum, re ita exigente, usi sumus: in his autem non semper scholiastem Græcum, Isacium Tzetzem, sum secutus, quem fœdissime multis in locis lapsum constat: sed & antiquorum poetarum atque historicorum auctoritatem, ex qua commodior sensus elici posset, sæpe adhibendam, nonnunquam etiam doctorum quorundam hujus temporis virorum judicio, atque ingenio utendum censui. Vellem equidem, extarent Theonis in Lycophro-

G. CANT. PROLEGOM.

nem scholia, quæ laudat Stephanus, vel aliorum in hunc poetam commentarii, ex quibus videtur suos Tzetzes concinnasse: siquidem magna nos laboris parte potuissent, opinor, levare. Sed ista quoniam facilius optari possunt, quam contingere, aliorum etiam, ut dicebam, scriptorum subsidium quærere sumus compulsi. quanquam ne sic quidem pollicemur nos facilia cuncta, planaue reddidisse, cum id & ingenium nostro majus, & eruditionem, quam nostra ferat ætas, plenior postulet. Extant enim apud Lycophronem & historiæ multæ, quas nemo, quod sciam, alius attigit, ut Mnemonis, Prylis, Midæ: & vocabula non pauca, quæ si quis alibi quærere velit, operam, credo, omnem luserit. ea sunt φύλαμος, λάεϋς, πέρρα, πέλαις, similia. Quas ob res futurum spero, uti lector benevolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis veniam, sicubi lapsi fuerimus, (id quod in Obscuro poemate fieri facile potuit) dare, ac labores nostros candore suo fovere non sit gravaturus. Nam quod ad Bertrandum quendam, cujus est olim edita versio Lycophronis, & scholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam duntaxat à lectore studioso, ut illius versionis pagellas aliquot cum Græco contextu, & nostra interpretatione conferre dignetur. Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquam nos, qui novam post illum versionem & enarrationem, quamvis ante multos annos institutam, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidisse. Quin etiam in colligendis undecunque variis lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse volumus, partim ut aliis aliquid inveniendi occasionem præberemus, partim ut varia corruptelæ exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.

LYCOPHRONIS CASSANDRAM

ANNOTATIONES

GULIELMI CANTERI

ULTRAJECTINI.

1. **D**ICAM *omnia clarè*] Duæ introducuntur in hoc poemate personæ: altera Nuncii narrantis: Priami regis auscultantis altera. Ut enim solent in dramatibus ea, quæ commode nequeunt in scenam proferri, per nuncios, testes oculatos, exponi: ita hic nuncius Cassandræ in carcerem conclusæ appositus fingitur, qui ejus verba subauscultaret, atque ad Priamum referret. Is nunc igitur, tanquam à Priamo de verbis à Cassandra prolatis interrogatus esset, ut ex fine libri liquet, attentione primum & benevolentia sibi comparata, oracula deinde Cassandræ per mimesin, oratione recta, quam vocant, enarrat. Quod autem ad prima hæc, *Dicam omnia &c.* attinet, in iis imitatur Lycophron Homericum illud, Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ πάντα μάλα ἀσπείκτως ἀγορεύω.

3. *Modesta*] sive modeste. simile habes infra,
— οὐ γὰρ ἥσυχος

Ποικίλεις δίκωπον σέλιμα ναυσολῶν ἐλαῖ.

Cæterum inter alia horum signa, qui numine sunt afflati, recensetur etiam illud, quod magno cum clamore confusoque tumultuantur, unde est illud Lucani de quadam, quæ enthusiasmum simulabat,

— *sub pectore ficta quieto*
Verba refert, nullo confusa murmure vocis,
Instinctam sacro mentem testata furore.

& postea,

— *non rupta trementi*
Verba sono, nec vox antri complere capax
Sufficiens spacium. —

4. *Varium.*] propter oracula varia & obliqua, quæ ex ore prodibant.

6. *Laurivoro.*] fatidico. Lauri enim vis & proprietas multum putatur ad vaticinandum conducere. quo factum est, ut ea vates coronari vescique consueverint, quum erant oracula daturi, sicut & poetæ versus facturi caput coronabant. huc allusum est à Tibullo,

— *sic usque sacras innoxia lauros*
Vesceat. —

cui consentaneum est, quod Euripides Cassandram dixit, *Χλωροκίμω στέφανω δάφνας κοσμηθεῖσαν, ἔταν δὲ πάντοσμων πνεύσας ἀνάγκη.* ac videtur hoc epitheton è Sophoclis Cassandra sumtum, de qua hunc versum citant Grammatici.

Δαφνιδάγον ὁδόντι πείετο σῶμα.

Fabula Daphnes in laurum conversæ, omni-

bus est nota. quare nos in his, & similibus explicandis studio breviores erimus.

7. *Nigræ.*] obscuræ, idque propter ænigmata, quæ vulgata sunt. Cassandram autem obscure loquentem introducit Lycophron, ut decoro consulat. alioqui tanta dictionis & vocum obscuritas in bono poeta, quemadmodum declarat Aristoteles, vix ferri posset.

9. *Audias.*] Sic Atticos solere coram viris magnis loqui, omissa imperandi rusticitate, tradunt Græci.

Ibid. *Reputans.*] Sic Homerus,

— ὃς ἐμὲς ἐμπάζο μύθων.

Transcurrendi verbum à cursu pedum ad mentis agitationem translatum est.

12. *Itinere.*] Iter facere hic metaphorice est auscultare, & audita perpendere: quemadmodum & cursus pro narratione ponitur. sic apud Eurip. Tiresias,

Αἴθε δὴ γυῖ δισφάτων ἐμὲς ὁδόν.

13. *Ego vero.*] A cursu stadiorum translatio. *Funem* vocat, quo carceres erant obducti, teste Pausania Eliac. β'. quem vide. *Obliqua verba,* dicit obscura Cassandræ oracula.

16. *Fagii.*] montis, ad Oceanum orientalem siti, & à fagis dicti. ad ejus radices est Cerne insula, quam nonnulli Hiberniam putant, & Ἰέρνιω Strabonis. Hanno quoque in Itinerario suo Κέρνιω recenset, νῆσον μικράν, κατ' εὐδὴ Κασχιδόνος κειμένην. Jam Tithonus est *Auroræ concubinus.* idem vocatur *paternus Priami frater*, quod Tithonum ex Rhœone, Priamum ex Leucippe procreavit Laomedon. quique hic ἀμφιμήπιος, is alibi ἀμφιμήπιος, & ἀμφιγονός seu ἀμφιγονός vocatur.

20. *Tranquillos*] ab effectu. *Nautas* dicit eos, qui cum Paride profecturi in Graciam erant.

22. *Vngicidam Thetim.*] Per hoc, mare: per illud, Hellespontiacum intellige, in quo Helle virgo periit. Nazianzenus Theologus alicubi παρθενικὸν πέραγος dixit,

23. *Julipides.*] Julius, qui & ὄνισκος, vermis est multipes: cum quo navem Paridis comparat, quod ea remis, ut ille pedibus, abundaret.

24. *Phalacrææ filia.*] naves. nam ex arboribus Phalacræ, quod est unum de quatuor Idæ promontoriis, fabricatæ erant. Simili venustate dixit Horatius,

Silvæ filia nobilis:

& Varro Marci pore,

Phrenetici Septentrionum filii:

* A 3

quum

quum de ventis loqueretur. Naves etiam *ciconipelles* vocat, quod instar ciconiarum partim albæ sint, ratione velorum: partim nigræ, si naves ipsas confideres.

25. *Calydnas*.] insulas duas Trojanas, de quibus lib. 13. Strabo. *Albas alas* dicit remos recens politos. Esse porro alas navium, remos, non, ut quidam putarunt, vela, docet Homerus *Odyssæa*,

Οὐδ' εὐρὴ ἐριτμά, τὰ τε πέρα νηυσὶ πέλονται.
Simili quoque figura dixit Poeta *remigium alarum*: & Propertius,

— *classis centenis remigat alis*.

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes *πέρα* & *παρὰ* dici. Cur denique *alæ* navium remi dicantur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipsam æqualiter procedentem inspexerit. tum namque sublatis & demissis remi, avium speciem in aere volantium, & alas eodem agitantium modo prorsus referunt.

27. *Septemtrionalibus*.] Septemtrionis. phrasim est Homericam, ut quum ait,

Νητορέη δὲ νηὶ παλαιῆς βασιλῆος
nempe quum *ἐπὶ κτητικῷ ὀνόματι ἀναλυθέντος ποιεῖται γενική συντάξις*, ut inquit Eustathius.

29. *Ates vaccivagis collibus*.] Colles Trojanos intelligit. in quibus turris erat, Cassandrae carcer. Nominum origo hinc profluxit. Quum Dardanus à Samothracia in oppositam continentem profectus, urbem ibi vellet extruere, prohibitus est oraculi voce, quæ omnibus eum locum habitaturis *ἄττω*, i. e. calamitatem & perniciem instare præmonebat. itaque appellati sunt *Ates* colles, & *Ἀπολόρος* una voce, si Phavorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto, ut vaccam sequutus, ubi illa primum procumberet, illic urbem conderet, ad *Ates* colles devenit, (qui hic ideo vaccivagi vocantur, à vacca ad illos usque evagata) & Ilium ibidem posuit.

31. *Nutrix*.] patria, nempe Troja. sic in epigrammatibus Chrestodorus,

Δαρδανίην ξυμπασιν ἐλπίσαντο πᾶσιν.
id est,

Dardaniam totam nutricem sunt populati. Catullus *Patriam genitricem* in Galliambo dixit.

32. *Navibus*] Hercules ob denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Trojam expugnavit. eum *trinoctem* vocat, quia, ut inquit Propertius,

Juppiter Alcmenæ geminas requieverat arctos.

34. *Tritonis*.] Neptuni, cujus *canem* vocat cetum, qui à Neptuno in agrum Trojanum erat immissus. Eum Hercules interfector, totus à bellua fuit absorptus: cujus intestina quum deinde in ventre dissecuisset, postea, mortuo ceto, vivus exiit, capillis tantum amissis, quos nimius belluini stomachi calor decoxerat.

Ibid. *Asper*.] Canes enim, & pisces omnes carnivori asperos & ferratos, non continuos, habent dentes: unde & *καρχαρόδοντες* nuncupantur.

35. *Ambustus*.] calore ceti interno. *Calidum campum* vocat ceti ventrem, quem etiam *olam* appellat *ignis expertem*: liquidem interno calore fovetur. aliter Hesiodus *ἄπυρον οἶκον* dixit mare.

38. *Infanticida*.] Vide Senecam Hercule Furient. & alios, qui Herculis historiam exposuerunt latissime, in his Diodorum Siculum. *Alteram matrem* dicit Junonem, novercam Herculis: quam ille, quum Neleo opem ferret, vulneravit, quanquam divinitas vulneribus non solet elle obnoxia. Historiam habet Homerus *Iliad.* 6.

41. *Patris Luctatoris*] Jovis, qui cum Hercule Olympicum certamen instituentem luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia verba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuo comprehendere solent, & constringere. id uno verbo Græci dicunt *διαλαβείν*.

42. *Saturni collem*.] Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. solebant enim olim loca omnia sublimia Saturno dicari. Pindarus Olympiis de Hercule, *καὶ πύγον Κρόνι προσφύγματο*. Similiter in Bibliis qui dicantur *Montes Dei*, non est obscurum.

43. *Ischeni*.] qui quum pro civibus suis se devovisset, in stadio sepultus est ad metam. Quidam hic malunt *ἄλκιον* legere. cujus viri meminit Pausanias, quum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto stadio.

Ibid. *Equos turbans*.] Hinc solent ea loca Taraxippi vocari, quod eo venientes equi terreantur. *Εἰζῆεν οὐὶ τοῖς Ἡλίοις*, inquit alicubi Dio, *ὡς δαιμονίου τινος ὄντος, ἰδρύσαντος βασιλῆος Ποσειδῶνος. καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γεγονέναι τὸ τόπον ἀσφαλῆ*.

44. *Italici*.] Siculi, quod est prope Rhegium. nam & Eurip. ait,

— ἢ Τυρσηνὸν ὄκησεν πέδον.

Sævam canem dicit Scyllam, Phorci filiam, quæ quum Herculi tauros Geryonios abstulisset, ab eo fuit occisa. eam deinde Phorcus combustam ritu veterum, resuscitavit, ut fieret *ἀθάνατον κακόν*, purgata per ignem facie terrestri: quale quiddam in Pelia, & Hercule apud Ovid. in Achille apud Apollonium repræsentatur. Huc pertinet poema Virgilii, *Ciris*.

46. *Supra scopulum*] Expresit Homericum carmen *Odyss.* 11.

Αὐτὸ δ' ἰχθυόεν σκόπελον φεμμαιμύωσα.
id est,

Illic piscatur, scopulos circum undique rimans.

Proserpinam dicit fatum, seu mortem, quam Scylla, quum immortalis esset, non timebat.

50. *Dolo inermi*] veneno, quo Nessus centaurus Herculi mortem procuravit. historiam totam elegantissime Sophocles Trachiniis tractavit, ubi sic inter cætera Hercules ipse:

Εμοὶ γὰρ ὡς πρῶτον ἐκ πατρὸς πάλαι,

Πρὸς τῷ πνεύοντων μηδενὸς δαυεῖν ὕπο,

Ἀλλ' ὅστις ἄδου φθίμενος οὐκ ἔτι πάει.

quæ nos raptim sic vertimus:

Nam Deus olim mi pater pater prædixerat,
Vivente

Vivente dextra corruturum nullius,

Sed inferum qui mortuus foret incola.

51. *Salutato*] Hoc vel de Nello potest intelligi, si legas *Νέλλος*, qui jampridem erat mortuus, antequam ipsius opera Hercules periret: vel de Hercule ipso, si alteram sequere lectionem, qui jam ante ad inferos venerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationem tertiam Scholiastes de Plutone ab Hercule vulnerato, & jaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura videtur.

53. *Æacidinis*] Vocabulo sum usus Plautino. Tria autem heic ponit Poeta, sine quibus in castra Græcorum advectis non poterat, ut ferebant oracula, Troja capi: ossa Pelopis, (quibus tamen quidam Rheli equos substituunt) Neoptolemum Achillis F. & sagittas Herculis, quæ penes Philocteten erant. His ergo tribus (quanquam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Ilii perdendi causam tribuit. Per *manus Æacidinas* primum Neoptolemum seu Pyrrhum intellige, Æaci pronepotem.

Ibid. *Pelopis*] *Filii Tantal*, inquit Poeta. Ego *Pelopis*, quod idem valet, exposui, quo sensus esset facilius. *Letrina* est Elidis urbs, absque diphthongo scribenda, ut patet ex versu paulo post sequente,

Επειλ' Ερεχίδης ἐς Λετρινάδας γυίας.

Pausanias quoque Letrinos vocat.

54. *Devorati*] quum à patre Tantalo coctus, Diis ad epulandum propositus est. *Reliquias ignis* dicit ossa ex rogo servata, de quibus quidam Palladium fertur extructum fuisse. *Elide solebat ostendi Pelopis costa, quam eburneam affirmabant*: Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere submersam, quum Trojam deferretur, tradit Pausanias.

56. *Teutari*] Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculemque & jaculandi artem docuit, & sagittis donavit: quamvis hoc Homerus, ac Theocritus Euryto tribuant. Jam phrasin hæc similis ei, quæ præcessit in versu,

Απαγκτίαις ἀντιθέγεις αἰδωνὸν πνοῆς.

57. *Uxor*] Oenone, quam Paris ante Helenam duxerat, ut patet ex Ovidii epistola Oenones ad Paridem. Eam Clemens Alexandrinus lib. Stromatum primo inter vates recenset, his verbis: Ελένη ἡδὲ, καὶ Λαοκόων, καὶ Οἰνώνη καὶ Βρηνὸς ἐν Ἰλίῳ. ubi sane putarim legendum uno verbo *Κλέωνος*. fuit enim Oenone Cebrenis F. Cæterum quod heic adfert Scholiastes de Corytho, Oenones F. qui Græcis dux fuerit Trojam navigantibus, probare non possum, quum præsertim nullo nitatur testimonio. existimarim potius hæc de Heleno vate, Priami F. esse intelligenda: qui, ut ex Calabro constat, odio in Trojanos & Alexandrum concepto, ad Græcos transfugit, ut scribunt Orpheus, ac Tryphiodorus, illisque tum oracula de Troja capienda exposuit, quod testatur etiam Sophocles Philoctete, tum adjutor fuit una cum Antenore, ut Palladium furtim auferrent. in quibus quidem perpetrandis Oenones quoque operam intercessisse, fit verisimile. Heleno porro ob hanc operam Græ-

cis præstitam, libertatem primum, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigisse, docet Virgilius tertio.

60. *Nuptiarum*] Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro uxore habebat.

61. *At ipsa*] Quum Paris à Philoctete vulneratus, ad Oenonem confugisset, quam sciebat medicinæ peritam esse, (ut testatur etiam Ovidius) sanari tamen non potuit, quod essent Herculis tela, quibus ipse vulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, Oenone mox, præ nimio mariti desiderio, mortem sibi conscivit, atque è turri se in rogam Paridis præcipitavit.

63. *Gigantiperdis*] quibus olim Hercules gigantes Thraces cum Jove belligerantes confecerat. *Adversarium* dicit Philoctetem. Historiam tradit Calaber lib. 10.

69. *Sepulcra*] Multitudinis numerus pro singulari. Dardanum autem intelligit, ex Electra Atlantis F. & Jove progenitum, cujus sepulcrum ad Trojam erat.

70. *Natatoris*] quia diluvii Deucalionei tempore, ut sequitur, è Samothracia in Phrygiam enatavit super utres confutos, idque solus, instar apri Istrii, quem singularem & *μόνιον* vocant. Nam quod heic de porco nugatur Scholiastes, est prorsus ineptissimum. Simpliciter enim intelligendum est, Dardanum è Samothracia in Phrygiam enataisse, more fulicæ, avis marinæ, & quidem solum, instar apri, qui singularis & solivagus, non gregatim, pasci solet. Porci autem vocabulum de apro antiquitus Græce sumi, ex Varrone nos docuit Josephus Scaliger, vir doctissimus. Est etiam heic notandum, quod in Phrygiam dicitur venisse Dardanus diluvii tempore. Phrygia enim prima ex aquis post diluvium apparuit, ut his versibus docuit Sibylla:

Ω Φρυγίη, πρῶτη δ' ἀναδύσθη ἀπ' ὑδάτος ἀχρῶς,

Πρῶτη δ' αὖ θρέψεται γεννὴν ἐτέραν ἀνδράων.

76. *Rhithymnia*.] Cretica. est enim Rhithymna Cretæ urbs: quæ, quia maritima est, fulicis, & aliis avibus marinis abundat.

77. *Antrum*] in Samothracia situm, ut testantur etiam Aristophanis scholia. *Canivoram deam* vocat Hecaten, quia, ut inquit Ovidius,

Extæ canis Hecate vidi libare Sapeos.

Saus est Thraciæ promontorium, in quo erat antrum Hecates, five Rheæ, quam Corybantes colebant. alii tamen Saonem ponunt insulam.

83. *Glandes autem*.] Simile est apud Horatium illud,

Piscium summa genus hæsit ulmo:

& Ovidium,

— *hic summa piscem deprendit in ulmo.*

85. *Quæ in humana*] Phocas hominum amore capi tradit Scholiastes. quod an verum sit, viderint alii. Mihi potius hoc videtur innuere Poeta, in diluvio pisces omnia loca libere pervagos, etiam in ædes, hominumque cubilia devenisse, & illic fuisse commistos, ubi solebant homines somnum capere.

86. *Gry-*

86. *Grypem.*] Paridem raptorem. Si quis *γρυπὸν* malit, *torrim* exponet, & æque de Paride intelliget, qui etiam infra, ubi de Philoctete agit Cassandra, *τορρὶς* seu *torris* vocatur, propter Hecubæ somnium, quo per *torrim* ac facem Paris indicabatur. *Alatum* vocat, propter navem, qua vehitur.

87. *Columba.*] Helenæ, quam propter libidinem columbam vocat: *canem*, propter impudentiam. Notum est enim illud Homericum,

Εἶναι ἐμὲν κύνες. —

Vulturem deinde sumit pro olore rapaci. nec est ignota fabula Jovis in cygnum conversi, & ovi Leda, ex quo Helena cum Dioscuris prodiit.

90. *Te sane*] Apostrophe ad Paridem in Græciam navigantem. *Acherusia* via est juxta Tænarum, qua Lacedæmonem itur. per *finum* intelligit stabula, erat enim Paris pastor & agricola, ritu antiquo.

93. *Formæ tribus judicem*] quum de trium dearum pulcritudine judex datus esses, tunc enim in Ida eras prope stabula paterna. Judicium Paridis elegantissime descriptum qui volet videre, legat Coluthum Thebanum: sed in somnis contigisse, quemadmodum recte monet Darès, meminerit. *Θυμώτης*, seu venditor, heic æstimatorem, & judicem notat.

94. *Stabulis.*] Sic exponenda sunt ὄσπρια, ex Hesychio. Scholiastes enim hoc loco, ut sæpe alibi, egregie hallucinatur. *Malea* Laconiae est promontorium, *Las* verò urbs, quam Homerus Λάαν vocat. *Terrestrem remum* dicit pedum pastorale.

97. *Phereclei pedes.*] naves, quæ à Phereclo constructæ erant, teste Colutho. unde & Ovidius,

*Hac duce Sigeo dubias à littore feci
Longa Phereclea per freta puppe vias.*

98. *Ostia.*] Laconiae, juxta Tænarum. Strabo vocat *Θυείδας Ταυάγους*. *Gythium* est navale Spartæ, sicut Piræus Athenarum.

100. *Navis dentes.*] ancoras, quas apud Lucianum tumidus Lexiphanes, cujusque dictio cum Lycophronica ibidem comparatur, *ναυσιδας* vocat. *Duas columbas* dicit Iphigeniam & Hermionen. alii solam Hermionen ex Helena genitam asserunt.

104. *Secunda.*] Prius enim à Theseo septennis rapta fuit Helena, postèrius à Paride. *Aucupem* dicit Paridem. Quomodo *pennis* feræ capiantur, docet Grætius. quo pertinet illud Virgilii,

Cervum puniceæ septum formidine pennæ:
& Lucani,

— *dum pavidos formidine cervos*

Claudat odorata metuentes aera pennæ:
& Senecæ initio Hippolyti,

Picta rubenti linea penna

Vano claudat terrore feras.

Hanc pennam Oppianus *πέννα πολυχρῶν* appellat, & *δευμαλέην* *μυενδον*.

106. *Baccis*] nymphis marinis, quibus Helena sacrificabat, somnio quodam, ut non-

nulli volunt, territa. tamen potest hoc etiam ad Isthmum festum referri, de quo Statius sexto,

— *quoties animosa resumit*

*Leucothoe gemitus, & amica ad littora festa
Tempestate venit.*

Inoni quidem Megarense quotannis sacrificabant, nec non celebrabant ejus ferias Epidaurii Lacones.

108. *Curres.*] in Ægyptum, quo Paris confugit, (vel saltem tempestate delatus est, Herodoto teste) quod à Spartanis sibi metueret. *Scandea* Cytherorum est navale secundum Pausan. & Stephanum. Thucydidis interpres duas ait esse in Cytheris urbes, alteram insulæ cognominem, alteram Scandeam. *Ægilus* est Peloponnesi promontorium.

110. *Draconis insula*] Salamine, Atticæ urbe, quam draco quondam infestavit à Cychreo post interfectus. Huc pertinere videtur Homeri carmen,

Νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμύλω φιλότῳ καὶ εὐνῇ.

heic enim Κρανάῃ quidam pro Αττίδῃ sumunt. *Biformem* dicit Erichthonium, qui è terra procreatus, serpentis habuit pedes, & Athenis regnavit, nam ab ipso Athenienses nuncupantur Erichthonii.

113. *Inane.*] Paridi enim, quum in Ægyptum venisset, Proteus Helenam ademit, ut sequitur, reddito ejus simulacro, cum quo Trojam ille rediit. assentiuntur huic historię Stesichorus, & Euripides: quanquam hic Junoni hoc factum tribuit. de qua sic ait initio Helenæ:

Δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοίωστος' ἐμοὶ
Εἰδωλον ἔμπνην, ἱερὰν ἔκαστος' ὕπνο,
Πειάμου τυράννου παῖδ'. —

116. *Maritus.*] Proteus.

Ibid. *Rifu abstinet.*] Proteus Ægyptius, (Thracem Virgilius facere videtur) quum in Thraciam venisset, duos ex Torona procreavit filios, Tmolus & Telegonus. ii quum hospites omnes lucta victos occiderent, Proteus id ægre ferens, à Neptuno patre impetravit, ut per subterraneam quandam cavernam in Ægyptum rediret. Postea ubi rescivit filios suos ab Hercule esse interfectos, nec gavissus est eorum obitu, quia filii: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

Οὐδ' ἠδύμαι τοῖς δ', οὐτ' ἀπ' ἡρώδου κακοῖς.

Nec aliter apud Platonem Phædo moriente Socrate sibi accidisse refert.

120. *Terram*] Ægyptum, quam Nilus quotannis æstate superveniens fecundat. unde infra *δρεπτόν γῆαι* vocantur. Nilum etiam Apollonius Tritonem vocat,

Καὶ ποταμὸς Τρίτων καλλίγυρος, &c.

Nam, ut ex Hecateo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, Ægyptus, (ut ab Homero) Aetos, Triton, ac demum Nilus, à Nilo quodam Ægypti rege. *Palleniam* dicit, quæ postea Phlegra est vocata, teste Herodoto.

128. *Guncus*] Is quondam in Arabia judex justissimus

justissimus fuit, cui nunc Proteum confert. *Ichnæa* vocatur Themis, seu Nemesis, ab Ichnis, urbe Macedoniae, secundum Strabonem & Stephanum, quibus heic allentior potius, quam Scholiasti. Diodorus in Epigramm.

Αδρήστειά τε δῖα, καὶ Ἰχναίη σε φυλάσσει
Παρθένης, ἢ πολλοὺς ψευσαμένη Νέμεσις.

id est,

Adraſtea, precor, te Diva, Ichnæaque Virgo
Conſervet, multos fallere ſueta Dea.

132. *Lyci & Chimærei.*] filiorum Promethei, quorum ſepulcris in Troja ſitis quum nondum eſſent juſta facta, fames autem Spartanos premeret, reſpondit Apollo, non eam ante ceſſaturam, quam Spartanus aliquis Trojam profectus, ad hæc ſepulcra ſacrificaret. Itaque miſſus eſt Menelaus, & à Priamo Parideque hoſpitio acceptus. Antheus fuit Antenoris F. quem quum amaret Paris, & inter ludendum imprudens interfeciſſet, ideoque ſibi à patre metueret, cum Menelao in Græciam diſceſſit.

135. *Salem*] Salis & menſæ conſortio juſ hoſpitii contrahi, notum eſt. *Purum* dicit ſalem, quomodo Horatius,

Concha ſalis puri. —

Plura de hac re vide apud Plutarchum Sympoſ. Ab *urſa* deinde comparationem ducit, vel quod urſæ, dum lactant, feroces ſunt & crudeles: vel quia urſa, ſecundum quosdam, Paridem expoſitum primum lactavit.

139. *Fruſtra.*] Proverbium à citharædis ductum, qui ingrati ſunt auditoribus, nec mercedem ſperatam accipiunt. Fruſtra, inquit, orabis Proteum, ut Helenam tibi reddat, nihil enim proficies. Niſi quis malit hæc, ut ſonant, accipi, quod Paris vere citharædeus fuerit: quo faciunt etiam illa Horatii,

*Nequicquam Veneris præſidio ferox
Pectus caſariem, grataque ſæminis
Imbelli cithara carmina divides.*

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni uſque ætatem extitiſſe tradit Plutarchus Alexandro. Cæterum quemadmodum heic ait *νευράς κρότον*, ſic paulo poſt *κερκίδος κρότον*, & extremo libro *μάσανος κρότον* uſurpabit.

143. *Quinqueviræ Bacchæ*] Helenæ, quæ quinque habuit viros, qui mox ordine recenſebuntur. Eam vocat *Pleuroniam* à Pleurone, Peloponneſi oppido; vel, ut vult Pauſanias, Theſti, qui Ledam procreavit, patre.

144. *Claude*] Hoc epitheton Parciſ tribuitur, propter inæqualitatem & diſſimilitudinem factorum, ut ſcribit Euſtathius. quas autem heic Maris facit filias, eas Orpheus & Heſiodus Nocte procreatas fingunt. *Antiquum* vocat *mare* ſecundum eos, qui omnia ad aquæ principium referunt.

145. *Ut à maritis*] id eſt, in fatiſ fuit, ut Helena quinque viris nuberet. Dicunt autem Græci *δύσαι γάμον*, & *δύσαι τάρον*, de nuptiali, aut funebri epulo loquentes.

147. *Duos.*] Theſeum & Paridem. Eos vo-

cat conjunctim *triorchas aquilas*, ut Phœbus Apollo dicitur.

149. *Alium*] Menelaum, ab iis oriundum, qui partim Afri erant, (*Plynus* enim urbs eſt Africæ, ut *Caricus* Laconicæ fluvius) partim Lacones. Atlas enim Aſer, pater fuit Aſteropes, quæ Oenomaum peperit, Hippodamiæ patrem, quæ ex Pelope, qui in Laconia habitavit, Atreum concepit, patrem Menelai & Agamemnonis. Aerope etiam, Atrei uxor, Cretei, F. Minois, Cretenſis regis, fuit filia, quapropter Menelaus *ſemicres* dicitur. *Barbarus* autem fuit ea de cauſa, quod Pelops è Lydia ſecundum Pindarum, vel è Paphlagonia, vel Phrygia ſecundum alios ſit ortus: quæ quidem regiones barbaræ cenſentur. quin & Eleos apud Athenæum Stratonicus pro barbaris habet. *Caricus* fluvius à Caribus dictus videtur, qui quum maris obtinebant imperium, multas in omnem partem deduxerunt colonias, multaque à ſe denominarunt loca, ut patet è Thucydidis & Ariſtophan. ſcholiis.

151. *Eleum*] Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiam ex Elide duxit, ubi qui nati erant, vocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, teſtibus Strabone & Stephano. *Avum* Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater diis convivio exceptis propoſuit.

152. *Ennæa.*] Ceres, ab Enna, Siciliæ urbe, dicta. Eadem dicitur *Hercynna* ab Hercynna, Trophonii filiola, quæ cum Proſerpina ludere ſolebat, teſte Pauſan. Bœoticis. *Erinnys* Ceres ab Arcadibus colebatur, ut docent Callimachus & Pauſan. Alii putant eandem apud veteres fuiſſe Cererem & Erinnym, atque ideo furioſos dictos *ceritos*. *Furibunda* vocatur à furore, quo quondam fuit correpta, quum filiam amiſiſſet. *Enſifera* Ceres colitur à Bœotis. Per *ſepulcrum* Cereris, ventrem intelligit, comedentiſ expri- mens ſpeciem. Plautus,

*Cujus ego latus in latebras reddam meis den-
tibus & manibus.*

156. *Bis*] ſemel ex patre, iterum opera deorum, ut eſt in fabulis. *Naumedon* dicitur Neptunus, navium dominus: qui Pelopis à diis reſuſcitati amore captus eſt, eumque rapuit, ut canit Pindarus.

158. *Erechtheus.*] Neptunus, ab Athenienſibus hoc nomine cultus. is equos alatos & cur- rum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antago- niſtam ſuperaret. *Letrinæi agri* ſunt Elei, ſive Olympici.

159. *Molpidis lapidem.*] ſtatuam, id eſt, ſta- dium Olympicum; ponitur enim pars pro toto. Molpis quondam in pluviz penuria Jovi ſe pro patria mactari paſſus eſt. qua re Jovis Pluvii templum fuit extructum, & in eo conſecrata Molpidis ſtatua. De Molpide videtur Ovidius loqui in Ibin,

*Ut qui poſt longum ſacri monſtrator iniqui
Elicuit pluvias victima caſus aquas.*

161. *Genericidam*] dicit Oenomaum, qui fi- liæ procos omnes curſu victos occidebat.

162. *Dolis impiis.*] quos Pindarus eleganter
* B explicat.

explicat. cereos enim clavos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamiae curru inferuerat Myrtilus. *Cadmilus* vocatur Mercurius à Bœotis, quamvis alii à ministerio nomen deducunt: ejus filius fuit Myrtilus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum Pheneatæ colunt, teste Pausan.

163. *Ultimo.*] Nam in mare projectus à Pelepe, submersus est, & *Nereo*, seu mari, nomen à se dedit, ut Myrtoum vocaretur. alii tamen à Myrrhone, muliere quadam, longo ante tempore sic dictum malunt.

165. *Generi.*] Hippodamiae & Pelopidarum. Ex his enim diris (quarum meminit etiam Sophocles Electra, & Oreste Euripides) aiunt ortam esse, Mercurii opera, ovem auream, quæ Pelopidis perniciofa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic verti,

Perniciosam inurens generi maculam:
ut dicatur Myrtili perfidia toti ipsius generi, five genti, turpem inussisse maculam. *Quartum* deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quod Helenam rapuerit, accipitrem vocat.

169. *Lucetæ.*] Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaque cum Helenæ conjugium post occisum Paridem fortissimo fratrum in præmium destinatum esset, facile potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alii per *lucetam* intelligunt ipsam Helenam, quæ multis lucetæ bellique causa fuerit; est enim proprie *δαΐσφαλλον*, id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non male huic loco conveniet, præsertim si legatur *συγγόνου*; nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. Equidem priorem malim expositionem.

171. *Quintum.*] Achillem, qui somniando quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,

Μνηστὴρ ποτ' Ἑλένης ἦλθεν, ὥς ἀκούμεν.

Aptius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis, Crotoniatis referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua post, Achilli cohabitasse. *Imaginosum* dicit corpus, quod in somnis ab imaginatione, quæ solet nobis dormientibus libera vagari, conceptum fuit.

174. *Cytaica.*] à Cyta, urbe Scythiæ. Medeam autem intelligit, quæ Jasonem hospitem depexit, & Achilli post in insulis beatorum nupsisse fertur. Alii malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hospites immolabat, & Achilli quondam desponsa fuit. Prior sententia, quam equidem sequi malim, suffragatores habet Ibycum, & Simonidem.

175. *Oenone.*] quæ postea Ægina de Asopi filia dicta fuit. Ovidius tamen ait,

Oenopiam veteres appellavere. —

Pindarus quoque Isth. 8. Σὲ δ' ἐς νῆσον Οἰνοπίαν ἐνεγκών. Ab hac insula Peleus exulabat, quod Phocum fratrem casu in palæstra occidisset.

176. *Formicarum.*] Quum Peleus inopia vi-

rorum in Ægina laboraret, à Jove impetravit, ut formicæ in viros mutarentur, qui ea de causa Myrmidones dicti sunt. Alii, inter quos Ovidius, Æaco patri hoc attribuunt. *Typhonem Pelasgicum* dicit Achillem Theffalicum seu Pharfalicum.

178. *E septem.*] Thetis indignata, quod mortali Peleo nupsisset, sex masculos, quos ex ipso genuerat, comburendos in ignem, tanquam se indignos, projecit: ultimum vero Achillem quum itidem vellet comburere, (id quod tamen ad divinitatem illi conciliandam factum vult Apollonius) à patre superveniente prohibita fuit, quum tamen alterum labrum jam combustum esset, unde post *Ἀχιλῆος* dictus est. nam, ut inquit Agamestor,

— Ἀχιλῆα

Πηλεὺς κηλῆσκε χεῖλεος εἰνεκέ μιν.

id est,

De labro Peleus nominat ipsum Achillem. Achilles tamen contra, ut & hoc obiter admo-
neam, de patre sic apud Homerum loquitur,

Ἀλλ' ἔνα πῦδα τέκνον παρὰ δόειον. —

Unicus, inquit, sum patri filius.

180. *Hic*] Paris, qui ex Ægypto Trojam rediit, irritatis in se & suos Græcis.

182. *Fumo qui suffit.*] Solent enim, qui castrant alvearia, fumo prius apes abstergere. Virgilius,

— fumosque manu prætende sequaces.

184. *Illi*] Græci, qui quum Aulide diu fuissent ob iram Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, ut ventum nanciscerentur secundum, immolarunt. vide Eurip. Iphig. Ira vero Dianæ unde sit orta, sic explicat in oratione quadam Libanius: οὐχ ἔτος ὄσιν (de Agamemnone loquitur Achilles) πρῶτον μὲν ἐν Αὐλίδι τ' Ἀρτέμιδος ἀμαδίαν εἰς τοξικὴν καταγνοῖς, καὶ φήσας οὐδὲν εἶναι πρὸς αὐτὴν ἐκείνην ἐν ἀφῆσει βελῶν. ἐξ ἧς δὴ καὶ τ' εὖλον ἐπὶ τῇ ἡ δὲος χαλσιπῆνασα; Jam Iphigeniam vocat hic *matrem ejus, qui à bello denominatus est*: id quod male Scholiafies ad Paridem detorquet, quum nec Paris ab Iphigenia sit procreatus, nec οὐλαμὸς peram, sed bellum significet: unde supra naves Herculis dixit οὐλαμυρβέους. Nos autem per *bello cognominem* intelligimus Neoptolemum, qui secundum quosdam ex Iphigenia ab Achille susceptus est, & à bello nomen ducit. *Πόλεμος* enim, ex quo fit Neoptolemus, idem sonat quod οὐλαμὸς. ac tali figura Theocritus elegantissime Telemachum appellavit per *ισοδυαμῖαν, Μακροπόλεμον*. Hanc interpretationem nostram confirmat versus proximus,

Scyrii draconis gravidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiam educandum misit. atque ibi quidem Pyrrhus dictus est, ut à Phœnice Neoptolemus, quemadmodum ait Poeta Cyprius. verum de Paride nihil tale confingi potest.

186. *Sponsus.*] Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, quum à matre arcesseret, despondisse se simularat. Itaque quum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatam

latam esse cognovisset, eo profectus est, ad illam quærendam per mare Salmydesium, quod in Euxinum pontum influit. Postquam vero diu quæsitam nusquam potuit reperire, tandem in Alba, insula ponti Euxini, quæ post Achillea dicta est, habitavit, prope Celtum, lacum in Euxinum influentem. Quam hic *φαινησάντων* *απί-λων* dicit Lycophron, eam Pindarus *φαινησάντων* *νῆσον* vocat. De hac insula videtur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetis,

Καὶ οἱ δῶρον ἔργον δαΐδα νῆσον ὀπίσσω
Εὐξείνου κατὰ πόντον, ὅππῃ θεὸς ἔσεται αἰὲν
Σὸς παῖς. —

Quinetiam in hac insula narrat Max. Tyrius Achillem à multis post mortem & visum, & auditum esse. alii quoque hoc pro miraculo referunt, ædem Achillis à nullis avibus infestari: qua de re vide Arriani *Περὶ πλοῦ* sub finem. Meminerunt hujus Albæ Strabo, & Stephanus.

187. *Decollatricem Græciæ.*] vocat Iphigeniam, quod hospites omnes, præcipue Græcos, Dianæ mactaret.

192. *Latus.*] Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod quum Achilles in armis juxta quadrigas currendo transisset, dictus est postea *Cursus Achilleus*. βαδὺς autem sumo pro lato, quoniam Apollonius hoc litus appellat *εὐρείας ποταμοῦ* *ἰσθμῶς*, quæ postea Δρόμος Ἀχιλλέως sint nuncupatæ, ut ibidem ex Dionysio refert Scholiastes. Arrianus tamen insulæ quoque nomen hoc tribuit.

194. *Clades.*] suas, qui sit Iphigenia sponsa privatus, & ad eam perquirendam frustra navigavit.

195. *Mutatam anum*] ex puella in anum, ut vult Lycophron: ut alii, in cervam: ut Hesiodus, in Hecaten. eam *formam* vocat *invisam* cum Cicer. de Arusp. resp. quod in ejus conspectum venire Achilles non potuerit.

197. *Plutonisque ollam.*] in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quod is mortuorum sit præses. Alii malunt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, ubi sacra fierent: quasi vero Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quam Aulide perfici potuerit. Jam quod *ebullientem è fundo flammæ* dicit, ejus geminum est apud Virgilium,

— fundoque exæstuat imo.

Exprimere enim voluit uterque ollam igne æstuantem. *Nigram* denique Iphigeniam intelligit, quæ infra quoque sic vocatur,

Μητὸς καὶ αὐτῆς χερνίβας μμυῖδος.

Legendum hic denique est *δαταλὴν*, dandi casu, ut omnia sint concinniora.

202. *Illi vero*] Græci, qui quum Aulide Saturno (vel, ut alii volunt, Jovi Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. Ranis Darium pro Xerxe poni putarunt quidam) sacrificarent, serpens in medium progressus est, & platano consensa passeris octo cum matre devoravit. quod ostentum quum Calchas de annorum numero, quibus elapsis capienda Troja esset, interpretaretur, (ut est apud Ho-

merum, & Ovidium) Græci secundo jurarunt, se non prius à Troja discessuros, quam urbem deletam cernerent. De hoc jurejurando loquitur apud Virg. Dido,

Non ego cum Danais Trojanam exscindere gentem

Aulide juravi. —

Vatem hic vocat Saturnum, quod capiendæ Trojæ tempus per ostentum Græcis prædixerit. Vocat etiam *carnivorum*, poetico more, quasi ipse in serpentem se verterit, & quod juxta aram ejus contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curarit. Nam Scholiastæ syntaxin hoc loco non possum sequi. Quid quod similiter Horatius *Genium memorem brevis ævi* dixit, quod agricolæ, dum ad ejus aram sacrificabant, vitæ brevitatem revocabant in memoriam?

204. *Secundum.*] Prius enim apud Tyndarum, Helenæ patrem, juraverant Græci communiter se ulturos, si quis Helenam, postquam nupsisset, raperet. quo quidem jurejurando obstricti, Trojam profecti sunt, ut eam repeterent. vide initium Iphig. Aulid.

206. *Priorum servatorem.*] Quum Græci in Mysiam delati essent, Telephus rex eos persequutus, graviter afflixit, donec cum Achille congressus est, & ab eo, quum Bacchus ipsum vite supplantasset, vulneratus. tum enim impune Græci per Mysiam discesserunt, quandoquidem jubebatur Telephus ex oraculo, vulneris remedium ab auctore petere. Propertius,

Mysus & Amonia juvenis qua cuspide vulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

His igitur de causis *Servator*, & *Supplantator* dictus est Bacchus.

207. *In angulis*] in intimo templi loco, ubi Agamemnon ex oraculo Baccho sacrificavit, quem hic *Taurum*, seu *Tauriformem* vocat: quoniam talis colebatur ab Argivis: nisi quis *Taurum* velit pro ipsa victima lumere. *Delphinus*, & *Lucrosus* Apollinis sunt epitheta, qui *Delphinus* quidem vocatur ab occiso delphino, vel quod in delphinum aliquando se converterit: *Lucrosus* vero propter oracula, quibus & aliorum, & suæ utilitati nonnunquam consulit. Apollo autem Delphis una cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

— cui numine misto

Delphica Thebana referunt trieterica Bacchæ.

210. *Milledux.*] Agamemnon, cujus exercitum hac de causa Euripides *χλιδαν* *σπαρδαν* appellat. Propert.

Et Danaum Euboico litore mille rates.

quanquam hic numerus exactus non est. *Enorches* Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & *Phigalei* nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quam *Φιγαλῆς* cum Scholiastæ. quanquam potest etiam *Phygaleus* à Phygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. *Lucernalis* denique vocatur Bacchus, quod illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Pausania.

213. *Leonem.*] Telephum. Quod autem leoni *aristas* in cibum proponit Poeta, teste sub-

innuit, ut existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam δίκην λαίνης ταυρουμένην dixit. Pro *Sectore* potes etiam *Secans* vertere, si malis α quam ι elidere. *Catenam* dicit classem Græcorum per mare adventantem.

219. *Utinam*] Apostrophe ad Prylin, Mercurii F. qui Græcis ad Lesbum delatis Trojanorum consilia, & rationem capiendæ per equum Trojæ aperuit. *Cadmus* est Epitheton Mercurii, ex quo deducitur *Cadmilus*, quod supra positum est. Ac videtur Mercurius à Bœotia *Cadmus* ea ratione dictus, qua Jupiter à Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infra. Quidam contra putant *Cadmum* per Syncopen ex *Cadmilo* deduci.

220. *Iffa*.] Lesbo, quæ à matre Prylis, Iffa quondam fuit dicta. alia est Iffa, Liburniæ insula, apud Apollonium.

221. *Quartum*] Atlantis enim filia fuit Maia, mater Mercurii, qui Prylin procreavit. *Cognatos* vocat Trojanos, propter Dardanum Electræ, filiæ Atlantis, filium.

223. *Optima*] Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atque huc pertinet adagium, *Lesbius Prylis*: quod hætenus nemo satis intellexit. Τόμους erant ii proprie, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte vicino cognomen nacti. heic vatem simpliciter hoc vocabulum denotat.

224. *Nec ab Æfaci*] id est, nec oracula, quæ Ælæus super Hecubæ somnio edidit, contempnisset. Ælæus enim, Priami F. ex Arisba, vates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respondit, matrem una cum filio de medio tollendam esse; alioqui fore, ut filius matrem perderet. Priamus autem pater horum loco Cillam, Thymoetis uxorem, cum filio sustulit, de quibus infra.

226. *Sed una*.] Ab his non discrepant ea, quæ in Andromacha Euripidis leguntur, Εἶδε δ' ὤτρεις κεφαλὰς ἑκάλεν χαλκόν, ἅπτε τέκνον ποτὲ Πάειν, πρὶν Ἰδῶν κατακλῆσαι λέπας. ὤτρεις κεφαλὰς autem (ut ἐν παλαιῶν dicam) ita ponitur hoc loco, ut apud Theocr. Heraclisco: ὤτρει ποταμοῖο, & Virg. Pharmac.

Transque caput jace.

ineptiunt enim heic interpretes Græci. *Geminos* porro dicit Hecubam & Paridem. *Lemnium ignem* vocat, quod in Lemno primum sit inventus, secundum Hellanicum: vel à Vulcano, Lemni præfide.

229. *Portunus*.] deus marinus, quem alii Melicertam vocant. is in Tenedo colebatur puerorum victimis, quod ipse quondam puer periisset, ut est in fabulis. *Mergos* dicit naves Græcorum. *Oceani conjux* est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. vocatur autem Oceanus ὠκεός, seu antiquus, quod à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

232. *Quin gemini*.] Sequitur historia quorundam, quos in expeditione Græci interemerunt. *Geminos filios* primum dicit Tenum &

Hemitheam, Cycni liberos: quos quum pater arcæ inclusos projecisset in mare, ad Lencophryn insulam ejecti sunt, cujus incolæ Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam ubi Achilles venit, Tenu quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alii ante mortuum tradunt) interemptus est: Hemithea autem dum illius conspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hæc fabulosa sunt: veram historiam si quis requirat, apud Diodorum Sic. extremo lib. V. reperiet.

234. *Qui prius*.] Cycnus namque mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ quum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud patrem de vi sibi illata illum accusavit, usq. ad hoc Molpi tibicinis testimonio, à quo & *Tenedii tibicinis* proverbium ductum est.

237. *Mergis*.] Quum Cycnum ex Neptuno mater peperisset, juxta mare exposuit: quem deinde piscatores cycni advolantis indicio inventum educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poeta dicitur à *mergis*, avibus marinis, nutritus, & piscatorum captus retibus, aut etiam, piscium venator: præterea familiaris ostreis, (Nicandro alibi κρηδῖμος, aut potius κρηδῖμος cum Dioscoride, herbam significat) & neritis piscibus, de quibus Oppianus. alii tamen ostrea esse malunt.

241. *Mnemon*.] Hunc Achilli à matre vult attributum Scholiastes, (consentiente Plutarcho Ελληνικοῖς, nisi quod nomen subticet) ut eum submoneret, ne quem ex Apollinis filiis interimeret. Equidem de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, nisi quod Eustathius μνήμονα vult officii nomen esse: multosque variis heroibus μνήμονας & submonitores, ut & genios, attributos refert. Qui ex Mnemone faciunt Memnonem, utuntur ii quidem Anagrammatismo, sed qui lusibus jucundis potius, quam feriis interpretationibus conveniat.

243. *Myrina*] oppidulum juxta Trojam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ urbem hanc extruxit, & in ea sepulta fuit, denominatum, testibus Strabone, & Diodoro. Homerus,

Τὴν ἦτοι ἄνδρες βαπτίαν κηλίσκουσιν,

Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυστέρημοιο Μυρίνης.

In hac urbe Trojani audito Græcorum adventu, in aciem compositi sunt, ut idem narrat. *Theffalicum saltum* dicit Achilles Theffali, qui tanto cum impetu in terram profiliit, ut fontem indidem excuteret. Euripides deinde Trojanum vocat, Andromacha.

249. *Incendit*] Hypotyposis ineuntis prælii: Æschylus Persis,

Σάλπας δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέπλεον.

Virgilius extremo dec.

Clamore incendunt cælum Troesque Latiniq. *Saltator* vocatur Mars, qualem describunt in Euripide Phœnissæ. *Concha* quoque veteres in bello utebantur ante tubas à Tyrrhenis inventas, ut & in aliis feriis. Theocritus Europa:

Κόχλοισιν ταραοῖς γάμον μέλος ἠπύοντες.

Utebantur

Utebantur & facibus, quemadmodum annotant Euripidis scholia Phoenissis.

253. *Lanceis coruscantia*] *Campi*, inquit, *horrent hastis, velut aristas arva*. Sic Virgilius, — *atraque late*

Horrescit strictis seges ensibus.

Similiter Euripides dixit,

Λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσι περιεκότα.

Nec debet quisquam mirari, si *ἀσπίδωντες* cum γῆαι conjungatur. Talis enim Atticismus etiam apud alios reperitur, ut quum inquit Sophocles Trachiniis, *Εν τῷ κοινῷ ἀσπίδων ἰσὺ κλαῖα*, nec aliter dixit *χάειν βέβαιον* Thucydides α'. Si quis tamen malit legere *ἀσπίδωντος*, non magnopere repugnabo.

254. *Personat*] Quod in visu est imago, id in auditu est echo. Eleganter igitur τὸ ἰνδιδίκεν à visu ad auditum transtulit Poeta. Allusit deinde ad Homericum, *αἰδέει κυρῶν*, quod Aristophanes dixit *εἰς ἑρανὸν κράζειν*, Vespis.

261. *Aquila*] Achilles Hectorem currui alligatum per castra raptans. *Impressam orbitam* dicit per Epexegefin. *Gressum* intellige de vehiculo.

263. *Confusa*] more exultantium. Scholiastes eo refert, quod solus semper Achilles pugnabat. *Carissimum* dicit Hectorem, quem nonnulli faciunt Apollinis filium. is *Ptoos* vocatur ex Latonæ pavore, quem illa dum pareret Apollinem, sue conspecta, accepit. Alii montibus quibusdam Thebanis hanc originem tribuunt. sic enim Herodotus, *Τὸ τοῦ ἱερὸς (Πάρος Ἀπόλλωνος) καλεῖται μὲν Πάρος, ἐστὶ δὲ Θηβαίων. καὶ δὲ ὑπὲρ τῆς Κωπαΐδος λίμνης*, &c. Stephanus montem ipsum à pavore denominatum vult, Pausanias utrumque à Ptoō, Athamantis F.

269. *Accepto autem*] Achilles enim Hectoris cadaver Trojanis noluit reddere, priusquam ipsi Priamus auri pondus æquilibre pro eo appenderet, *ὅσον ἔλκυσσε, ποσὶτον κατὰδεῖς*, ut ait Diphilus. Similiter autem Achilles, quum in Apollinis Thymbræi templo sub specie contrahendi cum Polyxena matrimonii comprehensus, & à Paride transfixus esset, non ante Græcis fuit redditus, quam aurum pro Hectore datum (quod heic vocat *Paetoliam laminam*, ad arenas Paetoli aureas alludens) eodem pondere rependeretur.

273. *Urnæ Bacchi*] quam Bacchus Thetidi remunerationis ergo donaverat. in ea Achillis, Patrocli, & Antilochi fuerunt ossa reposita.

274. *Nymphis*] Musis. Homeri Od. α'.

Μῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅτι καλῇ

ὀρχήσονται.

Calaber,

— μῦσαι δὲ τοῦ Εὐκλῶνα λιπύσαι

Ἡλυδὸν, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ σέρνοισιν ἔχουσαι

ὀρχήσονται πηλὴν ἐλκώπιδι Νηρηϊνῇ.

Bephyrus est Macedoniæ fluvius, cujus meminit Arhelstratus apud Athenæum, quum ait, *παρὰ γένμα Βαφύρα*. Pausanias quoque Heliconem amnem, postquam infra terram abditus denuo se ostendit, tum Baphyram vocari tradit. Jam proximum carmen, si *Λεῖωνδριν* legas, ita vertes,

Pimpleumque tumulum supra Libethrum.

Utrumque enim, tum Libethrus, tum Pimplea, aliis fons est, aliis mons. Quin & urbs est Pausanias Libethra.

276. *Cadaverum*] Hectoris. sed & vivos multos de Priami filiis vendiderat, ut conqueritur apud Homerum Priamus Iliad. χ'. & Hecuba Iliad. ω'.

277. *Etiam fœmineam*] Quum enim sciret Thetis, filium suum, si ad Trojam navigaret, ibi moriturum esse, clam illum veste muliebri tectum ad Lycomedem in conclave virginum, ut lateret, abduxit: Statius Achilleide.

279. *Et ultimus*] Quoniam in fatis Græcorum erat, ut is, qui primus in terra hostili posuisset pedem, primus in prælio moreretur, (id quod Protelilao contigit) Achilles postremus è navibus egressus est.

282. *Etiam in somnis*] valde contrarium est οὐδ' ἐν ὕπνῳ.

280. *O Deus*] Deplorat Hectoris mortem, qui non sine magno patriæ damno perierit.

287. *Cum classe*] Hectorem Græcos persequutum, eorum naves combussisse, ex Homero notum est. *Fugitivus* Jupiter apud Thesalos colitur, *ἀπὸ πύλῳ καὶ καλῶν ἀποφύειν*, ut inquit Diod.

290. *Tunc nec fossa*] Græci enim, quum sibi à Trojanis metuerent, fossas & muros castris suis prætenderant. Homerus Iliad. η'.

— ποτὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν,

Πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,

Εν δ' αὐταῖσι πύλας ἐνεποίουν εὖ ἀραρμένας,

Ὅρα δὲ αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.

Εκποδὲν δὲ βαδεῖαν ἐπ' αὐτῷ πύργον ὄρουσαν,

Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

300. *Tua*] Hectorem fratrem alloquitur, qui Patroclum, Alcalaphum, & alios Græcorum proceres occidit.

304. *Illam*] qua tu ab Achille interficeris. Ista, inquit, erit maxima omnium calamitas, quæcunque mihi ullo tempore contingent. *Luna* quidem facit mentionem, quod veteres tempus, quo utebantur menstruo, ad Lunæ motum referebant. & quod heic tempori, id apud Theocritum. *καεῖσιν*, cœlo tribuitur.

308. *Catule*] Apostrophe Cassandræ ad Troilum fratrem, quem quum Achilles amaret, nec ab eo redamaretur, in Apollinis Thymbræi, qui erat verus Troili pater, occidit. Alii, in his Calaber, & Virgilius, in pugna superatum aiunt ab Achille Troilum. Epitaphium ejus elegantissimum extat apud Theocritum, *Βωμοῦ* nomine, quod quum à nemine ante intellectum fuisset, primus J. Auratus, regius in Gallia linguæ Græcæ professor, divino vir ingenio, atque eruditione singulari, dexterime, ut reliqua Theocriti omnia, & emendavit, & exposuit. vide Novas Lect. nostras.

309. *Draconem*] Achillem. Per *arcum illecebram*, intellige arcum illecebræ, sive amorem Troili, quo captus Achilles erat, ἵν' ἔστιν enim pro illecebra sumitur. Cæterum pro *ὅς τ' ἀρχιον* lege *ὅς' ἀρχιον*.

312. *Non vulneratus.*] vulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, non redamabas.

314. *Hei mihi.*] enumerantur deinceps quidam de familia regia, qui post captam Trojam miserrime perierunt. *Dux lusciniæ* sunt Cassandrae sorores duæ, Laodice & Polyxena. *Canis* dicitur Hecuba, quod in canem conversa fuerit.

316. *Vnam.*] Laodicen, quæ quum capta Troja & hostium vim timeret, & alioqui ob excidium patriæ (quod heic vocat *cladem gemituum*, seu *gemendam*) magno cruciaretur dolore, ultro se de rupe quadam præcipitem dedit. Ejus sepulcrum dudum post à Maximo quodam, Asiæ prætor, instauratum fuit, addito epigrammate. quod quia ad historiam pertinet, ex epigrammat. Græcis huc transcribendum putavi:

Τῇ δὲ ποτ' ἀκρωτείσον ἐδέξατο γαῖα χανῶσα
Λαοδίκην, θνήσκων ὕβριν ἀλδομένην.
Σῆμα δ' ἀμαλδύαντος ἀνῶϊσσι χεῖνοι,
Μάξιμος ἐκδήλον θῆκε Ἀσίης ὑπατος,
Καὶ κέρως χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφάσατ' ἄλλη
Κεῖνον ἀκλειῶς, πῶ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

quæ nos ita conati sumus vertere:

Laodicen quondam heic suscepit terra dehiscens,

Hostilem fugeret quum tremebunda mænum.

Sed quod tempus edax consumpserat usque sepulcrum,

Splendorem huic prætor Maximus attribuit:

Quæque alibi sine honore puellæ stabat imago

Ærea, sic tumulo desuper imposuit.

319. *Ubi saltus avi.*] Locum exprimit, ubi se præcipitavit Laodice: nempe juxta saltum, seu nemus avi sui Trois, vel Ili sepulcrum, de quo Homer. ubi quondam Cilla, quæ cum Priamo occultam aliquando consuetudinem habuerat, simul cum filio necata est ipsius jussu, qui Ælaci oraculum super Hecubæ somnio (de quo supra) de ipsis interpretabatur. Filius autem Cillæ quo nomine fuerit, non potest ex Lycophrone cognosci. verum Scholiastes ait Munippum fuisse vocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem, quasi Cillæ & Laodices historias confundat, utrique tribuendo filium Munippum. Enimvero Laodices quidem filium vocat Munitum Lycophron, non Munippum: Cillæ autem filii nomen nusquam, ut dixi, exprimit, ideoque non recte fugillat eum Scholiastes.

321. *Antequam laticem mulgeret.*] Puer enim, mox atque editus in lucem fuit, sublatus est una cum matre, sic ut nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lavare, seu nutrici lavandum præbere potuerit.

323. *Te.*] Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab Iphidis leone, seu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris suæ sacra, quibus illa in Tauris hospites Græcos mactabat, imitante.

326. *Quam.*] Iphigeniam. nam ad illam hæc malim, quam ad Polyxenam, referre, ratione sequentium. Ποιμανδρία non est hoc loco nomen gentile, ut putavit Scholiastes, nec non Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: sed vas quoddam sacrum, ad excipiendum sanguinem, quod aliter σφαγέιον vocatur. cujus rei admonuit Josephus Scaliger, ac simili compositione dicitur γράνδριον de ligno vetusto, apud Apoll. Es ποιμανδρίαν porro dicit, quemadmodum Virg. ult.

In flammam jugulant pecudes.

Draco Diomedem, vel quemvis alium sacerdotem Græcum significat.

328. *Candaonis.*] Si Candaon Bœotis Orionem sonat, & ejus ensem habuit Diomedes, existimarim legendum πεπάρης. notum est enim, Orioni tres fuisse patres. Candaon tamen infra, duobus locis, de Marte dicitur.

329. *Lupis.*] Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphigen. Taurica insigniuntur. Vocat autem hoc jusjurandum περὶ τοσφαιτον, quod in eo iciendo victima humana primum fuerit adhibita: quæ quidem in priore jurejurando, quod in Tyndari domo conceptum fuisse ante diximus, omilla fuerat. aliter enim non video, quomodo sensus Poetæ constare possit. nec placet Scholiastis interpretatio, quæ relationis vocabulum ad qualitatem detorquet, ut logice loquar. Æschylus hoc sacrificium περὶ τέλειαν τῶν dixit, id est, ἀπαρχὰς καὶ περὶ τέλειαν. qua quidem ratione posset etiam heic, ut περὶ τέλειον de præda, ita περὶ τοσφαιτον de sacrificio dictum videri.

330. *Vetulam.*] Hecubam, quæ quum in Thraciam captiva esset abducta, ibique præ nimio dolore atrocius Græcis conviciaretur, lapidata fuit. & quia Græcos perpetuis conviciis quasi allatrabat, finxerunt eam post mortem in canem mutatam. vide Ovid. Plantus quoque Menæchmus:

*Omnia mala ingerebat, quemquem aspexerat,
Itaque adeo jure cæpta est appellari canis.*

334. *Mæra f. c. permutaris.*] in canem mutata fueris. Mæra mulier, quia in canem olim fuit mutata, teste Ovid.

Et quos Mæra novo latratu terruit agros.

hinc pro cane ponitur.

335. *Ille.*] Priamus. is ad Jovis Herci aram domi suæ confugiens, à Neoptolemo trucidatus est. Agamemnonis nomen Jovi tribuitur, quod, ut vult Eustathius, sicut Agamemnon ἐνυκρέων, sic Jupiter ἐνυμνέων dicatur. quæ duo epitheta quum idem significant, inde fieri, ut proprium Agamemnonis nomen Jovi pro adjecto tribuatur, sicut Antenoris nomen apud Æschylum de mortuorum reliquiis usurpatur. Alii putant Agamemnonem ea de causa Jovem dici, quod, quum Jupiter sit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Jupiter Spartæ.

337. *Qui flammeo.*] Quum Hefione post captam ab Hercule Trojam captiva cum fratre abduceretur, redemptum flammeo suo Trojam eum remisit: unde is Priamus dictus est, quum

quum ante Podarces vocaretur. Lucianus Tragopodagra,

Πείραμος ποδάρκης, ποδάρης ὄν, ἐκλήζετο.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re verba, quæ mihi vero magis consentanea videntur. Ἡρακλῆς τὴν πύλιν ἐλὼν, Πειράμῳ τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῶν Ἰλίων, ἃς τὴν δίκαιοσύνην. Ἐπὶ δὲ μόνος ἦ ὤν τῷ Λαομέδοντι ἐναγνέμενος τῷ πατρὶ, τοὺς ἱπποὺς συνέβλεψεν ἀποδιδῶναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὰς ἐπαγελίας. Nec desunt, qui Priamum ab Hercule ipso à vicinis hostibus redemptum, in regno paterno collocatum afferant.

340. *Chelydrus.*] serpens aquatilis, quo nomine heic Antenorem insignivit, qui secundum quosdam Trojam Græcis prodidit. quæ quidem opinio inde putatur orta, quod, ut ait ille, *suaderet belli præcidere causas*, & pacis auctor esset: tum etiam, quia capta Troja, ipsi ab hostibus parcitum fuit. *Facem* dicit eam, quam lucebat Græcis ex equo descendentibus Sinon. *Gravidus* dicitur equus Durateus, quem Græcorum fortissimi quique conscenderant.

344. *Sisyphæ vulpecula*] Ulyssis astuti, qui è Sisypho natus est, ut volunt nonnulli, & exprobrat ei apud Sophoclem Philoctetes. Ejus *consobrinus* erat Sinon (de quo Virgil.) natus ex Ælimo, fratre Anticleæ, quæ fuit Ulyssis mater. *Leucophrys* insula postea Tenedus est à Teno rege dicta, ut supra docuimus.

347. *Insulas duas*] Calydnas. juxta Tenedum sitas: è quibus egressi serpentes, filios Laocoontis interemerunt. Historiam habet Virgilius.

348. *Nuptiis*] Apollinis; de quibus, ut & de carcere Cassandræ, diximus aliquid in Prolegomenis. *Cenaculis cavere* se dicit, quoniam turris ipsius habebat pyramidis figuram. *Genitalis*, *Ptois*, & *Horarius* dicitur Apollo: Genitalis quidem seu Genitor, cujus ara fuit in Delo: & Horarius, quod sol motu suo tum producat omnia, tum anni tempora distinguat: Ptois vero rationem ante reddimus.

356. *Innuptæ*] quæ & ἀειπαρδένος idcirco vocatur, ac proprio Παρδένου cognomine Athenis colebatur. Eadem & *Laphria* dicta est à Calydoniis & Melliis, à Laphrio quodam erecta, teste Pausan. & *Ianatrix*, quod in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

358. *Raptabor*] ab Ajace. Conjunguntur heic οἷος & φάσας, quo modo supra τειρόχης & αἰετός. *Budea* dicitur Pallas à civitate quadam Thessaliæ, vel Phrygiæ. Eadem & *Fulica* cognomento coli solita est, quod in mergum fuerit olim conversa, (ut Odyss. ε.) teste Hesychio.

361. *Domus*] templi sui, ex quo etiam abreptam Cassandram, non è carcere, sunt qui velint. Propertius,

Victor Oilide, rape nunc & dilige vatem,

Quam vetat avelli veste Minerva sua.

Consentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit Strabo, Minervam se, quum stuprabatur Cassandra, totam avertisse. *Exercitum*, intellige Græcorum.

363. *E cælo*] Palladium enim Ilo regi, signum postulanti, cœlitus demissum fertur. vide Apollodorum. Idem Ilus, quum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpto vellet auferre, repente excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

365. *Unius*] Ajacis. Virgilius,

Unius ob noxam & furias Ajacis Oilei.

Minerva etenim propter Ajacis stuprum Græcis, quibus antea faverat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Quum Pallas uslo vertit iram ab Ilio

In impiam Ajacis ratem: Horatius.

369. *Mos est*] Solet enim peregre mortuorum crematorumque cinis, in urnis conditus, domum referri. Expressit autem Homericum illud,

— ἥ τις δίκην ἔσσι θανόντων.

373. *O Opbelta*] Alloquitur loca, & rupes eas, in quibus Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Eubœæ montes, nisi quod *Trychæ* urbem Stephanus vult esse, quam Lycophron per Metaplasum *Trychantia* appellavit. *Phorcus* deus est marinus.

380. *Refuis*] Scaliger παλιζέοισιν hoc loco legit. ego potius δῖνας παλιζέοισιν ita dictum à Poeta credo, ut πύτμον φθόγον postea dicet, & Homer. ἦναι σφύμενον usurpat.

381. *Thunnos*] Græcos naufragos. *Gustabit*, sive feriet: qua figura dicuntur apud Homer. antagonistæ γυνῶς ἀλλήλων. Virg. tangendi sensu uti maluit,

Fulminis afflavit ventis, & contigit igni.

386. *Noxius*] Nauplius. is quum filium suum, Palamedem, à Græcis interemptum cognovisset, omnibus eos modis ulcisci conatus est, adeo ut & principum uxores in adulterium per certos homines pelliceret, & Græcis redeuntibus lucernam de Caphareo monte suspenderet, ad quam illi tanquam ad portum, aut stationem navigantes, facerent omnes naufragium. Propertius,

Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes,

Et natat exuvias Græcia pressa suis.

Quod additur de crapula, sumptum est ex Homeri versu,

Οἱ δ' ἦλδον οἶνον βεβαρότες ὕπερ Ἀχαιῶν.

387. *Illum sane*] Ab hoc loco catalogum texit Græcorum, qui partim naufragio perierint, partim variis erroribus longo tempore circumacti fuerint. Primo loco ponitur Ajax, qui inter Myconum & Tenum, Ægæi maris insulas, naufragium ad scopulos fecit. Ad *Gyras* deinde, seu *Gyrades petras* fuit ejectus. Homerus,

Γυρῆσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν.

389. *Factatum*] Hoc pereleganter Euripides Hecuba expressit,

Πολλοὶς δαίμοις κυμάτων φορέμενος.

ac vocat δαίμον hic, quod alii παλιζέοισιν.

391. *Alteram t. falsuginem*] iterum cadet in mare. Verbo trahendi etiam Horatius in hac notione est usus,

Pocula Lethæos ut si ducentia somnos

Arente

Arente fauce traxerim.

Neptunum vocat *mercenarium*, quod moenia Trojana mercede conductus extruxerit. *Cuculum* deinde appellat Ajacem, quoniam erat gar-
ἦν δ' αἰκμη δῶν φέρειν μέγα λατρεῖα θαλάσσης.

397. *Delphini*] Ajacis, more Delphini, de quo videndus Oppianus, in litus expositi. alii delphinum heic de Sole dici malunt. *Sirius* deinde pro Sole capitur, ut & apud Archilochum, citante Suida,

Πολλοὺς μὲν αὐτῷ σείειος καὶ θαλαυγῆ.

& apud Hesiod. initio secundi, secundum quosdam.

399. *Nesæa*] Nereidis apud Homer. Hesiod. & Virg. Ejus soror est Thetis. *Lapidem* dicit Jovem, pro quo lapis fuit Saturno propositus devorandus. Idem *Cynæthei* nomine in Arcadiæ urbe Cynætha colitur, teste Strab. Quin etiam in Olympia signum Jovis Cynæthaenses posuerunt, auctore Pausan. Jovis porro *adjutrix* fuit Thetis, quum eum reliqui dii ligare vellent: nota est fabula.

402. *Tremens*] Quoniam juxta Delum Ajax in litore sepultus fuit, factum est ut aqua maris altior Ajacis etiam sepulcrum subinde inundaret, ita ut illud sub aquis quasi tremere & fluctuare videretur. similiter dixit Horat. *tremantes verberare ripas*. Dicitur quoque poetice sepulcrum cavere strepitum & fluctum, quasi metuat undas alluentes, quemadmodum contra turris alta, nec inundationibus obnoxia, dicitur à poetis interrita fluctibus. Quod. n. de Tremonte ait Scholiastes, minus placet. nostram quidem sententiam adjuvant verba Pausaniæ, qui in Atticis de quodam audisse se refert, ὅς τῷ τῶν τῶν πρὸς τὴν αἰγιάδων ἑρασκὴν ὀπκλῦσαι τὴν δαλασσαν, καὶ τὴν ἑσόδον πρὸς τὸ μνημα εἰ χαλεπῶς ποιῆσαι. Jam *coturnicem alatum* intellige Delum. Aetæria enim, seu Latona, seu Latonæ soror, in coturnicem commutata, facta post est insula Ortygia, quæ deinde Delus fuit. vide Callimachum, & Athenæum.

403. *Castniam*] Venerem; hanc *Κασνιήτιω* appellavit Callimachus citante Strab. Nominis origo videtur à Castnio, Pamphyliæ monte, ducta, cujus *ἱερὸν* sunt, auctore Stephano, *Κάσνιος* & *Κασνιήτης*. Scholiastis quidem commentum nimis est ineptum. *Melinæa* dicitur Venus à Melina, urbe Argiva.

405. *Oestri*] amoris, quo percitus, Cassandra compressit. Sequens in Poeta dicendi figura similem habet apud Musæum versu venustissimo,

Μοῖραν ἀνέφαινε καὶ ἐκείνι δαλὸν ἐρώτων.

Euripides quoque eodem, quo Lycophron, sensu dixit,

Γάμος οὐ γάμος, ἀλλ' ἀλάστορς τις οἷζος.

408. *Omnis*] terra; five Græcia, quæ tota fere Arætho Dotioque comprehenditur. *Aræthus*, est Epiri fluvius: *Dotium*, Olympi promontorium.

411. *Quibus*] Græciæ incolis. transitum facit à terra ad homines, more poetis familiari.

417. *Unum*.] Phœnicem, qui in *Eone*, urbe Thraciæ ad Strymonem sita, (unde vocatur ab historicis *Ἡδὼν ἢ ὅτι Στρυμόνι*, vel *αἰγιάδης πρὸς τὸν Στρυμόνι*) sepultus fuit. *Absinthii*, *Bistones*, *Edoni*, Thraciæ sunt populi. *Nutricius* vocatur, quod Achillem educaverit, ut ipse longa oratione narrat Iliad. decima.

420. *Collem*.] patrum, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cum pellice deprehensum visu privavit, sanatum post à Chirone.

424. *Cercaphi*.] qui mons est Colophonis, cujus & fluvius est Alens, vel Ales. *Lari* cognomen senectuti tribuitur.

426. *Primum*.] Calchantem. is enim quum post Ilium captum venisset Colophonem, quæsitivus à Mopsō vate, quot grossos ficus quædam haberet? respondit ille, decies mille, modium, & unam. id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchante Mopsus de sue quædam quæsitivus, quot illa porcellos ferret? ad quam quæstionem quum non posset Calchas respondere, posset vero Mopsus, Calchas ex oraculo periit, quo fuerat illi mors indicta, quum primum in vatem se præstantiorem incidisset. de genere mortis infra dicitur. *Molosus*, *Cypeus*, *Cubicularis* vocatur Apollo, Molosius à Molosifis: Cypeus, quod solis calor instar vestis (id enim valet *κωπῆς*) nos tegat & foveat: Cubicularis, quod rerum ortui præsit, unde & *Genitor* quibusdam dictus est. *Gygnum* denique pro vate ponit.

429. *Æmulum*.] Mopsū, quem tamen Clemens Calchante facit longe antiquiorem, ut Argonautam. verum Scholiastes duos ponit Mopsos, alterum Apollinis F. vatem: alterum Ampyci F. Argonautam.

431. *Alterum*.] Idomeneum, quartum à Jove. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneum, filius fuit Jovis. *Erechtheus* Jupiter Athenis, & in Arcadia colitur. Neque pugnat heic Lycophron cum Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediisse dicitur. nam rediit quidem, sed mox à regno fuit expulsus, ut infra dicitur, & Colophonem venit.

432. *Æthonis germanum*.] Ulysses quum Ithacam tandem rediisset, nec agnosci primum vellet, Cretensem se finxit, & Æthonem vocari: fratrem autem habere Idomeneum. sic enim ait Odyss. τ'.

Δευκαλίων δ' μ' ἔπικτε, καὶ Ἰδομένην ἀνακτα.

& paulo post,

ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰθῶν,

Ὀπλοπτεὸς γένει, ὃ δ' ἄρα πρὸς τεὸς καὶ ἀρείων.

Quin & apud Minervam, atque Eumæum, Cretensem patriam sibi asciscit.

433. *Tertium*.] Sthenelum, Capanei F. is quum, vel invito Jove, in urbem Thebanam se irrupturum jactasset, fulmine est interemptus. vide Æschylum, & Euripidem. Cæterum *Thebas* dicitur *subruisse*, quomodo Melampus apud Propert. narratur,

Cognitus Iphicli subripuisse boves:

id est, subripere voluisse. *Ætæni* populi primi Thebis

Thebis habitarunt, teste Pausan. cujus hæc sunt in Bœoticis verba: Ἰν δὲ τῇ Θηβαΐδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγεται Ἐκτῆας βασιλεὺς τῶν Ἐκτῆων ἀνδρᾶ αὐτόχθονα ὠκυγότῃ. ἐποικισαδὲς δὲ μὲν τὰς Ἐκτῆνας εἰς τὴν χώραν ταύτην, καὶ Ἀσπας. Nonnus quoque quinto Dionys. Ἐκτῆων προμάχους vocat principes Thebanos. Quis igitur non admiretur hoc loco Scholiastis, & aliorum ineptias, qui à heſtiis etymon vocabuli repetunt? *Gongylates* dicitur Jupiter à torquendis fulminibus, & βουλαῖος, ut apud Hom. μύπητος. ejus simulacrum erat Athenis in curia D. virum. *Pistor* Jupiter ex Ovidio notus est. *Germanos*, dicit Eteoclem & Polynicem. *Noctis filiae* intelliguntur Furiae.

439. *Duo.*] Mopsus & Amphilochnus; qui quum in Ciliciam simul venissent, Amphilochnus, quia volebat Argos secedere, tradidit Mopso sacerdotium suum in annum servandum: quo elapso, quum nollet Mopsus depositum reddere, ventum est ad arma, seque mutuo interfecerunt. Alii hanc pugnam è disceptatione de artis peritia, ortam volunt. Vates hos vocat *Apollinis canes*, seu *satellites*, Apollo enim *Derænus*, sive Abderitanus, ab incolis Abderæ colitur.

Ibid. *Pyrami.*] fluvii Ciliciæ. *Pamphyli filia* vocabatur Megarſus, à qua deinde arx, sive urbs editior, nomen sumpsit, ut à patre Pamphylia. *Sacra* vocat *sepulcra*, quod in illis vates, gens sacra, essent conditi.

447. *Spheceam Ceraſtiam.*] Cyprum, quæ olim Sphecea ab incolis, qui Σφῆκες vocabantur, dicta fuit. *Ceraſtia* quoque est appellata, quod haberet multa cornua, i. e. montes & colles. *Satracus* Cypri urbs est. *Silvanus* Apollo in Hyle, Cypri urbe, ac silva, & in Tembro oppido, atque Amamasso colebatur. Venus deinde *Morpho* vocatur, & *Zerinthia*: Morpho, quod formæ præsit, & pulcritudini: Zerinthia, à Zerintho, Thraciæ antro, & urbe. Morphonis templum in Laconicis prodidit Pausanias.

450. *Primus.*] Teucer; is quum in patriam redisset à patre Telamone fuit repulsus, quod Ajacem fratrem nec moriturum adjuvisset, nec mortuum ultus esset. Salamine igitur fugatus, in Cyprum venit, ubi novam condidit Salamina, ut eleganter ab Horatio describitur. Dido quoque apud Virg. sic de Teucro,

Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,
Fimibus expulsum patriis, nova regna petentem
Auxilio Beli. genitor tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Itaque quod ait Servius, Teucrum totam Cyprum occupasse, falsum videtur. *Antrum Cychrei* dicit Salaminem, cui Cychreus vel Cenchreus olim imperavit, occiso dracone, (quamquam alii Cychreum ipsum serpentem fuisse velint) unde & Cychrea dicta fuit, si Eustathio credimus. *Bocarus* etiam Salaminus est fluvius, de quo Strabo.

452. *Meus cognatus.*] erat enim filius Hesiônæ, quæ fuit Priami soror: ac Telamoni, capta ab Hercule Troja, pro præmio donata,

quod muros primus conscenderat. *Patrium pulchrum* dicit Ajacem Telamonium, quoniam ex eodem, quo Teucer, patre, sed matre alia natus erat. *Cognatos* intelligit Trojanos, quorum plurimos Teucer telis transfixit, ut est apud Homerum videre.

454. *Qui rabiem.*] Notus est Ajacis furor ex Sophocle, Ovidio, aliis. *Leonem* dicit Nemæum, cujus pellem Ajaci dederat Hercules. *Corytum* vocat *Scythicum*, quod eum à Teutaro Scythia Hercules primum acceperat, ut ante dictum est; is Herculi tegebat latus, ut Ajaci clypeus.

459. *Quando Comyroni.*] Quum Telamon quodam tempore pro liberis Jovi sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitioque exceptus, sacris interfuit, puerumque Ajacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Jovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem; quod ejus votum aquilæ prætervolantis omine comprobatum fuit, & inde puer Ajax dictus putatur. Meminit fabulæ Pindarus Isthm. vi. *Comyro* Jovis est apud Halicarnassenses cognomen. Pro *αἰὲς* lego *αἰὲς*, vel *αἰὲς*, una duntaxat mutata litera.

460. *Patri.*] Telamoni. *Lemnium fulmen* vocat Ajacem bellicosum, quod Lemni, secundum nonnullos, primi armorum fabricam invenerint. *Hospitem* dicit Hectorem, à quo Ajax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, ut Homerus tradit.

467. *Trambeli fratrem.*] Teucrum, quem postquam ex Telamone genuerat Hesiône, & rursum deinde gravida fuit facta, Miletum aufugit, ubi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, ut vult Athenæus. *Sororem patris*, Priami, dicit Hesiônem, quam Telamon ab Hercule præmium accepit, ut diximus.

470. *Quam aliquando.*] Quum cetus à Neptuno immissus (de quo initio libri dictum est) humanis corporibus alendus esset, ideoque forte quotidie ducerentur è Trojanis, quos objicerent ceto, cecidisset autem fors tandem in Phœnodamantem: ille, quum nollet filias suas ceto exponi, habita concione, persuasit populo, ut Hesiône, filia Laomedontis, propter cujus perjurium cetus esset immissus, devoranda belluæ proponeretur; quod quum factum esset, servata tamen fuit ab Hercule Puella. *Pipo* est avis marina, cui confert Hesiônem, ut Herculem *scorpio*. *Partum* vocat Herculem, qui è ceti mortui ventre exiit, ut ante expositum est.

478. *Secundus.*] Agapenor. Versum proximum, qui hætenus priorem locum occupavit, transposuimus, ita re exigente; qualem loci mutationem etiam infra necessario duobus in versibus faciendam fuisse, aperte illic ostendimus.

480. *Terrigena conviva.*] Sequentes quatuor versus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphrasi explicant. Vocatur enim primum *terrigena*, sive *αὐτόχθων*, propter Arcadum vetustatem:

tustatem; *Conviva* deinde *nepotum quercus*, seu Arcadum, quoniam ex Hamadryade nympa, cum qua cubuit Arcas, nati sunt Arcades. Dicitur autem proprie *αὐτόδαυτος*, seu *αὐτόδειπνος*, five etiam *αὐτόσιτος*, is conviva, qui symbolam suam secum defert, itaque de suo cœnat. quale quidem convivium vocabant antiqui *συμδειπνον*, & *ἔρανον*: alia vero *εἰλαπνίας*, quas Martialis *rectas cœnas* nuncupat. Eosdem porro Arcades vocat etiam *lupiformes*, quod olim se transformare, stagno quodam trajecto, soliti sint, teste Plinio: nisi quis malit hoc ad Lycaonem referre. *Nyctimi sectores* deinde vocantur ob Lycaonem, qui Nyctimi filii carnem Jovi hospiti apposuit. Arcades denique *glandibus victitasse*, & *Luna se antiquiores* dicere solitos, unde *βαλαντιφόροι*, & *ωρεοσιληνοί* sint appellati, notius est quam ut referri debeat. *Pater Agapenor* fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in Ætoliam ingressus, fuit interemptus. Agapenorem denique, quum in Cyprum venisset, Paphum condidisse, & in ea Veneris templum, testatur etiam in Arcadicis Pausanias.

489. *Multa inter labrum.*] Adagium est, de quo Erasmus. Cæterum nulla nos urget necessitas, ut putemus adagii originem huic Ancæo à Lycophrone tribui, quamvis id existimet Scholiastes: quandoquidem multi possunt ejusdem rei dictique veritatem eventu suo comprobare.

492. *Setosa bestia.*] *σβρδυξ*, ut acuta omnia, quemadmodum & *σβρυξ*, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. *Interfecturum* intelligo Ancæum, qui cum apro congressus erat; Scholiastis enim argutia nimis videtur hoc loco violenta.

494. *Tertius.*] Acamas, F. Thesei, qui gigantis Ægei arma abstulit. vide Plutarch. Theseo.

495. *Cujus olim.*] nempe quum Acamas legationem apud Trojanos de Helena reddenda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furtim cum ipso concubuit, & postea Munitum peperit.

497. *Viva descendens.*] Eodem sensu supra dixit, ipsam de rupe se præcipitalse, conspecto patriæ excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poetam reprehendit, ipse merito graviter increpandus, qui doctissimi poetæ doctissima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuam esse, postquam filium suum periisse cognovit: sed ita, Laodicen, quæ fuit Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Trojæ, vivam se præcipitem dedisse: nec est horum verborum ista syntaxis, *Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse*, ut putavit Scholiastes: sed ista, *Matrem Muniti vivam periisse*, idque *lacrymis tabefactam*. Hanc interpretationem nostram facile defendet Calaber, cujus hi sunt versus extremo lib: xii.

Καὶ τότε που Πειάμοιο πολυκλήτω δούρατα
Λαοδίκην ἐνέπυσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτερπέσιν, ὅφρα ἔ γαῖα
Λυφιζάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ὅτι δούρα ἔργα.

Τῆς δ' αὖτε τῆς ἀκμῆς, καὶ αὐτῆς γαῖαν ἐνέπυσεν
Πρὶν ἀτερπέσιν. —

Jam quoniam in Poeta utcumque intricatus est priorum verborum ordo, pro ἢ ζῶσα posset alicui ἔζουσα cum Aurato legendum videri; qua de re judicet eruditus lector. Euripides quidem extrema Ione sic loquitur, οἷς ἔρνος ἔξω παλαίης, alioqui ita καταβάτης erit sumendum, ut infra λαφύσιαν ponitur.

499. *Quem aliquando.*] Munitus ab Acamante (secundum alios, Demophoonte) patre Miletum reductus ut fuit, in venatione periit. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troja, aberrasse, ibique Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradant. At Demophoon Æpeam urbem in Cypro condidit, quam postea Philocyprus rex à Solone Solos vocavit.

501. *Quando.*] *Quum*, inquit, *Æthra, Acamantis avia*, (fuit enim Thesei mater) *Munitum patri Acamanti tradet*; Æthra namque Laodice filium suum dederat educandum. In tenebris nutritum puerum dicit, quem aliter σκιδνόν & παρδίνιον Græci vocant.

503. *Cui soli.*] Quum Theseus Helenam rapuisset, apud Æthram matrem Athenis (secundum alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde quum ob Helenam repetendam Athenas expugnassent, Æthram solam, raptoris matrem, una cum Helena captivam abduxerunt, sororis raptum hac ratione ulii. Postea, quum secundo rapta est à Paride Helena, sequuta est ultro Æthra, & ita demum, excisa Troja, cum Acamante in Græciam rediit.

506. *Quorum caput.*] Quoniam ex ovo nati erant Dioscuri, ad ejus rei memoriam galea utebantur, quæ dimidiati ovi figuram haberet.

508. *Reliqua porro*] Dioscuri enim, ut cepimus dicere, captis Athenis, Helenam solam cum Æthra abduxerunt, reliquis Atheniensium ædibus intactis relictis. *Vermiculatum sigillum* usurpat, quia veteres olim lignis vermiculatis & à vermibus exesis utebantur pro sigillis.

510. *Id quod.*] Athenienses conspecta Dioscurorum æquitate, qui solos fontes punivissent, eos admirati sunt, & inter deos retulerunt, Ἀνάκτας dictos, ipsisque ferias Ἀνάκταια instituerunt. Vocantur autem Dioscuri tum *semidei*, quod alternis diebus cœlo fruuntur: tum *Lapersi* à Laperfa oppido, teste Didymo. Quod enim ait Stephanus, Lapersam à Dioscuris nomen duxisse, non fit mihi verisimile.

513. *Bis.*] à Theseo primum, deinde à Paride. Si legas *δυσαρπάγη*, id infelicitè raptam sonabit. *Crex* est avis marina, nuptiis infasta, quare convenit hoc nomen Helenæ. *Bebryces* olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à se denominatam.

517. *Fortiores.*] huc veniant, subaudi *ἰσχυροῦς*. Intelligit autem Apharei filios, Idam & Lynceum: quos quum ait à *Marte & Bellona amari*, bellicosos esse innuit. *Tritonia* dicitur Minerva, quod è Jovis capite nata sit. nam ex *Τριτωνία* factum est à Poeta per Syn-

copen

copen *Τερψιφύτης*. Colitur & *Jugæ* nomine à Bœotis, quod arationis auctor fuerit: eandemque puto esse, quam Panyasis vocavit *Ζυγίαν*, citante Clemente, nisi hoc potius ad conjugii rationem pertineat. *Longatis* dicitur à loco quodam Bœotiae: nisi potius *Λογχαίης*, ut recte quidam videntur sentire, legendum sit, ut ab hasta denominetur. *Homolois* denique Minerva colitur à Thebanis, apud quos erant portæ Homoloides, in quibus Minervæ Homoloidis statuum fuisse collocatam conjicio. Homoloides autem ab Homole Thessalæ urbe, qua capta, per has portas in patriam rediēre Thebani, nominatæ sunt. testis Pausanias.

521. *Gemini*.] Neptunus & Apollo, qui muros Trojanos extruxerunt. Apollo quidem *Drymius* Milesiis colitur, Neptunus vero *Prophantus* Thuriis, qui & *Cromnæ rex* dicitur, quæ est urbs in Paphlagonia, aliter Amastris; & alia in Peloponneso. *Regem perjurum* vocat Laomedontem, qui equos Herculi sancte promissos abnegavit.

525. *Ad sustinendam*.] Malim *στέζαι*, quam *σέρζαι*. nam sic Æschylus,

Πύργον στέζειν εὐχόμεθα πολέμιον δέει.

Canastrum dicit Thracem, sed addit *indigenam*, ut intelligatur Canastræus per similitudinem tantum Hector vocari. *Pecorum vastatorem* vocat Protefilaum, qui primus è navibus ad agrum Trojanum populandum egressus, primus ab Hectore trucidatus est.

530. *Cujus*.] Hectoris. *Accipiter* est Protefilaus. *Græcorum* porro nomen antiquius esse, quam *Ἑλλήνων*, nemini mirum debet videri. nam & *Γραικός* dixerunt Alcman, & Sophocles *Græcorum* matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Thessali F.

534. *Cherronesi*.] in Thracia. *Cornu* vocavit promontorium, propter formæ similitudinem. Herodotus Calliope: *Ἐν Ἑλλήνῃ τῆς Χερσονήσου ὄρεϊ Πρωτὸς ἔστι τὰφος, ὃν τίμητος φέει αὐτὸν. Χερσῶν αὐτὴν pro Χερσόνησον, vel Χερσύνησον dixit, quemadmodum Χέρησον Apollonius.*

535. *Sed est*.] Confirmat se tandem Cassandra spe certa venturi ab Jove auxilii. Is à Pamphyliis *Drymius* vocatur, à Thuriis *Promanteus*, à Chiis *Æthiops*, & *Gyrapsius*.

537. *Erronem*.] Paridem. *Vastatoris* cognomen heic aquilæ tribuitur. quare licebat etiam sic vertere,

Noxiam aquilam acceperint.

Postquam igitur, inquit, Paris hospitio acceptus à Menelao (itaque etiam à Dioscuris, & Apharidis, ut Menelai cognatis) Helenam rapuerit, tum deinde gravis inter Dioscuros & Apharidas excitabitur contentio.

539. *Passuri*.] quia mutuis perituri cædibus, ut mox dicitur.

541. *Morosum*.] nec boni consulentem illorum sacrificia. *Cragus* Jupiter in Lycia colebatur, ubi Strabo montem Cragum ponit. Horatius,

— aut Erymanthi

Silvis, aut viridis Cragi.

542. *Jurgium*.] inde ortum, quia Dioscuri filias Leucippi Apharidis desponsas, sibi rapuerant, non datis de more socero sponsalibus donis. Quod quum illis exprobrassent Apharidæ, ipsi boves Apharei clam ablatos ad Leucippum loco sponsalium attulerunt. Hac re cognita Apharidæ prælium cum Dioscuris inire, nolentes raptoribus consobrinis nubere. Alias contentionis hujus causas habet Apollodorus.

546. *Consobrini*.] Apharidæ cum Dioscuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus, & Leucippus, tres fratres. *Sobrinus* dicit Leucippi filias duas, Phœben, & Ilairam. *Cognatos* intellige Dioscuros.

550. *Cnecei*.] Laconia fluvii, ad quem pugna commissa. *Pheræos* nominat Laconas, quamvis Pheræ sit Arcadia civitas. nam ex Arcadia profecti primum dicuntur Lacones.

553. *Alter quidem*.] Idas. is enim Castorem cum Lynceo pugnantem occidit, feriens quercus truncum, quem ille sibi pro clypeo prætendebat; erat enim *δρῦς ἐν σελήχῃ ἡρώος*, ut canit Pindarus.

556. *Alter autem*.] Pollux, qui Lynceum prostermit. Pollucem deinde Idas ictu secundo (nam primo Castorem petierat) aggreditur, arrepta de vicino patris tumulo columna. siquidem *Amyclæum sepulcrum* heic pro Laconico sumitur, erat autem Aphareus natione Lacon.

559. *Columnnam*.] Elegantissime Pindarus,

Ἐνδὲν ἀρπάζαντες ἀγαλ-

μὲν αἰδέα, ξέρον πέτρων,

Ἐμβαλον σέρων Πολυδεύ-

κος, ἀλλ' οὐκ ἔτι φάσασιν.

quos versus ita ludibundi exprimebamus,

Unde correptum decus in-

ferium, lævem petram,

Pectus in Pollucis age-

re, tamen citra malum.

Theocritus quoque Dioscuris non minus venuste,

Ἡ γὰρ ὁ γὰρ σάλαν Καφαρήνῃ ἐξανέχουσιν

Τύμβῳ ἀναεῖχθαι τὰ χεῖρας Μενεάνιος Ἰδας,

Μέλλει κασιγνήτῳ βαλεῖν σφετέρῳ φονίᾳ.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἀπάμυνε, χερῶν δ' οἱ ἐκβαλε τικτάν

Μάρμαρον, αὐτὸν δ' φλογὴν συνέφλεξε κεραυνῷ.

Reliquam pugnae feriem, non omnino cum nostra convenientem, apud illum, qui volet, videat.

560. *Simul autem*.] Jupiter conspecta Idæ impietate, qui paternum sepulcrum violarat, fulmine ipsum una cum fratre percussit, Polluce interim ferro rem agente; is enim superstes remanserat.

561. *Unius*.] Idæ, qui cum Apolline de Marpessâ, Eveni F. sagittis contendit, idque victoria dubia. Propertius,

Non Idæ, & cupido quondam discordia Phæbo

Eveni patriis filia litoribus.

Scias Apollo ab Arcadibus, est enim Scias Arcadia regio: *Orchicus* à Laconibus colitur: *Telphusius* à Bœotis: quanquam heic *Τελφεσίος*

malim secundum Pausan. legere; illud etenim etiam Arcadibus convenit, ut infra dicitur.

564. *Et hos quidem infernus.*] hos, Apharidas.

Ibid. *Illos vero cæl.*] Illos, Dioscuros, qui alternis diebus in cælo, ut notum est, versantur.

569. *Aliorum autem intractabilem m.*] Græcorum, qui magno numero ad Trojam venient.

570. *Rhæonis filius.*] Rhæonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad insulam suam appellentes detinere voluit, donec Trojæ capiendæ tempus à diis præstitutum, quod erat annorum decem, veniret: interim se vini, frumenti, oleique illis affatim suppeditaturum promittens. Dictys vero promissis istis etiam facta adjungit extremo secundo: *Cæterum frumenta, vinum, aliaque sibi necessaria Anius & ejus filia præbuere, quæ Oenotropæ, & divinæ religionis antistites memorabantur.*

574. *Quicumque Cynthiam speculam.*] Cynthiam, Deli. unde & Apollo Cynthius dictus.

575. *Inopum juxta.*] Inopus Deli fluvius, seu fons est, qui una cum Nilo flantibus Etesiiis incrementum accipit, ut & Clepsydra, fons arcis Atticæ: unde creditus est occultam ab illo originem ducere.

577. *Quas Problastus audax docuit.*] Problastus dictus est Bacchus, cui ante vites germinantes fiebat sacrum. Idem & *audax* vocatur de vini effectui. Cæterum Bacchus, ut ad historiam veniamus, Anii, abnepotis, tribus filiabus (hæ Oeno, Spermo, Elais vocabantur) hoc donum concesserat, ut quandocunque vellet, vinum, triticum, & oleum suppeditare possent, singulæ singula, prout nominis ipsarum ferebat notatio. Totam historiam breviter apud Ovidium libro decimo tertio descriptam reperies.

580. *Viniferas aves.*] Phabs avis est de columbarum genere. Appellat Anii filias aves viniferas, sicut antea Phœnicem *κροσσέβρον πίνυρον* dixit: nisi quis putet ad Oenades columbas allusum esse. Stephanus quidem *Αναίς* cujusdam, *ἢ πινυρὸς ἢ Οἰνοσέβρον* meminit: quod an ex *Αναίς* corruptum affirmare debeam, nescio. Alius etiam Grammaticus *Δαελίνης, πινυρὸς ἢ Οἰνοσέβρον*, & Anii uxoris mentionem facit. Jam *Zarex*, quia Rhæonem, post Anium ex Apolline & ipsa natum, in uxorem duxit, avus appellatur filiarum Anii, quomodo Amphitruo Herculis pater est putatus. De Rhæone plura memorat Siculus folio 229. editionis Græcæ.

581. *Quæ & exercitus canum immodicam famem, &c.*] Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias Anii curavit accersendas.

Ibid. *Exercitus canum.*] Canes dicit Græcos.

587. *Ad Sithoniæ proles accedentes sepulcrum*] Sithonia proles fuit Rhœtea, de qua dictum est Rhæteum promontorium, quod aliter Sigeum nuncupatur. Fuit & urbs hujus nominis in Troade.

584. *Atque hæc quidem jam diu flaminibus durorum Volvunt senes puellæ turbinum.*] Senes

puellæ, Parcæ. Hæc, inquit, ita sunt à fati constituta. Sic Ovid.

— *veterum decreta sororum.*

588. *Quinti quarti venient.*] Quoniam simul ambo venerunt, uterque quintus, aut quartus dici potest: siquidem tres præcesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic Horatius,

Si quadringentis sex septem millia defunt.
Nec aliter Cicero quodam loco, & Lucretius lib. quarto. Quin & apud Terentium Eunuchio sic legendum credo,

*Illum liquet mihi dejerare his mensibus
Sex septem prorsum non vidisse proximis:*
extrita particula *Vel.*

Ibid. *In terram Deæ Golgorum reginæ.*] Golgorum regina est Venus, cujus terra Cyprus.

589. *Alter quidem.*] Praxander, Lacon.

590. *Ducens à Therapne.*] Therapne urbs est Laconicæ.

Ibid. *Alter vero.*] Cepheus, Achivus. Notant autem grammatici, *ἄννης* pro *ἄννης* barbare dici, quamvis eo Lycophron, & alii quidam utantur. *Olenus*, & *Dyma* sunt urbes Achaicæ. *Bura* quoque urbs quondam in Achaia fuit, hiatu terræ post absorpta.

592. *Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem juxta Ph.*] Ingreditur historiam Diomedis, qui ex Ætolia aufugiens, in Dauniam, sive Apuliam venit, ibique Argyrippam urbem, patriæ suæ cognominem, sive Argos Hippion, sive Arpos condidit. Ut enim scribit Strabo, *Ἐργαῖον δ' ἔργαρχος Ἀργυρίππον, ἔτι Ἀργεῖνα, ἔτι τὴν νῦν Ἀρπὸν*, quam quidem nominum mutationem vetustatis corruptelæ tribuit Servius. Aufonius,

*Argyripam, clarosque viris qui condidit Arpos,
Clarior urbe nova, patriæ quam sede vetusta.*

593. *Juxta Phylamum Ausoniam extruct.*] Phylamus quid sibi velit, nondum potui invenire. Scio equidem, Stephanum pro *Φύλαμον* legere *Πύραμον*; sed nec hoc ad rem quicquam facit; aliis igitur hac de re post nos inquirendum relinquimus.

594. *Amaram sociorum conspiciatus alatorum Avibus m.*] Diomedis focii in aves mutati dicuntur (quanquam Aristoteles canum, non avium facit mentionem) ab aliis in ardeas, ab aliis (quos & Lycophron sequitur) in cygnos. Ovidius his arbitrum se interponit,

*Si volucrum quæ sit dubiarum forma, requiris:
Ut non cygnorum, sic albis proxima cygnis.*

Causam quoque transformationis ibidem habes. Pro *ἐντεταμένον* malim *ἐντεταμένον*, gignendi casu.

599. *Cognominem.*] Diomedeam dictam, & apud Ionium sinum sitam. *Zethum* porro Amphionis fratrem, pastorem egisse ruri, nemini est ignotum.

603. *Simul porro.*] Describit avium dictam, quæ Græcos atment, & ex ipsorum manibus cibum [capiant, atque in vestium sinibus cubent, barbaros autem averfentur; quod idem de canibus refert Aristoteles. *Priorem* *victum* vocat

vocat, quo ante transformationem utebantur. Si quis malit *πλοῦνται*, *comedent* exponat.

610. *Træzenia*.] Veneris, cui Træzene templum Phædra dedicavit; secundum alios, Athenis in arce, idque amore Hippolyti, Træzene degentis. Venus autem quum à Diomede vulnus accepisset, ut ex Homero liquet, uxorem ejus adulteram reddidit, ipsique Troja redeunti infidias coegit collocare; quod quum animadvertisset Diomedes, in Junonis templum primo confugit, & inde mox in Dauniam se contulit, ubi postea fuit à Dauno rege interceptus.

612. *Canis*.] Ægialea, quæ Diomedem reversum ad concubitus alliciebat, quo facilius occideret. *Hoplosmia* Juno ab Eleis colitur, in cuius templum aufugiens Diomedes, servatur.

615. *Columniscensor*.] Quum enim in Apuliam venisset Diomedes, & Colchicum draconem, qui totam regionem vastabat, interfecisset, statuae ipsi publice sunt erectæ. Dicitur autem *κολοσσάμων*, qui columnam conscendit: ut *ἵπποδάμων*, qui equum. *Membra in saxis fulcire*, Hypotyposis est *ἵπποδάμωνος*.

617. *Solo Architecti*.] De quibus lapidibus columnæ sint erectæ, exponit; iis videlicet, quos Diomedes in patriam reversurus in navem pro faburra imposuerat, de mœnibus Trojanis sumptos. Itaque vocantur *solum Neptuni*, quod iis ille mœnium Trojanorum fundamenta jecerit; à qua quidem structura *Architectus* appellatur. *Amæbei* nomine Delphis colitur, ob transmutatos cum Apolline Delphos (id erat antea Neptuni oraculum) pro Calabria, quæ ante Træzenem est. De *hermate* (unde fit *ἑρμαίτης*, sicut ab *ἄρμα ἁρμαίτης*, à *δομα δομαίτης*) vide Festum.

619. *At Aleni*.] Quum in Italiam venisset Diomedes, ejus auxilio Daunus in bello, quod tum gerebat, conficiendo usus, promiserat se illi vel regionem totam, quam cepisset, vel bellicam prædam omnem daturum, prout frater ejus, Alænus, arbiter constitutus, censuisset. Alænus autem quum Evippen, Dauni filiam, amaret, Dauno regionem, fratri spolia adjudicavit. Festus tamen Diomedis camporum meminit.

620. *Preces*.] Execrationes, quæ postea propter efficaciam in proverbium venerunt. Similiter Horat. de puero,

Misit Thyestes preces.

Arva, intellige Dauniam.

623. *Nisi quis*.] nisi ab aliquo ejus gentili possideantur, & colantur.

625. *Columnis*.] statuis ipsi positis, quæ quamvis post ejus mortem in mare fuerint projectæ jussu Dauni, propter execrationes irati, rursus tamen in summam aquam enatantes, ad basim suam redierunt; quapropter heic *immothe* vocantur.

630. *Magnus vero*.] Diomedes mortuus pro deo habitus est à Phæacibus, propter occisum draconem. *Ionis solum*, nuncupat mare Ionium, ab Ione denominatum, quod etiam Æschy-

lus Prometheo videtur sentire, qui ad Ionem sic ait:

χέρον δ' ἢ μέλλοντα πένθος μυχός,
Σαρῶς ὀπίσσω, Ἰόνιος κληθήσεται,
Τῆς οἷς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
In posterum tempus marinus hic sinus,
Certo scias, Ionius appellabitur,
Erroris omnibus tui memoria.

633. *Alii*.] Ad Bæotorum historiam transit; ii vestibis villosis more patrio utebantur; *σύννα* enim est *μαλλωτὴν σπῶμα*, secundum Aristophanis Schol. non *ἄπερχον δερμάτιον*, ut vult noster Tzetzes. *Gymnesiæ* insulæ sunt in Iberia, quas Baleares vocant; in his funditores optimi.

636. *Tribus*.] quarum una pendet à collo, altera sunt accincti, tertiam manu tenent. ac vocat *bifunes* fundas propter funes duos, qui sunt in fundæ pede, ut ita dicam, quibusque miseruntur funditoris digiti.

639. *Nullus enim*.] Diodorus lib. v. *Περικλειμένου σκοποῦ κατὰ τὴν ἑλάνην ἡρτημένου ἄρτε, ὃ σπεύτερον δίδεται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἔως ἂν τυχὼν ἴδῃτε, συλχαρέμηνον λάβῃ παρὰ τῷ μνηστὲς καταφαγεῖν ὅσον.*

642. *Illi*.] Bæoti. *Iberiferas ripas* dicit, quod in Iberia sitæ sint Baleares insulæ. *Tartessus* urbs est, & insula, & fluvius Iberiæ apud Herculis columnas, inter quas angustum quod est ostium, id heic *porta* dicitur.

644. *Arnes vetusta soboles*.] id est, è Bæotia oriundi; est enim Arne Bæotiæ urbs, postea Chæronea dicta. *Temnices*, quia olim Bæotiam incoluerunt, heic pro Bæotis ponuntur. *Græa*, (nunc integre Tanagra dicitur) *Leontarne*, *Scolus*, *Tegyra*, *Onchestus*, Bæotiæ sunt oppida. Onchestum quidem Neptuni F. Onchestus incoluit. *Thermodon* similiter, & *Hypsarnus*, fluvii Bæotiæ.

648. *Alios*.] ad Ulyssis & fociorum errores longa narratione exponendos nunc pergit Cassandra; illi etenim primum circa *Syrtes* errant, quæ sunt in mari Libyco. *Fretum* deinde intelligit, quod est inter Adriaticum & Tyrrenum maria.

650. *Et semiferæ*.] Scyllæ, quam ab Hercule interceptam, ac deinde resuscitatam fuisse, initio docuimus. *Mecisteus* Hercules ab Eleis Mecistiis colitur, videturque idem, qui Macistus Strabonis. *Fossorem* etiam vocat, propter Augiæ stabulum. *Bubulum* quoque, propter boves Geryonios, quos abegit.

653. *Aviformium*.] Sirenum, quæ quia parte inferiori sunt aves, videntur ex *Harpyiis*, seu avibus (nam species heic usurpatur pro genere, quum infra *ὄρνιθόπαιδος ἵσµα* dicat) prognatæ, quanquam sunt Acheloi filiæ ac Terpsichores. *Crudeliter laceratos* intellige à Polyphemo.

657. *Unum*.] qui solus ex sociis suis omnibus salvus evasit. itaque dicit infra,

Μόνος παρὲς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλαν.

Cæterum Ulysses delphini signum solebat in clypeo gerere: cujus rei causam tradit Plutarchus, *Πότιρα τὴν ζώον φερύμεν. Νήπιος δὲ ὁ Τηλέμαχος, εἰς ἀγγελάδας τὴν θαλάσσης ὀλισθὼν ἐσώθη, δεξιφύων ὑπολαβὼν τὴν*

λαβόντων ἢ ἀγανθήμενων. ὅθεν ἐποίησάτο γλυφῇ τῇ σφραγίδι, ἢ τ' αἰσώδης κόσμον ὁ πατήρ, ἀμετέωρος τὸ ζῶον. Vocat etiam Ulyssē, *furem Punicae deae*, quoniam Palladium furatus est, & Pallas à Corinthiis Punica colitur.

659. *Qui videbit.*] Errores Ulyssis quum sint ab Homero copiose descripti, satis nobis erit hoc loco, si summa duntaxat rerum capita indicemus, ad Homericum fontem limpidissimum lectoribus remissis. *Unoculum* dicit Polyphemum Cyclopem.

662. *Sagittarum reliquias.*] Lastrygonas, ab Herculis sagittis reliquos factos. Quum enim Herculem Geryonis boves abigentem spoliare Lastrygones conarentur, ille magnam eorum partem sagittis confecit. Eum cur vocet *Alexicacum*, notum est. *Tedifer* appellatur à tedis, quibus ad certamina, in quibus excellebat Hercules, utebantur: *Palamon* autem, quod cum Patre Jove, & cum Antæo gigante sit luctatus. Quin etiam *Palamon* dictus est proprio nomine, ut volunt quidam, antequam Hercules vocaretur.

664. *Conterentes omnia.*] Ulyssē videlicet cum focis & navibus. Qui *σάφην* mavult, is *εὐτόρη* quoque in *εὐτόρη* mutet, atque ita veritat, *Qui rotundas omnes conterentes naves.*

Nam quod Scholiastes adfert de portu, nequaquam placet. Nostra quidem interpretatio Alexidis, & Antiphanis, comicorum testimoniis, quæ in Athenæo leguntur, nititur.

665. *Perforabunt.*] perfodient eos tanquam mugiles, & ita devorabunt. expressit Homeri versum,

Ἰχθύς δ' ὡς πείσεται, ἀτρεπία δ' αὖτε πέσσει.

668. *Quæ non.*] Enumerat pericula, quæ subiit Ulyssē. *Semivirginem canem*, intelligit Scyllam. *Luscinias* vocat Sirenes, ut ante fecerat. *Ex steriles* dicuntur, quia virgines: *Centaurica*, quod ad ipsas delati Centauri, postquam è Thessalia fuerant ab Hercule exacti, perierint: *Ætolica* vel *Acarnania*, quod ipsarum, five patris Acheloi regio inter Ætoliam & Acarnaniam sit media, nec magis ad hanc, quam ad illam, pertinere videatur.

672. *Suadebit carnes e. p. t.*] id est, cantu suo persuadere conabitur Ulyssē cum suis, ut ad ipsius saxa perpetuo cantilenis aures præbentes, fame denique contabescant. *Ferarum formatricem*, & *noxam monstriformem* dicit Circe, quæ socios Ulyssis transformabat.

677. *Acinos uvarum.*] Homerus,

τοῖσι δὲ Κίρκην

Πάρρ' ἄκυλον, βάλαόν τ' ἔβαλε, καρπὸν τε κρανίης
ἔδμεναι, οἷα σῆς χαμαισυνάδης αἰὲν ἔδουσι.

678. *Ipsū.*] Ulyssē, qui ne simul cum reliquis transformetur, *Moly* herba se tuebitur, à Mercurio accepta. Is heic *Clarus* vocatur, vel à possessionibus & lucris, quibus præest; vel ab inferis & exequiis, quum sit *νεκροκόλος*. *Nonacriates* Mercurius in Arcadia colitur, quæ Nonacrin urbem habet. vocatur quoque *Triceps*, quoniam tali figura ponebantur in vicis Herma veterum: & *Pulcer*, quo nomine à

Boeotis colitur, teste Pausan. sic ab Orpheo *εὐφραν* dicitur. Jam de *μῶλυ* hæc habet Theophrastus lib. dec. Τὸ δ' ὃ μῶλυ φεῖται φανερὸν γίνεσθαι, ἢ ἐν τῇ Κυλλήνῃ. φασὶ δ' ὅτι ἢ ὁμοίον ὡς Οὐμεγες εἴρηκε, ἢ μὲν εἴζαν ἔχον προγγύλιον, προσεμμελὲς κρομμύον, τὸ δὲ φύλλον ὁμοίον σκίλλῃ. *χεῖμα* δ' αὐτῷ ὡς τε τὰ αἰσθη-
φάρμακα, ἢ τὰς μαγείας.

681. *Camptum.*] inferos. *Senem* intelligit Tiresiam, utrumque genus expertum. de eo sic apud Callimachum Pallas,

Καὶ μόνος ὥτε δάην, πεπνυμένος ἐν νεκύοισι
Φοιτᾷ, μέγα δ' ἥμιος Ἀχαιῶνα.

Solus præterea mentis post fata vigebit
Ulu, Plutoni carus & hospes erit.

684. *Aspergens.*] sic enim Circe præceperat, vide Odyss. lib. xi.

688. *Unde Gigantum.*] Ab inferis reversus Ulyssēs, in Siciliam venit, sub qua gigantes cum Typhone oppressi jacent.

691. *In qua.*] Jupiter, interemptis gigantibus, insulam dedit *simiis* habitandam, à quibus dictæ sunt insulæ Pithecusæ. Ovid.

Inarimen, Prochytenque legit (Æneas) *steri-
lique locatas*

Colle Pithecusæ, habitantium nomine dictas.

Simias etiam è Tyrrenis Arimos vocari, auctor est Strabo. *Saturni posteri* sunt dii.

694. *Baii.*] qui fuit Ulyssis nauclerus, & in Sicilia sepultus est. *Cimmerii* sunt apud Oceanum occidentalem. *Acheron* est Heracleæ fluvius prope Cumas: *Ossa*, mons Italiæ. *Leonem* dicit Herculem, qui Orontem fluvium rupibus stravit, ut boves Geryonios abigeret. Huc pertinent versus Propertii,

Clausus ab umbræ qua alludit (sic lego) *pon-
tus Averno*

Humida Baiarum stagna tepentis aquæ:

*Qua jacet & Trojæ tubicen Misenus arena,
Et sonat Herculeo structa labore via.*

& quæ Silius Italicus lib. xxi. pluribus explicat.

Unde ferant nomen Baia, &c.

Cur *Obrimo* vocetur Proserpina, infra dicemus. *Collem capacem* vocat Apenninum, (inepte Scholiastes τὸ πολυδύμων facit nomen proprium) è quo Italiæ fluvii oriuntur. Lucanus,

Fontibus hic vastis immensos concipit amnes,

Fluminaque in gemini spargit divortia ponti.

Polyb. lib. III. Ἀπέννινος ἔστιν ὅρος συναχθεῖς, ὃ διέρχεται τὰς καὶ τ' Ἰταλίαν εἰσέρχεται. Cicer. *Ut ex Apennino fluminum, sic ex communi sapientium jugo sunt doctrinarum facta divortia.* *Lethæon* mons est Italiæ. *Palus Aversa* quædam (sunt enim plures) jacet prope Cumas: cujus figura quia rotunda, dicit eam *laqueo circumductam*. Cæterum eodem fere modo apud Eurip. Troadibus eadem Cassandra de Ulyssis erroribus vaticinatur: quem quidem locum juvabit cum isto conferre.

707. *Jurisjurandi.*] Per Stygem Jupiter (is *Terminalis* dicitur, à terminis rerum tum statuendis, tum conservandis) deos voluit jurare, postquam ab illa contra Titanes fuit adjutus. qua de re vide Hesiodum Theogonia. Necessario autem heic versus duos inter se loco mutavimus,

tavimus, ne sententia vacillaret: sicut & supra fecimus, ubi de Agapenore agebatur.

709. *Libamina.*] ad sacrificandum. *Maritus Proserpinæ* est Pluto, cui Ulysses ab inferis reversus columnam cum galea dedicavit. *Δάμπερ* appellarunt Proserpinam primum Æschylus, & post eum Apollonius; quo videtur *Δαμπερ* Pol- lucis pertinere.

712. *Virgines.*] Sirenes, Parthenopen vide- licet, Leucoliam, Ligeam; earum pater Ache- lous, *Tethys* erat F. mater fuit Terplichore. Illæ porro de contemptu Ulyssis indignantes, in Tyr- rhenum mare præcipites se dederunt. Dicit eas *pennis urinasse*, quoniam aviformes erant, ut dictum est. *Lanificum stamen* de Parcarum fi- lis intelligitur.

717. *Unam.*] Sirenum, nempe Parthenopen, quæ juxta Neapolin in litus est à mari ejecta. Neapolis autem *Phaleri*, Siculi tyranni, *arx* fuit, (nisi id malis cum Stephano urbis nomen esse) quæ à Parthenope postea nomen sumsit. *Glanis* est Italix fluvius prope Neapolim.

722. *Enipei.*] Neptuni; is enim à Milesiis hoc nomine colitur, quod in Enipeum, fluvium Thessaliæ, aliquando mutatus fuerit, ut tradit Ovidius. *Leucosia* igitur, Sirenum altera, in Neptunium promontorium fuit ejecta, & insu- lam à suo nomine *Leucosiam* appellavit.

726. *Ligea.*] Sirenum tertia. *Terina*, secun- dum Stephanum, est urbs Italix. meminit etiam Thucydides *κόλπου Τερινάου*. *Ocinatus* flu- vius est apud Terinam, quem *cornigerum* vo- cat ex figura: *fortem*, propter fluxionis vehe- mentiam.

732. *Primæ.*] Parthenopæ, cui Diotimus, Atticæ classis præfectus, ex oraculo sacrificavit, quum in Italiam venisset, & *cursum lam- padum* (eum in Ceramico quotannis perage- bant Athenienses) instituit, quem deinceps *Nea- politani* quotannis *instaurarunt*. *Mopsopia* olim dicta Attica de Mopsopo rege: unde Ovi- dius,

Barbara Mopsopios terrebant agmina muros.
Tibullus:

Libaque Mopsopio dulcia melle feram.

Seneca extremo Hippolyto:

Mopsopia claris tota lamentis sonet.

Misenus mons est Neapolitanus, à Miseni se- pulcro denominatus, ut vult Virgilius.

738. *Ventis.*] quos ab Æolo acceperat. Utri- bus deinde opera lociorum apertis, in Æoliam re- vectus est. Postea quum socii boves Solis de- vorassent, fulmine procellaque vexatus, socios omnes amisit. *Larum* dicit Ulysses.

741. *Caprifici.*] Hæc sic apud Homerum ipse narrat.

Ἡλθον δὲ πρὸς Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν,

Ἡ μὲν ἀνιέρχεται δαλάρης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Ἀντὶρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἱερὸν ὑψὸς ἀέρδης,

Τῷ περὶ τοῦτο ἐχέμεν, ὥς νυκτεῖς. —

& paulo post:

Νολεμὶος δ' ἐχέμεν, ὅπρ' ἐξέμεσθιν ὁπότε

Ἴδον καὶ πρὸς αὐτὴν, ἐλθόμεν δέ μοι ἴλδεν

Ὀψέ. — *Atlantidem* dicit Calypsonem.

747. *Ratem.*] De qua Hom. Od. i'. *Baris* est proprie navis Ægyptiaca, teste Herodoto, & Propert. quum ait,

Baridos & contis rostra Liburna sequi.

de Cleopatra, Ægypti regina, loquens. sæpe tamen pro quavis navi sumitur, ut heic, & apud Æschylum Persis.

749. *Neptunus.*] *Αμφικαῖος* Neptunus à Cy- renæis colebatur. *Halcedo* vocatur, *fœmina ce- ryli*.

754. *Anthedonis*] de qua Glaucus piscator oriundus erat: qui olim gustata herba, in mare defiliit, ut ex proverbio notum est. Anthedon autem Bœotix est urbs, quam *Thressam* nuncu- pat, quod à Thracibus condita fuerit. Jam *Glauc- co contubernalis* fuit Ulysses, postquam in mare est ejectus.

756. *Jaſtante.*] Ulysses. Leucothea porro Ulyssi per undas jaſtato *capitis* sui *redimicu- lum* tradidit, quo ille pectori supposito ena- taret.

762. *Drepanum.*] aliter Corcyram, vel Phæ- aciam: in qua defossa fuit falx, qua Jupiter Sa- turno patri, vel Saturnus Cœlo pudenda defe- cuit. Apollonius,

Ἐστὶ δὲ πρὸς ποταμῷ ὀρεατὴν Ἰονίῳ,

Ἀμφικαῖος, πείρα, κραυγὴν εἶν' ἀλ' ἦστος,

Ἡ, ὅπο δὴ κείναι δρέπανον φάπες, ὃ δὲ πατρὸς

Μήδεια γλαυκῶς ἔταμε Κρόνος. οἱ δὲ ἐ Διὸς

Κλείουσι χθονὶς χαλαμπτόμον ἔμμεναι ἀρπύ-

Διὸς γὰρ κείνη ἐνὶ δῆποτε νάσσατο γαίῃ,

Τιτῆνας δ' ἔδαν σάχην ὀμπνιον ἀμύσασθαι,

Μακρίδα φιλαμένη. Δρέπανι τένειν ἑκλήσται.

In hanc insulam delatus Ulysses, Alcinoos re- gi longam suorum errorum seriem explicuit. *Monstrum* dicit Cyclopem, de cujus imprecatio- nibus vide Hom.

766. *Nec talis.*] Homerus,

οὐδ' Ἐροστῆδων

Ἀνδρῶν ἀπειλῶν, τὰς ἀντιπρὸς Ὀδυσσῆι

Πρῶτον ἐμπέειλθε. —

Melanthus Neptunus ab Atheniensibus coleba- tur, ita dictus propter μέλανα πέντον, & πολλὰν δά- λαψαν, ut volunt Grammatici. *Equestrem* autem Delii colunt, quod equitum præses, & equorum sit inventor: vel quod naves equis respondeant, ut existimat Artemidorus.

768. *Portum.*] Ithacæ. *Neritus* etiam Itha- cæ mons, & portus. Quod heic de Pane commi- niscitur Scholiastes, qui non potuit commune nomen à proprio distinguere, id vel in puero scutica dignum foret.

771. *Meretrix.*] Penelope, quæ honeste & magnifice scortabatur, ut nonnulli volunt; ac similiter *συνή* apud Aristophanem in malam par- tem sumitur. Ad *Scæas portas* de corpore Pa- trocli pugnatum est. *Mendicum* vocat Ulysses, qui mendici habitu patriam sit ingressus, & à procis convitiis, ac baculis petitus.

779. *Nec enim.*] Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, quum sit etiam in patria cicatrices plagarum à Thoante quondam in- cussarum retenturus. Quum enim in Trojam irreperere vellet Ulysses, ut Palladium (credo) raperet,

raperet, à Thoante se flagellari passus est : & laceras vestes, ne à Trojanis agnosceretur, induit ; qua de re sic apud Hom. Helena,

Αὐτὴν μὲν πληγῆσιν ἀεικέλιος δαμάσας,
Σπείρα καὶ ἄμφ' ὁμοῖσι βελών, αἰκὴν εὐκλῆς,
Ἀνδρῶν δυσμύμων κατ' ἑδὺ πόλιν εὐρυάγαν.

Plautus Bacchidibus,

*Ille mendicans pene inventus interiit,
Dum ibi exquirat fata illorum.*

Et mox,

— *Ulysem, ut prædicant,
Cognitum ab Helena esse, proditumque He-
cubæ, sed ille se
Blanditiis exemit, & persuasit, se ut amit-
teret.*

785. *Regem.*] Priamum, apud quem finge-
bat se indigna multa ab Agamemnone passum
fuisse : ut apud Virg. Sinon, apud Herod. Zo-
pyrus.

786. *Promontorium.*] Bœotia, in qua Auto-
lycus, pater Anticleæ, quæ Ulysem à Sisypho
peperit, habitabat. Ipse quoque Ulysses Odyss.
ultimo de apro, à quo fuerat in Parnasso mor-
sus, narrat. De *Temnicibus* dictum.

791. *Proniorum.*] Pronii natione, erant Pe-
nelopes proci, ex una quatuor Cephallenia gen-
tium. *Lacænam* intellige Penelopen. *Marinum
tegmen* de Ithacæ portu dicitur.

795. *Occidet autem.*] Ulysses Ithacam rever-
sus à Telegono inter venandum sagitta ex im-
proviso transfixus est, cui pro cuspide aculeus
turturis, seu pastinacæ marinæ, qui piscis ve-
num habet, præfixus erat. Ovid. in Ibin,

*Offibus inque tuis teli genus hæreat illud,
Traditur Icarii quo cecidisse gener.*

Oppianus ait Telegonum, quum patris armenta
abigeret, Ulysem sibi occurrentem, & ab ipso,
tanquam fure, pecora repetentem, vulnerasse, &
occidisse, quum neuter ab altero cognosceretur.
Versus ejus hi sunt,

— αὐτὰρ ὁ γῆστον
Αἰγυότῳ προσέειπε, καὶ ἔμειβε πρὸς αὐτὸν
Πατρὸς ἐγὼ. γερὰν δ' ὀνδρομένοισι τέκνῃ
Αὐτῷ, δ' ἔμειβε, κακὴν προσέμαζατο κῆρα.

Dictys extremo sexto aliter tradit. Telegonum
quidem ad investigandum patrem à Tyrrenia
profectum fuisse, refert etiam ex Aristocle Plu-
tarchus. Cæterum juxta Sardiniam insulam ha-
bitabat Circe, mater Telegoni; hinc *piscis Sar-
donicus*.

796. *Piscis.*] Tale mortis genus videtur apud
Hom. Tiresias Ulyssis prædicere, quum ait,

— θάνατος δὲ σοὶ ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐπὶ πέτρῃ
Γῆρα ὑπὸ λιπαρῷ ἀρμένον. —

Uxor Achillea est Medea, quemadmodum supra
diximus. Ejus *consobrinus* erat Telegonus, nam
Æetes, Medæ pater, Circes frater fuit.

799. *Eurytanus.*] Ætolia populus, apud
quem oraculum Ulyssis extitisse, testatur etiam
Aristoteles. Abiit autem in Ætoliam, & Epi-
rum Ulysses, postquam in patriam redierat,
partim quod Ithacam exosus esset, partim quod

ita jussisset Tiresias, cujus hæc habentur in
Poeta verba,

Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύϊστον
Κτείνης ἢ δόλο, ἢ ἀμφοτέρων ὄξ' ἔειπε χαλκῷ,
Ἐρχοῖτο δ' ἠπειτὰ λαβὼν εὐφρην ἐρετμόν,
Εἰσὶναι τοὺς ἀφίκαται, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρος. —

In his enim versibus regiones, quas diximus, vi-
detur innuere, non *Βυνίμαν*, nec *Καλκίαν* Eusta-
thii. Est autem *Trampya*, urbs Epiri.

801. *Herculem.*] Alexandri Magni ex Barfi-
ne F. quem Polyisperchon *Tymphaeus*, seu Epi-
rota, *dux Æthicum*, seu Epirotarum, in Caf-
sandro gratiam interfecit, annos natum XIV. Hi-
storiam integram leges apud Diodorum Sic. lib.
xx. Hic Hercules ab Æaco, Perseo, & Hercule
(ejus abnepos *Temenus*) dicitur originem du-
cere, quod pater, Alexander M. paternum ge-
nus ad Herculem & Perseum, maternum ad Æa-
cum referret.

805. *Perge.*] ad quem montem vel rediit vi-
vus, vel saltem post mortem delatus est ex Epi-
ro, vel Ithaca : nisi eum quis malit à Tyrrenia
in Epirum translatus. *Gortynia*, Tyrrenia
regio.

807. *Vitam expiravit.*] Fabulantur enim
Ulysses à Telegono prius occisum, à Circe
deinde resuscitatum fuisse, & secundo postea
mortuum esse propter filii Telemachi & uxoris
Circes, quas deplorabat, miseras. Aper-
tius erit, si Ulysses dicamus, dum ista deplo-
raret, simul à filio occisum fuisse, vel Ithacæ,
vel in Tyrrenia, vel in Epiro. Videtur enim
Ulysses ex Epiro Ithacam rediisse, atque inde
in Tyrreniam concessisse, ubi & mortuus fue-
rit, & sepultus. Adjiciam huc Plutarchi ver-
ba, quoniam ad historiam pertinent; Τῷ Οδυσσεὶ
μὲν τὴν μνηστροφίαν οἱ ὀπτιῆται τὴν τεθνηκότων ἐπὶ ἀνέ-
σταν. μεταπεμφθεὶς δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων διατηρῆς Νιοπτό-
λιμος, ἐδράκωσε δ' ὑπὸ Οδυσσεὶ μεταναστῆναι, καὶ φέρειν ἐκ
τῆς Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου, καὶ Ἰθάκης ἐπὶ αἵματι, &c.
αὐτὸς μὲν ἔν ἐν Ἰταλίᾳ μετέστη. καὶ τὰ ἐξῆς. Facit huc
etiam epitaphium Ulyssis nuper in membranis
antiquis repertum,

Ἐπὶ Οδυσσεὶ κοιμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.
Ἀνέρα δ' πολὺμυτον ὅπῃ χροὶ τῇδε θανόντα
Κλεινόντατον θνητῶν τύμβος ἐπεσείασεν.

id est,

Ulyssis in Tyrrenia.

Prudentem celebremque virum post aspera
fata

Hoc gratus tumuli cespitè celat honor.

808. *Quam occidens.*] Telemachus ducta Caf-
siphone sorore, Circes filia, (alii Calypsonis fi-
lium faciunt Telegonum) matrem occidit. qua
re cognita, Cassiphone maritum vicissim intere-
mit. Eam porro vocat *Glaucis*, *Abfyrtique
consobrinam*, siquidem Circe, Cassiphones mater,
soror fuit Æetæ, & Pasiphaës : quorum ille pa-
ter Abfyrti, hæc Glaucis mater fuit. Denique
secundum iter dicit, quia secundo post Circen
occisam, quæ prior mortem obiit, interfectus est
Telemachus.

813. *Secundo.*] Jam enim ad inferos ante venerat, Tiresiam consulturus.

816. *Asinum.*] Ulysses, ut est in fabulis, quum ad Trojam nollet accedere, insaniam simulavit, & bovem cum asino, vel equo ad aratrum junxit. deprehensus deinde fuit dolus à Palamede.

820. *Alius.*] Menelai errores post absolutam Ulyssis peregrinationem subjunguntur. Menelaus enim quum Helenam Trojæ non reperisset, verum abreptam fuisse, nec unquam Trojam venisse cognovisset: ad eam quærendam longis itineribus in Ægyptum contendit. Homerus tamen peregrinationis causam tribuit sacrificiis, quæ quondam omissa, in Ægypto essent instauranda. Alii etiam saluti ejus hoc modo consultum fuisse volunt, ne una cum fratre, ut erat in fati, interimere-
tur. Cæterum ex hac ejus peregrinatione, quædam Ægypti præfectura nomen de illo sumit.

822. *Aufugerat.*] abreptum à Mercurio, ut ostendit Euripides Helena. Potest etiam simpliciter dici, Helenam, instar avis alicujus avolantis, evanuisse.

825. *Scopulos.*] Siciliæ, Arima dictos. Per anum capularem, Cyprum synecdochice innuit. Nam quum in Cypro quondam latèret Venus, & à diis quæreretur, antea cujusdam indicio prodita est: quam deinde irata mutavit in saxum. Atque ita quidem Scholiastes. verum ego Plutarchum sequi malim, qui Erotico, postquam dixit, graviter sæpe puniri eos, qui sunt in amantes ingrati, de hac anu subjungit: *Τί γὰρ ἂν λέγοι πρὸς τὴν ἐξωσθέντα καὶ λευκομαρτίδα, πῶς ἐν Κύπρῳ ὄρεσιν ἔμελλεν νύκτωρ παραγορεύειν.* & paulo post, *ἐκείνη μὲν ἀπελιδόθη, ὄρεσιν ἔμελλεν ἰδεῖν ἐκκομίζεσθαι.* Similis est in Ovidio Anaxaretes fabula.

827. *Eremborum.*] apud Nilum habitantium: qui aliter Troglodytæ, & Ichthyophagi nuncupantur. *Myrrhæ urbem,* dicit Byblum, in qua Myrrha, postquam in arborem versa fuit, partu soluta est. historiam narrat Ovidius. *Puerperæ* dicuntur *ægritudines*, ut *Lucinas horas* protulit Prudentius.

831. *Gavantis.*] Adonidis Byblij; qui tamen cum Cyprio sæpe confunditur; eum Veneris odio Musæ interemerunt, immisso per venationem apro, cujus dente periit. vide Theocriti canticum elegantissimum *Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν.* *Schænis*, dicitur Venus, à juncis, ut vult Scholiastes: *Arenta*, à jungendis & copulandis amantibus. *Hospita* Venus colebatur ab Ægyptiis, teste Herodoto.

834. *Cephei.*] Æthiopum regis. Per *calci-tratus*, intelligit fontem, quem olim Mercurius, quum Jovem custodiret, pedis pulsu excitavit: unde & locus ipse Πτέρρα Ερμού dictus. *Laphrius*, vocatur Mercurius, quomodo Minerva supra Laphria.

836. *Cephus.*] is heic pro ceto ponitur, quem Neptunus in Æthiopiam immiserat, iusto insuper Cepheo Andromedam filiam belluæ

epulandam proponere: quam deinde Perseus, monstrata ceto Gorgonis facie, (aut in ventrem ceti ingressus, more Herculis, ut videtur velle Lycophron) à morte liberavit, & uxorem duxit. *Aurigenam*, dicit Perseum, ex aureo Danaës imbre genitum. Eundem vocat & *pennipedem*, quod Mercurii talaria sumserat, à quo etiam falcem acceperat, quæ heic *novacula*.

840. *Interficeretur.*] interfectus fuit. neque recte heic Scholiastes Poetæ insultat, & crapulam objicit, quum tales Metachronismi & poetis familiares sint, & Cassandram valde deceant. Itaque eadem figura dicit infra,

Θαλασσίπυος δὲ μωροῦς αὐδᾶζει δῖος.

Mesorem, vocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demessuit & amputavit.

842. *Equibominis.*] Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo, & homo prodierunt. Itaque vocat Medusam *ex collo parientem*: nec non *saxificam*, propter effectum. *Mustela* autem marinæ dicuntur ex collo, five ore parere.

845. *In statuas c.*] ostenso Medusæ capite, ut Cephænis apud Ovid. Pro *πίπτον*, legendum censuerim *πίπτον*. Vocat deinde Perseum *furrem lucernæ*, seu *oculi*, quo Gorgones tres vicissim utebantur, quemque Perseus, ut Medusam commodius obtruncaret, intervertit.

847. *Arva.*] Ægypti, quam Nilus quotannis inundat. In Ægypto porro Trojam novam condidisse Menelai comites, auctor est Diodorus. *Asbystes*, dicitur fluvijs gentili urbis nomine, sicut & *Bisaltes*.

849. *Condormiens.*] ad obtinendum à Proteo responsum. extat fabula Odyss. 8. *Argivam canem*, dicit Helenam, quæ tantum *fæminas pariebat*, ut Hermionem, & Iphigeniam: ac *tres habuerat viros*, Menelaum, Paridem, Deiphobum; nam reliqui duo, Theseus, & Achilles, legitimi conjuges non fuere, quum alter eam septennem, alter secundum quietem uxorem habuerit. Cæterum pro *Αργείας*, habet Stephanus *Αἰγύας*, est enim illi *Αἴγιος*, urbs Laconix, secundum Euphorionem.

852. *Iapygum.*] Apulorum; quorum devicto exercitu, Minervæ *Spoliatrici*, cui spolia tribuuntur, dicabit donaria. *Ασπίται*, & *ὑμναεῖδες* idem valent. *Siris*, Italix fluvijs est, & urbs. *Lacinium*, Crotonis est promontorium, in quo & Junonis *Lacinia* templum fuit.

857. *Juvenca.*] Thetis. De *Hoplosmia* Junone diximus. *Novem-cubitalem*, intellige Achillem, Thetidis F. ab *Æaco*, Pelei patre, & *Doride*, Thetidis matre, ortum. Quinetiam Eleæ matronæ, primis ludorum initiis, inter cæteros, quos Achilli habebant honores, solenni ritu pectus plangebant. testis Pausan. Eliac. 8. *Terræ cacumen*, de Lacinio intelligitur.

866. *Tauri.*] Erycis Siculi, qui hospites lucta victos interimere solebat. Filius autem fuit Veneris, quæ *Colotis* vocatur à juvene quodam, qui à manibus & pedibus (ea Græcis *κῶλα*) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templum

Athenis dedicavit. Alii malunt à femoribus nomen duci, ut Lucianus à promontorio. *Alentia*, vel *Alefias*, dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluvio, ad quem colebatur. *Longurus*, Siciliae lacus, ut & *Gonusa*.

869. *Saltum*.] Corcyram, in quam Saturni falx decedit. De *Conchea* nihil adhuc apud ullum scriptorem reperire potui. De *Sicanis* vide Diodorum.

871. *Induti*.] Herculis, cui Jason. *Crethei nepos*, templum circa Syrtin, peractis ibi certaminibus, extruxit.

875. *Servant*.] Strabo ε'. Καὶ δὴ καὶ τὰς ἑξῆς ἀποδείξεις τῶν παλίων, ἃ ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῖται, φασὶ διαμῦνεν ἐπὶ καὶ νῦν ἀπὸ ποικίλους τοῖς ὅτι τὸ ἵόντι ἴσως. Apollonius hæc Æthaliæ insulæ tribuit.

877. *Alios*.] Guneum, Prothoum, & Euryplum. *Teuchira*, Libyæ urbs, post Arfinoe dicta. *Atlantis diversorium*, est Libya, in qua est Atlas mons altissimus, ab incola denominatus.

881. *Mopsus*.] Argonautam, Ampyci F. & *Titæronis*, qui urbi nomen dedit, nepotem. Is morsu serpentis periit, teste Apollonio. Jam alius est hic Mopsus ab eo, qui supra fuit Apollinis F.

883. *Exerxerunt*.] Idem & Elpenori apud Homerum, Idmoni apud Apollon. Palinuro, & Miseno apud Virgilium.

885. *Aufigda*.] Libyæ urbem, numero multitudinis, secundum Callimachum: insulam, secundum Hecatæum. Eam *Cinnypus* præterfluit.

887. *Colchica*.] Medea. Quod heic de *patera* dicitur, id ab Apollon. tripodi cuidam Apollinis Hyllænsibus viæ ducibus, & item alteri Tritoniæ paludis præsidibus donato tribuitur: apud quem deinde, sicut & apud Pindarum, glebam Triton Euphemo, & Argonautis tradit in xenium. *Scopulos*, dicit Syrtis, De *Tiphys* Ovidius,

Tiphys in Amonia puppe magister erit.

891. *Regionis*.] Libyæ. Apollonius,

— πρῶτον δ' ὅτι χθονὸς ἐδραστεύει,

Μὴ ποτὲ τὴν δῖον ἀναστήσει ἴσσι.

Triton *biformis* vocatur, quoniam supra homo, infra piscis est. Fuit autem rex Libyæ, secundum veram historiam. Per *donum*, intellige pateram Tritoni donatam, quam deinde Libyes acceperint. *Asbysta*, sunt Libyæ populi. *Cyphaei*, sunt in Perrhæbia, Gunei regno.

899. *Tenthredonis F.*] Prothoum. *Palythrium*, sumit pro Magnesio. Cæterum hunc versum cum Stephano sic lego,

Ἀμφρύσιον σκηπτέχον Εὐρυάμπεον,

Amphrysus, Magnesiæ fluvius, cujus & urbs *Euryampe*. Prothoi porro epitaphium in cenotaphio tale reperitur,

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Περσέος, Τενθρεδόνος υἱοῦ,

Κεῖται, ἀνοίκιστον δ' οὐνομα τύμβος ἔχει.

id est,

Corpus habet pontus Prothoi, Tenthredone nati,

Iste viri tumulus nomen inane gerit.

901. *Lupi*.] Locus est in Thessalia, qui Λο-

κόβουον appellatur, quod ibi lupus quidam quum boves & oves, quas pro *Actore* interfecto, Peleus Acasto patri miserat, comedisset, in lapidem sit conversus. Hujus loci, sicut & Thessaliæ totius, rex fuit Eurypylus: cujus latiore historiam vide in Achaicis Pausaniæ. *Tymphrestus*, Meliensium mons est, Thessaliæ populorum.

903. *Ægoneam*.] Meliensium urbem, aliis *Ægonem*. *Æchinus*, *Irus*, *Trachin*, urbes Thessaliæ: *Titæronis* vero, mons. *Gonus* etiam *Gonusa* dicitur, & ab Hom. αἰπὴν Γονύσσαν, *Phalanus*, & *Olosson*, (contractum ex *Oloosson*) Epiri, & Thessaliæ sunt urbes. *Castanea*, Magnesiæ urbs, de qua dicta sunt secundum quosdam τὰ κεράνια, sicut à Cerasunte, cerasa.

911. *Alium*.] Philoctetem, qui quum in Lemno relictus esset, à Græcis postea fuit arcessitus, quoniam ad expugnandam Trojam, Herculis sagittis, quæ penes ipsum erant, opus videbatur. Hinc Propertius,

Troja bis Oetæi numine capta dei.

liquidem semel ab Hercule ipso capta fuit, iterum ipsius mortui sagittis, quas jubebat oraculum in castra Græcorum deferri. *Æsaros*, Crotonis fluvius. *Ab hydro morsum* fuisse Philoctetem, vel è Sophocle notum. De *Crimissa* Virg. lib. III.

— heic illa ducis *Melibæi*

Parva Philoctetæ subnixæ Petilia muro.

Eam postea Lucanorum fuisse metropolin, tradunt interpretes.

913. *Facis*.] Paridis, quem dum gereret in utero mater, facem in somniis visa est videre. *Tibicina* Minerva ab Argivis, tanquam tubarum inventrix, colebatur. Illa, inquit Cassandra, telum Philoctetis in Paridem recta dirigit, intendens *nexum Maotium*, five arcum flexilem, (nisi quis *αἰκὼν* de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scythia acceperat.

916. *Duræ*.] Trachiniæ fluvii, juxta quem Hercules in rogo vivus combustus est, ministrante illi Philoctete, & pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente: arcum enim heic *draconem* vocat, propter formam rotundam; ut alii, propter sibilum telorum; sic *ἔριν*, vocavit sagittam Æschylus. Et quemadmodum heic lyra de telis dicuntur, ita vicissim Pindarus cantica sua lyrica vocat tela: & *ψαλμοὶ* per translationem de arcu dicuntur. *Molares*, pro telis ponit, quæ tanquam dentes mordent.

919. *Crathis*.] fluvius Sybaritidis. Ovidius, *Crathis, hinc Sybaris vestris conterminus oris, Electro similes faciunt, auroque capillos.*

Alæo Apollini templum cum arcu dedicavit Philoctetes, postquam certam nactus sedem, *ἀλᾶς*, id est, errare, & vagari desit. *Navæthus*, Italiæ fluvius, à navium incendio denominatus. Vide Halicarnass.

922. *Occident autem*.] Quum enim *Pellenii* ex Achaia profecti Italiam incoherent, supervenientes postea *Lindii*, five Rhodii, illos expellere voluerunt. quod dum fieret, advenit eo

eo Philoctetes, qui à Rhodiis quum staret, occisus est in proelio à Pelleniis.

924. *Quos.*] Lindios, & Rhodios : nam Lindus est urbs Rhodi, in qua *Thermidrus*, & *Carpathus* montes. *Alienam terram*, intellige Italicam.

927. *Macellis.*] Italix civitate, quam Polybius *Μακεδών* vocat. Quoniam tamen *Macellus* Siculis, & Ionibus hortorum septum significat, ut docet libro IV. Varro, non absurde quis existimet *μακελλούς* heic *maceriam* sonare, in qua sepultus fuerit Philoctetes.

930. *Equi fabricator.*] Epeus Phocensis, Panopei (ab hoc urbs, Panopeus, dicta) F. qui Durateum equum fabricatus est. *Langaria*, urbs Italix, quam incoluit Epeus : id quod heic, tanquam *ἐλλειπτικός*, propter hyperbaton sequens, omisum, subaudiendum venit.

933. *Quod de ovibus.*] Quum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorum regis, boves Electryonis, Mycenarum regis, abegissent, & liberos una occidissent : Alcmena, Electryonis filia, matrimonium suum illi promisit, quicunque fratrum ipsius mortem ulcisceretur : qua accepta conditione, Amphitryo, Cephalo Atheniensi, & Panopeo Phocensi assumtis, Teleboas expugnavit opera *Comathonis*, filix Pterelai, quæ Amphitryonis (secundum alios, Cephalo) amore capta, aureum patris capillum defecuit. Jam in hoc bello milites suos sacramento obstrinxerat Amphitryo, ne quid de præda (nam per *oves* tota præda intelligitur) absconderent : quod quidem iurjurandum Panopeus transgressus est. *Uxoriam connubia*, dicit nuptias Alcmenæ, quas ambibat Amphitryo.

936. *Alatin.*] Mars, & Minerva, bellici sunt dii, per quos pejerarat Panopeus. Dicitur Minerva *Cydonia*, à Cydoniis, Arcadiæ, vel Cretæ populis ; ejus templum Clymenus in Elide extruxit. *Alatis* quomodo dici potuerit, non video, nisi ea forte ratione, qua Bacchus *Ἀπὸς* cognominatur, & Venus *Ἀφροδίτη*. Mars deinde *Θρακία deus* vocatur, quod olim Thraces fuerint bellicosi : quanquam & in Thraciæ finibus procreatum tradidit Sophocles. *Frater* Panopei, fuit Crisus.

943. *Dii.*] Mars & Minerva, irati Panopeo perjurio. *Pugilem* egregium fuisse Epeum, ex Iliade manifestum fit. Calaber etiam hoc elogium illi tribuit,

— ἀλλ' οὐ οἱ πρὶς ἐτόλμα ἔνεργος ἱκέδης,

Εἴνεκεν πυγμαχίης· πολέμου δ' ἔπαρχον δαίμων

Ἐπλετο λαογέλου, ὅππῃτ' Ἀρεὸς ἔκρυπτο δῖος.

Cyris, & *Cylistarnus*, Italix fluvii.

948. *Statuam.*] equum Durateum : hunc ad Minervam Iliacam placandam Græcos erexisse, probare nititur Dio in oratione pulcerrima, quæ *Τρωϊκὸς* inscribitur. *Myndia*, dicitur Palas, à Myndo, Cariæ urbe ; Stephanus tamen eam vult in Calchide coli. De hac Epei dedicatione conscripta est Theocriti *Πέλκευς*, (eam Simmiam attribuit Hephæstio) poema elegans, & artificiosum.

953. *Phœnodamantis.*] cujus historia jam est explicata. *Clades*, dicit eas, quibus Laomedon coactus fuit Hesionem filiam ceto exponere. *Læsrygones*, nunc Leontini vocantur.

958. *Luciatoris.*] Erycis, à cujus matre. Venerere, servatæ sunt Phœnodamantis filix.

963. *Catulum.*] filium, Egestem nomine, & Acestem Virgilio dictum : qui tres in Sicilia urbes condidit, Segestam, sive Acestam, Erycem, & Entellam. *Spurius Anchisa*, dictus est Elymus, quem in Siciliam, tres habentem colles atque promontoria, abduxit una cum aliis Trojanis Egestes : unde *Trinacrius juvenis* videtur à Poeta vocari. Historiam vide in Halicarn. fol. 32. codicis Græci.

970. *Patriam*] antiquam nempe Trojam. Lego autem heic *περσέσπαιον*, uno verbo : nam de lugubribus vestibus loquitur Cassandra, nisi quis malit *Περσέσπαιον* gentile, est enim *Περσέσπαια*, Siciliae urbs. Quin etiam Gregor. Nazianzenus in tragœdia sua carmen hoc à Lycophrone mutatus, *περσέσπαιον* habet.

976. *Intonsa.*] Hoc de viris intellige ; mulieres enim contra, comam in luctu tondebant apud Græcos.

978. *Multi.*] reliquorum Trojanorum. *Siris*, & *Leutarnia*, Italix urbes : harum *Siris*, postea *Πολίσιον* dicta, pro fluvio quoque sumitur.

980. *Calchas.*] de quo supra dictum fuit. Miris vero modis torquet se heic Scholiastes, & solita audacia Lycophronem temere reprehendit. Id enim sciendum est, Calchanti prædictam fuisse mortem in hoc tempus, quo in vatem se peritorem incideret, ut Colophone accidit. Eam historiam nunc Lycophron repetit, quasi diceret : Calchantem, postquam inferior in arte vaticinandi deprehensus est, occisum ab aliquo fuisse : quamvis alii dolore periisse tradant. nam quod ait de Hercule Scholiastes, ab eo occisum Calchantem : id unde sumserit, nescio ; ex Poetæ certe verbis nihil tale colligi potest ; neque adeo ex quoquam eorum, qui Herculis res descripserunt. *Sepulcrum Calchantis*, cujus heic fit mentio, honorarium duntaxat fuit : nam de eodem dicitur infra,

Ο δ' Ἀλκονείων ἄρχη Κάλχαντος τάφον

Δυσὶν ἀδελφοῖν ἄπεργς ψευδελίων.

Sisyphium, vocat Calchantem, quod instar Sisyphi, qui etiam in proverbium venit, callidus calculator, & prudens fuerit. Theognis,

Πλείονα δ' εἶδεν Αἰολίου Σίσυφου.

Dercyllidas quoque Xenophonti *Sisyphus* cognominatur. *Flagellum rotundum* de pugno potest intelligi, quandoquidem & alios multos hoc modo sustulit Hercules : vel de fulmine, dicitur enim & *Γοργυλάτης* Jupiter. *Chonia*, sive *Chone* olim dicta fuit Italia, testibus Hesych. & Steph. Itaque recte apud Aristot. *χῶνις* pro *χάωνις* à doctiss. viro, P. Victorio, repositum est. Nominis originem quidam ad Herculem referunt : qui, quum Ægyptiorum lingua *Chon* vocaretur, in Italiam delatus, *Chones* à se quosdam denominaverit.

985. *Dolore afficient.* Quum enim Trojani isti in Italiam venissent, Ionas, sive Athenienses, qui priores illam occupant sedem, expulerunt, adjuvantibus Crotoniatis, & Achivis: quique in Minervæ templum confugerant, eos una cum sacerdote trucidarunt. *Laphria*, & *Tubicina* cur dicatur Minerva, docuimus. Pro *Ξυθιδος*, repono *Ξυθιδος*, ex emendatione J. Aurati, viri utraque lingua doctissimi: nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidae, teste Hesych.

990. *Gentilem.*] Græci enim cum Græcis, nempe Athenienses cum Achivis, commissi erant. Pro flamine posset etiam proprium *Letarchi* nomen, qui fuerit sacrificulæ filius, poni. *Λήϊτον* quidem Herodotus ab Achivis *prytaneum* dici testatur.

993. *Alii.*] Græci. *Tullefi montes* sunt in Thessalia. Pro *ἀλισημίονο*, Scaliger legit *ἀλσημίονο*.

995. *Amazonis.*] Cletes, quæ quum Penthesileam heram, quæ heic *impigra puella* vocatur, per mare quæreret, in Italiam tempestate delata, Cletem urbem condidit, cujus reginæ deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt.

999. *Cujus.*] Penthesileæ, quam etiam post mortem Achilles amavit. Propertius,

*Cujus ut auratam nudavit casside frontem,
Vicit victorem candida forma suum.*

Postquam igitur cognovit à Therite, qui heic propter formæ turpitudinem *simiformis* vocatur, ejus oculum esse læsum, ipsum occidit.

1002. *Urbem.*] Cleten. Quam heic vocat *reginam Cleten*, posterior fuit illa, quæ urbem condidit. Siquidem omnes, ut dicebam, Cletes urbis reginæ, *Cletæ* vocabantur. *Laures filios*, nuncupat Crotoniatis; Laure enim Crotonis uxor fuit. De *Terina*, & *Ocinaro* dictum est.

1012. *Ferentem.*] Nireum. Homerus,

*Νιρέως, ὃς κάλλιπος ἀνὴρ ἑσπέρῳ Ἰλίῳ ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.*

Aprum ducem, intellige Thoantem, Andræmonis & Gorges F. Ætolum natione: est enim *Lycormus*, Ætolix fluvius. *Pedata vela* dicit, quod pede suo, sive fune, subtus utrimque tendantur, & circumagantur: nam, ut inquit Interpretes Apollonii, *τὰ γυνία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἴσος καὶ τὰς γυνίας, πόδας χαλᾶσιν, ἐφεξῆς ὃ τέτων, πρὸς πόδας.* Virgilius,

Una omnes fecere pedem. —

Lucanus quinto,

— *flexo navita cornu*

Obliquat lævo pede carbasa. —

& octavo,

— *quo nunc pede carbasa tendi*

Nostra jubes. —

Catullus pedem pro ipso velo posuit. Plautus *versoriam* vocat, ut nuper Turnebus docuit, vir doctissimus. *Argyrii* porro sunt Epiri populi, teste Stephano, ne Scholiastis deliria sequamur. *Ceraunia* quoque, Epiri promontoria.

1020. *Lacmonii.*] Lacmone vocatur Pindi

montis vertex, à quo multi oriuntur fluvii, in his *Æas*.

1021. *Vicinus.*] *Æanti.* *Crathidem* Callimachi Scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit: à quo etiam is, qui in Italia fuit, nomen acceperit; id quod & Pausaniæ videtur. *Mylaces*, Epiri populi, in qua Nereus, ac Thoas cum suis habitaverunt. *Pole*, etiam oppidum est Epiri, quod Colchi, quum Medeam non invenissent, ad quam investigandam ab Æete (is fuit Ææ, urbis in Colchide, & Corinthi princeps) missi fuerant, nec audent in patriam reverti, juxta *Dizerum* fluvium extruxerunt, & ab exilio, quoniam *πίλαι* Colchis extiles notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis, & Polis hæc cecinit,

Οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῦ πέδου χάσσαντες ἐρίτμῳ,

Λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἀρμονίης ὄριος,

Ἀστυν ἐκπάσαντο, τὸ μὲν Φυζάδων πρὸς ἐνίσσῳ

Γραικός, ἀτὰρ κείνων γλῶσας ὀνόματι Πόλας.

Apollonius quoque,

Οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῦ μελαμβάδος ποταμοῖο,

Τύμβος ἐν Ἀρμονίῃ Κάδμοιο τε, πύργον ἔδειμαν

Ἀνδράσιν ἐγγυλῆσαν ἐρέστοι. —

Hanc urbem, Plinius Colchinum videtur vocasse. *Sponsiferam navem*, vocat Argonem, quæ Medea fuerat abducta.

1027. *Meliten insulam.*] Pachyno objectam, à qua Melitæ catelli celebrantur: quanquam alii ad Illyricam Meliten hanc originem referant. *Othronus*, inter Epirum & Italiam insula.

1030. *Sisyphii filii.*] Ulyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset; Hecata, quæ somniis præest, templum extruxit, & Hecubæ cenotaphium: unde factum est, ut pars quædam Pachyni ab Ulyssæ denominata fuerit *Ulyssæum* promontorium. *Longatis*, hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum supra Minerva: solent enim aliquando Poetæ idem epitheton diversis diis attribueri.

1034. *Avi occisor.*] Elpenor, qui avum Abantem, quem videbat negligenter à famulo duci, imprudens occidit: nam in servum directo baculo, casu avum petiit, ut etiam Tlepolemus Licymnium; qua de causa, quum exulare cogeretur, expeditionis Trojanæ socius fuit, & inde in Epirum devenit. Homerus tamen ad Trojam occisum tradit, & Epitaphium Græcum, cujus hæc est inscriptio, *Ἐπὶ Ελεφάντορος κειμένη ἐν Τεσίῃ. Κοσύνθιος*, aliter Euripus, dicitur Eubœæ fluvius.

1039. *Integro a. e.*] Hoc Græci uno verbo *ἀπενιαυτίσαι*, & exilium ipsum *ἀπενιαυτισμὸν* dicunt. Solebant autem veteres, si quem civium, ac præcipue propinquorum occidissent, annuo exilio mulctari.

1040. *Telphusia.*] Arcadica, à Telphussa, urbe Arcadiæ: estque hoc Erinnyis epitheton. eam enim Telphusii (sic eos vocat Pausanias) Cererem appellant. *Abantia*, urbs Illyriæ, (Amantia καὶ βαρβαρικὴ Ἐπίω, teste Steph. dicta) ab Abantibus Troja redeuntibus condita.

dita. *Atitanes*, Epiri populi. Jam pro *περίκην*, vel *περικύν*, vel *πλακύν* (quorum nullum placet) lego *ἀκύν*, idque sumo *ἐμπακύν* (quem admodum & Plutarchus Arato, præsertim quum adjiciatur *αὐτῷ*) pro Leucade, quam Homerus *ἀκύν* *ἠπείροιο* dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est *Ἀέτιον* promontorium. Varias *Ἀέτας* enumerat Stephanus. Pro *Πολυάνδου* quoque restituo *Πολυάνδους*, ex Apollonio, & Steph. est enim *Polyanthes* Chaoniæ fluvius, de quo sic Apollonius,

Ἡμδαὺς Φαέθων πῖσεν ἄρματος Ἡλίοιο
Λίμνης ἐς περὶ Πόλυανδρος, ἢ δ' ἐπὶ νῦν φθ
Τραύματος αἰδομένοιο βαρὺ ἀνέκλειεν ἀτμόν.

id est,

Semustus Phaëthon Solari decidit axe
Florentem in Polyanthi aquam, quæ nunc
quoque passim

Vulneris ardentis tetros exspirat odores.

1047. *Alius*.] Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occisi, ut refert Calaber. De *Ἀσκληπιαδάρων* peregrinationibus Aristides, orator disertissimus, hæc tradit: Τῆτο μὲν, Τῶδρανίαν ἡμερῶσιν εἰς ἑσπέρῳ τῷ πατρὶος, τῶτο δὲ, ὅς ὁ Κῶων λόγος, πλείους εἰς Κῶ τῷ μεσσηνίᾳ, οἰκίσαντες τε, καὶ εἰς ἡδὴ περὶ ποταμὸν τῷ φῶσει τὴν χάρις κατέστησαν. & paulo post: ἔχον δ' καὶ τὴν Κασκάνον ποταμὸν, καὶ Κνίδον, τῷ τῷ Ἀρεοδίπῃ ἱερῶν. ἀπέλαυσεν δὲ πῶς καὶ Κύρνος αὐτῶν. De *Calchantis sepulcro* dictum est. Pro *ὀρχήσει* Scaliger mavult *ὀρχάσει*, & mox *τύμβος* pro *τύμβον*.

1053. *In ovillis*.] Daunii enim secundum quietem accipiebant oracula, quum ovillis pelibus ante templum, sive aram Podalirii incubarent: lavabant præterea simul cum pecoribus in *Althæno* fluvio, valetudinis causa. *Ἄσκληπιος* olim *Epius* dicebatur, ut & medicus quilibet. Ejus *filius*, Podalirius.

1056. *Legatis Ætolorum*.] Diomedes, ut supra diximus, Dauniæ terræ imprecatus fuerat, ne unquam fructum ferret, nisi ab aliquo ejus gentili coleretur: venerunt igitur post aliquod tempus in Dauniam *Ætoli*, & hæreditariam terram repetierunt. Justinus tamen initio duodec. hanc historiam sic enarrat: *Pulsi ab Apulis* (Diomedis focii) *consultantes oracula, responsum acceperant, locum, quem reperissent, perpetuo possessuros. Hac igitur ex causa per legatos, sub belli comminatione, restitui sibi ab Apulis urbem* (Brundisium) *postulaverant. Sed ubi Apulis oraculum innotuit, interfectos legatos in urbe sepeliunt, perpetuo ibi sedem habituros; atque ita defuncti responso, diu urbem possederunt. Salangi, & Angæsi* sunt Italiæ populi. Diomedes autem *filius* fuit Tydei, quem heic *cerebri-vorum* vocat, quod Melanippi, hostis, à quo graviter vulneratus fuerat, cerebrum in bello Thebano vorarit, ut est apud Tragicos.

1067. *Nauboli posterorum*.] Schedii, & Epistropi, ducum Phocensium, qui ad Trojam perierunt. *Temessa*, Calabria civitas est, quam antea *Tamafam* vocavit. *Hipponium*, Italiæ mons. Cæterum in *Temellam* etiam Ulysses

aberravit: cujus rei historiam describit Pausanias Eliac. β.

1070. *Crises*.] in Phocide. *Lilæa* quoque, *Anemorea*, *Amphissa*, *Abæ*, Phocidis urbes.

1075. *Setæa*.] Hæc mulier fuit Trojana, quæ, quum in exilium abduceretur, & iter longius ægre ferret, naves Trojanorum apud Crathidem, & Navæthum, Italiæ fluvios, combussit: qua re cognita, Trojani ipsam ad rupem quandam, quæ inde *Setæa* dicta, ut & regio ipsa *Setæum*, cruci affixerunt.

1083. *Membletis*.] Italiæ fluvii. Quam heic *Κερνιάπην* νῆσον vocat Lycophron, eadem videtur, quæ *Κύρνος* dicitur: quam quidem Latinis *Corsicam* esse, ignorat nemo. *Lametus* etiam, Italiæ fluvius, juxta Crotonem.

1087. *Atque illos 9*.] Epilogus enumerationis Græcorum, qui peregre vel perierunt, vel diu vagati sunt, & novas deduxerunt colonias. Hinc ad eos transit, qui in patriam reversi, indigne sunt excepti.

1092. *Cerdylæ*.] Jovi, qui à lucro sic denominatus videtur, ut ab urbe, *Larynthius*. Cum *echino* comparat Nauplium, propter astutiam: de ejus technis diximus. *Gallinas*, dicit uxores Græcorum Trojam profectorum. *Navivoras facces*, intelligit eas, quas de Caphareo monte suspenderat Nauplius. *Ramum*, vocat Palamedem, dolis Ulyssis interfectum, & in Lepetymno, monte *Methymnao*, sepultum.

1099. *Unus*.] Agamemnon; is Mycenæ reversus, ab uxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli, nec manuum exitus haberet. Homerus in mensa occisum tradit, ὅς βοῦν ἐπὶ φάτῃ. Cum Lycophrone facit *Æschylus* Eumenidibus. De balneis veterum hæc *Artemidorus*, Πάλαι μὲν εἶκος ἔῃ ποτὶ τὰ βαλανεῖα. ἐπεὶ μὴ συνεχῶς ἐλέοντο οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἢ πάλαιον κατὰ σπέρματι, ἢ μετὰ πάλαιον πόνου. ὡς γὰρ αὐτοῖς ὑπόμνημα πόνου, ἢ πάλαιον τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λέειν.

1106. *Tanarum*.] ad inferos, quo fert ex *Tanaro* via. *Leenam*, dicit Clytæmnestram.

1108. *Ego autem*.] Cassandra enim simul cum Agamemnone, cui ab Ajace tradita fuerat, in balneo, tanquam pellex, est occisa. Eodem quoque modo apud *Æschylum* de morte sua vaticinatur Cassandra, & sic ait inter cætera,

Ἐμοὶ δ' ἴμμεναι ὁμοῖος ἀμφίμηναι δοί.

1110. *Siquidem mihi*.] Quæ heic est in Græco contextu loquendi forma, gemina est illi Euripidis *Alceste*,

Ἐν ταῖσιν αὐταῖς γὰρ μὲν ὁποσὶν κέρους

Σοὶ τὰς δὲ δοῖναι πλεῖρας.

Πόλλοις σιδήρῳ τέμνεται αὐχένων φόνον.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadibus legitur, Μέλας γὰρ σ' ὅσπερ κατακλύφει θάνατος. sic enim hunc locum restituiimus. Neque ignotum est Homeri hemistichium,

— ποῖν σ' ἔπος φῶγαν ἔρκος ὀδόντων.

Similiter quoque Virgilius,

— nec te tua funera, mater,

Produxit: —

quem locum pervertunt interpretes.

1114. *Vipera dipsas.*] Clytæmnestra, de qua sic eadem apud Æschylum,

— τί νιν χαλῶσα δυσφίλεις δάκος,
Τύχοιμ' ἄν, ἀμφίσβαιναν, ἢ σκύλλαν πνῶ
Οἰκίσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάστην,
Θύσας ἄδου μητρί, ἄσπονδον τ' ἄραν
Φίλοις πνέουσιν. —

Viperam autem à dipsade differre, naturæ studiofis notum est.

1117. *Sine gemitu.*] Pro ἀσέναντα, videntur Scholiastæ quidam Græci ἀσέμβαντα, id est, sine intermissione, ac mutatione, legisse.

1118. *Vocans autem.*] Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, ideoque θύσας pro θύσων ausus est reponere: quum & sensus huic repugnet, & scriptorum testimonia longe alio vergant. Nam apud Homerum Agamemnon ad Ulyssæm de Callandræ clamore & ejulatu sic ait,

Οἰκιστοτάτῳ δ' ἦκησα ὅπα Πειδάμοιο θυγατρὸς
Κασάνδρης, πλὴν κτείνε Κλυταμένησφι δολόμην
Ἀμφ' ἐμοί. —

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.

1120. *Catulus.*] Orestes: de quo sic eadem apud Æschylum,

Ἡξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμωρὸς,
Μητροκτόνον φίτῳ, ποινατὴρ πατρός.

Tractarunt hoc argumentum Sophocles Electra, Æschylus Choephoris.

1123. *Maritus.*] Agamemnon, cui mortuo templum Spartani dedicarunt, *Agamemnonis Jovis* appellatum. Sicut enim Jupiter Sparta vocabatur *Agamemnon*, ut supra diximus, sic Agamemnon, vice versa, post mortem cognominatus est *Jupiter*. Similiter in Ægypto Venus Zephyritis appellata fuit *Arfinoë*, reginæ cognomine, ut apud Callimachum in Athen. lib. vi. & Arfinoë rursum, Zephyritis, ut apud Catullum est videre, & Edylum in Athen. lib. xi. ubi & Arfinoës templum commemoratur. Aristæus quoque *Jupiter* quondam dictus est, si Apollonii Scholiastæ credimus; & Pythionice, meretrix, *Venus*, teste Theopompo. Quinetiam Ammonis, ac Beli cognomina ab hominibus desumpta, testatur Pausanias. *Oebalus* autem Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundum quosdam.

1128. *Templum.*] Pausanias quoque de templo quodam Alexandræ, Amyclis extructo, scribit in Laconicis: atque alio, Leuctris. *Dardanus*, Italiae urbs, juxta *palustres Salpes aquas*.

1133. *Heforea.*] quæ in occipito nutriebatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicunque eum sequuti sunt. Sic enim Timæus, citante Polluce lib. ii. τὴν κορὰν ταύτῃν περιέβαλλον μὲν δὲ περὶ τὸ μέτωπον, περιεχόμεναι δὲ τῷ τριχίῳ. Abantum autem coma aliter, ut poetice loquar, fecabatur.

1136. *Remedium.*] Adumbravit illud Euripidis ex Hippolyto,

Πένθη μέγιστα δακρύων καρπέμεναι.

Multa quidem habet hic Poeta ex Euripide,

atque etiam Sophocle sumpta hemistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

1137. *Furiarum vestem.*] id est, nigram: cum tali enim veste pingebantur Furia. Virgines igitur Dauniae, quæ nubere nolebant, vestem nigram sumebant, & ambulabant cum *baculo*; *faciem* quoque cærulea *tinctura* deformabant.

1141. *Luctum contra.*] Tertio post excidium Trojanum anno, pestis gravissima per totam Locrensem regionem est grassata. De hac sedanda Apollo consultus, iussit Locrenses mille deinceps annis continuis ad Minervam Trojanam, quæ ipsis ob Callandræ stuprum graviter esset infensa, puellas duas forte lectas mittere. Eas deinde Trojani, quum primum mittebantur, in itinere occidebant, & combustorum cadaverum cinerem projiciebant in mare: unde alia cautiores deinceps factæ, furtim Trojam usque in Minervæ templum commeabant, ubi postea Deæ perpetuo ministrabant: quem quidem morem ad suam pene ætatem usque durasse testatur Plutarchus, Περὶ τῆς βραδείας πτωροφυλῆων, adductis etiam Poetæ cujusdam hac de re versibus, Καὶ μὲν ἱ πολλὸς χρόνος, ἀπ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπανται τὰς παρθένους,

Αἱ καὶ ἀναμπεύονοι γυμνοῖς ποσὶν ἢ τε δαίλαι,
Ἡ οἶμαι (lego ἡοῖμαι) σάπρισκον Ἀθηναίης θεῆς βωμῶν,
Νόσφι κρηδέμενιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱεράοι,

Ἄλλ' ἢ Αἴαντος ἀκολασίαν. Quocirca minus mirum videri debet, quod inquit paulo post de millenario tempore Poeta. Si quis enim à Troja capta, mille deinceps annos numeret, ad 574. annum ab U. C. perveniet. Quid quod etiam D. Hieronymus hujus historiae quodam loco meminit his verbis? *Justum est & Locridas virgines non tacere: quæ quum Ilium mitterentur ex more per annos circiter mille, nulla obsceni rumoris, & pollutæ viginitatis ullam fabulam dedit. Veneris prædonem*, vocat Ajacem, quod Callandram virginis nomine spoliaverit.

1146. *O Larymna.*] Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ forte ductæ, Trojam sint missæ. *Larymna* Bœotiae urbs est, secundum Strab. & Pausan. *Spercheus*, & *Boagrius* sunt fluvii Thessaliæ, Locridi vicinæ. *Cynus*, urbs Opuntis, & navale. *Scarpheia*, cui postea Pharygis nomen inditum: *Naryx*, à qua *Narycius* dictus Ajax: *Phalorias* quoque, ac *Thronium*, Locridis sunt oppida. *Hodædocea domus*, ab Hodædoco, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaque pro *Ιλέως* lubens reposuerim *Οἰλέως*, aut saltem dixerim, primam nominis hujus literam poetica licentia, qua etiam Hesiodus, Pindarus, & Euripides usi, sublatam; quam quidem conjecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoque in versione sua sequutus est. *Gygæa*, Minerva videtur à palude Gyge dicta: vocatur etiam *Agrestis*, de agriculturæ inventionem.

1159. *Traronis.*] montis Trojani, ut vult Scholiastes. Scaliger, quem heic sequi malim, *τρίραν* legit. Quod autem de combustionem ait, fuit hoc apud veteres quoddam sacrificii genus, quo civitates fame, vel peste laborantes

tes expiabantur : atque ad id infelicia ligna sole-
re adhiberi, refert Macrobius. *Sithonia filia*,
fuit Rhœtea, à qua dictum Rhœteum promon-
torium, quod heic totum agrum Trojanum com-
prehendit.

1163. *Amphiræ*.] Minervæ, quæ cur hoc no-
men habuerit, adhuc ignoro. *Robusta* autem
Trœzeniis colebatur, quemadmodum Robustus
Jupiter Argivis.

1170. *Baculum*.] ramum, ad verbum. Pro-
pertius,

Ille etiam Hylæi percussus vulnere rami.
& iterum,

Menalio jacuit pulsus tria tempora ramo.

1173. *Perniciosam gentem*.] Locrensiū;
quorum princeps, Ajax, olim Trojanis pernicio-
sus fuerat.

1174. *O mater*.] Hecubam alloquitur, quo-
modo Penelopen Telemachus Odyss. Ψ.

Μήτηρ ἐμὴ Δουμύτηρ, ἀπὴν δὲ θυμὸν ἔχουσα.

Persei, sive *Perseæ filia*, est Hecate, quæ Perseis
ideo vocatur, & à se deinde Perseides herbas
denominat. Vocatur & *Brimo*, quod contra
Mercurium infrenuerit, licet hoc Jovi filio tri-
buat Clemens Alexandrinus. Hecubam porro ab
Hecate transformatam iri dicit, quod illa canum
sit dea. De *Strymone*, & *Zeryntho* dictum est.
Phereæ, nuncupatur Hecate à Pheris, urbe
Thessaliæ. Alii tradunt eam Jovis & Phereæ fi-
liam fuisse.

1183. *Herilibus*.] Ulyssis heri, cui Hecuba
sorte obtigerat, ut est in Eurip. is enim *hono-
rarium* Hecubæ *sepulcrum*, ut supra diximus,
in Sicilia extruxit. *Tricervicem*, vocat Hecaten,
ut modo triformem; nam, ut ille ait,

— tria sunt Hecateïdos ora Dianæ.

liquidem Hecate Proserpina censetur: ac Dia-
na inferna dicitur Hecate, sicut inferna Juno,
Proserpina.

1189. *Frater*.] Hec̃tor: eum propter pieta-
tem, & cultum deorum, post mortem in bea-
torum insulas prædicit abducendum esse. Cæte-
rum *Ophion* ante Saturnum cum Eurynome in
cælo regnabat: cujus *solum* postea tenuit Ju-
piter, expulso Saturno, Ophionis successore.
Natalem Jovis terram, dicit Thebas, ubi locus
erat quidam, Διὸς γοναὶ dictus, in quo Jupiter, se-
cundum quosdam, natus est. Thebas quoque
vocarunt Græci quidam *Beatorum insulas*, ut ha-
bet epigramma apud Herodotum,

Αἱ δ' εἰσὶν Μακάρων νῆσοι, τῶν δ' ἄρ' ἔσταιον

Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα Πῆν τέκε τῶνδ' ἐνὶ χώρῃ.

Mater Jovis, est Rhea, quæ Euryomenem, prio-
rem reginam, de cælo deturbavit: quare & *luctæ
perita* hoc loco dicitur.

1199. *Puerivoras*.] Lapidem Saturno, qui li-
beros omnes devorabat, pro Jove suppositum
fuisse, ut & equum pro Neptuno, docent fabu-
læ. Jam Paulanias extremis Bœoticis, supra
Charoneam tradit esse montem Petrachum, in
quo Saturnus hunc lapidem comederit. *Centa-
urum*, vocat Saturnum, quod infra draco fuerit,
itaque biformis, instar Centauri: vel quod olim
in equum se converterit.

1206. *Quo te*.] Quum Thebani bello simul
& peste vexarentur, Apollinis oraculo jussi sunt
Hec̃toris ossa Thebas deferre, id erat hujusmodi,
citante Pausania,

Θηβαῖοι Κἀδμωιο πόλιν καταναγκάοντες,

Αἰκ' ἐθέλητε πάσαι οἰκίῃ σὺν ἀμύμονι πύτρῃ,

Εκτορεὺς ὅσῃα Πριάμιδου κομίσαντες ἐς οἶκον

Ἐξ Ἀσίας, Διὸς ἐγγεσθῆς ἥρωα σέβετε.

id est,

Cadmei cives, dentalis clara propago,
Si patria vultis felices degere avita,
Priamidæ Thebas arceffite Hec̃toris ossa
Ex Asia, Jovis auspiciis heroa colentes.
Huc pertinet Epitaphium Hec̃toris, nuper in
schedis antiquis repertum,

Ἐπὶ Εκτορεὺς κειμένου ἐν Θήβαις.

Εκτορεὶ τὸνδε μέγαν Βοιωτῶν ἀνδρὶς ἔτευσαν

Τύμβον, ὡς ἔξ γαίης σῆμ' ὀπταγυνομένοις.

id est,

Hec̃tori Thebis.

Heroum tibi Bœoti terram super, Hec̃tor,

Hoc struxere viri, lucida signa suis.

Ogygi populum, vocat Thebanos, ab Ogygo re-
ge: eisdem præterea ex dentibus draconis à
Cadmo satis ortos esse, non est obscurum: licet
nonnulli διὰ τὸ ἀποράδω οἰκίσαι, eos *Spartos* dictos
putent.

1207. *Lepsi Termini*.] Lepsius dicitur
Apollo ab oraculorum obscuritate: Termin-
theus, ab herbis quibusdam. *Ophrynum*, est Tro-
jæ oppidum, in quo erat Hec̃toris sepulcrum.
Calydni mænia, Thebas dicit à Calyarno, rege
Thebano. *Aniam* quoque fuisse prius appella-
tam Bœotiam, testatur Apollonii Scholiastes, &
Theocritus,

Λογίου περὶ τοῖς βασιλείαις βῶλον ἀερώπης,

de agro Thebano loquens. *Tenerus* denique
Apollinis fuit F. cujus apud Ismenum exibat
oraculum, de quo Pindarus Pyth. 11. De *Este-
nis* diximus.

1214. *Gnosum*.] quæ est Cretæ urbs, ut &
Gortyna; Cretæ autem imperabat Idomeneus.
Piscatorem, dicit Nauplium, qui, instar pesca-
toris, conjuges Græcorum in adulterium pelli-
ciebat.

1218. *Leucum*.] Talonis F. apud quem Ido-
meneus, Trojam petiturus, regnum deposuerat:
ille vero à Nauplio instigatus, occisa uxore, &
liberis Idomenei, regnum Cretense sibi vindica-
vit. *Alumnum*, dicit eundem Leucum; quem,
quum puer esset expositus, alendum pro adopta-
to susceperat Idomeneus; eidem quoque filiam
se daturum in uxorem, postquam domum re-
diisset, promiserat.

1224. *Oncææ*.] Oncæa Ceres, seu Erinnyes, in
Oncio, Arcadiæ regione, secundum Pausan. co-
lebatur, ut & Apollo Oncæus. Cereri porro in
fovea templi, ceu infernæ deæ, sacrum fiebat:
cujus geminum quiddam supra de Baccho rela-
tum est.

1226. *Gloriam*.] Originem Urbis, & Impe-
rii Romani, ab Ænea ad Romulum, & Remum
deducti, deinceps explicat.

1232. *Consanguineus*.] Æneas. Tros enim
illum

Ilum genuit, & Affaracum : quorum ille Laomedontem, Priami patrem ; hic Capyn, patrem Anchisæ, procreavit. Ab Ænea deinde orti Romulus & Remus, quos heic *leunculos* vocat. *Castnia*, & *Chæras*, Veneris epitheta, matris Æneæ, ac de Castnia quidem ante diximus : Chæras autem à porcis, quos illi macabant Argivi, potest nuncupata videri.

1236. *Rhacelum*.] Macedoniæ urbem. *Cissus* etiam ejus regionis mons est. *Laphystia* mulieres aliter Mimallones vocantur, nomen dicunt à Baccho, qui *Laphystius*, à monte quodam Bœotiæ denominatur : *gerunt* quoque *cornua*, Bacchi exemplo. Pro *Αλμυρίας*, lego *Αλμυρίας*, ex Stephano, & Thucyd. est enim regio Macedoniæ, ab Halmope gigante nomen sortita, & postea Minya dicta. Pausanias tamen Halmones vicum Bœotiæ tradit. *Pisa*, & *Agylla*, (quæ aliter *Cære*) urbes Italiæ. Virg.

Urbis Agyllinae sedes, ubi Lydia quondam Gens bello præclara, jugis consedit Etruscis. Agyllæ etiam nymphæ meminit Silius Ital. initio quinti.

1242. *Cum illo*.] Ænea. *Nanus*, quondam appellatus fuit Ulysses : alii hoc vocabulum Tyrrhenum esse malunt, & *erronem* sonare. Ulysses igitur primum Æneam ad fœdus ferendum adigit ; deinde etiam adjungunt se Æneæ *Tarchon*, & *Tyrrhenus*, Telephi filii : cujus quidem societatis causam Evandro tribuit Virgilius, qui & lib. x. sic ait,

— *Tarchon*

Jungit opes, fœdusque ferit. —

1245. *Simul*.] Quemadmodum heic *σὺ* usurpatur, ita quoque apud Sophocl. Antigone,

— *σὺ δὲ νῦν*

Θηράμεθ' εὐδὺς οὐδ' ἐνέκπεπληγμένον.

& Eurip. Hippolyto, *Σὺ τὰν δῖον ἀγαμέμνον φρένα καὶ βροτῶν ἀγέης, Κῆρυ. σὺ δ' ὁ ποικιλόπτερος*, &c. Nec aliter intelligendum est illud, *σὺ δὲ δῖον*, quod olim in oraculo quodam Sibyllino reponendum docuimus. Pro *σὺ* nonnunquam usurpant *ἐν*, ut Sophocles initio Oedipi regis,

— *ἐν δ' ὁ πυρρόβρεξ δῖος*

Σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἐχθρὸς πόλιν.

1246. *Cujus*.] Historiam Telephi vulnerati supra enarravimus. Vocatur Bacchus *Latitans*, quod ejus mysteria nocte celebrabantur : symbolice vero, quasi vinum diligenter servandum sit, & abscondendum.

1249. *Herculeo*.] Telephus enim pater, Herculis erat F. ex Auge, Alei filia.

1252. *Oraculorum*.] ab Harpyia, si Virgilio credimus, & Anchisæ acceptorum, vel potius à Jove Dodonæo : ea jubebant Æneam eo loco urbem condere, ubi, postquam focii mensas comedissent, quadrupes animal præcedens procumberet.

1253. *Aboriginum*.] quo quidem nomine quondam fuerunt Itali. Quod autem triginta urbes ab Ænea conditas ait Lycophron, defendi fane vix ulla ex historia potest. quinimo veniam meretur omnino Poeta, si Chalcidensis ipse, in historia Romana, quæ ipsius ætate

paucis erat cognita, minus fuit versatus. Cæterum vera historia tradit, Æneam quidem Lavinium condidisse, filium autem, Ascanium, tricesimo post anno Albam extruxisse, albæ suis omine dictam, quæ fuit, ut ait Juvenalis,

— *nunquam visis triginta clara mamillis.*

1254. *Ultra Latinos*.] Stephanus hunc versum sic legit,

Υπὲρ Λαλίου, Δουνίου τ' ἠκισμέων.

ut sint urbes Italiæ duæ.

1258. *Totidem*.] Heic etiam Scholiastes antiquum obtinet, quæque non intelligit, inepte carpit.

1259. *Cujus etiam*.] Nonius Marc. *Grundules lares dicuntur Romæ constituti ad honorem porcæ, quæ triginta pepererat.*

1261. *Myndia Pallenidi*.] Minerva cur Myndia vocetur, jam diximus : Pallenis autem dicitur à Pallene, vico Atticæ ; Euripides,

Παλλανίδος γὰρ σιμὸν ἐκπύρον πέγον

Δίας Ἀθήνας.

1266. *Canes*.] Græci, qui, direpta Troja, solum Æneam, ut volunt nonnulli, liberum dimiserunt. Xenophon *Κυνήταρχον* Αἰνείας ὃ σῶσας δὲ τοὺς πατέρας καὶ μητέρας Διούς, σώσας δὲ καὶ αὐτὸν καὶ πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξενέγκαστο, ὥστε καὶ οἱ πόλεμους μόνον ἐκείνῳ, ὃν ἐκράτησεν ἐν Τροίᾳ, ἐδόσαν μὴ συλαδῆσθαι.

1267. *Patriam*.] Romam : hanc Æneas per posteros, Romulum & Remum, extruxit. *Circeus*, mons est, vel litus, à Circe incola denominatum. Ovidius,

Et quod adhuc Circes nomina litus habet.

Virgilius,

Circæumque jugum. —

Horatius etiam *Circea mœnia* dixit. *Æetes*, Italiæ portus, ad quem Argo navis quondam fuit appulsa : verum est alius ab Argoo portu Æthaliæ insulæ. *Titon*, Italiæ fluvius, qui non in mare, sed in specum quandam defluit.

1283. *Quid enim*.] Post longam enumerationem variarum calamitatum ex bello Trojano, tum Græcis, tum Trojanis ortarum, quærit apud se Cassandra, quæ fuerit belli tanti origo, quod inter Asiam, & Europam fuit commissum, quarum tamen exactissime definiti sint termini. *Prometheum* ex Japeto peperit Asia, ut *Sarpedonem* ex Jove Europa : à quibus continentes duas quidam denominatas volunt. *Inhospitale fluctum*, vocat pontum Euxinum, quem Æschylus simili figura *ἐχθρόπτερον* dixit. *Tanais* porro per paludem Mæotidem, ex qua oritur, purus transit, non permixtus : qui mos est rapidorum fluminum. *Pernionibus* laborant Scythæ, Paludis accolæ, propter intensum loci frigus.

1291. *Pereant nauta*.] Originem, & seriem bellorum inter Asiam, & Europam, usque ad Magnum Alexandrum, gestorum exorditur hoc loco Poeta, miro artificio, & venustate contextam ; juvabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

Ibid. *Carnitæ*.] Phœnices, ex Carne, Phœnicæ urbe : illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiam, rapuerunt, & ad Ofiridem, Egypti

Aegypti principem, abduxerunt. Ea bovis faciem habuisse dicitur, quod in bovem olim fuerit mutata, qua de causa etiam *taurivirgo* nuncupatur. *Lerna*, palus Argiva; secundum quosdam, etiam urbs. *Continentes duas*, dicit Asiam, & Europam.

1297. *Cretes*.] qui Jovem in Creta educarunt. Cretenses enim Europam vicissim pro Ione, ex Sarape, sive Sarapta, Phœniciae urbe, rapuerunt. *Dictæum palatium*, est in Creta, cujus mons Dictæ. *Stellatum Imp.* vocat Jovem, qui cum Europa rem habuit: nisi malis *Asterium*, per Syncopen dici Asterium, Minois F. qui Europam, postquam à Jove rapta fuit, in uxorem duxerit, ut auctor est Diodorus Sic.

1304. *Scamandro*.] qui cum filio, Teucro, in Asiam profectus est ad coloniam deducendam, quum datum esset illi oraculum, ut eo loco urbem conderent, quo terrigenæ ipsos invasissent. Ad Trojam igitur quum venissent, mures eadem nocte arma ipsorum arroserunt: quo eventu postquam intellexerunt oraculum esse absolutum, Sminthium, sive Sminthiam urbem extruxerunt, & in ea Sminthii Apollinis templum (in eo sepulta fuit Herophile Sibylla, templi ejus quondam ædificata) à muribus, quos Cretenses vocant *Sminthos*, denominati. Dardanus deinde *Arisbam*, vel Bateam, Teucro filiam, vel sororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, avum Ili, procreavit.

1309. *Rapaces*.] Pro ἄρπαγες Stephanus, & Eustathius legunt Ἀρκαγες, id est, Thessalos: est enim Atrax Thessaliæ oppidum, & fluvius. Catullus,

Smyrna cavas Atracis penitus mittetur ad undas.
Hinc Atracius pro Thessalico. Statius,

— *qualis per nubila Phœbes*

Atracia rubet arte labor. —

Valerius Flaccus,

Quamvis Atracio Lunam spumare veneno

Sweil, & Amonius agitari cantibus umbras.

1310. *Regi*.] Jasoni. Argonauticam historiam totam habent Orpheus, & Apollonius. *Cytæa*, urbs Colchidis. Pro Λιγυστιν, in Stephano legitur Λιβυστίν. Sunt autem Libystini Colchis vicini; sin alterum malis, dices cum Eustathio, à Tyrrenis Liguribus deductam fuisse in Asiam coloniam. Promiserat autem Jasoni vellus aureum *Æetes*, ut est in Apollonio, si prius tauros ignivomos sub ferreum jungeret aratrum, itaque draconis à Cadmo interfecti dentes fereret: quod certamen quum Jason opera Medæ pharmacorum peregisset, iisdem deinde pharmacis etiam draconem, velleris aurei custodem, sopivit, & impune vellus abstulit. Jam Jasonem à Medea *recoctum* fuisse, notum est. *Ovem*, vocat Medeam, quæ Absyrtum fratrem, & liberos trucidavit. Et quemadmodum heic γιωπορόντις de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, Σὲ δ' αὐτοῦ γωτος ὤλεσ' ὄρκα, eodem pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones voluntate, est intelligendum: nam fratris ira bellum com-

moventis, prima fuit Antigones mortis causa; neque aliter ipsa modo dixerat ad fratrem, Θανάτων ἔτι οὖσαν κατήναres με. *Mortuus*, inquit, *viam me peremisti*. Atque hæc ἐν παρόδῳ.

1319. *Loquacem i. picam*.] Argonautarum navem intelligit, quæ loquuta est aliquoties, ut apud Apollon. lib. iv. Unde *picæ garrulæ* confertur: ejus *transstra* vocat *Chaonica*, quoniam ex lignis Dodonæis erant. Apollonius,

Εν γὰρ οἱ δὲ δὴ δῖον ἐλάλατο, τοῦ δ' ἀνὰ μέσσην

Σπύραν Ἀθηναίην Δωδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.

Ἡρματίεα videtur ab ἱρματίζομαι deduci, quod sit, in navem pro saburra impono. Eurip.

Νύμφας ἐς οἴκους ἱρματίζονται βροτοί.

1324. *Phemii nepos*.] Theseus, de quo dictum est. Is in Scyro, Cycladum insula, de saxo in mare præcipitatus fuit. Lego autem ῥοιζυιδῶν, quemadmodum mox dicet,

Κύρεια δ' ἰὼν πηλόθεν ῥοιζυιδῶν.

1327. *Leone*.] Hercule; quem *initiatum* vocat, quod primus peregrinorum fuerit Athenis Eleusiniis initiatus: qua de re Aristidis in Panathenaica, quam nos nuper Latinam dedimus, verba hæc sunt: Ἡρακλῆος ἀπλῶντος ἐξ ἀνδρώπων, ἡ πόλις καὶ νῆος, καὶ βωμοὺς ἰδρύεται παρ' αὐτῇ, καὶ δάσος καὶ ἀεὶ δὲν τοῖς μυσταίοις ἐτήμοσι παρ' αὐτῶν ξένων. Hercules etiam Junonis *mammam* puer *suxit*. Vocatur autem Juno *Tropæa*, cui tropæa dedicabantur.

Ibid. *Veniens*.] in Scythiam ad Amazones. *Baltei furem*, vocat Theseum, quod Hippolytæ Amazonis balteum ablatum dederit Herculi. ipsam deinde Hippolytam sibi Theseus rapuit: tamen diffentiunt ea de re Historici. *Themiscyra*, Paphlagoniæ urbs, Amazonum regia, ex qua fuit Hippolyta rapta, quæ heic *Orthosia* vocatur, proprio Dianæ cognomine.

1332. *Neptumides*] Amazones, à Neptunide quadam Amazone. *Eris*, *Lagmus*, *Telamus*, montes Paphlagoniæ. *Ister*, Thessaliæ fluvius.

1341. *Avus meus*.] Ilus, secundum Herodotum; Laomedon, secundum alios; hic Trojanum imperium usque ad Thessaliam propagavit. Herodotus Polymnia, οἱ διαδάντες ἢ Εὐρώπῃ καὶ Ἐβασσῶν, τοῖς τε Θρήκας κατερέσαντο πάντας, καὶ ὅτι τὸν Ἴωνιον πόρτον κατέκλεισαν, μέχρι τε Πηνειοῦ ποταμοῦ ἔλασαν.

1346. *Illa*.] Græcia, sive Thessalia. *Bubulcum*, vocat Herculem, qui cum sex navibus Trojam expugnavit. *Gorgas*, dicitur Juno, quia terribilis. Ea quum Herculem semper antea fuisset exosa, postea, mutata sententia, generum adscivit, & inter deos collocavit. Propertius,

Sancte Pater salve, cui jam favet aspera Juno.

1351. *Accipitres*.] Tyrrenus, & Lydus, Atyis, Lydorum regis, filii. Ii quum aliquando fame Lydiam occupante forti committerent, uter novam coloniam deduceret, cecidit fors in Tyrrenum, qui in Italiam se contulit, dictam à se *Tyrrheniam*. Huc pertinent versus Virgilii supra positi. Alii Tyrrenos volunt esse indigenas; quos etiam Dionys. Halicarn. sequitur. *Tmolus*, mons Lydiæ: *Cimpsus*, pagus. *Paludem*, dicit Gygeam, in qua Typhonis

est *υπο*, Vipera, mater Chimææ: sunt enim propinqui Lydiæ, secundum quosdam, montes ii, qui Arima vocantur.

1356. *Ligustinis.*] Italis, ac Tyrrhenis, qui tam bellicosi erant, ut à Thracibus *gigantibus* *orti* viderentur. Polybius, τὴν ἐπὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος παρὰ τὸν Ἀπεννίνου κεκλιμένην Λιγυστινὴν κατοικοῦσιν μέχρι πόλεως Πίσης, ἢ περὶ τὴν κείνην τῆς Τυρρηνίας περὶ τοὺς Δυμῆς.

1362. *Ultimus.*] Paris. *Pelasgos*, intelligit Menelaum cum suis, qui Trojam venerant ad sepulcra Lyci, & Chimærei placanda, ut initio libri dictum est: qua quidem occasione Paris amicitiam cum Menelao contraxit, & cum eo Spartam rediit, postquam Antheum occiderat. *Rhyndacus*, fluvius inter Græciam, & Hellespontum.

1366. *Illa.*] Græcia, five Sparta.

1369. *Primus.*] Agamemnon, qui *cognominis* est *Jovis* Agammemnonis, de quo supra. *Descensor*, dicitur Jupiter à fulminum descensu: quod nomen heic eleganter Agamemnoni Jovi ex nominis similitudine tribuitur. Putabant autem veteres Jovem per tonitru in eam nubem, quæ fulmen conceperat, curru vectum descendere; ut annotavit doctissimus Turnebus.

1374. *Secundus.*] Orestes, Agamemnonis à Clytæmnestra occisi F. is, quum furiis ageretur, oraculum accepit ab Apolline *Medico*, qui aliter *ἰῶος* dicitur, fore ut infania liberaretur, si Tauricam Dianam in patriam detulisset. Itaque Tauros, cum Æolibus profectus, expugnavit, & Iphigeniam simul cum Diana reportavit. Meminit etiam Pindarus, quum ait, Αἰολέων σπαρὰν χαλκέντεον δῶρ' ἀνέγων. Vide etiam Euripidem.

1378. *Tertius.*] Neleus, F. Codri, quem *lignatorem* vocat, quod sumta lignatoris veste, pro patria obierit. Neleus autem, quum ex oraculo cognovisset, se Carica regione potiturum, si quis ipsi Carum terram, & aquam tantum porrexisset: à *figuli puella* Mileti *glebam* petiit ad literas obfignandas, (unde *ῥῶσσημαντεῖσα* dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Asiaticæ ad signandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hac ratione arbitratus oraculo satisfactum iri. Itaque debellatis tandem Caribus, ut sequitur, Caricæ imperavit, & in ea urbes aliquot posuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniam tradit Ammianus, initio lib. xxviii.

1379. *Milesiam.*] à Caria, cujus oppidum est Miletus. Græce *Branchesia* vocatur à Brancho vate, qui Milesios olim lustravit, teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur τὸ Βραχίδαν ἄστυ, five Βραχίδα, ut Οἰνιάδα in Acarnania. *Phthiri*, Caricæ populi, à monte dicti, secundum Steph. mons porro à Phthiro, Endymionis F. nomen accepit. De Carum vilitate, & *stipendiis*, vide Paræmiographum.

1385. *Puella.*] Nelei filia, quæ, quum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudicitiam *Ελεγεῖα* est vocata, testibus Grammaticis.

Datum autem erat Neleo alterum oraculum, ut illic domicilium sibi, ubi jussisset filia, pararet. Quum igitur Athenas venisset, offendit filiam, quæ nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis vestibus ita naturam suam alloquentem,

Δίξιο σὺ μάλα εὐδαίμων ἦσιν ἢ ἐς Ἀθήνας,

Ἡ εἰς Μίλητον, καὶ τὰξον (pro καὶ ἔξω) πῆμα καὶ Καρὶ, id est,

Quære tibi validus qui conjux fiat Athenis, Vel qui Mileti, quo clades Caribus addas.

Itaque Miletum profectus Neleus cum filia incoluit. Aliud etiam oraculum ad hujus colonie deductionem pertinens, citat Callimachi Scholiastes. *Barbaros*, dicit Cares. Aliam quoque Peronis vel fabulam, vel historiam enarrant in xi. Odyss. Græcorum commentarii.

1388. *Quarti.*] in Asiam venient, subaudi. *Dymanteam sinpem*, vocat Dore, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum unus. Per *Lacmonios*, etiam & *Cytinæos*, iidem Dore intelliguntur, partim à Lacmone, Perrhæbiæ monte, dicti; partim à Cytino, vel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamen in commentar. in Lycophronem, citante Stephano, Cytinum facit urbem Thessaliæ. *Codri*, dicuntur Athenienses à rege Codro. Eustathius Codros vocari stolidos omnes asserit.

1391. *Peninsulam.*] Dorim, juxta Cariam: in qua, ut videtur, habitavit Erylichthon Thessalus, qui Cereri fuit *invisus*, quod ejus in Thessalia lucum excidisset. Vocatur autem Ceres *Curita*, quemadmodum Græce *Γυρῆτις*, nisi malis ad urbem Sabinam nominis originem reducere. Forte etiam ad *Ξιφύρεον* cognomen alludit. Cæterum historiam totam Erylichthonis, ejusque immensæ *βουλιμίας* explicant Ovidius lib. viii. & Callimachus hymno Cereris.

1393. *Omniiformis.*] Meltram filiam habuit Erylichthon, quæ corporis quæstu patrem semper insatiabilem alebat. Atque hæc est vera historia; quam fabulæ sic involvunt, ut Meltram dicant in omne genus animalis à se mutatam, venditam sæpius à patre fuisse, ad quem subinde, resumta priore forma, rursus, ut venderetur, recurreret. Hinc vocatur omniiformis: nam in scriptis codicibus male puto legi *πανταμόρφου*.

1396. *Æthonis.*] Hoc nomine appellatus fuit Erylichthon, testibus Hesiodo, & Athenæo, propter ardentem ingluviem, & igneam absumendi vim: quomodo *αἶδονα λίμνῶν* dicunt poætæ. *Extremities*, vocat agros, quos Erylichthon alienos colebat, quum suos absumfisset. Poætæ hæc etiam addunt,

Ipse suos artus lacero drvellere morsu

Cæpit, & infelix minuendo corpus alebat.

Callimachus quoque panem ostiatim refert mendicasse. Extrema porro terrarum, & oras etiam Esaias vates alicubi *alas* dixit, ut hic *πῆμα*.

1397. *Phryx.*] Midas, Phrygiæ rex; hic fororis Cleopatracæ cædem persequens, Thraciam depopulatus est: verum quomodo Cleopatra fuerit occisa, nec à Scholiaste dicitur, nec apud

apud historicum ullum adhuc reperire potui. *Mortuorum præsidem*, dicit Minoem, ex Europa genitum, in Europa educatum: de ejus severitate multa leguntur apud Tragicos, teste Platone; quin etiam à Catullo *rex injustus* appellatur.

1401. *Qui olim.*] Nota est fabula de Midæ auribus, quamvis illam alii ad historiam, alii ad mores referant. Poeta tamen heic fabulam sequitur: ait enim, Midam *muscis* auricularum motu *metum*, ut ad ipsum non auderent accedere, *incussisse*; quod etiam, si quis allegorice ad hostes referat, non imperite fecerit.

1404. *Phlegra.*] quæ est urbs Thraciæ. *Thrambus*, Macedoniæ promontorium, ut *Tizon* Thraciæ. *Sithonia* quoque, & *Pallene* sunt in Thracia. Macedoniæ vero portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiam Justinus. Jam *Bruchon*, heic proprium fluvii nomen videtur, licet fere sit commune vocabulum: sicut *κελάδων* apud Homerum, & Callimachum; utrumque nomen ab impetu, & fremitu fluminum ductum apparet. *Cornigeros*, dici fluvios, ante docuimus. Vocat deinde Bruchontem *gigantum ministrum*, quod hi in Thracia juxta Pallenen versati sunt.

1409. *Vicissim.*] nunc in Asia, nunc in Europa. *Candaus*, appellatur Mars, & Candaon, ut supra.

1411. *Pastum præliis.*] Horatius, *Quem juvat clamor, galeæque læves.* unde & *αἰμοχαρής* vocatur. *Epimethei mater*, est Asia, quæ Prometheum, & Epimetheum ex Japeto peperit.

1413. *Persei.*] Danaës F. à quo Persæ omnes ducunt originem. *Gigantem*, dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellespontum ponte junxit, & Athonem perfodit. Catullus,

Ille quoque eversus mons est, quem maximum in orbe

Progenies Phthiæ clara supervehitur,
Quum Medi irrupere novum mare, quumque juventus

Per medium classi barbara navit Athos.

1416. *Laphria.*] Minervæ; cujus ædes erant Athenis: quarum arcem tenebat Minerva.

1417. *Combusta.*] à Xerxe. Etenim quum Athenienses Apollinem de Xerxe repellendo consulerent, jussit eos lignea sibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent: quod oraculum quum inscite de *ligneis* arcis *propugnaculis*, quæ post à Persis una cum arce combusta sunt, intellexissent, factum est, ut vulgo mendacii incusarent Apollinem, cujus oraculum non erant affecuti. solus enim Themistocles, deprehensa vaticinii sententia, naves ædificandas, è quibus ad Salaminem cum hoste confugerent, censuit.

1420. *Plutonis famulum.*] Quoniam è specu quadam Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa Vulgus vaticinantibus à Plutone suggeri.

1421. *Exercitu.*] Magnus enim Persarum numerus in Græciam est à Xerxe adductus, adeo

ut, quemadmodum elegantissime dixit Aristides, sola numeri inter historicos diverſi differentia justo sufficiat exercitui; Τὸ διαλλάττον παρ' ἐκείνους τοὺς ἀφηγημένους τοσούτων ὄσιν, ὥς' εἴη ἡ μέγιστον ὄρον στόλου. Quo factum est, ut nec cibus illis ex arboribus, nec potus ex fluminibus tandem potuerit suppetere.

1423. *Fructifera arbor.*] Herodotus Urania; Εἰ δ' ἡ καρπὸν μὴ δέναν εὐροίεν, οἱ δὲ πῶ ποίνῃ πῶ ἐκ τῆ γῆς ἀναφυομένην, καὶ τῶν δένδρων ἡ φλοὶν σκαλεπόντες, καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες, κατὰ διον ὁμοίως ἥδ' ἡμεῶν καὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἔλιπον οὐδέν.

1426. *Nubes.*] Eleganter & hoc Aristides alicubi expressit, Ἦν δ' πλήρης, ἡ μὲν θάλασσα γῶν, ἡ δ' γῆ πύων, ὁ δ' αἶθρ βελῶν. & paulo ante, ὁ δ' ἥλιος συνεκρύπτετο τοῖς τοξύμασι. Facete quoque Plautus dixit,

— boat

Cælum fremitu virum: ex spiritu & anhelitu Nebula constat. —

1428. *Solem.*] Ita videtur interpretanda vox *πέτρων*, quæ nusquam extat alibi. Putarunt quidam hoc vocabulum Persas de Sole usurpare, quem illi aliter Adad, & Mithram dei nomine vocant. Si quis etiam velit, *πέτρων* reponi, quo vocabulo similiter nonnunquam Sol secundum Anaxagoram innuitur, ut apud Euripidem Oreste, & Callimachum, non magnopere repugnabo.

1429. *Floruerit.*] Xerxes. *Rosæ* florem caducum esse, norunt omnes. Ita Xerxes post magnos conatus, & apparatus navali prælio victus, in Persiam confugit, relicto Mardonio. Historiam totam pete ab Herodoto, Ctesia, & Diodoro: nolumus enim heic de rebus notis longas narrationes, ut Scholiastes facit, contexere. Cæterum quod ad *Locrensem rosam* attinet, ejus Pollux quoque lib. V. in synonymis fucorum, his verbis meminit: Ρόδον παρεαῖς φυτεῖν, αὐτῶν ἀνδρῶν, καὶ θάλλον ἀπανδρῶν, καὶ τὸ Λοκρόν.

1432. *Turrim.*] navem, in quam se recipiat: alludit enim ad oraculi Τύχος ἑλνινον. Navem autem arripiebat in fuga Xerxes, ut puella timida locum *tenebrosam*, in quo lateat, quum eam latro cum ense persequitur.

1435. *Certamina.*] Græcorum cum Persis, & inter se: de quibus vide totos Thucydidem, & Xenophontem.

1437. *Imperiis.*] Ineptit Scholiastes in litoribus. *Dorsa terræ* dicuntur, ut ῥῶτα θαλάσσης. Per priorem *terram*, videtur vastam, & sterilem intelligere.

1440. *Progenitus.*] Alexander Magnus; qui maternum genus ad Achillem, & Helenum referebat; quorum ille ab *Æaco*, hic à *Dardano* erat oriundus. Eundem vocat *Thesprotium*, quod esset à matre Epirota: *Chaladraum* vero, quod à patre Macedo. Pro *χαλαδραίος*, potest æque legi *κανασπραίος*, *γαλαδραίος*, vel *χαλασπραίος*. videntur enim Chaladra, Chalaftra, & Canaftra, eandem urbem Grammaticis denotare. Charadra vero Phocidis est urbs.

1442. *Cognatorum.*] Persarum. Alexander enim

enim à Perseo per Herculem, non minus quam Persæ, ducebat originem.

1443. *Argivos.*] Græcos: non recte enim Persas intelligit Scholiastes, quum illorum facta jam sit mentio, & Alexander utrosque subjugarit. *Chaladræum lupum* vocat, quem jam leonem appellarat: quæque illic erat scripturæ varietas, eadem & heic locum habet.

1446. *Cum quo.*] Alexandro Magno; quis autem fuerit iste Callandræ confanguineus, non facile quis dixerit. De Taxile quidem, & Porro narrant Historici, in amicitiam ab Alexandro receptos fuisse: sed an huc ista pertineant, dubito. Scholiastes quidem non præter morem satis ridiculum se præbet. Pro *καὶ διαλλαγαῖς*, lego cum Scaligero *εἰς διαλλαγὰς*. Ac similis est in Eurip. loquendi modus, quum ad Nutricem sic ait Hippolytus,

ὣς καὶ σὺ γ' ἡμῶν πατὴρ, ὃ κακὸν χεῖρα,
λέκτρων ἀδίκτων ἥλθες εἰς συναλλαγὰς.

1451. *Quid multa?*] Post longam oraculorum seriem revocat se tandem à vaticiniis Callandra, dum cogitat, se frustra tot verba funderi, cui nemo sit crediturus: atque ita finem dictis imponit suis. Non dissimile est illud Euripidis Phœnissis extremis,

Ἀτὰρ τί πάντα θηνῶ, καὶ μάστιγ' ἰδύεσθαι;
Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

1454. *Lepsius.*] Apollo; sic à tegendis oraculis dictus. Is curaverat, ut in Prolegome-

nis diximus, ne fides Callandræ vaticinanti haberetur. Itaque in Tragedia quadam ait,

Ἀκραντα γὰρ μὲν ἔθηκεν διασκεῖν θεός,
καὶ πρὸς παθόντων καὶ κακοῖσι κειμένων
σοφὴν κέκλημαι, πρὶν παθεῖν ὃ μάγομαι.

1458. *Faciet autem.*] Oracula mea, inquit, quamvis nunc contemnantur, effectum tamen suum tandem consequentur. Similiter apud Æschylum ait,

Τὸ μέλλον ἤξει, καὶ σὺ μὲν τάχ' ἐπαρών,
Ἄγαν γ' ἀληθέμαστιν οἰκτεῖρας ἔρεῖς.

1460. *Hirundinem.*] me, cujus verba tum demum cum eventu conjuncta, fidem apud homines merebuntur. Atque hætenus Callandræ verba fideliter à Nuntio relata sunt: sequuntur ipsius Nuntii ad Priamum verba.

1464. *Clarior.*] Ex Asiæ urbe, Clarii Apollinis oraculo celebri. *Mimallones*, vocantur Bacchæ furibundæ. *Melanocræra*, dicebatur Sibylla Cumæa, teste Aristot. *Phiceum monstrum*, dicit Sphingem, quam Bœoti Φίκα, unde mons in quo versabatur, Phiceus dictus. Callandram igitur obscuram, & intricatam, recte cum Baccha, Sibylla, Sphinge comparat.

1468. *Phæbadis.*] Ovidius,
Servæ Mycenæo est Phæbas amata duci.

1472. *Deus.*] Tibullus,
Hæc Deus in melius crudelia somnia vertat.

Bebryces, Trojani sunt, ut dictum est.

EPITOME CASSANDRÆ
GRÆCO-LATINA,
VERSIBUS ANACREONTIIS CONSCRIPTA
PER GUL. CANTERUM
ULTRAJECTINUM.

ΑΙ αἰ πάλαμνα πάτρα·
Πρῶτον μὲν Ἡρακλῆος
Θοαῖς καταΐτῃσα πύκαμν.
Λύσσω δὲ δεύτερον νῦν
Πυρουρμύνην σε, τλήμων.
Στένω, σένω σε, πάτρα,
Τάφοις τε Δαρδανείοις.
Λύσσω γέοντα γνωτὸν
Ες ἀρπαγὴν κυνώδη.
Καὶ δὴ σ', ἀδελφε, τῷτ' αὖτις
Πρωτεύς ἀγρὰς σερήσει.
Κλαίων δὲ πάτραν ἴξῃ,
Ψυχρὸν φέρων ἀγαλμα.
Βύκτασιν αὖτις Ἰφιν
Θύσουσι τὴν μέλαρναν
Οἱ νηλεὲς Πελασγοί.
Τοὺς δευτέροις δὲ δόντες
Ορκοῖς, πλέεσι δεῦρο.
Ἦδη βλέπει ζέεσαν
Πρύμναμν Θέπν Παλαίμων.
Καὶ δὴ σένει Μύρρινα,
Παράκποι τε Σίνες.
Καὶ δὴ Μαμερτὸς αἴθει
Αἴαν, γόος τ' ἐν ὧσιν
Ἰνδάλλεται γυμνακῶν.
Εκείνο πῆμα δάψει
Εμὲ πλέετον, εὔτ' ἐμείο,
Αχιλεῦ, κτενεῖς ἀδελφόν.
Καὶ, Τρώϊλε, σένω σε,

HEU! heu! paterna Terra:
Olim quidem Herculana
Combusta classe primum:
Nunc te, misella, rursum,
Igni perire cerno.
Te, Troja, defleo, te,
Et Dardani sepulcrum.
Excurrit, ecce, Frater
Ad foeminæ rapinam.
Verum tibi ista præda,
O Frater, auferetur,
Et flens domum redibis
Cum frigida figura.
At milites Pelasgi
Vento Ducis Puellam
Mactare destinabunt;
Foedusque duplicantes,
Huc deinde navigabunt.
Quin jam videt Palæmon
Mare æstuans carinis:
Quin jam gemit Myrinna,
Campique litorales,
Vastatque jam ferus Mars
Terram, mihi que planctus
Aures ferit molestus.
Hoc plurimum gravabit
Me, cum ferox Achilles
Fratrem remittet Orco.
Sic Troilum quoque idem,

Ον αὐτὸς αὖ φονδύσει.
 Καὶ σὺν, πάλαμνα, πότμον,
 Μῆτερ φίλη, σενάζω,
 Ἦν χερμαῖδες Πελασγῶν
 Κρύψουσι λαιδοῦσαν.
 Προσδέξεται δ' ἀδελφῷ
 Κόνις τοχὰς χανῶσα.
 Πολυξένῳ δ' ἄρ' ἴνις
 Αχιλλέως θυγατρὶς
 Γαμηλίῳις πελάσσει,
 Πηγὸν κτανὼν Ποδάρκῳ.
 Βίαν δὲ πείσομαι ἦ γὰρ,
 Ταύτης θ' ἐκπύλωσις
 Πολλοῖς χάρις πολλὰ
 Βουδείᾳ τλητὰ δώσει.
 Αἴαντα γὰρ τὸ πρῶτον
 Οἴσει τὸ κῆμα, φάγρον
 Σαρπηδόνα θαλάττῃ.
 Αμύντορος δὲ κρύψει
 Υἱὸν, πάγουρον, Ἡών.
 Νάπακ δὲ Κερκίφειαι
 Κάλχαντα, καὶ δὴ ἄλλω
 Ως Πύραμος δὴ ἄλλω.
 Ἡξοῦσι πέντε Κύπρον.
 Αἰτωλὸς Αργυρίππῳ
 Δομήσεται, ἢ μόροιο
 Σωθεὶς διὰ Τροπῆας.
 Γυμνασίᾳ δὲ νήσοις
 Πλεύσουσιν ὁ Βοιωτοί.
 Οδυσεὺς δ' ἐταίροις
 Αἰσθάνεται πᾶσαντας
 Αἰδῶν, λιπὼν ἐν αὐτῶν,
 Ον πολλὰ δὴ παθόντα
 Εὖς κέλωρ φονδύσει.
 Αγαμέμνονος δ' ὄμαμος
 Πάμπολλα τὴν δάμαρτα
 Πλανήσεται ματεύων.

Quod defleo, necabit.
 Quin & tuam dolebo,
 O Mater alma, fortem,
 Quam gens Pelasga faxis
 Teget, canem disertam.
 At te, Soror, dehiscens
 Tellus vorabit ima;
 Polyxenamque Achille
 Satus feroce ducet
 Ad nuptias cruentas;
 Patrem quoque ille perdet.
 At vis mihi inferetur,
 Factique talis ergo
 Multis ferenda multa
 Budea Virgo mittet.
 Ajax enim scelestus
 In fluctibus marinis
 Jactatus interibit.
 Amyntorisque natum,
 Phagrum, recondet Eon;
 Saltusque Cercaphi, tres
 Ætate grandiores;
 Duosque Pyrami fons.
 Quinque in Cypro manebunt.
 Ætolus Argyrippam
 Fundabit, à Tropæa
 Vitam recens adeptus.
 Gymneas marinas
 Boeotus advehetur.
 Ulyssis autem amicos
 Captabit ater Orcus,
 Ipso tamen relicto,
 Quem deinde multa passum
 Occidet ejus Infans.
 At Regis ipse Frater
 Sociam tori jugalis
 Errabit usque quærens.

Ἄλλους

Ἄλλοις δὲ πρὶς Λίβυσσιν
 Ρίψῃ Βορρῆς ἐς αἶαν.
 Οἰνωτείαν δὲ γαῖαν
 Φιτσοῦ φονεὺς παρθένων,
 Καὶ Λινδίων στρατηγὸς
 Βοηδρομιῶν, θανέεται.
 Ἐπειδὴ ἀμφὶ Κίευν
 Προσνάσεται ὁ τέκτων.
 Σικανίδην δὲ πολλοί·
 Ἄλλοι δὲ Σίευν ἀμφί·
 Τυλλησίοις δὲ παρθέναις
 Ἄλλοι Τέρειναν ἄλλοι·
 (Νιρεὶ δὲ, καὶ Θόαντι
 Κραθίδι σιυόικος ἔσα)
 Πολλοὶ δὲ καὶ Μελίτιν.
 Παπποκτόνῳ δὲ Ὀθρωνόν
 Κ' Ἡπειρον αὖτις ἤξει.
 Ὁ δὲ οἶος Ἀυσονέοις
 Τεθάψεται πάφοισι,
 Νόσων τ' ἰατρὸς ἔσα.
 Τήμψαν δὲ Ναυβόλαιοι
 Ἡξουσιν ὁ ἐταῖροι·
 (Σήτασαν ἐν πέτραισι
 Μίμνει μὶν δὲ δυσάων)
 Οἱ δὲ αὖ πόλιν Λάμειτον.
 Καὶ τῶν πάντ' ἀνέοι
 Τλήπουσιν ὁ Πελαγοί.
 Οὐδὲ οἱ ἑσπέρην μολόντες
 Κύρσουσι τῇ κρατίσῃ.
 Ὁ γὰρ μέσον σκεπάρνῳ
 Κόγχον τυπεῖς, πεσέεται,
 Καὶ γὰρ δὴ σὺν αὐτῇ.
 Καὶ μὲν τὸ πᾶν ὁμοίως
 Ἀνάστατος στρατηγὸς
 Τῷ Κρητὸς οἶκος ἔσα.
 Λοκροὶ δὲ παρθένους, αἷς
 Πέμψουσιν ὡς Ἀθηναῖν

Tres unda vasta volvet
 Ad littus Africanum.
 At Torris asper Hostis
 In Italam profectus
 Terram, laboris ergo
 Sortem feret cruentam.
 Equinus Architectus
 Ciris colet fluentia;
 Sicaniamque multi,
 Sirisque flumen altum,
 Tullestis colles,
 Et Italam Terinam,
 Et insulam Melitam.
 Sed Nireo, & Thoanti
 Tum Crathis accoletur.
 Elpenor autem Othronum, &
 Epirum abibit olim.
 Sed Italis sepulcris
 Condetur ille, morbos
 Oraculis repellens.
 At Nauboli Temessam
 Satellites subibunt;
 (Setæa, te dolenda
 Ad faxa mors manebit)
 Quidam oppidum Lameti.
 Et hæc quidem Pelasgis
 Instant foris ferenda.
 Quin nec domum recepti
 Meliora fortientur.
 Namque huic caput securi
 Findetur olim acuta,
 Communis ista erit mors.
 Parique clade Cretæ,
 Gortynique regis
 Domus alta destruetur.
 Locri tamen puellas
 Mittent suas Minervæ

Ες Ἴλιον σένοντες.
 Σὺ δ' αὖ ἐπωπὶς ἔσση,
 Μῆτερ, θεᾶς Τειμόρφε.
 Οσα δ' ἐμοῦ ξυναίμου
 Ἀξασ' ἐς ἄστυ Θήβης.
 Κλέθ' δ' ἐμῆς γενέθλης
 Αὔξασιν ἀμναμοί μου,
 Σκύμνοι διπλοὶ λέοντες.
 Τοιαῦτα πυργόπορδοι
 Μέλλουσ' πάντα πάχειν.
 Πόθεν δὲ ταῦτ' ἰσθῆρξε;
 Πρῶτον κόρην βοῶπι
 Σαράπῃοι ὑφείλκον.
 Κέρητες αὖτις ἄλλω,
 Τεῦκρόν τε, καὶ Σχάμανδρον
 Πέμψαντες, Ἡρακλῆ τε
 Θρήκη παρὰ τῆσ' ἀφῆκεν
 Τριέσπερον λέοντα.
 Τυρσηνὸς αὖτις αἶας
 Οἰνωτείας κρατήσεν.
 Πάρις δὲ λοῖστος δῦδον
 Πῦρ μουῖος ἔξεγείρει.
 Ἡξει γὰρ Ἀτρεΐδης πῆγας,
 Κόδρος κέλωρ, Ορέστης
 Λακμώνιοι τέταρτοι.
 Ἡξει Μίδαο μετ' αὐτοὺς,
 Ξέρξης τε παρὰ Πελασγούς.
 Εὖς ἀναξ Μακηδῶν
 Ἀμφοῖν μέγας κρατήσῃ,
 Παρ' οὕγε συγχρῆς μου
 Διαλλαγῶν κυρήσει.
 Μάτῳ δὲ ταῦτα βάζω,
 Πίσιν μ' ἀφείλ' Απόλλων,
 Θήσει δὲ ταῦτ' ἀληθῆ.
 Τῶτ' αὖ μαθόντες ἄλλοι,
 Τὼ φοιβόληπτον αἶε
 Χελιδόν' ἀνέσουσιν.

Ad Ilium, gementes.
 At tu, Parens, triformis
 Brimus eris ministra.
 Tum Fratris ossa nostri
 Ferentur usque Thebas.
 In posteris avorum
 Crescet decus meorum,
 Leunculis duobus.
 Hæc Ilii cruentis
 Sunt pestibus ferenda.
 At causa quæ sit horum?
 Phoenix Bovem Puellam
 Abduxit in carina.
 Aliam statim rapit Cres,
 Teucro simul, Scamandro
 Misso, Trinoctioque,
 Thraces repente cæsi
 Tirynthium vocarunt.
 Tyrrhenus inde terram
 Oenotriam tenebat.
 Sed ultimus favillas
 Paris resuscitabit.
 Existet hinc Mycenis
 Regnans, itemque Orestes,
 Neleus, itemque Doros.
 Midas sequetur istos,
 Xerxesque contra Achivos:
 Donec Satus Philippo
 Utrosque subjuget rex,
 Cum quo meus Propinquus
 In foedus ibit olim,
 Loquor sed ista frustra,
 Fidem Deus negavit,
 Sed facta subsequenter.
 Quod posteri videntes,
 Ad astra laude tollent
 Hirundinem canoram.

I N
Lycophronis Cassandram
JOHANNIS MEURSII
COMMENTARIUS.

* F

Lyophilorum Catechismus
JOHANNIS MULLER
COMPOSITUS

fu
a
fu
o
S
m
in
in
r
fe
ib
in
la
ib
se
d
cr
se
te
fu
ti
d
fu
L
q
la
le

T
c
r

JOHANNIS MEURSII

AD LECTOREM

PRÆFATIO.

ECCE, mi Lector, dono tibi Lycophronem, Poetam omnium, quotquot sunt, obscurissimum. Addo librum Commentarium, eo facem præfero, qua opus illi fuit nimis diu. Ferunt obscuram Myrmecidis ex ebore operam facilius visam si nigras setas adhibuissent: idem de hoc Lycophronis Poemate dictum habe, quod sine interprete vix est ut quisquam intelligat. Laudabilis nupera opera doctissimi viri dicam, an adolescentis? Gulielmi Canteri nostratis. Bertrandus si quid laudis meritis, non ego defrudem. Primi in hoc opere illustrando sudarunt Dection, Orus, & Theon, viri in Grammatica quondam illustres, sed eorum opera tempus atque invidiosa vetustas nobis ademerunt. Quæ hodie exstant Commentaria Isacii Tzetæ, papæ! quam multoties nugacia? mortuaria glossematia cum Catone meritissimo quis dixerit. Si boni quidquam in illis, ea istorum sunt quos paullo ante laudavi, qui si reviviscant, indubie lege Atinia rem furtivam vindicent. Atque exstarent illi, labore hoc supersedere potuissem: sed hæc vota tantum. Quare illa, quæ jam majoribus nostris ademit oblivio fugitiva, secutaque sedulitas posterioris ævi retrahere nequivit, non, si non potero indagare, eo ero tardior, sed velocior ideo, si quivero. Non mediocres enim tenebræ in hac sylva: neque eo, quo pervenire volumus, semitæ tritæ: neque non in tramitibus quædam objecta, quæ euntem retinere possent. Præterea damus quoque emendatiorem versionem Illustrissimi viri Josephi Scaligeri, Jul. Cæs. F. cujus hortatus ad has meas lucubratiunculas edendas magnum mihi calcar addiderunt: & absque eo esset, vix id facere ausus fuisset. Quod superest: moneo, & testor religiose à me servatam nobilem illam Laurentium legem, NE POMUM EX ALIENO, nosti cætera. Quidquam à nobis ex doctorum hujus ævi virorum scriptis in mea translatum, nomina ingenue profiteor. Neque enim furtivæ à me sublectæ pennæ,

Ne, si forte suas repetitum venerit olim
Grex avium plumas, moveat cornicula risum.

Deinde pauci sunt, quos aliquando aliud agens apud amicos, inspicere legi; pauciores, immo nulli, quos perlegi: non quod neglexerim, sed otium defuit: magis me capiunt ipsi fontes, è quibus gra-

2
tius aquæ petuntur, Graculi isti, qui plagium clamitant, si quid dixeris, quod ipsi ante te, verbo dicam, non me movent. Nec ego solus ero, in quos ab illis involatum. Vale, Lector candide: Zoilum enim non æstimo, qui quorum similitudinem desperat, eorum affectat similitatem. Themistocles dolebat cum nulli sibi invidi;

Ο ὁ ἀφρόντος οὐκ ἐπίηλος πέλει.

Iterum vale, & his meis candide frui: sicubi lapsus, veniam dabis adolescenti admodum, deinde homini. Nemo nostrum non peccat: homines sumus, non Dii.

LYCOPHRONIS CASSANDRAM JOHANNIS MEURSII COMMENTARIUS.

4. **X**ΡΗΣΜΩΝ αἰδὼν σῶμα.] Simili phra-
si Æschylus Prometheo αἰολοσβμούς
χρησμούς dixit.

3. Οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη.] Numine af-
fatorum indicium putatur clamore confuso bac-
chari. Ruffinus Hist. Ecclef. lib. II. cap. IV.
*Cumque primum navicula senum oram illius soli
attigisset, ecce subito sacerdotis illius templi virgo
filia correpta spiritu, cum ingenti vociferatione cla-
moribus usque ad cælum datis (malim elatis) agi-
per medios populos cœpit, & crebros ducens rota-
tus, stridens huc atque illuc rabida ora vibrare &c.*
Apulejus Miles. VII. I. *Inter hæc unus ex illis bac-
chatus effusius, ac de imis præcordiis anbelitus
crebros referens, velut numinis divino spiritu re-
pletus, simulabat sauciam vecordiam prorsus. Et
postea, Infit vaticinatione clamosa confecto men-
dacio, semetipsum incescere atque criminari, quasi
contra fas sanctæ religionis designasset aliquid.*
Statius Sylv. lib. IV. in Via Domitiani de Sibylla,
*En & colla rotat, novisque late
Bacchatur spatiis.*

Oecumenius ad cap. XII. Act. Apost. καὶ ἔτι μα-
νίας πληρωμένη, καὶ τὰς τεύχεας λύουσα, καὶ ἀφ' ὧν ἔπ' ἑ-
μαίος ἀποπέμπουσα, καὶ τὰλλα πάντα ποίῃσα, ὅσα οἱ μανθ-
μφοὶ ποιεῖν εἰώθει, τὰ τῆς μαντίας, ἢ μᾶλλον μανίας
ἐρδύγχετο ῥήματα. Eunapius in vita Ædesii de
Sofipatra loquens, Εἴτα εἰς τὸ πρὸς καὶ δόλῳ ψυχῆς, καὶ
πὶ τὸ καλαζόμενον, καὶ πὶ τὸ ἀδύνατον αὐτῆς, ἐμπέπουσα
λόγον, μετὰ τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἐκκαυχέσας, ὡς αὐτὴν
ἀποκοπῆσα πλὴν φωνῆν, ἐσώπισεν. Petronius, *Potius
furentis animi vaticinatio appareat, quam reli-
gioſæ orationis sub testibus fides.* Lactantius lib.
IV. cap. XXVII. *Ecce aliquis instinctu demonis
percitus dementit, effertur, insanit, &c.* Lego d.
effertur. i. Simile mendum apud eundem aucto-
rem lib. I. cap. XXI. *Scētis namque humeris, &
utraq; manu districtos gladios exerentes, cur-
runt, efferruntur, insaniunt.* Legendum omni-
no, c. efferrantur. i.

6. Δαφνιφάγων φοῖβαζεν ἐκ λαμῶν ὄπα.] Cassan-
dræ vatis δαφνιφάγος λαμῶν vocat Lycophron,
quia laurus μαντικῆς σύμβολον, ut ait Aphthonius
Προμ. & futurorum præfensionem habere cre-
dita olim, eaque de causa Apollini dicata, ut
patet ex Theocriti epigrammate primo, & Ovid.
Metamorph. lib. I. Auctor Γεωπονικῶν libro XI.
καὶ τὸ μὲν δένδρον ὑπὸ τῆς παρθένης δάφνις ἀνέμασεν ὁ
μαντικῶς. λαβὼν δ' ὑπὸ τῆς φωνῆς πτόρδον, ἐξεφανόσατο, καὶ
μαντικῆς ἐκτοτε σύμβολον ἐβλήτετο τὸ φυτόν. Hesiodus gu-
stata lauru Poetam factum se, & præteritorum
futurorumque cognitionem accepisse prodit, his
verbis,

καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐεισηλέος ὄζον
Δρέψας δ' ὀνητόν. ἐνέπνευσας δὲ μοι αὐδῶν
Θέην, ὥς κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὶν τ' εἶναι.

Ubi Scholiastes, ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνδυσα-
σμένους. A Claudiano quoque lib. II. de Raptu
Proserpinæ — *venturi præscia laurus dicta.*
Apud Homerum etiam Iliad. α'. Chryses vates
Atridas accedit, Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκκρόβει
Ἀπόλλωνος. Eunapius in Chrysanthio, ἡ δ' ὡς τὸ
θεῖον οἰκεῖται ἔτις ἢν ἀπεργαζάμενος καὶ εὐκολεῖ, ὥς
ἐξέρκει τὸ σέφανον ἀπιδείναι τῇ κεφαλῇ, καὶ ὡς τὸ ἥλιον
ἀναστέλλουσα χρυσίους ἐκφέρειν, καὶ τὸν ἀψευδέως, καὶ ὡς
τὸ κῆλλισον εἶδος ἐνθεῖον πνεύματος χρυσάμυδους. Nam
eo loco σέφανον (ut apud Homerum στέμματα)
lauream significat. Huc pertinent verba Ca-
pellæ lib. I. *Delius quoque ut ramale laureum
gestitat, divinatrice eadem conjecturalique vir-
ga, &c.*

7. Σφίγγος κελαινῆς.] De Sphinge vide Hesio-
dum Theogonia, Παλæphatum Πιστὶ ἀπίστων ἰσοειῶν,
& Psellum Αναγωγῆς. Lycophroni heic κελαινῇ
dicitur, quod effigies ejus in lucis, qui tene-
bricosi sunt, consecrari consueverit, ut au-
ctor Synesius in oratione de Regno; vel pro-
pter ænigma, quod ita habet,

Ἔστι δῖππου δὴ γῆς καὶ τεπέσσου, ἢ μία φωνή,
καὶ τείππου, ἀλλάσσει δ' φωνὴν μόνον, ὅς δ' ἂν γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον,
ἀλλ' ὁπότεα πλείστοιν ἐπεγυμνῶν ποσὶ βαίνει,
ἐνθα τὰχος γυμνῶν ἀφαιρέτατον πῖλεν αὐτῇ.

Apud Scholiasten corruptum valde legitur. Vi-
de Athenæum Δειπνοσοφ. & Apollod. lib. III.

10. Δυσφάτης αἰνιγμάτων οἶμας.] Martianus Ca-
pella dicit, *obliquas vaticiniorum ambages*, lib. I.
de Mercurio loquens, *Ipse pedibus talaria neſcit
aurea, & nunc in fanis, quibus aut vaticinia obli-
quis fundebantur ambagibus, aut denuntiata pe-
cudum cæde, fissiculatis extorum proficiis viscera
loquebantur.* Videmus porro Lycophronem
poemate hoc antiquissimos poetas imitari vo-
luisse, qui obscuritatem de industria affecta-
bant. Æschyli Scholiastes Προμ. Δισμ. Οἱ παλαοὶ
τὰ ποιήματα αὐτῶν πρὸς τὸν αἰνιγματοῦς χαρακτῆρα, ὥς
ἐν τῷ καὶ δόλῳ φανερώς ἔχοντο τὸν λόγον. Unde Pro-
metheus,

Λέξω τὸν σοὶ πᾶν ὃ, πὶ χρεῖς μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνιγμάτων ἀλλ' ἀπλῶ λόγον,
ὡς αὐτὸν δίκαιον πρὸς φίλους οἶγεν σῶμα.

Itaque vides jam causam, ob quam ita obscu-
rus in hoc poemate Lycophron. Alia est po-
rior, quia olim oracula ænigmatice effereban-
tur. Clemens, Στρωμ. lib. V. Οὐ χαδαρῶ γὰρ χαδα-
ρῶ ἐράπειας ἢ δευτέρων ἐν συνιδέει καὶ Γλάτωνι ἐν τεύχεσι
αἰ

αἱ περιττεῖται, οἱ τε χηνομοὶ λέγονται δι' αἰνιγμάτων.

18. Τῆς Κέρνης πέλας] Cerne insula est contra finum Æthiopicum, cujus neque magnitudo, neque intervallum à continente constat, Æthiopsque tantum populos habere creditur. Auctor Plinius lib. vi. cap. xxxi. Cernem autem heic Auroræ habitaculum facit Lycophron, quo pertinent Nonni illa Dionysii lib. xxxiii.

— ἀμφὶ δὲ Κέρνη

Κυκλώσας πέρα κῆρα βολαῖς ἀντάπης Ἡῶς

Ἰππато μειδδον. —

Eustathius ad Dionysii Περιήγησιν, Τὴν Κέρνην οἱ μὲν νῆσόν φασιν ἐν τῇ Ωκεανῷ, οἱ δὲ τὸτο ἔδχονται. καὶ ἡ δέσπς δὲ αὐτῆς ἀφωγνέται. οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτῇ ὑποπείνεται, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων ἐμφαίνει.

23. Ἰαλὸπτεροι] Paridis naves ἰαλοπτερές Lycophron appellat propter remos, est enim ἰαλο animalculum multipes. Apollonii Scholiastes lib. i. λέγεται δὲ ἰαλο καὶ ζῶν π πολυπόου. ἐκ τέρων γὰρ ἔχει πολλοὺς πτεράς. Eodem modo Valerius Flaccus lib. i. Argonaut. Phrygiis julos dixit, de navibus Trojanis loquens. Certe Suidas cum scriberet, ἰαλοπτερά, ἢ γαῖς, dubium non est, quin hunc Lycophronis locum ob oculos habuerit.

Ibid. Εὐδῶπες] Ifacius Tzetzes interpretatur εὐφθαλμοί, ἀπὸ τῶν ὀπῶν, ὅθεν ἐν τῇ πλείν κινεῖται τὰς κώπας. Possunt & ita dictæ videri à navis parte, quæ ὀφθαλμός nuncupabatur, cui & ejus nomen inscribi solebat. Jul. Pollux lib. i. cap. ix. τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ σφύρον ἀκροβόλιον πύχης ὀνομάζεται, καὶ ὀφθαλμός, ὅπου καὶ τὸνομα τῆς νῆος ὀπρῶνται. Vide etiam Etymologici Auctorem in ἀκροβόλιον.

24. Αἱ Φαλακράαι κόρας] Eleganter admodum naves à Phalacræ arboribus fabricatas Φαλακράαις κόρας appellat, quod Horatius imitatus lib. i. Od. xiv.

Quamvis Pontica pinus,

Silva filia nobilis.

Atque eum Caelius Firmianus Symphosius in ænigmate de navi, quod ita interpungendum, & emendandum,

Longa feror, velox frondosa filia silva.

Nam antea male,

Longa feror velox, formosa filia silva.

Et in ænigmate veteris Poetæ Græci,

Τροχῶν, ἀνάκωνδος, ἀναίματος, ὑποκέλευδος.

Vocat ὑλογενῆ, ut illi silva filiam.

25. Τῇ Καλυδῶν] Calydnæ, insula duæ juxta Tenedum sitæ, teste Strabone. Aliorum tam de numero, quam situ alia est opinio. Sed Geographicis immorari instituti nostri non est, sed relego lectorem ad doctissimi viri Gulielmi Canteri Annotationes, qui fatis super his, quatenus ad Lycophronis illustrationem.

Ibid. Λευὰ φαίνουσι πῖλῶν] Est in remo πῖλῶν, five πῖρῶν extremitas, quam Latini veteres, quod in Folli, five Folii, similitudinem definiret, Folliculare appellaverunt; nam veteres Follum, & Folium, sicut Sollum, & Solium dicebant: & errat Festus, qui aliter explicat. Falluntur autem viri docti omnes, quicunque locum hunc tangunt, Canterus, Villiomasus,

Titius, dum aut sola vela, aut solos remos intelligi volunt. Certe, five vela, five remos interpretare, utrumque defendi potest. Si remos, juvat Pollux lib. i. cap. ix. Τῆς δὲ κώπης, τὸ μὲν ἔλαβον οἱ ναῦται, ἐγχειρίδιον. τὸ δὲ μέσον, ἑράκος. τὸ δὲ τελευταῖον, πῖρῶν καὶ τερσὶ κώπῶν. Et Aristophanis Scholiastes Avibus, Αἱ νῆες ἀντὶ πῖρῶν τὰς κώπας ἔχουσιν. Hinc remigium alarum dixerunt Jul. Africanus Hist. Apostol. lib. i. Mart. Capella lib. viii. & Virgilius Æneide vi. Similiter Apulejus Miles. v. Remigio plumæ capiti maritum proceritas spaci fecerat alienum. Et πῖρῶν ἐξέμια Æschylus Agamemnone dixit. Sane Propertii locus de remis accipiendus, quid quid dicat Robertus Titius, qui parcius debuerat doctissimi immeritissimique Canteri manibus insultare. Sed hæc mihi facio. Apud Hesiodum lib. ii.

— νῆος πῖρῶν πορτοπόροιο,

item Pind. Olymp. Od. ix. qui nuncupat νῆα ὑποπτερον. Utrolibet modo accipias, perinde est. Si autem vela interpretabere, juvat Calliodorus lib. v. Epist. xvi. vela alas navium nominans. Æschylus quoque Prometheus, dum λυόπτερα ναυπλῶν ὀχήματα dicit, quod recte Scholiastes interpretatur τὰ ἔχοντα τὰ ἄρματα, ὡς πῖρῶν. Et Persis ab eodem ὑποπτεροὶ νῆες, quæ æquatis velis procedunt, ut utar Virgilii verbis. Infra apud Lycophronem πῖρῶν ὀκράδας utro modo intelligas, fusque deque est. Alarum vero hæ πῖλῶν, alia πῖρῶν, illæ ὀκράδας, ut volunt Grammaticorum filii.

29. Αἱ ἀπ' ἄκρων] Ates colles de Illo accipe. Hesychius, Ἀπολόφου, (lege Αἱ ἀπ' ἄκρων) ἔστι τὸ Ἰλιον ἐκαλεῖτο σφύρον. Erant vero duo. Stephanus, Ἰλιον, πόλις Τρωάδος, ἣν οἱ Τρῶες Ἀτλὴν ἐκάλουν, καὶ αὐτῆς ἄφοι δύο. ita emendo, male antea, ἣν οἱ Τρῶες Ἀκτὴν ἐκάλουν. Nominis originem ab historia profectam vide apud Apollodorum libro tertio Βιβλιοθήκης. Eustathius dissentit; φασὶ δὲ (inquit) εἰς Ἰλιον καταπνέχεται ἡ Ἀτλὴν, διὸ καὶ Αἱ ἀπ' ἄκρων ἐκεῖ, τὸτο δὲ ἀσείως πῖρῶνται ἀπὸ τῶν μεγάλων ἄκρων, ὡς ἐκ Διὸς οἱ Τρῶες ἐπαῖδον.

32. Πεύκησιν ἑλαμφοῖς] Ex pinu maxime naves olim fiebant, quam materiam etiam iis præscribit Fl. Vegetius de Re militari lib. iv. cap. xxxiv. Horatius.

Quamvis Pontica pinus,

Silva filia nobilis,

factes & genus, & nomen inutile.

Ovidius Tristium lib. i. Eleg. iii.

Pinea texta sonant. —

Virgilius Æneid. ix.

Pinea silva mihi multos dilecta per annos,
Lucus in arce fuit summa, quo sacra ferebant,
Nigranti picea, trabibusque obscurus acernus.
Has ego Dardanio juveni, cum classis egeret,
Lata dedi. —

Festus Avienus in Ora maritima de Oestrymnidibus loquens,

— multa vis his gentis est,

Negotiandi cura jugis omnibus.

Non usque cymbis turbidum late fretum

Et belluosi gurgitem Oceani secant.

Non

*Non hi carinas quippe pinu texere
Fecere morem, non abiete, ut usus est,
Curvant phaselos: sed rei ad miraculum
Navigia junctis semper aptant pellibus,
Corioque vastum saepe percurrunt salum.*

33. Τετάρτην λέοντος] Trinotem leonem vocat Herculem, quia tres noctes cum Alcmena concubuerat Jupiter, præceperat enim Soli, uti fabulantur, ut tres dies lateret. Justinus Martyr in Orat. ad Gentes, Τὸν γὰρ τετάρτην Ἀλκμήδους, καὶ ἀγώνων ἡγήτορα καὶ ἀδελφόν, καὶ τὸν Διὸς υἱόν, ὃς βλοσυρὸν κατέπερε λέοντα, καὶ πολυκράνον ὤλεσεν Τόραν. Statius Papinius Thebaid. lib. xii.

*Da mihi poscenti munus breve, Cynthia, si quis
Est Junonis bonos, certe Jovis improba jussu
Ternotem Herculeam.* —

Seneca Agamemnone duas noctes refert,
*Roscidæ noctis geminavit horas,
Jussitque Phœbum tardius celeres
Agitare currus.* —

Hunc sequutus Propertius lib. ii.

*Jupiter Alcmenæ geminas requieverat Arctos,
Et cælum noctu bis sine rege fuit.*

Martianus Capella lib. ii. In ortu Herculis geminata noctis obsequium, serpentesque idem parvus oblidens, vim numinis approbavit. Hieronymus adversus Vigilantium, Libere proclamabis te esse aut Mercurium propter nummorum cupiditatem, aut Nocturnum juxta Plauti Amphitryonem, quo dormiente in Alcmenæ adulterio duas noctes Jupiter copulavit, ut magnæ fortitudinis Hercules nasceretur. Clemens Πρωτοπληκῶ novem noctes refert, Eis ὅσον διήλθακεν ἀσπληγείας ὁ Ζεὺς ἐκείνος, ὁ καὶ Ἀλκμήνας τοσαύτας ἡδυπαθήσας νύκτας, ἐδὲ γὰρ αἱ νύκτες αἱ ἐννέα τὰ ἀκολάσας μακρὰι, &c. Arnobius cum sequitur lib. iv. Deus Hercules natus est, qui in rebus hujusmodi patris sui transfret exuperaretque virtutes, ille noctibus vix novem unam prolem extundere, concinnare, compingere. Leonem porro vocat a leonina, quam solitus gestare. Est autem ἑσπερος, qui mane φώσφορος, quod vel pueris notum. Timæus Locrus lib. Περὶ ψυχῆς κόσμου καὶ φύσεως, (ut alios omitam) Ὁ μὲν αὐτὸς πόκα μὲν ἑσπερος γίγνεται ἐπὶ μῆκος τῶ ἀλφειῷ ποταμῷ, ὁκόσον μὴ ὑπὸ τῆς αὐγῆς αὐτῆς ἀφανισθῇ, πόκα δὲ ἑως ὡραίαται τῶ ἀλφειῷ, καὶ ὡραίαται ποτ' ὄρθρον.

Ibid. Ὁν ποτὶ γνάθοις] Theophylactus Commentario in Jonam prodit Herculem triduo in ventre ceti fuisse, historiamque ad Christum Servatorem nostrum detorquet. Aliter Val. Flaccus Argonaut. lib. ii. & alii. Οὐλαμὸν Grammatici xl. virorum faciunt.

34. Τεῖπνος κάρχαρος κύων] Eleganter describitur a Philostrato juniore in Imaginibus, his verbis, Ὁρᾷς ὃ ὅπως ὀξεία ἢ τ' εὐματός ἐκβολὴ, κάρχαρος καὶ τεισοίχης ὀδόντας ἐκφάνισα, ὧν οἱ μὲν ἀγκισφώδεις, καὶ ἀνεσπαιμῶδες κατέχεν τὰ λευκόντα, οἱ δὲ ὀξεῖς τῶ ἀγκυλῶ, &c.

37. Σμύρνας ἐδάλαξε κωδείας] Notant Grammatici κωδείαν tantum de papaveris capite dici. Lycophron tamen hoc loco, Homerus Iliad. ξ'. Nicander Ἀλεξίφαρμακός, & alii pro capite quovis animato posuerunt.

40. Τύλας ἀσπάλῳ] Ἀσπάλος fufum significat, μεταφορικῶς de sagitta Lycophron usurpavit. Hefychius, Βέλος, ἀσπάλος μεταφορικῶς. Eadem notione est apud Sophoclem Trachiniis,

Τὸν γὰρ βάλλοντ' ἀσπάλιον οἶδα, καὶ θεὸν
Χεῖρωνα πημύναντα.

Et Philoctete,

— πρὸς ὃ τῆτ' ὁ μοι βάλοι

Νευροσπασθῆς ἀσπάλος. —

Etiam apud Æschylum Προμηθεὶ λοισσώ,

Ὡς δ' ὅβρι μύθων καὶ Λιδυστικῶν λόγος,

Πληγὲντ' ἀσπάλῳ τοξικῷ καὶ αἰετὸν

Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανῶν πειρώματος.

Ibid. Ἐν τ' αὐτῷ μέσῳ] Hercules, cum jussu Eurythæi Augiæ stabulum purgasset, eique promissam mercedem Eurytheus denegaret, indignatus, collecto exercitu, Elidem vastavit; cumque ea de causa summa existeret virorum paucitas, (plerique enim bello confecti erant) mortuorum uxores cum exercitu coire jussit, qua ratione cum plurimi nascerentur, instituit in Olympo monte prope Elidem in honorem Jovis patris certamina Olympica, in quibus ipse prior cum Jove luctatus est, unde eum hoc loco παλαίστην vocat Lycophron. Vide Homeri Interpretes.

42. Κρόνου παρ' αἰπυῶ ὄχθον] Olympum intellige. Pindaro ista phrasis familiaris, Olymp. Od. v.

Σωτήρ ὑψιπέδης Ζεῦ,

Κρόνον τε ναιῶν λόφον.

Item VIII. IX. X.

46. Τῆς σπηλυστος ἰχθυωμένην] In scopulis olim piscatores piscatum exercebant. Oppianus Κυνηγετικῆ α'.

Ἦτοι μὲν πέτρῃσιν ἐφ' ἡμῶς ἀγκυράλοισι

Γυραλέοις δονάκεσσι, καὶ ἀγκιστροῖσι θαλασσινοῖς

Ἀσπομος ἀσπαλιεύς ἐπιδήσασθαι δαίδαλον ἰχθυῶ.

Theocritus Idyllio primo,

Τοῖς δὲ μετὰ χειρὸς τε γέρον πέτρα τε τέπκῃ

Λεωφᾶς, ἐφ' ᾧ σπυρίων μέγα δίκτυον εἰς βόλον ἔλκει.

Idyllio ix.

Τῆνα δὲ σπρίβω καλὸν ὄσρακον, ἢ κρέας αὐτὸς

Σιτάδην, πέτρεσσιν ἐν Ἰκαρίασι δοκίμασας.

Et Idyllio xxi.

— εἶδον ἐμαυτὸν

Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, κατεζόμενος δὲ δόκιμον

Ἰχθυῶς, ἐκ καλάμων δὲ πλάγον κατέσπειον ἐδάσαν.

Ovidius Metamorph. iii.

— moriensque mihi nihil ille reliquit,

Præter aquas, unum hoc possum appellare
paternum.

Mox ego, ne scopulis hærerem semper in
isdem,

Addidici regimen dextra moderante carinæ
Flectere. — —

Aristænetus lib. i. Παρὰ τῶ ἀκτῶ ἐσηκόη μοι καὶ πέτρας, καὶ τὰ ἀγκιστρὰ πρὸς ἀσπάλῳ καλῶν ἰχθύνων τὰ καλάμους κυρτομένους τὰ βάρεα, &c. Petronius Satyrico, Nisi piscator eam imposuerit hamis escam, quam scierit appetituros esse pisciculos, sine spe prædæ moratur in scopulo. Hinc dixit piscatum saxatilem Plautus Rudente. Et Isidorus hinc lucem capit in Glossis, ubi dicit Piscina specula;

cula; ut emendandum monui in meis ad illas Animadversionibus.

48. Σάρκας κατὰ δὴν λογίον] Cur Veteres cada-
vera comburere consueverint, tradit Homeri
Scholiastes Iliad. α'. Τὸ παλαιὸν τὰ σώματα τῶν θνητῶν
καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνην ἀπὸ τοῦ ἀπείρητου γένους, ἢ δ' ἔτι
ἐδάπτετο ὑπὸ γλῶ, & quæ sequuntur. Quintilianus
Declamat. x. *Vana ergo sapientes persuasione
frustrati, qui constare homines & perfici corpo-
ris alimentis animæque dixerunt, corpus cadu-
cum, fragile, terrenum, ut sicca humidis, calida
frigidis, resolutis astricte pugnarent, partim aut
doloribus affici, aut novissimis annis, aut (lego
&) senectute dissolvi; animam vero flammei vi-
goris impetum perennitatemque non ex nostro
igne fumentem, sed quo sidera volant, & quo sa-
cri torquentur axes, inde venire, unde verum
omnium auctorem parentemque spiritum duci-
mus, nec interire, nec solvi, nec ullo mortalitatis
affici fato, sed quoties humani pectoris carcerem
effregerit, & exonerata membris mortalibus levi
se igne lustraverit, petere sedes inter astra.* Magi
id impium censebant, teste Diog. Laertio lib. i.
in Proœmio. Loquitur ita de iplis, Πιεὶ τε θνη-
τοῦ λόγος ποιῶντος, καὶ ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι πυρὶ δάπναι.

53. Τοῖς τε Ταντάλου] Palladium ex Pelopis
costis fuisse vides heic etiam ex Lycophrone.
Clemens Προσηγητικῶν, Παλλὰς δ' ἂν τάχα τε θαυμά-
σιαν, εἰ μάστιγι τὸ Παλλάδιον, τὸ Διοπετὲς καλέμηνον,
ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἐσορῶν ἤ μ' ἀφελέσθαι ὑπὸ Ἰλίου,
παρεκαταδέσθαι τὸν Διμοῦντα, ἐκ τῶν Πέλοπος ὅσων κα-
τεσκεύαζαντο. Arnobius lib. iv. *Quis ex reliquiis
Pelopis compactum esse Palladium prodidit? non
vos? Testis etiam Plinius alibi. Traditur au-
tem Trojanis venditum à Scythis, dictitanti-
bus inexpugnabilem eam urbem fore, in qua
illud adfervaretur. Dionysius Halicarn. lib. i.
ait Chrysen Palantis, cum Dardano nuberet,
Minervæ dono acceptas in dotem ei dedisse
duas Dex effigies, & sacra magnorum Deo-
rum. Post Dardanum, cum ægre à diluvio
evasisset, in Samothracia confedisse, moxque,
deducta in Asiam colonia, effigies illas secum de-
tulisse, ubi redditum consulenti oraculum,*

Εἰς πόλιν ἣν κήρυττε, θεοῖς σέβας ἀφθιπτον αἰεὶ
Θεῖναι, καὶ φυλακῆς τε σέβειν, θυσιῶν τε, χοροῖς τε
Εὐτ' ἂν γὰρ τάδε σέβας καὶ ὑμετέρων χόρων ἢ
Δῶρα Διὸς κέρως ἀλόχῃ σέβειν, ἢ τὴν πόλιν σοι
ἔσται ἀπόρητος τῶν αἰεὶ χροῖον ἡμῶν πάντων.

Atque ita in urbe sui nominis reposuisse, ibi-
que adfervatas, donec Ilium habitari cœpit, quo
reges transfulerunt, & in templo, quod cum
adyto in arce construxerant, posuerunt.

56. Τοῖς Τρωταῖσι βυκόλον περιώμασιν] Ad se-
cundam Trojæ expugnationem tria enumerat
necessaria Poeta, in quibus etiam Herculis fa-
gittas, quæ penes Philocteten erant. Unde
Propertius lib. iii. Eleg. i.

*Exiguo sermone fores nunc Ilium, & tu,
Troja, bis Oetæi numine capta Dei.*

Et Seneca Troade,

*Accipe Refektor, Phrygiæ, planctus,
Accipe fletus, bis capte Senex,*

*Nil Troja semel te rege tulit,
Bis pulsata Dardana Graio
Mœnia ferro, bisque pharetras
Passa Herculeas.*

Hercules etiam apud Sophoclem φιλοκτήτη,
Τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἑμοῖς αὐτῶν χροῖον
Τῶν αἰώνων.

Alia tamen tria enumerat Plautus Bacchidibus,
*Signum ex arce si perisset, alterum etiam est
Troili mors,
Tertium cum portæ Scææ limen superum
scinderetur.*

Τρωταῖσι vero περιώμασιν dicit, quæ Hercules (à
quo postea Philoctetes) à Teutaro præceptore
acceperat. Meminit Theocriti Scholiastes Idyl-
lio XIII. Εχέτω δ', inquit, Ἡρακλῆς Σκυθικοῖς τῶ-
ν αἰώνων, διδασχθεὶς ὑπὸ πνός Σκύθης Τρωταῖσι.

58. Στείλασα κῆρον τῶν κατήγορον χροῖον] Recte ad
Corythum, Oenones ex Paride filium, hæc à
Scholiaste referuntur, qui à matre, repudiatam
se ægre ferente, contra Trojanos ad Ilium mis-
sus est, ubi & à patre deprehensus, atque inter-
fectus. Parthenius Ερωτικῶν λδ'. Εκ δ' Οἰνῶν καὶ
Ἀλέξανδρος παῖς ἐβύτο Κόρυθος. ἔπος δ' ἡλικίῳ ἀφελόμενος
εἰς Ἰλίον Ελένης ἡράδην, καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρόνως
ὑπεδέχθη, ἣν δὲ τῶν ἰδίων κρήνης, φασίας δὲ αὐτὸν ὁ
πατὴρ ἀνέλεν. Hæc pro Scholiaste Parthenius,
quem non videtur legisse Canterus.

61. Αὐτὴ δὲ φαρμακὸς] Oenonem medicinæ
peritiam habuisse patet etiam ex Heroidum Ovi-
dianarum Epistolis, ut quæ eam ab Apolline ac-
ceperit. Ita ipsa de se,

*Me fide conspicuus Trojæ Munitor amavit,
Ille mea spoliū virginitatis habet,
Id quoque luctando, rupi tamen ungue capillos,
Oraque sunt digitis aspera facta meis.
Nec pretium stupri geminas aurumque poposci,
Turpiter ingenuum munera corpus emunt.
Ipse ratus dignam medicas mihi tradidit artes,
Admisitque meas ad sua dona manus.
Quæcunque herba potens ad opem, radixque
medendo*

Utilis in toto nascitur orbe, mea est.

Ibid. Οὐκ ἰάσμεν ἕλκος δρακῶνα] Per ἕλκος ἰάσμεν
ἕλκος, mortem Paridis intelligit Lycophron,
alioquin quomodo cum Parthenio ei conve-
niat, non video, qui Ερωτικῶν δ'. tradit Oeno-
nem solam Paridis vulnus potuisse sanare.
Ἀλέξανδρος, αἰτ', ὁ Πειδάμης, βυκόλων καὶ τῶν ἰδίων, ἡράδην
τῶν Κόρυθος θυγατρὸς Οἰνῶν, λέγει τὴν παύλιν ἐκ τῶν φίλων
κατεχόμενῳ διακρίνειν πρὸς τὴν μάχην, καὶ ἄλλως δὲ
τῇ συνίσσει φρονεῖν ὅτι μέγα διαβεβῶντος. ὁ οὖν Ἀλέξανδρος
αὐτῶν ἀγαθὸς παρὰ τῇ πατρὶς εἰς τῶν ἰδίων, ὅτε
αὐτῶν οἱ σαῖμοι ἦσαν, ἔχει γυναικα, καὶ αὐτὴ (lego
ἐπὶ) φιλοφρονέμενος μὴδὲν ἀπολείπειν, ἐν φιλοφρονεῖν
πρὸς αὐτὴν. ἢ δὲ συνίσταναι μὴ ἐρασκῖν, εἰς τὸ παρὲν ὡς δὲ
πάνυ αὐτῆς ἐρώη, χροῖον μέντοι πρὸς ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀπα-
λάξας αὐτῶν, εἰς τὴν Εὐρώπῃ πειραυδῶνται, καὶ πρὸς
θεοῖς δὲ τῇ γυναικὶ ξένη, πόλεμον ἐπάγειται τοῖς οἰκείοις. ἐξ-
γείτο δὲ ὡς δὲ αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τραῦσθαι, καὶ ὅτι αὐτῶν
αὐτὸν οἶος τε ἔσται ὑγιᾶν ποιεῖται, ἢ αὐτῇ.

64. Πρωτὸν ὀχθήσει μόνον] Parthenius loco citato,
Τὸ δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῶν Οἰνῶν δαῖτον ἀπαγοί-
λατος.

λαῖος, αἰθυμίας δ' Ἀλέξανδρος ἐξέπνευσεν. Οἰνῶν δ' ἐπεί
νέκυν ἦδη καὶ γῆς κείμηνον ἐλθῶσα ἴδεν, ἀνέμωξεν τε, καὶ
πολλὰ κατὰ πόλιν ἀνέχετο δειχέσθαι ἑαυτῷ.

69. Διὰ καὶ τριπλῶν] Ter captam dicit Tro-
jam Lycophron, cui adstipulatur Theocritus,
Τευκρίδα τευπορδον appellans in obscura Ara. De
duabus expugnationibus loquitur Pindarus
Isthmion. Ode v.

Ἀλλ' ἐν Οἰνῶνι μεγαλήτορες
Αἰακῶ, Πύδων τε, τοὶ καὶ σὺν μάχαις
Δις πόλιν Τρώων περὶ δὸν, ἑσπέρηνοι
Ἡρακλεῖ περὶ Τροίαν,
καὶ σὺν Ἀργείδαις.

Jam de tertia quæramus: eam invenio sub
Charidemo quodam accidisse, servi, & equi
opera ad eam rem uso. Narrat fufè Polyæ-
nus Strategematum lib. iiii. sub finem, nam
quod de Amazonibus quidam proferunt, non
credo, nisi Auctorum testimonia videam. Sed
audiamus Polyænum, Χαείδημος Ἰλίου λαλατῶντων
αὐτῶν τὴν πόλιν, οἰκίῳ Ἰλίου ἀπορροδόντα ὅτι λείαν συλλα-
βὼν, μεγάλοις δώροις ἐπέσειε προσδοῦναι τῷ πόλιν. ἵνα δὲ
πρὸς φαίῃ τοῖς φυλάτῃσι τὰς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολ-
λὰ περὶ τὰς πύλας, καὶ ἀνδράποδα δὲς πρὸς καὶ τοῖς ἀργείοις. οἱ δὲ
φύλακες ταῦτα νεμεσίοιοι, συνιχόμενοι αὐτῷ πολλάκις ἐξέ-
ναι νύκτας, καὶ σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν πλείονας, τὴν λείαν περὶ λα-
νοντα. Χαείδημος τὸς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβὼν ἔδωκε, τὰ
δὲ τέσσαρα ἱμάτια περὶ τὰς ἰδίους ἀνδράσιν, ὥπλισμέ-
νοις ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ τε ἄλλα τῆς λείας, καὶ ἵππον ὡς
ἀρχιμάλων. οἱ φύλακες ἵνα δὲ ξανθὸν τὸ ἵππον, πᾶσαν δὲ
πύλιν ἀνέειξαν. οἱ στρατῶνται τῷ ἵππῳ συνισσόμενοι τὸς
τε φύλακας ἀπέκτειναν, καὶ τὸν λοιπὸν δυνάμειν δὲ ξανθὸν
τὸν πόλιν ἐκράτησαν, ὥστε, εἰ καὶ πρὸς καὶ πᾶσαι, δυνάμεις
ἔαλιν τὸ Ἰλίον, πάλιν ἵππῳ κατὰ στρατηγούμηνον. Sed &
quartum capta fuit, & incendio funditus dele-
ta à C. Fimbria, Nicomedis Legato, annis
m. l. post Græcorum everfionem. Vide Ap-
pianum, & Augustinum de Civ. Dei, lib. iiii.
cap. vii.

73. Ος ποτ' ἐν ξανθῷ σὺντι] Dardanus, Jovis
ex Electra filius, facta inundatione, è Samo-
thracia utribus in Idam, Trojæ promontorium,
tranavit. Homeri Scholiastes, (quem non recte
Didymum nonnulli existimant, qui sæpe in
istis scholiis citatur: equidem, si conjecturæ
locus, Johannis Tzetze esse dicam, qui ipse
in Chiliad. Var. Hist. Commentarii sui Home-
rici meminit, neque me movet Ammonius,
qui in voce χλαμῶς Didymi verba profert ad
Iliad. β'. quæ ibi nullus invenias) is itaque
Scholiastes hoc modo ait, Δάρδανος, ὁ Διὸς καὶ
Ἡλένης, τὸ Ἀτλαντὸς θυγατρὸς, διῶν (lego λιπών) τὸ
Σαμοθράκῃ ἐπομβείας γενομένης, κατὰ σκυδῶσας χερδῖαν,
καὶ ἀσπὸν ἑαυτῷ περὶ τὴν, διεκομίδην εἰς τὸ Ἰδίον τὸ Τρωά-
δος, καὶ δυνάμεις Διὸς ὑποδεδεμένον κατὰ πόλιν, ἣν καὶ
αὐτὸς Δάρδανον ἐκράτησεν. Et Nonnus Διονυσια-
κῶν lib. iiii.

— πύλιν ἔδωκεν ἑσπέρηνας
Δάρδανος, ἀντικείμενον ἐν ἀσπὶ πύλιν ἀνέρας,
Δάρδανον εὐπυργον ἐπὶ νηυσὶν ἄστυ χαράζας,
Ἰδαν ἀετῆρι ἀφ' ἧς ἔλας κόνιν ὀκλῶ.

Huc etiam referri debent illa Virg. Æneid. vii.
Aique equidem memini (fama est obscurior
annis)

Auruncos ita ferre senes, his ortus ut agris
Dardanus Idæas Phrygiæ penetravit ad urbes,
Threiciamque Samum, quæ nunc Samothra-
cia fertur.

Quibus duobus postremis versibus inest τὸ ὑπε-
ρον περὶ τὴν, ut vocant. Vide Eustathium ad
Dionysii Περὶ ἡρώων. Apollodorus lib. iiii. aliam
abitus causam ponit, dicens Dardanum interitu
fratris Jasii (quem Jupiter, quia Cereri vim in-
tulisset, fulmine interfecerat) moestum, relicta
Samothrace, in objectam continentem enatafse
ad Teucrum, Scamandri fluvii Idææque Nym-
phæ filium. Utrem vero ξανθὸν σκύτος appellat,
quia ex demortuorum animalium corio eos vete-
res confuebant. Vide Etymologici Auctorem,
& Artemidorum lib. v. cap. xxii.

77. Ζήρυνθον ἀντρον] Zerynthus antrum est in
Samothrace. Nicandri Schol. Θεσσιακοῖς, τὸ Ζή-
ρυνθον ἀντρον ἐν Σαμοθράκῃ φασὶν εἶναι. Λυκάφρων δὲ φησι,
Ζήρυνθον ἀντρον τὸ κυνοσφαγῆς διῶς, ὃ ὅτι ἀσπίλαιον τῆς
ἐκείνης. Aristophanis Scholiastes ad Εἰρήνῃν nar-
rat, eo confugere solitos, qui in magnis peri-
culis versarentur, & mox ubi Hecata, & Co-
rybantibus sacrificassent, liberatos fuisse. Idem
Suidas, ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταί πνιες, αἳ ἔδωκεν τε-
λεταῖαι περὶ ἀλεξιφάρμακα κινδύνων πνιῶν. ὡς δὲ ἐπεὶ
καὶ τὰ τὸ Κορυβάντων μυστήρια, καὶ τὰ τὸ ἐκείνης, καὶ τὸ Ζή-
ρυνθον ἀντρον, ἢ κύνας ἔδωκεν. ἐν κινδύνῳ ὅν γενομένης,
ἐπεκάλαντο τὰς δαίμονας ὁπρανῆσαι, καὶ ἀλεξίσαι. ἔδωκεν
δὲ οἱ μεμνημένοι ταῦτα, ἐκ τῆς δεινῆς σωζέμεν, καὶ ἐκ
χειμῶνων. Huc pertinet illud Diogenis Cynici
apud Laertium lib. vi. in vita ejus, Θανμάζον-
τος πνιὸς τὰ ἐν Σαμοθράκῃ ἀναθήματα, ἔφη, πολλῶν ἀν-
τὶν πλείων, εἰ καὶ οἱ μὴ σωζέμεντες ἀντιτίθισαν.

Ibid. Τῆς κυνοσφαγῆς διῶς] Hecaten intelligit
cui canes immolabantur, ut tradit Theocriti
Scholiastes Idyllio ii. & Plutarchus Ρωμαϊκοῖς.
Inde est apud Theocritum,

τὰ χθονία δ' ἐκείνη, τὰν καὶ σκύλας ὀμνέοντι.

qua de causa etiam ἐκείνης ἀγάλματα nuncupa-
bantur. Hesychius, ἐκείνης ἀγάλα, τὰς κύνας ὅτι
φασὶ, ἀπὸ τὸ ἐκφύρεται ἐκείνη κύνας. Emendabis vero
Stephanum in Ζήρυνθον, apud quem depravissime
legitur hic versus,

Ζήρυνθον ἀντρον τὸ κυνὸς φανὸς διῶς.

78. Κορυβάντων] Corybantes Jasii & Idææ fi-
lius fuit, ac simul cum Dardano sacra Cybe-
les in Phrygiam deportavit, ejusque Deæ sa-
cerdotes à suo nomine Corybantes dixit, auctor
Diodorus Siculus. Sunt qui hos quinque & vi-
ginti fuisse existimant, alii lxx. atque ex iis
xxxii. ἀεισεβῶς nuncupatos veneficos fuisse, re-
liquos δεξιῶς dictos veneficia dissolvere potuisse.
Vide Apollonii Schol. lib. i.

79. Οτ' ἡμάδυνε πᾶσαν ὁμολογῶσα χθονά] Dilu-
vium hoc, de quo agit Lycophron, tertium
fuit, si Nonno credimus, qui Dionys. lib. iiii.
tres κατὰ κληρονομίαν enumerat, in quo non conve-
nit ei cum Xenophonte, qui in lib. de Æqui-
vocis quinque ponit; primum trimestrem sub
Ogygo prisco, secundum Niliacum men-
struum sub Hercule & Prometheo Ægyptiis,
tertium bimestrem in Achaia sub Ogygo Atti-
co, quartum Thesalicum trimestrem sub Deu-
calione,

calione, quintum etiam trimestrem sub Proteo Ægyptio, qui Paridi Helenam eripuit. Etiam Isidorus Origin. lib. XIII. cap. XXII. tria diluvia recenset.

80. Ζηνὸς καὶ χλαίων ναιμὸς] Veterum ista fuit opinio Jovem ætherem esse, cui concipiendi, generandique, & cuncta vegetando nutriendi vis inesset. Virgilius,

*Tum pater omnipotens fecundis imbribus æther
Conjugis in gremium lætæ descendit, & omnes
Magnus alit, magno commistus corpore, fœtus.*

Horatius,

— *manet sub Jove frigido
Venator teneræ conjugis immemor.*

Calpurnius Eleg. v.

Dum peragit vernum Jovis inconstantia tempus.
Profluxit ea opinio ab Anaximene, & Cleanthe. Vide Lactantium lib. I. cap. v.

84. καὶ δελφίνες] Ovidius etiam in diluvii descriptione Metamorph. lib. I.

— *silvasque tenent delphines, & altis
Incursant ramis, agitataque robora pulsan.*

85. φέρωντο φῶκος] Ovidius loco citato,

*Et modo qua graciles gramen carpere capellæ,
Nunc ibi deformes ponunt sua corpora phocæ.*

87. Τρήων & εἰς ἄρπασμα περιβαίει κύνες] Helenam columbam vocat ob libidinem, ob quam ea avis etiam Veneri sacra. Canem autem, ob conjugum multitudinem, canes namque indifferenter cum quavis coeunt. Salvianus, ut alios omitamus, lib. IV. de Dei Providentia, *Numquid enim aliquis ex servis turbas concubinarum habet? numquid multarum uxoribus labe polluitur? ut canum, vel suum more tantas putet conjuges suas esse, quantas potuerit libidini subjugare?* Vel canem vocat, quod ejus raptus & Græcis & Trojanis infautus fuerit, nam canis olim inopinatus conspectus mali ominis erat. Terentius Phormione Act. IV. Sc. IV.

— *post illa monstra evenerunt mihi,
Introit in ædes ater alienus canis,
Anguis per impluvium, &c.*

Sophocles Αντρίων,

Ὅσων ἀπαράγματος ἢ κύνες καὶ θήγνισται.

Horat. lib. III. Od. XXVII.

*Impios parvæ recinentis omen
Ducat, & prægnans canis.*

Vel propter impudentiam. Terentius Eunuchi Act. IV. Sc. VII.

— *ain' vero canis?*

Quo loco Interpres vetus. *Hoc verbo impudentibus inimicis convitium fieri solet: nam militare dictum est in hostem* CANIS.

88. Ἦν τῶργος ἐχέφρολος ἐκλοχέεται] Per τῶργον ἐχέφρολον, cygnum intelligit, in quem mutatus Jupiter Ledam compressit. Didymus ad Odyss. λ'. Ζεὺς Ἀήδας ἐραδείς, Θέσις παιδός, εἰς κύνον ἑαυτὸν μετέβαλλεν, καὶ διαπὰς ἐμύνη αὐτῇ μὲν χέρον ὃ ἐκείνη τέκοντα ὦν, ἀποτίθεται εἰς λάρνακα, ὅθεν συνέβη τὸς τε Διοσκουρίδας, καὶ τῷ Ἑλένῃ γενέσθαι. Hæc ille, Ovidius quoque Metamorph. lib. VI.

Fecit olorum Ledam recubare sub alis.

Unde & Gregorio Nazianzeno κύνος dicitur. Vide etiam Apollodorum lib. III. Fabulæ

allegoriam ex Melisso refert Fulgentius Mytholog. lib. II. Sunt qui velint ovum hoc è Luna decidisse. Fides sit penes Auctorem.

89. Κελυφάνη σφύλλον ὁσρακωμένη] Athenæus lib. II. ex Clearchi Eroticis refert in cœnaculis, quæ ὄνα dicebantur, Helenam nutritam fuisse, atque inde natam fabulam de ejus ex ovo ortu. Athenæi hæc verba, Ἐκάλου δὲ καὶ τὰ νῦν τὸ οἰκὸν παρ' ὧν καλέμεθα ὑπερῶνα, ὄνα. φησὶ Κλέαρχος ἐν Ἐρωτικῷ, Τὴν Ἑλένην φάσκον ἐν τοιούτοις οἰκίμασι σφύλλῳ, ὁδὸν ἀπενέγκασθαι πολλοῖς ὡς ἐξ ὧν εἰν γέννησθαι. καὶ εἰ δὲ Νεοκλῆς ὁ Κερτυνιάτης ἐφη, ἀπὸ τῆς σιλῆνης πεσεῖν τὸ ὄν, ἐξ ὃ τῷ Ἑλένῃ γεννηθῆναι. Lucianus in Gallo proceritati colli tribuit, quod candidum, & olorum plane habuit.

91. Οὐ πατρὸς κόσους εἰδόντα ἑαυτῷ βουσαῖον] Regium antiquitus pecora pascere. Didymus ad Odyss. XIII. Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τὴν βασιλείαν παῖδες πάντες ἀπαλοὶ (lego παναίπολοι) ἐχάλεον, καὶ ἐποίμαον. Hesiodi Scholiastes. lib. I. Τὸ παλαιὸν βασιλεὺς πολυδράμμονες, καὶ ποιμαίνοντες ἔχοντες βίον. Varro de Re Rust. lib. II. cap. I, *De antiquis illustrissimus quisque pastor erat, ut ostendit Græca & Latina lingua, & veteres Poetæ, qui alios vocant πολυδράμους, & πολυμήλεις, alios πολυβούτους. Qui etiam ipsas pecudes propter caritatem aureas habuisse pelles tradiderunt.*

93. Κάλλης & θυεῖτῳ] Dearum de forma contentio, & Paridis judicium fatis nota. Vide Isocratem Ἑλένης ἐγκωμῶν, & Ovidium in Epistolis. Athenæus lib. XII. Δειπνοσοφιστῶν, putat illud judicium virtutis voluptatisque comparisonem repræsentare, & quia potior judicata Venus, id est, voluptati posthabita virtus, merito cuncta confusa, & perturbata fuisse. Alii Paridem virum eruditum credunt, orationemque in Veneris laudem composuisse, eamque Junoni, & Palladi in ea prætulisse, cecinisse quoque hymnum in Venerem, quem κερὸν vocaret, post à patre in Græciam sacrificiorum causa missum Helenam rapuisse, belloque dedisse occasionem. Proclus è tribus vivendi generibus amatorium eum amplexum existimat. Huc pertinet Aristippi jocus, quo usus apud Dionysium: cum enim ille ei tres meretrices offerret, ut quam vellet, eligeret, tres simul abstulit, dictitans, neque Paridi tutum fuisse quod unam elegisset. Narrat Diog. Laertius lib. II. Διονύσιος δὲ ποτὲ τριῶν ἑταίρων ὄντων, μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσας, τὰς τρεῖς ἀπῆλθεν, εἰπὼν, ὅδε τῷ Πάειδι συνήντηκε μίαν προκρίναι. Accidit autem hoc judicium in loco, qui Ἀλεξάνδρεια dictus. Stephanus, Ἐστὶ καὶ τόπος ἐν τῇ Ἰδῇ τῇ Τρωϊκῇ Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασι τὸ Πάειν διακρίναι τὰς θεάς. Apud Homerum vero judicii Paridis nunquam mentio, quod observavit Macrobius lib. V. cap. XVII. *Nullam commemorationem de judicio Paridis Homerus admittit. Virgilius tantam deam, quod curvis de honestis feminae deformis est, velut specie victam, Paride judicante doluisse, & propter Catamiti pellicatum totam ejus gentem vexasse.*

97. Τράμπος σ' ὀχλοῖται, καὶ φερέκλειο πέδες] Bene admodum Paridis barbari navem τράμπον vocat

cat usus propria vocabuli significatione, nam *ῥέμης*, (ut ait Nicandri Schol.) *κρείως βαρβαρικόν πλοῖον* ἔστιν. Fallitur autem Ifacius noster, dum *πόδας* naves explicat, quem male sequitur Canterus ille. Ego vero remes dico. Nonius Marcellus, *Remi sunt navales pedes*. Etiam Artemidorus lib. i. cap. i. pedes remos interpreta- tur his verbis, *Πλείονας πόδας ἔχειν ἀναδόν ἐμπόροις ἢ ναυκλήριον, σωμάτων γὰρ πλείονων ἀρεῖται, ἢ παντὶ μὲν τῶν ῥέποντες. κυβερνήτη δ' ἰδόντι τὸν ὄνειρον ση- μαίνει χαλινὸν, πλείους γὰρ ποτὶ χεῖρας τῆς νεὸς ἐρεοσσομένης*. Hinc *Remipedem* navem dixit Ausonius. Et Callimachus Epigrammate vi. *Ἐρέσων ποσσίν*. Lucilius Sat. lib. viii.

Verum flumen uti atque ipso divortio aquarum

Ilignis pedibus cercurum concinit aquis.

Quos versus emendent alii, quibus plus otii. Inde, quia remi appellati sunt *pedes*, naves *ambulare* dicuntur. Cato de Re Rust. cap. i. *Si poteris, sub radice montis fiet, in meridiem spectet, loco salubri, operariorum copia fiet, bounque ibi aquarium, & oppidum validum prope fiet, aut mare, aut amnis, qua naves ambulent*. Hinc refuto Villiomarum, qui negat dici posse navem ambulare pedibus. Quid? quod similiter Salustius scaphas *progressas* dicit. Verba ejus ista, *Ea- rum alia paululum progressa nimio simul & incerto onere, quum pavor corpora agitaverat, deprimebantur*. Quem locum, Lector, acceptum referes Scriverio meo, magnæ industriæ juveni. Huc pertinet, quod cursus à Poetis tribuatur navibus. Vide Agell. lib. x. cap. xxvi. Vocantur tamen alias *pedes*, funes nautici, quibus vela adstringuntur. Unde etiam Poeta noster *ποδάτῃ λίνᾳ* vocat. Dicuntur vero *Φρέκλμοι* πό- δες, à fabricatore.

99. *Καμπύλης ῥάσας πύκνης ὀδόντας*] Navis curvi dentes sunt ancoræ, quæ arenæ impactæ mordicus eam retinent. Symphosius in ænigmate de ancora, *Scrutor aquas medias, ipsas quoque mordeo terras*. Virgilius Æneid. lib. i.

— *festas non vincula naves*

Ulla tenent, unco non alligat ancora morsu.

Inde *mordaces ancoræ*: Sidonius Epist. lib. viii. *Præterea de continenti in patriam vela laxantes hostico mordaces ancoras vado vellunt*. Itaque dentes navis ancoræ sunt. Ilidorus Orig. lib. xix. cap. ii. *Ancora, dens ferreus*. Virgilius Æneid. vi.

Obvertunt pelago proras, tum dente tenaci Ancora fundabat naves, —

Nonnus ἀγκυλόδοντας χαλινὸς vocat Dion. lib. iii.

Καὶ διῆς ἡμαρτίᾳ βαρυνόμενα διὰ κόλπε
Ολκάδος ἀγκυλόδοντες ὀπισφύκοντο χαλινοὶ
Δυομένη φαέδοντος. —

Pindarus χαλκίγενων χαλινὸν Pythion. Od. iv.

Ἀνὴρ ἀγκύραν ποτὶ χαλκίγενων
Ναὶ χρημάντων ἐπίπασε δοῖς
Ἀγρὸς χαλινόν. —

Alioquin etiam navis dentes appellantur τὰ ἔμβολα, five rostra. Porro *Dentes* Latinis dicuntur, non solum quibus cibus atteritur, sed id omne, quo aliquid teneri, aut exsecari potest, teste Nonio. Ad ancoram porro quod

attinet, eam invenit Anacharxis Scythæ, teste Laertio lib. i. *Εὐρε δ' εἰς τὸ βίον ἀγκυρὰν τῆς κα- ραμεικὸν προχόν, ὥς τις*.

101. *Εἰναφρόσωνα σόλον*] Illustrissimus Josephus Scaliger retulit mihi legisse se apud veterem quendam scriptorem Græcum, classem hanc velorum novem fuisse: quod tamen manifesto falsum. Lege Libellos, qui Dictyn & Daretem mentiuntur.

102. *Τὴν ἀνυμρον πόρπην*] Helenam πόρπην vocat, pro qua buculam Lacedæmonii aliquando immolarunt. Historia, five potius fabula, ita habet: Laborantes peste Lacedæmonii oraculo moniti sunt, liberandos esse, si virginem nobilem immolarent, Helenam autem cum fors petiisset, eaque ornata produceretur, aquila advolans gladium abripuit, & buculæ ibi loci pascenti imposuit, quæ pro Helena immolata fuit. Vide Plutarchum Παράλληλοις. Ut autem hic Helena, pro qua vitula sacrificata fuit, πόρπη appellatur; ita infra Jupiter, pro quo Saturno datus lapis, δίσκος, five lapis, vocatur.

104. *Εἰς ἄρκυν ὁδνεῖων βρόχων*] Externos laqueos interpretare amorem mulieris peregrinæ. Apte vero amorem laqueo affimulat ex Ægyptiorum mysteriis. Horus *Ἱερογλυφικῶν* lib. i. *Παῖς ἔρωτα, ὥς θήραν, ἐμπλέκειν αὐτὸν ἀνέρα σημαίνει*. Ita enim supplendus corrigendusque iste locus videtur. Sic infra,

Ἡ μὲν παλαιοὶ δυσλῶτοι οἶσαν βρόχοις,
Ἐρωτας ἢ ἔρωτας, ἀλλ' ἑρηνύων

Πικρὰν δ' ἐπὶ φήλασα κεραικὸν πάλιν.

Et apud Poetas alios sæpe id observare.

105. *Εμπάλασαν ἔχουσιν πτερῶν*] Scholiastes dum πτερῶν interpretatur τὴν ταχυτήτα τῆς ἀλγένης, ἢ τὸ πλοῖον, misere ineptit: ut dissentiam auctor Pol- lux, qui ita ait lib. v. cap. iii. *Πτέρυγες, αἱ ἐκ πτερῶν περὶ τοὺς ὤμους*. & cap. iv. *Ἐστὶ δὲ τὸ ἄρκυος μέγεθος, καὶ ἀκρωλένια, ὅσα ἐστὶ τὰ περὶ τὰ ἄρκυων, ἀ οἱ μὲν κρᾶσσειν, οἱ δὲ πτερύγεσσιν ὠνδύμασιν*. Latinis *Linea*, five *Formido* dicitur. Gratius,

*Ne reprehensa suis properantem linea pennis
Implicet.* — —

Nemesianus,

*Linea quin etiam magnos circumdare saltus
Quæ possit, volucresque metu concludere prædas,
Digerat innexas non una ex alite pennas.*

Intexebant ei retis generi plumas versicolores, Hinc *retia maculis distincta* dixit Ovidius in Epistolis. Prudentius *maculas* Hymn. iii. *Καθημενίων, Callidus illaqueat volucres*

Aut pedicis dolus, aut maculis.

Meminit ejus retis etiam Seneca lib. ii. de Clementia, *Sic feras lineæ, & pinnae clausas continent, easdem à tergo telis eques incessat, tentabunt fugam per ipsa quæ fugerant, proculcabuntque formidinem*. Symmachus lib. i. Ep. xlvii. *Nam unde est hæc sensuum in epistolis tuis novitas, verborum vetustas, si tantum nodosa retia, vel pinnarum formidines, & sagaces canes, &c.* Apulejus in Apolog. *Verum ego ista propterea commemoravi: non quod pinnarum formidines, & fuliginis maculam, te præsertim ju- dice, timerem.*

110. Νήσφ δ' ἐνὶ δρᾶκοντος] Salamina puta. Δράκοντα vero καταχρηστικῶς posuit pro ὄφιν, Cychreum autem designat, qui ὄφιν cognominatus fuit propter morum asperitatem. Stephanus, Κυχρεῖος, πάρος ποτὶ Σαλαμίνα. Σοφοκλῆς Τύκρω. ὑπὸ Κυχρεῖος ἢ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος, ὃς ὄφιν ἐπεκλήθη διὰ τὴν τετραχύτητα ἢ τρεῖς. Quæ verba Stephani mutila moneo, & post Τύκρω aliquid deesse, videlicet ἀνομιμασίησιν, aut tale aliquid, scribo itaque pro puncto asteriscum, defectus notam. Huc pertinent illa Eustathii ad Dionysium, Ἡ Σαλαμίς ἐδομήκοντα σάδιον ἔχει σείματα, ἢ ὀγδοήκοντα, ἐκαλεῖτο ὃ ποτὲ Κυχρεῖα, ὑπὸ πινθίου Κυχρεῖος, ἢ καὶ Λυκάφρων καὶ Ἀξείανδρος μίμνηται, ὃς ὄφιν μὲν ἐπεκλήθη διὰ τετραχύτητα τόπων. Emendo, δ. τ. τρεῖς. Ut autem istiusmodi homines apud Græcos ὄφεις, ita apud Latinos Scorpiones appellabantur. Apulejus Miles. ix. *Nosti quendam Barbarum civitatis nostræ decurionem, quem Scorpionem præ morum acritudine vulgus appellat.* Contra mites, *Ovicula.* Aurelius Victor, *Quintus Fabius Maximus Cunctator, Verrucosus à verruca in labris sita, Ovicula à clementia morum dictus.*

Ibid. Εὐχρεῖς πόδων] Hic πόδων non tam de cupidine Venerea intelligi debet, quam de Paridis nave, quæ pictum in puppe Cupidinem habebat, ut ex Ovidio clarum, apud quem sic ipse Paris in Epistola ad Helenam,

*Troia caduntur Phrygia pineta securi,
Quæque erat æquoreis utilis arbor aquis.
Ardua proceris spoliantur Gargara silvis,
Innumeraeque mihi longa dat Ida trabes.
Fundatura citas flectuntur robora naves,
Texitur & costis panda carina suis.
Addimus antennas, & vela sequentia malos,
Accipit & pictos puppis adunca deos.
Qua tamen ipse vebor comitata Cupidine parvo,
Sponsor conjugii stat Dea picta sui.*

Solebant namque Veteres tutelæ nomine naves appellare, quod etiam observavit in nuperis ad Petronium Animadversionibus eruditus juvenis Johannes à Wouweren. Servius ad Æneid. x. *Solent naves nomina accipere à tutelarum pictura.* Lutatius ad Statii Thebaid. vii. *Tutelam navis intelligimus cum gubernatore navigare, habent enim pictos præsules, quorum nominibus nuncupantur & naves.* Inde apud Lucianum Πλοῖον. *Τὴν ἐπὶ τὸν ναυτικὸν πόδων ἔχουσα ἢ ἰσὺν ἐκτετρωδὴν.* Sic Virgilius Æneid. v. Pristin, Chimæram, Scyllam, & Centaurum nuncupat naves à tutelæ pictura, in cuius loci explicatione ineptiunt Interpretes, tam veteres quam recentiores. Et in xi. Massici,

— *aurato fulgebat Apolline puppis.*

Claudius Quadrigarius apud Nonium lib. xii. *Rerum Rom. Quinque priestes, navigium ea forma à marina bellua dictum est.* Lego, *navigium ea forma à marina bellua dictum est,* pro *navigiorum dictorum*, qua syncope ejus ævi Auctores affectate usi.

111. Αἰτῆς] Tota quondam Attica Αἰτὴ nominata dicitur, quod maximam ejus partem mare attingat, auctor Strabo lib. ix. Vel ab Αἰτῶνε, sive Αἰτῶ, terrigena rege, testes Pli-

nus, Gellius, Solinus. Hinc Αἰτῶν μέλη Andromacho γαλήνη, mel Atticum. Similia apud Virgilium, Ovidium, Catullum, & alios Poetas.

112. Δευτέρων ἑωλὸν ἐκ ὅψις Κύπριν] Venerem secundam intelligit illam, quæ πάνδημος dicta. Duas enim veteres Veneres statuebant, alteram ἑραρίαν dictam, quæ honestos excitare amores, alteram πάνδημον, quæ in libidinem impellere putata. Plato quoque in Symposio duas esse Veneres ait, & ἡ μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ἁγνούς, inquit, καὶ ἀμύττα, οὐρανὸν θυγάτηρ, ἣν καὶ ἑραρίαν ἐπονομάζομεν. ἡ δὲ γαλήνη Διὸς καὶ Διώνης, ἣν δὲ πάνδημον καλοῦμεν. Quem Platonis locum indubie respexit Apulejus in Apologia, cum scriberet, *Mitto enim alta illa & divina Platonica, rarissimo cuique piorum gnara, ceterum omnibus profanis incognita: geminam esse Venerem deam, proprio quamque Amore, & diversis amatoribus pollentem. Earum alteram Vulgariam, quæ sit percita (lego prædita, ut statim sequitur) populari Amore, non modo humanis animis, verum etiam pecuinis & ferinis animis ad libidinem imperitare, & immodico trucique percussorum animalium serva corpora complexu vincientem: alteram vero Cælitarem Venerem, prædita quæ sit optimati Amore, solis hominibus, & eorum paucis curare, nullis ad turpitudinem stimulis vel illecebris sectatores suos percellentem. Quippe ejus amorem non amœnum & lascivum, sed contra incorruptum & serium, pulcritudine honestatis virtutis amorem amatoribus suis conciliare: & si quando decora corpora commendet, à contumelia eorum procul absterre.* Ita enim scribenda ea postrema verba monuit literarum lumen, & columen If. Casaubonus, quem merito sequor. Huc pertinet quoque Epigramma Theocriti, cujus initium ita habet,

Ἡ Κύπρις ἢ πάνδημος· ἱλασκέσθαι δὲ θεὸν εἰπὼν
οὐρανίαν, ἀγνῆς ἀνδρῶν Χρυσόγυναι.

Et illa Musæi,

Ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένην Ἀφροδίτῃ,
Πολλάκι καὶ ἢ ἑρωτὰ παρηγορεῖσθαι θυγατρὸς
Μυθεῖ σὺν οὐρανίῃ, φλογερῶν προμήνισσα φαιέσθην·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀλέειν πνευμένοντα δῖους,
Δὴ γὰρ Κυθέρειαν πάνδημος ἦλθεν ἑορτή.

Vide etiam Artemidorum lib. ii. cap. xlii. Apud Phurnutum vero lib. de Nat. Deorum, cum ait, *Καλεῖται δὲ (ἢ Ἀφροδίτη) ἑραρία τε καὶ πάνδημος, καὶ παναίτη, διὰ τὸ καὶ τῶν ἑραρῶν, καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ θαλάσσῃ ἢ δυνάμει αὐτῆς διαφεύδαι.* Legendum est πάνδημος, καὶ παναίτη. vel θαλασσῇ, quod sequentia facile convincunt. Sane juvat & Musæus extremo poemate,

Αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκλήτοις ἐνὶ δῖαις
Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσίνῃ Ἀφροδίτῃ.

Et antea,

— Κύπρις δῖος ἄσπερος ὅτι θαλάσσης
καὶ κρατεῖ πόντοιο. —

Meminit utriusque Veneris Catullus Epigramm. lxix.

Nam mihi quam dederat duplex Amathuntia curam,

Scitis, & in quo me torruerit genere.

Ad Venerem πάνδημον quod attinet, de ea elegans locus apud Heliodorum Æthiop. lib. i.

Ἐπιεικῆ

Επειδὴ γὰρ ὁ Πάνδημον Ἀφροδίτῳ τὸ πορνεῖον ἀπιδέει-
 γένος, ὃ δὲ καὶ ἡδονὴν χρεῖας, ἀλλὰ δὲ εἰς διαδοχὴν ἀπο-
 ρᾶς, πῆντε ἐμαυτῷ γενέσθαι διανοήσασθαι. Simulacrum
 ejus Athenis in foro consecratum fuit à Solo-
 ne, ut quidam volunt. Harpocraton, Ἀπολλό-
 δωρος ἐν τῷ περὶ Διῶν, Πάνδημόν φησιν Ἀθήνησι κληθῆναι
 τὸ ἀμφοδρυδεῖσθαι (scribo ἀμφοδρυδεῖσθαι) περὶ τὴν ἀρ-
 γαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸ δῆμον συναθροῖν
 τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς ἐκείνου ἀγορᾶς. Νί-
 κηδρος δὲ ἐν ἐκτῷ Κολοφονιακῷ, Σόλωνα φησὶ σῶματα
 ἀγοράσασθαι ἐπιτρέψαι, ὅτι σέως εἴηται, διὰ τὰς νέας, καὶ ἐκ
 τῶν ἀπειρομαθῶν χρημάτων ἰδρύσασθαι Ἀφροδίτης Πάνδημον
 (scribo Πάνδημον) ἱερὸν. ὅτι δὲ Πάνδημον, πάγκοινον.
 Sed quod ait inibi Solonem σῶμα ἀγοράσασθαι
 ἐπιτρέψαι, id vero ita habet, Solon inter pulcher-
 rimas leges quibus Atheniensium Remp. fir-
 mavit, etiam constituit, ut cives & se, & for-
 tunas suas redimerent, quæ lex Σεισάχθεια est
 appellata. Diog. Laertius lib. i. Σόλων Εξηκασίδου
 Σαλαμίνιος, περὶ τὸν μὲν τὴν σεισάχθειαν εἰσηγάτατο Ἀθη-
 ναίσις, τὸ δὲ τὴν λύτρωσιν σῶμάτων τε, καὶ κλημάτων. καὶ γὰρ
 ἐπὶ σῶμασιν ἐδανείζοντο, καὶ πολλοὶ δὲ δανείαν ἐδότην.
 ἐπεὶ δὲ ταλάνων ὀφειλομένων αὐτῷ πατρῶν, συναχθεὶς
 περὶ τὸν, καὶ τὰς λοιπὰς τὸ ὅμοιον πορνεύει περὶ τὸν. καὶ
 τὸ δὲ νόμος ἐκλήθη σεισάχθεια. Vide Plutarchum in
 vita ejus.

115. Ο γὰρ σε συλλέκτοιο Φλεγραιᾶς πόσις] Pro-
 teus Paridi, cum in Ægyptum venisset, Hele-
 nam ademit reddito illi ejus simulacro. Huc
 facit illud Stefichori,

Τρῶες οἱ τὸτ' ἦσαν (sic lego, non ἴσαν) Ἑλένης
 εἶδοντες ἔχοντες.

Vide Herodotum media Euterpe. Meminit ejus-
 dem rei Xenophon lib. de Æquivocis.

119. Τείπωνος ἐκβολαῖον] Nilus, fluvius Ægypti
 septem ostiis nobilis, Ægyptum quotannis,
 cum sol in Cancro est, flantibus Etesiis, inun-
 datione sua fertilem reddens. Vide Heliodo-
 rum Æthiopic. lib. xi. Hinc in Messalæ Gene-
 thliaco Tibullus,

*Te propter nullos tellus tua postulat imbres,
 Arida nec Pluvio supplicat herba Jovi.*

Unde & à veteribus Ægyptiis Horomafdes,
 (si Laertio fides habenda, qui tamen fallitur;
 est enim hoc nomen Perficum, quo Kalendæ
 designantur) hoc est, Jupiter, vocatus est, di-
 vinique ei honores habiti sunt. Et Niloa Æ-
 gyptiis instituta, quæ celebrabantur sub ortum
 inundationis. Heliodorus Æthiop. lib. ix. Καὶ
 γὰρ πῶς συνέπεσε Νειλῶα τότε, ὅτ' ἐμείνην παρ' Αἰγυπτίοις
 ἱερῶν, ἐνισκῆσαι, καὶ τὸ ποταμὸς ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν
 ὅτε ἀρχὴν τὴν αὐξήσεως ὁ ποταμὸς ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν
 ὑπὲρ πᾶσας δὲ τὰς ἄλλας περὶ Αἰγυπτίων ἀναδεδεικνύμενην, &
 quæ sequuntur. Hic Triton aliquando, quan-
 doque Aëtos, Ægyptus, & Oceanus nominatus
 est. Postea Nilus, à Cyclopi filio Nilo, Ægypti
 rege, Tantali ex filio nepote. Servius tamen
 aliud etymon ponit. Inundationis causas ha-
 bes apud Solinum cap. xxxv. Horum ἱερογλυφικῶν α'.
 Lucretium lib. vi. & Apollonii Scholia-
 sten lib. iv.

121. Οἶά τις σπινθὲς] Huc pertinent Artemi-
 dori verba lib. iii. cap. lxxv. Ἀσπίδα δ' ἀνδρῶν ποιοῦν

πυρρὸν ἀπὸ τῆς συμβεβηκότος σημαίνει, καὶ ματαιοπορίαν,
 διὰ τὴν μάταιον τὴν ζῶν πόνον.

131. Λίπποντα χόσσης] Meretricem vocat He-
 lenam, quæ nupta Menelao cum Paride dege-
 bat. Potest etiam ad historiam referri, quæ
 narrat pictam aliquando à Zeuxide Helenam
 fuisse, quam, quia amplum ex ejus pictura ille
 lucrum reportaret, Græci Meretricem vocita-
 runt. Ælianus Ποικ. Ἱστορ. lib. iv. Ο Ζεῦξίς ὁ Ἡρα-
 κλεώτης ὅτε τὴν Ἑλένην ἔγραψε, πολλὰ ἐχρηματίζετο ἐκ
 τούτου τὴν χρέμματα. οὐ γὰρ εἰκὴ, καὶ ὡς ἐτυχὲς τὰς βελο-
 μένες εἰς ὅσον αὐτῶν, ἀλλ' ἐπεὶ ἐπὶ τὸν ἀργύριον καταβαλεῖν,
 εἴτα ἔτιω θανάτου. ὡς οὐκ ἴδιον τὴν Ἡρακλεώτη λαμ-
 βάνοντος ὑπὲρ τὴν γραφῆς, ἐκείνου οἱ τίττε Ἕλληνες ἐκείνην
 τὴν Ἑλένην ἐπαῖον. Cum autem hanc pinxisset.
 quid de eo opere homines censuri essent x-
 peclandum non putavit: sed protinus hos ve-
 fus adjecit ex Iliad. γ'.

Οὐ νέμισις Τρῳάς τε, καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιῶς
 τοιῇδ' ἀμφοῖν γυναικὶ πολλὸν χρόνον ἄλγεα πάχειν,
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεοῖς εἰς ὅπα εἰκάν.

Vide Val. Max. lib. iii. cap. vii.

135. Αἰγαῖονος ἀγνίτῳ πάγον] Sic apud Hora-
 tium lib. primo, Sat. iii.

Concha salis puri.

Et Perfium Sat. iii.

— *purum & sine labe salinum.*

Catullus,

Quod culus tibi purior salillo est.

Vide Acronem. Neptuni autem falem vocat,
 quem ille (ut est apud Jul. Pollucem lib. vi.
 cap. x.) in Tragali (nam Τραγάσσου, non Τραγῆς
 lego) gratiam conglutinavit. Si quis tamen
 ἀπὸς per Neptunum, mare intelligat, non in-
 epte fecerit, qua ratione Alexander Ætolus
 citantē Parthenio,

— ἄλα ξυνεῖνα θαλάσσης

nuncupavit. Mos vero erat veteribus falem in
 mensa hospitibus apponere, eo concordiam in-
 ter se mutuo optantes, ut ex aqua & terra ille
 constat. Plutarchus Ἑλληνικοῖς, Λαβὼν αἰχμάλωτον
 ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν, καὶ μεταδὸς ἄλῳν τε καὶ τραπεζῆς, ἀπέπεμ-
 πον οἰκιστῶν. Heliodorus lib. iv. Δημῶδες γὰρ οἶμαι
 καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων, ἀποδῶν καὶ τραπεζῆς κοινωνήσαντας, καὶ
 φιλίας ἀρχὴν ἱερὴς ἄλλας ποιησάμενες, μὴ ἐχθρὴ καὶ τὴν περὶ
 ἀλλήλων γνώσιν ἔχοντας ἀπελθεῖν. Item lib. vi. Ἀλλὰ
 περὶ ξενίων καὶ φιλίων διῶν, περὶ ἄλῳν καὶ τραπεζῆς, ὦν,
 ὡς οἶμαι, φιλοφρόνων ἐν ἡμετέρῃ πεπείραδεν. Plautus
 Curculione, Sc. *Qui homini.*

*Therapontigonoplatagidore, salve: salvus quum
 advenis*

*In Epidaurum, hic hodie apud me nunquam
 delinges falem.*

Hinc Dion περὶ Ἀσπίας, Τὸν Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὄνυσσιν
 οἱ ἄλλοι, καὶ ἡ τραπεζα περὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων.
 Demosthenes in Orat. περὶ Πραξιφροσύνης, Πᾶσι δ'
 ἄλλοις; πᾶσι τραπεζαῖς; πᾶσι ἀποδῶν; ταῦτα γὰρ τραγῶδες παρ-
 ὶων. Huc pertinet proverbium vetus, Ἄλας καὶ
 τραπεζῆς ὁδὸς αἰνέειν. de quo vide Auctorem pro-
 verbiorum. Romani quoque in mensa salinum
 ponebant. Festus, *Salinum in mensa pro aquali
 solitum esse poni, ait Verrius, cum patella, quia
 nihil aliud sit sal quam aqua.* A quo paullulum
 abit Acron, *Salinum* (inquit) *est patella, in qua*
 * G 3 *Diis*

Diis primitiæ cum sale offerebantur. Horatius lib. II. Od. XVI.

*Vivitur parvo bene, cui paternum
Splendet in mensa tenui salinum.*

Et lib. I. Sat. III.

*— modo sit mihi mensa tripes, &
Concha salis puri. —*

Atque tum sacras esse mensas existimabant. Arnobius lib. II. *Sacras facitis mensas salinorum appositu, & simulacris Deorum.* Quod à Græcis, ut alia multa, dimanavit. Quia vero Tragali supra facta mentio, à quo Tragafæus sal, emendabis obiter Hefychium, & Stephanum scribendo Τραγασαῖοι ἄλεις. Nam apud illum male Τραγασαῖοι, οἱ ἄλεις, οἱ, &c. apud hunc Τραγασαῖοι, οἱ ἄλεις.

137. Λάξας πᾶπιζαν] Nempe hospitalem, nam illam Græci vocabant κοινὴν πᾶπιζαν. Heliodorus lib. V. Ἡ δὲ πᾶπιζα δὲ ἡμῖν κοινὴ προὔτι-
θιτο, τὰ μὲν ἄλλα ἡμῶν παρέχοντων, τὴν Τυρξην δὲ ὅ-
σον ἀφ' ὧν ἐκ θαλάττης τοὺς νέους ἐστῶντας. Parthenius Erotic. XIV. Εκείνος ἀπαιδεῖτο, ποτὲ μὲν φάσκων ὁρῶ-
δῆν, μὴ κατὰ δὴλος γένοιτο, ποτὲ δὲ διὰ (lego Δία) ξένιον, καὶ κοινὴν πᾶπιζαν προσοχόμενος. Ad Paridem quod attinet ille hac ex re πᾶπιζιτις à Poeta dicitur. Hefychius, Τραπίζιτις Πάειν, τὸν ὄρε-
σάντα τὴν πᾶπιζαν, καὶ ἀπαιδεῖται τὴν Μενιδά. Mensæ vero olim maxima in veneratione habitæ, vel-
ut sacræ. Synesius epistola LVII. Τράπεζα μὲν ἱερὸν χεῖμα, δι' ἧς ὁ θεὸς πᾶσι φίλος τε, καὶ ξένιος. Pindarus Nemeon. Od. XI.

— ξένιος Διὸς ἀσκέεται δίμυς ἀννέοις

Εν πᾶπιζαις. —

Hinc Juvenalis Sat. II.

— nullus verbis pudor, aut reverentia mensæ.

Orpheus in Argonaut.

Αἰδομένους θεῶν ἀγνοτεῖν, ξένιον τε πᾶπιζαν.

Tacitus Annal. XI. *Tractaque in multam noctem
latitia, per epulas ac vinolentiam incautum Co-
tyn, & postquam dolum intellexerat, sacra regni,
eiusdem familiæ deos, & hospites mensas obte-
stantem, catenis onerant.* Referendus huc etiam Demosthenis locus, & proverbium Græcorum, quorum paullo ante facta mentio.

138. Ἀρκτος πῆθης] Paridem expositum ab urfa lactatum narrat Apollodorus lib. III. Ælianus Παικίλις ἰσοείας lib. XII. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀλκίπης (lego Εὐκλῆς) Ἀλέξανδρον, τὸν Πειάμην, ὑπὸ ἄρκτου φασὶν ἴσθηναι. Quid? quod ait Artemidorus lib. II. cap. XII. Ἀρκτὸς γυναικὶ σημαίνει, φασὶ γὰρ ἐκ Κασοῦς (lego Καλλιστοῦς, nam festinans Librarius me-
diam syllabam omisit) τὸν Ἀρχαδικὸν μεταβάλλειν τὸ ζῶον οἱ περὶ μεταμορφώσεως μυθολογῶντες. Alioquin olim à Græcis mulieres ἄρκτος nominari consue-
vissè nemo, opinor, ignorat. Qua de re ad Theocritum.

139. Τότ' αὖ ψαλάξεις εἰς κερὸν νευρᾶς κλύπον] Al-
lusit ad proverbium, Κενὰ ψάλλεις.

140. Ἀσπτα καὶ δόρυτα φορμίζων μέλι] Veteres di-
dicissè fidibus, notum ex Ciceronis lib. de Se-
nectute, aliisque, ἔδως εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Κα-
λίμαχος ἰσορεῖ, μὲν κιδάρας περὶ ἄλλας ἵεναι, καὶ ἀνυμνεῖν,
καὶ ἐγκωμιάζειν. Et mos erat, ut in conviviis post
cœnam circumferretur lyra: cujus cum se im-

peritum Themistocles diceret, utar Tullii ver-
bis, *habitus est indoctior.* Etiam Romanorum
veterum epulis fides ac tibia adhibere moris
fuit. Certe antiquitus, si qui fidibus docti, pari-
cum philosophis in honore habebantur. Didy-
mus ad Odyss. III. Τὸ ἀρχαῖον οἱ αἰσθητὶ φιλοσοφῶν
τάξιν ἐπέχον. Athenæus lib. I. Σάφρων δὲ πᾶσι τὸ
τὸ αἰσθητὸν γένος, καὶ φιλοσοφῶν διδάσκειν ἐπέχον. Quin-
tilianus lib. I. cap. X. *Quis ignorat Musicen (ut
de hac primum loquar) tantum jam antiquis il-
lis temporibus non studii modo, verum etiam
venerationis habuisse, ut iidem Musici, & vates,
& sapientes judicarentur?* Ad Paridem quod
attinet, ejus lyram etiam Alexandri Magni tem-
poribus extitisse tradit præter Plutarchum Ælia-
nus Παικ. ἰσορ. lib. IX.

143. Τῆς πενταλέκτου θυάδος] Æschylus Aga-
memnone πολυάγορα appellat, Euripidis Scholia-
stes Ορίση refert, Tyndarum, Helenæ patrem,
aliquando Diis omnibus sacrificasse, excepta Ve-
nere, quæ ob id irata filias ejus connubia bis ter-
ve mutare, & viros deferere fecit, citatque hos
Stefichori versus,

Οὐνεκα Τυωδάρους ἔξωκ' ἀπαισι θεοῖς,

Μιάς λάδ' ἵποδωρον Κύπριδος,

Κεῖνη δ' Τυωδάρου κέρας χολωσαμένη,

Διγὰμ' ἐν τετραγὰμ' ἵδ' ἵδ' ἐν λιπιδόνορ'.

144. Τειπᾶις πῆθης κατεκλάστω] Pro τειπᾶις,
libens hic legerim τειπᾶι, nam duo tantum, al-
bum sc. & nigrum, stamina Parcæ tribuunt
Poetæ. Tres vero esse Parcæ, notius est, quam
ut hic referri debeat.

145. Ἀνναῖς ἄλδς] Ex Thaletis sententia, qui
ex aquæ elemento ortas res omnes putavit. Her-
mias, ut Laertium omittamus, in Διασκευῶν τὴν
ἐξ αὐτοῦ φιλοσοφῶν, Ἀλλὰχόδην, αἶτ, δὲ μοι θαλῆς τὸν ὄλε-
θραν νεύει, δεξιόχ' ὄλεθρος ὅδ' ἔστι παντὸς ἀρχὴν, καὶ ἐκ τῆς ὕλης
τὰ πάντα συνίσταται, καὶ εἰς ὕλην ἀναλύεται, καὶ ἡ γῆ δὴ
ὕδατος ὀχεύεται. Nuncupat vero Ἀνναῖν ἄλδ' α, quem-
admodum Poetæ ἄλδ' α πολιάδ' & Anyta poetria
in Epigrammatis ἡῖδ' α πολιάδ' duriuscula cata-
chrefi. At Maris filias vocat, propter feram &
immitem fatorum legem. Claudas autem, à
forma anili, qua fingeantur. Catullus in epi-
thalamio Thetidis & Pelei,

Cum interea infirmo quatientes corpora motu,

Veridicos Parcæ caperunt edere cantus;

His corpus tremulum. —

Infra quoque à Poeta nostro γυναικὶ κόρας appel-
lantur.

147. Δοῖα μὲν ἀρπακτῆρας] Thefeum, & Pari-
dem intelligit. De Thefei rapina elegans lo-
cus est in Isocratis Helenæ encomio, quem
adscribere non gravabor, Θεσφὺς ὁ λεγόμενος μὲν
Λιγίας, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἰδὼν αὐτῶν (Εὐ-
κλῆ) ἔπαυσε ἀκμάζειν, εἶδ' δὲ τὴν ἄλλαν διαφέρουσαν,
ποσειδῶν ἡγήσθη τὴν κλέους κρατεῖν ὅτι ἄλλαν εἰδομένην,
ὥστε ὑπαρχέσης αὐτῇ καὶ πατρὸς μερίσσης, καὶ βασιλείας
ἀσφαλεστάτης, ἡγησάμενος οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν ἐν ταῖς παρῶσι
ἀγαθοῖς ἀνεῖν τὴν πατρὸς ἐκείνου οὐκ ἐκείνου, ἐπειδὴ παρὰ τὴν
κρείων οὐχ οἶδ' ὅτι ἦν αὐτῶν λαβεῖν, ἀλλ' ἀνέμωρον τῶν τε τὴν
παιδὸς ἡλικίαν, καὶ τὴν χρησὶν τὴν παρὰ τὴν Πυθίαν, ὑπεί-
δων τὴν ἀρχὴν τὴν Τυωδάρου, καὶ καταφρονήσας τὴν εὐμῆς τὴν
Κασοῦς καὶ Πολυδῆκους, καὶ πάντων τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ δει-
γν

γῶν ὁλεωρήσας, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν, εἰς Αἰδιδαν τῆς Ἀττικῆς ἐκόμισε. Hæc de Theseo satis fuse Isocrates. Stricte Ovidius in Heroidum Epistolis,

*Ergo arsit merito qui noverat omnia Theseus,
Et visa est tanto digna rapina viro.
More tuæ gentis nitida dum nuda palæstra
Ludis, & es nudis fœmina mixta viris.*

quos duos priores versus mendosos emendabis hoc modo,

*Ergo arsit merito qui noverat omina Theseus,
Et visa es tanto digna rapina viro.*

De Paridis rapina vide eundem Ovidium, & Dydymum ad Odyss. ψ.

148. Πτηνὲς τεύχεας αἰετοὺς ὀφθαλμίας] Triorchia ex accipitrum genere est, à testium numero nomen habens: auctor, præter Aristotelem, Plinius, qui sic de eo, *Triorchien à numero testium, cui principium in auguriis Phæmonoe dedit, buteonem appellant Romani, αἰτάλιον Ἰταλῶναι, qui solus omni tempore apparet.* Aquilas autem duces interpretare, quia hæc avium reginæ. Volatiles nuncupantur à navibus, quarum vela & remi alæ dicuntur, ut supra docui. ὀφθαλμίας vocat, à pictis navium partibus, quæ ὀφθαλμοὶ Græcis: si tamen simpliciter quis accipiat oculatam propter visum, quem acerrimum aquila habet, non magnopere repugno. Horatius,

*Cur in amicorum vitiis tam cernis acutum,
Quam aut aquila?* —

Pullos quomodo dijudicent notum.

150. Ημικρήτα βάρβαρον] Barbarum Menelaum appellat, à Pelope avo ex Phrygia (quæ regio Barbara censetur) orto, vel quia

Βεβαρβάρω] χεῖνιος ὢν ἐν βαρβαρίᾳ.

quod ei apud Euripidem objicitur. Barbari autem dicti sunt peregrini homines Athenis, à βάρβαρ ἀβσφονα voce, in quam, cum primum Græce loqui conarentur, incidere solebant. Suadet Calliodorus barbaros dictos à barba & rure, nec tamen persuadet. Vide Strabonem lib. XIII. Proprie de Phrygiis hoc vocabulum accipiebatur: unde Sophocles βάρβαρον Φρύγα dixit in Ajace, & βάρβαρον αἶαν, Electra. *Barbarus ensis*, Ovid. Met. lib. XIV. Et Horatius in Satiris,

Græcia Barbariæ lento collisa duello est.

154. Εὐμβέουσα πάφῃ] Sepulcrum, os interpretare Artemid. lib. I. LXXXII. Τὸ μὲν αἰδοῖον παιδὸν ἵσκει, τὸ δὲ σῶμα πάφῃ, ὅσα γὰρ αὐτὸν λάβοι σῶμα διαφθεῖρεται, ὃ δὲ φυλάττει. David propheta Psalmo quinto, Τάφος ἀνεψύμενος ὁ λάρυγξ αὐτοῦ. Et Paulus Epist. ad Romanos cap. III. vers. XIII. Potes nihilminus de ventre accipere. Sic infra Lycophron,

Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοις τυμβευθήσεται

Βρωθεὶς πολυσίχοις καμπτῶν γνάθῳ.

Et postea,

Τυμβὸς γεγὼς Κένταυρος ἀμάρων σποράς.

Ovilius Metamorph. lib. VI. de Tereo, qui Itynfilium comederat,

Flet modo, seque vocat bustum miserabile nati.

Ennius (de quo optime meriti VV. Clarissimi

H. Columna, & P. Merula) de Metio Fuffetio quadrigis diltracto,

*Volturus in silvis miserum mandebat hemonem,
Heu quam crudeli condebat membra sepulcro?*

Val. Maximus lib. IV. cap. VI. de Artemisia, *Quid enim aut eos colligas, aut de illo inclyto tumulo loquare, cum ipsa Mausoli vivum ac spirans sepulcrum fieri concupierit, eorum testimonio, qui eam extincti ossa potione aspersa bibisse tradunt?*

Huc pertinet locus Marci Antonini τῷ εἰς ἑαυτὸν lib. IV. καὶ δὲ μὴ μόνον ἐνδυμῆσθαι τὸ πλῆθος τῶν διαπομπέων ἐπὶ σωματίων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκείνης ἡμέρας ἐδιδυμῶν ζῶν, ὅφ' ἡμῶν τε, καὶ ἄλλων ζῶν, ὅσος γὰρ αἰετὸς καταναλίσκεται, καὶ ἐπὶ πῶς διαπίπτει ἐν τοῖς τῷ πεφομένῳ σώματι. Item ille Apuleii Miles. V. *At hic jam tua est existimatio, utrum sororibus pro tua cara salute sollicitis adsentiri velis, & declinata morte nobiscum secunda periculi vivere, an sævissima bestia sepeliri visceribus.* Quintilianus Declamat. XII. *Æstuant adhuc intra pectus sepulta ventribus nostris cognata viscera.* Nec abludit, quod vultures τῶν ἐμφύχων sũnt appellati. Hermogenes lib. περὶ Ἰδεῶν, cap. περὶ Σεμνότητος, Παρὰ δὲ τοῖς ὑποζύλοις τοῖσι σοφισταῖς πάμπολλα εὐεργετῶν. τῶν τε γὰρ ἐμφύχων τὰς γύπας λέγουσιν, ὧν πῆρ εἰσι μάλιστα ἄγριοι. Ut autem venter & os sepulcrum appellantur, ita reciproce Saturnus devorasse filios dictus est, quos extulerat, sepelie-ratque. Lactant. lib. I. cap. XIII. *Sed fictum sane putemus Saturnum filios devorasse, modo cum aliqua ratione: nunc (lego num) idcirco, quod ait vulgus, comedis filios suos cum, qui extulerit, sepulturæque mandaverit?*

157. Πόδον Ναυμέδοντος ἀρπακτῆιον] Quomodo raptus à Neptune Pelops, refert Olympion. Od. I. Pindarus, his verbis,

Υἱὲ Ταντάλη, σὲ δὲ ἀντί-
α σφετέρων φερέξομαι.
Ὅπῳτ' ἐκάλεισε πα-
τὴρ τὸν εὐνομάτιον
Εἰς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
Ἀμοιβὰ δέοισι δέειπνα παρέχων,
Τότ' Ἀγλαοτείαναν ἀρπάσαι
Δαμέντα φρένας ἡμέρῳ
Χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις.

Meminit etiam lib. IV. Arnobius.

158. Ερελ' Ερεχθεὺς εἰς Λιτεναίαι γῆας] Pindarus fuse loco citato,

Πρὸς εὐάνδημον δὲ ὅτε φῶαν
Λάχλαι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
Ετοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον,
Πισάτα παρὰ πατρός εὐ-
δοξον ἱπποδάμειαν
Σχεδόμεν. ἄλλῃ δὲ ἐλθὼν
Πολιάς ἀλὸς οἶος ἐν ὄργῃ,
Ἀπυὲν βαρύντυπον
Εὐτεῖαναν. —

Et postea,

— ἢ μὲν ἀγῶν δέος
Εδωκεν δῖφρον χρύσειον, ἐν πτεροῖ-
σιν τ' ἀνέμοντας ἵππους,

& quæ sequuntur. Cur autem fabulentur equis rapuisse, docet Palæphatus his verbis, Πητίον ἔν,

ὅτι Πέλοψ ἄλλαν ἔχων παλόν, ἐγχεῖται δ' ἐπὶ τῷ παλῷ ἵππῳ ὑποπίπτει.

162. Ἀς ὁ Καμῖλος γόνος] Lego Καμῖλου, quo nomine inter Cabiros quatuor, quibus in Samothrace initiabantur, appellatur. Apollonii Scholiastes lib. i. Μυῖνται ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὅν Μινασίας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ καὶ ἀειδμόν· Ἀξίερος, Ἀξίόκερσα, Ἀξίόκερτος. Ἀξίερος μὲν οὐκ ὄντι ἡ Δημήτηρ. Ἀξίόκερσα δ', ἡ Περσεφόνη. Ἀξίόκερτος δ', ὁ Ἀδης. ὁ δ' ἀντιθέμιδος Καμῖλος Ἑρμῆς ὄντι, ὃς ἰστέρι Διονυσόδωρος. Postea litera tertia extrita, Καμῖλος dictus. Varro Lib. vi. de L. L. *Camillus nominatur in Samothrace mysteriis Deus quidam administer diis magnis*. Macrobius lib. iii. cap. viii. ex Tulliano, id ei apud Tuscos nominis fuisse narrat, *Statius Tullianus de Vocabulis rerum libro primo ait, dixisse Callimachum Tuscos Camillum appellare Mercurium, quo vocabulo significant praeministrum deorum*. Servius Aeneid. xi. adstipulatur, *Ministros & ministras impuberes Camillos & Camillas in sacris vocabant. unde & Mercurius Hetrusca lingua Camillus dicitur, quasi minister deorum*. Strabo lib. x. ex Acufilao narrat Camilum Vulcani & Cabiræ filium, a quo Cabiri, & Cabirades Nymphæ. Quem vero Samothraces, & ab iis edocti Hetrusci Καμῖλον appellāunt, eum Ἰμβραμον Cares. Eustathius ad Dionysium, ἡ δ' Ἰμβρος Θρακικὴ μὲν ὄντι νῆσος, ἱερὰ Καβείρων, καὶ αὐτὴ ὄνομα δ' ἀειδμόνων οἱ Καβείροι. ἐπὶ αὐτῇ καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἰμβραμον λέγουσιν οἱ Κάρες, ὃς ἐν τοῖς Ἑθνικοῖς ἀναγράφεται.

164. Φερωνύμους ἐδύλε Νηρέως τέφρας] Myrtili historiam fuisse explicat Homeri Scholiastes Iliad. secundo. Claudianus de laude Serenæ,

— *curru Pisca marino*

*Fugit tela Pelops, nam providus obice regis
Prodidit Oenomai deceptus Myrtilus axem.*

Seneca Thyeste,

— *proditus occidit*

*Deceptor Domini Myrtilus, & fide
Vestus qua tulerat, nobile reddidit
Mutato pelagus nomine.*

Vide Acronem ad Horatii lib. i. Od. i. & Euripidis Interpretem Ὁρέση. Fuit vero Myrtilus Mercurii ex Phaëthusa filius; vel, ut aliis placet, Jovis & Clymenes.

166. Πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοσσοφών] Antiquitus non contemptum, sed regium plane aurigandi munus, dicebaturque ἵππεϊα: differebat autem à ποδάρκῃ munere, ille enim soli currus moderationi erat intentus, & τῷ ποδάρκῃ pugnanti, si necessum foret, suppetias ferebat. Adi Hom. Scholiast. Sunt vero Ψύλλα, & Harpinna nomina equorum Oenomai.

167. Καὶ πῶς ὀπλάς Ἀργίνας ἀρπύγας ἴσω] Id est, unguibus obliquis & concavis, ea enim in equis laudantur maxime. Philostratus junior in Imaginibus, Φρονεῖ γὰρ τοῖς ἵπποις, ἐπεὶ δὲ ὑψαύχενες τε, καὶ πολλοὶ καὶ μυκτῆρες, καὶ κοῖλοι καὶ ὀπλοί. Ilidorus Orig. lib. xii. cap. i. *Ingenerosus equis, ut aiunt veteres, quatuor spectantur: forma, pulcritudo, meritum, atque color. Forma, ut sit validum corpus, & solidum robore, conveniens altitudo, latitudo, latus longum, substrictius, maxime*

& rotunda clunes, pectus late patens, corpus omne musculorum densitate nodosum, pes siccus, & cornu concavo solidatus. Xenophon quoque περὶ ἵππων equos laudat ungulas oblongas habentes, quod tales sint maxime cavæ. Πόδας δ' ἂν τις ποδάρκοι (inquit) θεωρεῖται μὲν τὰς ὀνυχας σικκῶν, οἱ γὰρ παχέες πολὺ καὶ λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς ὑποδῖαν. ἐπεὶ δὲ τὸ τοῦ δὲ λαγδάμεν, πότρεον αἱ ὀπλὰς εἰσὶν ὑψηλαί, καὶ ταπειναί, καὶ ἐμπεσόντες καὶ ὀπίθεν, καὶ χαμαλαί αἱ μὲν γὰρ ὑψηλαί, πότρεον δὲ καπνίδου ἔχουσι τῷ χειρὶ δὲνα χελουμένον. Est vero in equis χειρὶδων ungulæ cavitas. Vide Hesychium. Neque audio doctissimum Villiomarum, qui id negat, quod utinam non fecisset.

168. Τὸν δ' αὖ τέταρτον] Deiphobum intellige. Homeri Scholiastes ad Iliad. ultimum, Ἀλέξανδρος ποσειδόντος ὑπὸ φιλοκτίτης, Πείλαμος δ' Ἑλένης γάμον ἐπαδὼν ἔθηκε τῷ ἀεισεύσαντι καὶ τῷ μάχῃ. Διήφορος δ' ἡννείας ἀγωνιστάμενος ἔηνεν αὐτῷ.

169. Κίρκης καταξέακτῆρος] Eodem nomine appellat Æschylus Περσ. Δεσμ. Ægypti filios, Danaï filiabus desponsatos,

— οἱ δ' ἐπισημένοι φρένας

Κίρκοι Πειλαῖαν καὶ μακρὰν λελειμμένοι,

ἡξουσι θηρεύοντες καὶ θηρασίμους

Γάμους. —

Scholiastes, Κίρκους δὲ, ἡγῶμαι αἰετοὺς, τὰς νυμφίους, ἡγῶμαι τὰς ὕδρας καὶ Αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἀρπακτικὸν λέγει.

170. Τὰ δευτέρηα δ' αἰσιφάλας πάλλας λαβόντα κηρύξουσιν] Recte κηρύξουσιν dixit Lycophron, nam apud Veteres certaminum victores per præconem renuntiari moris erat. Jul. Pollux lib. iv. cap. xii. Τὸ δὲ καὶ κηρύκων ἡμός ἐστι μὲν Ἑρμῆς, κατὰ κηρύκῃ δὲ ἡσυχίαν ἐν τε ἀγῶσι, καὶ ἱερουργίαις, καὶ σπονδαῖς ποιήσονται, καὶ ἐκχεύειαν ἐπιγέλλει, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἀναικίρῃ Pindarus Pythion Od. i.

— Πυθιάδος

Δ' ἐν δρόμῳ κέρυξ ἀνείπει νιν ἀγ-

γέλλων ἱέρων καὶ ὑπὲρ

Καλλινίκου

Ἀρμασ.

Callimachus Epigrammate xii.

Ἀδλὼν μὲ κήρυκας ἐπὶ βραχὺ ἔνομα κηρύξουσιν. —

Φθέρουσιν. —

Nam sic legere malim, quam ἄλλων μὲν κ. quæ vox doctis viris hæctenus imposuit. Virgilius Aeneid. v.

*Tum satus Anchisa, cunctis ex more vocatis,
Victorem magna præconis voce Cloanthum
Declarat.* —

Inde est quod ait Eumenius rhetor, *Fortissimi viri in sacris certaminibus summo labore, atque etiam vitæ periculo solam vocem præconis, & coronæ testimonium petunt*. Huc pertinet Epigramma illud,

Τελαίῳ κήρυκι τὸ δ' Ἀρχία Εὐχλεος ὑψῶ

Δέξαι ἀγαλμὶ εὐφρων, φοῖβ', ἐπ' ἀπαισιωμένῃ,

ὅς τοις ἐκέρυξε καὶ Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα.

Item illud Statii Thebaid. vi.

— *sequitur Sicyonius Alcon,*

Et bis in Isthmiaca victor clamatus arena

Phædimus. —

175. Ὁν ποτ' Οἰνώνης φυχὰς] Peleum, cum fratrem Phocum in palæstra incaute occidisset

— *fractus*

fraterno sanguine fontem,
Expulsumque domo patria,

canit Ovid. Met. lib. XII. Solebant namque veteres, perpetrata incaute cæde, à patria profugere, quoad expiati essent. Homeri Interpretes Iliad. α'. Εξος ἦν τοῖς παλαίοις ἡ ἀκρόστον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ (lego ἐξίᾳ) συσκευασμένον, καὶ παρὰ τῶν δεινῶν.

178. Αφ' ἐπὶ πύλων] Ægre ferens Thetis mortali Peleo se nuptam, filios masculos sex igne combussit, septimo Achilli idem factura, à Peleo interveniente prohibita fuit. Homeri Scholiastes Iliad. π'. Θέτις καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεὶ γαμήσθαι, τὰ γεννώμενα παῖδία εἰς πῦρ ἐβαλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τῶ πύρι σάρκας καταφλέξαι, τὸ δὲ ἀδύνατον διαφράζειν, ὥστε ἐξ αὐτῆς δίδωται. Ἐξοδ-μον δὲ γενόμενον Ἀχιλλεὺς βάλλει ὁμοίως εἰς πῦρ, δεα-σάμενος δὲ Πηλεὺς ἀφάρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρεος, τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. Vide præterea Interpretes Apollonii lib. IV. Aristophanis ad Νεφέλας, & Apollodorum lib. III.

183. Προσφυνήτεραν Οὐλαμῶνυμον] Οὐλαμῶνυμον vocat Pyrrhum, qui aliter Neoptolemus. Eodem modo νεϊκέων ἐπώνυμον Polynicem dixit Euripides, Phœnissis.

187. Εὐλάδης καρατόμων] Iphigeniam putat, quæ Dianæ Tauricæ hospites immolabat. Cum enim in Aulide mactanda staret, à Diana in Scythiam avecta, sacrificque ejus præfecta creditur. Placet hoc loco transcribere Antonini verba ex Metamorph. libro, quæ ita habent, Θυσίᾳ καὶ Ἑλένῃ, τῇ Διὸς, ἐξήλυτο θυγάτηρ Ἰφιγένεια, καὶ αὐτῇ ἐξέτρε-φεν ἡ τῆς Ἑλένης ἀδελφὴ Κλυταμνήστρα, πρὸς δὲ τῇ Ἀγα-μέμνονα εἶπεν αὐτῇ τεκεῖν, Ἑλένη δὲ πυνθανομένη τῇ ἀδελφῶν, ἔφη κόρη παρὰ Θυσίᾳ ἀπυλθεῖν. ἔπει δὲ ἡ στρα-τεία, ἡ τῇ Ἀχαιῶν, ὑπὸ ἀπλοίας ἐν Αὐλίδι κατεχέστο, προσσημαίνον οἱ μάντις, ὅτι ἔσοιτο πλῆθος, ἐὰν Ἀρτέμιδι θύσωσι τῇ Ἰφιγένειᾳ. Ἀγαμέμνων δὲ διδοὶ σφάγιον αὐτῇ, αὐτῶν τῶν Ἀχαιῶν. πρὸς δὲ τῇ βωμῶν ἀγομένην οἱ ἀειεῖς ἔκαστος ἐβόων, ἀλλὰ πάντες ἐστῆσαν ἄλλῃ τὰς ὁδοὺς, Ἀρ-τεμὶς δὲ ἀπὸ τῆς Ἰφιγενείας ὄψα τῇ βωμῶν ἔφηνε μόχλον, αὐτῇ δὲ προσωτάτω τῇ Εὐλάδῃ ἀπνεύκων εἰς τὴν Εὐξεί-νον λεγόμενον πόντον, παρὰ Θούριαν, τῇ Βορρῶνους αὐτῇ. Haecenus ille. Huc pertinent quoque illa Se- necæ extrema Octavia,

Lenes auræ, Zephyrique leves,
Tectam quondam nube ætheria
Qui vexistis raptam sævæ
Virginis aris Iphigeniam,
Hanc quoque tristi procul à pœna
Portate, precor, templâ ad Triviæ.
Urbe est nostra mitior Aulis,
Et Maurorum barbara tellus,
Hospitis illic cæde litatur
Numen superum. —

Fuse hæc admodum etiam Ovidius, Elegia se- cunda libri tertii de Ponto, qui videndus.

188. Φαληεῖον ἀσίλον] Leucen putat, quam in ponto Euxino, ut ab Achille & Helena ha- bitaretur, Thetidis rogatu edidit Neptunus, auctor Philostratus Ἡρωικοῖς. Arrianus, in Peri- plo ponti Euxini, tribus eam nominibus in- signitam ait, ac Leucen quidem à colore di- ctam, his verbis, Κατὰ τὸ τοῦ μάλιστ' αὐτῇ, ἐπ'

εὐδὴ πλέοντι ἀνέμῳ ἀπαρκτὰ ἰδίως τὸ πλάγῳ, νῆσος ἀρσκει, ἦντινα οἱ μὲν Ἀχιλλεὺς νῆσον, οἱ δὲ Δεῖμον Ἀχιλλεὺς, οἱ δὲ Λευκὴν ὅτι τῇ χροίᾳ ὀνομάζουσιν. ταύτῃ λέγεται Θέτις ἀνείναι τῷ πατρὶ, καὶ ταύτῃ οἰκεῖν τῇ Ἀχιλ- λείᾳ, &c. Hefychius, Ἀχιλλεῖον πλάγῳ, τῇ Ἀχιλ- λείᾳ νῆσον, τῇ Λευκῇ λεγομένην. Euripides,

Πυρραῖσι Ζεφύροι τὰν
Πολυβρυχίον ἐπ' αἶαν,
Λευκὴν ἀκτὰν Ἀχιλλεὺς,
Δεῖμονος καλλιπιδίου, Εὐ-
ξείνου καὶ πόντον.

Pindarus φαεινὰν νῆσον vocat Nemeon. Od. IV.

ἀτὰρ
Αἶας Σαλαμῶν' ἔχει πατρώαν,
Ὡς δ' Εὐξείνῳ πλάγῳ
Φαεινὰν Ἀχιλλεὺς
Νῆσον.

Antoninus Liberalis, libro citato, dicit etiam Iphigeniam in Leucen deportatam, immortalitateque accepta, Orilochiam dictam fuisse. Vide Eustathium ad Dionysii Πειρήνησιν.

190. Τὴν ποτ' ἐν σφαγῇς κειμένη] Cum in Aulide Græcorum naves coactæ jacerent, tempestas- que à protectione prohiberet, proditum à Calchante est, non ante eam desituram quam Dianæ foret immolata Iphigenia, quæ dum ad aram mactanda duceretur, à Diana cer- vam reponente liberata est. Meminit Lucre- tius lib. I.

Aulide quo pacto Triviæ virginis aram
Iphianassa turparunt sanguine fœde
Ductores Danaum delecti. —

Vide Virgilium Æneid. II. Ovid. Metamorph. lib. XII. Antoninum Liberalem libro citato, Sophoclem Ἠλεκτρά, & Dictyn Cretensem lib. I. Si modo is est, & non supposititius aliquis, quod magis verisimile mihi. Dianæ itaque im- molatam Iphigeniam ab Agamemnone nemo nescit. Callimachus clavum in Dianæ templo suspensum memorat Hymno III.

σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Πηδάλιον νῆος σφετέρης ἐγκέκλειτο νῆος,
Μείλιον ἀπλοῖης, ὅτι οἱ κατέδυσας αἶψας,
Τεύχεων ἦνικα νῆες Ἀχαιῶδες ἄστα κήδων
Ἐπλεον, ἀμφ' Ἑλένη Ραμνεσίδι θυμωδῆσαι.

193. Ερμῆος] Arrianus, loco antea citato, H δὲ νῆσος ἀνδρῶπων μὲν ἐρμῆς ὄν, νέμεται δὲ αἰετὶν οὐ πολλαῖς, καὶ ταύτας ἀναπνέειν λέγονται τῇ Ἀχιλλεὶ ὅσοι προΐχουσι. Ammianus narrat eo appulso, visis antiquita- tis vestigiis, temploque, & donariis eidem he- roi consecratis, vesperi repetere naves, dicen- tes non sine discrimine vitæ illic quemquam per- nocitare.

Ibid. Νυμφίου δρόμος] Denominationis hujus causam tradit Pomp. Mela, quod Achilles in- festa classe mare Ponticum ingressus, victoriam ibi ludicro certamine celebravit, posteaque se, & suos, ubi ab armis quies esset, cursu exerci- taverit: cui adfentitur Plinius, qui Achillis in- fulam ab Curfu aliam dicit. eumque ab illa 25000. passuum distare.

195. Εἶδος ἡλλοιωμένην χροίαν] De Iphigeniæ me- tamorphosi inter Auctores non convenit, ple- rique

rique in cervam mutatam volunt : Lycophron cervam pro ea immolatam, ipsam autem in anum mutatam canit : alii in taurum, alii in ursum, alii in buculam, inter quos Plutarchus Παραλλήλοις.

196. Σφαγείων ἢ δὲ χερνίβων πέλας] Σφαγείων, sive σφαγίων, vas erat, quo excipiebatur victimæ sanguis. Pollux lib. x. cap. xii. Καὶ σφαγίον, εἰ θυεῖς, ἔ (lego ὁ) ὑφέξει πρὸς τὸ ἱερείων αἷματι. Et postea eodem libro cap. xxiii. Σφαγίον, ὃ ὑποδέχεται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων. Homerus Odysf. iii. Ἀμύνιον vocat, quo loco Didymus, Ἀμύνιον ὅστις μὲν τὸ ἀπαξ εἰρημύων ἢ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγγεῖον, ὅπερ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων δέχονται, καὶ ὅστις ἐπὶ τὸν ἀμύνιον, ὃ ὅστις σερπητῶν τὰ μένους, πρὸς ὅστις ψυχῆς. οἱ Ἀθηναῖοι δὲ σφαγίον αὐτὸ καλοῦσι. Quid vero sit χερνίβ docet Athenæus lib. ix. Ἐστίν, inquit, ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπὸ βαπτιστοῦ δαλὸν ἐκ τῶν βαμνῶν λαμβάνοντες, ἐφ' ᾧ τὴν θυσιάν ἀπὸ τῆς ὕδατος.

Μέλλων δὲ δαλὸν χερνίβι δέξει φέρειν

Εἰς χερνίβ, ὡς βάλλειν, Ἀλκμήνης γόνος.

Utebantur eadem aqua ad manuum lotionem, adhibito fimegmate. Athenæus loco citato, Ἐχρῶντο δὲ (lego τε) εἰς χερνίβ, δαπνίζοντες αὐτάς, καὶ σμύγματι, ἀπὸ τῆς ὕδατος χερνίβ.

197. Ἀδου τε παρλάζοντος κρατῆρος] Veteres Græci omnia concava κρατῆρας vocabant. Scholiastes Sophoclis οἰδ. ὅτι Κολ. ad illud Κόιλαν πέλας κρατῆρος, ait, Τὰ γὰρ κοῖλα ὕψος ἐχέον ἐκ μεταφορᾶς, ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται.

204. Ορκῶν τὸ δευτέρῳ ἀρσενί (υγόν)] Bis enim Græci de Helena vindicanda, si quis eam rapuisset, conjurati sunt : prius, cum Menelao collocaretur : iterum, cum à Paride rapta. De priore conjuratione sic Pausanias Λακωνικοῖς, Περιεστὶς ἢ ἵππευ καλὸν μνημά ὅστις. Τω δὲ δευτέρῳ γὰρ θυσιᾶς ἐνταῦθα ἵππον τὸς Ελένης ἐξώρκε μνηστῆρας, ἵππας ἔτι τὸ ἵππευ τὸ τομῶν, ὃ δὲ ὅρκος ἦν, Ελένη καὶ τῶν γυναικῶν πορκαίνοντι αὐτῶν ἀμύνειν ἀδικουμένοις, ἐξορκώσας δὲ, τὸν ἵππον κατὰ τὴν ἐνταῦθα. Atque hæc Pausanias. Paullo fufius in Helenæ Encomio Isocrates, hunc in modum, Μετὰ τὴν θυσιᾶν ἐξ ἁδου κατὰ τὴν σιν, ἐπανελθούσης αὐτῆς (Ελένης) εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ πρὸς τὸ μνηστῆρας λαβούσης ἡλικίαν, ἅπαντες οἱ τότε βασιλεύοντες καὶ δυναστεύοντες ἐν ταῖς πέλαις, τὸ αὐτῶν γυναικῶν εἶχον περὶ αὐτῆς. ἐξόν γὰρ αὐτοῖς λαμβάνειν ἐν ταῖς αὐτῶν πέλαις γυναικῶν τὰς πορκαίνοντας, ὑπερδόντες τὸς οἰκοὺς γάμους, ἥλδον ὡς ἐκείνῳ μνηστῆρας. ἵππου δὲ κακὸν μνηστῆρας τὸ μέλλοντος αὐτῇ συνοικεῖν, ἀλλ' ἐπὶ κοινῇ τὴν πόλιν ὅσας, ὅπως πρὸς ὅσους ἦν ἅπαντες ἐσομένην πορκαίνοντας, ὡς συνοικεῖν πρὸς ὅσους ἄλλοις, ἢ μὲν βοηθήσιν, εἰ πρὸς ἀποστρέψιν τὸ ἀξιοῦντα λαβεῖν αὐτῆς, νομίζων ἕκαστος ταύτῃ τὸ δῆλον εἶναι αὐτῶν πορκαίνοντας. Hactenus Isocrates. De secunda autem idem Pausanias Κορινθιακοῖς, Χαλκιδόν ὅστις ἐ μέγα, ἀνέχει δὲ αὐτὸ ἀγαλματὶ ἀρχαῖα Ἀρτέμιδος, καὶ Διὸς, καὶ Ἀθηνᾶς. Λυκίας δ' οὐκ ἐποίησε μηχανῶς τὸ ἀγαλματὶ Διὸς, καὶ Ἀργείων ἔφη τὸς ὅτι Ἰλιον στρατεύσας ἐνταῦθα ὁμοῦ πορκαίνοντας πολέμοις, ἐς ἃν ἢ τὸ Ἰλιον ἔλθωσιν, ἢ μαχομένους περὶ τῆς σφᾶς ἐπλάσθῃ. Quo ritu ea facta sit, qui scire volet, videat Dictyn lib. i. Hæc juramenta respexit Sophocles Αἴαντι μαστοφόρῳ, apud quem ita Teucer,

Οὐ γὰρ πρὸς τὸς οἷς εἶναι ἐστρατεύσασθαι

Γωαυλὸς, ὡς ὅτι οἱ πόνοι πολλοὶ πλέω,

Ἀλλ' ἔνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπὶ νόμος.

Et Φιλοκτήτῃ, ubi ita Neoptolemum affatur Ulysses,

Σὺ μὲν πέπλευκας ἔτ' ἐνορκος οὐδενί.

Et Horatius lib. i. Od. xv.

Quam multo repetet Græcia milite,

Conjurata tuas rumpere nuptias,

Et regnum Priami vetus.

Thucydides existimat Græcos magis Agamemnonis potentia, quam religione prioris juramenti coactos fuisse : verba ejus Συγγραφεύς lib. i. ita habent, Ἀγαμέμνωνος τὸ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προῦχον, καὶ ἐπὶ τούτοις τῶν Τρωάδων ὅρκων κατελιμμένους τὸς Ελένης μνηστῆρας ἄγων, τὸ δόλον ἀγείρειν.

208. Παρ' ἄντα Κερδῶς θεῶ] Lucri Deum Veribus habitum Mercurium nemo nescit, unde & ipsi statum cum crumena erigebantur. Codinus, Τὸ κέρδους αἶψον λέγουσι, καὶ ἐμπόειον τὸ ἔρμην, ὅθεν τὸ ἀγαλμα αὐτῶν ἰσῶς βασιλῶν μάρτυρον. Suidas, Κερδῶς θεῶς, ὃ ἔρμης. ὡς κέρδους ποιητικός. καὶ Ἀγχιλον δὲ αὐτὸν καλοῦσι, καὶ Κλωπᾶ, διὸ καὶ μάρτυρον αὐτὸν ποιεῖ βασιλῶν. Hinc Divitem dixit Aufonius in Epist. ad Paullinum,

Jam nunc per auras Persei talaribus,

Petafoque ditis Arcados vetus, vola.

209. Ταύρω] Taurum vocat Bacchum, quem taurinis cornibus effingebant Veteres, quia iis poculorum vice utebantur. Nicandri Scholiastes Ἀλεξίφαρμακοῖς, Οἱ παλαιοὶ κέρασιν ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει ἀντὶ τῆς ποθητικῆς, ὅθεν καὶ τὸ κέρασιν εἴρηται. ἢ ἀπὸ τῶν ταυρωτικῶν τῶν πινόντων, τὰς τῶν τῶν οἶνου ἰσῶς, ὃ δὲ Διόνυσος καὶ ταυροκέρας. Festus, Cornua Liberi patris simulacro adjiciuntur, quem inventorem vini dicunt, eo quod homines nimio vino truces fiant. Apud Cyzicenos, & Argivos Bacchi statua tauri figura erecta fuit. Neque negligendus de cornibus, vicem poculorum usurpatis, Nonni elegans locus Dionysf. lib. xi i.

Καὶ βοείας ἀνέοντο κέρασιν ἀντὶ κυπέλλων

Μήπω φανομένων, ὅθεν ὕστερον ἐξέπ κέρως

Θέσκελον ἔνομα τῶτο κεραυννόμενον πλέων οἶνον.

213. Ἰχθὺς ἐμπλέξας λυγροῖς] Leonem intelligit Telephum, qui cum Græcis transitum per Mysiam interdixisset, jamque ad arma devenisset, ab Achille ope Bacchi, qui eum vite supplantabat, vulnus accepit, quod sanari non potuit, nisi ab ipso Achille. Unde Serenus Sammonicus,

Ut Larissæa curatus Telephus hasta

Proderit. —

Allusum huc quoque ab Ovidio Trist. lib. i. eleg. i.

Namque ea vel nemo, vel qui mihi vulnera fecit,

Solus Achilleo tollere more potest.

Supplantatum vero à Baccho Telephum etiam infra canit,

— σὺ δ' ἰππύχοι τόποι

Μυστῶν ἀνακτος, ἔ ποτ' οἶκός σου δόρυ

Γνάμλει θεοῖνος γῆρα σπασσας λυγροῖς.

Aliter tamen Dictys lib. ii. Infestus (Telephus) Ajacem invadit, atque fugatis, quos adversum ierat, cum obstinate Ulysssem inter vineas, quæ loco adjunctæ erant, insequeretur, præpeditu strunco vi-

tis ruit. *Id ubi Achilles procul animadvertit, telo jaculatus femur sinistrum regi transfigit.*

215. Κείοντ' ὀδόντ'] Dentes lectores, Græcis τομῆς, dicuntur anteriores. Artemidorus lib. i. cap. xxxii. Ὀδόντες ἐμπροσθέν, οἱ χαλκίμοι τομῆς, ἐκ-
κληθέντες ὅθεν ἐδὸς πορεύονται λέγεται. Et Jul. Pollux lib. ii. Οἱ ὀδόντες τ' ὅσον ἐμπροσθέν δύο καὶ τετρά-
κοντα. ἐκκαίδεκα ἑκατέρω παρόντι ἐγγεγομμένον, ὧν οἱ μέσοι τέσσαρες καλούνται τομῆς. Isidorus *præcifices* vo-
cat Orig. lib. xi. cap. i. Dentium autem alii τομῆς vocantur, alii κυνόδοντες, alii μύλοι. Latine *Præcifices, Canini, sive Colomelli, & Molares*, qui veteribus Latinis etiam *Genuini* appellati, quod à genis dependerent. Hinc lucem do Ar-
nobio lib. iii. dicenti, *Etiam sequitur ut habeant subactionibus ciborum dentes trini generis, atque in officia trina compositos.*

216. Λύσσα πάλα δέ] Huc pertinet Nerei vaticinium, quod est apud Horatium Ode xv. lib. i. Hermogenes quoque lib. πλεῖ μεδ. δειν. Ελένη τ' κακὸν αἶψα πάσι καὶ Ἑλλήσι, καὶ βαρβάρῃσι, καὶ μάστιγα τοῖς Τρωσὶν ὁμολογούμενος κακὸς ἐλάλυσε. Videnda quoque Paridis ad Helenam epistola, quæ est inter Heroidum Ovidianarum. Accius Telepho, citante Prisciano,

Quantam Tyndareo gnata & Menelai domus Molem excitarit belli, pastorque illius. Lego Ilius.

Ibid. Σπείραν ὀλκίων κακὸν] Lucem huic loco adferunt illa Artemidori lib. iii. cap. xxxv. Ἀλυσὶς σημαίνει καὶ πολλὴν παραγμάτων ἐκ εὐδύμων οὐδὲ τερπνῶν, πέπλεκται μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν, ἐκ εὐδύμων δὲ τοὺς δεδεμένους ποιεῖ. Plinius lib. ii. epist. viii. *Veteribus negotiis nova accrescunt, nec tamen priora peraguntur: tot nexibus, tot quasi catenis majus in dies occupationum agmen extenditur.* Hinc *Catenati labores* apud Martialem lib. i. epigr. xii.

Exspectant curæque, catenatique labores, Gaudia non remeant, sed fugitiva volant.

224. Μηδ' Αἰσάκειον] Hecuba gravis cum faciem se, qua tota conflagraret Troja, parere fominallet, territa Priamo marito somnium omne exposuit, qui Æfacum filium, quem Me-rops, avus maternus, somniorum exponendorum rationem edocuerat, arcessi ad se iussit: Æfacus vero, re audita, exitium toti Trojæ portendi respondit, ac proinde exponendum partum admonuit. Vide Apollodorum lib. iii.

225. Νυκτίφουλα δείματα] Insomnia vocat νυκτί-
φοιτα δείματα, quoniam ea noctu grassentur, hominesque percellant. Caullam, ob quam noctu obrepant, ex Peripateticorum sententia refert Ælianus Var. Hist. lib. iii. cap. ii. his verbis, Οἱ Περιπατητικοὶ φασί μετ' ἡμέραν διπτεύουσιν τὴν ψυ-
χὴν καὶ σώματι περιπλέκονται, καὶ μὴ διυκνάζονται καθαρώς τὴν ἀλήθειαν θεωρεῖν. νύκτωρ δ' ἀναλυθεὶς τῆς περὶ τὸ τοιοῦτον θεωρίας, καὶ σφαιρωθεὶς ἐν τῇ περὶ τ' ὁρώμενα τόπῳ, μαν-
τικώτερον γινέσκει, ἐξ ὧν τὰ ἐνύπνια.

227. Τερπύστας γῆρα Λημναίῳ πνεῖ] Τερπὺν Græcorum Latine *Cinefacere* dixit Lucretius. *Lemniū ignem* vocat, quem in Lemno inventum nonnulli volunt, quod tamen falsum. Εὐταῦθα γὰρ

ἀνέγνεται ἐγγρηγνῆς πυρὸς αὐτόματοι φλόγες, ut ait Heraclides in Allegoriis.

233. Στεγῆσθαι τὴν πάντα κλεῖδας εὐάρεχον μύλον] Lege ex emendatione CL. V. Josephi Scaligeri τὴν πάντα. Optime autem illustrant Lycophronem illa Ovidii *Metamorph. vii.*

— *pavor occupat illum, Ante oculosque natant tenebræ, retroque ferenti Aversos passus medio lapis obstitit arvo, (le-go armo)*

Quem super impulsus resupino corpore Cycnum Vi multa vertit, terræque afflixit Achilles.

Qualia vero fuerint ejus ævi saxa, discite ex Juvenalis Sat. xv.

Saxa inclinatis per humum quæsitæ lacertis Incipiunt torquere, domestica seditione Tela, nec hunc lapidem, quales & Turnus, & Ajax,

Vel quo Tydides percussit pondere coxam Æneæ, sed quem valeant emittere dextra Illis dissimiles, & nostro tempore natæ; Nam genus hoc vivo jam decrescebat Homero.

Virgilius *Æneid. xii.*

— *Saxum circumspicit ingens, Saxum antiquum, ingens, campo qui forte jacebat*

Limes agri positus, litem ut discerneret arvis, Vix illud lecti bis sex cervice subirent.

Est vero μύλος lapis molæ superior, qui etiam ὄνθ' nuncupabatur: inferior vero μύλη. Latinis veteribus μύλος, sive ὄνθ', dictus *Catillus*, μύλη autem *Meta*. Ammianus lib. xvii. *Diuque pensilis, hominum millibus multis tanquam molenarias rotantibus, cavea locatur in media, eique sphaera superponitur abena, &c.* Et *Machina*. Unde *machinale pondus* apud Aufonium pro mola,

Cui subjugabo de molarum ambagibus, Qui machinali saxa volvunt pondere.

Et *machinaria mola* Apuleio Miles. vii. *Protinus uxor ejus, avara quidem nequissimaque illa mulier, molæ machinariæ sub jugum me dederat.* Alias *Machina* non tam pro lapide, quam pro ipsa mola posita. Idem Madaurensis libro citato, *Mibi vero per diem laboriosæ machinæ attento sub ipsa vespere fursures apponebat incertos ac sordidos, multoque lapide salebrosos.* lib. ix. *Nec die tantum, verum perpeti etiam nocte, prorsus instabili machinarum vertigine lucubrant pervigilem farinam.* Postea, *Helcio sparte dimoto nexu machinæ liberatum applicant præsepio.* Item paullo ante, *Quaquam frequenter, cum inter homines agerem, machinas similes circumrotari vidissem.* Afinis autem istis machinariis (ut hoc obiter dicam) oculos velabant, ad amoliendum capitis vertiginem, qui mos etiamnum tenet. Colligo ex Apuleio ibidem, *Die sequenti molæ, quæ maxima videbatur, matutinus adstituor, & illico velata facie propellor ad incurva spatia flexuosi canalis, ut in orbe termini circumfluentis reciproco gressu, mea recalcans vestigia, vagarer errore certo.*

234. Ἀλλήτῃος ψυδραῖσι φήμας] Plutarchus *Ἑλληνικοῖς, τῆς μηχανῆς τ' ἐν τῷ διαβαλλέσθῃ, ὡς βεβλῆμενον αὐτῇ*

οὐτῇ συγγένειαι, Μόλπος ὁ αὐλητὴς ψευδῇ κατεμαρτύρησεν αὐτῷ. Heraclides de Rebusp. Λέγεται δὲ καὶ ψευδαμύνης αὐτῷ ἢ μυτιγῆς, καταμαρτυρήσαντος αὐλητῆ πνός, βιάζομαι (malim βιάσασθαι) ταύτῃ, εἰς λάρνακα ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῷ πατρὶς Κύνῃ, καὶ εἰς θάλασσαν εἰρεῖς, διασωθῆναι πρὸς τὴν νῆσον, διὰ τὸ καταψεύσασθαι αὐλητῇ, διὸ ἔννομον εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητῇ εἰσέναι. Stephanus in Tenedos, καὶ παροιμία, Τενέδος αὐλητῆς, ὅτι τῇ τῇ ψευδῇ μαρτυρουμένων. Τὸν γὰρ αὐλητῇ ἢ φιλονόμῳ πρὸς Κύνον ἦρα μαρτυρουμένη, ὅτι Τέννης αὐτῷ ἦδεν βιάσασθαι.

235. Λαριακοφθόρου εἰρᾶς] Cycnus, mortua priore uxore Proclea, ex qua Tenum, & Hemitheam (quam alii Leucotheam) suscepit, Philonomen (alii Polybeam) duxit, quæ cum capta amore Tene eum de stupro compellasset, atque ille detrectaret, apud patrem eum accusavit, tanquam vim inferre voluisset, qui credens illico arreptum in arca conclusum in mare projecit: Neptunus vero misertus tum propter pietatem, tum quia nepos esset, arcam ad Leucophryn insulam appulit, ubi Tene ab incolis benigne exceptus, & pro rege habitus est, suoque de nomine insulam Tenedum nuncupavit. Historiam narrat Homeri Scholiastes Iliad. α'. Plutarchus Ἑλληνικοῖς Tenum cum sorore in Tenedum profugisse commemorat. Vide præterea Heraclidem de Rebuspublicis.

239. Χηλῶ κατεδρύφαξε διπύχους γονάς.] Lycophron utrosque Cycni liberos arcae inclusos memorat, alii solum Tenum. Mos vero veteribus, eos, quos supplicio afficere vellent, in subterraneo specu, aut arca, aut alio aliquo loco concavo concludere, parum alimenti apposito, ne fame necare viderentur, quod nefas habebatur. Hinc apud Sophoclem Ἀντιγόνη,

Χο. Μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βελύχῃ κτανεῖν;

Κρε. Ἀγων ἔρημος ἐνδ' αὖν ἦν βροτῶν σῆος,

Κρύψω περὶ σῶσαι ζῶσαν ἐν κατέρυγῃ,

Φοβῆς ποσέτῳ, ὡς ἄγρος μόνον, πρὸς δὲ, (lego πρὸς δὲ)

Ὅπως μῆστω πᾶσι ὑπερφύγοι πόλις.

Demetrius Triclinius, Ἔδος ἦν παλαιὸν βυλομένους κατεδρύγναι πνὰ ἀφροσύσαι, καὶ βραχὺ π πέναι ἔρως, καὶ γὰρ ὑπερῶν κατάρσιον τὸ τοῦτον ἐστίν. τῷτο δὲ ἐποίησιν, ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῶ ἀναρεῖν, τῷτο γὰρ ἀσέβεις. Observare quoque eum morem est in Theocriti Ὀλυμπίῳ, in his versibus,

Ἀσέβη δ' ὡς πύκν' ἔδεκτο τὸ αἰπὸν εὐρέα λάρναξ

Ζωὸν ἔδοντα, κακῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀνακλῶς.

Ὡς τε νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόδε φέρβον ἰοῖσαι

Κέδρον ἐς ἀδέϊαν μαλακοῖς ἀνδρὸσι μέλισσαι,

Ὀύνεκα οἱ γλυκὺ Μῆσα καὶ εὐμαλὸς χέει νέκταρ.

Hinc etiam illustro Arnob. lib. v. *Cujus nana speciem contemplata regis Sangarii fluminis filia carpit mirans, atque in sinu reponit: fit ex eo prægnans, tanquam vitiatam claudit pater, & curat ut media moriatur.*

241. Μνήμων ἐφίμας] Olim Heroibus varii submonitores adhibebantur, quo modo etiam Achilli Phœnix, qui hoc loco μνήμων ideo à Lycophrone appellatur, cui etiam à Symmacho lux, qui lib. iii. epist. xiii. ita ait, *Nu-*

lam certe Nestor tertiæ ætatis suæ seculo militie vacationem poposcit, nec Achilli excusavit ætatis suæ frigus Phœnix monitor. Latinus Pacatus in Panegyrico, *Sancte Tybris, quondam hospitis monitor Aneæ, mox Romuli conservator expositi.* Statius Sylv. lib. v. in Epicedio Patris,

Hinc tibi vota Patrum credi, generosæque pubes Te monitore regi, mores & facta priorum

Discere.

Tertullianus Apologetici cap. xxx. *Illuc suspicientes Christiani manibus expansis, quia innocuis; capite nudo, quia non erubescimus; denique sine monitore, quia de pectore oramus.* Idem omnino munus Epytidæ apud Virgilium Æneid. v.

At pater Aneas, nondum certamine misso,

Custodem ad sese comitemque impubis Iuli

Epytiden vocat, & fidam sic fatur ad aurem.

Delecti ad eam rem non nisi viri moribus, & ætate graves. Parthenius Erot. vi. Εὐς ὅτι πρὸς αὐτῆς ἀναπνύσαντες, καὶ ὅπως τὸ πάθος, τῇ μὲν διαξέειν περικαλεῖσθαι, ὡς ἢ βέλνται ταύτῃ τῷ πρὸς γυμνασίου. Apulejus Mil. x. *Et magnam domus cladem ratus indigere consilio plenior, ad quendam compertæ gravitatis senem educatorem* (ita constituo ea verba) *protinus refert.* Val. Flaccus lib. i.

Æsonides, fessum Phylace quem miserat ævo,

Non jam operum in partem, monitus sed tradat ut acres.

Æschylo etiam Prometheo μνήμωνες ἑταῖροι dicuntur, quæ pœnarum terrore homines ad benefaciendum moneant. Alias vero μνήμωνες apud Dorienſes dicebantur, qui *Metatores* apud Romanos. Vide Plutarchum Συμποσ. lib. i. quæst. i. Quod Mnemonem quendam hic comminiscitur nobis Scholiastes, more suo facit, id est, ineptit.

Ibid. Ἀλλὰ ληθάρῳ σφαλεῖς] Lethargus morbus notissimus, De eo ita Ser. Sammonicus,

Denique nonnunquam somno sic membra gravantur,

Ut conjungatur leto sopor altus acerbo.

Vide Celsum lib. xxiii. cap. xx. & Plinium lib. xxiv. cap. ix. Lycophron pro oblivione posuit, efficientem pro effecto.

245. Όταν Πελασγὸν ἄλμα] Fertur Achilles tanto impetu in terram defiluisse, ut fontem isto suo saltu ederet. Id ipsum quatuor sequentibus versibus describit Lycophron. Meminit ejus rei Euripides Ἀνδρομάχη, & Justinus Martyr in Orat. ad Græcos, his verbis, *Αὐτὸς δὲ ὁ Πηληϊάδης ὁ ποταμὸν πηδύσας, Τεταρὴν κατασπένδων, Ἐκτορὰ χερσὶν αἰσάνων.* Πολυξένης δὲ ἦρας ὑμῶν δούλος ἦν, ὑπὸ Ἀμαζόνων νικητὴς νενίκητο. Ubi loci, ὁ ποταμὸν πηδύσας, vertendum erat, *qui fluvium saltu excitavit.* Et sane errant doctissimi viri Henr. Stephanus, & Frid. Sylburgius.

249. Ὀρχηστὴς Ἀρης] Martem ὀρχηστὴν dici existimaverim, quia πυρρὴν erat ὀρχηστὴς ἐνόπιος, cui respondet Romanorum *bellicrepa saltatio*, quando cum armis saltabant, ut est apud Festum, & Quintil. lib. i. cap. xii. de eadem illa verba Agathæ lib. i. *Τετραχέων τε ἀναγκάζων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἰππῶν ἐν κόσμῳ ἀναπλάττοντες, ἔς τε πυρρὴν πνὰ ἐνόπιον*

ἐνὸπλιον παλαιῶν, καὶ δαμῆϊ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖν &c. Heliodorus Æthiop. lib.

III. Τὰς Παρικὰς ἡρώας, τὰς αὐλητεῖδας, καὶ ἐνὸπλιον
καὶ ἐφίλων τε καὶ πυρρῆχον ὄρχησιν &c. Elegantissime de-
pingit Apulejus Miles. x. *Puelli puellæque vi-
renti florentes ætacula, forma conspicui, veste ni-
tidi, incessu gestuosi, Græcanicam saltantes pyrrhi-
cham, dispositis ordinationibus decoros ambitus
inerrabant: nunc in orbe rotarum flexuosi, nunc
in obliquam seriem connexi, & in quadratum pa-
torem cuneati, & in catervæ diffidium separati.
At ubi discursus reciproci multimodas ambages
tubæ terminalis cantus explicuit, aulæo subduέτο,
& complicitis sipariis, Paridis scena disponitur,
&c.* Fuit etiam Troja nominata. Virgil. Æneid. v.

Trojaque nunc pueri, Trojanum ducitur agmen.
Servius, Ludus ipse, quem vulgo Pyrricham ap-
pellant, Troja vocatur. Festus, Troja, & regio
Priami, & lusus puerorum equestris dicitur. Eu-
ripides quoque Andromacha Τρωϊκὸν πῖθημα ap-
pellat. De saltationum autem nominibus, ut &
de generibus, dividit inter Auctores. Vide in-
terpretem Sophoclis ad Ajacem, Aristophanis
ad Nubes, Ulpianum ad Olynthiacam II. &
Jul. Pollucem lib. IV. cap. IV. Emendandus ve-
ro obiter Sophoclis interpres, τῶν δὲ ὀρχήσεων ἢ μὲν
Βερκυλλοειδῶς λέγεται, ἢ δὲ Κρητικῶς, ἢ δὲ Πυρρῆχῶς. Nam
male legitur ἢ δὲ Κρητικῶς, ἢ καὶ Πυρρῆχῶς, quod
falsum, siquidem Κρητικῶς erat Corybantiaca, si-
ve Gnōsia, Πυρρῆχῶς vero ἐνὸπλιος. Poteris nihil-
ominus ὀρχήσῃν interpretari τὸν ἀλλοπαρόπαλλον. Aut
qui in nuptiis Cadmi, & Harmoniæ filiæ sine
armis nudus saltavit. Nonnus Dionys. lib.
quinto,

— πατὴρ δ' ἰσὺς χάρματι κέρης

Γυμνὸς ἄτερ σακέων ὠρχήσατο μέλιχος Ἀρης.

250. Στεφάνω & αἰματηρὸν ἐξάρχων νόμον] Notum
est veteres, ignoto tubarum usu, conchis uti
confuevisse. Hesychius, κόχλοις τοῖς θαλάσσις
ἐχέοντο παρὰ τὸ ὄψ' σάλπιγγων εὐρέσεως. ita emendo,
nam male antea κόχλοι, τοῖς δ. Hinc Theo-
critus Διοσκ.

Ἡ ρ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μυκῶσατο κοῖλον,

Οἱ δὲ δοῦς συνάγερθεν ἰσὺς σκιερὰς πλατανίσου

Κόχλω φασαδέντος. —

Virgilius,

Sed tum forte cava cum personat æquora concha.

Ovidius,

Ceruleum Tritona vocat, conchaque sonanti

Inspirare jubet, fluctusque & flumina signo

Jam revocare dato. —

Tertulliano hinc lucem do lib. de Pallio, *Ad-
huc maris conchæ & buccinæ peregrinantur in
montibus, cupientes Platoni probare etiam ardua
fluitasse.* Huc referendum etiam Theognidis
ænigma illud priscum conchæ in militia usum
exprimens,

Ἡδὴ γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἶκος νεκρὸς

Τεθνηκὸς, ζῶν φεγγυόμοιος εἶματι.

252. Πέρεικα δ' ὥςτε λυγρὰ γυῖα λήγχεαι δάσιν ἰλβοντες]
Eodem modo Ennius Annal. lib. VIII.

— *stant polvere campej.*

—

Hastatei spargunt hastas, sit ferreus imber.

Densantur campis horrentia tela virorum.

* *

*Horret ager, campeique armis subleimibus ar-
dent.*

Et in XIV.

Horrescit telis exercitus asper utrinque.

Item in Erechtheo,

Arma arrigunt, horrescunt tela.

Sparsis hastis longis campus splendet, & horret.

Homerus,

Ἐπειξεν δ' μάχῃ φθισίμῳ ἔσθῳ ἐγχείησιν

Μακρῆς, ὥς εἶχον ταμείησθους. —

Virgilius,

— *tum ferreus hastis*

Horret ager. —

261. Πτεροῖσι χερσὶν διαχράσων] Simili phrasi
dixit Virgilius Æneid. lib. I.

— *versa pulvis inscribitur hasta.*

Sidon. lib. II. in Epistola quadam ad Domi-
tium, *Mundus incanduit, glacies Alpina deletur,
& hiulcis arentium rimarum flexibus terra per-
scribitur.* Nonnus Dionys. lib. III.

Ἰδαίην ἀεσθῆει διαχράσας κόριν ὀλεῖ.

Plautus,

Corpus tuum virgis ulmeis inscribam.

Achillem vero mortui Hectoris corpus currui
alligatum circumvectantem eleganter aquilam
vocat, alludens ad veterum consuetudinem,
qui reges, & viros principes post mortem ab
aquila vehi fingeant. Artemidorus lib. II.
cap. XX. *Οχέειν ἀπὸ βασιλεῦς μὲν, καὶ μεγίστοι, καὶ
πλεστοὶς ἀνδράσιν ὀλεσθρον μαντεύεται. ἔθος γὰρ παλαιὸν
ἀποθνήσκοντας τέτους πλάσσειν τε, καὶ χράσκειν ἐπ' αὐτοῖς
ὀχρεομοῖς, καὶ ἀπὸ τῶν τοιούτων δημουργημάτων πηλῶν.* Hinc
forte nata Romanorum consuetudo, qui, cre-
mato Imperatoris corpore, aquilam emittebant,
quæ in cælum animam principis deferre crede-
batur. Qua de re est apud Herodianum lib. IV.
Postea ait,

Λευρὰς βοάτης γατομῶν δὲ αὐκαλός.

Similiter Sat. I. Juvenalis de malefico per are-
nam tracto,

Et latum media sulcum deducit arena.

265. Πτώς τε πατὴρ] Apollinis Hector, non
Priami, putatus quibusdam. Homeri Scholiastes
Iliad. tertia, Πορφύριος ἐν τοῖς Παραλειπόμενοις φησὶν,
ὅτι & Ἐκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν ᾤοντο ἰδούσιν Ἰούκος, Ἀλέξαν-
δρος, Εὐφροῖων, καὶ Λυκάφρων. Forte ea ratione, qua
à veteribus heroes omnes Deorum filii nun-
cupabantur. Hierocles in Comment. ad Χρυσῶν
ἐπὶ Pythagoræ, Θεῶν παῖδες οἱ ἥρωες εἰκότως ἐπιση-
μοῦνται, ἐκ ἐκ θνητῆς ὑσίας αὐτοὶ γενόμενοι, ἀλλ' ἐκ τῆς
μονοειδούς αὐτοῖς αἰτίας προέχοντες, οἷον φῶς τῇ ὑσίᾳ τῇ
φωτεινῇ σώματι συνδρομον. Emendabis vero obiter
Etymologicum, ubi male legitur ὅτι φιλάτων, quod
ab doctissimo Sylburgio non animadversum.

269. Λαβὼν δ' ταύρῳ τῷ παραμένῳ δάνος] Taurum
occisum vocat Hectorem, quem Priamus red-
emit auro. De ejus redemptione vide Ho-
merum Iliad. ω'. & Theonis Sophistæ Παρα-
δείμια. Meminit quoque Theoph. Simocra-
tus in Epist. quadam, Ἡ δὲ καὶ Πείλαμον ὁ τῷ Θε-
*

H 3

πδ

πρὸς πᾶσι, καὶ πολλὰν γὰρ ἐχθρῶν ὁ Πηλεΐδης ἠγάγετο, καὶ δίδωσι τὸ πατρὶ τεθνηκότα τὴν πύδα, δυστυχιστῶ φιλοτιμώμενος δῶρον Πείδαμον. Et Lactant. lib. III. Scilicet aurum pendere debuit, tanquam pro mortuo Hectore.

270. Σκεδρῶν ταλάντων πρυτάνης ἡρτημένου] Ita solebant veteres. Homeri Schol. Iliad. v. Μυδῆπαι νομισμάτων ὑπαρχόντων, σαδμῶ ἐδάνεζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσόν, καὶ ἀργύρεον, καὶ ὡς ἀπλήσια. Idem mos Romanis priscis. Ael. Donatus Phorm. Act. I. Sc. I. Unciatim. Cum expensa pecunia ferretur more veterum, non, ut nunc, annumeraretur. Persii Interpres vetus Sat. II. Solebat (xs) pensari potius, quam numerari. Festus, As pensantes expendebant, non adnumerabant. Isidorus Orig. lib. x. Prius qui dabant pecuniam, non numerabant eam, sed appendebant. Ea propter trutina in æde Saturni posita fuit, moris antiqui vestigium. Varro de L. L. lib. IV. Per trutinam solvi solitum, vestigium etiam nunc manet in æde Saturni, quod ea etiam nunc propter pensuram trutinam habet positam.

273. Κρατῆρα Βάκχῳ δόσται] Homeri Scholastes Iliad. χ'. Διόνυσος Ἡρακλῆος γυνάμην ἐν Νάξῳ μὲν ἔκλυε, καὶ ἐπὶ αὐτῇ δῶρον χρυσόν ἀμφορέα. Διὰ τοῦτο δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκάργου, καὶ καταφυγὴν εἰς δάλασσαν, φιλοφρονέων αὐτὸν ὑποδείκνυται. Οἱ περὶ αὐτῆς ἀμφορέα, ἢ τὸ πῦρ ἐκείνου, ὅπως μὲν δάνατον ἐν αὐτῇ λατρεῖν ὅσα αὐτῇ. quæ verba optime hunc Lycophronis locum exponunt. Est autem hic crater inter astra postea relatus: Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. XII. Arcani huius indicium est crater Liberi patris ille fideus in regione, quæ inter Cancrum est & Leonem, locatus, &c.

274. Νύμφαισι, αἱ φίλαςτο Βυφύρε γένος] Nymphas amare Bephyri fluente ait, quia ex fluminum omnium præfides credebantur. Servius Eclog. I. Omnibus aquis Nymphae sunt præfidentes. Vide Porphyrium lib. de Nympharum antro. Itaque quicumque fluvium transirent, eum adorabant, & manus lavabant. Hesiodus lib. II.

Μυδῆ ποτ' ἀνείδων ποταμῶν χαλλίεζον ὕδαρ
Προσὶ περὶν, πρὶν γ' εὐχῇ ἰδὼν ἐς χαλὰ ῥέειδρα,
Χεῖρας νηλεέσους πολυπράτων ὕδατι λευκῶ.

Militares copiae sacrificabant, atque id vocabant δύνειν τὰ διαβάτεια. Neque Romani Petroniam amnem in Tiberim defluentem inauspicato transibant, & Peremne auspicari dicebant. Festus, Peremne auspicari dicebant, qui omnem aquam, quæ ex sacro oritur, auspicato transit. Vide eundem in Petronia.

276. Ος ἀνδραγαθῶν πότμον] Historiam, quam Lycophron innuit, narrat Homeri Interpres Iliad. α'. Λέγεται δὲ Θέτιν παρὰ Διὸς μαθεῖν πρὸς Ἀχιλλέως, ὅτι εἰ μὴ μείνῃ ἐν τῇ Φθίᾳ μὴ συμπλεύσας ἑλθόντων εἰς τὴν Ἰλίον, πολλὰ μὲν ἔσται αὐτῷ ζῆλος, ἄδελφος δὲ εἰ δὲ συνέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ἀνδροχρόνιος μὲν, ἀλλ' ἀοίδιμος καὶ εὐκλής. Ὅθεν ὡς προειδὴς ἢ Θέτις τῷτο, ἦν αὐτὴν ὡς ἀνδραγαθῶν πότμον παρὰ Διὸς ὡς κέρως ἐν τῇ Σκύρῳ. Philostratus junior in Imaginibus, Τὸ γὰρ τοι Μοῦσων ἐπὶ τῷ παιδὶ δόγμα παρὰ τῷ πατρὶ Νηρέως ἢ Θέτις μαθεῖται, καὶ ὡς ἐπ' αὐτῷ πεποιημένον αὐτῷ

εἶναι, ἢ ζῆλον ἀνδρῶν, ἢ εὐκλείην γυνάμην τὰχιστα τελευτῆναι, ἀπόδεικτος αὐτῇ ὁ πᾶσι ξυμῇ Λυκομήδους θυγατρὶς ἐν Σκύρῳ κρύπτεται, κέρως μὲν ἔσται δόκων ταῖς ἄλλαις. Tertullianus lib. de Pallio, Naturam concussit Larissæus heros in virginem mutando, ille ferarum medullis educatus, unde & nominis consilium. Apud Statium Papinium in Achilleide sic Scyrum alloquitur Thetis,

Chara mihi tellus, magnæ cui pignora curæ,
Depositumque ingens timido commissimus astu,
Sis felix, taceasque, precor, quo more tacebat
Creta Rheæ, te longus honos, æternaque cingent
Templa, — & quæ sequuntur.

Horatius Carm. lib. I. Od. VIII.

Quid latet, ut marinæ
Filiū dicunt Thetidis sub lacrymosa Trojæ
Funera, ne virilis

Cultus in cædem, & Lycias proriperet catervas? Theon in Paradigm. Ο δὲ γενναῖος Ἀχιλλεύς πολλὰ φεάσας χεῖρας ὅπλοις, καὶ τῇ δόξῃ τὴν πατρὶς, εἰς Σκύρην καταφεύγει, καὶ εἰς παρθενοῦνα κατέβη, καὶ τὴν φῶσιν ἐκρύψε τῷ γήματι, κέρως δόκειν ἔσθαι βουλομένης. Vide etiam Hygini Fab. xcvi. Apollodorum lib. III. Johan. Tzetzen Chil. IV. Hist. xvi. Philostratus Herakleus commentitium existimat.

280. Οἷον κίων' αἰσώσης δμῶν] Hectorem κίονα vocat eleganter Poeta noster,

Στόλοι γὰρ οἰκῶν πύδης εἰσὶν ἀσπενες, ut ait Euripides. Inde Apulejum illustro Miles. VII. Sed uxor ejus Plotina, quædam rare fidei, atque singularis pudicitie fœmina, quæ decimo partus stipendio viri familiam fundaverat. Item Statium Papinium Sylv. lib. IV. in carmine ad Maximum,

Sed damus lento veniam, quod alma
Prole fundasti vacuos penateis.
O diem latum! venit ecce nobis
Maximus alter.

Et Thebaid. lib. I.

Hic sexus melioris inops, sed prole virebat
Fœminea, gemino natarum pignore fultus.

Huc pertinet Artemidori illa lib. II. cap. x. Κίονες δὲ καταφεύγει πρὸς καυκάσιοι, καὶ μὴ διαφθερέμενοι τὰ τέκνα σημαίνουσι τῷ ἰδόντι ἐπὶ τὸ βέλτερον καὶ λαμπρότερον μεταβῆναι. οἱ δὲ συντελεσμένοι, ὡς ἀδελφὸν σημαίνουσι. Afranius in Privigno etiam mulierem firmamentum appellat simillimo modo,

Uxorem quæris firmamentum familiæ?
Scias abesse ab iis lustris ingenium procul.

Lycophronis huic loco similis plane Pindari is Olympion. Od. II. dum inquit,

Ἀχλὺς τ' ἐνὶ κ' ἐπὶ
Ζῆνος ἥτορ λιτῆς ἐπιπλεῖ, μάτης.
Ὅς ἐκτορ' ἐσφαλε, Τροίας
Ἀμαχον, ὁσπρεὶς κίονα.

Simili modo in Cantico Canticorum Angeli columnæ nuncupantur. Mox vocat Hectorem ἔρεισμα πάσης, quemadmodum Pindarus sæpe victores suos. Cur autem homines columnæ assimilentur, hæc est causa, in ædibus prisci ævi erant effigies, quæ columnas earum fulcirent, ut auctor est Vitruvius: eæ à Græcis ἀτλαντες, à Latinis Telamones dictæ fuerunt. Verba

Verba hæc sunt lib. vi. cap. x. *Item si qua virili figura signa mutulos, aut coronas sustinent, nostri telamones appellant, cujus rationes, quid ita, aut quare, ex historiis non inveniuntur, Græci vero eos ἀτλαντας vocitant, Atlas enim histore formatur sustinens mundum.* Atque ἀτλαντας quidem, quia fabricabantur ad effigiem Atlantis, cœli columnam sustinentis. Eleganter Æschylus Prometheo,

Οὐ δὴτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτης τύχαι
Τείρετ' Ἀτλαντός, ὃς παρὲς ἐσπίρουσ' τόπους
ἔθηκε κίων ἑρᾶν τε, καὶ χθονός,
ὧμοῖς ἐρείδων ἄχθος ἐκ εὐάγκυλον.

Nuncupabantur autem isti telamones gibbosi, quod ita fierent, (ut ait Servius) ut gibbosos imitentur, dum onera sustinent. Martialis hinc est capiendus, —

— ridetur Atlas cum compare gibbo.

Ait vero Vitruvius ἀτλαντας telamones dici, ut & Glossarium, *Telamo*, Ἀτλας ὄρεος. Emendo Ἀτλας τὸ ὄρεος, quod & in Critico monui. Id ab Ennio profectum docet Servius lib. i. Æneid. Vel potest ejus assimilationis hæc causâ videri, quod olim columnas pro simulacris ponere consueverint. Clemens Strom. i. Πλεῖν γ' ἐν ἀκείων δῖναι τὰς τ' ἀγαλμάτων χάσεις, κίονας ἱερῆς οἱ παλαῖ, ἔσθον τόπους, ὡς ἀφιδρύματα τ' δῖα.

288. Καλὸν ἐπ' εὐχῆς πλεῖστα Φύζιον Δία] Appellat Φύζιον Δία, qui aliter Αὐροπόπιος, Latinis *Averruncus*, & *Prodigialis*: & *Averrunci* dii omnes. Glossæ, Θεὸς ἀποτρόπιος. *Auruncus*. Eadem, *Auruncus*, Θεὸς ἀποτρόπιος. *Deos depellentes* dixit Persius Sat. v. & *Deos avertentes* Tarquitijs apud Macrob. lib. i. cap. xx. Apposite autem Jovem prædicit invocandum Græcorum exercitui, quippe cui etiam post reportatam victoriam simulacrum statuebant, ut est apud Scholiasten Euripidis, Phœnissis.

291. Καὶ σαυροῖσι κορσῶν πέρυξ] Palos hos *Cervos* Romani appellabant. Solebant vero illos castris ad munitionem præfigere. Meminit eorum Virgilius in Eclogis,

Atque humiles habitare casas, & figere cervos. Tibullus lib. iv.

*Nam te non alius belli tenet aptius artes,
Qua deceat tutam castris præducere fossam,
Qualiter adversos hosti defigere cervos,
Quemve lacum ducto melius sit claudere vallo.*

Mentio eorum etiam apud Julium Cæsarem, Commentariis de Bello civili, & Gallico.

293. Ὡς μέλισσαι συμπεριρμέναι καπνῷ.] Apes terrefumo sciunt ii, qui alvearia curant. Sed natum istum morem non hodie, neque heri, testatur Virgilius Georg. lib. iv.

— fumosque manu prætende sequaces.

Inde ait Quintilianus Declamat. xiii. de Apibus veneno enectis loquens, *Hoc tu damnum intelligis, hoc veneno vindicis, quod mehercule inhumane etiam fumo prohibuisses?* Apollonius lib. ii.

Ὡς ὃ μέλισσαν σμῖνος μέγα μολοβοτήρης,
Ἡ μέλισσοκόμοι πίττην ἐνι καπνίδασιν,
Αἰ δὴ τοι τῷος γὰρ ἀολλέες ὃ ἐνι σμῖνι.

Βομβηδὸν κλονέοντα, ἐπὶ πᾶσι τ' ἀγνύοντι
Καπνῷ πύρρῳ πύρρῳ πύρρῳ αἰσθάνειν.

Ammianus lib. xviii. *In domo Barbationis, pedestris militia tunc rectoris, examen apes fecere perspicuum. Superque hoc prodigiorum gnaros solcite consulenti, discrimen magnum portendi responsum est, conjectura videlicet tali, quod hæc volucres post compositas sedes, opesque congestas, fumo pelluntur, & turbulento sonitu cymbalorum.* Testatur idem Aristoteles, in Historia animalium. Huc pertinent illa Ulpiani lib. ix. Disputat. D. ad Legem Aquiliam, *Si quis fumo facto apes alienas fugaverit, vel etiam necaverit, magis causam mortis præstitisse videtur, quam occidisse, & ideo in factum actione tenebitur.*

Idem lib. xviii. *Si cum apes meæ ad tuas advolassent, tu eas exusseris, legis Aquiliæ actionem competere Celsus ait.* Quem locum indicavit mihi amicissimus meus Scriverius. Dicebantur autem apud veteres Græcos (libet enim hoc nunc dicere, quia in id vocabulum incidi) μέλισσαι etiam animæ. Porphyrius lib. de Nymph. antro, Καὶ ἐπὶ γὰρ μέλλων νύμφας ταῖς ψυχαῖς, ἀς ἰδίως μέλισσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, ἡδονῆς ἕσας ἐργασίας. ὅθεν καὶ ὁ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικίως ἐπὶ τ' ψυχῶν ἔφη, Βομβεῖ τ' νεκρῶν σμῖνος, ἔρχεται τ' ἄλλη. Sic vicissim Quintilianus apes *Animas* vocat, loco citato, *Animum meum extincta unius horæ momento tot animæ movent, quot perierunt de me bene merita.*

306. Μῆνης ἐλίσσων κύκλον] Veteres Græci ad Lunæ cursum menstruum tempus metiri solitos innuit hoc loco Lycophron, quod notum ex Aristophanis, Nicandrique Interpretibus, & Cenforino. Item Macrobio Saturn. lib. i. cap. xvi. Theodoretus de Provid. Serm. i. τῷ δὲ μῆνός ἐκ τ' σελήνης τὸ μέτρον λαμβάνομεν, ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τῆς μεσηνορίας μετέλαχεν, μῆνην γὰρ ὀνομάζουσι τ' σελήνην. Imitati eos etiam veteres Latini. Sequentes tamen ad Solis cursum omnia tempora dimetiebantur, teste Macrobio, loco citato. Id ipsum designans Virgilius dicit,

— vos, ὃ clarissima mundi
Lumina, quæ cælo labentem ducitis annum,
Liber, & alma Ceres. —

309. Πυρφόρῳ βαλὼν ἔνγυι τόξων] Eleganter sagittas tribuit Troilo, amasio Achillis, nam etiam hominis forma amantem lædit, unde & Cupidini tela affingunt Poetæ. Xenophon Απομν. α'. ἴσως τ' καὶ οἱ ἑρῶτες τοξόται διὰ τὸ το καλοῦνται, ὅτι καὶ ποξέωθεν οἱ καλοὶ πτοξώσκουσι. Phurnutus, Τοξότης τ' (ὁ ἑρῶς ὅστις) ἐπεὶ πτοξῇ πτοξῇ ὁμοῖον ἀπὸ τῆς προστάξεως οἱ ἀλλοκόμοι αὐτῷ πάσχουσιν. Aristænetus lib. i. Ὁ ἑρῶς οὐ μετέως ἐνέτεινε τῷ νεύρῳ, ὅτε καὶ τερπνὴ πέφυκεν ἡ τοξεία, ἀλλ' ὅσον ἔχεν ἰσχύος προστελέσας τὰ τέξα, σφοδρότατα διεπύκε το βέλος. Vide Moschi ἑρῶτα δραπέτην.

312. Περὶ τ' ἀμείντος] Hefiodus in Theogonia de Amore,

— πάντων ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν σήδει νόον, καὶ ἐπὶ φρονα βουλῇ.

Musæus,

Ἀνδρὰ γὰρ αἰολόμηντος ἑρῶς βελέεσσι δαμάζει,
Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκείσεται. ὅστις δ' ἀνδρῶσι
Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουλόμενος ὅστις βερεῖται.

319. *Ἰν' ἄλμα πάππε*] Ili sepulcrum intelligit, quod

Εν πεδίῳ Σιμόντος —
fuisse canit Theocritus καίσι. Meminit ejusdem Valer. Flaccus lib. i.

Litora quoque veteres tumulos praelabitur Ili.
Homerus Iliad. xi.

Καὶ πρὸς τὴν γῆν ἡ δὴ Ἰλίου σήματι μάχη.

Item,

Οἱ δ' ἔτι παρ' Ἰλίου σήματι παλαιὸν Δαρδανίδαο

Μέσσην καὶ πεδίον. &c.

Elegans locus Strab. lib. viii. Εἰκὸς δὲ αὖ τὸ ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τεταμένον αὐτὸν, (τὸ Ἰλίου) ὅππῃ πρὸς τοὺς ἐδαρμένους ἐν τοῖς πεδίοις δὴ τὸ ἔπος ἔποιετο. Emendabis vero Etymologicum, in quo pessime legitur,

Ἰν' ἄλμα πομπῆς καὶ χαμυλίου διπλοῦ.

verbis sensum nullum habentibus.

322. *Πεῖν ἐκ λοχείας γῆρα χυτῶσαι δρόσῳ*] Solebant quondam partum à matris utero prodeuntem aqua ablueri. Moris ejus quoque apud Callimachum vestigium, hymno in Jovem,

Εἰδοὶ σ' ἐπεὶ μήτηρ μετὰ λὸν ἀπὸ δὴ κατὰ κόλπον,

Αὐτὴν δὲ ζῆτο ῥέον ὕδατος, ὃ καὶ τόκοιο

Λύμας χυτῶσαι, τὸν δ' ἐνὶ χεῖρσι λούσαι.

Item hymno in Delum,

— οἶδα καὶ ἄλλας

Λυσσάδας ἐπ' ἐμὸν λοχάδας. —

Ita malim legere, quam ἀπ' ἐμὸν. Apud Lucianum quoque Τραγοποδάρη,

Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκέστα

Μοῖρα, Κλωδὸν τὴν ἔλυσεν.

Ennius Andromeda apud Nonium in Lavit. *Nam ubi introducta est, puerumque, ut lavent, locant in clypeo.* Plautus Amphitryone, Scena, *Spes atque opes, &c.*

Postquam peperit pueros, lavere jussit, nos occerpimus,

Sed puer ille, quem ego lavi, ut magnus est, & multum valet.

Hinc capiendus Apulejus Milef. i. *Et lotio perlitus, quasi recens utero matris editus.* Nonnus ἀχὺτῶσαι λοχεῖν eleganter dixit de Bacchi natiuitate lib. ix. Dionys.

Καὶ μὴν ἀχὺτῶσαι διαίοντα λοχεῖν,

Πῆχαι κῆρον ἄδακρον ἐκέρπει σύγονος Ερμῆος.

Apollonius lib. ii. de Tibarenis agens,

— τὰ δ' αὖ κομίσσιν ἐδάδῃ

Ανέρας, ἡ δὲ λοιπὰ λοχεῖν τῶσι πίνονται.

Nam hinc petenda ei loco lux. Vide etiam hanc consuetudinem apud Aristotelem lib. περὶ θανάτου. αἵματι. cujus ea sunt verba, Αἱ γυναῖκες ἅμα ἐργάζονται τίκουσι, καὶ τὸ παιδίον ὕδατι τεκνύσασθαι, ὡς ἡμεῖς σκάπτουσι, καὶ σκάλλουσι, καὶ τὰλλα οἰκονομεῖν, ἀ μὴ πικτέσαι ὡς πικτέον. Apollonii tamen locum etiam ad puerperarum ablutionem poteris referre.

323. *Σὲ δ' ὦμα πρὸς νυμφεῖα*] Polyxenæ immolationem à Neoptolemo ad Achillis tumulum factam attingit, quam vide apud Ovidium Met. lib. xiii. Senecam Troade, & Dictum libro ultimo. A quibus dissentit Philostratus, Ἡρώκῃς ita narrans, λέγει δὲ ἡ Πολυξένη φεγγαῶν ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ Τρώαδων, καὶ τῷ Τρώων ἐσκαδασμένων, οὐδὲ γὰρ τὸ πῶμα τῷ Ἀχιλλέως ἀδελφῷ ἤνεγκεν, αὐτομολία γὰρ

σαδὲς, καὶ φεγγαῶν εἰς τὸ Ἑλληνικόν. ἀναχθεῖσα τε τῷ Ἀχιλλέω, καὶ ἐν κομῇ λαμπερῇ τε, καὶ σώφρονι, καδὰ πρὸς ἐν πατρὸς οἴκῳ. περὶ αὐτῆς δὲ ἡδὴ κεκλήθη τὸ νεκρὸν, δρᾶμεν δὲ τὸ σῆμα ἐν νυκτὶ, ξίφει τε αὐτῷ ἐπικλίνειν, πολλὰ εἰπύσθαι ἐλκεῖν καὶ χαμυλῶν, ὅτε δὴ καὶ δειδῶς τῷ Ἀχιλλέως, ἐραστὴν τε μέναι, καὶ ἀγάγῃς αὐτῷ μὴ ψευσαμένην τὴν γάμον.

Ibid. Γαμμήσιος θυλάς] Veteribus ante nuptias sacrificare moris fuit. Polyænus lib. iv. Ταύτην (Νικίαν) Ἀντίγονος τῷ ὧν Διμητρίῳ μνησκῇ. ἡ δὲ ἀσμένει μετὰ τὴν βασιλείαν καὶ πρὸς γάμον αὐτῷ ἐπιδόκεν. ἦν θυσιὰ μαζοπορεῖν, πανήγυρις. Theophrastus H2. Χαρακτ. cap. περὶ Ἀνελουθεῖας, καὶ ἐκδοῦς αὐτῷ θυγατέρα, τὴν γὰρ ἱερείου, πλὴν τῶν ἱερέων, τὰ κρέα ἀποδίδωκεν. Pausanias, Τυμάρειος θυσιὰς τε ἵππων, τὰς ἑλένης ἐξώρεν μνηστῆρας, ἰσὺς δὲ τῶν ἵππων τὴν θυσιάν. Dicebatur autem id sacrificium περὶ γάμου, γαμμία, & πορτεῖα. Vide, præter Poetarum Interpretes, Jul. Pollucem lib. iii. cap. iii. Lycophron γαμμήσιος θυλάς nuncupat. Terentius Phorm. Act. iv. Sc. iv.

Ducenda est uxor, ut ais, concedo tibi

Spatium quidem apparandis nuptiis,

Vocandi, sacrificandi, dabitur paululum.

Et apud Plautum Aulularia. Fiebat vero Junoni, Veneri, & Gratiis. Etymologici Auctor, Γαμμία, ἡ εἰς τὰς φράσας διδομένη ἐγγασθῇ, καὶ εἰσαγωγῇ ὅτι γάμος, ἦν ὠνόμασαν καὶ καρπῶν. οἱ δὲ φασὶ γαμμίαν θυσιάν, ἣν ἐδούον τοῖς θεοῖς οἱ εἰς τὰς ἐφῆες ἐγγασθῆναι, καὶ μέλλοντες γάμειν. ἐγένετο δὲ ἡ θυσιὰ τῇ Ἡρᾷ, καὶ Ἀφροδίτῃ, καὶ Χαίρει. Ait vero, Γαμμία, ἡ εἰς τοὺς φράσας διδομένη ἐγγασθῇ. Ita nimirum apud Oratores intelligi debet, apud quos non una hujus vocis notio. Harpocratio, *Εν γὰρ τοῖς ἱουδαίοις ὑπομνήμασι φασὶν ἔσθῃ τὴν γαμμίαν τοῖς φράσας ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρὰ τὸν δέμῳ λέξιν φασθῆναι, ἐν ᾗ ἔδεν τοῖς γάμοις. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοδότην, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμμίαν φασὶν ἔσθῃ τὴν εἰς τοὺς φράσας εἰσαγωγῇ τῶν γυναικῶν, ὡς ἑμὴν ἀποδείξιν τὴν ἐγγασθῆναι. Sed ad sacrificia nuptialia revertor. Etiam Romanis moris fuit ante matrimonii copulationem sacrificare, ut & in divortio, eorumque Confarreatio, atque Diffarreatio notæ antiquitatis studiosis: apud quos etiam Sponsus & Sponsa dicebantur, quod σπονδῆς interpolitis rebus divinis facerent, teste Festo. Iphidem vero, cujus hic mentio, Helenæ & Thesei filiam memorat ex Euphorione idem Etymologici Auctor.*

327. *Σπερφερον βῆν*] Vittatæ antiquitus tam hostiæ, quam sacerdotes, teste Emporio. Hinc apud Virgilium Æneid. ii. Sinon,

Jamque infanda dies aderat, mibi sacra parari, Et falsæ fruges, & circum tempora vittæ.

Et infra,

— *Vittæque Deum, quas hostia gessi.*

Ovidius Met. lib. xv.

Victima labe carens, & præstantissima forma,

Nam placuisse nocet, vittis insignis & auro

Sistitur ante aras. —

Fuerunt autem ex vittæ à lana. Festus, *Infule sunt filamenta lanæ, quibus sacerdotes, & hostiæ, templaque velabantur.* Vide Varronem lib. vi. Inde cum antiquitus frondes, atque flores

florēs ad sepulcrum ferre moris esset, postea addi cepit lana.

328. Τειπάτρων κενόειον] Orion τειπάτρως dicitur, à tribus (ut volunt fabulæ) patribus, Jove, Neptuno, & Mercurio. Nonnus Dionys. lib. XIII.

Ωρίων τειπάτρως ἀπὸ μητέρων ἀνδρῶν Γαίης,
Εὐπείθεος τε γένοντο ἀνδρῶν ἀνδρῶν γένοντο,
Εἰς τοὺς αὐτοτέλειον ἐμορφώθη χυτὸς ἔργον,
Αἰλῶν, τυμφύουσα τελοσπύροιο βοείης.

Vide Palæphatum, Hyginum, Homeri & Nican-dri Interpretes. Sed ineptit Scholiastes, qui locum hunc de Orione interpretatur, deque ejus gladio, nescio quid, comminiscitur. Certe, aut ego longe fallor, aut Orion homo inusitata staturæ hic accipiendus pro aliquo Cyclo-pum, Vulcani ministrorum, solent enim arma ἡρακλέους herouibus tribuere Poetæ. Neque mo-vere debet quenquam nominum propriorum consilio, quæ etiam apud Ovidium invenitur, cum ait,

Sive quis Antilochum narrabat ab Hectore viditum.

Cum tamen à Memnone occisus sit. Et apud Plautum Pseudolo,

Item ut Medea Peleum concoxit senem.

Cum tamen Æsoni hoc acciderit. Virgilius quo-que pro Castore Pollucem posuit,

Talis Amyclæi domitus Pollucis habenis Cyllarus. —

Servius, *Castor domitor equorum fuit, sed fra-trem pro fratre posuit, poetica licentia.* Imitatur Prudentius *Αποδώσει,*

Aut Pollucis equum suffire ardentibus extis.

Vocat vero τειπάτρων, καὶ συγκοπῶν, pro eo, quod est τετοπάτωρ. Similiter infra τετοπύροιο ponitur pro eo, quod τετοπύρεα. Mutuatur autem hoc epitheton à tribus Cyclopi-bus, Cotto, Gyge, & Briareo, qui nominabantur Τειτοπάτορες, qui-busque Athenienses pro filiorum susceptione sacrificabant. Etymologicographus, Τειτοπάτο-ρες δὴ μὲν ἀνέμους εἶναι φησι. Φιλόχορος δὲ τοὺς τετο-πάτρους πάντων γεγονέναι πρῶτος, καὶ μὴ δὲ Σελήνην καὶ τὸν Ἥλιον τότε γενέσθαι γονεῖς. τὸ δὲ ἐκ τούτων, τείτος πατέρας. Φανόδημος δὲ φησι, ὅτι μόνον Ἀθηναῖοι εἶναι, καὶ εὐχρη-στῶς αὐτοὺς ὡς γενέσθαι πατέρων. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως Φυσικοῖς τοὺς τείτους πατέρας Ἀμαλκείδην, Πρωτοκλήν, καὶ Πρω-τοκρέοντα θυγατέρας καὶ φίλας ὄντας τῷ ἀνέμῳ. ὁ δὲ τὸ Εὐχρηστῶν ποιήσας, Οὐρανὸν καὶ Γαίαν αὐτὸς φησι, ὁ δὲ μάλιστα δὲ αὐτῶν, Κότος, Βερέτας, καὶ Γύγης. Vide etiam Suidam. Neque quenquam movere debet, quod Cyclopum epitheta confundat, nam hoc Lycophroni, aut potius vati confusa voce (ut pri-more Tragedia dicitur) oracula profanti, haud insolens. Eodem modo infra Jovis Agamemno-nis & Heccei, Minervæ Gracæ & Myndiæ epi-theta confundit. Invenio tamen etiam gladii Orionis mentionem apud Nonnum Dionys. lib. xxv.

Τὸς ἔργῳ Ωρίωνος ἀμαλκείδην μαχαίρῃ,

Ἡ χθονίους βελέεσσιν οἰσύνει Βοώτιν;

Et ab Ovidio Metamorphosi,

Ensisfer Orion. —

Sed id quia armatus, unde & Jugula appella-

tus, Germanicus, *Hunc Romani Jugulam vo-cant, eo quod sit armatus; ut gladius stellarum luce terribilis, & clarissimus.* Itaque hoc sen-tentiæ nostræ adversari non potest. Dixi au-tem Athenienses sacrificasse pro filiorum sus-ceptione, quod colligi potest etiam ex Dio-gene Laërtio lib. vi. in vita Cynici cognomi-nis, *Θυόντων πινον διότι ἐπὶ τῷ ὄντι γενέσθαι, ἔφη, Πιεὶ δὲ τῷ ποταμῷ ἐκδῶν, οὐ δύναται.* Et sane adeo cupidæ masculæ proles matres, ut an eam edituræ essent, variis omnibus quærent scire, maxime ovo gallinæ incubanti subducto, atque eo usque fo-to, quoad pullus excluderetur, qui si gallus es-set, masculæ proles indicium habebatur. Imitati hoc Græcorum, ut multa alia, Romani. Vi-demus apud Suetonium, Tiberii cap. xiv. *Præ-gnans Livia, cum an marem editura esset, va-riis captaret omnibus, ovum incubanti gallinæ subductum, nunc sua, nunc ministrarum manu per vices usque eo fovit, quoad pullus insigniter cristatus exclusus est.* Sed hæc, fateor, nimis extra ordinem.

331. Δολόχων δημόλουςον ὠλένη] Supplicii ge-nus veteribus usitatissimum lapidibus fontes obruere. Vestigium ejus etiam apud Parthe-nium *Ερωτ. xxi. de Pilidice, Ἐπεὶ μὲν τοὶ ἐγκρατὲς πόλεως ἐβόησαν, νυμφοῖσιν δὲ τῷ δραπετῇ, περὶ τῆς τῆς τραπώτας καὶ ἀλυσσῆς καὶ κόβης.* Apulejus Miles. i. de Meroë, *Publicitus indignatio percrebuit, sta-tutumque est, ut in eam die altera severissime saxorum jaculationibus vindicaretur.* *Ælianus Παικ. Ισορ. lib. v. cap. xix. Αἰσχίλος ὁ τραγωδίας ἐκρίνετο ἀσθεῖας ἐπὶ πνι δράματι, ἐτοίμων ἔν ὄντων Ἀθηναίων βάλ-λειν αὐτὸν λίθοις, &c.* Polyænus lib. i. *Οἱ δὲ περὶ αὐ-τὸς ἑλένην ἔβη, πῦρ καὶ λίθους ἐπὶ τῷ δραπετῇ ἐπέμπεον, καὶ ὡς ἱερῶν δίκην ἐπὶ τῇ τληπολέμῳ λαβόντες τὸν ἑλένην δάνατον, ἀπεχόρησαν.* Vincentius Bellovacensis in Speculo Historico, *Romæ gladiatorio ludo cele-brato, Telemachus monachus increpitans populum attentius spectaculis inbiantem, lapidatur à po-pulo.* Quæ habet sine dubio ex Theodoretis lib. v. cap. xxvi. Hist. Ecclesiast. & Cassiod. lib. x. Tripart. cap. ii. qui Telemachi hujus memine-runt: id quod indicavit mihi Sriverius meus. Quintilianus Declamat. xii. *Populus quoque impunitum nefas sine lapidibus præteribit?* Pe-tronius, *Ex his, qui in porticibus spatiabantur, lapides in Eumolpum recitantem miserunt.* Inter-pres historiæ Apollonii Tyrii, *Tunc cives rapue-runt Strangulionem & Dionysiadem, extra civi-tatem trabentes lapidaverunt.* Apud Sophoclem quoque *Αντιγόνη* Creon minatur,

Φόνον σπυγνέει δὲ δημόλουςον ἐν πόλει,

si quis Polynicis cadaver sepelivisset. Philo-stratus *Ηρωικοῖς, Πειραχθεῖς δὲ τῷ χεῖρι κατελιδάδην, βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίων τε, καὶ Ἰθακησίων.* Et lib. i. de vita Sophistarum in Lolliano, *Θορύβου δὲ κατεσκηκότος ἐπὶ τῷ ἀρτοπώλει, καὶ τῷ Ἀθηναίων βάλ-λειν αὐτὸν ὁρμηκότων, Παγκράτης ὁ κῶων, &c.* Fuit idem mos Hebræis. D. Lucas Actorum cap. vii. de Stephano protomartyre, *καὶ ἐκκαλόντες ἔξω τὸ πό-λεως ἐλιδόβλου.* Et postea, *καὶ ἐλιδόβλου τὸ σπύρα-νον ἐπικαλέμενον, καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, μὴ ἔχεις τὸ πνῆμα μου.* Et in Veteri Testamento multa vestigia.

335. Ο δ' ἀμφὶ πύλῳ τ' Ἀγαμέμνονος] Reprehendit Lycophronem Lamb. Hortensius, quod Cassandra inducat vaticinantem, moriturum Priamum ad Jovis Agamemnonis aram, qui à Spartanis colebatur, quod etiam infra est videre; cum ad Hercei (quem etiam *Penetrale deum* Latini veteres vocitarunt) peremptum omnes veluti uno ore testentur. Tryphiodorus,

Αἰακίδης δ' ἔχοντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα

Πήμασι κακμῶντα παρ' Ἑρκείῳ κλένῃ βωμῶ.

Et præter hunc Virgilius, Ovidius, alii. Nos potius condonandam Poetæ auctoritati hanc epithetorum confusionem censemus, qui etiam infra Epeum instrumenta sua, quibus equum Durateum fabricasset, Myndiæ Minervæ consecrasse ait, cum Græcæ id factum historiæ tradant. Supra quoque Cyclopi epitheta confusa monuimus.

337. ο ποῖος καλύπτρας] Capto Ilio, Laomedonteque sagittis confixo, cum Telamoni ab Hercule ob rem præclare gestam Hefione donata esset, potestatem Hefionæ fecit Hercules, quem vellet potissimum captivorum abducendi: quæ cum Podarcem fratrem elegeret, Herculeque in servitutem redigendum esse diceret, dempto de capite flammeo aureo, eum redemit. Vide Apollodorum lib. II. De calyptra vero ita Festus, *Calyptra, genus vestimenti, quo capita operiebant.* Jul. Pollux lib. III. cap. III. Τὸ δ' ὀπίσθημα τῆς γυναικὸς, ἑσπέρης, καὶ καλύπτρα. Etiam Hefychii Glossæ καλύπτραν interpretantur κεφαλῆς κάλυμμα. Interpres vetus Juvenalis Sat. II. *Flammeum. Vestis pudori similis, quam & propter pudorem accipiebant.* Hinc videre est fuisse rubri coloris hoc vestimenti genus, nam talis vultus pudore suffusorum.

342. Φέζας δ' ὠδίνοντα] Gravidum dicit equum, quemadmodum Lucretius eleganter lib. I.

*Nec cum Durateus Trojanis Pergama partu
Inflammasset equus nocturno Grajugenarum.*
Ennius Alexandro,

*Nam maximo saltu superavit
Gravidus armatis equus,
Qui suo partu ardua perdat
Pergama.*

Virgilius Æneid. VI.

*Cum fatalis equus saltu super ardua venit
Pergama, & armatum peditem gravis attulit alvo.*

Macrob. Sat. lib. III. cap. XIII. C. Titius in suasionem legis Fanniae objicit seculo suo, quod porcum Trojanum mensis inferant, quem illi ideo sic vocabant, quasi aliis inclusis animalibus gravidum, ut ille Trojanus equus gravidus armatis fuit. Simili phrasi dixit etiam Petronius Arbiter de eodem hoc equo, graves equi recessus, &

gravidis freta pulsa carinis

Jam peragrabantur, si quis sinus abditus ultra.
Sidonius gravidas spicas, Epist. lib. VIII. *Gravidas tibi spiritualium sensuum spicas doctrinae salubris messe parturiant.* Eodem modo infra loquitur Lycophron noster,

Ο δ' ἀντὶ πῖπτος σκορπίον λαμψὴ σπείσας
Φόρμα, καλῆς ὠδίνος ἔκλωσεν βάρσιν.

Ibid. Μορμῶν λόνον] Legendum μορμῶν τον. Nam pueri equum μορμῶν vocabant. Theocritus Idyllio XV.

ἐκ ἀξῶν τῶν τέκνων, μορμῶν δὲ λόνον ἵππος,
Δάκρυ δ' ὅσα δέλεος

Simili modo eleganter μορμῶν vocat Lycophron equum hunc, qui Trojanis magno terrori fuit. Erat autem miræ magnitudinis. Virgilius,

*Instar montis equum divina Palladis arte
Ædificant, sectaque intexunt abiete costas.*

Apud Aristophanem Avibus nugacissimus nuncius dicit centum ulnarum fuisse, additque, ut persuadeat, ipsum dimensum. Ita loquitur,

ἐναντίῳ δ' ἄρματι

ἵππων ὑπὸντων μέγας ὅσον ὁ Δέριος.

Υπὸ τῇ πλάτῃς ἀν' παρελασπύτῳ. Πει. Ηρακλῆς.

Αγγ. Τὸ δὲ μέγας ὅστις, καὶ γὰρ ἐμίστητο αὐτ' ἐγὼ,
Ἐκατοντέρων.

Quia autem equo capta Troja, quinto quoque anno mense Octobri Marti immolabatur à Romanis in campo Martio equus October bigarum victricum dexterior, caput panibus redimitum habens, de quo magna erat contentio inter Suburanos & Sacravienfes, ut hi in regie pariete, illi ad turrim Mamiliam id figerent. Eiusdemque cauda, ut ex ea sanguis in focum distillaret, magna celeritate perferebatur in regiam. Meminerunt ejus moris Festus, & Propertius.

345. Λάμψει κακὸν φρυκτωρ] Vestigium hic veteris in militia Græcorum moris, quem enarrat Theognidis Scholiastes, Ἔσος δὲ ὑπὸ τῇ πύργῳ καὶ ὀρενῶν τύπων σημεῖα λῆξ' πύργος τοῖς ταῖς παλαιαῖς καὶ αὐτὰ φρυκτωρεῖαι ἐκλήθησαν, καὶ φρυκτωρεῖν τὸ σημαίνειν ἐφοδὸν πολεμίων. Homeri Scholiastes Iliad. σ'. Ἔσος τοῖς ἀρχαίοις τὸς πολεμιοῦντας τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ὑπὸ τῇ τειχῶν διεγείρειν, τῇ δ' νυκτὶ φλόγα, πῶς δὲ τῇ περὶ τῶν βούδεων καὶ συμμαχίας ὀπλοκαταμένους. Æmilius Probus in Eumene, *Dimidium fere spatium consecerat, cum ex fumo castrorum ejus, suspicio allata est ad Eumeneum, hostem appropriare.* Apud Polyænum quoque lib. I. Alcibiades περὶ στήθεσιν ὡς αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἀκρᾷ νύκτωρ τοῖς ἀναρχοῖσι δ' λαμπτήρα. Et apud Parthenium Polycrita, σημεῖον αὐτοῖς ἀναρχοῖσιν ἔφη λαμπτήρα. Synesius Epist. cxxx. Ἀλλὰ σύγγνωθι, τειχέρας γὰρ εἰμι, καὶ πολιορκεῖντος χάρις, τῇ ὥρᾳ πολλὰς φρυκτὲς ὄρων, καὶ αὐτὸς ἀτάπειν καὶ αὐτὸς αἶρων τοῖς ἄλλοις σημεῖα. Ad hunc morem referenda etiam illa Stephani in Βόσπρω, καὶ Ἐκάτη, φωσφῆρος ὅσα, δῆλας ἐποίησε νύκτωρ πολέμους φανῆναι, καὶ πῶς πολιορκίαν φυχόντες, φωσφῆρον τὸν τόπον ὠνόμασαν.

346. Τοῖς εἰς σελήν Λευκοφῶν ἐκπεπλευκόσι] Virgilius Æneid. II. sub initium,

*Est in conspectu Tenedos, notissima fama
Insula, dives opum Priami dum regna manebant,
Nunc tantum sinus, & statio male fida carinis;
Huc se proveci deserto in littore condunt.*

347. καὶ παιδοβρότος Πόρκιος] Laocoontem una cum filiis duobus Antiphante, & Thymbræο à serpentibus è Tenedo advenientibus devoratum narrat Æneidos Virgilianæ lib. II. Æneas. Petronius in Satyrico, & Calaber Παραλειπομένοις, qui addit eorum nomina fuisse Porcen, &

& Charibæam. Lycophron solius Porcæ heic meminit.

348. Εἰς τὴν τλήμων ἢ γάμος ἀνυμνῆν] Infra quoque extrema Cassandra,

Πίστιν λόγων γὰρ Λιψιδὸς ἐνέσφισεν,
 Ψυδελείας φήμασιν ἐγχεῖσας ἔπει,
 Καὶ Διοφάτων πρῶτα μαντικὴν ἀψευδῆ φέρειν,
 Λέκτρων στερεοίς, ὧν ἐκάλχαιεν τυχεῖν,
 Θύσει δ' ἀλυσθῆναι, &c.

Vide Euripidis Scholia ad Andromachen.

352. Η δ' Ὀρῶν] Apollinis Ὀρῶν ara in Delo fuit, ad quam hostiam cædere nefas habebatur. Censorinus cap. II. *Id moris institutique majores nostri tenuerunt, ut cum die natali munus annale Genio solverent, manum à cæde ac sanguine abstinere, ne die, qua ipsi lucem accepissent, aliis demerent; denique Deli ad Apollinis Genitoris aram, ut Timæus auctor est, nemo hostiam cædit.* Possit etiam legi Ὀρῶν; nam ita dictus Apollo, quod ejus aræ ante ædium fores (quæ ipsi à veteribus consecratæ) statuerentur. Macrobius Saturnal. lib. I. cap. IX. *Etenim, sicut Nigidius quoque refert, apud Græcos Apollo colitur, qui Ὀρῶν vocatur: ejusque aras ante fores suas celebrant, ipsum exitus, & introitus demonstrantes potentem.*

356. Λαρίας Πυλαίπιδος] Solebant veteres Minervam ante urbis portas pingere, unde eam Πυλαίπιδαν vocarunt. Æschyli Scholiastes ad Ἐπὶ δὴ Θέσας, Εἰς ὧν τὰς ταύτας (τὴν Ἀθηνᾶν) πρὸ τῆς πυλῶν τῆς πόλεως. ἢν καὶ ὁ Λυκάφρων Πυλαίπιδαν λέγει, ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἰσχυρῶς ταύτας πρὸ τῆς πυλῶν τῆς πόλεως.

357. Τῆμος βιαιῶς φάσα] Vocat Cassandram columbam, quia vaticinandi perita. Thessali enim Πυλαίπιδαν sua lingua vaticinatricem vocabant. Servius ad Eclogam IX. *In Epiro dicitur nemo fuisse, in quo responsa dabant columbæ: quod ideo fingitur, quia lingua Thessala Πυλαίπιδαν, & columbæ, & vaticinatrices vocantur.* Est autem φάσα avis, quam rustici Τετὰν appellaverunt, teste eodem Servio ad Ecl. I. Emenda obiter Isidorum Orig. lib. XII. cap. VII. de ave hac loquentem, *Palumbes eo quod sint fractæ pabulo, quas vulgus tetas vocant.* Nam male hodie, à pabulo, quas vulgus titos vocant.

361. Η δ' εἰς τέρατα δειματογλόφῃς ἔχνης γλῆνας ἀναφύσσει] Fabulantur, dum ab Ajace violaretur Cassandra, simulacrum Minervæ oculos ad templi tectum sustulisse. Homeri Schol. Iliad. V. Αἶας μὲν τὴν τῆς Ἰλίου περίσποντον πολλῶν κακῶν αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, Κασσάνδραν γὰρ, τὴν Πειλάμει, ἰκέτην ἔσσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῇ τῇ θεᾷ ἱερῶς κατήχοντο, ὥστε τὴν θεᾶν τὰς ὀφθαλμοὺς τῇ θεᾷ εἰς τὴν δεξιὰν φέρεται. Strabo hoc commentum recte improbat lib. VI. Ἰτα μὲν γὰρ ἐν καὶ τὰ οὕτως μυθώδεις, ὥστε μὴ μόνον καταμύσαι φανερῶν, καὶ αὐτὰ καὶ τὸ ἐν Ἰλίου δειματογλόφῃ (malim ἀνὰ σφαῖραν, ex Lycophrone, & Homeri interprete) καὶ τὴν Κασσάνδραν βιασθῆναι, ἀλλὰ καὶ καταμύσαι δειματογλόφῃ.

363. Εἰς οὐρανὸν πεσούσα] Refert Herodianus lib. I. coelitus decidisse Palladium in quendam Phrygiæ agrum, cui *Pessinuntis* ab ejus casu nomen mansit: ibi enim à principio comparuisse. Vide etiam quæ Apollodorus lib. III.

364. Ἀνακτὶ πάπῳ γῆμα πηλαφίσαιον] Ardente

apud Ilium Minervæ templo, Ilus accurrens Palladium eripuit, ob quod, cum à viro videri nefas esset, visu privatus fuit, quem tamen postea, placato numine, recuperavit. Vide Plutarchum Παράλληλός.

367. Χοιράδων δ' ἐπειμύους] Invisa magnopere ea mors veteribus, quæ in naufragio oppetebatur, quia insepulta manebant corpora. Fl. Vegetius de Re militari lib. IV. cap. XLIV. *Alii ferro interimuntur, alii ardere coguntur in fluctibus: inter tanta tamen mortium genera qui acerrimus casus est, absumenda piscibus insepulta sunt corpora.* Ovidius Trist. lib. I. Eleg. II.

*Demite naufragium, mori mihi munus erit.
 Est aliquid fatoque suo, ferroque cadentem
 In solita moriens ponere corpus humo,
 Et mandare suis aliqua, & sperare sepulcrum,
 Et non æquoreis piscibus esse cibum.*

Itaque ne post mortem ejecti sepultura carent, membro alicui alligabant pretium, quod sepulturus accipiebat. Planum id ex Synesii quadam Epistola, καὶ αἱ γυναικες αὐτὰς τὴν ἐσκηνάζοντο, καὶ τοῖς δεομένοις ἀρπιδότας δένειμον. πάσαι καὶ δειματογλόφῃς τὴν ποιεῖν, ἢν ἡ ἔχει τοῦτον, φέρειν δὲ πηλῶ ἐν τῷ φόνῳ, & ἐκ ναυαγίου νεκρὸν, ὃ γὰρ περὶ τὸν καὶ κερδάντας, νόμος Ἀδριατικῆς αἰδέσθαι, μὴ ἔχει μικρὸν τὴν μέγαν ἀποδιδόναι τῇ χρειστάμενῃ πολλαπλάσιον. Interpretes historiæ Apollonii Tyrii, *Jubet consecrari, & compaginari tabulas, rimas & foramina bitumine liniiri, & facere loculum, & charta plumbea intus posita obturari jussit. Perfecto loculo, regalibus ornamentis exornat puellam, & in loculo posuit, & xx. sestertia auri ad caput ejus posuit.* Id aurum in hunc usum fuisse appositum docent verba sequentia Epistolæ ejus resignatæ, *Quicumque hunc loculum inveneris, babes xx. sestertia auri, peto, ut x. habeas, x. funeri impendas, hoc enim corpus multas lacrymas reliquit parentibus, & dolores amaros: quod si aliud feceris, quam quod dolor exposcit, ultimum diem incidas, nec sit qui corpus tuum sepulture commendet.* Itaque, accepto eo pretio, sepeliebant, aut saltem plena manu ter terram injiciebant: sin fecissent, impii habebantur. Sophoclis Schol. Ἀντιγόνη, Οἱ γὰρ νεκρὸν ὀφείοντες ἀταφον, καὶ μὴ ἐταμιεύμενοι κένιν, ἐναγχεῖς εἶναι ἐδοκίμου. Ælianus Παικ. Ιστορ. lib. V. Νόμος καὶ ἢν Ἀθηναῖος, ὅς ἐστιν ἀτάφῳ περὶ τὴν σφύρατι ἀνδρώπῃ, πάντως ἐπιβάλλει γῶν. Val. Maximus lib. V. cap. III. *Post obitum nullam Atticæ regionis, quæ ossibus ejus injiceretur, glebam invenit.* Horatius lib. I. Od. XXVIII.

*At tu, nauta, vagæ ne parce malignus arenæ
 Ossibus & capiti inhumato
 Particulam dare.*

Quo loco Acron, vetus interpres, *In sacris hoc genus sepulture tradebatur, ut etsi non obrueretur, manu plena ter jacta terra cadaveri pro sepultura esset.* Quintilianus Declamat. V. *Ignotis cadaveribus humum congerimus, & insepultum quodlibet corpus nulla festinatio tam rapida transcurrit, ut non quantulocunque veneretur aggestu.* Declamat. VI. *Nobis (rerum natura) adversus exanimis genuit non solum miserationem, quæ cogitationi nostræ subit, sed etiam religionem. Inde*

ignotis quoque corporibus transeuntium viatorum
collatitia sepultura, inde injecta ab alienis humus.

Ennius Cresphonte,

*Neque terram injicere, neque cruenta
Convellere mihi corpora licuit.*

Ut indicavit Scriberius. Observo autem gle-
bam illam in os mortui injici consuevisse. Ci-
cero lib. II. de Legibus, *Priusquam in os injecta
gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil
habet religionis, &c.* Quod etiam satis illa Ho-
rati ostendunt,

*At tu, nauta, vagæ ne parce malignus arena
Offibus & capiti inhumato*

Particulam dare. —

Romani hoc *Iusta* facere mortuo appellabant,
quæ facere cogebantur ante novarum frugum
gustationem: si quis neglexisset, porcam præ-
cidaneam Cereri mactabat. Festus lib. XIV. *Præ-
cidanea agna vocabatur, quæ ante alias cædeba-
tur: item porca, quæ Cereri mactabatur ab eo,
qui mortuo iusta non fecisset, id est, glebam non
objecisset; quod mos erat eis facere prius, quam
novas fruges gustarent.* Varro de Vita pop. Ro-
mani lib. III. *Quod humatus non sit, hæredi por-
ca præcidanea suscipienda (lego succidenda) Tel-
luri, & Cereri, aliter familia pura non est.* Sed
in Festi verbis lego cum Scriberio meo, glebam
in os jecissent. Et tum juerint meam de glebæ
in os objectionem sententiam. Atque post glebæ
injectionem mortuus *Humatus*, at ante *Humi-
lis* vocabatur.

369. Κρωσσὶσι τε χυδαῖσιν] Urnis antiqui mor-
tuorum cineres includere soliti. Homeri Inter-
pres Iliad. quarta, Οἱ ἀρχαῖοι τὰ σῶματα οὐκ ἴδαπρον
ὄτι γλῶ, εἰ μὴ περὶ τὸν ἑκαυστὸν, εἰδ' ἔτι πῶς τέρψαν
αὐτὸς τοῖς ὁσίοις ἐχάοντο ἐν ἀγρίῳ πνὶ δαδιδέμενοι. Mo-
schus Idyllio IV.

Καὶ κιν' ἔνα χυδαῖον ἐς ὅσα κρωσσὸν ἀπάντων

Λέξαντες κατέδαξαν, ὅπ' ὁσίων γὰρ ἔμελλεν.

Peregre autem mortuorum cineres urnis imposi-
tos domum mittebant. Ammianus lib. XIX. *Post
incensum corpus, ossaque in argenteam urnam
conjecta, quæ ad gentem humo mandanda portari
statuerat pater, &c.* Ubi legendum portare, vel
deest vox curare, aut tale quid. Ovidius Tri-
stium lib. III. Eleg. III.

Ossa tamen facito parva referantur in urna;

Sic ego non, etiam mortuus, exul ero.

370. Αἰὲν ὄνομα οἰκεῖν] Mos fuit vetus, Græ-
cis pariter & Romanis usitatissimus, mortuo-
rum oculos fugillandi, teste Plutarcho. Proper-
tius,

At mihi non oculos quisquam inclinavit euntis,

Condita sunt vestra lumina nostra manu.

Statius Thebaid. lib. II.

*Procubere pares fati, (miserabile votum
Mortis) & alterna clausurunt lumina dextra.*

Virgilius Æneid. IX.

— *nec te tua funera mater*

Proauxi, pressæ oculos. —

Valerius Flaccus Argonaut. lib. III.

— *sera componunt lumina dextra.*

Romanis interdum id facere lege Mœnia inter-
dictum fuit. Varro Geminis, *Lex Mœnia est*

*in pietate, ne filii patribus luci claro fugillent ocu-
los.* Ideoque vulgo infelices appellabantur, quo-
rum oculos propter absentiam parentes, aut pro-
pinqui claudere non potuissent. Ea de causa &
hoc loco Lycophron Græcorum peregre mor-
tuorum ὄνομα οἰκεῖν dixit, eo respiciens. In-
de & apud Theocritum ille laqueo vitam fi-
niturus,

— ἢ τλάμωνα μὴ με παρέλθης.

Et apud Ovidium Metamorph. lib. XIV. de Iphi-
de loquentem,

Atque onus infelix elisa fauce pendit.

Ibid. Καὶ κινεῖον] Florentinus I. C. Institut.
lib. VII. *Monumentum generaliter res est memo-
ria causa in posterum prodita, in qua si corpus,
vel reliquia inferantur, fiet Sepulcrum; si vero
nihil eorum inferatur, erit Monumentum memo-
ria causa factum, quod Græci κενόταφρον appel-
lant.* Argivorum bello Trojano occisorum cen-
otaphium memorat Pausanias Κορινθιακοῖς, τῶν δὲ
ἀνδριάντων ἡ πόρῳ δέκνυται Δαναῶν μνήμα, καὶ Ἀργείων
ταῖσιν κινός, ὁποῖος ἐν τῇ Ἰλίου καὶ ὁποῖος κομίζομενος ἐπι-
λαβὼν ἡ τελευτή. Solebant vero olim cenotaphia in
mortuorum honorem erigi, ad quæ memoriam
eorum reolebant. Agathias,

Καὶ λίθοισι, παροδῖται, φίλῳ κατέλεγον ἀκοίτη,

Εὐτ' ἀν' ἐμῶν λείψεσι πατεῖδα Θετταλίαν,

Κάτθανε τῇ πατρίδι, ἔχει δὲ μιν ἐν χροῖ πύμοι,

Αἶ, αἶ, Βοιωτὸς ἐγγύθεν ἦν ὄντο,

Ἀλλὰ μοι αὐτῶν τῷ χεῖ κινεῖον ἐγγύθεν οἶο,

Ὅρ' ἀναμνήστη τῆς ποτὶ κλειδῆς.

Callimachus Epigrammate XXI.

— *ἐν ἀλὶ πε φέρεται τέκος, ἀντ' δ' ἐκείνη*

Ὀύνομα καὶ κινεῖον σῶμα παρεχόμενα.

Virgilius *tumulum inanem* dixit, Æneidos li-
bro tertio,

Solennes tum forte dapes, & tristia dona

Libabat cineri Andromache, manesque vocabat.

*Heclorem ad tumulum, viridi quem cespitem
inanem,*

Et geminas causam lacrymis sacraverat aras.

Valerius Flaccus lib. V.

*Tu quoque nunc tumulo nequidquam condita
inani,*

Annue, Diva maris. —

Suetonius in Vitis Cæsarum lib. V. cap. I. *hono-
rarium tumulum* appellat. Cæterum exercitus ho-
noraryum ei tumulum excitavit, circa quem dein-
ceps stato die quotannis miles decurreret, Gallia-
rumque civitates publice supplicarent. Ex eo-
dem hoc ritu capies Aufonium in Epitaphiis
Profess. Burdigalensium Titulo XVII. *Æmilii
Magni Arborii,*

Illic dives opum, doctoque ibi Cæsare honoris

Occumbis patribus, Magne, superstitibus;

In patriam sed te sedem, ac monumenta tuorum

Principis Augusti restituit pietas.

Hinc renovat causam lacrymis, & flebile munus

Annus ingrata religione dies.

Xenophon Expeditionis Cyri lib. VI. *Εἰς οὗτο
τὰς ἐκ τῶ ὁδῶν συνελθόντες, ἔδωκαν ἐκ τῶ ὑπαρχόντων οὗ
ἐδωκάντο χάλλισα. οὗς δὲ μὴ ἔπεισαν, κενόταφρον αὐτοῖς
ἐποίησαν μέγα, καὶ πυρὰν μεγάλην, καὶ σέπας ἐπέδωκαν.*

Papinius Thebaid. lib. XII.

Quin

Quin fugitis, dum tata via est, Lernamque
reversæ

Nomina, quod superest, vacuis datis orba se-
pulcris,

Absentesque animas ad inania busta vocatis?

Quem locum indicavit mihi juvenis doctus,
Petrus Scriverius, amicus meus. Ovidius Me-
tamorph. xi.

Et sæpe in tumulis sine corpore nomina legi.

Pythagorici vero iis, qui à philosophia desci-
vissent, cenotaphia extruebant; quippe eos pro
mortuis habebant. Testes Origenes, Clemens,
alii. Vide nobilissimi, & doctissimi viri, Theo-
dori Canteri Varias.

Ibid. Καὶ κυνέων χάραξ] Notus omnibus mos
sepulcrorum inscribendorum. Artemidorus lib.
v. cap. LXXV. Επιγραφή ἀκόλουθον ἔστι τῷ ἀποθανόντι πυ-
γάνῳ. Theocritus in Epigrammatis,

Ο μάρτυς τίς δ' ἔτι τῆς Θείας

Μήδεως τὸ μῦθον ὅτι τὰ ἰδὲν, κήρυξ ἔστω Κλείτας.

Ovidius Trist. lib. iiii. cap. iiii.

Quosque legat versus oculo properante viator,
Grandibus in tumuli marmore cæde notis.

Juvenalis,

— titulo res digna sepulcri.

Seneca,

Inscriptus Dossenni monumento titulus :

Hos resiste, & Sophiam Dossenni lege.

Quem locum suggessit Scriverius meus. Hinc in-
telligendus Laberius apud Macrobius,

Ut bedera serpens vires arboreas necat,

Ita me vetustas amplexu annorum necat,

Sepulcris similis nil nisi nomen retineo.

Et Cicero lib. de Senectute, Nec sepulchra le-
gens vereor, quod aiunt, ne perdam memoriam.

Solebant vero scribere non solum sepulti nomen,
verum etiam è qua patria, & qua familia esset
oriundus. Hieronymus in vita Paulæ,

Scipio quam genuit, Paulæ fudere parentes,

Gracchorum soboles, Agamemnonis inclita proles,

Hoc jacet in tumulo : Paulam dixere priores :

Eustochii genitrix : Romani prima Senatus

Pauperiem Christi, & Bethlemitica rura secuta.

Callimachus Epigrammate xx.

Τιμόνων, τίς δ' ἔστι ; μά δαίμονας, ἔσ' ἂν ἐπέγνων,

Εἰ μὴ Τιμόνις πατὴρ ἐπὶ τοῦ ὀνόμα

Σπύλλου, καὶ Μάδωνος, τὴν πόλιν. —

Diogenes Laertius lib. i. Σόλωνι, Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τὸς τῶν (ἑδὲξ) σὺν ἑὸν βλάπτουσαν, καὶ ἀπὸ τῆς δι-
μῶν τὸς χειμασσομένης ἐγκειχαραμένης. Theophrastus

lib. iii. χαράκι. capite δὲ Πειριφίας, καὶ γυναικὸς δὲ
τελευτησάντος, ἐπιγράψαι ὅτι τὸ μῦθον τῆς ἀνδρὸς αὐτῆς,

καὶ τῆς πατρὸς, καὶ τῆς μητρός, καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τὸ νόμα, καὶ
ποταμὸν ὅτι καὶ σποσιπυγέα, ὅτι ἔστι πάντες χειροὶ ἡσάν.

Romani hanc sepulcrorum inscriptionem memo-
riam, sive monumentum dixerunt. Servius,

Apparatus mortuorum, funus dici solet : exstru-
ctio lignorum, rogos : subjectio ignis, pyra : cre-
matio cadaveris, bustum : locus, ustrina : operis

constructio, sepulcrum : inscriptum nomen, me-
moriamque, monumentum. Lego minuta immuta-
tione, i. n. memoria, atque monumentum, quam

emendationem meam firmant illa Isidori Orig.
lib. xv. cap. xi. ubi de sepulcrorum inscriptio-

ne, Monumenta itaque, & memorie pro mentis
admonitione dictæ. Neque aliud memoria, quam
sepulcri inscriptio, in illis Ciceronis verbis, Nec
sepulchra legens vereor, quod aiunt, ne perdam
memoriam. Vetus Inscripção,

SERVILIUS. TROILUS.

SE. VIVO CONPARAVIT.

MEMORIAM. SIBI. ET. SUI.

Item alia,

C. CALPURNIUS. PHILOXYRIUS. U. C.

ET. SEPTIMIA. AMMIAS. CONJUX.

CONPARAVERUNT. SIBI. MEMORIAS. II.

Et apud Ausonium monumenta, in Epigr.

— monumenta fatiscunt,

Mors etiam saxis, nominibusque venit.

380. Ων κατὰ τὴν σκηπτοῦ κατ' ὅρῳ γίνεται

δημιέων] Fulminum Jovis tria genera ponuntur.

Hoc tertii generis censendum. Festus, Manu-
bia Jovis tres dicuntur esse, quarum una sunt

minime, quæ moneant, placideque sint. Alte-
ra, quæ majores sint, ac veniant cum fragore,

discutiantque, aut divellant, quæ à Jove sint, &
consilio Deorum mitti existimentur. Tertia his

ampliores, quæ cum igne veniant : & quamquam

nullum sine igne fulgur est, hæ propriam differen-
tiam habeant, quod aut adurant, aut fuligine de-

formant, aut accendant, quæ statim mutant Deo-
rum consilio superiorum. Sciendum etiam noctur-

na fulgura (quale hoc, de quo Lycophron)

Plutoni, diurna autem (Dia appellabant, &
est in Glossario Dium, ἀσπῆ. & Diumius, Ζὺς

καρῶνιος) Jovi tributa fuisse. Festus, Dium ful-
gur, appellabant diurnum, quod putabant Jovis,

ut nocturnum Summani. August. de Civitate Dei

lib. ix. cap. xxi. Romanos veteres nescio quem

Summanum, cui nocturna fulmina tribuebant, co-
luerunt magis quam Jovem, ad quem diurna ful-

mina pertineant. Plinius Hist. Nat. lib. ii.

cap. l. Thyscorum literæ novem deos emittere

fulmina existimant, eaque esse undecim generum,

Jovem enim trina jaculari : Romani duo tantum

ex iis servare, diurna attribuentes Jovi, no-
cturna Summano. Et Proverbum fulgur diceba-

tur, quod incertum erat noctu, an interdiu fa-
ctum esset, quapropter Jovi Fulguritori, & Sum-

mano sacrificabant. Jaculabantur vero etiam

alii dii fulmina, sed tantum alba, aut nigra, so-

lus Jupiter rubra. Lyricorum Princeps Hora-

tius lib. i. cap. ii.

— & rubenti

Dextera sacras jaculatus arces,

Terruit urbem.

Quo loco vetus ejus interpretes Acron, Omnes
manubie albae, & nigrae esse dicuntur. Jovis ru-
bea & sanguinea. Claudianus lib. ii. de Raptu

Proserpinæ,

Missaque pene foret, ni Juppiter æthere summo

Pacificas rubri misisset fulminis alas.

Hæc intelligit Arnobius lib. iii. Deos novem

Manilius, quibus solis Jupiter potestatem jaciendi

sui permiserit fulminis. Quia autem Jupiter

eos fulmine interficeret, quorum impietatem

damnaret, inde factum, ut Græci veteres

damnatos καρανοῦσαι dicerent. Artemidorus

* I 3

lib.

lib. II. cap. III. Καὶ ὁ τὸς καταδικάζωντας καὶ
 vñdai φάμεν. Hinc capiendus Juvenalis Sat. VII.

— quam fulmine iusto

Et Capito, & Numitor ruerint, damnante Se-
 natu,

Pirata Cilicum. —

Nam fulmine iusto rueret Græca phrasi dixit, pro
 damnari. Ab eodem fonte derivatum illud Statii
 Sylv. v. in Protrepico ad Crispinum,

— nuper cum forte sodalis

Immerita falso palleret crimine fama,

Erigeretque forum, succinctaque iudice multo

Surgeret, & castum vibraret Julia fulmen.

Fulmen Julia legis nihil aliud quam damnatio.
 Qua vero de causâ Jovi fulmen tributum sit, do-
 cet Plinius lib. II. cap. XX. Latet plerisque, ma-
 gna cæli affectione compertum principibus do-
 ctina viris, superiorum trium siderum ignes es-
 se, qui decidui ad terras fulminum nomen ha-
 beant, sed maxime ex iis medio loco siti, fortassis
 quia contagium nimii humoris ex superiori circulo,
 atque ardoris ex subiecto per hunc modum ege-
 rat, ideoque dictum Jovem fulmina jaculari. Di-
 cit vero Lycophron καταλάτης σκηπτός, sicuti po-
 stea ἀσκήτης ὑμνεῖται. Proprie quoque vocabulo
 σκηπτός utitur Aristoteles lib. de Mundo, τῶν δὲ
 κεραιῶν, οἱ μὲν ἀνδραγαθῶν, ὁλοθύντες λέγονται. οἱ δὲ τα-
 χέως διάττοντες, ἀργῆτες. ἐλπίται δὲ, οἱ χαμμοειδῶς
 φερόμενοι. σκηπτοὶ δὲ, ὅσοι κατασκήπτουσι εἰς τὴν.

385. Λαμπίρη φάμεν] Attingit historiam Nau-
 pli, qui indigne ferens filii Palamedis necem,
 Ulyssis & Diomedis dolis circumventi, plurimo-
 rum ex Græcis Principibus uxores in adulterium
 pellexit: nec eo contentus, redeunte à Troja
 victrice classe, sæva jactatos tempestate, ut in
 scopulos pertraheret, in Caphareo promontorio,
 & Opheltis rupibus ignes accendit: eo naufragi
 cursum dirigentes, portum rati, quicquid su-
 pererat navium confregerunt. Val. Flaccus
 lib. I.

— & face sæva

In tua mox Danaos acturus saxa, Caphareu,
 Nauplius. —

Euripides quoque Helena,

Πολλοὺς δὲ πυρρὺς αἶμα,

Φλογεῖν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰι

Εὐβοίαν ἐλ' Ἀχαιῶν

Μονόκωπος αἶψα, πύρραις

Καρμείαις ἐμβάλων,

Αἰχμαῖς τ' ἐνάλιαις αἰνῶν,

Δόλιον ἀσπερ λάμψας.

Vide etiam Q. Calabrum Παράλειπ. ξ'. Ammia-
 num Marcellinum lib. XXI.

390. Γυράσι δ' ἐν πέτρῃσι τρωάνων πύρρα Ajax ob
 Castandræ stuprum Minervam sibi infensam ha-
 bens, cum naufragium passus esset, & in Gyra-
 das petras enataffet, se etiam invitis diis evasisse
 jactabat, ob quod à Neptuno de saxo præcipita-
 tus in mari periit. Philostratus Ἡρωϊκοῖς ait, cum
 male sibi ab Agamemnone, qui Castandram eri-
 puerat, metuentem, noctu, tempestate existente,
 cymba aufugisset, atque dum ad Tenum, & An-
 drum cursum dirigeret, juxta Gyradas petras per-
 ille. Vide etiam Hygini Mythologicon.

392. Τριανύχου δει] Tridente puta, quem
 Neptuno assignavit antiquitas propter triplicem
 aquarum naturam, liquidam, fœcundam, & po-
 tabilem: vel, ut aliis placet, propter tria aqua-
 rum genera, marinam, fluviatilem, & stagnan-
 tem. Vide Fulgentium Mytholog. lib. I. Æschy-
 li Scholiastes Περὶ Διῶν. Τεῖαναν δὲ λέγουσι κρατεῖν
 τὸ Ποσειδῶνα, ἢ ἄλλ' τὸ τεῖτον τοῖς χεῖρσιν ὅτι αὐτὸν, ἢ ἄλλ'
 τὸ εἰς πέτρα ἀσπερὶδὲς τὸ ὄνομα, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον,
 καὶ εἰς λιμένας.

393. Λατρεῖς] Mercenarium vocat Neptunum,
 ob navatam Laomedonti in extruendis Trojæ
 mœnibus operam, quod notum nimis. Cypria-
 nus de Idol. Vanitate, Laomedonti muros
 Neptunus instituit, nec mercedem operis infelix
 structor accepit.

397. Ἀστὴρ Σείρις κατανανεῖ] Sirius stella erat
 in ore Canis, qua oriente, Romæ quotannis per
 publicos sacerdotes sacrum Canarium fiebat, Ju-
 nius Philargyrius Georg. IV. Oriente (Sirio)
 maximi calores, & ex his graves morbi: ideo-
 que Romæ omnibus annis sacrum Canarium fit
 per publicos sacerdotes. Festus, Rutile canes, id
 est, non procul à rubro colore, immolantur, ut ait
 Ateius Capito, Canario sacrificio pro frugibus de-
 precanda scævitia causa sideris Canicule. Fiebat
 id prope portam Catulariam, ut est apud eun-
 dem Festum, Catularia porta. Porro Sirii apud
 Poetas frequens passim est mentio, tum pro stel-
 la ipsa, tum pro sole quoque. Helychius, Σείριος,
 ὁ ἥλιος, καὶ ὁ πῦρ κενὸς ἀστὴρ. Utroque modo exponi
 potest apud Virgilium,

— tum steriles exurere Sirius agros.

Apollonii Scholiastes lib. II. etiam omnes stel-
 las eo nomine nuncupari posse auctor est, Ομοίως
 δὲ (inquit) καὶ πάντα τὰ ἀστὴρ Σείρια λέγουσι, διὸ
 ταῖς πᾶσι ὄντα, ἢ ἄλλ' τὸ τεῖτον, τὸ δαμάζειν, ἢ ὅτι τὰ
 πάντα εἰς τὴν σήμεραν πλοῦζουσιν. A Lycophrone
 hoc loco pro sole ponitur.

400. Δίσκος μέγας τέρροδος] Discus erat βαρὺς
 λίθος, ὃν ἐξέτινον οἱ γυμναζόμενοι, ut aiunt Glossæ
 Græcorum. Erat vero ex ære. Vide Artemid.
 lib. I. cap. XLIX. Σδλσ autem ferreus. Vide
 Scholiasten Homeri Iliad. β'. Disci jactus in
 quinquertio nimis notus. Lycophron κα-
 τὰ χηστῶς pro lapide usurpavit. Emenda obiter
 Suidam, Δίσκος, ὁ σδλσ. male enim hodie ὁ σδ-
 λσ legitur.

402. Τρέμων] Ineptias Scholiastæ! Equis
 hic novus Tremon? aut apud quem scripto-
 rem ejus nomen? Meritissimo reprehendit doctis-
 simus Canterus, cujus explicationi fulcrum fir-
 missimum è Pausania, qui in Atticis audivisse
 se memorat quendam, ὅς τ' ἴσθι τὰ σείς αἰγῶν
 ἔπαιον ἐπικλύου πλὴν θάλασσαν, καὶ πλὴν ἑσθον σείς
 μνημαὶ οὐ χαλεπὴν ποίησι. lege, σείς τὸ μνημαὶ οὐ
 χαλεπὴν.

Ibid. Ρόχθον Αἰγείας ἀλός] Egæi maris etyma
 varia varii tradunt. Plutarchus in Theseo, & Hy-
 ginus Fab. XLIII. ab Egæo Thesei patre nomen
 inditum tradunt. Festus, Egæum mare appella-
 tur, quod crebra in eo sint insula, ut procul aspi-
 cientibus species caprarum videantur, sive quod in
 eo Egæa, Amazonum regina, perierit, sive quod

in eo *Ageus, Thesei pater, se praecipitaverit*. Artemidorus, *Αἰγας τις ἐστὶν Αἰολίδης, ὃν Αἴζα οἱ ἐπιχρό- εῖοι ὀνομάζουσιν. αἶψ' ἢς καὶ τὸ πάλαιος τ' παλαιὸν ὀνο- μάσαν προσέειπεν.* Alii à fluctuum, quos *αἶγας* vocant Græci, magnitudine. Solinus cap. xvii. ab Antandro, capræ speciem referente. Alii ab *Ægeone*, qui & Briareus dictus, qui victum à Neptuno se ægre ferens, in mare illud se præ- cipitavit. Vide Strabonem, & Constantinum

415. Οἱ τ' ἐπὶ ξείνῃς ξείνοι] Sive ξείνον hostilem, sive peregrinam accipias, eodem res recidit: nam Lacedæmonii Barbaros vocabant ξείνους. Herodotus οὐρανία, Οἱ ἔφοροι εἶπαι ἐφ' ὅρα καὶ δὴ δοκέειν τῷ ἐν ορεσίῳ στείχοντι ἐπὶ τὰς ξείνους. ξείνους γὰρ ἐκάλουν τὰς βαρβάρους. Sic Latini peregrinos, & hospites *Hofles* appellabant. D. Ambrosius Offic. lib. i. cap. xxix. *Denique etiam adversarios molli Veteres appellatione nominabant, ut peregrinos vocarent. Hofles enim antiquo ritu peregrini dicebantur.*

417. Τὸν μὲν δὲ] Phœnicem dicit, quem *κρο- τερόν* vocat, quod Achilles nutritus fuerit, ut ipse narrat apud Homerum Iliad. i. non x'. quod ait Canterus, memoria lapsus.

423. Οὐτ' εἰς νότον περὶ τῶν εὐνάων λέγει] Cum Amyntor Clytiam pellicem uxori Hippodamiae præferret, Hippodamia ægre ferens Phœnici filio persuasit, ut cum pellice patris rem haberet, qui, cum matris rogationi auscultasset, in patris odium incurrit, qui eum visu privavit, quem à Chirone postea recepit, qua de causa ad Peleum profugit, à quo Dolopum regionem & Achillem accepit educandum. Vide Homerum Iliad. i. ejusque Interpretem, & Apollodorum lib. i. i.

429. Τὸν ἀνδάμιλλον] Mopsium, cum quo certabat, & à quo victus. Contigit hoc certamen in finibus Ioniæ, in Grynæo nemore, si Servio fides habenda, cujus talia verba ad Eclogam vi. *Grynæum nemus est in finibus Joniis, Apollini consecratum, in quo aliquando Calchas, & Mopsus dicuntur de peritia drivinandi inter se habuisse certamen, & cum de pomorum (Lycophron grossos tradit) cujusdam arboris numero contenderent, stetit gloria Mopso, cujus rei dolore Calchas interit.* Vide Strab. lib. xiii. Seneca Mopsium inferiorem factum vult in Medea,

*Omnibus verax, sibi falsus uni
Concidit Mopsus, caruitque Thebis
Ille, qui vere cecinit futura.*

430. Ιαῦσαι τ' μεμνημένοι πότμον] Usitatum Veteribus, maxime Hebræis, κατ' εὐφημοῦν mortem somni benigniore vocabulo appellare. Nonnus in Paraphrasi,

Τῆνον ἀναρχῶν καὶ ἀμειψία λάζαρος εὐδαι.

Callimachus Epigrammate xiv.

Τῆδε Σάων, ὁ Δίκωνος, Ἀλγάντος, ἱερὸν ὕπνον

Κοιμάται. —

Et Epigrammate xxi.

— ἢ δ' ἀποδείξει

Εὐδαίει τ' πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Et Idyllio tertio Moschus,

Ἀμμος δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροί, ἢ σφοδρὸν ἄνδρες,

Οππότε περὶ τα δάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλῃ
Εὐδωμες εὐ μάλα μακρὸν ἀτέμονα νύκτετον ὕπνον.

Orpheus Argonaut.

Εὐδαι, Ἀγνιάδην, γλυκερὴν βελονηφόρον ὕπνον.

Et postea,

Τῆνον ὑπὸ γλυκερῇ δανάτῃ μάρτυσι τελευτῶ.

Sic Æschylo Εὐμηνίσι mortui εὐδοντες dicuntur, & infra Lycophron sepulcrum εὐνασίειον vocat. Id inde profectum, quia dormientibus mortui similes, unde & Mortis fratrem Somnum nuncuparunt. Athenagoras περὶ Ἀναστάσεως Νεκρῶν, Παρ' ἡν αἰτίαν, οἷμαι, πῶς ἀδελφὸν τῷ Θανάτῳ τ' Τῆνον ὀνομάζουσιν, ἢ καὶ ὡς ἐκ τ' αὐτῆς πατέρων οὐίας (quod Hesiodus in Theogonia) γενεαλογούντες, ἀλλ' ὡς τ' ὁμοίων πατρὶν τοῖς τε θανάτῳ καὶ ὕπνῳ ἐγγενομένων, ἐν καὶ γὰρ τ' ἡμερίας, καὶ τ' νυκτὸς ἐπαιδανύμεται τ' παρόντων, ἢ γνομένων, μάλλον τ' μὴδ' ἢ τῷ, καὶ τ' ἰδίας ζωῆς.

Ibid. Τὸν μεμνημένον πότμον] Mortis tres gradus, Fatum, Casus, Genitura. Epicurei hominem casu mori dicebant, Stoici fato, Pythagorei genitura. Vide Acronem, Horatii interpretem. Mortis autem duo genera, Naturalis, & Violenta. Aristoteles περὶ Ἀναπνοῆς, Θάνατος δ' ὅστις ὁ μὲν βίαιος, ὁ δ' ἄλλος φύσιν. βίαιος, μὲν ὅταν ἢ ἀρχὴ ἔξωθεν ἢ, καὶ φύσιν δὲ, ὅταν ἐν αὐτῷ. Plato Τιμαίῳ, Θάνατος ὁ μὲν καὶ νόσος καὶ τραύματι γυνόμενος ἀλγυνὸς καὶ βίαιος, ὁ δ' ἄλλος γῆρας ἰὼν ὅτι τῷ καὶ φύσιν, ἀπηνότατος τῷ θανάτῳ. Demosthenes in Oratione περὶ Στρατόντος naturalem mortem dixit τὸν τ' ἡμαρμένον, καὶ αὐτόματον θάνατον. Ita etiam Philostratus de vita Sophist. lib. i. Scopeliano, Τῷ αὐτῷ λέγων, ὅς διασώτα, βέλεται σὲ ὁ ὕψος ἡδὴ τεθνήσκειν, οὐδὲ τ' αὐτόματον καὶ μετ' οὐ πολλὸν θάνατον ἐνδοξὸς πρὸς τῷ γῆρας, ἀλλ' αὐτεργῶν μὲν τ' ὀφειλόμενον, μετὰ γὰρ δὲ καὶ τὰς ἡμέρας χεῖρας. Violentam autem τὸν ἐξ ἀναγκῆς τύχης vocat Sophocles Ἠλέκτρα. Plinius lib. i. Epist. xii. vocat mortem, *quæ non ex natura, nec fatalis.* Apulejus Miles. i. *tumultuarium genus mortis.* Arnobius lib. i. *Vinculis corporis non naturali dissolutione digressus est, seu vi illata discessit.* Qui vero violenta morte occidissent, (ut hoc obiter dicamus) cum iis hastas efferre moris erat. Vide Etymologici Auctorem. Harpocration, Επενέγκειν δέον ὅτι τῆς ἐκφορᾶς, καὶ προσπαροῦν ὅτι τῷ μνήματι, Δημοδότης κατ' Εὐέργον καὶ Μνησιέλου ταῦτα φασιν ὅτι τῷ βίαιος ἀποθανόντος, ἱστος δ' ἐν τῇ συναγωγῇ τ' Ἀττικῶν περὶ Προκρίδης καὶ Κεφάλου εἰπόν, χράσει ταῦτα. πῶς τ' ὅτι τῷ τάρου δέον κατὰ πεπληγὸς φασί, πεπονηδὲς δὲ, ὡς κατὰ δέονον τε, καὶ τὸ πάθος σημαίνοντα, καὶ τὸ νόμιμον τῷ τοῖς προσήκουσι, τῶν τ' ὁππότε μετ' ἐχέως τὰς φωνάς. Unde intelligendus Virgilius Æneid. xi. in funere Pallantis,

— guttiſque humectant grandibus ora,

Hastam alii, galeamque ferunt. —

Vertebant autem hastas, inde ait,

— & versis Arcades armis.

Servius, *Lugentum more, mucronem hastæ, non cuspidem, contra terram tenentes.* Statius Thebaid. vi.

Tunc septem numero turmas (centenus ubique

Surgit eques) versis ducunt insignibus ipsi

Grajugenæ reges. —

Qui vero sibimet manus intulissent, ii sepe-
liebantur,

liebantur, siquidem igne cremari nefas. Testis Philostratus *Ἡρώκους*, *Ἐθαίαν δὲ αὐτὸν (Αἰάντα)* καταδύμῃαι εἰς τὴν γλῶττὴν τὸ σῶμα, ἐξηγουμένου Κάλχαντος, ὡς ἔχ' ὅσῃ πνεὶ δάπνηδ' οἱ ἑαυτοὺς ἀπαιτεῖναι. Apud Statium quoque lib. III. Thebaidos rex Thebanorum Mæonem, qui seipsum occiderat,

— *vetat igne rari, pacemque sepulcri*

Impius ignaris nequidquam Manibus ardet.

Fatalem autem mortem Apollini, & Dianæ imputabant. Strabo lib. XIV. καὶ ὁ Ἥλιος δ', καὶ ἡ Σελήνη, πᾶσι δ' αὖτ' αὐτομάτως θανάτους τέτοις ἀνάπνους τοῖς θεοῖς. Sed ad pensum redeo. Hoc loco apud Lycophronem *ἡ μαυρομένη πετρῶν*, non debes interpretari τὴν τῆς εἰμαρμένης καὶ αὐτομάτου, sed mortem ab oraculo prædictam.

431. Τὸν δ' αὖ τέτατον ἐγγόνων Εἰρχέως] Idome-neum intelligit, qui à Jove quartus. Nam Jovis Minos, ejus Deucalion, ejus Idomeneus. Hic, capta Troja, cum in Cretam rediisset, regno à Leuco ejectus, Colophonem venit, ubi transacta vita, in Cercapho monte sepultus est. Vide Dydymum ad Od. μ'.

440. Διρκίῳ κύρις] Vates hi duo canes appellantur eleganter, nomine ex Ægyptiorum mysteriis desumpto, qui vatem designantes canem effingebant. Horus lib. I. *Ἱερογραμματεῖα δὲ πάλιν, ἢ πορφύρεον, ἢ ἐνταφιασθῆν, ἢ ἀσπίδα, ἢ ὄσπρητον, ἢ πῆμα, ἢ ἀρχὴν, ἢ διχαστὴν βελόβητοι χάραξιν, κύνα ζωρεφόν. Ἱερογραμματεῖα μὲν, ἐπεὶ δὴ πῆμα δὲ βελόβητον Ἱερογραμματεῖα τίλειον γίνεσθαι καὶ πολλὰ μελετᾶν, ὑλακτεῖν τε σμυχνῶς, καὶ ἀπικρυῖναι, μηδὲν καλεῖσθαι, ὡς αὖτ' οἱ κύρις. πορφύρεον δὲ, ἐπεὶ δὴ ὁ κύων ἀπενίξει περὶ τὰ ἄλλα τ' ὅσον εἰς τὰ τ' ὅσον εἰδωλὰ, καὶ ἀπὸ πορφύρης.* Ab Esaja canes appellantur vates ad populi peccata conniventes. Apollinis autem canes vocat, quia ille *μαντικῶς* præful, quod vel pueris notum.

444. Ἀγνῶν δέων] Mortui à Veteribus sacri appellati sunt, & æstimati. Et Plutarchus in vita Numæ Pompilii mortuos vocat *ἱερεῖς*. Plinius ille Naturæ mystes, lib. I. de terra loquens, *Sequitur terra, cui uni rerum naturæ partium eximia propter merita cognomen indidimus maternæ venerationis. Sic hominum illa, ut cælum Dei, quæ nos nascentes excipit, natos alit, semelque editos sustinet semper; novissime complexa gremio jam à reliqua natura abdicatos, tum maxime, ut mater, operiens nullo magis sacramento, quam quo nos sacros facit, etiam monumenta, ac titulos gerens, nomenque prorogans nostrum, & memoriam extendens contra brevitatē ævi.* Rationem hujus rei haurio ex Macrobi. Sat. lib. III. cap. VII. *Quicquid destinatum est diis, sacrum vocatur. pervenire autem ad deos non potest anima, nisi libera ab onere corporis fuerit, quod nisi morte fieri non potest. ita ergo opportune sacrum Halesum facit, quia erat appetiturus.* Ac proinde etiam sacra ipsa sepulcra, unde *ἀγνὰ ἱερά* Lycophron hoc loco dicit, Catullus quoque,

Laserpiceris jacet Cyrenis,

Oraculum Jovis inter æstuosi

Et Batti veteris sacrum sepulcrum.

Cicero Phil. IX. *Sepulcrorum sanctitas in ipso solo*

est, quod nulla vi moveri, neque deleri potest, atque ut cætera extinguuntur, sic sepulcra sunt sanctiora vetustate. Quintilianus Declamat. X. de Sepulcro loquens, *Sacros morte lapides, etiam cineres, & ossa religiose quiescentia fracta sparsisset urna.* Festus non sacra, sed religiosa esse vult, *Religiosum, ac sacrum est, ut templa omnia, atque ædes, quæ etiam sacratæ dicuntur: at quod per se religiosum est, non atque sacrum est, ut sepulcra, quod ea non sacra, sed religiosa sunt.* Incipiebat autem illa sepulcrorum sanctitas statim à glebæ injectione. Cic. lib. II. de Legibus, *Præquam in os injecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis. injecta gleba, tum & ille humatus est, & sepulcrum vocatur, ac tunc denique multa religiosa jura complectitur.*

447. Οἱ πῖντε δ' Σφίκεαι] Ita dicta Cyprus ab incolis, qui Σφίκες nuncupabantur. Nonnus Dionys. XIII. *Σφίκεαι νῆσον* dixit per Appositionem. Vide Eustathium ad Dionysii Περὶ ἑρμηνείας, & Hesychium. Κερασις vero, sive Κερασιὰς dicta quondam Cyprus ab incolis urbis Amathuntis, quos, quia advenas immolabant, Venus in boves, qui à magnitudine cornuum Cerastræ à Salaminis nominantur, transmutavit. Ovidius Metamorph. lib. X.

Atque illos gemino quondam quibus aspera cornu Frons erat, unde etiam nomen traxere Cerastræ. Stephanus aliter, *Ἡ Κύπρος ἐκαλεῖτο καὶ Κερασις, ὅτι πολλὰ ἀκρὰ ἔχει.* Quem sequuti Joach. Vadianus, & Gemma. Κέρατα enim etiam promontoria à Græcis nuncupantur.

450. Οἱ πατρὸς μομφαῖον ἐλασσημένος] Teucer, capto Ilio, domum reversus, à patre Telamone, quod fratris Ajacis mortem non ultus esset, (Lycophron ait persuadere patri non potuisse Ajacem sibi manus intulisse violentas) ejectus est. itaque cum in Cyprum appulisset, Salamina condidit. Vellejus Patereculus lib. I. *Teucer non receptus à patre Telamone, ob segnitiam non vindictæ fratris injuriæ, Cyprum appulsus, cognominem patriæ suæ Salamina constituit.* Vide etiam Nonnum Dionys. XIII. & Horatium lib. I. Od. VII. Solebant autem Græci filios suos ob delictum aliquod abdicare, atque è conspectu remove, & tum dicebantur filii *ἐκπίπτοντες* γένος, quum autem cum patre in gratiam redirent, ἀναλαμβάνοντες εἰς τὸ γένος. Qui mos neque Romanis ignotus fuit. Qua de re vide quæ eruditissimus vir, If. Casaubonus ad Diog. Laertium. Atque hæc erat abdicatio criminis imperfecti, siquidem duæ abdicationum species. Quintilianus lib. VII. cap. IV. *Abdicationum formæ sunt duæ; altera criminis perfecti, ut si abdicetur raptor, adulter. Altera imperfecti, velut pendentis, & adhuc in conditione positi: quales sunt in quibus abdicatur filius, qui non pareat patri, &c.*

452. Ὡς πατρὸς φονεὺς πῶλος] Vocat Ajacem πῶλον, quia efflictim amaretur à patre. Alias πῶλοι vocantur pueri effœminati, (qui Catamiti Latinis) & meretrices. Hesychius, Πῶλος, ἑταῖρος. πῶλους δὲ αὐτὰς ἑταῖρους, ὅσον ἀφροδίτης πῶλος.

αἰός, ἢ τὸς νέος, καὶ τὰς νέας καὶ παρθένας. Vide alios Grammaticos. Similis notiois apud Romanos *Pullus*. Festus, *Antiqui puerum, quem quis amabat, pullum ejus dicebant.*

453. Νόδον φέτομα] Apud Veteres spurii pari cum legitimis in honore habebantur. Docet id, præter Eustathium, Scholiastes incertus Iliad. viii. his verbis, Ημεῖς δὲ φάμεν (exponit cur Teucer nothus vocetur) τὸτο μὴ εἶναι πατρὸς αἰχρόνῳ, ἀλλὰ τὸ παρὰ τοῖς παλαιῶς εἶδος κρατοῦν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς νόδοις ἐπίσης τοῖς γνήσιοις. Declarant id etiam Servii verba hæc *Æneid. iii. Consuetudinis regie fuit, ut legitimam uxorem non habentes, aliquam licet captivam, tamen pro legitima haberent, adeo ut liberi ex ipsa nati succederent.* Sciendum vero hunc honorem solis regum, & principum virorum spuriiis contigisse: nam privatorum hominum neque pari in honore, neque paternarum facultatum hæredes fuere: sed, acceptis mille drachmis, contenti esse jubebantur, eaque pecunia νόδοις dicebatur. Harpocration, Νόδοις, τὰ τοῖς νόδοις ἐκ τῆς πατρὸς διδομένη ἔστω καλεῖται, ἢν δὲ μίχρη χιλίων δραχμῶν. Aristophanes Avibus,

Τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδόναι τὰ χρήματα
τὰ νόδοις δαδέναισιν; ὁ νόμος αὐτὸν ἐκ ἐγώ.

Sunt autem generationis species quatuor. Homeri Interpres Iliad. iv. Παιδοποιῖαι τετραχῶς λέγονται, ὁ μὲν γὰρ γνήσιος, ὁ δὲ νόδος καλεῖται, ὁ δὲ σκύπος, καὶ ἄλλος παρθέσιος. γνήσιος μὲν οὐκ καλεῖται, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόδος δὲ, ὁ ἐκ παλλακίδος. σκύπος, ὁ δὲ πατέρα ἀγνοῶν. παρθέσιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένης ἐπὶ νομιζόμενος γάμῳ. Qui γνήσιοι Græcis, ii *Legitimi* Romanis dicebantur. Νόδος qui sit, docet Beda ad Samuelem lib. i. cap. ii. *Nescius intimandum, quia spurius est, qui patre ignobili, sed nobili est matre generatus: sicut è contra nobili patre, sed matre procreatus ignobili, notus consuevit vocatur.* Latini exprimere non possunt, ait Quintilianus lib. iii. cap. vi. his verbis, Νόδον, qui non sit legitimus, Græci vocant. *Latium rei nomen, ut Cato quoque in oratione quadam testatur, non habemus, ideoque utimur peregrino.* Isidorus Orig. lib. ix. *Notus dicitur, qui de patre nobili, & matre ignobili gignitur, sicut ex concubina. Est autem hoc nomen Græcum, & in Latinitate defecit.* Qui σκύπος apud Græcos, is *Favonius* apud Romanos, & *Spurius* à spurio, quod virginalis ferobis, ut cum Arnobio dicam, vocabulum. Παρθέσιος quomodo Latine dicantur, doceant alii, ego nescio.

454. Τὸ λῶσαν ἐν ποίμνῳ] Sophocles Ajace, Εφθαρμένους γὰρ ἀρτίως εὐείσομεν
Λείας ἀπάσας, καὶ κατηναρισμένας
Εκ χειρὸς, αὐτοῖς ποίμνιων ὀπιστάτας.

Et postea,

Τὸς ζῶντας αὖ δειμῶσι συνδίδας βῶν,
Ποίμνας τι πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
Ὡς ἀνδρας, ἐχ' ὡς εὐκέρων ἄρξαν ἔχων.

Homerus Iliad. λ'.

Λήδα δ' ἐκ πιδίς συνελάσασθαι ἦλθε πολλῶν,
Πεντήκοντα βῶν ἀγέλας, πόσα πόια οἶων,
Τόσσα σὺν σὺνδύσῃ, τὸς αἰπύλια πλατὲ αἰγῶν.

Alludit Apulejus Miles. iii. *Audacter mucrone*

districto in insani modum Ajacis armatus, non, ut ille, vivis pecoribus infestus, tot laniavit armenta, sed longe fortius, &c. Qualis hic Ajacis fuerit furor, docet Cornelius Celsus lib. vi. cap. xviii. *Quidam imaginibus, non mente falluntur, qualem infantentem Ajacem, vel Orestem Poetarum fabule ferunt.*

455. Οὐ χάρωνος αἰμῶντος δόρα] Homeri Scholiastes Iliad. ψ'. Ἰσθρίεται ὅτι κατ' ἐκείνο χρόνον ἐπύχεν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατὰ πῖνα χεῖρας προσπλευσας, Τηλεμῶνι δὲ ἀρτί γένεσθαι καὶ πῦρ Λίαντα ὀπίσθας ἔν ὃ Ἡρακλῆς, καὶ ἀναλαβὼν τὴν πύρρα, ἀπέβηκε λεοντῇ, ἐφ' ἣν ἔπυρε αὐτὸν γένεσθαι ἀσπίδα. ὁ δὲ ἠνέχθη, καὶ τὸ πῦρ τὴν σπῆλαιον ἐβύρτο ἀσπίδα, πῦρ δὲ αὐχένος, τὸτο γὰρ ἐδοκεῖ τότε καὶ τὴν πύρρην τὸ μέγας μὴ ἀποβλεπόμεναι τῇ λεοντῇ. Paullo aliter Pindarus Isthmion. Od. vi. Vide etiam Philostratum *Ἡρωϊκοῖς*, & Apollodorum lib. iii. Sciendum vero antiquitus heroas pelibus amiciri consueville. Apollonii Scholiastes lib. i. Σωκλῆς τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν. Inde apud Theocritum *Διοσκύρεος*,

Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠορεῖτο
Ἀκρον δέσμα λεόντος ἀρμημένον ἐκ ποδῶν.

Virgilius *Æneid. v.*

— occurrit *Acestes*

Horridus in jaculis, & pelle Libystidos ursæ.

Et iv.

Dat Niso Mnestheus pellem, horrentisque leonis Exuvias

Ea de causa apud Romanos in pelle lanata novam nuptam confidere moris erat. Vide Festum.

456. Χαλκῷ περὶ τὸν] *Æris* usus vetustus admodum, quippe qui diu ante ferrum inventum extiterit. Heliodorus lib. i.

Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο, μέλας δ' ἐκ ἔσπευ σιδῆρος.

Quo loco Interpres, Χαλκοῖς τὸ παλαιὸν καὶ ὅπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ μαχητικοῖς ἐργαλείοις ἐργάζοντο, βαρὴ πρὶ ταῦτα σιμουλτα. Apollonii Scholiastes lib. i. Απολλωνίος φησὶ ἐν περὶ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ σιδῆρον ἔσπευ ἄρχαίον χαλκὸν λέγεσθαι, ἀγνοῶν ὅτι μινδῆτος εὐρησέτο σιδῆρος, χαλκῷ ἐργάζοντο. Augustinus de Civitate Dei lib. vii. cap. xiv. *Eam (terram) antiqui colebant ære, antequam ferrum inventum esset.*

464. Δυσμνήσας τὸν ξένον δόρα] Ajax apud Sophoclem,

Δῶρον μὲν ἀνδρὸς ἑκτορεος, ξένον ἐμοὶ

Μάλιστα μισσηδέος, ἐχθίστη δ' ὄρεν.

Vide Homerum Iliad. η'. Huc pertinet Epigramma,

Ἐκτορ Ἀϊάντι ξίφος ὤπασεν, Ἐκτορι δ' Αἴας

Ζωστήρ, ἀμφοτέρων ἢ χάρις εἰς θάνατον.

Ubi malim legere ἦς θάνατος, pro ἦν Dorice. Occidit autem seipsum Ajax,

Χάρις βαρυνθεὶς ἦν Ἀχιλλεῖον ὄπλῳ,

ut ait Sophocles, cui adstipulantur Homerus & Ovidius. Suidas tamen tradit, orta de Palladio contentione, Ajacem noctu fuisse interfectum, Ulyssis, ut putabant, dolo.

470. Εὐ εἰσῆστι δημοτῶν σαδῆς] Mos Veteribus concionem ad populum habentes stare. Homeri Scholiastes Iliad. α'. Τὸ παλαιὸν, καὶ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἄλλης οἷας δύνανται πύχης, ἐδημηγόρει ὄρεν.

ὅς ἐσ' ἰσχυρὸς. Et apud Ovidium Metamorph. lib. xii.

Surgit ad hos clypei dominus septemplicis Ajax
Nonnus Διονυσιακῶν λζ'.

Ὀρῶντες δ' ἀγρόεσσιν, ποδῶκεας ἀνδρας ἐπείγων,
Ἀνδράσιν ὠκυπέεσιν αἰέδλια ταῦτα γινέσθω.

Eodem modo heic Phœnodamas.

4VI. Δέρπον ὠπύενιν κυνὶ εἶλαι] Δέρπον Veteres Græci vocabant, quod posteriores δειπνον, ut apud Romanos *Vesperna*, quæ postea *Cæna* nuncupata. Ter autem cibum sumebant. Prima ejus sumptio αἰσον dicebatur, altera δειπνον, ultima δέρπον. Didymus ad Odyss. β'. Τεῖσι δὲ προφαῖς (οἱ παλαιοὶ) ἐχρῶντο. καὶ πῶς μὲν προφάτω ἐπὶ τοῦ αἰσον, ἢν ἐλάμβανον προφάτας ἑσθλὰς ἐπὶ σιότητι ἕως. καὶ ὠνομάσθη αἰσον, ἢ παρὰ τὸ λαμβάνουσαν αὐτὴς εἰς τὸ αἰετῶν προφάτω. ἢ ἀπὸ τῆς προσφάτης ταύτης προφάτω πῶς προφῶν, ὅτι τὸ αἰετῶν ὠνομασμένης τὴν λέξιν. πῶς δὲ δούραν, δειπνον, μὲν δ' ἔδει ποιεῖν, ὅτι δὲν ἐνεργεῖν, λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν προφῶν πάλιν πάλι τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπόρου. τὸ δ' ἐπεί, δέρπον, τὸ καὶ ἡμᾶς λεγόμενον δειπνον, καὶ ἐπὶ καὶ τὸ ἐπὶ μὲν ἰσχυρὸν, ὅταν εἰς τὸ ἰσχυρὸν πορευόμεθα. Athenæus quatuor refert, ἀκράτεια, five διανοησιμὸν, δειπνον, εὐαρίστεια (quæ *Merenda* Romanis) five δειλινὸν, & δέρπον. Sciendum vero antiquissimos Græcos cœnare duntaxat consuevisse, ut & frugaliore Romanis. Isidorus Origin. lib. xx. cap. ii. *Est autem cœna vespertinus cibus, quam antiqui Vespernam dicebant: in usu enim non erant prandia.* Ita omnino iste locus legendus: nam quod in veteribus, & nuperrime editis libris legitur, *quam antiqui vespertinam dicebant*, vitiosum esse, vel puer animadvertat. Salvian. lib. i. *Numquid parcam illam tunc, agrestemque vitam cum gemitu, & dolore tolerabant? cum viles ac rusticos cibos ante ipsos, quibus exercebantur, focos sumerent. eosque ipsos capere, nisi ad vespertinam non liceret.* Macrobius Saturnal. lib. i. cap. v. *Sed vultisne diem sequentem, quem plerique omnes abaco, & latruculis conterunt, nos istis sobriis fabulis à primo lucis in cœnæ tempus, ipsam quoque cœnam non obrutam poculis, non lascivientem ferculis, sed quaestionibus doctis pudicam, & mutuis ex lecto relationibus exigamus?* Nisi mavelis ibi cœnæ vocabulum prisca significatione pro prandio accipere.

480. Χερσαῖος αὐτὸς δὲ αἰσῶς] Αὐτὸς αἰσῶς dicebantur, qui de suo cœnabant. Romani *Sodales* appellabant, teste Festo, cujus ea verba, *Sodales quidam dictos putant, quod una sederent, essentque alii, quod ex suo dapibus vesci soliti sint.* Ubi lego, *ederent essentque*, aut *essent*, pro eo quod *ederent* dixit. Et sane in primore significatione ista usurpavit Apulejus Miles. x. *Hic est, qui sodalem conviviamque possidet luctantem asinum, saltantem asinum, voces humanas intelligentem, sensum nutibus exprimentem.* Conviviorum autem apud Veteres tria erant genera, ἔρανος, γάμος, εἰλαπνῆ. Eustathius Odyss. α'. Ἰστέον δ' ὅτι κατὰ τρεῖς μάλιστα τὰς τρεῖς συνάγειν ἂν πολλὰ (lego παλαιοὶ) ὅτι εὐωχία. ἡ γοῶν ἐν εἰλαπνῇ, ἐν γάμῳ, καὶ ἐν ἔραμῳ. καὶ ὁ μὲν ἔρανος κόσμιος, καὶ ἐδὲ πολυτελής, ἀλλὰ καὶ ποικιλιῶς ἡδονῶν ὡς τὰ πολλὰ οἱ ἔραμοι, ὡς ἂν ἴδιον

ἔδοντες ἔραμος. ἐστὶ δ' ἔρανος, ἢ ἀπὸ κοινῆς συμβολῆς, ἢ κατὰ βολῆς, καὶ ἀπὸ πέντε, πολλῶν τινῶν εὐωχία, &c. ὁ δ' ἔραμος, ὅταν ὅτι ὁμίλου ἐστὶ συνάγειν ὅτι συμβολῆς συνάγει. ἢ δ' εἰλαπνῆ, εὐωχία ἐστὶ καὶ αὐτὴ πολυτελής, ἐν ἡ κατὰ εἰλαπνῆ, ὅτι οἱ παλαιοὶ γάμους, ἢ ὅτι εἰλαπνῆ πολλοὶ ἔπνον, χαίροντες διηλαδὴν τὴν δειπνοκλήτους. Porro ἔρανος, alias vocabatur ἀπὸ συνάγειν δειπνον. Item κατὰ βολῆν. Johan. Tzetzes ad Hesiodi lib. ii. Καὶ μὲν κατὰ βολῆν, ὅταν κοινῶς εἰδόντες ἀπὸ πέντε συνάγειν. Huic respondet Romanorum *Sportula*, quam instituit Nero publicarum cœnarum loco. Eleganter de illa Juvenalis Sat. iii.

Nonne vides, quanto celebretur sportula fumo?
Centum convivæ, sequitur sua quemque culina,
Corbulo vix ferret tot vasa ingentia, tot res
Impositas capiti, quas recto vertice portat
Servulus infelix, & cursu ventilat ignem.

Εἰλαπνῆ Hesiodus lib. ii. πολυτέρον δὲ ταῦτα vocat,

Μὲν δὲ πολυτέρον δὲ ταῦτα ἀναμειβόμενος ἔειπεν,

Εκ κοινῆς πλείονος δ' ἔραμος, ἀπὸ πέντε δ' ἔραμος.

Ea Romanis *Recta cœna*, aut ἀπλῶς *Recta* fuit appellata, atque à liberalioribus divitibus salutatoribus data. Martialis lib. viii. ad Domitianum Cæsarem,

Promissa est nobis sportula, recta data est.

Suetonius in Augusto cap. lxxiv. *Convivabatur & assidue, nec unquam nisi recta, non sine magno ordinum hominumque delectu.* Has fustulit Nero, Domitianus revocavit, teste Tranquillo. Generale horum omnium nomen erat συνάγειν, Latine *Convivium*, vocabulo aptiore. Cic. de Senect. *Bene enim majores nostri accubitionem epularem amicorum, quia vitæ conjunctionem haberet, Convivium nominari vult, melius quam Græci, qui hoc idem tum Computationem, tum Concœnationem vocant.* Ita enim emendandum eum locum in Variis meis brevi docebo, si vivo, & valeo. Qui in eo erant, *Concœnæ* dicebantur. Latine Gloræ, *Concœnæ*, Σωδείωνες. Græce, Σωδείωνες, *Convivæ*, *Concœnæ*.

482. Τῶν αἰσῶν μὲν] Arcades vetustissimam se totius Græciæ gentem credi voluerunt, (quare antiquos hos Manilius, Seneca *veteres* vocat) atque adeo regionem ipsam ante lunam fuisse. Ovidius,

Orta prior luna, de se si creditur ipsi,
A magno tellus Arcade nomen habet.

Stattius Papinius,

Arcades — astris lunaque priores.

Rei ejus hanc tradunt causam nonnulli, quod prius annum habuerint, quam is in Græcia ad lunæ cursum constitueretur. Lucianus in Comment. de Astrologia, & Scholiastes Apollonii lib. iv. dicunt primum deprehensum lunæ cursum in Arcadia ab Arcade Endymione. Censorinus de Die natali cap. xix. *In Achaia Arcades trimestrem annum primo habuisse dicuntur.* & ob id Πεσέωνες appellati, non, ut quidam putant, quod ante sint nati, quam lunæ astrum in cœlo esset, sed quod prius habuerint annum, quam is in Græcia ad lunæ cursum constitueretur. Fingenti ejus auctor Hippas quidam Reginus existimatur. Varias variorum hac de re opiniones

niones habes apud Aristophanis Scholiasten ad Nubes.

483. Σποδὴ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλάσσης πύρε] Glandibus Veteres vesci solitos notissimum est: Lucretius lib. v. de primis Hominibus agens,

Glandiferas inter curabant corpora quercus Plerumque. —

Et ibidem,

Sic odium caput glandis. —

Horatius lib. i. Satira iii.

Cum propeferunt primis animalia terris, Mutum & turpe pecus, glandem atque cubilia propter

Unguibus & pugnibus, dein fustibus, atque ita porro

Pugnabant armis, quæ post fabricaverat usus.

Maximus Tyrius περὶ Ερωτος, Ησυχαστικῆς, καὶ τῆς Επικύρου (φασί) βίον, αὐτὸς ποιεῖ τοῖς ἀνθρώποις φησὶ καὶ ὅχραι. Jul. Pollux lib. i. cap. xii. Περὶ πυρῶν τὰς ἀνθρώπους ἔδρεψαν ἡ βαλάνος. Macrobius in Somn.

Scip. lib. ii. cap. x. Cumque rudes primum homines, & incuria silvestri non multum à ferarum asperitate dissimiles meminerit, vel fabuletur antiquitas, tradatque nec hunc eis, quo nunc utimur, victum fuisse, sed glande prius, & baccis alitos, sero sperasse de sulcis alimoniam. Vide Platon. in Polit. Ælianum Παιμ. Isop. lib. iii. & Vitruvium, ubi priscorum hominum cibos agrestes memorat. Atque inde βαλανιστὴς vocabantur eos, qui glandes colligebant mercede conducti. Auctor Proverbiorum, βαλανιστὴς ἔχων τὸ σπῆν οἱ ἀνθρώποι, καὶ βαλανιστὴς ἐκλοῦσι τὰς ὀπὴ μὲν δὲ καὶ τὸν τῶτον συλλέγοντας. Et Athenis in nuptiis moris erat puerum patrum matrum spinas cum glandibus, & canistrum panibus refertum ferre, clamareque, ἔργον κακόν, εὖ εὖ ἀμεινον. Eadem de causa coronæ civicæ apud Romanos fronde querna dabantur. Agellius lib. v. cap. vi. Civica corona appellatur, quam civis civi, à quo servatus est in prælio, testem vitæ salutisque perceptæ dat: ea fit è fronde querna, quoniam cibus victusque antiquissimus quernus capi solitus sit. Cum vero ait Lycophron σποδὴ πύρε θαλάσσης, observandum est glandes prius ab illis affari solitas, quam ederentur. Etymologici Auctor, οἱ ἀρχαῖοι βαλάνους εἶχον ἔδος ἀποκρίν. Inde est, quod ait Arnobius lib. ii. Aut de milio sit (cibus) aut sit panis ex farre, aut (ut secula imitemur antiqua) ex cinere calido glandes. Similiter postea, repertis frugibus, panes coquebant in cinere prius, inde in furno, teste Varrone lib. i. de Vita Pop. Romani. Primitivi autem panes ex hordeo confiebant. Docet id Artemidorus lib. i. cap. lxxi. Ἀρτοὶ κρίθινι πᾶσιν ἀγαθοί, σπώτῳ γὰρ ποτὶν πᾶσι τῶν ἀνθρώπων ἀδύνατον πικρὰ δὶν λόγος ἔχει. Plinius lib. xviii. cap. vii. Antiquissimum in cibis hordeum, sicut Atheniensium ritu, Menandro auctore, apparet, & gladiatorum cognomine, qui hordearii vocabantur. Et postea, Panem ex hordeo antiquis usitatum vita damnavit, quadrupedumque tradidit refectibus. Lucanus in Panegyrico ad Pisonem,

— nam quid memorare necesse est,

Ut domus à Calpo nomen Calpurnia ducat, Claraque Pisonis tulerit cognomina prima, Fumida callosa cum pinseret hordea dextra?

Manere tamen hordeacei panes in usu pauperum, & frugaliorum. Seneca Ep. xviii. Non enim injucunda res est aqua & polenta, aut frustum hordeacei panis. Sulpitius Severus Dial. i. de Virtutibus Monachorum Orientalium in quadam incognita insula in deliciis fuisse memorat, *Incolæ lacte vivunt, qui sollertiores sunt, vel, ut ita dicam, ditiores, hordeaceo pane utuntur.* Itaque fordidus habitus Romæ hic panis, & quibusdam in pœnam ad edendum datus. Suetonius Augusto cap. xxiv. *Cohortes, si quæ cessissent loco, decimatas hordeo pavit.* Ita capio ista verba.

487. Βελώνος ἐντόμασι θρυλίζας Νέμας] Ovidius Metamorph. lib. viii.

Occupat audentem, quaque est via proxima leto, Summaferus geminos direxit ad inguina dentes.

Philostratus junior in Imaginibus, Εμπροσθεν γὰρ οὗτος Ἀρχαῖος τέταρτος καὶ πένθης, καίτοι ὁ νεανίας, ἀπὸ ἐκείνου τὸ αἶμα, καὶ εἰς πολὺ ἀνεξέτητος ἦ μὲν. Quem locum depravatum ita putabam restituendum, καίτοι ὁ νεανίας, ἀπὸ ἐκείνου τὸ αἶμα, καὶ εἰς πολὺ ἀνεξέτητος ἦ μὲν. Consentit Pherecydes lib. ix. citante Apollonii Interprete.

489. Ὅς πολλὰ χεῖλος] Vetus illud & notissimum proverbium,

Πολλὰ μεταξὺ πέτει κοτύλος καὶ χεῖλος ἀκρη.

(nam πέτει ibi legendum, non πέλει monuit olim doctissimus Henricus Stephanus) quod ita verbum jam omnium fere in ore est,

Multa cadunt inter calicem supremaque labra.

De hoc proverbio, ejusque origine Didymus ad Odyss. xxii. ex Aristotele differit in hunc modum, λέγει δὲ Αἰεσιότης περὶ τῆς παροιμίας ὅτιος Ἀρχαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων οἰκίαν παρὰ Κρήτης, ἐκέλευσεν αὐτῷ ποτὶν φερεσφῆρεν πίνειν. εἰπόριος δ' αὐτῆς, ὡς ἡ δωδεκάτη πῆν ὅθεν ἐν τῷ δῖν αἱ ἀμπέλαι τυγχάνουσιν, αὐτὸς δὲ Ἀρχαῖος καὶ ἀκαρτερομήτης τὰς διράποντας ἐλάβε τῷ κύλικα, καὶ φερεσφῆρεν, λέξας δὲ ἐκείνου,

Πολλὰ μεταξὺ πέτει κύλικος καὶ χεῖλος ἀκρη.

Ἀπὸ συνῆθη χεῖμα οὐδὲς μετὰ τὴν ὁπάρησιν τῶν Ἀρχαῖος χεῖλος. ἀκρύστα δὲ αὐτὸν παρὰ τὴν χεῖλιν καὶ κύλικα καταδῆναι καὶ δραπεῖν ὡς τὸ ἀχρὶον ἔν, συμβαλὼν δὲ τῷ καί τῳ τελευτῆσαι, ἐν δὲ φησὶ καταποῖσαι τὴν παροιμίαν. Ita enim emendo. Vide etiam Apollonii Scholiasten lib. i. & laboriosissimas illas maximi Erasmi Chiliades. Festus aliam originem affert. Hinc sumptum illud M. Catonis, in Oratione de Ædilibus vitio creatis, *Inter os & offam*: de quo consule Agellium lib. xiii. cap. xvi. Hoc usus etiam Cicero in Epistola quadam ad Atticum.

490. Κυλίνδει Μοῖρα, παμμήτωρ βροτῶν] Parcas humanæ vitæ præsidere credidit antiquitas, fausta infausta quæ omnia ab illis immitti. Hesiodus in Theogonia,

— αἱ τε βροτοῖσι

Γενουδαῖος δίδουσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

Αἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρασίτας ἐφύπνουσι.

493. Πλήξας ἀφύκτως ἀκρη ὀρχησθὸν σφιν] Hæc quomodo

quomodo cum superioribus cohæreant, non video. Ὀρχισαὶ vero dicuntur, qui in prælio morientes præcipite casu in terram provolvuntur, & ut ait Virgilius lib. 11.

— saltu terram super ægra dedere

Corpora. —

Eodem modo hic Ὀρχισαὶ vocatur Ancæus.

494. Μάρτυρος ἐκ κοίτης πέρας] Theseum intelligit, qui ensẽ, & calceos sub ingenti abditos laxo abstulit, qua de re infra dicendum. Hujus filius Acamas.

495. Τὸ ποτ' εἰς λέχος] Fertur Laodice, quum ob Helenam repetendam Diomedes & Acamas venissent, magno Acamantis flagrasse amore, ejusque concubitus magnopere expetivisse, quo tandem, opera Philobiæ, Persei uxoris, regiam esse pellicem persuadentis, potita est, atque ex eo gravida facta Munitum peperit. Vide Parthenium Erot. xvi.

496. Ἰδαία πῆλις] Hoc loquendi genus Poetis admodum familiare. Sic infra dicit χῶρον Σκύδου. Æschylus Περσ. Διομ. Σκύδου δῖμον. — Persis, Ελλάδα αἶαν. Horatius *Adrium mare*. Sophocles *Ajace*, Ἰδαία χθών. Sic apud Theognidem ἄσπον καὶ κύνων pro eo, quod est ἀσποκύνων. Sic *sexum marem* pro masculino Arnob. lib. iv. Tertullianus de Pallio cap. 111. *Audaciam Græciam* similiter, ubi frustra mutarunt viri docti. Tibullus, *Campania terra*. Propertius, *Heroas manus*, *Horatia pila*, *Augusta navis*. Prudentius, *Lucinas horas*. Martialis, *Lybiam palæstram*. Apulejus Miles. 1. *Thessalia civitas*. Cato, *Italianam terram*, apud Macrobi. lib. vi. cap. vii. Venantius in Phœnice, *Oceanas aquas*. Vellejus lib. 1. *Græciam juventutem*. Similia observavit apud Theocritum If. Cafaubonus, immortale litterarum decus. Olim autem Troja Ἰδαία vocabatur. Sophoclis Scholiastes, Ἰδαία τὸ πάλαι ἢ Τροία ἐκλεῖτο ἀπὸ τῆς Ἰδης, ἢ ὄρους.

499. Ὁν δὴ ποτ' ἀρχέουσιντα] Studiofa admodum venationis fuit antiquitas, ita ut dedecus fere fuerit principi viro venationis non esse studiosum. Jul. Pollux lib. v. Τὸ πηδῆμα ἡρώων, καὶ βασιλικόν, καὶ ποτὶς εὐσωματῖαν ἄμα καὶ εὐφυχίαν ἀσκέει, καὶ ὅτιν εἰρηνικῆς τε καρτερίας ἄμα, καὶ πολεμικῆς τόλμης μίλῃμα, ποτὶς ἀνδρείαν φέρων, &c. Xenophon Cyrop. lib. 1. Ἀλκιμάχη δοκεῖ αὐτῇ ἢ μάλιστα ὅττι ποτὶς ἢ πῆλμον εἶναι, & quæ ibi multa sequuntur. Vide ejusdem Κωμητικόν. Philo περὶ βίου Μωσ. Η μὲν γὰρ ἀρχίαν θῆρα σπαραγμικὸν κατ' ἐχθρῶν ὀδὴ γύμνασμα. Hinc est quod Darius sepulcro suo inscribi mandaverit, φίλος μὲν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς τε, καὶ ποτῶν ἀεισος ἐχθροῖς, κωμηῶν ἐκράτῳ, πάντα ποιεῖν ἐδωκέμην.

Ibid. Κρησώνης ἔχας κτενεῖ] A Thracia vipera interfectum Munitum canit Lycophron, quia apud Olynthum Thraciæ id acciderit. Parthenius loco supra citato, Χερσὸν δὲ πορσίοντος γίνεται τῷ Ἀχάμαντι ὅς μ' Μένιτος, ὃν ὡς Αἰδρας τραφέντα (sic emendo) μὲν Τροίας ἄλῃσιν ἀνέκομισεν ἐπ' οἴκου, καὶ αὐτὸν θηρεύοντα ἐν Οὐλύθῳ τῆς Θράκης ὅρις ἀνέβλεν. Ubi notandus Jani Cornarii error, qui sub dio vertit, cum ab *Æthra* vertendum esset. Sed fefellit Medicum doctum loci depravatio

non animadversa, & historiæ ignorantia. Hoc ideo dicere volui, ut ἀπειρημένοι illi Græcarum litterarum contemptores videant, quantum ejusmodi Interpretibus, quos ipsis Auctoribus præferunt, credere debeant. Sed per me quidem hominibus istis licet repertis frugibus βελαντιοποιεῖν.

502. Τὸν δὲ ποτ' ἀρχέουσιντα] Videtur alludere ad priscam consuetudinem. Olim enim pueri in specubus, qui tenebrosi, educabantur. Didymus Odys. viii. Οἱ παλαιοὶ ὑπὸ σπηλαίων τοὺς παῖδας ἐκ δρυὶν καὶ πηλῶν μαγαζοῦ. Ἀλλὰ τὸ τὰς πῆλιν εἰς τὰ στελέχη καὶ σπηλαία ἐντεθῆναι τὰ παιδία. Quod etiam docet ad Homeri Iliada Scholiastes incertus. Doctissimus G. Canterus σκόπον interpreta- tur. Malim simpliciter τὸν δὲ ποτ' ἀρχέουσιντα, id est, κρύφα. Ita Orestis κρυπτὴν ἦσαν dixit Sophocles Ἠλέκτρα, qui occulte esset educatus.

503. Η μὲν γὰρ ζυγὸν δούλων ἀμφότεροι] De Æthra captivitate ita Apollonii Scholiastes lib. 1. Ἐπὶ σπαραγμῶν καὶ τῶν Τροϊκῶν οἱ Διοσκυροὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, ὅπως ὄντος ἐν ἄδου, καὶ πορσίσαντες ἐλάσαν ἀρχαῖαν Αἰδραν, ἢ ὅπως μητέρα. Turbet forte hoc loco quempiam Lycophron, quod dicat Æthram in servitutem redactam, cum Græci nulli servi essent. Πάλαι γὰρ (sic lego, non πάλιν) οὐκ ἔστιν Ἑλλῆνα εἶναι δούλον, ἀλλὰ βαρβάρους ἐκείνην, ut notat ad Orat. κατὰ Μενδίου Ulpianus. Imo ne verberare quidem fas: inde Athenienses etiam servos publicos in militiam mittebant, belli impenas conscripturos, ut possent ex iis veritatem verberibus extundere. Idem Ulpianus ad Olynth. 11. Δούλους εἶλον δημοσῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ ἀρχαῖων ποτῶν, καὶ ἐδίδασκον τέττας χάμματα, καὶ ἐξέπαινον αὐτοὺς ἐν τοῖς πολέμοις μὲν τὰ μὲν καὶ ὅττι σπαραγμῶν, ἵνα ἀπογένοιεν τὰ ἀναλίσκωμεν, ἐκ ἀνέμων δὲ τὸ ἐπὶ οἴκῳ, ἀλλὰ ἵνα ἀπὸ τῶν δούλων τέττας ὡς δούλους, ἔχωσι μανθάνειν τὸ ἀλλοτρίον, ἀρχὴν γὰρ ἐνομιζέτο παρὰ Ἀθηναίους ἐλευθέρους τῶν πᾶν. Hoc quamvis ita sit, jure tamen belli servos facere licebat.

506. Ὁν δὲ ποτ' ἀρχέουσιντα] Pilea Veteres Diocuris affinxere. Philo περὶ Ἀρετῆς, Εἰς ὅσον ἐν διασπῶ σκευὴν ἄλλοτε ἀλλοίαν ἐλάμβανεν, τότε μὲν λισπῶν καὶ ῥόπαλον ἀμφότερα ὀπίσσω, ἀλκομύμῳ εἰς Ἡρακλέα, πότε δὲ πῆλους ὅτι τῆς κεφαλῆς, ὅποτε ἀσπίδι εἰς Διοσκυρούς. Catullus,

Salax taberna, vosque contubernales,

A pileatis nona fratribus pila.

Apulejus Miles. x. *Junonem quidem Castor & Pollux, quorum capita cassides arata stellarum apicibus insignes contegebant.* Ea dimidiati ovi forma fuisse patet ex hoc Lycophronis loco. Cur autem iis attributa, docet Festus, *Pilea Castori, & Polluci dederunt antiqui, qui Lacones fuerunt, quibus pileatis pugnare mos est.* Neque vero placet Mureti commentum. Castoris pileum erat circumdatum strophio, inde Tusculani, quod in pulvinari imponebant, *Castoris Strophium* appellabant. Videre id ipsum est ex Festi verbis in *Strophium*. Respexit autem hunc Lycophronis locum Eustathius ad Dionysium, λέγει δὲ τέρνον, τὸ τερνοειδές, ὡς τῶν Λυκάωνων σπαραγμῶν, τὸ σπαραγμῶν.

508. Τὰ δ' ἄλλα ἀριπύργως] Vertendum erat hoc modo,

*Reliquas porro ædes vermiculatum intactum
Sigillum servabit.* —

Et rectius multo magnus ille Scaliger,

*Intacta vermiculata claxendix domos
Servabit alias.* —

Olim autem ædes, scrinia, & quæcunque claudabantur, obsignari moris erat, quod etiam heic est videre. Aristoteles *θεὶ Θάμ. Λυσιστ.* Καὶ τὸ οἶκος κατασφραγίζεσθαι τὰς θύρας, καὶ ἐπειδὴν μίλλωσιν ἀνοίγειν, ἐπιδείξαντες τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ξένοις τὰς σφραγίδας, ὥπως ἀνοίγουν. Aristophanes *Θισμοφ.*

Εἴτα δ' ἐπὶ τῷ τῶν γυναικῶν
Σφραγίδας ἐπιδείκνυσιν ἥδη καὶ μοχλοῦς,
Τηρῶντες ἡμᾶς. —

Theophrastus in *Eth. Charact. cap. θεὶ Απρίας*, Καὶ τὸ γυναικῶν τὸ αὐτῶν ἐρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέλεια πλὴν κελῶτον, καὶ εἰ σπῆμαται τὸ κοιλιόχρον. Plautus in *Casina*,

Obsignate cellas, referte annulum ad me.

Huc pertinent illa Theodoretus de *Provid. Dei*, *Orat. v.* Καὶ τὸ μέλιτος ἐνέωσιν τὰ νάματα, ὥστε πνιθναίνῃ, σήμαντα καὶ σφραγίδας ἐπιδείκνυσιν. Et illa Apuleii in *Apologia*, *Quamquam ipse aperiret (utpote promus librorum, qui illic erant conditi) pene quotidie, & clauderet: sæpe nobiscum, multo scipius solus intraret, linteum in mensa positum cerneret, sine ullo sigillo, sine vinculo.* Et postea, *Quod conditum cumque, quod obsignatum, quod inclusum domi adservatur, id omne argumento Magicum dicitur.* Cornel. Tacitus *Annal. lib. 11.* *Irridebantur & Græci comites, ac vilissima utensilium annulo clausa.* Menander,

Ὅστις ὁ μοχλοῖς καὶ ἀφ' σφραγισμάτων
Σώζει δαίμωνα, &c.

Vocat vero Lycophron *δειπνίστην σφραγίδα*, quia antiquitus, ante inventum annuli signatorii usum, lignis à vermibus exesis res qualvis signare consueverunt. Hesychius, *Οἱ Λάκωνες σφραγίσαν ἐχρῶντο* ξύλοις ὑπὸ δειπνῶν βερρωμένοις κατασημαινομένοις, ὥστε βάλοντο. Φιλοστράτους δὲ φησὶ περὶ τὸν Ηρακλέα *χρησάσθαι*. Inde ea signacula *δειπνίστα*, atque *δειπνίστα* nuncupata fuerunt. Etymologici Auctor, *Θειπνίστα*, τὰ ὑπὸ δειπνῶν ἀφ' ἐβερρωμένα ξύλα, οἷς ἀντὶ σφραγίδος ἐχρῶντο. Eustathius *Odyss. a.* *Θειπνίστα*, ξυλίστα τὰ ὑπὸ δειπνῶν βερρωμένα, οἷς ἐχρῶντο οἱ σφῆδρα οἰκονομικῶς ἀντὶ γλυπτῶν σφραγίδων. Suidas, *Θειπνίστα*, ξύλα ὑπὸ (lego ὑπὸ) δειπνῶν βερρωμένα, οἷς ἐσφραγίζον. Licet hanc consuetudinem etiam observare apud Aristophanem *Θισμοφ.* ubi mulier quædam ita loquitur,

Νῦν δ' ἔτος αὐτὸς φρόντισε Εὐειπνίστης
Εδίδαξε δειπνίστα ἔχεν σφραγίδα
Εξασμένους. —

Synæsius in *Epistola ad Olympium*, *Τικμάθουμαι δὲ πλὴν ἐπιστολῶν ἐπὶ παμπάλαον, τῷ τε δειπνίστῳ γαρόναι, καὶ τῷ συγκεχῶσθαι τὰ πλείονα τῶν γραμμάτων.* Ea signacula *δειπνίστα*, & *δειπνίστα* appellata, ut dixi. Hyperides in *Orat. adversus Demadem* vocat *Græciam δειπνίστα*, id est, vastatam. Signatoriorum autem annulorum formam magnitudine minutissimi digiti expressit ad Taciti *Annales* vir clarissimus J. Lipsius, quem pete.

511. Τοῖς ἡμιδύοις] *Cur ἡμιδύοις* Dioscuros vocet, notum est. Vide Didymum ad *Odyss. a.* Virgilius *Æneid. vi.*

*Sic fratrem Pollux alterna morte redemit,
Itque reditque viam toties.* —

Hinc & Homero *ἐτερήμενοι*, Pindaro *παρ' αἶμαρ* vivere dicuntur.

Ibid. *Διπύχοις Λαπέροις*] *Λάαι*, (ait Homeri Scholiastes *Iliad. β.*) πόλεις Λακωνικῆς, ἃν οἱ Διόσκουροι πορθέσαντες, Λαπέρου ἐκλήθησαν. Stephanus, *Λάαι*, πόλεις Λακωνικῆς, Λυκόφρων, Καὶ Λάαι περίσσει. ταύτῃ ἐλθόντες οἱ Διόσκουροι, Λαπέρου ἐκλήθησαν. Strabo *lib. viii.* Τὴν δ' Λάαι οἱ Διόσκουροι πορθέειν ἐκ πολιορκίας ἐλεῖν ἰστέονται, ἀφ' ὧν δὲ Λαπέρου περὶ σφραγίδων. Sophocles,

Νῆ τλὴν Λαπέρου, γῆ δ' Εὐρώταν τεῖτον,
Νῆ τὴν ἐν Ἀργεῖ, καὶ κατ' Ἑσπέρην διέει.

513. *Δυσαρπάγῳ κρεκί*] Quamvis non inepte omnino legatur *δυσαρπάγῳ*, magis tamen *δυσαρπάγῳ* placet. Horatianus Nereus,

*— mala ducis avi domum,
Quam multo repetet Græcia milite,
Conjurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami vetus.*

Est vero καὶ avis marina Ibidi similis, infausta nuptiis putata.

519. Καὶ τετρίηνος διὰ] Syncopen in hac voce esse monui supra. Hujus autem epitheti variæ traduntur causæ. Ego unam apponam, n. quod nata sit tertia mensis die, quæ τεττομνίς dicta. Harpocratio, Τὴν τεττὴν τὴν μὲν τεττομνίδα ἐκάλεον, δεκὴ δὲ γενέσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἰστρος δ' καὶ τεττομνίαν αὐτῇ φησὶ διὰ τὸ τοῦ λέγεσθαι. Postea Lycophron Heclorem vocat *δυσμνῶν μοχλόν*. Similiter Herculem *ἀκμονα* Callimachus *Hym. 111.*

— τοῖος δὲ αἰεὶ Τιμῶντος ἀκμων

Ἔσθαι περὶ πυλάων. —

531. *Εὐπειπὶς κεκμηκότι*] Mortuos κατ' ἐφημερίαν Græci veteres *κεκμημένοι* dicebant. Phurnutus de *Nat. Deorum*, *Τινες δ' τὸ ποιεῖν Ἀκμωνὸς αὐτὸν εἶναι φασιν ὕδρ, τὸ ἀκμῶν* (ita legendum alias in Variis, Deo volente, docebimus) τὸ σφραγίσαν αἰνιγμένους, ὃ ὑπολαβόντες ὅτι ἀφ' αὐτῶν ὄν, τὸ τοῦ παρὲς διὰ τὸ ἐπυμολογίας, κεκμημένοι δὲ λέγομεν τὴν τετταμνικήν. Etymologicographus, *Κεμῶν* τὴν τετταμνικήν ἐλεγον. Et alii Grammatici passim. Homerus *Iliad. 111.*

— καὶ οἱ ὑπὲρθε καμώντας

Ἀνδρόπες πίνυδον. —

Theocritus *Idyllio xvii.*

— καὶ συγνὸν αἰεὶ πορθέμενα καμώντας.

532. *Γραικῶν αἰεῖος*] Græci denominati à Græno fluvio, ut placet Constantino *lib. θεὶ Θεομάτων*, his verbis, *Τὰ δὲ περὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν Κίξιν καὶ κατοικῆσαι Φρύγας τε, καὶ Γραικοὶ ὑπὸ τῷ ποταμῷ Γρανικῷ τὸ ὀνομασθῆναι πλεῖστα.* & infra themate *xvii.* Καὶ μένει τὸ ποταμῷ, τὸ λεγόμενον Γρανικῷ, πάντες Γραικοὶ ὀνομάζονται. Fuit ea prisca gentis appellatio, recentiores autem Ἕλληνες nuncupari maluerunt. Falsum autem, quod aiunt Hesychius & Etymologici Auctor, *Γραικος*, *Ρωμαῖος* τὸ γ' ἐπιδείκνυται *Γραικὸν* φασιν. Ineptit similiter Constantinus loco citato: nam primum dicti sunt *Γραικοί*, (id est, antiqui) καὶ αὐτόχθονες, deinde *ἑσθαρωνικάς*, *Γραικοί*, quod verissimum est, ut, *Αἰατοί*, *Αἰατικοί*. *Μισσαῖοι*, *Μισσαϊκοί*.

Μησαϊκοί. Βαρδιαῖοι, Βαρδιαῖοι. Σιληναῖος, Σιληναῖος. Aristoteles Meteorologicōn lib. i. cap. xiv. Sellos olim Græcos, postea Hellenes appellatos tradit. Vide Stephanum.

543. Εν λέγαις] Λέγαι pro confabulationibus hoc loco. Hesychius, Λέγαι, ὁμιλία, ἢ φλυασία, ἢ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διατρέχον οἱ πῶροι, ἢ διαλέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια, ἢ τὰς ἐν αὐτοῖς λόγους, ἢ τὰς ἀλλήλους τῶν λέγας καλῶσιν. Cicero ad Atticum lib. xii. Epistola i. *Novi nihil: quid ergo opus erat epistola? quid cum coram sumus, & garrimus quicquid in buccam? Est profecto quiddam λέγαι, quæ habet, etiamsi nihil subest, collocutione ipsa suavitatem.* Euripides

Ἰππολύτῳ,

— εἰσὶ δ' ἰδοῦναι πολλὰ βίαι,

Μαχαί τε λέγαι, καὶ πολλὰ τερπνὸν κῆρ.

Callimachus Epigrammate ii.

— ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ὁμόφρονες

Ἥλιον ἐν λέγῃ κατεδύσαμεν. —

Sophocles Ἀντιγόη nuncupat λέγῳ conventum à rege indictum. Erant vero λέγαι duplices; pauperum, & divitum. Pauperum, in omnibus fabrorum officinis, ad quas hyeme maxime ad calfaciendum conveniebant, & confabulabantur. Inde Homerus,

Οὐδὲ δέλεος εὐδεν χαλκίῳ ἐς δόμον ἑλθόν.

Antiphon in Orat. ad Nicoclem, Λέγας ἔλεγον δημοσίους πῶρας τόπους, ἐν οἷς πολλοὶ ἄγοντες ἐκαστέζοντο πολλοί. Hesiodus lib. ii.

Παρ' αὖ ἴδι χαλκίῳ δῶκον, καὶ ἐπαλῆα λέγῳ

ὧρῃ χειμῶνι ὅπου κρῖος ἀνέρας ἔργον (lego ἔργον)

ἱσάνει. —

Scholastes, Τὸ παλαιὸν τὰ χαλκία, καὶ πάντα τὰ ἐργαστήρια τὰ πῦρ ἔχοντα ἄδυνα ἦν, ἀ καὶ λέγας ἐκάλουν, ὅτι οἱ πένντες εἰσπράττοντο, καὶ μᾶλλον ἐν χειμῶνι, ἐν τῷ δερμαίνοντι λέγας καὶ φλυασίας λόγων συνάπτεσκον. At divitum λέγαι aliæ erant, nimirum in partibus ædium secretioribus: de iis Etymol. Auctor, Τὸ παλαιὸν ἔδος ἦν. καὶ τῷ χειμῶνι τόπον εἶχον ἀποκαλεισμένον, ἐν ᾧ πυρκαϊὰς ποιοῦντες, ἐν αὐτῇ κατεζέοντο διημέριον ἀδολοχῶντες καὶ φλυαροῦντες. Olim tamen λέγαι proprie dicebantur loca aprica, in quæ commentandi causâ conveniebant Philosophi. Hierocles lib. i. Philosophicorum ait, λέγας διέτας cathedras, & conventicula, in quibus de Sapientia disputationes habebantur. Vide quæ vir doctissimus Bon. Vulcanius ad Callimachum. Erant vero eæ leschæ Apollini consecratæ. Harpocration, Κλειάνδρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ἀπεννημένῳ τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέγας φησὶν, ἐξ ὧν δὲ ὁμοίαι γίνεσθαι αὐτὰς. καὶ παρ' ὧν οἱ δὲ τὸν λέγῳ ὄκειον ἐπικαλεῖσθαι. Scribo Λεσχόβειον ἐπικαλεῖσθαι. Phurnutus de Nat. Deorum, Καὶ Λεσχόβειον δὲ αὐτὸν (Ἀπόλλωνα) προσεγγίζουσιν, διὰ τὸ τὰς ἡμέρας τὰς λέγας καὶ τῷ ὁμιλεῖν ἀλλήλοις συνέχευε τὸν ἀνθρώπου, τὰς νύκτας δὲ κατ' αὐτοὺς ἀναπαύεσθαι. Restitues etiam hanc vocem Suidæ, apud quem male Λεσχόβειον. Quales vero in Græcia λέγαι, tales Romæ Tabernæ, quæ ad pilas fixæ. Catullus,

Salax taberna, vosque contubernales,

A pileatis nona fratribus pila.

Horatius,

Nulla taberna meos habeat, neque pila libellos.

558. Πρωτὴ ἀδαμῆς κείος ἐγκορύψεθ] Κείος non arietem, sed heroem, sive principem interpretare: nam Græci veteres τὸ κείειν imperare dicebant. Artemidorus lib. ii. cap. xii. Εἰ δὲ καὶ κείος πρὸς διασώτῳ δὲ ληπιδί, καὶ πρὸς ἀρχόντι, καὶ πρὸς βασιλεῖ. κείειν γὰρ τὸ ἀρχεῖν ἔλεγον οἱ παλαιοί. Apomafar quoque Ἀποτελεισμάτων cap. xc. & lxxxiii. arietem, principem eodem, quo Artemidorus, modo significare dicit. Sed per convitium Lycophron Idam, qui nimis imprudenter, & temerarie sepulcrum Apharei violaverat, nomine ab Ægyptiorum Theologia petito, qui regem, aut principem stultitiam imprudentiamque perosum designare volentes, elephantum pingunt cum ariete Horus lib. ii. Ἀνδραποῖ βασιλεῖα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην βυλῆμανοι σημήναι, ἐλέφαντα καὶ κείον ζῶντα φέρειν, ἐκείνος γὰρ σταυρὸν καὶ κείον φέρει.

559. Ἀγαλμα πῖλας ἢ Ἀμυκλαίων τάφον] Eleganter cippum vocat ἀγαλμα τῖφον, sic Pindarus Neæonic. Od. x. ἀγαλμ' Αἰδαο, hoc modo,

Εἰδὲν ἀρπάζαντες ἀγαλ-

μ' Αἰδαο, ξέρον πέτρων,

Εἰσελόν σέρνῃ Πολυδευ-

κτος. —

De cippis autem sepulcralibus notum, notatumque viris doctis. Proferam unicum Isidori locum Orig. lib. xv. cap. xi. *Apud majores Potentes aut sub montibus, aut in montibus sepeliebantur. Inde tractum est, ut super cadavera aut pyramides fierent, aut ingentes columnæ collocarentur.* Observo etiam in honorationum cippis effigies mortuorum sculptas fuisse, idque ex Festo, *Statua est ludii ejus, qui quondam fulmine ictus in circo sepultus est in Janiculo. cujus ossa postea ex prodigiis, oraculorumque responsis Senatus decreto intra urbem relata in Volcanali, quod supra Comitium, obruta sunt, superque ea columna cum ipsius effigie posita est.* In quibus autem istæ effigies non essent, *Pagæ* nominabantur. Isidorus in Glossis, *Pagæ, memorie sine idolis.* Sed vide quæ ad ipsum illum locum notavi.

560. Οὐκ δὲ χαλκὸς καὶ κεραυνὸς βολαὶ ταύρος κατεξάνθη] Castoris & Pollucis historia, quam hic attingit Lycophron, petenda ex Pindaro, & Theocrito. Johannes Tzetzes Chiliad. i. Hist. XLVIII.

Πρὸς Ἀραφίως χάφουσι πῖδας, Λυγκία, Ἰδαν,

Πεὶ Λευκίππυ θυγατρὸν, Φοῖβος καὶ Ἰλαίρας,

Μάχαν συνάψαι καρτερὰν, τίνας αὐτὰς ἀνέχου.

Πεὶ δὲ Ταύρεον γέγονε τὰ τῆς μάχης,

Λυγκίως δ' ὕψωπέταλος πάντων τελεῶν ἀνδρώπων,

Ἰδὼν κοιλὰς τῆς δρυὸς Κάσσορα, Πολυδευκίαν,

Κάσσορα κτείνει τῷ δδοί, καὶ σῶτον Πολυδευκίαν,

Τὸν Πολυδευκίαν Ἰδας δὲ, καὶ κεραυνὸς καὶ Ἰδαν.

Quo loco ridiculum se præbet Paulus Laci-fius, dum vocem κεραυνὸς, quæ fulmen exponenda erat, proprium nomen esse arbitratur. O cor Zenodoti!

561. Οὐκ ἀλλὰ ἐνός] Attingit Idæ cum Apolline contentionem, ortam de Marpissæ, Eveni filia. Idas namque, impetratis à Neptuno patre equis velocissimis, cum Marpissam rapuisset,

set, Apollini obuius factus est, qui cum eripere eam vellet, ad manus deventum est, sed Jupiter misisse fertur Mercurium, qui iussit Marpillam, utrum vellet, eligere, quæ, metuens ut senio confecta ab Apolline repudiaretur, Idam elegit. Vide Homeri Commentatorem, & Apollod. lib. i.

562. Τελφύσιος] Telphusius dictus Apollo à Telphusa, Arcadiæ urbe. Mavult Canterus Τελφύσιος. Potest etiam legi Διελφύσιος, nam ita dictus,

Οὐρίκα Διελφύσιος ἱερὸς ἦρχον ῥέειδρα,
ut ait Homerus in Hymnis, qui videndus.

563. Ραβώσιος κέρας] Cornu dicit, quia ea olim arcuum materies. Alioquin κέρας οἱ παλαιοὶ καὶ τῶν τευχῶν ἐκάλουν, ut docent Glossæ Græcorum. Ea apud Veteres ex fetis equinis. Hesychius, ἱππείας, τῶν ἵππων. ὅντινι δὲ τῶν τόξων νιῶνται, καὶ ἐξ ἱππείων τευχῶν. Accius,

*Reciproca tendens nervo equino concita
Tela.* —

77. Ἀρ δὲ Περσεύας ἐξ ἱππείων] Ovidius Metamorph. lib. xiii.

— dedit altera Liber

*Fæminæ stirpi voto majora fideque
Munera, nam tactæ natarum cuncta mearum
In segetem, laticemque meri, baccamque Mi-
nervæ*

Transformabantur. —

Dissentit autem à Lycophrone in eo, quod dicat vi à Græcis raptas.

578. Μυλῶντα χελοῖ] Antiquitus nullus molarum usus fuit, sed fruges torrebant, atque in pilam coniectas pinsebant, id quod molendi genus erat. Servius ad Virgil. Æneid. lib. i. *Quia apud maiores nostros molarum non erat usus, frumenta torrebant, & ea in pilas missa pinsebant. Unde & Pinsores dicti, qui nunc Pistores vocantur.* Postea molarum usus inventus à Mylante quodam. Stephanus, Μυλάντια, ἄκρα ἐν Καμάρῳ τῇ Γόδου. Μυλάντιοι θεοὶ τῶν Μυλάντων ἀμφοτέρων, καὶ καὶ ὁ ὅλος εὐχέντος ἐν τῇ βίῃ καὶ μύλου χρῆσιν. quam lacunam sic suppleo, Μυλάντιοι, θεοὶ ἱππύλων, καὶ, &c. Præterea lego, Μυλάντια, ἄκρα ἐν Καμάρῳ τῇ Ρόδου.

579. Ἐπὶ τῇ ῥέειν, ἢ δὲ ἀλοιφαῖον λίπος] Αλοιφαῖον λίπος oleum intelligit. Oleo enim ungebantur luctatores, balneatores, & virgines. Ungebant etiam pedes, antequam calceos induerent, & qui è bello reversi erant. Dicitur porro ῥέειν ἀλοιφαῖον λίπος, ut proprie *Facere* de oleo Latini veteres. Hinc *Factus*, oleum uno tempore factum, eumque alii clx. modiorum, alii cxx. faciebant. Varro de R. R. lib. i. cap. xxiv. *Factum dicunt, quod uno tempore conficiunt; quem alii clx. aiunt esse modiorum, alii ita minus magnum, ut ad cxx. descendat,*

580. Οἰνοστέπας φάλας] Hesychii verba oppidò huic loco conveniunt; Οἰνοστέπας, αἱ Ἀρεῖς θυγατέρες, lego αἱ Ἀρεῖ. Simili modo emendo Stephanum, Ἀνδρος, νῆπος μία τῇ Κυκλάδων, ἐκλήθη δὲ Ἀνδρὸς τῇ Εὐρυμάχῃ, ἢ τῇ Ἀνίᾳ ἀδελφῇ, καὶ πατρὸς τῇ Οἰνοστέπῳ. Nam male ibi bis ἀνὰνι repetitur. φάλας autem, sive columbas (male aves vertit Canterus) cur vocet, docet Ovidius Metamorph. lib. xiii.

*Illæ tollentes etiamnum libera cælo
Brachia, Bacche pater, fer opem, dixere, tulitque
Muneris auctor opem, (si miro perdere more
Ferre vocatur opem) nec qua ratione figuram
Perdiderint, potui scire, aut nunc dicere possum.
Summa mali nota est, pennas sumpsere, tuæque
Conjugis in volucres niveas abiire columbas.*

592. Ο δ' Ἀργυρίππῳ] Diomedes Ætolia profugus in Apuliam devenit, ubi Argyrippam condidit. Virgilius Æneid. xi.

*Ille urbem Argyrippam, patriæ cognomine gentis,
Victor Gargani condebat Iapygis arvis.*

Ovidius Metamorph. lib. xiv.

*At Venulus frustra profugus Diomedis ad urbem
Venerat: ille quidem sub Iapyge maxima Dauno
Mænia condiderat, dotæque arva tenebat.*

Servius Æneid. viii. *Diomedes, postquam reperit ira Veneris à se vulneratæ uxorem Ægialiam apud Argos turpiter vivere, noluit reverti, sed tenuit partes Apuliæ, & edomita omni Gargani montis multitudine, in eodem tractu civitates plurimas condidit.* Adi Geographos.

593. Παρ' Ἀυσονίην φυλαμὸν] In Stephano est πυραμὸν, lego πυραμῶν, victoriam autem interpretor, ut sit tropus. Solebant enim Veteres victoriæ præmium hoc placenta genus dare. Artemidorus lib. i. cap. lxxiv. *Ἦν ὁ πυραμὸς ὅθεν τοῖς παλαιοῖς ἱππύκιος.* Et quidem non omnis victoriæ (nam nimis late Artemidori verba patient) sed tantum in computationibus ubi certabant inter se insomnia. Aristophanis Scholiastes Equitibus, Εἰσάγει δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμύλλαν καὶ ἀγῶνιστάς, καὶ ὁ διαγῶνιστάς μίχεται τῶν ἑω, ἐλάμβανεν τὴν πυραμίδα. Simili notione etiam apud Aristophanem est Equitibus,

Ἦν δ' ἀναιδέα παρὰ λῆθης, ἡμέτερος ὁ πυραμὸς.

Et in Thesmophoria celebrantibus,

Τὸ πᾶν γὰρ κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τῆς οὐκ ὀρέγεται,

Τὴν δὲ τεχνάζειν ἡμέτερος (lego ἡμέτερος) ὁ πυραμὸς.

Victoria autem est, quam, cum in Italiam venisset, Dauno suppetias ferens, reportavit. Itaque sensus huius loci; Alius præter victoriam ex Italia reportatam, etiam Argyrippam, Dauniorum possessionem, extruct. Neque est quod quenkum turbet μεταχρονισμός, qui familiaris Poetis. Porro πυραμῶν dixit per ἀποκοπὴν, pro πυραμίδα. Ita Homerus κῆρ, pro κῆρμα. δῶ, pro δῶμα. μάτ, pro μάτῃς. Αλλίμος, pro Αλλιμίδων. Hesiodus βεῖ & βειδὶ, pro βεισέων. Sophocles, & Ion ἐδ, pro ἐέδων. Epicharmus λῖ, pro λίαν. Συρακῶν, pro Συρακῶσας. Empedocles ὄτ, pro ὄτῃς. Antimachus ἄλρι, pro ἄλριτον. Euphorion ἡλ, pro ἡλῶ. Philetas ἱε, pro ἱείων. Aratus πιδῶ, pro πιδῶλια. Simmias Δωδῶ, pro Δωδώνη. Apud Romanos quoque in Saliaribus carminibus erat παρ, pro parte. πο, pro populo.

597. Κύκνοιον ἰνδαλδέντας] In albas aves mutatos Diomedis socios indicat, cum ait eos cynis similes. Ovidius Metamorph. xiv.

*Si volucrum quæ sit dubiarum forma requiris,
Ut non cycnorum, sic albis proxima cynis.*

Isidorus Orig. lib. xii. cap. vii. *Diomedæas aves à sociis Diomedis appellatas, quos ferunt fabulæ in easdem*

easdem volucres fuisse conversos, forma fulicæ similes, magnitudine cynorum, colore candida, auris & grandibus rostris. Ex quibus verbis facile videre, cur alii in cynos, alii in fulicas verfos tradunt. Fallitur vero doctissimus G. Canterus, qui putat Lycophronem dicere eos in cynos esse mutatos, cum κύνοιον ἰνδαλύντας dicat. Diomedæ aves sunt, quæ Græce ἱερώδοι, Latine *Ardeæ* vocantur, Gallice *Hérons*. Ita quidam. Sed descriptio Pliniana, & reliqua, quæ ipsis à Plinio attribuantur, repugnant. Sane Stephanus, & alii ἱερώδεις vocant.

599. Φερώνυμον νησίδα] Diomedeam puta, de qua ita in Περηνύσσῃ sua Dionysius,

Αλλ' ὅπῃτ' Ἀδριάδος πλαιὸν πόρον Ἀμφιπέτης
Εἰσελάσεις ἐπὶ νηὸς Ἰηπυρίην ὅπῃ γαῖαν,
Δίης ἱφθίμῃ Διομήδους αὐτίκῃ νηὸν,
Εὐδ' ἥρως ἀφίχεται, χαλεπαυμένης Ἀφροδίτης,
Ὅππῃτε τελλίσαν μετεχίανεν ἔδνος Ἰσθμῶν,
Ἡς ἀλόχευε βελήσῃ κακίφρονος Αἰχμαλῆος.

600. Θιατρομόρφῃ] Sic dixit quoque Virgilius *Æneid.* v.

*Hoc pius Æneas misso certamine tendit
Gramineum in campum, quem collibus undique curvis
Cingebant silvæ, mediaque in valle theatri
Circus erat.*

Plinius lib. v. Epist. vi. *Regionis forma pulcherrima, imaginare amphitheatrum aliquod immensum, & quale sola rerum natura possit effingere.* Lib. vi. Epist. xxxi. *Villa pulcherrima cingitur viridissimis agris, imminet littori, cujus in sinu quam maximus porticus, velut amphitheatrum.* Calpurn. in *Bucolico*,

*Qualiter hæc patulum vallis contendit in orbem,
Et sinuata latus resupinis undique silvis,
Inter continuos curvatur concava montes:
Sic tibi planitiem curvæ sinus ambit arenæ.*

Justinus lib. xxiv. in descriptione Parnassi, *Media saxi rupes in formam theatri recessit.* Martianus Capella lib. vi. *Si à primis (lego Parniis) Alpibus dextrum latus, & prolixi montis brachium contempleris, prominentias utrinque componens, theatrum quoddam spectare videaris undarum. Lunata quippe, & quodam hemicyclio in promontorium memoratum circumfertur Italia. Et in Thessaliæ descriptione, Hi omnes montes in theatriali more curvantur.*

601. Αγοπλασθήσωντες ἐμπέδῃς τομῶς πυκνὰς καλίας] De avium Diomedearum nidificatione ita Plinius, *Scrobes excavare rostro, (tradunt) inde crate consternere, & operire terra, quæ egesta sunt, in his fœtificari. Fores binas omnium scrobibus, Orientem spectare quibus exeant in pascua, Occidentem quibus redeant. Ejus simia Solinus cap. viii. Cum fœtuum adest tempus, rostro scrobes excavant, deinde surculis inversum superpositis imitantur texta cratium, & sic contegunt subtercavata: & ne operimenta desint, si forte lignorum casus venti auferrent, hæc struem compriunt (V. C. premunt) terra, quam egeserant, cum puteos excavarent: sic nidos moliantur bifori accessu, nec fortuito, adeo ut ad plagas cœli mententur exitus, vel ingressus. Aditus, qui dimittit*

ad pastum, ad Ortum destinatur, qui excipit revertentes. Occasum versus est: ut lux & morantes excitet, & receptui non denegetur.

605. Πάντα φεύγοντες κερσάνον ὄχλον] Solinus loco citato, *Judicant inter advenas; si Græcus est, propius accedunt, & quantum intelligi datur, velut crui blandius adulantur: si quis erit gentis alterius, involant, & impugnant.* Plinius, *Advenas barbaros clangore infestant, Græcis tantum adulantur miro discrimine, veluti generi Diomedis hoc tribuentes.* Isidorus Orig. lib. xii. cap. vii. *Judicant inter suos, & advenas. Nam si Græcus est, propius accedunt, & blandiuntur; si alienigena, morsu impugnant, & vulnerant, lacrymosis quasi vocibus dolentes vel suam mutationem, vel regis interitum.* Aristoteles περὶ θαυμασίων Ἀκουσμάτων, *Εὐ θὲ τῇ Διομήδῃ νῆσῃ, ἢ κῆται ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, φασὶν ἵεσθαι τῷ Διομήδῃ δαυμασίον τε, καὶ ἄλγιον. περὶ δὲ τὸ ἵεσθαι κύκλῳ περικυκλῶν ὄρνιδας μεγάλας τοῖς μεγέθει, καὶ εὐχρη ἔχοντας μέγιστα καὶ σκληρά. τὰς τοὺς λέγουσιν, ἔαν μὲ Ἕλληνες ἀποβαίνωσιν εἰς τὸ πόνον, ἰσχυρίαν ἔχειν ἔαν δὲ τὴ βαρβάρων πνὴς τὴ σελίκων, ἀνιπάζῃ, καὶ αἰσχυρῶνους καταράσων αὐτὰς εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ τοῖς εὐχρησὶ προσέπονται δαυμασίην. μυθεῖται δὲ τέρας γενέσθαι ἐκ τῶ ἱετάρων τῷ Διομήδῃ, ναυπηγῶντων μὲ αὐτῶν περὶ πλὴν νῆσον, τῷ δὲ Διομήδῃ δολοφονήσαντος ὑπὸ τῷ Αἰνέῳ, τὸ τότε βασιλεύς τὸ πτόπον ἐκείνῳ γανομένη. Lego δ. ὑπὸ τῷ Δαίμῳ. Paullo aliter Stephanus in Διομήδῃ, καὶ νῆσῃ, inquit, ἢ Διομήδῃ, ἐν ᾗ οἱ ἱερώδοι χειρῶν περὶ σπονδῶν, καὶ κόλπος δούκτες, ὡς φασὶν ὅτι (emendo ὅτι) τὰς ἱετάρων Διομήδους ἐκεί εἰς ὄρνιδας μεταχρηματίζονται. Antoninus Liberalis lib. Μεταμορφ. solam Illyricam gentem iis odio esse tradit. Vide Augustinum de Civ. Dei lib. xviii. cap. xvi. & xviii.*

610. Τροζίνιας θὲ πρᾶμα] Diomedes, cum sibi à Minerva concessum esset, ut Venerem solam ex Diis omnibus, si se bello inferret, intrepide aggredieretur, cum animadverteret Æneæ opulentem, avide illam persequutus est, nec ante destitit, quam vulneraret. Vide Homerum *Iliad.* i. Allegorice ita explicat Heraclides, Διομήδης Ἀθηνᾶν ἔχων σύμμαχον, τρεῖς θὲ φέρων, ἑστῶσιν Ἀφροδίτῃ, θὲ ἀφροσύνῃ, ἢ μὰ Δία, ἢ Διὰ πᾶσα, πλὴν δὲ τὴ μαχομένην βαρβάρων ἀλογίαν. αὐτὰς γὰρ Ἀφροδίτη ἐκλυδῶς πολεμικῆς μαθήσεως, καὶ τῶ μὲν ἐν Θέῳ, τῶ δὲ ἐν Ἰλίου θεῷ δαίμῳ χεῖρον ἐμμένονας τῷ μάχῃ σφοδρῶς, ἐξ εὐμαρῆς δίδωκε τὰς βαρβάρους. οἱ δὲ ἀναίσθητοι, καὶ λογισμῶν ἐλπίς κοινωθέντες ὑπὸ αὐτῷ δίδωκοντα, καὶ δάπερ οἷς πολυπάμμοι & ἀγρόες ἐν αὐτῇ, πολλὰν ἔφρονευσαν, ἀλλήγορικῶς Ομήρου θὲ βαρβαρίᾳ ἀφροσύνῃ ὑπὸ Διομήδῃ τρεῖς δαίμονας παρεστήσαν.

615. Κολοσσάμων δ' ἐν πύλαισι Λυσίων] Diomedes cum Draconem, qui totam Apuliam vastabat, interfecisset, statuae ei honoris & gratitudinis ergo publice sunt erectæ, quod ipsum hoc loco tangit Lycophron. Frustra vero est doctissimus Villiomarus, qui lib. iv. cap. xxi. Animadvers. in Locos contriv. Titii, hunc locum plane ἀποσπαστικῶς interpretatur. Sed audiamus, & expendamus ejus verba, quæ ita habent, *Diomedes, cum primum navem in litus Italiæ appulit, egestis ex nave lapidibus ingentibus, quos pro saburra in eam congeserat, struicem*

struicem ex illis in littore constituit, super qua struice sese collocavit, tanquam loco munito, dum considerat, an pacata esset ora ea, ad quam appulerat: quia ergo super ea struice, tanquam colossus quidam, aut statua super basi, insisteret, propterea καλοῦσθαι vocatur Lycophroni. Ingeniose fat, si fat vere. Ego refuto, & spero, docti omnes mecum. Ait Diomedem, cum jam appulisset in Italiam, in egestis lapidibus, quos pro faburra in navem congererat, sedisse, ut consideraret, si diis placet, an pacata ea ora foret. Velim sane doceat vir ille doctissimus apud quemnam auctorem hoc scriptum invenerit, mihi quidem tale quidquam legere nondum contigit. Deinde dicit exemptam navi à Diomede faburram, & in struicem congestam, non alia de causa, quam ut super eam sederet, quod tamen falsum, ne dicam ridiculum. Nam eximebant nautæ faburram navibus suis, cum appulissent, ut eas isto pacto leviores factas ad littus facilius ex aquis pertrahere possent.

618. Ερμαπίτιον νηὸς πέτρων] Solebant olim nautæ, qui mos etiamnum, faburram in naves firmamenti gratia recipere. Græci eam ἔρμα vocant. Hefychius, Ερμα, τὸ ὅτι γαῖαν ἐρείσσεια σπείζον. Festus, *Herma à Græcis ponitur pro firmamento. Unde etiam Mercurii nomen, inventoris, ut putabant, firmæ orationis, dictum.* Etiam κεφαλὴ dicebatur, & κέφαλον, teste Hefychio. Lycophron ἔρμαπίτιον πέτρων vocat, quia erant ut plurimum lapides. Aliquando tamen etiam faggos habebant fabulo repletos, quibus in aquam demissis, naves à vi ventorum impetuque fluctuum defendebant. Alias ἔρμα est lignum id teres, quod navibus in littorē stantibus supponitur, cuius usum invenit Lynceus, teste Philostrato Εἰκόνων lib. II. Et scopulus sub fluctibus occultus ut videri non queat. Anacreon de illis,

Λοήμων ὑπὲρ ἔρματων
φορέμμαι. —

619. Κείσεται δ' Αλαῖν] Nam Alænus ei tantum spolia, Dauno, ob amorem Evippes filix, regionem adjudicavit. Ita Scholiastes. Festus tamen dicit etiam in Apulia esse campos, qui ipsi forte obvenerint. Hæc ejus verba, *Diomedis campi in Apulia appellantur, qui ei in divisione regni, quam cum Dauno fecit, cesserunt.* Sane & Arnobius horum camporum meminit lib. IV. *Ubi quæso jamdudum Pellonia hæc fuit, cum apud furculas Caudinas decus publicum subjugatum est? cum apud Thrasymenum lacum sanguinei cucurrere torrentes? cum Diomedis campi Romanis cadaveribus aggerati sunt?*

624. Βυσὴν οὐρανὸς περὶ] Veteres bubus arasse nemini non notum. Unde & à veteribus Latinis *Aramenta* dicti sunt. Multa ejus rei vestigia apud Poetas passim, maxime apud Hesiodum. Inde Virgilius dixit,

— *sata læta, boumque labores.*

Huc pertinet Atheniensium lex, quæ jubebat βουὴ ἀερίτω καὶ ὑπὸ ζυγῆ πονήσαντα ἐν ἀερίτῳ, ἢ καὶ ἐν τῇ ἀμάξῃ, μὴ δύνειν, ὅτι καὶ εἰς αἶν ἡμερῶν, καὶ τῇ ἐν

ἀνδράποισ καμάτων κοινῶν, ut ait Ælianus lib. V. Παικ. ἱστορ. Cujus rei meminit & Varro de R. R. lib. II. cap. V. Theodoretus de Provident. Dei Orat. V. Ταῦτα ἰσχυρὰ καὶ κέραιαν ὀπισθοδρομῶν ἀγέρας, καὶ δουλεύειν ἀναγκάζειν, καὶ πόνοις διηνεκέσιν ὑποβάλλειν, ἀνταρᾶν τεύχειν, ἀμαζᾶν σῦρειν, &c. Ennodius in Panegyrico, *Tunc arma Cereris, & solventia frumentum bobus saxa trabebantur.* Hinc & ab Arato, & aliis, βόες ἀερίτῃς dicuntur. Demetrius Triclinius ad Sophoclis Antigone, Οὐ μόνον βυσὴν, ἀλλὰ καὶ ἵππους, καὶ ἐν ἑτέροις τόποις ἀρᾶσιν, ὡς ἀπὸ καὶ ἀλῶν. Ex quibus verbis etiam vetus boum ad molam usus apparet, quem videre quoque est ex Arnobio lib. II. *Et asellus, & bos æque, usu atque assiduitate cogente, (malum docente) discit arare ac molvere.* Homerus Iliad. V.

Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἀρᾶσιν εὐρυματώπους

Τελέμεναι καὶ λευκὸν εὐπροχάλεον ἐν ἀλῶν,

Ρίμῃ καὶ ληπὶ ἐλθόντο βοῶν ὑπὸ πρὸς ἐειμῶνων.

Gregorius lib. VII. Παρθενίας cap. III. Νυνὶ δὲ πρόπον πνα ματαία καὶ ἀνόντος ἡ γνώσις τῇ τῆς παρθενίας καλῶν, ὡς τῶν βοῶν τὰ γεννήματα, τῇ μὲν κνημῖδι ἐπὶ σπέρμῳ ἢ ἀλῶν. Inde est apud D. Paulum Ep. I. ad Timotheum cap. V. Βουὴ ἀλῶντα ἐφίμωσις.

634. Σισυρνοδίτες] Grammatici σισύραν & σισύραν confundunt. Aristophanis Scholiastes Vespis, Σισύρα καλεῖται ὅσα μὲν πρὶν, ἢ βαπτῇ, ὅτι δὲ σελόλαιον ἐκ δερμάτων συνῆραμένον σελόλαιον, ἐχόντων τὰ ἑσπία. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι φασὶν καλεῖσθαι παλαιὰν τῇ ἀπλοῖα, τὴν αὐτῇ δὲ καὶ σισύραν καλεῖσθαι, καὶ σισύραν. Jul. Pollux, Σισύρα, σελόλαιμα ἐκ δερμάτων. Ammianus Marcellinus lib. XVI. *Julianus vero absque instrumento, quoties voluit, evigilavit: & nocte dimidiata semper exsurgens, non è plumis, vel stragulis sericis ambiguo nitore fulgentibus, sed ex tape-te, & sisyra, quam vulgaris simplicitas susurnam (scribo sisurnam) appellat.* Hefychius existimat differre; Διαφέρει δὲ, inquit, καὶ σισύρα σισύρας, σισύρα μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος. σισύρα δὲ, διατέρα εἰς ἀμπροσθέν καὶ σπρινθὴν ἐπιτηδεύειν ἔχουσα, κατὰ τὰ κώδια, καὶ αἱ μυλωταί. Vide Suidam, & Etymologicum. Vocat autem eos Lycophron καρκίνους, id est, duos, immites, & feroces: nam καρκινῶδες dicuntur fruges cum radices agunt, & indure-sunt. Vide Hefychium, & Erotianum.

635. Αχλαῖνον ἀμφορεύουσι] Χλαῖνα, ait Hefychius, est χαλμῶς, ἢ ἱμάτιον χειμῶνιν. Unde facile colligere laneum fuisse indumentum; nam hyeme lanea, æstate linea induebant. Artemidorus lib. II. cap. III. Θέρμῳ μὲν γὰρ ὄντος, ὁδονία τε, καὶ πέλακα ἱμάτια δοκεῖν φορεῖν ἀγαθὸν εἶναι, καὶ ὑγιείας σύμβολον. χειμῶνι δὲ εἶναι ἱμάτια, καὶ ταῦτα χαλμᾶ. Alias vocant χαλαῖνας, omnia densa vestimenta. Hesiodi Scholiastes, Χλαῖνα δὲ, καὶ χαλαίσκιον, τὸ νυκτὶ καλεῖσθαι σφικτέριον, καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Ea notione apud Theocritum est Idyll. XVII. Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τῶν μίαν ὄχετο χαλαῖναν. Vide Jul. Poll. lib. VII. cap. XVII. & lib. X. cap. XXVII. Itaque ἀχλαῖνον βίον, puta nudam & molestam vitam. Sin vero χαλαῖναν pallium interpreta-bere, accipies de vita inculta, & ornatus omnis experte. Nam inopes, & qui sine arte aliqua vitam tolerabant, tunicis induti erant, divites autem palliis, quotiescunque opus esset

* L

εὐχρημασθῆναι,

ὑπομονῆν, uti Romani togis, quas deinde domum reverſi ad cippum ſuſpēdebant. Emendabis vero Etymologicum in quo legitur,

Ἀχλαυὸν ἀμφοτέρωθεν ἡλίοιο βίον.

Ibid. Νήλιον βίον. Magnopere ea in re curioſi Athenienſes, vide Εἰκόνας Philoſtrati. Etiam Romani, ut alias fuſius dicemus, Deo volente. Ἀνυποδῆσθα vero paupertatis indicium habebatur. Horatius lib. i. Epist. xix. vel (ſi Acronem ſequimur) xx.

*Quid ſi quis vultu torvo ferus, & pede nudo,
Exiguaque togæ ſimulet textore Catonem,
Virtutemne repræſentet moreſque Catonis?*

Capella lib. vi. Plerumque tamen adhaſit, arriſitque pauperibus, magiſque illis, quos aut pedibus nudos, aut intonſo crine biſpidos, aut ſordenti conſpexit pallio ſemitectos. Terentius Phorm. Act. i. Sc. i.

*Nihil aderat adjumenti ad pulcritudinem,
Capillus paſſus, nudus pes, ipſa horrenda.*

Inde invehitur in eorum circa calceamenta delicias Tertullianus de Pallio, *Calceos nihil dicimus proprium togæ tormentum, immundiffimam pedum tutelam, verum & falſam: quam enim expediat in algore & ardore rigere nudipedem, quam in calceo uncipedem.* Apud Judæos qui nuptias recuſabant, diſcalceati ire debebant. Vide Cyprianum lib. ii. adverſus Judæos. Apud Romanos tamen etiam ipſi Senatores pedibus nudis incedebant, prius quam calceis nigris uterentur, ut docet verus Interpres Juvenalis Sat. vi.

637. Τὴν ἐκκρόλον τέχνῳ] Lego ἐκκρόλον. Nam ſagittariorum Apollo præſes. Homeri Schol. ad Iliad. α'. Τέσσαρες τέχναι ἀναπίνονται τῷ Ἀπόλλωνι, μουσική, ποικιλία, ἰατρική, μαντική.

638. Ἀδρῆα παρδύουσιν νηπίους γόνους] Flavius Vegetius de Re militari lib. i. cap. xvi. *Fundarum autem aſum primi Balearium inſularum habitatores, & inveniffe, & ita perite exercuiſſe dicuntur, ut matres parvulos filios nullum cibum contingere ſinerent, niſi quem ex funda deſtinato lapide percuiſſent.* Vide Diodorum Siculum lib. vi. & Strabonem lib. iii.

653. Ἀρπυγοῦσιν εἰς δὲ νῆας] Sirenas puta. Eaſdem innuit Symmachus lib. i. Epist. xli. dicens, *Non illius cæli aut ſoli illecebrarum retinax advenarum totos æquaverit, & ſuada Circes pocula, & triclinium ſemivolucrum puellarum.*

655. Ἀδὲς παρδοκὺς] Πανδοκὺς dicitur Orcus, quia mortis

Omne capax citat urna nomen,

ut ait Horatius. Inde etiam παρδοκὺς δαίμονα dixit eundem Sophocles Ἀντιγόνη.

658. Δελφινόσημον] Habebat Ulyſſes delphinum clypeo incifum. Cauſſam refert ex Plutarcho G. Canterus. Solebant alioquin aquilæ antiquitus heroum clypeis inſculpi. Inde Ariſtophanes Βατράχους,

— ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας

Γρυπαέτους χαλκινάτους. —

Scholiaſtes eruditiffimus, εἰδῶσαι γὰρ ζῳογραφὴν εἰς τοὺς ἀσπίδας αὐτοῦς. Euripides Μελάνχρον,

Τελαμών ὃ χροσσοῦ αἰτὸν πάλτης ἐπὶ
Πελοπόννησος, &c.

Philoſtratus ſenior Εἰκόνας lib. ii. καὶ τὸ σημεῖον τὸ βασιλείου, ὃ χροσσοῦς ἐπὶ τῷ πάλτῃ αὐτοῦ. Xenophon Expedit. Cyri lib. i. καὶ τὸ βασιλείου σημεῖον ὅτι ἔρασαν, αὐτὸν πᾶσι χροσσοῦ ἐπὶ πάλτῃ. Obſerva apud Perſas regum inſigne fuiſſe. Nam cæteri duces & milites Solis effigiem in clypeis ſuis geſtabant. Tertullianus Apologetici cap. xvi. *Alii plane humanius & veriſimilius Solem credunt deum noſtrum. Ad Perſas ſi forte deputabimur (licet Solem non in linteo deſcriptum adoremus) habentes ipſum ubique in ſuo clypeo.*

659. Τὸ μονόγλῶσσον σῖγας] Leonem unoculum, Cyclopem Polyphemum vocat, qui unicum tantum oculum,

Argolici clypei, aut Phæbeæ lampadis inſtar, habuit, quo ab Ulyſſe privatus fuit. Vide, præter Homerum, & Auſtorem Moralis Interpretationis Errorum Ulyſſis, Virgilium Æneidos extremo tertio.

662. Λείλαον τοξομάτῳ] Sagittarum reliquias Læſtrygonas heic dicit. Simili phraſi eleganter Virgilius Æneid. i. Trojanos reliquias Danaum nuncupavit.

674. Εὐκνήδασι ἀλφίτῳ ἄρῳ] Cyprii vocant ἄρῳa veſtes floridas, Theſſali animalia maculoſά, Ætoli, quos ſequitur heic Lycophron, vena. Theocriti Schol. Idyll. ii. Θῆνα θῆσσαι μὲν τὰ πιπικιλιμένα ζῶα, Κύπριοι δὲ τὰ ἀνδρῶν ἱμάτια, Αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὡς φησὶ Κλείταρχος. Homerus proſis uſurpavit. Vide Grammaticos.

670. Ἀλλὰ νιν βλάδης Μῶλυ σαδόνι] Μῶλυ Capadocum vox eſt, & herbam eam ſignificat, quam Syri Baſaſa, Arabes Harmala, Græci ἄρῳa πῆγανον, Latini Rutam agreſtem appellant. Hanc Didymus ad Od. κ'. Ariſtophanis Scholiaſtes Πλέτῳ. & Plinius lib. xxv. cap. i. i. adverſus veneficia prodeſſe tradunt, qua de cauſſa etiam adverſus Circes veneficia profutura ab Mercurio data Ulyſſi. Homericus Ulyſſes in Odyſſea,

ὣς ἄρα φωνήσας πρὸς φάρμακον Ἀργεφόντης
Εκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φῶσιν αὐτῷ εἰδείην
Ρίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἰκαλον ἄνθος,
Μῶλυ δ' ἐμὴν χαλκῷσι δῖοι, χαλκῷσι δὲ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γὰρ δυντοῖσι, δῖοι δὲ τε πάντα δυνάτται.

Apud Ovidium Met. xiv. Achæmenides, *Paciſer huic dederat ſtorem Cyllenius album, Moly vocant ſuperi, nigra radice tenetur, Tutus eo, monitiſque ſimul cæleſtibus, intrat Ille domum Circes.* —

Pullulaſſe traditur ex ſanguine Picolai gigantis, quem Apollo Circes inſulam evertere molientem ἐ medio ſuſtulit.

681. Ἡεὶ δ' ἐρμῶν εἰς ἀλφειδὸν φθιτῶν] Veteſes eos, qui diutius peregrinabantur, ad inferos deſcendiſſe diſcitabant. Artemidorus lib. ii. cap. ix. Οἱ παλαιοὶ τοὺς μακρὰν ὑποδημίαν ὑποδημίαντας, εἰς ἄδου πορεύεσθαι ἔλεγον. Neque aliter intelligendus Ulyſſis hic deſcenſus, & Æneæ, qui deſcribitur à Virgilio Æneid. vi. Inde etiam eoſdem reverſos ab inferis rediſſe dicebant, quod obſervare eſt apud eundem Artemidorum,

temidorum, & Apulejum Milef. xi. Ægyptii ejusmodi homines designantes, phœnicem pingebant. Horus lib. i. Καὶ τὸν Ἰφίονος ὃ ἀπὸ ξένου ἐπισημνύει δαδῶντες, πάλιν φοίνικας, τὸ ὄρνειον, ζογραφεύουσιν, αὐτὸ δὲ εἰς Λίγυπτον, ἐπὶ τὸν ὃ Ἰφίονος ὃ μοιερῶν αὐτὸν καὶ λαμβάνειν μέλλει, αὐτὸ πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὃ Ἰφίονος. Aristoteli Chius dicebat Ulyssē in hoc ad inferos descensu mortuos quidem fere omnes vidisse, Proserpinam autem ipsam videre minime potuisse. Diog. Laertius lib. ii. in vita Aristippi, τὸ δ' ὁμοίον καὶ Αἰεσίαν, ὃ δὲ Οὐλοῦσα καταβάντα εἰς ἄδην, τὸν μὲν νεκρὸς πάντας ἄνδρας ἐρακάναι καὶ συντυχεάναι, τὸν δὲ βασιλεύσαν αὐτῷ μὴ τιθεῖσθαι.

682. Καὶ νεκρὸν μαντιν] Tiresiam vocat νεκρὸν μαντιν, quod, ut est apud Homerum Odyss. κ'.

— Τὸν φρένας ἐμπιπὲ εἰσι,

Τῷ καὶ τὸν νεκρὸν πόντον περὶ Περσεφόνειαν

Οἷον πεπνύσθαι, τοῖς δὲ σπασίαι αἰσάναι.

Callimachus quoque hymno εἰς λεστιά τῆς Παλλάδος Minervam ita loquentem facit,

Καὶ μόνος, ὅτε δάμνη, πεπνυμένος ἐν νεκύοισι

Φοιτᾷσι, μέγαλ' ἵμιος Ἀχαιῶν.

Sophocles Oedipode Tyranno,

— οἷός δὲ

Τὸν δέον ἥδη μάντιν ὅδ' ἀγορεύει, ὃ

Τάληδ' ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνος.

Hinc Pindarus Isthmion. Ode vii. Τειρεσίαο πνεύματος βουλάς vocat. Meminit ejusdem rei Plato in Menone, Cicero lib. i. de Divinatione, & Ælianus Hist. Animal. lib. ii.

Ibid. Πέμπτερον] Senem vocat Tiresiam, quia septem ætates vixerit: à quo, & cur hoc ei concessum fuerit, tradit Phlegon, lib. αὐτὸ Θάμν. καὶ Μακρόβ. his verbis, Διὸς ἐλευσίνος Ἡρα, καὶ φαιδρῶν ἐν ταῖς συνουσίαις πλεονεκτηῖν τῷ γυναικί. ὃ ἄνδρος ὃ ὅδ' ἀφροδισίων ἡδονῆς, καὶ ὃ Ἡρα φασκίους τὰ ἐναντία, δίδου αὐτοῖς μεταπεμφθέντοισι ἐρεῖς ὃ Τειρεσίαν, αὐτὸ τὸ ὅδ' ἀφροδισίων ἀμφοτέρων πιπτεράδ' ὃ ὃ ἐρωτῶντων ἀπρηναῖος, διότι μοιρῶν ἑσπὸν δέκα, ὃ ἄνδρα τέρπειδ' ὃ μίαν, τῷ δὲ γυναικί τὰς ἐννέα. τῷ δὲ Ἡραν ὁρμηθεῖσαν καταλύσαι αὐτὴ τὰς ὁφθαλμούς, καὶ ποιεῖσαι τυφλὴν ὃ δὲ Δία δαρήσας αὐτὴν ὃ μαντικῶν, καὶ βίου ὃδὲ γένεας ἐπεί. Hactenus ille. Hyginus in Mythologico Fab. lxxv. Cum secundum Jovem judicasset, Juno irata manu aversa eum excæcavit, at Jovis ob id fecit, ut septem ætates viveret. Agatharchides variat parum, Οὐδ' Εὐελπίδα κατηγορεῖ, τῷ μὲν Ἀρχελάῳ πεπνυμένους τὰς Τημενίου φρεσίν, ὃ δὲ Τειρεσίαν βέλων κατὰ παρρησίαν πέντε γενεῶν πλέον. Hinc Lucilio grandævus κατ' ἐξοχὴν dictus,

Ante fores autem, & triclini limina quidam Perditu' Tiresias tussi grandævus gemebat.

Versus sunt apud Terentii Interpretem Eunuchi Act. ii. Sc. iii. Statio longævus lib. ii.

Tunc senior, quæ jussus agit, non falsa videri Noctis imago queat, longævi vatis opacos Tiresia vultus, vocemque, & velleria nota Induitur.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν τ' εἰδὼτα] Tiresias, cum in Cithærone monte duos serpentes coeuntes vidisset, & foemellam interfecisset, in mulierem conversus est; & postea marem, atque ita pristinum sexum recuperavit. Vide Antoninum Lib. Μεταμορφ. Apollodorum lib. ii. Didy-

mum ad Odyss. κ'. Fulgentium Mythol. lib. ii. Ovidium Met. iii. Justinum Mart. in Resp. ad Quæst. Orthod. Phlegontem, & Hyginum locis citatis. Meminit quoque Aufonius,

Caneæ convertit proles Saturnia, Consus, Ambiguoque fuit corpore Tiresias.

Quare vero de eo hæc commenti sint, docet Lucianus in Comment. de Astrologia, λέγουσι δὲ Τειρεσίαν, ἄνδρα βοιάειον, τὸ τε κλέος μαρτυροῦντες αὐτὸ πολλὰν αἰερεῖται, τὸτον Τειρεσίαν ἐν Ἑλλασπιν εἰπὼν, ὅτι ὅδ' ἀπαινεομένων ἀστέρων οἱ μὲν θηλέες, οἱ μὲν ἀρσενεῖς ἐδότης, ἐκ ἴσας ἐκτελέουσι, τῷ καὶ μὴ ἰσῶς γένεας, καὶ ἀμφότερον Τειρεσίαν μυθολογῶσιν, ἄλλοτε μὲν θήλειον, ἄλλοτε δὲ ἀρσενεῖον.

684. Ψυχῶσι διττὸν αἶμα προσφέρει βόθρῳ] Ex veteri ritu hæc dixit. Manibus enim in effossa terra sacra fiebant. Festus, *Antiqui Diis superis in ædificiis à terra exaltatis sacra faciebant, diis terrestribus in terra, diis infernalibus in effossa terra.* Porphyrius lib. de Nympharum antro, τοῖς μὲν Οὐλυμπίοις θεοῖς ναὺς πῖ, καὶ ἔδω, καὶ βασιλεῖς ἰδρύσαντο, χθονίοις δὲ, καὶ ἥρωσι ἐσάρας, ἀποχθονίοις δὲ βόθρους, καὶ μέγαρα. Euripidis Scholiastes Phœnissis, ἐσάρας, κλειῶς μὲν ὃ ὅδ' ὃ γῆς βόθρος, ἐν δὲ σπασίαι τοῖς κατὰ ἐρχομένοις. βασιλεῖς δὲ, ἐν ὃ δόξαι τοῖς ἐπαρῶσι θεοῖς. Servius Eclog. *Novimus aras & diis esse superis, & inferis consecratis: Altaria vero esse superorum tantum Deorum, quæ ab altitudine constat esse nominata.* Orpheus Argonaut.

— ἰδ' ἐντομα ποσειδώντες

Παμμέλαν' ἐν βόθροις κατακλυσθόν.

Huc pertinent illa Apuleji Milef. i. Sic hæc devotionibus sepulcralibus in scrobem procuratis, &c. Ovidius Metamorph. lib. vii.

Haud procul egesta scrobibus tellure duabus, Sacra facit, cultrosque in guttura velleris atri Conjicit, & patulas perfundit sanguine fossas.

Tangit vero hoc Ulyssis sacrificium etiam Apulejus in Apolog. *Nec Proteus faciem, nec Ulysses scrobem, nec Æolus follem, nec Helena crateram, nec Circe poculum, nec Venus cingulum.* Et Justinus Martyr Apolog. ii. Καὶ ὁ παρ' Ομήρω βόθρος, καὶ ὁ καὶ δόξαι Οὐλοῦσα εἰς τῷ τέττι ὁρίσκειν. Plenissime vero Poeta Odyss. xi. Ulyssē Alcinoο narrantem inducens,

— ἐγὼ δ' ἄορ ὅδ' ἐρυσσέμενος παρὰ μηρῶ,

Βόθρον ὄρυζα, ὅσον τε πυγύστον ἐν δα καὶ ἐν δα.

Ἀμφ' αὐτὸν δὲ χολῷ χέομαι πᾶσι νεκύοισι,

Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδὲ οἶνον,

Τὸ τεῖτον αὐτὸ ὅδ' ἀπὸ δὲ ἀλφίτα λευκὰ πάλυνον.

Πολλὰ δὲ γυνέμην νεκύων ἀμύμονα κέρηνα,

Ελθὼν εἰς Ἰθάκην, σείραν βοῶν, ἥπης αἰεῖσιν,

Ρέξεν ἐν μεγάροισι, πυρρῷ τ' ἐμπλησμένον ἐσθλῶν.

Τειρεσίη δ' ἀπένευθεν οἷν ἱερουμένον οἶον

Παμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταστέπει ἡμετέροισι.

Τὸν δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσι τε ἔδνα νεκρῶν

Ελλιστάμην· τὰ δὲ μῆλα λαβὼν, ἀπιδειροτόμισα

Εἰς βόθρον ἔρε δ' αἶμα καλαινεφές, αἰ δ' ἀγέροντο

Ψυχὰς αὐτὸν ἐξ ἐρέβους νεκύων κατεδνειώτων.

Theodoretus Θεραπειν. Serm. viii. Οπὲ καὶ ἡ χάρις τοῖς τιθεῖν τοῖς προσέτοιον, ἵτε μὲν καὶ ὁμοῖς, οἱ νεκτὸρ ταύτας παρὰ τὰς νόμους τολμῶντες. μαρτυρεῖ ὃ καὶ Ομήρος, ὃ Λαέρτης δεικνύς κατὰ γὰ τὰς ἀποδημοσύνας τῆς Κίρκης, καὶ ὃ βόθρον ὄρυξαντα, καὶ τὰς χάρις ἐπιτετιλκώτα, καὶ ταῦτά γὰ διηγέμενον τῷ Ἀλκίνοῳ.

688. Οὐδ' ἔτι γιγάντων νῆσος] Auctor moralis Interpretationis Errorum Ulyssis refert Ulyssē ab inferis recedentem, Αἴαντα, in qua diem ortumque solis habitare finxerunt, remeasse, non Siciliam, ut Lycophron.

691. Εὐ ἢ Πιθήκων] Pitheculus innuit. Traduntur Candulus, (emendabis obiter Harpocratonem, apud quem male Ἀνδρόν legitur) & Atlas, duo fratres, omnium scelerum inventores, & capita extitisse, (unde & Cercopes dicti) qui advenas decipere summo studio conati sunt, cumque aliquando in Jovem idem tentassent, in simias, quæ πῆκυοι Græcis, mutati sunt, atque insulæ Pithecularum à se nomen dederunt. Ovid.

*Inarimen, Prochytenque legit, sterilique locatas
Colle Pitheculas, habitantum nomine dictas.
Quippe Deūm Genitor fraudem, & perjuriam
quondam*

*Cercopum exosus, gentisque admissa dolosæ,
In deformē viros animal mutavit, ut iidem
Dissimiles homini possent, similesque videri.*

Alia est opinio Plinii.

698. οὐδ' ἔτι γ' ἄλλος] Quod Proserpina οὐδ' ἔτι vocetur, docet Hesiodi Scholiastes.

700. Πολυδέγμων λόφος] Vide Notas G. Cant. Eadem de causa Perf. Sat. 1.

— *costam longo subduximus Apennino.*
Et Virgilius Æneid. XII. Pater Apenninus.

704. Λίμνην τ' Ἀερνόν] Averni graveolentia, & etymon nota ex Lucretio, Strabone, Aristotele, & Plinio. Dicit autem ἀμφιπορευτὴν βέρυφον, propter formæ rotunditatem. Aristoteles περὶ θαλάσσης. Περὶ τ' Κύμῳ, τ' περὶ Ἰταλίᾳ, λίμνη δὲ τὴν ἢ περὶ ἀγορευομένην Ἀερνόν, αὐτὴ μὲν, ὥς ἔοικεν, οὐκ ἔχουσα πῆκυας, ἀλλ' ὅτι λέγεται περὶ αὐτῇ λόφος κύκλω τὸ ὄρος ἐκ ἐλαττοῦ τεινὸν σαδῶν, καὶ αὐτῇ τῇ χύματι κυκλωτέρῃ. Eodem modo Theognis,

Ἀδανάτων χάλλισον ὅττι βερυχρεῖς λίμνη.
Nam ita malim legere, quam ut vulgo,
— Ἐρυχρεῖς λίμνη.

705. Εὐδὲ Τερμινὸς ὀρκωμένος] Hesiodus in Theogonia de Styge,

Αὐτῷ γὰρ γ' ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον.
Seneca Hercule furente,

*A fonte discors manat hinc imo latex
Ater, quieto similis, hunc jurant dii,
Tacente sacram devebens fluvio Styga.*

Homerus,

καὶ τὸ κατεβύβων Στυγὸς ὕδωρ, ὅτε μέγιστος
Ὀρκος, δεινὸς τὰς τε πέλει μακρότερος θεοῖσι.

Apollonius lib. 11.

Ὡς φάμεν, λοβὸν Στυγὸς ὤμοσεν, ἢ τε θεοῖσιν
Πρὶν πᾶν τεύχεον, ὅπλον τε τὸ τεύχεον.

Ovid. Metamorph. lib. 1.

*Pone metus, inquit, nunquam tibi causa doloris
Hæc erit, & Stygias jubet hoc audire paludes.*

Virgilius Æneid. 1X.

*Dixerat, idque ratum Stygii per flumina Fratris,
Per pice torrentes atraque voragine ripas
Annuit, & totum nutu tremefecit Olympum.*

Et XII.

*Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita cunctis.*

Apulejus Miles. VI. Diis etiam, ipsique Jovi formidabiles aquas istas Stygias vel fando comperisti? quodque vos dejeratis per numina Deorum, Deos per Stygis majestatem solere? Servius Æneid. X. Quod cum Sol jurasset per Stygem paludem se esse facturum, petit ille, ut ejus currus agitare. Fabulantur autem Poetæ Jovem pugnatum cum Titanibus, aureis calicibus ex aqua ejus aliquid hausisse, atque hoc beneficium reposuisse, ut per eam Dii omnes jurarent. Hesiodus loco citato tradit, eam cum filiis suis ei opem in hoc prælio tulisse, eaque de causa factum, ut per eam Dii jurent. Si quis pejerasset, magno supplicio afficiebatur, quod describitur his verbis ab Hesiodo,

Ὅς κεν τῷ ἐπόρκον ἀποδείξας ἐπαμύσῃ
Ἀδανάτων, οἱ ἔχουσιν κέρη νιφέντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νύποτος τετελεσμένον εἰς ἡμετέραν.

Et quæ sequuntur. Servius ad Æneid. VI. Fertur namque ab Orpheo, quod Dii pejerantes per Stygiam paludem, novem millibus annorum puniuntur in Tartaro. Hoc intelligit Minutius Octavio, Ideo apud eos etiam ipse rex Jupiter per torrentes ripas, & atram voraginem jurat religiose: destinatum enim sibi cum suis cultoribus pœnam præscius perhorrescit: nec tormentis aut modus ullus, aut terminus.

711. Κόρη κίονος περσάρμοσας] Mos Veteribus, cum militia se abdicarent, arma sua in deorum templis suspendere, addita inscriptione. Aristophanis Interpres ad Equites, Ἔδος ἦν τὰ δὲ τῶν πολέμων ὄπλα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναπέναι. Propertius lib. 11. Eleg. xxv.

Et vetus in templo bellica parma vacat.

Nemesianus Ecloga 1.

*Nunc album caput, & Veneres tepuere sub annis,
Jam mea ruricola dependet fistula Fauno.*
Virgilius Æneid. lib. 1.

— *genti nomen dedit, armaque fixit
Troia.*

Et lib. 111.

*Are cavo clypeum, magni gestamen Abantis,
Postibus adversis figo, & rem carmine signo:
Æneas hæc de Danais victoribus arma.*

Ovidius Metamorph. lib. xv.

*Cognovi clypeum, lævæ gestamina nostræ,
Nuper Abantis templo Junonis in Argis.*

Horatius lib. 1. Epist. 1.

— *Vejanius, armis*

Herculis ad postem fixis, latet abditus agro.

717. Τὴν γὰρ Φαλῆγου πόλιν] Neapolim intelligit, quæ & Græca urbs, teste Tacito Annal. lib. v. quam prius Parthenopen, ob inventum ibi Parthenopes sepulcrum, Cumani conditores dixerunt: hujus incolæ Parthenopæ solennia sacrificia peragebant.

719. Οὐ σῆμα δαμῆσαντες] Ædis Parthenopæ dicatæ meminit etiam Dionysius in sua Περὶ τῆς πόλεως, his versibus,

Τῇ δ' ὅττι Καμπανῶν λιπαρὸν πῖτον, ἦχε μέλαθρον
Ἀγνὴς Παρθενόπης, σαχύνων βέλεις ἀμύλλαις,
Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλπος.

Possit etiam simulacrum exponi. Suidas, Νεάπολις, πόλις Ἰταλικὴ διάσημος, ἐν ἣ Παρθενόπης ἱδρύται Σελήνη.

Σειρήνων ἀγαλμα. Inde apud Stephanum scribo, Νεάπολις, πόλις Ἰταλίας διασημὸς, ἐν ᾗ Παρθενόπη ἱδρυταί, μία τῶν Σειρήνων. Quem vide etiam in Σειρήνῳ Aristoteles περὶ θαλάσσης. Φασὶ τὰς Σειρήνας γῆρας κείδῃ μὲν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ περὶ τὸν ποταμὸν ἐπὶ αὐτῆς τῆς ἀκρας, ὅς κεῖται περὶ τὴν πελοπόννησον, καὶ διακυμαίνοντος τοῦ κόλπου, τὸν τε φέροντα τὸν Κόρυμνον, καὶ τὸν διελκρόντα τὸν χαλκιδόνιον Ποσειδῶνα, ἐν ᾧ καὶ νῆος αὐτῆς ἱδρυταί, καὶ πρὸς αὐτὴν ὑπερβολὴν ὑπὸ τοῦ φέροντος θύσας ὀπμιμῶνται καὶ τὰ ὀνύχια μνημονεύοντες, χαλκὸς δὲ μὲν, Παρθενόπη, τὴν δὲ, Ἀδελφίδα, τὴν δὲ τείτω, Λίγεια. Ad Ligeam quod attinet, de ea emendabis Solinum obiter cap. viii. *Insula Ligea appellata ab ejecto ibi corpore Sirenis ita nominata.* Nam male antea abjecto scribebatur.

730. Βούκερας] Fluvios Cornigeros & bicornes passim Poetae nominant, ob ubertatem, & rerum omnium abundantiam, commoditatemque, quas vicinis regionibus subministrant; qua forma Acheloum, atque alios fluvios fingere solent Romani, apud quos etiam fuit usitatissimum cornu, omnium fructuum copia, & ubertate conspicuum, adungere Aelianus Πικρ. Isop. lib. ii. cap. xxxiii. Τὴν τῶν ποταμῶν φύσιν καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν ὁρῶμεν ὅμως ὅτι πρὸς αὐτὰς, καὶ τὰ ἀγαλματὰ αὐτῶν ἐργάζονται, οἱ δὲ ἀνδρομόρφους αὐτὰς ἱδρύσασθαι, οἱ δὲ βῶν εἶδος αὐτὰς φερέσθαι. Causam varie tradunt. Festus, *Taurorum specie simulacra fluminum, id est, cum cornibus; quod sunt atrociora, ut tauri.* Acron ad Horat. lib. iv. Od. xiv. *Omnium famosorum fluminum vultus cum cornibus finguntur, propter impetum, & mugitus aquarum.* Tzetzes ad Heliody Aetia in ea verba, Ταῦρος Ἐννοσίγαιος, ita notat, Ἦσαν αὐτῶν καὶ κωμάτων ἔχον, ὡς ταῦρος ὃν μυκῶνται ἢ ὅτι ταυρὸς ἐστὶν ἢ ὅτι ταῦρος Ποσειδῶν ἐν πόλει Βοιωτίας, αὐτὸς τὸ ταῦρος εἶδος αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἐν Οὐχισσῷ, διὰ τοῦτο καὶ ταυροκράνους τὸς ποταμούς. Phurnutus, τοὺς ποταμούς κεραιφόρους, καὶ ταυροπάς ἀναπλάσσειν, ὡσανεὶ βίαιον πρὸς φορὰς αὐτῶν, καὶ μυκητικὸν ἔχοντες. Sophoclis Interpreter Trachiniis, οἱ ποταμοὶ ταυροκράνους διτυπῶντο, ἢ ὅτι μυκητικῶς εἰσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολὰς, ἢ ὅτι χρίζουσι τὸ γῆν, ὡς οἱ βῆες ἢ διὰ τὸ τὰς ναμὰς παρὰ τοὺς ποταμούς εἶναι. Addo etiam forte à magnitudine id natum, nam Graeci veteres omnia praegrandia & violenta ταῦρος vocabant. Stephanus in Ταῦρος, Ταῦρος οἱ παλαιοὶ πάντα ὅσα μεγάλα καὶ βίαια ἱπποκράτους.

738. Βύκεας δ' ἐν ἀσπίδι] Ferunt Ulysses errandum ad Aëolide insulam appulisse, atque ab Aëolo accepisse excoriati bovis pellem, in qua omnes, praeter Favonium, venti inclusi erant, quorum adminiculo, exactis novem diebus, tam prope patriam advectus fuit, ut eam in conspectu haberet, ignesque vicinos conspiceret. Vide Homerum Od. x. Auctorem moralis Interpretationis Errorum Ulyssis, & Hygini Odyssæam. Huc alluisse videtur Ovidius de Ponto lib. i. Eleg. iv.

Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen optat, Fumum de patriis posse videre focis.

739. Παλινδρομήνους τιμοναῖς ἀλάμφοις] Ulysses fractus labore & vigiliis, ut qui continuis novem diebus ac noctibus solus navis gubernaculum

direxisset, cum obdormivisset, focii aurum, argentumve quodpiam in illo utre conclusum arbitantes, eum solverunt, quo facto, venti simul omnes eruperunt, eosque in mare deiecerunt. Ulysses autem animi dubius, etiam semet in mare praecipitare volens, mutata tandem sententia, ad Aëolum remeavit. Vide Ovidium Metamorph. lib. xiv. Tangit Apulejus in Apolog. *Olim Ulyxis socii thesaurum reperisse arbitrati sunt, cum utrem ventosissimum manticularentur.*

741. Καὶνὲς ἐπειὶ περὶ ἀνδρομήνους κλάδῃ] Larum vocat Ulysses, quod è naufragio fospes evaserit, solet enim ista avis mergere se in mari, & non suffocari.

754. Ἀσπὶς αὐτοῖος Θρακίας Ἀνθηδόνος] Anthedonis civem dicit Glaucum, Polybi F. qui, gustata sedo, cujus attactu pisces, quos ceperat, in mare redivos resiliisse conspexerat, in mare se praecipitavit, vel, ut alii volunt, in balænam mutatus est. Philostratus senior Εἰκόνων lib. ii. Οὐκίσι δ' (ὁ Γλαῦκος) ἐπὶ ποτὶ λέγεται τὴν ἀρχαίαν Ἀνθηδόνα, καὶ πόας ἰδίᾳ πινος ἐπὶ τῆς θαλάσσης (lego ἐπὶ θαλάσσης) γένεσθαι, καὶ μάλα δὲ ὑποδραμόντος αὐτοῦ, εἰς τὰ τῶν ἰχθύων ἀπνέχθαι ἔδει. Videndi Athenæus, & Strabo. Nonnus Dionys. xxxv. immortalitatem assumpsisse canit. Eum sequitur Ovidius Metamorph. xiii. extremo, qui rem omnem eleganter describit. Vide etiam Apostolii Parœmias.

755. Ως πύκνους κλάδων] Eleganter emendat V. Cl. Jos. Scaliger πύκνους κλάδων, id est, λαμπρὰς, ut in agone lampadicho lampas traditur sequenti, sic ventus vento succedens, insultans spiritu, agitabit Ulysses, tanquam suber in mari.

757. Μόλις δὲ Βούης] Ovidius Eleg. vi. lib. iii. de Ponto,

Nec quia Neptuneus navem lacerabat Ulysses, Leucothoë nanti ferre negavit opem.

Vide Homeri Odyss. i. Hyginus in Odyssæa, *Facta rate, Calypso omnibus rebus ornatum cum dimisit, eamque ratem Neptuneus fluctibus disiecit, quod Cyclopem filium ejus, lumine privaverat: ibi cum fluctibus iactaretur, Leucothoë, quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit ævum, baltheum ei dedit, quo sibi pedes suum vinciret, ne pesum abiret, quod cum fecisset, enatavit.* Quod de nave ab Ulyssæ confecta ait Lycophron, id certum ex Poeta Odyssæa, & Aëliano Var. Hist. lib. vii. cap. v. Ομοιογεί δὲ καὶ Οδυσσεὺς αὐτὸς πολλὰ εἶδεναι, καὶ τεχνίτης αὐτῶν εἶναι, καὶ τὸν θεῖον δὲ, ὃ δεινὸς ναυπηγὼν, ἀλλὰ δὲ αὐτὸς τὸν τεχνίτην ἐργάσατο.

781. Λύκοις τετραειδέσιν] Olim, cannabi usu necdum cognito, funes è vimine contexebant. Inde est apud Calphurnium Eclog. iii.

Quod si dura times etiam nunc verbera, Phylli, Tradimus ecce manus, licet illæ vimine torto Scilicet & lenta post tergum vite domentur.

Homerus,

— δίδω μύχοισι λύκοισι.

Theocritus Idyll. i.

— πῦθλον δὲ ἔρωτα κατὰ χεῖρα, Δάφνη, λυγρὴν Ἀρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ἔω' ἀργαλέω ἐλυγχεῖς;

* L 3

Tzetzes,

Tzetzes, Πρότερον δὲ λόγου χάριν ἐποίωμι, καὶ εὐρήσας τὴν κατανάλωσιν. Hinc capio Felti locum, *Viere, alligare, unde vimina.*

796. Ελλοπος Σαρδωνική] *Pastinacam maritimam* intellige, cujus aculeo (nam eum sagittæ suæ præfixerat Telegonus) faucibus Ulysses exspiravit. Didymus ad Odys. λ'. οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλεγόνου ἀνέπλασαν, ἢ Κίρκης καὶ Οδυσσεύς, ὃς δὲ καὶ κατὰ ζήτησιν ἢ παρὰ εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν, ὑπὸ ἀγνοίας ἢ παρὰ διαχρήσας περὶ γόνος κέντησεν, ὃ ἀπὸ αἰχμῆς ἐχρήτο, & quæ sequuntur. Parthenius Erot. γ'. καὶ οὐ μὴ πολὺ χρόνον (Οδυσσεύς) ἢ τὸδε ἀπεργάσας, πρὶν τὸ αὐτὸς αὐτῆς γυναικὸς πρῶτος ἀκάνθη θαλασσίας περὶ γόνος, ἐπελύντησιν. Nicander in Theriacis, ubi de pastinacis his agit,

— ἀνδρὶ δὲ σάρκις

Πυθόμενος μινύθουσι, λελύς τ' ἔμ', ὥς ποτ' Οδυσσεύς

Εφθιτο, λευκαλέονο τυπεὶς ἄλκις ὑπὸ κέντητον.

Meminit & Aristophanis Scholiastes Πλάτῳ. Lucianus tamen Τρυγοποδάρχα, podagra mortuum tradit, his verbis,

Ἰθάκης ἀνακτα Λαερτιάδῳ Οδυσσεῖ

Εἰς κατέπεφνον, οὐκ ἀκάνθη περὶ γόνου.

Est vero pastinaca, θαλάσσιον θηρίον φονευτικόν, ut ait Nicandri Scholiastes. Hesychius, περὶ γόνου, ἐχθρὸς θαλάσσιος, ὡς τὸ κέντητον δηλαδὴ, quod etiam ab Antigono lib. Ἰσοκρίων Παραδείκων traditur: verba ejus ita habent, Ἐν δὲ τῇ νήσῳ (Γυάρῳ) θανάσιμος ἐστὶν ἡ ἀχέρους, καὶ εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπλήξας, ἀφαιρῶναι, ποιεῖ δὲ αὐτὸ πᾶσι καὶ τὸ τῆς περὶ γόνος κέντητον ὃ θαλασσίας, καὶ εἰς τὰς ὁδούς αἰσθάνεται. Quod ipsum ex hoc Antigono etiam refert Stephanus in Γυάρῳ. Phile lib. περὶ Λόων Ἰδιότητος,

Ἰδὲ δὲ μυστὶ, καὶ φθορὰς ὀξύδρυμ

Τῶν περὶ γόνων τὰ κέντητα ὅσ' ἀλατρίων,

Οἷς καὶ τιθῆναι εἰς ἀμυγθὴν δένδριον,

Μαραίνεται, ζῆν ἐκείνῳ δωκεῖν ἔχον.

Et Nicander loco citato, refert putredinem ista ejus aculeo concipere.

799. Νεκρὸν Εὐρυταῖν σέφει λελύς] *Observa etiam* heic veterem morem. Solebant namque coronæ ex omnigenis floribus contextæ mortuo imponi. Euripidis Schol. Phœnissis, Εἰσώδασιν στέφανον τὰς νεκρὰς. Lucianus περὶ Πένθους, Μύρω καλλίσῳ χρίσαστες τὸ σῶμα, καὶ ἀνδρῶν ὁμοίως στεφανίσαντες, περὶ δένονται. Xenophon Exped. Cyri lib. vi. οὐδὲ μὴ εὐερίσκον, κινεοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μύρα, καὶ πυρὰν ἐμαγάλωσαν, καὶ στεφάνους ἐπέδισαν. Justinus Martyr Apologet. ii. Ὅσῳ μόνον ἐγκληθὲν ἔχει, ὅπ' μὴ τὰς αὐτοῦς στέφανον δέξας, μὴδὲ τοῖς ἀποθανόντι χάρις, καὶ κνίσας, καὶ ἐν γραφαῖς στεφάνους, καὶ θυσιὰς φέρομεν. Lego, καὶ ἐν ταφῇς s. Statius Thebaid. iv.

— deflet jamque omnis ephebum

Turba, coronato contenta est funere mater.

Philostratus Ἡρωικοῖς, auctor est eam consuetudinem manasse à Thessalis, qui primi Achilles tumulum eo modo coronarunt: dicebantur autem coronæ ex ἔρωτες. Etymologici Auctor, Ἐρως, ὁ στέφανος ἐκ πάντων ἀνθέων, τοῖς νέκυσσι πωλεῖσθαι, πρὶν δὲ ἔραν, ἢ γλῶσσι, ὃ ἐρανισμένος ἐκ τῆς γῆς. Non semper tamen ex coronæ ἐκ floribus, verum & ex oliva. Inde nimirum intelligendus Artemidorus lib. iv. cap. lxx. τοῖς ἀποθανόντιν ἐλαίας συνικνέμενοι. Et Chion in Epistola ad Platonem,

Σημαίνει γάρ μοι καὶ ἱερὰ, καὶ οἰωνίσματα, καὶ πᾶσα ἀπὸ μαντεία θάνατον κατὰ δόξαν τὴν ἑσπέρην. Ἐδρασάμην δὲ καὶ αὐτὸς ἐνεργετέραν, ἢ κατ' ὄνειρον ἔδοξε γάρ μοι γυνή, δεῖν πρὸς χεῖρα καὶ καλὴν καὶ μετὰ δὲ, ἀναδύναι με κοπὴν καὶ ταινίαν, καὶ μὴ μικρὸν δῶκεν εἰς τὴν μνήμη φεραλῆς, καὶ εἰπεῖν, Ἐπειδὴ κέκμηκας, ὃ Χίον, ἰδίᾳ εἰς τὴν τὸ μῆμα ἀναπαυσάμενος. Ratio ejus coronationis apud Clementem Pædagog. lib. ii. cap. viii. ἀρχαῖον δ' ἀμειψίας ὁ στέφανος σύμβολον ταύτῃ καὶ τοῖς νεκροῖς κατασφραγῖσιν. Neque vero in sola Græcia iste mos, immo in omni Italia Ovidius Trist. lib. iii. Eleg. iii.

Tu tamen extincto feralia munera semper, Deque tuis lacrymis humida ferta dato.

Tangitur à Varrone lib. vi. de L. L. *Cum ad sepulcrum ferunt frondes atque flores, addunt nunc etiam lanam.* Hinc Persii nebulam discutio,

— nunc non è manibus illis,

Nunc non è tumulto, fortunataque favilla Nascentur violæ.

Propertii quoque lib. i. Eleg. xvii.

Illa meo caros donasset funere crines,

Molliter & tenera poneret ossa rosa.

Minutius Felix Octavio, *Reservatis unguentis funeribus, coronas etiam sepulcris denegatis, pallidi, tripidi, misericordia digni, &c.* Huc pertinet istud in vetere Epitaphio,

QUOTIENS. QUIS. EORUM. SUI. CORONAS.

PONENT. ET ARAM. NOSTRAM. CORONENT.

804. Καὶ Τημενίου] Temenus hic Hercules (ad quem genus referebat Alexander Magnus) abnepos fuit. Nam ex Hercule Hyllus, à quo Cleodeus, à quo Aristomachus, à quo Temenus. Vide quæ de Macedonia regum ortu ex Philippi Melancthonis Chronico refert Nicolaus Gallotus ad Demosthenis Olynth. i. ubi Alexandrum ab Hercule xviii. facit, contra Velleii mentem, qui lib. i. xxxiii. censet.

816. Εργάτω καὶ θύον] Afinis ad aratrum etiam usi Veteres. Arnobius lib. ii. *Et asellus, & bos æque (usu, atque assiduitate cogente) discit arare, ac molere.* Atque hoc erat pauperiorum. Apulejus inde in Apolog. *Attamen parce postea, Amiliane, paupertatem cuiquam obesse, qui nuper usque agellum Zatharensem, quem tibi unicum pater tuus reliquerat, solus uno asello ad tempestivum imbrem triduo exarabas.* Eleganter vero ἐργάτης dicitur asinus aratro junctus, nam ἔργα etiam de agricultura dicuntur. Vide Hesychium. Sic Callimachus Hymno tertio,

Κτήνιά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη.

Et postea,

— οὐκ ἔργα, οὐκ φυτὰ λυμάνονται.

Hesiodus,

Ἐργα βοῶν ἀπόλονται. —

Virgilius *Labores dixit,*

Sternit agros, sternit sata læta, boumque labores.

Ovidius *Opus,*

Cernis ut in duris (quid bove firmius?) arvis

Fortia taurorum corpora frangat opus.

Tibullus lib. i. Eleg. ix.

Et durum terræ rusticus urget opus.

Et lib. ii. Eleg. i.

Et grave, suspensio vomere, cesset opus.

Hinc

Hinc etiam Bion Idyllio sexto, *χῆμα δύστρογον* vocat, quod hyems ad ἔρρα, id est, agriculturam, minus apta. Ulysses vero insaniam simulasse indicat etiam Corippus lib. III.

*Quæque ferunt veteres maturo robore vites,
Quas manibus propriis Ithacus plantavit U-*
lyxes,

*Arce sub Italia Lærtia lumina servans,
Nondum Troiani vitans discrimina belli.*

Lego, *A. f. Inachia L. linnaea* f.

822. Ποδῶν δὲ φάσμα πῖνόν εἰς αἶθρα φυχόν] Helenam jussu Junonis in cælum abreptam narrat Euripides *Ελένη*, & ex eo Theodoretus *Θρασύκλ.* Serm. III. Καὶ πῶς Ελένη δὲ, μὲν πῶς πολυδρόμου καὶ πολλὰ μοιχεύει, οὐ Μενέλαος χερσὶν αὐτῆς, εἰς τὸ ἔρρα, ἢ φασὶν Εὐκλείδης, ἀνέχον.

827. Τῆς μογούρου] Innuit Poeta incestum Myrrha cum Cinyra patre concubitu. Myrrha enim, ubi cum patre concubisset, ac cognitam ille stricto gladio persequeretur, in arborem sui nominis est mutata. Testes Theocriti Scholiastes Idyllio 4. Plutarchus *Παραλλήλοις*, Antonius Liberalis lib. *Μεταμορφ.* Hyginus *LVIII*. Plinius lib. *XII*. cap. *xv*. Ovidius *Metamorphoseon* lib. *x*.

833. Κρανῆς λευκῆς τὸ πῶς ἔκτανε πῆλας] Adonis, forma eximia puer, ob quam, cum à Venere impendio amaretur, ab apro à Mufis odio Veneris immisso interemptus est. Bion Idyll. 4.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνίς ἐν ὄρεσιν μέγαν ὀδόντι
Λευκῇ λευκὸν ὀδόντι τυπείσ.

A Marte rivali in aprum mutato factum id alii volunt. Vide Nonnum Dionys. lib. *XLII*. Aphthonius, *Ἡρά μὲν δὲ ἡ δὸς (Ἀφροδίτη) τὸ Ἀδωνίδος, ἀντήρας δὲ ὁ Ἀρης αὐτῆς.* Et paullo post, *Ζηλοπῶν δὲ ὁ Ἀρης τὸ Ἀδωνίαν ἀνελὼν ἐβύλετο, λῶσιν ἔρωτος τὸ Ἀδωνίδος ἡγομένης θάνατον.* quæ totidem verbis invenies apud Auctorem *Γεωγραφικῶν* lib. *XI*. Huc pertinet Theocriti Idyllium notissimum, & Bionis primum. Apollodorus lib. *III*. Dianæ odio occisum narrat.

834. Εὐφύεται δὲ πύργος Κασσίδας] Attingit Andromedæ fabulam à Perseo liberatæ. Eam habes apud Nonnum Dionys. *XXXI*. Ovidium *Metamorph.* *v*. Apollodorum lib. *II*. Nicandrum in *Theriaciis*, & Hesiodum *Ἀσπίδι*, si tamen ejus est, de quo dubitat Dionysius Longinus lib. *de r. fous*.

838. Τὸν χρυσόπαιδον μέγαν] Persei natales factis vulgati. Horatius,

Inclusam Danaën, —

& quæ sequuntur, locus notus. Terentius Eunuchus *Act. III*. *Sc. v*.

— *virgo in conclavi sedet*

*Suspectans tabulam quandam pictam, ubi
inerat pictura hæc, Jovem*

*Quo pacto Danaïs misisse aiunt quondam in
gremium imbrem aureum.*

839. Ἀφελῶντες] Simili modo pennipes Catullo, idque ob Mercurii talaria, quibus usus. Lucanus lib. *VIII*.

*Quo postquam partu Danaïs, & divite nimbo
Ortum, Parrhasiæ vexerunt Persea pennæ.*

Idem est *Volucripes*, quod epitheton Mercurio tribuit Ausonius in *Epist. ad Paulinum*,

Fer buc salutem prapēs & volucripes.

840. Πιθήσεται δὲ τὸ θεῖον & εὐρύ] Perseus ope Palladis Medusæ caput amputavit, Orpheus in Hymnis à Pallade id, non à Perseo, factum canit.

842. Ἰπποδάμους ὠδῖνας] Equihominem partum vocat Lycophron, quo Chrysaor & Pegasus editi sunt. Hesiodus *Theogonia*,

Τῆς δὲ ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῇ ἀποθιγέτο μύσιν,

Ἐξέδρε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.

Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν ὅτ' ὀκτανεὺς αὐτῆς παῖς

Γένετο, ὁ δὲ αἶψα χυστεῖον ἔχεν μὲν χερσὶ φίλῃσι.

844. Ἀνδρῶν ἐξ ἄλλης ποδὸς ἀγαλματίας] Proverbialis loquendi forma. Lycophron unam ejus partem posuit, altera omisit. Theocritus Idyllio *XXI*.

Καὶ μὲν δὴ τὰς κεφαλὰς ποτὶ τὸ πόδε σπινθὲς εἶδεν.

Petronius, *Hoc ergo remedio mutemur colores à capillis usque ad ungues.* D. Ambrosius *Offic.* lib. *I*. cap. *XII*. *Perfusus ulceribus, imhorrentem vibicibus, exaratum vulneribus à capite usque ad pedes videbant.* Similia compluria observavit in Spicilegio Petroniano optimus doctissimusque Janus Douša F. magno Reip. nostræ literariæ damno vitæ nuperrime ereptus,

— *Eheu! invidet omnibus*

Mors atra, nec scit parcere cuiquam,

Non nemini, ut suadet libido,

Crine caput spolians decorum.

847. Εὐφύεται δὲ τῆς δουρίστου γῆρας] Cur in Egyptum venerit Menelaus, narrat Servius *Eneid. XI*. *Jupiter Menelai fata miseratus est propter Helenæ jugale consortium, & eum per diversa errare maluit, quam Agisibi manibus interire: hic errans ad Egyptum usque pervenit, ubi Proteus, deus marinus, regnaverat, cui rapta aliquando à Paride Helena dicitur commendata. Unde quidam dicunt, quod ad eam quærendam Menelaus sit ad Egyptum profectus post bella Trojana, & quæ sequuntur.* Nicandri Scholiastes *Θηεακοῖς* cum Helena in Egyptum ab Menelao ventum ait, *Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Τροίαν ἀποστέλλον ὁ Μενέλαος σὺν τῇ Ελένῃ, ἐπαυμένη, καὶ ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον.* In Servii verbis notabis Helenam à Theseo apud Proteum depositam dici, quum Lycophron pag. *VIII*. & *x*. & alii, à Proteo ereptam Paridi narrent. Ut etiam hoc addam, ab Menelai in Egyptum adventu nomen accepit *Μενελαΐτης νόμος*. Mart. Capella lib. *VI*. (ut alios Geographos omittam) ubi de Egypto ei sermo, *Summa autem ejus pars contermina Ethiopie oppidorum multas præfecturas habet, quas Nomos vocant, inter quas Menala, item Ala, item Alexandria regionem.* Emendo, inter quas *Menelaitem Alexandria* r. Orta menda ex reduplicatione quatuor posteriorum syllabarum.

849. Δυσόμοις ἀπὸ σὺλκοι μώμενος] Phocas putat, quibus Menelaus in littore (unde heic *χρυσόπαιδες* εἶναι nuncupantur) & tres ejus focii phocarum pellibus, quas ab Edothea acceperant, cooperti dormiebant, ut ex Proteo causam cognoscerent, ob quam tam diu retinebantur. Fabula tota est apud Homerum *Od. IV*. Teterrimus vero horum piscium (unde & heic *δυσόμοι*)

δυσωδμοι) odor est, quod etiam indicat Homerus hoc versu,

Φαρυγόν ἀλίσσας φέρον ὀλοώτατος ὀδμή.

Hac de causa turpes Virgilio Georg. iv. & Ovidio Metamorph. i. *deformes*. Hinc Aristophanes in Pace Cleonem coriarium traducens, φάκης ὀσμὴν ei attribuit. Mirum autem quid doctissimo Cantero in mentem venerit, qui pro phocis balænas interpretatus est, neque ab Homero ei persuasum esse.

851. Τειάγορος κῆρυς] Explicat hunc locum Stephanus, Αἴγυς, (inquit) πόλις Λακωνικῆς ὡς Εὐφορέων οἱ πολίται, Αἰγύται, ὡς Παιονίας. Λυκόφρων δὲ τὸ ἐθρικὸν Αἴγυος, τὸ θηλυκὸν λέγων ἔτα,

Καὶ πάντα τλήσεν ἄνικ' Αἰγύας κυλῆς,

Τῆς θηλυπαίδος καὶ τειάγορος κῆρυς.

Ο λόγος περὶ Ελένης Λακωνικῆς ἔσης, καὶ ἄρξεν μὴ τεκέσης τῷ Μενέλαῳ, καὶ Ἀλεξάνδρῳ Διὶ φίλῳ, γαμηθεῖσα. Emen- do in carmine τλήσεν, sequentia hoc modo, Ο λόγος περὶ Ελένης Λακωνικῆς ἔσης, καὶ ἄρξεν μὴ τεκέσης, τῷ Μενέλαῳ, καὶ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Διὶ φίλῳ γαμηθεῖσης.

854. Ταμάσιον κρατῆρα] Eustath. Τὴν μὲντοι ἐν Κύρῳ Τεμέσιον, Τάμασιον ἄξιόν οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι, ἀπ' ἧς καὶ ὁ Ταμάσιος κρατῆρ. Fuit hic crater ab Vulcano fabrefactus, Pelopique uxorem ducendi donatus, itaque postea hæreditario jure ad Menelaum pervenit, teste Diogene Laërtio lib. i. Θάληπ. De eo intelligendus Apuleii locus in Apologia, *Nec Proteus faciem, nec Ulysses scrobem, nec Æolus follem, nec Helena crateram, nec Circe poculum, nec Venus cingulum*. Philostratus de Vitis Sophist. in Epist. ad Antoninum, Τὸ δὲ φροντισμα τῆτο, ἄεισε ὑπάτων, καὶ τὰ ἄχρη σοι καφεῖ τῆς γνώμης, ὡς περὶ ὁ κρατῆρ τῆς Ελένης τοῖς Αἰγυπτοῖς φαρμάκοις. Helena eum in mare Coum abjecit, rixarum causam fore dicens. Diogenes Laërtius loco citato, Ἄλλοι φασὶν Ἡρακλέους τὸν αὐτὸν, καὶ δόξιναι περὶ τὸ διὸ Πέλοπι γαμῶντι αὐτῆς τὸ εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν, καὶ οὐ τῇ Ελένῃ ἀρπαδέντῃ ἐφθῆναι εἰς τὴν Κῶαν θάλασσαν περὶ τῆς Λακωνίας, εἰπέσης ὅτι πεταμάχης ἔσται.

Ibid. Καὶ βοάχων] Observandus Veterum mos, qui clypeos sibi ex multiplicatis boum pellibus conficiebant, superficie ænea superinducta. Ovidius Ajacis clypeum septemplex fuisse canit, *Surgit ad hos clypei dominus septemplex Ajax*. Achilles clypeum idem Metamorph. xii. ex decem pellibus,

*Dixit, & hæsurum clypei curvamine telum
Misit in Æaciden, quod & æs, & proxima
rupit*

Terga novena boum, decimo tamen orbe moratum est.

Erant vero isti rei pelles boum, qui in ætatis vigore. Statius ingerit Theb. iii.

*Cedere nec validas sanctis è stirpibus hastas,
Nec pudor emerito clypeum vestisse juvenco.*

Lucani è vimine faciebant, corioque tegebant, teste Sallustio, Dionysio Halicarn. lib. iii. Livio iii. Decad. i. in Saguntinorum obsidione. Advatici quoque, Gallorum populi, scutis, (ut auctor est Cæsar ii. belli Gall. in fin.) ex cortice factis, aut viminibus intextis, quæ subito (ut temporis exiguitas postulabat) pellibus induxerant,

utebantur. Quem locum mihi indicavit amicus noster Eitzo Tiarda. Clypei autem Junoni dicati meminit quoque idem Metamorph. lib. xv. his verbis,

*Ipse ego, nam memini, Trojani tempore belli
Panthoïdes Euphorbus eram, cui pectore quon-
dam*

*Hæsit in adverso gravis hasta minoris Atidae;
Cognovi clypeum lævæ gestamina nostræ*

Nuper Abantiæis templo Junonis in Argis.

Diogenes Laërtius lib. viii. Apollini sacrum narrat his verbis, Εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱ Απολλωνος ἱερὸν, ἐπέδειξεν ἡν Μενέλαος ἀνέδεικνεν ἀσπίδα, ἣν δὲ αὐτὸν ὅτ' ἀπέπλευσεν ἐκ Τροίας, ἀναδέναι τῷ Απολλωνί ἢ ἀσπίδα διασηπῆσαν ἥδη, μόνον δὲ διαμῆναι τὸ ἐλεφάντινον πείσαντων. Acron lib. i. Od. xxviii. non Menelao, sed Euphorbo imputat id, *Pythagoram significat, qui prædicavit se apud Trojam Euphorbum, Panthoï filium, fuisse, qui interfectus à Menelao, iterum revixit factus Pythagoras, idque eum cognovisse, agnito clypeo, quem templo Euphorbus fixerat.*

855. Ασκέρας ὑμαεΐδας] Fuit cum putarem legendum ἀσκητῆς ὑμαεΐδας, nunc nihil muto; nam ait Aristophanis Scholiastes Vespis, ἴδου τοῖς ποιηταῖς ὡς ἀλλήλους λέξουσιν ἰσοδυναμίας χεῖρας. Erant vero ἀσκέραι, calceamenta villosa, quibus hyeme utebantur: atque ea intelligit Hesiodus lib. ii.

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἱερὶ κίβητι

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἱερὶ κίβητι.

At ὑμαεΐδες erant barbarorum inventum, & ex cervino corio confuebantur. Unde Euripides βαρβάρους ὑμαεΐδας dixit.

857. Ἐν οἷσι πέτρῃς] Scholiastes Theocriti Idyl. i. v. Τὸ δὲ Λακωνίον, ἀκρόρετ' ἵς ἔστιν ἔχουσα ἱερὸν Ἡρα, Lycophron porro Thetidem templi istius narrat conditricem: alii ad Lacinium quendam, alii ad Herculem referunt. Servius Æneid. iii. *Junonis Lacinia templum secundum quosdam à rege conditore dictum, secundum quosdam à latrone Lacinio, quem illic Hercules occidit, & hoc loco expiato Junoni templum constituit.* Adi Geographæ Scriptores.

860. Πενδεῖν τὸν εἰνάπηχον] Cave, Lector, de novemcubitali Achilles statura hæc accipias, toto erres cælo. Certe frustra est Parrhasius in Comment. ad Claudianum, qui in ea opinione est, & vult eo referendum illud Virgilio lib. i. Æneidos,

— nunc quantus Achilles.

Philostratus quidem Ἡρώκοις dicit, ὑπερφῆς δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, αὐξήσεις τε ἔσθον, ἢ τὰ περὶ τὰς πλάγας δύν. Sed nec hoc quicquam ad asserendam ejus novemcubitalem proceritatem. Εἰνάπηχον dixit Achillem, non aliter quam Otum, & Ephialtem ἐννεαπῆχας Homerus: ejus isti versus Odyss. i.

Ἐννέωροι δὲ τοῖ γα, καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν

Ἐννέωροι, ἀπὸρ μῆκος γὰ γενέσθην ἐννέωροι.

Hesychius huc respexit, ἐννεαπῆχες ἦσαν ἱππῶν πνὲς ἢ ἀκείβηται, τὰ δὲ σύμμετρα ἢ σωματῶν τὸ πλά- τος τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Quæ verba faciunt, ut tibi jam luceat in loco antea valde obscuro, ac para sis Hesychio Minerval. Procerum autem fuisse Achillem indicant Philostrati verba citata,

citata, & illa Heliodori Æthiop. lib. II. Σω-
 έρχον γδ τῇ περτεράει τῷ νεανίῳ, καὶ μοι ἀλλήως
 ἔδοξε τοῖς Ἀχιλλείδῃς ἐμφορέειν, τοῖς γὰρ ἔτι τ' μορφοῖν,
 καὶ τοσούτος ἰδεῖν τὸ μέγαδος. Et lib. VI. Ἀναφέρει δ' αὐτὸν
 εἰς Ἀχιλλέα περτογονόν, καὶ μοι ἐπαλινδρεῖν ἔοικεν, εἰ δ' εἴ τ' ἄν
 μεγάδῃ καὶ τῷ ἡλῶνι τῷ νεανίῳ τεκμαίρεται περτομοῖν τ' ἄν
 Ἀχιλλεῖον εὐφροῖαν. Ex quibus verbis patet, homi-
 nes proceræ staturæ proverbiali loquutione ab
 Achille genus ducere dictos. Quo & à me al-
 lufum in Epigr. quodam, quod apponam,

*Ponticus ingenti quod se gerere augmine corpus
 Conspicit, attollit ecce supercilium.*

*Et proavo esse satum magno mentitur Achille
 Demens, & claris se inserit Eacidis.*

Vis dicam, quid sis? vera tibi voce fatebor.

Certe, crede mihi, Pontice, magnus homo es.

862. Καὶ μὴτε χρυσὸν φαεινὰ καλλυμένῃ ἔειπεν] Sole-
 bant olim vestes auro intexere, variisque pictu-
 ris eas exornare. Virgilianus Æneas lib. I.

*Ferre jubet pallam gemmis auroque rigentem,
 Et circumtectum croceo velamen acantho,
 Ornatus Argivæ Helenæ, quos illa Mycenis
 Pergama cum peteret inconcessosque Hymenæos,
 Extulerat, matris Leda mirabile donum.*

Cydonius in Orat. περὶ τῆς Καταφρονεῖν τῆς Δανάου, ὅς
 λόγος (inquit) καὶ τοῖς ἱματίοις ἐξέφην αὐτῷ τῆς ἀφρο-
 νίας, καὶ γὰρ καὶ ὕλης διαφορὰν ἐξήγησεν, καὶ ἀνδρὸς ἐξέφην, καὶ
 χρυσὸν συνέφην, καὶ παντοδαπῶν ζώων τε, καὶ φυτῶν ἰδέας
 ἐν τέτοις διέγραψε, καὶ ἱματίων ἰδέας ἀπένειμαν, ὥς
 ἀν' ἑκάστος γένος, ἢ ἀξίας, ἢ ἡλικίας ἔχον τυχεῖν. Porro
 quod Lycophron ait Græcos post Achillis mor-
 tem auro corpus non decoraturos, id testatur
 etiam Hærodotus Philostratus his verbis, Ἐτάφη δ'
 (Ἀχιλλεύς) ἐκδηλοῦντα ἀνδρώπων πᾶσιν οἷς ἐπὶνεγκεν αὐτῷ
 ἢ Ἑλλὰς, οὐδ' ἐκομᾶν ἐπὶ μὲν τῇ Ἀχιλλείᾳ καλὸν ἡγέμενοι,
 χρυσὸν τε, καὶ ὅ, π' ἑκάστος εἶχεν, ἢ ἀπάγων ἐκ Τροίας, ἢ ἐκ
 δασιμῶν λαβὼν, νήσαντες εἰς τὴν πυρὰν ἀδρόα, &c. Eu-
 stathius Iliad. τ'. de Syracusanis hæc commemo-
 rat, Συρακουσίοις ὕστερον νόμος ἦν, τὰς γυναικας μὴ
 κοσμεῖν χρυσῷ, μὴδ' ἀνδράσιν φορεῖν, μὴδ' ἐδιδῆναι πορφυ-
 ρὰς ἑχέστας περιρράς, εἰ μὴ τις αὐτῶν συλχεσθῇ ἐταῖρα καὶ
 κοινὴ καὶ τ' ἀνδρα δὲ μὴ καλλωπεῖσθαι, εἰ μὴ ὁμοιοῦσθαι
 μοιχεύειν, ἢ κινᾶντος τῆς. Certe in quovis luctu ma-
 tronæ, tam in Græcia, quam Romæ, aurum non
 gestabant. Terent. Heaut. Act. II. Sc. III.

*Texentem telam studiose ipsam offendimus,
 Mediocriter vestitam veste lugubri,*

Ejus anuis caussa, opinor, quæ erat mortua.

Sine auro tum ornatam, ita uti quæ ornantur sibi.

Et apud alios.
 863. Μὴδ' ἀφροπῆνους ἀμφιβάλλειν πέπλους] Pepli
 duplex usus, indutui, aut amictui, ut Varro
 loquitur, & Apulejus: Jul. Pollux lib. VII.
 cap. III. Ἐδῆμα δ' ἔστι διπλοῦν τ' χρεῖαν, ὥς ἐνδύναί
 τε, καὶ ἐπβάλλεσθαι. Hoc loco ἀμφιβάλλειν Lycophro-
 nis idem est, quod ἐπβάλλειν Pollucis. Inde ve-
 teres Græci etiam cælum πέπλον appellaverunt,
 οἷον θεῶν ἱερῶν ἀντίκτυπον, ut ait Prophyrius lib.
 de Nymph. Antro.

865. Χέρου σόρδυνγα] Huc pertinent illa Phi-
 lostrati loco supra citato, Τὸν μὲν δ' κολωνόν, ξένε,
 τῷτον, ὃν δὴ τ' μετὰ τῷ τ' ἀκτῆς ὅρας ἀνεστηκότα, ἔγειραν
 αἱ Ἀχαιοὶ ξυμπεδόντες, ὅτε Πατρώκλῳ ξυμμήχῃ εἰς τὸν
 τάφον, ἡλῶνισον ἐν τῷτον ἐστυῶν τε, καὶ κένιν δούς.

872. Ὁν Κρηδεῖος ἀμναμος] Crethei nepos Ja-
 son. Apollonii Scholiastes lib. I. Αἰόλου, τ' Ἑλ-
 ληνος, Κρηδεῖος καὶ Αἰδέμας· Κρηδεῖος δ' ἐστὶν Αἰσών· Αἰσώνος δ'
 ὁ Ἰάσων. Ipse Jason apud Pindarum Pythion.
 Od. IV. ita ait,

Μία βοῦς Κρηδεῖ τε μάτῃ
 Καὶ Δρασυμήδῃ Σαλ-
 μωνεῖ, πείταται δ' ἐν γοναῖς
 Ἀμμις αὖ κένων φτυγδάν-
 τις δένος αἰλίσ χεύσων
 Λαῶσιν.

Et apud Valerium Flaccum lib. V.

— ipse egomet proprio de sanguine Phryxi,
 Namque idem Cretheus ambobus & Æolus auctor,
 Cum Jove, Neptunoque, & cum Salmonide
 nympha.

881. Μόλον Τιταυρῶνιον, ἔειπα] De Mopso hoc,
 ejusque morte ita Ammianus lib. XIV. Et Μόψος
 ἐστὶν, vatis illius domicilium Mopsi, quem à com-
 militio Argonautarum cum auro vellere direpto,
 & errore abstractum, delatum ad Africæ littus
 mors repentina consumpsit: & ex eo cespite Pu-
 nico tecti manes ejus heroici, dolorum varietati
 medentur plerumque hospitales.

882. Τυμβέαν δ' ὑπὲρ Κρηίδος ἀνετίλωσεν] Hoc
 observatione dignum, quia naufragio mortuis
 è navium fragmentis rogos struebant. Colligere
 etiam ex Manilio licet lib. IV.

*Quis te Niliaco periturum littore, Magne,
 Post victas Mithridatis opes, pelagusque receptum,
 Et tres emenso meritos ex orbe triumphos,
 Cumque etiam posses alium cognoscere Magnum,
 Crederet, ut corpus sepeliret naufragus ignis,
 Et collecta rogam facerent fragmenta carinæ?*

884. Νερτέρων κεμήλιον] Diis manibus sacra an-
 tiquitus sepulcra, unde & in inscriptionibus po-
 nebatur D. M. id est, Deis Manibus. Prudentius
 lib. I. contra Symmachum,

Ecce deos Maneis cur inficiaris haberi?

*Ipsa patrum monumenta probant: Diis Mani-
 bus illis*

*Marmora secta lego, quacunque Latina vetustos
 Custodit cineres, densisque Salaria bustis.*

Symphosius, interpretes historiarum Apollonii Tyrii,
 Pro meritis fabricant loculum ex ære collato, &
 scripserunt, DII MANES. CIVES. TARSIA. VIR-
 GINI. PRO. BENEFICIIS. PATRIS. EJUS. SEFUL-
 CRUM. EX. ÆRE. COLLATO. FECERUNT.

901. Τῷ περτοδέντος λύκε] Lupi metamorpho-
 sin habes aliter apud Ovidium lib. XII. Meta-
 morph. aliter apud Antoninum Liberalem. Lo-
 cus Λύκειον dicebatur. Vide Suidam.

912. Κερχεῖν βεβρωμένον] Theocritus in ob-
 scura Ara,

Ἐμὸν δ' τινύγῃ ἀδρήσας	Αἶξιν ἀναύξας,
Θεοκρίτῳ κλέαντας,	Χάλεψεν γὰρ νιν ἰὼ
Τεταπύροιο καίτας	Σύρραστος, ἐκδύς γῆρας.

Ubi observandum, quod dicat morsum à fer-
 pente Philoctetem, contemplantem sepulcrum
 Troili ab Achille occisi, quod in templo Apol-
 linis Thymbraei erant. Alii tamen aliter. Vide
 Servium Æneid. III. Sophoclis Interpres Phi-
 λокλήτην, λήγεται γὰρ ὡς ἐν Λήμνῳ βυλόμενος (ὁ Φιλοκλή-
 τῃς) ἀναστῆσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ ὅπως τὴν αἰγυλὸν, ὑπὸ
 ὅπως

ὅπως ἐπλήρη. Homeri Iliad. β'. ἰσχυρῶς ὅτι φιλοκλήτης ἐν Λήμνῳ καὶ δαίμων τῆς χερσὸς καλουμένης Ἀθηνᾶς, ἐδύχθη ὑπὸ ὕδρῳ, καὶ ἀνιάτω πρῶματι πεπεσὼν, κατελείβετο αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἡδεῖα, ὃς τὰς Ἡραΐδου ἱερεῖς θεραπεύειν τὴν ὀφιομήνην. Huic consentit junior Philostratus in Imaginibus his verbis, Ἀναπλέοντες ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ παρόντες τῇ νήσῳ, ἐμαυτοὺς τῇ τῆς χερσὸς βωμῶν, ὃν ἴδοντες ἰδρύσασθαι ὅτε εἰς Κόλχους ἔπλεε. Φιλοκλήτης τε ἐκ τῆς ἑωὶ Ἡρακλεῖ μνήμης τῆς βωμῶν τοῖς ζητήσιν δεικνύς, ἐγγράψαντος αὐτῷ τὰς Τόρου τῆς ἰὸν εἰς δαίτην τοῖν ποδῶν, οἱ μὲν δὲ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ σέλλονται ὅς ἐν Λήμνῳ ταύτῃ κείται, διαφύροντες Σοφοκλῆος κατεστάνον ἰὸν τῆς πόδας. Quem locum depravatam ita restituere conabar, Φιλοκλήτης τῇ ἐκ τῆς ἑωὶ Ἡρακλεῖ μνήμης τῶν βωμῶν τοῖς ζητήσιν δεικνύς, ἐγγράψαντος αὐτῷ τῶν ὕδρῳ τῆς ἰὸν εἰς δαίτην τοῖν ποδῶν, ὅς ἐν Λήμνῳ ταύτῃ λέλειπται, διαφύροντες (ὅσοι Σοφοκλῆς) κατεστάνον νόστον τῆς πόδας. οἱ μὲν δὲ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ σέλλονται. De Philoctetæ morfu vide etiam Dictyn, Val. Flaccum Argonaut. lib. 1. & Philostratum majorem Ἡρωϊκοῖς, qui docet, folius hydri ex omnibus serpentibus morfum sanabilem esse.

913. Φιλοκλήτης μνηστικῶς] Paridem à Philoctete sagittata transfixum, notum est. Hercules Sophocleus, Ἐλθὼν δ' αὖτ' ἄνδρ' ὅς ἐστιν ὁ Τροϊκὸν Πόλιον, περὶ τὸν μὲν νόστον παύσῃ λυγρᾷ, Ἀριτὴν τε περὶ τὸν ἐκκεῖναι στρατηγῆος, Πάειν μὲν, ὃς ὅς δ' αἶψος καλῶν ἔφυ, Τόξῳσι τοῖς ἰμοῖσι νοσφεῖς βίβ.

Vide Hyginum Fabula c. 11. Facem vocat Paridem, ob somnium matris Hecubæ, de quo ita ipse in Epistola ad Heenam,

*Matris adhuc utero partu remorante tenebar,
Jam gravidus iusto pondere venter erat,
Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni
Flammiferam pleno reddere ventre facem.*

917. Σκυθῶν δράκοντι] Abusive δράκοντα posuit Lycophron pro quavis mercede. Nam veteres Græci ita τὸ κερκικόν appellabant, ut notat Hesychius, qua notione est apud Sophoclem Φιλοκλήτην. Vocat autem arcum hunc δράκοντα, quia mercedis vice, pro opera, quam Herculi in rogo navarat, acceperat Philoctetes. Neque possum probare eorum commentum, quibus placet arcum heic draconem dici, propter formam rotundam, aut sibilum telorum. Scythicum autem dicit, quem à Teutaro Scytha accepit Hercules; vel à Scythe, Jovis filio, qui arcum, & sagittas invenit, teste Plinio; vel κατ' ἐξοχὴν, erant enim Scythici arcus peculiare. Ammianus lib. xx. *Quum arcus omnium gentium flexis curventur bastilibus, Scythici soli, vel Parthici circumductis utrinque introrsus pandis & patulis cornibus effigiem lunæ decrescentis ostendunt, medietatem recta & rotunda regula dividente.*

937. Τὸν τε Κρητῶν δαῖμα] Thraciæ Deum, Martem dicit, ut & Herod. lib. v. post prin. sicut monuit Tiarda noster. Manilius,

Thrace Martem sortita colonum.

Status Thebaide Thraciam Martis sedem nuncupat. Vegetius de Re Mil. lib. 1. cap. xxviii. commenta hæc putat, quia bellicosa admodum sit ea gens. Phurnutus, Τιμᾶδ' δὲ (ὁ Ἀρης) ὑπὸ Θρακῶν μάλα καὶ Σκυθῶν, καὶ τῶν τοιούτων

ἔδων λέγεται, ἐπεὶ παρ' ἐκείνοις ὅς πολεμικὸν ἢ ἀσκητικὸν εὐδοκίμει, καὶ τὸ ἀνεπιπρεπὲς τῷ δίκῳ. Arnobius lib. iv. *Quis Spartanum fuisse Martem (prodidit) nonne Epicharmus, auctor vester: quis in Thraciæ finibus procreatum, non Sophocles Atticus, cunctis consentientibus theatris?*

941. Οὕτως τὸ πῦρ λαμπαρὸν αὐγάζων φῶς] Græci veteres φῶς dixerunt, & quicquid in corpori folis esset, & quod à folis corpore flueret. Hesiodus lib. 1.

λαμπαρὸν δ' ἐλπίον φῶς ἡλίου.

Æschylus,

χαῖρε δ' ἡλίου φῶς.

Et apud Homerum, aliosque infinitos crebro. Porro κατ' ἐξοχὴν appellabant φῶτα Solem & Lunam, cum reliquos quinque planetas ἀστέρας nuncuparent. Nolebant enim Solem & Lunam in numerum errantium stellarum venire. Sic more suo Ἑλληνίζων Tertullianus Apologetici cap. xi. *Vani erunt homines, nisi certi sint à primordio & pluvias de cælo ruisse, & sidera radiasse, & lumina floruisse, & tonitrua mugisse, & ipsum Jovem, quæ in manu ejus imponitis, fulmina timuisse.* Virgilius etiam,

vos, ὁ clarissima mundi

*Lumina, labentem cælo quæ ducitis annum,
Liber, & alma Ceres.*

948. Τῷσι τιτῆνας βρέτας] Equum durateum intelligit, qui nocturno Grajugenarum partu Trojanis Pergama incendit, ut dicam Lucretii verbis. Multa de eo Dion, Virgil. Æneid. 11. & Euripidis Scholiastes ἐκείνῳ. Agathia (ob cuius editionem politioris literaturæ studiosi plurimum debent CL. V. Bon. Vulcanio) elegans de hoc equo Epigramma,

Α δὲ ποδ' α καλὴν Πειάμους πόλιν, ἀν ἀλαπάξαι
Ἑλλάνων δακτύλῳ ἐκ ἐτάλασεν ἄρης
Ἀμφαδόν. ἀλλ' ἵπποιο καλὸν ἔχλον αἶδε δ' Ἐπειὸς
Κάτθανε σπὴν τιτῆσαι Δωρατῆαν παρίδα.
Οὐ γὰρ ἀν Ἀτρεΐδαν δεσφράγον ἀλφαιμένων πῦρ
Οὕτω ἐφ' ἡμετέροις λάισιν ἡεπύμα.

Palæphatus negat in eo latuisse Græcos armatos, sed in loco concavo, qui etiam suo tempore ea ex re Ἀργείων λόχος dictus fuerit. Verba ejus ita habent, φασὶν ὡς Ἀχαιοὶ, οἱ ἐν ἑλίνῳ ἵππῳ, κατεπάρθησαν τῷ ἱλίῳ. ἔτι δ' μυθώδης ἔστιν ὁ λόγος, ἡ δὲ ἀληθεύειν αὐτῇ ἵππον κατεσκευασμένον ἑλίνον πρὸς μέγιστον μετιωρότερον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ ἐλκόμενος εἰσελθῇ, ἀλλ' ὑπερέχη τῶν μεγάλων, οἱ δ' Ἀχαιοὶ ἐκείνῳ ἐν κοίλῳ χαλεπῶ ὅτι τῷ πόλιν, ὁ Ἀργείων λόχος ἐκαλῆτο μέχρι τῆς νῦν &c. Viétruvius machinam bellicam fuisse autumat, Polyænus Ulyssis strategema; καὶ τῷ ἵππῳ δ' (inquit) τῷ Δωρατῆον, τῷ Ἐπειῶς ποίησεν αὐτὸν Ἀθήνη, καὶ τὸτο σπατήρημα ὀδωσέως ἦν. Ad hujus similitudinem erat Athenis in arce æneus equus, cum hac inscriptione, καὶ δαίμων Εὐαγγέλλας ἐκ κοίτης ἀνέβηκε.

950. Καδιδράσσει Μυυδίας ἀνακτόρεσσι] Confundit epitheta Poeta, ut supra monuimus: nam Minervæ Græcæ, non Myndiæ instrumenta sua Epeus dicavit. Aristoteles lib. περὶ θαυμασίων ἀνιστάμενων, Περὶ δὲ τῆς Ἰταλίας, τῆς καλουμένης Καλαβρίας, ἐγγὺς Μεταπόντε, Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἶναι φασὶν Ἑλλανίας, ἐν δὲ τῇ Ἐπειῷ λέγουσιν ὄργανα ἀνακτορῆς, ἃ εἰς (Lipsius legit οἷς, recte) τῷ Δαίμονι ἐπιτίθειν ἵππον, ἐκείνῳ δ' ἵππῳ

νυμίας ἐπιδύντος. φανταζομένην γὰρ αὐτὴν τῷ Ἀδμήτῳ καὶ
τῷ Ὀππῶν ἀγῶνι ἀναδύναι τὰ ὄργανα, καὶ ἂν τὸ τοῦ βραδυ-
τέρως τῷ ἑαυτοῦ ἀναγῶνι, εἰλεῖσθαι ἐν τῷ τόπῳ μὴ δυνά-
μενον ἐκπλεῖσαι, ὅθεν Ἑλληνίαις Ἀδμήτῳ τὸ ἑρῶν ἀποσπασ-
θῆναι. Adi Simmiz Rhodii Πάλικου.

961. Ὡς δὲ μίαν Κεῖμοσος] Crimissus, Siciliae
fluvius, ex una Phœnodamantis filiarum Ace-
sten suscepit. Virgilius Æneid. v.

— occurrit Acestes

Horridus in jaculis, & pelle Libystidos ursæ,
Troia Crimisso conceptum flumine mater

Quem genuit.

Servius Æneid. i. Hippoten quendam, non Phœ-
nodamantem nominat, Timens Hippotes qui-
dam nobilis filia Segesta, cum Laomedontis re-
gis Hefiona jam esset orta seditione religata, im-
positam eam navi misit, quo fors tulisset. Hac
ad Siciliam delata, à Crimissæo fluvio, quem
Crimissum Virgilius poetica licentia vocat, con-
verso in ursam, vel in canem, compressa, edidit
Acestem, qui ex matris nomine civitatem Troja-
nis condidit, quæ hodie Segesta nominatur.

966. Τεῖδεγεν ἴσον] Siciliam accipe, quam ita
à tribus promontoriis notissimis appellavit. Non-
nus Dionysiaco lib. ii. Τελεφρονον. lib. vi. Τε-
λορον ab iisdem nuncupavit.

973. Πῶς δὲ λυγρὰν λέως ἐδύντα] Obscuram ve-
stem, funestam intellige; eam autem nigram fuisse
à nemine putem ignorari. Artemidorus lib. ii.
cap. iii. Τὸ δὲ μίαν ἱμάτιον σπυγνῶν ἀποσημαίνει, ὃ
γὰρ οἱ ἀποδύνοντες, ἀλλ' οἱ περὶ δύντες τοὺς ἀποδύνοντας
τοῖς τοῖς χεῖνται. Apulejus Miles. iii. Inter hæc
quædam mulier per medium theatrum lacrymo-
sa & flebilis, atra veste contecta, parvulum quen-
dam sinu tolerans decurrit. Et vii. in fine, Nam
mater pueri, mortem deplorans acerbam filii, fle-
ta & lacrymosa, fuscaque veste contecta, ambabus
manibus trabens cinerofam canitiem, epulans, &
exinde proclamans, stabulum irrumpit meum.
Quod monuit Tiarda meus. Cyprianus de Mor-
talitate, Contestarer assidue, & publice prædica-
rem fratres nostros non esse lugendos, accersitione
dominica de seculo liberatos, cum sciam non eos
amitti, sed præmitti, recedentes præcedere ut
proficiscentes & navigantes, desiderari eos debere,
non plangi, nec accipiendas esse hic atras vestes,
&c. Nota verba illa, accipiendas atras vestes,
alba enim in luctu deposita veste, nigram adsu-
mere moris erat. Jul. Paullus JC. Receptarum
Sententiarum lib. ii. cap. xxi. Qui luget, absti-
nere debet à conviviiis, ornamentis, & alba veste.
Super hoc loco me monuit noster amor, Petrus
Scriviarius. Juvenalis Sat. x.

Hæc data pœna diu viventibus, ut renovata
Semper clade domus multis in luctibus, inque
Perpetuo mœrore, & nigra veste senescant.

Catullus,

Funestam antennæ deponant undique vestem,
Candidaque intorti sustollant vela rudentes.

Cicero in Vatinius, Cedo quis unquam cœnavit
atratus? ita enim illud epulum est funebre, ut mu-
nus sit funeris, epulæ quidem ipsæ dignitatis.
Macrobius Saturn. lib. iii. cap. xv. Crassus, vir
Censorius, (nam cum Cn. Domitio Censor fuit) cum

supra cæteros disertus haberetur, essetque inter
clarissimos cives princeps, tamen murænam in
piscina domus suæ mortuam atratus tanquam fi-
liam luxit. Varro, Ut dum supra terram essent,
riciniis lugerent, funere ipso pullis amictæ. Pro-
pinquæ adolescentulæ etiam anthracinis, amicalo
nigello, capillo demisso, sequerentur luctum. Quem
locum suggestit idem Tiarda. Homerus etiam tra-
dit Thetim adituram Jovem, cum Achillen fi-
lium brevi ad Trojam periturum deploraret, sese
velo nigerrimo opperuisse. Hinc lucem do Gre-
gorio Nysseno lib. δὲ Παρθένιας cap. iii. Τὴν
τῶν λαμπρῶν, καὶ λαοχέιμονα, καὶ δειβλεπόν αἰφύως κα-
μλαίνει προσεσπῶσα ἢ συμφορὰ, καὶ δειβάλλει τῷ πένθει.

976. Κρατὸς δ' ἄκκερος νῶτα καλλωεὶ φέει] Sole-
bant apud Græcos in luctu comam alere, ejus-
que ornamentum negligere vñri, mulieres autem
tondere. Plutarchus Ρωμαϊκοῖς, καὶ γὰρ παρ' Ἑλλήνων,
ὅταν δυσυχία γένηται, κείρονται μὲν αἱ γυναῖκες, κομῶσι
δὲ οἱ ἄνδρες. ὅτι τοῖς μὲν τὸ κείρειν, ταῖς δὲ τὸ κομᾶν σὺν-
δός ἐστιν. Artemid. lib. i. cap. xx. Ἡ δὲ ἀπηνέκτοτος
ἐν συμφορᾷ αὐξεται θρήξ. Et cap. xxi. καὶ μὲν οἱ
ἄνδρες ἐν περὶ σπῆναι πονηρῶν, ἢ συμφορᾷ πνι καθεστὸς κείρεται,
ἀλλ' οἱς μάλιστα μέλει εὐπρεπείας, ἀλύποις τε, καὶ ἐκ
σπέρης. De mulierum in luctu tonsura sunt ver-
ba illa Accii Amphitryone,

— sed quamnam hæc est

Mulier funesta veste, tonsu lugubri?

Virgil. ix. Æneid.

Evolat infelix, & fœmineo ululatu

Scissa comas &c.

Plane aliter tamen in Palliata fabula apud Te-
rentium Heautont. Act. ii. Sc. ii.

Texentem telam studiose ipsam offendimus,
Mediocriter vestitam veste lugubri,
Ejus anuis caussa, opinor, quæ erat mortua,
Sine auro tum ornatam, ita uti quæ ornan-
tur sibi,

Nulla malam re esse expolitam muliebri,

Capillus passus, prolixus, circum caput

Rejectus negligenter. —

Ecce hic aperte coma muliebris in luctu pro-
missa, non tonsa. Decidite mihi hanc litem, vos
Judices. Interim tamen sciendum, etiam apud
alios hunc morem fuisse. Nam Persæ (inquit
Curtius lib. x.) commisso more detonsis in veste
lugubri conjugibus, ac liberis, non ut victorem &
modo hostem, sed ut gentis suæ iustissimum re-
gem, lugebant. Quin & Barbaros ferunt, (verba
sunt hæc in Calig. c. v. de morte Germanici lo-
quentis) quibus intestinum, quibusque adversus
nos bellum esset, velut in domestico communique
mœrore, consensisse ad inducias. Regulos quos-
dam barbaram posuisse, & uxorū capita rasisse
ad indicium maximi luctus. Et hæc habeo à
Tiarda meo.

987. Τὸς περὶ δ' ἑλκδον Ζεῦδ' ὅς φημιότας] Lego
cum doctissimo Cantero Ζεῦδ' ὅς φημιότας. Expulsi autem
sunt Iones ab Æneæ fociis ex Asia venientibus:
inde facem præfero Tertulliano lib. de Pallio
dicenti, Iones Nilei comites Asiam novis urbi-
bus instruunt. Nam ex hac Historia capiendus
ille locus.

988. Γλήναις δ' ἄρα λμα] Iones, cum Ilium cepissent, supplices à Minervæ simulacro avellebant, nulla religionis habita ratione, quod cum fieret, ipsum simulacrum illud facinoris atrocitate commotum, oculos claudebat. Hoc narrat his octo novem versibus Lycophron, & Strabo lib. vi. Τῆς δὲ ὅτ' Τρώων κατοικίας τεκμήριον ποιεῖται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τ' Ἰλιάδος ξόανον ἰδρυμένον αὐτῷ, ὅτ' ἡμετέροις μυστήσιν, ἀποσπασμένων τ' ἐκείνῳ ὑπὸ Ἰώνων τ' ἐλόντων τὴν πόλιν.

1000. Πιθηκομόρφῳ] Πιθηκομόρφον vocat Therfiten, ob faciei deformitatem. Artemidorus lib. ii. cap. xii. Πίθηκος ἄνδρα πανύργον καὶ γόητα σημαίνει, qualem etiam Therfiten fuisse verisimile fit. Apomafar quoque Ἀποτελεισμάτων cap. cxxxv. simiam interpretatur τὸ πανύργον.

1004. Κλείτῳ ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάσης] Aufimne Κλείτῳ? Hæret mihi aqua. Etymologici Aufior, Κλείτη, μία τ' Ἀμαζόνων, ἥτις ἐλθούσα εἰς Ἰταλίαν ἔκτισε, καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλείτῳ ὠνόμασαν, (malim ἢν ἀπ' αὐτῆς Κλείτῳ ὠνόμασεν) καὶ ἐβασίλευσε τὸ γένος, καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς διχόνομαί τ' βασιλείαν, Κλείται ὠνομάσθησαν. Nisi forte Etymologicum mendosum. Scio Κλείτῳ Cyzici uxorem, de qua est apud Parthenium Erotic. xxviii. & Argonauticōn Scriptores, verum ea ab hac alia.

1015. Ποδῶν τῶν λίνων] Esse πόδας funes nauticos nemo est, qui ignorat, arbitror; Servius Æneid. v. pag. cccclxxxviii. ibi, *Una omnes ferre pedem*] *Podiam* (lego *Pedem*) id est, *funem, quo tenditur velum, quod Græci πόδα vocant; ut est apud Pindarum, & Aristophanem.* Quem locum acceptum fero Tiardæ meo, ut hunc Senecæ ii. de Benef. c. xxxiv. Scriverio, *Ingens est rerum copia sine nomine, quas non propriis appellationibus notamus, sed aliunde commodatis. Qui pedem & nostrum, & lecti, & veli, & carminis dicimus.* Homerus Odyss. κ'.

— αἰεὶ γὰρ πόδα γνῶς ἐν ὁμίῳ.

Sophocles Ἀντιγόνη,

Αὐτὰς δ' ἴσας ὅσας ἐγκρατὲς πόδα

Τείνας ὑπέχει μὴδ' ἐν, ὅπως χάτω

Σπέρμας, τὸ λοιπὸν σέλματιν ναυπύλλεται.

Telles infiniti, Aristophanes, Euripides, Apollonius, & alii ejus classis.

1019. Λυπερὸν ὄνουν βίον] Οὔνουν, id est, vivens: sic sæpe βλέπειν apud Poetas. Sophocles,

— καὶ βλέποντα μὴ πόδων,

Θανόντ' ἂν οἰμώζεαι ἐν χρεῖα δόξῃ.

Et aliis locis multis. Homerus Iliad. α'.

Οὐκ ἐμὴ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δαρκομένοιο.

Ita accipere illud Theocriti Idyllio xiii.

— τὸ δ' αἰεὶον ἢ ἐσορῶμας,

quid vetat? Infra quoque Lycophron,

Γαλήνῳ ἡμᾶρ ὅτ' ἐν ζῶν δρακῶν.

Virgilius eodem modo *cassum lumine* pro mortuo dixit,

— nunc *cassum lumine* lugent.

Ennius Annal. lib. iii.

Postquam lumina, sis oculis bonus, Ancu' reliquit.

1039. Μέγαν πλειῶνα μὴ πεφυγῶτα] Is erat Vetterum mos. Euripidis Scholiastes Ἰσπολύτῳ, Ἐδὸς γὰρ τοῖς ἐφ' αἵματι φεγγοῦσι, ἐν αὐτῷ ποιεῖν ἐκτὸς τ' πατείδος. Isaaci Tzetzes, Μέγας (lego νόμος) τ'

ἐργαστέον φόνον, φεύγειν ὅλον ἐν αὐτῷ, μὴ φεύγοντα τ' πατείδος. Atque illud exilii genus ἀπνιαιτισμὸς dicebatur. Hesychius, Ἀπνιαιτισμὸς, ὃ οἱ ἐν αὐτῷ φεύγει τοῖς φόνον δράσασσι. Suidas, Ἀπνιαιτισμὸς, (emendo ἀπνιαιτισμὸς) ἐν αὐτῷ φεύγειν τ' πατείδος ἐπὶ τῇ ἀδελφείᾳ. Jul. Pollux lib. i. cap. vii. Ἀπνιαιτισμὸς δὲ, τὸ φεύγειν ἔπος. Plato in libris de Legibus, & homicidia, & eorum pœnas distinguit. Infonem enim innoxiumque haberi jubet, qui proprium servum occidit, eum vero, qui alienum, tanti multandum censet, quanti servus ille venierit. At eum, qui ingenuum iratus occidit, biennium exulare vult; qui per infidias, triennium: eum porro, qui, dum exulat, homicidium committit, perpetuo exilio damnat. Eandem pœnam etiam præscribit patribus qui filios, filius qui patres, & viris qui conjuges, & uxoribus quæ viros occidissent. Vide Platonem, & Theodoretum Θεραπουτικῆς lib. ix.

1040. Δίχης τὰξοδος Τελφύσια] Telfusia Erinys dicitur, Tisiphonem intellige, quæ cædes vindicare putabatur. Furiis vero, ut infernalibus deabus, nocentium vindictam tribuebat antiquitas. Æschylus Ἐμμένισι de illis loquens,

Πάντα γὰρ αὐταί, τὰ καὶ ἀνδράποδες

Ἐπύχον, δέπειν.

Timæus Locrus lib. περὶ Ψυχῆς κόσμου καὶ φύσεως, Εἰ δὲ καὶ τῆς σκλαβείας, καὶ ἀπειθείας, τέτταρ' ἐπὶ τῷ κόσμῳ, ἃ τὰ ἐκ τῶν νόμων, καὶ ἃ ἐκ τῶν λόγων, συντόνα ἐπ' αὐτοῖς δειμάτων τε ἐπωράνια, καὶ τὰ κατὰ τὴν φύσιν, ὅτι καλῶς ἀπαράιτητοι τε ἀποκρίνεται δυσδαίμονι νεότητι.

1050. Δορὰς δ' ἡμίλῳ] Meminit hujus rei Strabo lib. vi. cujus ea verba, *Δείκνυνται δὲ τ' Δαυνίαι, περὶ λόφον, ὃ ὀνομαζέσθαι ἤρφα, τὸ μὲν Κάλχατος ἐπ' αὐτῇ κορυφῇ, ἐναγίζουσι δὲ αὐτῇ μέλανα κριὸν οἱ μαντινόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῇ δέσματι.* nisi quod dicat arietem immolare solitos. Cum Lycophrone Virgilius Æneid. vii. sub finem,

Hinc Italæ gentes, omnisque Oenotria tellus

In dubiis responsa petunt, huc dona sacerdos

Cum tulit, & cæsarum ovium sub nocte silenti

Pellibus incubuit stratis, somnosque petivit.

Et certe is mos non ibi solum, sed in aliis locis, apud alias gentes. Cicero de Divin. lib. i. *Atque etiam qui præerant Lacedæmoniis, non contenti vigilantibus curis, in Pasithecæ fano, quod est in agro propter urbem, somnandi causa excubabant, quia vera quietis oracula ducebant.* Subdit vero νόσων δ' ἀκέρως Δαυνίους κληθῆσθαι. Sciendum olim ægrotos medicinæ discendæ causa in templis Deorum, maxime Æsculapii, somnum captasse. Diogenes lib. iv. in Cratete, Οὗτος νόσους εἰς τὸ Ἀσκηπιῶν ἀπεχώρησεν, καὶ αἰεὶ ἀσπασάμενος. Petronius, *Ipsa quidem illa nocte vexata, tam periculoso inhorru frigore, ut tertianæ etiam impetum timerem, & ideo medicinam somno petii, jussaque sum vos perquirere, atque impetum morbi monstrata subtilitate lenire.* De qua vide eruditissimum, amicissimumque Wouwerum.

1055. Ἀσπίσι καὶ ποίμναισι περιμένῃ μολεῖν] Strabo de solis pecoribus narrat, τὸ δὲ Ποδαλιχείου κατὰ πρὸς τῇ εἰρήνῃ, δέχον τῆς θαλάττης ὅσον σαδῖος ρ'. εἴτ' αὖτ' ἐξ αὐτῆς ποταμὸν πάντα καὶ πρὸς τοῖς ὅτ' ἀρμεμάτων

μάτων ἔχουσιν. Fuere vero hæc heroæ, (ut videmus ex Strabone) Calchantis quidem, in cacumine collis; Podalirii vero, ad radices ejus. Observa hic obiter Veterum consuetudinem, qui nobiles, & potentiores in montibus, aut ad eorum radices sepeliebant. Lycophron supra v. ccccxiv.

Τεῖος δὲ παρχύουσι Κερκίρε γέφυρα.

Lucanus lib. viii.

*Et regum cineres extructo monte quiescant,
Cum Ptolemæorum patres seriemque pudendam
Pyramides claudant.*

Virgilius Æneid. lib. xi.

fuit ingens monte sub alto

Regis Dercenni terreno ex aggere bustum

Antiqui Laurentis, opacæque ilice testum.

Servius, *Apud majores, nobiles, aut sub montibus, aut in montibus, sepeliebantur.* Quæ verbo penè tenus transcripsit Isidor. Orig. lib. xv. cap. xi. Videmus idem apud S. Aurelium lib. de Origine gentis Romanæ, ubi de Aventini regis sepulchro, *Post illum regnavit Aventinus Silvius. Isque finitimis bellum inferentibus, in dimicando circumventus, ab hostibus prostratus est, ac sepultus circa radices montis, cui ex se nomen dedit.*

1062. Κρήνησι κοίλοις ἐν μυχῷ διασφάγῳ] Elegans sepulchri ὀψιπράσις. Potest tamen ad Veterum sepulchra referri, qui mortuos in cavernis sepeliebant. Etymologici Auctor, τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς κοιλάμασι τῷ γῆς ἔδαφιν, μήτε σπέρμα, μήτε χαλκῷ καλεῖσθαι. Theognis,

ὅταν δνοφίρεϊς ἑὸν κεύθεσσι γαίης

βῆς πολυκακῶτους εἰς αἰδαῖο δόμους.

Idem mos antiquissimis Romanis, qui ea loca *Puticulos* dixere.

1064. Χωρὶ προχάλῳ] Solebant tumulos lapidibus sternere. Hieronymus in epistola quadam ad Innocentium, *Lintheo cadaver obvolvunt, & fossam humum lapidibus construentes, ex more tumulum parant.* Petronius hoc *Lapidare* dixit. Virgilius,

Monte sub hoc lapidum tegitur Ballista sepultus.

Et de eodem Phocas Grammaticus.

1066. Τῷ κρατερῶτος παιδὸς ἀπείρου κάρου] Tydeum puta, Diomedis patrem, quem cerebrivorum vocat, quod cum in bello contra Thebanos è vulnere, quod à Melanippo, Astacti F. acceperat, moribundus jaceret, eique caput Melanippi occisi ab Amphiarao vate afferretur, cerebrum evulsam exorbuerit. Vide Homeri Scholia Iliad. i. & Apollodorum lib. iii. *Intrepidum* autem vocat, quod cum legatus Thebis rediret Argos, eique Eteocles, collocatis quinquaginta lectissimis juvenibus in itinere, insidias struxisset, intrepido omnes animo aggressus sit, & in fugam verterit. Additur à quibusdam ad unum omnes occisos. *Aprum* vero appellat, quod pellem apri Calydonii gestare solitus sit, quo pacto etiam Dèiphilen, Adraasti filiam, uxorem accepit; nam ille oraculo monitus erat, ut filias suas leoni, & apro in matrimonium daret: & leonis pelle amictus Polynices alteram, Argiam, accepit. Vide Euripidis Scholiasten Phœnissis, Homeri

loco citato, & Auctorem Proverb. Apollodorus clypeo insculptum aprum fuisse narrat libro citato. Hac de re capiendus Statius Thebaid. lib. i.

*Cui Phæbus generos (monstrum exitiabile dictu!
Mox adaptata fides) ævo ducente canebat
Setigerumque suum, & fulvum adventare leonem.*

Et quæ ibi multa sequuntur.

1091. Εὐκταῖον σῖλας] Intellige τὰ χæισήεια. Sciendum est Veteres duplici de causâ sacrificasse, vel quia votum, vel quia ab oraculo mandatum. Hæc sacrificia ἀπὸ τῆς μαντείας dicebantur, illa εὐκταῖα, & χæισήεια Sophocles Trachiniis,

Δη. Εὐκταῖα φαίνων, ἢ πὸ μαντείας πινὸς;

Δι. Εὐκταῖ, ὅδ' ἦρεϊ ὅψ' αἰ ἀνέσσειον δόει

Χάραν γυναικῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὀρμασίν.

Ovidius Metamorph. lib. ix. τὰ εὐκταῖα, sive χæισήεια, *sacra vota* appellat,

Victor ab Oecubalia Cæneo sacra parabat

Vota Jovi.

Plautus Amphitryone,

Ego rem divinam intus faciam, vota quæ sunt.

Statius Thebaid. iv.

cum, te mihi sospite, templa

Votivis implenda choris.

1097. Πτόρδου διαξείδεντος] Palamedem intelligit, quem Πτόρδον vocat, ut Homerus, Hesiodus, alique omnes heroas, ὅς τις Ἀργεῖος. Orpheus in Argonauticis ὀρπηκῆς similiter nuncupat Amphionem, & Asterium,

Καὶ μὲν καὶ διοτρίοι ὀρπηκῆς ἀμύμονες ἦγον,

Ἀμφίον κλυτόφημος, ἰδ' Ἀστείος μνηστέρης.

Theocritus Id. vi. ἐργῶ, ubi caprariam laudat,

Πάν ἐπ' ἀλαδείᾳ πεπασμένον ἐκ Διὸς ἔργος.

Nisi forte mavelis Πτόρδον dici ob proceritatem; Veteres enim homines proceros virgultis valde excrecentibus comparabant. Philostratus Ἡρωϊκοῖς de Achille, *Τριφυλὴς δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, αὐξάνειν τε ἔχον, ἢ τὰ πρὸς ταῖς πηγαῖς δένδρα.* Heliodorus Æthiop. lib. ii. τάχα δ' εἰς ἀκμὴν, καὶ δαίτην ἔργος π' εὐδαλῶν, ἀνέδραμεν. In cujus loci explicatione lapsus, ut & aliquoties in eo opere Interpres. Palamedem vero Ulyssis dolo circumventum occiderunt Græci. Notum id ex Dicty, Homero, Philostrato, Polyæno, Virgilio, & Hygino.

Ibid. Ον νιοσκαφῆς Κρύψαι ποτ' ἐν κλήρεισι Μινδυμνῆς σέγος] Optime illustrant hunc locum illa Philostrati verba Ἡρωϊκοῖς, ἔδωκε δ' αὐτὸν (Παλαμῆδην) Ἀχιλλεύς τε, καὶ Αἴας, εἰς τὸ ὄμορον τῇ Τροίᾳ τῇ Αἰολέαν ἡπειρῶν ὑπὸ ὧν καὶ ἱερὸν (Lycophron νιοσκαφῆς σέγος appellat) αὐτῷ π' ἐξοκοδμήματο μάλα ἀρχαῖον, καὶ ἀγαλμα Παλαμῆδους ἱδρυται γυναιὸν τε, καὶ εὐοπλον, (malim εὐοπλον) καὶ δύετιν αὐτῷ ξυνιόντες οἱ τὰς ἀκταίας οἰκῶντες πόλεις· μαστεύειν τε καὶ τὸ ἱερὸν καὶ Μινδυμνῆν τε, καὶ Λεπέντυμον, ὅρως δ' ἔστω ὑψηλὸν ὑπερφαίνεται τ' Ἀέεα.

1099. Ο μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα] Hoc temporis Græci balneis nondum utebantur, sed lavacris, quæ ἀσαμίνδους vocabant. Testis Homerus Odyss. ρ'.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' ἴκοντο δῆμους εὖ ναντιόοντας,

Χλαῖναν μὲν κατέδεντο καὶ κλισμέας τε, δρόνους τε,

Εἰς δ' ἀσαμίνδους βάντες εὐχέρας λίσσασθον.

* M 3

Postea

Postea inventa balnea. Artemidorus lib. I. cap. LXVI. Οἱ μὲν πάντες παλαιὸν τὸ λένειν οὐ κακὸν ἐνόμιζον, βαλανεῖα γὰρ οὐκ ἦσαν, ἐπεὶ ἐν τῇ λεγομένῃ ἀσάμινθῳ ἐλέοντο. Quales vero Græcorum ἀσάμινθοι, tales erant Romanorum *Lavatrinae*. Varro de L. L. lib. VIII. *Eadem ratione domi suæ quisque ubi lavatur, balneum dixerit: & quod non erant duo, balnea dicere non consueverunt, cum hoc antiqui non balneum, sed Lavatrinam appellare consuevissent.* Nonius Marcellus, *Lavtrina genere fæminino, & est lavatrina, quod nunc balneum dicitur.* Lego, & lavatrina est. q. n. b. d. Accedebant autem balnea aut à bello reversi, aut magno labore transacti. Artemid. loco citato, Πάλαι μὲν γὰρ εἶδος ἦν ποικίλόν τὰ βαλανεῖα, ἐπεὶ μὴ συνήκως ἐλέοντο οἱ ἄνθρωποι, μηδὲ εἶχον τοσαῦτα βαλανεῖα, ἀλλὰ ἢ πόλεμον καταστρέψαντες, ἢ μάλα πᾶσι σάμινθοι πίνε ἐλέοντο. Agamemnon autem à bello Trojano reversus, in balneo à Clytæmnestra est peremptus. Testes, præter Lycophronem, Æschylus, & Seneca Agamemnone. Homerus Odyss. λ'. in mensa canit necatum, in quam sententiam & Dion abijt in Orat. περὶ Ἀσπίας, cujus ea verba, Ο ὦ Ἀργεῖος τὸν Ἀγαμέμνονα διεπνήσας, ὥς τε κατέκτανε βουὴν ὅτι φάτνη, καὶ ὑπὸ μὲν τῷ Τρώων ἐδὲν ἐπαθεν ἐν δέκῃ, ἔπειτα οἷς ἐπολέμει, καὶ ἐδὲ πώποτε αὐτοῖς συνέστος ἐγγύς, εἰς δὲ τῇ οἰκίᾳ ἐλθὼν ἀφ' ὧν τὸν χεῖρα, δύσας τοῖς θεοῖς, πῶς δ' ἐαυτὸν τῷ ἀπείρῳ ὄφθαλμῳ, ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἔτας ὡμῶς ἀνῆκεν. Homerum & Dionem sequuntur Ælianus Poik. Isop. lib. II. & Hyginus Fab. cxvii. & Juvenalis Sat. VIII.

— ille Deis auctoribus ultor

Patris erat cæsi media inter pocula. —

Ibid. τὰς δὲ συζύγους ζυγίων καλεῖται Euripidis Scholiastes extrema Hecuba, φοβημένη ἢ Κλυταμένηστρα αὐτὴν, (Ἀγαμέμνονα) μὴ τῇ πατρὶς Ἀργεῖον μοιχεύειν αὐτῆς κατὰ μανθῶν, αὐτῷ μετ' Ἀργεῖον πμωρήσεται, τοῖον δὲ βελέει ἱμάτιον κατασκήσσει μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλὼσα αὐτὸν λεηλεμένην, ἀπέκτεινε. Philostratus senior Εἰκόνων lib. II. Η Κλυταμένηστρα τῇ πέπλῳ τέχνη πνὸς ἀπέειρε τῇ Ἀγαμέμνονα περιβάλλουσα, πέπλῳ εἰς αὐτὸν ὥκεν ἀμφοτέρωθεν. Vocat autem βέλον αὐχενιστῆρα, vel propter rotunditatem, ita ante ἀμφοτεροπῶντι βέλῳ paludem, vel quia in ea veste, tanquam laqueo, strangulatus fuit. Ἀμφιέλιον vero, ut infra,

— τὸ περιεσπόμενον κέλερ

Εν ἀμφιέλιον εἰς ἄλλοτος μὴ δὲ δίκλιν.

Describit autem περιεσπόμενος Lycophron τῇ ἐξομῇ, qua induenda dum occupatus Agamemnon, à Clytæmnestra uxore interficitur. Erant vero ἐξομῆς duo genera; hæc manicas non habebat, sed tantum unicum foramen, per quod collum exerebant, atque ea proprie ἐξομῆς, talis in qua occisus Agamemnon: altera manicas habebat, & dicebatur μαχάριος. Ejus rursus duo genera: illa duas habebat manicas, dicebaturque ἀμφιμάχαλος, & erat ingenuorum; altera unicum duntaxat, dicebaturque ἱπερμάχαλος, & erat fervorum. Etymologici Auctor, Ἀμφιμάχαλος, δύο χεῖρας ἔχων, ὅς ἦν τῷ ἐλευθέρῳ, ὁ δὲ τῇ οἰκίᾳ μίαν ἔχει, καὶ ἀφ' ὧν ἱπερμάχαλος ἐκλεῖτο. Hefychius, Ἀμφιμάχαλος, χιτὼν

χειρὶν ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων, δύο χεῖρας ἔχων, ἀμαχάριος ἐπὶ καὶ νῦν λέγουσιν. Et postea, ἱπερμάχαλος, χιτὼν δουλικὸς ἐργατικὸς, ὅπῃ τῇ πλὴν ἑτέρῃ μαχάριω ἔχει ἐξομῆν. Pollux lib. VII. cap. XIII. χιτὼν δὲ, ὁ μὲν ἀμφιμάχαλος, ἐλευθέρων ὄχημα: ὁ δὲ ἱπερμάχαλος οἰκίᾳ. Romani quoque usi ejusmodi tunicis brevibus & substrictis, circa humeros desinentibus. Agellius lib. VII. cap. XII. *Viri autem Romani primo quidem sine tunicis toga sola amicti fuerunt, postea substrictas, & breves tunicas citra humerum desinentes habebant, quod genus Græci dicunt ἐξομῆς.* Dedecus vero habebatur manicatam tunicam gestare. Augustinus de Doct. Christ. lib. III. cap. XII. *Talares ac manicatas tunicas habere, apud Romanos veteres flagitium erat, nunc autem honesto loco natis, cum tunicati sunt, non eas habere flagitium est.* Agellius ut supra, *Tunicis uti virum, perplexis ultra brachia, & usque in primores manus, ac prope in digitos, Romæ atque omni in Latia indecorum fuit.* Et apud Virg. IX. Æneid. Romulus Numanus, Trojanis hostibus ignaviam, & ut ita dicam, effeminationem obijciens, ait,

Vobis picta croco, & fulgenti murice vestis,

Et tunicae manicas, & habent redimicula mitrae.

Quem locum in id trahit Agellius d. loco, dicitque, *Quæ Ennium, Carthaginensium tunicatam juventutem non videri sine probro, dixisse.* Et, *P. Africanum, Pauli F. virum omnibus bonis artibus, atque omni virtute præditum, P. Gallo, homini delicato, inter pleraque alia, quæ obijciat, id quoque probro dedisse, quod tunicis uteretur manus totas operientibus.* Cicero quoque Catil. II. probro Catilinæ obijcit, quod manicatus esset, his verbis, *Postremum autem genus est non solum numero, verum etiam genere ipso atque vita, quod proprium est Catilinæ, de ejus delectu, imo vero de complexu ejus & sinu, quod pexo capillo nitidos, aut bene barbatos videtis, manicatis & talaribus ac tritis tunicis, velis amictos, non togis.* Quod etiam vituperat Varro, testimonio Servii p. DCCXLIII. locum Virgilii supra dictum enarrantis, dicens, *Manicatis & talaribus tunicis. Nam colobis utebantur antiqui.* Quæ indicavit Tiarda. Hinc ait Seneca Epist. XXXIII. *Apud me vero Epicurus est & fortis, licet manuleatus sit.* De Vita Beata cap. XIII. *Hoc tale est, quale vir fortis stola indutus.* Servus Pseudolus in Comœdia sui nominis,

— manuleatam tunicam habere hominem addeceat?

Suetonius, cum Caligulam dixisset vestitu usum non civili, ac ne virili quidem, subjungit, *Sæpe depictas gemmatasque indutus penulas, manuleatus & armillatus in publicum processit.* Et hoc quidem, ut dixi, apud Romanos obtinebat. Nam apud Parthos, qui principem locum habent, anaxyridem triplam induunt, & manicatam tunicam: plebs vero erat in tunicis sine manicis, ut auctor est Strabo lib. XV. Et apud Athenienses tunica utrinque manicata, liberorum erat; unicum autem manicam habens, fervorum; ut scribit Pollux Onomasticôn lib. VII. c. XIII. Idem Tiarda.

1102. Κεραυνὸς ῥαπὶς] Nam ἡ ἐξουσία ἀντιβάλλεται πατέρας χειρὸς ὑποτακτικῶς, καὶ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ πύλας ὡς τῶ ὄντι ἐπικρατητικῶς, ut ait Etymologici Auctor.

1103. Θερμὸν δ' ὕπαι λυγρῶς ἀρνέων σέλιον] Intellige τὸ πυρεπτικόν, sive ὑπόπαιον, quod Suda- torum Senecæ in Epistolis. Intrabant autem illud à laboribus vacantes & otiosi, qualis Agamemnon à bello Trojano reversus, aut a morbo se recolligentes. Artemid. Ἡ γὰρ ἀναλαμβάνοντες, ἢ ἀπεργάζοντες εἰς θερμὰ πορεύονται. Τὴν vero, sive πύλον, vas in balneo, de quo vide Hesychium.

1105. Τυπὲς σκαπέρην] Citatur hic versus etiam à Julio Polluce. De eadē vero Agamemnonis sic infra,

τὸ περισπέρην κέλεον
ἐν ἀμφιθέλει ἑλλοπος μινδὲ δίκην.

Sophocles Hλέκτρα,

Ὅσα δ' ὄψιν ἔμεινεν ἔρπον
Πατὴρ, ὃν καὶ μὲν βάρεσσεν αἶαν
Φοίνιος Ἀρης οὐκ ἐξείνισεν.
Μήτηρ δ' ἡ μὲν, καὶ κοινολογῶς
Αἰγίδατος, ὅπως δρῶν ὑλητῆρας,
Σχιζοῦσι καὶ φονίῳ πελέκει.

Homerus Odyss. α'.

ὡς τίς τε κατέκτανεν βουὴν ὅπῃ φάτην.

1108. Εἰ γὰρ δ' ὁροῖται ἀγχι] Philostratus loco citato, τὴν τε τῇ Πεισάνθῃ θυγατέρα καλλίστην νομισθεῖσαν τῶ Ἀγαμέμνονι, χρυσῆς τε ἀπιδουμένης ἔδουσαν ἀποκτείνει θερμῷ πελέκει.

1109. Χαλυβιδικῶν κνώδοντι] De Chalybico ferro multi. Arrianus, χάλυβες ποιεῖται ἀνδρόπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκισσάμεναι τὸ σίδηρον. Ammianus lib. xxii. *His regionibus Daba confines sunt acerrimi omnium bellatores, & Chalybes, per quos eruditum & domitum est primitus ferrum.* Aristoteles lib. περὶ θαλάσσης. Αἰσώ. λέγει δ' ἰδιωτικῶς ὅτι γένεσιν σιδήρου τῶ χαλυβιδικῶ, καὶ τῇ Μυσικῇ συμφορῇ γὰρ, ὡς γὰρ λέγουσιν, ἐκ τῆς αἰμῆς τῆς καταφευγμένης ἐκ τῶ ποταμῶν. ταύτῃ δὲ οἱ μὲν ἀπλῶς φασὶ πωλῶντες καμινύειν, οἱ δὲ τὴν ὑπόστασιν, τὴν γινόμενῃ ἐκ τῶ φύσεως, πολλὰς πλῆθος συναρτῶν. Stephanus, χάλυβες, περὶ τῇ Πόντον ἔδους ὅπῃ τῶ ποταμῷ Θερμῶδοντι, περὶ ὃν Εὐδύξος ἐν ποταμῷ. Ἐκ δ' ὅτι χαλκὸς (lego χαλυβιδικὸς) χόρας ὁ σίδηρος, ὁ περὶ τὰ σομώματα ἐπανέμμενος, ἐξάγεται. Demarchus in Poliorceticis, τῶν μέντοι σομωμάτων τὸ μὲν χαλυβιδικόν, τὸ δ' Σινωπικόν, τὸ δ' Λυδίων, τὸ δ' Πακωνικόν, καὶ ὅτι Σινωπικόν, καὶ χαλυβιδικόν εἰς τὰ τεκτονικά· τὸ δ' Πακωνικόν εἰς ξύλας, καὶ σιδηροτέγανα, καὶ χαρὰκτῆρας, καὶ τὰ λιθουργικά· τὸ δ' Λυδίων καὶ αὐτὸ εἰς ξύλας, καὶ μαχαίρας, καὶ ξυστῆρας. Vide Stephanum. Eustathius, Ἄλλοι χαλκὸς ἐξάγουσι (ἔδους δὲ εἰς Πόντον πλεῖστον τῷ Θερμῶδοντι) ἀπ' ὃν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ περὶ τὰ σομώματα ἐπανέμμενος, ἥτοι περὶ τὰ σομώματα ἔδους καὶ χαλυβιδικῶν κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τῶ δ', χαλυβιδικῶς περὶ τῶ Λυδίων, ὁ ἐξ αἰεὶ σίδηρος. Vide etiam Hesychium. Inde σιδηροτέκτονες χάλυβες apud Æschylum Prometheo.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοις κληθῆσθαι] Jovis Agamemnonis apud Spartanos templum nobilissimum. Sciendum vero, veteres Græcos reges omnes Δίας appellare consuevissē, ut docet, præter Scholiasten, Johannes Tzetzes in Varia Historia. Quin etiam hoc sciendum re-

ges sibi deorum nomina adscivissē. Sic Alexander Magnus Ammon dici voluit: alii aliorum Deorum nominibus. Servius Æneid. vii. *Antiqui reges nomina sibi plerumque vendicabant deorum: hinc est, quod apud Cretam esse dicitur Jovis sepulcrum. Gabalus etiam Imperator Romanus Solem se dici voluit, nam Heliogabalus dictus est.*

1133. Τὸς Ἐκτορείας ὑλαϊσμένους κόμους] De Hecorea tonsura ita Pollux, Ἐκαλεῖτο δὲ πρὸς κομὰ καὶ Ἐκτορείας κόμην, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλαος,

τὴν Ἐκτορεῖν τὴν ἐφίμερον κόμην.

Τιμῶς δ' τὴν κομὰν ταύτην ποιεῖσθαι μὲν δὲν περὶ τὸ μέγαπον λέγει, ποιεῖσθαι δὲ τῷ βασιλεῖ. Hesychii locus de hac coma mendosa satis, Ἐκτορεῖ κομῶται, Δαῖνοι καὶ Πυκτέπιοι ἔχοντες δ' ἀπ' Ἡλίου τοῖς ὁμοῖς ποιεῖσθαι τὴν κομὰν. Meminit ejusdem Eustathius Iliad. ψ'. Ἄλλοι δὲ (inquit) τὴν Ἐκτορεῖν φιλοῦσι κομὰν, ἣν σφαλὰς καὶ Λυκάρων.

1135. Εἰ μὲν περὶ τοῦτον ὠλέαναι βρέτας] Tempora, aræ, foci, statuarum supplicum olim perfugia. Plutarchus περὶ Δεισιδαιμονίας. Ἔστι καὶ ληστῆς ἀδελφὴ πολλὰ ὅσῃ ἱερῶν, καὶ πολλοὺς φεύγοντες, ἀν' ἀγάλλεσθαι λέγουσιν, ἢ νῆας, διατρέχουσιν. Jul. Pollux lib. i. cap. i. Εἰ δὲ καὶ ἀσυλὸν πᾶσι, περὶ καὶ κρηστῆσαν λέγει, καὶ ἱερῶς ὄρους, ἐφ' ὅσων τῶς οἰκέταις (lego ἰκέταις) ἀσφάλεια. Adde Tit. xii. lib. i. Cod. De his, qui ad Ecclesiam confugiunt, Novellam xvii. c. v. & vii. Statuas autem intellige principum. Vide l. ii. ff. de his, qui sunt sui §. ult. Instit. eed. Tit. xxv. lib. i. C. de his, qui ad Statuas principum confugiunt. Monuit Tiarda noster.

1137. Εἰννύων ἐδῶτα] Nigram aut pullam intellige, talem enim Furiis tribuunt Poetæ. Janus Parrhasius ad Claudiani lib. i. de Raptu Proserpinæ refert ex Timæo, Daunias mulieres semper pullis vestibus usas, cum de virgibus nubere nolentibus ea heic dicat Lycophron.

1153. Τὸν χρίανον τὰς ἀνυμφοῦς χρόνον] Homeri Scholiastes Iliad. ν'. Ἀθηνᾶ δὲ ἐδῶ ἔτι καὶ ὁρῶν ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τὸς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ὅτι χρίανον εἴη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρδένους πέμπειν. Meminit & Strabo lib. xiii. Αἱ γοῦν Λοκίδες παρδένου μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι ἐπὶ μνησθῆναι κατ' ἔτος. Id vero Persidemum imperantibus facilitatum narrat ibidem, his verbis, τὰς δὲ Λοκίδες τιμωρῆσαι Περσῶν ἡδὴ κρατουμένων συνέβη. Polybius lib. xii. præterea centum familias delectas fuisse ait, ἐξ ὧν ἐμάλλον οἱ Λοκροὶ καὶ τὸν χρίανον κληροῦν τὰς ἀπνικακιστάμενας παρδένους εἰς Ἴλιον.

1157. Ἀχέρποισ γῆρα συμφλέξας φυτοῖς] Vocat ἄχρπα φυτὰ infelicia ligna, quæ fructum non ferebant. Quæ vero arbores inter felices & infelices reputata sint, docet Simia Gellii Saturnal. lib. i. cap. xx. *Felices arbores esse putantur, quercus, æsculus, ilex, fuber, fagus, corylus, sorbus, ficus alba, pyras, malus, vitis, prunus, cornus, lotus.* Tarquinius Priscus in Ostentario arborario, *Arbores, quæ inferum deorum avertentiumque in tutela sunt, eas infelices nominant. Alteram sanguinem, filicem, ficum atram, quæque baccam nigram, nigrosque fructus ferunt, itemque acrifolium, pyrum sylvaticum, ruscum, rubum, sentesque*

*sentescque, quibus portenta prodigiisque mala com-
buri jubere oportet. Festus simpliciter fructife-
ras felices, infructiferas infelices dictas ait ex
Catone. Apulejus in Apologia, Arbor infæcun-
da & infelix, quæ nullum fructum ex sese gignit,
tanti est in pretio, quanti lignum ejus trunco.*
Horatius Epod. II.

*Inutilesque falce ramos amputans,
Feliciores inserit.*

Statius Sylvius lib. III. in Propempt. Metii
Celeris,

— ubi germinare primum

*Candida felices sudant opobalsama virgæ.
Minutius Octavio, Deus enim ligneus, rogi for-
tasse, vel stipitis infelicitis portio, suspenditur, cæ-
ditur, dolatur, runcinatur. Ut autem arbores fe-
lices, ita vulnera felicia dixit idem ille eodem
modo, Majoribus enim nostris tam facilis in men-
daciis fides fuit, ut temere crediderint etiam alia
monstruosa miracula, Scyllam multiplicem, Chi-
meram multiformem, & Hydram felicibus vul-
neribus renascentem. Ad felices arbores quod
attinet, unguium dialis, & capilli fegmina operie-
bantur. Flaminica quoque dialis in rica furculum
de arbore felici habebat. Vide Agellium
lib. x. cap. xv. Eadem quoque arbore supplicia
caduceatorum erant. Festus, Supplicia sunt, quæ
caduceatores portant: ea sumebantur ex verbena
felicitis arboris, nec enim ex alia supplicia fas erat,
quam de verbenis sumi. Infelicia vero ligna ad
portentorum expiationem adhiberi solita vides
ex Lycophrone, & Macrobio. Catullus,*

*Novit, si sibi restitutus essem,
Desissemque truces vibrare jambos,
Electissima pessimi poetæ
Scripta tardipedi deo daturum
Infelicitibus ustulanda lignis.*

Etiam perduelliones ad arborem infelicem sus-
pendebantur, ut videmus ex lege Romuli, quæ
ita habet, *Duumviri perduellionem judicent. Si
a duumviris provocarit, provocatione certato. Si
vincat, caput obnubito, infelici arbori suspendi-
to, verberato vel intra pomerium, vel extra po-
merium.*

II 58. *Eis δάλασσαν ἐκβάλλει σordes*] Sordes pur-
gamentorum in aquas mos abjicere, vel fluvia-
les, vel marinas. Homerus,

— *εἰς ἅλα λόματ' ἐκβάλλει.*

Theocritus Ηρακλῆος,

*Hei ὅ σὺ λέξασα κόριν πυρρὸς ἀμφιπόλων πε-
ριβάτο εἰ μάλα πῶσαι ὡς ποταμοῖο φέρεται
Ρωιάδης εἰς πῖπτα, ὡς ἔρκειον.* —

Virgilius Ecloga VIII.

*Fer cineres Amarylli foras, rivoque fluenti
Transque caput jace.* —

Valer. Flaccus lib. III.

— *lustramina ponto*

Pone jacit, rapidis adolentur cætera flammis.
Nemefianus,

— *ter thure vaporo*

*Lustravit, cineresque aversa effudit in amnem,
Hinc Cicero pro S. Roscio Amerino, Non sic
nudos in flumen (voluerunt) dejicere, ne, cum de-
lati essent in mare, ipsum polluerent, quo cætera,*

quæ violata sunt, expiari putantur. Euripides,
Θάλασσαν κλύει πάντα τ' ἀνδρόπων κακὰ.

Quin etiam in trivium projici solita. Æschyli
Scholiastes Κοκκίους, Παρὰ Ἀθηναίους ἴδους ὅτι καδαί-
οντες οἰκίαν ὄσρακινω θυμιατῆρι, εἰσαντες ἐν τῇ τεύχῃ
τὸ ὄσρακον, ἀμεταστρεπτεῖ ἀνεχόμενοι. Harpocraton, Δί-
δυμος Αὐτοκλείδης λέγειν ὅτι καδαίοντες ἐκ τῆς ἑξηγητικῆς φησὶν,
Ὀξυδύμια, τὰ καδαίοντα λέγεται καὶ ἀπολύματα, ταῦτα δὲ
ἀποφύονται εἰς τὰς τεύχους, ὅταν τὰς οἰκίας καδαίονται.
Eupolis Δήμοις,

Ὁν χρεὶν ἐν ταῖς τεύχους, καὶ τῶν ὀξυδύμιοις

Περὶ τὸ πύριον τὸ πύριον καίεται καὶ τὸ πύριον.

Petronius, *Quod purgamentum in nocte calcasti
in trivio?* Ad quem locum vide eruditissimas
notas Wouwerii, amici mei.

II 70. Η Φαλακράων κλάδων] Variis modis fon-
tes & hostes olim interficiebant: aut lapidi-
bus, aut gladiis, aut fustibus. Cyprianus lib. I.
Epist. III. *Fustes, & lapides, & gladios, quos
verbis parricidalibus jactitant, non perborresci-
mus.* Antiquissimi fustibus. Etymologici Auctor.
Τὸ παλαιὸν ξύλοις ἀνέστη τὸς πολέμους, ὅτερον δὲ τῷ
ξύλῳ. Quippe ferri usu adhuc ignoto, cum etiam
loco gladiatorum uterentur fustibus præacutis.
Horatius,

*Unguibus & pugnis, dein fustibus, atque
ita porro*

Pugnabant armis, quæ post fabricaverat usus.

Græcis cæ fudes φάλαγξ dictæ. Homeri Schol.
Iliad. IV. Τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο, φάλαγξ δὲ
ξύλα ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι.

II 72. Κτανόντ' ἐπ' ἀνέσει, Τιθύμω χαράδας] Ecce
veterem morem. Solebant hostes & fontes pro-
scribere, interfectores eorum magna merce-
de per præconem promissa. Ulpianus ad De-
mosthenis Orat. περὶ Παραποροβείας, ὅταν πόλις ἔχῃ
πρὸς πᾶσι δυσμείαν, ὅπως καὶ κηρύττει μισθὸν καὶ χρέμα-
τα τῷ φονεύσαντι. Harpocraton, ὅποτε βούλοιο πό-
λις, ἢ Ἀρχὸν, ἀγαγεῖν πᾶσι τῇ μὴ ὄντων ὑφ' ἑαυτοῦ,
ἐκέρυττε δώσιν χρέματα εἰ περ αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα καὶ τόσα
κατά τὸν ἑρῆον ἐπικέρυττε οἱ Ἕλληνες, εἰ περ ἢ ῥῶνα, ἢ
νεκρὸν καταγάγοι Ἀθίναζε, δώσιν ἑκατὸν τάλαντα. Po-
lyænus Strateg. lib. IV. Μὴ δυνάμενος πλεῖν ἄρᾳ,
ἐχυρὰν ἔσται, ἐλεῖν, ἐκέρυττε τάλαντα ἑκατὸν δώσιν τῷ
κτείναντι Θεόδωτον. Idem lib. V. Ἀγαθοκλῆς, τῷ Συ-
ρακούσῳ τυράννῳ, τάναντία πρὸς τὸν διετέλει, καὶ πολλὰς Σι-
κιλιώτας κατ' αὐτὸς συνέλαβε, καὶ τοῖς ἀνέλεσεν αὐτὸν ἐκέρυττε
μεγάλας δωρεάς. Interpres Historiæ Apollonii Ty-
rii, *Rex, ait, fugere quidem potest, sed effugere
non potest, continuoque hujusmodi edictum pro-
posuit; "Quicumque Tyrium mihi Apollonium,
"regni mei contemptorem & inimicum, vivum
"exhibuerit, accipiet quinquaginta talenta auri;
"qui vero caput, centum accipiet.* Licet etiam
hanc consuetudinem observare in Apulejana Mi-
lesia sexta. Eam proscriptionem ἐκέρυττεν voca-
bant. Scholiastes Demosth. loco laudato, Επ-
κέρυττε δὲ, ὅταν πόλις, ὡς ἔφημεν, ἐκέρυττε ἑκατὸν πᾶσι
ἐκέρυττε αὐτῇ, καὶ βέλοιο αὐτὸν ἀνέλεν, χρέματα κηρύττει
δύναται τῷ ἀνελόντι αὐτὸν. Sed & columnas erige-
bant, iisque inscribebant. Colligo ex Suida,
Διαγόρας ὁ Μύσιος ὅτι ἐπ' αἰσίων καὶ ἀπείρων καὶ ἀσφῶν.
Ἐπ' ὅτι μὲν δὲ ἀλυσιν Μύσιος φησὶ ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μν-
σεία ὅπως ἠντιέλεον, ὡς πολλὰς ἐκέρυττεν τ' ἀρετῆς, σῶτο

οὐκ ἐκέρχον κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἐγράψαν, πρὸ μὲν ἀποκρίναντι τὰ λατρίων λαμβάνειν πρὸ δὲ ἀγορῆς, δῖο.

1176. Βειμῶ] Quod Proserpina Βειμῶ vocetur, docet Apollonii Scholiastes lib. III. nominisque rationem reddit his verbis, Βειμῶ δὲ αὐτῇ προσσηγύρεται διὰ τὸ φοβερὸν καὶ τὸ καταπληκτικὸν τὸ δαίμονος, καὶ φάσματ' ἐπιτίμειν τὰ καλέμενα Εἰσπύτια, καὶ πολλάκις αὐτῆς μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ ἔμπυσαν καλεῖσθαι. ἢ ὅτι τὸν βρόμον, τὸν τῷ πυρὶ ἵκον, τῶς γὰρ πέλειται βέβητος, ἢ γὰρ διὸς λαμπάδ' ἔχον, &c. Hesiodi Schol. lib. I. Βειμῶ δὲ, καὶ Ὀβειμῶ, κυρίως ἡ Περσεφόνη, ἡ γοῶσα ἢ γῆ, καὶ ὁ δαίμων καλεῖται, ὅθεν τὸ Ὀβειμῶν λέγεται. Propertius lib. II. Eleg. II.

— fertur Bæbei dos undis
Virgineum Brimo composuisse latus.

Vide Arnob. lib. v. Fuit & ita appellata Rhea. Theodoretus Therap. Serm. I. Οπ' ὅ καὶ τὰ τῆς Ρέας, ἢ καὶ τὴν Κυβέλης, ἢ τὴν Βειμῶς, ἢ ὅπως ἂν ἐθέλωτε ὀνομάζειν, &c. Apud Orpheum in Argonaut. Proserpina intelligi debet,

— πρῶτος γὰρ ἐφάνθη

Βειμῶς τ' ἐδωμάτοιο γονάς, ἡδ' ἔργ' αἰδολα.

Adi Canteri Notas.

Ibid. Τρίμορφος] Triformis Hecate etiam à Seneca Hippolyto appellatur, & à Val. Flacco lib. I. Argonaut. Tergemina hera: idque hac de causa, quia

— τῷ περὶ πάντων

Ζεὺς Κρονίδης τίμωσεν, πύρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε, καὶ ἀπυρότοιο θαλάσσης,
Ἠδὲ καὶ ἀστερόεντος ἐπ' ὕρατος ἔμμορε πῆλιν,

ut est apud Hesiodum in Theog. Phurnutus aliter, ἔχ' ἑτέρα ὅσα αὐτῆς ἡ ἑκάτη τρίμορφος εἰσῆκται, διὰ τὸ τρία ὅρματα γενικότατα ἀποτελεῖν τῷ σελήνῳ. Apollodorus dicit Hecatæ triglam sacrificari, quia τρίμορφος appelletur. Orpheus tria capita, eam habuisse tradit, dextrum equinum, finistrum caninum, medium suis agrestis. Ovidius Fast. lib. I.

Ora vides Hecates in tres vergentia partes,
Servet ut in ternas compita secta vias.

Germanicus, Diana autem Luna dicta est, quasi diana, eo quod die ac nocte apparet ipsa; & Luna, eo quod luceat; & Trivia, eo quod tribus fungatur figuris. Prudentius lib. I. contra Symmachum,

Denique cum Luna est, sublustri splendet amictu:
Cum succincta jacet calamos, Latonia virgo est:
Cum subnixæ sedet solio, Plutonia conjux.

Apuleius Milet. XI. Sed nocturnis ululatus horrenda Proserpina, triforæ specie larvales impetus comprimens, terræque claustra cohibens, lucos diversos inerrans, vario cultu propitiaris. Cassiodorus Var. lib. v. Epist. XLII. Primum sibi per lucos, & silvas agrestium populorum nota, & venerationibus dedita, hanc triplicem deam falsa imaginatione finxerant: ipsam in cælo Lunam, ipsam in silvis Dianam, ipsam apud inferos Proserpinam esse affirmantes. Et nescio, an hunc Lycophronis locum respexerit Demetrius Triclinius ad Sophoclis Ἀργυρόν, cum ait, Εὐδοσίαν δὲ τῷ Περσεφόνην λέγει ἐν ταῖς τελεῶσι πορευομένην, ἢ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ ἑκάτῃ, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δοκεῖ, καὶ Λυκάφρονι. He-

cates autem cognomento τριμόρφος statua ab Alcæmene facta Athenis erat, prope simulacrum Victoris alis privata.

Ibid. Θήσεται δ' ἐπαπείδα] Hecuba, cum Polydore, Thraciæ regi, ob occisum filium Polydorum (ut est apud Virgilium Æneid. III. & Ovid. Met. XIII.) irata oculos eruisse, & ob id à Thracibus lapidibus peteretur, canis facta est. Ovidius,

Clade sui Thracum gens irritata tyranni,
Troada telorum lapidumque incessere jactu
Cæpit: at hæc missum rauco cum murmure saxum
Morsibus insequitur, victuque ad verba parato
Latravit conata loqui.

Martialis lib. III. Epigr. XXXII.

Possum Hecubam, possum Nioben, Matrinia,
sed si

Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Ab Hecate vero transformandam prædicit, quia

— τὰν σκύλακις ἑομόντι,

ut ait Theocritus Idyllio β'.

1177. Κλαγγαῖσι παρθέουσιν] Homines noctu territuram dicit, ubi in canem ab Hecate mutata fuerit, quia Hecaten nocturnis spectris, & terriculamentis præesse credebant. Hac de causa Hecuba ἔμπουσα dicitur à Theocrito in Ara.

1179. Δείκναι μὲν σέβουσι λαμπάδ' ὀχλαῖς] Solebant quondam Mystæ lampades, seu faces ferre in memoriam quaeritæ facibus à Cerere Proserpinæ. Papinius Sylv. lib. IV. ad Julium Menecratem,

Tuque, Actæa Ceres, cursu cui semper anbelo
Nativam taciti quassamus lampada Mystæ.

Et Claudianus,

— sanctasque faces extollit Eleusis.

Seneca Herc. Fur. v. ccc.

— tibi multa fide

Longas Eleusi tacita jactabo faces.

Et Hippolyt. CVI.

Non inter aras Attidum Mystam choris,

Factare tacitis conscias sacris faces libet.

Quæ indicavit Tiarda noster. Hinc capio locum Callimachi Hymno III.

Οὐδ' αὐτὴν μέγα τόξον (ἐμοὶ Κύκλωπις δῖος οὐς
Αὐτῇ τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' ὠκυπέτης ἀεμῖμα)

Ἀλλὰ φασφορίην —

Scholiastes, ἡ ὅτι λαμπάδ' ἔχον ἢ διὸς, ἢ αὐτὴ γὰρ τῇ ἑκάτῃ, ἢ ὅτι τοὺς μαινομένους πρὸς αὐτὴν εἰς φῶς. Vide Apollodorum lib. I. Ab hac etiam facium gestatione Sacerdotes Daduchi appellati. Auctor (ut monuit Tiarda) Plutarchus in Aristide p. DLXXXV.

1184. Κυνόσημα τοι νησιωτικὸς εἶναι] Cynossema intelligit. Pomp. Mela lib. II. cap. II. Est Cynossema tumulus Hecubæ, sive ex figura canis, in quam conversa traditur, sive ex fortuna, in quam deciderat, humili nomine accepto. Solinus cap. XVI. Sigeum Asiæ, in quo tumulus est Cynossema dictus, Hecubæ sepulcrum. Jul. Pollux lib. v. cap. v. Εὐδοξὸς δὲ καὶ ἡ Ἀταλάντης κίων, Ἀδρα τοῦνομα, ἣν ὁ Καλυδώνιος οὐς ἀπέκλεινεν, ἀφ' ἧς τὸ Κυνὸς σῆμα Καλυδωνίοις, καὶ ἔτι οὕτω σῆμα ἐν Ἑλλησπόντῃ κεκλήκασι ἀπὸ ἐν-
* N δόξου

ἴδεν κινῶν, εἰ μὴ πρὸς τὸν, ὅτι ἐκείνους εἰς κινῶν μορφήν μεταβάλλουσιν, ὅπως ὀνομάσθην. Ovid. Met. XIII.

— *hæc missum rauco cum murmure saxum
Morsibus insequitur, victuque ad verba parato
Latravit conata loqui: locus exstat, & ex re
Nomen habet.* —

Adi Geographos, si plura velis, & Ammianum lib. XXII.

1187. Αδὴ καλαῶν θυμῶν ἀπάρχεται] Plutoni, ut inferorum, & tenebrarum regi, furvæ offerrebantur à Veteribus hostiæ. Acron lib. III. Od. VIII. *Superis aptior erat alba victima, nam diis infernalibus semper nigra offerri debent.* Tibullus,

Interea nigras pecudes promittite Diti.

Huc pertinet fragmentum Varronis ex lib. I. de Scen. Originibus, *Cum multa portenta fierent & murus ac turris, quæ sunt intra portam Collinam & Esquilinam, de cælo essent tacta, & ideo libros Sibyllinos XV. viri adiissent, renuntiarent uti Diti patri, & Proserpinæ ludi Terentini in campo Martio fierent, & hostiæ furvæ immolarentur.* Arnobius lib. VII. *Sed si sexibus sexus pares, id est, fæminas fæminis, mares autem hostias diis maribus immolare sacrificiorum jura præscribunt, quæ in coloribus ratio, ut merito his albas, illis atras conveniat, nigerrimasque mactari? Quia superis diis, inquit, atque omnium dexteritate pollentibus, color lætus acceptus est, ac felix hilaritate candoris. At vero diis lævis, sedesque habitantibus inferas, color furvus est gratior, & tristibus suffectus è fucis, &c. Feltus, Fervum bovem, id est, nigrum, immolabant Averno.* Virg. v. Æneid.

— *huc casta Sibylla*

Nigrarum multo pecudum te sanguine dedit.

Et VI. ubi de matre Eumenidum, & magna Sorore, id est, Nocte & Terra, Diis inferis,

— *Ipsæ atris velleris agnam*

Aneas matri Eumenidum, magnæque Sorori

Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam.

Ubi Donatus, *Omnia, inquit, nigra inferis mactat, & sterilem vaccam, quia nihil ab inferis nascitur: demonstrat quatuor, colorem, genus animalis quum primo vellere intactum: ergo non attonsum & Veneris immune.* Tibullus III. Eleg. v. in fine,

Interea nigras pecudes promittite Diti,

Et nivei lactis pocula mista mero.

Seneca Oedip. v. DLVI. agens de Sacrificio Inferorum,

*Nigro bidentes vellere, atque atro boves
Retro trabuntur.*

Quæ suggestit Eitzo Tiarda alter ego.

1193. Πλείστας ἀπαρχάς] Απαρχαί proprie à Veteribus dicebantur setæ, quas à fronte victimæ evulsas cum molarum parte in ignem, qui in ara accensus, conjiciebant: erat enim hoc in sacrificiis moris. Homerus Iliad. ξ'.

Αλλ' ὅγ' ἀπαρχὸς κεφαλῆς τεύχεα ἐν πυρὶ βάλλων
Ἀρμίδοντος ὄσος, καὶ ἐπὶ χεῖρ' ὅσος θεοῖσι.

Et Odyll. γ'.

πολλὰ δ' Ἀθήνη

Εὐχεται ἀπαρχὸς κεφαλῆς τεύχεα ἐν πυρὶ βάλλων.

Virgilius Æneid. VI.

*Et summas carpens media inter cornua setas,
Ignibus imposuit sacris libamina prima.*

Alias etiam ἀπαρχαί abusive dicebantur sacrificia, quæ mortuis fiebant.

1194. Αλλ' ἀξίται σὺ πρὸς γυνεὶ λίαν πλάνα] intelligit locum Thebanum dictum Διὸς γοναί, quod ibi natus à quibusdam putetur Jupiter, in quem postea Hectoris ossa transportata. Cum enim aliquando multis malis Thebani (qui soli Bæotiorum ad Ilium non militaverunt, teste Artemidoro lib. IV. cap. LXV.) affligerentur, consulto oraculo, responsum est, transportanda è Phrygia Hectoris ossa, sepeliendaque in loco, qui Διὸς γοναί apud ipsos diceretur. Scholiastes Homeri ad Iliad. v'. Οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Θεσσαῖοι περὶ ἑκτον κακοῖς ἐμμαντεύοντο πρὸς ἀπαρχαίης, χρησμοὶ δ' αὐτοῖς ἐδίδου, παύσασθαι τὰ δεινὰ, εἰν ἐξ Ἀφνειῆς (lego Ὀφρυνίης) τὴν Τροάδα ταῖς ἑκτορὸς ὅσα διακομιδῶσιν εἰς τὴν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΣ. Strabo quoque lib. XIII. ibi loci Hectoris lucum memorat fuisse.

1199. Τὰς παιδερῶν] Vide hac de re Hesiodum Theog. Allegorice explicat Phurnutus, Ο Κρόνος λέγεται καταπίνειν τὰ ἐκ τῆς Πέρας αὐτῶν γινόμενα τέκνα, εἰληπταὶ μὲν ἐν ἑτῷ πάντῃ εἰκότως, ἐπειδὴ ὅσα αὐτῶν γίνονται καὶ τὴν εἰρημὸν τῆς κινήσεως λόγον, πάλιν καὶ τὸ αὐτὸν ἐν περὶ ἀφάνιζεταί, καὶ ὁ Κρόνος δὲ τοιοῦτον ὄν, διαπανταὶ γὰρ αὐτῶν τὰ γινόμενα. Adi Ciceronem de Nat. Deorum.

1204. Νήσις Μαχάρων] Hectorem post mortem Beatorum insulas inhabitaturum scribit, ex Veterum opinione, qui eum locum heroibus mortuis assignabant. Hesiodus lib. I. de Heroibus agens,

Καὶ τοὶ μὲν ναῦσιν ἀκινδύα θυμὸν ἔχοντες
ἐν Μαχάρων νήσοισι παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
Ὀλβιοὶ ἦσαν, τοῖσι μελινδία καρπὸν
Τρις τ' ἔσται δάλλοισι γέρας ζείδωρος ἄρουρα.

Plato in Gorgia quibusvis bonis post mortem illam tribuit sedem, τὸν δὲ διακρίνας τὸν βίον διακρινόμενα καὶ ὁσίων, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς Μαχάρων νήσους ἀπόντα, οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς χαλῶν. Sed est etiam Μαχάρων νήσος, ἡ ἀκρόπολις τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Θεσῶν. Atque de eo forte capiendus hic locus. Ait vero Hectorem Lycophron propter sacrificandi studium in Beatorum insulas relatum iri, quo pertinet Theodoretus locus Θεραπειτικῆς Serm. VII. Σφόδρα γὰρ αὐτοὺς χαίρειν οἱ ποιηταὶ φασὶ τῇ λαίᾳ, καὶ τῇ κνίᾳ, καὶ τὸτο ἔχειν γέρας αὐτὸς εἰρηκεῖναι λέγουσιν. διὰ τὸ τὸτο καὶ πρὸς τὰς ἑξ Ἀιδιόπων θυσιὰς ἀποδιδμεῖν, καὶ τὸ ἑκτορὰ πάσης ἐπιμελεῖν τῆς ἀξίας, ὅτι δὴ οὐποτε αὐτῶν τὴν βαμὸν ἐν δὲ θυσιᾷ κατέλιπε. Neque alia de re capiendi isti versus Homericæ Iliad. IV. ubi ita affatur Minervam Jupiter,

Οὐ γὰρ μοι ποτε βαμὸς ἐδύετο δαυτὸς εἶσιν,
Λαίᾳς τε, κνίᾳς τε, τὸ γὰρ λάρομεν γέρας ἡμεῖς.

1206. Ωγύγου σπαρτὸς λεῶς] Ogygi populum Thebanos accipe, quorum civitas ab Ogygo est condita, ut est apud Varronem lib. III. de Re Rust. Cur σπαρτὸν dicat, notum. Vide Palæphatum, & Ovidium.

1225. Λάβουσιν αἰκιδέντας] Malim vertere ignominiose truncatos. Nam ita solebant illis facere, quos è medio sustulissent, ne à manibus eorum

eorum infestarentur, atque id vocabant *μαχαλίζειν*, & *ἀκρωτηιάζειν*. Polybius de Carthaginensibus, *Καλοβόουσαντες δὲ, καὶ συντείλαντες τὰ πλάνα, ἐπὶ ζώντας ἐξέτελλον εἰς πύλα τάφρον*. Sophocles *Ηλέκτρα*,

Σκίψαι γὰρ, εἴ ποι φρεσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ

Γέρα τάδ' οὐν τὰφοισι δέξαται νέκυς,

Τὸν δὲ θάνατον ἀπμῶς, ὥς δὲ θυμῶν

Εμαχαλίδην. —

Scholiasies, Εἰσάγουσι οἱ δρώντες ἐμφύλιον πόνον ἀκρωτηιάζειν τὸς ἀνακρεδύντας, ἐκ παντὸς μέρους τῶ σώματος λυπημένους, καὶ πεισθέντες αὐτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες, ὡς τῶν ὠσπρὶ δυνάμιν ἐκείνων ἀφαιρέμενοι, ὡς τὸ μὴ παθεῖν εἰς ὕστερον τὸ δεινὸν παρ' ἐκείνων ἐφόρου ἢ εἰς τὰς μαχαλάς τὰ ἄκρα, ὃ καὶ μαχαλιδθῆναι ἔλεγον. Demetrius Triclinius, Εἰς τὸν τοῖς παλαίοις, ἡνίκα πᾶσι διεγρήσαντο, ἀκρωτηιάζειν αὐτὸν, καὶ ὑπὸ τῆς μαχαλῆς ταῦτα πέναι· τὸτο δὲ ἐποίησαν ἵνα ἀνίσχυρον αὐτὸν ἐργάζωνται διὰ τὸ ἴσθ' ἀκρωτηίων τμήσεως φρεσὶ τῶ αὐτοῦ ἀμύμων, καὶ οἱ νεκροὶ τοὺς ζῶντας ἀμύωνται, ἔπειτα αὐτοῖς ὀππόμενοι. Etymologici Auctor, *Ἡ τὴν νόμῳ τῶν δολοφονήσαντι ἀποσώσαντι τὸν πόνον ὡς τῶ δολοφονηθέντος ἀκρωτηιάσει· τὰ δὲ ἀκρωτηία ἐίροντες καὶ συζεύγοντες ὡς ἴσθ' τῶ νεκρῷ μαχαλῶν, καὶ τὴν τραχύτητα, περιτέμνοντο τὰ νεκρῶν*. Hesychius, *Φονεύσαντες ἐξ ἐπικυλῆς πῖνα, ὑπὲρ τῶ τῶ μῆνιν ἐκκλῖναι, ἀκρωτηιάσαντες τὰ μόρια τῶν, οἷον ὠτων, ῥινῶν, καὶ ἐρείσαντες, ἐκρέμων ἐκ τῆς τραχύλου ὡς τῆς μαχαλῶν*. Reliqua, quæ ibi sequuntur, vix sine ope membranæ suppleri & emendari poterunt. Harpocration, *Οἱ λυμαινόμενοι πῖνας εἰσάγουσι φεακόπην αὐτοῦ τὰ ἄκρα*. Apollonius lib. iv.

Ἦρας δ' Αἰσωνίδης ἐξάρμαθα τέμνε θανάτος,

Ἡ δέμης αὐδέντησι δολοκλασίας ἰλάσας.

Scholiasies, Οἱ δολοφονῶντες ἀρχαίως ἀκρωτηιάσμαθα πῖνα ἐποίησαν τὸ ἀνακρεδύναι, καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξήρτων τὴν τραχύτητα αὐτοῦ. Virgilius *Æneid.* iii.

— *Polydorum obruncat, & auro*

Vi potitur. —

Plenissime vero eum truncandi morem est videre lib. vi.

*Atque hic Priamidem laniatum corpore toto
Deiphobum vidit, lacerum crudeliter ora,
Ora, manusque ambas, populataque tempora
raptis*

Auribus, & truncas inboneſto vulnere nares,
Statius Thebaid. lib. i.

— *abruptis & nunc inburnata procorum*

Reliquiis trunca ora rigent. —

Terentius Hecyra Act. i. Sc. i.

— *ergo propterea te sedulo*

*Et moneo, & hortor, ne cuiusquam misereat,
Quin spoliis, mutiles, laceres, quemquam na-
sta sis.*

Apparet & Romanis non inusitatum hunc morem. Quintilianus *Declamat.* xii. *Laceros video manes, & truncas partibus suis umbras*. *Declamat.* xiv. *Facinus quod dicitur inquietare superos, sidera diris agitare carminibus, tumulos busta scrutari, & amputatis cadaveribus ipsas (malim impias) in scelus armare manus, fieri non potest, ut auctorem suum non statim primo prodat aspectu*. Sallustius *Hist.* lib. ii. *In quis notissimus quisque aut malo dependens verberabatur aut im-*

figebatur. Ita emendo. Sed, nec occisis solum faciebant, verum etiam vivis, quos punire volebant. Justinus lib. xi. *Inter hæc dccc. admodum Græci occurrunt Alexandro, qui pœnam captivitatis truncata corporum parte tulerant*. Huc pertinet *Historia Zopyri*. Mart. lib. ii. *Epigr.* lxxxv.

Fædasti miserum, marite, mæchum,

Et se, qui fuerant prius, requirunt

Trunci naribus auribusque vultus.

Credis te satis esse vindicatum?

Et lib. iii. *Epigr.* lxxxiv.

Quis tibi persuasit nares abscindere mæcho?

Non hac peccatum est parte, marite, tibi.

Atque eo modo mutilati *Laceri* dicebantur. Asconius Verrina ii. *Lacer dicitur amputatis à corpore sensuum membris, hoc est, auribus, oculisve*. Festus, *Lacer, quod auribus curtatis est*. *Lacerum, quodcumque in corpore imminutum est*. Videmus id quoque ex Quintiliani & Virgilii verbis citatis. Vocabant vero illa præsegmina Græci ἀκρωτηία, & ἀπάρμαθα. Id autem faciebant, ut initio dixi, ne à manibus infestarentur; credebant enim mortuorum animas vagari, & homines maxime inimicos noctu terrificare. Horatius *Epod.* v.

Quin ubi perire iussus expiravero,

Nocturnus occurram furor,

Petamque vultus umbra curvis unguibus,

Quæ vis deorum est manium,

Et inquietis affidens præcordiis,

Pavore somnos auferam.

Virgilius *Æneid.* lib. iv.

Omnibus umbra locis adero, dabis, improbe, pœnas,
Et apud Apulejum *Miles.* viii. *umbra Lepolemi absterret Chariten à nuptiis Thrasylli, interfectoris sui; Tunc (ait) inter moras umbra illa misere trucidati Lepolemi, sane (lego sanie) cruenta, & pallore deformem attollens faciem, quietem pudicam interpellat uxoris, &c.* Elegantissimus autem locus in ejusdem est *Apologia*, his verbis, *At tibi, Emiliane, pro isto mendacio, duat Deus iste, Superum & Inferum commeaor utrorumque, Deorum malam gratiam, semperque obvias species mortuorum, quidquid umbrarum est usquam, quidquid Lemurum, quidquid Manium, quidquid Larvarum, oculis tuis oggerat: omnia nocturnum occurfacula, omnia bustorum formidamina, omnia sepulcrorum terri- culamenta, à quibus tamen ævo & merito haud longe abes*. Suetonius Nerone, *Neque tamen sceleris conscientiam, quamquam & militum, & Senatus, populique gratulationibus confirmaretur, aut statim, aut unquam postea ferre potuit: sæpe confessus exagitari se materna specie, verberibus Furiarum, ac tedis ardentibus*. Propertius lib. i. *Eleg.* xix.

Non ego nunc tristes verear, mea Cynthia, manes.

Quintilianus *Declamat.* xii. *Quoties facta reputavi, flagella mentis sonant, ultrices video Furias, & in quamcunque me partem converti, occurrunt umbræ meorum*. Virgil. iv. *Æneid.*

Me patris Anchisæ, quoties humentibus umbris

Nox operit terras, quoties astra ignea surgunt,

Admonet in somnis, & turbida terret imago.

Quem locum fuggessit Eitzo Tiarda. Valerius Flaccus lib. 1.

*Ipsū ego, cum serus fessos sopor alligat artus,
Adspicio, meque assiduis lacera illius umbra
Questibus, & magni numen maris excitat Helle.*
Dixi noctu territare, nam lucescente die humanis sese conspectibus subtrahebant. Tibullus IV. Eleg. VII.

*Nocte vagæ ferimur: nox clausas liberat umbras,
Errat & abjecta Cerberus ipse sera.
Luce jubent leges Lethæa ad stagna reverti,
Nos vehimur, vestrū nauta recenset onus.*

Papin. II. Theb. de Umbra Laji,
*Dixit & abscedens: etenim jam pallida turbant
Sidera noctis equi.* —

Claudianus de Theodosio,

Dixit, & afflatus vicino sole refugit.
Apud Virg. etiam v. Æneid. Anchisæ umbra caufatur solem oriri, ut Æneam dimittat,
Et me sævus equis Oriens afflavit anhelis.
Indicavit Tiarda.

1233. Εξοχον Ρώμης γένος] Roma hæc mulier quædam Trojana fuit, quæ una cum Ænea in Italiam devenit, & nupta Latino, Aboriginum regi, Remum & Romulum peperit, qui urbem cum condidissent, Romam eam à matris nomine dixerunt. Dion. Hal. lib. 1. Καλλιὰ δ' ὁ τὰς Ἀγαθολέως παρθέτος ἀναγέφυας, Ρώμην, πᾶσι Τρωάδα ἢ ἀφικνεύμενων ἅμα τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν εἰς Ἰταλίαν, γήμαδ' Ἀτίνῳ, τῷ βασιλεῖ ἢ Ἀδοερίαν, καὶ γεννῆσαι δύο παῖδας Ρώμῳ καὶ Ρωμύλῳ, οἰκίσαντας δὲ πόλιν ἀπὸ τῆς μνηστὸς αὐτῆς δέδοται τὸ νομα. Vide quoque Festum in Roma. Solinus, Ælianus, Justinus, Livius, Vellejus, & Virgilius à Romulo, Rheæ Silvæ & Martis filio, conditam Romam tradunt. Corrigendus obiter Æliani locus, qui lib. VII. mendoſe legitur hoc modo, Ρώμην ἀπὸ Ρώμης καὶ Ρωμύλου ἐκτίσθη, ἢ Ἀρεως καὶ Σεβείας παίδων, ἢ δὲ αὐτῇ μᾶλλον Αἰνείῳ ἀποδόντων. Hic legendum omnino Σιδείας, sic enim ab Æliano ipso scriptum quis dubitet? quem locum hoc modo etiam à viro erudito Roberto Titio emendatum postea animadverti, ne quemquam merita laude privem sciens. Etymologici Auctor in Ρώμην, Romulum & Remum Æneæ filios facit.

1235. Βουλᾶς αἰετός] Æneam Trojanorum omnium prudentissimum, ut Hectorem fortissimum memorat, unde & ille populi Trojani mens, hic manus est nuncupatus. Auctor Philostratus Ἡρωϊκοῖς.

1248. Τάρχων περὶ Τυρσηνός] Virg. Æneid. VIII.
Haud procul hinc Tarcho, & Tyrrheni tuta tenebant

*Castra locis, celsoque omnis de colle videri
Jam poterat legio, & latis tendebat in arvis.*

1250. Ενθα πᾶσι] Prædicuntur hæc ab Harpyia Virgiliana Æneid. lib. III.

*Italiam cursu petitis, ventisque vocatis
Ibitis Italiam, portusque intrare licebit,
Sed non ante datam cingetis mœnibus urbem,
Quam vos dira fames, nostræque injuria cædis
Ambesās subigat malis absumere mensas.*

Alii hæc ad oraculum referunt, cujus & meminit Strabo lib. XIII. ubi inter cætera sic

inquit, Ενθεν δ' εἰς τὴν Ἀτίνῳ ἐλθόντα μέναι κατὰ τὴν λόγον, τὸ καλῶν μένειν ὅπερ ἐν τῷ πρᾶσι κατὰ τοῖς, συμβῆναι δ' ἐν τῇ Ἀτίνῳ κατὰ τὸ λατύνον τὸτο, ἀπὸ μεγάλου πένοντος ἀπὸ πρᾶσι καὶ ἀπειρίας, (malim ἀπειρίας) καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρείσσον. Sextus Aurelius lib. de Origine Gentis Romanæ, *Inde ad eam Italia oram, quæ ab arbusculo ejusdem generis Laurens appellata est, Latino regnante, pervectum cum patre Anchise, filioque, & cæteris suorum; navibus egressum in litore accubuisse, consumptoque, quod fuerat sibi, crustam etiam de farreis mensis, quas sacras secum habebat, comedis; & quæ sequuntur.* Varro Divinarum lib. II. dicit eos à Jove Dodonæo oraculum accepisse. Vide Servium, & Dionysium Halicarn. lib. I.

1253. Κτίσι δ' ἡρώων] Aborigines, gens Italiæ antiquissima, teste Festo. Videndi Dion. Halicarn. lib. I. & Sallustius in Catilinariæ conjurationis descriptione. Tria vero Aboriginum genera fuisse perhibentur. Unum, cujus hic mentio. Secundum ante hoc in magna Græcia, quod è montibus Arcadiæ una cum Oenotrio venit. Tertium aureo seculo. Quo autem anno Æneas post dirutam Trojam in Italiam venerit, non eadem est omnium opinio. Manethon tertio id factum existimat, decimo Clemens Alexandrinus Σπρωμ. I. Cassius Hemina apud Solinum cap. VIII. in decimum rejicit.

1255. Πύργος τετακόντ', ἐξαιετμοῖς γονάς] Non possum hoc loco sequi ineptissimam interpretationem ineptissimi Scholiastæ, quem doleo sequutum adhuc aliquot locis doctissimum Cantezum. Certe aut ego longe fallor, aut voluit Lycophron dicere, Æneam Albæ in muris triginta turres ædificaturum ad numerum totidem porcellorum; Veteres namque, quo munitiores urbes forent, turres in muris extruebant. Fl. Vegetius de Re Militari lib. IV. cap. II. *Ambitum muri directum veteres duci noluerunt, ne ad ictus arietum esset dispositus, sed sinuosis angustibus jactis fundamentis clausere urbes, crebrioresque turres in ipsis angulis ediderunt.* Servius Æneid. IX. *Turres esse ad munitionem civitatum & in secundo legimus. Sed hæc plerumque mobiles sunt, plerumque fixæ. Fixæ, (nam hæc vox repetenda) ut in secundo Turres ac tecta domorum: Mobiles, ut in duodecimo meminit.* Isidorus Orig. lib. XV. cap. II. *Murus autem turribus, propugnaculisque ornatur.* Theodoretus de Provid. Dei Orat. IV. Σὺ μόνος ἐξ πάντων τῶν ζώων πόλεις εἰς κάλλος ὠκοδομῶντας, καὶ πύργους, καὶ τετακόντας ὠχυρώσας. Ovidius in Heroidum Epistolis,

*Ilion adspicies, firmataque turribus altis
Mœnia.* —

Aufonius,

*Quadræ murorum species, sic turribus altis
Ardua, ut aërias intrent fastigia nubes.*

Vide etiam initium Ἀλεξισφαρμακῶν Nicandri: Poluci etiam lib. I. cap. X. turres inter muri partes numerantur. Itaque hac in re deprecatore nihil opus habebat Lycophron.

1256. Σὺν δὲ καλαμῷ] Unde defendi possit ingenue

genue fateor me nescire, cum dicat Propertius lib. iv. Eleg. i.

— *albæ suis omine natam*

Albam, qua de re, præter alios, vide Varronem de L. L. Sed sine dubio ad immunditiam ejus animalis respexerit, namque

— *amica luto sus,*

ait Flaccus.

1259. Ης κὺ πόλει δεικνύον] Varro de re Rust. lib. ii. cap. iv. *Illud antiquissimum fuisse scribitur, quod sus Æneæ Lavinii triginta porcos peperit albos, itaque quod portenderit factum, triginta annis, ut Lavinienfes conderent oppidum Albam. Hujus suis, ac porcorum etiam nunc vestigia apparent; namque simulacra eorum ænea etiam nunc in publico posita, & corpus matris à sacerdotibus, quod in falsura fuerit, demonstratur.*

1266. Πένθοις περικλῶν] Vocat πένθος velamenta, quibus opertos deos penates Troja extulit Æneas. Sed & statuæ frequenter peplos ornatae ac velatae. Seneca in Moralibus, *His peplos, & indumenta pretiosa, quibus usus velaminis nullus est. Petronius, Juvenes adhuc laboris expertes statuarum ritu patiemur pannos, ac vincula?* Fuere autem ea lineæ; nam lanea, ut impuriora & profana, adhibere nefas. Testis insignis Apuleji locus,

— *πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,*

qui est in Apologia. *Etiamne (inquit) cuiquam mirum videri potest, cum sit ulla memoria religionis, hominem tot mysteriis Deum conscium, quædam sacrorum crepundia domi adservare? atque ea lineo texto involvere, quod purissimis est rebus divinis velamentum? Quippe lana, segnissimi corporis excrementum, pecori detracta, jam inde Orphei, & Pythagoræ scitis, profanus vestitus est. Sed enim mundissima lini seges, inter optimas fruges terra exorta, non modo indutui, & amictui sanctissimis Ægyptiorum sacerdotibus, sed opertui quoque in rebus sacris usurpatur.*

1268. Τέτρω μόνω πύρρῳσιν αἵρεσιν] Cum expugnata esset Troja, Græci miserati victorum sortem, unicuique ingenuo Trojano permiserunt, ut unum, quod vellet, auferret; Æneas vero, posthabitis omnibus, solos deos penates cum exportaret, miratique Græci secundum quidpiam auferre juberent, patrem Anchisen, senio confectum, humeris impositum, efferebat, quo conspecto, magis mirati, potestatem ei fecerunt auferendi quæcunque vellet. Ælianus Παικ. Ιστορ. lib. iiii. *Οτε ἑάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτείραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς ἡδὴ ἀλοσκομένων πύλας, κὺ πᾶν Ἑλληνικὰς τὸτο ἐκέρυξαν, ἔχασον τὴν ἐλευθέρων ἐν, ὅ, π κὺ βέλῃται, τὴν οἰκείων δαπνέρειν ἀράμῳον ὃ ἐν Αἰνείας τὸς πατρῴους θεὸς βασάσας ἐφῆρῖν, ὑπερδῶν τὴν ἄλλων ἰδέντες οὖν ὅτι τῇ τὴν ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, κὺ δευτέρῳ αὐτῷ κλῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν, ὃ τὸ πατέρα πᾶν σφόδρα γενηράκοτα ἀναδέμῳος ὥμοις ἐφῆρῖν ὑπερεκπλάναντες ἐν κὺ ὅτι τῷ ἔχ ἡκιστα, πάντων αὐτῷ τὴν οἰκείων κλῆμάτων ἀπέσῃσαν. Xenophon initio Cynægetici, Αἰνείας τὸ σώσας μὲν τὸς πατρῴους κὺ μητρῴους θεὸς, σώσας τὸ κὺ αὐτὸν τὸ πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξηγήσατο, ὥς κὺ οἱ πολέμοι μόνω ἐκείνῳ, ὃν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ, ἔδωσαν μὴ συλῆσθαι. Aliter Victor lib. de Origine Gen-*

tis Romanæ, *Post Faunum, Latino ejus filio in Italia regnante, Æneas, Ilio Achivis prodito ab Antenore aliisque Principibus, cum præ se Deos Penates, patremque Anchisen humeris gestans, nec non & parvulum filium manu trahens, noctu excederet, orta luce cognitus ab hostibus, eo quod tanta onustus pietatis sarcina erat, non modo à nullo interpellatus, sed etiam à rege Agamemnone, quo vellet, ire permissus; & quæ sequuntur. In nummis Julii Cæsaris unus reperitur cum effigie Æneæ patrem Anchisen humero sinistro, & manu dextra Palladium ferentis, cum hac inscriptione, CÆSAR: item alter similis plane, nisi quod comes additus puellus, quem Iulum existimo, à quo Julius se oriundum volebat, cum hac inscriptione, ΙΑΙΩΝ ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ.*

1278. Εἰσα παρδένυ] De Sibyllæ antro ita Aristoteles lib. περὶ θαυμ. ακουσι. *Εν τῇ περὶ Ἰταλίαν δεικνύται πρ, ὡς εἶκα, δάλαμος κατὰ γείους Σιβύλλης τὴν χρησμοδόν, ἣν πολυχρησιωτάτῃ γενομένην, παρδένον διαμείναι φασιν, ἔσαν μὲν Εὐρυδραίαν, ὑπὸ πνῶν τὴν Ἰταλίαν κατοικέντων, Κυμναίαν, ὑπὸ δὲ πνῶν, Μελάχραντα καλεμένην. Graphice vero depingit Lycophron istis versibus,*

Στυγρὸν Σιβύλλης ὄνιν οἰκῆθῃον

Γρόνῳ βερέδρῳ συγκατηρεῖς γένης.

Virgilius Æneid. lib. vi.

— *horrendæque procul secreta Sibyllæ,*

Antrum immane petit.

Melius Agathias Hist. lib. i. *Εν τῷ περὶ ἡλίον ἀνίχνυται τὸ λῶρον τετραμμένων ἀγκῶνι, ἀντρῶν π ὑπὲρ ἀμφοτέρους τε, κὺ γλαφυρότατον, ὡς ἀδυνά τε ἔχειν αὐτόμαστα, κὺ κῶτος εὐρύ, κὺ βαρεδρῶδες, ἐνταῦθα δὲ πάλαι φασὶ τὴν Σιβύλλαν, τῷ πᾶν, τῷ Ἰταλῷ ἐνδραυμένῃ, φοιβελάτῃν τε τῇ κὺ ἐνδοῦν, κὺ σεραγορεύειν τὰ ἐσώμῃα τοῖς πυρδανομένοις λέγεται δὲ κὺ Αἰνείαν ποτὲ, τὴν Ἀρχίσου, αὐτὸς σφικτόμῳον, ἀπαντα οἱ τὴν Σιβύλλαν φάσαι τὰ ὑστερὸν ξυμνεχθέντα. Invenio quoque proprium Sibyllæ hujus nomen Phæmonoë fuisse. Servius Æneid. iii. *Virgo vero (de Sibylla hac Cumæa ei sermo) Phæmonoë dicta est: nam Sibylla appellativum nomen, adeo ut Varro, quot Sibyllæ fuerint, scripserit. Sibylla autem dicitur omnis puella, cujus pectus numen recipit.**

1283. Τί γὰρ ταλαίην μῦθε] Virg. Æneid. lib. x.

— *quæ caussa fuit consurgere in arma,*

Europamque, Asiamque, & fœdera solvere furto? Promethei matrem Asiam, Sarpedonis Europam intellige. Sunt etiam, qui Prometheus Junonis & Eurymedontis gigantis F. faciant.

1285. Καὶ πύσσας Συμπληγάδες] Symplegades, faxa notissima. Pindaro πύσσας σιῶδρομοι dicuntur Pythion. Od. iv. Theocritus,

— *πύσσας εἰς ἐν ξυμπίσας*

appellavit Διοσκύρεος. Juvenalis Sat. xv

— *concurrentia saxa*

Cyane.

Euripidis Scholiastes Medea, *Εράτοδότης ἐν γενηράκοις φασὶ τὸ πλοῦν γενὸν τῇ κὺ σχολῶν, διὲ φαντάζεσθαι τὸς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τὴν πύσσων.*

1286. Καλέξιν κλύδων] Pontum Euxinum intellige, cujus elegans illa periphrasis apud Æschylum,

Εὐχρόξινος ναῦτησι, μητρὸς γὰρ νειῶν.

Hic olim ex accolarum ferocitate Axenus, post commercio aliarum gentium ea mollita Euxinus dici coepit, ut ait Pomp. Mela lib. i. cap. XIX. Ovidius Trist. Eleg. iv. lib. iv.

*Frigida me cohibenti Euxini littora ponti,
Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.*

Strabo quoque lib. vii. refert καλέσθαι Αξινον, ὡς τὸ δουλείαν, καὶ τὴν ἀρετήν τῶν ἀσλοικωμένων ἐδνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθῶν ξενοδοτῶν, καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπομάσσει χρομίδιον· ὅτερον δὲ Εὐξινον καλεῖται, τὸ Ἰόνων ἐν τῇ Θρακίᾳ πόλιν κτισάντων. Apollonii Scholiastes lib. ii. (Αξινον) τὸ Εὐξινον πόντον φησὶν, οἵονεὶ κακὸν ξινον, ὅτι αὐτὸν σημαίνει τὸ κακόν· ὅτερον δὲ μὴ καὶ τὸ ἀπὸ λησῶν ἀσλοικωμένους Αξινον ἐκαλεῖτο· κατὰ τοὺς δὲ Εὐξινον τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Vide Ammianum Marcellinum lib. xxi.

1292. Οἱ τὴν βοῶπιν] Io designatur, quæ βοῶπις, & ταυροπόρδενος, quia in bovem mutata metamorphosi notissima. Hinc ἐν παρόδῳ arrepta occasione emendabimus Arnobium lib. i. *Templa felibus, scarabeis, & bucculis, sublimibus sunt elata fastigiis.* Scribe *buculis*, & intellige Iidem, (quæ Io ante) & Apim, quibus, si voles, adjicies Venerem, quæ ab iisdem bovis effigie culta. Quam emendationem meam eo libentius posui, quod summo viro Jos. Scaligero probaretur.

1295. Εχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν] Videtur alludere ad priscum illum vetustæ militiæ morem, nam ante inventum tubæ usum, incensis facibus acies instructas præbant, quibus utrinque coniectis, manus conferebant. Euripidis Scholiastes Phœnissis, Εχθρὸντο κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπηκτῶν πυρφόροις· ἔτοι δὲ ἱερὸν ἦσαν Ἀριως, ἐκατέρωθεν κρατῆρας πορφυροῦ μὲν λαμπρότερος, ἢν ἀριέντες οἱς τὸ μετὰ χρομὸν ἀνιχνεύου ἀκίνδυνοι, καὶ ὅπως συνέβαλλον αὐτὰς κρατῆρας. Hinc Statius Thebaid. iv.

*Prima manu rutilam de vertice Larissæ
Ostendit Bellona facem.*

Sylv. lib. v. in Epicedio patris,
*Talia dum celebras, subitam civilis Erinny's
Tarpejo de monte facem, Phlegæaque movit
Prælia.*

Claudianus lib. i. de Raptu Proserpinæ,
*Tisiphone quatiens infans lumine pinum,
Armatus ad castra movet pallentia manes.*

Petronius,
— *atque inter toto laceratam pectore vestem
Sanguineam tremula quatiebat lampada dextra.*
Erant autem isti πυρφόροι in tutela Martis, ideoque eos nefas occidere. Hinc natum proverbium de strage maxima, Οὐδὲ ὁ πυρφόρος ἐσθίει. Ut autem Lycophron ἐχθρας πυρσὸν dixit, ita Pindarus ὕμνων πυρσὸν Ἰσθμίων. Ode iv.

Περφύραν Μοισῶν πύχοιμαν
Κεῖνον ἄλκι πυρσὸν ὕμνων.

Ubi malim κλεινὸν legere.

1299. Εὐ ταυρομόρφῳ] Tradit raptam Europam navi tauriformi, alii navi, cujus in puppi pictus fuerit taurus, alii legione militari, quæ in signis tauri insigne gestabat, alii tauro, in quem Jupiter mutatus, ob quod & ταῦρος Greg. Nazianzeno nuncupatur. Vide Dionys. Nonni lib. i. & Εὐρώπην Moschi. Et Europæ ima-

ginem tauro infidentis ex ære sculpsit Tarenti Pythagoras quidam, teste Varrone lib. iv. de L. L. Alii tradunt taurum hunc humano fuisse sensu præditum, & à Neptuno Jovi donatum, quod μωδωδέτερον quam ut credi debeat. Jul. Pollux lib. i. cap. ix. Εστὶ δὲ πῖνα πλοῖα Λιβία, λιγυρὴ καὶ κροῖ, καὶ τῆλοι, (malim ταῦροι) ὡς εἰσὶν ὅτι ταῦτον ἦν πλοῖον καὶ ὁ ταῦρος ὁ τὸ Εὐρώπῳ ἀγαθόν. Festus, *Europam, tertiam orbis partem, ab Europa, Agenoris filia, certum est appellari. Sed alii de amore Jovis in taurum versi narrant, alii eam à prædonibus raptam, & navem, quæ Jovis tutelam effigiem tauri habuerit, in eam regionem esse delatam. Quidam ob pulcritudinem regionis per simulationem raptæ filiae occupatam.* Quæ corrupta, Galliarum ille Sol Josephus Scaliger sic emendabat, *& n. quæ Jovis tutelam effigie tauri habuerit.* Visum aliter amicissimo meo amico P. Scriverio, qui legit, *& navem quovis tutela effigiem tauri habuerit*, & addit Isidori verba ex Originum lib. vii. de Jove, *Impudicus in extraneis, quem modo Taurum fingunt, propter Europæ raptum, fuit enim in navi, cujus insigne erat taurus.* Sed quod Festus de tutela scribit, placet. Nam *Tutela* Latinis est, quod ἡνὸς παράσπον Græcis, πύτωκος Phœnicibus. Solebant enim in navium puppibus deos pingere, in quorum tutela eas esse volebant. Ilaacius Tzetzes, Αἱ πύματα τῶν πλοίων τῶν βαρβαρικῶν, καὶ στρατοποικῶν, διὸς γὰρ χαμμήρους εἶχον, αὐτὸν δὲ εὐσέβειαν ἐκ τῆς ἐκαστοῦ. Homeri Interpres Iliad. ix. Επὶ δὲ ἀπρόσφορον ἦσαν ἀγάλαμα καὶ εἰκόνες θεῶν. Seneca Epistola lxxvii. *Navis bona dicitur, non quæ pretiosis coloribus picta, nec cui argenteum rostrum est, nec cujus tutela ebore celata est.* Ovid. Trist. Eleg. i. lib. i.

*Est mihi, sitque precor, flavæ tutela Minervæ,
Navis & à picta casside nomen habet.*

Et in Heroidum Epistolis,
*Addimus antennas, & vela sequentia malos,
Accipit & pictos puppis adunca deos.*

Et alibi,
— *pictos verberat unda deos.*

Statius Theb. viii.

— *solus stat puppe magister
Pervigil, inscriptaque Deus qui navigat alno.*

Apud Horatium i. Od. xiv.

*Nil pictis timidus navita puppibus
Fidit.*

Hinc capiendus Valerius Flaccus lib. viii.

*Puppe procul summa vigilis post terga magistri,
Hæserat auratæ genibus Medea Minervæ.*

Perfius Sat. vi.

— *jacet ipse in littore, & una
Ingentes de puppe Dei.*

Vocat *puppim* Dei, quæ imaginem dei cujusdam pictam habebat. Philostratus Ἡρωϊκοῖς hanc navium picturam κόσμον videtur appellare.

1301. Ἀστὴρ στρατηλάτῃ] Malim Ἀστὴρ, ut sit anapæstus, vel σιωπῆς, quales apud Poetas frequentes. Asterius autem, Cretæ rex, postea Europam uxorem accepit. Etymologici Auctor in Μίνως eum Asterionem nuncupat, ut & Apollodorus lib. i. Quod autem de Jove etiam intelligi

intelligi posse scribat cum Scholiaste Canterus, id mihi probari non potest.

1306. Σμίνδοισι θνείοντες] Historiam hanc omnem plene narrat Homeri Scholiastes Il. α'. his verbis, Κρήτες ἀποικίαν σέλλοντες χρησμὸν ἔλαβον ὅτι ἂν Ἀπόλλωνος, ὅπερ αὐτοῖς ἐναντιώσῃ γηρυεῖς, ἐκεῖ κτίσται ἢ πόλιν· οἱ δὲ ἀπέστειλαν τοὺς ἀποίκους, ἐλθόντων δ' εἰς τὴν ἑλλάσποντον, καὶ νυκτὸς ἐπηγερομένης, μύες ἔκοψαν τὰς τελαμώνας τῶν ὀπλων. περὶ δ' ἀναστάντες, καὶ διασάμψαντες τὸ τοιοῦτον, σφισσάμενοί τε καὶ ἐαυτοὺς, ἐκπῶσαν ἐκεῖ πόλιν, ἣν πῖνα καὶ ἐχέλου Σμινδίαν, οἱ δὲ Κρήτες τὰς μύας σμίνδους καλεῖσιν. Vide Strabonem lib. xiiii.

1308. Γήμας Αἰόσαν] Attingit historiam Dardani, qui è Samothrace in Phrygiam veniens Teucri filiam, Arisben, quam Bateam alii vocant, uxorem accepit. Stephanus, κεφάλων δὲ φωνή, ὅτι Δάρδανος ἀπὸ Σαμοθράκης ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα, τὴν Τευκροῦ τὴν Κρήτος θυγατέρα ἐγάμη Αἰόσῃν, ἑλλάνικος δ' Βάτειαν αὐτῷ φωνή. Ita enim emendo cum locum, male hodie Ατταν. Arisbæ à Priamo ductæ meminit & Servius Æneid. ii. Item Etymologici Auctor, Αρίσση, πόλις, ἀπὸ Αρίσσης, θυγατρὸς Τευκροῦ, ἣν ἐγάμη Δάρδανος. Ubi & Lycophronis hunc versum citat. Et alio loco, Βάτεια, τόπος τῆς Τρωάδας, ἀπὸ τῆς Βατέας, τῆς Δαρδάνου γυναικὸς, ἐξ ἧς γανέσθαι τὸν Εὐεχθόριον. ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος ὅτις ὁρος.

1309. Ἀρπαγὰς λύκος] Sic etiam Ulyssis focios lupos appellat Statius lib. i. Sylv. in Tiburtino Manlii Idoxisci,

cedant vitreae juga perfida Circes
Dulichii ululata lupis.

1310. Κλέφοντας ἰάκω] De Argonautis ad aureum vellus petendum proficiscentibus Orpheus, Apollonius, Pind. Pyth. Od. iv. Didymus ad Od. ii. Val. Flaccus, & Dares initio libri de Trojæ excidio. Suidas hanc historiam (sive potius commentum) de aureo vellere allegorice intelligendam ait de arte illa, quam χημείαν Græci vocant, atque abstulisse Jasonem regi Colchorum librum in membrana pellicea ascriptum de conficiendo per χημείαν auro. Strabo lib. x. ait ex Caucaſo monte fontes multos manare, qui habeant aureas arenas, quas accollæ, villosis pellibus in aquam positis, colligant, atque inde natam fabulam. Verba ejus hæc sunt, Παρὰ τέτοις (de Colchis loquitur) ὅθι λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τὰς χειμάζους, ὑποδέχεται δ' αὐτὸν τὰς βαρβάρους φάτνας κατατετευμέναις, καὶ μαλλωταῖς θύραις, ἀπὸ δ' ἐμεινυμένῃς καὶ χρυσόμαλλον δέρας. Videndus quoque Apollonii Scholiastes lib. i. & Hyginus Fab. clxxxix.

1311. Δρακοντοφύροις ἐσκέπασμῶν σκοπῶν] Solebant olim ad thesaurorum custodiam dracones adhiberi. Festus, *Dracones dicti* ἀπὸ τοῦ δράκων, quod est videre, clarissimam enim habere dicuntur oculorum aciem, qua ex causa incubantes eos thesauris custodia causa finxerunt. Philostratus senior Βικόνων lib. ii. Τὸν δ' ἐπείκου κολωνὸν τῶν οἰκῶν δράκων, πλούτου πρὸς φύλαξ, ὃς ὑπὸ τῇ γῇ κεῖται, τὸ τοιοῦτον λέγεται τὸ θηρίον εὐνοῦν τε εἶναι χρυσῶν, καὶ ὅτε ἰδὼν χρυσῶν, ἀραπῶν, καὶ δαίλων τὸ τοιοῦτον κάδον τὸ ἐν Κόλχοις, καὶ τὰ τῶν Εὐσπείδων μῆλα, ἐπειδὴ χρυσὰ ἐφαίνοντο, διττῶ αὐτῶν ζωεῖσιν δράκοντες, καὶ ἐαυτοῖν ἐπιβύοντο.

Artemidorus lib. iii. cap. xiii. Καὶ πλεον (ὁ δράκων σημαίνει) καὶ χημεία, διὰ τὸ ὅτι θησαυροὺς ἰσχυρῶς. Vide Macrobi. Sat. lib. i. cap. xx.

1315. Καὶ λέσχη δαυτῶν δέμας] Medea (ut ait Mytholog. lib. ii. Fulgentius) ejus naturæ florem invenit, qui capillos albos nigrosve faciendi potestatem habebat, quo omnibus à canitie liberari volentibus capillos nigros apparere fecit. Invenit quoque prima lavacri cujusdam calidi usum vim medicam habentis, quo volentibus omnibus medebatur, atque hæc quidem non in publico, sed clam agebat, ne quis medicorum talia addisceret. Hæc vero compositio, qua utebatur, παρὰ-ψις dicebatur; quicunque igitur hac paropsi utebantur, agiliores prorsus sanioresque fiebant. Ex hoc Medæ præparationem hanc quicunque videbant, lebetes scilicet, lignum, & ignem, homines elixando à Medea coqui existimabant.

1317. Ἀλλ' αὐτὴν κλητον] Vide hac de re Val. Flaccum lib. viii. Argonaut. & Ovidium Metamorph. lib. vii. Ovem vero vocat, quod luctus causa patri exstiterit. Huc pertinent illa Artemidori lib. i. cap. lxxii. Περιβάτεια μὲν (κρέα) πᾶσι ἀτοπα, καὶ πένθος οἰκείον σημαίνει· ἐστὶ δὲ τὰ περιβάτεια ἐστὶν ἄλλο ἢ ἀνθρώποι.

1318. Τὴν γυναικὸν] Ovem fratricidam appellat Medeam, quæ fratrem Absyrtum juxta Phasidem fluvium discerpit, qua de re reperiuntur antiqui illi versus apud Ciceronem lib. iii. de Nat. Deorum,

postquam pater

Appropinquat, jamque pene ut comprehendatur parat,

Puerum interea obtruncat, membraque articulatum dividit,

Perque agros passim dispergit corpus, idque ea gratia,

Ut dum nati dissipatos artus captaret parens, Ipsa interim effugeret; illum ut mæror tardaret sequi,

Sibi salutem ut familiari pararet parricidio.

Ovidius quoque Trist. lib. iii. Eleg. ix.

Ergo, ubi prospexit venientia vela, tenemur,

Et pater est aliqua fraude morandus, ait.

Dum, quid agat, querit, dum versat in omnia vultus,

Ad fratrem casu lumina flexa tulit.

Cujus ut oblata est presentia, vincimus inquit, Hic mihi morte sua causa salutis erit.

Protinus ignari —

& quæ sequuntur. Arrianus, ut & Ovidius loco citato, inde regioni nomen mansisse ait, ibidemque Absyrti sepulcrum suis etiam temporibus demonstrari solitum. Ο δ' Αψυρτος (inquit) τὸ χαρίον λέγεται, ὅτι Αψυρτος ἐκαλεῖτο πάλαι ποτὶ, ἐνταῦθα δὲ τὸν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀποδαίνειν, καὶ τὰ φάρμακα Αψυρτος δεικνύται. Hyginus Fab. xxiii. à Jasonem eum occisum refert, à Medea vero sepultum.

Ibid. Καὶ τέκνον ἀλάστορα] Aigre ferens à Jasonem se repudiatam Medea, Mermerum & Pheretem filios, quos ex eo susceperat, occidit. Vide Diod. Siculum lib. iv. Apollodorum lib. i. & Hyginum loco citato. Horatius,

Ne pueros coram populo Medea trucidet.

Meminit etiam Theophylactus Simocatus in Epist. quadam, τὰς φονικὰς Μηδείας ἀπηνεστέρως ἀπεργάζεσθαι τοὺς φόβους, παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμων ὁ μὲν γὰρ πᾶσι αἰνεῖται, καὶ ἀγῶνων τῶν σύμμοχλον. Item Dion Prusæus in Orat. περὶ Ἀπασίας, his verbis, Πόσα δοκεῖς τοῖς θεοῖς τῶν Μηδείαν ὑπὲρ τῶν τέκνων εὐξάσθαι, ἢ ποσάκις ἀγωνιάσαι νοσούντων, ἢ ποσάκις ἀντ' ἐκείνων αὐτῶν ἀν' ἐλέωσιν τελευτᾶν, ἀλλ' ὅμως αὐτόχρη ἐβλήτο. Vide ejus imaginem apud Callistratum libro Ἐκφράσεων. Obscure innuit hoc Medæ facinus etiam Virgilius Ecloga viii.

*Sævus amor docuit natorum sanguine matrem
Commaculare manus, crudelis tu quoque mater:*

Crudelis mater magis, an pater improbus ille?

Improbus ille pater, crudelis tu quoque mater.

Et certe ita bis legere malim, quam puer. Nam sine dubio dicere vult eam crudelem esse matrem, quæ liberos suos occiderat, & Jasonem improbum patrem, qui Medeam reliquerat, atque ad id facinus compulerat: judicium esto doctiorum. Sunt qui hoc facinus non Medæ, sed Corinthiis imputant, & ab Euripide eorum precibus inducto in fabulam relatum, credique cœptum propter Poetæ auctoritatem. Unde etiam expiandi criminis causâ Medæ filiis, quos ipsi occiderant, postea sacra facere soliti fuerunt. Ælianus Var. Hist. lib. v. cap. xxi. Λέγει τις λόγος ὅτι φησὶν, ὅτι καὶ τῆς Μηδείας ψεύδῃ ἐστὶν, μὴ γὰρ αὐτῶν δακτυλῶν τὰ τέκνα, ἀλλὰ Κορινθίους. τὸ δὲ μυθολόγημα τὸτο ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, καὶ τὸ δράμα Εὐειπίδῳ φασι διαπλάσαι, διηδόντων Κορινθίων, καὶ ἐπικρατῆσαι τῆς ἀληθείας τὸ ψεύδος διὰ τῶν τῶ ποιητῶν ἀρετῶν. ὑπὲρ δὲ τῆς πολυμήματος, φασι, τῆς παιδων, μέγιστον γὰρ ἐναγίζουσι τοῖς πασὶ Κορίνθιοι, οἵονεὶ δασμὸν τέτοις δαπνιδόντες.

1319. Ἀλκίνοον κίεσαν] Argo navem intelligit, quæ loquacem malum ē quercu Dodonæa habuisse traditur. Meminerunt hujus rei, præter Lycophronem, Philostratus in Imaginibus, Sophocles Trachin. & Apollonius sæpe. Claudianus in Paneg.

— rursusque locuta

In te Chaoniae moverunt carmina quercus.

Idem alibi,

— licet omnia vates

*In majus celebrata ferant, ipsamque secandis
Argois trabibus jactent sudasse Minervam,
Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu
Robora, sed cæso Tomuri Jovis augure luco,
Arbore præfaga tabulas animasse loquaces.*

Æschylus Φιλοκλέους, citante Philone in tractatu, ubi ostendit, Πάντα σπασαῖον ἐστὶν ἐλευθερον, Πᾶσι δ' ὅτιν Ἀργεὺς ἱερὸν αὐδαζον ξύλον;

Orpheus εὐλαλον Ἀργῶν, & δάλον πτόπιν appellat.

1323. Πάλιν δ' ὁ πέπτος] Ægeus, cum Æthram Pithei F. gravidam ex suo compressu reddidisset, ensē ei reliquit, & calceos sub ingenti abditos saxo, jussitque, si filium pareret, & adultus is saxum tollere, atque relicta auferre valeret, clam omnes ad se mittere, quæ postea Theseus adultus nullo negotio perfecit. Plutarchus Theseo, Συνελθὼν δὲ, καὶ γνὼς ἐκείνος (Αἰγέως) ὅτι Πιτθίδας θυγατρὶ συγγέγονε, καὶ κύνει αὐτῶν ὑπονοή-

σας, ἀπέλιπε ξίφος καὶ πέδιλα, κρύψας ὑπὸ πέπτον μεγάλην, ἐν τῷ ἔχουσιν κοιλότητι συμμίστρως ἐμπειλαμμένα. σαι τὰ κείματα, φράσας δὲ πρὸς μόνον ἐκείνην, καὶ διακαλυπόμενος ἀν' ὅς ἐξ αὐτῆς γένηται, καὶ λαβὼν ἀνδρὸς ἡλικίαν, δυνάτῳς ἦν τῆς πέπτον ἀναστῆσαι, καὶ ὑφείλει τὰ κείματα ληφθέντα, σέμπειν πρὸς αὐτὸν μηδένος εἰδότες, &c. Etymologici Auctor, Θησεὺς ὠνομάσθη διὰ τῶν τῶ γυναισμάτων θένων, τῶ τε ξίφους, καὶ τῶ πεδύλων, ὡς ἡ ἰσοεὶα δηλοῖ. Vide & Hygini Myth. Fab. xxxvii. & Apollod. extremo tertio.

1323. Καὶ φασγάνου ζωστῆρα] Solebant olim heroes baltheo alligatos enses suos gestare. Homeri Scholiastes Iliad. γ'. τὰς ἀσπίδας διὰ τελαμώνων ἐφέρουσαν, ὡς καὶ τὰ ξίφη. Philostratus junior in Imaginibus, Μαχαίρας δὲ τῶ χειρῶν (forte πλοῦρων) ἐξήρτηνται χρυσῆς, ἀργυρῶν τελαμώνων κατὰ χεῖρας αὐτῶν. Circum humeros autem baltheum istum gestabant. Hesiodus Ασπίδι,

Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλκεον ἐκ τελαμώνος. —

Virgilius extremo xii. Æneid.

— humero cum baltheus alto

Apparet. —

Inde libro nono dixit,

Sic ait illacrymans, humero simul exiit ense

Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon

Gnosius, atque habilem vagina aptarat eburna.

Eum etiam Dilimnitarum morem narrat Agathias lib. i. i. i. Εὐσεύς τε γὰρ ἐπιφέρεται, καὶ σπεισται, καὶ ξίφος ἐκκερμῆς ἀπὸ τῶ ὅμου.

1324. Σκῆρος ὁ λυγρὸς τάφους] Theseus, cum Athenis δημοκρατίαν induxisset, in odium Lyci cujusdam incurrit, qui etiam tantum effecit, ut urbe ei interdiceretur, quo facto, in Scyrum insulam ad Lycomedem cum demigrasset, ab eo metuente ut regni æmulus foret, de saxo in mare præcipitatus est. Vide Scholiasten Aristophanis ad Plutum, & Plutarchum Theseo. Tractat & hanc historiam Heraclides in Comment. περὶ Πολιτειῶν, Οὗτος (Θησεύς) ἐλθὼν εἰς Σκῆρον ἐπὶ τῶν τῶσιν, ὡς δὲ καὶ περὶ τῶν ὑπὸ Λυκομήδους, φασγάνου μὴ σφειτεῖσθαι τῶ νῆσον. quem vide.

1325. Αἰγίλι] Homeri Scholiastes Iliad. ix. interpretatur ὑψηλῆς, recte. Τῶν ἂν καὶ αἰγὶ δακτύλων διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλὸν καὶ δύσκατον, ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἰ αἰγῆς, ὡς ὀπίπαν, νέμονται. Artemid. lib. ii. cap. xii. Οὐ συναγλάζονται (αἰ αἰγῆς) ἀλλὰ χωρὶς ἀλλήλων νομίζονται καὶ κρημνῶν καὶ πετρώων, αὐτὰ τε περὶ γὰρ αἰγῆς καὶ τὸ ποιμένι παρέχουσιν. Virgilius in Culice, Propulit ἐ σταβυλὶς ad pabula læta capellas Pastor, & excelsi montis juga summa petiit, Lucida qua patulos velabant gramina colles. Jam silvis dumisque vagæ, jam vallibus abdunt Corpora; jamque omni celeres ἐ parte vagantes, Scrupea desertæ perrepunt ad cava rupis.

Ovidius quoque in Heroidum Epistolis,

— amantem saxa capellam

appellat. Hinc & Ægilips dicta. Stephanus, Αἰγίλι, πηλοῖον Κερκυλαίας τῆς Ηπειροῦ. Οὐμπος, καὶ Κοκύλει ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τῆς χείρας. εἰληγὲ δὲ τῶν περὶ σπηλαίων διὰ τὸ μετρώδην ἐστὶν, καὶ ὑψηλῶν, καὶ ἀσπιδόκατον. Ubi emendo διὰ τὸ πετρώδην ἐστὶν.

1327. Σὺ δὲ βλώξαι] Herculem puta, cur autem μῦθον vocet, hæc est causâ: cum Hercules

phos missos faciam) habes apud Herodianum lib. viii. & Petronium Satyrico in prolixo carmine.

1370. Ος καταβάτης μολῶν] Jupiter Καταβάτης idem cum eo, qui Μόλιος dicebatur. Apollodorus, citante Sophoclis Interprete, Πιεὶ Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τὴν ἑκαταβάτην Διὸς βαμὸς, ὃν καὶ Μόλιον καλεῖται, ὅς ἐκεί μολίων ἔστι τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένον.

1378. Ἀνακλός τ' δρυκὸς γόνος] Codrum puta, qui sumpta lignatoris (ut volunt Lycophron & Polyanus; ut Vellejus, pastoris) veste pro patria mortem oppetit intrepidus. Historia petenda ex Auctoribus citatis, Johanne Tzetze Chil. i. Hist. iv. Servio ad Eclogam iv. Amm. Marcell. lib. xxii. Herod. v. Justin. ii. Augustin. xviii. de Civit. Dei, xviii. Pausan. Atticis, & Achaicis p. ccxxxii. Oros. i. cap. xviii. Polyæn. Strateg. Lycurg. καὶ Λεωκράτους. Cicerone Tuscul. i. Lactantio lib. iii. cap. xii. & Valer. Maximo lib. v. cap. vi. Hujus filius Neleus.

1380. Βῶλον ἐμπεφυμένον] Vide Herodotum Euterpe, qui, dum γλῶσσαν σηματοῖν vocat, manifeste indicat cretam fuisse, qua ad obliuandas literas Veteres usi. Servius ad Æneid. vi. Quod cum cives ejus agnovissent, sive invidia, sive miseratione commoti, ei epistolam miserunt, creta, antiquo more, signatam. Maxime vero nobilis creta Asiatica. Cicero in Orat. pro L. Val. Flacco, Hæc, quæ est à nobis prolata laudatio, ob signata erat creta illa Asiatica, quæ fere est omnibus nota nobis, qua utuntur omnes non modo in publicis, sed etiam in privatis literis, quas quotidie videmus mitti à publicanis, sæpe unicuique nostrum.

1382. Σφραγίδα δέλτου] Tabellis quondam, quarum hoc loco mentio, Græci pariter & Romani usi. Erant forma triangulari. Eustathius ad Dionysium, Δέλτοι, κλειῶς μὲν οἱ τόμοι, ὅσοι περιγεγραμμένοι ἐρηματίζοντο ἐν τοῖς πύλαις, καὶ δὲ καὶ νῦν ποιεῖται πῆρ' ὅσον τὸ ἀπλῶς αἱ βίβλοι λέγονται, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως, καὶ δὲ καὶ πύξια, διὰ τὸ τοὺς παλαιούς τοὺς ἐκ πύξων πινάκισι τὰ γράμματα ἐντυπώειν. Hieronymus lib. i. Epist. i. quæ est ad Niciam, Ante chartæ aut membranarum usum, aut in dedolatis è ligno codicillis, aut in corticibus arborum mutuo epistolarum alloquia missitabant, unde & portitores earum tabellarios, & scriptores à libris horum librariorum vocavere. Festus, Tabellis pro chartis utebantur, quibus ultro citroque, sive privatim, sive publice opus erat, certiores absentes faciebant. Symmachus lib. iv. cap. xxviii. Mallem scribere, Aborigenum more, dictionem salutis alternæ ligno, aut corticibus. Vide quæ vir doctiss. Just. Lipsius Institut. Epistol. cap. i. Cera autem oblinebantur istæ tabulæ. Agellius lib. xvii. Pugillaria nova nondum etiam cera illita accepisse. Polyænus lib. ii. Δημότατος ὁπτιλίων Σπαρτιάταις πρὶν τὸ ἔρξαι στρατίαν, εἰς πύξια ἀκέραιον πλὴν ὁπτιλίων γράμματα ἐπιγράψαντες, ἵνα ὡς ἀρχαῖος διὰ τῶν φυλάκων κομιδεῖν, & apud Auctores passim. Signa autem imprimebantur ceræ lino impositæ, quo tabulæ perforatæ constringebantur, quod cum

Jacobo Cujacio, doctiss. Jurisconsulto, observavit olim eruditissimus juvenis P. Colvius.

1384. Τὸν πρωτόμυδον Κάρα δρόσας στρατὸν] Militum, tam apud Græcos, quam Romanos, duo erant genera, illi suo sumptu militabant, & *Asidui* dicebantur: hi publico, & *Ætarii*, atque *Metelli* sunt nominati. Cares autem male audisse, quod mercede conducti militarent, nemini ignotum. Vide Strabonem, Hesychium, Etymologici, & Proverbiorum Auctores. Turpe enim apud Athenienses habebatur mercede conductum quidpiam facere. Ulpianus ad Demosthenis Olynth. iii. Η μισθοφορὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιβέβητος. Hinc apud Polyæn. lib. i. Themistocles Nauclero, Κατερεῖν ἠπείλησεν Ἀθηναίους, ὅτι χρεῖμασι πειθεῖς αὐτὸν ἄγοι. Postea tamen id permissum à Pericle, ut est videre apud Ulpianum eundem ad Orat. Demosthenis περὶ τῆς συντάξεως. Laudatur vero etiam Carum horum in rebus bellicis studia, quorum argumenta reliquerunt scutorum ansas, umbilicos, insignia, & cristas, quæ omnia ipsi invenerunt. Strabo lib. xiv. τὴν δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τὰ τε ὅργανα ποιεῖται τεκμηρία, καὶ τὰ ὅπλα, καὶ τὰς λόφους, ἀπαντα μὲν γὰρ λέγεται Κλειῶς. Ἀνακρέων μὲν γὰρ φησιν,

Διὰ δὲ τὴν Κλειῶν εὐργίαν ὄχλον
Χεῖρα πιδέμεναι.

Emendo ex Homeri Interprete & Etymologicographo, Κλειῶν ὄχλον. Polyænus lib. vii. in Plammeticho, Ψαμμήπυχος ὁ Πύρρητα τὴν Κάρα συνόντα ἔχων, παρ' αὐτῶν μαδῶν ὡς πρῶτος Κάρις ἐπιδέχτο τοὺς κράνισι λόφους, &c. Homeri Scholiastes Iliad. δ'. Κανὼνας, (φασὶν Ὀμήρου) ἔαδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας, οὐκ ἔχοντο τὴν πύρρητα, ὡς ὅρατα ἐκράτουν, ὡς ἐπὶ ἐπινούδησιν ὑπὸ Κανῶν, ὡς καὶ Ἀνακρέων φησιν, Κλειῶν ὄχλον. Quæ totidem verbis apud Etymologici Auctorem, in Κανῶν. Hinc λόφον Κλειῶν dixit Alcæus,

Λόφον τε σάων Κλειῶν.

Itaque propter hæc sua inventa scutum parvum, & galeam cum mortuis sepelire soliti fuerunt. Thucydides *Εὐρυκράτης* lib. i. Δόλις καὶ δαυρομήτης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῇδε τῇ πολέμῳ, καὶ τῇ θανάτῳ ἀναρτίσθησαν, ὅσοι ἦσαν ὅττι τεινέσθων ἐν τῇ νήσῳ, ὡς ἐξ ἡμῶν Κάρις ἐφάγισται, γινώσκοντες τῇ τε σκικῇ ὅττι ὅπλων, συντάξιμα μὲν καὶ τὰ πρῶτα, ὡς νῦν ἐπὶ δαπνήσι. Scholiastes ejus, Οἱ Κάρις πρῶτοι εἶδον τὴν ὁμαλὴν ὅττι ἀσπίδων, καὶ τοὺς λόφους, τοὺς γὰρ ἀποδύνασθαι συντάξιον ἀσπίδων μνησθῆναι καὶ λόφον, σημεῖον δ' εὐρέσεως.

1389. Κόδροι] Id est, stulti, ita nuncupati Athenienses. Hesychius, Κόδρος ὁμοῖς λέγομαι κοινῆς πινῆς τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντας, Ἀθηναίους, λαὸν δρὸς τῶν ἰδίων. Nam ita emendo eum locum. Nominis istius causa eorum ingens δουλεία, quam Neptunus, in contentione de Attica regione Minervæ posthabitu se ægre ferens, immisisse fertur. Hanc innuens Demosthenes περὶ Εἰρήνης, inquit, Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνδραποῖ περὶ τῶν πραγμάτων εἰσάδει χρεῖς τῇ βουλῇ, ὡς καὶ τὰ πράγματα. Ad eam & ab Aristophane Vespis allusum, cujus etiam Concionantes vide. Putabatur tamen, ut hoc addam, istam eorum δουλείαν Minerva beneficii loco in εὐουλίαν vertere.

1393. Βασίλειος λαμπυρίδης] Sive βασίλειαν vulpem accipias, sive meretricem, parum refert. Si vulpem, eo modo antea, ἀσκήριος ὑμπερίδης. Thracum autem lingua vulpes βασίλειαν, sive βασίλειαν dicitur, ut docet vetus Interpres Persii Sat. 1. Inde Bacchæ Bassarides, quia vulpinis pellibus succingerentur. Apud Hesychium, ubi legitur, Βασίλειος, ἀλώπηξ, ἢ βασίλειαν παρὰ Κυρηναίους. Emen- dabis, ἢ βασίλειαν. Subdit idem, Βασίλειαν τὰ ἀλώ- πικια οἱ Λίβυες λέγουσιν.

1396. Οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον Αἰθίων πτερόν] Aethon est appellatus Erythichon, propter nimiam il- lam ingluviem. Aelianus Πον. Ιστορ. lib. 1. ven- tres quosdam enumerans, καὶ Ερυθρίχονα ἢ Μυρ- μιδόνος, ἐνθεν τοὶ καὶ Κάνθων ἐκλήθη. Ubi omnino Αἰθίων legendum, quod postea doctissimo vi- ro Hadriano Junio etiam in mentem venisse cognovi.

1402. Οὐδὲν ποτ' ἀμφιδρόνιος ἐξ ἀκρων λοδῶν Φθίρας κύφειλα χαλκυνεὶ παρωτίδας] Lego, Φθίρας κύφειλα ἀχαλκυνεὶ παρωτίδας.

Nam eo modo dehonestantur aures. Mos vero erat Veteribus, si quos propter flagitium captos ignominia afficere vellent, auriculas præsecare. Etymologici Auctor, Οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐν πνι ἀποπή- ματι ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὠτῶν ἀπέτεμον. Plautus Cistellaria, Sc. Nisi quid,

Capillo scisso atque excisatis auribus.

Vide Nonium in Excisatum. Supplicii id ge- nus λέγει dicebatur. Suidas, λέγει, ἢ διὰ τῶν ὠτῶν πρῶτα διὰ τῶν μεγάλων καὶ λεγόντων, ὁ βεβλαμμένος. Ju- lius Cæsar integras aures abscidit, ut scribit ipse de se lib. vii. de bello Gallico, *Majore commis- so delicto, igni atque omnibus tormentis necat: levio- re de causa, auribus defectis, aut singulis effossis oculis, domum remittit.*

1414. Τῷ δαλασσῇ μὲν βασιλῇ] Xerxes bello con- tra Græcos ponte Hellespontum conjunxit, & Atho, montem Thraciæ maximum, perfodit. Vide Plutarchum περὶ Αἰωνίου. Virgilius in Cu- lice,

*Non perfossus Athos, nec magno vincula Ponto
facta, meo quarent jam seiva volumine famam,
Non Hellespontus pedibus pulsatus equorum,
Græcia cum timuit venientes undique Perfas.*

Juvenalis Sat. x.

— creditur olim

*Velificatus Athos, & quicquid Græcia mendax
Audet in historia, cum stratum classibus iisdem,
Suppositumque rotis solidum mare.*

Zosimus lib. 1. Εὐρύγυτος μὲν ὁ Ἑλλησποντος, πέραθεν διδούς τοῖς πρὸν δαδαινοῦσιν, ὠρύττετο δὲ ὁ Αἰθῶν, ἅμα τῇ δαλάτῃ καὶ τὰς ναῦς ἐνδεχόμενος. Aeschylus Persis, Οἷος Ἑλλησποντον ἱερὸν δούλον ὡς δεσπόμασιν Ἡλποὶ χάσεν, ῥέοντα βοσπόρον ῥέον διε- καὶ πτερον μετεξέδμενι, καὶ πίδαας σφυρηλάτοις Πιεσάων πολλὰν κελύδον ἤνυσεν πολλῇ στρατῷ, Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ὦντ' ἐκ εὐβουλίας, καὶ Ποσειδῶνος κρατήσεν.

Ennius Annal. lib. xiii.

Pontibus instratis conjunxit littora Xerxes.

Arnobius lib. 1. *Ut ille immanis Xerxes mare terris immitteret, & gressibus maria transiret, no- stri nominis effectum est injuria?* Agathias lib. iv.

Οὐδὲ εἰ Κῦρον εἴποι τις ἢ Καμβύση, ἢ δὲ Δαρείον Τσα- σπῶν, οὐδὲ μὲν Ξέρξην ἐκείνον ἢ ἱππῆλαιον μὲν δεικνύοντα τῷ δαλάτῃ, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι ναυπηγόμενον. Isocrates in Panegyrico studio memoriæ æternæ relin- quendæ facta hæc memorat, Βασιλεὺς δὲ (Ξέρξης) τοῦτο μνημεῖον καταλιπεῖν, ὃ μὴ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως εἶναι, ἢ πρὸς τὸν ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῖρε καὶ συνηγάγεσθαι, ὃ πάντες θρῆνισαν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῖστα μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, περὶ οὗτοι δὲ διὰ τῆς δαλάτης, τὸν μὲν Ἑλλησποντον ζεύξας, ἢ δὲ Αἰθῶν διορύξας. Vide etiam Johan. Tze- tzen Chil. 1. Hist. xxxi. Ammianum Marcel- linum lib. xxi. Falsum vero hoc esse conten- dunt, qui Magorum historiam conscripserunt, & Herodotum, ejus sermonis auctorem, men- dacii arguunt. Diog. Laërtius lib. 1. in Proce- mio, Πρὸς τέτοις καταγινώσκουσιν Ἡρόδοτον οἱ τὰ περὶ Μάγων χάσαντες, μὴ γὰρ εἰς τὸ ἥλιον βέλῃ Ξέρξην ἀκοντί- σαι, μηδ' εἰς τὴν δαλάσαν πίδαας καταβῆναι διὰ τῶν Μάγων καταδεδομένους.

1418. Σὺν χαλκύνει τειχέων περὶλήμασι] Oracu- lum de ligneis muris faciendis ab Apolline Athe- nienibus redditum notum nimis. Synesius, ut putatur, περὶ Εὐρυπῶν, (ut alios mittam) καὶ Λοξίας ἐκείθεν ὁ Πυδοῖ χρησμοδός, ὅτι τὸ ξύλινον τείχος, ὃ τοῖς Αἰθίοσις ὁ θεὸς ἐδίδου σωτήριον, μάττω ἀν' ἡμέ- ραν ἐκκλησιάζων ὁ δῆμος, εἰ μὴ Θημισοκλῆς ἀνέγνω τὸ χρησμὸν ἢ διάγοιαν.

1421. Στρατὸς δ' ἀμύκη] Plutarchus Παραλλή- λους, quingentis myriadibus in Græciam Xerxes venisse Auctor est, Isocrates in Panathenæico DM. in Panegyrico vero sic ait, Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὑπερὸν στρατείας, ἣν αὐτὸς Ξέρξης ἤγαγον, ἐκλι- πὼν μὲν τὰ βασίλεια, στρατηγὸς δὲ καταστῆναι τολμήσας, ἀπαντὰς τε τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας συναγείρας, περὶ δὲ τῆς οὐχ ὑπερβολῆς περὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἐλάτῃ τῇ ὑπαρχόντων εἰρηκεν.

1424. Αἶψα δ' ἀναύρων νεστίος] Juvenalis Sat. x.

— credimus altos

*Defecisse amnes, epotaque flumina Medo
Prandente.*

1428. Σὺν χαλκύνει πύργῳ] Lego cum Cantero πύργῳ, nam eo vocabulo fol apud Græcos ali- quando ex Anaxagoræ sententia designatur: apud Callimachum, citante Sophoclis Interpre- te ad Oid. ὅτι καλ.

Εἶδος ἀμφὶ τῷ οἱ κεφαλῇ νέον Αἰμονίην
Μεμβλωκός, πλημὲν π' πέτρῃ ἀλκὰς ἐκείτο.

Et apud Euripidem in Oreste,

Ὁ γὰρ μαχέριος, καὶ οὐκ ἐνεδίδω· τύχας,
Διὸς περικλῶς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμάνων πέτρῳ,
Αἶψα ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτῃ δίκην.

Vide Pindari Scholiasten Olympion. Od. i. Eodem modo ἡλίου δίσκον dixit Horapollon Iερογλ. lib. ii. Γνωστὸν ἐγγυὸν βελόμενοι δηλώσαι, ἡλίου κύκλον οὐδ' ἀστὲρ μὲν ἡλίου δίσκου δίκῃ τελεμμένη σημαίνει. Fuit autem ob hoc dictum Anaxagoras impietatis à Cleone accusatus, sed à Pericle discipulo de- fensus, quinque talentis multatus, in exilium ablegatus est. Vide Diogenem lib. ii. Ait vero telorum multitudinem Solis radios obscuratu- ram. Similiter Ennodius in Panegyrico, *Si cæ- lum lancearum imber obtegeret, qui fortius telum jecerit, non latebit.* Macrobius Saturnal. lib. i. cap. xvi. *Eoque tempore nubes sagittarum*

in adversos visa ferri, & hostes fugavit, &c. Heliodorus lib. IX. Οὕτως δὲ πὺν συνεχὲς καὶ ἐπὶ σκοπὸν ὡς ἄρ' ἐξ ἀπερπύσεως τὴν πύργων ἑκάλλον, ὥς εἰς νέφους φασίας τὴν πυκνότητα φέρεσθαι τοῖς Πέρσαις.

1429. Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνδρῶας ἔδδον] De rosa Locrensi vide Jul. Pollucem lib. v. cap. xvi. quem emendabis scribendo κατὰ τὸ Λοκρὸν, non κατὰ. Ad Xerxem devictum quod attinet, ejus fella argentea, in qua pugnam navalem spectaverat, multo post tempore adservabatur in templo Minervæ Παρθένου, fuitque Αἰχμάλωτος appellata. Harpocrat. Αργυρόπτερος δίφρος, ὁ ἑρξεν, ὃς Αἰχμάλωτος ἐπικαλεῖτο, ἐφ' ἧ καθεζόμενος ἐδωρεῖται τὴν ναυμαχίαν ἀνέκειτο ὃ εἰς τὴν Παρθένον καὶ Ἀθηνᾶς.

1432. Μόσων φηγόντων] Antiquitus etiam turres in bellicis navibus exstruebantur lignæ, quæ *Falæ* à veteribus Latinis dictæ. Jul. Pollux lib. I. cap. IX. Εὰν δὲ ἡ κατάφραξις τὸ πλοῖον, ἐπιναυπηγῆται πυργῶχοι, καὶ ἐπ' αὐτῇ πυργίδια δύο, δεξιὸν καὶ ἐξωμυμον, ὧν μίσην τὸ κατὰσφραγμα. Forte propter has Ennio, & Virgilio *naves celsæ* dicuntur.

1452. Εἰς κύμα κωφὸν] Homerum imitatus Lycophron. Sic Petronius *mutum litus* dixit.

1460. Τὴν Φοῖβῶν ἄνιστοι χελιδόνα] Id est, Laudabit me, antea ut garrulam contemptam. Idem prædicit de suis vaticiniis Sibylla Erythraea apud Lactantium lib. IV.

Φῖνται Σιβύλλῃ

Μαινομένην ψύσαν, ἐπὶν ὃ γένηται ἅπαντα,

Τηνίκα με μνήμῃ ποίησιν, κοῦκ ἐπὶ μ' ἔδεις

Μαινομένην φῖσαι με διὸ μέγαλοιο περὶ φῖται.

Observandum quoque, quod Cassandra per convitium *χελιδόνα* vocat, ita enim olim omnes Barbari vocabantur propter incompolitam garrulitatem. Hesychius, Τὸς βαρβάρους χελιδόνες ἀπειράζουσι διὰ τὸ ἀσυνέτον λαλῆναι. Inde & Æschylus τὸ βαρβαρίζειν, χελιδονίζειν dicit, & Ion Poeta vetus in Omphale Barbaros χελιδόνας nuncupat. Vide Scholiasten Aristophanis Avibus. Huc pertinet Proverbium, *Χελιδόνων μυστῆρον*.

1461. Τὸς ἠγόρευσε] Usitatissima clausula in fine orationum tam Græcarum, quam Latinarum. Asconius Verrina II. *Moris veterum fuit, cum satis visum esset fluxisse verborum, hanc sibi necessitatem finiendæ orationis imponere, ut dicerent ad ultimum, Dixi.* Vide Donatum ad Hecyram & Phormionem Terentianas. Plato Λάχητι, Καὶ δὲ ἂν δοκεῖ εἶρηκα. Sophocles Ηλέκτρᾳ, Εἶρηκα μὲν νῦν ταῦτα.

1463. Σεῖρνον ἐσέταξε λοῖδιον μέλῳ] Quid sit Σεῖρνον μέλῳ docere poterit Aristænetus lib. I. Epist. I. de Laide, Ηνίκα ὃ φθέργεται, βαβαί, ὅσαι τὸ ὁμιλίας αὐτῆς αἱ Σεῖρνες; ὅσον ἡ γλῶττα στυμνέσθω. Et lib. II. Νῦν τὰς Μέσας, εὐδόμεως ἦδον, ἴσα καὶ Σεῖρνον γλυκεῖαν ἀφιέντες φωνῶ. Ælianus Ποικ. I. lib. XII. de Aspasia, Φώνημα ὃ εἶχεν ἠδὲ, καὶ ἀπαλὸν εἶπεν, ἂν τις λαλῶσιν αὐτῆς ἀκούειν Σεῖρνος. Philostratus lib. I. de Vita Sophistarum in Isocrate, Η δὲ Σεῖρνω, ἡ ἐφισκηῖα τῶν Ἰσοκράτους τῶν σοφιστῶν ἑσμάτῃ, ἐφέσκηκε ὃ οἶον ἄδουσα, περὶ κατηγορεῖται ἀνδρῶς, ἢν στωβιράλειο ἐπτοεκοῖς μόνος (lego νόμοις) καὶ ἦδισι. Agathias,

οὐ δὲ μοι καὶ τὸ λάλημα φέρεις

Κεῖνο τὸ Σεῖρνον γλυκερώτερον.

Petronius, *Tanta gratia conciliabat vocem loquentis, tam dulcis sonus pertentatum mulcebat aëra, ut putares inter auras canere Sirenum concordiam.* Synesius Epist. cxxxix. Εμὲ γὰρ τοι καὶ παρὸν μὲν ἤρεις τῇ γλυκεῖᾳ Σεῖρνι τὴν λόγον.

1464. Κλάρε μιμαλλῶν] Quæ sint μιμαλλῶν vel pueri sciunt. Apud Macedones μιμαλλῶντες dictæ postea, quæ ante κλάδωντες, virgines, quæ Argæ regi cum Galauro bellum gerente suppetias tulerunt, sumpto habitu virili, thyrsisque pro hastis utentes. Polyænus lib. IV. Αργαῖος ἀμαχὴ κρητῆσας, ἱερὸν ἱδρύνεται Διονύσω φανδάνοι, καὶ τὰς παρδίνες, αἱ πάλαι κλάδωντες ἐκλήγον οἱ Μακεδόνες, αὐτὴς κλήρον ἔλεξε, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, μιμαλλῶνας. Vide etiam Etymologicographum.

Ibid. Η Μιλαχραῖας κόπης] Lego, Μιλαχραῖας καὶ Aristoteles lib. περὶ Θάλασσης. Ακουστέ. ita ait, Εἰς τῇ Κίμῃ τῇ περὶ τὴν Ἰταλίαν δεικνυταί τις, ὡς εἶκα, δάλαμος κατὰ γένος Σιβύλλης τῆς χρησμοδόχου, ἢν πολυχρησιώτατον γονομένην παρδίνον διαμεῖναι φασιν, ὅσαι μὲν Ερυθραῖαν, ὑπὸ πίων ὃ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦσιν Κυμναίαν, ὑπὸ δὲ πίων Μιλαχραῖαν καλεῖται.

1465. Νησὺς θυγατρὸς] Sibylla, Nefonis ex Dardano filia. Arrianus, Δάρδανος τῆς τῆς Τυκρῆ βασιλέως θυγατρὸς ἐγχευε, Νησὺς τε, καὶ Βάτταν καὶ ἐκ μὲν τε Νησὺς ἢν αὐτῇ θυγατὴρ Σιβύλλῃ ἡ μάντις, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λαὶ γυναικες, ὅσαι ἐξήγοντο μαυτικαί, Σιβύλλαι ἐλέγοντο. Quem locum Theodoro Cantero, viro doctissimo, acceptum refero.

Ibid. Η π Φίκειον τέρας] Sphingem intelligit, quam Boeoti appellant Φίκα, teste Palæphato. Hesiodi Scholiastes ad Ασπίδα, Φίκειον, ὅρος Βοιωτίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τῆς Σφηγίδος, ἢν Φίκα ἐκάλουν οἱ Βοιωτοί. Et ad Theog. Αὐτῇ δὲ (Σφίγῃ) ὅττι θυγατὴρ Χιμῆρας καὶ Τύφωρος, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ τὸ Φίκειον, ἐνθα δὴ τελεῖται, Φίκα δὲ αὐτῇ οἱ Βοιωτοί ἐλέγον. Festus, *Picati appellantur quidam. quorum pedes formati sunt in speciem Sphingum, quod eas Dorii Phicas vocant.*

1472. Δαίμων δὲ φήμας] Hoc loco δαίμων Lycophroni, quod aliàs τὸ δαίμονιον Græci veteres dicebant, quo nomine majus quoddam numen intelligebant. Sic Pindarus Isthmion. Ode VI.

Σὺν τε οἱ δαίμων φτυγίαι

Δόξαν ἐπὶ φάλλον.

Theognis,

Χρημαῖα μὲν δαίμων καὶ παγκύκλιον ἀνδρὶ δίδωσι.

Et alii Poetæ sæpe. Cum autem τὸ δαίμονιον καὶ τὸ δαίον dicerent, Deum supremum, divinitatemque mundi moderatricem intelligebant, Jul. Pollux lib. I. cap. I. Τῆς αὐτῆς χρείας τὸ δαίον, καὶ τὸ δαίμονιον.

Ibid. Εἰς τὸ λῶον ἐδραμεῖν τῶζεν] Ex vetere formula, Εἰς ἀγῶν μοι. Duabus vero utebantur formulis ad amolienda infaustra, & hac, quam diximus, & illa, Εἰς κεφαλῶν σοι. Priore utitur hoc loco apud Lycophronem Cassandra. Moschus etiam Idyllio I.

Ἀλλὰ μοι εἰς ἀγῶν μάχης κρίνεται ὄνειρον.

Pacuvius apud Festum in *Veruncens*, *Dii monuerint meliora, atque amentiam averruncassent tuam*: quæ ita emendo,

— Dii monuerint

Meliora, atque amentiam averruncassent tuam.

Et

Et frustra sunt, qui aliter corrigunt. Virgilius
latius usurpavit Æneid. tertia,

*Dii prohibete minas, dii talem avertite pestem,
Et placidi servate pios.* —

De altera formula, Εἰς κεφαλὴν σοι, ita Aristopha-
nis Scholiastes Acharn. ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Οἱ ΑΤΤΙΚΟὶ εἰς κε-
φαλὴν πρὸς, εἰς κεφαλὴν πρὸς ποιοῦ, οὕτω δ' ὅτι κακῶν λέ-
γοντες. Virgilius Georg. III.

Dii meliora piis, erroremque hostibus illum.
Ubi complectitur utramque formulam. Mo-
schus Idyllio quarto,

Τοῖα, φίλε, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπιόισται
Παννυχίη, τὰ δ' πάντα σέως Εὐρυδῆα πρὸς ποιοῦ
Οἶκον ἀπ' ἡμετέρου.

Apulejus Miles. III. *Si quid adversi tui caput
respicit, id omne protinus meo luatur sanguine.*
Theocritus Idyllio VI.

— αὐτὰρ ὁ μάλιστα ὁ Τύλιμος ἐχθρὸν ἀγορεύων
Εχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέσσι φολάξῃ.

Pedo in Elegia ad Liviam,

*Ubs gemit, & vultum miserabilis induit unum
Gentibus adversis forma sit illa precor.*

Terentius Heautont. Act. v. Sc. III.

— *ab obsecro te, istuc inimicis fiet,
Egone confitear meum non esse filium, qui sit
meus?*

1473. Οσοῦ σὺν περικλῆται] Locis & regioni-
bus omnibus Genios præesse credebant, Græci
vocant ἐγχωρίους θεοὺς, δαίμονας, ἥρωας. Festus, Ge-
nium esse putarunt uniuscujusque loci. Clemens
Protrept. Εἰ δ' ἐν δαίμονες λίχνοι τε, καὶ μαρτοί, ἐστὶ
μὲν ἱερουργεῖν καὶ ἀναφανδὸν οὕτω καὶ πόλεις δαίμονας ἐπι-
χωρίους πᾶσι ἐπιδρασκόμενους. Servius Georg. lib. I.
Genium dicebant antiqui naturalem Deum unius-
cujusque loci. Prudentius lib. II. adversus Sym-
machum,

*Quamquam cur Genium Romæ mihi fingitis
unum,*

*Cum portis, domibus, thermis, stabulis soleatis
Adsignare suos Genios?* —

Inde est apud Virgilium Æneid. v.

*Incertus Geniumve loci, famulumve parentis
Esse putat.* —

Quintilianus Declamat. I. *Ipsi quoque servuli
longius quiescunt, & præstatum grande secretum
Genio loci.* Gratius,

*Te primum, Vulcane, loci pacemque precamur
Incola sancte tuam.* —

Ubi loci sanctus incola non alius, quam Genius
loci. Calphurnius Eclog. v.

— *tu cespitem vivo*

*Pone focum, Geniumque loci, Faunumque,
Laremque*

Salso farre voca. —

Vetus inscriptio,

I. O. M. - I - G - NIO LOCI

HUJUS. Q. CÆCILI

US. SECUNDUS

LEG. C. SERENI

PROCOS. GALLIÆ

TRANSALPINÆ

V. S. I. M.

Phalaris in Epistola quadam ad Himæreos,
Ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφῆκαμεν, αἷς ὅτι κατέχεται, καὶ ὅτι

ἔχουσι πᾶσι ἱμεῖς καὶ γὰρ θεοὶ τε, καὶ ἥρωες. Arnobius
lib. I. *Prudentissimi vobis videntur, nec reprehensionis ullius, qui Faunos, qui Fatuas, civitatum-
que Genios, qui Pausos reverentur, atque Bello-
nas.* Philostratus lib. I. de Vita Sophist. in
Dionysio, Καὶ πάλιν αὐτομαληγοῦσα σέως βαρβάρους
Βοιωτῶν συνάξατε οἱ καὶ γὰρ ἥρωες. Tertullianus lib.
de Pallio, *Certe, si quis loci Genius, ingemebat.*
Hesiodus lib. I. de Geniis loquens,

— πάντα φοιτῶντες ἐν αἶαν.

Petrönus, *Nostra regio tam presentibus plena
est numinibus, ut facilius possis Deum, quam ho-
minem invenire.* Hunc quoque propitium im-
precabantur sibi mutuo Veteres. Clare Tertul-
lianus de Idololatria, cap. XXII. *Si dederò ele-
mosynam, vel aliquid præstitero beneficii, & ille
mibi Deos suos, vel colonia Genium propitios im-
precetur.* Et cum ingrederentur primum ali-
quam regionem, aut postliminio in eam redirent,
solebant eam religiose salutare, in honorem Ge-
nii, quem ei præesse credebant. Probabile id
multis Auctorum testimoniis. Æschylus Aga-
memnone,

Πρῶτον μὲν Ἀργὸς καὶ θεὸς ἐγχωρίους
Δίκη σφραγισμένη, τὸς ἐμὸι μεταπίπῃ
Νόσου.

Plautus Bacchidibus, Sc. Herilis, &c.

*Herilis patria, salve, quam ego biennio
Postquam hinc in Ephesum abii conspicio libens.*

Ovidius Metamorph. lib. III.

*Cadmus agit grates, peregrinaque oscula terræ
Figit, & ignotos montes agrosque salutat.*

Tertullianus Apologetici cap. XXI. *Dispersi, pa-
labundi, & cæli & soli sui extorres, vagantur per
orbem, sine homine, sine Deo rege, quibus nec ad-
venarum jure terram patriam saltem vestigio
adorare conceditur.* Symmachus lib. v. Ep. LXXII.
*Octavo demum die multa reluctatus itineris diffi-
cultate, larem patrium salutavi.* Philostratus He-
roicis, Καταπλέουσιν δὲ, καὶ πᾶσι γὰρ ἀσπασάμενοι,
βαδίζουσιν ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ σφραγισμένοι τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ
δύοντες. Neque solum salutabant, sed & sa-
crificabant. Apollonii Scholiastes extremo II.
Τοὺς ἐπιδημῶντας ἔδος ἦν ἐν ἀλλοδαπῇ θύειν τοῖς ἐγχω-
ρίοις θεοῖς, καὶ ἥρωσι. Codinus, Επεὶ ἐν καὶ τῇ εἰμαρμένῃ
ἀφίκοντο, καὶ θύσαν ἐξελάσκοντο δαίμοσι, κόραξ, &c. Et
in Epistola Cydippes ad Acontium,

*Protinus egressæ superis, quibus insula sacra est,
Flava salutatis thura, merumque damus.*

Heliodorus lib. x. Τὰ μὲν ἐν σφραγιστῇ ἐχώρει τὸ ὄχθος
αἰεὶ τῷ Νείλῳ καὶ ὁρμητομαχίας ἐχόμενος, ἐπεὶ δ' εἰς
τὸς καταξέχεται ἀφ' αὐτοῦ, θύσας τῷ Νείλῳ, καὶ θεοῖς ἐνο-
είοις, ἐκτεταπείς, τῆς μεσογείας μᾶλλον εἰχέτο. Etiam
qui in aliam regionem discessuri, sacrificabant
iis, atque id appellabant θύειν τὰ ἀποδατήσια. Ste-
phanus in Βυθρῶτος, Μυθεύονταί Ελένη ἐκ Τερείας πλείοντι
εἰς Εσπερίην (ita scribo, non ἐσπερίην) θύσαντι ἀποδα-
τήσια ἐν Ηπείρῳ, τὸ θῦμα ἢ βύς ἀποδράσασα ἐκ τῇ βυ-
πλήγῃ, ὥχθη φεύγουσα διὰ τῇ μεταξὺ πόντου εἰς τὴν κόλ-
πον, &c. Etiam VALE dicebant. Ovid. Meta-
morph. lib. XIII.

*Troja, vale, rapimur, clamant, dant oscula terræ
Troades.* —

Theophylactus Simocatus in Epistola quadam,

Επὶ δ' Αἴτνῃ, τὸ Σικελικὸν ὄρε, ἀπαύρομαι, εἰπόντις χαί-
ρειν τῇ Αττικῇ. Atque hæc omnia fiebant in ho-
norem Genii locorum præsidis, qui anguis for-
ma colebatur. Hinc Persio lux,

Pinge duos angues, pueri, sacer est locus. —

Servius Æneid. v. *Nullus enim locus sine Genio
est, qui per anguem plerumque ostenditur.* Huc
facit illud Propertii lib. iv. Eleg. viii.

*Lanuvium annosi vetus est tutela draconis,
Hic ubi Tartaræ non perit hora moræ.*

Item Statii insignis locus Thebaid. v.

*Interea campis nemoris sacer horror Achæi
Terrigena erigitur serpens, tractuque soluto
Immanem sese vehit, ac post terga relinquit.*

*Livida fax oculis, tumidi stat in ore veneni
Spuma virens, ter lingua vibrat, terna agmi-
na adunci*

*Dentis, & auratæ crudelis gloria frontis
Prominet, Inachio sanctum dixere Tonanti
Agricolæ, cui cura loci, & silvestribus aris
Pauper bonos —*

Et ille Isidori Orig. lib. xii. cap. iv. *Angues
autem apud veteres pro Geniis locorum erant ha-
biti semper.* Ad hos Genios pertinet etiam quod
Pythagorici aliis alios locis fortunatiores puta-
bant, prout cujusque hominis Genius cujusque
loci Genio conveniret. Atque ista de loci Ge-
nio, in quo omine desino, & finem Commenta-
rio meo impono.

I N
Lycophronis Cassandram
JOHANNIS POTTERI
COMMENTARIUS.

EXCOPHONIS ALEXANDRI
JOHANNIS POTIERI
COMMENTARIUS

EXCOPHONIS ALEXANDRI
JOHANNIS POTIERI
COMMENTARIUS

IN

LYCOPHRONIS ALEXANDRAM
JOHANNIS POTTERI
COMMENTARIUS.

EXIGERE hic videtur operis instituti ratio, ut, antequam ad obscura Poematis ænigmata solvenda nos accingamus, de Poeta ipso nonnihil præmittamus; sed hac Nos oneris parte levarunt doctissimi Viri, Isaacius Tzetzes, Gulielmus Canterus, & Johannes Meursius, quorum è scriptis petere possis, Amice Lector, & plenis faucibus haurire, quæcumque supersunt de Lycophrone. Cum igitur hanc laudem præripuerunt Viri Seculorum memoria illustres, quid Nobis in hoc Commentarii limine agendum relinquitur? Id, nempe, unum, ut Scholiastæ ætatem, genus, vitam, scripta, (quæ paucis hætenus cognita ac percepta satis videntur) quæ, & qualia fuerint, exponamus. Sed neque hic rem aggredior intactam penitus, & illibatam; prævit enim Nobis in hac non devia prorsus, etsi non valde trita, semita, Nicolaus Gerbelius, in sua ad Johannis Tzetze, Isaacii nostri fratris, Chiliades Præfatione. Ab illo itaque mutuantes, quæ ad institutum nostrum videbuntur pertinere, alia quædam, quæ partim ex Impressis, partim ex MSS. Codicibus observare contigit, adjiciemus.

Si de nomine quæras, variis id modis scriptum atque pronunciatum reperies, dum alii Cæcum, alii Zezium, alii Zezen appellandum judicarunt, eos dictitantes, *asperam vastamque pronunciationem, & sonum plane barbarum probare*, quibus Tzetzen scribendum esse videretur. Verumtamen ipse Auctor sese nusquam aliter, quam Tzetzen nominat, apparetque mirifice eum hoc nomine fuisse delectatum; nam quandoque etiam ad tædium id ingeminat, quod etiam de fratre ejus, Johanne Tzetze, observavit Gerbelius, *Ita scripsit Tzetzes, sic sentit Tzetzes, Non omnium meminisse potest Tzetzes*; atque ejus generis prope infinita, in quibus non memini ullum ex MSS. vel Impressis Codicibus hoc nomen vel semel variasse. Floruisse videtur quingenta plus minus abhinc annis, circa annum à Christo nato MCLXXVI. Patrem habuit Michaellem Tzetzen, matrem Eudociam, avum paternum Johannem Tzetzen, literarum quidem rudem, sed eruditorum hominum amatorem. Avus ejus maternus fuit genere Græcus, avia materna Abasgis, sive Ibera. Itaque Tzetzes noster à materna avia Abasgicam originem, à paterno maternoque avo Græcam, de qua nonnumquam gloriari videtur, tra-

hit, uti prolixè narrat Johannes Chiliadæ v. Hist. xvii. Porro nemini dubium esse potest, quin eadem cura educatus, iisdem imbutus præceptis fuerit Isaacius noster, quibus informatam suam pueritiam memorat Johannes. Exacta infantia, pater prudentissimus satis habens perspectum, quam ægre deleantur, quæ molli & cereæ ætati impressa sunt, nihil prius habuit aut antiquius, quam ut teneri puerorum animi ad virtutem, ad pietatem, ad optima quæque instruerentur: numquam igitur destitit talia illis præcepta sedulo & serio inculcare, *Ut, nempe, contemnerent opes, parvi facerent potentiam, non essent honorum, aut ædificii cupidi*: uti narrat Johannes in Epistola quadam, quam fini iv. Chiliadis Hist. subjunxit. Post actam sub hac tutela pueritiam, clarissimis istius seculi præceptoribus tradidit in omni artium & scientiarum genere erudiendos, sub quibus quantum profecerint, ut in cæteris, tum præsertim in Critica, testatur, præter egregia eorum scripta, omni doctrina referta, quæ pauca ex multis temporum injuria ad nos devenere; præter hæc, inquam, quantum de Repub. literaria meruerint hi Fratres, testatur illud *Grammaticorum* cognomen, quo illa ætas voluit Eorum memoriam posteritati commendari. Ad hos autem Commentarios quod spectat, de eis nihil aliud opus erit dicere, quam quod obscurum hoc Poema, quod omnia omnium ætatum ingenia exercuit, sit ab iis ita dilucide explicatum, ut possit à quovis ingenio, quod non in hujusmodi plane cæcutiat, non legi modo, verum etiam (pauca excipias) intelligi. Non tamen is sum, qui Tzetzen in omnibus sequi velim, quid enim mirum si in illo seculo, in illo Poemate doctissimus quivis hæserit, & nonnumquam etiam fœde errarit? Id vero doleo, imo indignor potius, Gulielmum Canterum qualibet arrepta occasione Tzetze sine modo convitia fundere, & virum doctissimum immerito sæpe lacerare; præsertim cum Adnotationum, quas pro suis venditat, partem tantum non majorem ex Tzetze Scholiis ipsum subripuisse constet. Id vero maxime omnium bilem mihi commovit, quod Canterus iste plagii Tzetzen incuset, eumque Theonis, & aliorum nescio quorum, de quibus, præter nomina, nihil aliud superest, scrinia compilasse clamet, & hoc, nullo teste, nulla auctoritate, nullo alio indicio nixus, quam quod illi Tzetzen ætate præcesserint, & ab eo ali-

* P

quoties

quoties laudentur. Sed has refellit calumnias, & amplius evincit, antiquos illos Interpretes ad Tzetze tempora aut non pervenisse integros, aut non esse tanti faciendos, quanti eos aestimavit bonus Canterus; hæc, inquam, satis probat ingens illud pretium, in quo eo ævo habitum sunt Tzetze nostri Commentarii, & hoc abunde constabit ex unico exemplo, quod ex Johannis Tzetze Chiliade viii. Hist. cciv. apponam,

Λυκόφρωνες γηγόνασι διάφοροι πλὴν κλῆσιν·
Λυκόφρων, πῶς τ' Μάστορες, ὡς Ομηροί περ χράσσει,
Καὶ ἔτεροι Λυκόφρωνες σοφοί τε, καὶ τ' ἀσέβων.

Οὗτος ὁ πῶς τὸ Λίκου (lege Λύκου) δέ, εἴτε μὴ
τὸ Σωκλέους

Λυκόφρων, ὁ καὶ σύγχρονος ὑπάρχων Πτολεμαίῳ,
Πολλὰ μὲν συνειργάσατο δράματα τραγωδίας,
Καὶ βίβλον, ἣν ἐπέγραψεν πλὴν κλῆσιν Ἀλεξάνδρῳ,
Εἰς ἣν ὁ Τζέτζης ἐγραψεν ἐξηγησιν, καὶ ἄλλας·
Ταύτῃν δὲ πλὴν ἐξηγησιν ἐσφικτερίζοι τις,
Οὐχὶ τ' βίβλον παρ' αὐτῷ λέγων ἐξηγησθῆναι,
Ἀλλ' ἐρμηνεύων τὰ ἑντὶ σύμπτῃσι τ' βίβλου,
Τὴν βίβλον ἐπικρύπτειν δέ, καὶ τοῖς φοιτῶσι λέγων,
Οἰκεία τέκνα λογισμῷ, ὅσῳ ἐρμηνεύοι,
Ἀπέντα καὶ τ' Τζέτζην δὲ καὶ λισδρῶν, καὶ τύπῳ.
Εὖς πολλοὶ ἦν φοιτητῶν τῇ κέλῃ τῇ ἐκείνου
Λαδραίως παρεισφραδίζοντες, ἐφύοντο τὸ βιβλίον,
Καὶ τ' ἐξηγησάμενον ὅπως ἐξυβρισμένον,
Ἀλγυμόνῃ καὶ μάστιγι τοῖς ἐνηρητημύοις,
Ἀνδ' ὅσῳ ἐκλυρώσαντο μοῖραν ἦν παλαμναίων,
Ὡς καὶ καθυβρίζοντο τοῖς ἐνηρητημύοις.
Τὸς δ' ἀχρεῖς οὐδεὶς ἐκ πεισιπαιδείων
Εἶδεν, μὴ δούλοισι τυπιδῶν χρεσμείων.

Ad mores Tzetze, vitæque rationem quod attinet, testatur Johannes Epistola supra laudata, se cum Fratre in animi bonis felicitatem suam collocare, opes autem, honores, & cætera Fortunæ munera contemnere. Hoc tamen ex eorum Scriptis nimium constat, utrumque sui paullo fuisse amantiorem, adeo ubique laudes suas inferciunt, doctrinam prædicant, alios spernunt, se omnibus præferunt. Videntur uterque mutua sui admiratione, mutuoque amore flagrasse, quod abunde patet cum ex aliis eorum monumentis, tum præcipue ex libello quodam, (hactenus, ni fallor, inedito) quem de Profodia scripsit Johannes, & Fratris præmatura morte extincti memoriæ consecravimus; quod opus versibus Heroicis inchoatur, & clauditur, quos, quia ad rem nostram faciunt, ex MS. Codice, quem suppeditavit Bibliotheca Barocciana, exscripsi, & aliquot in locis emendatos apposui:

Ἰωάννη τ' γραμματικῷ Τζέτζε διδασκαλίᾳ πρὸς τ' ἐν τοῖς
στίχοις μέτρων ἀπάντων, ἀλλὰ στίχων πολιτικῶν, τὰ
δὲ ποσειδῶνα μόνον συντέθενται ἀλλὰ στίχων ἡρωϊκῶν,
ὁμοίως καὶ ὁ ὀπίλογος.

Γραμματικοὶ μαθεῖν ποθεόντες μέτρα πάντα,
Τῇ δὲ βίβλῳ προσέχοντες, ἀρύετε ὅσα κελεύει,
Τὴν ὅσῳ ἀδελφεῷ Τζέτζης δέτο νέρτερα δῶρα,

Τὴν δέτο νέρτερα δῶρ' Ἰωάννης Ἰσακίῳ,
Οἷτον ἀμετρίῳ παρὰ μοῖραν ἐξ ὀδυάων,
Ἀς ἔτλη Συεῖν τε ῥόδῳ δ' ἐνὶ κατὰ πρὸς τύμῳ.
Κεῖνον ὀδυρῶνος τ' ἀδελφῶν, οἷα ὅσῳ ἔτλη,
Βουλόμηναι τε μέτροις παισὶν τίνδε διακρύπτει,
Τὴν βίβλον ἐξετελέσασθαι μέτρα πάντα ποσειδῶνα.
Μυρμίδων ποσειδῶνα πρὸς Παισάνκοιο δανόητος
Μνήμα λυγρὸν ἐτάρι ξανθὰς ἀπένεραν ἐδείρας.
Κλαῦσαι Ἀχιλλέα Πηλεπληιάδης ἐννέα Μῦσαι,
Χρῆστον ἐς τύμῳν δὲ καὶ ἀμφοτέρους καλῶντες
Ἡρώς ἐδύκρυσται, ἐπεὶ καὶ κατὰ μοῖραν κατέχευε.
Παρθένοιο αὖ χαλκῇ πρὸς σήματι διακρύπτει Μίδα·
Λαυνοῖο σφιδέριον δ' Ὀσπιδανδρῇ βασιλῆϊ
Χρυσῇ εὐσεφάνῳ σαδῶν τύμῳν ἐρεψαν.
Μαυσιλὼν Κάρις πρὸς κίονα μεσοῦσι λίμνης
Θάψαν, θαῦμα μέγιστον ἐν ὑπατίοις βροτοῖσι.
Πηρομελῆς τὸ πάρος δ' Ἀρπύιον, ἀμφὶ τάφον δὲ
Παῖδες Ἀθηναίων ἀλκυονίδας διακρύπτειν λείψαν.
Πυργῶν δ' ἐσφάνους ἐπ' Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
Κεῖραν Μακεδόνες Ἡρακλῆϊ δανόντι.
Ἄλλοι δ' ἄλλα ἐρεψαν ὅτῃ ποσὶν λυκαάντων.
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ γινυτὶ, γλυκὺ φάος, Ἰσάκι,
Κρεῖστον ἐμὲ βιότοιο, καὶ εἴπε βέλτερον ἄλλο,
Σεῖο δ' ἀποδιδυμῶιο ὥς ἀργαλέων ὀδυάων,
Τηλόθεν ἡμετέρης, καὶ ἡμετέρων ἐνατήρων,
ἡμετέρην γένεσθαι ἐπεὶ ἡμετέρους ἐχρῆσθαι δαίμων,
Οὐ χρῆσθαι ἐς λάρνακα δέεις, πλοκάμιοις πυκνάσθαι,
Παρθένοιο ὅτῃ χαλκῇ πρὸς σήματι δῖον,
Πότμον ὀδυρῶνος μάλ' ἀπηνέα τ' ῥόδῳ ἔτλης
Πλεῖς ἀκαζόμενος κυκνανδρῶν Ἀραβίῃ
Οὐλομένη, σφιδέριον ἢ πολλὰς ἐμβαλεῖ γαίῃ,
Ἡτορ ἀπηνέα χρῆστον, ἢ μέγα κείον ἐκτολυπνῶσαι,
Πηρομελῆς ἢ γαῖν δ' βροτῶν ὅς σι διακρύπτει,
Οὐ πολὺν κερῶ σφάνους, ὅτ' ἀκρὰ κόρυμβας,
Οἷα ὅσῳ ἐξετελέσασθαι ὅσι πάρος ὀλβιοὶ ἦσαν,
Ἀλλὰ σὲ νῦν διακρύπτειν ἐρεψάται πρὸς τύμῳν,
Ἡδὲ σὺν Χαρίτῃσι πολυσεφάνων Ἀρετῶν
Ναὶ μὲν μύρονται πρὸς ἀλλὰ σὺν αὐταῖς Μόσαις,
Κεράμηναι πλοκάμους, διακρύπτει σὺν αὐταῖς Λόχοι
Μορφήν ἐν ἀνδρομῇ περὶ κείῃ διακρύπτειν.
Αὐτὰρ ἐγὼ περὶ ληπτόν ἀδελφῶν, ὅμμα, καὶ ἦτορ,
Ζωὸς δ' ἀποδιδυμῶιο σὲ ὕστερος ὢν ὅτῃ γαῖαν,
Μνήμα καλὸν τελέω σοι, ὅσῳ σέθεν ἄξιον ὅτῃ,
Καὶ ῥόδῳ ἢ σὲ μνήμα, σὺ δ' αὖ ῥόδῳ ἔσται μνήμα,
Ἡ δὲ γηράσασα ποτὲ γένοιτο ἐξαπολείπειται,
Αὐτὰρ, ὦ Ἰσάκι, τὸν κλέος ἄεστον ἔσται.
Θάψω γάρ σὲ μέσσοι ψυχῆς εἰς τάφον οἶον,
Ὅσῳ μέτροις παντοίοις Μῦσαι τελέουσι,
Καὶ χρονικῇ δ' βίβλου συνταξάμενος μετὰ λέξαι,
Σὸν πότμον γράων τε, καὶ ἀσπείρα διακρύπτειν λείψαν,
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸς ζώοντας κορέσασθαι διακρύπτειν,
Ἀντήσω καὶ ὁμῆρον εἰς ἐπέσοι διακρύπτειν,
Πάντας δ' ὅσοι ἔασιν ὥς χθονὸς ἐξοχοὶ ἄλλων.
Ἀλλὰ γὰρ καὶ μετῶν νῦν δίζομαι αὐτὰ κέλευθα,
Σεῖο χάριν ποθέουσι ποσειδῶνα ἐρεψάντων,
Τόφῳ τοῖς θρηνημασιν ἐμμέτροισι τυχόντες,
Ἰδμοσύνη ποσειδῶνα μέτρα ἐν διακρύπτει,
Κλῆσιν δ' αὖ ποσειδῶνα ποδῶν ἐξάρχομαι ἄδειν.

Post finem deinde libelli hos habet Verficulos;

Γραμματικοὶ ποθέουσι τὰ μέτρα πάντα δαῖναι,
Ταῦτά τοι ἐξερεῖναι καὶ ἐς τέλος ἐκτολυπνῶσαι,
Μέτρα φραδμοσύνης ποσειδῶνα ἀγορεύσας,
Τμέτεις αὐτῶν ἐκαστος ἐν οὐκασιν ταῦτα βαλόντες,

Οἷα

Οὐασι καὶ περιπίδωσι, καὶ ἀπρεκίας δεδαῶτες,
Μνημοσύνην φερέοιτε καὶ ἀμφοτέρων κασιγνήτων,
Τὴν τε ποιοῦσθαι οὐκ οὐδὲ τὰδε μέγιστα πύξεν.

Postquam hæc quæ de Isacio Tzetze præfati sumus, typis mandata fuerant, quædam se rationes obtulerunt, quibus pene persuasi fuimus, Commentarium, qui ad hunc usque diem Isacii Tzetzæ nomen tulit, à Joanne ejus fratre conscriptum fuisse.

Primo enim si stylum & ingenium Scholiastæ nostri consideremus ea cum scriptore Chiliadum historicarum in omnibus conveniunt. Uterque nimis est in sui laudibus, uterque nomen suum toties inferit, ut ejus amore quodam captus esse videatur. Denique tum in enarratione fabularum, tum in explicatione vocum magna inter eos consensio est: Conf. Chiliad. i. hist. xiv. cum Scholiis ad. v. 712. & seqq. Chiliad. iv. hist. xvi. cum Scholiis ad. v. 277. Chil. v. hist. ii. cum Scholiis ad. v. 139. Chiliad. xi. hist. 380. cum Scholiis ad. v. 310. &c.

Secundo, quamvis tanta inter fratres morum & opinionum consensio aliâ ex causâ proficisci possit; tamen Joannes Tzetzes se commentarium hunc scripsisse aperte fatetur Chiliad. ix. hist. ccxcvi. quem locum à nemine hæcenus observatum fuisse miror.

Φάλλαίνα τίς ἰχθύς ἐστὶ θαλάσσιος κηλιδίς (lege κηλιδίς)

Παρά τὸ ἀλλοθῆναι εἰς φῶς, φάλλαίνα καλεῖται.
Ἐκτὸς ἐξερχόμενῃ γὰρ ὕδατων καὶ θαλάσσης,
Ἡλὺς δαλπύεται βολαίς· ταῦτα μὲν περὶ ταύτης
Ἔστι καὶ τὴν ζῶντιον φάλλαίνα καλεῖται,
Ὁ πῦρ λυχνίας ἵπταται, πῦρ πύει δὲ θνήσκει.
Παρά τὸ ἀλλοθῆναι εἰς φῶς, καὶ αὐτὴ καλεῖται.
Ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφωνα ἐμὴ (lege ἐμὴ) ἐξηγηθεῖσι,
καὶ περὶ τῶν ἐν ἑσπέρῃ τὸτε τὴν ζῶντιον
Ἔστι καὶ ζῶντιον φάλλαίνα καλεῖται
Φάλλαίνα, ψύχῃ, ψαρά τε, καὶ πυραυσομοῦς δὲ
Ὅπως φασι κοινότερον πύει, κηλιδίς ἐστι.

Quæ conferenda sunt cum Scholiis ad. v. 83.

His denique addam epistolam Joannis Tzetzæ quam exscriptam è MS. Codice in Bibliothecâ Regia Parif. mecum pro singulari sua humanitate communicavit vir doctissimus Ludolphus Neocorus: quæque hanc rem pene extra dubitationem posuit.

Epistola Joannis Tzetzæ xxi. in Cod. 1565. Biblioth. Reg. Parif.

Τῷ Πατριάρχῳ Θεοφύλακῳ κυρίῳ Βασιλείῳ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, ἐν τῇ εἰς τὸ Λυκόφωνα Ἰωάννη τῷ Τζέτζῃ ἐπιγραφῇ εὐεργετῇ Ἰσακίῳ τῷ Τζέτζῃ.

Φειδίας ἐκεῖνος ὁ πλάστης Ἀγορακρίτω ποτὲ χαρίζομενος φιλίας δεσμῷ, ἀνδρῶν γὰρ χαρίζομαι μὲν τὴν τέχνην, ἀλλ' ἐκ εὐχέως χάριν εἶδοι, αὐτὸς εὖ μάλα πρὸς πλαστὴν εὐτεχνίαν ἀγαλματώσας τὸ ἐν Ραμνύνῃ Διὸς καὶ Νεμέσας ἀγαλμα, τῶν ἀνέθηκεν, ἐπιγραφὰς τῷ ἀγάλματι, Ἀγορακρίτω Πατρίῳ καὶ τῷ τῆς τέχνης ἀνδρὶ ἐπιγράμματος ἐκείνῳ χαρίζεται. ἔπειτα Φειδίας μὲν ξενίας δεσμῷ ἀνδρὶ δὲ παλάμῳ περὶ τὴν τέχνην χαρίζομαι περὶ τὰ μέγιστα καὶ χατὰκνησεν; ἡμεῖς δὲ περὶ τὸ ἀδελφόν, Φειδίας φανέμεθα.

Δεύτερον, καὶ ἐκ ἐπ' αὐτῷ ταῦτο τὸ τέτταρτον Φειδίαν ποιήσαμεν, εὐπαλάμων τε ὕμνων τελευτῇ καὶ Πίνδαρον τέκτονι, καὶ ἡμῶν σεργιμένην ἀσύνκριτα, ἥπερ Φειδίαν ὁ Ἀγορακρίτης, καὶ ὅσον ἄρα καὶ ἀδελφότητος πρὸς διλγητῆρα ξενίας ἐφελκτικώτερον; ἔπειτα καὶ Φειδίας ἐκεῖνος τὰς ἐπιγραφὰς ἐπιγράψαμεν· ἀλλ' ἔπειτα Φειδίαν ποτὲ, ἔπειτα τὸ Τζέτζῃς νενόσηκε παραπλησίαν ἢ λήθαργον, ὥς εἰς τοσούτον ἐλάσσει τὸ μαγνῶν, ὥς καὶ τὸ οἰκίῃς ληλῆσθαι ὀνόματος, κατὰ πῖνις ὑπετόπισται.

I. Λέξω τὰ πάντα νηστεύων, ἃ μ' ἰσορεῖς] Figuram his verbis inesse ait Eustathius Homero familiarem, qua à multitudine ad paucitatem contrahitur Oratio; ecce ejus verba, Iliad. γ'. pag. 314. Edit. Basil. Σωμῆδες Ὀμήρῳ τὸ ἄλμα, τὸ ἐκ πληθύνει κατὰβαίνειν εἰς ἐνικόν. οἶον καὶ τὸ, Ἀνδράπους πίνυδε, ὅπως καὶ ὀπορὸν ὁμοῦ· ἐκ γὰρ τῶν ἀνδράπων εἰς τὸ ὅστις μετέβη, διότι οὐ πάντες οἱ καμώντες, ἦτοι θανόντες, κολλάζονται, ἀλλ' ὁ κακός. Τοῦτο σὺν ἄλλοις μυρίοις καὶ παρ' Εὐειπιδῇ τὸ, Δεσποτῶν ὁμῶς τύχοιμ', ὅστις μ' ἀνήσται. καὶ τὸ, Δίκη γὰρ ἐκ ἐστὶν ἐν ἰφθαλμοῖς βροτῶν, ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγγχον ἐκμάθῃ σαφῶς, Σπυγῇ. Καὶ παρὰ Σοφοκλῇ τὸ, Τὰ πᾶσι καὶ νόμῳ σώματα Πάρε· τοῦτο δὲ π, ὅστις ἀνδρῶν φύσιν γελῶς, ἐπειὶ μὴ κατ' ἀνδρῶν φρονεῖ. Τοῦτο δὲ καὶ τὸ, Λέξω τὰ πάντα, ἃ μ' ἰσορεῖς. καὶ τὸ, Εἰδέξα πάν, ὅσον πρὸς ἐξηπιστάμην. Καὶ ἐν τῇ α' ἐπὶ Φειδίᾳ τὸ, Πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ. καὶ ἐν τῇ δ' τὸ, Ταῦτα δ' ἀρεσόμεθα, εἴτε κακὸν εἴρηται. Iterum in Odyss. α' v. 11.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὀλεθρον.
Ὅρα τὸ, πάντες ὅσοι φύγον ὥπερ ὁμοῖον παρὰ τῷ Λυκόφρονι, τὸ, Λέξω τὰ πάντα νηστεύων, ἅπαντα θυμῷ ἔχω.
3. Οὐ γὰρ ἡσυχὸς κόρη. Εἰλυσε χρησμῶν ὥς πρὶν &c.] Duplicem hic fuisse apud Veteres vaticinandi modum innuit Poeta: alterum quidem pacatum, & quietum; alterum vero, turbulentum, & furentium, aut Bacchantium similem; quæ differentie interdum ex diversitate dæmonum, interdum ex magnitudine, imbecillitate, aliisque divini influxus affectionibus provenire putabantur, ut nos docet Iamblichus lib. de Mysteriis Sect. III. cap. v. Ἐκ δὲ τῶν καὶ τὰ σημεῖα ὅσ' ἐπιπνεομένων γίνονται πολυεῖδ', κινήσεις τε τῶν σώματος, καὶ μορίων πῶν, παντελεῖς τε αὐτῶν ἡμεῖς, τὰς τε ἐναρμόνιοι, καὶ χορεῖαι, καὶ φωναὶ ἐμμελεῖς, ἢ τῶν ἀντιπᾶ τῶν καὶ ἦτοι τὸ σῶμα ἐπιπνεομένων ὁράται, ἢ διογκούμενον, ἢ μετέωρον ἐν τῷ ἀέρι φερόμενον, ἢ τῶν ἀντιπᾶ τῶν πρὸ αὐτοῦ φαίνεται γινόμενα, φωνῆς ὁμαλότης κατὰ μέγεθος, ἢ κατὰ τὰ μεταξὺ ἀγαλματώμενα τῇ σιωπῇ ἀσκήματα πολλὰ διατρέχεται, καὶ ἀνωμαλία. αὐτὸς ἐνίοτε μεσοκῆς μὲν ἐπιπνεομένης καὶ ἀνιέμενης τῇ ἡσυχίᾳ, ἐνίοτε δ' ἄλλον τρόπον. Et hic indicat Poeta Callandram, cum de tot tantisque rebus, de tot regnorum, urbiumque everfione, & constitutione, tot regum, & heroum variis casibus vaticinatura erat, propiore Dei numine afflatam fuisse, quam prius, cum de rebus minoris momenti quæta & tranquilla loquuta fuerat. Aliis tamen Poetis visum est Callandram semper introducere, furenti more fata aperientem.

4. Εἰλυσε χρησμῶν] Κατέπαυσεν ὑπὸ τῶν χρησμῶν, inquit Scholia MSS. in Barocc. Codice, sed perperam; etsi enim non diffitear solvendi ver-

* P 2

bum

a In MS. Cod. ἰδὲ δὲ.

b Hic in margine Scholium sequens adscriptum erat: ὥστε

καὶ πρὸς τὸν ἰσχυρὸν τὴν Κύρην ἀνέβησαν Θημιστοῦ Στρακωνίῳ, καὶ ἰπικράτην ὅμως καὶ πάλιν πρὸς τὸν καλῶς.

bum finem rei nonnumquam denotare, ut cum Plautus dixit, *Vita solvere* : cum tamen os, aut linguam aliquis dicitur *solvere*, intelligendus est rupto quasi silentio os aperire, metaphora à nodi solutione ducta; quo modo Ovidius *Solvere linguam ad jurgia* dixit; & Virgil. Georg. IV. v. 452. de Proteo,

Et graviter frendens, sic fatis ora resolvit : i. e. aperuit. Quinetiam *Lumina in lacrymas solvere*, dixit Lucanus : ut alia testimonia omit- tam in re tam obvia.

Ibid. Αἶδρον εἶμα] Αἶδρον varia habet signifi- cata: Porphyrius, Αἶδρος, ταχὺς, ἀπὸ τῆς αἰδῆς. Theocriti Scholiastes, ἀπὸ ὅς Αἰολέων. Hesych. Αἶδρος, ποικίλος ἢ εὐκίνητος, ἀπὸ τῆς αἰολεῖν, ὃ ὄζει κινεῖν. Eustathius, & Scholiastes noster tradunt, Αἶ- δρον virum fuisse callidum, & inde versutos omnes dictos esse, αἰδῆς : & hæc significatio non est ab hoc loco prorsus aliena; quodnam enim majus est sagacitatis indicium, quam rerum fu- turarum ante multos annos præsentio? quod- nam ingenii plane divini testimonium eviden- tius exhiberi poterit, quam ea prædicere, quæ in obscuro Temporis utero jacent recondita; quæque nulla ars, nulla philosophia, nec ipsa magistra rerum experientia explicare, nedum investigare queat? Hinc apud Veteres more receptum fuisse accepimus, ut nec bellum ge- rerent, nec leges ferrent, nec aliquid grave ne- gotium susciperent, quod non esset vatum con- sensu prius approbatum. *Proditum clarissimis Auctoribus scio*, (inquit Cælius) *Athenienses pu- blicis consiliis divinos quosdam sacerdotes adhi- buisse, quos Mantes vocant. Nam & Lacedæmo- nii regibus suis Augures assessores dabant. Quin & senibus (sic enim consilium nuncupant publi- cum) Augur intererat.* Antiq. l. XVIII. c. xxv. Addit autem Strabo tantam fuisse eorum sapien- tiæ opinionem, ut etiam imperio digni judica- rentur, Geogr. l. XVIII. Sed non opus est ad aliorum testimonia confugere, cum Poeta noster hoc abunde testatus sit, dum *Sisyphium* vocat Calchantem vatem, quod Sisyphus calliditate, & prudentia notus sit, ut infra patebit, v. 980.

Κάλχας δαυίδων Σισυρίδων ἀντιδιδόν.

Alii εἶμα αἶδρον exp. varium; quod Cassandra de rebus variis vaticinata sit; utpote quæ enu- meratis Græcorum, & Trojanorum pugnis, cædibus, miseriis, erroribus, coloniis, &c. ar- tificiosissimam Historiæ seriem ad Poetæ us- que tempora deducat. Mihi tamen placebit ma- gis, qui αἶδρον hic exponet obscurum, & in- tricatum, variisque ambagibus implicatum: cu- jus significationis admonuit nos antiquus So- phoclis Interpres, cum tradit Noctem αἶδραν dictam esse, quod sit μέλαινα, i. e. nigra; & ni- gra pro obscuris sumi nemini ignotum est. Ecce ejus verba, Αἶδρα νύξ· μέλαινα, ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποι- κίλη, διὰ τὰ ἄσπρα, ἢ ταχέια, διὰ τὸ Νυκτὶ δοῦν, παρ' Ομήρου. Idem, sed multo clarius, docet Æschy- lus, quem Poeta noster non raro exprimit, in Prometheo,

Ἦκον ἀναγγέλλοντες αἰολοσόμους

Χρησμοὺς, ἀσπίμους δυσκρίτους τ' εἰρημένους.

h. e. ἀναγγέλλοντες ποικίλους, ἢ αἰνιγματώδεις, ἢ ἀσα- φείς, inquit Scholiastes.

6. Δαρνηφάγων] Lauro vim inesse vaticinati- cem, unde μαντικὸν φυτόν appellata est, secundum illud,

— *venturi præscia laurus,*

Poeticam etiam facultatem adjuvare, & Apolli- ni sacram esse, qui duplici Arti, Vaticinatrici nempe, & Poeticæ præesse credebatur; ex ejus- que amica, Daphne, originem, & nomen traxif- se, nemini ignotum esse potest. Verum hoc loco prætereundum non erit, eos, qui Arti Vaticina- trici nomina dederant, tribus potissimum modis Lauro usos fuisse. Primo, quod innuit Poe- ta, ea vesci solebant, quum erant oracula datu- ri; & hoc inter conditiones ad vaticinandum necessario requisitas, peneque ipsi Castitati æqua- le habitum fuisse memorat Sibylla in Tibullo,

— *sic usque sacras innoxia laurus*

Vescar, & æternum sit mihi Virginitas.

Secundo, Lauro capita coronare solebant. Ter- tio, Lauri virgam manibus gestabant, quæ, ut alia omittam testimonia, de se testatur Callandra, apud Æschylum, Agamemn. v. 1272.

— ἔχω τὰ δέ

Καὶ σκήπτρα, ἢ μαντεῖα περὶ δὲρ σέφει.

Porro scipionem illum laureum, ἰδιωτήριον δι- ctum fuisse, ex Hesychio discimus: ἰδιωτήριον, ὃ φέρουσιν οἱ μάντιες σκήπτρον ὅππῃ δάφνης. Nec omit- tendum ex ipsa Lauro nonnumquam Vates omina elicuisse: quod faciebant, laureum ra- mum in ignem mittendo, qui, si igne crepita- ret, bono erat omini; sin taceret, malo; unde δάφνη dictam putarunt nonnulli, ἀπὸ τῆς δάφ- νειν, quod, cum valde crepitaret, felicitatis esset prænuntia. Tibullus, lib. II. El. V. v. 81.

Ut succensa sacris crepitet bene Laureæ flammis,

Omne quo felix, & sacer annus eat.

Et Propertius tacentis malefica omina memora- vit, lib. II. El. XXI. v. 36.

Deficiunt magico torti sub carmine rhombi,

Et jacet extincto Laurus adusta foco.

Ibid. φοῖβαζεν] φοῖβάζεν proprie dicebatur Py- thia, aut Callandra, aut quævis alia Phæbi nu- mine afflata, cum, ut ait Claudianus,

— *totum spirant præcordia Phæbum.*

Catachrestice etiam φοῖβαζον, qui ab aliis nu- minibus prophetiam acceperant, quod Phœbus vatum præfecturam peculiari jure sibi vindicare creditus sit, quam tamen non ex se, sed à Jove patre communicatam habuit; quod recte obser- vatum aliquot Poetarum locis lucem dabit Æschylus Sacerdotibus,

Στίλβειν ὅπως τάχιστα, ταῦτα γὰρ πατὴρ

Ζεὺς ἐχθαδὶ Λοξία. —

Ubi innuit, Apollinem à Jove futurorum cogni- tionem, quam deinde hominibus tradit, habere. Idemque testatur Virgilius, apud quem Harpyia Æneadis sic fatur, Æn. III. 250.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta:

Quæ Phæbo Pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo

Prædixit, vobis Furiarum ego maxima pandò.

Quam ob causam, cum Apollo apud Æschy- lum

lum oraculis suis debitos honores solvi jubet, addit, Jovis etiam responsa æquali in pretio habenda esse, Eumenidibus,

Καὶ γὰρ τὴν χρηστέα, τὰς ἐμὰς τὴν καὶ Διὸς
Ταρεῖν κελεύω.

Et hæc ratio assignari solet, cur Jovi τὸ Πανομφαῖς cognomen tributum sit; quod nempe fit πασῶν τῶν ὁμῶν αἵματος, i. e. aliis omnibus Diis & hominibus facultatem vaticinandi daret. Homerus Il. 3.

Εἰς δὲ Πανομφαῖον Ζηνὶ ῥέζοντο Ἀχαιοί.

Ad quod Eustathius hæc verba habet, Πανομφαῖος ὅστις, ὁ πῶτος μαντείας αἵματος. οἱ γὰρ ἅλλοι πάντες ὑποφύονται Διὸς εἶπον, ἥτε δαίμονες ἐκείνοι, εἴτε ἄνθρωποι. p. 597. Edit. Basil. Ad Cassandra vero quod attinet, ut ad ipsam redeam, notum est illam vaticinium ex Apolline didicisse, promissio ei concubitu; unde Φοῖβας tam à Latinis, quam Græcis Poetis frequenter dicitur, Euripides Hecub. v. 827.

Ἡ Φοῖβας, ἣν καλεῖται Κασάνδραν Φρύγες.

Et Seneca Agamemn. v. 588.

Effræna Phœbas entheas laurus quatit.

Et eodem sensu paullo ante dixerat,

Tenetque regnum Famula veridici Dei.

7. Σφίγγος κελαινῆς] Scholiastes tradit Sphingem hic κελαινῆν, i. e. *nigram*, appellari, ἢ διὰ τὰς φόνους, ἢ τὰ αἰνίγματα, & posset aliquis ob cædes horrendas hoc epitheto notari, ut infra patebit; sed cur eo sensu Cassandra conveniat, nulla ratio reddi potest: quamobrem indubium est, Lycophronem eam heic Sphingi comparare, quod obscure & ænigmatice vaticinata fuerit. Et *nigra*, vel *atra* pro occultis sumi notissimum est: Æschylus Supplic. v. 83.

Μέλαινα ξυμπυχία

Μεγέπιοσι λαοῖς.

h. e. latet homines, qualis eos fortuna, qui casus maneant, ut explicat Scholiastes, Τοῖς μὲν (inquit) ἀνθρώποις ἐκ εὐσυνώπτης ὅστις, ἀλλὰ μέλαινα πᾶσι αἰτῆς κατέχει συμπυχία. Et voci κελαινὸς ex æte apud Latinos respondet *obscurus*: eodem modo Lycophron occulta vocabit τὰ ἐν σκότει, i. e. *tenebrosa*; nec aliter dixit Horatius,

Prudens futuri temporis exitum

Caliginosa nocte premit Deus.

9. Κλῶσις] Decoro consulit Nuntius, qui coram Priamo rege verba faciens, optandi modum adhibuit, omittā imperandi rusticitate: quam venustatem Attica præcipue Musa cognitam habuit. Æschylus, in *Εἰς δὲ Θέαις*,

ὦ πολίτῃσι

Θεοί, τίς μ' ἐξω

Πύργων ἀνδρόλετεραν

Καὶ τίς ἐξέσπλον ἄτῳ

Εὐμαλόντις, ἀφροδε

Κῆδος.

Et apud Soph. Electr. Clytæmnestra Apollinem sic modestè affatur,

Κλῶσις ἀν' ἡδὲ, Φοῖβε προσάμει.

Ubi Demetrius Triclinius hæc verba habet, Εἰδέναι οἱ Ἀττικοὶ ὅτι τὰ προσεκτικὰ εὐκρινῶς φέρονται. Vetus autem Interpres moris hujus rationem reddit; Κλῶσις, ἀπὸ τῆς ἐπικρίσεως ὅτι γὰρ μεγάλαν

προσεκτικὴν, ἐφ' ὃν ἐδόκει βαρὺ φανερώς προσάμειν, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ εὐκρινῶς μὲν τὸ ἀν, ὡς ἐνταῦθα. Plenissime hunc morem persequitur, ejusque alias etiam causas enumerat Eustathius, Commentario in Iliad. α'. p. 9. Ed. Bas. qua sola usi sumus, ut hoc semel moneam; Δεῖ γὰρ εἶδέναι, (inquit) ὅτι ἀπανέργως καὶ φυσικῶς, πᾶσι ὁμοκρίνους, καὶ διέγερσις, καὶ ἀπαιεῖς ἔργον ἐρεθισμὸς διὰ προσεκτικῆς ἐνέκτατος γίνεται. οἱ δὲ ποτε δουλοπᾶ πᾶσι ὑπῆσαν, ἢ φόβος, ἢ αἰδώς, ἢ ἔφεσις, ἢ ἄλλη πᾶσι ἐνδεῖς φυσικῆς διεκρίσεως ἐνδεδεγμένος, τότε ἀντὶ προσεκτικῆς, εὐκρινῶς ὁ λόγος σχηματίζεται. καὶ τὸτό ὅστις, ὅσῳ ἐρεῖρε τὰ εὐκρινῶς ἐνέκτατα. Quin etiam Optandi modus pro Imperfecto Indicandi nonnumquam adhibetur, ut quum apud Æschylum, Prometheus in cognomine Dramate Jovi sic fatur,

Ἡ δουλοπᾶς ἀν' τὰς ἐμὰς ἀδελφούς φέρεται.

Ubi Scholiastes, Δουλοπᾶς ἀν' τὰς ἐμὰς ἀδελφούς φέρεται, τὸ γὰρ φέρεται ἀπὸ τῆς ἐφερέως. τὸτο δ' Ἀττικόν, τὸ τὰς εὐκρινῶς ἐνεκτάτας ἀπὸ τῆς παρακρίσεως λαμβάνοντες. Nonnumquam vero pro Imperandi modo, Futurum Indicandi usurpant, ut apud Sophoclem Antigone. v. 83.

Ἀλλ' ἐν προμηνύσει γε τὸτο μηδενὶ

Τέγγον, κρύφα δ' κεῖται.

Ubi Triclinius, Ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὰ εὐκρινῶς ὅστις προσεκτικῶν διωκόμενοι ἔχοντα εὐρηται, ἀλλὰ καὶ δευτικῶς ἐνέκτατα ὅτι μέλλοντος, ὡς ἐν ἐνταῦθα. εὐρεῖς δ' ἀλλαχῶς ἐν ζητοῖσι. Frequentissime vero pro Imperativis adhibentur Infinitivi modi; Aristophan. Ran. Act. 1. Scen. 11.

τὸ δ' ἐπὶ καὶ σὺ σαυτὸν.

Ubi Bifetus, nuperus Scholiastes, τότε καὶ σὺ ἐπὶ, ἡγοῦμαι ἐς, ἀφ' ἧς, κατὰ σαυτὸν. αἱ δ' παρακρίσεις τῆς ἀπαρημάρτων ἀπὸ προσεκτικῶν ἰώνων εἰσίν. Ομηρ. Il. β'.

Πάντα μὲν ἀπεκρίσας ἀγορεύμεν,

ἀντὶ τῆς ἀγορεύσεως. Et Phocylides, initio Νεσεπικῆς Ποιήματι,

Μήτε χαμνοκρίσιν, μήτ' ἄρσνα Κύπριν δεῖναι,

Μήτε δόλους ἐκρίσιν, μήτ' αἵματι χεῖρα μιαινεῖν,

Μὴ πλετεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν,

Ἀρκείδης παρέουσι, καὶ ἀλλοτείων ἀπέχεσθαι.

*Ne tibi sint Veneris furtiva, aut mascula curæ
Munera: ne tacito verses sub pectore fraudem:
Nulla manus cædes, aut sanguis polluat: auri
Nullos per fraudes, aut vim tibi congere acervos:
Sed bene quæsisit frueri; & quacumque dabit
fors*

His contentus abi; nec turpi vivere rapto.

Sed in his, & similibus docent Grammaticorum nonnulli, verbum εἶλε, aut aliquid tale suppleendum esse.

Ibid. Αναπιμπάζειν] Hefychio est, ἐπαναλαμβάνειν τὰ προειρημένα, ἀνασκέπτεσθαι, ἀναειδμεῖν. Fit autem ὑπὸ τῆς πιμπάζεσθαι, τὸ καὶ πέντε ἀειδμεῖν, τὸ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσιν, ut ait Idem. Phavorinus, Αναπιμπάζειν, ἀναγιγνῆσθαι, ἀναμνήσκεσθαι, εἰρηται ὑπὸ τῆς πέντε δακτύλοις ἀειδμεντων. οἶονε καὶ πέντε δα ἀειδμεντων. Eustath. Il. α'. Πέμπε Αἰολεῖς τὸ πέντε φασίν, ὅστις καὶ πιμπάζειν, κυρίως τὸ καὶ πέντε δα ἀειδμεῖν, ἐξ ὧ ἀναπιμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμνήσκεσθαι, καὶ ἀναλογίζεσθαι. Huic loco postremus, sive metaphoricus sensus convenit, quo dicitur *cum animo versare, etiam atque etiam expendere*, id quod Græci ἀναμάσσειν τὸ προσέχειν, Latini *rumi*

nare negotium appellant, ut ait Erasmus Adag.

10. Διοίχεται ὅμιλος &c.] Continuata metaphora usus est Poeta, à viâ decursu ad sermonem translatione eleganter facta: quæ metaphora aliis familiaris est, quoties de sermonis, aut consiliorum, aut rerum agendarum methodo verba faciunt, quod exemplis clarius patebit; Aristophanes Pace,

— ἡμεῖς δ' αὐτοῖσι διαποῖς

Ἦν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπομεν.

Idem alio loco,

Φράζου, Ερεχθίδην, λογιῶν ὁδὸν, ἣν σοι Ἀπόλλων

ἴαχεν.

Æschylus eodem sensu dixit λόγων ἴχνη, Prometheus,

Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν, τῇ δὲ τ' ἐς κοινὸν φράσω,

Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν ὅθ' ἴσθ' ἀλάλ' ἰχνη.

Ex eodem fonte enarrare Græci ἀνελθεῖν, ἐπελθεῖν, &c. Latini *percurrere* frequentissime dicunt. Aristoph. Equit.

— εἴθ' ἐπεί-

δοῖς ἅπαντά μοι σαφῶς.

Euripides Phœniss. v. 1213.

— ἀλλ' ἀνελθὲ μοι ἄλιν

τί τὰ π' ἐπεί τοις πᾶσι ἐμὸν δραστέον;

Ubi Scholiastes, ἀνελθεῖ ἀνάδραμε, δῆγεται. Sed non ad Orationem modo, verum etiam, ut dixi, ad curas, cogitationes, consilia, aliaque similia hæc verba applicantur. Aristophanes in Avibus de cantu dixit,

— πέτομαι δ' ὁδὸν μελέων

Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν.

Sophocles Oedip. Tyran. v. 67.

Πολλὰς ὁδὸς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.

Euripides eadem metaphora usus est, Hecub. v. 743.

Οὐ τοι πέρυκα μάντις, ὥς μὴ κλύων

Ἐξισορῶσαι σὺν ὁδὸν βελουμάτων.

Et in Oreste, v. 632.

Διπλῆς μερίμνης διπλόχους ἰὼν ὁδὸς.

Sophocles denique verbum πορεύεσθαι tam ad res, quam sermonem applicavit, Oedip. Tyran. v. 894.

Εἰ δὲ τις ὑπέρβηται χερσίν,

Ἦ λόγῳ πορεύεται,

Δίχως ἀφρόντος.

Hinc natum Proverbium, Ἐν τειδῶ εἰμὶ λογιῶν, cum quis variis curis, & cogitationibus huc illic agitur, quo se vertat nescius. Suidas, Ἐν τειδῶ εἰμὶ λογιῶν, παρημία ἐστὶ τ' ἀδύλων, καὶ ἀμφιβόλων παρημιάτων, ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐν τειδῶ γενόμενος, ἐκ οὗδε ποῖα χεῖρεται ὁδῶ.

13. Εἰδὼ δ' ἄκραν βαλίδαν &c.] Cum viâ prius, & semitâ Orationem comparasset, continuato Tropo ejus initium comparat Carceribus, sive loco, à quo emittebantur, qui cursu certabant. Similiter Aristophanes Vespis,

Καὶ μὴν εὐδὺς γ' ἀπὸ βαλίδων φεῖ τ' ἀρχῆς ἀποδείξω

Τῆς ἡμετέρας, ὥς εἰδὲ μᾶς ἦσαν ἐπὶ βασιλείας.

Quem locum sic explicat Interpres vetus, Ἀπὸ βαλίδων, ἀπ' ἀρχῆς εὐδύως. ἀπὸ μεταφορᾶς ὅθ' ἐστι δρομέων. βαλίδας γὰρ ἐστὶν ἡ ἀφειρηρία, γραμμὴ δὲ, ἐφ' ἧς εἰσέκεισαν, ὥς ἀν' ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτῶν. Nunquam, ut observavit Salmasius in Plinian.

Exercitat. in Solini Polyhist. βαλίδας stadii erat lignum traversarium inter duo alia exstantia positum, quod, signo dato, funibus laxabatur, & in lineam subtus cavatam decidens, limini januæ complanato simile existerat. Quod innuunt Aristophanis Scholiastes vetus Equit. & Hesychius, quorum ille tradit βαλίδαν fuisse lignum in cursus initio positum, hic vero utrimque habere alia quædam exstantia. Aristophanis Scholiastes, βαλίδας καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δρόμου κείμηνον ἐγκρασίως ξύλον, ὃ καὶ ἀφειρηρίαν καλεῖται. Hesychius, βαλίδας, ἀφειρηρία, * * καὶ ὅθ' Ἰπποκράτης βαλίδας, τὸ ἔχον ἐκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. Utrunque autem duo Hermulæ exstant, qui fune demisso repagulum solvebant. Hinc patet quid intelligendum sit per ἄκραν βαλίδαν μνήσθαι χάσας. Hæc de cursu peditum, in equestribus enim certaminibus alium fuisse μνήσθαι usum haud ignoro, nam ante carceres suspensus erat funiculus, quo cohibebantur equi, ne ante datum signum exirent, atque æquo limite continerentur omnes: docuit hoc Pausanias, Περὶ τῆς ἀρμάτων, (inquit) καὶ ὅθ' ἵππων ὅθ' κελύων, δίδωκε περὶ αὐτῶν καλωδίον ἀντὶ ὑπαλῶγων.

14. Λοξῶν ἑπὶ] Continuavit heic priorem metaphoram; cum enim comparasset orationem viâ, aut semitâ, jam ænigmata, & obscuras orationis ambages assimilavit *tortuosis* viarum flexibus, è quibus haud facile aliquis se expedire poterit; nam λοξὸς idem valet, quod ἐπισκαμπός, πλάγιος, σκολιός. Unde Apollo Λοξίας, ὅθ' ἐστὶ τὸ λοξὸς μαντεύεται, quia solebat responsa sua obscuris verborum involucris tegere. Suidas, Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων, ὁ λοξὸν ἴαν ἀποπέμπων, λοξὸς γὰρ ἐμαντεύεται.

Κεῖστος Ἀλλυ διαδὰς μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀλυσίται. Sunt tamen qui Apollinem Λοξίαν inde vocatum scribunt, quod per varios flexus iter annuum in Zodiaco perficiat. Idem loco citato addit, Ἦ ὁ λοξὸν πορεύειν πορεύμενος, ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ ἡλίου. Aristophanes initio Pluti de Apolline verba faciens,

— τῷ τ' Ἀπολλίῳ

Ὁς διαπορεύει τείποδος ἐκ χερσηλάτης.

Ubi Interpres vetus, τῷ δὲ Λοξίᾳ τῷ Ἀπόλλωνι, ἦτοι τῷ λοξὸν ἴαν πέμποντι, λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ τῷ λοξὸν πορεύειν πορεύμενος, ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ ἡλίῳ. His consentit Etymologici Auctor, Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων, ὡς μὲν οἱ Πυθαγορεῖοι, ἀπὸ τῆς λοξῆς τῶν ἰαν, καὶ τῆς τῶν φωνῶν. ἢ ὅθ' ἐστὶ τὸ λοξὸς ἴαν τ' ἡλίου δια τ' ζωδιακῆς, καὶ Λοξίας, ὁ λοξὸν κίνησιν κινούμενος, ὁ αὐτὸς γὰρ τὸ ἡλίου. Lege τῷ ἡλίῳ.

15. Πρώτῳ ἀράξας νύσας] Plures statuebant νύσας in cursus certamine: unam in initio, alteram in fine, & in medio aliam; unde hæc vox ambigua est, interdumque pro initio, ut heic; interdum pro meta, seu fine accipi solet. Tzetzes ἀφειρηρίαν explicat, at Suidæ νύσα est, καμπή, τέρμα, βαθμὸς. Quales autem fuerint hæc νύσας, explicat Homerus Iliad. ψ. v. 327.

Ἐστηκε ξύλον αὖτον ὅσον τ' ὄργη ὑπὲρ αἰῶς,

Ἦ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν ἢ καὶ ἀπύδεται ὁμοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐκατέρωθεν ἐρμείδεται δὲ οὐ λευκῶν,

Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῶν, λεῖος δὲ ἵπποδρομος ἀμφὶς,

Ἦ τὴν σῆμα βροτοῖο πάλαι κατεστεινέωτος,

Ἦ τὸ γὰρ νύσα τέτυκτο ὅθ' ἀποτέρων ἀνθρώπων.

17. Κραιπνοῖς ὑπερποτάτο Πηγάσου πηγῆς] Homerus narrat Auroram equos habuisse Lampum & Phaethontem, sequioris autem ævi Poetæ Pegaso vectam referunt. Eustathius Iliad. λ'. de Aurora loquens, eam ait esse ἑποχὸν ξυωρίδι ἵππων καὶ Ὀμηρον, Λάμπου καὶ Φαέδοντος, τῷ Πηγάσῳ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. Scholiastes vetus Iliad. ζ'. v. 155. Auroram à Jove impetrasse refert, ut Pegaso veheretur, τὸν δ' ἵππον (de Pegaso loquitur) λαβεῖν τῷ Ἡῷ, ἀνδρῆσιν δ' Διὸς, δῶρον ὡς τὸ ἀκόπως ἀεῖναι τὰς τ' κόρας ἀεὶ δούσας. Quidam tradunt Pegasum fuisse Auroræ filium, unde eum Memnonis unigenam vocavit Catullus, ut Dianam, Phœbi unigenam, sunt enim Unigenæ, duo fratres, aut sorores: Epigr. de Coma Berenices,

*Abruptæ paullo ante comæ mea fata sorores
Lugebant, quam se Memnonis Æthiopis
Unigena impellens nutantibus aëra pennis
Obtulit Arfinoës Chloridos ales equus.*

Pegasi autem pinnas Auroræ affingunt, propter rapidissimum cœli vertiginem, quæcumque enim citato motu feruntur, Pegaso comparari solent, Seneca Troad. v. 380.

*Quidquid sol oriens, quidquid & occidens
Novit; cæruleis Oceanus fretis
Quidquid vel veniens, vel fugiens lavat,
Ætas Pegaseo corripuit gradu.*

Et quæ celeri rapidoque cursu moventur, alas habere dicuntur; unde ἑπὶ πτερύγεσσιν dixit Homerus: Mercurius quoque, Deorum nuncius, alas habere creditus est, Venti item, & id genus alia. Et πτερύγεσσιν Lexicographi celerem explicant; Suidas, Πτερύγις, ταχέα, κύβη. Πτερύγην, ταχέϊ, ταῖς δ' ἀνέμου ἀκείας συστροφῆς εὐκόπῃ. Sacra etiam Paginæ Scriptores his metaphoris subinde uti solent, præsertim divinus ille Psalmorum Auctor, Ps. xviii. v. 10. ubi de Deo loquitur, καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερσὶν καὶ ἐπέτασεν, ἐπέτασεν ἐπὶ πτερύγεσσιν ἀνέμων. Quod intelligendum videtur de veloci judiciorum Dei executione. Et Psal. cxxxix. Auroræ pinnas dixit: *Assumam* (inquit) *pin-*

nas Auroræ, & commorabor in ultimo maris.

18. Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τ' Κέρης πέλας λιπῶσα] Hæc Auroræ surgentis descriptio Poetis est admodum familiaris, Homerus initio Iliad. λ'.

Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἄλυσιν Τιθωνοῖο

Ἀργυρῆ, ἵν' ἀθανάτοισι φῶς φέρη, ἡδὲ βροτοῖσι.

Ubi Eustathius, Περιφρασὶς ποιητικὴ τὸ, Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων. ἔστι δ' ὁ νῦς τ' ἀπαιρέσεως, ὡς ἡμέρα ὑπὸ ἡλίου γέγονε. τὸν δ' ἡνίοχον τῶν καὶ ὁ Λυκόφρων ἐν χαλαρχίᾳ τ' αὐτὴν ποιήσεως ἐκτίθεται. Virgilius Æneid. iv. v. 584.

*Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile.*

Ibid. Κέρης πέλας] Varias de hujus Insulæ situ sententias si quis enumerare vellet, totas is paginas implere poterit; ad præsens institutum lat erit, si pateat Auctores idoneos in Oriente positam affirmare, unde suum cursum incipit Aurora: hoc autem testatur Eustathius in Dionysium Περιηγῆτι v. 218. de hac Insula agens, Ἡ δὲσις δ' αὐτῆς ἀφανίζεται, οἱ μὲν δ' ἀνατολικῶς αὐτὴν ὑπερτίθενται, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει, οἱ δ' δυτικῶς, Διογύσιος δ' καὶ ἄλλοι νοτίαν.

19. Σὺν ἀμφιμήτειον χάσιν] Tuum (i. e. Priami)

mi) paternum fratrem. Nam ἀμφιμήτειος fratrem denotat ex eodem patre, matre autem diversa genitum. Hesychius, ἀμφιμήτωρ, ὁμοπάτειος, ἀλλ' ἐχ' ὁμομήτειος. Suidas, ἀμφιμήτωρ, ὁ ἑτερομήτωρ, Αἰχόλος. Unde ἀμφιμάτορας κόρας dixit Euripides, fratres eodem patre, diversa matre natos, Andromache v. 466.

Οὐδὲ ποτ' ἀν' ἰδύμα

Λέκτῃ ἐπαυέσσω βροτῶν,

Οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρας.

Ubi Scholiastes, ἀμφιμάτορας, τὰς ἐκ ἀφόρων μητρῶν, ἐξ ἐνὸς δ' πατρὸς. Pari ratione ἀμφίπολιν dixit Æschylus, malum ex diversis urbibus natum, Choephor. v. 73.

Ἐμοὶ δ' ἀνάγκη δ' ἀμφίπολιν

Θεοὶ προσένηχαν.

Ubi Interpres vetus, ἀμφίπολιν, τὴν ἐκ ἀφόρων πόλεων, ὡς ἀμφιμάτορας κόρας φησὶν ὁ Εὐεπίδης. Cæterum paternum Priami fratrem appellat Tithonum, nam Laomedon Priamum genuit, & Tithonum, illum ex Leucippe, hunc autem ex Rhæone, vel Strymone, Homerus Iliad. υ'. v. 237.

Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμῳ τε.

Phavorinus, Τιθωνὸς, καὶ τὸ μυθικόν, καὶ τ' ἱστορίαν, ἦν ἀδελφὸς Πειάμῳ ἀμφιμήτειος. ὁ μὲν δ' Πειάμῳ ὡς Λευκίππης, ὁ δ' Τιθωνὸς Ροῖς, τ' Κασάνδρας, ἡ δ' Σπευμένης ἀμφότεροι δ' πατρὸς Λαομέδοντος.

20. Οἱ δ' ἴσα χρόνῳ εὐχάληνα χερμάδες Ναῦται λιάζον] Ut naves portum haberent tranquillum, mos erat funibus earum puppes ad terram, aut petram alligare; hos Latini *Retinacula*, Græci πείσματ'α, vel ἀρμυνήσια vocabant. Suidas, Πρυμνήσιον, τὸ ἀπὸ γαίῃς χροῖον. Hinc emendo Hesychium, apud quem legitur, Πρυμνήσια, ἀπὸ γαίῃς, χροῖα. Lege, ἀπὸ γαίῃς χροῖα. Unde cum portum intrabant, funes hosce ligare dicuntur, ut apud Homerum Od. κ'. v. 95. ubi Ulysses de se ait,

Αὐτὰρ ἐγὼν οἷος ῥέδον ἔξω νῆα μέλαιναν,

Αὐτὸς ἐπ' ἐρατῇ πέτρῃς ἐκ πείσματ'α δῖσας.

Et Seneca in Medea, v. 611.

Et tot emensus pelagi labores,

Barbara funem religavit ora.

E contra cum navigabant, *solvere funes* dicuntur, Ovidius Met. l. xv. v. 695.

*Æneadæ gaudent, casoque in litore tauro,
Torta coronatæ solvunt retinacula navis.*

Et l. xiv. v. 445.

Solvitur herbofo religatus ab aggere funis,

*Et procul insidias, infamatæque relinquunt
Tecta Deæ.*

Ulysses apud Homerum à Læstrygonibus sibi timens, funes præ festinatione se dicit abscidisse, Od. κ'. v. 126.

Τόφρα δ' ἐγὼ, ξίφος ὅζ' ἐρυσσάμενος παρὰ μῆρ'α,

Τῷ δ' ἀπὸ πείσματ' ἐκοῖα νειὸς κυανοσφάροιο.

Causa autem cur naves funibus ligabant, erat, ut immunes præstarentur à venti fluctuumque impetu & agitatione, tutæque & tranquillæ in portu quiescerent; unde, si quando contingeret portus ventis procellisque minus obnoxius, funes non adhibebant; testis Homerus Od. ι'. v. 136.

Ἐν δ' ἡμῶν εὖνομος, ἵν' ἔχρ'α πείσματ'ος ὄσιν.

Porro hunc versum ante oculos habuit Eustathius

thus in Odyss. ν'. Τηρίον δὲ λίθον λέγει, ὃν τοῖς τῶν περὶ τὸ πτερυγῶν, ἢ τοῖς τῶν γῆιν τὸ ἐπίτω, γράνῃν ὁ Λυκόφρων χραλεῖ.

23. *Ἰκαλόπεδοι*] Coincidit hoc epitheton cum Sophocleo *πολυπόδος* Trachin. v. 663. Nam à remorum multitudine naves comparantur Julis, qui vermes sunt in vitibus plerumque & ilicibus inventi, quos Græci *ὄρους, ἐνίσκους*, vel etiam *σκολοπένδρας*, Latini à pedum multitudine, *multi-pedas, centipedas, & millipedas* appellant. Theon in Aratum, *Ἰκαθ, σκώληξ ὅτι πολύπους, μυεῖοις ὃ ποσὶ χρεῖται, ὁμοίως τῷ σκολοπένδρας, οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας ἰβάς φασι.* Nicandri Scholiastes, *Ἰκλος, εἶδος σφικῶς, ἢ σκώληκος τῷ χαλκικένῳ μυεῖοποδός.* Vide Suidam, Hesychium, Aristotelem Hist. Animal. lib. iv. cap. vi. Dionem Chrysostom. p. 98.

Ibid. Εὐδῶπες] Simili metaphora Æschylus dixit εὐπρόσωποι κοῖται. Choephor. v. 969. Et vulnium proræ solent cum animalium vultibus comparari. Idem in eadem Tragœdia v. 389. dixit Πάροιθεν ἢ ἀερόρας, i. e. ἢ ὄψεως, ante faciẽm. Et sicut Lycophron naves dixit *formosos* habere *vultus*, ita vicissim Æschylus homines ait esse *proris pulcris* præditos. Unde in *Επίδ ὅτι Θέαις*, cum voluit Parthenopæo pulcritudinis laudem tribuere, cum appellat καλλίπλοον. Ubi Scholiastes vetus hæc scribit, Τῷτο δ' προσκὼν ὑπὸ ἢ νεὼς, ὡς καὶ γὰρ ἡ ἀερόρα ταύτης διωρία πρὸς καὶ ἀπορίας πλῆθει ἦν πτόξευθεν, καὶ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγυρῶσκειται, ἔτα καὶ τὸ σὺ ἀνδρῶπι εἶδος ἀερόρα πρὸς φαίνεται, καὶ προσορᾶται γὰρ ἐμφανῶς ἀπασι, καὶ ἐκφαίνεται μάλιστα τῷ ἄλλων μεῶν. Idem in Agamemnone v. 244. dixit στόμαλος καλλίπλοος, i. e. εὐμόρφος, explicante Scholiaste. Huc respexit Hesychius, Καλλίπλοον, εὐπρόσωπον. Idem, Πρώρα, ἀερόσωπον, ἢ τὸ ἐμπαρόθεν σὺ πλοῖον. Hinc Senes dicuntur ἀρωαρχεῖς, quod ipsorum vultus deorsum spectent, quasi pondere aliquo oppressi. Idem, Πρωράχη, ἢ μεταφορά ὑπὸ ἦν πλοίων, ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ ἀερόρα τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαρωαρχίᾳ ἐγκαθίσταται τῇ θαλάσῃ φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ὅτι τὸ ἀερόσωπον φέρονται. Simili metaphora Homerus dixit naves, *genas* habere *minio* ornatas, eo quod proras haberent rubro colore depictas, Iliad. β'. v. 144.

Τῶν δ' ἅμα νῆες ἑπὶ τὸν Δουδέχα μυλιοπάριοι.
 Ubi Eustathius p. 233. Ἰστέον ὅτι καὶ ὅτι μίλιος, χρῶμα
 ὄζιν ἐρυθρόν, δι' ἧ τὰ σῆ' νηὼν ἐμφοροῦσιν βιάπτονται εἰς
 αἰραίσμων, ἅσθ' ἀεὶ ῥαί λέγονται, ὡς ἐκ ποσοῶν, κραδῶν
 τῶν σῆ' δύο οὐ εἰς ὧ μέγα. ἐντεῦθεν ὅ οἱ ποιοῦνται ὁρμῶμενοι
 τολμῶσι καὶ παρεὰς λέγειν τὰ τοιαῦτα μέρη σῆ' νηὼν, καὶ
 ἀεὶ ῥαί. Λυκάφρων ὅ εἰς πλέον ἐξαχθεῖς, καὶ κόρας τὰς
 νῆας φησι, λαδῶν τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶ μυλιοπάριοι, κόρας γὰρ
 οἰκεῖον τὸ μυλιοπάριον. ἵνα ὅ πλάτυτερον τὸ τοῖσιν εἶδος
 διεωρῇ, σημειώσῃ ὅτι ἡ μόνον ἡ παρεὰ ἐπιβεβλήνται εἰς
 μεταφοράν, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τῇ κεφαλῇ. ἔπ' δὲ καὶ τὰ κτ'
 ὅλον τὸ σῶμα τῷ, τε ἀνθρωπικόν, καὶ τὸ ἀπλῶς ζωϊκόν. καὶ
 ἡ μὲν ἀνθρωπίνως καὶ ἀνθρωπίνως μάχη, καὶ τὸ τῇ εὐφο-
 ρίᾳ εὐαεὶ ῥαί, καὶ τὸ πλεονῶς ἀεὶ ῥαί ῥαί, καὶ ὅσα
 τοιαῦτα, λέως μεταφύρονται. Pergit deinde plura
 exempla huc spectantia per tres fere paginas
 congerere, quorum posuit finem hæc verba habet,
 Ἰστέον ὅτι καὶ ὅτι τὸ μὲν μυλιοπάριον ὁρμῶμενος ὁρμῶμενος
 ἐντεῦθεν ἀεὶ ῥαί ὁμοίως παρδένε καλλιπαρῆν, καὶ ὅτι
 κόρας ποιητικῶς αἱ τοιαῦτα νῆες εἰρηναῖαι, ὡς καὶ παρδένε

πα τεύρης αὐ παροτόπλοιοι. ἔχει δὲ ὁμοίως τῇ μιλιπαρῆι,
 καὶ ἡ χαλλισωρεος διὰ τὸ ἐν ταῖς τεύρεσιν εἶναι ἔ, ὡς εἶον
 εἰπεῖν, εὐπερώπων, διὸ καὶ εὐώπεις αὐ αὐταὶ περὶ Λυκά-
 φρονι. αἱ δὲ γε πελαγορχῶντες, ἔ τοιαῦτα μὲν, ἔχουσιν δὲ
 καὶ αὐταὶ κάλλους, χρᾶζόμενα διόλου κατὰ πελαγους, ἐν
 οἷς τὸ μὲν πελὸν μελανίαν θηλοῖ, λευκότητι δὲ τὸ ἀργόν, ἢ
 δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ποικιλοχόλος γαῖς, δαίδαλον π χρῶμα
 ἔστιν, ὡς πολλοῖς χρώμασι ποικιλλόμενον. p. 235. Qui-
 bus verbis satis explicat, quomodo intelligi de-
 beat εὐώπεις, ut non opus sit ad ὅπως Scholiafta,
 aut Meurfii ὀφθαλμὸς confugere.

24. Πελαροχρώτες] Ex citatis Eustathii verbis jam ante paruit hoc epitheton desumptum esse > navium colore, qui partim albus est, ratione velorum; partim niger, si naves ipsas confideres, quas pice obductas fuisse, unde & toties ab Homero μέλαινα dictæ, nemo est, opinor, qui ignorat. Et hic *cidoniarum* esse color traditur, unde & ipsæ nomen suum apud Græcos nactæ. Suidas, Πελαγός, κυεῖος διὰ τὸ ἔχειν πικρὰ μελάντερα, καὶ λευκὰ πειλόν, (lege πειλόν, ex Phavorino, qui hoc transcripsit) καὶ μέλαι, καὶ ἀργόν, τὸ λευκόν.

Ibid. Αἱ Φαλακραίαι κίραι] Paridis naves dicuntur ex arboribus Phalacraeis fabricatae fuisse: erant autem Phalacræ, Idæ promontorium, seu vertex, dictus à φαλακρὸς *calvus*, quod in summo ejus capite propter glaciem nivemque nec gramen, nec arbores nasci potuere; vel quod deciduis arboribus, inde nudum, & quasi *calvum* manfit, glabreta enim omnia Veteres φαλάκρας appellare consueverunt. Stephanus Byzantinus, φαλάκραι, ἄκρα τῆς Ἰδης, ἥτις οὐκ ἔχει ζώφυτον διὰ τὴν χύονα καὶ τὸ κρύαλλον, ἀλλ' ἐψίλωται· καὶ πάντα τὰ ἐψίλωμένα ὄρη ἐλέγοντο Φαλάκραι. Ο ἐκ τούτου, Φαλακραίος, Λυκάφρων,

ΣΤΕΦΑΝ ΚΥΣΗΛΗΝ, ἢ ΦΑΛΑΚΡΑΨΟΝ ΚΛΕΨΘΗΝ.
Καὶ Σηληρκῶς Φαλακράταις κύραι, καὶ ἐδύετοισιν. Quod au-
tem Lycophron Paridis naves appellat Φαλα-
κράταις κύρας, eadem ratione factum existimat Eusta-
thius loco citato, qua prius dixerat *ἐὼπας*, mihi
vero placet magis Canteri explicatio, qui ita
dictas putavit, quod essent ex arboribus Phala-
cræis compositæ, secundum Horatianum illud,

*Quamvis Pontica pinus,
Silvæ filia nobilis.*
Simili metaphora Æschylus, quem ubique fere
de industria exprimere videtur Poeta noster,
Choëphor. v. 389.

Γναμπόμενοι δὲ αἰὶ, φιῦ,
Σκύλλοντα πρὸ ἀναύδων, ἢ, παιδων
Τῆς αἰμάντης. —————

Ubi pisces appellat *αἰνέτους πῦδες αἰμάντες*, h. e. mutos & vocis expertes (unde & *ἄλογος* dici solent) soboles maris, quod nullis sordibus polluitur; aqua enim marina pura, & omni pollutione libera credita est, unde & in lustrationibus adhiberi solebat. In eadem Tragœdia vinum dixit vitis prolem,

Ακίματόν τε μητρός ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.

Et paullo post, flores vocat Terræ liberos,
 Ἀνθὶ τέκνα, παμφόρου γαίης τέκνα.

Nec

Nec abhorret quod in Επιδάμῳ Θῆ. fumum appellat *ignis germanum*, v. 500.

Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλῳ, πυρὸς κατίν.

25. Καλυδῶν] Calydnæ plures à Geographis memorantur, hoc loco duas Insulas vult Poeta, juxta Tenedum sitas, qua navigatur ad Lectum, Idæ promontorium, de quibus Strabo lib. XIII. Περιέχεται ὃ αὐτῇ (Τένεδῳ) νηὶ πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, αἱ καλεῖσθαι Καλυδῶνας, κειμένης καὶ τῇ δὴ Λέκτον πλοῦν. καὶ οὕτω δὲ πῶς Τενέδον Καλυδῶνας πινεῖ εἶπον. Horum partem exscripsit Eustath. II. 6. p. 241. Idem Commentario in Dionysium v. 530. huc respexit: Εἰσὶ δὲ τὴ Σποράδων καὶ αἱ περὶ τῆς Λυκίᾳ φρονι Καλυδῶνας, ὧν μία ἰδίως Καλυδῶνα καλεῖται· ἀπὸ ἧς καὶ λοιπὰ φασκαλεῖσθαι πῶς αὐτὴν κληθῆναι ἐλάττον. Item Scholiastes vetus Apollonii Rhodii in Argon. lib. I. v. 285. Εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Σικελικῇ πελάγει τὰς δὲ ὁ ποιητὴς Καλυδῶνας νήσους καλεῖ, εἰ καὶ ὁ Λυκίᾳ φρονι ἄλλας νήσους καλεῖ Καλυδῶνας.

Ibid. Λοῦκᾳ φαίνουσι πῖλα] Recte heic eorum errorem notavit Meursius, qui aut solos remos, aut sola vela avium pennis comparari contendunt, quum utraque speciem alarum præbeant, & velocis motus causæ sint. De velis testatur, ejusque rei rationem reddit Eustathius Iliad. α. ad versum 480.

Οἱ δ' ἰδὼν σήσωτ', ἀνὰ δ' ἰστὰ λευκὰ πέτασαν.

Ubi hæc verba habet, τὸ δ' ἰστὰ λευκὰ πέτασαν, δηλοῖ μὲν τὸ ἀνεπέτασαν καὶ ἠπλώσαν, ἀρχὴ δὲ γέγονε τὸ Πτερὰ νηὸς καὶ τὰ ἰστὰ λέγει, διαπετάσσονται γὰρ καὶ οὐκ ἔστιν εἶσιν αἶψα, ὡς περὶ πῖρα τοῖς πῖνοις, ὅτε καὶ αὐτὰ ταῖς ναυσὶ. Hinc Virgilius *mare velivolum* dixit, Æn. I. v. 228.

Despiciens mare velivolum, terrasque jacentes. Idem Æneid. III. 520.

— *velorum pandimus alas.*

Hinc etiam Dædalus fertur alas sibi comparasse, quoniam primus velorum usum invenisse dicitur; & sicut heic Poeta iter marinum desumpta ab avibus metaphora expressit, ita vicissim Virgilius iter per aërem natationi comparavit, Æneid. VI. 16. ubi de Dædalo loquitur,

— *gelidas enavit ad Arctos.*

Hesiodus etiam vela dixit alas, Εργων καὶ Ημερων 6. 246.

Εὐκόσμως σολίπας νηὸς πῖρα ποντοπόροιο.

Nec minus frequenter alæ remos denotant, Ovidius Metam. v. Fab. IX.

Posse super fluctus alarum insistere remis Optastis. —

Idem Icarī alas remis comparavit, Met. VIII. Fab. III.

— *rapidi viciniæ solis*

Mollit odoratas, pennarum vincula, ceras;

Tabuerant ceræ, nudos quatit ille lacertos,

Remigique carens, non ullas concipit auras.

Haud aliter Euripides dixit ἐρέσει πῖεις, i. e. volat. Et apud Æschylum in Agamemnone Vultures dicuntur,

Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσώμενοι. —

i. e. volantes. Huc etiam videtur spectare, quod extremæ remorum partes πῖρα, & τερσὶ dicuntur, Jul. Pollux Onomast. lib. I. cap. IX. Τῆς δ' κατῆς, τὸ μὲν ἔλαμβάνοντα οἱ ναῦται, ἐγχεῖν δὲ τὸ δ

μέσον, οὐράκος· τὸ δ' τελευτῶν, πῖρα, καὶ τερσὶ καπῶν. Emendo Hefychium, apud quem sic hodie legitur, Πτερῶν τερσὶ πῖρων. Lege τερσὶ καπῶν. Quod autem remorum extremitates, ab avium plumis petita metaphora, his nominibus insignibantur, inde patet, quod ut πῖρα, ita etiam τερσὶ sensu proprio de alis dicantur; hinc Aratus in Phænomenis de Cycno cælesti ait,

— τερσὶο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων.

Ubi τερσὶο de ala exponendum docent Theonis Scholia, τὰ δ' δεξιὰ (inquit) τὴ πτέρυγος, ὁ δηλοῖ τὴ τερσὶ &c. Apertius Suidas, Τερσὸς, κλεινὸς ὁ δὲ ὀπίσθιος ἢ πτέρωτος, ἀπὸ δ' καὶ τὴ καπῶν ὁμοίως ὁ σχηματισμὸς οὕτως Ἡρόδοτος. Kurfus, Τερσὶ, τὰ ἀγχεία τὴ τερῶν, καὶ τὰ ἐξω τὴ καπῶν. καὶ τερσὶς, πῖρος ἀνέρος. Cæterum Herodoti locus, ad quem respexit Suidas, est in Clione. Ad Lycophronem redeo, apud quem certe non multum interest, utrum alas de velis, vel remis accipias. Tzetzes de remis intelligit in suis Scholiis, at Eustathius de velis dictum existimat, priorem tamen sensum, quem Homeri esse affirmat, huic præfert, Odyss. λ'. Πτερὰ δὲ νηὸς τὰς κόπας λέγει (Ὀμηρὸς) κρείττον ἢ περὶ Λυκίᾳ φρονι τὰ ἰστὰ, εἰ γὰρ τὰς κόπας αἶψα τῇ νηὶ τὰ ἰστὰ, καὶ δὲ καὶ αἱ κόπαι, ἀλλὰ τὸ σχῆμα πῖρων μᾶλλον αἱ κόπαι σῶζουσιν, ἢ περὶ τὰ λαίρεια.

27. Απαρκτίαις πρηνῆρες αἰδωνος πνοαῖς] Usitatissima est apud Poetas hæc constructio, qua substantiva genitivi casus in adjectiva possessiva mutantur. Similem phrasin habet Sophocles Oedip. Tyran. v. 1462.

Αἶν' ἔ ποδ' ἢ μὴ χρεῖς ἐσάδῃ βορᾶς

Τράπεζ', ἀνελ' ἑσθ' ἀνδρός.

Ad quod Triclinius, Δέον δ' εἰπεῖν, ἡ τράπεζα ἐμὴ τῆδε τὴ ἀνδρός· ἡ ἐμὴ ὥς τὸ τράπεζα εἶπε, καὶ ὅτι ὁμοίον τῇ, Κρηναῖα λιμῶν τέκνα. Et hanc constructionem latius persequitur Eustathius Iliad. 6. p. 130. Ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῇ τοῖς καίται σχῆμα χανὼν τοῖς τὸν ἀπὸ κλητικῆς ὀνόματος ἀναλυθέντος ποιεῖται Ὀμηρὸς γενικῶς συντάξιν, ὅπως,

Νεστέρεν παρὰ νηὶ Πυλοῖ γυῖος βασιλῆος,

ἤτοι παρὰ τῇ νηὶ τῇ Νέσσορος, τῇ Πυλὸς βασιλῆος. Τοῦτον καὶ τὸ, τῇ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδάμῳ τε, καὶ ἐξῆς, ἤτοι τῇ ἡμῶν τῇ Λαβδακείῳ, καὶ τῇ Πολυδάμῳ, καὶ τῇ Κάλδῳ, καὶ τῇ Αἰγύνορος. Ὁμοίον καὶ τὸ,

Τοῖς Τευταρείοις βασιλῆα πτερόμασιν,

ἤτοι τοῖς τῇ Τευτάρου Σκῆδου οἰοῖς. Καὶ τὸ,

Απαρκτίαις πρηνῆρες αἰδωνος πνοαῖς,

ἤτοι ταῖς πνοαῖς τῇ ἀπὸ τῇ ἀρκίαν βορᾶς. Εἰν δ' ἂν τοῖς τὸν καὶ τὸ, Οἶκος βασιλικὸς τῇ παντοδυναμῇ καὶ, Πραγμα ἐμὴν τῇ εὐτελεῖς, ἤτοι ἐμὴν τῇ ταπεινῇ. Idem Iliad. ε'. p. 458. hæc addit, τὸ Γοργεῖν κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου, ὁμοίον ὅτι τῇ, Νεστέρεν παρὰ νηὶ Πυλοῖ γυῖος βασιλῆος. ὡς ἐκεῖνο τῇ τῇ κλητικῆς ἀναλύσει εὐδοῖται εἰς συντάξιν, ὅτε καὶ τῇ τῇ Νεστέρεν ἀναλυθέν εἰς τὸ, τῇ τῇ Νέσσορος, εὐ ἔχει ὥς τὸ εἰπεῖν, παρὰ τῇ Νέσσορος βασιλῆος νηὶ ὅτε καὶ τὸ Γοργεῖν κεφαλὴ δεινὸς πελώρου, λέγει κατ' ἀνάγνωσιν, ὅτι ἡ κεφαλὴ τῇ Γοργεῖς, τῇ δεινοῖο πελώρου. Ὁμοίως καὶ ἐκ τῇ Σοφοκλέος τῇ, Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδάμῳ τε, καὶ Αἰγύνορος καὶ ἐκεῖ γὰρ εὐδοῖται ἡ συντάξις δι' ἀναλύσεως τῇ Λαβδακείῳ παιδὶ, ἢ τῇ, τῇ παιδὶ τῇ Λαβδακείῳ, καὶ τῇ ἐξῆς.

28. Σχάσασα σῆμα] i. e. λύσασα σῆμα, nam χάσαι apud Lycophronem idem valet ac λύσαι, χάσαι

* Q

λύσαι

λάσσι : hinc paulo ante ἐλάσσαι ὑπὸ πηγῆς, idem est, ac si dixisset ἔλυσον. Hefychius, Σχάσαι, ἀφίσει. Phavorinus, τὸ χάσαι τεία ταῦτα σημαίνει, ἀμύξαι, ἐκκρίναι, χαλάσαι, παρ' ἱπποκράτει. Sed frequentius sensum non diversum modo, sed contrarium huic voci imposuerunt Auctores, apud quos Σχάσαι κόπῳ, cessare à navigationis opera. Euripidis Scholiastes Phoeniss. v. 457. Σχάσαι, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆ ἐρεσίνων· χάσαι γὰρ, τὸ ἐπὶ χεῖρ' ὅθ' ἡ πῶν τῶν ἐρεσίνων. Item Σχάσαι γῆραι, vocem comprimere; Euripides Tragedia laudata v. 967.

Κρέον, πὶ σῆρας, γῆραι ἀφδερρον χάσαι;

Ubi Scholiastes, Ω Κρέον, πὶ σιωπῆς, ἢ φωνῶν ἀνχον ἐπὶ χεῖρ' ὅθ' ἡ πῶν τῶν ἐρεσίνων. Paulo post, Σχάσαι μεταφορικῶς ἀπὸ τῆ ἀποκρίσεως, καὶ ἀποκρίσεως. Plura qui volet, Hefychium, & Suidam consulat.

Ibid. Βακχεῖον νόμα] Βακχεῖον idem hic valet, quod ἐνθεον, nam à notissimo illo furore, quo perciti feruntur Bacchi Sacerdotes, factum est, ut enthusiasticus, amatorius, & quivis denique alius furor, Bacchicus diceretur, & voces ex isto fonte derivatæ rabiem, insaniamque, & motus quoslibet vehementes, & præternaturales denotarent. Hinc Hefychius, Βακχεῖαι, μαινέται, τραγωδεῖ. Βακχευθεῖσαι, ἐξοιστρούμεν, ἐξερκεῖται. Βακχεύοντες, μαινόμενοι, σείμενοι. Ad rem nostram paulo propius Suidas, Βακχεῖον, μαινόμενος, καὶ Κατβακχεύοντος, σπένδον, ἐνθεσίων, ἐπιπνοίας πνος πλερωθέντες. Exempla hujus rei apud Poetas admodum sunt frequentia, cum Sibyllæ, aliæque vaticinatrices, Mænades, Bacchæ, &c. appellantur. Seneca, ut alios quamplurimos omittam, de Cassandra ait, loco citato,

Custodit ore Mænas impatiens Dei.

29. Αἴης ἀπ' ἀκρῶν βουπλανοκτίτων λόφων] Satis de his collibus Tzetzes, Canterus, Meursius; cæterum Eustathius opinionem, quam ex eo citavit Meursius, Apionis, & Herodori testimoniis confirmat, Iliad. α'. p. 118. Ἰστέον δὲ (inquit) ὅτι ἢ τῇ Ἡραίᾳ ἑλπίς οὐρανόθεν καὶ τοῖσιν πὶ δηλοῖ, ὡς ὁ ἀνὴρ τῶπος ὁ αἰθέριος, καὶ ὅν οἱ θεοὶ ἔδδεν φαρπικόν, καὶ ἐπὶ λαβῆς, καὶ ὅπως φαῦλον τι φεραμύον ἐχουσι· διὸ ἔτε ὁ μυθικός Βεργίης, καὶ Στερέτης, καὶ Ἀργος φιλιόνται πρὸς Διὶ, ἀλλὰ καὶ ἡ Οἰμωκεὶ Ἀττὴ ἐκείθεν κατηνέχθη· ὅθεν καὶ λόφος Αἴης ἐν Τροίᾳ παρὰ Λυκόφρονι, ἐνταῦθα ὑπὸ Διὸς ἐκείνη ἐξέρχεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἀπώνος καὶ Ἡρακλέους δηλῶται. Ad Dardani oraculum quod spectat, ejus geminum habuit Cadmus; Ovid. Metam. lib. III. v. 10.

*Bos tibi, Phæbus ait, solis occurret in arvis,
Nullum passa jugum, curvique immunis aratri;*

*Hac duce carpe vias; &c., qua requieverit
herba,*

Mænia fac condas, Bæotique illa vocato.

De eodem Seneca Oedip. v. 719.

Monituque Phæbi, jussus erranti

Comes tre vacca, quam non flexerat

Vomer, aut tardi juga curva plaustris,

Deseruit fugas, nomenque genti

Inauspicata de bove tradidit.

31. Αἰ, αἰ, πάλαινα] Trojæ miseras, variasque clades enarratura Cassandra, orationem exorditur ab Herculis expeditione, qui sub Laome-

donte rege Trojam, sex navium exercitu confcripto, debellavit, & diripuit. Homerus Iliad. ε'. v. 640.

Ὅς ποτε δειρ' ἐλθὼν ἐνεχ' ἱππῶν Λαομέδοντος,

Ἐξ οἷος σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι ποιμεντέρεσσιν

Ἰλίῃ ἐξαλάπαξε πῆλιν, χρωσσε δ' ἀγυῖας.

Ejusdem fabulæ meminit Sophocles in Ajace p. 26. Ed. Steph. ubi Triclinius ad verba Lycophronis respexit: Στράτον δὲ λέγει, ὅτι καὶ τῆς Τροίας Ἡρακλῆς ἠγάγετο, ἀμυνόμενος Λαομέδοντα, ἀπὸ τοῦ μὴ ἵππευ λαβεῖν, ὡς ὑπὸ στρατῷ αὐτοῦ δύναι εἰ τὸ κῆτος ἀνέλαι· ἢ δὲ ἰσοεῖα παρὰ Λυκόφρονι. Quod autem Hercules à ceto voratus fuerit, alia causâ à nonnullis redditur; nempe, quod naufragio factò in mare ex navi deciderit, atque ibi belluæ præda fuerit. Æneas Gazæus. Theophrasto, Ωσπερ καὶ Ἡρακλῆς ἀδεται, διατρεφόμενος τῇ νεῷ ἐπ' ἧς ἔπλει, ὑπὸ κήτους καταποδῆναι, καὶ διασωθῆναι· citante Hugone Grotio, qui versus sequentes sic Latine expressit,

Trivestri Leonis, olim quem suis

Malis voravit sæva Tritonos canis,

Cum vivus intra, ceu coquus, versans jecur,

Imo lebetis in sine ignibus foco

Sudore totum per caput madesceret.

34. Ἡμάλαφε] Alium ab Interpretibus nostris sensum huic voci tribuit Etymologici Auctor, cujus verba hæc sunt; Ἡμάλαφε σημαίνει τὸ ἐλαφε. Λυκόφρον. παρὰ τὸ ἄμα βλάπτειν. Alium adhuc Eustathius sub finem Commentarii in Iliad. κ'. τὸ ἀμαλδύειν (inquit) λέξις καὶ ὅτι ποιητικὴ, περὶ δὲ γὰρ δόχουτος, γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαλόν, ὁ δὲ δὴ τὸ ἀπὸ λόν, πλεονασμῷ τῇ δ, ὅθεν καὶ ἀμαλδύειν παρὰ Λυκόφρονι, καὶ οἱ αἰ παλόν, καὶ εὐφρατον ἀφαιρῶν, ὡς δηλοῖ τὸ, Ἡμάλαφε χάρχαρος κύων. Diversam ab his significationem tradit in suis Collectaneis Varinus Camers, quæ & cum Canteri versione convenire poterit, Ἡμάλαφεν, ἐλαφεν, ἐσθρῶσα, κατέπιεν· παρὰ τὸ ἄμα λάπειν, ἀμαλδύειν, μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς κυων. Λυκόφρον. Εὐκρινὴς λέοντος, ὃν ποτε γνάθῳ Τετάρτῳ Ἡμάλαφε χάρχαρος κύων. Quarum significationum nulla, imo nec ea, quam attulit Scholiastes nofter, est ab hoc loco penitus aliena.

36. Αἰλῶντος ἐπ' ἐσθρῶας] h. e. ceti ventre, cujus nativus calor, nullo adventitio igne accensus, aut auctus, Herculis cæsariem decoxit. Simile quoddam ex Tragedia quadam citavit Eustathius Iliad. α'. p. 43. Κατὰ τῇ τραγωδίᾳ, (inquit) ἀντράϊς πρὸς τῇ θυμῷ.

37. Σμύειγας] Huc respexit Etymologici Auctor, Σμύειγας, τῶν τεύχεα τῇ κεφαλῇ, ἀπὸ τῆς μύειγας, ὅση σημαίνει τῶν τεύχεων, πλεονασμῷ τῇ σ. Λυκόφρον. καὶ σμύειγας ἀπὸ τῆς μύειγας, πλεονασμῷ τῇ σ.

Ibid. Κώδεας πῆδον] Κώδεας, vel κώδεις proprie denotat papaveris caput, testibus Harpocratiōne, Hefychio, & Suida; sed pro humano capite non raro à Poetis usurpatur, Homerus Iliad. ε'. v. 499.

— ὁ δὲ τῇ κώδεαν ἀναχών.

Ad quod Scholiastes vetus, Κώδεας, ἢ τῇ μύειγας κεφαλῇ, ὁ δὲ εἶδος βοτάνης· ὅπως ἐν, φησὶν, εἶπε τῇ κεφαλῇ ἀνατείνας. Item Nicander,

Ἀμφιερστὴν κώδεαν ὑπὸ ξιφείῳ ἀμυνθείς.

Ubi Scholia vetera, Κώδεας, τῶν κεφαλῶν ὡς καὶ Οἰμωκεῖς, ὁ δὲ ἐπὶ κώδεας ἀναχών. Idem testatur Julius

lius Pollux Onomast. lib. II. c. IV. Καὶ μάλιστα κε-
φαλὴ οἱ ποιοῦνται καὶ καὶ δὲ καλῶς, ἀπὸ τῆς μῆκος κε-
φαλῆς ὀνομάσμεντες. Cum autem humanum caput
Herbæ capiti comparavit Poeta, quid mirum si
ejus superficiem, ex quo capilli efflorescunt,
agro, herbarum genitrici, similem dixerit. Nec
alio modo dicere soleamus Montis pedes, latera,
verticem, defumta ab animalium membris meta-
phora; sic apud Græcos τένων, δειράς, λόφος, alia-
que complura, quæ de animalium solummodo
membris proprie dici possunt, montibus applica-
ri amant. Eustathius II. β'. p. 233. Παρὰ τῶν τοῖς
μεταφύεσσι, καὶ τένων ὀρεῖνός κείται, ὡς ὅλῳ τῷ Κορυ-
φῆς ὑπερτέλλοντες τένοντες. εὐρησται δὲ δειράδες ὄρεος, ὅ
ἐστι πλάγιοι, ὅθεν πολυδεδράς Οὐλύμπος, καὶ λόγοι ὀρεινοί,
ὡς ἀπὸ τῆς βοῶν λόφου, καὶ οἱ Εὐρυμολογοὶ φασίν. ἐπὶ
δὲ καὶ αὐχένες οἱ καὶ τοὺς ἐκτείνοντας τένοντας καὶ μὲν καὶ
ἐλάχους περὶ ὁδοὺς, ὡς οἱ αὐτοὶ περὶ ὁδοὺς πνεῖς ὄρεος ἐξοχὰς
ἢ δὲ φάραγγας ἢ ὀρεῖν, παρωνυμία ἐστὶ τῇ ἐν ζώοις φά-
ρυγγος, &c.

38. Ο τεκνοραΐσης] Hercules à Junone ad in-
fantiam adactus, uxorem Megaram, & liberos oc-
cidit. Lyci hostis uxorem & liberos esse ra-
tus. Fabula ex Diodoro Siculo, Euripide, Se-
neca, Pindaro, &c. notissima est, Eustathii
tamen verba, quia ad hunc locum spectant,
apponam ex Odyss. λ'. Μέγαρά, Κρόντος θυγάτηρ
βασιλῆος Θηβῶν, Ἡρακλῆϊ γυναικὶ, ἔχῃ παῖδας τρεῖς.
Ἡρακλῆος δὲ καλῆς τῆς εἰς Κέρβερον, ἐλάκε τὴν Ἡρακλῆϊδας
τύχης Λύκος βασιλεὺς θηρικαῦτα Θηβῶν. Ἡρακλῆς δὲ ἄνω
γενόμενος, ἀνέειλεν ἐκείνον αὐτῇ γυναικὶ καὶ τέκνοισι. Ἡρα
δὲ χόλῳ εἰς μακρὰν σκυλαδείας, διεχειρίσατο καὶ τοὺς παῖ-
δας, ὧν χάριν ἀνέειλε τῷ Λύκῳ, διὸ καὶ Τεκνοραΐσης κείται
Λυκόφρονι.

39. Ατρώτον] Quo pacto Junoni Hercules vul-
nus inferre potuit, si non erat vulneribus ob-
noxia? Hyperbolice nempe loquutus est, ut
cum dixit Sophocles Ajace v. 577. ἀξένηλον σάκος,
i. e. secundum Triclinium, σπερδόν, haud facile
pervium. Et invictum, insuperabilem nomina-
mus, qui est fortis, & cedere nescius.

40. Εν τ' αὐλῷ μέσῳ] Αὐλὸς dicitur quidquid in
longum porrigitur, unde instrumentum musi-
cum nomen habuit, valles etiam αὐλώνες di-
cuntur, & apud Homerum galea αὐλῶπις ap-
pellatur, quod in conum sit erecta, Iliad. λ'.
v. 352.

ἐρύκαμε γὰρ τρυφάλεια

Τείριχος, αὐλῶπις.

Ubi Eustathius, Αὐλῶπις δὲ, ὡς εἰς αὐλὸν ἀνέκασα,
ὅ ἐστιν, εἰς σπένδον καὶ μακρὸν ὑπολήγουσα, κείται γὰρ ποτε καὶ
ὅττι τοῖσδε ὁ αὐλός. ὡς ἐν τῷ,

αὐλὸς ἀνὰ ζῆνας παχὺς ἦλθεν.

Quod Hemistichium occurrit in Odyss. χ'. ubi
iterum hæc verba habet, Αὐλὸς δὲ νῦν, καὶ τὰς πα-
λαιὰς, κρινὸς, ἐξακόντισμα αἵματος, ὅθεν ἀναφορὰ. αὐλὸς
γὰρ φασί, πᾶν τὸ σπένδον. ὅθεν καὶ ἐναυλοὶ, σενοὶ ποταμοὶ,
τοῖσδε δὲ π καὶ οἱ αὐλώνες. ὅθεν τὰ διαυλάνοντα πνεύ-
ματα, καὶ διαυλάνια, τοπικὴ σενότης, καὶ ἡ ὀρυγίς, ἢ
ἀπλῶς ἀρειοὶ ὀρνίθες ἀρχεινόνται. Nec alio sensu in-
telligendum est illud Iliad. ρ'. v. 297.

Εγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς.

Ad quod iterum Eustathius, Αὐλὸν δὲ λέγει, ἢ τὸ
ἐξ ὧν δόρατος, ἐπεὶ καὶ αἰγυγίαις δολιχαῖλους τε λέγει τὰς

μακροξύλους. ἢ τὸ πρῶμα τῆς κυνέης, τὸ διὰ τῆς ἐγγύος. καὶ
ἄλλως δὲ, αὐλὸν τὸν ἐξακόντισμόν φησι, καὶ πῶς ἐπιμήκει
φορὰν τῆς αἵματος. αὐλὸς γὰρ, ὡς καὶ ποσειδάων, πᾶν τὸ
ἐπὶ μῆκος, καὶ ἐστὶ πλατὺ. ὅθεν καὶ οἱ αὐλώνες, καὶ ὁ τῆς πνεύ-
ματων ἀνακμῆς πρὸς διαυλάνισμός. καὶ αὐλός, καὶ διαυλός,
τὸ εἰδίδον, καὶ ἐξ αὐτῆς μεταφορικῶς καὶ ἡ ἀπλῶς ἐπινουῶν
ἀνάκαμψις, ὡς τὸ, Διαύλιος κυμάτων φορέματος, &c.
emendo, Διαύλιος κ. φ. nam respexit ad hunc ver-
sum Euripidis,

Πολλοὶς διαύλιος κυμάτων φορέματος.

Idem tradit aliis etiam in locis, id quod vetus
Homeri Scholiastes, Etymologici Auctor, alii-
que Lexicographi confirmant. Hinc patet cur
αὐλὸς vocetur stadium, cujus figura erat ob-
longa. Hinc etiam stadium duplicatum voca-
bant διαυλον, quod ex gemino αὐλῷ, vel itinere,
constabat, cum nempe decursu primo stadio, à
meta ad ipsos carceres redibatur; Suidas, Διαυ-
λος, ὁ εἰδίδων ἔχων τὸ δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι
τὸ εἰδίδον, καὶ ὑποσπένειν.

41. Πατρὸς Παλαῖς μίσον ὀχμάσας δέμας] Cum
Hercules purgasset stabula Augæ, Eleorum re-
gis, & promissa mercede esset fraudatus, con-
scripto exercitu Elidem invasit, & devicto Au-
gea, regionem depopulatus, ex præda spoliis-
que capitis Olympicam solemnitatem instituit;
in qua cum totam circumstantem coronam ad
palæstricum certamen provocasset, & neminem
reperire posset, qui secum congregi auderet; fa-
ma est, Jovem, sumto palæstricæ habitu, in are-
nam descendisse, & cum diu anceps pugna fuisset,
& ad neutrum inclinaret victoria, filio tan-
dem se prodidisse: hinc ei nomen Παλαῖς in-
ditum. Sunt autem hæc verba hypotyposis lu-
ctatoris antagonistæ lumbos constringentis; cu-
jus rei vivam nobis dedit imaginem Ovidius
Metam. lib. IX. Fab. I. ubi Achelous suum cum
Hercule certamen depingit his verbis,

Non aliter vidi fontes concurrere tauros,

Cum pretium pugnae toto nitidissima saltu

Expetitur conjux: spectant armenta, pavent-
que,

Nescia quem maneat tanti victoria regni.

Ter sine profectu voluit nitentia contra

Rejicere Alcides à se mea pectora: quarto

Excudit amplexus, adductaque brachia solvit,

Impulsumque manu (certum est mihi vera fa-
teri)

Protinus avertit, tergoque onerosus inhaesit.

Si qua fides, (neque enim ficta mihi gloria voce

Quaritur) imposito pressus mihi monte videbar.

Vix tamen inferui sudore fluentia multo

Brachia, vix solvi duos à corpore nexus.

Cæterum heic Lycophron Euripidem expreffit
Orest. v. 264.

μὴ ἴσα τῇ ἐμῶν Εὐηνίων

Μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλλης εἰς Τάρταρον.

Ubi Scholiastes quid proprie sit ὀχμάζειν docet.

Οχμάζω (inquit) γίνεται ἀπὸ τῆς ἔχω, ἔξω, ἔχμα, ὁ
μόνον ἢ ἐξοχή, ἀλλὰ καὶ ἡ συμφορὰ. ἀπὸ τῆς ἔχμα γίνε-
ται ὀχμάζειν, τὸ καλεῖν, καὶ ἐπὶ χεῖν καὶ ἔχμασαι, τὸ
καταχεῖν, καὶ ἐλεῖν, ὁ ὅθεν τῇ Εὐειπίδῃ ἐνταῦθα διὰ τῆς
ὁ κείται, Μέσον μ' ὀχμάζεις. Eadem phrasis aliis
etiam Poetis familiaris est, sed in deteriorem

plerumque partem fumitur, & athletam ὄχμα-
ζόμενον victum esse significat; nam secundum
Phavorinum, σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι. Quo
sensu apud Aristophanem Nub. Act. III. Sc.
III. quidam, cum adversario se putavit invictis
argumentis os occludisse, ait,

— εὐδὺς γὰρ σὺ μέσον ἔχων λαβὼν ἄφικλον.

Ubi Scholiastes doctissimus, Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ
παλαιστῶν λαμβανομένου εἰς τὸ μέσον, καὶ ἡπαιδύων. Et
in Equit. Act. I. Sen. I. cum voluit dicere Cleo-
nem tandem superatum esse, & populo invisum
factum, ait,

Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

Ad quod idem vetus Interpres, Νῦν γὰρ τὸ κατ'
αὐτὸν μέσος αὐξάνεται, καὶ ἀπαιδύεται φησί. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ
τοῦ παλαιστῶν, τοῦ τοῦ ἀντιπάλου μεσολαβόντων, καὶ
ἐκ τοῦ κρείττονος γενομένου.

42. Κέρνυ παρ' αἰπῶν ὄχθον] Olympiam vult
Lycophron, five montem, in quo Olympica
certamina celebrari solebant, ita dictum, quod
Κέρνυ, i. e. Saturno, facer esset. Phavorinus,
Κέρνιον, ἀκρατῆριον τῆς Πίσσης, φησὶ γὰρ τὸ Κέρνιον λόφον
ἄγεται τὰ Ολύμπια. Et hoc ex pluribus Pindari
locis constat, Olymp. Od. v.

Σατὴρ ὑψιπέδης Ζεῦ,

Κέρνιον τε ναίων λόφον.

In eodem libro cum de Hercule loquitur, qui,
instituto certamine, claram reddidit Olympiam,
ait, Καὶ πάγον Κέρνυ προσφθέγγετο. Ibidem Od. I.

— παρ' εὐδελον ἐλθὼν

Κέρνιον.

Eodem sensu vocavit πέτραν Κέρνου, petra enim
pro monte non raro fumitur, Od. vi.

Ἰκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-

τραν αἰλίβατον Κέρνου.

Iterum clare dixit Olympicos ludos hic cele-
bratos esse, Od. VIII.

Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ' Κέρνου λόφον

Θῆκεν Ολυμπιονίκην.

Alterum tantum exemplum hujus rei proferam
ex Nemeonic. Od. XI. ubi iisdem verbis usus est,
quo Poeta noster,

Καὶ παρ' εὐδελον μόλων ὄχθω Κέρνου.

Quin etiam mos erat apud Veteres Saturno, aut
Jovi montes excelsos dicere; & in Sacris Scriptu-
ris hi sunt, ut observavit Canterus, qui vocan-
tur *Montes Dei*. Porro in hujusmodi locis non
raro collocatae erant statuæ; Æschylus Aga-
memn. v. 293.

Ἀδῶν αἴπος Ζηνὸς ἐξιδέξατο.

Hinc Jupiter Αδῶς dictus. Hefychius, Αδῶς, ὁ
ὅτι τὸ ὄρεος ἱδρυμένος ἀνδριάς, ὁ Ζεὺς. Sacrificia etiam
offerre, & Deorum cultum heic obire solebant,
quoniam hi loci cœlestibus domibus propinqui
erant. Hinc in Sophocle cum Hercules Hyllum
filium interrogat, Utrum cognitum habeat Oe-
tam montem? respondet Hyllus, Sibi notum
esse, quod sæpius ibi Diis sacrificarit; Trachin.
v. 1198.

Ἡρ. Οἶδα ἐν τῷ Οἴτης Ζηνὸς ὑψισον πάγον;

Τλ. Οἶδ', ὡς θυτὴρ γε πολλὰ δ' ἐσθλὰς ἀνῶ.

Idem mos apud Ethnicos fere universos videtur
obtinuisse, de Persis testatur ex Strabone Eusta-
thius II. α'. Θύουσιν (inquit) ἐν ὑψηλῷ τόπῳ Πέρσαι,

τὸ ἑρανὸν ἡγόμενοι Δία. Strabonis autem locus ita
se habet in Persidis descriptione, Geogr. lib. XI.
Πέρσαι ποίνων ἀγάμας, καὶ βαμῆς ἐκ ἱδρύνονται, δύου
δ' ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸ ἑρανὸν ἡγόμενοι Δία. Quod ex
Herodoto videtur desumfisse, qui in Clione cap.
cxxxI. hæc verba habet, Οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ μὲν,
ὅτι τὰ ὑψηλότερα τῶν ἑρέων ἀναβαίνοντες, δύσας ἔρδην,
τὸ κύκλον πάντα τῶν ἑρανῶν Δία καλέονται. Idem factum
in aliorum etiam Deorum sacrificiis narrat Xe-
nophon Κύρῳ Παιδ. lib. VII. Εὐδὺς οὖν λαβὼν ἱερεῖα
ἔδου Διὶ τε Πατρίῳ, καὶ Ἡλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ
τῷ ἁκρῶν, ὡς Πέρσαι δύουσι. In Phœnicia etiam, &
conterminis regionibus eundem morem invaluisse
constat ex Sacris Literis, quibus proditur Ju-
dæos in hoc finitimas gentes imitatos fuisse; quo
nomine iram suam in eos denuntiat ubique Deus
per Prophetas; quæ res notior est, quam ut
exemplis confirmari debeat.

43. Ἰππων παρακτὴς ἐστὶν &c.] In curriculo
Olympico, Isthmico, Nemeatico, Delphico lo-
ci erant, ad quos venientes equi, magno attoni-
ti terrore refugiebant, sæpe non sine gravi auri-
garum periculo; hinc locus, aut, secundum alios,
loci Genius, qui timorem istum immittere cre-
debatur, Ταράξιππος dictus. Is in Olympia, se-
cundum Lycophronem, Ischenus erat, quem
Scholiastes tradit natum esse ex gigante, Mercu-
rii & Hieræ filio. Is porro, cum patria fame
laboraret, & unicum mali remedium esse pro-
nunciasset Oraculum, siquis nobilium se morti
devoveret, cæteris recusantibus, mactari se pas-
sus, hoc in loco sepultus est. Sunt, quibus vi-
sum est Pelopem Ταράξιππον appellare: Hefy-
chius, Ταράξιππος, ἔτος ἑνὶαντὶ Πέλοψ ἱερῶνται,
ἔ τὰτος ἐν Ολύμπῳ. Alii alias causas reddunt,
quas complexus est fere omnes, unaque insignem
nobis relinquit horum locorum descriptionem
Pausanias, Eliac. C'. Παρερχομένου δ' τὸ ἵπποδρόμου
(inquit) παρήκυσεν ἐς πλεον τὴν ἐτέραν τῶν πλευρῶν,
ἐστὶν ὅτι τὸ μείζονος πλευρᾶς, ἔσθης χρώματος, καὶ τὸ διέ-
σπον δ' διὰ τὸ χρώματος, τὸ τῷ ἵππων δῆμα, ὁ Ταρά-
ξιππος. ὁ δὲ μὲν ἐν βαμοῦ περὶ τὸν ἐστὶν, ὁ δὲ τῶν
δ' καὶ τὸτο τὸς ἵππους φέρος τε αὐτὴν ἰσχυρὴ ἀπ' ἐν-
μίας περὶ τὸν φανερᾶς, καὶ ἀπὸ φέρος λαμβάνει παρακτὴν
τὰ τε διὰ ἀρμάτα κατὰ γέννησιν ὡς ὅτι πάν, καὶ οἱ ἵπποι
πρὸς ὅσονται. καὶ τὸ δὲ ἵπποι ἐνεκα δύσας δύουσι, καὶ γ-
νέσθαι σφίσιν ἵλεων ἔχοντες τὸν Ταράξιππον. Ἕλληνες δὲ
ἔ καὶ τὰ αὐτὰ νομίζουσιν εἰς τὸ Ταράξιππον. ἀλλ' οἱ μὲν
ἐπὶ τὰτον ἀνδρὸς αὐτόχθονος καὶ ἀγαθῆς εἰς ἵππων, καὶ
ὄνομα Ὀλένιον αὐτὸν τίθεται, ἀπὸ τῆς καὶ τὴν Ὀλένιον
ἐν τῇ Ἠλείᾳ πέτραν φασὶν ὀνομασθῆναι. Οἱ δ' τὸ φησὶν
Δαμῖωνα μεταχόντα Ἡρακλεῖ τῆς ὅτι Αὐγίαν καὶ Ἠλῆας
σρατῆρας, αὐτὸν τε λῃθάνειν, καὶ τὸ ἵππον ἐφ' ᾧ ἐπα-
χεῖτο ὑπὸ Κτεάτῃ τῷ Ἀκτοεργῇ, καὶ τὸ μῆμα κοινὸν Δα-
μῖωνι καὶ τῷ ἵππῳ γένεσθαι. Λέγουσι δὲ καὶ ὡς Μυρτίλῳ κε-
νὸν ἐνταῦθα ἥρων ποίησεν Πέλοψ, καὶ δύσας τε αὐτῶν, τὸ
ὅτι τῶ φόνῳ μῆνιμα ἰόμενος, καὶ ἐπονομάσας Ταράξιππον,
ὅτι τῶ Οἰνομάῳ διὰ τῷ Μυρτίλῳ τῆς τέχνης ἐπαράχθησαν
αἱ ἵπποι. Τοῖς δὲ ἔστιν εἰρημένον, ὡς αὐτὸς Οἰνομάς, ὁ τὸς
ἵππων τὰς ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ βλάπτην. Ἡκούσα δὲ καὶ ἐς
τὸ Πορδαῖον Ἀλκείδου ἀγόνων τὴν αἰτίαν, ὡς ἐνταῦθα
μέρη λαβὼν γῆς ὁ Ἀλκείδους ἀποδατὼν ὑπὸ Οἰνομάῳ, ὅτι
Ἰπποδαμείας γάμων ἐνεκα. ἄτε δὲ αὐτοχθόνια ἐν ἵππο-
δρόμῳ, βάσκανόν τε ἐστὶ τοῖς ἵπποι καὶ οὐκ εὐμνήθαι δαί-
μονα.

μονα. Ἀνὴρ δὲ Αἰγυπτίος Πέλοπα ἐπὶ τῷ Θῆβαι λα-
βόντα Ἀμφίονος κατορύξαι τὴν ἐνταῦθα, ἐνθα καλεῖται τὴν Τα-
ράξιππον· καὶ ὑπὸ τῷ κατορυγμένῳ παραχθῆναι μὲν τῷ
Οἰνομάῳ τότε, παρασπῆξ δὲ καὶ ὑστερὸν τοῖς πᾶσι τοῖς
ἵπποις. Ἡμεῖς δὲ ὑποθέτομεν Αἰγυπτίους τῷ μὲν Ἀμφίονα, τῷ δὲ
καὶ τῷ Θράκα Ὀρφέα μακάσαι δεινόν· καὶ αὐτοῖς ἐπαύδουσι θη-
εῖα τι ἀφικνεῖσθαι τῷ Ὀρφῇ, καὶ Ἀμφίονι εἰς τὰς τρεῖς
οικοδομίας τὰς πέρας. Post has variorum varias de
Taraxippis opiniones, suam tandem profert
Auctor, ὁ δὲ πειθαρχῶν (ἐμοὶ δοκεῖν) τὴν λόγων Πο-
σειδῶν δῆλῃσιν τῷ ἱππικῷ φησίν. Deinde per-
git de Taraxippo Ithmico, & Nemeatico lo-
qui, quem tamen multo minus equis infensum
ait, quam Olympicum, ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἰθμῷ Ταραξιπ-
πος Γλαῦκος ὁ Σισύφου, γενεῶν δὲ αὐτοῦ τὴν τελευταίαν λέ-
γουσιν ὑπὸ τῷ ἵππῳ, ὅτι Ἀχαιὸς τὰ ἄλλα ἔθικεν ὅτι
τῷ πατρὶ. Ἐν Νεμέᾳ δὲ τὴν Ἀργείων Ἡρώς μὲν οὐδεὶς,
ὅστις ἔδραπέ τοὺς ἵππους, πέρας δὲ ὑπὲρ τῷ ἵππῳ
τῷ χαμπῶν ἀνισχυόμενος χεῖρας περὶ τὰς, ἢ ἀπ' αὐτῆς αὐγῇ,
καὶ ταῦτα καὶ εἰ πῦρ, ἐνιπείε φέρον τοῖς ἵπποις. Ἀλλὰ
ῥοὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ταραξιππος πολλὸν δὴ τὴν ὑπερῆκός ἐστιν
ἐν ἵππῳ φέρον. Idem in Phocicis Taraxippi in
curriculo Ludorum Pythiorum meminit; verba
ejus hæc sunt, τὰ μὲν δὴ ἐς τὴν Ὀλυμπίαν Ταραξιπ-
πον ἐδήλασέ μοι τὰ ἐς Ἡλείας τὴν λόγῳ. Ὁ δὲ ἱππό-
δρομος εἶκοι τῷ Ἀπόλλωνος τάχα μὲν περὶ καὶ αὐτὸς τὴν
ἱππυδῶν πῖνα ἀνίσταται, ἅτε ἀνδράποισ τὴν δέμονος
ὁμοίως ὅτι ἔργῳ παντὶ καὶ ἀμείνω, καὶ χεῖρας νέμονος. Οὐ
μὲν τῷ καὶ αὐτὸς παραχθὴν τῷ τοῖς ἵπποις ὁ ἱπποδρόμος,
ἅτε καὶ αὐτὴν ἥρωος, ἅτε ἐπ' ἄλλῃ πέφυκεν ἐργάζεσθαι πε-
ράσει. Ad Olympicum Taraxippum quod attinet,
præter rationes ex Pausania allatas, aliam red-
dit Scholiastes noster, viz. Commotionem fo-
liorum Lauri arboris, quæ sepulcro juxta cur-
riculi metamposito accrevit, & à vento concus-
sa, atque jugi motu agitata, equos prætereuntes
perterruit.

44. Ὁ δὲ θαλάσσης Αὐσονίηςδος μυχοῦς] Αὐσονίην θα-
λάσσαν, vocat mare Siculum. Aufones proprie
erant Latii populi, prope Lirim fluvium, secun-
dum Plinium lib. III. cap. v. dicti ab Aufone,
Ulyssis & Circes, vel Calypsus & Ulyssis, aut
Atlantis, vel Itali filio. Idem tamen Auctor
eiusdem libri capite decimo in Australi Italiæ
parte, quæ postea Magna Græcia, collocat
Johannes Tzetzes ad mare sitos, inter Volscos &
Campanos ait, Chil. v. Hist. XVI.

Ἡ Αὐσονία ἐρχεται τῷ κλίσει τῷ Αὐσονίῳ,

Κατὰ πῖνα ἐξ Αὐσονος, ἥ ἐστι τῷ Ὀδυσσεύϊ.

Deinde paullo post,

Ἄλλοι δὲ ὑπὸ Αὐσονος τῷ παλαιότερον,

τῷ τελευταίῳ Ἰταλῷ, τῷ χώρῳ βασιλεύς.

Τὸ δὲ Αὐσονίῳ, μόνους μοι Αὐσονας λέγειν ἴδεις,

Μέσσω Οὐδῶν, Καμπανῶν, πρὸς θαλάσσαν κειμένους,

Ἐξ ὧν καὶ κατὰ χεῖρας καὶ πᾶσι Ἰταλίαν.

Ab iis tota Italia dicta *Aufonia*, Virgil. *Æneid.*
lib. VII. v. 54.

Multi illam magno è Latio, totaque petebant
Aufonia.

Dionysius ὁ Περικληστὴς Aufonas narrat ad Leu-
copetram usque pertingere, indeque mare Sicu-
lum (de quo heic Lycophron intelligendus)
dictum esse *Aufonium*, v. 76.

Ἐξέως δὲ ὅτι τοῖσι Λιγυρίαις ἐκκεῖται ἄλλη,

Ἐν δὲ Ἰταλῶν ἡμεῖς ἐπ' ἡπείροιο νέμονται,

Ἐκ Διὸς Αὐσονίης αἰεὶ μέγα κοιρανέοντες,

Ἀρξάμενοι βορέηνθεν ἔσω Λευκὴν ὅτι πέρας,

Ἡ δὲ τῷ Σικελικῷ δὴ πορθημίδος ἐξέρχεται.

Ubi Eustathius hæc verba habet, Ὅτι τοὺς Ἰτα-
λοὺς, ὡς τότε μοναρχῶντας, μέγα κοιρανέειν λέγει, καὶ Αὐ-
σονίης, ἥτοι Αὐσονας, ὀνομάζει, καὶ σημειῖται ὅτι τοὺς
αὐτοὺς τῷ λέγει Αὐσονας καὶ Ἰταλούς. Λέγονται δὲ Αὐσονες
ὑπὸ Αὐσονος, ὅς πορθημὶς μὲν τῷ καὶ Ῥώμῳ βασιλεύσαι
πρὸς πῖνα ἰσορεῖται, Ὀδυσσεὶ γὰρ ὡς ἐκ τῇ Κίρκης. Ἡ κατὰ
τὴν ἑθνικὴν γένεσιν, ἐκ Καλυψίδος γέννησθαι τῷ Ἀτλαντὶ
ἀπ' ἧς καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσονίον ἐκλήθη πορθη-
μίδος. Quidquid autem fiat de Aufonum situ, &
nominis ratione, nobis sufficiet, si constabit
mare Siculum, in quo Scylla habitare credita
est, Aufonium olim dictum fuisse, quam ad rem
Strabonis testimonium efficax erit, lib. II. Καὶ τὸ
Αὐσονίον μὲν πάλαι, νῦν δὲ καλούμενον Σικελικόν, συζ-
εῖν ἐκείνῳ, καὶ συνιέναι. Idem postea tradit Aufo-
nium id mare dictum esse, et si numquam eam
oram habitarint Aufones, lib. V. τῶν δὲ Αὐσο-
νίων ἐλ' ἀπαξ οἰκιστῶν ὅτι τῇ Σικελικῇ θαλάσσῃ, τὸ
πέλαγος ὁμοῦς Αὐσονίον καλεῖται. Suidas ita dictum
credit, quia circa id regnavit Aufon, Ulyssis &
Calypsus filius, Αὐσονίος πόντος, ἢ Σικελικὴν θαλάσσαν,
ὑπὸ Αὐσονος, τῷ Ὀδυσσεύϊ καὶ Καλυψίδος ἡ, ἐκεῖ βασιλεύ-
σας. Stephanus Byzantinus hunc, & alios quos-
dam Lycophronis versiculos laudavit; Αὐσον, ὁ
Ἰταλός. Λυκόφρων,

Κτείνουσιν αὐτὸν Αὐσονες Πελλήνιοι.

Καὶ Αὐσονίς, τὸ θηλυκόν. Καὶ Αὐσονίος, καὶ Αὐσονία, ἡ

χώρη. ἀπ' ἧς Αὐσονίης, καὶ Αὐσονίος. Λυκόφρων,

Ὁ δὲ Αὐσονίῳ ἀγχι Κάλχανος τέπων.

Καὶ Αὐσονίης, ὁ αὐτός,

Περ' Αὐσονίῳ Φύλαμον δομήσεται.

Καὶ Αὐσονίης θηλυκόν· ὁ αὐτός,

Ὁ τῷ θαλάσσης Αὐσονίηςδος μυχοῦς.

Καὶ Αὐσονίος κλητικόν.

Ibid. Μυχοῦς.] Specus maris præcipue scruta-
bantur piscatores, in iis latere pisces persuasi.
Hinc Aristophanes Thesmophor.

μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδίνων

Νηρέος.

48. Σάρκα κατὰ τῶν λοφίστων δομήσας, Λέπιδων ἐ-
πέμψας] Vetus erat opinio, hominis animam
vi ignis à corporis vinculo separari, & flam-
mis, tanquam vehiculo, infidentem ad ætherias
domos ascendere; quam causam assignant non-
nulli, cur crematio cadaverum adeo apud prisca
ævi homines obtinuerit. Eustathius II. α'. p. 32.

Ὅτι ἔδος ἦν τοῖς Ἕλλησι καὶ τὰς νεκρὰς, ὅτι καὶ εἰς τὴν
παραμυθίαν τοῖς ῥορέων βαρβαρίων. ἐποιοῦν δὲ τὸ
ἐκείνοι, πρὸς ἐνδείξιν τῷ τῷ μὲν δέον τῷ ἀνθρώπῳ ἀνα-
φορῶν ἐν ὀχλήματι τῷ πνεύματι, πρὸς ἐνδείξιν τοῖς ἑραιοῖς
τὸ δὲ γινώσκον κατὰ μείναν· τὸ μὲν πνεῦμα διαπανθέν, τὸ δὲ
ἐναπομένον λεγόμενον ὅσων. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τὸ μὲν νε-
κρὸν ἐκκαθάρσιν ἐδίδκει, ἀγνισμὸς δὲ πῦρ ἦν ἢ δὴ πρὸς δια-
πάνη τῷ νεκρῶντος, ὅτι καὶ πῦρ ἀγνιστικόν, διὸ καὶ οἱ
καθαρμοὶ διὰ πρὸς ἐγίνοντο. καὶ Εὐειπίδης δὲ τοῖσιν
πῦρ ἐμφαίνει ὅτι φησιν, ὅτι τὸ τῷ Κλυταμνήστῃ δέμας
πνεῦμα καθήγειναι. ὁ δὲ Λυκόφρων τῇ πρὸς τὴν ἐννοίαν πω-
τέρεται, ἐν ὅς τῷ Σκύλλαν καυθεῖσθαι δομῆσθαι φησιν,
ἡγοῦμαι ἀνακαταθῆναι, ἀναζωοθῆναι, καὶ γενέσθαι, κατὰ τὴν ποιη-
τικὴν, ἀθάνατον καλόν. διὸ καὶ οἱ Γυμνοσφισαὶ πνεύματος
γινόμενοι,

γινόμενοι, ἀπὸ τῶν τῶν ζῶν, ὡς καὶ ὁ τῆς Ἀλεξάνδρου Κάλανος.

49. Λέπιδον] Variæ sunt hac de voce sententiæ, dum alii animam denotare contendunt, quod ea sit λεπτή, tenuis admodum & ætheria substantia: alii Proserpinam, aut Plutonem intelligi malunt, ἀπὸ τῆς λεπτομένης, quod mortui in tenues umbras transformantur; aut quod eorum corpora comminuantur in pulverem. Etymologici Auctor, Λέπιδον, αἰτιατικὴ ὅτι ὡς Λυκίον οἱ μὲν τὸν Ἀδλιν, οἱ δὲ τὸν Περσεφόνιν, οἷον τὸν λεπιδώσαντα τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων. οἱ δὲ τὸν ψυχρὸν, λεπτομερέσιον γὰρ ὄντα.

50. Εξηνάειξεν ὃν ποτ' ἀξίφθον δόλον] Δόλον ἀξίφθον vocat Nessi venenatum sanguinem, quo ad infaniam adactus Hercules, vivum se ardenti rogo injecit. Haud aliter ipse conqueritur de hoc infortunio apud Sophoclem Trachin. v. 1070. ubi Deianiram uxorem ipsum sine gladio occidisse ait,

Γυνὴ δὲ, Σῆλος ἔσσι, καὶ ἀνδρὸς φύσιν,
Μόνῃ με δὴ κατέειλε φασγάνῳ δίχα.

51. Νέκυς δ' ἄδλιν δεξιόμυον πάλιν] Vel δεξιόμυον πάλιν. Si priori modo legas, de Nessi interpretabere, qui, quum jamdudum *Orcum salutasset*, i. e. mortuus fuisset, Herculem interfecit. Similiter Hercules Tragœdia citata, v. 1166. à Jove accepisse narrat, periturum se esse procuratione hominis mortui,

Ἐμοὶ γὰρ ἦν περὶ φάριον ἐκ πατρὸς πάλαι,
Πρὸς ὅν πνεύσαν μινδένος θανεῖν ὕπο,
Ἀλλ' ὅστις ἄδλιν, φθιμὸς οἰκίτωρ πέλει,
Ὁ δ' ἔν ὃ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
Περφάριον, ἔτω ζῶντά μ' ἔκτανεν θανάων.

Nec aliter Ajacem ab Hectore occisum plorat Teucer, quum semet Hæctoris gladio confodisset. Sophocles Ajace v. 1051.

Ἐίδες ὡς χθόνῳ
Ἐμὲλλε σ' ἔκταν καὶ θανάων ἀποφθίσεν.

Sin vero legere malis δεξιόμυον πάλιν, de Hercule intellige, qui jamdudum adiisset inferos, Cerberum inde ad superos educiturus. Vel, qui cum Plutone certamen quoddam habens, jaculis ipsum ἐδεξιώσατο, i. e. excepisset; quæ Tzetæ interpretatio, etsi Cantero dura nimis visa fuerit, Homeri & Eustathii auctoritate stabilita est; nam Teucer se jactat homines τέρξοισι δέχεσθαι, Iliad. 9.

τέρξοισι δεξιγυῖος ἄνδρας ἐναίρω.

Ad quæ verba Eustathius p. 600, Ἰσως ταυτὸν ὄντα ἀσείως τῶ φιλοφρονέμενος, δεξιόμενος, ἵνα ὡς φασγάνῳ καὶ δακτύλῳ δεξιόντα πνέσ, ἔτω καὶ Τυῖκος τὸς Τρώας τέρξοις, οἷς ἔπιπαι αὐτούς. ἔτω καὶ τῆς Ἀδλιν παρὰ Λυκίον, καὶ δα πνέσ νοῦσι, τέρξοις ὁ Ηρακλῆς ἐδεξιώσατο, βαλὼν ἐκείνον. Porro δεξιόμυον, proprie est dextram jungere, quæ compellatio apud Veteres (ut hoc obiter moneam) erat fidei, & amicitie symbolum: propterea Pythagoras admonens quoslibet in amicitiam non esse recipiendos, consuluit μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν. Et δεξιάς plerumque pro fœderibus usurpantur; Suidas, δεξιάς, συνθήκας. Hefychius, δεξιάς, αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαραι τῶν δεξίων χειρῶν, εἰς σύμβολα τῶν βέβαια ἔσσαν, &c. Hinc in Euripide Menelaus, cum Helenæ fides dubia esset,

ab ea exigit, ut data dextra, quæ dixisset, confirmaret, Helen. v. 844.

Ἐπὶ τοῖς δὲ τοῖς νῦν, δεξιάς ἐμὰς δίχα.

Et in Iliade, cum Trojani fœdera violassent, Heros Græcus quærit, quo loco habitæ sint

δεξιάς, αἷς ἐπίπιδμεν.

Cujus moris causa fuit, (ut ex Hansenio discimus lib. de Jurejurando cap. 1x.) quod dextra fidei sedes existimata sit; eo quod omnis Veterum auctoritas dextræ manus virtute constaret, ut ex Callimacho observavit Varro: vel quod ex religione numeri denarii, moris fuit veterioris, ut justissimi quique fidei comparandæ gratia dextras jungerent: denique, in dextra honoris laus est, & ea manus imperii signum, cujus & instrumentum fuit: unde elegans Crinagoræ in Cæsarem Epigramma, ubi dicit nullum esse ab hostibus metuendum periculum, quamdiu dextra Cæsari sufficiat ad imperium; Antholog. lib. 1. Non (inquit) si Oceanus se quantum potest inflet, non si Germania Rhenum suum epotet, Romæ ullum erit ab iis periculum,

ἀρχὴ καὶ μύμη.

Δεξιά σημαίνειν Κάισαρι θάρσαλιν.

Huc etiam referendum est illud Ovidii Metamorph. lib. 1.

— Jovi, qui postquam voce, manuque
Murmura compressit, tenuere silentia cuncti.

54. Λάτειαν] Vel Λέτειαν, nam varie scribitur hujus urbis nomen: Zonaræ Lexicon Λάτειαν vocat, sed Pausanias perpetuo Λέτειαν, memoratque urbem hanc ab Elide distare stadia CLXXX. & à Letreo, Pelopis filio, conditam esse, unde nihil mirum si in ea Pelopis ossa adfervata fuerint; verba Pausaniæ hæc sunt Eliac. β'. Ορχοκοῖνα δ' (στάδια) ἐκ Λετείαν καὶ ἐκ τὸν δὴ Ηλιν. τὸ μὲν δὴ ἐξ ἀρχῆς πόλισμα ἦν οἱ Λέτειοι, καὶ Λετείος ὁ Πέλοπος ἐγγυῖον σφισιν οἰκιστής. ἐπ' ἐμὲ δ' οἰκίσματα ἐλείπετο Ὀλύντα, καὶ Ἀλφειάδας Ἀρτίμυδος ἀγαλμα ἐν ναῶ.

Ibid. Λετάνοις πυρὸς] Dicere heic in animo erat de veteri apud Græcos cremationis more, unde initium habuerit, & quibus ritibus peragi solita fuerit, sed hæc cum fuscæ sint in Archæologiis nostris (jam edendis) pertractata, illic Lectorem remitto. Id tantum heic adjiciam, manifesto falsum esse veterem Homeri Scholiastem, qui Iliade prima ad Herculem moris hujus originem refert, cum vel ex hoc Lycophronis loco, quem & alii Auctores confirmant, in usu fuisse Pelopis temporibus, qui Herculis ævum antecessit.

56. Πτερώμασι] i. e. alatis sagittis; nam sagittis avium plumas infigere solebant, ut majori cum vi & celeritate ferrentur, qui mos etiam hodie obtinet. Hinc πτερεῖς ἵος apud Homerum Iliad. 9. v. 116.

Αὐτὰρ ὁ οὐλὰ πῶμα φαρέτης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
Ἀδλιντα, πτερόντα, μελαιάνων ἔρμι' ὀδυμένων.

Et Iliad. 9. v. 171.

Πάνδαρι, πῆ τοι τέρξον, ἰδὲ πτερόντες οἷοί;
Calaber etiam lib. 1v. πτερεῖν βέλεμενον dixit,

Κείνον ὑπερβαλέειν ἰδὲ πτερόντι βελέμενον.

Oppianus dixit οἷσιν περὶ πτεροῦ καὶ ὑπὲρ πτερον, Ἀλυστικ. 6. χαλκῶν.

Χαλκίων, οὐδ' ὅσα περιπύργων ἐπ' οἷσιν.

Et Κωμητικ. α'.

— χέμας τις, καὶ εὐπύργων, ὡκυὸς οἷσιν.

Nec alia ratione *jaculum comatum* dixit Sophocles Trachiniis,

Ἦεν κομήτιον ἰὸν ἐς τὴν πλεῖμονα.

57. Δάμαρ] Δαμάζονται dicebantur mulieres nubentes, unde apud Homerum Thetis de Jove, qui ipsam Peleo nubere coegisset, ait Iliad. σ'. 432.

Εν μὲν μ' ἀλλὰ δὲν ἀλκίαν ἀνδρὶ δάμασεν,

Διακίδη Πηλεΐ, καὶ ἐτλιν ἀνέρος εὐνίου.

Ubi τῶ ἀνδρὶ δαμάζει, & τλῖναι ἀνέρος εὐνίου, phrasēs sunt æquipollentes. Hinc Sophocles Oedipi filias virgines vocat ἀδμήτας ἀδελφάς, Oed. Colon. v. 1048. & Dianam, quæ perpetuam coluit virginitatem,

— τὴν Ἀρτέμιον

Τὰν αἰὲν ἀδμήταν.

Electra v. 1245. Ejusque vetus Interpres in Ajace v. 451. ἀδάμασον θῆαν, explicat παρθένον, ἄζυγον. Apposite admodum, nam vox ἄζυγος ejusdem prorsus est significationis cum ἀδάματος, nam metaphora à juvenis jugo affuetis desumpta est: hinc de virgine impuberi Horatius Lib. II. Od. V.

Nondum subacta ferre jugum valet

Cervice. —

Attici vero ut uxorem δάμαρτα, sic virum appellabant κύειον· quibus nominibus uterque admonetur sui ordinis atque officii. Aristophanes Equitibus,

— ἐφ' ἄρματος

Χρυσὸς δῶξεν Σμικύδην, καὶ κύειον.

Ubi Smicytham, virum effœminatum, ridere voluit Poeta: hinc Scholiastes vetus, χρυσὸς δῶξεν τῷ δῶξεν ἔχοντι λόγον πρὸς τὰ περιεμεινέντα, ἐπὶ νεύει πρὸς τὴν φωνὴν τὸ, Δῶξεν Σμικύδην καὶ κύειον, ὡς ἄν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῇ ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώδασι, ἐπειδὴ γυναικὶ ἐπιτίθεται ἐγκλημα· ἔτω γὰρ περιεμεινέντα εἰώδασι, ἢ δὲνα καὶ ὁ κύειος, τὸ τίς ἐστιν. ἅμα οὖν ὡς γυναικῶν καὶ Σμικύδην κομῶν, καὶ ἔχοντα κύειον, ὡς αἱ θήλειαι. Et paulo post, τὸν Σμικύδην κομῶν ὡς κίναδον, κύειον δὲ λέγει τὸ ἄνδρα· ἔτω γὰρ ἐπιτίθεται ἐν τοῖς διγασμοῖς. Αἰσάσι, καὶ κύειος, τὸ τίς ἐστιν ὁ Πεικλῆς. Cæterum uxorem appellat Oenonen, quæ Cebrenis fluvii filia erat, & Alexandro nupsit, dum inter pastores ageret, ab eodemque postea repudiata fuit, cum Helenam duxerat, cujus nuptias heic vocat ἐπιτοκίαν, q. d. superinductas; hinc & Oenonen βαρύνον appellat. Oenones meminit Apollodorus Mytholog. lib. III. cap. VI. Εἰς τὴν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡπείονος γαμεῖ· Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνῃ, τὴν Κερῶνος τὴν ποταμῶν θυγατέρα. Maxime autem omnium Ovidius in Epistola Oenones ad Paridem, ubi deferta uxor de mariti perfidia conqueritur, v. 9.

Nondum tantus eras, cum, te contenta marito,

Edita de magno flumine Nympha fui.

Qui nunc Priamides, (adsit reverentia vero)

Servus eras; servo nubere Nympha tuli.

Et iterum v. 79.

At cum pauper eras, armentaque pastor agebas,

Nulla, nisi Oenone, pauperis uxor erat.

58. Στείλασα κῆρον τὴν κατήγορον χθονὸς] Præter alatum à Meursio Parthenii testimonium, Ovidius etiam tradit Corythum Paridis fuisse filium, Metamorph. VII. Fab. VIII. de Paride loquens, Quaque pater Corythi parva tumultus arena est.

Hoc etiam suo testimonio confirmavit Conon Διηγν. XXIII. additque eum à patre occisum, quod cum Helena familiaritatem contraxisset, ὡς Ἀλέξανδρου, τὸ Πάριδος, καὶ Οἰνώνης, ἣν ἐγγάμιο, πρὶν ἢ τὴν Ελένην ἀρπάσαι, πρὸς Κόρυδον γίνετο, καὶ νικῶν τὸν πατέρα. τὸν δὲ μήτηρ Ελένη πρὸς ἐπὶ πύλῃ, ζήλοισιν τε κινῶσα Ἀλέξανδρον, καὶ κακὸν πὶ διαμνησθαι μένη Ελένη. ὡς δὲ συνήδης ὁ Κόρυδος πρὸς Ελένην ἐβόητο, Ἀλέξανδρος ποτε παρελθὼν εἰς τὸν δάλαμον, καὶ θαλάσσιος τὸν Κόρυδον τῇ Ελένῃ περιζόμενον, καὶ ἀναφλεχθεὶς, ἐξ ὧν οὐκ αὐτὸν ἀναίρει. Eandem fere Historiam repetit Parthenius Nicaënensis, additque ex Nicandro, Helenæ ipsum filium à nonnullis dici; Erotic. cap. XXXIV. Εἰς τὴν Οἰνώνης καὶ Ἀλέξανδρου πρὸς ἐβόητο Κόρυδος· ὅς δὲ ἔπικρυψε ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον, Ελένης ἤραδον, καὶ αὐτὸν ἐκείνη μάλα φιλοφρονέως ὑπεδέχετο· ἣν δὲ τὸ ἰδεῖν κράτιστος. φαρμάκας δὲ αὐτὴν ὁ πατὴρ ἀνείλεν. Νικάνδρος μάλιστα τὸν Κόρυδον, οὐκ Οἰνώνης, ἀλλὰ Ελένης καὶ Ἀλέξανδρου φησὶ γένεσθαι, λέγων ἐν τέτοις,

Ἡεὶ τ' ἐν (emendo εἰν) αἰδαὸ καὶ λουτροῖς Κορύδοιο,
Ὅν τε καὶ ἀρπακτοῖσιν ὑποδμηθεὶς (lege ὑποδμηθεὶς)
ὑμεναίοις

Τυφάεις, αἰν' ἀχέουσα, κακὸν γόνον ἤρατο βέτω.

Ex quibus versiculis uti jam leguntur male colligit Parthenius, (ut hoc obiter moneam) Nicandrum dicere Corythum Paridis & Helenæ filium, cum nihil tale vel innuendo significet Poeta; nam γόνον ἤρατο βέτω nihil aliud denotat, quam quod Helena ἤρατο τὸν βέτω, τὸ τίς τὸ Πάριδος, γόνον, ἢ πύδα, i. e. Bubulci, seu Paridis, filii, h. e. Corythi, amore capta fuit; ἤρατο enim fit à verbo poetico ἔραμαι. Sin vero dicere voluisset, Helenam ex bubulco Corythum suscepisse, debuit hoc modo versiculum proferre,

— κακὸν γόνον ἤρατο βέτη.

Itaque legendum puto. Ad Lycophronem ejusque Scholiastem redeo, qui, cum referunt Corythum Græcis ad Trojam navigantibus viæ ducem fuisse, Homero contradicunt, apud quem Calchas dicitur per maria iter monstrasse. Eustathius Iliad. α'. Ἡ δὲ Ομήρου γνώμη δὴν ὅτιν, ἀποφραγμένου τὸν Κάλχαντα τοῖς Ἑλλήσι τὸ εἰς τὴν Τροίαν πλεῖν ἀπογυῖσθαι. Audi etiam ipsum Homerum Iliade citata, ubi de Calchante ait, v. 72.

Καὶ νῆας ἤγασατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω.

61. Αὐτὴ δὲ φαρμακρὸς &c.] Magno in pretio habebatur apud Veteres medicina, unde tam clara nomina Æsculapii, Chironis, &c. Reges etiam & Principes non dedignabantur in ea addiscenda operam ponere, quod Achillis, aliorumque exemplis comprobari possit; & Athenienses, quam regibus aliquot, & summis viris negarunt, urbis suæ libertatem Hippocrati, celebri medico, ultro obtulerunt. Hinc nihil mirum, si Apollo medicinam Oenonæ præbuerit, in raptæ virginitatis solatium, ut fulius narrat Ovidius in Epistola jam laudata. Hæc porro, cum Paris esset à Philoctete vulneratus, ipsaque sola opem

opem ferre potuit, sanare ipsum noluit; eo vero mortuo, poenitentiam agens, vitam laqueo finivit, secundum Philodorum, & Cononem; aut à turri se præcipitem dedit, ut Lycophron; aut alio se modo confecit, ut alii. Fabula est apud Philodorum loco citato; Ἀῦτη (Οἰνώνη) παρὰ τὴν Ρέαν τὴν μαυρικὴν μαρτυροῦσα, προὔλεγετο Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ὅτι Ελένην. μὴ πείθουσα δὲ, εἶπεν, εἰάν τις αὐτῇ, παραβῇ. οὐαὶ πρὸς αὐτὴν, μόνην γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. ἥ ὅτι Ελένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι, πολέμικῶς δὲ Τροίαν, τοξεύοντα ὑπὸ Φιλοκλήτου τόξοις Ἡρακλείοις, πρὸς Οἰνώνῃ ἐπαυλασθῆναι εἰς Ἰδλίω, ἣ ὅτι μνήσκεσα, θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομίζόμενος ἐτελεύτα. Οἰνώνη ὅτι μετανοήσασα, τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε, (ἥ γὰρ Οἰνώνη ἰατρικῶς καὶ μυσικῶς ἦσκει) καὶ καταλαβὼσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυτῇ ἀνήρτησεν. Eandem Fabulam non multa cum variatione referunt Conon Διγνηστ. XXI. & Parthenius Ερωτικ. IV.

67. Πόθεν ἡγκιστρωμένων] Desiderio irretita, metaphora à piscibus ducta, qui hamis capti se expedire nequeunt. Etymologici Auctor, Ἀγκιστρώμενος, κατερόμενος. ὅθεν μεταφορᾷ τὸ κατερόμενον πρὸς ἀγκίστρῳ.

69. Στένω, στένω σε διὰ τὴν τεμνῆ | h. e. gravissime & vehementissime gemo & doleo, geminato ob emphasin majorem verbo ; & quasi hoc parum esset, adjicit amplius *se bis terque* dolere : quibus verbis exprimere vult ingentem, & pene verbis majorem dolorem : ut frustra sit Scholiastes, qui eo hæc refert, quod Troja ter fuerit direpta, ab Hercule, ab Amazonibus, & Græcis. Quod autem doctissimus Meursius hanc interpretationem amplexus sit, id plane miror ; magis vero, quod tertiam Trojæ direptionem ad Charidemum, nescio quem, aut Fimbriam, Romanum Legatum, referat, rejectis iis, quæ de Amazonibus refert Scholiastes, ut nulla auctoritate suffulta ; præsertim, cum Homeri etiam illustre testimonium hinc non alienum videatur, Il. γ'. v. 189. ubi Priamus ait, Trojam ab Amazonibus oppugnatam esse.

Ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιπάνειραι.

Ἡ ὁδὸς ὑπὸ ζοφῆος νυκτὸς κεκαλυμμένος αὐγᾶς.

Η ὁδὸς ὑπὸ ζοφείης νυκτὸς κεκαλυμμένος αὐγᾶς.

72. Τόπος Ἀτλαντίδος κέλευθον] h. e. Trojam, ubi exstructum erat sepulcrum Dardani, quem ex Jove & Electra, Atlantis filia, natum referunt. Virgilius *Æneid.* VIII. v. 134.

*Dardanus Iliacæ primus pater urbis, & auctor
Electra (ut Graii perhibent) Atlantide cretus,
Advehitur Teucros; Electram maximus Atlas
Edidit. ———*

Idem tradit Ovidius in Fastis,

*Dardanon Electra quis nescit Atlantide natum?
Electram scilicet concubuisse Jovi.*

Huc etiam pertinent, quæ tradit vetus Homeri Scholiastes Iliad. v. 215. Δάρδανος, ὁ Διὸς καὶ Ἥλεκ-
τρας, ἢ Ἀτλανὸς θυγατὸς, διὴν πλὴν Σαμοθράκῃ, ἐπομ-
βείας γινόμενης, κατεσκευάσας θυσίαν, καὶ ἀσπὸν ἑαυτῷ περ-
δεῖς, διεκομίσθη εἰς τὴν Ἰδλίαν τῆς Τρωάδος· καὶ ὑποδὰς, Διὸς
ὑποδεξιμένου, κηρύττει πόλιν, ἣν αὐτὸς ἑαυτῷ Δαρδανίαν ἐκά-
λεσεν· ἰσορρεῖ Λυκάφρων. Reddit rationem, cur Dar-
danus, relicta Samothracia, in agrum, Troja-
num postea appellatum, tranavit; quia, nempe,

fratris Iasionis interitu mœstus, eam terram odio haberet; *Ηλέκτρας ὃ τ' Ἀθλαπίδος καὶ Διός, (inquit) Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐχθρόντο. Ἰασίων μὲν ἐν ἱερῶναις Δήμηςτος, καὶ Θέλων κατοιχοῦμαι πῶν θεόν, κεραινύτω. Δάρδανος ὃ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶ ἀδελφεῖ λυγόμενος, Σαμοθράκῃσι λιπὼν, εἰς τ' ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. &c. Vid. Apollodorum lib. i. cap. xi.*

76. Κέππος ὡς ἐνῆξατο] Cephpho comparat Dar-
danum, quia per maria ex Samothracia ad Idam
venit: cepphus enim avis marina est: vel quod
magna cum celeritate iter illud confecit; nam
avis ista levitate, & celeritate, nota est. He-
fychius, Κέππος, εἶδος ὀρνέου κροτάτου πρὸς τὴν θάλασσαν
διατείνοντος, ὃ εὐχερῶς ὑπὸ ἀνέμου μεταβάλλεται, ἔνθεν λέγ-
εται ὄξυς καὶ κύβος ἀνθρώπου, κέππος. Suidas, Κέππος,
εἶδος ὀρνέου, ὃ λεγόμενος λάρος, ἐστὶ τῷ κύβου, καὶ ἐπιπλέον
ταῖς κύμασιν. Phavorinus, Κέπποι, οἱ κύβοι, ὑπὸ τῷ
ὀρνέου ὅθεν καὶ τὰς ἐλαφροὺς τῶν φρεσίν, κέπος (lege κέππος)
καλεῖται. Hinc κερπώδεις dicitur, qui celeri motu
fertur, quo sensu intelligi potest illud Proverb.
cap. VII. v. 22. Ὁ ἐπεκολέβησεν αὐτῇ κερπώδεις. Et
quamvis alia significatio, qua nempe exp. ἀπατη-
θεῖς, non sit ab hoc loco aliena, prior tamen cum
Hebraico textu magis convenire videtur. Hefy-
chius, Κερπώδεις, ἐπαρθεῖς, ἀπατηθεῖς. Suidas, Κερ-
πώδεις, ἀντὶ τῶν ἐπαρθεῖς, κέππος γὰρ εἶδος ὀρνέου κύβου καὶ
Κερπώδεις, ἐρεδιαθεῖς, ὁξέως ἐλαυνόμενος.

77. Ζήρυλλον ἄντρον] Zerynthus, antrum erat
ob Hecates occulta mysteria, quæ ibi celebra-
bantur, notissimum, quod quidam in Thracia
ponunt. Phavorinus, Ζεῦλλον, ἄντρον Θρακικόν,
σπίλαιον. Stephanus Byzantinus, Ζήρυλλος, πέλις, ἢ
ἄντρον Εχάτης, ἐν Θράκη. Λυκάφρων.

Ζήρυστος ἄντρον τῆς κυνὸς φανῆς διῆς, φησίν.

Emendat Thomas de Pinedo,

Ζήρωτον ἄντρον τῆς κυμοφάγου θεᾶς

Διπλῶν. —

Ego emendo,

Ζήρωτον ἀντῶν τῆς κωσπογάτης θεᾶς

φισίν. Alii in Samothracia collocant, quod & rectius mihi videtur, quod in hac terra frequentari dicantur Hecates, & Corybantum sacra, quae ad hoc antrum pertinebant, ut ex Suida discimus; Ζηρυωδία, (inquit) ἡ Αφροδίτη, καὶ Ζηρυωδίων, καὶ Ζήρηνδον (lege Ζήρυωδον) ἄντρον, ἐν ᾧ τοὺς κυμῶς ἔδυον, ἔνθα ἦν τὰ τῶ Κορυβάντων, καὶ τῶ Ἐκάτης μυστήρια. Idem tradit Aristophanis Interpres in Pace, Οἱ ἐν κινδύνοις μνόμενοι ἐπεκαλέντο τοὺς τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν Σαμοθράκῃ, τὴς τε Κορυβάντας, καὶ τῶ Ἐκάτιω, ἐξ ὧς καὶ διαβοητοῦν ἦν τὸ Ζηρυωδον ἄντρον, ἔνθα πάντῃ ὠρίσκειν, καὶ ἡλευθερῶντο. Nicandri Scholiastes hunc Lycophronis locum habuit prae oculis; Ἄλλοι δ' (inquit) τὸ Ζήρυωδον ἄντρον ἐν Σαμοθράκῃ φασίν εἶναι, Λυκόφρων δ' ἔφησι,

Ζήρωδον αὐτὸν τῆς κωμοσφαιῆς θεῶ,

ὁ ὄρε, ἀπήλαιον ἐκείνης. Nec apud Latinos minus
celebre hoc antrum fuit; Ovidius Trist. lib. I.
Eleg. IX. v. 19.

Inde levi vento Zerynthia litora noctis

Threïciam tetigit fessa carina Samon.

Ibid. *Κυνοφαγῆς θίας*] i. e. Hecates, cui canes immolari solebant. Nam cum duplicem præcipue ob causam certa animalia in Deorum sacrificiis adhiberentur: prima erat, quod quorundam

CALL

dam cæde delectari crederent Deos: ut cum Cereri porcam, Baccho capram mactabant: quorum illa fegeti, hæc vitibus infesta est. Hanc ob rationem putant nonnulli (inter quos est Scholiastes noster, & ex eo Cælius Rhodiginus Antiq. Lect. l. xx. c. vi.) Hecate canes immolari, quod invisum sit id animal, cujus latratu phantasmata, quæ ab Hecate mittuntur, dissolvuntur; nam cum aer vel æris tinnitu, vel alicujus rei strepitu concutitur, illa offenduntur gravissime, & nequeunt diutius consistere. Secunda ratio, ob quam certa animalia certis Diis offerebantur, erat, vel quod Diis sacra habita sint quædam animalia, vel ob aliquam inter Deum & victimam similitudinem. Hinc malis, & infernis Diis nigræ, & steriles mactabantur hostiæ; bonis albæ, & superis testiculatæ, ἀγωνα τοῖς ἀγόνις, ἔνορχα ὅ τοῖς ἑρανίοις, ut ait Apollonii Rhodii Interpres Argon. α'. Similem ob causam equus Soli ob celeritatem mactabatur, ut ait Ovidius Fast. lib. i.

Placat equo Perses radiis Hyperiona cinctum,

Ne detur celeri victima tarda Deo.

Cereri Cerealia dona offerebant, Baccho vini primitias, Veneri columbam, ut de cæteris taceam; sic &, opinor, in Hecates sacrificiis canes adhibebantur, nam id animal Deæ sacrum, ejusque comes esse putabatur. Unde Apollonius Rhodius, de Hecate loquens,

— ἀμφὶ δὲ πύλῃ γε

Ὀξείη ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐρδῆγοντο.

Et Poeta noster, cum infra ait Hecubam in canem esse mutandam, dicit futuram esse Hecates *pedisequam*, v. 1175. Et Tibullus Eleg. lib. i. cum voluit dicere quandam magam interius cum Hecate commercium habere, ipsam dicit *Hecates canes domuisse*, quod illi semper sint ejus pedisequæ,

Sola tenere malas Medæ dicitur artes,

Sola feros Hecates perdomuisse canes.

Quinetiam canum latratus ei gratus credebatur, unde factum, ut veneficæ, cum eam implorabant, canino more ulularent; quod ex Ovidio discimus, Metam. xiv. Fab. viii.

Et Noctem, Noctisque Deos, Erebonque, Chaonque

Convocat, & longis Hecaten ululatus orat.

78. Ερυμνὸν κλισίᾳ Κυρδάντων Σάον] Qui sint Corybantes, omnibus notum. Porro ubi sit Saus, pauci dicere potuerunt. Scholiastes ait esse Thraciæ montem, vel antrum. Canterus insulam Saonem ponit; vel putat esse Thraciæ promontorium, in quo Hecates antrum erat, quod tamen ipse paullo ante in Samothracia posuerat: & certe Dardanus in Phrygiam è Samothracia enatavit, ut prius dictum, non ex Saone, aut Thracia; eademque Corybantum sedes fuit, teste Dionysio Perieg. v. 524.

— Ὀρηκὴν τε Σάμος, Κυρδάντων ἄστυ.

Ex quibus necesse erit Saum dicere Samothraciam; quam etiam ita appellatam fuisse clare prodidit Nicandri Interpres ad hunc versum,

Η Σάε, ἢ Μοσύχλε, ὅτ' ἀμφ' ἐλάτῃσι μακεδναῖς.

Καὶ ὁ Σάος δὲ, καὶ ὁ Μοσύχλος (inquit Scholiastes) ὅρη εἰσὶ τὸ Σάμου μέμνηται ὅ τῶτων τὸ τίπων, ὅ Λήμνον, καὶ Σαμοθράκην, ἑκατέρω τὰς νήσους ἀπὸ τῶτων σημαίνων· ἐκλεῖπε δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρακικὴ Σάμος. Atque hinc Eustathius in Dionysii Perieg. v. 524. ait, τὴν δὲ Σάμον τὴν Θρακικὴν, Κυρδάντων ἢ Κυρδάντιον ἄστυ λέγει, διὰ τὰ ἐκεῖ τὸ Κυρδάντων μυσθεῖα, ὧν καὶ Λυκόφρων μὲμνηται.

85. Φῶκος λείψα &c.] Immerito hic à Cantero castigatur Tzetzes, quod vituli marini ab eo tradantur erga homines benevoli esse, cum id sit à rerum naturalium studiosis olim observatum. Vid. Ælianus lib. IV. cap. LVI.

80. Ζηνὸς καρχαλέον νασμός] Ad hunc locum respexit Etymologici Auctor, Νασμός, (inquit) ὁ μὲρος, ἀπὸ τὸ νάω, ὅθεν καὶ νάμα, καὶ ναυτής. Λυκόφρων. Ζηνὸς καρχαλέον νασμός. σημαίνει δὲ ἐν ταῦτα τὸν καρχαλουμόν. Cæterum à Jove diluvium hoc factum esse dicit, ex Veterum opinione, qua Jupiter dicebatur cælum, æther, & aer; hinc Theocritus Idyll. iv. v. 43.

Καὶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲ πύλει αἰθρίας, ἄλλοκα δ' ἔει.

Cujusmodi exempla apud alios quoque Poetas ubique occurrunt: unde Jovi inditum apud Græcos Ομβεῖν, apud Latinos *Pluvii* nomen. Lycophron v. 166.

Τὴ Ζηνὶ δαυσιδέντος Ομβεῖν Νέμας.

Et Tibullus, de Ægypto loquens,

*Te propter nullos tellus tua postulat imbres,
Arida nec Pluvio supplicat herba Jovi.*

88. Τόργος ὑγρόφοις] Τόργος vulturem rapacem denotat, & apud Siculos præcipue in usu fuit, quorum erat mons Torgium, in quo vultures nidificare solebant, unde & hoc nomen eis inditum; Auctore Hesychio, Τόργος, εἶδος γυπτός αἰματορροῦ· ἔστι δὲ καὶ ὁ γυψὶς Σικελιώταις. Et paulo ante, Τόργον, ὅρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεογένευσιν οἱ γυπτοί, ἀπ' ἐκείνων τοίχοι. Hæc autem significatio minime est hujus loci, quia non in vulturem, sed cycnum se mutavit Jupiter, cum Ledam, Helenæ matrem, compressit; τόργον itaque pro cycno poni velim; quod & prius observavit Suidas, Τόργος, (inquit) ὁ δὲ Λυκόφρωνι ὁ κύκνος λέγεται ὅ καὶ ὁ γυψ. Hoc vero non ideo fieri puto, quasi τόργος de cycno proprie dici possit, sed quod more suo Lycophron speciem unam pro alia posuerit; haud aliter infra dicet Priamum juxta altare Jovis Agamemnonis interfectum esse, quem tamen ad Hercei periussu notissimum est, v. 335. Item Epeum instrumenta, quibus equum Durateum fabricavit, & Minervæ Græcæ consecravit, Myndiæ dicasse, v. 950. Plura exempla ex hoc Poeta afferre supervacaneum esset, cum nec hunc loquendi morem alii Scriptores refugerint; haud enim aliter Euripides Calistonem ait in lænam fuisse transformatum, quam reliqui omnes in ursam versam fabulantur; Helen. v. 384.

Α μορφή θηρῶν, λάχνα γήων,

Οἰματι λάδρω, γῆμα λεάνης

Βεβαλάσας, ἄχια λείπεις.

Cujus significationis rationem Euripidis Interpretum nemo satis intellexisse videtur.

89. Κελευθῶν ὑρόβιον ὠστρακωμένην] Σπεύβιος inter

* R

alia

alia significata ovi hemisphaerium denotat, ut ait Phavorinus, Σπείλαιον, στρογγύλον. Σπείλαιος δέ, τὸ περιφερὲς διχότομον ἢ ὠν. Item cochleam, teste Suida; Σπείλαιος, (inquit) καὶ οἱ κοχλίας, καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. Unde communiter pro quovis rotundo usurpari solet; & hoc sensu apud Lycophronem sumi docet Eustathius, Commentario in Dionysium v. 157. Λέγει δ' (inquit) πόρον, τὸ πορνεῖδες, ὡς αὖτ' ὁ Λυκόφρων σπείλαιον, τὸ σπείλοειδες. Malim tamen hoc loco σπείλαιον cochleam exponere; ut Helena, quam ex ovo natam fabulantur, comparetur cochleæ testa circumtectæ; quam interpretationem adjuvat vox ὠσπρωκιδῆν. Porro Helenæ fabula notissima est.

90. Αχερυσία πέλος καταβάτης] Sunt qui Acherusiam viæ Laconicæ nomen esse arbitrantur; mihi nihil tale videtur, sed potius ita dici regionis istius viam quamlibet, in qua Tænarus promontorium fuit, ubi fauces erant ad Inferos deducentes; & antrum ostendebatur, per quod Herculem ab Inferis rediisse Poetæ fabulati sunt; unde & hanc viam καταβάτην, five declivem appellavit Lycophron, nam per immania præcipitia patebat ad Inferos iter; Virgilius Æneid. vi. v. 126.

— facilis descensus Averni,
Sed revocare gradum, superasque evadere
ad auras,

Hoc opus, hic labor est. —

91. Πύραργον] Varia habet significata hæc vox quæ Paridi possunt applicari, quæque satis explicavit Scholiastes noster; itaque nihil aliud addam, quam quod Etymologici Auctor *aquilam* exponit, cui comparatur Paris, quod Helenam rapuerit: Πύραργος, (inquit) εἶδος ἀετῦ, Λυκόφρων. Δειλὸν, ἢ ἀρπαγὰ Σοφοκλῆς ὅτι τ' Δειλῷ, ἀπὸ τ' λευκῆς πυγῆς, ὡς αὖτ' ἐναντίας μελαμπύγης, ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς. Dictus autem videtur ἀπὸ τῆς πυγῆς ἀργυρῶ ἔχειν, five quod caudam habeat albis pennis insignem, ut innuit Æschylus in Agamemnone,

— ὁ κελαινὸς
Ο, τ' ἐξόπην ἀργίας,
Φανέντε κίλας μελάδρων.

Ubi Scholia vetera, Ο, τ' ἐξόπην ἀργίας ὁ ἐξοπῖστω λευκός, ὁ δὲ τὸν Πύραργος. Alii dictum putant, quod fit proclivior in Venerem, per antiphrasin, quod ei cauda sit minime otiosa: eadem Etymologia conveniet, si pro *timido*, ut fieri nonnumquam solet, accipias. Cæterum Paridis libido, & timiditas satis notæ.

Ibid. Οὐ πατὴρς κόπρους &c.] Observavit heic Meursius, regium antiquitus fuisse pecora pascendi studium; quod quidem verissimum est unde apud Homerum Il. ζ'. v. 422. Andromache, Eetionis, Thebarum Ciliciæ regis, filia, dicit fratres suos, dum boum armenta, oviumque greges pascere, ab Achille interfectos esse,

Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Βυσὴν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῆς οἴοισι.

Ubi observare poteris eam de bobus, ovibusque solum loqui, porcorum autem nullam habere mentionem: horum enim greges pascere fervorum potius erat, quod hoc turpe esset animal, & luto fimoque gauderet; ut discimus ex Eu-

stathii Commentario in hos versus Iliad. i. v. 312.

— Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

Μήτηρ, ἢ μιν ἑσ' Ἀργεῖα τέκε βυκολέοντι.

Σημείωσαι δ' (inquit) ὅτι ὡς αὖτ' ποιμαίνεν, ἔτω καὶ βυκολεῖν ἔξῃν τοῖς βασιλικαῖς παισὶ, οὐ μὲν σφοδρεῖν, τὸτο γὰρ πάνυ ἀγεννές, ἀλλὰ τὸ τ' σὺν ἑ μόνον γαυχαῖς, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐκ εὐθιῆς. Equos alendi studium adeo fuit in pretio, ut non viri solummodo, sed feminae etiam nobiliores ei operam darent; testis est Homerus Iliad. δ'. v. 185. ubi Hectorem introduxit dicentem equorum suorum curam habuisse Andromachen,

Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἰζών, Ἀμπε τε δέ,
Νῦν μοι δ' κομιδίῳ δῶπνέγον, ἦν μάλα πολλῶ
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡπείωνος,
Τμῖν παρ' ὡς τέρεσι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
οἷόν τ' ἐγκεράσαι πεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

Ubi idem observavit ex Herodoto Eustathius, Ἰστέον δ' (inquit) ὅτι γυναικείαν ἀσκησίαν ὁμοίαν πατρὶ καὶ τῷ Ἀνδρομάχῳ καὶ Ἡρόδοτος ἰστέον, ἐν οἷς φησὶν ὅτι γυνὴ περὶ ἐπεί ἀφίκετο ὅτι τ' ποταμὸν, ἦρδε τ' ἵππον, ὁ δὲ τὸν ἐπὶ τῷ. Idem de ovibus, bobusque credendum est. Rationem cur se his operibus occuparunt Veteres, dabit tibi idem Eustathius: ut, nempe, laboribus se, & exercitiis affluerent, & pecudum curam gerendo hominibus imperare discerent; audi ejus verba ex Iliad. λ'. Ορα δὲ καὶ ὅτι ποιμαίνουσι κῆνταῦδα πῦδες εὐγενῆς, ἐπεί, καὶ τῷ ἰσοείαν, ἔδος τοῖς παλαιῖς καὶ τ' ὡς αὖτ' ἵππων βυκολεῖν, ἢ ἵπποφορεῖν, ἢ ποιμνίους ἐπιστῆν, καρτείας καὶ ἀσκήσεως χάριν, τ' ἀνδραγαθίαν ποιμαίνον ἀσκημένοις ἐν τῇ τῷ ἀλόγων ἐπιμελείᾳ, δὲ ἦν καὶ ποιμνίους λαὸν ἐλέγοντο. Mihi autem potius videtur hoc ex antiqua frugalitate & simplicitate factum; Veteres enim ut plurimum erant αὐτοδίδακτοι, & utcumque in operibus inhonestioribus fervorum bello captorum, aut ære emtorum opera uterentur, cætera tamen ipsi obire solebant: quam rem innumeris exemplis confirmavit Homerus, apud quem Heroes summi sacrificiales ritus obeunt, convivia apparant, mortuos sepeliunt, aliisque officiis, quæ in delicatioribus seculis servilia, & libero homine indigna existimata sunt, funguntur; unicum hac de re testimonium dabo, & in id Eustathii illustrationem, ex Iliad. ν'. ubi Nestor Principes Græcos hortatur, ut ipsi mortuis sepulturam darent, & iusta perfolverent, his verbis,

Αὐτοὶ δ' ἀχρόμφοι κυκλίσμεν ἐνθάδε νεκρὸς
Βοῖς, καὶ ἡμίονοισιν ἀτὰρ καλῶς κείομεν αὐτοὺς.

Ubi Eustathius, Τὸ δ' Αὐτοὶ ἀχρόμφοι, αὐτοδίδακτοι ἐν χρεῖς καὶ τοὺς ἀείρους βέλεται. καὶ δηλοῦται τὸτο ἐκ τῶν ἄλλων μυθίων τῷ καὶ τοὺς ἥρωας, καὶ οἷς τ' Πάτροκλος καὶ Ἀχιλλεύς ἐν ταῖς λιταῖς αὐτοὶ τὰ τ' δεξιόστας τ' φίλων φρέσιν εὐπείθους καὶ Μενελάου, φασὶ, τελευτῶντος, ὁ νυμφίος οἰνοχοῖ καὶ Οδυσσεὺς δὲ περὶ δαΐτυσαι, καὶ πῦρ ἐκνήσαι, καὶ ξύλα κιάσαι δεξιὸς τῷ λέγεται. τὸ πᾶν δὲ, κατὰ τὰς παλαιὰς ἐπιτείν, ἐπιτείνον οἱ ἥρωες τ' αὐτοδίδακτοι, καὶ ἐκαλλωπίζοντο τῇ ἐν τοῖς τοιαῖς εὐστροφίᾳ καὶ ἐπὶ εἰπεῖν ὡς ἐφιλοτιμῶντο ἔσω αὐτάρκεις τῷ δοκεῖν, καὶ τέλει, καὶ ἀνεκδέξαι, οἷα μὴ ἐξέλοντες ὄφειν χρεῖστας ἑτέροις, εἰ τῷ ἔργον σωματάρχονται αὐτοῖς ὅτι ἔσω μικροῖς καὶ πολλῶν λόγων ἀξίους, καὶ ἅμα παραγματούμενοι τὸ ποιῶντες.

καλώτερον. Hæc, fateor, ἐν παρόδῳ, nam ad Paridem quod attinet, etsi hoc non videtur observasse Meursius, is armenta pavit non regio, sed pastoralis habitu indutus, nec nisi postea agnitus est à Priamo rege. Hecuba enim, cum gravida esset, somniavit se facem in utero gestare, & conjectores consulti respondebant, fore, ut filius, quem in utero habuit, patriam esset perditurus. Qua re cognita, Priamus infantem, ubi primum esset in lucem editus, Archelao cuidam dedit feris exponendum in Ida monte, ubi à pastoribus, vel etiam ab ipso Archelao, aut misericordia commoto, aut Hecuba id clam jubente, educatus, & pastoralis vitæ assuefactus est; ubi, cum esset in dirimendis controversiis æquissimus, & maximam justitiæ famam comparasset, orta inter Deas de formæ præstantia contentione, arbiter electus est. Cætera, quæ ad fabulam pertinent, notiora sunt, quem ut heic habere locum debeant.

93. Θουρίτιον] Θουρίτιος mensam sacram denotat, quæ placentias, τὰ πίμαλα, cæteraque divinis usibus destinata sustinebat. Hesychius, Θουρίτιον, τράπεζαν. πῶς τὰ δὴν φυλάσσειν, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ μυριφύτους ἔστω. Suidas, Θουρίτιος, κυρίως ἢ ἱερὰ τράπεζα. ἔστι φερικύβητος, ὅπῃ οἱ θεοὶ τὰ τράπεζαν θουρίτιον καλεῖσιν. Quæ verba citavit Suidas ex Diogenis Laertii Vita Pherecydis, ubi totidem verbis existat hoc dictum, cuius ratio erat hæc, quam dixi; quod, nempe, mensa, quæ sacris usibus inserviebat, θουρίτιος dicta. Phavorinus hunc Lycophronis locum habuit præ oculis, Θουρίτιος, ἢ τράπεζα παρὰ Λυκόφρονι, ἢ καὶ τὰ θυμιάλια (lege θυμιάλια, vel θυμιάματα) ὁρῶσα καὶ φυλάττουσα. His autem mensis more receptum fuit ut assiderent nummularii, qui in scœnora pecuniam elocabant, & aurum argento, argentum obolis, terenciisve permutabant; & ne Judæorum quidem Templum ab his fuit immune, ut docent Scripturæ, in quibus Christus dicitur, eos ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐξελθόντας, & ἐξελθόντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τράπεζας ἡμῶν κολλυβισίων κατατρέφειν. Cujus moris prima causa fuisse videtur, ut præsto essent, & emi possent omnia, quæ essent ad sacrificiorum ritus peragendos necessaria, unde in Matthæi loco citato Christus eorum etiam cathedras subvertisse dicitur, qui vendebant columbas, nam columbæ à Judæis mactari solebant. Hinc τράπεζιτις, pro nummulario usurpari solet, Plautus,

— Subducam ratiunculam,

Quantum argenti mihi apud Trapezitam fiet.

Idem significat etiam θουρίτιος; unde emendo Hesychium, apud quem sic scribitur, Θουρίτιος, τράπεζιτις. Lege Θουρίτιος, τρ. Item qui controversias his de rebus ortas dirimebant, θουρίτιος dicti fuisse videntur, unde & hic pro iudice sumitur; cuius rei nos admonuit Etymologici Auctor, Θουρίτιον πεπλάσιν τὸ βασίζεσθαι, ἀργυρογνώμονα, κριτὴν. θουρίτιος δὲ, κυρίως ἢ τράπεζα, παρὰ τὸ τὰ δὴν δέχεσθαι ἡμῶν θεῶν ἢ παρὰ τὸ τὰ δὴν (lege δὴν) ὁρῶν, ὅ ἐστι φυλάσσειν, παρὰ Λυκόφρονι νῦν τὸ μῆ-

ροεικῶς εἶπεν ὅτι τὸ ἄλλος ὅπῃ ἐκρίναν τὰς διὰς. Lege, ὅτι τὸ κρῖναι ὅπῃ ἐκρίνε τὰς διὰς.

94. Οσρίμων] i. e. stabulorum. Hesychius, & ex eo Phavorinus, Οσρίμων, ἐν ᾧ αἰδεύονται μῶναι τὸ πῶς οἱ δὲ, ἑπαυλῆς.

Ibid. Γαμφηλας ὄνυ] Asini maxillas vocat Maleam, Laconiae promontorium, quod V. m. passuum per mare extenditur: Euripidis Scholiastes in Oreste, v. 364. Μαλέας τὸ ἀκρωτήριον ὅτι παρὰ Λακεδαιμονίαν, λεγόμενον παρὰ πῶν ἰδιωτικῶς ὄνυ καλῶμα γαλῶν. Quod nomen ei inditum à formæ similitudine: nec alia ratione Æschylus mare Salmysium vocavit μαχίλλαν, Prometheo,

Τραχύνει Πόντου Σαλμυθυσία γνάθος,

Εχθρόθενος γαίτησι, μητρὶναι νῆων.

Ubi Scholiastes hæc verba habet, Γνάθος εἶπε, διότι Σαλμυθυσία θάλασσα τοῦτον ὄνυμα ἔχει, ὅνυ ἢ τὸ ὄνυ γνάθος. Idem dixit flamma barbam, quod flamma in acutum verticem, senilis barbæ instar, exeat, Agamemnone v. 314.

Φλογοῦς μίγαν πύρρον.

Ad quod iterum Scholiastes, Πύρρον λέγει τὸ οἷς ὅζον λήγεται ἀκμῶν τῶ πυρός, καὶ ὁ πύρρον γὰρ οἷς ὅζον λήγει, ὡς παρὰ καὶ ἀλλὰ καὶ Αὐδάδην γνάθον, τὸ ἀκμῶν εἶρηκε καὶ ὅζοντα τὸ σπῆνός. Σημειώσαι τὸ ὅτι ἐκ τούτου ὀνομασθὲν παρὰ τοῖς μεταγενέστεροις πύρρονιαι ἀστὴρ. Si quis plura hujus generis exempla videre volet, Eustathium adeat. Porro promontorium hoc Laconiae, Μαλέα, Μάληα, Μάληαι, vel Μαλῆαι dictum, à Maleo, rege quodam Argivorum, qui ibi templum exstruxit Apollinis; adeo vero navigantibus infestum erat, ut proverbio originem dederit, quo admonentur, qui juxta Maleam navigaturi sunt, rerum domesticarum oblivisci, tamquam qui certam mortem sint expectaturi. Eustathius Odyss. γ'. ad hunc versum,

Εν νηυσὶ γλαφυρῇσι Μαλειῶν ὄρεος αἰπὴν

ἰξέει δέων.

Ἰξέει δὲ (inquit) ὅτι ἐκ Μαλειῶν, ὅθεν ἐξῆλθεν Μινέλαος εἰς Κρήτην, καὶ παρὰ αὐτὸν ἐδουλεύησεν ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸν Πηλεῆ, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς εἰρήσεται, παροιμία καὶ ταύτη, τὸ Μαλειῶν τὸ καμψῆς, ἐπὶ λέγει τὸ οἶκαδ' ἢ γὰρ εὐπλοῦς, παρὶν, ὁ τόπος. λέγεται ὅτι καὶ Μάληαι ἐνικῶς, καὶ Μάληαι πηδουπικῶς, παρὶν ἐμφανὲς τὸ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον μεγάλους ἔστω δὲ καὶ Κρήτη, καὶ Κρήται, καὶ ἄλλα πολλά. ἢ δὲ Μάληαι, καὶ Μαλέαι κοινῶς λέγεται. Ad proverbium quod attinet, id est ex Strabonis libro VIII. Ἦν δ' ὡς παρὰ ὁ πορθμὸς ἐκ εὐπλοῦς ὁ κατὰ Σικελίαν τὸ παλαιόν, ἔστω καὶ τὰ πάλαι, καὶ μάλιστα τὸ κατὰ τὸ Μαλειῶν, ἀπὸ τὰς ἀντιπνοίας, ἀπὸ ἢ καὶ παροιμιάζονται,

Μαλειῶν δὲ καμψῆς, ἐπὶ λέγει τὸ οἶκαδ'.

Ubi Vett. Codd. quidam legunt Μαλέαι, secundum Eustathium. Huc respexit Statius lib. VIII.

— raucæ circumsonat ira Maleæ.

Et Ovidius Amorum Lib. II. Eleg. XVI. v. 21.

Cum domina Libycas ausim perumpere Syrtes,

Et dare non æquis vela ferenda Notis.

Non, quæ Virgineo portenta sub inguine latrant,

Nec timeam vestros, curvæ Maleæ, sinus.

Idem eodem libro Eleg. XI. v. 16.

Haecenus est tutum; cætera cæca via est.

Et vobis alii ventorum prælia narrent;

Quas Scylla infestet, quasve Charybdis aquas;

* R 2

Et

*Et quibus emineant violenta Ceraunia saxis;
Quo lateant Syrtes, quove Malea sinu.*

Eodem quoque respexit Virgilius Æneid. V.

— *nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Getulis Syrtibus usi,
Ionioque mari, Maleæque sequacibus undis,*
95. Λάν] La, vel Las, urbs erat Laconiae
maritima, sita super petram, quæ Græce Λᾶς di-
citur. Huc respexit Stephanus Byzantinus, Λᾶ,
πόλις Λακωνικῆς, Λυκόφρων,

Καὶ Λάν περίσσει. —

Ταύτῃ ἐλόντες οἱ Διόσκουροι, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. λέγει
καὶ ἀρσενικῶς. ταύτῃ διαλύσας Ομηροῦ φησὶν,

Οἱ τε Λάαν ἔχον, οἱ δ' Οἴπυλον.

Κεῖται δ' ἐπὶ πέτρᾳ ὑψηλῇ, διὸ καὶ Λᾶ καλεῖται. οἱ κατοι-
κῶντες, Λαοί. Malim Λάοι. Versus ille in Homeri
Bœotia exstat nonagesimus secundus, ubi sic
Eustathius, Τὸ δ' Λάαν, ὃ ἐστὶ Λίδον, ἐκτείνει μὲν ὁ Ὀδυσ-
σεύς, καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ Λάας, Λάας, κραδὲν δ' ἴ-
νεται Λᾶς, ὃδεν Λᾶ, πόλις τρεῖς, ὡς τὸ, Λάν περίσσει,
παρὰ Λυκόφρονι καὶ Λαπέρσαι Διόσκουροι, οἱ δ' τοιαύτῃ
Λάν περίσσει. Hinc patet Thomæ de Pinedo
error, qui in Stephano pro Λᾶ, reponere voluit
Λᾶς. Homeri Scholiastes vetus loco jam lauda-
to, ait, Λάαν πόλιν Λακωνικῆς, ἣν οἱ Διόσκουροι πορθέ-
σαντες Λαπέρσαι (lege Λαπέρσαι) ἐκλήθησαν. διὰ δὲ τὸ
μῆτρον ἀναγνώσειον δισπλάγας, καὶ γὰρ λέγειν μονοσπλά-
γας, Λάν. Pausanias Laconicis hanc urbem tradit
à Gythio stadia distare XL. à mari X. τὰ δ' ἐν
Ἀλγίᾳ Γυθίῳ (inquit) Λᾶς ἐστὶ, θαλάσσης μὲν δέκα στα-
δια, Γυθίου δὲ τεσσαράκοντα ἀπέχουσα.

96. Μηλιαυδμός] Versum hunc laudavit Ety-
mologici Auctor, Μηλιαυδμός. Λυκόφρων,

Καὶ μηλιαυδμόν, ἡδὲ χερσαίαις πλάτεις,
σημαίνει δ' ἐν τοῖς περὶ τὰς κοιμήσεις τόπον, ἡγοῦμαι δ'
μᾶνδραν παρὰ τὸ μῆλα, τὰ περὶ τὰς, καὶ τὸ ἰαῶν, τὸ κοι-
μῶμαι, γίνεταί ἰαυδμός, ἡ κοίμησις, καὶ ἐν συνθέσει μη-
λιαυδμός, ὡς κλαίω κλαυδμός.

97. Τράμπης] Hefychius, Τράμπης, ναῦς, ἄχλιος,
πορθέμης πῆνς πλοῖα βαρβαρικῶς. Nicander hac voce
usus est,

Τράμπος ὀλκῶνς ἀχλὺς ἴσος, ἡ τε δὲ ἄλμης.

Ubi Scholiastes vetus hunc Lycophronis versu-
culum laudavit, Τράμπης, (inquit) κυεῖως μὲν
βαρβαρικῶν πλοῖον ὄντι· ἐνταῦθα δὲ καλαχρηστικῶς τὸ ἀπλῶς
πλοῖον ἐκάλει, καὶ ἴσος δ' ὡς τὴν, ὅθεν ἐδύλωσε διὰ τὴν ὀλ-
κῶνς, ἡτοι μικρῶς. Καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ πλοῖον τράμπην
ἐκάλει, λέγων,

Τράμπης δ' ὄχρεσι, καὶ Φερέκλεισι πόδες,

ὅθεν γὰρ Φερέκλεισι αἱ νῆες παρὰ Ἀλεξάνδρῳ κατασκευάσθησαν.

Ibid. Φερέκλεισι πόδες] i. e. naves à Phereclo fa-
bricatæ: non video enim, cur naves pedibus
comparari nequeant; cum sicut in terra pedi-
bus, ita in mari navibus à loco in locum veha-
mur; licet id nolit concedere Meursius: inter-
rim non diffiteor, *Pedes*, si de parte navis dican-
tur, pro remis accipi possent; sicut enim pedibus
animalia, ita remis vehuntur naves; hinc Euri-
pides Hecub. v. 940.

— ἐπεὶ

Νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδες.

Ibidem v. 1020.

— καὶ γὰρ Ἀργεῖων νεῶν

Λῶσαι πεδῶσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.

Ubi tamen πόδα quidam exponunt *ancoram*,
non enim remos, sed ancoras dicuntur solvere,
qui mari se committunt. Porro Phereclus, se-
cundum Lycophronem; at Harmonides, Phere-
cli pater, secundum alios, Paridis naves ædi-
ficavit. Causa hujus dissentionis videtur fuisse
Homerus, cujus verba ambigua sunt, nec satis
explicant, utrum Phereclum, an ejus patrem, na-
vium fabrum dixerit Poeta, Il. i. v. 59.

Μηελόνος δὲ Φερέκλον ἐνέηρατο, τίκλονος ὅν

Ἀρμονίδην, ὃς χερσὶν ἐπέτατο δαίδαλα πάντα

Τεύχεα, ἔξοχα γὰρ μὲν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη

Ὁς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκμήνατο νῆας ἑσας,

Ἀρχηγέτους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο.

Ubi Eustathius, Τὸ δὲ, Ὁς ἐπέτατο δαίδαλα ἔργα, καὶ
Ὁς Ἀλεξάνδρῳ τεκμήνατο νῆας, πῆνς μὲν αἱ αἰεὶ σὺ Φερέκλου
νοῦστον, ὃ καὶ κάλλιον, ἔπειτα γὰρ ἱστορεῖται πολλοὶ, ὧν καὶ ὁ Λυ-
κόφρων ἐστὶ πῆνς δὲ αἱ αἰεὶ σὺ Ἀρμονίδου, καὶ ἔστιν ὁ τῆς
ἀμφιβολίας. Ambigue etiam loquitur vetus Ho-
meri Scholiastes Il. γ'. Ἀλεξάνδρος, ὃ καὶ Πάρις ὄντι
καλούμενος, Ἀφροδίτης ἐπιταγῇ ναυπηγήσας αὐτῇ ναῦς
Ἀρμονίδου, ἡ, κατὰ πῆνς τὴν νεώτερον, Φερέκλει δὲ τῆς
μετ' Ἀφροδίτης ἡλθεν εἰς Λακεδαίμονα. Poetarum ve-
ro turba Lycophroni adfuerunt, Ovidius à
Cantero citatus,

Hac duce Sigeo dubias à litore feci

Longa Phereclea per freta puppe vias.

Item Coluthus Thebanus,

Εἰς τὰ ταινυπέμνοιο δαΐζωμαι δρῦες ὕλης

Ἠέπον, ἀρχηγέτοιο περὶ τὴν Φερέκλου,

Ὁς ποτὶ μαργαρίοντι χαεζέμενος βασιλῆϊ,

Νῆας Ἀλεξάνδρῳ δρυτέμῳ τεκμήνατο βουλῇ.

98. Διάσας Σαλάμβας] Σαλάμβας fenestram, por-
tam, vel ostium significat. Hefychius, Σαλάμ-
βας, ἡ ὅπῃ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἡ πύλη, καπνοδόχῃ, θυεῖς,
ἡ τρυφός. Huc respexit Etymologici Auctor,
Σαλάμβας, σημαίνει τὰς θυεῖδας τὰς αἰεὶ ἐν σάλῳ ὄντας
Λυκόφρων. ἡ δὲ τὸ δι' αὐτὰς βαίνειν τὸ φῶς, τὸ σέ-
λας. Vel, si pro ostio accipias, παρὰ τὸ σῆναι καὶ
λαμβάνειν τὰς βαίνοντας. Hoc loco fumitur pro
geminis Laconiae ostiis juxta Tænarum, quæ,
observante Cantero, Strabo θυεῖδας ταινίας ap-
pellavit. Eadem ratione Thermopylæ, & Pylæ
dictæ sunt, nec aliter Lycophron dicet αὐτῇ
πύλαι, v. 410. quo in loco plura in hanc rem
videre poteris.

Ibid. Γυθίῳ] Gythium, vel Gytheum oppi-
dum erat Laconiae, quod Apollo & Hercules,
depositis eo loci simulatibus, postquam de tri-
pode quodam certassent, communi opera condi-
derunt, unde & his simulacra in foro posita;
Vid. Pausanias Laconicis. Erat hæc urbs re-
rum omnium maritimarum Lacedæmonis re-
ceptaculum, & portum habuit non natura, sed
fodiendo factum; distabat autem ab urbe stadia
CCXL. ut Strabo lib. xiii. vel XXX. ut Poly-
bius lib. V. docet. Stephanus hunc Lycophro-
nis versiculum citavit, atque hinc, ut observa-
vit Thomas de Pinedo, emendandus est: Γυθίῳ
πόλις Λακωνικῆς, Λυκόφρων,

Διάσας σαλάμβας, καπνιζομένης πλάγας.

Lege καπνιζομένης, vel Γυθίῳ, vel Γυθίῳ, vel Γυθίῳ.

Ibid. Πλάγας] Πλάξ æquipollet Latinæ voci
æquor, & quamlibet planitiem, tam in mari,
quam

quam terra denotat. Hinc Hesychius *πλάκη* ἡλιακῶν, explicat *terram orientalem*; *Πλάκη* ἡλιακῶν, τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἡλιακὴν πλάκην, καὶ ἢ ὅλην χώραν, καὶ ἢ κοινὴν, ἢ ἢ γῆν. Quem locum Phavorini ope sic emendo, *Πλάκη* ἡλιακῶν, ἢ ἀνατολικὴν γῆν, ἢ ἢ ἡλιακῶν. *Πλάκη*, καὶ ἢ ὅλην χώραν, καὶ τὴν &c. Quinetiam Aristophanes in *Ranis* dixit, *Πλάξ* *πλάξιν*. Et Sophocles *Ajace*, *Αἶαν* ὑπὸ *πλάξ* *Σανί*.

100. *Εκτορας* *πλημμυεῖδος*] locum hunc laudavit, & explicavit Eustathius; *Εκτορ*, (inquit) *πλημμυεῖς*, ἢτοι κρατῆς, ὡς *δὴ* καὶ *Λυκόφρων*, εἰπὼν τὰς ἀγκύρας *Εκτορας* *πλημμυεῖδος*, ἢτοι ἐφικνύσθαι τῆς τῆς κυμάτων ῥύμης.

101. *Σκαρδμή* *ἰαύσης* *εἰναφρόσυνα* *τόλον*] *Catachresis* hæc est *Lycophronica*, qua verbum *ἰαύειν*, quod proprie de fomno dicitur, quamlibet quietem, aut cessationem à motu denotat.

102. *Πόρπιν*] Ovidius etiam *Helenam* *Juvenecam* appellavit, *Epistola* *Oenones* ad *Paridem*, ubi *Callandra* loqui fingitur,

Graja juvenca venit, quæ Te, patriamque, domumque

Perdat: Io prohibe: Graja juvenca venit.

Ubi nonnulli per contumeliam dici *Juvenecam* autumant; nam mulieres impudicæ, *juvencae*, & *vaccæ* dicuntur: nec ob aliam causam *Io*, & *Proetides* in *vaccas* conversæ finguntur. Solent tamen hæ voces sine opprobrio dici, quo modo Sophocles *Deidamiam* *πόρπιν* appellavit, *Trachin.* v. 535. & Horatius puellam *Veneri* immaturam *juvenecam* vocat, *Lib. II.* *Od.* v. nec aliter Euripides *Polyxenam* *μόρον* nominat, *Hecuba* v. 526.

Σκίρτημα *μόρον* οἷς καθίζοντες *χερσίν*.

Ad Meursii rationem quod attinet, ea dura nimis videtur.

103. *Δυοῖν* *πυλῆαν*] Plerique *Lycophroni* ad-versantur, dicentes solam *Hermionem* ex *Helenâ* natam fuisse, quos inter Euripides est, *Andromache* v. 899.

Ἦν *πρὸς* *μόνον* καὶ *Τυωδαῖς* *τίκτει* *γυνή*.

105. *Λήϊπιν*] i. e. captivam. Huc respexit Eustathius *Iliad.* α'. p. 827. *Λήϊδα* ἢ *ὑπερκλεικῆς*, ἢ *μάλιστα* *παρωνύμῳ* εἰπόντος *Ομήρου*, *Λήϊδην* *ἐν* *πυλῆαν* *Οππιανὸς* *φασὶ* *τὴν* *αἰχμαλώτην*, ὃν *Λυκόφρων* *λήϊπιν*.

106. *Θύσσην*] *Θύσαι* dictæ *Bacchæ* ὑπὸ τῇ *Δύνει*, quod essent furore concitæ. Eustathius *II.* α'. *Εκ* τῇ *Δύνει*, ὃ ὅστις, ὁρμῶν, παράγεται ὁ *θυμός*. Et paullo post, *ἰστέον* δὲ, ὅτι *ἐκ* τῇ *ἐν* *δύνει* *Δύνει*, καὶ *Θυσάδες* αἱ *Βακχαί* αἱ δ' αὐταὶ καὶ *Θύσαι* παρὰ *Λυκόφρονι*.

107. *Βυώνη*] *Leucothea* Græcis dicitur q. λευκὴ *θεὰ*, eadem Latinis *Albunea*, unde, ut nonnulli aiunt, per *aphærelin* *Βυώνη*: sed minus placet origo Latina, dictam potius putarem à *βυώνη*, quod *Euphorioni* mare est,

πολύτροφα δάκρυα *βυώνης*.

Leucothea enim *Dea* erat marina. Vel, à *δύω*. Vel, secundum *Tzetzen*, à *βύω*. Vel, à *βυδός* & *δύω*. *Phavorinus*, *Βυώνη*, ἢ *Λευκοθεά*, παρὰ *Λυκόφρονι*, ἢ *Ἰνώ*. *Οἶον*,

Βυώνης καταλέκτεται αὐθιγέως.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς *βυδὸν* *δύνειν*, *βυδοδύνειν*, καὶ *συγκοπῶν* *Βυώνη*. ἢ παρὰ τὸ *δύνειν*, *Δύνει*, ἢ *καταδύσκει*

εἰς *θάλασσαν*, καὶ *Βυώνη* καὶ *τροπὴν*. ἢ παρὰ τὸ *βύω*, τὸ κο-
λυμῶ, ὡς *ἐπεὶ* *φασὶν*. *Εἰς* δὲ, παρὰ τὸ *βύω*, τὸ κρύ-
πτω, ὅθεν καὶ ἡ αὐτὴ, *Βυώνη* *Paullo* aliter *Etymolo-*
gici *Auctor*: *Βυώνη*, ἢ *Λευκοθεά*, ἢ (*mallem* ἢ) *Ἰνώ* *οἶον*,

Βυώνης καταλέκτεται αὐθιγέως.

Εἴρηται παρὰ τὸ εἰς *βυδὸν* *δύνειν*, *βυδοδύνειν*, καὶ καὶ *συ-*
κοπῶν *δύνειν* (*lege* *βύνειν*) *ἢ* παρὰ τὸ *δύνειν*, *δύνειν*, ἢ *κα-*
ταδύσκει εἰς *θάλασσαν*, καὶ *βύνειν* καὶ *τροπὴν*. ἄλλοι *θάλαμῳ*
(*mallem* ἄλλοις *θάλαμῳ*) ἢ *πύλῳ*, ὡς παρὰ *Λυκόφρονι*.

108. *Σκάνδειαν*] *Scandea* est *Cytherorum* na-
vale. *Stephanus*, *Σκάνδεια*, ἐπίνειον *Κυθήρων*, ὡς *Παυ-*
σανίας *τίττω*. *Locus* *Pausanias* exstat in *Laconicis*,
ubi *Scandeam* tradit à *Cytherorum* urbe decem
stadia distare: *Εν* *Κυθήρῳ* δὲ ὑπὸ *θαλάσσης*, *Σκάνδειά*
ἔστιν *ἐπίνειον*. *Κύθηρα* δὲ, ἢ πόλις ἀναδάντῃ ὑπὸ *Σκαν-*
δεῖας, *σάδια* ὡς *δύο*. Meminit etiam *Poetarum* pa-
ter, *Iliad.* κ'. v. 268.

Σκάνδειαν δ' ἄρα, *δύο* *Κυθήρων* *ἀμφιδέματι*.

Ubi *Scholias* *vetus* narrat *Scandeam* esse *Cy-*
theræ urbem, *Cytheram* autem *Laconicæ* insu-
lam: *ἢ* δὲ *Σκάνδεια* (inquit) πόλις *Κυθήρων*. *Κύ-*
θηρα δὲ ἦτορ τῆς *Λακωνικῆς*.

Ibid. *Αἰγίλῳ* τ' ἄρα] *Ægilus*, promontorium
erat; meminit etiam *Pausanias* *Ægilæ*, *Laconi-*
cæ urbis, *Messenicis*, *Εστ* δὲ *Αἰγίλα* τῆς *Λακωνικῆς*.
113. *Ψυχρὸν* *παραγκλισμα*] Similiter *Sophocles*,
Antigon. 667.

Ψυχρὸν *παραγκλισμα* *τῷ* *γένει*.

Γυνὴ *καὶ* *ζυγίον* *ἐν* *δύο*.

115. *Φλεγῆαις* *πόσις* *Στυγὸς* *Τορώνης*] *Proteus*
maritus erat *Torones*, mulieris ex *Phlegra*
oriundæ, quæ *Thraciæ* est urbs, apud quam *Dii*
gigantes debellasse feruntur: unde & nomen ha-
buit à *φλέγω*, uro; quod fulminibus pugna facta
esset. *Stephanus*, *Φλέγρæ*, πόλις *Θρακίης*, ἢν *Εὐδοξος*
μὲν *ταῦτα* *Παλλήνῳ* *φασὶ* *κληθῆναι*. *Ο* *πολίτης*, *Φλε-*
γῆαιος, καὶ *Φλεγῆαιος*, καὶ *Φλεγῆαιος*. *Εστ* καὶ *Φλεγῆς*, καὶ *Φλέγρæ*,
(*lege* *Φλεγῆς*) *Λυκόφρονι*. Plura videre poteris apud
eundem, in voce *Παλλήνη*. Regionem faciunt
Excerpta ex *Strabonis* libri vii. fine. Urbem,
montem, & regionem esse ait *Eustathius*, *Com-*
mentario in *Dionysium* v. 327. unâque nomi-
nis rationem reddit; in hoc tamen fallitur, quod
Toronen faciat *Protei* filiam, idque ex *Lycoph-*
rone: *Παλλήνη* δὲ, καὶ *ἔστι*, καὶ πόλις *Θρακικῆ*. *Εστ*
δὲ *Παλλήνη* (inquit) *χερσὶν* *ἐν* *τῷ* *Παλλήνῳ*, *οἰκιστὴν* *ποτὶ*
ὑπὸ *μηδόντων*, ὡς *Ηρακλῆς* *μισσηδρόπῳ* *ἐφελκῶς* *κατε-*
πολέμισεν, ὅπῃ καὶ *βερνταί* *πνεις*, καὶ *πνεις* *συνέπρηνον*.
δὲ καὶ *ὑπὸ* *ἐδδξαν* τῇ *μάχῃ* *ταύτης* *τῇ* *Ηρακλεῖ* *συνάραδς*,
καὶ *καταφλέγει* *τὸς* *κακὸς* καὶ ἡ *χώρα* *διὰ* *τὴν* *Φλέγρæ*
ἐκλήθη. οἶοντα δὲ *πνεις* *Παλλήνῳ* *λέγεσθαι* *τὴν* *τῇ* *Κασσαν-*
δρείας *χερσὶν* *ἐν* *τῷ* *Παλλήνῳ* *καὶ* *αὐτῇ* *παραγκλισμῷ*, *ἐν* *τα*
πε καὶ *τόπος* *πνεις* καὶ *παραγκλισμῷ* *Τορώνης*, τῇ *τῇ* *Θρακικῇ*
Πρωτῆς *δυνατεῖ*, καὶ *Λυκόφρονι*. Cæterum *Proteus* in
Ægypto regnavit, ubi *justitiæ* fama notissimus
habebatur, & *Paridi* *Helenam* ademittit, quam
apud se detinuit, usque dum à *Menelao* repe-
tetur: verum ex *Ægypto* in *Pallenem* (quam
nonnulli *Protei* patriam faciunt) profectus, *To-*
ronen duxit, ex qua duos filios, *Polygonum* &
Telegonum, suscepit; hi cum in patrem immo-
rigere se gererent, & hospites, prius *lucta* de-
victos, occiderent, *Proteus* eos exosus, à *Neptu-*

no obtinuit, ut facto subter terram foramine, via ex Pallene in Ægyptum pateret; quo postquam venisset, Hercules filios ejus interfecit: meminit Eustathius Odyss. δ'. Τέτρα δὲ Πρωτῆ ὅτι παῖδες μὲν ἦσαν χαλκίβοιοι, καὶ τῇ πατρὶς Δυσπεθείης, διδὲ καὶ ἀπώλοντο. ἡ δὲ θυγάτηρ Εἰδοθέα καὶ εἰσέτι παρέμεινεν ὡς ἀγαθή, καὶ ὡς ἐξ Εὐρώπης ἐπαλινύστησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ Πρωτεύς, ἰσορῆ καὶ Λυκόφρων. Idem in Dionysii Perieg. v. 259. huc respexit: Πρωτεύς τ' ἐξυνοκτόνων παιδῶν ἐν τῇ Θρακικῇ Παλλήνῃ ἀπαλλάγους, ὡς ἰσορῆ Λυκόφρων, δαμνατὴς εἰς Φάερον μετὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέας. Et Apollodorus lib. II. de Hercule loquens, Εὐθάστου τ' ὀρμυδῆος δὲ Τροάδην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τ' Ποσειδῶνος υἱούς, παλαιὴν περὶ ἑλκεύοντες, καὶ τὴν πάλιν ἀπύκνυν. Qua re audita, Proteus nec gaudio affectus est, quod filii essent, qui occiderentur; nec tamen lacrymas fudit, quod essent scelerati: unde eum Lycophron *ri/sus* ὁ *lacrymarum expertem* vocat. Simili modo affecta est apud Sophoclem Clytemnestra, cum ei nunciata esset Orestis filii, à quo vitæ suæ timebat, mors; Electra v. 767.

Ω Ζεῦ, τί ταῦτα, πότρεν ἐνυχὴ λέγω,
Ἡ δὲν δ' αὖ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρὸς δ' ἔχει,
Εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τ' βίον σάξω κακοῖς.

Et in Oedipo Tyran. Nuncius Polybi, cui hæres in Corinthi regno destinabatur Oedipus, mortem Oedipo ferens, ait, v. 945.

——— τὸ δ' ἔπος, ὃ ἔρω τάχα
Ἡδίο μὲν, πῶς δ' ἂν ἀγαλλοῖς ἴσως;

Pariter apud Æschylum in *Ἐπὶ δὴ Θέαις*, cum victoria staret à Thebanis, Oedipi vero Filii essent occisi, animi se dubium prædicat Chorus, nec satis scire, an Patriæ felicitatem gratulari, an potius Regiæ domus cladem deplorare debeat,

Πότρεν χεῖρον, καὶ πολολύζω
Πόλεως ἀσπεί σωτῆρ;
Ἡ τοὺς μογερὺς καὶ δυσδαίμονας
Λύκοντες κλαύσω πολέμαρχους.

129. Τῆς δ' Ἡλῆς θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεύς] Solis filia dicitur Themis, Dea justitiæ præses, quam tamen plerique Cælo & Tellure natam tradunt, inter quos Hesiodus Theogon. v. 135. ubi inter cæteros eorum liberos enumerat,

Θέαν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε.

Idem facit Apollodorus lib. I. cap. III. quibus adsentitur in Hymnis Orpheus,

Οὐρανὸς παῖδ', ἀγνὸν καλέω Θέμιν ἐνπατέρειαν.

Themis Ichnæa etiam ab Homero dicitur Hymno in Apollinem,

——— Σιὰ δ' ἔσαν ἐνδοθὶ πᾶσαι,
Οἷμα ἄριστοι ἴσαν, Διώνη τε, Ρεῖη τε,
Ἰχναίη τε Θέμης, καὶ ἀγασθὸς Ἀμφιγῆτη.

Hæc appellatio sumta est ab Ichnis, Thessaliæ urbe, ut vult Strabo, Geograph. IX. in Thessaliæ descriptione, καὶ Ἰχναί, ὅπου ἡ Θέμης Ἰχναία πνύται. Stephanus Macedoniæ urbem facit, indeque dictam narrat, quod ibi Jupiter Themidem fugientem deprehendit, κατ' ἵχνος eam persequens: Ἰχναί, πόλις Μακεδονίας, Ἡρόδοτος ἐξέδωκεν. Ἐρατοδῶτης τ' Ἀχνας αὐτὴν φησὶ Φιλητῆς δ' Ἀχνην φησὶ, διὰ τ' α. Τὸ ἐθνικὸν καὶ Ἰχναίος, καὶ Ἰχναία ἡ Θέμης. Διοκρομένη γὰρ ὑπὸ τ' Διὸς, κατελήφθη (lego κατελήφθη)

ἐν τοῖς τῷ Ἰχναίῳ τόποις, καὶ ὑπὸ τ' ἀσπίδων κατ' ἵχνος ἀνομιάνθη. Huc spectat Hefychii locus, Ἰχναίη, Θέμης, ubi Cl. Salmasius reposuit Ἰχναίη. Themidos βραβεύς, judicem justum denotat; βραβεύς enim proprie significat, τοὺς ἐν ἀγῶνι κέρμας, seu διοικητὰς, i. e. judices, qui certaminibus præfuerunt, & præmia merentibus dabant, litesque, quæcumque illic inciderent, dirimebant; ut ex Suida, aliisque Grammaticis discimus. Similiter dixit in Orest. v. 1652. Euripides δίκης βραβεύς, i. e. teste Scholiastes, τ' κρίσιος διοικητῆς.

131. Παλαιάδος] Helenam columbæ assimilavit Poeta, quod ista avis libidine sit infamis, (unde & Veneri sacra est) totoque fere anno pariat: unde Æschylus in *Ἐπὶ δὴ Θέαις* dixit,

Πάνσοφος παλαιάς, ———

Ubi Scholiastes, Παύσορον τ' τ' παλαιάδα φησὶ, ὅτι πάντα ὄρνις ἀπαξ τ' ἔτους πύκει, ἡ τ' αἰετὶς αἰετὶ, διδὲ ἀνὰ κενταί τῇ ἀφροδίτῃ. Παιετὶς τ' εἴρηται, ἡ αἰετὶς ἐπὶ τῇ πλειονάζοντος τοῦ τ' κατὰ μέσον. Idem in Prometheo, haud aliter ac Lycophron, amatores rapaces κίρκους appellat, eorumque uxores αἰετῆρας,

Κίρκαι πελειῶν ἢ μακρὰν λειμυμφοί.

Ad quod Scholiastes, Κίρκαι πελειῶν αἰετῆρας τὰς νύμφας, ἥτοι τὰς τ' Δανάη θυγατέρας. Ἀφροδίτας αὖ τὸ ὄρνις τοῦτο, ἡ αἰετῆρ. Κίρκους δὲ, ἥτοι αἰετῆς, τὰς νύμφας, ἡγουσιν τοὺς υἱούς τῆς Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἀφρακτικὸν λέγει.

135. Σιῶδορον Αἰγαίανος ἀγνίτῃ παῖον Ἄεγον, vel Ægeus dicitur Neptunus, Hefychio teste, Αἰγαίαν ἐπιπταμύνας, ἐν ἄλλοις δὲ, καὶ τὸ αἰετὶς Κινιάδης πύλαρος: οἱ τ' ὁ Βεῖδρος, καὶ ὁ Ποσειδῶν. Ita dictus à γαίῳ superbio, inde γαίαν, & Αἰγίαν, per prothesin. Vel potius ab Ægis, Eubææ urbe, Neptuno sacra. Strabo lib. IX. Κατὰ τ' τ' Ἄεγαν παῖτῃ καὶ τῇ φασὶν Αἰγίαν τὰς ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν αἷς τῇ τ' Ποσειδῶνος ἱερὸν τῇ Αἰγίᾳ. Hefychius Ægarum meminit, insulæ prope Eubæam Neptuno sacra: Αἰγίαι, νῆσος περὶ τῇ Εὐβοίᾳ, ἱερὸν Ποσειδῶν. Sunt qui dictum volunt ab Ægis, Achaïæ urbe; Phavorinus, Αἰγαίαν, ὁ Ποσειδῶν, ὑπὸ τῇ ἐν τῇ Αἰγίᾳ πόλιν τ' Αχαιῶν, καὶ ἐν τῇ Αἰγίᾳ πνύται. Neptuni etiam in hac urbe culti duobus in locis meminit Homerus; Iliad. v. v. 23.

——— πῆμιν δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη

Ποσσὴν ὑπὸ ἀθανάτοισι Ποσειδῶνος ἱόντος.

Τεῖς μὲν ὀρέξαντ' ἰόν, τὸ δὲ τίτρετον ἵκατο τέκνον.

Αἰγίαν ἐνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένδισι λίμνῃς

Χρυστὰ μαρμαίροντα πετύχεται, ἀρδῖτα αἰετῇ.

Ubi Scholia vetera; Αἰγίαι, πόλις Αχαιῶν ἐν Παιονίᾳ, ἐνθα πνύται ὁ Ποσειδῶν. Iterum in Iliade δ'. v. 203.

Ω πέποι, Εννοσγὰι εὐρυθενές, οὐδὲ νυ σὶ σφ

Ολλυμψίων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;

Οἱ δ' ἡ τοὶ εἰς Εὐκλῆν τε, καὶ Αἰγίαν δὴ ἀνάγοντι

Πολλὰ τε, καὶ χαρίεντα. ———

Hujus versiculi meminit Pausanias Achaïcis; narrat præterea hanc urbem postea desertam esse: Πρὸς δὲ τῇ Αχαικῇ Κράδιδι Αχαιῶν πύξιν ἔκαστο Αἰγίαι πόλιν ἐκλεπθῆναι. δὲ αὐτὴν ἀνὰ χρόνον ὑπὸ ἀθανάτων λέγουσι. Τέτων δὲ Ομηροῦ τῷ Αἰγίῳ ἐν Ἡρᾷ λέγεται ἐποίησά το μῆνιμα.

Οἱ δὲ τοὶ εἰς Εὐκλῆν τε, καὶ Αἰγίαν δὴ ἀνάγοντι. ὅλον, ὡς γὰρ τῷ Ποσειδῶνος ἱεῖος ἐν τῇ Εὐκλῇ καὶ ἐν τῇ Αἰγίᾳ

Αἰαῖς ἔχουλος. Meminit etiam Eustathius Il. 6. p. 220. Ο δὲ Γεωργάτος φησὶν, ὅτι μὲν Σικυώνια, Πελλήνη κείται, ἔτα Αἰγείρα δευτέρα, τρίτη Αἰαί, ἃς καὶ Αἰαὶν λέγουσι ἐνικῶς, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα. *Neptuni* porro *salem* dicit Poeta, quod sal nihil aliud sit, quam *concretio* aquæ marinæ, unde πάρος dicitur; nam Grammatici πάρον exp. τὸ πεπηγμένον ὕδωρ. Sal in conviviis hospitalibus adponi solebat, vel ut significetur amorem hospitum, & conjunctionem futuros permanentes & diuturnos, sal enim à corruptione conservat: vel quoniam, ut sal multis aquæ collectionibus conficitur, ita qui ex diversis locis convenerunt, hospitalitate idem facti sunt: quas rationes suggestit Eustathius Iliad. α'. p. 100. Τοῖς ἐπιξενουμένοις (τοὺς ἄλλας) παρτίθεντο πρὸς τὴν ἄλλαν βρωμάτων· ἢ διὰ τὸ τὴν φιλίας νόστιμον καὶ ὄψιμον, παρμῶν γὰρ αἶπος πολλοῖς σφὶ σωμαμάτων καὶ ὁ ἄλλος ἢ καὶ εἰς σύμβολον τῆς κατὰ φιλίαν ἐνώσεως· ὡς γὰρ ἄλλος ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἑυτῶν καὶ χυτῶν παρῆς, ἐν τῇ σερῶν γέρονε σῶμα, ὅταν καὶ οἱ συνελθόντες εἰς ξενίαν ἐκ δεσῶν, εἰς ἐν τῷ τε τόπῳ, καὶ τῇ φιλικῇ διαθέσει συνήχθῃσαν. Et aliàs tanto in honore habebatur sal, ut sine eo nullum peractum fuerit sacrificium; ut docet Plinius lib. III. cap. VII. *Maxime tamen* (inquit) *in sacris intelligitur auctoritas* (falsis) *quando nulla conficiuntur sine mola salsa.* Unde nil mirum si eum Lycophron vocaverit ἀγνίτῳ: & Hesychius etiam Ἀγνισέων exp. οἱ ἄλλες. Pari ratione Homerus ἄλα θεῶν dixit Iliad. ι'. v. 214.

Πάσας δ' ἄλλος θεῖοιο. —

Ad quod Eustathius, Θεῖον τὸν ἄλα φησὶν, ἢ διότι συναγωγὴς ὄντων εἰς φιλίαν, καὶ ἐνώσεως σύμβολον τοῖς ξένοις ἐν τῇ τετραπύλῳ παρτίθεντο· ἢ διότι τὰ ἀλίπασα ὅττι πάλαι ὄψιμον ποιεῖ. Εἴποι δ' ἂν τις καὶ παρὰ τὴν Λυκόφρονος ἀγνίτῳ ἢ ἄλα λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ θεῖον.

136. Εἴλας θεῶν &c.] Grave erat peccatum, & nullo non supplicio dignum, si quis mensam hospitalem violaret; quod innumeris exemplis patet, quorum unum tantum adferam, ubi de Paride conqueritur Menelaus, Iliad. γ'. v. 351.

Ζεῦ πάτερ, ὅς τις πείσεται, ὃ με πρότερος κακ' ἔοργε,

Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασπον·

Ὅρρα τις ἐξέλεγε καὶ ὁφθαλμῶν ἀνδρῶπων

Ξεινοδίκον κακὰ ῥέζαι, ὃ κεν φιλόπλητα παράσχη.

137. Λάξαι τετραπύλῳ] Λάξαι Hesychio est λακτίσαι, metaphora à jumentis sumpta; nec aliter Æschylus, Agamemn. v. 390.

— ἀνδρὶ

Λακτίσαι πινυμένα δίκας

Βωμόν. —

139. Τοῖσας ψαλάξαι] Paridis Ilyæ meminit Homerus, Iliad. γ'. v. 49. ubi Hector Paridi ait,

Οὐκ ἂν τοι χαλᾶσθαι κίχαις, τὰ τε δῶρ Ἀφροδίτης.

Ut non opus sit confugere ad sensum proverbialem, quo eis κενὸν ψαλάξαι exp. frustra aliquid tentare. Vid. Joannis Tzetæ Chiliad. V. hist. 11.

143. Τῆς πενταλέκτου] De Helena loquitur, quæ quinque viris nupsit, qui mox ordine recensebuntur; cujus rei meminit etiam Euripidis Scholiastes, Androm. v. 228. ubi Andromache Hermionæ, Helenæ filia, matris impudiciam exprobrat,

Μὴ πῶς πενήσας τῇ φιλανδρίᾳ, γυναι;

Ζήτει παρελθεῖν. —

Λέγει δ' Ὁμήρος, (inquit Scholiastes) καὶ Μενέλαον, Ἀλέξανδρον, καὶ Διόφοβον, καὶ μὲν δανάον, ἢ ἐν ὀνείρῳ Ἀχιλλεύς, ὡς Λυκόφρον,

Τῆς πενταλέκτου Θυάδης Πλευρώνιας.

Ibid. Θυάδης] Θυάδες erant Bacchi ministræ, à quo immitti furores, pro quavis vehementi concitatione, sive in libidinem, iram, vel alios quosvis affectus poni solent. Hinc Euripides Phœniss. v. 21. de libidinoso quodam,

Ὁ δ' ἡδὺν δὲς, εἰς τε βακχεῖον πεισῶν.

Et Latini Poetæ frequentissime utuntur vocibus *furorem* significantibus, cum amorem volunt exprimere; affectum nempe, in quo tantum est furoris & dementia, ut qui ejus illecebris capti sunt, non minus ridicule se gerant, quam qui rationis usum perdiderunt: Horatius,

— *sive puer furens*

Impressit memorem dente labris notam.

Et Virgilius Eclog. x. v. 37.

Certe sive mihi Phyllis, sive esset Amyntas, Seu quicumque furor. —

h. e. amor. Et paullo post, v. 44.

Nunc insanus amor. —

Et v. 59.

— *tamquam hæc sint nostri medicina furoris.*

Hanc in rem plura vide Callandræ v. 405.

144. Γυαί] Hujus loci meminit Eustathius Iliad. δ'. Γυῶσαι, τὸ χαλᾶσαι λέγει, ἀπ' ἧς καὶ γυῶν ἐξυπνάσας, τὸ χαλᾶν· ὡς ὅτε τὴν Λυκόφρονι, Γυαί Μοῖραι, αἱ χαλᾶι. Idem Iliad. ι'. epitheti hujus rationem reddidit, Ἰστέον ὡς αἱ μὲν Μοῖραι χαλᾶι παρὰ Λυκόφρονι, διὰ τὸ ἀνόμοιον τῷ μοιεδίῳ, καὶ ἀνισον, καὶ ὑποσκάζον, καὶ ὡς οἶον ὀκλάζον, καὶ μὴ αἰεὶ ὠσάτωρ βαῖνον. Plura qui volet, Mythologos adeat.

145. Δηναιᾶς Ἀλὸς] Oceanus & Tethys Deorum antiquissimi memorantur; quod ideo factum dicitur, quia Veteres ex aqua principium suum habere universa putarunt; quam opinionem sequioribus seculis amplexus Thales Miles. Hinc Deorum, hominumque communes parentes habiti sunt: Orpheus Hymno in Oceanum,

Ὠκεανὸν καλέω, πατέρ' ἀρδύπον, αἰὲν ἐόντα,

Ἀδανάτων τε θεῶν γένεσιν, δυνάτων τ' ἀνδρώπων.

Et Homerus Iliad. ξ'.

Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύω.

Apud Ovidium Juno se eorum *alumnæ* vocat, Metamorph. II.

At si vos læsæ contentus tangit alumnæ.

Unde magno eos in honore habebant, & summa reverentia prosequerantur juniores Dei: Ovidius Metamorph. II. v. 509.

— *Et ad canam descendit in æquora Tethyn, Oceanumque senem, quorum reverentia movit Sæpe Deos.* —

146. Νυμφαῖα πεντάγαμρα δαίσιμα γάμων] Δαῖσιμα de conviviis præbendis dici solet; unde vulgo dicimus δαῖσιμα τάφον, i. e. funebre epulum præbere. Heic ad nuptialia convivia applicatur: nam in nuptiarum celebratione lautissima convivia apparari solebant, tum amicorum gratia, quorum ingens erat confluxus; tum etiam Deorum nuptialium, quibus hujusmodi deliciæ gratissi-

mæ

mæ credebantur; ut observavit Athenæus Δειπνοσοφ. lib. v. initio cap. i. Ως νενόμισται ἄγειν συμπόσια πρὸς τὰς γάμους, ὅς τε γαμηλίων θεῶν ἔνεκεν, καὶ τῆς οἰονεῖ μαρτυρίας. Homerus pro convivio nuptiali γάμον posuit, Iliad. τ'. v. 299.

— δαίτην δὲ γάμον μὲν Μυρμιδόνων.

Quod ex alio Homeri versiculo observavit Julius Pollux Onomastic. lib. iiii. cap. iiii. Ομηροῦ μὲντοι οὐ τὸ ἔργον μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι ἔστιν, γάμον καλεῖ,

Ελαπίν, ἡς γάμος, ἐπεὶ ἐκ ἔρανος τάδε γ' ἔστιν.

Ad hæc convivia vocabantur amicos, cognatosque omnes, ut ex initio Odyss. δ'. discimus, ubi Menelaus Hermionem Pyrrho desponsaturus, epulum nuptiale celebrat. Unde ne turbæ & tumultus in tanto hominum concursu fierent, cautum est Athenis, commissa Magistratibus quibusdam huius rei cura, quos Γνωμακονόμους vocabant, nomine ex officii ratione indito; iidem una cum Areopagitis aliis etiam publicis conventibus, quales erant epulæ sacrificiales, funebres, &c. præfuerunt; scribente Athenæo lib. vi. cap. xi. Καὶ Φιλόχορος δ' ἐξέδωκεν Ἀτθίδος, οἱ Γνωμακονόμοι, φησὶ, μετὰ τοῦ Ἀρεοπαγίτων ἐσκόπου τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους, ἐν τε τοῖς γάμοις, καὶ ἑτέροις συνάταις. Ibidem alia permulta eandem in rem differit.

147. Λύκος] i. e. raptores; haud aliter in Aristophanis Nubibus, Nubes quæ in omnes se figuras transformabant, pro rerum, in quas incidunt, varietate, si rapacem Simonem conspexerint, in lupos converti dicuntur,

Σπρ. Τί γὰρ ἦν ἄρπαξα ἢ Δημοσίων Σίμωνας, τί δρῶσιν;

Σωκρ. Απορρίνωμαι ἢ φῶσιν αὐτῶ, λύκοι ἐξείφνης ἐξέρχονται.

150. Ημικρῖτα βάρβαρον] Simili modo Teucer apud Soph. Menelao objicit Barbaræ ipsum, & Cretensis originis esse, Ajace v. 1310.

Οὐκ οἶδα σὺ πατὴρς μὲν ὅς περὶ πατὴρ,

Ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;

Ubi Demetrius Triclinius, Τάνταλος, ὁ δὲ Πέλοπος πατὴρ, ἐκ Φρυγίας ὤν, &c. Paullo post, v. 1313. Teucer ait,

Αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσιος.

Nec aliter Euripides Orest. v. 18.

Μενελάω τὴν Κρήσιος ματὸς Ἀερόπης ἄπο.

151. Επειὸν] Epei regionem Elidem dictam habitant, teste Homero Iliad. λ'.

Κήρυκες δὲ λίγαλλον ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι,

Τὸς ἵμεν, οἷσιν χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἡλίδι δῖη.

Οἱ δὲ συναχθέντες Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες

Δαΐσειον· πολέσιν γὰρ Επειοὶ χρεῖος ὀφείλον.

Idem Odyss. ε'. v. 275. tradit Epeos Elidis dominos fuisse,

Ἡ εἰς Ἡλίδι δῖαν, ὅθι κρατύνειν Επειοί.

Plinius narrat Epeos postea dictos Eleos, lib. iv. cap. v. *Inde Eleorum ager, qui antea Epei vocabantur.* Quorum nominum originem ex Pausania discimus, qui tradit eundem populum, Epeo regnante, Epeos; Eleo postea rerumposito, Eleos nuncupatos esse, Eliac. α'. initio; Επεὶ δὲ βασιλείαν Επειὸς, καὶ Επειοὶ παρῶτον τότε ὦν ἦρχεν, ὠνομάσθησαν. Paullo post, τὴν δὲ Επειῶν ἔχον ἀρχὴν Ἡλείος, Εὐρυκλῆδας τε, τῆς Εὐδυμῆανος, καὶ (ὅταν περὶ) πατὴρς ὦν Ποσειδῶνος· καὶ τὸ ὄνομα εἰς ἄνθρωποι

οἱ γὰρ ἀντὶ Επειῶν ἀπὸ τῆς Ἡλείας μεταβέβηκασιν. Idem alii tradunt, alii negant; Strabo sentire videtur ab initio diversas fuisse gentes, sed cum Epei essent rerum domini, in unam urbem coivisse; lib. viii. Οὐ μὲντοι ἀπὸ τῆς οὐδ' εἰ ποτὶ τοῖς Ἡλείοις διάφοροι ὄντες οἱ Επειοὶ καὶ ἐπερὶδνεῖς, εἰς ταυτὸ συνήρχοντο κατ' ἐπικράτειαν, καὶ κοινῶς ἐνέμεινον πολιτείαν.

152. Ενναία] Enna Siciliae urbs erat, in umbilico regionis sita; ibi Cereris erat templum, narrante Strabone, lib. vi. Εὐ δὲ τῇ μεσογαίᾳ, πᾶσι μὲν Εὐναν, ἐν δὲ τὸ ἱερὸν δὲ Δήμητρος, ἔχουσιν ὀλίγοι, &c. Cicero, quarta in Verrem, uberrimam reliquit urbis huius, templi, sacrorumque descriptionem; natam ibi tradit Cererem, raptam Proserpinam, locum denique & sacra omnibus, quotquot uspiam sunt, non exceptis Atheniensium Mysteriis, majorem habere religionem. Meminerunt etiam Poetæ Latini; Silius Italicus lib. i.

Nec Cerere Ennaea, Phario nec victa colore. Emendo hinc vulgatas & recentiores quaedam Claudiani editiones, de raptu Proserpinæ lib. i.

Ennaea Cereri proles optata virebat
Unica, nec sobolem tribuit Lucina secundam. Vulgo legitur *Ennaea Cer.*

153. Ερκυννα] Ab hoc Cereris cognomine dictum videtur Festum Cereris, de quo Hesychius, & post eum Phavorinus, Ερκυνία, ἱερὴ Δήμητρος. Malim, Ερκύννια.

Ibid. Εριννύς] Erinnyis in Thelpusa, Arcadiae urbe, dicta Ceres, quæ in Erinnyis formam versa, cum Neptuno concubuit, ex quo Arionem equum peperit; Apollodor. lib. iiii. fine cap. vi. Ἀδρασὸν δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Αἰών· ὅταν ἐκ Ποσειδῶνος ἐξῆλθον δὲ Δήμητρος, εἰκασθεῖσα Εριννὶ καὶ πᾶσι συνωσάσα. Variavit hanc rationem Pausanias, Arcadicis, Μετὰ δὲ Θέλπυσαν, ὅθι τὸ ἱερὸν δὲ Δήμητρος ὁ Λάδων κατέκειτο τὸ ἐν Ογκίῳ· καλεῖται δὲ Εριννὺς οἱ Θιαιπέσοι δὲ θεῶν, ὁμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἀντίμαχος, ἐπὶ στρατείαν Ἀργείων ποίησας ἐς Θέας, καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει,

Δήμητρος τὸν φασὶν Εριννύος εἶναι ἑδεῖλα.
Ο μὲν δὲ οἶκος Ἀπόλλωνος ἐστὶ κατὰ τὴν φημίαν, καὶ ἐν τῇ Θιαιπέσῃ· πρὸς τὸ χερσὶν ἐδωκέναι τὸ Ογκίον. τῇ δὲ εἰς Εριννύς γένονεν ὁπλήκησι· πλαναμένη γὰρ τῇ Δήμητρει, ἡνίκα πᾶσι παῖδα ἐξῆλθε, λέγουσιν ἐπεσθαι οἱ δὲ Ποσειδῶνα, ἐπιθυμῶντα αὐτῇ μιχθῆναι, καὶ τὸ μὲν εἰς ἵππον μεταβάλλουσαν, ὡς ταῖς ἵπποις νέμεσθαι ταῖς Ογκίαις. Ποσειδῶν δὲ συνωσὶν ἀπατῶντος, καὶ συγγίνεται τῇ Δήμητρει, ἄρσιν ἵππων καὶ αὐτὸς εἰκασθεῖς. Τὸ μὲν δὲ παρ' οὐσίκα (malim παραπύκα) δὲ Δήμητρα ὅτι τὰ συμβαίνει ἔχει ὀρίλως, χερσὶν δὲ ὕστερον τὰ τε θυμὸς παύσασθαι, καὶ τὸ Λάδωνι ἐδωκέναι φασὶν αὐτῷ λέσασθαι· ὅθι τότε καὶ ἐπικλήσεις τῇ θεῇ γένονασι, σὺ μινίμαλος εἶναι Εριννύς, ὅτι πᾶσι θυμῷ χερσὶν, καλεῖσιν Εριννύειν οἱ Ἀρχαῖοι. Λέσας δὲ, ὅτι τὸ λέσασθαι τὸ Λάδωνι, &c. Pergit deinde de Cereris statua, Arione equo, &c. narrare. Porro huic Cereri festi dies observati, quorum in uno natus Orestes; docente Ptolemæo Hephæstione, fine lib. iiii. Ως Ὀρέστis κατὰ τὴν ἱερὰν πύκνιν (lego τεχθεῖν) δὲ Δήμητρος, δὲ καλεῖται Εριννύς.

Ibid. Ζιφρόβος] Hoc epitheton non modo de ense, verum de falce messoria intelligi potest.

158. Ερεχθίδης] Phavorinus, Ερεχθίδης, Ποσειδῶν ἐκ Ἀδωνίας.

Ἀθήναις ἢ Ἐρεχθίδος, ὁ ἐπιχθόνιος καλέμενος, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς
 εἰς τὴν ἑραν ἢ παρὰ τὸ εἰρῆαν, τὸ κόπῳ. Hinc emen-
 dandum Helychius, Ἐρεχθίδος, Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις.
 Omnino legendum Ἐρεχθίδος, quo cognomine in-
 signitus videtur Neptunus, ab Erechtheo, Athe-
 narum rege; sicuti Minerva Aglaurus, Jupiter
 Agamemnon, & alii aliis nominibus à viris
 sumtis ornati fuerunt. Porro Neptunus hic fa-
 num in ἀκροπόλει Athenarum habuit, quod Ἐρεχθειον
 appellabant, ante quod erat Jovis Ὑπέρθευ ara.
 Pausanias Atticis, ἔστι τῆς οἰκίας, Ἐρεχθειον καλέ-
 μων, ὅθεν τῆς εἰσόδου Διὸς ἔστι βωμὸς Ὑπέρθευ. Neptuni
 Erechthei mentio est apud Athenagoram, in
 Leg. pro Christ. οὗ Ἀθηναῖος Ἐρεχθεὶ Ποσειδῶνι θυεῖ.
 De hoc plura vide in doctissimi Meursii Cecro-
 piæ cap. xviii.

162. Κάδμιλος] Mercurium hoc nomine si-
 gnat, qui idem videtur esse cum Casmilo, Ca-
 birorum Samothracum uno, ut docent Phavo-
 rinus, Etymologici Auctor, & Apollonii Scho-
 liastes Arg. i. Alii tamen Casmilum in inferiori
 ordine ponunt, & pro ministro duntaxat ha-
 bent. Varro, *Casmilus nominatur in Samothra-
 ces mysteriis, Deus quidam administer Diis
 magnis*. Plerique alii *Camillum* scribunt. Plu-
 tarchus in Numa, καὶ τὸ ὑπερθεύοντα τῷ ἱερῷ τῆς
 ἀμφιβαλῆς πύλας λέγεσθαι Κάμιλλον, ὅς ἐστι τῆς
 Ἑρμῆος ἐπὶ τῆς ἐξόδου Διὸς ἔστι βωμὸς Ὑπέρθευ.
 Dionysius Halicarnasseus lib. II. τῶν ἱερῶν τοῖς
 ἱερεῦσιν οἱ λεγόμενοι νῦν παρὰ Ῥωμαίων κάμιλλοι. Festus,
*Flaminius Camillus, puer dicebatur ingenuus pa-
 trimus & matrimus, qui Flamini Diali ad sa-
 crificia praeministrabat; antiqui enim ministros
 Camillos dicebant*. Macrobius Saturnal. lib. III.
*Romani quoque pueros puellasve nobiles & in-
 vestes, camillos & camillas appellant, Flaminii-
 carum & Flaminum ministros*. Hinc Virgilius
 Metabum dicit *Camillam* appellasse filiam,
 Dianæ scilicet praeministratam: sed & idem *Casmil-
 lam* scribit, Æneid. xi.

— matrisque vocavit

Nomine *Casmillam* mutata parte *Camillam*.
 Ubi Servius, *Camilla q. ministra dicta est; mi-
 nistros enim & ministras impuberes, camillos &
 camillas in sacris vocabant: unde & Mercurius
 Hetrusca lingua Camillus dicitur*. Sed Boeoti,
 qui vocabulum à Phœnicibus didicere, neque
Camillum scribebant, neque *Casmilum*, sed *Cad-
 milum*; ut tradit, præter Scholiastem nostrum,
 Auctor apud Phavorinum, Κάδμος οὗ κύριον μό-
 ρον, ἀλλὰ καὶ Ἑρμῶς ὀπίθετον, ἢ παράγωγον ὁ Κάδμιλος
 παρὰ Λυκάρον. Quæ verba etiam occurrunt in
 Eustathio, Iliad. δ'. p. 371. Mercurium hinc
 patet *Cadmilum* dici; quam scripturam etsi con-
 vellat Meursius, reliquis tamen omnibus longe
 præfert, idque non immerito, Cl. Bochartus,
 Geograph. Sacr. Part. s. secundæ lib. i. cap.
 xii. cum quia in Boeotia nata est, ubi
 Phœnices diu hæserunt; tum maxime, quia
 Arabice כַּדְמִי (chadama) est ministrare; nul-
 lum est verbum notius. Sic in Proverbiis Abid
 Ubid, ultimo secundæ centuriæ, כַּדְמִי (chadami) ministravit
 filia. Joh. xii. 26. כַּדְמִי (chadami) minister

*meus, & יַחְדְּמוֹן מִן (men jachdamoni) qui mi-
 nistrabit mihi*. Atque ut usurpari scias de sacro
 ministerio, Luc. i. 5. pro Sacerdotum ἱερμεῖα.
 Arabs Interpres habet כַּדְמִי (chadmath.) Et
 Jacob. i. 27. eadem voce redditur ἀρρομεία. Et
 Exod. xxviii. 4. de Sacerdotibus dicitur,
 יַחְדְּמוֹן אֵן (inna jachdamuni) ut mihi ministrent.
 Omnino igitur *Cadmilum* Phœnices scripserunt
 כַּדְמִי (Chadmel) i. e. ministrum Dei, mi-
 nistrum sacrum; quo modo *Camillum*, & *Ca-
 smilum* Veteres summo consensu explicant. C
 factum ex כֶּתֶב (cheth,) ut in Tapfaco ex כַּתְּפָכִי
 (Thipsach,) & Malaca ex מַלְאכָה (Malacha,) &
 similibus. Rursus *Cadmil* mutatum in *Cad-
 milum*, quia Phœnicum כַּדְמִי (El) Græce scri-
 bebatur ἑλός. Hinc in Theologia Phœnicum
 apud Philonem ἑλός, idem qui Κεῖνος, nempe
 Saturnus, כַּדְמִי (El) i. e. Deus, κατ' ἐξοχὴν ap-
 pellabatur. Ita legitur in Damascio. Quin &
Cadmelum reperias apud Nonnum, qui de
 Mercurio sic habet, Dionysiac. lib. iv.

Οὐδὲ μάλιστα Κάδμιλος αἰεῖται. —

Ibid. Κάδμιλος γόνος] i. e. Myrtilus, Oenomai
 auriga, cujus ope Pelops Oenomaum devicit;
 postea autem timens, ne Myrtilus sibi victo-
 riam arrogaret; vel, quia nimiam ejus cum
 Hippodamia familiaritatem suspicabatur, in pe-
 lagus, ab hoc casu Myrtoum dictum, præcipi-
 tem dedit. Sophoclis vetus Scholiastes, Φησὶ
 Φερεκύδης, ὅτι Πέλοψ νικήσας τὸν ἄγωνα, καὶ λαβὼν τὴν
 Ἰπποδάμειαν, ὑπέσχετο ὅτι τῷ Πειλοποννήσῳ μὲν οὐδὲν ὑπο-
 πύρων ἵππων, καὶ τῷ Μυρτίλῳ καὶ ὅδον καὶ ταλαίων αὐτῶν
 παροῦντα φιλοῦσαι αὐτῷ, ἐξέψεν εἰς θάλασσαν. Totam
 historiam latissime descripsit vetus Homeri Schol-
 iastes in Iliade. Pausanias Arcadicis, narrat
 Myrtilum Hippodamiæ amore captum, cum non
 auderet in certamine fortunam suam experiri,
 aurigæ munus obisse; sed Oenomaum postea
 Pelopi prodidisse, cum prius ille juramento se
 obstrinxisset, unam Myrtilo cum Hippodamia
 noctem concedere: postea cum victorem pro-
 missi moneret, ab eo in mare projectus dicitur.
 Ejus autem cadaver in littus projectum Pheneæ
 sepulturæ mandabant, & itata nocte quotan-
 nis parentalia solvebant. Cæterum Mercurius
 ob occisum filium Pelopi graviter infensus dicitur;
 unde factum, ut Pelops ad placandum hunc
 Deum templum exædificavit in Peloponneso:
 Pausanias Eliac. α'. Ἑρμῆς τε ἐν Πελοποννήσῳ ναὸν
 ἰδρύσασθαι, καὶ θυρεὸν τῷ θεῷ Πέλοπι ἔλεγον οἱ Ἕλληες
 παρὰ τὸν, ἀποτρεπέμενον τὸ ἐπὶ τῷ Μυρτίλου θανάτῳ μῆνι-
 μα ἐκ τοῦ θεοῦ. Etiam & Myrtilo cenotaphium
 condidisse, eumque Taraxippum esse nonnulli
 credebant, docente eodem Pausania, Eliac. ε'.
 Λέγουσι τὴν καὶ ὡς Μυρτίλῳ κανὸν ἐνταῦθα ἱερῶν ποιήσασθαι
 Πέλοψ, καὶ θυρεὸν τε αὐτῷ, τὸ ἐπὶ τῷ θανάτῳ μῆνιμα ἰσχυρῶς,
 καὶ ἐπνομαῖσαι Ταραξίππον. Sed nequaquam potue-
 runt hæc Mercurii iram avertere, quam adeo
 gravem concepisset, ut totam Pelopidarum do-
 mum cladibus perpetuis vexaret. Sophocles
 Electra v. 510.

Εὐτε γὰρ ὁ πομπιδεύς

Μυρτίλῳ ἐκοιμάθη.

Παγχεύων δὲ φρον

* S

Δυσάνοισιν

Δυσάνοισιν αἰκίας
Πρόβριζος ἐκρίφθεις,
Οὐπὲς πῶ
Ἐλθὲν ἐκ τῆς οἴκου
Πολύπορος αἰκία.

Confule etiam Eurip. Orest. v. 813, 993, 1550. Emendo obiter ejus Scholiasten; Πέλοψ (inquit) ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν Μυρτίλον, ἐνθεν καὶ Μυρτῶν ἀπὸ Μυρτίλου τὸ πρὸς Εὐβοίαν κέκληται μινίσσας γὰρ Ἑρμῆς, καὶ τότε πατέρα, ὑποβαλεῖν τοῖς ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρκα, ἢ πολλῶν αἰτία κακῶν αὐτοῖς γέγονε. Lege, μινίσσας καὶ Ἑρμῆς, καὶ τότε πατρός. Vel, μινίσσας καὶ Ἑρμῆν, καὶ τότε πατέρα &c. Sensus est, Mercurium, Myrtili patrem, auream agnam, quæ Pelopidarum familiæ exitiosa fuit, immisisse. Totā fabula notissima est.

167. Οὐαῖς Ἀρπυῖαν ἄρπυιαι ἴσω] Ἀρπυῖαι vel significant Harpyias, Deas quasdam rapaces, & monstrosas; vel ventum rapidum. Homeri Scholiastes vetus, Ἀρπυῖαι, ἀνέμους εἶδος, παρὰ τὸ ἀρπάζειν ἢ δαίμονες ἀρπακτικαί, ὡς τὰ ὄνομαζα, Αἰλῶν, Ωκυπέτη, Ποδάργη. Hesychius, & ex eo Phavorinus, Ἀρπυῖαι, αἱ τῶ ἀνέμων συροφαί, δύναιται. Quem sensum Eustathius allegoricum esse putat, Ἀρπυῖαι δὲ, (inquit) ἀλληγορικῶς μὲν ἀνέμοι καταιγιδώδεις, καὶ ἀρπακτικοί. Sensum priorem amplexus est in sua interpretatione Canterus; verum posterior aliis forte magis arridebit, solent enim equi veloces ventis comparari; iidem volare etiam dicuntur: Homerus Iliad. κ'. v. 437.

— δεινὸν ἀνέμοισιν ὅμοιοι.

Et Iliad. κ'. v. 395.

Οἱ δ' ἴσω ἀργαλέον ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ.

Et Iliad. ε'. p. 423. Ed. Bas.

— τὸ δ' ἐκ ἀκόντε πετιέσθην.

Quo in loco Eustathius huc respexit, Ἰσέον καὶ (inquit) ὡς οἱ πέτεσθαι λεγόμενοι ἵπποι, καὶ ἀελλόποδες ἀν' ἐνδεῖν, καὶ ποδῶν ἴσοι, καὶ ὁπλῶν ἄρπυιαι ἴσοι, καὶ Λυκόφρονος. Nec aliter Latini dicunt *ocylus aura*. Ovid. Metam. III.

Inde ruunt alii rapida velocius aura.

169. Κίρκη καὶ ἑσπερίωνος] Comparatio hæc ab Æschylo sumpta est, qui pluribus in locis κίρκης appellat raptōres: Iket. v. 61.

— ἀκέρων

Οὐαῖς Τηρέας
Μήποδος οἰκτράς ἀλόχου,
Κίρκηλάτῃ τ' ἀνδρὸς.

Ubi κίρκηλάτῃ ἀνδρὸς intelligo de Philomela à Tereo rapta; licet aliter hunc locum explicent Interpretes. Postea, de Danai filiabus Ægypti filios fugientibus ait, v. 231.

Ἐν ἀγῶνι δεσμὸς ὡς πλοιάδων
Ἰζιδε κίρκων τ' ὁμοπτεῖρων φέσσω.

Cæterum Deiphobi Helenam in victoriæ præmii adepti meminit ex Lycophrone vetus Homeri Scholiastes, Iliad. ω'. v. 251. Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐνδέντος ἀπὸ Φιλοκλήτου, Πείραστος καὶ Ἑλένης γάμον ἐπαθλον ἔθηκε τῷ ἀεισεύσαντι κατὰ τὴν μάχην Διήφορος καὶ γενναῖος ἀγωνισάμενος, ἐγίμην αὐτῷ. Ἡ ἰσοεία παρὰ Λυκόφρονος. Alii alias causas tradunt.

171. Ἐν καὶ δεινίοις &c.] Infolens videtur maritum nominare, qui somniando tantum cum Helena concubuit: sed ne hujus quidem gene-

ris exempla defunt apud idoneos Scriptores; nam apud Sophoclem, cum Oedipus timeret oraculum, quo prædictum fuit, ipsum cum matre rem habiturum esse, solata est eum Jocasta, spem injiciens in somniis complendum fore hunc eventum, quod & multis ait prius accidisse Oedip. Tyran. v. 990.

Σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβῆ νυμφεύματά,

Πολλοὶ γὰρ ἦδη καὶ ὀνείρασι βροτοῖ

Μυτῶν ξυμεινόμενα.

174. Κυταῖκῃς τῆς ξεινοδόκῃς] Medeam heic intelligi malim, quam Iphigeniam: Medea enim vulgo Cytæica, à Cytæa, non, ut tradunt alii Interpretes, Scythiæ, sed Colchorum urbe; Scythica enim Cytæa diversa erat à Medæ patria: Stephanus Byzantinus, Κυταῖα, πόλις Κολχικῆς, πατρίς Μιδείας. ἐστὶ καὶ ἄλλη Σκυθίας. Huc respexit Eustathius in Odyll. δ'. Καθὰ καὶ Εὐφορίων φησὶ, Βλαψίφρονα φάρμακα,

Ὅσ' ἐδάη Πολύδαμνα, Κυταῖς ὅσα Μιδεία.

Τυτῆς φάρμακα, ὡς ἰδρὶς ἦν ἡ Αἰγυπία Πολύδαμνα, καὶ Μιδεία ἢ ἐκ Κυταῖας πόλεως, ἥς καὶ Λυκόφρων μνησθῆται. Medea Cytæica dicitur in Propertio, II. 4.

Non hic herba valet, non hic nocturna Cytæica.

Et carmina magica Cytæina vocantur,

Tunc ego crediderim vobis, & sidera, & annes
Poffe Cytæinis ducere carminibus.

176. Μύρμων τὸν &c.] Alludit ad Myrmidonum nomen, quod ἀπὸ τῆς μύρμων inditum voluit: Eustathius II. α'. cum prius Æaci fabulam tradidisset, addit, Καὶ τοιαῦτα μὲν οἱ μυρμιχῶντες, ἐν οἷς καὶ ὁ Λυκόφρων, Στρατὸν μύρμων ἐξέπεσον τοὺς Μυρμιδόνες εἰπόν. Variis deinde modis pergit hoc figmentum explicare, pag. 57. 58. Iterum etiam hujus loci meminit Iliad. ε'. Μυρμιδόνες δὲ ἀπὸ μυρμηκῶν καὶ μύδων ἐκλήθησαν, ὡς καὶ Λυκόφρων ἑσπερίωνος. Cætera, quæ ad fabulam pertinent, si quis desideret, illinc petat.

177. Τυφῶνα] i. e. Achillem; nam quivis impetuosi Τυφῶνες vocantur, à Typhone gigante; vel à τυφῶν, vel τυφῶς, quæ voces fulmina, aut ventos impetuosos denotant, ut ex Hesychio, & Suida notum. Hinc Aristophanes Cleonem Τυφῶ appellavit, Equit. Act. I. Sc. III.

Καὶ γενναῖος πρὸς τὸ Τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὸ ἐπεισὶν.

Quem locum explicavit Suidas.

181. Σφηκῶς διαφύωνος χηράμων ἀναιρούσας &c.] Proverbialis hic est sententia, de eo dictus, qui hostes in se concitat, & sui exitii causa est. Similiter Themistius in Oratione quadam, Ἡρόδοτος ἐπ' ἑμαυτὸν καὶ ἑσπασάμην ὅσον ἐσμὸν πῖνα κηφῶν. Vespe enim infecta sunt acerba, & aculeo timenda; unde apud Aristophanem in Vespis, ipsa de sese aiunt,

Πρῶτα μὲν γὰρ ἐδὲ ἡμῶν ζῶον ἡρετισμῶν

Μάλλον δ' ἐξυμνῶν ὄσιν, οὐδὲ δυσκολώτερον.

Proverbii etiam meminit Bisetus in Aristophanis Lyfistratē: Τὸ σφηκίαν βλίττειν καὶ ἐρεδίζειν, παροϊμικῶς λέγεται περὶ τῶν αὐτῶν κακῶν πὶ παρὰ γυναικῶν ἀναιρούσας κλωμῶν. Primus similitudinis hujus auctor videtur fuisse Homerus, qui Myrmidonas ἐκ tentoriis excitatos comparat vespis à pueris irritatis; II. π'. 257. quem locum elegantia insignem, & quia huic nostro valde similis est, describere non dedignabor;

Οἱ δ' ἅμα Πατρίκλῳ μεγαλήτει δαρχήντες
 ἔσχατον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρμισαι.
 Αὐτίκα δ' σφῆκισιν ἰσικότες ἐξεχέοντο
 Εἰνοδίῳ, ὅς περ πῶδες ἐλεδμάνωνσιν ἔδοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἐπὶ οἰκῇ ἔχοντες,
 Νηπιάχοι· ξυμὸν δ' ἑλκὸν πολέστοι πιδῶσι·
 Τὸς δ' εἴτ' παρὰ τίς τε κίων ἄνδραπος ὀδίπης
 Κίνησεν ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
 Πέλοπον πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκνοισι·
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἀσπίδος ὀρώρει.

185. Σκυρεῖν δράκοντος] i. e. Pyrrhi in Scyro, Ægæi maris insula, educati. Haud aliter in Seneca, Helena ad Andromachen ait, Troad. v. 974.

Te sorte prima Scyrius juvenis tulit.

186. Σαλμυδηνός τις] Salmydessus est Ponti sinus: Stephanus, Σαλμυδηνός, κάλπος τ' Πόντος.

188. Φαληεῖωσιν ἀπὸν] Satis de hac insula Canterus, & Meursius; plura qui volet videre, adeat Maximum Tyrium Diff. xxvii. Arriani Πειπλου, Euripidem, ejusdem Scholiasten, Andromach. v. 1260. Eustathium in Dionysii Πεινήγησιν, v. 306. Stephanum, aliosque quamplures.

197. Ἀδου κρατῆρος] Ita vocat ollam, in qua Iphigenia mortuorum carnes elixasse dicitur, quia Pluto mortuorum est præses. Haud aliter apud Euripidem Polymnestor Trojanas mulieres, quæ ejus liberos interemissent, ipsumque oculis privassent, vocat *Plutonis Bacchas*, Hecuba v. 1075.

Ποῖ, πᾶ φέρομαι, τέκν' ἔρμῃ λατρεῖν
 Βάκχῳ Ἀδου διαμοιράσαι.

204. Ὀρκων ζυγὸν] Similiter Euripides dixit Ὀρκοῖσι ζυγίς, Medea v. 735. metaphora à jumentis sumta: quoniam qui juramenti religione se astrinxerunt, haud facile possunt ejus vinculis liberari.

208. Δελφινίῳ παρ' ἄντρα Κερδῶς θεῷ] De Apollinis, & Bacchi nominibus fere omnibus, totaque hac, & præcedente fabula, satis superque priores Interpretes. Addam, Apollinis Delphini templum Athenis fuisse, in quo Tribunal dictum τὸ ἐν Δελφίνῳ Pausanias Atticis, ἔστι δ' καὶ ἄλλο ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἐπὶ κλησὶν Δελφινίῳ. Suidas, Δελφίνιον, ἔστι μὲντοι χωρίον ἐν Χίῳ· ἔστι δ' καὶ Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος οὕτω καλούμενον, ἐνθα ἦν τὸ ἐν Δελφίνῳ (lege Δελφινίῳ) δικαστήριον. Quæ verba sunt ex Harpocrate desumpta. *Antrum* vocat Apollinis oraculum, quo modo Ovid. Met. i. i.

Vix bene Castalio Cadmus descenderat antro. Cujus rei ratio erat, quod in Templo Delphico divini affatus ex terræ caverna sursum mittebantur. Qua de re vide Archæologiæ nostræ Lib. II. cap. ix. Κερδῶς epitheton Mercurio tribuit Meursius, & Mercurium fuisse *lucris* Deum, nemo ignorat; sed cum hic de Mercurio sermo non sit, malim de Apolline accipere, qui Κερδῶς vocari poterit, ob lucrum, & utilitatem, quæ ejus oraculis accepta debent homines; unde Lucanus Delphicæ sedis silentium recenset inter maxima malorum, quæ isti seculo contigerant,

— non ullo secula dono

Nostra carent majore Deum, quam Delphica sedes

Quod siluit. —

Vel propter prudentiam, sapientiam, & singularem futura prædicendi peritiam, qua supra ceteros omnes inclaruit hic Deus; nam κέρδους sagacitatem, astutiam, & prudentiam denotare solet. Hesychius, Κέρδους, σμύσις, τέχνασμα, ἀφέλεια. Κερδοσύνη, σοφία, τέχνη, σμύσις, πανουργία.

209. Ταύρω] Bacchus Ταυρόμορφος, & Ταυροφάγος dici solet, ejusque statua apud Cyzicenos tauri figura erecta erat: quin etiam taurinis eum cornibus pingebant Veteres, unde Ταυροκέρωτα vocavit Euphorion, citante Theone, Commentario in Aratum; Της δὲ, ὁ Διόνυσος. Εὐφροῖων,

Τῇ ταυροκέρῳ Διόνυσῳ κοτίσασα.

Quo epitheto usus etiam est Orpheus, Hymno in Bacchum,

Ταυροκέρως, Ἀναῖτε, Πυρραῖοι, Νύστε, Λυσέ.

Ibidem ταυρωπὸν appellavit, & δικάρωτα,

— δικάρωτα, δίμορφον,

Κισσέβρον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὐιον, ἀγνόν.

Et Ovidius ei cornua tribuit, Metamorph. iv.

— tibi, si cum cornibus adstas,

Virgineum caput est. —

Et Seneca Hippol. v. 752.

Tigres pampinea cuspide territans,

Ac mitra cohíbens cornigerum caput.

Ubi Interpretes varias reddunt rationes, cur Bacchus cornua habeat. Vel enim factum est ob truculentiam ebriorum, & quod vinum rixas ciere soleat, unde μέδω quidam θώρηξιν appellarunt, ὡς τ' μεθύοντων ἐτοίμως ἔχοντων καὶ θώρηκας φορεῖν, καὶ ὁπλὰ αἰρεῖν, ut ait Eustathius: quæ significatio etiam ex Hesychio nota est. Vel quod cornua Veteribus loco poculorum erant; quæ mens erat Eustathii, Ταῦρος κερασφόρος, ὁ Διόνυσος ἐπανυμνῶς, ὅς καὶ ταυρόμορφος ἐπαλάττειτο, διὰ τὸ κέρασιν ἀντὶ ἐκπομαῶ των χρῆσθαι τὰς ἀρχαίας. Idem tradit Nicandri Scholiastes in Alexipharmacis, Οἱ παλαιοὶ κέρασιν ἐχέοντο ἐν τῇ πίσει ἀντὶ τῆ ποτηρίων, ὅθεν καὶ τὸ κέρασαι εἰρηται. ἢ ἀπὸ τὸ ταυρωπικὸν τ' πινόντων, τοῦτέστι τ' ἀπὸ οἴνου ἰσχυρῶς ὁ δὲ Διόνυσος καὶ ταυροκέρως. Vel quod boves primus aratro junxerit, unde & Osiris Ægyptius est, de quo Tibullus Eleg. lib. i.

Primus aratra manu solerti fecit Osiris,

Et teneram ferro sollicitavit humum.

Quæ causa esse videtur, cur initio Georgicorum Virgilius Bacchum cum Cerere invocavit,

— labentem cælo qui ducitis annum,

Liber, & alma Ceres. —

Vel quod Poetis hymnos in Bacchi honorem canentibus taurus erat præmium. Vel ab ejus vi & robore; qua de causa Seleuci faciem in statuis cornigeram fuisse scribit Appianus in Syriacis, quod taurum ferocem, sacrificante Alexandro, vinculis ruptis profugum solus cornibus arreptum detinuerit. Vel ob galeam capitis arietini forma insignem, quam in honorem patris sui, Jovis Ammonis, gestavit, cui & ipse aram, & templum sub arietis specie erexit. Vel, denique, ἀκραύλοισι, seu cincinnis crinium utrimque in cornuum formam acuminatis.

* S. 2.

Ibid

Ibid. Κρυφαίας χέρνιβας] Cur Bacchi sacrificia occulta dicebantur, explicabitur v. 1246. Cæterum χέρνι-† proprie loquendo nihil est aliud, quam τὸ ἐπιχρόμιον ἢ χερσὶν ὑδάτι, teste Hesychio : sed quoniam nulla sacrificia peragi solebant sine manuum ablutione, idcirco per metonymiam propriis sacris usurpari cepit. Porro antequam manus abluissent, nefas habebatur Diis aut sacrificia, aut libationes, aut preces offerre ; unde apud Homerum Iliad. ζ'. 266. Hector ait,

Χερσὶ δ' ἀνίπτοις Διὶ λείβειν αἶδοπα οἶνον

Λύομαι· ἔδ' ἔτι καλαινέφει Κερνίω

Αἶματι καὶ λυδρῷ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.

Ubi Eustathius, Σημείωσαι δὲ, ὅτι Εκταρ μὲν χερσὶν ἀνίπτοις Διὶ λείβειν οὐ θέλει· Τηλέμαχος δ' ἐν Οδυσσεΐα καὶ εὐχόμενος μέλλον, τὰς χεῖρας νίπτειται. Exemplum ubique in Homero, & aliis Auctoribus occurrunt. Consule Archæol. nostræ lib. II. cap. v.

210. Χιλιάρχος τῶ πολυξέαισε στρατῷ] i. e. Agamemnon, qui summus fuit imperator exercitus Græci, quem mille navibus ad Trojam vectum canunt Poetæ ; qui tamen numerus exactus non est, cum Homerus naves mclxxxvi, alii plures, aut pauciores numerarint. Sed solet numerus rotundus pro maiore, vel minore accipi ; quo modo Romani Centumviros dicebant, qui erant cv. Varro de Re Rustica lib. II. cap. i. Si, inquam, numerus non sit ad amussim, ut non est, cum dicimus M. naves iisse ad Trojam ; Centumvirale esse iudicium Romæ. Euripides Oreste,

Ὁ χιλίωνων στρατὸν ὀρμίσας

Εἰς γὰρ Ἀσίαν.

Ubi Scholiastes, Τῷ δ' ἀπρησμένῳ ἐχρήσατο ἀειδμῷ, ποσάων γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων χιλίαι πρὸς τὴν ῥη'. Idem tradunt eadem Scholia, sed diversum faciunt navium numerum, ad hunc versum Andromaches, ubi de Troja loquitur Poeta,

Εἴλε σ' ὁ χιλίωνων Ἑλλάδος ὤκως Ἀργεῖ.

Ad quod Scholiastes, χιλίωνων· τῷ ἀπρησμένῳ ἀειδμῷ ἐχρήσατο· εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χιλίαι ῥη'. Plenissime, ut omnia, hanc rem pertractavit Eustathius, sub finem catalogi navium ; ὡς ἐπὶ νῆα εἶποι τις, ὡς χιλίωνων ἦν ὁ Ἑλληνικὸς ἔστος στόλος, ὡς πρὸς λέγει ὁ καλέσας τὴν Ἀγαμέμνονα Χιλίαρχον τῷ πολυξέαισε στρατῷ, ἢ τὸ πᾶν λέγει, ἀλλ' ἀρκέται τῷ πληρέστω ἀειδμῷ χιλιάδ. Διπλῶς δὲ τὸ τοῦτο εἰώθε γίνεσθαι· ἢ γὰρ ἐξ ἐλάττωτος ἀειδμῆς εἰς τὸ πλεονάζον καὶ πληρὸν ἀνατρέχει τις· ἢ τὰ ἀπλῶς πολλὰ, μυρία εἶπαι· ἢ ἄλλως ὅπως ἐκ τῶ πλείονος μὲν, μὴ κορυφωμένου δὲ, εἰ τι πῶσον ὁπίσθμον ὑποκαταδείκναι τις εἰς τὸ πληρέστατον. ὡς ἐνταῦθα εἶπαι ἐρεῖ χιλίωνων στρατὸν, ἀφ' ἧς σιγᾶται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐξ ἡμῶν, ἀρκέτως τῷ τ' χιλίων ἀειδμῷ, ἐλαττώσας μὲν τὸ ἐν ἀληθείᾳ ποσόν, ἢ ταπεινώσας δὲ ἔδ' ἔτι τὸ πρᾶγμα, ἀφ' ἧς τὸ σμικρὸν, τ' χιλία πλείους ὄντος καὶ τελείας ἀειδμῆς.

213. Λέοντα θοίνης &c.] Telephum comparat leoni, Græcos aristas, quas quia Telepho in cibum dat, idcirco ipsum tacite etiam sui comparare videtur ; nisi id potius fieri existimandum sit more Lycophronico, quo nulla non epitheta, nomina, & proprietates confundi solent, ut obscura, eoquē oraculo similior reddatur oratio. Priorem sententiam amplexum invenio Eustathium Iliad. α'. p. 121. Τετοχίλοι δ'

ἵπποι ἐσκολεῖντο, ἥτοι ἐνέμοντο σὺν βυσσίν, ἢ ἐνέμοντο ἐνδα καὶ βόες ἦν. ὁμοίον καὶ τὸ, ὠκοδόμησε πάλιν, ἥτοι πάλιν καὶ οἴκους ἔδειξε. Τὸ μὲν τοι ὠκοδόμησε δυσπαστύνειν πάντοτε κενὸς εἴρηται. Καὶ παρὰ Λυκόφρονι δ' τὸ, Λέοντα κείροντα ἰδόντι καὶ γνάθοις λήιον, ἐμφαίνει γοργῶς ὅτι ὁ Τηλέφους ὁμοίος ἦν καὶ λέοντι, καὶ σὺ δὲ, λέων γὰρ οὐ κείρει λήιον. Τοῖς τε τύπαι καὶ παρὰ τῷ Κομικῷ τὸ, Βυσσὺν δὲ, καὶ πᾶγον. Οὕτω δ' καὶ Εὐειπίδης φησὶ τῷ Μυδρῶν Διόλῳ λειάνης τευρεμένην, ἥτοι ἀρχειμένην ὡς λέωνας, καὶ ὡς ταύρων.

220. Ἰασθ φυτεύσαι] Iffa quondam dicta erat Lesbos insula, ut tradit Strabo lib. i. H δ' Ἀν. πτω νῆσος ἦν πρῶτερον, ὡς Μυροίλος φησι, * τ' Ἀέσθου καλεμένης πρῶτερον Ἰασθ. Idem ex Lycophrone docet Eustathius II. α'. p. 637. Ἰσθὸν δ' ὅτι Ἰμῆρτι καὶ Πελαγία ἢ Λέσβος ἐκλήθη ποτε καὶ τ' παλαιὰν Ἰσθίαν καὶ ὅτι ὡς παρὰ Λέσβος, ἔτι καὶ Ἰασθ ἢ αὐτὴ νῆσος, ἐκ μίας τ' αὐτῶν πέντε πόλεις, ὡς καὶ Λυκόφρων ἐμφαίνει. Quod iterum tradit in Dionysii Περσῶν. v. 536. Τῷ δ' αὐτῷ λόγῳ καὶ Λυκόφρων αὐτὴν Ἰασθ ἐκάλεισεν· μία γὰρ ἢ Ἰασθ τ' Πενήσπλεως. Cum his etiam Stephanus consentit, voce Ἰασθ.

222. Τῶν οὐδομαίων συγκολλημένων] i. e. Cognatorum everforem ; comparatione à mœniorum subversione sumta, qua metaphora usus est etiam Euripides, Oreste v. 733.

Συγκολλημένοις ἀν' ἡμᾶς, κοινὰ γὰρ τὰ τ' φέροι. Ubi Scholiastes, Τὸ κολλημένον, κοινὰς ὅτι πλείους, ἐνταῦθα δ' ἀναχρηστικῶς εἴρηται.

223. Τόμμερ] Tomarus, vel Tomurus, mons erat Dodones, ubi celebre erat Jovis oraculum, cuius interpretes à monte isto Tomuri nominati. Strabo libri vii. fine, Ἀπὸ δ' αὖ Τομάρεσσι τὰς ὑπὸ τ' ποιητῶν λεγομένους ὑποφῆτας τ' Διὸς, ἔς καὶ ἀνιπτόποδας χαμαιῖνας καλεῖ, Τομάρεσσι φησὶ λεγῆσθαι. Idem Τόμαρσι, & Τόμμερσι dicti sunt, & ab his commune nomen omnibus prophetis inditum. Hesychius, Τόμαρσι, τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρεσι, καὶ πρῶτης, καὶ ἱερῆς, καὶ θυτῆς, καὶ μάντις. Paullo post, Τόμμερσι, πρῶτης, ἱερῆς, οἰωνοσκόποι, δακνοί. Phavorinus hunc Lycophronis locum habuit in oculis, Τόμμερ (inquit) ὅφ' ὃ κέεται τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ καὶ Θεσπρωτίαν· ἐξ δ' Τόμμερσι, οἱ ὑπὸ τ' ποιητῶν λεγόμενοι ὑποφῆται Διὸς, ἀνιπτόποδες, χαμαιῖναι. Παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνονομάζεται Τόμμερσι νημερτέσσι, ἥτοι ὁ τὸ μὴ ὄν ὁρῶν μαρτυρῶς. Eustathius, Τόμμερσι, οἱ τ' Δωδωναῖες Διὸς ὑποφῆται· καὶ Τόμμερσι, ἀπλῶς μάντις παρὰ Λυκόφρονι καὶ Τόμμερσι, αἱ μαρτυρίαι. Idem in Odyss. ε'. Τόμμερσι, αἱ φαίνονται σίσοιρος ὁ καὶ ὁ παρὰ Λυκόφρονι τόμμερσι. Et in Odyss. π'. Τοῖς δὲ ἐνδοῖσι Τόμμερσι, καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνονομάζεται, Τόμμερσι νημερτέσσι, ἥτοι ὁ τὸ μὴ ὄν ὁρῶν.

225. Νυκτίφρονα δειμάλα] Epitheton ex Æschyli Prometheo sumtum est, ubi ait,

Ετλὼ γεγωνεῖν νυκτίφρονι· ὀρεῖσθαι.

228. Κῦμ' ἐπέκλυσε κακῶν] Heic etiam Æschylum expreffit, qui in Epist. ὅτι Θέω. ait.

κακῶν

Δ' ὡς παρὰ θάλασσαν καὶ μὲν ἄγει.

Idem in Persis dixit κλύων κακῶν, & πύλας κακῶν : & in Supplicibus malorum turbam fluminis inundationi assimilavit, v. 478.

Κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὡς, ἐπέχεται.

230. Αἰδύνησι] Mergis, avibus marinis, comparat

parat Græcos; qua similitudine usum etiam Aratum invenimus in Phænomenis, ubi de hominibus in mari versantibus loquitur,

Ἰκαλοὶ δὲ κολυμβίσιν αἰδήθησι
Πολλὰ κ' ἐν νηὶν πέλαγος περὶ παπταίνοντες,
Ἡμεῖς ἐπ' αἰγιάλῳ τετραμμένοι.

Ubi Theon hæc verba habet; Ἡ δὲ αἰδέα ἐν ταῖς παραλείψεις τοῖς ζῴοις ὁμοίως ἐν τῇ αἰδέας φησὶ τὰς διόλκας βιόντας ἐν ταῖς ὕδασι, δὲ κ' αἰδέων ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀφ' παντὸς διάγοντας.

233. Εὐάρχω μύλω] Eustathius legit εὐάρχω μύλω, quod exp. βασιλικῷ χρόνῳ, quali Achilles pugno occidisset Cycni liberos. Εὐάρχω (inquit) λέγεις βασιλικὴν παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῷ Εὐάρχω μύλω, ἥντιν χρόνῳ βασιλικῷ. Odyss. τ'.

239. Χυλὴ κατεδρύφαξεν διπύχους γονάς] Supplicii genus erat, quo fontes in vas conclusi, in mare projiciebantur; de quo Athenæus lib. xiv. Πάτροκλος οὖν, ὁ τῷ Πτολεμαίῳ στρατηγός, ἐν Κανὼν τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν, καὶ εἰς μολεδόνῳ κεραμίδα ἐμβαλὼν, καὶ ἀναμαζῶν εἰς τὸ πέλαγος, κατεπόντισε. Non fuisse porro habitum hoc supplicium inter gravissima, docere videtur Polybius lib. II. Ἀλλ' ὁμοίως τοῖς τοῖς ὦν ἐδινὸς ἐπύχε δεινῶ, πάλῳ τ' ἀποπονηθῆναι. Huic tamen contradicere videtur Diodorus Siculus lib. xvi. ubi narrat sacrilegos quosdam, ut gravissima morte perirent, in mare projectos fuisse; ὁ δὲ Φίλιππος (inquit) τ' αὐτὸν Οὐρανὸν ἐκρέμασε, τοὺς δ' ἄλλους ὡς ἱεροκόλους κατεπόντισε. Qui dissensus videtur conciliari posse, dicendo, grave quidem hoc supplicium fuisse, & ita habitum à Polybio; sed ei visum esse crimina illa, quæ prius numerasset, non simplici morte, sed aliis insuper poenis, maximisque cruciatibus punienda esse.

240. Σὺ τὸς δ' ὁ τλήμων &c.] Oraculum quoddam Achillem prænunciavit perituro esse, si quem ex Apollinis filiis occideret: quo territa Thetis, servum comitem adjunxit, qui id ei (si quando ex usu foret) in memoriam revocaret: quo nomine hic fuerit, non constat, fallitur enim Meursius; cum Phœnicem fuisse tradit, nam Phœnicem Achilli superstitem sciunt omnes: hic vero, de quo hoc in loco Lycophron, cum commissum officium neglexisset, & Achillem Tenum, qui Apollinis habitus est filius, occisurum non præmonuisset, ab eo occisus est; ut clare nos docuit Plutarchus, in Græc. Quæst. ubi, post narratam Tene historiam, hæc verba habet: Ἀχιλλεὺς δὲ λέγεται τ' μητέρα Θέτιν ἰσχυρῶς ἀγορεύσαι, μὴ ἀνελεῖν τ' Τένῳ καὶ παρεγγυῆσαι πνι τ' εἰσετῶν, ὅπως αὐτοῦ καὶ ἀναμνησθήσῃ, μὴ λάδοι κλέϊας Ἀχιλλεύς τ' Τένῳ. ἐπεὶ δὲ τ' Τένῳ κατεπέχεον, ἐδίακε τ' ἀδελφὸν τ' Τένῳ καλῶ ἔσται, ἀπαιτήσας τε ὁ Τένῳ ἡμῶντο αὐτὸς τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἡ μὲν ἐξέφυγεν, ὁ δὲ ἀνῆλθεν ὁ δὲ Ἀχιλλεύς πρὸς τὰ γυναικεία, τ' μὲν οὐκ ἐκείνην, ὅτι παρὰν ἐκ ἀνέμνησεν. Idem Eustathio memoratur Odyss. λ'. quo loco aliis quoque heroibus suos μνήμονας fuisse refert; Πηλεὺς δὲ (Ἀντιόχῳ τῷ Νέστορος) ἰσορεῖ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρμιδόν, ὡς χρηστὸς δεξιότης Νέστορι φυλάττεσθαι ἐπὶ τῷ ὕψι Ἀντιόχῳ τ' Αἰθιοπῇ, ἐδῆτο αὐτῷ μνήμονα ὁ πατὴρ ὕπασπιστῳ, Χάλκωνα Κυπαρισίᾳ, ὅς ἐραστοῖς Πανθησιλείᾳ, καὶ βοηδῶν αὐτῇ ἀνῆλθεν ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ τὸ σῶμα ὅφ' Ἑλλήνων ἀνέσποντο πνι.

σθῆ. Εὐδοκίᾳ δὲ καὶ ἄλλοις τ' ἡρώων μνήμονες, οἷον τῷ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς τ' μητρί, ὡς ἰσορεῖ καὶ Λυκόφρων καὶ τῷ πατρὶ καὶ τῷ Ἀχιλλεύς Εὐδοκίᾳ μετὰ τὴν μνήμην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ὥστε μὴ αὐτῷ χωρεῖν, ἀναμνησθῆναι δὲ αὐτὸν εὐδὸς ἐν τῇ συμβολῇ ὡς Πυρραῖος, δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον ἀναμνησθῆναι ὡς Πατρόκλῳ, ἰσορεῖ Τιμόλεως ὁ Μακεδών. Ἀντίπατρος δὲ ὁ Ἀχαιῶν φησὶ καὶ τῷ Εὐκλείᾳ Δάρητα Φρύγα δόθῃναι μνήμονα μὴ ἀνελεῖν φίλον τῷ Ἀχιλλεύς, Ἀπόλλωνος τῷ Θυμώρει τὸτο χρησάμενος, τῷτον δὲ αὐτομολήσασα ὡς Οὐλοσέας ἀναμνησθῆναι. Εὐρύτος δὲ ἰσορεῖ καὶ Πρωτοσίλῳ δόθῃναι μνήμονα, Δάρδαρον Θετταλὸν δόθῃναι τῷ χρηστῷ Φυλάκῳ τῷ πατρὶ, ἀναμνησθῆναι εἰ αὐτῷ δόθῃ.

250. Αἵματιον ἐξάρχων νόμον] Ellipsin his verbis inesse ait Eustathius; alioqui debuit dixisse εἰς νόμον ἐξάρχων, vel, secundum communem loquendi formulam, νόμον ἐξάρχων: audi ejus verba ex Iliad. ε'. Τὸ δὲ βουλὰς ἐξάρχων ἀναδῆς, ἑλλείπειν ἔχει αὐτοῦ, ἢ ἢ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀναδῆς, ἄλλως δὲ τὸ ἐξάρχει γενικῇ συντάσσεται ἐπὶ γούμῳ αὐτῷ, βουλῆς ἐξάρχει νέεσθαι. Ομοίως δὲ ἑλλείπειν καὶ τὸ, Κορύστων πόλεμον, οὐ γὰρ κρείσας ἀν λέγει τις κορύσσειν μάχῳ, ἀλλὰ κορύσσειν πᾶς εἰς μάχῳ. Κατὰ τὸ βουλὰς ἐξάρχων, ἑλλείπειν καὶ τὸ,

Στρεψέων τ' αἵματιον ἐξάρχων νόμον.

Τὸ δ' αὐτὸ γίνεται καὶ ὅττι τ' κατάρχειν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. ἴσως δὲ καὶ τὸ, Χαίω τ' εὐδὸν, παρὰ Σοφοκλεῖ.

252. Ὡς λυῖα γῆαι Λύγχαυς ἀποστέλλοντες] Committitur heic Figura Atticis usitatissima, quæ à Grammaticis Σολοικισμὸς dicitur, qua verba sensu congrua genere non conveniunt. Similiter Sophocles Trachin. v. 210.

ἐν δὲ

Κοινὸς ἀρσένων ἴτω

Κλαγγά.

Ad quod Scholiastes vetus, Τὸ Κοινὸς Ἀττικὸν, ὡς Κλυτὸς ἱπποδύμενα. Et in Oedip. Tyran. v. 1470. Oedipus de filiabus suis ait,

Οὐ δὴ κλέω τις αὐτῶν θεῶν τοῖν μοι φίλοιον

Δακρυρροῦντοιν.

Ubi Scholiastes, Τοῖν μοι φίλοιον Δακρυρροῦντοιν, ἀντὶ τῷ, τ' ἐμῶν θυγατέρων. εὐδὸν δὲ εἰπεῖν Δακρυρροῦντοιν, ἀρσένων ἐξήνεγκιν. ἐστὶ δὲ Ἀττικώτερον, ὡς τὸ, Μὰ τὰ θεῶν, τὸ χεῖρε. Et in Oedip. Col. v. 1671. Oedipi filia dicunt.

ἀλόγιστα παροίσμεν

Ἰδόντε καὶ παθόντα.

Ad quod iterum Scholiastes vetus, Ἰδόντε καὶ παθόντα ἀντὶ τῷ ἰδόντα, καὶ παθόντα. πολλὰ γὰρ τ' πρὸς ὁμῳματ' ἔχεται, ἀντὶ τῷ ὁμοίων τὰ ἀσυνίετα πδεῖς. Pergit deinde varia exempla proferre ex Homero, Hesiodo, & Sophocle. His simile est illud Aristophanis Nub. Act. i. Sc. i. ubi Strepsiades de uxore ait,

Οὐ μὲν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ὤν, ἀλλ' ἐσπείδα.

Ubi Scholiastes vetus, Ἀττικοὶ δὲ τῷ ὁμοίων, ἀρσένων ὀνομάτων κέχρηται λέξιν &c. Item Anacreontis dictum Od. III.

βρέφος μὲν

Εσπείδω φέροντα τέξον.

Plura exempla in promptu sunt, sed hæc sufficiant.

253. Οἰμωγὴ δὲ μοι Ἐν ὧσιν πύργων ἀπ' ἀκρῶν ἰνδύεται] Elegans hæc translatio est, qua ab auditu

ditu ad visum transiunt. Similiter Æschylus forum dicit oculis percipi, in *Επὶ δὲ Θέῳ*,

Κτύπον δ' ἐδὼκεν,

Πάταγον τ' ἐχ' ἐνὸς δόρυ.

Ubi Scholiastes observat hanc trajectionem vim quandam, & vehementiam sonitus exprimere, *Μετήγας* (inquit) τὰς αἰδήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέστερον. Simile est illud in Supplicibus v. 100. Καπδὲν ἀφραστοί. Nec abhorret hinc Sophocles, *Oed. Tyr.* v. 481. ubi dicit oraculum λάμπειν, i. e. clare pronuntiandum fuisse;

Ελαμψε γὰρ τῷ νιφέντος

Ἀρτίως φανείσα

Φάσμα Παρνασσῶ.

Eustathius ingeniose hæc refert ad *Cassandra* præfensionem, ad *Odyss.* v. v. 349.

γόν δ' αἶετο θυμός.

Τυτέστιν, inquit, ἐφ' ἧς τὰς θήρας ἡ ψυχὴ ἐδύλε δὲ ταῦτα τοῖς μαντικοῖς ὁμοίως βλέποντι, χύσεις αἱμάτων, καὶ γόνος, καὶ δάκρυα, ὅν περ ἄσποντοι οἱ θεοὶ. ὡς περ καὶ ἡ *Ῥέα* Λυκόφρονι *Κασάνδρα*, οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἐν δάλλεσθαι μαντιουμένη ταῦτα ὕστερον τῷ Τρώων κακῷ.

261. Τυπωτὶ τὸρμαν] Huc respexit Eustathius, *Commentario in Iliad.* ε'. p. 455. Τόρμη, ἡ πλῆμνη εἰς τὴν ὃ ἀξων ἐνέριμος, καὶ ὃ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἡ ἡ χαμῆ, καὶ ὃ ὕσπηξ. ἔστι δὲ ἐν ταῦτα πρὸς δεινὰ καὶ κατὰ Λυκόφρονος τυπωτὶ τὸ τῶν τῶν τῶν, ἡ γοῦν αὐλακοῦδ' ἡ χαμῆ.

264. Τέρον Πτώος τε πατρός] Apollo Ptoos dictus est in Pto, monte Thebano, ubi templum, & oraculum ejus fuit, ante excisas ab Alexandro Thebas. Nomen porro ductum est à Pto, Athamantis & Themistis filio. Pausanias *Boeoticis*, *Κεῖται δὲ πόλις ἐν ὅρει τῷ Πτώων* δῖος δ' ἄξια ἐν ταῦτα, Διονύσιος γὰρ ἐστὶ καὶ ἀγαλμα. Προελθόντι δ' ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν δειξίᾳ πέντε περ καὶ δέκα σταδίους, τῷ Ἀπόλλωνος ἐστὶ τῷ Πτώων τὸ ἱερόν. τῷ δὲ Ἀδάμαντος καὶ Θειμῆος παῖς δὲ Πτώων, ἀπὸ δὲ τῶν τε Ἀπόλλωνος ἐπὶ κλησῆς, καὶ τῶν ὅρει τὸ ὄνομα ἐβλήτο, ὡς Ἀπὸς ἐν τοῖς ἔπειν εἶρηκε. Stephanus aliam reddit rationem in v. *Ἀκραφία*, quæ urbs est in Pto monte sita: *Ἦν δὲ* (inquit) ἀπὸ Ἀδάμαντος κληθεῖσα, ἡ (lege ἡ) ἀπὸ Ἀκραφείας, τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ ὅρῳ κληθῆναι ἀπὸ Πτώων, παῖδος αὐτῆς καὶ Εὐξίππου. ἡ ὅτι Ἀπὸ ἐκείνου βουλομένην τεκεῖν, προσεπαρανεῖς ὁ καὶ πρὸς ἐπὶ κλησῆς. Eandem etymologiam tradit Plutarchus in *Pelopida*, καὶ γὰρ τὸ Πτώων ἐγγὺς, ὅθεν αὐτῷ ἀναπνεύσθαι, περὶ φανέντος ἐξείκοντος καὶ πρὸς, λέγουσι. Eustathius tradit Latonam ἀπὸ τῆς λύκος ἐπὶ κλησῆς, à lupo perterrefactam fuisse, unde Apollo duobus nominibus Πτώων, & Λυκηνῆς insignitus est, *Il.* δ'. Λυκηνῆς λέγεται, ὅτι λύκος (φασιν) ἐπεφάνη τῇ Ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τοκετῷ ὅτι καὶ πλανήσας, Πτώων τε δ' ἐξ αὐτῆς Ἀπόλλωνα ἐπὶ κλησῆς, καὶ Λυκηνῆν. Hector porro Apollinis filius dicebatur. Homeri vetus Scholiastes, *Il.* γ'. v. 314. Πορφύριος ἐν τοῖς Παραλειπόμενοις φησὶν, ὅτι τῷ Εὐκτορὶ Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδείδωσιν Ἰούκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφείων, καὶ Λυκόφρων. Et *Semidei* dicti esse heroes videntur nonnullis, quod ex uno parente mortali, altero immortalis nati essent. Eustathius *Il.* α'. Οὗς (ἦρας) καὶ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων σώματος φύσαι λέγουσι. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθεὺς αὐτοὺς λέγει ἢ ἐκ θεῶν ὄντας καὶ ἐκ ἀνθρώπων, ὅποῖος καὶ Ἀχιλλεύς ἐκ Θέτιδος καὶ Πηλέως ἢ ἀνάπαλιν, ὅποῖον ὁ Λυκόφρων τῷ Εὐκτορὶ παραδείδωσι, πατὴρ μὲν Ἀπολ-

λωνος, ἐκ τῆς δὲ μητρός. Hi tamen Homero contradicunt, qui non modo Hectorem Priami filium vocat, (quod fieri etiam posset, quantumvis esset Apollinis filius, sicuti Hercules Amphitryonis filius dicitur, quem tamen omnes Jove fatum aiunt) sed apertis verbis affirmat, non esse divina origine procreatum, *Il.* κ'.

ἔτε θεῶν υἱὸς φίλος, ἔτε θεῶν.

Ubi Eustathius, φανερῶς ὑποβάσκει ὁ ποιητὴς μὴ ἐκ γονῆς τὸν Εὐκτορὰ τῷ εἶ καὶ ἔτεροι ἄλλα λογοποιεῖν, ἐν οἷς ὁ Λυκόφρων Πτώος πατὴρ μὴ ἐκ θεῶν ἐκ γονῆς τῷ Εὐκτορὶ.

267. Οὐνεὶ χαμῆλ' ὅς δ' αἰμάτων δέμας] Hæc aquilæ propria videntur, cui Achillem comparavit; aquila enim ὄνυξιν ἄλκιμος est. Unde apud Aristoph. *Equit.* *Act.* II. Sc. II. Cleon furore commotus in Allantopolam, ait,

Ἐξαρπάσομαι σε τοῖς ὄνυξι τὰν τετρα.

Ad quod Scholiastes vetus, *Ἐξαρπάσομαι σε ἡδὲ σὺ, διασπαράξω τοῖς ὄνυξι.* Et paullo post, οὐδὲ ἀπὸ τοῖς ὄνυξι ἄλκιμος. Observandus porro heic Thefalorum mos, apud quos obtinuit, ut amicorum interfectores circa defunctorum sepulcra traherent; quod ex Callimacho observavit vetus Homeri Scholiastes, *Iliad.* χ'. 398. οὐδὲ καλὸς αἰμάχος φησὶν, ὅτι πατεῖον ἐστὶ Θεφάλοις, τὰς τῶν φίλων φονέας σύρειν πρὸς τὰς τῶν φονευθέντων τάφους. Σίμωνος γὰρ φησὶ Θεφάλῳ τὸ γένος Εὐρυδάμαντα τῷ Μειδίῳ σὺν ἀπὸ κλησῆς Θρασύμῳ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἀφαιδῆσαι τὴν νόμον πρὸς τὸν τῶν γὰρ ἐξείκοντα τῷ δὲ φονέα, καὶ πρὸς τῷ τετελευτηκότος τάφον ἔλκειν. ὡς Θεφάλῳ ἐν καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ πατεῖον ἔδει καὶ τῷ τετῷ ποιεῖται.

274. Νύμφαισιν] i. e. Musis: quod respexit Eustathius in *Odyss.* ρ'. Λέγονται δὲ φασὶ καὶ Μοῖσαι, Διονύσιος Τροφοί. νύμφαι πέντε ὄντι καὶ αὐταί, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονος εὐρίηται.

281. Οἶον κίον αἰσάσεις &c.] Cur Hectorem κίονα appellat, frequentia verba indicant; quod, nempe, sit ἱερεῖα πάσης, i. e. patriam fulciat, atque sustentet, huic similis ille Senecæ locus, *Troad.* v. 122.

*Columen patriæ, mora fatorum,
Tu præsidium Phrygiis fessis,
Tu murus eras; humerisque tuis
Stetit illa decem fulta per annos;
Tecum cecidit; summusque dies
Hectoris idem, patriæque fuit.*

Unde Hectoris filio nomen erat Astyanacti, quod pater ejus esset αἰσὺς ἀναξ, i. e. urbis servator; nam ἀναξ idem est ac σωτήρ, unde Poeta,

Τὸν γὰρ θεὸς ἀνακλῆς καὶ σωτήρας καλεῖται.

Testem hac in re habemus Homerum, *Iliad.* ζ'.

Τὸν δ' Εὐκτορὶ καλεῖται Στρατὸν ἀνδρῶν, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ' οἷος γὰρ ἔμελλε Ἴλιον Εὐκτορὶ.

Unde corrigendus est Meursius, qui Hectora columnam dici putat, quod esset filius, mares enim columnæ domus appellari solent; sed hoc Hectori cum multis commune erat, nec Priami solum filiis, sed toti etiam virorum populo tribui potuit; viri enim dici amant patriæ fulcra & columnæ: Æschylus *Perfis*,

Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλῆς.

Ubi Scholiastes, ἕρκος. Ἀλκίως,

Ἀνδρῶν γὰρ πόλεως πύργος ἀσφαλῆς.

Quod

Quod autem de Hectore loquitur Poeta, laus est ipsi peculiaris, & cum nullo alio communicanda.

284. Δωκεῖς] Hefychii locum non possum præterire, etsi non huc spectet: Δωρον (inquit) παλαιστῆς, μέτρον. Lege παλαιστῆ, vel παλαιστῆς μέτρον. Δωρον enim mensura erat, παλαιστῆ dicta, ut ex Grammaticis notum.

290. Σταυροῖσι κορσυνὴν πέρυξ] Explicationis loco esse possunt Eustathii verba, Il. v. p. 567. Εἰσὶ δὲ σκόλοπις, ὁρδὰ ξύλα, ὧν ἀποτυμμέναν, ἢ κατὰ χραμμὸν εὐθείαν σάσις εἰσὶν ἡπλωμένη πέρυξ. διὸ καὶ Σταυροῖσι κορσυνὴν πέρυξ, τὴν τούτων ἐκλάσιν ἔφη τις. λέγονται δὲ οἱ τοῖστοι σκόλοπις, καὶ σταυροί, παρὰ τὸ ἴσαυτ' ἔχειν ἕδος, ἢ παρὰ τὸ ἀνίστασθαι εἰς αἶρα ἡμένους.

291. Γῆισα] Hunc locum explicavit Etymologici Auctor, Γῆισα, δὲ ἡ γινώσκων ὅτι πληθυστικῶς ὑπετίτρωι λέγεται οἶον,

Οὐ γῆισα χραμμύσασιν, ἰδ' ἐπάλξις, Λυκόφρων. σημαίνει δὲ πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ παρὰ τὸν θυρῶν στεγασματα, καὶ τὸ καλέμνον νῦν περὶ πῆρον, τὸ ἄκρον δ' ὀροφῆς. παρὰ τὸ γὰρ γῆισα καὶ γῆισα καὶ συναίρεσιν.

296. Κυβισῆρες] Κυβισῆς eum denotat, qui præcipitem in κύμῳ, i. e. caput, se impellit Eustathius, Κυβισῆς, ὁ ὅτι κύμῳ, ὁ δὲ κεφαλῶν, ἢ καὶ κύβον κελεύων ἑαυτὸν, καὶ ὁ ὀρχηστῆς. Hinc de morientibus in bello dicitur, qui proni in terram cadunt. Homerus de quodam vulneribus oppresso, & e curru cadente, Il. π. 749.

— ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ἔεια κυβισῆ.

Similiter Euripides Phœniss. 1158.

Ποικῆς κυβισῆρας ἐκπιπνευκίτας.

Et Æschylus eadem metaphora usus est, cum morientis casum, *saltum* appellavit, in Persis,

Χρὸ χιλιάρχος Δαδάρκῃς πληγῇ θορῶς

Πίνθημα κύβον ἐκ νεὼς ἀφάλατο.

298. Πρωτόβλητα δ' Ἑλλάδος Αἰχμὴν φέροντας] i. e. Optimates, quibus in prædæ divisione, iecundum cuiusque dignitatem, prior optio dabatur. Qua ratione Agamemnon, ut summus dux, prior loco Chryseida elegit, Achilles deinceps Briseida, & alii alia. Unde Achilles Agamemnoni ait, Il. α'. 167.

Σοὶ τὸ γέρας πόλυ μῆζον. —

300. Καταξάνουσιν] i. e. conterent, metaphora ducta ab iis, qui lanam carminant, & particulatim dividunt. Similiter Æschylus, Agamemnone 205.

— κατ' ἐξαινον ἄνδρος Ἀργείων.

305. Πημάτων ὕψισον] Ab Æschylo sumta est hæc phrasis; nam in Persis ait,

Αἶ, αἶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλῖναι τείδε.

Et idem rursus in eadem Tragedia dixit, κακῶν ὕψιστα παθεῖν.

309. Πυρφόρῳ βαλὼν Ἰγγι τῶν] Πυρφόρῳ dixit ex communi more loquendi, quo amor, tamquam calidus affectus, igni comparari solet: qua de re elegans est apud Ovidium locus, Metamorph. 111.

— ut intabescere flavæ

Igni levi ceræ matutinæque pruinae

Sole tepente solent: sic attenuatus amore

Liquitur, & tecto paulatim carpitur igni.

De Iynge variae sunt sententiae; quidam tradunt

nihil aliud esse, quam instrumentum musicum jucunde sonans, hominumque animos demulcens: alii avem esse dicunt, quæ olim fœmina, atque Panis & Pithus, vel Echus filia erat, sed cum Jovem ad Ius amorem pelliceret, in volucrem cognominem à Junone mutata est: hanc avem alii torquillam esse volunt, alii regulum, alii passerem, alii frutillam, Frutis autem dicta est Venus, cui hæc avis sacra, quæ etiam in philtris maximi erat usus: unde pro incantatione magica, vel etiam lenocinio quocumque usurpari amat. Hinc illud Theocriti,

Ἰγγε, ἔλκε τὴν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα δ' ἄνδρα.

Vide quæ ad hunc locum Scholiastes. Pindarus etiam dixit, Ἰγγε ἔλκομαι ἦτορ. Idem tradit Ἰγγος & incantationum usum à Venere primo inventum esse, & Jasoni monstratum, ut Medeam in sui amorem pelliceret; Pyth. Od. 14.

Μαινάδ' ὄρνιν Κυπριόγυνε φέρειν

Πρώτων ἀνδρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδάς

ἑκείνη δ' αὖτε σφὸν Αἰσονίδαν

Ὀφρα Μινδείας τοκέων ἀφείλοι

τ' αἰδῶ, &c.

In qua Ode Scholiastes Ἰγγα copiose descripsit. Et Xenophon, Οὐκ ἀνευ πολλῶν φίλων τε, καὶ ἑταίρων, καὶ ἰγγων. Exempli ubique occurrunt; & Grammaticorum testimonia & explicationes fati multa: quamobrem ea libet præterire, & Suidæ duntaxat verba adponere; Ἰγγε. Ηγγῆς, ἢ Πειδῆς, θυγάτηρ Ἰερώνικος καὶ Ἀφροδίτης (lege Πειδῆς θυγάτηρ, καὶ ἱερὰ δ' Ἀφροδ.) καὶ ἀφροδίσια δ' ἢ δία ὅτι τοιούτοις (malim ὅτι δ' ἱεὺς) ἀπειλῶσθαι ὑπὸ Ἡρας, καλεῖται δ' ἰσ' ἐνίων κιναιδίων (N. quod ambigue scribitur hæc vox apud Hefychium, malim tamen κιναιδίων, ut idem sit quod σεισοπυγίς) ἐστὶ δὲ καὶ ὄρνιθιν π' Ἰγγε καλέμνον, ὅσῳ εἰώδασι αἱ φαρμακίδες ἐρέφειν, ὡς καὶ ἀκκλῶνται τὴν ἀγαπωμένην. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρνιθιν τε, ὅς περ ἐκείνη τὴν αὐτὴν διώσκειν ἔχον, ὅσιν δεσμεύουσιν τοῖς τροχίσκοις. Porro hic mos alligandi hanc avem rotæ ita se habet: veneficæ eam, vel ejus viscera rotæ ceræ affigentes subjectis carbonibus torrebant, atque ita quem volebant, amore urebant. Alii linguam ejus in philtris pretiosam esse tradunt. Addit porro Suidas, Ἰγγε, τὸ ὄρνιθιν τὸ λεγόμενον σεισοπυγίς. Ἰγγε, τὸ ἐφέλκον δ' ἀνὰ οἶον εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα ἐν ἐπιγαστρίῳ Ἰγγε, ἢ νικῶς ἢ καὶ διαπόντον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμῳ παῖδας ἐπισαυμένη. Pergit deinde alia exempla proponere. Caterum Epigramma illud sic emendo ex Biseti Scholiis in Aristophanem,

Ἰγγε, ἢ κινῶς, ἢ καὶ διαπόντον ἄνδρα.

Ελκείν, καὶ ἐκ θαλάμῳ παῖδας ἐπισαυμένη.

Porro Ἰγγε τῶν δicit Lycophron, allusione sumta à Cupidinis arcu & telis, quæ vel pueris nota.

318. Ἀτὼ σεναγμάτων] i. e. ἀτὼ ἐσεναγμένην. Similiter Aristoteles Polit. lib. 111. Οἱ κύριοι τῆς δυνάμεως, pro κύριοι μεγάλα δυνάμει. Refelluntur hinc, qui has, & similes locutiones Novi Testamenti Hebræismos vocant: Tit. 11. v. 13. ἐπὶ πάντων δ' ἐξῆς, i. e. ἐνδοξοτάτῳ. 2 Theff. 11. 3. ὁ ἀνδραποδὴς δ' ἀμαρτίας, i. e. λίαν ἀμαρτωλός. Evang. Johan. XVIII. 6. κριτὴς δ' ἀδικίας, i. e. ἀδικός, vel ἀδικώτατος, nam hæc constructionis mutatio plerumque

rumque significationem auget. Et alia id genus occurrunt innumera.

322. Δρόσφ] Ros à Veteribus pro aqua, & humore usurpari solet. Ovidius Metam. 111.

Virgineos artus liquido perfundere rore.

Ibidem,

multaque adspersine rorant.

Et Metam. v.

æque capillis

Ros cadit.

Similiter Lucanus dixit *Sanguinis rorem*, pro ipso sanguine; Horatius *Maris rorem*, pro aqua marina; Lucretius *Rorem aquæ*, pro aqua; & Ovidius *Lacrymarum rorem*, pro lacrymis, Metam. xiv.

Interdum madidas lacrymarum rore coronas Postibus intendit.

Et Metam. x.

tepido suffundit lumina rore.

i. e. calidis lacrymis.

326. Ποιμανδρίαν] Poemandria Bœotix erat urbs, eadem cum Tanagra, narrante Scholiaste, & Strabo docet regionem Tanagræam, Poemandricam dictam esse, Geogr. lib. ix. Η Ποιμανδρίς δ' ἔστιν ἡ αὐτὴ Ταναγραϊκὴ. Tanagra enim à Poemandro condita fuit, ut refert Pausanias Bœoticis, Ταναγραῖοι δ' οἰκιστὴν οἰσι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι &c. Unde pro Tanagra hoc in loco sumi Ποιμανδρίαν docet Stephanus, Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας, ἣν Ομηρὸς Γραΐαν καλεῖ, διὰ τὸ πλησίον ἔχειν ἑκαλῆτο δ' αὐτὴν Ποιμανδρία Λυκόφρων.

Ἡν ἱεὺς βαδίζειν λαμψύσας Ποιμανδρίαν.

Item Eustathius, Il. 6. p. 301. Εκαλείτο δ' ἡ Γραΐα, ὅτι καὶ ἡ Τάναγρα, καὶ Ποιμανδρία, ὡς κείμεναι ἐν Λυκόφρονι. Ita placet his Auctoribus: sed refellitur eorum sententia, non modo quia Iphigenia in Aulide Bœotix, non Tanagra, mactata est; sed quia ipsa verba, & loquendi modus videntur potius signare vas, in quo excipiebatur victimæ sanguis, de quo videatur Canterus.

327. Δρέκων] i. e. Neoptolemus; quo nomine Euripides etiam Orestem vocavit in Tragedia cognomine, v. 480.

Ο μνηστροφῆτης ὅδε πρὸς δολοφῶν δράκων.

Neoptolemus autem Iphigeniam mactavit: Euripides in Hecuba de hoc sacrificio loquens,

Δύμῳ δ' ἐπιστάτης

ἱερὸς ἐπέστη σῶσθαι παῖς Ἀχιλλεύου.

Item in Seneca Achillis umbra illam à Neoptolemo jubet mactari, Troad. v. 190.

Non parvo luit

Iras Achillis Græcia; at magno luet

Desponsa nostris cineribus Polyxena;

Pyrrhi manu mactetar, & tumultum riget.

331. Δολοφῶν δημόλευσεν Ἀλένη] Dolonci erant Thraciæ populi, dicti à Dolonco, Saturni & Thraces filio, Bithyni autem fratre: ut docent Phavorinus, & Stephanus. Eos Chersonesum Thracium habitasse docet Herodotus, lib. vi. cap. xxxiv. ἔχον Δολοφῶν δ' ἀρχὴν τὴν Χερσονήσου πάντων. Alii Dolongos, alii Doloncas alii Dolonchos vocant; sed prior scribendi formula genuina videtur. Nota porro Lycophronem dicere Hecubam à Thracibus lapidatam, canis

formam sumfisse; addit Ovidius, causam istius pœnæ fuisse Polymnestoris calamitatem, quem Hecuba & mulieres Trojanæ ob interfectum Polydorum occæcarunt, cum prius ejus liberos trucidassent, Metam. xiii. sub finem Fabulæ secundæ. Nec hi Euripidi adversantur, apud quem Polymnestor hoc infortunium Hecubæ prædicit, in cognomine Dramate, v. 1265.

Κύων γενέσθαι, πύρσ' ἔχουσα δέρυμα.

Alii vero à Græcis obrutam lapidibus Hecubam volunt; idque nonnulli sub Trojæ ruinis factum, & eam ibi in canem transformatam memorant. Seneca Agam. v. 699.

Tot illa regum mater, & regimen Phrygum,

Fœcunda in ignes Hecuba, fatorum novus

Expertus leges, induit vultus feros;

Circa ruinas rabida latravit suas,

Trojæ superstes, Hæctori, Priamo, sibi.

Euripidis Scholiastes tradit Græcos, postquam Hecubam lapidassent, ablatis demum lapidibus, canem invenisse; λέγουσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες κατασφαινοῦσιν πάντες καὶ ὑβρίζουσιν κατὰ τῆς Ἑκκύβης, θυμωθέντες ἐξ ἑξίας πάντων, ἀναβιβάζοντες ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς νῆος, καὶ λιδοβολήσαντες ἐκείνην, ὕπερον τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης βάλοντες, εὖρον σκύλλαν.

333. Κυπῆς χερμαδῶν] i. e. pallium lapidum; quæ translatio ex Homero desumpta est, qui in re simili dixit λέεινον χιτῶνα, quoniam qui lapidantur, lapidibus, tunica instar, teguntur: Il. γ. ubi Hector Paridi ait,

Λέεινον ἔστω χιτῶνα κακῶν ἔνικ' ὅσα ἐορῶς.

334. Μαίρας &c.] Mæra erat Icarii & Erigones canicula, quam in cœlum translatam, & in caniculam stellam conversam fabulantur. Orion etiam canem habuit, Mæram dictam. Erat & altera Mæra, Præti & Antiæ filia; quæ, cum venationi esset dedita, & Dianam per nemora sequeretur, à Jove adamata est; hic, cum nulla ratione castissimam puellam ad sui amorem pellicere posset, ad dolum confugit, & assumpta Dianæ forma, Mæra vim intulit: quamobrem cum Dianæ consortium postea fugeret, nec vocanti parere vellet, Dea quid factum esset suspicata, telis eam confodit, & postea miseratione commota, in canem mutavit.

335. Τύμβον] i. e. aram, licet hæc vox proprie sepulcrum significet; & rursus Poeta noster pro ara, vel templo posuit, v. 613.

τύμβος δ' αὐτὸν ἐκώσσει μόρε

Οπλοσμίαι σφαγαῖν πύρσιν πομπήν.

Simili sensu nonnullis videtur Virgilius *tumulum* dixisse, Æneid. II. 741.

tumulum antiquæ Cereris, sedemque sacratam

Venimus.

Et nihil mirum si sepulcra de templis, arisque dicantur, cum hæc initio nihil aliud fuerint, quam mortuorum conditoria; quibus cum amici varios honores solverent, libationes etiam funderent; factum, ut defuncti pro Diis, sepulcra pro aris, vel, si magnifice extructa, & splendide ornata essent, pro templis haberentur. Lilius Gyraldus, *Porro plerique ex sepulcris initium*

tium templa sumfisse arbitrati sunt, & fuit usque adeo sepulcrorum antiquis cura, ut non aliunde templorum, & sacrarum ædium originem deductam diligentissimi Scriptores tradant, Eusebius, & Lactantius. Eadem fuisse statuarum, & imaginum origo putatur: Lactantius de Orig. Error. lib. II. cap. II. Quid sibi templa, quid ara volunt? quid denique ipsa simulacra, quæ aut mortuorum, aut absentium monimenta sunt? Nam omnino fingendarum similitudinum ratio idcirco ab hominibus inventa est, ut posset eorum memoria retineri, qui vel morte abstracti, vel absentia fuerant separati. Cui etiam rei fidem faciunt sepulcra antiqua heroum, quæ in Deorum templis reperta sunt; de quibus celebris est Clementis Alexandrini locus, Protrep. p. 29. Edit. Paris. Αγάμεια ἀνισῶσα, ἢ νῶς οἰκοδομῶσα, οὗς δὴ, ἐδὲ γὰρ τέτυκτο σιωπῆσαι, πρὸς τὴν αὐτῶν φανερῶς ἐξελέγξω, νῶς γὰρ εὐφρῶντος ὀνομαζομένης, τάφους ὧν γινόμενης, πρὸς τὰς τάφους νῶς ἐπικαλλομένης. Ημεῖς (lege ὑμεῖς) δὲ ἀλλὰ καὶ νῦν δεισιδαιμονίας ἐκλάδουσι, τὰς τάφους πρὸς αἰσχυροδιδουσι. ἐν τῷ νῶ τ' Ἀθηνᾶς ἐν Λακείῳ, ἐν τῇ ἀκροπόλει, τάφους ὄντιν Αχρίστῃ Ἀθηνῇ δὲ ἐν ἀκροπόλει, Κίρκου, ὡς φησὶν Ἀντίοχος ἐν τῷ ἐννέτῳ τῷ ἰσοκρίτου. τί δὲ Εὐχρόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ νῶ τ' Πολιάδου κακῶνται; Ἰμμάρος δὲ, ὁ Εὐμόλπου καὶ Δαίηρας, ἐν τῷ περὶ Εὐκρίτου, τὴν ἑσπέρην τῇ ἀκροπόλει; αἱ δὲ Κίρκου θυγατέρες, οὐχὶ ἐν Εὐκρίτῃ ἐδείξαντο; pluribus deinde aliis enumeratis, subjungit, ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μοι τοὺς περὶ αὐτῶν ὄντας ὕμνους, ἔμοι γὰρ ἐδὲ ὁ πᾶς ἀν' ἀρετῇ γένος. Eandem etiam asylorum originem tradunt nonnulli, quæ initio nihil fuerunt aliud, quam defunctorum statua, aut sepulcra: quæ cum amici summo in honore haberent, ad eorum reverentiam, & sanctitatem augendam, concesserunt servis delinquentibus, & illic confugientibus, veniam & impunitatem.

Ibid. Αγαμέμνωνος] i. e. Jovis, qui eo nomine Spartæ colebatur, ut infra dicit Cassandra, v. 1123.

Εμὸς δ' ἀκοίτης, δμῶδες νύμφης ἀναξ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοις κληδύσεται,
Τιμᾶς μάλιστα Οἰάδης τέκνοισι λαχών.

Solebant enim prisca mortales Principum & hominum clarorum nomina Diis attribueri, unde Jovis Beli, & Hammonis, Neptuni Erethei, Veneris Arfinoes, Minervæ Aglauri, &c. frequentem habemus mentionem. Minus placet igitur Eustathii ratio, qua Agamemnon dicitur Jupiter, quod uterque apud Homerum idem late-imperantis epitheton habeat, Il. 6. p. 127. Ἰσθὺν δὲ, (inquit) ὅτι πάντας εὐρυκρείων, ὃ λαοὶ ἐπιτετράφαται, καὶ ὅτι δοκεῖ εὐλόγως παρὰ Λάκῳ Ζεὺς Αγαμέμνων ἐπιτετράφας, ὡς ὁ Λυκόφρων λαλεῖ Αγαμέμνων τε γὰρ εὐρυκρείων, καὶ Ζεὺς εὐρυκρέων. εἰ δὴ ταῦτον εὐρυκρείων καὶ εὐρυκρέων, λέγοιτ' ἀντὶ τῆς διδυραμεικώτερον καὶ Αγαμέμνων. Ζεὺς, καὶ δὴ καὶ εὐρυκρείων. Hinc audaci metaphora, vel dithyrambo potius, Metrodorus ætherem vocavit Αγαμέμνονα, ex eo quod Jupiter pro æthere sumi soleat. Hefychius, Αγαμέμνονα, τὸ αἰθέρα Μινυόδωρος ἔστιν ἀλλοιοῦσας. Porro non ad Agamemnonis, sed Hercei Jovis aram occisum Priamum sciunt omnes: sed condonanda

est Lycophroni (ut prius dictum) in hujusmodi poemate epithetorum, & cognominum confusio; præsertim cum nec eam refugerint optimæ notæ Auctores. Unum tantum exemplum ex Virgilio proferam, Æneid. III. 360. ubi Æneas Heleno ait,

Qui tripodas, Clarii lauros, qui sidera sentis.

Ubi Clarium pro quovis alio Apolline sumi certum est: nam Clarius Apollo Heleno prorsus fuit incognitus; Helenus enim Trojanus erat, Clarus autem, in qua Apollo Clarius colebatur, urbs Ionæ, prope Colophonem.

336. Πηγὴ πλὴν] i. e. canis capillis; nam πηγὴς est albus: Callimachi Scholiastes, Πηγὴς, λευκός. Et si alibi sæpe significet nigrum, & pinguem, ut tradunt Grammatici. Huc respexit Eustathius, Iliad. γ'. p. 306. Πηγεσμέλλω, ἀντὶ τῆς μετανομέλλω, οἱ δὲ πηγεσμέλλον, τὸ λευκόμελλον φασιν, ὡς καὶ τὸ Λυκόφρωνος πλὴν πηγὴν εἰπὶ τὸν τὸ λευκὸν, ποτιάν. His consentanea dicit Hefychius, Πηγεσμέλλω, εὐπαγεῖς καὶ εὐσπαγεῖς ἔχοντι μαλλές. πηγὴν γὰρ τὸ εὐσπαγές, πηγὴς δὲ λευκὸν τὸ πηγόν, οἱ δὲ μέλαν.

337. Ο πρὸς χαλκῶντος &c.] Nota est hæc fabula, & ex quovis Mythologiæ Scriptore haurienda, sed nihilo minus Eustathii verba, quia hic locus in illis laudatur, & explicatur, proferam ex Iliad. α'. Πείρασος ὅρα τὸ πρῶτον λέγεται, ἰσορεῖ καὶ Λυκόφρων, ὅτι γὰρ ἡ Τροία ἐάλω ὑπὸ Ἡρακλέους, πρῶτον αὐτὸν Ἡρόνῃ ἢ ἀδελφῇ χαλκῶντος γυναικείας, αὐτὴ γὰρ ἀπῆλθεν, αἰχμάλωτος ὑπὸ Τηλεμῶνι ἔσται τὸν δ' ἀδελφὸν ἀφῆκε ζώοντα γένους ἐκεῖ, ἔχοντα ἑπ' ὀνόματος τὸ τὸ πρῶτον ὄνομα, ἔξ τῆς καὶ μετανομέλλω Πείρασος, Ποσειδῶντος πρὸς χαλκῶντος.

346. Λυκόφρων] Leucophrys olim dicta Tenedos, insula Trojæ opposita. Hefychius, Λευκόφρων, ἢ Τένεδος τὸ πάλαι. Strabo lib. XIII. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τένεδον, Καλύδναν πρὸς εἶπον, ἄλλοι δὲ Λευκόφρων. Quod nomen datum fuisse ab albis promontoriis, quæ habet mari imminetia, tradit Eustathius, p. 233. Καὶ ὅρως δὲ πε λέγονται, ὁρῶναι πρὸς ἐξοχάς. ὅθεν καὶ ἡ Τένεδος, Λευκόφρων ἐκλήθη ποτε, ὡς καὶ αὐτὴ, καὶ τὸν Ἀσπληνὸν Λευκῶν, λευκῶς ὁρῶναι ἔχουσα, ἥτοι ἐπαναστάσεις πρὸς στραχέας, πρὸς τὸν αἰγυλόν.

350. Τέρατων.] Τέρατων, ἢ τὰ οἴκου σέση, καθὰ συν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων ἀλλοῖς, inquit Eustathius in Odyss. 4. Cæterum Turris, in qua custodita erat Cassandra, non est putanda recto, aut lacunari caruisse, nec enim sub dio commorabatur: sed lacunar operosum, qualia erant in veteribus ædificiis, hic intelligendum est.

351. Αλιεύσασα] Metaphora est in hac voce, sumpta à mergentibus se, & abscondentibus corpora in mari: cæterum ulterioris explicatio- nis loco, Etymologicographi verba apponam; Αλιεύειν, τὸ καβαλεῖν εἰς θάλασσαν, μεταφορικῶς δὲ, τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν ὅρα τὸ ἄλλα καὶ τὸ βεβῆναι Αἰολικῶν πλεονασμῶν τὸ β, ὡς οἶδεν οἶδεν, αλιεύειν αλιεύειν. Λυκόφρων.

Εἰρηκτὴς αλιεύσασα λυγαῖας δέμας.

Cui etymologiæ favet etiam Eustathius in Odyss. γ'. Ὀνομάζειν τὸ τοῦτον (φαῦλον) νόμισμα χίβηλον Ἰωνικώτερον, ὡς οἶοναι χίβηλον, ὃ ἐστὶ δηλούμενον ἀπὸ τῆς χ, πλεονάζοντος τῆς β ἀπὸ φωνῆς ὅσον, ὡς καὶ ἐν τῇ αλιεύσασα.

milius est Callandram se φάσαν appellare, quia turtures sunt castitate celebres apud naturalis Historiæ Scriptores, præsertim cum hic de virginitate sermo sit: adde quod Ægyptii in Hieroglyphicis nigram columbam describentes, mulierem castam, & post mariti mortem nuptias secundas fugientem significabant; ut testatur Horapollus Hieroglyph. lib. II. Γυναικα χήραν ἐπιμείνασαν ἄχει θανάτου θέλοντες σημεῖναι, πεντηκοντα μύλαιαν ζωγραφίσαν αὐτὴν ὅς οὐ συμμύγνυται ἐτέρῳ ἀνδρὶ, ἕως ἢ χήρῃσι. Huc etiam facit, quod φάσα sit coloris cineracei, & οἶας plane nigri; teste Eustathio, Odyss. μ. p. 475. Ἰσορῆται ὅς ζωικός, ὅτι πεντηκοντα εἶδη πίντε. Οἶας, μείζων πεντηκοντα, οἶα πὺς τὸ χρώμα. Φάσι, μέση πεντηκοντα καὶ οἶαδος. Φάσι, μέγιστος ἀλέκτορος, χρώμα ὅς αὐτὸς σποδόν. &c. Sed, ut verum fatear, non placent mihi hæc ambages, nec quærere velim sensum intricatum & allegoricum, cum facilis & obuius in promptu sit; quamobrem non alia ratione Callandram dictam columbam, Ajacem vulturem putarim, quam quia Callandra ab Ajace rapta, & violata est, haud aliter quam columbæ præda fieri solent avium rapacium; unde ob maiorem emphasin, & ut ostenderet suam debilitatem & impotentiam, Ajacis autem rapacitatem & violentiam augeret, seipsam bis appellavit columbam, nec contenta est illum simplici nomine vulturis notare, sed ἄρπυιαν addidit, quæ avis est aquilæ similis, si non ex earum genere: nec absimilis est hic locus superiori, ubi Paridem duplicata metaphora κίρκον & χαλκιδονίαν appellavit, v. 169. & quæ ibi adnotavimus, his versibus lucem præbunt.

358. Βύδειαν, Αἴδωαν] Non placet Tzetzes, qui hæc epitheta à Minervæ sapientia deduci vult; quæ Βύδειαν dicitur, quod arationem inveniit, ὅτι τοὺς βόας ἀρέσσει ὑποδίδει, &c. Αἴδωα autem, quia naves prima fabricavit, & homines docuit mare transmittere, more αἰδωῶν, i. e. mergorum, quæ sunt aves marinæ. Βύδειαν porro est à Budea, Thessaliæ oppido. Eustathius II. π. Βύδειαν λέγουσιν Αἰθῶν ἐν Θεσσαλίᾳ. Clarius adhuc Stephanus, Βύδειαν, πόλις ἐν Μαγνησίᾳ, ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ Βυδέου. Οὕτω πᾶσαι Βυδέαι ἢ Αἰθῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, Λυκίῳ, &c.

Η πολλὰ ὅς Βύδειαν Αἴδωαν κέρω,

Ἀρωγὸν αὐδῆξασα τῆξοδον γάμων.

Ad quem Stephani locum respexisse videtur Phavorinus; Βύδειαν (inquit,) πόλις, φασί, Βοιωτικῇ, ἀπὸ Βυδείας, μνηστὸς Εὐρίπιδος, τῆς καὶ Πινδαροῦ πελαγονίδος. Ἄλλος δὲ τις Βύδειαν ἰσορῆ πόλιν ἐν Μαγνησίᾳ, τῇ καὶ Εὐρώπῃ, ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ (lege ex Stephano οἰκιστοῦ) Βυδέου, καὶ Βυδείαν λέγων Αἰθῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, εἰς ὃ καὶ παραφέρει τὸ Λυκίῳ μαρτυρεῖται. Minerva Αἴδωα dicitur, ab αἰδῶ splendore, ut existimavit Eustathius, Odyss. α'. Αἴδωα, ὡς εἰκός, παρὰ Λυκίῳ ἢ Αἰθῶν, ἢ φωσφῆρος. Quod attinet porro ad Canteri rationem, qua Minerva dicitur in mergum fuisse conversa, apud Homerum in Odyss. ε'. ea prorsus falsa est; non enim Minerva, sed Leucothea sub mergi forma Ulyssis se obtulit, v. 336.

Η δ' Οδυσσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,

Αἰδῶν εἰκὴν ποτὶ ἀνδρὸς αἰετὸς λήμνους,

Ἰζε δ' ὅττι χελιδὼς πολυδύστης, εἰπέ τε μῦθον.

Porro celebrabatur Minerva Αἴδωα apud Megarenenses, quorum in regione erat locus ab ea nominatus. Pausanias Atticis, ἐν τῇ Μεγαρείδι ἐν Αἰθῶν αἰδῶας χελιδνὴν σκοπέλω. Et rursus in eodem libro, καὶ ὅτι μὲν ἐτάφη Πανδίων ἐν αἰδῶας Αἰθῶν χελιδνὴν σκοπέλω, δεδήλωκεν ὁ λόγος ἡδὲ μοι.

362. Γλῆνας ἀνὰ σφέεσσα] Dicit Minervam, tamquam Ajacis scelus abominatum, ad testis oculos convertisse. Similiter infra dicit ipsam clausisse oculos, cum in ejus templo cædes perpetrarentur, v. 988.

Γλῆνας δ' ἀγαλμα τῆς ἀναιμάχου μύσει.

Nec aliter apud Ovidium, cum Neptunus in ejus templo Gorgonem vitiauit, Dea castissima, ne tantum scelus conficeret, in ægide faciem textillæ fertur, sub finem Metam. v.

— *aversa est, & castos ægide vultus*

Nata Jovis texit. —

364. Τιμαλφῆσαιον] Huc respexit Etymologicus Auctor, Τιμαλφῆσαιον, παρὰ Λυκίῳ, περὶ γὰρ ἀγανήμων. Possit etiam exponi ὁσιώτατον, secundum Hesychium.

365. Ἐνὸς ὅς λώδης ἀντὶ &c.] Elegantissimus est hic locus, & Græcorum miseria, luctusque miro artificio depingit. De Cenotaphiis porro, naufragiorum metu, &c. plura haberem dicenda, si non hanc lauream præripuisset doctissimus Meursius.

367. Χοιράδων δ' ἐρημένους] Χοιράδες sunt αἱ ἐγκείμεναι, seu ἐκκείμεναι, πέτραι, ut Hesychii verbis utar; sive petræ à mari aliquantulum exstantes, ut χοῖρες, i. e. porci, natantis speciem præbeant, fluctibus undique circumtritæ, & cavum antrum habentes, ut ex Euripide, ejusque Scholiaste discimus, Andromache v. 1265.

Ἐλθὼν παλαιῶς χοιράδος κοῖλον μυχόν

Σηπάδος Ἰζε.

Ubi Scholiastes, Χοιράδος· πᾶσα πέτρα ἐξέχουσα, καὶ περικλυζομένη θαλάσῃ, σπῆλαιον ἔχουσα. Unde apprimè huic loco convenit hæc vox, utpote quæ petram exprimit, quæ antrum habeat, sepulcri instar, recipiendis cadaveribus idoneum. Ne vero tutam nocti sedem viderentur hi mortui, quæque sepulcri vicem supplere posset, non dicit eos ibi esse πεδαιμένους, sed solummodo ἐρημένους, qua voce instabilem & incertam sedem habuisse docet.

369. Κρωσσῖσι] i. e. urnis, in quibus mortuorum cineres condebantur. Huc respexit Eustathius, Iliad. ε'. Ο μέντοι παρὰ Σοφοκλεῖ κρωσσῖς, ὃ ὅτι κρατὴς γυνώμενος, φασί, παρὰ τὸ κρεῶν, καὶ ἐν συγκοπῇ κρεῶν, τὸ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ χεῶν. καὶ οἱ παρὰ Λυκίῳ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κρωσσῖς, ἀργεῖα ἐκείνη δεξιὰ ὑδρεύεσθαι, λέγουσι ἴσως, ἢ ἔξουσι, καὶ τοιαῦτά πιναι, πρὶν αὖτε μετὰ τὴν ἀλγύνην.

373. Ορέλτα, καὶ &c.] De his locis satis Scholiastes. Ad Τρύχαια porro quod attinet, Stephanus legit Τρύχαντα. Τρύχαι (inquit,) πόλις Εὐβοίας. Λυκίῳ δὲ μεταφράσας, Τρύχαντα καλεῖ. Τὸ ἐξ ἡμῶν Τρύχαις. Τὰ Τρύχανος, Τρυχάνπος.

381. Θύνων] Thynni sunt piscium genus, quibus Græcos comparat, quod essent vi ventorum, & tempestatum in mare projecti. Quæ allusio sumpta est ex Æschylo, qui Persas in pugna navali

navali à Græcis devictos *thynnus* assimilavit, in Persis,

Τοι δ', ὦσε θύνους, ἢ πν' ἰχθύων βύλον,

Αἰῶσι καπῶν, θροῦσμασιν τ' ἐρειπίων

Εἴπωλον.

382. Καταιβάτης Σκηπίος κατ' ὀφρὺν γένεσθαι δημῶν] Καταιβάτης & σκηπίος dicuntur, ut supra οἰνῶς & φάσσι, nam duo sunt fulminum genera, vel idem genus, secundum Scholiasten; Καταιβάτης, ὁ σκηπίος, ὁ κατὰ φερόμενος, καὶ πληκτικός, καὶ αἰνίσιος κεραυνός. Sophoclis etiam Scholiastæ σκηπίος denotat ventum, seu turbinem procellosum, qui magno impetu deorsum in terram fertur; Σκηπίος (inquit) λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλώδης, ὅταν συνερίδῃ τῇ γῇ, καὶ πάλιν ἀνω αἶρη· τὸ δὲ τοῦτον καὶ σφύγιον πνεῦμα καλεῖται, παρὰ τὸ σφύειν. Fit autem ἀπὸ τ' σκηπίου. Phavorinus, Κατασκήπτει κεραυνός, ἀντὶ τῆς βίαιος καὶ σφοδρῶς κλιθεῖται· ἀπ' ἧς σκηπίος, πᾶς ὁ ὕψω κλιθεῖς κεραυνός. Ignea etiam vi timendum est hoc fulmen; Hesychius & Suidas, Σκηπίος, κεραυνός ἀνωθεν ἀπὸ πυλῶς. Malim δὲ ἀπυλῶς. Etiam & καταιβάτης deorsum in terram fertur, ut ex nomine manifestum est; & ex ignea materia constat, quod ex Æschylo liquet, qui in Prometheus sic ait, v. 350.

Ζηνὸς ἀργύπιν βέλτε

Καταιβάτης κεραυνός ἐκπνέων φλόγα.

Ubi Scholiastes tradit differentiam inter καταιβάτην & σκηπίον esse, quod illud ex materia vel tenui, vel crassa, hoc ex tenui solum fiat; & illud genus fit, hoc vero species: Καταιβάτης κεραυνός (inquit) ἔστιν εἶδος κεραυνῶ, φησὶν, ὁ καὶ πυρρός καλεῖται, ὃς κατὰ φερόμενος τ' πυλῶς καὶ ἐκπυρρῶντος γίνεσθαι καὶ λεπινῶντος σκηπίος, ὁ καὶ καταιβάτης, γίνεσθαι. Phavorinus tamen tradit etiam σκηπίον ex materia crassiori constare; Σκηπίος (inquit) καὶ ὁ καταιβάτης γίνεσθαι παχυδέντος τ' πυρρῶντος πνεύματος. Quomodocumque id se habeat, certum est utrumque ignei generis fulmina esse, quapropter adprime huic loco conveniunt; Græcos enim, postquam à Troade solvissent, fulminibus & igne perditos plerique Poetarum tradiderunt. Unde apud Euripidem in Troad. Minerva ait,

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον, καὶ χάλαζαν ἀσπελον

Πέμψει, γνωφώδῃ τ' αἰθέρος φουρήματα,

Εἰμὶ δὲ δώσω πῦρ κεραυνίον λέγει,

Βάλλειν Ἀχαιῶς, ναῦς τε πηπέδων πυρί.

Ibid. Γένεσθαι δημῶν] Gustandi verba frequentia sunt apud Poetas, quoties exprimere volunt possessionem, dominium, aut quamlibet inter res quasvis communionem, qua una alteram attingit, ejusve fit quovis modo particeps. Eodem sensu *contingere* dixit Anchises apud Virgilium,

— ex quo Divum pater, atque hominum rex Fulminis afflavit ventis, & contigit igni.

Similiter γένεσθαι exp. ἀφ' ὧς apud Homerum, ubi duorum hostium alter sic loquitur, Il. υ', v. 258.

Γενόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

Ad quod vetus Scholiastes, Γενόμεθ' ἀλλήλων, ἀντὶ τῆς ἀφ' ὧς. Similem habet loquendi formulam Iliad. φ'. v. 60.

— δουρὸς ἀκοντὸς ἡμετέρου

Γένεσθαι.

Eodem sensu dixit Polybius γένεσθαι φόνος, i. e. cædem patrare; & alius, γένεσθαι θανάτου, i. e. mori. Apud Sophoclem Furæ orantur γένεσθαι στρατῶ, h. e. Græcorum exercitum vexare; Ajace v. 856.

It', ὦ ταχέαι, ποίνιμοι τ' ἑειννῶς,

Γένεσθε, μὴ φείδεσθε παιδὸς στρατῶ.

Nec aliter dixit Euripides γένεσθαι κακῶν, i. e. mala percipere, five malis affici, Hecuba v. 375.

Ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γένεσθαι κακῶν.

Sophocles etiam dixit μόχθων γένεσθαι, i. e. laboribus exercitum esse, Trachin. v. 1108. ubi Hercules ait,

— μόχθων μυρίων ἐγευσάμενον.

386. Ἀργύπιν προσκαθήμενος τέχνη] Ἀργυπὸν τέχνην artem gubernatricem hoc loco dictam tradit Eustathius; addit insuper Lycophronem imitatum esse locum Homeri, in quo Ulysses dicitur infomnis gubernacula rexisse, Od. ε'.

Αὐτὰρ ὁ πηδάλιον ἰδύμετο τεχνήεντος

ἡμενος, ἔδ' οἱ ὕπνος δὴ βλεφάρεσιν ἐπιπύην.

Ex tunc λαβὼν ὁ Λυκόφρων (inquit Eustathius) αὐτὸν τέχνην λέγει πῶς κυβερνητικῶν. Gubernatores enim noctes infomnes agebant, directioni navium, & observationi siderum intenti; unde Virgilius de Palinuro, Æneæ nauclero, Æn. V. v. 851.

— clavumque affixus, & hærens

Nusquam amittebat, oculosque sub astra tenebat.

Exempla ubique occurrunt. Porro Nauplius dicitur gubernatoriam artem exercuisse, quia Græciam circumibat nave, ut Principum uxores in adulterium pelliceret. Malim tamen ἀργύπιν τέχνην exponere *vigili fraudi*, quia sedulo in id opus incubuit; & quoniam, qui rem aliquam summa cura administrant, sæpe dicuntur noctes infomnes, & inquietas agere: quæ res notior est, quam ut exemplis confirmanda sit.

388. Τὸν δ' οἶα δούπλην κηρύλον &c.] Ajacem Oïlidem cerylo, & phagro, ut supra Græcos thynnus, comparat.

389. Αὐλῶνος] Αὐλὼν est fretum, seu pars maris angusta, & in longitudinem porrecta, αὐλὴ, i. e. tibia, instar. Hesychius, Αὐλὼν, σπηῖ ἀναφορά τ' ὕδατος. Sophoclis Scholiastes vetus Trachin. v. 100. Τὸς ὠκεοδρατήσις τόπους, σπηῖς αὐλῶνος καλεῖται. Et paullo post, Αὐλὼν, τὸ σπηῖμαχρον πηλαγός. Vide Adnotata nostra in v. 40.

390. Γυράσι δ' ἐν πέτραισι τεσσάρων πτερὰ] Allusio hæc sumpta est ab avibus, quæ cum aquis immerse fuerint, in aprico aliquo loco pennas sicandas soli & aeri objiciunt. De Ajacis porro fabula, cum ea satis nota sit ex Homeri Odyssea, quam hic expresse Lycophron, Senecæ etiam Agamemnone, & aliis permultis, nihil hic dicere decrevi.

397. Ἀκτὶς Σείειος] Σείειον Solem nonnumquam dictum invenimus. Hesychius, Σείειος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τ' κυνὸς ἀστήρ. Et Suidas, Σείειον, τ' κυνὴ, ὅτι δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἰβνικὸς δὲ πάντα τὰ ἀστὲρ σείει λέγει. Phavorinus, Σείειος, ὄνομα ἀστέρους, ἢ ὁ ἥλιος.

401. Ὀρλύγος πτερομένης] Huc respexit Eustathius in Dionys. Perieg. v. 525. ubi de Delo ait: Ἐκαλεῖτο δὲ πόλις καὶ Ὀρλύγία, ὡς ὁ Γεωργάριος φησὶ. καὶ ἡ μὴδία

μυθική αἰτία κείται παρὰ Λυκόφρονι. Idem in Odyss. ζ'. Οπὶ δὲ μία τῶν Κυκλάδων ἡ Δῆλος, ἡ ἰσοεῖα ἀφασαφεί, λέγουσα καὶ ὡς Ὀρτυρία ἐκλήθη κατὰ πῖναξ ἐξ ὀρτύγων, ὧν τὰς ἀγέλας περιέρχεται ἐκ τῆς πελάγους, ἰζάνει εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ αὐτῆς εὐορμον ἐν τοῖς τῶν Ἀθηναίων κείται. ὁ δὲ γὰρ μῦθος ἄλλα περὶ τῆς Δῆλου καὶ Ὀρτυρίας βύβεται, κείμενα καὶ ἐν τοῖς τῶν Λυκόφρονος. Iterum in Odyss. ο'. Ὀρτυρία δὲ ὅππῃ ἡ Δῆλος, καὶ διατὶ ἔτσι καλεῖται, δηλοῖ καὶ τὰ τῶν Λυκόφρονος.

402. Τρέμων φυλάζει ῥόχθον Αἰγείας ἁλὸς] Elegans est hic locus, in quo voluit Poeta Ajacis tumultum, Ægæo mari vicinum, undarum violentiæ obnoxium fuisse, adeo ut eas timere, & cum irruerent, tremere videatur. Quæ imago Poetis familiaris est, Seneca Hippolyt. v. 75.

— fertur plaustro

Præda trementi.

Ubi quidam legunt *gementi*, sensu prorsus eodem. Haud aliter Ovidius *gemere* dixit arborem, sub immani pondere & impetu serpentis à Cadmo cæli, Metam. III. v. 93.

Pondere serpentis curvata est arbor, & imae Parte flagellari gemit sua robora caudæ.

Idem dicit *limen ingemuisse*, cum Juno Plutonis regiam ingressa esset, Metam. IV. v. 459.

— sacroque à corpore pressum

Ingemuit limen.

Scholias tes existimat, Tremonta esse locum in insula Delo, quod Eustathius etiam opinabatur, atque sic dictam esse, quod Delos olim mari innataisset tradatur, & πλωτὴ νῆσος fuisse: qualis apud Homerum est Æolia, haud procul ab initio Odyss. κ'. Αεὶσάρης δὲ (φασὶ) πλωτὴν λέγει, πλὴν φορητὴν, καὶ οἷον παρεμφερόμενην, ἢ συνεχεῖα σεισμῶν, ἢ ἄλλως ὁπωσὺν, ὥς ποτὲ μὲν ἐν δεξιῇ ὁρᾶσθαι μέρει, ποτὲ δὲ ἐν ἀριστερῇ. ὁποῖον δὲ π. καὶ περὶ Δῆλου ἰσχυρταί, ἢς καὶ χωρεῖον π. ὁ Τρέμων περὶ Λυκόφρονι, ἐκ τίνος τοιαύτης αἰτίας κληθεῖς. ὁμοειδὴς δὲ περὶ τῆς Δῆλου οἱ παλαιοὶ ἔπος τῆτο, Ἡν γὰρ τὸ πάροςθι φορητὰ κυμάτεις Δῆλος παντοδαπῶν ἀνέμων ἔπιπται.

403. Τὴν Κασνίαν τῇ καὶ Μελινάαν δεῖν.] Versum hunc laudavit Stephanus, Μέλινα, πόλις Ἀργεῖς, ἀπ' ἧς Ἀφροδίτῃ Μελινάα τιμᾶται. Λυκόφρων,

Τὴν Κασνίαν τῇ καὶ Μελινάαν δεῖν.

Venus porro Melinæa diversâ à Melanide, five Melænide, cujus meminit Pausanias in Corinthiacis, Arcadicis, (ubi etiam nominis rationem reddit) & Boeoticis. Castniæ Veneris meminit ex Callimacho Strabo, Geogr. lib. IX. Καλλίμαχος γὰρ ἐν (inquit) φησὶν ἐν τοῖς ἱάμβοις,

Τὰς Ἀφροδίτας (ἢ θεοὺς γὰρ ἑ μίαν)

Ἡ Κασνία πάσας ὑπερβάλλει φρονεῖν.

Sic enim hos versus lego ex emendatione Isaaci τῆ πάνυ.

405. Δυσλῦτοις οἷσιν βρόχοις] Οἷσιν infectum est, quod Latini *asylum*, seu *tabanum* dicunt; equos, aliasque bestias stimulis adeo exagitat, ut furore correpti videantur. Datur etiam οἷσιν θαλάσσιος, quem Plinius vocat *aulum marinum*, thynnis, & piscibus majoribus adeo infectus, ut nonnumquam è mari in naves exsiliant. Hinc οἷσιν poni solet pro quolibet furore, aut ingenti animi emotione, quæ homines attonitos habet. Phavorinus, Οἷσιν, θηλείδων, ὁ καὶ μὴ ἀλγόμενος, μύας

μὲν μείζον, τὰ δ' ἄλλα ἐμπερὲς, τὸ ἐγγεμίπτον βροτῶν, καὶ δακνόν· καὶ δὲ πῖνας, καὶ εἰς τὰ ὦτα εἰσπρέχον αὐτῶν, ὅππῃ τύχοι κομίζον ἀνάγκη φέρεσθαι, (sic enim lego, non ὅππῃ τύχοι κομίζον, ἀνάγκη φέρεσθαι) διὸ καὶ οἷσιν καλεῖται. ἐντεῦθεν τῇ πᾶσι ὁρμῇ ἐνδουσιαστικῇ, καὶ ἔρωτα τυχόν, ἢ μανίαν, οἷσιν λέγεται &c. Idem tradunt Heliychius, Suidas, &c. Hoc infecto Juno dicitur Io bovem ad insaniam adegisse, cujus fabulæ origo videtur fuisse, quod Io infans amoribus mente alienata sit; unde cum Sophocles eam vocavit οἷσροπλῆγος, Scholiastes dicit ita dictam esse, quod amore capta esset, initio Electræ,

Τῆς οἷσροπλῆγος ἁλὸς Ἰνᾶχε κόρης.

i. e. τῇ Διὸς οἷσρῳ καὶ ἔρωτι πληγείσης, inquit Demetrius Triclin. Herodotus etiam dixit οἷσρῆσις, pro ἔρωτας, citante Suida; καλῶς (inquit) Ἡρόδοτος, τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἷσρῆσις τε, καὶ μανίας παρ' ἐδὲν ἐπείθετο. Pulcre etiam, & ad hunc Lycophronis locum adposite, Anacreon Cupidinis tela cor suum ferientis æstro comparavit, Od. III.

— καὶ με τύπτει

Μέσον ἥπαρ, ὡσαύτῃ οἷσρος.

Ad βρόχους porro quod attinet, metaphorica vox est, sumta allusione ab avibus laqueo irretitis: quam similitudinem continuavit in sequentibus, cum amoris vincula, quibus implicatus Ajax in Minervæ odium incurrit, sui que exitii causa fuit, κυμαλκὸν πάλῳ appellat; est enim πάλῳ, decipulum ad irretienda animalia depactum, & ab Heliychio exp. βρόχος.

406. Ἐρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' &c.] Ita vocat *furiolum* Ajacis amorem, quo accensus Cassandra vim intulit; simili sensu dixit Euripides in Hecuba, v. 948.

— γάμος οὐ γάμος,

Ἀλλ' ἀλάστορός τις οὐζύς.

Et Æschylus Χορηγεῖς, ἀπέρωτος ἔρωτος.

410. Δωτὴς πύλαι] i. e. Dotii angustas fauces, seu ingressus. Similiter Æschylus Prometheo,

— σενοπόρεῖς λίμνης πύλαις.

Ubi Scholias tes, Πύλαις, ἐξόδους. Hinc etiam Pylæ, & Thermopylæ dicti transitus montium angustij, qua Theffalia Phocidem itur. Aristophanis Scholias tes Lysistratæ, Πύλαι, αἱ Θερμοπύλαι ἐκλήθησαν τῇ ἔτσι, διὰ τὸ σενίῳ τῇ ταύτῃ εἰσοδόν, ἀπὸ Θεπάλιας εἰς Φωκίδα πορευομένην. Latini etiam *portas* appellant. His simile illud Euripidis Hippolyt. v. 882.

— σόμας ἐν πύλαις.

413. Ἐν σπλάγχχοισι τυμβευθήσεται] Metaphora Poetis familiaris est, qua ventrem *sepulcrum*, vorari *sepeliri* dicunt. Unde Ovidius de Tereo, cum filium comedisset, ait, Metam. VI. Fab. VII. *Egerere inde dapes, demersaque viscera gestit; Flet modo, seque vocat bustum miserabile nati.* Similiter loquitur Thyestes, cum devorasset filios, apud Senecam in Agamemnone, v. 26.

— liberis plenus tribus

In me sepultis, viscera exedi mea.

Et *condi in alvo* dixit apud Ovidium Achæmenides, Ulyssis focius, dum se testatur à Polyphemio voracitate liberatum esse, Metam. XIV. Fab. V.

— quod non anima hæc Cyclopi in ora

Venit, & ut lumen jam nunc vitale relinquam, Et

Et tumulo, aut certe non illa condar in alvo.
Idem paullo post de Polyphemo,
Visceraque, & carnes, cumque albis ossa me-
dullis,
Semianimesque artus avidam condebat in al-
vum.

Idem Metam. xv. Fab. II.

Heu! quantum scelus est in viscera viscera
condi?

Hinc feræ, & aves rapaces & carnivoræ dictæ τα-
φῆς, apud Sophoclem, Electra, v. 1494,

Αλλ' ὡς τάχιστα κτείνε, καὶ κτείνων περὶ δέξας

Ταφῆσιν.

Ubi Scholiastes vetus, Ἡρώου οἰωνοῖς καὶ κυσὶ περὶ δέξας
αὐτῶν. Similis est metaphora, cum corpora di-
cuntur *in alvum demergi*, ut apud Ovidium,
Metam. xv. Fab. II.

Corporeaſque dapes avidam demerſit in alvum.

Et Metam. xiv. Achæmenides de Polyphemo ait,
— *jam nunc mea viscera rebar*

In ſua merſurum.

Ut vero os, aut venter nominantur ſepulcra, ita
è contra ſepulcra dicuntur *bibere*, ut cum apud
Senecam Agamemn. v. 639. Callandra ait,

Quæ patria reſtat? quis pater? quæ jam ſoror?
Bibere tumuli ſanguinem atque aræ meum.

415. Νήειδμος ἑσμός] Ἑσμός proprie de apum
examine dicitur, metaphoricè tamen cuius alii
multitudini applicatur. Heſychius, Ἑσμός, ὄχλος,
πλῆθος, συναθροισμός. κυέως δὲ, ὅτῃ μελιωδῶν ἀθροίσμα-
τος. Paullo poſt, ait dialecti Creticæ eſſe hanc
ſignificationem, Ἑσμός, ὄδρος, δαμός, πλῆθος. Un-
de Ariſtophanes Lyſiſtrate,

Ἑσμός γυναικῶν ἐποσὶ δῦραισιν αὐτῶν βοηδεῖ.

Ubi Biſetus, Ἑσμός γυναικῶν μεταφορικῶς νῦν ἀντὶ τῆς
πλῆθος, ὄχλος. κυέως δὲ, ἑσμός δαυτῶνος, τὸ σμῆνος
τῆς μελιωδῶν, παρὰ τὸ ἄμα πιτομένης ἵεσθαι. Quæ ex
Suida deſumſit.

417. Πάγρεσ] Πάγρεσ canceri quoddam genus
eſt, cui comparat Phœnicem, quod ſenex eſſet,
& deformem rugis pellem haberet; quam meta-
phoram apud Homerum invenire eſt, cum dicit
ἀποξῦσαι γῆρας, i. e. exuere pellem ſenilem & rugo-
ſam, alluſione à coriariis, vel ſene ſerpente,
ſumta, Il. i. p. 666. ubi de ſe Phœnix,

— ἴδ' εἰ κέν μοι ἑσπεσίην δέδος αὐτός

Γῆρας ἀποξῦσας δῆσειν νέον ἰδέοντα.

Quo in loco Euſtathius in rem noſtram hæc
verba habet, Καὶ ὅρα τὸ ἀποξῦσας περὶ τοῦ ἑσθῆν τῆς
μεροντικῆς δερμάτος τραχύτητι, δὴ ἦν καὶ πάγρεσιν αὐτῶν ἢ
Κασάνδρα περὶ καλεῖ. ἔστιται γὰρ τὸ τραχὺ ὡς αὐτὸν εὐδαιμονίῃ
περὶς λειότητι. Haud diſſimili imagine Auſonius
dixit:

Horrens capillis ut marinus asperis

Echinus, aut verſus mei.

Ibid. Ἡδωνῶν πέλας Κρύφει, παρὶν τὴν Τύμφησιν αὐτάσιν
λέπας] Voces horum verſuum finales ſimilem ha-
bent ſonum, cui elegantiam quandam & concin-
nitatem ex Anagrammatiſmo factam ineſſe vult
Euſtathius, Il. δ'. ad hos verſus,

Οἱ δὲ χαλωσάμενοι Καδμείοι κέντορες ἵππων

Αἱ ἀνερχόμεναι πυκνὸν λόγον εἴσαι ἄγοντες.

Εἰ δὲ π. χαλ (inquit) ἐνταῦθα ἀδείσας, σκοπιπτόν
καὶ τὸ χαλωσάμενοι, καὶ τὸ λόγον εἴσαι ἀναγραμματιζέταις

γὰρ καὶ νῦν ὁ λόλος τὸ λῆχον ποιεῖ ὡς τε καὶ τὸ ποιεῖται
κατὰ τὴν δόξαν ὁ Ποιητὴς τοῖς βυλομοῖς ἔγω λέγειν, οἱ
μάννα φασὶ τὸ τὸ λόγος νῆμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐν οἷς καὶ
τὸ, μῦθος καὶ θυμός. καὶ τὸ, ἔμεινας καὶ ἐνειμας, παρ' Εὐεί-
πιδῃ, ἐν τῷ, Οὐ μάντεως ἔπα ἔμεινας, οὐ χέρον μακρῶ
σκέφειν ἐνειμας. καὶ τὸ παρὰ Λυκάφρονι πέλας καὶ λέπας
πραγμέντα δύο στίχοις συνεχεῖς τῷ τὸ μὲν πέλας δηλοῖ τὸ
ἐγγὺς τὸ δὲ λέπας, ὁρεῖται τραχύτητα, ἐξ ἧς καὶ λειότης
χρῶν τραχικῶς, ἢ ὁρεῖται. Hæc ille. Veriſimilius
porro fit ita luſiſſe Lycophronem, quod Ana-
grammatiſmis mirifice delectatum, eorumque
inventorem fuiſſe, & laudem inde qualem qua-
lem captalle conſtet: quinetiam poſtea eadem
verba adhibuit, v. 1043, & 1044.

Πλόσσε πέλας τῆς γῆς Ἀπιντάνων μολῶν

Πράκτιν παρ' αὐτῶν αἰπὺν νόστον λέπας.

Plura hujus generis obſervet, cui talia curæ ſunt,
nobis non vacat ejuſmodi tricis immorari.

422. Ομηρεν] Ομηρεν ſignificat cæcum. He-
ſychius, Ομηρεν, ὁ πολλός, καὶ ὁ ἐνεχραζόμενος. Hinc
nomen Homero datum à Cumæis, quod eſſet
viſu privatus; nam Cumæorum hæc vox eſt:
Herodotus in vita Homeri, cap. xiii. Εὐπείδην
δὲ καὶ τὸνομα Ομηρεν ἐπεκράτησε τῷ Μελισσηνεὶ ἀπὸ τῆς
συμφορῆς οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυρλοὺς ὁμήρους λέγουσιν ὡς
περὶ τὸν ὄνομαζομένου αὐτῶν Μελισσηνεὺς, τὸτο γένεσθαι
τὸνομα Ομηρεν.

426. Μολοσὺ Κυπίας Κοίτῃς κύκνον] Ad Apolli-
nis cognomina quod attinet, ea ſatis explicavit
Scholiastes. Cur autem Calchantem vocaverit
Apollinis cycnum dicendum eſt. Cycnus Apol-
lini ſacer erat, quod ab eo habere divinationem
crederetur, & quia prævidens quid in morte ſit
boni, cum voluptate & cantu (quem etiam
Apollini debet) moriatur; ut ait Cicero Tuſcul.
Quæſt. i. Quæ res Poetis Græcis, Latinisque
notiſſima eſt. Æſchylus in Agamemn. v. 1453.
de Callandra ait,

— κύκνος δὴ λω

Τὸν ὕδατον μέλψαται θανάσιμον γόον

Κεῖται.

Martialis,

Sic ubi fata vocant, udis abjectus in herbis

Ad vada Meandri concinit albus olor.

Ovidius Epist. vii.

Cantator cycnus funeris ipse sui.

Meminit etiam in Phædone Plato, ex quo loco
Tullium conſtat verba jam laudata excerptiſſe;
Απε, οἶμαι, τῷ Ἀπείλων (inquit) ὄντες, μαρτυροῦ-
τε εἰσὶ καὶ περὶ τοὺς τὰ ἐν ἁδὲ ἀγαθὰ, ἀδυσὶ καὶ τῶ-
πονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀφαιρεθέντας ἢ ἐν τῷ περὶ τὸν
χρόνον. Quidam referunt, hac de cauſa inter alia
relatum eſſe. Theon in Aratum, Τῶτον τὸν ὄριν
οἱ μὲν λέγουσιν ὄντα κύκνον καὶ λειοδέναι εἰς πηλὴν τῷ
Ἀπείλωνος, ἀπε μαρτυροῦντες ὄντα. Hinc cycnus pro vate,
interdum pro poeta, interdum pro propheta ſu-
mi ſolet. Virgilius Eclog.

Cantantes ſublimæ ferent ad ſidera cycni.

Et Horatius Lib. IV. Od. II. 25. de Pindaro,

Multa Dircæum levat aura cycnum.

Porro cycni cantus pro dulciſſimo quovis uſur-
pari, & cantui gruum, quæ moleſto ſtrepitu
obgannunt, opponi ſolitus: unde natum pro-
verbium apud Eraſmum, *Cycni cantus melior*
quam

quam gruium; cujus meminit Lucretius lib. IV.

Parvus ut est cycni melior canor ille gruium quam

Clamor in ætheriis dispersus nubibus austru.

Cum quo congruit illud Antipatri, Epigram. lib. III.

Λαίπτερος κύκνη μικρὸς ὄρεος ἢ κολοιῶν

Κρωγμὸς ἐν οὐρανῷ κιδνάμενος νεφέλαις.

Hinc etiam natum ait Erasmus alterum proverbium, Τὸτ' ἄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσι, i. e. tum canent cycni, cum tacuerint graculi: hoc est, tum loquentur eruditi, cum garrulis non erit loquendi locus. Eustathius aliam rationem dedit, cur cycnus Apollini facer habitus sit; quod, nempe, candidi sit coloris, qui Apollinis, sive Solis, naturæ maxime consentaneus censebatur: καὶ κύκνος δὲ (inquit) παρ' Ἀπόλλωνι ἔμνονον διὰ τὸ φθικὸν καὶ μαυρικὸν ἀφίερωνται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅσῳ ἐκ τῆς λεύσεως, ἥτοι βλέπειν, παράγεται, ὅσῳ Ἀπόλλων ὄρεσι παραίσιος, ὅθεν καὶ δῆλιος ἐπιθιπτικῶς ἐνομαζέται, ὡς δῆλα καὶ εὐόρατα πάντα ποιεῖν. Ad Calchantem quod attinet, is Apollinis cycnus dicitur, quod ab eo vaticinandi artem edoctus fuerit, ut tradit Homerus, Iliad. α'. ubi de Calchante sic loquitur,

καὶ νῆος' ἤγησάτ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἶσθαι,

ἦν δὲ μαντῶων, ὃ οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Et paullo post Achilles Calchanti ait,

οὐ μὰ τὸν Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὅτε σὺν, Κάλχας,

εὐχόμενος, Δαναοῖσι διοχευέσθαι ἀναφαίνεις.

436. Ἀγλατὴ &c.] Versum hunc laudavit Etymologici Auctor, Ἀγλατὴ Λυκίφρων,

Ἀγλατὴ μάστιγι συνδράσας κῆρα.

Λέγει δὲ παρ' Ἀχαιῶν, ἔαν μὲν δασύς, παρ' αὐτοῖς ἀσβεῖς ἐλαύνοντι· ἔαν καὶ ψιλός, παρ' αὐτοῖς ἐλαυνομένη. Hinc ἀγλατοὶ à Suida exp. κεραινοί. Ἀγλατοί, οἱ κεραινοί. Ἀγλατοὶ (lege ἀγλατοὶ) ὃ ἔμα, ἄγει, κεραινοί, ἢ διώκει. Porro hanc metaphoram etiam infra retinuit, dum fulmen vocat Κεραινὴν μάστιγα, v. 740.

Κεραινὴ μάστιγι μασιχθήσεται.

Primus similitudinis hujus Auctor Homerus, Iliad. ν'. v. 812.

Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κελὶ ἐδύμμεν Ἀχαιοί.

Ad quod Scholiastes vetus, Διὸς μάστιγι, τῇ Διὸς πύργῳ, παρ' Ἀχαιῶν. Simile est illud in Iliad. ε'. v. 282. ubi, cum vult Jovem fulmine contere Typhonem, verbum ἰμάσσειν adhibuit, ἰμάσσει autem Hesychius exponit μασιζέαι. Ecce Homeri verba,

Γαῖα δ' ὑπερσπέρχεται, Διὶ δ' ὡς περ κεραινοῦ

Χωροδύψ, ὅππ' ἂν Τυφῶϊ γαῖαν ἰμάσσει

Εἰν' Ἀείμοις, ὅτε φασὶ Τυφῶος ἐμυθεῖν εὐνάς.

Ubi idem Scholiastes, ἰμάσσει, μασιζέαι, ὃ ὄρεσι, κεραινοῖς πᾶσι. Et solet μάστιγι pro quovis cruciatus genere fumi; unde nonnumquam pro ultione divina accipitur, ut apud Æschylum in Ἐπὶ δὲ Θύβαις,

Πληγεῖς δὲ μάστιγι παγκοῖνθ δέμν.

437. Ξωαίμης πατρός] Ita vocat Oedipi filios, quoniam eos Oedipus ex matre sua Jocasta suscepit. Quod sic apud Sophoclem explicat Tiresias, Oedip. Tyr. v. 467.

Ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ, καὶ ἦς ἐστὶ

Γωαίμης ὅς τις καὶ πόσις, καὶ τῆς πατρός

Ομοσπέρης τε καὶ φονεύς.

De hoc in eadem Fabula intelligendus est idem Vates, cum Oedipum ait liberis suis exæquandum, v. 434.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων ἐκ ἐπιδείξεως κακῶν,

Α' σ' ἐξισώσει σὶ τέ, καὶ σοὶς τέκνοις.

Ad quod Demetrius Triclinius, Α' σ' ἐξισώσει τοῖς τέκνοις, ὅτι τέκτων, ὃν νῦν δοκεῖ πατὴρ, ἀδελφὸς δὲ φανήσῃ, ἐξ ἧς αὐτὰ ἐγγύνησας, ἐξ αὐτῆς καὶ αὐτὸς γέννησθαι. Oedipus etiam de se ait, v. 1363.

Ομοσπέρης δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς γ' ἔφυ τάλαις.

Et in Oedip. Colon. Oedipi filia dicuntur patris sorores, v. 524.

Αὐτὰρ εἰσὶν ἀπόγονοί τε, καὶ

Κοινὰ γὰρ πατρός ἀδελφαί.

Eandem rem egregie expressit Seneca Oedip. v. 638.

Egit qui in ortus semet, & matri impios

Fatus regessit, quique nec mos est feris,

Fratres sibi ipse genuit, implicitum malum,

Magisque monstrum Sphinge perplexum sua.

Similiter apud eundem queritur Thyestæ umbra, qui ex filia Ægisthum fusciperat, Agamemmn. v. 35.

Avoparentem, (pro nefas!) patri virum,

Natis nepotes miscui, nocti diem.

Et postea Electra Ægistho exprobrat, sororis gnatum esse, v. 974.

Per scelera nactus nomen ambiguum suis;

Idem sororis gnatum, & patris nepos?

Necnon apud Ovidium, Myrrha sese dehortans ab impio amore patris, hoc argumento usa est, Metam. x. Fab. ix.

Tunc eris & matris pellex, & adultera patris?

Tunc soror nati, genetrisque vocabere fratris?

Ibid. Νυκτὸς κόραι] i. e. Furia, quæ Acheronte & Nocte satæ, ut ipsæ apud Æschylum narrant, Eumenid. v. 419.

Ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν Νυκτὸς αἰανὴ τέκνα.

Ibidem v. 322. Nocti sic precatur Furiarum chorus,

Μᾶτερ, ἃ μ' ἐπικτε, ὦ μᾶτερ

Νύξ ἀλαοῖσι, καὶ δεδουκόσι

Ποινᾶν κλύθ'.

Hinc etiam Sophocles in Oedip. Colon. vocat Σκότῃ κόρας, & πύδας Σκότῃ.

439. Πύραμον ποταμὸς ἐκβολαῖς] Pyramus Ciliciæ fluvius est; Hesychius, Πύραμος, ποταμὸς Κιλικίας. Stadii latitudinem habet, teste Suida, Πύραμος, ὄνομα τόπου καὶ ποταμοῦ Κιλικίας, ὃ τὸ εὐρυτὸν σταδίον. Præterfluit Mallum, Ciliciæ urbem, & olim Leucosyri nomine clarus fuit: Stephanus, Πύραμος, ποταμὸς ἐν Μάλλῳ τῇ Κιλικίας, ἐκχέειτο δὲ ποταμὸν Λευκόσυρον. Pyrami postea nomen accepit, ἀφ' ὃ το πολὺν ποταμὸν πεποιθεῖν τοῖς ἐν Κιλικίᾳ οἰκοῦσι, i. e. quod ejus aquis fecundati agri tritici feraces fierent, ut ait Etymol. Auctor. Navigabilis autem ex mediis Cataoniae campis effunditur, & delatus per Tauri angustias in Ciliciam, in fretum, quod inter hanc & Cyprum est, exit, Strabo lib. I. Πύραμος, ὃ τῇ Κιλικίᾳ ποταμὸς ἐστὶ καὶ λόγιον ἐκπέπρωκται π' τοῦτον,

Εἰσεται εἰσομύθοις, ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης

Ἡῖονα ποταμὸν ἱερῶν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Εκ μέσων γὰρ Καππονίας πεδίων ἐνεχθεὶς πλωτὸς, καὶ δεκπε-
σὼν αἰετὶ τὸ Ταύρος συνῶν εἰς τὴν Κιλικίαν, ἐκδίδωσιν
εἰς τὴν ποταμὸν ταύτης τε, καὶ τὴν Κύπερον. Idem libro
xii. hunc fluvium ait magnum terræ cumulum
delabendo per montes coacervasse, unde & Nilo
comparat, à quo Ægyptus putatur ab Herodoto
in continentem aggesta.

442. Πύργων ὑπὸ πύργῳ. Τὸ πόδας ἰσθμὸς ἐξ ὁμήρου
ἀποδίδει Πινδαρόν μὲν δὲ δίδωκεν ἀφορμὴν σφύρα ὅπως εἰπεῖν,
πὺ δὲ Λυκόφρονι πύργῳ, Eustathius in Dio-
nyfii Perieg. v. 809.

Ibid. Παμφύλιος κόρυς. Huc respexit Eustathius
in Dionysii Perieg. v. 854. Ἡ Παμφυλία χώρα
ὑπὸ γυναικὸς Παμφύλης, ἢ ὑπὸ Παμφύλι πνός, καὶ ὁ Λυκό-
φρων μέμνηται.

444. Μέγαρος. Megarus, vel, ut alii, Magar-
fus, Ciliciæ oppidum fuit, si Plinio fides habenda
sit, lib. v. cap. xxvii. Stephanus collem ef-
fere tradit, prope Mallum, Ciliciæ urbem, Mi-
nervæ sacrum: Μέγαρος, μέγιστος ὄχθος ἐν τῇ Κιλικίᾳ,
πρὸς τῇ Μαλλῷ (lege Μάλλῳ). Τὸ τοπικόν, Μέγαρος,
καὶ Μαγαρόα Ἀθῆναι ἐκείνῃ ἰδρυται.

447. Σφήκειαν εἰς Κερασίαν. Eustathius in Dio-
nyfii v. 508. de Cypro ait: Οἱ δὲ καὶ Σφήκειαν καὶ
Κερασίαν ἐκλήθη, ὁ Λυκόφρων δὲ οὐκ.

448. Γλάττι τε γλῶ. i. e. Cyprum; nam Apollo
Γλάττι cognomen habuit in Hyle, Cypri urbe:
Stephanus, Γλα, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται
Γλαττι, Λυκόφρων,

καὶ Σάπταρον βλάζαντες, Γλάττι τε γλῶ.

Idem tradit Eustathius, Iliad. ε'. p. 454. Ἡ δὲ,
φασὶ, Λοκρικὴ πόλις Γλα, καὶ ἄλλη Κύπρος, ἀφ' ἧς καὶ Γλά-
ττις Ἀπόλλωνος ὄνομα Λυκόφρονι. In Erythea etiam,
Cypri urbe, eodem cognomine cultus est: Ste-
phanus, Ερύθειαν, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ Ἀπόλλων τιμᾶται
Γλάττι. Διονύσιος Βασιλειῶν περὶ τῆς.

Οἱ τ' ἔχον Γλάττιο θεὸς ἑὸς Ἀπόλλωνος,

Τέμερον, Ερύθειαν τε, καὶ ἐναλίην Ἀμαμασσόν.

Emendandus hinc Stephanus in Τέμερον, ubi di-
cit Apollinem Ἠλάττι in illa urbe coli, omnino
enim legendum Γλάττι. Hæc ejus verba sunt;
Τέμερον, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τιμᾶται Ἠλάττις Ἀπόλλων.
Idem Auctor testatur eundem Apollinem in
Amamasso, alia Cypri urbe, cultum fuisse; Ἀμα-
μασσός, πόλις Κύπρου, ἐν ᾗ τιμᾶται Γλάττις Ἀπόλλων.

449. Μορῶν. Hoc cognomen sumtum est à
forma, cui Venus præesse credebatur. Statuam
habuit in Laconia, quam Tyndarus, Helenæ
pater, compedibus vinxisse dicitur; innuens, mu-
lieres domi manere, & maritorum dictis audien-
tes esse debere, ut putavit Palæphatus. Duas
alias rationes adjecit Pausanias in Laconicis,
Ἐπικλησὶς μὲν δὴ τῆς Ἀφροδίτης ὅτι ἡ Μορῶν, καὶ δὴ τῆς
καλὴν τὴν τε ἔχουσα, καὶ πόδας πρὸς τοῖς ποσὶ. καλεῖσθαι
δὲ οἱ Τιμωρέων τὰς πόδας φασὶν, ἀφομοιοῦντα τοῖς δε-
σμοῖς τὸ εἰς τὰς συνωκνύοντας τὴν γυναικῶν βέλαιον. καὶ δὴ
ἔτερον λόγον, ὡς τὴν θεὸν πόδας ἐπιμαρτυρεῖτο ὁ Τιμωρέας,
γενέσθαι τὰς θυγατέρας ἡγεμόνος τὰ ὀνείδην, τῶτον δ' οὐδὲ
τὸ ἀρχὴν ποιεῖσθαι. ἢ γὰρ δὴ παντάπασιν εὐνοῖας, κείρας
ποιουμένων ζώον, καὶ ὄνομα Ἀφροδίτῃς Τέμερον, ἐλπίζειν
ἀμυνῶν τὸ θεόν.

451. Κυχρεὸς ἀντρών, Βαχέου τε ναμάτων. Expli-
cationis loco esse possunt Eustathii verba, Com-
mentario in Dionysium, v. 511. Ἡ δὲ Σάλαμις ἐκ-

λείτο ποτὶ Κυχρεῖα, ὑπὸ πνός Κυχρεὸς, ἢ καὶ Λυκόφρων καὶ
Ἀρξάνδος μέμνηται, ὅς οἱ εἰς ἐπικλήθη, διὰ περὶ τῆς
πύργου, &c. Paullo post, Εἶχε δὲ ποταμὸν Βαχέου
λεγομένην, ὡς καὶ Λυκόφρων ἰσορεῖ, ὡς αὖ εἰποῖσι Βακέ-
φαλον. Idem testatur Strabo lib. ix. in descriptio-
ne Atticæ, ubi de Salamine ait, Ἐκλήθη δὲ ἐπὶ τῆς
ὀνόμασι τὸ παλαιόν, καὶ γὰρ Σαλαμῆς, καὶ Κυχρεῖα, ὑπὸ πνός
ἦσαν, &c. Paullo post, Βαχέου δὲ ἔστιν ἐν Σαλαμῶνι
ποταμὸς, ὁ νῦν Βακαλίας καλεῖται. Stephanus ab
eodem tradit Salaminem Cychream, & quemdam
Salaminium pagum Cychreum dictum esse: Κυ-
χρεὸς (inquit,) πάγος ἐστὶ Σαλαμῶνα, Σοφοκλῆς Τεύκρῳ.
Ἀπὸ Κυχρεὸς τὴν Σαλαμῶνα καὶ Ποσειδῶνος, ὅς οἱ εἰς ἐπικλήθη
διὰ τὴν περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς περὶ τῆς
λεγομένην (lege
λυμαινόμενον) τὴν νῦν ἀπῆλθεν Εὐρύλοχος, ἐξέτατο δὲ
ἐν Ελευσίῃ Δημήτηρ, καὶ ἀμύριππον ἐποίησεν. Ἀπ' αὐτῆς
δὲ καὶ ἡ Σαλαμῆς Κυχρεῖα ἐκλήθη, ὡς Σπείων, τὸ
ἐθνικόν, Κυχρεοπαγίτης.

452. Οπατεῖς. Miror Canterum; Meursium
etiam, & ut videtur, Scaligerum legisse ὁ πα-
τεῖς disjunctim; cum longe accommodatior sit
sensus, si, cum optimis Codicum, legas conjun-
ctim ὁπατεῖς. Teucer enim ex eodem, quo Ajax,
patre natus est. Homerus vocavit ὁπατεῖν,
Iliad. μ'.

Ὡς ἀρα φανήσκει ἀπὸ τῆς Τελαμώνιος Αἴας,

Καὶ οἱ Τεύκρος αἰμ' ἡμετέρας καὶ ὁπατεῖς.

Porro ὁπατεῖς, & ὁπατεῖς Diores dicunt, pro ὁμο-
πατεῖς, & ὁμοπατεῖς: Ἡ δὲ τοιαύτη συνηγορία (inquit
Theon in Aratum) ἀποδείκνυται ὅτι ἐκείνοι γὰρ τὸς ὁμο-
πατεῖς, ὁμοπατεῖς φασὶν καὶ τὸς ὁμοπατεῖς, ὁμοπατεῖς καὶ τὸς ὁμο-
πατεῖς, μὴ πατεῖς καὶ τὸς πατεῖς, περὶ.

453. Πῶλος. Catamitos, meretrices, effemina-
tosque omnes, & quoscumque juvenes, virgi-
nelve, adulatorie vocabant πῶλος. Hesychius,
Πῶλος, ἐταῖρα πῶλους γὰρ αὐτὰς ἐλεγον, οἷον, Ἀφροδίτης
πῶλους. ἢ τὸς νέους, καὶ τὸς νέας καὶ παρθένους. Hinc Πῶλος
dictum pegma quoddam, quod Leucippidum fi-
lias sustinebat: Idem, Πῶλος, χαλκὸν πηγάδι πῶ-
λος δὲ ὅτι τὸ ὅμιον τὰς τὴν Λευκίπιδος πῶλους, δὴ δὲ
τὴν παρθένους φασὶν. Quinetiam usitatissima est hæc
vox apud Tragœdiæ Scriptores. Æschylus
Choephor. v. 792. de Oreste loquens,

Ἰδοὺ δὲ ἄνδρὸς φίλου πῶλον.

In eadem Tragœdia v. 254. simili prorsus me-
taphora Orestem & Electram vocaverat νεοσῶν,

Πατὴρ νεοσῶν τὸς δὲ ἀποφθιέρας.

Et in Ἐπὶ δὴ ὅτι. dixit πῶλον ἐδωλὼν, i. e. παρ-
θινικὸν κατεδωλὼν, πῶλοις γὰρ αἱ παρθένους ἐξείχοντο.

Anacreon,

Πῶλε ὀρνίθιν, τί δὴ με

Λοξὸν ὁμμασι βλέπεις

Νηκτὶς φεύγεις;

Euripides eundem sensum huic dictioni affixit,
Hecubæ v. 144.

Πῶλον ἀφελὼν σὺν δὲ μαζῶν.

Ubi Scholiastes, Πῶλον τὴν πῶλον λέγει μεταφορικῶς.
Nec non Aristophanes virgines Laconicas vo-
cat πῶλους, in Lyfistratæ,

Αἱ τε πῶλοι τὰ κῶραι

Πὰρ τὴν Εὐρώταν.

Ad quod Scholiastes nuperus, Πῶλοι, καὶ τὴν Σεί-
δαν, καὶ τὴν γεννήματα τὴν ἵππων, καὶ τὴν ἄλλων κτηνῶν,
ἅσθ' ἐθὺς ἐχρῆται κατὰ τὴν καὶ καλεῖται μεταφορικῶς τὴν
πῶλον

πῶλοι λέγονται καὶ οἱ νεανία, καὶ νεανίδες. ὅθεν καὶ Εὐελπίδης ἐνιαχὺ πῶλον ἄλγιστα καλεῖ, παρδίνον γὰρ αὐτὸν ἀπειρον. καὶ Ἀνακρέων, Πῶλε Θρηκίη, &c.

Ibid. Νόστον φίτιμα] Teucrum vult, quem non ex legitima uxore, sed Hesionē bello capta, genuit Telamon; unde de se loquitur apud Sophoclis Ajacem, v. 1033.

Τὸν ἐκ Διὸς γαῖντα πολέμιον νόστον.

Idem dicit Agamemnon, oratione ad Teucrum habita, Iliad. 9. v. 283.

Πατέρι τι σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἐτίθει τυτθὸν ἔντα, καὶ σὶ νόστον παρ' ἔντα κομίσασθαι ὅ ἐνὶ οἴκῳ.

455. Ωμυς] Non possum committere, ut Hefychii locum præteream, ὁ ὠμυτής, ὁ ὠμὰ κρία ἔδων. Lege, ὁ ὠμυτής. Phavorinus autem hunc errorem, ut plures alios, transcripsit. Haud procul alter locus est, qui medica manu eget, & obiter curandus est; ὠφάνα, τὸν περὶ τὸ ὠφάνειν σπυρίδα. Lege, ὠφάνα, ἢ περὶ τὸ ὠφάνειν σπυρίδα.

462. Λήμιος Πηστήρ Ενύς] Bellonæ, aut belli fulmina, & in bello fulminare dici amant fortes viri, qui ingentes in hostibus strages edunt, eisque terrorem incutiunt; metaphora à Jovis fulminibus desumpta. Similiter Virgilius Georgic. iv. 560.

Caesar dum magnus ad altum Fulminat Euphratem bello. —

Idem Æneid. vi. 842.

duo fulmina belli

Scipiadæ. —

Quo loco Lucretium imitatus videtur, lib. III. v. 1048.

Scipiadæ fulmen belli, Carthaginis horror.

Nec aliter Seneca Agamemnon. v. 819. de Hercule loquens,

Te sensit Nemeæus arctæ

Preßus lacerto fulmineus leo.

Lemnium porro fulmen dicit ex fabula, qua Lemnus Vulcani officina dicitur.

464. Δυσμενίστα ξένων &c.] Similiter apud Sophoclem Ajax de Hecatore gladio ait, v. 829.

Δῶρον μὲ ἀνδρὸς Εκτορος ξένων ἑμοὶ Μάλισα μισθόντος, ἐχθρὸς δ' ὄραν.

Non multum porro refert, utrum ξένων interpretere hospitem, vel barbarum, vel hostem; cum omnes istæ significationes huic loco, & voci conveniant. Hefychius, ξένοι, οἱ πολέμοι· οἱ δὲ τὲς Πέρσας· οἱ δὲ τὲς ἀπὸ ξενίας φίλους, ἢ ξένους. Herodotus etiam testatur barbaros, quos omnes sui generis hostes habebant Græci, ξένους à Lacedæmoniis vocari, Calliop. cap. xi. ξένους γὰρ ἐκείνων οἱ Λακεδαιμόνιοι τὲς βαρβάρους. Idem tradit Julius Pollux Onomastic. lib. i. cap. x. Τὸς δὲ βαρβάρους καὶ ξένους ἐκάλεον. Idem apud priscos Romanos factum prædicat Tullius de Offic. lib. i. cap. xii. Equidem illud etiam animadverto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur, lenitate verbi tristitiam rei mitigante: hostis enim apud majores is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus: indicant Duodecim Tabule; Aut status dies cum hoste. Itemque; Adversus hostem æterna auctoritas. Quid ad hanc mansuetudinem addi potest, eum, quicum bella geras, tam molli nomine appellari? quamquam id no-

men durius jam effecit vetustas; à peregrino enim jam recessit, & proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit. Festus, Hostis apud antiquos peregrinus dicebatur, & qui nunc hostis, perduellis. Varro de Ling. Lat. initio lib. iv. Multa verba aliud nunc ostendunt, aliud ante significabant, ut Hostis: nam tum eo verbo dicebant peregrinum, qui suis legibus uteretur; nunc dicunt eum, quem tum dicebant perduellem. Hinc Hosti prænomen habuit Lucretius Tricipitinus, collega L. Sergii consulis, quod esset peregre apud hospitem natus.

470. Πηστήρ.] Huc spectant Eustathii verba in Odyss. 9. Est δὲ ἡστήρ (inquit) συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπὶ πησὶ ξηλοῖς, ὃ ἐστὶν ὠλεσμένοις. οἱ μὲν μετὰ τὸν Ὀμηρον, ἡστήρην τὴν δημογορίαν φασὶ, κατὰ καὶ Λυκόφρον.

472. Βάλαξ.] Huc respexit Eustathius in Odyss. 8. Βάλαξ, ἥτοι λάλος, μανίμενος, ἄσωτος, γάλλος καὶ τὸς παλαιούς, ἢ χεῖρας καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ βαλάκης, ἐκ τῆς βάλλειν. Iterum in Odyss. 9. Βέβακται δὲ, ἢ ἀπλῶς ἀντὶ τῆς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τὸς παλαιούς, ἀντὶ τῆς περιουρήται, ἀπὸ τῆς βάλλω, ἐξ ἧς καὶ ὁ παρὰ Λυκόφρονι βάλαξ γίνεταί.

482. Τῶν περὶ τὴν μίνης.] Huc respexit Eustathius in Perieg. v. 414. Ὅπ δὲ καὶ περὶ τῶν λέγονται οἱ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν πᾶν τῆς ἔθνης ἀρχαιότητα, ὃ Λυκόφρον ἰσορεῖ.

487. Βεβώνος ἐν τέρμασι.] Sc. ἐν αὐτῷ τῷ βεβώνι, periphrastice. Nam βεβών est locus, quo femur & coxendix coeunt. Notat Ancæum circa τὰ αἰδοῖα, ubi fit flexus interior, vulneratum.

489. Δεπασαίων πόλιν.] Huc spectant, quæ Eustathius commentatur in Odyss. 9. Δεπασρον, καὶ παρὰ Λυκόφρονι τὸ δέπας, ἢ δέπασρον παρὰ γαῖον, τὸ ἐκ ποτινῆς πόμα.

490. Κυλίνδρι Μοῖρα &c.] Simili metaphora dixit Virgilius, Æneid. i. v. 26.

sic volvere Parcas.

Et v. 13.

tot volvere casus.

Allusione à Fortunæ rota desumpta.

493. Πλήξας ἀρούρης ἄκρον ὀρχησοῦ σφυρὸν] Locus hic à nemine intellectus, de Ancæo capi nequit, nam ad illum referri non potest quod,

Στέρβηγξ δὲ δειπῶς ἢ κλαῖντ' ἡμῶν.

Aper moriens cædis suæ auctorem ultus fuerit: cum illa fera nequaquam Ancæi manu cecidit. Verum interpretandus est de Meleagro, qui aprum, à quo prius perierat Ancæus, occidit; & post victoriam per matris Althææ sævitiam ipse periit: unde hic Poeta dicit aprum ipsius plantam vulnerasse; nam planta tunc solum cernitur, cum quis abiturus pedem ex humo tollit; quamobrem cum aper post mortem suam Meleagro causâ exitii fuerit, recte dicit vulneratam ab eo pedis plantam.

494. Τὴ μάργανον ἐκ κοίτης &c.] Huc respexit Eustathius in Perieg. v. 1017. Εκείνος (Θησεύς) ἐκ Τερσίππης χεῖρας ἐλθὼν μετὰ τῆς ξίφους, καὶ τῆς πεδάλων τῆς πατρικῶν, αἷς καὶ ὁ Λυκόφρον ἰσορεῖ, ἐρανίσθη μὲν ἀγνοῦντι τῷ πατρὶ Αἰγεί πᾶς καλὸς, καὶ ἀνέπαυον εἰς βασιλείαν. Vid. Plutarchi Theseus.

496. Ἰδαία πέλας] Nulla subest ratio, cur heic cum Meursio Ἰδαία substantive poni putemus;

mus; cum certum sit adjectivum formari posse ab Ida monte: quod etiam Sophoclis Scholiastes, quem in contrariam partem laudavit, testatur, Ajace v. 607. *Ἰδαίη Τρωϊκῇ, οἷον ἐν τῷ ἴδῳ χεῖρ.* Nolo difficultates necere, & sensum ex se perspicuum, & manifestum explicando obscurare.

497. *Ἡ ζῶσ' εἰς ἄδιν ἵζεται καταδάπς*] Textum heic emendatione sua corripit Auratus; nam etsi fortasse tolerari possit *ἵζεσθαι*, multo tamen elegantius est *ἵζεσθαι*: qui enim vivi absorbentur, aut in terram defodiuntur, dici solent vivi ad inferos descendere. Unde apud Sophoclis Antig. v. 825. Antigone in terram defodienda de se ait,

— ἀλλὰ μὲν ὁ παγκοίτας
Αἴδας ζῶσθαι ἄγει
τὴν Ἀχέρυντος
Ἀκτάν.

Ibidem v. 836. Chorus ad ipsam ait,

— αὐτόνομος, ζῶσα μὲν δὴ
Θνατῶν αἴδαν καταδάπς.

Et ipsa iterum de se, v. 1037.

ζῶσ' εἰς θανάτων ἔρχομαι καταδάπς.

Eadem loquendi formula in Sacris Literis occurrit, Num. cap. xvi. ubi Moses Dei iudicium in Core, ejusque socios denuntiat, v. 30.

Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δέξει κύριος, καὶ ἀνοίξασθαι ἢ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς καταδάπται αὐτὴς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῆς, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῆς, καὶ καταδάπσονται ζῶντες εἰς ἄδιν, καὶ γνώσονται ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι ἔσθι καὶ κύριον. Et iterum v. 32, & 33. Καὶ ἠγοίχη ἢ γῆ, καὶ κατέπιν αὐτὴς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῆς, καὶ πάντας τὰς ἀνθρώπους τὰς ὄντας μὲν Κορὲ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς, καὶ κατέφαγον αὐτοὺς, καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῆς ζῶντα εἰς ἄδιν, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴς ἢ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.

498. *Μονίτης*] Non advertisse videntur priores Interpretes Ionicam esse hanc vocem, & pro *Μονίτης* poni; unde factum, ut *Munitum* Latine appellent. Eustathius, *Μονίτης* Ἰωνικῶς μὲν τῷ ὕμῳ προσέρεται ὁ Λυκόφρων.

504. *Ἀκλαίων*] Atheniensium, qui à veteri quodam rege Actæi dicebantur. Eustathius in Perieg. v. 423. *Ἀθηναίη δὲ ἢ καὶ Ἀθῆνας χάρα λέγεται* * * *ἀπὸ Ἀκλαίωνος, ἢ ἀπὸ Ἀκλαίης αὐτόχθονος. ἀπ' ἢ καὶ παρὰ Λυκόφρονι, Ἀκλαίη οἱ Ἀθηναῖοι.*

516. *Βεβρύκων*] Bebryces Asiæ populi erant, quos Strabo narrat à Thracibus oriundos esse, incoluerunt eam regionem, quæ postea Mygdonia, deinde Bithynia dicta est, ut refert Strabo lib. vii. & xii. Situm eorum exponit nobis Dionysius Perieg. v. 805.

Χαλκιδεὺς μὲν παρὰ σῶμα γαῖαν ἔχουσιν,
Οὐδὰς ἐς ἀντιπῆλιν Βυζάντιον εἰσεσθῶντες
Βεβρύκες δ' ὅτι τοῖσι, καὶ ἔρεα Μυσιδὸς αἶψα.

Item vetus Apollonii Scholiastes, Argon. lib. II. v. 2. *Βεβρύκων βασιλεὺς, ὅς τ' Ἀργείων ἐβασίλευσεν Ἀμυκός, τ' Βιθυνίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. κατέφαγον δὲ πῖνις τ' Βεβρύκων καὶ φει τὴν Λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον ἔφευγε, καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δὲ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χάραν πρὸς τὴν Βεβρυκίαν καλεῖσθαι, ἀπὸ τ' ἐκτοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων. Etiam & omnes fere istius regio-*

nis partes videntur à Bebrycibus nomen sumfisse, quod tamen postea exolevit. Idem Scholiastes loco citato addit, *τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠρᾶνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καὶ δάσπερ καὶ ὅς τ' ἄλλων ἐθνῶν.* A Phrygiis abolitum refert Strabo lib. xii. Et Plinius narrat ex Eratosthene, *ex Asia interisse Solymorum, Lelegum, & Bebrycum gentes*, cum aliis quibusdam, Nat. Hist. lib. v. cap. xxx. Quæ causa est, quod apud solutæ orationis Scriptores rara eorum mentio sit, apud Poetas vero frequentior; nam clarus est in fabulis rex Bebrycum Amycus, quem narrant cum Polluce cæstibus decertasse. Vide Apollonium loco citato, Theocritum Idyll. xxi. Virgil. Æneid. v. Valer. Flaccum Argon. iv. aliosque.

518. *Ἀλκὴν ἀμύκῳ*] i. e. fortitudine incomparabiles, & supra communem hominum sortem elevati. E contra hominem, qui nihil habet eximium, quo se à cæteris distinguat, Latini dicunt *unum è multis*. Plinius junior lib. I. Epist. III. *Si te possident, felix beatusque es: sin minus, unus ex multis*. Et Græci etiam cum ostendere volunt aliquem nulla virtute eminere, inquirunt, *οὗτός ἐστιν ἐν πολλοῖς*, i. e. hic inutilis est, & de communi grege porcus.

Ibid. *τὸς Ἀρης ἐφίλατο &c.*] Periphrastice expressit Homericum *ἀρνίφιλον*.

520. *Βία*] Minervæ tribuitur hoc epitheton, quod belli Dea sit; & idem valet, quod *Σθενίας*, quo nomine coli apud Træzenios hanc Deam prodidit in Corinthiacis Pausanias.

521. *Χειρῶνακτες*] i. e. manuum domini; five, qui artem exercent manulem. Suidas, *Χειρῶναξ, τεχνίτης χειρῶν μόνον διασώζων. ἢ ὁ διὰ χειρῶν κτεταπρόδραμος. ἢ χειρῶνακτες, διὰ χειρῶν ταλαιπωροῦντο*. Idem tradit Æschyli Scholiastes, Prometheus v. 45. *Χειρῶναξ, ὁ διὰ χειρῶν ἐργάζομενος. ἢ ὁ τεχνίτης, ὁ χειρῶν μόνων διασώζων. Et Choeph. 759. Χειρῶναξ, τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας.*

525. *Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολίω*] Minus necessaria est Canteri emendatio, qui pro *σέρξαι* reponere voluit *σέρξαι*. Nam *σέρξαι* exp. *ferre*, aut *sustinere*. Sophocles initio Oedip. Tyr.

Δείσαντες, ἢ σέρξαντες —

Quo loco etsi nonnulli legant *σέρξαντες*, Scholiastes tamen uterque habent *σέρξαντες*, idque exp. *παρόντες, & ὑπομείναντες*.

526. *Καναστράων*] Canastra, vel Canastrum, erat promontorium in confinio Macedoniae & Thraciæ situm, & à gigantibus habitatum. Phavorinus, *Κανάστρα, ἀκρωτήριον μεθόκειον Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἢ πλησίον ὦκεσαν οἱ γίγαντες*. Strabonis Epitomator fine lib. vii. & Herodotus Polyhymn. cap. cxxiii. juxta Pallenem fuisse tradunt. Videatur etiam Stephanus, & Ptolemæus lib. III. cap. xiii.

527. *Δυσμυρῶν μοχλὸν*] Hectorem *obicem* appellat, quia Trojam tuebatur, ut in eam Græci irrumpere non possent: vel, quoniam ipsos hostes, Achille irascente, in suis castris ita conclusit, ut prodire non possent; quo modo obex januam ne aperiatur obfirmat.

532. *Γραικῶν ἀεῖσος*] *Αεῖσος* idem hic valet ac *αεῖσος*, non enim optimus Græcorum, sed inter optimates

optimates fuit Protefilaus. Similiter Homerus vocat Diomedem *ἄριστον Ἀχαιῶν*, Iliad. i. p. 430. ubi Eustathius adnotat *ἄριστον* significare posse *ἄριστος* *ἀεικέα*. Posset etiam Protefilaus dici *optimus Græcorum*, id est, suorum sociorum, qui erant ex Thessalia oriundi, Græci enim primi dicti sunt quidam Thessaliæ populi; discimus enim ex Thucydide & Aristotele, *Ἑλλάδα* proprie dictam esse Thessaliæ partem, in qua est Dodone, & Achelous fluvius; ibi igitur primum dicti sunt *Ἕλληνες*, quos idem Aristoteles tradit prius *Γραικούς* appellatos fuisse.

536. *Δρύμιος Δαίμων Περγαμηνεύς Αἰθίοψ Γυράλιος*] De Jove hæc interpretatur Tzetzes, & post eum Canterus: & potest ille *Περγαμηνεύς* appellari, quod ab eo proveniat omnis divinatio, ut supra dictum, v. 6. Item *Αἰθίοψ*, ab Æthiopia regione: vel, quod interdum à Poetis pro æthere sumatur, ut ait Eustathius *Odyss. α'*. *Διὸς ἐπὶ δέπτον, Αἰθίοψ* ἵσως μὲν καὶ διὰ τὸ ἔπεσον ἵσως δὲ καὶ διὰ τὸ φαίνεσθαι μυθικῶς ἐπὶ χροιάζειν τῇ Αἰθιοπία· ἔκ ἀπεικίας δὲ καὶ κατ' ἀλληγορίαν ἔτι καλεῖται αὐτὸν ὡς φαιδόν, παρὰ τὸ αἰδῶν, τὸ λάμπειν· ἀπ' ἧς καὶ ὁ αἰθέρ Ζεὺς. Eandem ob causam *Γυράλιος* nominabitur: quod nempe, æther sit formæ orbicularis. Alii Apollini hæc nomina tribuunt, idque non immerito; nam paullo ante Poeta eum vocat *Drymam*. *Περγαμηνεύς* etiam jure nominatur, qui vatum præses est: *Αἰθίοψ*, qui Sol est, & ὅψιν habet αἰθέρος· *Γυράλιος* etiam, qui formæ est orbicularis, & circularem motum circa terram nostram quolibet die, & anno peragit. Adde, quod hic Deus, quicumque demum sit, inter Dioscuros & Apharidas *jurgium excitasse* dicatur in *λέχαις*, hæc autem sacræ erant Apollini, qui inde *Λιγυρβείος* dicebatur, tradente Meursio.

541. *Θαλύσιος Λοβᾶσις*] *Θαλύσιος* erant frugum primitiæ, quæ post messem, & vindemiam Diis, imprimis autem Cereri, & Baccho, offerebantur, quod ipsorum beneficio omnia bene viruissent, utque in posterum bene revirescerent. Etymologici Auctor, *Θαλύσιος*, τὰς ὑπερ ἐὺ θαλάσσης καὶ εὐφορίας τὴν καρπῶν διδιδύμειαν δύσας μὲν πάλιν συγκομιδῇ τὴν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Δημῳτέρᾳ. Hinc panis ex primitiis factus dicebatur *θαλύσιος ἄρτος*. Hefychius, *Θαλύσιος ἄρτος*, ἀπὸ τῆς ἁλῶς πετρίδης ποσότητος. Idem porro sacrificium *συγκομιδήιον* dictum, & celebratum fuit in plerisque Græciæ urbibus, præcipue autem Athenis. Rem totam descripsit Eustathius, cujus verba ulterioris explicationis loco apponam ex Iliad. i. p. 680. *Θαλύσιος δὲ, αἱ ἀπαρχαί, ὡς περὶ ὀλίγων εἴρηται, ἡ γοῦν αἱ μὲν συλλογῇ ὅψιν καρπῶν διδιδύμειαν θεῶν, ὑπερ τὴν καὶ εἰς ἐπεὶ αὐτὰ λένειν τὰς ἀρέρας, πνέει δὲ ὅψιν ἐπιτόρων καὶ συγκομιδῆς ταῦτα καλεῖσθαι ἀπαρχὰς ἐν ταῦτα καίεται παρ' Ὀμήρῳ ἢ λέξις γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς θαλάσσης θαλύω θαλύω, ἐξ ἧς καὶ Θαλύσιος κύριον ὄνομα, ὡς δηλοῖ τὸ, Θαλυσιδῶν Εὐρέπωνον. ἐπὶ δὲ καὶ θαλύσιος ἄρτος, ὁ ἐκ τῆς τῆς καρπῶν, φασὶ, συγκομιδῆς ποσότητος γινόμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὅτι συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ἧς καὶ τὰ θαλύσιος εἶδοντο, ἐορτὴ ἦγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου καὶ Πανσωνίας, ἀλλὰ (lege ἀλῶα, ex Hefychio, Harpocrate, &c.) καλεῖσθαι, διὰ τὸ τὴν ἀπαρχαίς, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς ἁλῶς τότε καλεῖσθαι φέροντας εἰς Ἑλευσίνα. ἢ ἐπεὶ, καὶ αὐτὰ καὶ Ὀμήρῳ ἐμφαίνει, ἐν ἁλῶσιν*

ἐπαυλὸν καὶ πάλιν ἐορτῇ, ἐν ᾗ Ποσειδῶνος ἦν πομπή· &c. Agebatur porro hoc festum mense Posideone, teste Harpocrate. Porro nihil mirum, si θαλύσιος Crago, i. e. Jovi, vel Apollini (mons enim Cragus utrique sacer fuisse à nonnullis perhibetur) oblata fuerint, cum, ut prius dictum, omnibus Diis offerri solebant: de Diana mentionem facit Homerus loco citato, eamque Oeneo insensam tradit, quod ipsam in his sacrificiis neglexisset,

*καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χερσὶν Ἄρτεμις ὄρεσιν,
κατακλῆναι οἱ οἱ ἔτι θαλύσιος γυνὴ Ἀλῶν
Οἶνός τ' ἔξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυντο· ἐκατόμβας,
οἷον δ' ἐκ ἔξ' ἐξ' Διὸς κέρη μέγαλοι.*

549. *Αλφειὸς δὲ αἰδωνότα*] Hinc constat Veterum mos, quo sponsi tenebantur sponsarum patribus munera præbere, quod etiam in plagis Orientalibus factum testantur SS. Scripturæ Vet. Testamenti. Græci sequiores hunc morem, ut barbarum, repudiarunt, teste Aristotele, *Polit. lib. II. cap. VIII.* Τὸς δὲ ἀρχαῖς νόμος λίαν ἀπλῆς ἔστι, καὶ βαρβαρικὴ· ἐστὶν ἐφεσφορῆντο γὰρ οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰς γυναικάς ἐσθύνοντο παρ' ἀλλήλων. Postea, mansuetudine introducta, factum ut mulieres dote q. coemerent viros: hic tamen mos apud Lacedæmonios numquam erat receptus. *Ælianus Var. Hist. lib. VI. cap. VI.* Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις γαμεῖν ἀπυόικους. Idem tradit Justinus, lib. III. cap. III. ubi de Lycurgo, legum Spartanarum conditore, verba habet: *Virgines sine dote nubere jussit, ut uxores eligerentur, non pecuniæ; & severius matrimonia sua viri coercerent, quum nullis dotis fœnis tenerentur.* Plura in hanc rem qui videre volet, Archæologiam nostram adeat.

552. *Φερᾶσις*] *Phere* urbs esse videntur in confinio Laconicæ, & Messenicæ sita: quæ causa est, cur interdum huic, interdum illi tribuatur. Pausanias Messenicæ adscribit, initio Messenicæ. de Homero loquens, τὴν δὲ Ὀρπλόχον τὸν οἶκον ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ πόλιν εἶρηκε τὰς Φερᾶς· καὶ τὸδε ἐξηγήσατο αὐτὸς ἐν τῇ Πεισιπράτῃ παρὰ Μενέλαον ἀποδημῶν,

*Ες Φερᾶς δ' ἵκοντο Διοκλῆος πατὴρ δῶμα,
τίτος Ὀρπλόχοιο.*

Homeri locus exstat haud procul à fine *Od. γ'*. ubi Eustathius Laconicæ hanc urbem adponit: *Ὁπ Φερᾶς μὲν, πόλιν Θεσσαλίας, (lego πόλιν Θεσσαλίας) Φερᾶς δὲ, Ἡλίδος, αἱ καὶ Φερᾶς, Φερᾶς δὲ τὴν Λακωνικὴν εἰς ταύτας ἵκοντο &c. p. 142.*

559. *Ἀμυκλαίων*] i. e. Laconicorum; nam *Amyclæ* erant centum veteris Laconicæ urbium una, & regia Tyndari, condita ab Amyclo, Lacedæmonis filio. Hinc *Amyclæi* dicti *Lacones* quivis; *Dionys. Perieg.* ubi de Tarento loquitur, v. 377.

Ἦν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο καρτερὸς Ἀρης. Tarentum enim à Spartanis conditum fuit. Idem v. 213. *Cyrenæos*, quod Laconicæ essent originis, vocat

Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.

561. *Σκιάσις*] Potest hoc nomen à quadam Arcadix regione fumi: quod si inter Laconas celebretur, ut ait Tzetzes, *Σκιάσις* mihi dictus videbitur Apollo, quod sit musicæ Deus; nam

mus; cum certum sit adjectivum formari posse ab Ida monte: quod etiam Sophoclis Scholiaſtes, quem in contrariam partem laudavit, teſtatur, Ajace v. 607. *Ἰδαίη Τροϊκή, οἷον ἐν τῷ ἴδῃ χειρῇ.* Nolo difficultates neſtere, & ſenſum ex ſe perſpicuum, & manifeſtum explicando obſcurare.

497. *Ἡ ζῶσ' εἰς ἄδῳ ἔξεται καταδάπης*] Textum heic emendatione ſua corruptit Auratus; nam etſi fortallè tolerari poſſit *ἔξεται*, multo tamen elegantius eſt *ἡ ζῶσα*: qui enim vivi abſorbentur, aut in terram defodiuntur, dici ſolent vivi ad inferos deſcendere. Unde apud Sophoclis Antig. v. 825. Antigone in terram defodienda de ſe ait,

— ἀλλὰ μὲν ὁ παγκοίτας
Αἴδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέρηντος
Ἀκτάν. —

Ibidem v. 836. Chorus ad ipſam ait,

— αὐτόνομος, ζῶσα μόνῃ δὴ
Θνατῶν αἴδαν καταδάπῃ.

Et ipſa iterum de ſe, v. 1037.

ζῶσ' εἰς θανάτων ἔρχομαι καταδάπης.

Eadem loquendi formula in Sacris Literis occurrit, Num. cap. xvi. ubi Moſes Dei iudicium in Core, ejuſque ſocios denuntiat, v. 30.

Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ εἶμα αὐτῆς καὶ ἀπέταται αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σικνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς, καὶ καταδύσονται ζῶντες εἰς ἄδου, καὶ γνώσεσθαι ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι ἔτσι τὸ κύριον. Et iterum v. 32, & 33. Καὶ ἀνοίξῃ ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰς ἀνθρώπων τὰς ὄντας μὲν Κορὲ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ κατέβησαν αὐτοὶ, καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῶν ζῶντα εἰς ἄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μίσου τῆς συναγωγῆς.

498. Μονίτης] Non advertiſſe videntur priores Interpretes Ionicam eſſe hanc vocem, & pro Μονίτης poni; unde factum, ut *Munitum* Latine appellent. Euſtathius, Μονίτης Ἰωνικῶς μὲν τῷ ὕποθερεϊ ὁ Λυκόφρων.

504. Ἀκλαίων.] Athenienſium, qui à veteri quodam rege Actæi dicebantur. Euſtathius in Perieg. v. 423. Ἀθηναίη δὲ ἡ καὶ Ἀθήνας χώρα λέγεται * * ἀπὸ Ἀκλαίωνος, ἢ ἀπὸ Ἀκλαίου αὐτόχθονος· ἀπ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι, Ἀκλαῖοι οἱ Ἀθηναῖοι.

516. Βεβρύκων] Bebrycæ Aſiæ populi erant, quos Strabo narrat à Thracibus oriundos eſſe, incoluerunt eam regionem, quæ poſtea Mygdonia, deinde Bithynia dicta eſt, ut refert Strabo lib. vii. & xii. Situm eorum exponit nobis Dionyſius Perieg. v. 805.

Καλλιθέες μὲν παρὰ εἶμα γαῖαν ἔχουσιν,
Οὐδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσέρχοντες·
Βεβρύκες δ' ὅτι τοῖσι, καὶ ἕρεα Μυσίδος αἰῆς.

Item vetus Apollonii Scholiaſtes, Argon. lib. ii. v. 2. Βεβρύκων βασιλῆος, ὅς τ' Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἀμυκός, τ' Βιδυαίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. κατέβησαν δὲ πρὶς τ' Βεβρύκων καὶ περὶ τὴν Λυδῶν ἐν τοῖς πλησίον Εφέσῃ τε, καὶ Μαγνησίας τοῖσι. Χάρων δὲ φησὶ καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν περὶ τὴν Βεβρυκίαν καλεῖσθαι, ἀπὸ τ' κατοικησάντων αὐτῶν Βεβρύκων. Etiam & omnes fere iſtius regio-

nis partes videntur à Bebrycibus nomen ſumſiſſe, quod tamen poſtea exolevit. Idem Scholiaſtes loco citato addit, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠράνισται διὰ τοὺς γονομήτους πολέμους, κατὰ τὴν καὶ τῶν ἄλλων ἐσθλῶν. A Phrygiſ abſolutum refert Strabo lib. xii. Et Plinius narrat ex Eratoſthene, *ex Aſia interiſſe Solymorum, Lelegum, & Bebrycum gentes*, cum aliis quibuſdam, Nat. Hiſt. lib. v. cap. xxx. Quæ cauſa eſt, quod apud ſolutæ orationis Scriptores rara eorum mentio ſit, apud Poetas vero frequentior; nam clarus eſt in fabulis rex Bebrycum Amycus, quem narrant cum Polluce cæſtibus decertaſſe. Vide Apollonium loco citato, Theocritum Idyll. xxi. Virgil. Æneid. v. Valer. Flaccum Argon. iv. alioſque.

518. Ἀλκὴν ἀμύκῃ] i. e. fortitudine incomparabiles, & ſupra communem hominum fortem elevati. E contra hominem, qui nihil habet eximium, quo ſe à cæteris diſtinguat, Latini dicunt *unum è multis*. Plinius junior lib. i. Epist. iii. *Si te poſſident, felix beatusque es: ſin minus, unus ex multis*. Et Græci etiam cum oſtendere volunt aliquem nulla virtute emine-
re, inquit, οὗτος ἔστιν ἐν πολλοῖς, i. e. hic inutilis eſt, & de communi grege porcus.

Ibid. τὰς Ἀρῆς ἐφίλατο &c.] Periphratiſce expreſſit Homericum ἀρνήφιλον.

520. Βία] Minervæ tribuitur hoc epitheton, quod belli Dea ſit; & idem valet, quod *Σθενεὺς*, quo nomine coli apud Træzenios hanc Deam prodidit in Corinthiacis Pauſanias.

521. Χειρώνακτες] i. e. manuum domini; five, qui artem exercent manuaſem. Suidas, *χειρώναξ, τεχνίτης χειρῶν μόνον διαπόζων· ἢ ὁ διὰ χειρῶν κτερίζων· ἢ χειρώνακτες, διὰ χειρῶν ταλαιπωροῦντο*. Idem tradit Æſchyli Scholiaſtes, Prometheo v. 45. *Χειρώναξ, ὁ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενος· ἢ ὁ τεχνίτης, ὁ χειρῶν μόνων διαπόζων*. Et Choeph. 759. *Χειρώναξ, τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας*.

525. Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν] Minus neceſſaria eſt Canteri emendatio, qui pro *σέρξαι* reponere voluit *σέρξαι*. Nam *σέρξαι* exp. *ferre*, aut *ſuſtinere*. Sophocles initio Oedip. Tyr.

Δείσωντες, ἢ σέρξαντες —

Quo loco etſi nonnulli legant *σέρξαντες*, Scholiaſtes tamen uterque habent *σέρξαντες*, idque exp. *παδόντες*, & *ὑπομείναντες*.

526. Καναſτράιον] Canaſtra, vel Canaſtrum, erat promontorium in confinio Macedoniæ & Thraciæ ſitum, & à gigantibus habitatum. Phavorinus, *Καναſτρα, ἀκρωτήριον μετὲν Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἔπληστον ὄκησαν οἱ γίγαντες*. Strabonis Epitomator ſine lib. vii. & Herodotus Polyhymn. cap. cxxiii. juxta Pallenem fuiſſe tradunt. Videatur etiam Stephanus, & Ptolemæus lib. iii. cap. xiii.

527. Δουμῶν μοχλὸν] Hectorem *obicem* appellat, quia Trojam tuebatur, ut in eam Græci irrumperere non poſſent: vel, quoniam ipſos hoſtes, Achille irascente, in ſuis caſtris ita concluſit, ut prodire non poſſent; quo modo obex januam ne aperiatur obfirmat.

532. Γραικῶν αἰεὶς] Αἰεὶς idem hic valet ac *αἰετὺς*, non enim optimus Græcorum, ſed inter optimates

optimates fuit Protefilaus. Similiter Homerus vocat Diomedem *ἄριστον Ἀχαιῶν*, Iliad. i. p. 430. ubi Eustathius adnotat *ἄριστον* significare posse *ἀπλῶς ἀρίστην*. Posset etiam Protefilaus dici *optimus Græcorum*, id est, suorum sociorum, qui erant ex Thessalia oriundi, Græci enim primi dicti sunt quidam Thessaliæ populi; discimus enim ex Thucydide & Aristotele, *Ἑλλάδα* proprie dictam esse Thessaliæ partem, in qua est Dodone, & Achelous fluvius; ibi igitur primum dicti sunt Ἕλληνες, quos idem Aristoteles tradit prius *Γραικούς* appellatos fuisse.

536. *Δρύμιος Δαίμων Περγαμῆνός Αἰθίοψ Γυράμιος*] De Jove hæc interpretatur Tzetzes, & post eum Canterus: & potest ille *Περγαμῆνός* appellari, quod ab eo proveniat omnis divinatio, ut supra dictum, v. 6. Item *Αἰθίοψ*, ab Æthiopia regione: vel, quod interdum à Poetis pro æthere sumatur, ut ait Eustathius Odyss. α'. *Διὸς ἐπὶ θύρεσσιν, Αἰθίοψ ἴσως ῥ' ἢ διὰ τὴν ἔσπερον ἴσως ῥ' ἢ διὰ τὴν φαίνε-ται μυθικῶς ἐπιχωρεῖν τῇ Αἰθιοπίᾳ ἐκ ἀπεικίας ῥ' ἢ κατ' ἀλληγορίαν ὅτι καλεῖται αὐτὸν ὡς φαεινόν, παρὰ τὸ αἶψα, τὸ λάμπειν ἂν ἢ ὡς αἰθέρ Ζεὺς*. Eandem ob causam *Γυράμιος* nominabitur: quod nempe, æther sit formæ orbicularis. Alii Apollini hæc nomina tribuunt, idque non immerito; nam paullo ante Poeta eum vocat *Drymam*. *Περγαμῆνός* etiam jure nominatur, qui vatum præses est: *Αἰθίοψ*, qui Sol est, & ὅνιν habet *αἰθυσαν*. *Γυράμιος* etiam, qui formæ est orbicularis, & circularem motum circa terram nostram quolibet die, & anno peragit. Adde, quod hic Deus, quicumque demum sit, inter Dioscuros & Apharidas *jurgium excitasse* dicatur in *λέχαις*, hæc autem sacræ erant Apollini, qui inde *Λαχνηβίος* dicebatur, tradente Meurfio.

541. *Θαλύσιαι Λοβῶσι*] *Θαλύσιαι* erant frugum primitiæ, quæ post messiem, & vindemiam Diis, imprimis autem Cereri, & Baccho, offerebantur, quod ipforum beneficio omnia bene viruissent, utque in posterum bene revirescerent. Etymologici Auctor, *Θαλύσιαι*, τὰς ὑπὲρ εὐδαλίας ἢ εὐφροσύνης καὶ καρπῶν διδιδυμίας θυσίας μὲν τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Δημήτρει. Hinc panis ex primitiis factus dicebatur *θαλύσιος ἄρτος*. Hesychius, *Θαλύσιος ἄρτος*, ὅπου τ' ἄλλω περὶ ὁμοῦ ποιεῖται. Idem porro sacrificium *συγκομισηεὶον* dictum, & celebratum fuit in plerisque Græciæ urbibus, præcipue autem Athenis. Rem totam descripsit Eustathius, cujus verba ulterioris explicationis loco apponam ex Iliad. i. p. 680. *Θαλύσιαι δὲ αἱ ἀπαρχαί, ὡς περὶ ὀλίγων εἴρηται, ἥτοι αἱ μὲν συλλογῶν ὅσων καρπῶν διδιδυμίας θυσίαι, ὑπὲρ τῶν καὶ εἰς ἐπεὶ αὐτὰ δάλλειν τὰς ἀφύρας. πνὺς ῥ' ὅσων ἐντόρων καὶ συγκομισηεὶα ταῦτα καλεῖσιν ἀπαρχαί ἐν ταῦτα κεῖται παρ' Ὀμήρῳ ἢ λέξις γίνεταί ῥ' ὅπου τ' ἄλλω θαλύσιω θαλύσιω, ἐξ ἧς καὶ θαλύσιος κύριον ὄνομα, ὡς δηλοῖ τὸ, Θαλυσιάδην Εὐχέπωλον. ἐπὶ ῥ' καὶ θαλύσιος ἄρτος, ὁ ἐκ τῆς τῶν καρπῶν, φασί, συγκομιδῆς ποιεῖται γινόμενος. Ἰστέον ῥ' ὅτι ὅπου συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ἧς καὶ τὰ θαλύσιαι εἰδύετο, ἐορτὴν ἤγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου καὶ Παιωνίαν, ἀλάα (lege ἀλάα, ex Hesychio, Harpocrate, &c.) καλεῖσθαι, διὰ τὸ τ' ἀπαρχαί, καὶ μέλαινα ἐν Ἀθήναις, ὅπου τ' ἄλλω τότε καλεῖσθαι φέροντας εἰς Ἐλευσίνα. ἢ ἐπεὶ καὶ αὐτὰ καὶ Ὀμήρῳ ἐμμελῆται, ἐν ἄλλοις*

ἐμμελῶν καὶ τὴν ἐορτήν, ἐν ᾗ Ποσειδῶνος ἦν πομπή. &c. Agebatur porro hoc festum mense Posideone, teste Harpocrate. Porro nihil mirum, si θαλύσιαι Crago, i. e. Jovi, vel Apollini (mons enim Cragus utrique facer fuisse à nonnullis perhibetur) oblata fuerint, cum, ut prius dictum, omnibus Diis offerri solebant: de Diana mentionem facit Homerus loco citato, eamque Oeneo intensam tradit, quod ipsam in his sacrificiis neglexisset,

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χερσὶ θεοῦ Ἀρτεμὶς ὄρεσι, κατὰ μὲν οἱ οἱ ἔτε θαλύσιαι γυνὴ ἀλάα, Οἰνὸς ῥέξ', ἄλλοι δ' εἰς δαίμωνος ἐκατόμβας, Οἷον δ' ἐκ ἐξέξεν Διὸς κέρη μέγαλοιο.

549. *Αλφειὸς τ' αἰδνάτε*] Hinc constat Veterum mos, quo sponsi tenebantur sponsarum patribus munera præbere, quod etiam in plagis Orientalibus factum testantur SS. Scripturæ Vet. Testamenti. Græci sequiores hunc morem, ut barbarum, repudiarunt, teste Aristotele, Polit. lib. II. cap. VIII. *Τὸς γὰρ ἀρχαῖος νόμος λίαν ἀπλῶς ἐστὶν, καὶ βαρβαρικὸς ἐσιδηροφονεῖτο γὰρ οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰς γυναῖδας ἐκένοντο παρ' ἀλλήλων*. Postea, mansuetudine introducta, factum ut mulieres dote q. coemerent viros: hic tamen mos apud Lacedæmonios numquam erat receptus. *Ælianus Var. Hist. lib. VI. cap. VI. Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτάταις γαμεῖν ἀπορίκους*. Idem tradit Justinus, lib. III. cap. III. ubi de Lycurgo, legum Spartanarum conditore, verba habet: *Virgines sine dote nubere jussit, ut uxores eligerentur, non pecuniæ; & severius matrimonia sua viri coercerent, quum nullis dotis frænīs tenerentur*. Plura in hanc rem qui videre volet, Archæologiam nostram adeat.

552. *Φηραίος*] *Pheræ* esse videntur in confinio Laconicæ, & Messenicæ sita: quæ causa est, cur interdum huic, interdum illi tribuatur. Pausanias Messenicæ adscribit, initio Messenicæ de Homero loquens, *Τὸ γὰρ Ὀρπλόχον τὸν οἶκον ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ πόλιςμα εἶρηκε τὰς Φηράς, καὶ τὸδε ἐξηγήσατο αὐτὸς ἐν τῇ Πεισιγράτῃ παρὰ Μενέλαον ἀποδημία*,

Εἰς Φηράς δ' ἴκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα, Τίτος Ὀρπλόχοιο.

Homeri locus exstat haud procul à fine Od. γ'. ubi Eustathius Laconicæ hanc urbem adponit: *Ὅτι Φηραὶ μὲν, πόλις Θεσσαλίας, (lego πόλις Θεσσαλίας) Φηραὶ δὲ, Ἡλίδος, αἱ καὶ Φηαί, Φηραὶ δ' ἢ Λακωνικῆς εἰς ταῦτας ἴκοντο &c. p. 142.*

559. *Ἀμυκλαίων*] i. e. Laconicorum; nam Amyclæ erant centum veteris Laconicæ urbium una, & regia Tyndari, condita ab Amyclo, Lacedæmonis filio. Hinc Amyclæi dicti Lacones quivis; Dionys. Perieg. ubi de Tarento loquitur, v. 377.

Ἦν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο καρτερός Ἀρης.

Tarentum enim à Spartanis conditum fuit. Idem v. 213. *Cyrenæos*, quod Laconicæ essent originis, vocat

Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.

561. *Σκιάς*] Potest hoc nomen à quadam Arcadiæ regione sumi: quod si inter Laconas celebretur, ut ait Tzetzes, *Σκιάς* mihi dictus videbitur Apollo, quod sit musicæ Deus; nam

σιδὲς Laconibus est ὠδεῖον. Phavorinus, Σκιδε, τὸ ὠδεῖον ἐκαλεῖτο ἢ Λακεδαιμονίων, καὶ ἢ ἀρχαίαν φωνήν.

Ibid Τελφύσιος] Telphusa est Arcadiæ urbs. Sin leges Τελφύσιος, hoc nomine à Bœotis coli Apollinem, & templum habere juxta Tilphosiam fontem, & montem Tilphosium, prodidit Strabo lib. ix. Παρατίθησι γὰρ ἢ Τελφύσιον, καὶ ἡν ὑπὸ τῷ Τελφύσιῳ ὄρει, ἔκαστον πλὴν ἑσθ' Αἰλιάδης καὶ Αἰακίδης, ἐξ ἧς τὸ τῷ Τελφύσιῳ μῦθον. αὐτὸ δὲ καὶ τὸ Τελφύσιον Ἀπόλλωνος ἱερὸν. Si cum Cantero legere malis Τελφύσιος, Tilphusii urbis meminit idem Auctor, loco citato.

569. Ἄλλαν δ' ἄπ' ἄλλαν νέφος] i. e. ingentem multitudinem. Sic Homerus,

νέφος εἴπετο πᾶσιν.

Et Euripides in Hecuba v. 907.

τοῖον δ' ἔλ-

λάων νέφος ἀμφὶ σε καλύπτει.

Eandem metaphoram habent Sacrae Literæ, Epist. ad Hebr. cap. xii. v. i. Τοιγαροῦν ἡμεῖς τοῦτον ἔχοντες θεωρούμενοι ἡμῶν νέφος μαρτύρων.

571. Ἐν νήσῳ.] Delo. Huc Eustathius respexit in Odyss. 2. ad hunc versum,

Δῆλον δὲ πότε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βοῦν.

Eis δὲ τὴν Δῆλον (inquit) ὅτι παρὰ βοῦν οἱ Ἕλληνες εἰς Τροίαν πλεούσας, καὶ ὁ Λυκάφρων ἱστορεῖ.

574. Κυνθίαν σκοπύην] i. e. Cynthum, Deli insulae montem. Strabo lib. x. Ἡ δὲ ἐν Δῆλῳ ἐν πεδίῳ κενυδύνη ἔχει ἢ πύλιν. Deinde, ὑπὲρκενται ἢ ἢ πύλινος ὄρος ὑψηλὸν ὁ Κυνθός, καὶ πρᾶχον. Unde Aristophanes vocavit ὑψηλέρην πύλιν, nam κέρηντα montes, seu promontoria significant, Nub. Act. i. Sc. ult.

Κυνθίαν ἔχον

ὑψηλέρην πύλιν.

Ubi Scholiastes, Κυνθίαν ἔχον ὑψηλέρην πύλιν ἢ Κυνθόν, ἐστὶ ἢ ὄρος Δῆλον ἢ Κυνθός. Meminit etiam Virgilius, & Dianæ choris celebrem fuisse ait, Aeneid. I. 502.

Qualis in Euxotæ ripis, aut per juga Cynthi
Exercet Diana choros.

Hoc in monte Latona dicitur Apollinem & Dianam peperisse; unde ille Cynthius, hæc Cynthia passim à Poetis nominatur.

575. Ἰνωπὸς πύλας Αἰγυπτίου &c.] Inopus exiguus fluvius Delum præterfluens, ut tradit Geographus, loco jam citato; Ποταμὸς ὃ διαρρεῖ τὴν νῆσον Ἰνωπὸς, ὃ μὲν καὶ καὶ ἢ νῆσος μικρά. Porro quod Inopus è Trione, seu Nilo, dicatur originem trahere, testatur etiam Strabo lib. vi. Φέρονται δὲ ὑπὸ γλῶσσοι ποταμοὶ πολλοὶ, καὶ πολλὰ καὶ ἢ γῆς, ἀλλ' ἐκ τούτων διάστημα. Deinde, cum Inachum dixisset secundum Veterum opinionem per multas regiones sub terra latitantem, demum in apri-cum se proferre, addit, ἐπιτείνουσι ἢ ἢ τῶν τῶν τετραπολέων, οἱ δὲ Ἰνωπὸν εἰς Δῆλον ἐκ τῆς Νείλου παραλίας. Idem tradit Pausanias in Corinthiacis, ubi cum narraret Alopum fluvium ex Phrygia & Caria in Peloponnesum devolvī, addit, Οἶδα ὃ καὶ Ἀπλῶν ποταμὸν ἀλλοῦς, ἐτερον ὄνομα, ὃ καλεῖται Ἰνωπὸν, εἶναι σφισιν ἐκ τῆς Νείλου. Causa hujus fabulæ videtur fuisse, quod Inopus eodem tempore, quo Nilus, incrementum capiat, ut nos docuit Callimachi Scholiastes, Hymno in Dianam, v. 17.

Ἡνίκα δὲ νύμφαι σε χορῶ ἐνὶ κυκλήσονται

Αἰγυπτίου πύλας Αἰγυπτίου Ἰνωπὸς.

Ubi Scholiastes, Ἰνωπὸς, ποταμὸς Δῆλου. Αἰγυπτίος ἢ Νείλου, ὅτι αὐτὸς ἐκεῖ πλημμυρεῖ. Idem innuit ipse Callimachus, Hymno in Delum, v. 206.

Ἰζέτο δ' Ἰνωπὸς παρὰ ἔβον, ἐν τῇ βάλαντον

Γαῖα τὸτ' ἐξείνισεν, ὅτε πληθύνει ἑξέσθω

Νείλος δὲ κρημνοῖς κατέρχεται Αἰθιοπίας.

Idem tradit Plinius Nat. Hist. lib. II. cap. ciii. Et in Delo insula Inopus fons eodem, quo Nilus, modo, ac pariter cum eo decrescit, augeturque.

579. Ἐρπιν.] Vinum, Aegyptiorum lingua. Eustathius in Odyss. i. citans è Sapphone, Ἐρπιν δὲ ἔλδον ἔρπιν, θεοῖς φρονόουσαν addit: ἐστὶ δὲ ἔρπιν Αἰγυπτίη, ὃ οἶνος κατὰ καὶ ὁ Λυκάφρων οἶδεν.

586. Κηφύς δὲ, καὶ Περσέωνδρος.] Cum soleat Lycophron heroas variis circumlocutionibus describere, hos duos propter eorum obscuritatem suis nominibus appellat.

588. Γόλγυν ἀνάσσει.] i. e. Veneris, cui sacri fuere Golgi, Cypri urbs. Unde de hac Dea Theocritus,

Δέσποινα, ἃ Γόλγυν τε, καὶ Ἰδαλίον ἐφίλασας.

Et Catullus, ut aliorum testimonia omittam, Quæque Ancona, Cnidumque arundinosam Colis, quæque Amathuntia, quæque Gorgos.

590. Ὀλένη.] Olenus Achaïæ urbs erat, dicta ab Oleno, Jovis & Anaxitheæ, vel Vulcani filio. Hoc in loco nutritum ferunt Jovem lacte Amaltheæ capræ, quam hinc Oleniam vocant.

591. Δύμης τε βυραίνου &c.] Dyme urbs erat Achaïæ ultima versus occasum, tradente Stephanus. Bura etiam erat Achaïæ urbs, in sinu Corinthiaco sita, & hiatu terræ; vel, ut alii, mari absorpta. Unde Ovidius, Metam. xv.

Si quæras Helicem & Buran, Achaïdas urbes,
Invenies sub aquis: & adhuc ostendere nautæ
Inclinata solent cum manibus oppida mergis.

Porro emendandus hinc Stephanus, qui Lycophronis hunc versum citavit in voce Βύρα. Βύρα (inquit) πόλις Αἰγυπτίη τὸ Ἰσθμικόν, Βυραίνος, Λυκάφρων, Δύμη τε βυραίνου ἵχθυον εἶδος.

592. Ἀργυρίππιν.] Argyrippa urbs erat Apuliae Daunia, juxta Ionium finem, à Diomede condita, vel, ut ait Stephanus, mœnibus cincta: Ἀργυρίππιν, πόλις τῆς Δαυνίας, καὶ τὴν Ἰόνιον κύλπον Λυκάφρων.

Ὁ δὲ Ἀργυρίππιν Δαυνίαν παγκλήθειαν.

Αὕτη λέξις ἐκαλεῖτο. Διομήδης μὲν τὴν ἀλυσιν ἢ Ἰλῆς εἰείχισεν, καὶ μετανόμασεν Ἀργυρίππιν. Postea, facta contractione, Argyrippe nominabatur; postremo Arpi, tradente Strabone lib. vi. Ἐκαλεῖτο δὲ ἔξαρχης Ἀργυρίππιν, ἔτι Ἀργυρίππιν, εἶτα νῦν Ἀρπι. Idem alii tradunt. Nequaquam igitur placet Salmastii opinio, qui nomen Argos versum putavit in Arpos, γ in π mutato, cum Bœoti γ in β mutant, pro γωαῖκας proferentes βωαῖκας, π vero pro γ saepe à Latinis reddatur, ut, βαβαὶ παρὰ, Κανάδος Canopus. Sed Ἀρπι, non Ἀρπιν, dicebatur hæc urbs, teste Strabone: & si concedamus Argos ei nomen fuisse, nihil non credent profectio, qui tradunt Italos à Bœotis urbium suarum nomina petisse.

593. Φίλαμον.] Urbem hanc, seu potius fluvium

in Daunia fuisse credo, dura enim est Meursii conjectura.

598. Ελλήπων] Ελλήτες dicuntur pisces παρὰ τὸ ἐλλείπειν αὐτῶν φωνῆς, ut tradunt Grammatici. Huc alludit Aeschylus in Persis, cum de piscibus ait,

ἄγχι δὲ πύλων

Τὰς ἀμύνει.

599. Φερόνυμον νηΐδα &c.] i. e. insulam Diomedis, quam incoluisse feruntur aves Diomedæ. Stephanus, Mela lib. II. cap. VII. Solinus cap. VIII. & Dionysius v. 483. unicam statuunt Diomedis insulam: Strabo duas numerat, easque collocat circa Garganum, Apuliæ promontorium, & huic consentit Plinius lib. III. cap. XXVI. Ptolemæus vero quinque posuit lib. III. cap. I. Eustathius in Perieg. v. 483. cum ex quorundam sententia dixisset duas esse Diomedis insulas, quarum unius, quæ habitabatur, meminit Dionysius, addit: Τὴν δὲ ἑρμῶν, εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸ Διομήδην ἀφανισθῆναι λέγεται, καὶ τὰς ἐταίρας ἐκεῖ ἀποκρίσθαι, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησὶν.

601. Αὐγοπλοκάστους ἐμπέδους &c.] Plenam harum avium descriptionem, quæque magna ex parte cum Lycophrone convenit, reliquit Plinius lib. X. cap. XLIV. Nec Diomedæ præteribo aves: Juba cataractos (lego catarractas) vocat, eis esse dentes, oculosque igneo colore, cætero candidas tradens: duos semper iis duces; alterum ducere agmen, alterum cogere. Scrobes excavare rostro, inde crate consternere, & opere terra, quæ ante fuerit egesta; in his sætificare. Fores binas omnibus scrobibus; orientem spectare, quibus exeant in pascua; occasum, quibus redeant. Alvum exoneraturas subvolare semper & contrario statu. Uno hæc in loco totius orbis videntur, in insula, quam diximus nobilem Diomedis tumulo atque delubro, contra Apulicam, fulicarum similes. Advenas barbaro clangore infestant, Græcis tantum adulantur, miro discrimine, velut generi Diomedis hoc tribuentes; ædemque eam quotidie; pleno gutture madentibus pennis perluunt, atque purificant: unde origo fabulæ, Diomedis socios in eorum effigies mutatos. Strabo etiam, libro sexto, narrat eos infestos esse improbis, erga probos vero mites se præbere: Εὐ δὲ τῇ πλησίον θαλάτῃ δύο νηῖσι Διομήδους προσπαγορεύονται, ὧν ἡ μὲν οἰκίται, πῶς δὲ ἐρμῶν φασὶν εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸ Διομήδην μωδύσασθαι ἀφανισθῆναι φησὶ, καὶ τὰς ἐταίρας (legendum procul dubio ἐταίρας) ἀποκρίσθαι, καὶ διὰ καὶ νῦν διακρίνεται ἐκ μέγους, καὶ βίον τινα ζῆν ἀνθρώπων, τὰς τε διαίτας, καὶ τῇ σφίσι ἀνθρώπων ἡμετέρας τοὺς ἐπικεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν κακῶν καὶ μικρῶν φησὶ. Aliorum testimonia omitto. Huc respexit Homeri vetus Interpres Iliad. ε. v. 412. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀπῆλθεν (ὁ Διομήδης εἰς Εὐστροφίαν) καὶ παραλαβὼν λέγεται παρὰ Δαίνα τόσους πνῆες εἰς κατωκίον. Καὶ τέλος, ἀποκρίσας αὐτῶν τὸ ἐταίρων, καὶ λιμωπῶντων, τόσους μὲν Ἀθηναίους εἰς ἐρωδίας μεταμορφώσας τὸ Διομήδην δὲ ἐνταῦθα κατακτείναι τὸ βίον. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρον.

606. Κόλπων ἰαμβῶς ἰθάδης διζυγῆς.] ἰθάδης δὲ τὸ ε. φίλος, καὶ ἰθάδης δὲ τὸ εὖ ἔτα, ὡς καὶ Λυκόφρων φησὶ ἐν τῇ, ἰαμβῶς ἰθάδης διζυγῆς. ἐνθα ὅρα τὸ ἰαμβῶς, ὃ θέμα ἰαμβῶν, τὸ διατελεῖν, ἐξ ἧς καὶ ἐνταῦθα, ὃ μὴ ἀπείρατος, ἀλλὰ σφίσι ἔχων χεῖρας. εἰ δὲ καὶ ἐν

τῷ ὅρῳ λέγεται ποτὲ τὸ ἰαμβῶν, διατελεῖν ὅτι συμβαίνει, καὶ ἡ τὸ ἀπείρατος ὅλγον ὅσον. inquit Eustathius in Odyss. ε.

610. Τροίανις] Troezen urbs est in extremis Peloponnesi finibus sita, qua Atriam spectat, ut tradit Euripidis Scholiastes in Hippolyt. v. 29. Τροίαν τὸ τέλος ὅτι τὸ Πελοποννήσου, ἀντικείμεν τῇ Ἀτρικῇ, καὶ τὸ Γλαυκοπέει ὄρει τὸ Ἀτρικῆς. Et ipse Euripides, ejusdem Tragædiæ v. 373.

Τροίανιαι γυναῖκες, αἱ τὸ δ' ἔχον

Οἰκίτε χάρας Πελοπίας προσώπων.

Porro in hac urbe, vel, ut alii, in Acropoli Atheniensi Venus Troezenia templum habuit à Phædra dicatum, cum capta esset amore Hippolyti, qui apud Troezenios degabat. Euripides in eadem Tragædia v. 29.

Καὶ πρὶν μὲν ἔλθον τῆδε γυνὴ Τροίανιν,

Πέτραν παρ' αὐτῇ Παλλὰς, κοτύλιον

Γὰρ τῆςδε καὶ Κυπρίδος ἑμαρτήσασα,

Ερῶν ἔρατον ἔδωκεν ἱερὸν ἄντρον, ὃν

Τροίανιν ἀνέκαθεν ἱερῶσαι θεῶν.

Quinetiam urbs hæc Veneri erat sacra, Neptuno item, & Apollini, & ab his omnibus nomina habuit. Stephanus, Τροίαν, πόλις Πελοποννήσου, ἀπὸ Τροίανος τῆς Πελοπίδας ἐκαλεῖτο δὲ Ἀφροδίτας, καὶ Σεραφίδας, καὶ Ποσειδωνίδας, καὶ Ἀπολλωνίδας, &c.

620. Διὸς] Διὸς apud Poetas frequenter dicitur Ceres: Apollonius, de Drepano loquens, lib. IV. v. 986.

ὅς δὲ ὁ Διὸς

Κλέμεται χθονὶς καλλισμύμων ἑρμῶν ἀποτύμ,

Διὸς γὰρ κείνη ἐν δὲ ποτὲ νεότατος γαίης.

Hinc Proserpina Deos dicta, quod Cereris esset filia: Ovidius Metam. VI.

Mnemosynen pastor varius Deoïda serpens.

Causam reddit Eustathius, Διὸς, ὅτι Διωνῆς, ἡ βασίς, ἀπ' αὐτῆς αὐτῆς τῆς θυγατρὸς Περσεφόνης, προσέδωκεν ἑρμῶν, καὶ ὅς ἦκεν συχρὰ ἐκ τῶν ὀδυσσεύων Διὸς, τὰς τε θυγατέρας, ἐκλήθη ἐνταῦθα Διὸς.

621. Τισιφασίωνος] Huc respexit Etymologici Auctor, Τισιφασίωνος. Λυκόφρων δὲ πηλικῆς ἀφ' αὐτῆς ἀποκρίσας τὸν Διὸς τὸ μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ πιδέναι τὴν βασίς.

631. Γὰρ χθονὶν πέδον] i. e. mare Ionium; mare enim καλὸν, i. e. profundum, dici solet. Apollonius,

Προσημασμένον καὶ καλὸν πέδον.

Nomen habuit ab Inachi filia. Euripidis Scholiastes Hippolyt. v. 736. Εὐ τὸν Ἀφρὶα ἡ ἰὸς εἰς βῆν μετακλήθησα διὰ βύλησιν Ἡρας, διέπερασεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰόνιον πέλαγος κληθεῖν. Et Sophoclis Scholia vetera Electr. v. 5. Ἡ δὲ Ἡρα μὴ κατέχουσαν διωκυμένην τὴν Ἰωνίαν, εἰς μαρίαν αὐτῇ (τὴν ἰὸν) ἐπέθελεν ἡ δὲ κατὰ τὴν μαρίαν ἀνανομένη τὸ Ἰόνιον διέπερασεν πέλαγος, ἀφ' ἧς καὶ Ἰόνιον ἀνομασίαν. Eustathius in Perieg. v. 92. Ἀφρὶα δὲ Ἰόνιος, ὡς καὶ τὸ Λυκόφρων φησὶ, καὶ τὸ Αἰζυλίαν (Prometh. v. 839) ἀπὸ τῆς ἰὸς διενήχαστο γὰρ ἐκείνη βῆν γαυρομένη καὶ ἀνταῖα. Οἱ δὲ βασίς ἀπὸ ἰόνος ἀφ' ἧς Ἰωνίαν, ἡ ἀπὸ ἰόνος ἀφ' ἧς Ἰωνίαν. Ionium porro mare dicitur, non quod Ioniam alluit, Asiæ minoris regionem, sed quidquid aquarum Siciliam inter & Græciam est, ad usque promontorium Epiri Acroceraunium, ubi Adriaticum incipit.

633. Χερσίδας] i. e. insulas; nam petre nomen haud

haud raro infulis, & montibus applicari solet.
Juvenalis Sat. XIII. v. 246.

Aur maris Aegaei rupem, scopulosque fre-
quentes.

Ex/hibus. — — —

i. e. Aegæi maris infulas, ad quas relegabantur Romanorum plurimi. Et Virgil. Ecl. viii. v. 6.

Tu mihi, seu magni superas jam saxa Timavi.
i. e. duas insulas ad ostia Timavi sitas. Adde,
quod hæ insulæ erant petris fere inaccessibiles,
tradente Strabone - lib. III. *Χερσόνηδος δὲ εἰσι*
(Γουινόναι) καὶ τὰ ἐδάματα, ὅτε προσχωρῆς εἶεν τοῖς
εἰσπλέκεσι. Sophocles Parnassum montem vocavit
Πάρναξον, Antigon. 1243.

Σὲ δ' ἔτι δὴ δάδοι πέτραι

Στέρολ ὅταν πει λιγυρός.

Seneca autem Gyradas petras, à quibus Neptunus Ajacem dejecit, *montem* vocavit, Agamemni.
v. 547.

*Tridente rupem subruit pulsam pater
Neptunus, imis exserens undas vadis,*

Solvitque montem, quem cadens secum tulit.

Ibid. *Gymnæsias*] *Gymnæsias* sunt insulæ duæ ad Iberiam sitæ, & *Baleares* vulgo dictæ; harum una major, unde *Majorca*; altera minor, unde *Minorca* appellata est. *Gymnæsias* dictæ sunt, quod earum incolæ *γυμνοί*, i. e. nudi, incederent, nec vestibus utentes, nec calceis, ut innuere videtur Poeta noster. Vel, quod Bæoti, factò naufragio, nudi illos appulerint, ut tradit, præter Scholiasten nostrum, Eustathius in Dionys. v. 457. quo loco, hunc Lycophronis versum laudavit. Probabilior tamen videtur Salmasii ratio, qui putavit *Gymnæsias*, & *Baleares* ob eandem plane rationem dictas esse; *Baleares* enim vocantur *ἡν ἢ βάλλον*, i. e. ab emit-tendis è funda lapidibus, quia funditores erant optimi in his insulis; unde Latini verbum anti-quum *ballo* habuere: *Gymnæsias* vero nominan-tur à *γυμνῆτες*, quæ vox teste Hesychio, denotat τοὺς ἀπενδυνάτους, quoniam hi *γυμνοί*, seu leviter ar-mati, &, si cum cataphractis comparentur, fere nudi pugnabant. Hunc porro Lycophronis lo-cum laudavit Stephanus, *Γυμναῖα, οὗοι νῆστοι ἐπὶ τῇ Τυρρηνίδι ἔχοντες, ὡς πῖτες, λέγουσι Λυκοφρόνι*.

Οἱ δ' αὖτε πάντες χοροὶ δὲ Γυμνασίαι
Σισυροῦντα κερκίνοι πεπαισκητοί,
Ἀχαιοὶ ἀμπελῶντος ῥιπτοὶ βίου.
634. Σισυροῦντα κερκίνοι.] Huc respexit Ery-
mologos Auctor, Σισυρὸν ὅτι παρὶ τῶν βλαστῶν, ἢ
δερματίνῳ ἱματίῳ Λυκοφρον, Σισυροῦντα κερκίνοι.

635. *Αμπελωτοὶ γὰρ τῶν βοῶν*] *Αμπεῶν* est lignum illud, quod iumentorum cervicibus imponitur: vel helcium, seu funis per iuga tentus, ad quem iugatis bobus, onera curribus imposita trahunt, ut tradunt Etymologici Auctor, Suidas, & Hesychius. Eustathius hunc Lycophronis locum pra oculis habuit, Commentario in Iliad. § p. 470. *Εὐνοῖα δὲ ἀμπελωτοῖς*, ἢ *εὐνοῖα* τῶν βοῶν, τῶν καὶ τοῖς ἀμπελοῖς, ἔξ ἐπεὶ παραδεδειχμένον τὸ ἀμπελωτοῖς, ἢ τοῖς βοῶν ὅστις ἀμπελοῖς καὶ βοῶν κοινόν, ἢ ἐπεὶ τὸ ἀμπελωτοῖς καὶ τῶν βοῶν κοινόν, ἢ ἐπεὶ τὸ ἀμπελωτοῖς καὶ τῶν βοῶν κοινόν. Hinc *ἀμπελωτοῖς* de his dicitur, qui vitam agere trahunt, more iumentorum τῶν ἀμπελωτοῖς καὶ βοῶν κοινόν. Pha.

vorinus, Ἀμπερίων, ὁ μὲν Καλλιμάχος κλείας δὴ τῇ
ἔλκεν ἑλπίς ἢ λέγειν, ἄμπερον γὰρ τὸ χοῖνιον· ὁ δὲ Λυκίον,
δὴ τῇ σὺ χαροπαθεῖν.

636. Τετάρτῃς ἀπὸ τοῦ σπινθόρου ἀπολισμένῃ] Huc respexit Eustathius, Commentario in Περικυράτω v. 457. ubi de his infulis loquitur, Ἀετοὶ γὰρ σπινθόρου οἱ ἐν αὐτοῖς, οἷς καὶ Λυκάφρον ἰσορεῖ, σπινθόρου ἀπὸ πέτρης ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. Alii tamen tradunt, harum fundarum unam à collo pendere, altera accinctos fuisse, tertiam manu tenuisse.

637. *Or ai τειχῶν &c.*] Hujus hiftoriæ etfi
plura occurrant teftimonia, unum tamen appo-
nam, idque ex Lucii Flori lib. III. cap. VIII.
*Tribus quisque fundis præliatur, certos esse quis
minetur res, cum hæc sola genti arma fini, id
unum ab infantia studium ē cibum puer à matre
non accipit, nisi quem ipsa monstrante percussit.*
Hinc funda Balearica apud omnes fere Scripto-
res nota. Ovidius Metam. II. v. 727.

*Non secus exarsit, quam cum Balearica
plumbum*

*Funda jactat: volat illud, & incandescit eundo,
Et quos non habuit, sub nubibus invenit ignes.*

640. *Ναεν*] Ad hunc locum respexit Etymologicus Auctor, *Ναενος*, ὁ περιπλημένος ἄρτος, ὁ μεσὸς *πάρεος* (lege *μεσὸς*, *πλήρης*) ἢ, μὴ ἔχων πικρὸν. ὡς τὸ *νάεναι* ἀρτύμασιν, ἢ σταγύμασι πσι. *Νυκέρων*,

Οἱ γὰρ πρὸς αὐτῇ ψήσεται πύρρον γν.

Πεῖν ἂν κρατῇ ταςδ' ὑσέχω λίδρ.
 τῷ δ' ἄρτι χαλαρηστικῶς ἔδκε· ταςδ' δέ, κυεῖν ὁ πα-
 κς ὁ μὲν σφιδὼν πνιμμένος καὶ πυκνός.

644. Ἀρνε παλαιὰς γέννα, Τεμνίκων πρῶτοι] Arne
Bœotix urbs, Temnices antiquis Bœotix po-
pulus erant, teste Stephano, qui versum hunc
bis citavit : Ἀρνε, (inquit) πάλαι Βιοτίας Ὀμηρος,
Οἱ τε παλαιότατοι Ἀρνεῷ ἔχον. —

Καὶ Λυχόφρον,

Ἀρως παλαιᾶς γέννα Τευμνίων πρέμοι.

Postea Chæroneia dicta, ab ejus instauratore Chærone, Apollinis filio. De Temmicibus porro Stephanus, Τέμμιζ, ἔστας οἰκίστα ἐν Βοιωτίᾳ Λιδικῶν.

Αρχὴς παλαιᾶς γίνεσθαι, Τεμνύκων φέροι.

Τὸ Σπυλικὸν Τημενίχια, ὅθεν πρὸ αὐτοῦ,

Οι Βουλευταὶ καὶ τὴ Τριμυρία.

645. Γραῖα] Graiam dicit Tanagram, vel urbem ei vicinam: Eustathius in Catalogo Navium, Γραῖα δὲ ἔστι, κατὰ πηγας, ἢ καὶ Τάναρχα· ὡς εἰ πορεύεται, Γραῖος, καὶ Ταναρχεῖος, καὶ δὲ πηγας, οὐκ εἰσὶν αἱ αὐταί, ὡς δηλοῖται ὅ, τι γράφας ὡς Τάναρχα πόλιν Βοιωτίας, ἣν Ὀμηρὸς Γραῖαν καλεῖ, ἀλλὰ τὸ πλησίον τῆς, καὶ οἱ ἱσχυρότεροι ὅτι Ταναρχεῖος οὐκ ἐβράτειον εἰς Τεγίαν, ὡς καὶ Εὐδοκίαν.

Οἱ πλῆθος ἠργήσαντες, καὶ ὄρμους αἰγιαλοῖο.

Ἐργαστοὶ δὲ ἡ Γραῖα, ἐπεὶ καὶ ἡ Τάνταρος, καὶ Ποικιλάρδης, οἱ
 κῆται παρὰ Λυκόφρονι. Αἰετοτύρας δὲ, τασὶ Γραῖαν λί-
 γον πλεονάζει. Τὸ δὲ τὸ κῆτος αἶνον ὑπὸ Γραῖας
 ἡ Μενελάου. Στράβων δὲ φησὶν ὅτι Γραῖα, τόπος πα-
 λαιῶν Σικωτῶν, ἔνθα πέτρῃ Ἀμφιάρχης &c. Cæteræ porro
 urbes, quas hec enumeravit Poeta, ad Bæotos
 pertinebant, & à Geographis memorantur. In
Tegyra Apollo oraculum habuit, ibique à non-
 nullis natus credebatur, tradente Stephano, un-
 de *Tegyraus* dictus est *Onchestus*, teste Pau-

fania, nomen habuit ab Oncheſto, filio Neptuni, cui Deo ſacra fuit; ſita autem erat non procul à lacu Copaide, & in Strabonis tempore, ut ipſe tradit, ſedes fuit concilii Amphictyonici. *Thermodon*, quem hoc in loco vult Poeta, non erat celebre illud Amazonum flumen, ſed terrens quidam in Bœotia, docente Pauſania in Bœoticis.

648. Σύρτης ἢ Λιβυτικὸς πλάγος] Ulyſſes primum erravit in mari Libyco, ubi duæ ſunt Syrtes periculoſiſſimæ; quarum unam, quæ Carthagini propinquior erat, *minorem* vocabant, & hæc CCC. M. paſſuum ambitum habuit; alteram, quæ in Cyrenaicam vergebat, habuitque circuitum DCXXXV. M. paſſuum, *maiores*.

649. Πορθμὺ Τυρρηνικὴν] Mare Tyrrhenum, vel Tuſcum, alluit Tyrrheniam, ſeu Tuſciam, quæ meridionalis eſt Italiæ pars, unde etiam *Inferum* dici ſolebat.

650. Μιζήνεος] i. e. Scyllæ, cujus fabula vel imperitiſſimis nota. Simili porro ratione Chironem Centaurum Ovidius dixit *ſemiferum*, Metam. II. v. 633.

*Semifer interea divinæ ſtirpis alumno
Latus erat.* —

652. Τὸ στερρόπιπλον &c.] Huc reſpexit Phavorinus, Στεροπύπλον παρὰ Λυκόφρονι, τὸ λιοντὴν ἐνδεδυμένον στέρος ὃδὸ τοῦ λέοντος δέρμα. Item Etymologici Auctor in v. Στέρφος. Στεροπύπλος (inquit) ὁ Ηρακλῆς, διὰ τὸ δερμα τὸ λέοντος, ᾧ ἐχρῆτο ἀντὶ τοῦ βολαίου. λέγεται δὲ ἢ Σκαπανίδος, διότι ἐσκαψε τὰς κόπρας τῆς Αἰγέως βοῶν Βυγαδάδας δὲ, διὰ τὰς Γερῶνας βῆς, Λυκόφρων.

663. Κρημνίτης.] i. e. ἀλεξίκακος. Euthatius in Odyſſ. δ'. agens de vocibus ἰσοδυναμοῖς addit: ἐν οἷς ἢ ὁ ἀλεξίκακος ἢ ὁ κρημνίτης παρὰ Λυκόφρονι τῶτον ὃδὸ τοῦ ἀλεξήσου κακὸν π, ἢ ἀναστροφῆς εἰπεῖν, κρημνίτης. Etſi ἀλεξίκακος ſit paullo latioris ſignificationis quam κρημνίτης. Idem paullo ante finem Odyſſ. ξ'. ἀλεξίκακος, ὁ χεῖρ μεταλλάττειν ἢ κρημνίτης.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδὼτα συνοουσίας] Similiter Ariſtophanes conjunctionem omiſit, Ran. Act. I. Scen. II.

— ἢ διὰ τοῦτος εἰδόμενος

Ἀνδρῶν, γυναικῶν. —

Et Sophocles in Antigon. v. 1195.

— φανεί ὃδὲ ἢ μακρὸν χρόνον τελεῖ

Ἀνδρῶν, γυναικῶν οἷς ἐδοῖς κοινῶς.

Ubi vetus Scholiaſtes, λέγει τὸ ἢ ἀνδρῶν γυναικῶν. Hunc ad locum reſpexit Euthatius in Odyſſ. κ'. Τότε (τῷ Τειρεσίῳ) τὸ θηρὲς θηλοῖ σὺν ἄλλοις ἢ ὁ Λυκόφρων, παρ' ᾧ φέρεται τὸ, ἢ Τειρεσία.

Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδέναι ξυνουσίας.

ἐποῖν πᾶσι ἢ καὶ καὶ γυναικῶν φασί.

685. Καὶ φασγάνῳ περιβλήματι, νηπίοντι &c.] Haud aliter apud Homerum, initio Od. κ'. Ulyſſes, & apud Virgilium Æneas gladios ſtringunt, ad luganda ſpectra: in dæmonas enim, ſpiritusque ſerum magnam habere vim, eiſque ingentem timorem incutere credebant Poetæ veteres.

686. Περιβλῆμα ὅπερ Ἀπιδῶν, ἀμυδρὸν μάταιον φασγάνῳ] Similiter Virgil. Æneid. vi. v. 492.

— pars tollere vocem

Exiguam. —

Et Georgic. iv. 472.

Umbra ibant tenues, ſimulacraque luce carentum.

Item Seneca, Oedip. 597.

— convocat Ditis feri

Exſanguis vulgus: illico nebulae leves

Volitant. —

688. Γίγαντες ἴσους &c.] Nihil heic referam de variis locis, quos Typhoni, cæteriſque giantibus impositos crediderunt Antiqui; ad præſens institutum ſufficit, ut ſcias Pithecuſam Tyrrheni maris fuiſſe inſulam, ſolo concavo & ſulphureo, qualis eſt totus ille tractus, ignis etiam eruptionibus olim ſæpe infeſta, quo factum, ut Typhæo injecta diceretur: omnes enim loci, quibus ſubjecti Gigantes finguntur, igneis eruptionibus infeſtati fuiſſe videntur.

694. Βαῖς δ' ἀμείλιος τῷ κυβερνήτῃ τῶν] Bajæ vult, Campaniæ urbem, aquis calidis, locique amœnitate celebrem. Unde Horatius in Epist.

Nullus in orbe locus Bajis præluet amœnis.

Nomen habuit à Bajo, Ulyſſis nauclero, teſte Silio Italico lib. xii. v. 114.

Primores adſunt Capuæ, docet ille tepentes

Unde ferant nomen Bajæ, comitemque dediſſe

Dulichia puppis ſtagno ſua nomina monſtrat.

Meminerunt & alii plures. Strabo lib. v. in Italiæ deſcriptione, τὰς δὲ Βαῖδας ἐπωνύμιον τῷ λέγοντι Βαῖς τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐπώνυμον ἐνός.

695. Κιμμέριον] Cimmerios aiunt circa Boſporum Cimmerium occaſum verſus habitaffe, quam ob cauſam nonnullis videtur Homerus apud Inferos eos collocaffe, ut ait Strabo Geogr. lib. III. Καθ' ὅσον καὶ τὰς Κιμμερίας εἰδὼς ἐν βορείῳς καὶ ζευγείῳις οὐρανίοις τόποις τὰς χεῖρ ἢ Βίαστρον, ἰδρυσεν αὐτὰς πρὸς τῷ ἔδα. Sed non eſt de his Cimmeriis interpretandus Poeta; nam loca, quæ heic deſcribit, omnia ſunt in Italia: Cimmerios autem eam regionem habitaffe, non longe ab Averne lacu, teſtem habemus Strabonem lib. V. ubi de Averno ſermonem habet, καὶ τὰτα χωρίον Πλάτωνιον πῶς ἐπελάμβανον, καὶ τὰς Κιμμερίας ἐπ' αὐτὰς λέγονται. Euthatius totam huius rei rationem reddit, initio Odyſſ. κ'. Εἰπὲ δὲ, αἱ δὲ Εὐρωπαϊὸν ἔθνος ἐπέκεινα Ἰταλίας ἔχον ὑπογῶν, αἱ τὰ πολλὰ ζῶον, τὰς Κιμμερίας ἰσχυρῶς καὶ τῶν τῶν πρὸς αὐτὰς ἐνοήσαντες λέγονται ὡς γὰρ τῷ καὶ τῷ καὶ ζῶον ἔχον ἡλίου ἀνεπαύμιον. πῶς δὲ αὐτὰς καὶ νεκρομαντῶν ἰσχυρῶς, αἱ δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτὰς ἀφελῶς, καὶ πᾶσι κόλπον Ἀργεὶον χωρίον Πλάτωνιον, αἱ δὲ ἀφαιρῶνται κένταυροι τὰς Κιμμερίας οὐκ ἔσονται, λέγοντες τὰς ἐκεῖ ἐν καλαρίοις ἀργύλλοις οὐκ ἔσονται, καὶ ὑπογῶν (mallem cum Strabone, ex cuius loco jam citato hæc verba deſumpta ſunt, καὶ δὲ πᾶσι οὐ γυναικῶν) παρ' ἀλλήλους φασί, καὶ ζῶον ἀπὸ μεταλλῶν, καὶ μαντῶν τῶν δὲ πᾶσι αὐτὰς, μὴδὲν δὲ ἡλίου ὄραν, ἀλλὰ κατὰς ὑπογῶν δὲ τῶν χωρίων, &c. Alii dicunt montibus ita circumdatos, ut iis ſol vix unquam appareat.

Ibid. Ἀχέρουσαι] Acheruſia eſt cœnoſa maris Tyrrheni effuſio in regno Neapolitano prope Cumas. Strabo narrat Lucrinum lacum à nonnullis habitum fuiſſe, ἐκεῖ δὲ τῶν αὐτῶν (Λυκρινῶν) ἢ Ἀχέρουσαι αὐτῶν. Ejuſque ſitus ideam

idem arguit, nam Lucrinus sinus extenditur usque ad Bajas, ut ipse tradit.

698. *Οβριμὸς τ' ἄλσος*] Cur Obrimo vocetur Proserpina, vide v. 1176. Proserpinæ porro lucum dicit, quo circumdatus fuit Avernus, de quo paullo post.

Ibid. *Κόρη*] Notum est Coren nomen proprium fuisse Proserpinæ, quod *κόρη*, seu filia, esset Cereris, quæ etiam *Διώνη* dicta est, cum *invenisset* πῶς *κόρη* : nam plerumque tribuitur Proserpinæ hoc nomen, cum utriusque Dææ simul fit mentio. Suidas, & Phavorinus, *Κόρη*, ἢ *Περσεφόνη* *Διώνη* δὲ, ἢ *Δημήτηρ*.

699. *Πυερφλεγέδοντα*] Acherusiae vicinum putabant Pyriphlegethontem. Strabo, τὸν τε *Πυερφλεγέδοντα* ἐκ τῆς *Σειρήν* ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τὴν πλησίον τῆς *Αχέρουσας*. Et cæteros locos, quorum heic fit mentio, sibi vendicant Cumæi, eorumque finitimi, ut testatur Strabo lib. 1. *Ἐπεὶ τις ἐπεισε ποιεῖν, ἢ συγχέειν, Νεαπολίτας μὲν λέγειν μῦθον Περσέφνης τῆς Σειρήνος, τὰς δ' ἐν Κύμῃ, καὶ Δικαιοφύλα, καὶ Βισυβίῳ, Πυερφλεγέδοντα, καὶ Αχέρουσαν λίμνην, καὶ νεκυομαντείον τὸ ἐν τῷ Αδρῶν, καὶ Βάϊον, καὶ Μισσηνὸν, καὶ Ὀδυσεὺς ἐπαύρων πύλας.* Huc respexit Eustathius in *Odyss.* κ'. *Λυκόφρων δὲ τῆς Πυερφλεγέδοντα, ὡς καὶ καὶ Κωκυτὸν, Ἰταλικὸς ἰσορεῖ πόλιν, ἐκκύπτοντα σὺ πολυ-λύγμονος ὅπως τῆς ὑψηλοτάτης ἐν ταῖς ἐκεῖ.*

704. *Λίμνην τ' Αορρον ἀμφιτορνυτὴν βρόχῳ*] Ita vocat Avernum, quod præcis rectissimisque collibus, & silvis densissimis, olim fere inaccessis, & undique, præterquam in aditu, imminentibus, in orbem cingebatur, teste Strabone: *Περικλῆς δὲ Αορρος ὀρύσσει ὀρύσεις, ὑπερκειμένης πανταχόθεν πλὴν τῆς ἑσπέρης, νῦν μὲν ἡμέρας ἐκτεπονηθείσας, πρὶν τὴν σιμωρεσίαν ἀγρία ὕλη μεγαλοδένδρων καὶ ἀδάτων, αἱ καὶ δευτερευόντων κατὰ σίον ἐποικίον τὴν κόλπον. πρὸς μὲν δὲ οἱ ἐπὶ χεῖρας καὶ τὰς ὀρέας τὰς ὑπερπετεῖς γενομένους καὶ ἀπὸ πλὴν εἰς τὸ ὕδωρ, πρὸς μὲν δὲ ἀναφερομένην αἰέραν, καὶ ἐν Πλητωνίῳ, &c.* Eodem modo descripsit hunc lacum Aristoteles; *Περὶ τῆς Κύμης δὲ καὶ Ἰταλίας λίμνην ὅσην ἡ ποσειδομένη Αορρος, αὐτὴ μὲν, ὡς εἴποιεν, οὐκ ἔχουσα π. δαυμάσων πρὸς αἰετῶν γὰρ λέγουσι καὶ αὐτὴν λίμνην καὶ τὸ ὕψος ἐκ ἐλαττον τεινὴν σαδίων, καὶ αὐτὴν εἶναι τῷ ῥηματι κυκλοτερή, &c.* Idem, sed multo particularius, tradit Dion, *Ἐν τῇ Κύμῃ τῇ Καμπανίῳ (inquit) χωρίον π. μεταξὺ Μισσηνῆς καὶ Πιστελίων μνησείδης ὅσην ὅσην τε γὰρ μικροῖς καὶ φίλοις πλὴν βραχέων πρὸς αἰετῶν, καὶ δαλασάν τε πλὴν κολποῦν ἔχει ἢ μὲν ἔξω τε, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὅσην ἢ δὲ ὀλίγη ἀφ' αὐτῆς διεργάζεται ἄλλη ἐν αὐτῷ τῷ μυχῷ ὁράται καὶ καλεῖται αὐτὴ μὲν Αορρὸς, ἢ δὲ μέση Λουκρηνίς.* Hæc filva circa Strabonis tempora excisa ab Agrippa, totaque ista regio ædificiis occupata fuit. Porro ut Poeta noster paludem hanc dixit ἀμφιτορνυτὴν βρόχῳ, ita Ovidius dixit aquas à filva coronatas, h. e. circumcinctas, esse, *Metam.* lib. V. Fab. vi.

Situa coronat aquas, cingens latus omne, suisque Frondibus, ut velo, Phæbeos summoveat ignes.

705. *Κωκυτῶς*] Hoc nomen inditum fuisse Lucrino lacui, testatur Silius Italicus. Herculei etiam itineris, & cæterorum, de quibus heic loquitur Poeta, locorum meminit, lib. XII. v. 114.

Primores adsunt Capuæ, docet ille tepentes Unde ferant nomen Bajæ, comitemque dedisse Dulichiae puppis Stagno sua nomina monstrat. At hic Lucrino mansisse vocabula quondam Cocyti memorat, medioque in gurgite ponti Herculeum commendat iter, qua dispulsi æquum Amphitryoniades armenti vector Iberi. Ille olim populis dictum Styga, nomine verso Stagna inter celebrem nunc mitia monstrat Avernum,

Tum tristi nemore, atque umbris nigrantibus horrens,

Et formidatus volucris, lethale vomebat Suffuso virus cælo, Stygiaque per turbes Religionem sacer, sævum retinebat honorem. Hinc vicina palus, fama est Acherontis ad undas

Pandere iter, cæcas stagnante voragine fauces Laxat.

Paullo post,

Ac juxta caligante situ, longumque per ævum Infernis pressas nebulis, pallente sub umbra Cimmerias jacuisse domos.

Pergit deinde vicina loca pluribus describere, quæ, ut & aliorum testimonia, quæ hanc in rem congeri possunt satis multa, brevitatis studio prætereunda duxi.

710. *Δαίρα*] *Δαίρα*, vel *Δαῖρα* dicta est ab Atheniensibus Proserpina, quod ejus mysteria celebrarint gestantes lampadas, quas δαῖρας vocabant. Phavorinus, *Δαίρα*, ἢ *Περσεφόνη* παρ' Αθηνάϊων, δαῖρα δὲ δαῖρα, ἐπεὶ δὲ δαῖρα ἐπτελεῖται οὕτῃ τῇ μυστικῇ, ἢ ὅτι δαῖρα φορεῖ. Idem, *Δαῖρα*, ἢ αὐτὴ τῇ *Δαῖρα* *Δαῖραν* *μυνηχέειαν* λέγει Απολλωνίος τῆς *Περσεφόνης*, ὡς δηλοῖ δαῖρα τὸ *μυνηχέειαν*. Paullo post, *ὅτι δὲ δαῖραν*, *Περσεφόνην* καλεῖται, *Δημόδοκος* π. καὶ *Λίχης* μαρτυροῖ. De *Δαῖρα* multa, & varia tradidit Eustathius II. §. p. 510. *Λυκόφρων δὲ μύθηται μὲν Δαίρας, ἢ καὶ δαῖρας τῇ Περσεφόνῃ ἐν σχῳ ἐνὶ τῇ συγγενεῖ καὶ λέγειν οἶδεν αὐτὴν, ἀλλὰ δαμνοῖαν καὶ δαμνοῖαν καλεῖται, ὡς δαῖρα ἀφ' αὐτῆς, στυγνῆται δαῖρα τῷ ποιεῖν ὅτι ἀνδραπνῆς συγγενεῖς ὅποῖον π. καὶ ὅτι τῆς σὺ Διὸς Αθηνάϊας, καὶ ἐπὶ γυναικὸς Αθηνάϊας ποσειδωνάδης. Ὅτι δὲ δαῖρα λέγεται ἢ Δαῖρα, δηλοῖ οἱ εἶποι, Δαῖραν Φερεικῶς ἰσορεῖ Σπυγὸς ἀδελφὸν, καὶ εἰκοι, φησὶ, ἔπος ἔχειν, ὅτι γὰρ ὕψος εἰσὶν τήνδε οἱ παλαιὸι δαῖραν, διὸ καὶ πολέμιαν τῇ Δήμητρὶ νομίζουσι, ὅταν γὰρ δαῖρα αὐτῇ, ἐπείρεται ἢ δὲ Δήμητρος ἔρετα, καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς μύθῳ γένεσιν ὅσον. φάσκει οὖν ὁ Φανδοῖμος Αφροδίτῃ φησὶ νομίζειν τὴν Δαῖραν, καὶ τὴν αὐτὴν τῇ Δήμητρὶ λέγει ἐπὶ τῇ φανδοῖμῳ, οἱ δὲ ἦσαν δαῖραν τῇ Δήμητρὶ δαῖρα δίδοντες, δαῖρα γὰρ φασὶν, ἢ τῇ ἀνδρὸς ἀδελφῇ. πῶς δὲ φάσκει Περσεφόνης ὑπὸ Πλάτωνος ἀποδείχθαι φασὶ τῇ Δαῖραν. Αἴλιος μέντοι Διονύσιος Δαῖραν γὰρ δαῖραν διπλάτως, τὴν Δαῖραν φησὶν, ὅτι οἱ καὶ τῇ τελετῇ καὶ μυστικῇ τῇ ὕψος εἰσὶν Δαῖραν ὀνομάζουσι δηλον ὅτι ἐπὶ δαῖρας γὰρ φησὶ δαῖρα τῇ ἢ ἐπὶ δαῖρας Δαῖρα συμνήσται ὁμοίως, κατὰ πῶς, τῷ Καῖρα Καῖρα. Idem in II. §. p. 347. eandem contractionis rationem reddit, *Δαῖραν* autem facit Eleusinis matrem.*

717. *Φαλήρε τύρος*] i. e. Neapolis : Stephanus in *Φαλήρε*, *Ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἐν Οὔκκοις, εἰς ἣν ἐξέρχεται Περσεφόνη ἢ Σειρήν, ἢ καλεῖται Νεάπολις.* Quod nomen habuit à Phalero, Siculo tyranno, ejusque conditore.

conditore. Phavorinus, Φάβορος, πύρανός Σικελίας, ἔκπτος ἢ ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν. Eadem urbs Parthenope dicta. Dionysius Perieg. v. 357.

Τῇ δ' ἐπὶ Καμπανίων λιπαρὸν πόντον, ἢ χι μάλιστα
 Ἀγνὴς Παρθενόπης παχύνει βίβειδος ἀμύλλας.
 Παρθενόπης, ἢν πόντος ἰοῖς ὑπερβέσσει κόλποις.
 Virgilius Georg. lib. iv. v. 563.

*Illo Virgilium me tempore dulcis aiebat
 Parthenope.* —

Et Ovidius Metam. xv. v. 713.

— in otia natam

Parthenopen, & ab hac Cumææ templa Sibyllæ.

Et apud Statium in *Silvis* sæpe memoratur. Nomen porro hoc sumum erat à Parthenope, Sirenum una, quæ in hoc littus projecta fuit, ut ait Poeta. Stephanus, Νεάπολις, πόλις Ἰταλίας διόσημος, ἐν ἣ Παρθενόπῃ ἦρτα, μία τῶν Σεφρών. Parthenopes etiam monumentum ibi erat. Strabo lib. v. Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τοῦτο, ὅτι δεικνύται μνήμα τῶν Σεφρών μίας Παρθενόπης. Et lib. i. Εὐνὴ τῇ ποταμῷ περὶ ἐν Νεάπολιν Παρθενόπης δεικνύται μνήμα, μίας τῇ Σεφρών, ἐπὶ πλείων ἀποστέλλεται πόντος. Et postea in eodem libro, Επεὶ περὶ ἔπειτα ποικίλης, ἢ συγγεφυγίας, Νεαπολίτας δὲ λέγειν μνήμα Παρθενόπης τῇ Σεφρών, &c. Meminit etiam Plinius lib. III. cap. v. *Neapolis, Chalcidensium & ipsa, Parthenope à tumultu Sirenis appellata.* Item statua ei dicata erat: Suidas, Νεάπολις, πόλις Ἰταλικῇ διόσημος, ἐν ἣ Παρθενόπῃ ἰδρύται Σεφρών ἀγαλμα. De aliis honoribus huic Sireni à Neapolitano populo datis agam paullo post. Porro hæc urbs postea Νεάπολις dicta est, tempore Augusti Cæsaris, ut putavit Solinus cap. viii. *Parthenope, à Parthenopes Sirenis sepulcro, quam Augustus postea Neapolin esse maluit.* Hujus autem error est manifestissimus, cum Poeta noster, qui tot secula ante Augustum vixit, *Neapolin* vocaverit hanc urbem, ut paullo infra patebit. Probabilius igitur Strabo hoc ei nomen inditum putat, cum ex variarum gentium confluxu aucta, & amplificata fuit, lib. v. Μετὰ τῇ Δικμαρχίᾳ Νεάπολις δὲ Κυμίων, ὅτερον δὲ καὶ Χαλκιδεὺς ἐπέκτισται, καὶ Πιζικυσιαν πινε, καὶ Ἀδριαίων, ὥστε καὶ Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τῶτα.

718. Γλάνις] Hoc in loco Scholiastes Stephanus verba habet fere omnia. Γλάνις (inquit Stephanus) ποταμὸς Κύμης, ὡς Λυκόφρων,

Γλάνις δὲ εἰς τὸν δέξεται τήνων χθονά.

καὶ ἀπ' αὐτῆς ἰχθὺς (lege ἰχθὺς, nam ἰχθὺς in casu recto sunt piscinæ, teste Hesychio) Γλάνις, ὁ καλέμενος Γλάνιος. Εἰ καὶ Ἰβηρίας ποταμὸς. Εἰ καὶ Ἰταλίας πέλιος ποταμὸς, ὅτε τῇ Τίβειν ποταμὸν. Hinc emendo Hesychium, Γλάνις, (inquit) ἄρτος, καὶ εἶδος ἰχθὺς. οἱ δὲ γλάνιος. Lege, secundum Stephanum, γλάνιος, nisi potius Stephanum ex Hesychio emendandum putes.

722. Ενίπῳ] i. e. Neptuni, qui, ut Tyronem in concubitu pelliceret, Enipei, fluvii Peloponnesiaci, vel Thesfalici, formam assumpsit, tradente Homero Odys. x. v. 234.

Εὐνὴ ἦτοι παρὰ τὴν Τυρὸν ἰδὼν εὐπατρίεαν,

Ἡ δὲ τὸ Σαλμωνίδος ἀμύμονος ἐκγονὸς εἶναι,

ὅτι τῇ Κρηθῶν γυνὴ ἐμμεναι Αἰολίδου,

Ἡ ποταμὸς ἠρῶσται Ενίπῳ δέοισι,

Ὅς παλὺ καλῶσις ποταμὸς δὲ γλάνις ἴσται,

καὶ ἔν τ' Ενίπῳ πωλεσέτω καλὰ ἔσθια

τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος Γαυόχως ἐννοήσται,

Εν ποταμῷ ποταμὸς περιέξατο δινύωντος.

Eandem fabulam narrat Apollodorus cap. ix.

Τυρὸν δὲ, ἢ Σαλμωνίδος θυγάτηρ καὶ Αλκιδίκης, παρὰ Κρηθῶν, τῇ Σαλμωνίδος ἀδελφῇ, πεφομένη, ἔρωτα ἔχει Ενίπῳ τῷ ποταμῷ καὶ συνεχῶς δὲ τὰ τότε εἰδῶρα φοιτῶσα, τέτοις ἀποδύμετο. Ποσειδῶν δὲ εἰσάμενος Ενίπῳ, συγκατεκλίσθη αὐτῇ. Huc allusit Propertius,

*Non sic Amonio Salmonida mixtus Enipeo
 Tenebris facili pressit amore Deus.*

723. Λευκῶς εἰρήσται, πᾶν ἐπὶ τὸν ποταμὸν ὀχλῶσται &c.] Ut supra χοῖρας, ita heic πόντος insulam significat: insulam porro intelligit Leucosiam, quæ in mari Tyrrheno sita est, contra Paestanum sinum, & Lucaniae adjacet, nomenque habuit à Leucosia Sirene, quam in hoc littus ejectam ferunt, quod Neptuno sacrum erat, ut innuit Poeta, & ab eo nomen habuit. Vid. Strabo initio sexti, & Plinius lib. III. cap. vii. Alii tamen à Leucosia, Aeneæ consobrina, deducunt: quos inter est Solinus cap. viii. *Parthenopia est inter Auctores, à gubernatore Aeneæ, Palinurum appellatum. A tubicine Misenum. A consobrina Leucosiam insulam.* Item Festus, *Leucosia (malim Leucosia) insula dicta à consobrina Aeneæ ibidem sepulta.* Et Dionysius Halicarnassensis Antiq. Roman. lib. i. Επεὶ δὲ νῆσος ἀποστέλλεται, ἢ τὸνομα εἶδεντο Λευκῶσαν, ὑπὸ γυναικὸς ἀνελπίδας Αἰνείας, ὅτε τὴν δὲ τὸ πῶτον ἀποδανύσται.

724. Εὐνὰ Λυκόφρων ἰς, Γεῖτων δὲ ὁ Λεῖς] Non facile occurrunt hæc fluviorum nomina. Is tamen fluvius est insulae Leucosiae: & Phavorinus meminit Lari, Italiae fluvii. Eustathii locus huc pertinet in Odys. x. Ὅτι δὲ καὶ ποταμὸς ἰς, ἐστὶ καὶ ἐν τῇ Λευκῶσῃ ἀναλέξασθαι. Apud Herodotum memoratur alius hujus nominis fluvius & urbs, octo dierum itinere à Babylone distantes lib. i. cap. cxxxix. Fortasse Laris heic pro Silari est accipiendus; Silaris enim est fluvius, qui Picentinos à Lucanis dividit; unde nil mirum, si Leucosiae viciniam appellavit Poeta noster; nam, ut prius dictum, Leucosia Lucaniae adjacet. Heic adicere poteris Eustathii verba in Dionysii Περὶ Ἑλλάδος, Μετὰ τὸ τῇ Σιλαιίδος τόμα, ὡς ὁ Γεωγράφος φησιν, ἐν τῇ Σιλαιίδος ἢ Ποσειδωνιάς ἀκρᾷ, ὅθεν ἐκπλέοντι νῆσος Λευκῶσα δέσται, ἡπεῖρα καὶ αὐτὴ ἀπασσασθαι, ἐπὶ τὸν ποταμὸν μίας τῇ Σεφρών.

726. Λίγηρα δὲ εἰς Τέρηναν ἐκναυδωθήσεται] Terina erat Italiae fluvius, & urbs, à Crotoniatis condita, ab Hannibale everfa, Temesæ autem vicina: Strabo lib. vi. Τῆς (Τεμέσης) τῇ συνεχῆς Τερίνα, ἢ Ἀντίκας καλεῖται, ὁ δὲ δυνάμενος φυλάττειν, ὅτε δὲ εἰς αὐτὴν κατεφύγει τῇ Βρεττίαν. Alii tradunt Terinam insulam fuisse, in quam Ligea Sirenis impetu ejecta dicitur. Stephanus, Τέρενα, πόλις Ἰταλίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κλίσμα Κροτωνιάτων, ὡς Φλέγων. Βαλεῖται δὲ καὶ Μεγάλη Ἑλλάς, ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς, ἐν τῇ Περὶ παρθενίων. Τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν, εἰς ἣν ἐξέβραδεν Λίγηρα ἢ Σεφρὴν ὁ Λυκόφρων,

Λίγηρα δὲ εἰς Τέρηναν ἐκναυδωθήσεται.

Fallitur porro hoc in loco Stephanus, non enim insulam

insulam Terinam Lycophron ullam intellexit, fed Italiae urbem hujus nominis, cujus, ut & Ocinarum fluvii vicini, alio etiam loco meminit,

Οἱ δ' αὖ Τέρηναν, ἔνθα μολαίνει ποτὶς
Ὠκίναρος γλῶ, φοῖβον ἐκβράσαν ὕδωρ,

Ἄλλ' κατοικήσας κέμοντες περᾶ.

Urbs igitur Terina heic est intelligenda. Huc respexit Phavorinus, Τέρηνα Λυκόφρων' καὶ Ἀπολλωνίου,

— Τέρηνος ἀνδρα γαίης.

Est δ' πόλις, ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερινάιος. Solinus insulae Ligiae meminit, quam dicit à Ligia Sirene nomen habuisse; cap. viii. *Insula Ligia appellata ab ejecto ibi corpore Sirenis ita nominata.* Hoc vero quo Auctore dicatur nescio.

730. Βούκρας.] Variæ reddi possunt rationes veteris moris, quo fluvii taurorum sacrificiis delectari, & taurinis cornibus pingi solebant, unde & *Cornigeri* passim appellantur. Ovidius Metam. xiv. Fab. xv. de Numicio fluvio,

Corniger exsequitur Veneris mandata. —

Virgilius,

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Euripides etiam Oceanum appellavit ταυροκράνον, quod is esset ab Homero, & Veteribus ingens fluvius habitus, Oreste v. 1380.

Ἡ πόρτον, Ὠκεανὸς δ' ὄν

Ταυροκράνος ἀρχαῖος

Εὐστάτων κυκλεῖ χθονά.

Ad quod Scholiastes vetus, καὶ τοῖς ποταμὸν ὑπελάμβανον καὶ Ὠκεανὸν καὶ Ὀμηροῦ,

Οὔτε τις ἐν ποταμῷ ἀπὲν νόσφ' Ὠκεανοῦ.

Paullo post, Επεικὶς δ' τὸς ποταμὸς ταυροκράνος ἐξωχράσσω τε, καὶ ἔλεγον ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυκηματι τῷ ταύρων ἢ ἀπὶ χηλὸς τῷ ὕδατος ποιεῖ ἐν τοῖς σφύδρα ἔκαστ' ποταμῷς ἢ ἀπὸ τοῦ βίαιον ὅτ' ὕδατων, αὐτῶν τῶν γλῶ διατρέχοντες παραμυπτόντα ὡς ἐν τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι. Vel quia flexuosos dividuntur in alveos, qui vocantur cornua, sicut apud Eustathium Iliad. v. p. 883. Κέρατα ταύρων exp. καμπά. Alii alias causas assignant, quas congeffit Meursius in suo Comment. Mihi maxime probabilis videtur ea sententia, quæ à violento decursu, & ingenti fonitu ita dictos tradit; res enim, aut homines violenti, & impetuosi tauris assimilari solent: adde, quod fluvii, quibus hæc nomina tribuunt Poetæ, plerumque sint rapidi, & violentes; ut heic de Ocinaro patet, quem, ob fluxionis vehementiam, ἄρῳ vocavit Poeta. Idem de Eridano constat apud Virgilium, Georg. iv. v. 370.

Et gemino auratus taurino cornua vultu

Eridanus, quo non alius per pingua culta

In mare purpureum violentior influit amnis.

Horatius etiam Aufidum tauriformem appellat, iv. Od. xiv. 25.

Sic tauriformis voluitur Aufidus.

Quem alibi longe sonantem, violentem, & acrem vocat.

731. Ἰσμά.] Huc respexit Eustathius, Iliad. ε'. Τὸ μὴ τοὶ ἀπὸ τῷ Ἰσμά, ὃ καὶ λασαίνεται, ἰδρυμα δηλοῖ ὅτ' αὐτὸ τῷ Λυκόφρονι, ἀπὸ τῷ Ἰζω γενόμενον. Huc etiam respexit in Odyss. μ'. Δύο δὲ αὐτὰς (Σειρήνας) ἐμφαίνει ὁ Ποιητής καὶ συνειδραμον τινὲς τῷ Ὀμήρῳ, οἱ καὶ

ὀνόματα φασὶν εἶναι αὐτὰς Ἀγλαοφύμην καὶ Θιλιόπειαν. οἱ δὲ νεώτεροι, ἐν οἷς καὶ Λυκόφρων, πρὶς αὐτὰς ἀειθμῶσι, Παρθενόπην, Λίγειαν, καὶ Λευκοσίαν ὡς μίαν τὴν Παρθενόπην καὶ μνημα ὅτ' αὐτὰς Νιαπολίταις. ἔτι δὲ καὶ πλεοναυτὰς αὐτὰς πλάτυσιν, καὶ μὴ ἔστω καὶ ὁ ποιητής.

732. Πρώτη δ' &c.] Notum est ex Strabone, ludos gymnicos in honorem Parthenopes à Neopolitanis, oraculo jubente, celebratos esse, Geograph. lib. V. Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τὸτο, ὅτε δέικνυται μνημα τῷ Σειρήνων μίαν Παρθενόπην, καὶ ἀγῶν συντελεῖται γυμνικὸς καὶ μαντείαν.

734. Λαμπαδῶχον ἐνταυτῷ δρόμον.] Hoc ex patrio more factum est, nam Λαμπαδοδρομίαι institutum erant Atheniense, & in honorem Vulcani primum inventæ, quod is esset ignis præses. Suidas, Ἰστρος δὲ φησι λαμπαδά νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηνάϊος Ἡρακλῆος δύνοντας, ὑπομνημα καλῶνόντας τὴν χρείαν τῷ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Alii in Promethei memoriam institutas referunt, quod is primus surreptum à Vulcano ignem mortalibus præbuisse, secundum illud Æschyli in Prometheus, ubi quidam de Prometheo sic loquitur,

Τὸ σὸν γὰρ ἄνδρος, παντέχνη πυρὸς σέλας,

Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν.

Minervæ etiam peragi solebat hoc certamen. Aristophanis Scholiastes ad Ranas, ὁ δ' Ἀλμπάδος δὲ ἀγῶν τεῖτον Ἀθήνησιν ἦντο, καὶ τὰ Προμηθεῖα, Ἡρακλῆα, Παναθήναια. Postea etiam Panī, ut constat ex Herod. lib. vi. Qui certabant, pedibus currebant in cæteris, in Panathenæis solum equitabant; quod quidem contra vetus institutum erat, ut refert Plato de Repub. lib. i. Οὐδ' ἔγωγε ὅτι λαμπὰς ἔσται ἀπ' ἵππων πρὶς ἑσπέρῃ τῇ δεῖπ' ἀπ' ἵππων; ἢν δ' ἐγὼ, κτανόν γε τῷτο. Modus certaminis erat, ut lampadem alii aliis tradentes, qui ardentem ad metam perferre posset, is victor esset; quod si nemo id faceret, victoria iudicata relinquebatur: Pausanias in Atticis, Ἐν Ἀκαδημίᾳ δὲ ὅτι Προμηθεῖος βωμὸς, καὶ θέουσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὶς τὴν πόλιν, ἔχοντες χρομύνας λαμπάδας τὸ δ' ἀγώνισμα, ὅμῃ τῷ δρόμῳ φυλάξαι τὸ δῶδε ἐπὶ χρομύνην, ὅστιν. ἀποβείσεως δὲ, ἔστιν ὅτι τὸ νίκης τῷ πρῶτῳ, δευτέρῳ δ' ἀντ' αὐτῶν μίπτειν εἰ δ' ἔτι μὴδὲ τέττα κῶντο, ὁ τρίτος ὅστιν ὁ κρατὺν εἰ δ' καὶ πᾶσιν ἀποβείσειν, ἔστιν ὅστιν ὅτ' ἀκαλεῖται ἡ νίκη. Quoniam vero pessime cum eo actum est, cui primæ currendi partes obtigerunt, vices sortiundo, aut simili modo, cui libet datas esse certum est. Interpres vetus Persii Satir. vi. *Apud Athenas, cum juvenes ludos cursu celebrabant, qui victor esset, primus facem tollebat, deinde sequenti tradebat, & secundus tertio; similiter omnes donec currentium numerus impleveretur.* Hinc ducta metaphora Proverbio originem dedit, *Cursu lampada tradere*: quo significamus aliquem, quæ sua erant, succellori possidenda dare. Lucretius lib. II.

Inque brevi spatio mutantur secla animantum,

Et quasi currentes vitæ lampada tradunt.

Et Persius Sat. vi. v. 61.

Qui prior es, cur me in decursu lampada poscas?

738. Βούκρας δ' ἐν ἀσκή.] Huc spectant, quæ occurrunt apud Etymologici Auctorem: Βούκρας, ἡρπικὸς, ὁ μετὰ ἀσκήν. Ὀμηρος Βούκρας ἀνέμων. καὶ Λυκόφρων, Βούκρας ἐν ἀσκή συγκάκλειστος βούε. Παρὰ τὸ βούε,

βύρ, βέβυσμαι, παρέρωγον βύζα, ὁ δὲ θακείμωτος βέβυσται, ἐξ αὐτῆς βύκτις. ἢ πεποιήσαι ἀπὸ τῆς βύβης καὶ τὸ ἀράττειν. ἢ παρὰ τὸ βύ, βύκτις· τὸ γὰρ βύ, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐλέγετο.

745. Αναυλόχῃον αὐτοκαύδαλον σκάφος] Αὐτοκαύδαλον legit Etymologici Auctor, simulque totum hunc locum explicavit: Αὐτοκαύδαλον σκάφος, (inquit) Λυκόφρων· Αναυλόχῃον δὲ μικρὸν λέγει, ἢ γὰρ ἦν ναὺς, ἀλλ' αὐτοκαύδαλον πλοῖον, ἐδύπετο ἐν ὄρω καὶ λιμνῇ καὶ ἀλγέμενον, ναυλόχης γὰρ ἔλεγον τὰς λιμένας. Αὐτοκαύδαλον δὲ ἢ λέξις ἐπὶ τῇ ἀλφίτῳ εἴρηται, τὸ ὡς ἐτυχὲς φεραδὲν ἄλυσεν, αὐτοκαύδαλον. Eandem lectionem servant Suidas & Phavorinus, sed tacito Lycophronis nomine: Αὐτοκαύδαλον ναὺς, ἢ αὐτοκαύδαλον σκάφος, αὐτοκαύδαλον κυρίως δὲ ἢ λέξις ἐπὶ τῇ ἀλφίτῳ εἴρηται, τὸ γὰρ ὡς ἐτυχὲς φεραδὲν ἄλυσεν, αὐτοκαύδαλον λέγεται. His etiam consentit Hesychius, Αὐτοκαύδαλα, αὐτοκαύδαλα ποιήματα εὐτελέ.

747. Βάειν] Hæc vox varia habet significata. Hesychius, Βάεις, πλοῖον, ἢ τεῖχος, ἢ σοῦ, ἢ πύργος. Suidas, Βάεις, πλοῖα, τεῖχος, σοῦ, αὐλαί, πύργοι, σφαῖραι. Hoc in loco pro navi ponitur, ut apud Æschylum in Persis,

Βαίεισσι ποτῖταις.

Ubi Scholiastes tradit vocem esse Persicam, & ab urbe quadam Persiæ dictam: Ταῖς (inquit) ἀπὸ Βάειος ὕδατος, ἥπερ ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαίεισσι. Alii tradunt Ionum esse propriam; Phavorinus, Βάεις, τὰς ναὺς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Herodotus autem tradit Ægyptiacum esse navigii fluvialis genus, ex spina factum, in Euterpe cap. II. quod totum caput nihil aliud continet, præter harum navium descriptionem. Huic consentit Æschylus in Iacit. v. 842. ubi præco Danaï filiabus, quas Ægyptia navis Argos vexerat, ait,

Σῶθε, σῶθε' ἐπὶ βῆ-
ριν ὕδατος ποδῶν.

Et ejusdem Tragediæ v. 880.

Λιγυπῖαν δὲ βῆριν ἐχ' ὑπερδρεῖν.

Huc etiam facit Propertii illud, quod de Cleopatra, Ægypti regina, dicitur,

Baridos & contis rostra Liburna sequi.

754. Ἀσφ' αὐτοκαύδαλον σκάφος] Hunc versum laudavit Stephanus, Αὐτοκαύδαλον, πόλις Βοιωτίας· Ομηρος,

Αὐτοκαύδαλον τ' ἐχατέεσαν.

Ἀπὸ Αὐτοκαύδαλον, τ' Δίος, τ' Αὐτοκαύδαλον, τ' Ποσειδῶνος, καὶ Ἀλκίης τ' Ἀδαντος. συνήκισται δὲ αὐτῷ Θράκης, ὡς Λυκόφρων, Ἀσφ' αὐτοκαύδαλον σκάφος Αὐτοκαύδαλον.

Ἡ δὲ τὸ παρὸν ἀνθηροπῆτις ἐστίν. Glauci porro historia nota est ex Metam. VII. & XIII.

766. Οὐπὼ μάλ' οὐπὼ &c.] Elegans transitio ad domestica infortunia, quibus Ulysses vexatus est. Ceterum Geminatis vocibus uti solent Poetæ, quotiescumque gravior, & vehementior affectus exprimendus, aut excitandus est: unde cum Thebæ essent obsessæ, chorus mulierum timore percussus, Martem duplicata prece invocant, apud Æschylum in Thebis,

ἐπὶ δὲ, ἐπὶ δὲ πόλιν.

Ad quod Scholiastes, Ἡδὲ τὸν δὲ ἀναφανήσας, δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουσι διὰ τῶτο. Ibidem Neptuno precantur in simili formula,

Ποσειδῶν, ἐπὶ λυσιπύρῳ.

Φέβας δὲ λυσιπύρῳ διδῶ.

Ubi iterum Scholiastes, Πάλιν δὲ εἶπε τὸ ἐπὶ λυσιπύρῳ· πελαργεύμενος δὲ ψυχῆς ταῦτα ἦδη, καὶ ἐμφασις ἐνεκα λεγόμενα. Hujus generis exempla ubique occurrunt apud Æschylum, & Euripidem, qui miri sunt in affectibus movendis artifices; sed nec Comicorum ludis ingrata sunt, Aristophanes Avibus,

Πολὺ δὲ πολλὸν χαλεπωτάτης λόγος

Ἡγεγας ἀνθρώπων.

767. Μελανθός] Eustathius Iliad. α'. Μελανθός Ποσειδῶν παρὰ Λυκόφρονι, διὰ τὴν τῇ πόντου μελανίαν. Potest etiam Melanthus appellari à Melantho, Protei filia, ex qua Amycum genuit.

Ibid. Ἰππηρέτω] Notum est, Neptuno adscriptam fuisse equorum curam, & inventionem; unde Ἰππηρέτω, & Ἰππων pluribus in locis dictum, & sub eo nomine cultum, & templis, arisque honoratum legimus apud Pausaniam, aliosque. Unum tantum Pausaniæ locum adducam, in quo nominis rationem reddit, in Achaicis, Ὀνομαδὲς δὲ Ἰππων τ' εἶδον πείδουτο μὲν ἂν περ καὶ ἐπ' αἰτίαις ἀλλὰ, ἐγὼ δὲ εὐρεῖται Ἰππηρὸς ὄντα, ἀπὸ τῆς ἑρῆς καὶ τῆς οὐραίας εἰκάζω. Ομηρος μὲν γὰρ Ἰππων ἀδελφὸς Μενελάου καὶ τ' εἶς τῶν περὶ τὴν πῆλιν ἀνέστηκεν ὄρκον,

Ἰππων ἀδελφὸς γαστήρῳ Εὐνοσίχωνος

Ομνυδὶ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδίσσαι.

Πάμφρος δὲ, ὅς ἐστιν ἀδελφὸς τῶν ἀρχαιοτάτων ὕμνων ἐποίησεν, εἶδον φησὶ τ' Ποσειδῶνα,

Ἰππων τὸ δὲ τῆρα, νῶν τ' ἰδυκρηδύμενον.

Οὕτω δὲ Ἰππηρὸν, καὶ οὐκ ἀπὸ ἑτέρας προφάσεως τὸ ὄνομα ἐρχεται.

768. Ναύλοχον Ρεῖθρον σκέπας] Rhithri, Ithacæ navalis, meminit Homerus in Odyss. α'. v. 180.

Νῆες δὲ μοι ἦλ' ἐπὶ καὶ ἐπ' ἀγρῶ νῆσσι πόλιος,

Ἐν λιμνῇ Ρεῖθρῳ ὑπὸ Νηῖρ ὀλίγητι.

Ubi Eustathius nominis hujus rationem explicavit, Φασὶν οἱ παλαιοὶ Ρεῖθρον κατὰ κίεον π' ὄνομα καλεῖσθαι τ' ἐν Ἰθάκῃ λιμνῇ, ἀπὸ τ' εἰς αὐτὴν ἐκ τ' Νηῖος καλεῖσθαι χεῖμαρρον. Paullo post, Νηῖον, ὅρος Ἰθάκης καλεῖσθαι, ὅσῳ εἰς τ' ὑποκαίμενον καλεῖσθαι λιμνῇ, ἐκ τῆς συμβαίνοντος τῇ λιμνῇ, Ρεῖθρον προσαγορεύεται καὶ σημαίνει ὅτι κατὰ ταῦτα τ' ἰσοείαν, καὶ τὸ ὑπερκαίμενον τῇ λιμνῇ Ρεῖθρον λέγεται, καὶ ἢ μόνος αὐτὸς λιμνῇ.

769. Νηεῖτα ὀρεῖαν] Neriti, montis Ithaci, meminit pluribus in locis Homerus, eique varia tribuit epitheta, ut Iliad. β'. 632.

Οἱ τ' Ἰθάκῃ εἶχον καὶ Νηεῖτον εἰνοσφύλλον.

Et Odyss. ι'. 81.

Ναεῖτα δ' Ἰθάκῃ εὐρείαν, ἐν δ' ὅρεσσι αὐτῇ

Νηεῖτον εἰνοσφύλλον, ἀειπεπέτης.

771. Ἡ δὲ βασάνη] Βασάνη Baccham denotat, quæ pro meretrice, seu libidinosa ponitur, sicut supra Iacit, v. 143. qui locus videndus. Etymologicographus, Βασάνη σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην· ἀπὸ τῆς δὲ ἢ καὶ ἀφ' ἧς καὶ πόρνη γυνὴ εἴρηται βασάνη. Suidas, Βασάνη, ἐταῖρα, πόρνη· ἐν ἐπηρώματι,

Βασάνη Εὐρυλόμῃ σκοπελοδρόμος, ἢ ποτε ταῖραν

Πολλὰ ταυνοκρίων σέρνα χαραζαμένη.

Ad Penelopen quod attinet, Mantiniensium erat fermo, ipsam, absente Ulyssæ, procos ultro ad se vocasse, & hanc ob causam ab Ulyssæ reduce repudiatam primo Spartam se recepisse, deinde

Mantineam, ubi vitam finit. Auctor est Pausanias in Arcadicis, Μαντινέων ὅς ἐς αὐτὴν λόγος Πηνελόπειαν φησὶν ὑπὸ Οδυσσεὺς καθ' ἡγεμονίαν, ὡς ἐπαπαύσας ἐσταλάγοιτο ἐς τὸ οἶκον, καὶ ὑποπεμφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς, τὸ μὲν παρ' αὐτῆς εἰς Λακεδαιμόνα ἀπελθεῖν, χρόνῳ δ' ὑστερον ἐκ τῆς Σπάρτης ἐς Μαντινέαν μετακινήσει, καὶ οἱ τὸ βίον τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα συμπήναι. Huc spectant, quæ tradit Eustathius in Odyss. 6'. Σημείωσαι δὲ ὅτι Ομηροί, καὶ οἱ καθ' Ομηρον σώφρονες ἐν ταῖς μάλιστα ἰσορροπίας τῶν Πηνελόπην Λυκόφρων δὲ, καὶ εἰ τις ἄλλος τοιοῦτος, καταλείδου τὴν καλλιὴν Πηνελόπην παρεδιδόσθαι καὶ τὸ πάντῃ ἀπύθανον, καὶ πᾶσι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτὴν καθ' ὑπάρχουσι, καὶ ἐκ τοιαύτης ὑποθέσεως τὸ μυθικὸν γεννᾷσι Πάνα. Ἐπεὶ δὲ σημαντέρον ληρύντες, Ἑρμῆν συνεινάζουσι τῇ Πηνελόπῃ, ὅθεν ὁ Πάν, ὃν καὶ καταρξάει τὸ ὑφαντικὸν ὡς πνεύς, ὅθεν καὶ τὸ πανίον παρῆκεται.

775. Οἰκίαν.] Præcipue Melanthei & Melanthus. Vid. Odyss. ρ'. 234. Odyss. σ'. 320. Odyss. τ'. 65.

776. Εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν.] i. e. dorso toroso & forti. Similiter Sophocles Oedip. dixit εὐλόφῳ φέρειν.

783. Ἐκκίσαν σμώδηρα.] Ulysses verberibus cædi se passus est, ut Trojanos falleret. Quo spectant Eustathii verba in Odyss. δ'. quo loco Homerus de Ulyssæ ait:

Ἥλθε μετ' Ἀργείας, κατὰ δὲ φρόνιν ἦραγε πολλῶν.
Ἥραγε (inquit) καθ' ἑσθλὴν τὴν Τρώων πολλῶν, τήν τε Ἑλένην, ὡς εἰκός, ἀναπέσεις, καὶ τὸ τεῖχος ἀναμαρτήσας, καὶ τὰ Τρωϊκὰ μαθὼν βαλεῖματά, καὶ ταῖς πύλας δὲ γυνὴς, διὰ τὴν μηχανήσασθαι δόξαν ἵππων, ὅσον εἶχον διάστημα. ἢ καὶ τὸ Παλλὰδιον ἀρπάσας, ὅθεν καὶ ὁ Λυκόφρων ἰσορεῖ. ταῦτα γὰρ αἰτία φασι τὴν καταδύσασθαι τὴν Οδυσσεὺς λάβρα εἰς Τροίαν, αἰκισάμενον ἑαυτὸν, ἵνα ὡς ἐχθρῶν τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τῷ βασιλεῖ, περὶ δεχθῇ τοῖς πολέμοις.

793. Σύφαρ θανέεται.] Notum est apud Naturalis Historiæ Scriptores, quadam animalia juventutem renovare, pellem antiquam & rugosam deponendo. Auctor est Aristoteles Hist. Animal. lib. viii. cap. xvii. Τῶν δὲ φωνόντων ἐνιοὶ τὸ καλὸν γῆρας ἐκδύσιν· ἐστὶ δὲ τὸτο ἔρατον δέρμα, καὶ τὸ πρὶν τὸ γένεσθαι κέλεος. Inter hæc porro maxime celebris est serpens. Idem paullo post, καὶ μάλιστα πάντων οἱ ὕφες· ἐκδύσκει γὰρ τὸ ἔαρος, ὅταν ἐξῶσι, καὶ πρὶν μετεπὶ πάλιν. Simile aliquid cicadæ accidit; Idem loco citato, οἱ δὲ τέττιγες, ὅταν ἐξέλθωσι, καθ' ἑαυτὴν ὅτι τὴν τὴν ἐλαίαν, καὶ καλὰ μόνος, περὶ τὸν γένεσθαι δὲ τὸν κελύφους ἐξέρχονται, ἐγκαταλιπόντες ὑγρότητα μικράν, καὶ μετ' οὗ πολὺν χρόνον ἀναπέονται καὶ ἄδουσι. Horum utriusque depositum vocabant σύφαρ, ut ait Suidas, Σύφαρ, ἐνδύμα τὸ ὄρεως, καὶ τὸ τέττιγος, παρὰ τὸ λείπειν. Unde nihil mirum, si pellis arida pro sicca & exsangui, jamque in tumulum deponenda fenestrate sumatur. Hesychius, Σύφαρ, γῆρας ὑπέρτατον, οἱ δὲ τὸ ὄρεως καὶ τὸ ἐξυπνισμὸν σῆκον. Rem totam latius tractavit, & hunc Lycophronis locum ex professo explicavit Etymologicus Auctor, Σύφαρ, οὐχ ἀπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγνηνίμα γῆρας, καὶ τὴν ἐσχάτην ἡλικίαν τὸ κατ' ἐρησιάζεσθαι, τὰ τὸ δέρμα· καὶ Σώφρων ἐν τοῖς Ἀνδρείοις δεδωκεν Μίμοις εἰπὼν,

Τί μὲν ἔστι σύφαρ; τί γὰρ σύφαρ ἀντ' ἀνδρός.
Ἐν τέτοις γὰρ ἀνακρινόμενος γέροντα, ἔστιλον πάλιν εἰρηκεν, ὅτι καὶ ἐστὶν καὶ ἔστιν τὸ δέρμα. καὶ περὶ δὲ δόκοντος ἀνδρὸς σύφαρ ἀντ' ἀνδρός, τὰ τὸ δέρμα φέρον, ὡς τὸ ἄλλων

ἢ δὴ δεδαπανημένων. πνὲς δὲ τὸ τὸ ὄρεως γῆρας, σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀπὸ συφύμενον· Λυκόφρων δὲ τὸ λίαν γῆρας. Item Eustathius in Odyss. σ'. ubi dicitur, quod ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι σύφαρ est ἔρατος γῆρας.

794. Κόραξ] Corvum, Ulyssæ senio confectum vocat; nam ista avis dicitur quinque, vel etiam novem secula vivere, ut ait Plinius lib. vii. cap. lxxviii. Aristoph. in Avibus,

Οὐκ οἶδα ὅπῃ πέντε γενεὰς ζῶει λακέρυζα κορώνη.
Ubi Scholiastes vetus, Κακὸς καὶ τὸτο παρὰ τὸ ἠπίον παίζει,

Ἐννέα γὰρ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη.
Unde corvus apud Poetas longævitæ exemplum est. Juvenalis Sat. X. 246.

Rex Pylius, magno si quidquam credis Homero,

Exemplum vitæ fuit à cornice secundæ.
Et Horatius lib. IV. Od. xiii. 25.

— servatura parem
Cornicis vetule temporibus Lycen.

799. Εὐρυτὰν σέλει λιός] Stephanus putavit Eurytanas esse Italiæ populos: Εὐρυτάνες, (inquit) ἔδνος Ἰταλικόν· Λυκόφρων,

Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν σέλει λιός.

Rectius tamen, ut videtur, Tzetzes in Ætolia, idque ex Aristotelis sententia, collocavit: nam & huic consentit Thucydides, extremo lib. i. Επιχειρεῖν δὲ ἐκέλευον περὶ τὸν μὲν Αποδότοις, ἐπεὶ αὖ Ὀρειοῦσι, καὶ μὲν τῆς Εὐρυτᾶσιν, ὅσοι μέγιστον μέρος ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας, ἀγροστότατοι δὲ γλῶσσαν, καὶ ὁμοφάγοι εἰσιν, ὡς λέγονται. Item Strabo lib. x. Εἰναί τε ἐλὼν π Αἰταλικὸν τὸτο, ὡς Ορειῖς, καὶ Ἀργαῖος, καὶ Εὐρυτᾶς, καὶ ἄλλα πλείω. Idem paullo ante, Εὐνός ποταμὸς ἀρχεται μὲν ἐν Βωμεῖαν ἐν Ορειῶσιν Αἰταλικῇ ἔδνῳ, κατὰ τὸ καὶ οἱ Εὐρυτάνες, καὶ Ἀργαῖοι, καὶ Κυρῆτες, &c. In Stephano igitur pro Ἰταλικόν, repono Αἰτωλικόν.

800. Τραμπύας ἐδέδλωτο] Dicit Canterus Tiresiam apud Homerum, cum Ulyssæ fata sua, & mortis locum prædicit, non velle Κολίαν, aut Βουμῖαν Eustathii, sed regiones, quas hoc in loco describit Lycophron. At vero hæc regiones eadem prorsus videntur cum illis, quas indicavit Eustathius; nam Bunimi sunt Trampyæ vicini, teste Stephano, Τράμπυα, πόλις τῆς Ἠπείρου, πλησίον Βουμῖαν. Idem etiam tradit in Βουμῖαν.

802. Τυμφαῖος] Tymphæa urbs, & Tymphæ mons erat in Theprotia. Stephanus, Τυμφαῖα, πόλις. Tymphæa porro vicini erant Æthices. Strabo lib. vii. Ἠπειρώται δὲ εἰσὶ καὶ Ἀμφίλοχοι, καὶ αὖ ὑπερκίμενοι καὶ συνάπτοντες τοῖς Ἰλλυρικοῖς ὄρεσι, περὶ τὴν οἰκὸντες χώραν, Μολιτίαν τε, καὶ Ἀδαμάντες, καὶ Αἰθίκες, καὶ Τυμφαῖοι. Vetus Homeri Scholiastes, cujus verba usurpavit Eustathius, narrat Æthicas, secundum quosdam, Theffalicam esse gentem, Epiro conterminam: secundum alios, Macedonia: secundum alios, Perrhæbiæ. Αἰθίκες, (inquit) ἔδνος Θετταλικόν, ὑπερκίμενον τῇ Ἠπείρῳ· ἢ, ὡς πνὲς, Μακεδονίας· ἄλλοι δὲ εἶπον, Περραιβίας. II. β'. v. 744.

821. Πλάπιν] i. e. τὸ ἄπρον γυναικα, secundum Hesychium, quæ significatio huic loco adpræme convenit. Aristophanes πλάπιν uxorem simpliciter dixit, in Acharn.

καὶ τοῖς παιδίσσι, καὶ τῇ πλάπιδι.

Ad quod Scholiastes vetus, Πλάπιδι, τῇ γυναικί, παρὰ τὸ πλάζειν πρὸ ἀνδρὶ καὶ τῇ κοίτῃ.

832. Ξένη] Cur hoc nomine insigniatur Venus, diversam à Scholiaste rationem reddit Herodotus lib. II. cap. cxii. in Ægypti descriptione, ἔστι δ' ἐν τῇ πελώρει τῇ Πρωτέως ἱερῶν, τὸ καλεῖται Ξένης Ἀφροδίτης· συμβάλλομαι δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν Ελένης τῇ Τιμωρίᾳ, καὶ τῇ λόγον ἀκηκοῦς, ὡς διατῆται Ελένη παρὰ Πρωτεί, καὶ οὐ καὶ ὅτι Ξένης Ἀφροδίτης ἐπώνυμόν ἐστι, ὅσα γὰρ ἄλλη ἄλλης Ἀφροδίτης ἱρά ἐστι, οὐδαμῶς Ξένης ἐπικαλεῖται.

843. Τῆς δειρόπαιδος γαλῆς] Mustelam in collo gestare, & ex ore partum edere sciunt Naturæ Investigatores, qui hac de re consulendi sunt. Causa, quam reddunt fabularum Auctores, hæc est: Galanthis, Alcmenæ ancilla, cum domina sua partus doloribus laborans, à Junone, ne pareret, impediretur, mira astutia dicitur Deam elusisse: venisse quippe ad eam risu ac lætitia gestientem, & solutam jam partu reginam mentiendo confinxisse: qua re intellecta, admiratione simul ac dolore concita Dea solutis manibus surrexit. Tunc subito Alcmena sine ullo cruciatu Herculem enixa est. Dea vero indignata, mox Galanthidem in animal sui nominis, γαλῆν nempe, mutavit, hac addita pœna, ut ore, quo præcipue peccaverat, pareret. Ovidius Metam. lib. ix. Fab. vi.

*Numine decepto risisse Galanthida fama est;
Ridentem prensamque ipsis Dea sæva capillis
Traxit, & e terra corpus relevare volentem
Arcuit, inque pedes mutavit brachia primos.
Strenuitas antiqua manet; nec terga colorem
Amisere suum: forma est diversa priori;
Quæ, quia mendaci parientem juverat ore,
Ore parit, nostrasque domos, velut ante, frequentat.*

848. Καὶ ξείρον Ἀσβύσιο] Asbystes fluvius dicitur gentili nomine; Asbystas autem, seu Asbytas, vel Asbetas Libyæ partem illam habitasse, ubi Cyrenæi urbem condiderunt, adnotat Salmastius ex Callimacho, qui ipsum Cyrenarum solum vocat Ἀσβύσιδα γαίαν. Herodotus vero tradit Cyrenæis finitimos esse, & regionem mediterraneam incolere, Cyrenæos autem maritimam, lib. iv. cap. clxx. Huic consentire videtur Dionysius, additque celebre illud Jovis Ammonis templum apud Asbystas esse, Πιεργ. v. 211.

Ἀσβύσι δ' ἐπὶ πῶς μεσηπείῳ τελέδουσι,
καὶ τέμενος Λιβυκοῦ θεῷ ἱεράμεν ὑπὸ πολλῇ.

849. Δυσόδοις θηροῖ] i. e. Phocis, secundum illud Homeri Odyss. v. 403.

Πικρὸν δ' ἀποπνεῖσται ἄλδς πολυβένθεος ὀδμύ.
Et v. 442.

Φωκῶν ἀλιεργέων ὀλοῦτατος ὀδμύ.
Easdem χαμευνάδας vocat, quod meridie è mari egrediantur, & in antris quibusdam humi dormiant, ut tradit idem Auctor, Odyssæa citata.

850. Ἀργεῖας κοῦδς] Cur Helenam Argivam appellat, cum notum sit omnibus Laconicæ fuisse originis? Quia, nempe, Argos pro tota Peloponneso usurpari solebat. Similiter Homerus Iliad. β'.

Καὶ δέκεν ὑχολῶ Πειάμω καὶ Τρωσὶ λίπτεν

Ἀργεῖαν Ελένην.

Ubi Eustathius, Ἐνταῦθα καὶ Ἀργεῖαν τῇ Λακωνικῇ Ελένῃ λέγει, ὡς καὶ τῆς Λακεδαιμόνος Ἀργούς χαλουμένης, καὶ δὲ ὅλη ποτὶ ἡ Πελοπόννησος. Hefychius, Ἀργός, Πελοπόννησος.

851. Κόρη] Κόρη nonnumquam opponitur τῇ γαμήδεισῃ, & virginem innuptam denotat, ut apud Sophoclem Trachin. v. 541.

Κόρη γὰρ οἶμαι δ' ἐκείτ', ἀλλ' ἐξευγμένην.

Hic vero sensus non potest esse hujus loci. Sumitur etiam pro muliere quavis juvene, ut apud Homerum Iliad. ζ'.

Κυράων ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς

Δάδ' ἐκ' ἑσὺν τέλει θάλαμοι ξιστοῖο λίθοιο,

Πληστοὶ ἀλλήλων δεδμημένοι, ἐνθα δὲ γαμβροὶ

Κοιμῶνται Πειάμοιο παρ' αἰδοῖς ἀλόχοισιν.

Ubi κόρας vocat Priamidarum uxores; ut etiam Chryseidem, postquam fuisset Agamemnonis concubina, κόρην appellavit, Iliad. α'.

Πεῖν γὰρ ἀπὸ πατρὸς φίλῳ δόματα ἐλκώπιδι κόρην.

Et paullo post,

Μῖντε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς εἶ εὐν δ' ἀπάρχο κόρην.

Vide quæ Eustathius in hæc loca adnotavit. Similiter Lucretiam, nobilem matronam, Collatini uxorem, Ovidius puellam vocavit, Fast. lib. II. v. 810.

Succubuit famæ victa puella metu.

Et ipsam Helenam puellam appellat apud eundem Hermione, Epist. ad Orestem v. 19.

Sit socer exemplo nuptæ repetitor ademptæ,

Cui pia militiæ causa puella fuit.

Κόραι etiam dicebantur apud Molossios pulcræ omnes, & formosæ, ut observat Tzetzes: unde etiam Proserpinam, quam narrant Aïdonei, Molossorum regis, filiam fuisse, κόρην dictam nonnulli tradiderunt. Suidas in v. Κόρη, Ἐπὶ τῇ κριτῶν τῇ Ἰαδαίων ἐδασίλεισε Μολοσσῶν Ἀδης, ὅς ἐξε θυγατέρα, ἣν ἐχέλασε Κόρην Περσεφόνην, τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐχέλου.

853. Καὶ δὴρ' ἀνάγει παρθένα σκυλητεία] Minervæ, tamquam belli Deæ, dicari solebant spolia bello capta, unde ἀγελία, λήϊπς, &c. apud Homerum, aliosque Poetas dici solet. Iliad. κ'. ubi de spoliis à Dolone captis verba facit,

καὶ τὰ γὰρ Ἀθηνᾶν λήϊπιδι δῖος Ὀδυσσεύς

τ' ἴδ' ἀνέχεθε χεῖρ.

Ubi Eustathius, Τὸ λήϊπιδι ἵσως γὰρ ὁμοίον ἐστὶ τῇ ἀγελίᾳ, εἰς τὴν ἐκείνη γίνεταί παρὰ τὸ ἀγεῖν λείαν· ἢς μέρεθ' καὶ τὰ λάφυρα, εἴπωσι σκύλα, ἐξ ὧν σκυλητεία παρὰ Λυκόφρονι Ἀθηνᾶ.

854. Ταμάσιον κρατῆρα] i. e. æneum; à Tamafā, Cypri urbe, ubi μέταλλα χαλκὸς ἐστὶν ἀφθονα, ut ait Strabo. Est & alia Tamafā, vel Temesā, Brutiorum in Italia urbs, metallis etiam clara. Ovidius Metam. xv.

Hippotadeque domos regis, Temesæque metalla,

Leucosiamque petit, tepidique rosaria Pæsti.

Harum utra sit hoc in loco intelligenda, dubitari potest; ut neque constat, ad utram pertineat illud Homeri Odyss. α'. v. 184.

Πλείων οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοτρίους ἀνθρώπους

Εἰς Ταμέσιον μετὰ χαλκόν.

Eustathius in hunc locum, Cypriam Temesam à

Lycophrone designatam putat: τὴν μὲν ἐν Κύπρῳ Τίμασον, Τάμασον ἀξίως διὰ τὸ αὐτὸ οἱ παλαιοὶ λέγεσθαι, ἀφ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι ὁ Ταμάσιος κρήνη.

854. Σίρις] Siris Italiæ erat urbs, à Trojanis domi profugis condita, & à muliere quadam, vel fluvio præterlabente nominata. Athenæus Deipn. lib. XII. Καὶ οἱ δὲ Σίριον ὃ καὶ τοικύντες, ἦν ποταμὸν κατέχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες. Paullo post, ὀνομαζομένη δ' ἡ Σίρις, ὡς καὶ Τίμαλος φησὶ, καὶ Εὐειπίδης ἐν Διοσκωρίδι Μελανίππη, ἀπὸ γυναικὸς πνὸς Σίριδος· ὡς δ' Ἀρχλόγος, ἀπὸ ποταμῆς. Eadem fuit cum Heraclea, si Plinio fides habenda sit, lib. III. cap. XI. Strabo tamen tradit ab Heraclea diversam, ejusque navale fuisse, Geogr. lib. VI. Postea Poliæum dicebatur, à Minerva Poliade. Stephanus, Σίρις, πόλις Ἰταλίας πλησίον τῇ Μεταποντίῃ, καὶ ποταμὸς μετὰ τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς ἐν Ἰαίῳ Πολιάδος Ἀθηνᾶς.

Ibid. Λακινίης μυχῆς] Λακινίης μυχῆς legit Stephanus, Λακινίον, ὅρος Κρότωνος· Λυκόφρων,

καὶ Λακινίης μυχῆς.

Τὸ ἐθνικὸν, Λακινίος· καὶ τὸ κλεινὸν τῷ ἥρωος, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος. Clarum heic erat Junonis templum, donariis pretiosis refertum. Strabo lib. VI. Μετὰ δὲ τὸ Σκυλλήπιον ἡ Κροτωνιάτις χώρα, καὶ οὗτος Ἰαπύγων ἀκραιφές· μὲν ταῦτα τὸ Λακινίον, ἥρας ἱερὸν, πλούσιον ποτε ὑπάρξαν, καὶ πολλῶν ἀναδημάτων μετὸν. Ovidius Metamorph. XV.

*Italiam tenuit, præterque Lacinia templi
Nobilitata Dea, Scyllæaque littora fertur.*

Et Dionys. Perieg. 368.

Τὸς δὲ μάλιστα ἐξείης Μεταπόντιον ἐγγύς δὲ σφῶν Ἰμμερτὸν πολίεδρον εὐσεφάνοιο Κρότωνος, Ναιάμειον χερσίντος ἐπ' Αἰσάριον ποταμὸν ἔστιν. Ἐνθα καὶ αἰπὴν ἰδίῳ Λακινιάδος δόμον ἥρας.

Hinc Juno Diva Lacinia dicitur. Virgilius Æneid. III. 551.

*Hinc sinus Herculei (si vera est fama)
Tarenti*

Cernitur, attollit se Diva Lacinia contra.

860. Τὸν εἰνάπηχον] i. e. Achillem, quem nihil mirum si Poeta vocet *novemcubitalem*, cum apud Historiæ Scriptores memorentur homines inusitata staturæ, ut apud Herodotum Orestes septemcubitalis, alique; apud Poetas vero nihil frequentius. Apud Homerum Otus & Ephialtes novennes dicuntur latitudine septemcubitales fuisse, proceritate autem septem ulnarum, Odyss. V.

Ἐννέαπερὶ γὰρ τοῖς γὰ καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν

Ἐξ ὧν, ἀπὸ μῆκος γὰρ γενέσθην ἐννεόργχοι.

Hunc tamen locum Meursius non vult stricte quoad verba accipi, quem in finem Hefychii verba citavit, quæ Homeri versus, antea obscuros, mire explicare, & luce suffundere ait: *Ἐννεαπῆχες ἦσαν* ἐπαινεῖται πνὸς τῇ ἀκρίσειαν, τὰ γὰρ σῆμα μετὰ τῇ σωματικῇ τῇ πλάτῃς τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Miror porro quis heic doctissimo viro impoluerit, neque enim Hefychii verba aut ejus sententiam confirmant, aut Homero lucem vel miniam præbent; nihil enim aliud voluit, quam quod laudanda nonnullis videatur Homeri ἀκρίσεια, qui mensuram Oti & Ephialtis quadruplo majorem quoad longitudinem fecit, quam quoad

latitudinem; quia corpora, secundum accuratas proportionum, & symmetriæ regulas, ita se habere debent: videtur enim ὅργχοι, secundum Hefychium, par esse πῆχες quatuor.

862. Καὶ μήτε χερσὶν φαίδρα &c.] Habitum lugentium describit Poeta; solebant enim ii, ornamentis & splendore omni abjectis, pullatas vestes induere. Ovidius Metamorph. VI. Fab. VIII. de Progne loquens, postquam Philomelæ fororis mortem acceperat,

— — — *velamina Progne*

Diripit ex humeris auro fulgentia lato,

Induiturque atras vestes. — — —

Idem facit Althæa, cum fratres ejus occidisset Meleager. Metam. VIII. Fab. IV.

— — — *plangore dato mæstis ululatibus urbem*

Implet, & auratas mutavit vestibus atris.

Græci etiam Poetæ frequentem habent atrarum vestium mentionem. Euripides Phœniss. V. 374. de Jocasta,

Κἄρα ξυρηκῆς, καὶ πέπλος μελαγχρῆμος
Ἐχουσαν. — — —

Iterum in Alceste, V. 427.

Πένθος γυναικὸς τῆςδε κοινῶς λέγω,

Κυρὰ ξυρηκῆ, καὶ μελαμπέτω σολῆ.

Et ejusdem Tragediæ V. 215.

— — — ἡ τεμὴ τεύχεα,

Καὶ μέλαινα σολῶν πέπλων

Ἀμφιβαλόμεθ' ἡδὴ.

866. Ταύρου γυνάδας κακοζήτους &c.] Nota est Erycis fabula, qui cum hospites lucta victos interficeret, ipse tandem ab Hercule occisus est.

867. Κωλιάς] i. e. Venus. Eadem porro videtur fuisse cum ea, quæ Κωλιάς dicta, vel à Coliade, Attico promontorio, vel ob alias causas, quas congeffit Eustathius, Commentario in Dionysii V. 952. cujus verba ulterioris explicationis loco adponam: Κωλιάς ὃ ἡ Ἀφροδίτη, (inquit) ἡ δὲ τύπε Ἀφροδίτης, ὅτε τὰ Περσικὰ συνέπεσον ναυάγια, αὐτὴ ἡ χερσὶν τοῦτος ἐξέπεσε, Κωλιάδες δὲ γυναικὲς ἐπὶ μὲν φείξουσιν, ὃ δὲ τοῦτος Ἀφροδίτης τοῦτος ὁμοίως ἔστι, φασὶν, ἀνδράτε καλῶ, δηλαδὴ τὰ καὶ τοὺς πύδας, ἐκκείμενος εἰς θάλασσαν, ἔχων Ἀφροδίτης ἱερὸν, Κωλιάδος καλεῖσθαι ἐπὶ τῇ τύπῃ ὁμοιότητος. Ἐπεὶ δὲ Κωλιάδα φασὶ καλεῖσθαι ἀπὸ τύπης, εἰς ὃν ζῶν καλῶν ἀπείδετο ὄρνις, ἐκ πνὸς θυφίας ἀρπάσας· μέγας δὲ ποδὸς ἐμπαρσίδης ἡ καλῶ. Οἱ δὲ φασὶ ὅτι Ἀδριανὸς ἐκλήσαντο ποτε οἱ Τυρῆνοί, μεγάλα συνίσχοντες πειρατήρια, γυνὴ δὲ Τυρῆνης διατεθείσα φίλιος αὐτῇ πνα οὗ Ἀφροδίτης αἰχμαλώτων, ἀφῆκε λύσασθαι· ὃ δὲ φασὶ ἰδρυσθαι Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὡς δὲ αὐτῶν τὰ καλὰ λυδεῖς. Plura de Coliade Venere qui videre velit, adeat Pausaniam, Stephanum, Aristophanis Scholiasten Nub. Act. I. Scen. I. &c.

869. Ἀφροδίτης πέδον] Hoc non est intelligendum de Corcyra, ut putavit Canterus, sed Drepano, Siciliæ promontorio, & urbe: quia in illum locum falcem projecit Saturnus, quæ Cælo patri genitalia defecuit. Vel verius, quod sit *δρεπανοειδής*, i. e. in modum falcis curvatum. Unde Ovidius Fast. III.

Quique locus curvæ nomina falcis habet.

Servius in Æneid. III. V. 707. *Drepanum civitas est ante pedem montis Erycis, trans Lilybaeum; dicta, vel propter curvaturam littoris, in*

quo sita est; vel quod Saturnus, post amputata virilia Cælo patri, illuc falcem projecit, quæ δρέπανος dicitur Græce, &c.

874. Μινυῶν] Ad hunc Lycophronis locum respexit Eustathius, Commentario in hunc versum Iliad. λ'.

Εστὶ δὲ τις ποταμὸς Μινυῖος εἰς ἅλα βάλλον

Εγγύθεν Ἀρήνης.

Ὡνόμασται δὲ Μινυῖος τετρασπλάγῃος τύψῳ κλητικῶ, καὶ διαλύσει καὶ ἐκτάσει Μινυῖος, ἀπὸ Μινυῶν ἧς μὲν Χλωείδος, ἢ μητὸς Νέσσερος, αὐτίθι ἐλδόντων ἐκ τῆς Μινυῖος Ὀρχομένης οἱ μὲν τῷ Ἀργοναυτῶν ὄντες ἀπόγονοι, ὅς Μινυῖας ὁ Λυκόφρων λέγει, ἐκ Λήμιου μὲν εἰς Λακωνίδαίμονα ἐξέπεσον. Idem in Odyss. λ'. Μινυῖος Ὀρχομένης, ἢ ἀπὸ Θεσσελίας ποταμῶ, ἢ ἀπὸ Ἰωνίας, ἢ γένος τῶν Μινυῶν ὡν πινεῖ καὶ εἰς Ἰωλκὸν ἀπώκειται τὴν Θετταλικήν, ὅθεν Μινυῖαι οἱ Ἀργοναῦται ἐξέτε ἄλλοις, καὶ Λυκόφρωνι. Apollonius Rhodius tradit Minyas dictos esse Argonautas à Minya, qui progenitor erat viro- rum in hac expeditione principum, à quo etiam Minya, Thessaliæ urbs, nomen accepit; Argo- naut. lib. I. 229.

Τὸς μὲν αἰετῆας Μινυῖας φειναμετόντες

Κίχλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινυῶν θυγατρῶν

Οἱ πλείους καὶ αἰετοὶ ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο

Εμμαναὶ ὥς δὲ καὶ αὐτὴν Ἰσώνα γείνατο μήτηρ

Ἀλκίμεδον Κλυμένης Μινυῖδος ἐκγαυῖα.

Quam rem latius ibi deduxit doctissimus Scholias- tes.

878. Τευχεῖραν] Teuchira hæc urbs dicitur à Strabone, & Marcellino; Ταύχαιρα ab Herodoto, Diodoro Siculo, & Stephano. Sita erat in Pen- tapoli, vel Cyrenaica, Libyæ regione, & postea à regina Arfinoe nomen accepit. Strabo lib. XVII. Μετὰ δὲ Βερνίκῳ πέλις ὅστις Τεύχαιρα, ἦν καὶ Ἀρσινόη καλεῖται. Idem alii tradunt.

887. Τείτωνι Κολχίς &c.] Hac de fabula videri possunt Apollonius Rhodius Argon. IV. 1550. & Pindarus Pythion. Od. IV.

896. Ἐν χθονὸς νεοῖς μυχοῖς] Νηοῖς legit Etymologici Auctor, Νηοῖς, Λυκόφρων,

ἐν χθονὸς νεοῖς μυχοῖς.

πῶς κοίλοις, ἢ τοῖς καδύχοις. Emendo obiter He- fychium, apud quem legitur, Νηεικος, πέλις Ἠπει- ρος. lege Ἠπειρά. Nericus enim Epiri urbs erat. Homer. Odyss. XXIV. 377.

Ὅσον Νηεικὸν εἶλον ἐνυπνιέμενον πολίεθρον,

Ἀκτῶν Ἠπειρείο.

897. Κυφαίων δῆμον ἐν στρατηλάτῳ] Stephanus, Κῆρος, πέλις Περγαμῆας,

Γαυίους δὲ ἐκ (lege δ' ἐκ) Κύρῳ ἦγε δῖος καὶ εἰ- κοσι νῆας.

Ἀπὸ Κύρῳ, τῆς παλαιᾶς Περγαμῆας. Δύο δ' εἰσὶ Κύροι, ἢ μὲν Περγαμῆας, ἢ δὲ Θετταλίας, καὶ ποταμὸς Κύρος. Ὁ πολίτης Κυφαῖος Λυκόφρων,

Ἐν τῇ Κυφαίων δῆμον ἐν στρατηλάτῳ.

900. Ἀμφρυσίαν σκηπτέρον Εὐρυαμπίαν] Stephani le- ctionem heic amplecti malim; Ἀμφρυσιός, (inquit) πέλις Φωκίδος· πινεῖ δὲ Ἄλφειον ἢ β. φαόν. Εστὶ καὶ ποταμὸς Μαγνησίας. Τὸ ἐθνικὸν Ἀμφρυσιός, ὡς Λυκόφρων,

Ἀμφρυσίαν σκηπτέρον Εὐρυαμπίαν.

Magnesium heic intelligit Thessalicam; Am- phrysius enim Thessaliæ fluvius erat, juxta quem Apollo Admeti greges custodivit; unde Lucanus,

flumine puro

Irrigat Amphrysus famulantis pascua Phæbi.

Et Virgilius de eodem, Georg. lib. III. 2.

Te quoque, magna Pales, & te memorande canemus

Pastor ab Amphryso.

Ad Stephanum redeo, qui in V. Εὐρυάμπος ver- sum hunc iterum citavit; Εὐρυάμπος, (inquit) πέλις Μαγνησίας. Ὁ πολίτης Εὐρυάμπος Λυκόφρων,

Ἀμφρυσίαν σκηπτέρον Εὐρυαμπίαν.

901. Πετρωθέντος λύκος] Locum Thessaliæ in- telligit, quem Λύκειον, seu Λοκοσέμιον dicebant; Peleus enim Phocum, paternum fratrem, & Pfa- mathes Nereidis filium, occidit, quam ob cau- sam irata Psephathe lupum in Pelei greges, & ar- menta immisit, quem postea, Thetidis precibus mota, in lapidem heic transformavit; unde da- tum loco nomen. Fabula est apud Ovidium Metam. XI. Fab. IX.

Ceruleam Peleus Psephathen, ut finiat iram, Orat, opemque ferat; nec vocibus illa rogantis Flectitur Aiacide: Thetis hanc pro conjuge supplex

Acceptit veniam. Sed enim irrevocatus ab acri Cæde lupus perstat, dulcedine sanguinis asper, Donec inburentem laceræ cervice juvencæ

Marmore mutavit corpus, pariterque colorem; Omnia servavit: lapidis color indicat illum

Jam non esse lupum, jam non debere timeri.

Cætera loca, quorum heic meminit Poeta, in Thessalia erant; de quibus satis Tzetzes, & Can- terus. Addam solummodo, Τίταρον eam esse ur- bem, quæ & Τίταρον dicebatur, ut ait Stepha- nus, Τίταρον, πέλις Θεσσαλίας, ἦν Τίταρον Λυκόφρων φησὶ.

907. Ἀκτίειον ἐν πέτραις Αἰῶνα καλῶσθαι ἡλοκισμέ- νοι] i. e. in petris lacerati, ætatem infestam lugebunt: quoniam qui sepultura destituebantur, centum annos errabant, priusquam in Ely- sios campos pateret aditus.

911. Τὸν δ' Αἰσάρῳ τε ῥέεθρῳ, καὶ βραχύπολιν &c.] Aësarum est Italiæ fluvius in Crotone. Theocri- ti Scholias tes Idyll. δ'. v. 17. Αἰσάρῳ, ποταμὸς Ἄλφειος ἢ πέλις Κροτωνιάτων ἔων εἰς τὴν θάλασσαν. Strabo lib. VI. Πρώτη δ' ἐστὶ Κρότων ἐν ἐκα- τὴν σταδίους ἀπὸ Λακινίας καὶ ποταμὸς Αἰσάρῳ, καὶ λιμνὴ. Cæterum Philoctetes post everfam Trojam, facta Melibœorum defectione, in Italiam se con- tulit, ubi juxta Aësarum fluvium urbem condidit, quæ primo à Crimisa nymphe Crimisa, vel Cri- missa, postea Petilia adpellata est. Alii tamen urbem Petiliæ vicinam fuisse tradunt. Vid. Stra- bo libro citato. Hunc locum præ oculis habuit Stephanus, Κεῖμας, πέλις Ἰταλίας, πληθὺν Κρότωνος καὶ Ουείας Λυκόφρων ἀπὸ Κεῖματος νόμῳ.

915. Σάλπηξ] i. e. Minerva, Argis culta, cui tubæ inventio adscribitur. Hesychius in V. Σάλπηξ, ἐκδέχοντα δὲ καὶ Σάλπηγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Ἀργείοις. Phavorinus, Σάλπηγος εἶδη ἐξ ὧν παρὰ τῷ Εὐφρον ἢ Ἀθηνᾶ, διδὼ καὶ Σάλπηξ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἀργείοις πηγαῖται. Idem tradit Eustathius Iliad. σ'. p. 1189. Εξ δὲ παρὰ Σάλπηγος εἶδη παρὰ τῷ ἢ Ἀθηνᾶ, διδὼ καὶ Σάλπηξ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἀργείοις πηγαῖται, καὶ κείτῃ Λυκόφρων τὸ ἐπιδείκναι. Pausanias tradit Tyrre-

διδύμῳ ἀδελφῷ, καὶ νικῶσας ἀποσταλέναι. ἰσορεῖ ὁ Λυκόφρων. Similis est historia Esavi & Jacobi in utero Rebecca contendentium.

941. Τίτῳς] Emendo Hesychium, τί τῷ, πῶς ἢ αὐτεῖον, ἢ πνί. Mallem, τίτῳ, πῶς, ἢ αὐτεῖον ἢ πνί.

966. Τείδεον νῆσον.] Commentarii loco erunt Eustathii verba in Perieg. v. 467. Ὅτι τὴν παρ' Ομήρου Θειναλίαν, Τειναλίαν ἔτος φησι, ταῦτά τιν' Σικελίαν ἢ πῶς ἐκτίταται, φησὶν, ἐπὶ τειναλῆς πλευρᾷς ἐσηκῆα, οἷα δηλονότι τειναλῆς ἔστι. καὶ ἔστιν οἷον ἐτυμολογία τοῦτο τὴ Τειναλίαν οἰονεῖ τειναλῆς, ὅ ἐστι τεία ἐχέσσης ἀκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκόφρων Τείδεον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τεγνολόγησα. Postea tradit hæc tria promontoria esse, Pachynum, Pelorida, & Lilyben.

Ibid. Νῆσον εἰς ληλῆϊαν.] Quid sit νῆσος ληλῆϊα docet ad sequens hemistichium Odyssei. i.

Ναυτιλία δ' Ἰθάκην εὐδείλον.

Εὐδείλον (inquit) τὸ εὐπειλείστον καὶ εὐκατάληκτον διὸ καὶ νῆσον ληλῆϊαν ὁ Λυκόφρων λέγει. ἐπεὶ ὁ μὲν ἀπειρος τόπος, ὁ δὲ εὐδείλος ὁ δὲ ληλῆϊος, πάντως καὶ εὐδείλος ἀπὸ τὸ εὐπείλοισιν.

976. Κρατὸς δ' ἄκρος νῶτα καλλυμῆ φέβη] Magnam hic litem excitasse sibi visus est Meursius, quam aliis dirimendam relinquit. Quasdam ait Auctores crines intonsos & promissos, alios vero tonsos & ad cutem usque derafos luctus telleram facere; eamque in rem multa adducit testimonia, quibus non pauca habeo addenda, si id aut res postularet, aut tempus sineret. Hoc tamen nemini dubium movere debet, nec Auctores isti pugnare censendi sunt. Causa enim istius variationis videtur fuisse temporum, locorumque mutatio: apud quas enim gentes mos erat comam nutrire, ibi in luctu tondebant; in iis autem, quibus mos erat capillos tondere, in luctu promittebant: ut lugentium habitus esset communi vitæ usui contrarius. Cujus rei innumera occurrunt apud Veteres testimonia.

989. Ἰάονας] i. e. Atheniensium coloniam: nam Athenienses erant ex Ionum genere, & Iones, seu Iaones quondam dicti, ab Ione, vel Iaone, Xuthi, vel Apollinis filio; vel, ut alii putant, à Javan, Noachi nepote. Stephanus, Ἰωνία, ἢ Ἀπικὴ ἀπὸ τῶν Ἰωνῶν, τῶν Ἀπολλωνίων καὶ Κρείσσης, τὴν Ἐρεχθίδος. Idem tradunt Strabo, Hesychius, alique innumeri. Homerus etiam Atticæ incolæ vocavit Ἰάονας, observante Strabone; ὁ δὲ ποιητὴς (inquit) ὅταν φη,

Εὐδαίε Βασιτοῖ, καὶ Ἰάονες.

τὴν Ἀδωαίαν λέγει. Hinc etiam Æschylus de Xerxe, qui contra Athenas expeditionem suscepit, ait in Persis,

Ἰάονας γὰρ οἴχεται πέρσαι θάλασσαν.

Ubi Scholiastes Ionem tradit Athenis regnasse, Ἰεὺν δὲ (inquit) ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀδωαῖοι λέγονται ἐκ τῆς Ἰάονος βασιλευσάντος αὐτῆς. Hoc autem verum esse nequit, ut patet tum ex serie regum Atheniensium, in qua nemo occurrit, cui nomen erat Ioni; tum ex Pausania, ex quo discimus Ionem non regem, sed exercitus imperatorem fuisse. Athenienses porro non diu nomen *Ionum* retinebant, ut ex Herod. discimus lib. I. cap. CXLIII. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι Ἴωνες καὶ Ἀδωαῖοι ἔφυγον τὸν

μα, οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκληθῆναι. Et si vero nomen Ionum repudiarunt, veteri tamen Ionicæ dialecto magnam habuit affinitatem Attica. Eustathius Iliad. α'. p. 98. Ἰσοδίκην δὲ τὴν γράφεται, διότι τὰ παρὰ τὸ δέχων ἔστιν ἀποφύγονται Ἰωνικῶς, ἥδη δὲ καὶ Ἀπικῶς. διὸ καὶ ὅτι κοινωνία τις ἦν τῇ παλαιᾷ Ἰάδῃ καὶ Ἀπιδῇ. Consule Archæologię nostræ cap. i.

999. Ἡς ἐκπνεύσης λαϊδὸν ὀφθαλμὸς τυπεῖς &c.] Per τυπέντα ὀφθαλμὸν nonnulli intelligunt Achilles oculum, quoniam is cæcæ Penthefilæ amore captus fuisse, & Therfiten, cum id ei exprobravit, hasta, vel, ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Homeri vetus Scholiastes Iliad. β'. v. 219. Φησὶν ὁ Κρίντος, ὅτι ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν Ἀχιλλεύς Πενθεσίλειαν, πλὴν τῇ Ἀμαζόνων βασίλειαν, εἴτα ἰδὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπεπὲς πάνυ εἰς ἔρωτα ἦλθε τὴν ἀσχημονήσαντα, βαρέως τε ἔφρεν ὅτι τὴν θανάτῳ αὐτῆς ὁρῶν δὲ δυσφορῶντα αὐτὸν Θεσίτης, στυγνῶς ἐλοιδορεῖ ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἦρας, γρόνθῳ παύσας αὐτὸν ἀναρεῖ, παραυτίκα τὴν ὀδυνῶν αὐτὸν κατενέχθηντων χαμαί. Alii Penthefilæ oculum intelligunt, quem cum eruisset mortuæ Therfitæ, ab Achille occisus est. Sophoclis Scholiastes ad Philoct. v. 445. quo loco Therfitæ post Achilles mortem superfuisse contra ple-

rosque Auctores traditur: Τὸ (inquit) παρ' ἰσορίαν λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλεύος ἀνῆλθαι, καὶ δὲ ὅν ἔχον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνέλε. φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλεύος τὴν Πενθεσίλειαν, ὁ Θεσίτης δὲ ἔπειτα ἐπληξε τὴν ὀφθαλμὸν αὐτῆς διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνέλε, λέγεται γὰρ καὶ μὲν θάνατον ἐραδῆναι αὐτῆς.

1000. Πιδνηκόμορφον] Meursius simiæ comparari Therfiten vult ob calliditatem, quod, animal illud apud Auctores calliditatis sit exemplum: sed quid hoc ad Therfiten, quem Homerus, ut virum turbidum, tumultuosum, consilii etiam & prudentiæ expertem, alienis tamen negotiis se quotidie ingentem depinxit? Mihi igitur placet vulgata interpretatio, qua Therfitæ ob deformitatem, simiæ comparari dicitur. Eustathius Iliad. β'. Λυκόφρων δὲ εἰδοποιήσας τὸ τῆς Θεσίτης αἴχρας, πιδνηκόμορφον αὐτὸν ὠνόμασεν. Similiter Aristophanes hominem deformem, πιδνηκὸν dixit, in Avibus,

— ἀπὸ δὲ τῆς ἐμοῦ,

Ἦντο δὲ οἱ πιδνηκοὶ τῇ γυναικὶ δίδετο.

Ubi Didymus πιδνηκὸν exp. αἰχρὸν πῖνα πλὴν ὅλιν, ut tradit vetus Scholiastes. De simiarum turpitudine Oppianus Κωμικῆ. β'.

Λεῖπτο τεισὰ γένεθλα κακῶν μίμημα πιδνηκῶν.

Τίς γὰρ ἂν ἐς συζοὶ τῶν γένος αἰχρὸν ἰδέσθῃ,

Ἀδελφὸν, συζῶν, δυσδέρκετον, αἰολόβουλον;

Unde Jupiter in Gigantum opprobrium, infulas iis superposuisse dicitur, in quibus deforme hoc, & ridiculum animalium genus collocasset, in quod prius perjuros, & à nullo sceleris genere abhorrentes Cercopas mutasset. Ovidius,

Quippe Deum Genitor, fraudem & perjuriam quondam

Cercopum exofus, gentisque admissa dolosa,

In deforme viros animal mutavit, ut iidem

Diffimiles homini possent, similesque videri.

1005. Γαῖαν ἐκ κείνης ἰδὲ δὲ δάφνησι] Hæc imago cadentium dolorem exprimit. Sic apud Homerum Iliad. β'. 418.

* Y

Περνήτες

διδύμῳ ἀδελφῷ, καὶ νικῆσας περὶ τῶν ἀδελφῶν. ἰσορεῖ ὁ Λυκάφρων. Similis est historia Esavi & Jacobi in utero Rebecca contendentium.

941. Τιτῆς] Emendo Hefychium, τί τίς, πῶς ἢ αὐτεῖον, ἢ πνί. Mallem, Τιτῶ, φῶς, ἢ αὐτεῖον ἢ τί-
τῳ, πνί.

966. Τείδερον νῆσον.] Commentarii loco erunt Eustathii verba in Perieg. v. 467. Οπὶ τὴν παρ' Ομήρῳ Θειναίαν, Τειναίαν ἔτος φησι, περὶ τὴν Σι-
κελίαν ἥτις ἐκτέταται, φησὶν, ἐπὶ τειναῖς πλευραῖς ἐσηκῆα, οἷα δηλονότι τείωνος ἴσα. καὶ ἔστιν οἶον ἐπυμολογία τοῦτο
τῇ Τειναίᾳ οἶον τειναίᾳ, ὅ ἐστι τεία ἐχέσσης ἀκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκάφρων Τείδερον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τειγλάχνα. Postea tradit hæc tria promontoria esse, Pachynum, Pelorida, & Lilyben.

Ibid. Νῆσον εἰς ληκίαν.] Quid sit νῆσος ληκίαν docet ad sequens hemistichium Odyssei.

Ναιετάει δ' Ἰθάκην εὐδείλον.

Εὐδείλον (inquit) τὸ εὐπειρίσον καὶ εὐχετάληκτον διὸ καὶ νῆσον ληκίαν ὁ Λυκάφρων λέγει. ἐπεὶ ὁ μὲν ἀπειρος τύπος, εὐδὲ εὐδείλος· ὁ δὲ ληκίλος, πάντως καὶ εὐδείλος ἀπὸ τοῦ εὐπείριον.

976. Κρατὸς δ' ἄκρος νῶτα χαλλυμεῖ φῶς] Magnam hic litem excitasse sibi visus est Meursius, quam aliis dirimendam relinquit. Quasdam ait Auctores crines intonsos & promissos, alios vero tonsos & ad cutem usque derafos luctus telleram facere; eamque in rem multa adducit testimonia, quibus non pauca habeo addenda, si id aut res postularet, aut tempus fineret. Hoc tamen nemini dubium movere debet, nec Auctores isti pugnare censendi sunt. Causa enim istius variationis videtur fuisse temporum, locorumque mutatio: apud quas enim gentes mos erat comam nutrire, ibi in luctu tondebant; in iis autem, quibus mos erat capillos tondere, in luctu promittebant: ut lugentium habitus esset communi vitæ usui contrarius. Cujus rei innumera occurrunt apud Veteres testimonia.

989. Ἰάονας] i. e. Atheniensium coloniam: nam Athenienses erant ex Ionum genere, & Iones, seu Iaones quondam dicti, ab Ione, vel Iaone, Xuthi, vel Apollinis filio; vel, ut alii putant, à Javan, Noachi nepote. Stephanus, Ἰωνία, ἢ Ἀπικὴ περὶ τὴν Ἰωνίαν, τῷ Ἀπόλλωνος καὶ Κρήνης, τῇ Ερεχθίδος. Idem tradunt Strabo, Hefychius, alique innumeri. Homerus etiam Atticæ incolæ vocavit Ἰάονας, observante Strabone; ὁ δὲ ποιητὴς (inquit) ὅταν φῇ,

Εὐδαίει Βριωτοί, καὶ Ἰάονες.

τὸς Ἀθωαῖος λέγει. Hinc etiam Æschylus de Xerxe, qui contra Athenas expeditionem suscep-
erat, ait in Persis,

Ἰάονων γὰρ οἶχεται πέρας θύλων.

Ubi Scholiastes Ionem tradit Athenis regnasse, Ἰσὺν δὲ (inquit) ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀθωαῖοι λέγονται ἐκ πινος Ἰάονος βασιλεύσαντος αὐτοῦ. Hoc autem verum esse nequit, ut patet tum ex ferie regum Atheniensium, in qua nemo occurrit, cui nomen erat Ioni; tum ex Pausania, ex quo discimus Ionem non regem, sed exercitus imperatorem fuisse. Athenienses porro non diu nomen Ionum retinebant, ut ex Herod. discimus lib. I. cap. CXLIII. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι Ἴωνες καὶ Ἀθωαῖοι ἐργον τὸν-

μα, οὐ βουλεύμενοι Ἴωνες κεκλήθη. Et si vero nomen Ionum repudiarunt, veteri tamen Ionice dialecto magnam habuit affinitatem Attica. Eustathius Iliad. α'. p. 98. Ἰσοδίκη δὲ τῇ καὶ γράφεται, διότι τὰ παλαιὰ τὸ δὲ χῶ ἔτω περὶ τὸν Ἴωνικόν, ἥδη τῇ καὶ Ἀπικῶν· δὴλον ὅτι κοινονία τις ἦν τῇ παλαιᾷ Ἰάδῃ καὶ Ἀπιδῇ. Confule Archæologia nostræ cap. i.

999. Ἡ ἐκπνεύσας λαῶν ὀφθαλμὸς τυπεῖς &c.] Per πάντα ὀφθαλμὸν nonnulli intelligunt Achilles oculum, quoniam is cæcæ Penthesileæ amore captus fuisse, & Therfiten, cum id ei exprobravit, hasta, vel, ut alii, pugni ictu occidisse dicitur. Homeri vetus Scholiastes Iliad. β'. v. 219. Φησὶν ὁ Κρίντος, ὅτι ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν, τὴν τῇ Ἀμαζόνων βασίλειαν, εἴτα ἰδὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπεπὲς πάνυ εἰς ἔρωτα ἦλθε τῇ περὶ τὴν ἑαυτοῦ βαρέως τῇ ἑρπεν ὅτι τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ὅρῳ δὲ δυσφορῶντα αὐτὸν Θεσίτης, σιωπῶντος ἐλοιδόρει· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἦρας, γόνυθι παύσας αὐτὸν ἀναρεῖ, παραυτίκα τῇ ὀδόντων αὐτῇ κατενέχοντων χαμαί. Alii Penthesileæ oculum intelligunt, quem cum eruisset mortuæ Therfitæ, ab Achille occisus est. Sophoclis Scholiastes ad Philoct. v. 445. quo loco Therfitæ post Achilles mortem superfuisset contra ple-
rosque Auctores traditur: Τῆτο (inquit) παρ' ἰσορίαν λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλεὺς ἀνῆλθαι, καὶ ὅτι γόνυθι καὶ τῇ Πενθεσίλειαν ἀνέλε· φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλεὺς τῇ Πενθεσίλειας, ὁ Θεσίτης δὲ ὁρατὴ ἐπληξε τῇ ὀφθαλμὸν αὐτῆς· διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνέλε, λέγεται γὰρ καὶ μὲν θάνατον ἐραδῆναι αὐτῆς.

1000. Πιθκομόρφῳ] Meursius fimix comparari Therfiten vult ob calliditatem, quod, animal illud apud Auctores calliditatis sit exemplum: sed quid hoc ad Therfiten, quem Homerus, ut virum turbidum, tumultuosum, consilii etiam & prudentiæ expertem, alienis tamen negotiis se quotidie ingerentem depinxit? Mihi igitur placet vulgata interpretatio, qua Therfitæ ob deformitatem, fimix comparari dicitur. Eustathius Iliad. β'. Λυκάφρων δὲ εἰδυποιήσας τὸ τῷ Θεσίτῃ αἶμα, πιθκομόρφον αὐτὸν ἀνόμεσεν. Similiter Aristophanes hominem deformem, πιθκον dixit, in Avibus,

— ἀπὸ τῆς ἐμοῦ,

Ἦν ἄρ' ὁ πιθκος τῇ γυναικὶ διέδετο.

Ubi Didymus πιθκον exp. αἰσχρὸν πνα πῶ ὅ-
φιν, ut tradit vetus Scholiastes. De fimiarum turpitudine Oppianus Κυνηγετ. β'.

Λεῖπω τεινὰ γένεθλα κακῶν μίμημα πιθκῶν·

Τίς γὰρ ἂν ἐ συχοῖ τοῖον γένος αἰσχρὸν ἰδέσθαι,

Ἀλλήλοισιν, συχρὸν, δυσδέρκετον, αἰολόβηλον;

Unde Jupiter in Gigantum opprobrium, infulas iis superposuisse dicitur, in quibus deforme hoc, & ridiculum animalium genus collocasset, in quod prius perjuros, & à nullo sceleris genere abhorrentes Cercopas mutasset. Ovidius,

Quippe Deum Genitor, fraudem & perjuriam quondam

Cercopum exosus, gentisque admissa dolosæ,

In deforme viros animal mutavit, ut idem

Dissimiles homini possent, similesque videri.

1005. Γαῖαν ἐκ κείνης ὁδῶς ἀάψαι] Hæc imago cadentium dolorem exprimit. Sic apud Homerum Iliad. β'. 418.

Πηγές ἐν κοινήσιν ἰδὲ λαζοίατο γαῖαν.
Et Il. λ'. 747.

— δύο δ' ἀμφὶς ἔχουσιν
Φῶτες ὁδὸν ἔλουν ἔδρας, ἐμῶ ὑπὸ δρυὶ θαμέντες.
Ovidius Met. ix. lib. i.

— *tum denique tellus*
Pressa genu nostro est, & arenas ore momordi.
1011. Τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν Στρατηλάτην &c.]
Lycormas est fluvius, flavis arenis clarus: Ovidius Metam. II.

Arsurusque iterum Xanthus, flavusque Lycormas.

Evenus aliquando dictus est ab Eveno rege, quem demersum in his aquis ferunt. Heic Nessus ab Hercule interfectus dicitur: Strabo lib. x. *Dux*, quem heic intelligit, est Thoas, Andræmonis & Gorges filius, qui ex Ætolia copias ad bellum Trojanum eduxit: Homerus Bœotix v. 145.

Αἰτωλῶν δ' ἠγείτο Θέας, Ανδράμονος υἱός.
1015. Πόδας δύο] *Pedes* dicebantur funes, quibus vela utrimque tenduntur, & circumaguntur. Aristophanis vetus Scholiastes Equit. Act. I. Scen. i. Πόδας δ' ἡλῶσιν οἱ ναῦται τὰς παρ' ἐξάτερα πᾶ μέρη κλάω ἐνδεδεδυμένους τ' ὁδόν. Apollonii Scholiastes, τὰ χοινία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἵσος καὶ τὰς γωνίας, πόδας ἡλῶσιν, ἐφεξῆς δὲ τῶν περὶ πόδας. Hunc spectant Eustathii verba in Odyss. ε'. πόδες δὲ, τὰ καὶ δύο χοινία· οἷς περὶ τὰς πρύμνας δεσμεῖται τὰ ἵστα· ἡλῶνται δὲ πόδες διὰ τὸ καὶ εἶναι ἀπεναντίας τῶν περὶ τὰς πρύμνας ὑπέραις ὡς οἷον ὑπέρθεν κεφαλῆς τ' τοῦτων ποδῶν ἐξ ἑξήμα ποδῶ ποδῶσιν, ὡς δὲ οἱ καὶ ὁ Λυκόφρων, ἐνθα ποδῶν λῖνα, τὰ ἵστα φησὶν. Pedom porro usus erat in captandis ventis; cum enim antenna extra malum, proram versus, ex æquo penderet, pedes hinc atque hinc ἐ τοῦ πενδύλι ad latera navis item ex æquo alligarentur; prout magis minusve pedom alter aut laxabatur, aut stringebatur, ita magis minusve in dextrum finistrumve latus detorquebantur antennarum cornua, ipsaque obliquebatur antenna, & majori minorive sinu vela ventos excipiebant.

1017. Αργυρίνοι] Argyrini erant, secundum Stephanum, Epiri populi: Αργυρίνοι, (inquit) ἔδρος Ἡπειρωτικῶν, ὡς Τίμαιος, καὶ Θέων, καὶ Λυκόφρων, Εἰς Αργυρίνους, καὶ Κεραυνίων νάπας.

Et de his populis intelligendum esse hoc nomen inde constat, quod cætera loca, quorum heic meminit Poeta, in Epiro sita sint. Frustra igitur est Tzetzes, & qui eum sequitur Thomas de Pinedo, qui Argyrinos hos in Sicilia collocant.

Ibid. Κεραυνίων νάπας] Montes hos alii *Ceraunios*, alii *Acroceraunios* dicunt; sunt autem in Epiro, & pertingunt usque ad Adriaticum mare. Vid. Plinius lib. III. cap. xxiii. Meli lib. II. Nomen habuisse dicuntur à κεραυνός, quia propter altitudinem frequenti fulmine feriuntur, secundum illud Horatii,

— *feriuntque summos*
Fulmina montes.

Hinc etiam *Cerauniorum* montium apud Amazonas meminit Strabo lib. xi. & urbis *Cerauniae*, in sublimi petra conditæ, in Achaia, lib. viii. Nec alia ratione *Pyrenæos* dictos autumant. Κεραυνίων νάπας dixit Poeta, quod fil-

vis amicti essent hi montes; unde eos Dionysius vocavit *δρυμά Κεραυνία*, Perieg. v. 492.

Περὶ δὲ νότον μὲν δρυμά Κεραυνία νηὶ θεύσῃ
Νηοὶ κεν φαίνοντο περὶ Ἀμφρακίων.

1020. Λακμωνίης πίνοντες Αἰάντος ῥοάς] *Lacmon* est Pindi montis vertex, ex quo fluit *Æas*, ut tradunt Stephanus, & Strabo in sexto. *Æas* exiguus est fluvius, qui in Ionium mare devolvitur. Lucanus lib. v.

Purus in occasum, sed parvi gurgitis Æas
Ionio fluit inde mari.

1021. Μυλάκων] Hos Epiri gentem esse vult Stephanus, Μυλάκες, ἔδρος Ἡπειρωτικῶν· Λυκόφρων, Κράδης δ' γείτων, ἡ δὲ Μυλάκων ὄρεσι.

Ubi nota, quod pro ὄρεσι Stephanus legat ὄρεσι.

1022. Κόλχων Πόλας] *Polæ*, vel *Pola*, Illyriæ vel, ut alii, Epiri oppidum. Ejus situm, originem, nominisque rationem tradit Strabo lib.

IV. Μετὰ τ' Τίμαιον ἢ τ' Ἰσρίων ὅτι παραλία μέλει Πόλας, ἡ περὶ οὐκίται τῇ Ἰταλίᾳ μεταξὺ τῶν Τερρῶν, Ακυλῆας δέχον ῥ' καὶ π' σαδίας· ἡ δὲ Πόλα ἰδρυται μὲν ἐν κόλπῳ λιμνοειδῇ, νηοὶ δὲ ἔχουσα εὐορμὰ καὶ εὐκαρπία, κλίμα δ' ὅστιν ἀρχαῖον Κόλχων ὅτι τ' Μήδειαν ἐκπεμφθέντων, δεμαρτύνων τ' τῆς περὶ ἑαυτὴν καὶ ἀναγνόντων ἑαυτῶν φύλιν.

— τὸ μὲν Φυλάκων τις ἐνίστασι
Γραικός, (ὡς Καλλιμάχῳ εἴρηκεν) ἀπὲρ κείνων
γλῶσσοι ὀνόμαζαν Πόλας.

Bochartus Geographiæ sacrae parte I. lib. iv. cap. xxxi. deducit à פֶּלָא *Pala*, quod Hebræis & Syris in *Piel* denotat separare, auferre, amovere. Unde in Chaldaeo Paraphraste passim פֶּלָא אָרַעבִי *amovit à terra*, i. e. in exilium egit. Sic i Sam. xxviii. 9. *Saul פֶּלָא removit Pyribones & ariolos à terra*. i Reg. xv. 12. *פֶּלָא Et removit scorta à terra*. Et xxii. 47. *פֶּלָא Removit illos ex terra*. Inde *Pola* Colchis exilium, vel exilium fonabat. Postea Romanorum fuit colonia, & *Pietas Julia* dicebatur. Plinius lib. xix. *Oppida Istriæ civium Romanorum, Parentium colonia, Pola, quæ nunc Pietas Julia, quondam à Colchis condita*.

1024. Αἴας ἀρχός] i. e. *Æetes*, qui *Æam* urbem in Colchide condidit, à qua ipse postea nomen accepit, ut putat Stephanus. Meminit etiam hujus urbis Strabo lib. I. & ad Phasim sitam fuisse tradit. Hinc Circe *Æaea*, i. e. ἐ Colcho oriunda, ut vult Eustathius. Virgil. *Æneid.* III. 386.

— *Ææaque insula Circes.*

Ibid. Εἰδυίας πόλις] *Eidyia* maritum fuisse *Æeten* tradit etiam Heliodorus, *Theogon.* v. 958.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμύχου Ἡελίοιο
Κέρων Ωκεανοῦ τελευτῶντος ποταμοῦ
Γῆμε θεῶν βαλὼν Εἰδυίαν καλλιπάρηον.

1026. Οἱ περὶ βαθεὶ νάσσαντο Διζυρῇ πόρῳ] Hunc versiculum laudat Stephanus, Διζυρῆς πόλις Ἰλνυείδος· Λυκόφρων,

Οἱ περὶ βαθεὶ νάσσαντο Διζυρῇ πόρῳ.

Ἰσως ἀπὸ τ' διζυρῆς πλὴν Μήδειαν ὀνομαδεύει. Ubi pro πόλις jure optimo Thomas de Pinedo reposuit ποταμός.

1032. Παρθένης Λογγάπδος] i. e. *Hecates*, quam Longatida dictam crediderim, quod infero-

rum

rum Dea sit, & præsit τῆς λήγης, i. e. τῆς λήξης.

1033. Ελωρς ἐνθα &c.] Helorus Siciliæ fluvius est, qui paullo supra Pachynum promontorium, septemtrionem versus, in mare volvitur; in decursu autem in campos circumjacentes certo tempore diffusus, Nili eos more fecundat.

1040. Τελφύσια] i. e. Erinnyis, à Thelphulla, Arcadiæ urbe, in qua colebatur Ceres Erinnyis, de qua vide Commentarium nostrum ad v. 153.

1041. Λάδωνος ἀμφὶ εἰς θάλασσαν] Pausanias in Arcad. tradit Ladonem fluvium esse omnium, quotquot uspiam in toto orbe sunt, pulcherrimum; Erinnyis pocro templum præterlabi, & tandem in Alpheim defluere.

1054. Ηἵπς] i. e. Æsculapii. Etymologici Auctor, Ηἵπς, ἢ τῷ ἀπὸ τοῦ ἑλπίου Αἰσκληπίδης, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑλπίου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑλπίου, ἢ τῆς ἑλπίου ἡπίστητος. ἢ ἡ γυνὴ αἰσκληπίδου ἢ Ηἵπιδος &c. Eadem tradit etiam Phavorinus.

1075. Σήπια τλήμων &c.] Hanc fabulam narrat Stephanus, traditque Setæum ab hac muliere dictam esse quandam juxta Sybarin regionem; Σηπία, χώρα περὶ Σιδάειν, ἐνθα Σηπία, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, πείσασα τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπέσσει τὰς ναῦς, αὐτὴν ἐπαύρουν. Idem tradit Etymologici Auctor, Σηπία, χωρίον ἐστίν, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ Σηπίας τῶν αἰχμαλώτων Τρῳάδος. ἡ τις ἐπεισε τὰς λοιπὰς συμπλέξαι τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων διδοῦν γόνυτες οἱ Ἕλληνες, ἀνεσκόλεισαν αὐτὴν.

1076. Γυῖχος πίδαξ &c.] Modum hujus supplicii describit; solebant enim crucifixorum manus & pedes (ea Græcis γυῖα) clavis cruci annectere, quod περὶ σήλων dicebant. Et priscis quidem temporibus damnati rupibus affigi, ibique feris exponi solebant; postea vero invaluit crucis usus.

1077. Ὀργυμένη] H. e. passis manibus. Canterus exp. *deligata*, perperam. Nam Ὀργα est mensura inter expansa brachia. Hinc Ὀργυῖσθαι, expansa brachia habere, quod proprium est τῶν στυρωθέντων. Hesychius, Ὀργα, ἢ τῶν ἀμφοτέρων χειρῶν ἑκαστος. Suidas, Ὀργυμένοις, ἐν τεταμένοις. Huc pertinent Eustathii verba in Odyss. φ'. Τὸ δὲ ὀρεζαμένη, ἀντὶ τοῦ ἀπλώσασα, ἀνατεθείσα ἐξ ὧν, καὶ Ὀργα, καὶ Ὀργυῖσθαι περὶ Λυκόφρονι.

1084. Νήσταν τε Κερναῖαν.] Huc spectant, quæ apud Eustathium occurrunt comment. in Perieg. v. 218. Ο δὲ Λυκόφρων καὶ Δυπκὴν πῖνα Κέρην παρὰ δὲ τοῦ Τυρρηνίου, ἐνθα Κερναῖαν ἰσορεῖ νῆσον, δοκῶσαν ἀπὸ Κέρης παρονομαζίσθαι.

1085. Λαμπίαις Δίνασι] Lametii sinus meminit Aristoteles; dictus autem videtur à Lametinis, qui Lametiam, Lucanorum urbem ad mare Tyrrenum sitam, incolebant, & idem esse cum eo, quem Napetinum Antiochus, Hipponiatem alii appellant.

1089. Ρυσαγμάτων] Quid sit ῥυσαγμα docet Etymologici Auctor; Ρυσαῖν (inquit) τὸ μὲν βίαις ἔλκειν, παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥυῶ, καὶ πλεονασμῷ ῥυσαῖν ἐστὶ δὲ μὲν βίαις καὶ ἀνάγκῃς ἔλκειν καὶ μὴ γινώσκει γυναικί, καὶ Λυκόφρων ῥυσαγμάτων λέγει. Quæ verba sunt in Phavorino, nisi quod ῥυσαγμάτων corrupte legatur pro ῥυσαγμάτων.

1091. Εὐκταῖον ἐκλάμψαι θυμάτων σέλας] Observat heic Meursius, duplici de causâ sacrificasse Veteres, vel quia votum, vel quia ab oraculo mandatum: hæc sacrificia ἀπὸ τοῦ μαντείας dicebantur; illa, εὐκταῖα, & χαριστήρια. Suidas quatuor sacrificandi fines enumeravit in v. Θυσία, τῶν θυσιῶν (inquit) αἱ μὲν δωροφοικίαι, αἱ δὲ ἀπολυτρωτικαί, αἱ δὲ διαλλακτικαί, αἱ δὲ ἀποπληστικαί. Δωροφοικίαι, nempe, dicebant, quibus pio & libero animo Diis *donâ ferebant*. ἀπολυτρωτικαί, quibus supplicabant, ut à malis *liberarentur*. Διαλλακτικαί, quibus Deos iratos *placabant*. ἀποπληστικαί, quibus vota *explebant*, & promissis se *liberabant*. Quæ distributio nobis haud sufficiens videtur; aliam itaque dedimus in Archæologiis nostris Græcis, lib. II. cap. iv. quo Lectorem remitto.

1092. Κερδία] i. e. Jovi, à *lucro* dicto, quod omnia hominibus bona largiatur, unde πλουτοδότην appellavit Orpheus; nec alia ratione δωτηρῆ ἐάων dixit Callimachus,

Χαῖρε μέγα Κρονίδι, πανυπέρτα τε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπηνειόων.

1094. Ἀλεκτόρων] i. e. Græcorum, quos ob fortitudinem gallis, avibus pugnacissimis, comparat. Eadem translatione usa est apud Æschylum Minerva, cum Furiarum chorum orat, ne inter Athenienses bellum, & contentiones excitent, Eumenid. 864.

Μηδ' ἐξελεύσ', ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀσπίσιν ἰδρύσθαι κέρα
Ἐμφυλίων τε, καὶ περὶ ἀλλήλους θρασυῶν.

Ubi Scholiastes, Εξελεύσ', ἀναπτερόσασα, μέγιστον γὰρ τὸ ὄρνειον, ὅτ' τε ἀλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδομένον, μέγιστος ἔφείδεται.

1099. Κελεύδους αὐχενιστῆρος βέβηχον Ἐν ἀμφιβλήσῃ &c.] Notus est Clytemnestræ dolus, quæ, quo facilius Agamemnonem obtruncaret, tunicam paravit, quæ nec colli, nec manuum exitus haberet; quam heic *laqueum*, & *rete* appellat Poeta, sumpta ab Æschylo metaphora, apud quem Cassandra de hac tunica ait, in Agamemn. 1124.

ἢ δίκτυον π' γ' αἰδοῦ;
Ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξυμένους, ἢ ξυμαίτια
Φόβου.

De eadem v. 1391.

Ἀπειρὸν ἀμφιβλήσπον, ὥσπερ ἰχθύων
Πειροχίζον πλεῖτον ἑμματος καλόν.

Et in Xanthopis, v. 490.

Μέμνησο δ' ἀμφιβλήσπον, ὃ σ' ἐχάνισεν.

Et generaliter qui ita capti sunt, ut se expedire non possint, *irretiri*, aut *illaqueari* dicuntur. Sic Hercules *reti* se captum ait à Deianira, à qua vestem venenatam acceperat, quæ ita firmiter cuti adhæsit, ut non posset avelli; Soph. Trachin. 1602.

Καθ' ἡν ἡμοῖς τοῖς ἐμοῖς ἑενύων
Τραντὸν ἀμφιβλήσπον, ὃ δὴ δόλωμαι.

Ubi Scholia vetera, Ἀμφιβλήσπον, τὴν χιτῶνα, ὡς ἀμφιβλήσπον. Nec aliter malum ineluctabile, δίκτυον αἰσὶν dicitur Æschylo in Prometheus. Aliaque exempla ubique occurrunt. In Sacris etiam Literis adeo usitata est hæc loquendi formula, ut

qui ab Hebræis ad Græcos dimanasse omnia existimant, ab eorum fontibus deducendam putent. Ezech. XII. 13. de Judæorum rege sic loquitur, *Καὶ ἐκπιτάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλλαμβήσεται ἐν τῇ φελοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα &c.* Hanc metaphoram, & totam Agamemnonis necem in Latinum sermonem egregie transtulit Seneca, Agamemn. v. 888.

1101. Σωτηταρραμμένος] i. e. constrictus; nam ταρράναι sunt πίδα, δεσμοί, teste Hesychio. Huc respexit Etymologici Auctor, *Τεταρραμμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη* ἢ γὰρ παρ' ἡμῶν σαρκάνη, παρ' Ἀθηνοῖς ταρράνη καλεῖται καὶ τὸ συνειληῖται, τεταρραμνῶς, Λυκόφρων.

1102. Τυφλαῖς χερσὶ] *Cæcas* vocat Agamemnonis *manus*, quia non potuerunt exitum è tunica palpando invenire; cæci hominis instar, qui sine duce nequit viarum ambages dignoscere.

1104. Τιδῶνα] Τιδῶν est τείπας. Eustathius in Odyss. θ'. ο δὲ τείπας, καὶ πῶν, παρὰ τε Λυκόφρονι, καὶ ἄλλοις λέγεται, ὡς οἶονεῖ τειδῶν, ὃ ἐστὶ πτεῖς βάσις ἔχων. Est autem vas balneatorium, ut ibi refert Homerus,

Αἱ δὲ λοιποὶ τείπιδ' ἔσονται ἐν πυρὶ κλέφ.

Ibid. Εγκέφαλῳ] h. e. τῷ ἐγκέφαλῳ. Eustathius in Odyss. ι'. τὸν δὲ ἐγκέφαλον, καὶ ἐγκέφαλον λέγεσθαι ὁ Λυκόφρων δηλοῖ.

1105. Τυπείς σκεπάρνῳ κόγχῳ ἐυδέτῳ μέσον] Quid sit κόγχος explicat Jul. Pollux, & pro ἐυδέτῳ, legit ἐυδέτῳ, Onomast. lib. II. cap. IV. καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαν (sc. τὸ κεφάλαιον) πέλος, κρηνίον, καὶ κόγχος παρὰ Λυκόφρονι,

Τυπείς σκεπάρνῳ κόγχῳ ἐυδέτῳ μέσον.

Haud aliter de Agamemnonis vulnere loquitur Tyndarus apud Euripidem, Orest. 497.

ἔξεπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,

Πληγὴς θυγατρὸς τ' ἐμῆς καὶ ἐξ κείρας.

Et apud Senecam Thyestes, mortem Agamemnonis prælagiens,

Enses, secures, tela, divisum gravi

Ictu bipennis regium video caput.

1109. Χαλυβιδικῶ κνώδοντι.] Eustathius in Perieg. v. 767. docet, τὰς χαλυβιδας esse ἔθνος Ποντικόν, παρὰ τῷ Θερμώδῳ, ἀπ' ὧν ὁδὸς, φασί, ἐξέρχεται ὁ ποταμὸς τὰ σῶμα ἐπανέμψος, ἥτοι ποταμὸς τὰ σῶμα ἡμαίαι ὄθεν καὶ χαλυβιδὸς κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τῷ δ' χαλυβιδὸς παρὰ τῷ Λυκόφρονι, ὃ ἐξ ἀρίστου σιδήρου.

1110. Επεὶ με, πύκνης ἀρέμνον, ἢ εὐπύς δρυὸς &c.] Sophoclem heic exprellit Lycophron; apud quem de Agamemnone dicitur, in Electr. v. 97.

ὅπως δρυὶ ὑλοτόμοι,

Σχίζουσι κείρα φοινῶν πελέκει.

Simili metaphora dixit Seneca *caput demetere*, Agamemn. v. 980.

Agisthe, cessas impium ferro caput

Demetere? —

Ad Cassandram quod attinet, eam cum Agamemnone occisam fuisse testantur, præter Homerum, & Tragicos, alii etiam Scriptores, Philostratus, & Pindarus Pythion. XI.

1116. ὡς κλεινὸν ἄνθρωπον, καὶ δορυκτῆλον γέρας] Prædicit Cassandra, se à Clytæmnestra occidendam esse, tamquam concubina esset, aut uxor Agamemnonis, non bello capta: licet enim moris

interdum fuerit apud præci ævi viros, pluribus mulieribus uti, mulieribus tamen σύγγαμοι erant odiosissimæ. Euripides Androm.

Εὐφρόνιον τὸ χεῖμα θηλειῶν ἔφυ,

Καὶ συγγάμοισι δυσμῆες μάστις αἰεὶ.

1118. Δεσπότην πόσιν] Dominum, nempe, quod captiva esset; maritum, quod concubina.

1120. Εἰς σπλάγχχν' ἐχιδνῆς] Clytæmnestram *ὀφίδα*, & ἐχιδνα appellat, ratione à naturali Historia sumta; unde & in Ægyptiorum Hieroglyphicis, mulierem viro insidias struentem designare volentes, ἐχιν pingebant, ut ait Horus in Hieroglyph. lib. II. *cujus verba explicationis loco adponam; Γνωῖχα (inquit) μυσσοῦσι τὸ ἴδιον ἄνδρα, καὶ ἐπεκλείουσιν αὐτὸν εἰς θάνατον, μόνον δὲ διὰ μύστιν κολακεύουσιν αὐτὸν βουλόμηναι σημεῖον, ἐχιν ζῶσα φέρον· αὐτὴ γὰρ, ὅταν συγγίνηται τῷ ἄρρενι, σῖμα σῶμα πρὸς ἐμβάλλει, καὶ μὴ τὸ ἀπὸ ζευχθῆναι, σπιδάκνεται τὸ κεφάλαιον τὸ ἄρρενος ἐναυρεῖ.* Similiter etiam Æschylus Clytæmnestram *viperam* vocavit, Choeph. v. 994.

μύρινα γ', ἢ ἐχιδν' ἔφυ,

Σήπειν δὴ γὰρ ἂν ἄλλον ἢ δεινὸν ἄνθρωπον.

Orestem item ὄριν, quod matri sit insidiatus; una specie pro alia, vel genere pro specie posito, tropo Poetis familiari. Ibid. v. 928.

τεκῆσα τὸν δ' ὄριν ἐπὶ τῷ ἰσχυρῷ,

ait ipsa Clytæmnestra: quam ob causam eundem Euripides vocat *δράκοντα*; Oreste, v. 480.

Ὁ μνησφόριος ὁδὸς πορὶ δωματίων δράκων.

Ubi Scholiastes hæc habet in rem nostram; *Δράκων· εἶδος ἀντι τῷ γένους ἑλασιν· γένος μὲν γὰρ ὁ ὄριν, εἶδος δὲ ὁ δράκων, καὶ ἐχίς, καὶ τὰ λοιπὰ τ' ὄριν. Νυνὶ δὲ δράκων ἀντι τ' ἐχίς, ἔτσι γὰρ ἐκ ἐξ ὧν γινώσκονται, ἀλλὰ ζῶοντες, καὶ πικρόμηναι διαβροχύνουσι τὰς τ' μνηστῶν γαστέρας· ὡς φησι Νικηφόρος, Γαστέραν (lege γαστέρ) ἀναβροχύνουσι ἀμύτορες ἐξερῶντο· διὸ ἐχιν αὐτὸν, ὡς μνησφόριον, φησίν. Idem in eadem Tragedia, τὸ δὲ τὸ λεγόμενον πορὶ τῷ ἐχιδνῶν, ὅτι μὴ τὴν συνουσίαν φονεῖται τ' ἄρρενα ἐχιδνα οἱ δὲ γινώσκονται, ὡς φησι πικρόμηναι τ' τὸ πατρὸς φόνον, διαβροχύνουσι τ' κοιλίαν τῆς μνηστῆς, καὶ φονεύουσιν αὐτὴν, γινώσκονται, ὡς φησι Νικηφόρος· ὁμοίον ὅτι καὶ τὸ κατ' Ὀρέστην καὶ Κλυταμνήστραν.*

Ibid. Αὐτίχειρ βάψαι ξίφος] Similis loquendi formula occurrit in Sophoclis Ajace v. 58.

Διὰ τὸς Ἀτρεΐδης αὐτίχειρ κτείνειν ἔχων.

1121. Κακὸν μίασμ' ἐμφυλον ἀλδαίων κακῶ] Hanc rem exprellit Euripides, Orest. v. 1589.

Ὁ μνησφόριος ὅτι φόνον πορὶ γαστέρας φόνον.

Et paullo latius v. 508. ejusdem Tragediæ,

Εἰ τὸν δ' ἀπὸ κτείνειν ὁμόλοχος γυνῶν,

Χ' ὡς τῷδε παῖς αὐτὸν μιντὲρ ἀνταποκτείνει,

Κατεῖδ' ὁ κτείνων γυνώσκων φόνον φόνον

λύσει. —

Simile est illud Sophoclis, Oedip. Tyr. v. 100.

φόνον φόνον πάλιν

λύοντας. —

Cui affine est tritum illud proverbium, *Κακὸν τὸ κακὸν ἰώμενος.*

1124. Σπαρπάτως αἰμώλως] Αἰμώλος denotat vel τὸ ἀσεῖον, καὶ ὀξεία ἐν τῷ λέγειν, vel τὸ ἀπατεῶνα, ποικίλον, πανουργον, ut aiunt Lexicographi. Utrovis modo accipias, parum refert. Primo enim, Laconum argute dicta apud omnes fere Scriptores celebrantur; unde *Λακωνισμὸν*, veluti proverbio, *argutam*

argutam brevilloquentiam appellant; & Λακωνίζειν, paucis, five compendio dicere, seu affectare breviloquentiam. Et apud Homerum Menelaus fingitur dicere παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως. Secundo porro, Spartani fraude, & dolis erant omnium fere Græcorum maxime infames; unde de illis Euripides, in Andromache v. 445.

Ὡς πᾶσιν ἀνδράποισιν ἐχθροὶ βροτῶν,

Σπάρτης ἐνοικοί, δόλια βουλευτήσια.

Et Aristoph. Equit. Aët. II. Sc. 1. de iisdem,

Οἷσιν ἔτε βωμός, ἔτε πίσις, ἔδ' ὄρκος μύσει.

Idem in Lyfistrate,

— διὰ δὲ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι Λακωνικοῖς

Οἷσι πρὸν ἔδην, εἰ μὴ σὺ λυκρὸν κεχρήσθῃ.

Et solet plerumque hæc vox hoc sensu accipi; ut apud Aristophanem, loco citato,

— δόλοισι ποικίλοις,

Ρήμασι δ' αἰμύλοις.

Et apud Æschylum, Prometheus,

— αἰμύλας τε μηχανάς

Ἀπμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν.

i. e. *dolosas & fraudulentas artes, generoso animo freti, rejecerunt*: nam ἀπμάζειν, quod proprie est dedecorare, interdum significat rejicere, rejici enim dedecus est maximum: unde idem Auctor postea dixit, Μηδ' ἀπμάσης λόγους, i. e. *neque vota mea rejicias*.

1129. Σάλπις παρ' ὄχθους] Salpina palus erat juxta Salpiam, vel Salapiam, Apuliæ urbem, Hannibalis meretricio amore celebrem, quæ à Livio memoratur. Haud procul erat Dardanus urbs, dicta à Dardis, ejusdem regionis populis, quos à Diomede deletos referunt.

1131. Κῆραι &c.] Prædicit statux suæ Asyli jus fore tribuendum, quo virgines à nuptiis liberæ præstabantur. Nam varia fuerunt Asylo- rum genera, de quibus vid. Archæologia nostræ lib. II.

1133. Ἐκτορείαις κόμαις] Celebratur apud veteres Scriptores Hectoris coma, non quod aurei esset coloris, qualem habuit Achilles; sed quod humeros esset circumfusa; ut ait Eustathius Iliad. χ'. p. 1380. Κρανόπειρα δ' Ἐκτορα ἐστέρησεν· ἔδ' ἦν χρυσοκόμης, καὶ δ' Ἀχιλλεῖα, ὃς ξανθὴν ἔφερε κόμην· οὐδ' ἔτι δ' ἀδελφὸν Πάριον, κόμην ἔχεν ἐπαφροδίτον. καὶ ὁμοῦς πελάσσεται κόμην Ἐκτορείας, ἢ περικεχυμένη φασὶν· ἢ καὶ Λυκάφρον μύμνηται. Idem tradit Hesychius, additque Daunios, & Picentinos hac coma usos fuisse; nec adeo mendosus est, ut putavit Meursius, Ἐκτορεῖσι κομῆται· Δαῖονιοι, καὶ Πικεῖνοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου (non Ἠλίου, ut habet Meursius) τοῖς ὁμοῖς περικεχυμένην πέλα. Abantes etiam comas in occipitio nutriebant; sed errat Scholiastes, cum Abantum & Hectoris tonsuram eandem prorsus fuisse tradit; Abantes enim anteriorem capitis partem tondebant, ut idem Scholiastes refert; Hectoris autem formam qui imitabantur, casariem in fronte, quantum poterant, erigebant, ut ex Polluce discimus, Onomast. lib. II. cap. III. Ἐχάλειτο δὲ πρὸς κορὰν, καὶ Ἐκτορείος κορὰν, καὶ Ἐκτορείος κόμην· περὶ ὧν φασὶν Ἀναξίλαος (lege Ἀναξίλαος)

Τὴν Ἐκτορείαν δ' ἐφίμερον (malim ἐφίμερον) κόμην. Τίμαιος δὲ δ' κορὰν ταύτην περιεστέλλει μὴ δὲ πρὸς τὸ μέτωπον λέγει, περικεχυμένη δ' πρὸς τὴν ἀχίλιν.

1134. Σίφλον] Obiter heic emendo Hesychium, Σίφλος, (inquit) μῶμος. Lege, mutato accentu, σίφλος, vel σῖφλος· nam σίφλος est μῶμος· σῖφλος autem, μωμωτός, ut idem tradit.

Ibid. Μῶμος γένους] Huc respexit Eustathius Iliad. α'. Ἀπὸ τοῦ μηχανῆ μεταφρηματίδῃ τὸ μῶμος, ὅτι καὶ μῶμος λέγεται, ὡς ἡμᾶρ· καὶ ὡς μῶμος, ὁ μῶμος, παρὰ Λυκάφρονι. Emendo obiter Hesychium, Μωμάται, ψέγει, &c. Lege μωμάται.

1137. Εριννῶν ἐδῆτα] i. e. nigram vestem; Erinnyes enim nigras indui credebantur, ut Æschylus in Ἐπὶ δὲ Θῆ.

Μελαινα τ' Εριννός.

Et paullo clarius in Eumenidibus, ubi chorus Furiarum ait, v. 372.

Ἡμετέρας ἐφίδοις μελανέμοσιν.

Angues etiam Furiarum crinibus implicari soliti, nigri esse credebantur; unde Ovidius Metam. IV. 454.

Deque suis atros pectebant crinibus angues.

Pausanias in Arcadicis refert eas nigro habitu Orestis se obtulisse, ταύτας τὰς θιάς (Εὐρυπιδας) ἡνίκα δ' Ὀρέστῳ ἐκρεθὸν ἐμείλον ποιήσιν, φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελαινας &c. Ibi tamen tradit postea ipsi candidas apparuisse, eaque sub forma honores divinos habuisse; sed prior habitus usitator erat, unde pullatis cum vestibus pingebantur. Et Menedemum Cynicum, qui Furias vestitu imitabatur, tunica talari, & atrata indutum fuisse refert in ejus Vita Laertius; οὗτος (κατὰ φησὶν Ἰπποβότος) εἰς τοσούτον τερατείας ἤλασεν, ὥστε Εριννῶς ἀγαλαδὼν χῆμα περὶ αὐτὸν, λέγων ὁπίσκοπος ἀφίχθαι ἐξ ἄδου τὸ ἀμαρτανόδμον, ὅπως πάλιν κατὰ τὰ αὐτῶν ἀπαγγέλοι τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. Ἦν δ' αὐτῷ ἡ ἐδὴς αὐτῇ· χιτὸν φαῖος πεδῆρης, περὶ αὐτῷ ζώνη φοινικῇ, πῖλος Ἀρχαδικὸς ὅππῃ τ' κεφαλῆς, ἔχων ἐνφυασμὸν τὰ δώδεκα σοιχέια, ἐμβάται τραχιχοῖ, πύγων ὑπερμεγέθους, ἑσέδος ἐν τῇ χειρὶ μελίην. Castiteridum etiam insularum incolas, Furias habitu referentes, pullatas vestes gessisse narrat Strabo lib. III. τὰς δ' ἄλλας οἰκῶσιν ἀνδραποὶ μελάγχλαινοι, πεδῆρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι περὶ τὰ σέρνα, μετὰ ἑσέδων περὶπατῶντες, ὁμοῖοι τοῖς τραχιχοῖς Ποινάσι. Et quid mirum, si Furiarum vestes atræ sint, cum omnia, quæ ad Inferos pertinent, nigra esse solerent? In locis tenebrosis, sacrificia illis facta: nigris victimis delectabantur: & pullatis vestibus ministrabant sacerdotes, quæ omnia eleganti descriptione complexus est Seneca Oedip. v. 548.

1140. Ραδινέρεος γυναιξίν] Hic etiam alludit ad Erinnyum habitum, quæ baculos gestare credebantur, ut ex descriptionibus jam allegatis patet.

1150. Ἰλέος] i. e. Οἰλέος, demta per aphæresin priori syllaba, ut apud Hesiodum, Homerum, aliosque fieri consuevit, observante Eustathio Iliad. α'. p. 76. Ὡς τὸ Οἰλέος Ἰλέος εὐρηται παρὰ τὴν Ἠσίοδον, καὶ ἄλλοις, ἀραιρέσει δ' ἀρχέσσης· ἔτω καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἐξάδιος, παρὰ ποιητῶν νεωτέρων Ἐάδιος εὐρηται, διὰ τὸ κατάρχοντος ἔ, καὶ τὰς παλαιάς. Idem postea tradit vocem primævam esse Ἰλέος, ab eo autem duci Οἰλέος, Iliad. ζ'. p. 513. Τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Οἰλέα τετρασυνάδως καλούμενον, Ἰλέα τετρασυνάδως αὐτὸς (Ἠσίοδος) λέγειν ἐθέλων, φασὶν ἔτι αὐτὸν κληθῆναι,

ἔνεκα νόμφου

Εὐράμενος Ἰλίων, μυχθῇ ἑρατῇ φιλότῃ.

Οὐδὲν ὅτι στυγερὸν, ὅπ' ἔχ' ἡμιοναζόντων τῶ οὐ, ἐκ τῆς Ἰλίου γέγονεν ὁ Οἶλος, ὁμοίως τῶ κέλλω δέκλω κλῶ κλάζω δακλάζω ἔπ' δὲ καὶ ἐν τῶ Βερέως Οὐβέρως, ὡς τεχνουργαφεὶ Ἡρακλεῖος καὶ ἔτι μὲν Ἡρόδοτος. His adde Βερέως Οὐβέρως, &c.

1152. Ἀρτίσκα δὲ] i. e. Minervæ; quæ, quod olei inventrix esset, inter agrestia numina recenseretur solebat. Unde Virgilius, initio Georgicorum, inter cæteros Deos, quibus arva curæ sunt, Minervam invocavit, v. 18.

Adsis, ὃ Tegeæ favens, oleæque Minerva Inventrix

Et v. 21. addit,

Diique, Deæque omnes, studium quibus arva tueri.

1159. Τράρνος] Columbæ: qua voce designat Poeta puellam Locrensem; familiare enim est ab animalibus, præsertim innoxiiis, desumere ἐπισημασµές, eorumque appellationibus homines affigere: hinc toties audimus χελιδνάς, σκύλακας, πελειάδας, graculos, turtures, &c.

1163. Εὐς ἂν εἰσδρέξωσιν Ἀμφ. &c.] Cur Minerva dicatur Ἀμφερα, haud satis scio. Σθενιάς Minerva à Træzeniis colitur, nomen id fortita, quod, cum lis institueretur de ejus loci tutela, imperante Træzeniis Althepo, illa Neptuni viribus se opposuerit, δένος enim est robur. Unde in Træzeniorum acropoli templum erat & simulacrum Minervæ Stheniadis. Vid. Pausanias Corinthiacis.

1174. Ω μῆτερ ὦ δύσμητερ] Sic Homerus in Odyss. 4.

Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.

Similiter apud Æschylum Χορηγεῖν v. 313. Orcestes de Agamemnone,

Ω πάτερ αἰνόπατερ.

Homerus Iliad. γ'. Paridem appellat Δυσσπεῖν quem Euripides vocavit Αἰνόπαειν, Hecubæ v. 945. Idem Helenam alio in loco appellat Δυσπλέαν. Ilium, Κακοῖλον dicitur Odyss. v. 596. Æschylo etiam naves Perficæ, quas Græci victas perdidissent, νᾶες ἄναες dicuntur in Persis,

Ἐξέρδινδ' αἱ πείσκαλμοι

Νᾶες, ἄναες, ἄναες.

1175. Περσῶς δὲ παρδένος] i. e. Hecate; quam Orpheus in Argonauticis facit Tartari filiam, alibi Jovis & Cereris; Musæus Jovis & Asteriæ; Bacchylides Noctis; Pherecydes Aristæi, Pæonis filii, &c. Hesiodum vero sequutus est Lycophron; Hecaten enim ille ex Perse (qui Cœi, vel Solis filius dicitur) & Asteria natam tradit;

Γείνατο δ' Ἀστεινὴν εὐώνυμον, ἣν ποτὲ Πέρσης

Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλῳ κεκληῖσθαι ἄκοιτον,

Ἡ δ' ὑπεκκυαμένην Ἐχάτῳ τέκε. —

Unde ipsa Perseis dicta. Apollonius Argonaut. III. 1034.

Μενόχαν' δ' Ἐχάτῳ Περσίδα μελίσσοιο.

Et post eum Ovidius,

Ibat ad antiquas Hecates Perseidos aras.

1176. Βερέως] Proserpina, ut docuit Meurfius: eam sæpe pro Hecate accipi observavit, præter Scholiasten nostrum Triclinius in Scho-

liis ad Sophoclis Antigone p. 263. Edit. Steph. Ενοδία δὲ τὴν Περσεφόνην λέγει τὴν ἐν ταῖς τεύχεσι πορευομένην· ἢ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ Ἐχάτῃ, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δοκεῖ, καὶ Λυκόφρονι.

Ibid. Θήσεται σ' ἐπωπίδα] i. e. in canem te mutabit; quam loquendi formulam, quod nonnumquam in Sacris Literis reperiatur, Hellenistica fautores Hebræorum esse putant: sed horum error vel ex hoc loco redargui posset; simili tamen sensu apud alios etiam occurrit verbum θήσκει. Æschylus Eumenid. 727.

Μοῖρας ἔπεισας ἀφάπτει δένει βροτῆς.

Apud Sophoclem Philoctetes, in cognominis Tragediæ v. 633. ait,

Κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔθηκεν ὦδ' ἀποῦ.

Et in Hecuba Euripides,

Ἐγὼ σὲ θήσω τῷδ' ἐλεύθερον φίλῳ.

Loco τήσκει, Homero ποίεω familiare est. II. v.

Σφῶν δ' ὦδ' ἔσθ' ἐν πρὸς ποίησιν.

i. e. θήσκει εἰς νοῦν ταυτὴν ὅς ἐν πολλοῖς τὸ θῆναι καὶ τὸ ποιεῖν. Nec ab hoc loquendi genere abhorrent Latini Scriptores. Ovidius Metam. VI.

— vires insania fecerat. —

Horum verborum loco, κλίσσει Æschylo peculiare est: ut Eumenid. v. 717. ἀκαρπύτως κλίσσει, i. e. infructuosâ reddere. Et Choeph. v. 1006.

Ἐλεύθερον σὲ τῶνδ' ἐπὶ κλίσσει.

Ejus Scholiastes Eumenid. 17. Κλίσσει ποίησας, ἰδίωμα ὃ τὸ Αἰγύπτῳ.

1179. Σέβουσι λαμπάδ' ἁγίας] Ideo Hecata, sive Proserpinæ (solent enim hæc nomina à Poetis confundi) fiebant cum lampadibus sacra; quod Ceres, cum illam à Plutone raptam quæreret, facem Ætnæ flammis accensam præferens, orbem peragrasset.

1180. Φεραίαν δὲ] i. e. Hecaten; quæ ita dicta est, quod in Pheris, Thessaliæ urbe, colebatur. Vel quod exposita fuerat, & à pastoribus Pheretis inventa, atque educata. Vel quod Pherææ filia esset.

1188. Ἀδὴ καλαινῶν θυμάτων ἀπέρχεται] *Plutoni nigra sacra auspicabitur*: hoc est, primus erit in occidenda Hecuba: nam defuncti Plutoni, Inferorum regi, sacri esse credebantur. Habuit porro Lycophron præ oculis Æschyli illud, in quo Clytæmnestra, occiso Agamemnone, dicitur Orci matri sacra fecisse, Agamemn. v. 1244.

Θύσας Ἀδου μητῆρ', ἄσπονδον ἀράν

Φίλοις πένεσσι.

In cujus loci interpretatione erravit Stanlejus, *Furentem Orce matrem, odium implacabile Amicis spirantem.*

Quasi θύσας pro *insano*, & *furente* esset accipienda, ut supra apud Lycophronem θύας. Ego vero expono, *sacrificantem Orci matri* &c. ut hic locus versibus, qui paullo post occurrunt, compar fit. Nam postquam occidisset Agamemnonem, ipsa Clytæmnestra sic loquitur, v. 1393.

Πάω δὲ νιν δὲς, καὶ θυὸν οἰμώγῃσιν

Μεθῆκαν αὐτῇ κῶλα καὶ πεπλωκότι

Τείτῳ ἐπὶ νειδίῳ, καὶ καὶ χθονὸς

Ἀδου, νεκρῶν σωτῆρος, ἐκταίαν χάριν.

1192. Ἀνακτὶ τῷ Ὀρίωνος ἑρῶν] i. e. Jovi; nam ante

ante Saturnum, Ophion, cum Eurynome uxore, Oceani filia, cœli imperium habuit. Apollonius,

Ἡεῖδεν δ' ὡς παρ' ὅτον Οφίον, Εὐρυνομὴν τε
Ωκεανίς, νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,
ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ ἔκασε πῆμ' ἤ,
Ἡ δ' Πέρη, ἔπασσεν τ' ἐνὶ κύμασιν Ωκεανοῖο.

Unde apud Æschylum, Prometheus, in cognomine fabula. Mercurio narrat se tres novisse cœlorum reges; Ophionem, nempe, Saturnum, & Jovem;

ἔκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ

Διοτὲς τυράννης ἐκπρόσποντος ἠδ' Ὀμήλου;

Τείτον δ' ἢ νῦν τυραννῶντ' ἐπὶ φόμα

Αἰγῶνα.

Ubi Scholiastes, λέγει τὸ Οφίονα, καὶ τὸ (lege τίς) Εὐρυνομίαν, καὶ τὸ Κρόνον, ὃν ἔργον ἔναι τοῦ Ζεὺς. Paulo post, Εὐασίλευσε παρ' ὅτον μὲν Οφίον καὶ Εὐρυνομίαν, (lege Εὐρυνομίαν) ἔπειτα Κρόνος καὶ Πέρη. Idem tradit (ut cæteros missos faciam) Aristophanis Scholiastes vetus in Nub. additque Deos veteres sub Saturni imperio, Οὐρανίαντας dictos fuisse; recentiores sub Jove, Ολυμπίαντας.

1196. Σφῆ] *Ipsum*, i. e. Jovem, ut vult Canterus. Pro αὐτῷ per antiptosis ponit existimat Tzetzes. Verum exponi debet *se*, ut σφῆ ὠδίναν ἐξέλυσε sit, *se dolore partus exsolvit*. Amat enim Lycophron duplicem accusativum jungere. Vide v. 1110. ibique Canteri notas.

1200. Κένταυρος] i. e. Saturnus, qui Philyræ, Oceani filia, amore captus, ut ab Ope, seu Rhea uxore furta sua occultaret, in equum se convertit; ex eo igitur concubitu natus est Chiron Centaurus. Huc alludit Virgil. Georgic. III.

*Talis & ipse jubam cervice effudit equina
Conjugis adventu pernix Saturnus, & altum
Pelion hinnitu fugiens implevit acuto.*

1204. Ιαπεύς, Λεψίς, Τερμυνδέας] Apollini tribuuntur hæc nomina. Ιαπεύς porro dicitur, quod, ut norunt pueri, medicinæ præsit. Nec aliam ob causam Τερμυνδέας nomen illi tributum; τέρμινον enim herbam in varios usus applicabant veteres medici. Phavorinus, Τερμυνδός, καὶ τέρμινδος, ἐμπερές λίγνῳ φυτῶν, ἐξ ἧς πλέκειν φασὶν Ἀθηναίαις ὀρμῆας χρωαίους εἰς τὰ πάντα, καὶ εἰς ἀλεξίφάρμακα. Λεψίς idem dicitur, ἀ λῆπος cortex; quo enim more cortex lignum tegit, & a visu abscondit, eodem Apollo oracula sua obscuris verborum involucris tegit, ut non possint intelligi: ut ait Scholiastes in fine hujus libelli

1208. Οφρυμῶν] Ophrynium erat agri Trojani oppidum, ut Harpocration, & Phavorinus tradunt. Suidas Οφρυμῶν vocat. Strabo narrat lucum ibi esse Hectoris, lib. xiiii. Ἰλλυσοὶ δ' ὅτι τὸ Οφρυμῶν, ἐφ' ᾧ τὸ τ' Εὐτολέως ἄλσος ἐν πελαγονεὶ τόπῳ.

1209. Καλύδνα πόρην] i. e. Thebas, ut docet Tzetzes. Stephanus Calydnæ, urbis Thebanæ, meminit, ἀ Καλύδνο, Cœli filio, dictæ; καλύδνα, νῆσος, καὶ πόλις Θήβης, ὑπὸ Καλύδνῳ, πατρὶς Οὐρανῷ, λέγεται καὶ Καλυδνός.

1211 Τινέρου τ' ἀνάκτορα] Tenerus hic erat Apollinis filius ex Melia. Atque is a patre divinationem edoctus, Apollinis Ptoi oraculo præfuit. Vid. Strabo lib. ix. & Pausanias Bœoticis. Pindari Scholiastes tradit eum oraculo

Apollinis Ismenii præfuisse, initio Pyth. xi.

1217. Δίκωπον σέλημα] i. e. biremem navem, synecdochice; σέλημα enim pars illa navis est, in qua sedebant remiges, quam Latini *transstrum*, Græci ζυγὸν, & κληῖδα appellant. Vid. Pollux Onomast. lib. I. cap. ix. & Hesychius.

1223. Θρεππὶ δράκοντι] Leuco. Huc respexit Eustathius in Odyss. τ'. Λεῦκος αὐτὸν (Ἰδομένηα) ἀπῆλκυεν, ὃν θετὸν παῖδα ὄντα, φύλακα τ' βασιλείας κατέλιπε, δράκοντα θρεππὸν, ὡς ὁ Λυκόφρων ἐπεί.

1236. Ραίκελον] Macedonia, vel, ut alii, Thraciæ urbem; quam ab Ænea conditore Ænon dictam volunt nonnulli. Eustathius, Ραίκελος παρὰ Λυκόφρονι, ἢ Αἴνος πόλις. Idem in Odyss. ζ'. Τετραχῶς παρὰ τοῖς παλαιῶς ὁ αἶνος, ἔπαυτος γὰρ, φασὶ, γνώμη, παρρησία, καὶ πόλις, ἣν Ραίκελον ὁ Λυκόφρων καλεῖ. Hæc enim in loca Æneas Troja profugus errasse dicitur, ut ipse apud Virgilium narrat, Æneid. III. 16.

feror huc, & littore curvo

Mænia prima loco, fatis ingressus iniquis;

Æneadosque meo nomen de nomine fingo.

Huic fidem facit Plinius, itemque Mela lib. II.

1237. Εκ δ' Αλμωνίας &c.] Stephani locum adjiciam, qui legit Αλμωνίας· Αλμωνία, (inquit) χώρα τ' Μακεδονίας, ἣν ὠκοῦν Αλμωνίαι, Λυκόφρων,

ἐκ δ' Αλμωνίας

Παλιμπανήτιον δέξεται Τυρσηνία.

Εκλήθη δ' ὑπὸ Αλμωνίος γίγαιος.

1248. Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός.] Τάρχων Eustathio est Τάρκων, comment. in Perieg. v. 347. Καλῶνται δὲ Τυρσηνοὶ ὑπὸ Τυρσηνῷ Λυδῷ, ὡς Ατῶος, ὃ πολὺν λαὸν ὁ πατὴρ συστήσας, ἐν χειρὶ λίμνῃ ἐξέσειλεν· ἀφ' ἧς ἡ χώρα Τυρσηνία ἐκλήθη, ὡς πλείους κλισίας, αἷς οἰκιστὴν ἐπέσεισε Τάρκωνα, ὃ καὶ Λυκόφρων μέμνεται.

1273. Κιρκαίς] Circeus mons & campus in Albanorum vicinia memoratur ab Eustathio in Perieg. v. 692. quo loco addit: Ἰσέον δὲ ὅπ' αὐτῷ Λυκόφρονι ἐστὶ Κιρκάων π' ὅρος καὶ περὶ ταῖς τ' Ρόμης οἰκίαις.

1283. Μιντεὶ τ' Περμυνδέας] i. e. Αἰξία, ex qua Prometheus suscepit Japetus. Plerique vero ex Japeto & Clymene natum tradunt. Æschyli Scholiastes, Prometheo, Ιαπετὸς, ὁ τ' Κρόνῳ ἀδελφός, ἐκ θυγατρὸς τῆς Ωκεανῆς, Κλυμένης λεγομένης, ἔχον Ἀτλαΐαν, καὶ Μενόπειον, καὶ Περμυνδέαν. Quod sumtum est ex Hesiodi Theog. v. 507.

Κέρην δ' Ιαπετὸς καλλίστρεψεν Ωκεανίδην

Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὄμῳν λέχος εἰσανέβαιναν,

Ἡ δ' οἱ Ἀτλαΐα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,

Τικτε δ' ὑπερχέδαινα Μενόπειον, ἠδὲ Περμυνδέαν

Ποικίλον, αἰολόμυτον, ἀμαρτύνοντ' Ἐπμυνδέαν.

Theon ex Cœlo & Clymene genitum tradit, Scholius in Aratum, Ἀτλας (inquit) μεθ' ὃς ὁ Προμυνδῆς, καὶ Ἐπμυνδῆς ἐγγυνήθησαν ἐκ τ' Οὐρανῷ καὶ Κλυμένης, τ' τ' Ωκεανῷ θυγατρὸς. Et Herodotus Prometheus non filium Αἰξίας, sed maritum fuisse narrat, Melpomen. cap. xlv. Ἡ δ' Αἰξία, ὑπὸ τ' Προμυνδέος γυναικὸς τ' ἑπωνυμίην. Videtur ergo, Αἰξίαν non alia ratione Promethei matrem esse, quam quod patria ejus fuerit; solet enim terra patria *mater*, *genitrix*, & *natrix* appellari. Haud aliter Prometheus Terram *matrem* vocavit apud Æschylum, in cognomine Fabula,

Εὐοὶ δ' ὡς μῦθος ἐχ' ἀπαξ Θέμις

Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία.

Unde quidam eum Terræ filium, ut hic alii Asiæ, fuisse existimant.

1285. Ἀς πέντος Ἑλλης &c.] Europæ & Asiæ terminos statuit Lycophron esse Hellespontum, Symplegadas petras, quæ trans Bosporum Thracium sitæ sunt, Pontum Euxinum, cujus sinus est Salmydeffus, & Tanaïn fluvium, quæ in Mæotim paludem devolvitur. Paullo aliter Strabo lib. VII. Διαρεῖ δ' ὁ στενωπὸς ἔτος (de Bosporo Cimmerio loquitur) ἢ Εὐρώπῳ ἀπὸ τῆς Ἀσίας, καὶ ὁ Τάναϊς ποταμὸς, κατὰ πηλὸν ἔχων ἀπὸ τοῦ ἁρκίων, εἰς τὴν λίμνῳ (Μαῖωτι) καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς. Item Herodotus Melpom. XLV. Οἱ δὲ Τάναϊν ποταμὸν, ἢ Μαῖωτιν, καὶ πορθυμῖα τὰ Κιμμέρια λέγουσι. Atque alii aliter. Vid. Cluverius Introduc. Geograph. lib. I. cap. XIV.

1288. Λίμνῳ τῇ τήνων Τάναϊς ἀκραφνὴς μέσῳ] Quod in Mæotin paludem se exonerat Tanaïs, sciunt omnes. Ideo porro dicitur eam *secare mediam immixtus*, quod cursu rapidissimo feratur; quo factum, ut cum istis in regionibus omnes aquæ gelu concretæ sint, ipse non minus quam in æstate fluidus & latus maneat. Mela lib. I. *Ipse Tanaïs ex Riphæo monte dejectus, adeo præceps ruit, ut cum vicina flumina, tum Mæotis, & Bosporus, tum Ponti aliqua Brumali frigore durentur; solus æstum hyememque juxta ferens, idem semper, & sublimis, incitatusque decurrat.*

1294. Κῆρα Μεμφίτῃ πρὸς ἡμῶν] Similiter hac voce usus est Æschylus in *Ἐπίδ. ὅτῃ* 616.

— ἀναρπάξανδρον

Κῆρ' ἀφελόντα χώρας.

Rurfus in eadem Tragedia,

— φθεροσηνέης

Κῆρες Βειννύες. —

1297. Ἰδαῖοι] i. e. Cretenses, ab Ida, Cretæ monte. Aristophanes Ran. Act. V. Sc. II.

Ἀλλ', ὃ Κρήτες, Ἰδης τέκνα.

Ubi Scholiastes vetus, Οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἰδὴ ὄρειν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησὶν.

1299. Ταυρομόρφῳ πρὸς ἡμῶν τυπώματι] i. e. navigio, cujus insigne erat taurus, ut expl. Eustathius; Ταυρομόρφον τύπωμα (inquit) παρὰ Λυκόφρωνι, τὸ πᾶν Εὐρώπῳ ἀρπάσσει, εἰς πλοῖον ταῦρον ἐγγεγλυμμένον ἔχον εἰς ὁπίσθιον ἀλλογορεῖται. Idem in *Odysf. v.* iterum ad hunc locum respexit: Ἰστέον δὲ, ὅτι ὡσπερ τόποι γῆς, ἔτι καὶ νῆες ἐκλιπρόσαντο πῖνα μέρη παρόνυμα ζῶων· ἔτι Σὺς τύπος παρσιμωδῶς, ἐπεὶ περὶ τὰ Σάμια πλοῖα σὺς εἶχε τύπον ἐν ταῖς πρὸς ἡμῶν ἐντέθην ὁ Λυκόφρων καὶ ἔπειτα χηνίσκον λέγει νῆος, τύπωμά τι χηνὸς παρόσημον ἐν ναυσίν· ἐντέθην δὲ καὶ τὸ πρὸς Λυκόφρονι ταυρομόρφον πλοῖον τύπωμα. Plures hac de re opiniones vide apud Meursium.

1300. Σαραπίαν] Vel Σαραπίαν, à Sarapta, five Sarepta, Phœniciæ urbe, inter Sidonem & Tyrum media, quam in Sacris Literis Vidua paupercula, quæ Eliam prophetam hospitio excepit, celebrem fecit, III Reg. cap. XVII. v. 10. Aliis etiam Auctoribus tam sacris, quam profanis memoratur hæc urbs.

1309. Καὶ δευτέρως ἐπιμύσαν ἀρπαγὰς λύκος, Ταγῶ μονοκρήπιδι κλέφοντας νάκλιν.]

i. e. secundum Canterum,

Qui etiam secundos miserunt rapaces lupos, Regi unum induto calceum furaturos vellus.

Nec aliter magnus Scaliger,

Secundo item misere rapaces lupos, Ut uniploio vellus avertant Duci.

Secundum hoc ita se habet sensus; *Post Scamandri tempora, Græcia rursus Asiæ injuriam intulit, emisitque Argonautas, ut vellus aureum raperent ab eo, qui unicum indutus erat calceum*: hic porro fuit Jason, ut cuius notum; fieri autem nequit, ut Græcia mitteret, qui à Jason aureum vellus repeterent; is enim fuit istius expeditionis princeps. Demo igitur comma in fine prioris versiculi, & subintelligo præpositionem *σὺν*, ut sit *ἐπιμύσαν λύκους σὺν ταγῶ μονοκρήπιδι*, sicut paullo ante dixit *ἔσειλαν σπᾶτον σὺν Σχεμάνδρῳ*. Tum demum versuum horum sensus ita erit,

Et secundos miserunt rapaces lupos

Cum Duce unum induto calceum furatur s vellus.

1312. Κύτταν δὲ Λιγυστικὴν.] Cytæa Colchidos urbs erat, quæ Ligystica dicitur à quadam Ligurum Colonia, quæ illac confedit: si recte hunc locum exposuit Eustathius in *Perieg. v.* 76. Ἰστέον δὲ, ὅτι εἰκόσθι καὶ Κολχικοὶ πῆρες Λίγυες εἶναι, ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊάν καὶ ἁπλοῦ ὁ Λυκόφρων, ἰστέον ἐν τοῖς Κόλχοις Κύτταν Λιγυστικὴν πλῆν.

1324. Σκύρες δὲ λυγρὸς τάφους Κρημνῶν ἐπερδὲν αἰγίλιφ.] Hunc ad locum respexit Eustathius II. i. ad hunc versum,

Σκύρεσιν ἐλὼν αἰγίλιαν Εὐρύος πολίεθρον.

Λυκόφρων (inquit) ἐντέθεν λαβὼν, αἰγίλιαν ταύτῃ φησὶν, ὅσην εἰσεκε πρὸς τὸ αἰγίλιαν. Paullo post Lycophronem iterum laudavit, & causam reddit, cur Theseus à Lycomedē, Scyri rege, fuerit à prærupto scopulo deturbatus; quod nempe, ejus uxorem sollicitaret, & de regno potiundo consilia iniret, unde proverbium, *Ἀρχὴ Σκυεῖα· Σημείωσαι ὅτι παρσιμία φέρεται πρὸς τὴν νῆσον Σκύρεα, τὸ Ἀρχὴ Σκυεῖα, ὅτι ὅσῳ εὐτελέων καὶ μηδὲν λυσitteλὲς ἔχοντων, ἀπὸ Θεσείως ληφθεῖσα, ὡς φησὶ Πausanias, ἐπειδὴ ἐπιδέμμετος τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, καὶ πειρῶν τὴν γυναικα ἐκείνην, καὶ λαχρμηνυθεῖν, ὡς ὁ Λυκόφρων ἰστέον. Pausanias in Atticis Scyrios tradit Thesei dignitate motos, magnis eum honoribus prosequutos, Lycomedē pravam suspicionem iniecisse. Alii referunt Lycomedem Menestheo gratificari voluisse qui, expulsa Thesei familia, Athenarum imperium occupaverat. Alii casu prolapsum Theseum narrant. Vid. Plutarchus Theseo.*

1328. Τροπαῖας δεῖας] i. e. Junonis: Juno enim Τροπαῖα, & Jupiter Τροπαῖος dicebantur, ὥστε τὸ πρὸς περὶ τὰ κακὰ, i. e. ab avertendis malis; erant enim Dei avertendi. Unde apud Sophocl. *Trachin. v.* 306. Ζεῦ Τροπαῖε à veteri Scholiaste exp. *ἐποπτεῖσθαι, ἀλεξίκακε*. Alii ita dictum Jovem putant, quod ejus beneficio ἢ τροπὴν ὅσῳ πολέμιων γίνεσθαι credebatur; unde in ejus honorem τροπαῖα erigebant. Τροπαῖα Jovis meminit Poeta,

— βρέτας.

Διὸς Τροπαῖα καλλίνικον ἔσσαν.

Pausanias refert, Dorienfes, devictis Achæis, ei templum

templum statuiffe ; Laconicis, Τὴ δὲ Τροπαῖα δὸς τὸ ἱερὸν ἐποιήσαν οἱ Δωρεῖς, πολέμῳ τὴν τε ἄλλαν Ἀχαιῶν, οἱ τὴν γῆν Λακωνικὴν θηνικύοντα εἶχον, καὶ τοὺς Ἀμφικλαίους, κρατήσαντες. Idem Τροπαῖαχος dicitur. Phurnutus, καὶ Βελαιῖον, καὶ Τροπαῖαχον, καὶ Εὐδωδέειον αὐτὸν (Δία) προσπαρονοῦσιν. Plutarchus, in Parallelis, Othryadem, Lacedæmoniorum ducem contra Argivos, ait huic Jovi tropæum erexisse, cum jam esset moriturus, Ἡρμῆας δ' ὑπαρχόμενος, ὁ Ὀθρυάδης ἐπιζήσας, καὶ ἡμικλάσεισι δόρσαν ἐπερεδιδόμος, τὰς σφ' νεκρῶν ἀρπάξαν ἀσπίδας ἀφείλετο, καὶ τρόπαον σήσας, ἐκ τῆς ἰδίας αἵματός ἐπέγραψεν, Διὶ Τροπαῖαχῳ. Eundem nonnulli volunt esse cum Jove *Feretrio* : Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. II. Τὸν δ' Δία δ' Φερέτειον, ὃ τὰ ὄπλα ὁ Ρομύλῳ ἀνέθηκεν, εἴτε βέλεται τις Τροπαῖαχον, εἴτε Σκυληφόρον καλεῖν, ὡς ἀξιόσι πινε &c. Cum porro Jupiter Tropæus dictus fuerit, nihil mirum, si tori Consors honoris etiam particeps facta, & Τροπαία appellata sit; sicuti cum Jupiter Πανομοῤῥαῖος vocatus sit, Junoni Πανομοῤῥαίας cognomen inditum: Phavorinus, Τροπαία, (lege Τροπαία) ἡ Ἡρα, διὰ τὸ τὰ τρόπαια, ὅ ἐστι νικητήρια, μὴ μόνον Διὶ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἡρᾷ· καὶ ὡσαύτῃ τοῦ Ζεὺς Πανομοῤῥαῖος, ὅπως ἡ Ἡρα Πανομοῤῥαία· ὥς δ' ἡ Γέειος, Γεῖα. Erat porro Tropæum, columna ænea, lapidea, sive lignea, quam Deo alicui dicabant, & victoriæ rationem, modumque inscribebant, quoties hostes bello superassent: Aristoph. Scholiastes vetus in Plut. Εἰ δ' τρόπαον, ὃ ἐν νίκῃσι οἱ παλαιοὶ ἐποιόν, τοῖχον, ἢ λίθον μέγαν ἱσάντες, καὶ γράφοντες ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἀντιπάλων ἔργα δεδράκον· ἐκαλεῖτο δ' τρόπαον, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ ἱσοπῇ ἢ ἐχθρῶν γρηθῖσθαι. Columnæ loco interdum erat arboris truncus, præcipue olivæ, aut quercus. Unde poeta,

— *Quercusque tropæa*

Curva tremens. —

Et apud priici ævi Græcos solæ arbores in usu
erant, infamisque habiti sunt, qui primi columnas
exstruxerunt, tanquam qui sui odii & inimici-
tiarum memoriam ad posteritatem transmittere
studerent; unde factum apud Romanos existi-
mat Plutarchus, quod nefas esset arcus triumphales
vetustate collapsos reparare, Roman. Quæst.
Διὰ τὴν τοῖς θεοῖς ἀναπνεύμων μόνᾳ τὰ σῶλα νενόμι-
σαι θεωρεῖν ἀρραγίζοντα πρὸ χρόνου, καὶ μήτε περικοπεῖν,
μήτε ἐπισκευάζειν; Paullo post, Ὅτι τὰ χρόνῳ τὰ ση-
μεῖα τῆς πρὸς τὰς πολέμους διαφορᾶς ἀμαυρῶντος, αὐτοὺς
ἀναλαμβάνειν καὶ χαυνοποιεῖν ἐπιφθονόν ἐστι, καὶ φιλαπερχο-
μον· ἔσθ' ὃ παρ' Ἕλλησιν οἱ πρῶτοι λίθινον, καὶ χαλκοῦ
ῥήσαντες πρόπαιον εὐδοκίμοι. Huic porro columnæ,
aut arbori, capta ab hostibus spolia, loricæ, ga-
leas, &c. imponebant, & hoc dicebant κοσμεῖν πρό-
παιον· columnam autem erigere, ἱσάναι πρόπαιον.
Plutarchus Agelilao, Ἀμα ἡ ἡμέρα βουλόμενος ἐτε-
λέχεα τὰς Ὀμβάϊας ὁ Ἀγισίλαος εἰ διαμαχέσνται, σεφανῶς
καὶ ἐκέλευσε τὰς σπαρτάτας, αὐλεῖν ἢ τὰς αὐλητάς, ἱσάναι
δε, καὶ κοσμεῖν τὸ πρόπαιον, ὡς νενικηκότας.

1329. Νείκος ἀείρειν διπλοῦν, Στόρνιν &c.] Duas intelligit Thesei expeditiones contra Amazonas; priorem, in qua Herculem comitatus, reginæ Amazonum baltheum, seu zonam rapuit: secundam, in qua proprio Marte Hippolytam, seu Antiopen abduxit. Nonnulli tamen has expeditiones confundunt, referuntque Theseum, cum

Herculis esset comes, ab eo virtutis præmium accepisse Amazonum reginam.

1331. Τοξόδαμνον] Ita lege cum Tzetze, non
τοξόδαμνον cum aliis; illud enim activæ signifi-
cationis, hoc passivæ. Unde emendo Æschylum,
cujus in Persis legitur τοξόδαμνον Ἀπλῶ. Lege τοξο-
δάμνον, æquivalet enim hoc epitheton τῷ τοξοδά-
μνῳ, qua voce prius in eadem Tragœdia usus est.

Ibid. Ὀρθωσίαν] i. e. Amazonum reginam, quæ, quod Dianæ comes esset, proprio ejus cognomine adpellatur; Diana enim Orthosia, & Orthia dicitur. Hesychius, Ὀρθωσία, ἑπώνυμον Ἀρτέμιδος. Phavorinus, Ὀρθωσία, ἡ Ἀρτεμις. Pindarus eadem voce usus est Olympion. Od. III.

Χρυσόκερων ἑλαφον θήλειαν ἄξον-

θ', ἂν ποτε Ταῦτά

Αντιθεῖς Ὁρθωσίᾳ, ἔγγραφεν ἱρὰν.

Ubi Scholiaſtes in ratione nominis reddenda cum Tzetze convenit, Ορθωσία, ἡ Ἀρτεμις, ὧς τὸ Ορθώσον, ὡς ἔστιν ὅρος Ἀρχαδίας, ἀφ' ἧ καὶ ἡ θεὸς Ορθία, καὶ Ορθωσία καλεῖται. *Ητοι* (malim ἢ) τῇ ὀρθώσει τὰς γυναικας, καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγέσθῃ. In eundem fere sensum Triclinii, aut cujuscumque sint, scholia nuperiora, Ορθωσία· τῇ ἐν Ορθωσίᾳ, ὅρι Ἀρχαδίας, πρῶτον Ἀρτεμίδι. *Ητοι* τῇ ὀρθώσει τὰς γυναικας ἐν τῇ τοκετῷ, ἔσθ' ὅρος γὰρ λοχείας. Ορθωσία, ἡ Ἀρτεμις, παρὰ τὸ Ορθώσον, ὡς ἔστιν ὅρος Ἀρχαδικόν. *Εἰ* δὲ καὶ Ορθιον, ὅρος Ἀρχαδίας, ἀφ' ἧ καὶ ἡ θεὸς Ορθίς, καὶ Ορθωσία καλεῖται. *Ητοι* ἡ ὀρθώσα τὰς γυναικας, εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγασα. quibus in verbis pro ἡτοι, bis legere velim ἢ & Ορθία, pro Ορθίς. Ipsa autem res demonstrat, non esse ea scholia Triclinii, cujus nomen vulgo ferunt; sed potius collectam undecumque marginalium notarum farraginem, à diversis Auctoribus, iisque aliquando non satis peritis, conscriptam.

1332. *Hs. de Eubœus* &c.] Amazonum expeditio satis omnibus nota est, quare ei non est immorandum; præsertim cum ejus causæ, finis, & monumenta late descripta sint in Meursii Theseo cap. xx.

1342. Ἰσπερὶον] Eordi sunt Thraciæ, aut Macedoniæ populi, eisque contermini. Eorum meminit Herodotus lib. VII. cap. CLXXXV. Strabo bis in lib. VII. Stephanus disertim Thraciæ adscribit, Thucydides autem lib. II. & Livius lib. XLV. Macedoniæ.

Ibid. Γαλαδραίων πόσιν] Galadræum solum nomen habet à Macedoniæ urbe, quam alii Galadram, Chaladras, Chanastram, & Chalastram vocant, de qua etfi frequens sit apud Auctores sermo, unicum tamen Stephani testimonium adducam, quod ad rem nostram propius spectat.

Γαλάφραι, πόλις Μακεδονίας ἐν Πιρείᾳ· Λυκόφραν,

Σᾶναι Γαλάδης ἢ σρατηλάτῳ λύκον.

Εἰς τὸ ὄρος Γαλαθρος, ἀπὸ Γαλάθης, τῆς ἡμετέρας παιδός.
Οἱ δὲ, ὅπ Γαλάθρας ἔκτισε τὴ πόλιν. Ὁ ποιήτης, Γαλα-
θαῖος· Λυκέρων,

— καὶ Γαλαθαῖον πέδον.

1356. Λιγυσίνισι.] Huc spectant Eusebii ver-
ba in Perieg. v. 76. Ὁπ μετὰ τὸς Μασσαλιώτας οἱ
Λίγυες, ὡς Λιγυσίνης ὁ Λυκόφρων καλεῖ ὀνομάζονται δὲ
ἕκτος δὲ Λίγυος ἀνδρὸς, ὃς τῇ Ἡρακλεῖ ἐκάλυψεν εἰς τὰς
Γυρὺν βῆς ἀπὸντα.

1369. Λαπέρου] Emendo obiter Hefychium, Λαπέρου, Λαμπίου. Δίδυμος τοὺς Διοσκόρους ἀπὸ Λαπέρου πόλεως. Phavorinus, qui hæc verba tranſcripſit, habet Λαπέρου, Λαμπίου. Lege apud utrumque, Λαπέρου, Λαμπίου.

1370. Ος καταβάτης μολών, Σκηπῶ &c.] Rationem innuit Poeta, cur Jovi Καταβάτης cognomen tributum ſit; quod, nempe, τὸς σκηπῶς, ſive κεραυνούς, καταβάτης. Quam ob rationem etiam Εὐνύστιος dici ſolet. Porro Καταβάτης Διὸς in luſu meminiffe videtur Ariſtophanes, eo quod ἐς cœlo deſcendat, mulierum amore pellectus, in Pace,

— ἐκ ἐδ' ὅπως

Τὸτ' ἐστὶ τὸ τέρας ὃ Διὸς Καταβάτης.

Ubi Scholiaſtes utramque præfatam nominis rationem appoſuit; Καταβάτης πῦμαται Ζεύς, διὰ τὸ καταβάειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τῆς καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῆς γυναικῶν. Quæ verba exſcripſit Phavorinus Meminit etiam Eufſtathius Odyſſ. v. p. 508. Εὐκ τῆς καταβάται, παρῆνται ἢ ὁ καταβάτης, ἢ Ζεύς, ἢ κεραυνός. Καταβάτης Jovis arcæ meminit Pauſanias Eliac. α'. Τὴ δὲ Καταβάτης Διὸς περὶβόληται μὲν παταχόμεν περὶ τῆς βρομῆς φάσμα. Phurnutus, δι' ἄλλας δὲ ὁμοιοειδείς ἢ εὐπερινόους αἰτίας, Τέπος (λέγεται Ζεύς) ἢ Επικάρπος, ἢ Καταβάτης, καὶ Ἀσπερπούς, &c. Polux Onomaſt. lib. I. cap. i. Τὰ πολλὰ δὲ τῶτων (ἐπανυμίων) ἢ ἰδία ἔστι τῆς Διὸς, ὡς καὶ ὁ Τέπος, ἢ ὁ Καταβάτης, &c. Ubi obſervandum eſt, horum Auctorum utrumque Καταβάτης cognomen inter ea numerare, quæ Jovi tribuuntur à cœlorum, aëriſve temperamento, & influxu, quibus præeſſe credebatur; unde ſit veriſſimile eos etiam Καταβάτης dictum putari, à deſcenſu fulminum.

1378. Τέπος &c.] Hanc fabulam latius expoſuit Joannes Tzetzes Chiliad. xiii. Hiſt. cccclxviii. ubi hunc Lycophronis locum laudavit.

1385. Επέειπον] Huc ſpectant Eufſtathii verba in Odyſſ. η'. Γυναικα γὰρ τις μανιόκεπον εἶπε, τῆς μεμνηνῆς περὶ μίξεις, κῆπον ὑποβέβητος εἶναι, τὸ παρὰ Λυκόφρονι ἐπείειπον.

1387. Κηλώσα] Huc reſpexit Eufſtathius, Il. α'. Κηλώσω δὲ, ἔφημα ὃ ſεμνόν, ἐξ ὃς κηλώσα, τὰ πορνεία, παρὰ Λυκόφρονι. Idem Odyſſ. ε'. Κηλῶ, κηλώσω ἐξ ὃς ἢ τὰ παρὰ Λυκόφρονι κηλώσα.

1401. Ος δὴ ποτ' &c.] Hoc eſt, Qui aſini aures radicitus præcidens, ſibi illas pro ornamento appendit.

1403. Δάπτει] Huc pertinent Eufſtathii verba in Odyſſ. γ'. Τὸ δὲ δάπτειν περὶ τὸ τυπὸν ἐστὶ τὸ δαρδύπειν, ὡς ἢ τὸ μαίρειν τὸ μαρμαίρειν ἀπ' αὐτῆς δὲ ἢ δαπτὰ αἱ μῦαι παρὰ Λυκόφρονι. Idem in Od. π'. Εὐκ δὲ τὸ δάπτειν, ἢ ἡ δαπάνη, ἢ δαπτὰ παρὰ Λυκόφρονι, αἱ δακνυαὶ μῦαι.

1411. Αἰμοφύρτοις μάχαις] Huc pertinent Eufſtathii verba in Odyſſ. σ'. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ χεῖλα φύρω αἵματος, περὶκτεται σιδήρον ἢ αἰμοφύρτος μάχη παρὰ Λυκόφρονι. Et Odyſſ. υ'. ubi Homerus habet αἰμοφύρτο κτὰ κρεία, τοῖς τὸν (inquit) ἢ αἱ φέρεται παρὰ Λυκόφρονι αἰμοφύρτοις μάχαις.

1417. Οἶκοι Μαρέρτας] i. e. Athenæ, urbs Minervæ; quæ Mamersa, tamquam belli Dea, ſicut Mars, Mamertus, dicitur.

1420. Πλάτωνος λάτειν] Ita vocat Oraculi Del-

phici interpretem, quod inflata dicatur ab habitu ex profunda voragine, quam ad ipſa Plutonis regna pertingere credebant, emiſſo; de quo conſulere poteris Archæologiæ noſtræ lib. II. Vel quod falſa enunciaret, mercede conducta, ideoque Pluto, nummorum præſidi, ſerviret: is enim Πλάτων dicitur. Ariſtophanes Plut. Act. III. Sc. II.

Μετὰ τὸ τοῦ Πλάτωνος παρεκδύετο.

Ubi vetus Scholiaſtes adeundus.

1428. Πέριαν] Solem, Ægyptiorum lingua, quam ſub Ptolemæo didicit Lycophron. Unde &c. ἔρπιν dixit vinum ſupra v. 579. quem vide.

Ibid. Σέλας] Eufſtathius in Odyſſ. φ'. Ἰστέον δὲ ὅτι σέλας ὃ μόνον πνεύς, ἀλλὰ ἢ ἡλίου ὅθιν &c. Σοφοκλῆς ἢ ὅπῃ, ὡς ἐν ἐντοιτικῇ εἴρηται λεξικῶ, πνεύς τὸ σέλας φασὶν ἐμβέβηκεν ἢ δὲ χεῖρας ἢ &c. Λυκόφρονι.

1436. Οἱ μὲν ἐν γαῖα &c.] Difficilis locus, & ſecundum Canteri verſionem plane ineptus, cum idem ſit in terra, quod in dorſis aratis terræ. ſenſus facile conſtabit, ſi pro γαῖα legamus γαῖας, & cum Tzetze γαῖας ἀρχαῖς exponamus τῶς ἀκταῖς. Tunc enim prædicat Caſſandra, prælia quædam in littore maris, quædam in locis mediterraneis futura eſſe.

1445. Ω, δὴ μὲν ἔκλιν γέναν &c.] Non poſſe ex hiſtoriis, quæ hodie exſtant, explicari hunc locum exiſtimo. Ut plurimum γέναι tres faciunt ſeculum, i. e. C annos, ita ſex γέναι fierent CC anni. Sed à Caſſandra ad Alexandri M. tempora plus quam DCCC. anni intercedebant, adeo ut ſi quælibet γέναι C. annos contineret, ne ſic quidem ea tempora ſatis conciliari poſſent. Deinde, quis iſte αὐθαίμων Caſſandræ? An ἐς Romanis? Ita quidem Scholiaſtes.

1463. Σειρήνος ἐξενάξει λείδων &c.] Caſſandra ut fuerit affecta, quatuor comparationibus docet, quæ ſigillatim percurrendæ ſunt. Primo igitur ut ingentem exprimeret ipſius dolorem, ob cædes, devaſtationes, cæteraque horrenda, quæ futura prædixiſſet, eam dicit in corde gemiſſe extremum Sirenis melos: quale nempe Sirenes ab Ulyſſe contemptæ, irarum, deſperationiſque plenæ, propriamque mortem meditanter, ediderunt. Proximo in loco Mimallonibus Caſſandram confert, quas notum eſt Bacchi fuiſſe miniſtras, nomenque habuiſſe, quod ejus inſaniam, & furores imitari ſolerent; qua alluſione divinos Caſſandræ furores initio libelli hujus jam prius expreſſit Lycophron. Tertio loco, Sibyllæ ipſam comparat; quod fatidica fuerit, & ex Phœbi afflatu futura præſenſerit. Ultima comparatio à Sphingæ ſumta eſt, cui vatem noſtram adſimilat, quod obſcuris ænigmatibus ſenſum ſuum contexerit, ut initio Poematis dictum. Caſſandræ itaque perſonam talem in tragica hac monœdia depingere voluit Poeta: *Lugentem, nempe, ſurentem, fatidicam, & ænigmaticam.*

1464. Κλάρη Μιμαλῶν] Huc reſpexit Eufſtathius in Perieg. v. 444. ubi, poſtquam docuiſſet Clarum eſſe Colophonis navale, addit: Λέγεται δὲ καὶ Διὸς Κλαεῖς μαντιόν εἶναι αὐτόθι. ὅθεν ἢ παρὰ τοῦ Λυκόφρονι ἢ Κασσάνδρᾳ Κλάρη Μιμαλῶν λέγεται, τῷ τῷ Βάκχῳ ἢ μάντις Κλαεῖα.

I N A N N O T A T I O N E S G U L . C A N T E R I I N D E X.

Numeri ad Versus referuntur.

A Camantis legatio 495.	Arcadum cognomina 480	Diotimus in Italiam venit 732
cum Laodice confue-	Asteria fit insula 402	Ecteni populi 433
tudo ibid.	Asterius Europam ducit 1297	Egestes urbes tres condidit 963
Achilles ad Lycomedem abdu-	Ates colles 29	Elpenor avum occidit 1034
citur 277	Atrax 1309	in Epirum venit ibid.
Achilles cur sic dictus 176. in	Auratus Theocritum emenda-	Elymus 963
Scythiam profectus 186	vit 308	Epeus Langariam venit 930
Achillis somnium 171. hono-	Aurati emendatio 985	pugil insignis 943
res 857	Aufigda 885	Epius 1050
Achilli nubit Medea 174	Bacchus Servator 206. Sup-	Erifichthon 1391. Ætho dictus
Achilleus cursus 192	plantator ib. Enorches 210.	1396
Adonidis interitus 831	Figaleus ibid. Problastus	Euripidis locus expositus 226
Æneas liber dimittitur 1266	574. Laphystius 1236. La-	Euripidis locus relictus 1110
Ælacus vates 224	titans 1246	Europa rapitur 1283
Agamemnon interficitur 1099	Balearium fundæ 633	Eurypylus rex 901
Agamemnonis templum 1123	baris 747	Fagius mons 16
Agapenor Paphum condit 480	Bebryces 513	Glaucus piscator 754
Ajax cur ita dictus 456	Branchus vates 1379	Gonus 903
Ajax naufragium facit 387	Calchantis mors 426, 980	Græcorum jusjurandum 202,
Alba insula 186	Carum coloniæ 149	329
Alani judicium 619	Cassandra occiditur 1108	Græcorum nomē antiquum 530
Alexandri M. majores 801,	Cassandra templum 1128	Guneus 128
1440	Ceres Ennæa 152. Hercynna	Hecate Longatis 1030, Brimo
Amphitryo Teleboas expugnat	ib. Enifera ib. Oncæa 1224	1174. Pheræa ibid.
933	Cerne insula 16	Hector in beatorum insulas ve-
Anceus interimitur 480	Chonia 980	nit 1189. Thebas defertur
Andromeda liberatur 836	Cilla cum filio necatur 319	1206
Anius 569	Clementis locus emendatus 57	Hectoris cadaver venditur 269
Anii filiarum potentia 574	Clete urbem condit 995	Hectoris epitaphium 1206
Antenor proditor 340	Colchi Polas condunt 1021	Hectorea corna qualis 1133
Antenor Æschyli 335	Comætho 933	Hecuba lapidatur 330
Antheus occiditur 132	Conchea 869	Hecubæ somnium 86, 224, 319
Aonia 1207	Cychreus 110, 450	Helena bis rapta 104, 513
Apharidarum cum Dioscuris	Cycnus 237	Helenæ liberi 100, 849. viri
contentio 542	Cyprus dicta Ceraftia, & Sphe-	quinque 143. tres 849
Apollo Delphinus 207. Lu-	cea 447	Hercules Trojam expugnat 32,
crofus ib. Ptous 263. Geni-	Deiphobus 169	1346. cetum interficit ibid.
talus 348. Horarius ib. Mo-	Diomedis historia 592. statuæ	Scyllam occidit 44. veneno
lofius 426. Cypeus ibid. De-	615. preces 620	sublatus 50. gigantes confi-
ræus 439. Silvanus 447.	Diomedis focii transformantur	cit 63. Orontem sternit 694.
Drymus 521. Sciaftes 561.	594	Læstrygones occidit 162.
Orchæus ibid. Alæus 919.	Dioscuri Athenas expugnant	combuntur 916
Lepseus 1207. Termintheus	503. in deos relati 510	Hercules initiatus 1327. inter
ibid. Sminthius 1304	Dioscurorum galea qualis 506	deos relatus 1346
	* Z 2	Hercules

I N D E X.

Hercules Mecisteus 650. Palæmon 662	517. Longatis. ibid. Homolois ibid. Punica 657.	Protei liberi 116
Herculis preces 459. templum 871	Tubicina 913. Cydonia 939.	Protefilaus trucidatur 525
Hercules Alexandri F. occiditur 801	Alcætis ibid. Myndia 948.	Prothoi epitaphium 899
Hodædocus 1146	Gygæa 1146. Amphira 1163.	Prylis 219
Jafonis facta 1310	Pallenis 1261	<i>reſta cæna</i> 480
Idæ cum Apolline contentio 561	Mnemon 241	roſa Locrenſis 1429
Io rapitur 1251	Molpidis factum 159	Saturnus liberos vocat 1199
Ionium unde dictum 630	Mopſi duo 429	Scamander Smintham extruit 1304
Iſchenus 43	Mopſi & Amphiloſchi pugna 439.	Scholiaſtis errores 70, 94, 184, 326, 433, 497, 694, 768, 840, 1012, 1133, 1429, 1437
Juno Hoploſmia 612. Lacinia 852. Trophæa 1327. Gorgas 1346	Mopſi Argonautæ interitus 881	Setæa naves comburit 1075
Jupiter Thebis natus 1189	Mopſopia 732	cruci affigitur ibid.
Jupiter Luſtator 41. Pluvius 159. Fugitivus 287. Agamemnon 335. Cynætheus 399. Erechtheus 431. Gongylates 433. Piſtor ib. Comyro 459. Drymius 535. Promantheus ibid. Cragus 541. Terminalis 707. Cerydylas 1092. Larynthius ibid. Deſcenſor 1369	Muniti mors 499	figilla veterum qualia 508
Lacones ex Arcadia proſecti 550	Myrmidonum ortus 176	Sirenum interitus 717, 722, 726
Laodices interitus 316, 497. epitaphium ibid.	Myrtili dolus 162.	Sirius pro Sole poſitus 397
Lauri vis 6	Myrtoum mare 163	Sophoclis locus expoſitus 1310
<i>Leſbius Prylis</i> 223	Navium alæ quæ 25	Taraxippi 43
Letrina 53	Nauplii doli 386	Telemachus matrem occidit, & ab uxore interficitur 808
Leuci perfidia 1218	Neapolis 717.	Telephus vulneratur 206
Leucolia 722	Nelei imperium 1378. filia factum 1385	Temmices 644
Locrenſes Trojam puellas mittunt 1141	Neptunus Erechtheus 158. Prophantus 521. Architectus 617. Amœbeus ibid. Enipeus 722	Teneri oraculum 1207
Locrenſium peſtis 1141	Melanthus 766	Teni hiſtoria 232.
lupus fit lapis 901	Nili nomina varia 120	Terentii locus emendatus 588
Lycophron excuſatur 1253	Numine afflatorum ſigna 3	Teucer in Cyprum venit 450
Lycophron quare obſcurus 7	Oenone moritur 61	Hefiones filius 452
Mæra fit canis 334	Oncium 1224	Teutarus, Herculis magiſter 56
Mars Saltator 249. Candæus 1409	Ophion 1189	Themis Ichnæa 128
Meduſæ partus 842	Oreſtes Tauros proficiſcitur 1374	Themistoſtis conſilium 1417
Melanocræra 1464	Palladium cælitus demiſſum 363	Therſitis interitus 999.
Melitæ catelli 1027	Parcæ claudæ 144	Theſeus Hippolytam rapit 1327
Menelaus in Ægyptum proficiſcitur 820	Paris in Ægyptum fugit 108	Theſei interitus 1314
Menelaus Spartam proficiſcitur 132	in Græciam diſcedit 132.	Trambelus 467
Menelai majores 149	1362. citharædus fuit 139	Triton rex 891
Mercurius Cadmilus 162. Cadmus 129. Ctarus 678. Nomenclates. ib. Laphrius 834	Peleus exul 176	Troili mors 308
Meſtræ factum 1393	Penelope meretrix 771	Tydeus Melanippi cerebrum vorat 1056
Midæ factum 1401	pennis capiuntur feræ 104	Typhonis uxor 1351
Minerva Laphria 356. Janitrix ibid. Budea 358. Tritonia 113.	pes veli 1012	Tyrrhenus in Italiam venit 1351
	Petrachus 1199	Venus Caſtnia 403. Melinza ibid. Træzenia 610. Morpho 447. Zerinthia ibid. Schœnis 831. Arenta ibid. Colotis 866. Alentia ibid. Choeras 1232
	Philoctetes arceſſitus 911. ab hydro morſus. ibid. occiditur 922.	Virgilii locus expoſitus 1110
	Phœnix viſu privatur 420	Ulyſſes Ætho vocatur 432
	Phœnicis ſepulcrum 417	delphinum gerit 657
	Phœnodamantis concio 470	Ulyſſes à Thoante flagellatur 779. Æneæ focius 1242. à filio occiditur 795. infaniam ſimulat 816
	Phthiri 1379	Ulyſſis oraculum 796. peregrinationes poſt reditum 807. epitaphium ibid.
	Phylamus 592	Ulyſſeum promontorium 1030
	Pithecuſæ unde dictæ 691	Xerxes victus 1432.
	Polyanthes 1040	
	Portunus 229.	
	Priamus trucidatur 335. cur ita dictus 337	
	Propertii locus explicatus 433	
	Proteus Helenam Paridi adimit 113. in Ægyptum redit 116	

I N

J O H A N N I S M E U R S I I

C O M M E N T A R I U M

I N D E X.

A.		1250. Jones Asia expellunt	Amores à veteribus duo statuti
A	Blegandi filios mos	987	112
	450	Æneas quoto anno post Tro-	ἀμφιμάχα 1099
Aboriginum tria gene-		jam captam in Italiam vene-	ἀναλαμβάνει εἰς γένος 450
ra		rit 1253. Trojani populi	Anaxagoras impietatis cur ac-
Ablyrti sepulcrum		mens ob prudentiam dictus	culatus 1428
Acamas cum Laodice coit		1235	Ancæ poculum, & mors 487
Acamas, & Diomedes ad Hele-		Æneas solus quæcunque vult	ancoræ, navis dentes 89
nam repetendam legati. <i>Ibid.</i>		secum exportat 1268	Andromeda à Perseo liberata
Achilles saltu fontem excitat		ævari 1384	834
245		æris usus vetustissimus 456	Anii filia à Baccho eruditæ in
Achilles Hectoris cadaver ven-		æs olim pensatum 270	columbas mutata 580
dit 269		Æthon, Eristhionis cognom-	animæ à veteribus μέλισσαι di-
Achilles in ignem conjectus Pe-		men 1396	ctæ 293
lei interventu fervatus 178		Æthræ captivitas 503	Anthedonis fabula 754
Achilles in Scyro delitescit 276		Agamemnon in balneo cæsus	Antilochus à Memnone occisus
Achillis cursus 193		1099	328
Achillis ossa in Bacchi amphora		Ajax Oilides in Gyradas petras	Antiphas à serpente devoratus
aurea condita 273		enatat 390. ob jactantiam à	346
ἀχρῶπιμα 471		Neptuno in mare præcipita-	ἀνυποδυσία paupertatis indicium
ἀχρῶπιμα 1225		tus 392. ab Agamemnone	635
ἀχρῶπιμα 1225		male sibi metuens fugit 390	ἀπαργμα 1225
Adonis ab apro occisus 833		Ajax Telamonius invulnerabi-	ἀπαρχαί 1193
ædes obfignari solitæ 508		lis quomodo factus 455. ejus	ἀπνικαυπομῆς 1039
ædium columnas olim effigies		furor 453. mors 451, 464.	apes fumo terrentur 293
humanæ sustentabant 280		ab Hectore gladium dono ac-	ἀπὸ πυρὸς δέντρον 480
ædium fores Apollini conse-		cipit <i>ibid.</i> eique vicissim cin-	Apollo à Cassandra deceptus
crata 352		gulum donat <i>ibid.</i>	352. Θορᾷ dictus <i>ibid.</i> Lao-
Ægea, Amazonum Regina, in		ἀγῆς 402	medontis mercenarius 393.
mari periit 402		ἀγῆς+petra 1325	cum Ida de Marpissa certat
Ægæi maris etyma <i>ibid.</i>		ἀλῆ navium 25	561. præses quatuor artium
Ægeon à Neptuno victus in		Alænus Diomedi fratri cur frau-	637
mare se præcipitat <i>ibid.</i>		dem in judicio fecerit 619	Apulejus emendatus in <i>Apolog.</i>
Ægeus sub saxo ense, & cal-		alarum triplex vocabulum 25	112. Miles. 1225
ceos abscondit 1322		Alba urbs triginta turres in	ex Aquæ elemento omnia orta
ægroti in Templis dormiebant,		moenibus habuit 1255	veteres quidam putaverunt
ut morborum remedia pos-		Ἀλεξάνδρεια 93	145
sent scire 1050		Amazones primæ equis usæ	aquarum natura triplex 392
Egyptii vatem designantes, ca-		1336	aquila vehi post mortem reges,
nem pingebant 440. homi-		Amazones Neptuni, vel, ut alii,	magnates, divites fingeban-
nem à diuturna peregrina-		Martis filia 1332. Atticam	tur 261
tione reducem, phœnicem		vastant 1336	aquila, cremato Imperatoris cor-
681		<i>Ammianus</i> emendatus 369	pore, à Romanis emitti solita
<i>Albanus</i> emendatus 1233		ἀμνιον 196	<i>ibid.</i>
Æneæ focii menfas ambedunt		amor ab Ægyptiis laqueo affi-	aquilæ clypeis insculpi solitæ
		milatus 104	658.

INDEX.

<i>aramenta</i> dicti boves 624	Αξιόκροτα	<i>ibid.</i>	Cardulus 591
arbores felices, & infelices 1157	Αξιόκροτος	<i>ibid.</i>	canes Εγύπτου ἀγάλματα dicti 77
Arcades αὐτόχθονες 482	B.		canis quid apud Αἰgyptios designabat 440
Arcades primi annum habuerunt <i>ibid.</i>	Bacchus auream amphoram Thetidi donat 273. quæ postea inter astra relata <i>ibid.</i>		canis inopinatus conspectus mali ominis 87
arcus olim è cornu 563. Scythicus quali forma 917	Bacchus taurinis cornibus effingi cur solitus 209		<i>Capella</i> emendatus 838
Argæus Baccho ψευδάνοις facellum dicat 1464	Βάλανισαι 483		capræ in rupibus pascuntur 1325
Αργείων λόχος 948	Balearium insularum mulieres quomodo filios instituant 638		Cares primi mercede militarunt 1384. rei militaris studiosi <i>ibid.</i> , eorum inventa <i>ib.</i> quomodo sepeliebantur <i>ibid.</i>
Argo navis loquuta 1319	balnea quando accedi solita 1099		Callandra vaticinandi peritiam nacta doctorem fefellit 348
Argyrippa à Diomede condita 592	baltheis alligati gladii 1323		Castoris pileum strophio circumdatum 506
aries apud Αἰgyptios quid denotet 558	βάρβαρ 150		<i>Castoris Stroppus</i> , apud Tusculanos <i>ibid.</i>
Arisba Dardano nupta 1308	barbari qui, & unde dicti <i>ibid.</i>		catamiti dicti πῶλοι 452
Aristippi jocus 93	barbari ξένοι à Lacedæmoniis appellati 415		cenotaphiorum constituendum mos 370
Ἀριστον 471	barbari χελιδόνες nuncupati 1460		Cerastræ 447
<i>Aristoteles</i> emendatus, Περὶ Σοφίας. Αἰσθη. 605. <i>ibid.</i> , 950.	basafa 678		Cercopes in fimias mutati 691
ἀρεταί 138	βασιλεύς 1393		Cereri præcidanea porca quando mactata 367
arma in Deorum templa suspendere mos 711	βασίλειος <i>ibid.</i>		Cerne insula 18
<i>Arnobius</i> emendatus 1292	Bassarides unde <i>ibid.</i>		certaminum victores per præcones renuntiabantur 170
<i>Artemidorus</i> emendatus 138	Batea Dardano nupta 1308		<i>cervi</i> 291
ἀσάμινθος 1099	<i>bellicrepa</i> saltatio 249		Chalybicum ferrum 1109
afinis usi ad aratrum pauperiores 816. machinariis oculi velari soliti 133	è bello reversi pedes ungebant 579		Charibœa serpens 347
ἀσκέραι 855	Berecynthiaca saltatio 249		χαιρήσια 1091
Ασπίς an Hesiodi opus 834	βλέπειν 1019		χελιδόνες 1460
<i>assidui</i> 1384	Briareus πετοπόπις 328		χελιδὼν in equo quid 167
ἀσπίς 941	Briareus à Neptuno victus in mare se præcipitat 402		χελιδονίζων 1460
Alterion Europam ducit 1301	Βερεμῶ, Proserpinæ cognomen 1176		χημέια 1310
Ates colles 29	Bubus veteres arabant, & molebant 624		χέρνις 196
Athenienses pro filiorum suspensione sacrificabant 328.	bubus arabant ditiores 816		χλαῖνα 635
fervos publicos in militiam mittebant, ut belli impensas conferberent 503. cur id fecerint <i>ibid.</i>	C.		Chryse duas Minervæ effigies Dardano in dotem dat 53
Atheniensium in nuptiis mos 483	Cabiri 162		cibum quoties veteres sumebant 471
Atheniensium lex de bobus non occidendis 624	Cadavera cur olim comburi solita 48. Magi id impium putabant <i>ibid.</i>		<i>cinefacere</i> 227
Athenis in arce æneus equus 948	caduceatores ramum ex felici arbore gestabant 1157		cipporum sepulcralium origo 559
Athos mons à Xerxe perfoffus 1414	cælibes apud Judæos discalceati 635		clavus in Dianæ templo suspensus qua de causa 190
ἄτλας 280	cæna 471		Clete, Amazonum regina 1004
ἄτλας 40	cæna recta 480		clypei olim è boum pellibus 854
Averni graveolentia 704	cænare vetustissimi tantum solebant <i>ibid.</i>		clypei Lucanorum è viminibus 854
<i>averrunci</i> Dei 288	cænas rectas Domitianus renovavit <i>ibid.</i>		clypeis aquilæ insculpi solitæ 558
<i>avertentes</i> Dii <i>ibid.</i>	calcei senatorum nigri 635		κόδροι dicti Athenienses 1389
aurei velleris fabula unde orta 1310	calceos cælibes gestare apud Judæos non debebant <i>ibid.</i>		Codrus pro patria obiit 1378
aures fontibus mutilari solitæ 1402	calceos induturi pedes ungebant 579		<i>Calus Firmianus</i> emendatus 24
aurigandi munus antiquitus regium 166	<i>Callimachus</i> emendatus <i>Epigr.</i> 170. <i>Hymno in Delum</i> 322		columbæ Veneri sacrae 87
aurum in luctu deponi solitum 862	calyptra 337		columnæ pro simulacris positæ 280. in iisdem hostes proscribi soliti 1173
αὐτοδαυτοί 480	canarium Sacrificium 397. à quibus, cur, quando, & ubi fieri solitum <i>ibid.</i>		concanæ 480
Αξίος 162			conchæ pro tubis olim usurpatæ 250
			concionantes

INDEX.

concionantes stare moris erat 470	Diomedearum avium nidifica- tio 602. judicium de advenis 605	<i>Eustathius</i> emendatus, <i>Com- ment. in Dionys.</i> 110. <i>Odyss.</i> d' 480.
<i>confarreatio</i> 323	Diomedes Argyrippam condit 592	<i>Exopus</i> 1099. ejus genera duo <i>ibid.</i> qui indui soliti <i>ibid.</i>
conviviorum tria genera 480	Diomedes Venerem vulnerat, 910. ab Alæno fratre in di- visione cum Dauno deceptus 619	F.
convivium 480	Diomedis focii in aves mutati 597. ejus campi 619	<i>Facere</i> 579
Corinthii Medæ filii sacrifi- cabant 1318	Diomedis statuæ in Apulia 615	faces mystæ ferebant in memo- riam Cereris à matre quasi- tæ 1179. facibus veteres in militiam usi 1295
<i>Corippus</i> emendatus 816	<i>Διὸς γοναὶ</i> 1194	<i>factus</i> 579
cornibus vice poculorum usi 209	Dioscuris pilea à veteribus at- tributa 506. <i>Δαπύρται</i> unde di- cti 511	<i>Favonius</i> 452
coronæ, mortuis imponi solitæ 799. civica cur è querna fronde 483	<i>Διοκῆς</i> 400	<i>felices</i> arbores 1157. Dialis fla- minis unguium, & capillo- rum prælegmina sub eis ope- riebantur <i>ibid.</i> Flaminica in rica surculum de eis habe- bat, & caduceatores suppli- cia <i>ibid.</i>
Corybantes 78	<i>διξι</i> 1461	ferri temperacula quadruplicia 1109
Corybantiaca saltatio 249	domus obsignari solitæ 518	<i>Festus</i> emendatus 1299
Corythus ab Oenone ad Ilium missus 58. à Paride patre oc- census <i>ibid.</i>	<i>δρῶν</i> 471	fidibus docti parvi cum Philo- sophis in honore 140
Cottus <i>πριποπάτωρ</i> 328	Dracones ad thesaurorum cu- stodiam adhibiti olim 1311	fidicines Romæ ad epulas adhi- biti 140
creta Asiatica 1380	<i>δράκων</i> 917	<i>Firmianus</i> emendatus 24
creta literæ consignari solitæ <i>ibid.</i>	E.	flores ad sepulcra efferebantur 327
Cretenses Sminthiam condunt 1306	Effigies honoratorum in cippis poni solitæ 559	fluviis cur cornua attributa 730.
Cretica saltatio 249	<i>ἐγχεῖσθαι</i> 25	fluviorum præfides Nymphæ habitæ 274
Crimissus è Phœnodamantis fi- lia Alcesten suscipit 961.	<i>εἰλαπνῆ</i> 480	fluvios adorabant transituri, & manus lavabant <i>ibid.</i> milita- res copiarum sacrificabant <i>ibid.</i>
Hippotæ filiam comprimit <i>ibid.</i>	<i>εἰς ἀγαθὸν μοι</i> 1472	<i>folliculare</i> 25
Cupidini sagittæ cur affingan- tur 309	<i>εἰς κεφαλὴν σοι</i> <i>ibid.</i>	<i>folium</i> 25
Cupidinis effigies in navis Pa- ridis tutela 110	<i>ἐκπλεῖν τὴ γένυσ</i> 450	<i>formido</i> 105
Cychreus <i>Οφίς</i> cognominatus 110	Eleusinia minora in Herculis gratiam instituta 1327	frondes ad sepulcra effereban- tur 327
Cynus lapide ab Achille per- cussus 233	Eleusiniis majoribus peregrino nemini interesse licebat <i>ibid.</i>	fruges torreri solitæ 578
Cynus liberos in mare abjicit 235	<i>Ελλωσ</i> 532	<i>fulgur provorsum</i> 382
Cynollema 1181	Epeus instrumenta sua Miner- væ dedicat 950	Fulguritori Jovi, & Summano quando sacrificatum 382
Cyprus <i>Κερασὶς</i> , & <i>Σφίγκεια</i> dicta 447.	<i>Εφυγον κακὸν, εὖθ' ἄμεινον</i> 483	fulmen cur Jovi attributum <i>ib.</i>
D.	<i>ἐπικύρως</i> 1172	ejus tria genera <i>ibid.</i>
<i>Δαδδχοι</i> sacerdotes 1179	Equus durateus 342. ejus ma- gnitudo <i>ibid.</i>	fulmina Jovis rubra <i>ibid.</i>
<i>Δαιμόνιον</i> 1472	<i>equus October</i> <i>ibid.</i>	fulminum diurnorum auctor Jupiter putatus, nocturno- rum Pluto <i>ibid.</i>
Dardanus, è Samothracia in I- dam tranat 73. Bateam ducit 1308	equus pro nave 1336	funes olim è viminibus 781
Dauniae, mulieres pullatæ 1177	<i>ἐρανος</i> 480	fulstibus antiquissimi fontes in- terficiebant 1170
& virginis nubere nolentes 1153	<i>ἐργα</i> 816	
<i>δειλινὸν</i> 471	Erinnyum vestes 1137	
Deiphobus quartus maritus He- lenæ 168	<i>ἐρμα</i> 618. ejus inventor <i>ibid.</i>	
<i>δείπνον</i> 471	Erychthon <i>αἰδων</i> cognomina- tus 1390	
<i>δέλτοι</i> 1382	<i>ἐρωτες</i> 799	
dentes 99	<i>ἐχάρα</i> 684	
dentes navium qui 99	<i>ἐπερμάχατο</i> 1099	
dentium tria genera 215	<i>Etymologicum</i> emendatum 265.	
deorum filii heroes putati 265	316. 635. 1004.	
<i>δία</i> fulmina 382	<i>ἐκταῖα</i> 1091	
<i>Διανησιγμός</i> 471	<i>ἐμμελίδες</i> 805	
<i>δῖες</i> appellati Reges 1124	Euripides primus Medæ faci- nus in filios in fabulam in- trodixit 1381	
<i>diffarreatio</i> 323	Europa Asterio nupta 1301	
diluvia tria 79	Europæ imago apud Tarenti- nos 1299	
	Europæ raptus <i>ibid.</i>	
		G.
		<i>Γαμήλια</i> 323
		<i>Γάμος</i> 480
		generationis species quatuor 483
		Genii regionis præfides 1473. iis sacrificabant peregre adveni- entes <i>ibid.</i> & salutabant <i>ibid.</i> augui

INDEX.

anguis forma culi *ibid.*
genuini dentes 215
 gladii à latere penduli 1323
 glandes sub cinere affabant 483
 glandibus vesci soliti veteres *ib.*
 glebam mortuis injicere mos 367. cui corporis parti *ibid.*
Glossarium emendatur 280
 Gnosia saltatio 249
 Græci post mortem Achillis aurum non gestarunt 860. diffusum simulantes, in Tenedo se abscondunt 345
 Græcorum binæ conjurationes 204
 Græcum hominem in servitutum nefas redigere 513. imo verberare quidem *ibid.*
Γραμοι 532
 Gyges *περὶ τοῦ τῶν* 328

H.

Harmala 678
Harpocratio emendatus 112
 Hecata, periclitantes sacrificabant 77. canes immolabantur *ibid.*
Ἡέκας ἀγῶνιστάς τε *ibid.*
 Hecate nocturnorum terrentium praefes 1176
 Hecate triformis *ibid.* ejus statua apud Athenienses *ibid.*
 Hector sacrificiorum studiosus 1204
 Hecorea tonsura 1133
 Hectoris ossa Thebas translata 1194. Apollinis filius putatus 265. *Trojanorum manus* dictus ob fortitudinem 1235
 Hectoris cadaver redemptum 269
 Hecuba faciem se parere somniat 224
 Helena, *ἑταῖρα* dicta 131. bis rapta 147. de ea vindicanda binæ conjurationes 204. Paridi à Proteo erepta 115. à Lacedæmoniis immolanda 102. quomodo liberata *ibid.* in caelum abrepta 822. tres maritos habuit 851. prolem masculum non peperit *ibid.*
 Helena crater à Vulcano fabricatus 854. Pelopi donatus *ibid.* ad Helenam quomodo pervenerit *ibid.*
Heracles emendatus *De Rebuspub.* 234
 Hercules, à ceto devoratus 33. in ejus ventre quamdiu fuerit *ibid.* Elidem vastat 40. Olympicum certamen instituit *ibid.* cum Jove luctatur *ibid.* Ajacem pelle invol-

vens invulnerabilem facit 455. Eleusiniis minoribus interfuit 1327. Hippolytæ balthrum aufert 1330. sex navibus Trojam capit 1347
 Herculi gignendo quot noctes impentæ 33
 Herculis sagittæ ad Trojæ expugnationem necessariæ 56. à Teutaro datæ *ibid.*
 heroes Deorum filii à veteribus dicti 265
 heroes olim pellibus amicti 455
 heroibus arma *ἡρωϊστὲς* tribuunt Poetæ 328
 Hesiodus gustata lauro vates factus 6
Hesiodus emendatus 543
 Helione Telamoni datur 377
 fratrem flameo redimit *ibid.*
Hesychius emendatus 29. 131. 175. 219. 580.
 Homericorum Scholiorum quis auctor 69. emendatus *ibid.* 91. 487.
 homicidarum exilium 1039
 homines proceri *ab Achille* *genus ducere* proverbio dicti 860. virgultis comparati 1097
 hordeacei panes antiquitus 483 postea in poenam dati *ibid.*
 hostiæ Deorum inferorum furvæ 1187
hostis 415
 hydri solius morsus curabilis 912
Υποκλῆς 1103

I.

Iason, Crethei nepos 172
 Idæa olim Troja dicta 496
 Idæ cum Apolline de Marpissa contentio 561
 Idomeneus, à Jove quartus 431. à Leuco regno ejicitur *ibid.* Colophonem venit *ibid.* in Cercapho monte sepelitur *ibid.*
 ignis in Lemno inventus 227
 Ili sepulcrum 319
 Ilus excæcatus 364
Ἰμβραμ Mercurius à Caribus dictus 162
infelices arbores 1157. ad portenta expianda adhibitæ *ibid.* perduelliones ad eas suspensi *ibid.*
 ad Inferos descendisse qui dicti 681
 insomnia cur obrepant noctu 225
 Jones, ab Æneæ sociis Asia expulsi 987. supplices à Minervæ simulacro avellunt 988

Jovi Fulguritori, & Summano quando sacrificatum 382
 Jovi Victores statuam ponebant 288
Ἰνλ 23
 Iphigenia, in Scythiam avecta 187. Dianæ Tauricæ hospites immolat *ibid.* in Leucen deportata 188. Orilochia dicta *ibid.* ventis mactata 190. ejus metamorphosis 195
 Iphis, Helenæ & Thefei filia 323
Ἰπποί 1336
Isidorus emendatus, in *Glossis* 46
Julius Pollux emendatus 131. 1135. 1299.
Justinus Martyr explicatus, orat. ad Græcos 245. *Apolog.* 11. 799
 Jupiter, æther putatus 80. *Καταβάτης, & Μόει* 1370

K.

Καρχινώδαι 634
Κασμίλ 162
καταβόλιον 480
κακμυκίνας 531
κίρας 563
κίρας 447
κίρατα *ibid.*
καραινώδαι 382
κεσός 93
κεφαλῆς 618
κέφαλον *ibid.*
κλάδοντες 1464
κόδρος 1389.
κοινὴ σῆμα 137
κρεῖων 323
κράσιον 105
κράτης Βάκχου 273
κράτης Ταμῆος 854
κράτης 197
κείνεν 558
κυνόδοντες 215
καδεία 37

L.

Lacedæmonii peste vexati, Helenam immolare volunt 102
laceri 1225
 Lacinia Juno 857
 Lacinus ab Hercule occisus *ibid.*
 Lacones pileati pugnabant 506
Lactantius bis emendatus 3. 154
 lana ad sepulcra efferebatur 799
 lanata in pelle nova nupta sedebat 455
 lanea sacris adhiberi nefas 1266
 Laocoon cum filiis à serpentibus

I N D E X.

[illegible]

INDEX.

Veneres à veteribus duæ puta- ta 112	vittatæ olim hostiæ, & sacer- dotes <i>ibid.</i>	X.
Veneris <i>μεινός</i> simulacrum <i>ib.</i>	<i>Ulpianus</i> emendatus, <i>Comment.</i>	<i>ἔκδοξ</i> 415
<i>vespertina</i> 471	<i>in Demosthenis Midian.</i> 503.	Xerxes Helleſponto pontem im- posuit 1414. ejus exercitus 1421. ejus sella in qua pu- gnam navalem spectavit 1429
vestimenta veterum æstate li- nea, hyeme lanea 635	Ulyſſes clypeo Delphinum in- ſculptum geſtabat 658. Ma- nibus ſacrificat 684. ventos in utre concluſos habet 738. naufraꝑus à Leucothea ſer- vatur 757. ſibi ipſe navem facit <i>ibid.</i> à filio occiditur 796.	Z.
veſtis nigra in luctu 971	ungulæ concavæ in equis lau- dantur 167	Zerynthus, antrum in Samothra- cia 77. ſacra ibi cur ſacta Hecatæ, & Corybantibus <i>ibid.</i>
viſtores Jovi ſtatuam ponebant 288	urnis mortuorum cineres im- poni ſoliti 369	Zeuxidis Helena, meretrix ap- pellata 131. quid de ea ipſe pronuntiavit <i>ibid.</i>
victoriæ vetuſſimum præmium placenta 593	vultures <i>τύρποι</i> <i>ἑμψυχοί</i> dicti 154	
vimina olim pro funibus 717		
virgines olim ungebantur 579		
viri in luctu comam alebant 976		
vittæ è lana antiquitus 327		

I N
J O H A N N I S P O T T E R I
C O M M E N T A R I U M
I N D E X.

A.		enixa	843	Argyrini	1017
A Bantum tonsura	1130	Almopia	1237	Argyrippa	592
Acherusia palus	695	ἀμαλᾶπια	34	ἀργύριος	532
Acherusia via	90	Amazones bis à Theseo	lacef-	Arne	644
Achilles Τυφὼν dictus	177.	fitæ	1329	Arpi	592
vemcubitalis	860.	amor, affectus calidus	309	ἀρπυιαί	167
Penthesileam occidit	999.	ἀμφίβλητρον	1009	Asbystæ, Asbyta, Asbetæ	848
amore captus	ibid.	Amphiçtyonici concilii	sedes	Ashyftes fluvius	ibid.
Therstem interficit	ibid.	645		Asiæ & Europæ termini	1285
ejus comæ	1133	ἀμφιμήτειος	19	Astyanax unde dictus	281
		ἀμφιπόλις	19	asylorum origo	335
Acroceraunii montes	1017	Amphryfus	900	Ates colles	29
Æa	1024	ἀμπρόν, ἀμπροβόν	635	Athenienses Iones olim dicti	
Æas	1020	Amyclæ	559		
Æetes unde dictus	1024.	Amycus 516. Neptuni filius		989	
dyia maritus	ibid.	767		ἀπιδέην	1124
Ægilus	108	ἀναμάσσεν τὸ πρῶγμα	9	ἀπιδός	39
Æneas Ænon condit	1236	ἀναπνέειν	9	Attica vetus dialectus Ionicæ	
Ælarus	911	ἀναυλόχης	745	similis	989
Æschylus illustratus	1176	ancora, pes navis	97	Avernus	704
1188. 1283. emendatus	1331.	ἀνελθεῖν	10	αἰγῶναι pro oculis	71
Æschyli Scholiastes emenda-	tus	Anthedon	754	αἰλός	40
1192. ibid.		Antiope à Theseo rapta	1329	αἰγών	40, 389
Æsculapius ἕκτος dictus	1054	Apollo, Ἀοξίας 14. Δελφίνιος,		αἰλῶπις	40
Æthices	802	Κερόπος 208. Πῶτος 264. Τλά-		Aurora, Pegasi mater 17. ejus	
Æthilla naves Græcorum in-	cendit	της 448. Δρύμιος, Πεθμανθεύς,		equi	ibid.
Agamemnon, Jupiter dictus	335.	Αἰδίοψ, Γυράψος 536. Κράτος		auroræ surgentis descriptio	18
pro aere politus	ibid.	541. Σκαστής, Τελφίσιος 561.		Aufones	44
quo pacto à Clytæmnestra occi-	fus	Κυάσιος 574. Τεγυραῖος 648.		αὐτοχθὼν δαλός	745
	1104, 1199	Patareus, Delius 920. Ια-			
αἰγῶναι	436	τῆς, Ἀψεύς, Τερμινθεύς 1204.		B.	
αἰγῶναι	ibid.	Hectoris pater 264. ejus an-		Βακχίων	28
αἰγῶναι	67	trum 208. vatum præles	6	Bacchicus furor	28, 143
αἰγῶναι	386	ἀπολυτρώσις θυσιῶν	1091	Bacchus ταῦρος, ταυρομορφος, &c.	
αἰγῶναι	1324	ἀποπλησις θυσιῶν	1091	209. ejus sacrificia	77
αἰγῶναι	1124	aqua rerum omnium principi-		Bajæ	694
αἰγῶναι	4	um	145	Bajus	694
αἰγῶναι dicti nautæ	230	Ἀρχὴ Σκυρία	1324	βαλβίς	13
Alba insula	188	arcus triumphales reparare ne-		Baleares insulæ 633. earum in-	
Albunea	107	fas 1328. arcus δράκων dictus		colæ fundis celebres 637. eo-	
ale pro velis, & remis	25	918		rum fundæ quales	636
ἀλέκτορες pro viris fortibus	1094	Argonauticæ expeditionis cau-		βαίς	747
ἀλιβόειν	351	la	1309	βασιρεῖα	771
ἀλλῶ ἀμκτοι	518	Argos pro tota Peloponneso		Bebryces	516
Alcmena quo pacto Herculem		850		Bocarus	451
		Argos Hippium	592	Bœoti γ in β mutant	592
				βραβείος	129
				βρόχος	405.
				Bwñ	

INDEX.

Bunim, Leucothea	107	Coelus à Saturno castratus	869	δωκεφρεικη δυνάμις	1091
Bunimi	800	κόγχη	1104	dotes virginales	549
Bura	592	columba in Hieroglyphicis		Drepanum	869
C.		quid significet	357	δρεπανόν	322
Κακὸν κλύδων, πέλαγος	228	coma Hectoris, Achilles, & A-		Dyme	591
Cadmilus	162	bantum	1133	E.	
Calchas, Apollinis cycnus	462	Κομαιδών	934	Eidyia maritus	1024
καλλίπλοκος	23	comburendi cadavera mos	48,	Elei	151
Calydnæ	25. 1029	54		ἐλλοπας	598
Calydnus	1029	contingere	382	ἐμάλαψε	34
Camilla	162	convivia nuptialia	146	Enipeus	722
camillus	162	κόρη	695, 851	Enna	152
Canastra	526	corvorum vivacitas	795	ἐναυράζουσα	71
canes Hecatæ immolabantur	77	Corybantes Samothraciam in-		Eordi	1342
capillos tondendi mos	976	colebant	78	Epei	151
caput demetere	1110	Corythus	58	equus soli immolabatur	77
Carpathus	924	Crestone dicta Thracia	937	Eretheum, Neptuni templum	
casmilus	162	Crimisa, Petilia dicta 911. à Phi-		158	
Castiteridum incolæ quomodo		etete condita	ibid.	Erinnys Telphusia	1040
vestiti	1137	Κέρως ὄχθος, pro Olympo	42	Eryx	866
Castandæ mors 1110. ejus per-		κρωσσός	369	ἱερὸς	415
sonam qualem depingere vo-		κρυψίς, pro ποιεῖν	1176	Etymologici Auctor emendatus	
luit Lycophron	1463	κυβιστήρ	296	14, 93, 640.	
καταβάτης	382	Cychrea	451	ἐκτατα	1091
καταξάνειν	300	Cychreus	451	Evenus	1011
καταπόντωσις	239	Cycnus, Ligurum rex	426.	ἐὺπας naves dictæ	23
κατασκάπτειν	222	cycnus pro vate ibid. Apolli-		ἐφρημισμοὶ ab animalibus defumi	
καλαίνος	7	ni facer ibid. ejus cantus ibid.		soliti	1159
καλαῖα	1387	Cynthus	574	Emripides explicatus 88. ejus	
Centumviri	210	κυπῆς χειρὶ δάδων	333	Scholastes emendatus	161
κέπρος, κειπρωδεῖς	76	Cyphus	897	Europæ & Asiæ termini	1283
κέρ	1294	Cyrenæi 848. à Laconibus orti		Euryampus	900
κέραια	574, 7030	559		Eurytanes	799
Ceraunia, urbs	1017	Cytæa urbs	174	Eurynome cœli regina 1193. à	
Ceraunii montes	1017	D.		Rhea deturbata	ibid.
κέρδης	208	Δαῖσαι γάμον, τάφον	146	Eustathius emendatus 40, 541,	
Ceres, Ennæa 152. Hercynna,		δαμαρ	57	555, 695. ejus error	940
Erinnys, Ensisera 153. Διὸς		Dardanus è Samothracia pro-		ἐξάρχειν νόμον	250
620, 698. ejus victimæ	77	fugus	72	F.	
Cerne	18	Dardanus, urbs	1129	Facere	1176
Chæron, Apollinis filius	640	Dardi	1129	fluviis cornua cur attribui so-	
Chæronea	640	Daunii Hectoris tonsuram imi-		lita	730
Chaladra	1342	tabantur	1133	fortes viri, ἀλέκτορες dicti	1094
Chalaftra	1342	demetere caput	1110	fulmen Bellonæ	462
Chanaftra	1342	δελφίδης	51	funda Balearica	636
χαερίστεια	1091	dextris salutandi, paciscendi,		funes navium	20
χαερίστει	521	&c. mos	51	Furiarum, parens 20. habitus	
χαλιδόνες	1091	δαλδακτικὴ δυνάμις	1091	1137	
χέρνιψ	209	Diana, Cynthia 574. Orthofia,		G.	
Chiron semifer 650. Saturni		Orthia	1331	Galadra	1342
filius	1200	δαυλος	40	Galanthidis fabula	843
χρηάδες	367, 633, 723	δίκης βραβεύς	129	galli viros fortes denotant	1094
cicadæ juventutem renovant		δίκτυον	1099	γάμος, convivium nuptiale	146
793		Dii sub Saturno οὐρανίαντες, sub		γείωσα	291
Cimmerii	695	Jove οὐλύμπιοι dicti	1192	geminare voces quas ob causas	
Circe Ææa	1024	Diomedes, Arpos condidit	592.	solent Poetæ	766
κίρκαι dicti raptores	131, 169	Dardos delevit	1129. ejus	genitivus casus loco adjectivi	
κλῦς	1217	insulæ 599. aves	601.	possessivi poni solitus	318
Clemens Alexandrinus emen-		Dizerus	1026	γελῶς	382
datus	335	Dolonci	331	Gigantes apud Phlegram debel-	
Clytemnestra cur viperæ com-		δολος ἄξιφος	50	lati	115
paratur	1120	δωγόν, mensuræ genus	284	γλανίς	718
Cocytus	705			Glanis	
κώδεται	37				

INDEX.

Glanis 718
Golgi 588
graculi 1159
Γραικοί 532
Græcorum clades, postquam è Troade solverunt 382
gubernatoria ars ἄγρυπνος 386
Gymnesiæ 633
γυμνήτες 633
γυμνακονόμοι 146
Gythium 98

H.

Hecate, Λογιάτις 1032. Pheræa 1180. ejus parentes 1175. ei canes sacri 77. Sacra cum lampadibus facta 1179
Hector, Apollinis filius 264.
Trojæ columna 281. obex hostium 527. ejus lucus 1208. tonsura 1130
Hecubæ, somnium 91. calamitas 331
Helena, πόρις & juvenca dicta 102. πειλίδς 131. quinquivira 143. Argiva 850
Helorus 1033
Heraclea 854
Hercules, σερφόπλητος, σκαπανεύς, βουλαδάς 652. Trojam expugnavit 31. liberos suos occidit 36. Olympica certamina instituit 41. cum Jove luctatus est *ibid.*
Hesychius, emendatus 20, 25, 93, 98, 158, 718, 896, 284, 455, *ibid.* 941, 1134, *ibid.* 1369. explicatus 860
Hippodamiæ fabula 162
Homeri Scholiastes emendatus 95
hospitii violatio, grave crimen 136
hostis 464
Hyle 448

I.

Iason ad aureum vellus petendum missus 1309
Ichnæ urbs 129
Ida 1297
Ιδαία 496
Ιλίοις 1150
ilaqueari 1099
ἰμάριον 436
incantationum usus, & inventio 309
indicativi modi futurum, pro imperativo 9
Inferum mare 649
infinitivi modi, pro imperativis 9
Inopus 575
interfectores circa defuncti se-

pulcra trahi solebant 267
Io ad insaniam adacta 405. nomen Ionio mari dedit 631
Ion quis 989
Iones dicti Athenienses 989
Ionica dialectus veteri Atticæ similis 989
Ionium mare 631
ἰούρα 23
ἰουλόπαιροι, navium epitheton 23
Iphigenia ubi mactata 326
ἰππεῖν 1099
Is, fluvius 724
ἰσμία 731
Issa 220
ἰδωυτήριον 6
ἰούξ 309
Juno, Lacinia 854. Τερπία 1328. Πανομφαία *ibid.* Γεσία *ibid.* Io ad insaniam adegit 405.
Jupiter, Πανομφαίος 6, 1328. Παλαιστής 41. Ουβείος, Pluvius 80. Τησίος 158. Agamemnon 335. Belus *ibid.* Hammon *ibid.* Δρβμος, Περγαμδένς, Αἰθίοψ, Γυράλιος 536. Κράγος 541. Τερπύλος 1328. Τερπαιόδχος *ibid.* Σκυληφθες *ibid.* Βαλίας *ibid.* Ελευθέριος *ibid.* Γέιος *ibid.* Κερδίας 1092. Πλουδοδής *ibid.* Δάτωρ ἰδών *ibid.* Καταδάτης 1370. ei dicari solebant montes excelsi 42
juvenca cur dictæ mulieres 102

L.

Lacedæmonii breviloquentiam affectabant 1124. dolis infames *ibid.*
Lacinium 854
Lacmon 1020
λακωνίζεν 1124
λακωνισμός *ibid.*
Ladon 1041
Lagaria 930
λαῖνος χιτών 333.
Λαίπεινα 54
Lametia 1085
Lametinus finus *ibid.*
lampadum certamen 734
lampada tradere *ibid.*
laqueus 1109
Laris, fluvius 724
Las 95
lauri in vaticiniis usus varii 6
Λέππυις 49
Leucophrys, dicta Tenedos 346
Leucolia, insula 723. Siren *ibid.* Æneæ confobrina *ibid.*
Leucothea, Βωύη, & Albunea 107
libidinosæ, πειλίδες dictæ 131.
Λυαίς 143

Ligea, Siren 726. insula *ibid.* Λοξός 14
λύκειον 901
λύκοι dicti raptores 147
Lycomedes Theseum scopulo deturbat 1324
Lycormas 1011
Λυκοσόμιον 901
luctæ descriptio 41
lugentium habitus 862, 976

M.

Macella 927
Mæra 334
Majorca 633
Malea 94
manuum abluendi mos ante sacra 209
mariti κύριοι dicti 57
Mars, Thraciæ Deus 937
μάστιξ 436. μαστήρι *ibid.*
Medea, Cytæica 174
medicina veterum 61
Megarus 444
Melantho à Neptuno comprehensa 767
Menedemi Cynici habitus 1137
Menelai ortus 150
Menestheus regnum Atheniense occupat 1324.
Mercurius, Κερδῆος 208. Καδμύλος 162
μεινδῆς usus in currendi certamine 13
μέσον ὄχμαζεν 41
Minerva, Aglaurus 335. Laphria, Πολαίτις, Πολιάς, &c. 356. Budea, Αἰθυα 358. Βία 520. Σθενείας 520, 1163. Αγελεία, Αἰήτις 853. Σάλπηξ 915.
Cydonia 936. Αγείσκα 1152.
Mamerfa 1417. Scelera abominata oculos in tecta convertit 362. oleam invenit 1152. cum Neptuno contendit de Træzene 1163
Minorca 633
Minyæ 874
μῶμαρ 1134
montes Dei 42
montes excelsi Saturno, Jovi que dicati 43. sacrificandi loci *ibid.*
Μένιπτος 498
mortui Plutoni sacri 1188. eorum cineres in urnis recondi solebant 369
Munitus 498
mustelæ cur è collo pariant 843
Mylaces 1021
Myrmidonum fabula 176
Myrtili fabula 162
Νασυμδς

I N D E X.

N.		P.		P.	
Ναυμὸς	80	Πάγν	405	Φίλαμ	593
ναυός	640	πάγες	417	Picentini Hectoris comam imi-	1130
Ναυαῖδος	921	Πάλλαιος λέξεις 353. ἡμῶν ἐκ παρ-	ibid.	tabantur	1130
naufraḡi dicti δύννοι	381	αλλήλων	ibid.	Pindari Scholiastes nuperior	1131
Nauplii fraus	386	Parcæ claudæ	144	quis, & qualis	821
Νεαῖδος	921	Paridis expositio, iudicium, &c.	91	πλάτ	98
Neapolis	717	parfimonia priscorum	91	Phinius senior emendatus	601
Neapolitani ludos in hono-		Parthenius emendatus	58	Plutoni sacra facere	1188
rem Parthenopes instituebant	732	Parthenope Siren 717. ludis fo-	732	Plutus dictus Πλάτων	1420
νέφε	569	lennibus honorata	920	Pœmandrica regio	326
Neptunus, Ægeon 135. Ere-		Patara	920	ποιέν	1176
theus 158. Onchestus 645.		pecora pascendi studium regi-	91	Ποιμανδρία	326
Enipeus 722. Melanthus 767.		um habitum	860	Polæ	1022
Ἰπποκλέης, Ἰπποκ, Ἰπποκλέης		πηγὸς	336	πολία	453
ibid. Tyro compressit 722.		πηγὸς	336	Polieum	854
Amycum genuit	767.	Pegafus, Aurora natus 17. ejus	ibid.	Pollux emendatus 1130, ibid.	453
Nericus	896	alæ	228	Polymnestoris calamitas	331
Neritium	769	πύλας	228	porcos pascere ignobile	91
νιγρὸς	896	πύλας	228	Priamus unde dictus	337
nigra pro occultis	7	πύλας	228	Promethei mater quæ	1283
nigro colore delectabantur In-		πύλας	228	propheta πύλας dicti	223
feri	1137	πύλας	228	προφήτης, supplicii genus	1075
Nox mater Furiarum	437	πύλας	228	Proserpina, Deois 620. Κέρη	698,
numerus perfectus pro imper-		πύλας	228	851. Δάερα	710
fecto poni solitus	210	πύλας	228	Protei fabulæ	115
nummularii templa frequenta-		πύλας	228	Proverbia Salomonis explicata	76
bant	193	πύλας	228	πύλας, qui ferre soliti	298
νύα	15	πύλας	228	πύλας	20
O.		πύλας	228	Psalms Davidis explicatus 17	
Oceanus, Deorum antiquissimus		πύλας	228	Pfamathe Peleo infesta	901
145. fluvius habitus	730	πύλας	228	πύλας, de quovis celeri dicta	17
ὄχμα	41	πύλας	228	πύλας	56
Ocinarus 726. ἄρης dictus	730	πύλας	228	Ptolemaus Hephestio emenda-	153
ὀδὸς	1005	πύλας	228	tus	851
Oenones fabula	57, 58, 61	πύλας	228	puella	91
Oenomai fabula	162	πύλας	228	πύλας	410
οἶας	357	πύλας	228	Pylæ	410
ὄϊες	405	πύλας	228	Pyramus	739
Olenus 590. Olenia capra ibid.		πύλας	228	Pyrenæi montes unde dicti	1017
Ὀλύμπιοι dicti Dii sub Jove		πύλας	228	Pyriphlegethon	699
1192		πύλας	228	Pyrrhus dictus Scyrius draco	185
Olympus, Saturni collis	42	πύλας	228	quare	
ὄμμε	422	πύλας	228	R.	
Onchestus	645	πύλας	228	Raptores, dicti κέρκοι	133, 169.
ὀπάτειος	452	πύλας	228	λῆκοι	147
Ophion, cœli dominus 1192.		πύλας	228	rete	1099
à Saturno expulsus	ibid.	πύλας	228	retinacula	20
Ophrynium	1208	πύλας	228	Rhæcelus	1236
optandi modus pro imperativo		πύλας	228	Rhea Eurynomen è cœlo de-	1192
ab Atticis adhibitus	9	πύλας	228	turbat	768
oracula Delphica à Plutone		πύλας	228	Rhithrum	322
proficisci solita	1420	πύλας	228	ros pro aqua	9
ὄρκου ζυγὸς	204	πύλας	228	ruminare negotium	1089
Orestes draconi, & serpenti cur		πύλας	228	ῥύταγμα	
comparatur	1120	πύλας	228	S.	
ὄργα	860	πύλας	228	Sacrificiorum genera	1091
Orthofia	1331	πύλας	228	fagittarum	
Othryadis Lacedæmonii tropæ-		πύλας	228		
um	1328	πύλας	228		
Ὀυρανίωσς Dii sub Saturno dicti		πύλας	228		
1192		πύλας	228		

INDEX.

3

1-

0

or

1

21

98

01

88

20

26

76

26

22

53

54

id.

53

31

91

37

283

223

075

598,

710

115

cata

298

20

17

901

dicta

56

enda-

153

851

91

410

410

439

1017

699

draco

185

169.

147

1099

20

1236

lo de-

1192

768

322

9

1089

1091

fagittarum alæ

fagitta ὄφης dicta

σαλάμην

Salamis dicta Cychrea

Salapia

salis ufus, & sanctitas

Salmydeffus

Salpe

Salpina palus

Samothracia, Corybantum fedes

78. Saus dicta

Sarapta

σαρπάνη

Saturnus, montium excelsorum

præses 42. Cælo patri viri-

lia amputavit 869. Ophio-

nem è cælo expulit 1192. in

equum se mutavit 1200. Kiv-

ταυρὸς *ibid.* Chironis pater

ibid.

Saus dicta Samothracia

Scandea

σκυπῖος

σάσσι

Scias

σκιάς

σκύλακες

Scylla *femifera*

Scyrius draco, pro Neoptolemo

685

Scyrus

σκιεῖ

σίλμα

sepeliri, i. e. vorari

sepulcrum pro ventre

sepulcrorum honos

serpentes pellem renovant

Setæa

Setæum

Silaris

σιτύρνα

σίπλος

σιπλός

Siris

σιμμεργέ

Soli equi immolabantur

Solinus castigatus

σολοικοφανές

spectra armis terreri credita

Sphinx cur κελαινὴ dicta

spolia Minervæ dicari solebant

853

ταυροῖ

Stephanus Byzantinus emenda-

tus 95, 98, 115, 129, 264,

439, 451, 591, 718, 726,

799.

τέρφ

τέρξαι

Strabo emendatus

σεβέλι

σύγγραμμι

συγκρίσασθαι

συγκομίσθαι

Snidas emendatus 24, 77, 208,

56

918

98

451

1129

135

196

1129

1129

ibid.

1300

1101

78

108

382

28

561

561

1159

650

685

397

1217

413

ibid.

335

793

1075

ibid.

724

634

1134

ibid.

854

37

77

717

254

685

7

853

290

95, 98, 115, 129, 264,

439, 451, 591, 718, 726,

799.

652

525

601

89

1116

222

541

24, 77, 208,

309, *ibid.* 436

σωτηταρμαωμένος

σύραρ

Syrtes Liöycæ

T.]

Tamafa

Tanagra

Tanais

Ταράξιπποι

ταράνη

ταρσός

Tauchira

ταυρομορφοῦ πλάμπε

Tegyra

Telphusia

Temefa

Temmices

templa nummulariis plena

eorum origo

Tenedos dicta Leucophrys

Tenericus campus

Tenerus vates

Terina

τέρμινδο

Tethys Dearum antiquissima

145

Teuchira

Thaletis opinio de rerum prin-

cipiis

θαλύστια

θαλύστος ἄξι

Thebæ Calydnæ dictæ

θεῖνα

Themis, Solis filia 129. Ichnæa

ibid.

Thermodon

Thermopylæ

Thermydra

Thermydrus

Thersitis mors

Thesei mors 1324. in Amazo-

nas expeditiones duæ

Thoas

Thracia, Crestone dicta

θυάδες dictæ mulieres impudicæ

143

θύνοι dicti naufragi

θυωέτης

θυωέτης

θύσσε

θύσων εἶδη

Tilphossus

Tilphossa

πυλαφείσα

Titarus

πυλαφείσιν

πύσμη

τύμβος

Torgium, Siciliæ mons

τόργ

tonfura Hectoris 1130. Aban-

tum

Torone, Protei uxor

τοξόδαμνος, & τοξοδάμνος

97

800

1217

1159

610

69

1328. eo-

ibid.

ibid.

ibid.

373

genera

ibid.

335

1102

177

1159

649

802

802

Eni-

ibid. à

ibid.

649

1, 2, 3

V.

Vates, quo modo afficieban-

tur, cum oracula edebant 3.

quali honore habiti 4. lauro

quot modis usi 6. τήμερε

δι 223. πελειάδες dictæ

357

vatum præses Apollo 6. Jupi-

ter

ibid.

velorum *pedes*

1015

Venus, Arsinoe 335. Castnia

403. Melinæa *ibid.* Melænis

ibid. Morpho 449. Træze-

nia 610. Zim 832. Colotis

867. Colias *ibid.* Golgorum

regina 588. ei columbæ ma-

stabantur

77

vespas irritare

181

vita orationis

10

victimæ certæ quare certis Diis

oblatae

77, 1137

vinum Baccho offerri solebat

77

vinum Lagaritanum

930

vipera quid denotet in Hiero-

glyphicis

1120

vivus in Orcum descendere 497

unigenæ

17

unus è multis

518

ὕψισον τιμάτων 305. χακῶν

ibid.

X.

Zenos varias habet significatio-

nes

Z.

Zerynthus

77

ζυγός

1217

F I N I S.

* B b

Addenda p. 111. col. 2. lin. 9.

Aliud argumentum, quo Commentarius hic à *Joanne Tzetze* conscriptus fuisse evincitur, peti potest à Scholiis ad *Pindarum*, quæ τ νωτέρων vulgo dicuntur. Nam si constiterit, quod ea Scholia eundem, quem hic Commentarius, Auctorem habuerint, & is *Joannes Tzetzes* fuerit, res extra dubium collocabitur. Jam quod is Scholiastes Commentarium in *Lycophronem* composuerit, manifestum est ex ipsius verbis ad Olymp. Od. iv. p. 156. col. 1. Edit. Oxon. ubi postquam Jasonis fabulam explicavit, statim subjungit : Εἰρήκαμδν δὲ πλὴν ἰσοείαν πλατύτερον ἐν τῇ τῷ Λυκόφρονος παραφράσει. Locus autem Commentarii in *Lycophronem*, quem ibi respicit, exstat vers. 174. Deinde quod *Joannes Tzetzes* eorum Scholiorum Auctor fuerit, non sine ratione colligitur, tum quod nemo alius ostendi possit è Scholiastis Pindari, qui *Lycophronem* Commentario illustravit ; tum quod hoc ejus Epigramma *Pindari* operibus præmitti soleat :

Ἰωάννη γραμματικῷ εἰς βαλανεῖον ἔχον Πίνδαρον.
Αἰθε σὲ, Πίνδαρε, μᾶλλον ἐμοῖς ἐκείνῃσι ξείνοις,
Καὶ κιν ἄεισον ὕμῳ τῶνδ' ἔφηντα μόνον.

P. 174. ad v. 1428.

Πέζαν] *Solem*. Hanc vocem, Lexicographis omnibus incognitam, vir Orientalium Linguarum peritissimus *L. Pickius* Gallus, à *Coptitis* petitum esse voluit, uti me nuper admonuit vir venerabilis *G. Wake*, Decanus *Exon*. Illi enim solem vocant π ζη, *pe re*. Nec absimile vero est, *Lycophronem*, qui Alexandria cum *Ptolemæo* familiariter vixit, & è Pleiadum septem numero habitus est, vocabulo Copticæ originis usum fuisse ; cum alii quoque Auctores verba quædam ex ea lingua in Græcam transtulisse comperiantur. Sic enim *Sappho* vinum vocavit ἔρπιν, quod *Coptitæ* appellant π ηρπ, *pe herp*. Quæ vox apud *Lycophronem* quoque nostrum occurrit v. 579. *Eustathius* in suo ad *Homerum* commentario observat ἦτορ *cor*, à *Plutarcho* dici ἦδρον quod quidem *Coptitæ* vocant π ερθ, *pe reth*. Denique, ἄθηρα, quod apud *Platonem*, *Aristotelem*, *Plinium*, *S. Hieronymum* pultim significat, à *Coptitis* deductum est, apud quos π ερπ respondet τῇ βρώσῃ *Græcorum*.

Libri impensis *Joannis Oweni* editi,
vel mox edendi.

Lycophronis Cassandra, cura *Joannis Potteri*, in Folio.

Tatiani Oratio ad *Græcos*, & *Hermiæ* irrifio *Gentilium Philo-
sophorum*, studio *Wilhelmi Worth*, A. M. in 8°.

Spicilegium SS. Patrum, ut & Hæreticorum Seculi post *Christum*
natum primi, opera *Joannis Ernesti Grabii*. Vol. I. in 8°.

Spicilegium SS. Patrum, ut & Hæreticorum Seculi post *Christum*
natum secundi. Vol. II. in 8°.

Suidæ Lexicon, cura *Ludolphi Neocori*, tribus Voluminibus in Folio.

Hugeni Opera omnia, duobus Tomis in Folio.

M. Tullii Ciceronis opera, cura *Thomæ Cockman*, A. M. & Collegii
Universitatis focii, duodecim Voluminibus in 8°.

Addenda p. 111. col. 2. lin. 9.

Aliud argumentum, quo Commentarius hic à *Joanne Tzetze* conscriptus fuisse evincitur, peti potest à Scholiis ad *Pindarum*, quæ τ νωτέρων vulgo dicuntur. Nam si constiterit, quod ea Scholia eundem, quem hic Commentarius, Auctorem habuerint, & is *Joannes Tzetzes* fuerit, res extra dubium collocabitur. Jam quod is Scholiastes Commentarium in *Lycophronem* composuerit, manifestum est ex ipsius verbis ad Olymp. Od. iv. p. 156. col. 1. Edit. Oxon. ubi postquam Jasonis fabulam explicavit, statim subjungit : Εἰρήκαμδν δὲ πλὴν ἰσοεῖαν πλατύτερον ἐν τῇ σὺ Λυκόφρονος παραφράσει. Locus autem Commentarii in *Lycophronem*, quem ibi respicit, exstat vers. 174. Deinde quod *Joannes Tzetzes* eorum Scholiorum Auctor fuerit, non sine ratione colligitur, tum quod nemo alius ostendi possit è Scholiastis Pindari, qui *Lycophronem* Commentario illustravit ; tum quod hoc ejus Epigramma Pindari operibus præmitti soleat :

Ἰωάννη γραμματικῷ εἰς βαλανεῖον ἔχον Πίνδαρον.
 Αἰθε σὲ, Πίνδαρε, μάλλον ἐμοῖς ἐχάθηρα ἑτέροισι,
 Καί κιν ἄεσον ὕδωρ τῶμόν ἐφάδα μόνον.

P. 174. ad v. 1428.

Πέζαν] *Solem*. Hanc vocem, Lexicographis omnibus incognitam, vir Orientalium Linguarum peritissimus *L. Pickius* Gallus, à *Coptitis* petitiu esse voluit, uti me nuper admonuit vir venerabilis *G. Wake*, Decanus *Exon*. Illi enim solem vocant π εϛ, *pe re*. Nec absimile vero est, *Lycophronem*, qui Alexandriæ cum *Ptolemæo* familiariter vixit, & è Pleiadum septem numero habitus est, vocabulo Copticæ originis usum fuisse ; cum alii quoque Auctores verba quædam ex ea lingua in Græcam transtulisse comperiantur. Sic enim *Sappho* vinum vocavit ἑρπιν, quod *Coptitæ* appellant π ηρπ, *pe herp*. Quæ vox apud *Lycophronem* quoque nostrum occurrit v. 579. *Eustathius* in suo ad *Homerum* commentario observat ἦτορ *cor*, à *Plutarcho* dici ἦδρον quod quidem *Coptitæ* vocant π ερθ, *pe reth*. Denique, ἄθηρα, quod apud *Platonem*, *Aristotelem*, *Plinium*, *S. Hieronymum* pultim significat, à *Coptitis* deductum est, apud quos π ερι respondet τῇ βρώσῃ Græcorum.

Libri impensis *Joannis Oweni* editi,
vel mox edendi.

Lycophronis Cassandra, cura *Joannis Potteri*, in Folio.

Tatiani Oratio ad *Græcos*, & *Hermiæ* irrifio *Gentilium Philo-*
sophorum, studio *Wilhelmi Worth*, A. M. in 8°.

Spicilegium SS. Patrum, ut & Hæreticorum Seculi post *Christum*
natum primi, opera *Joannis Ernesti Grabii*. Vol. I. in 8°.

Spicilegium SS. Patrum, ut & Hæreticorum Seculi post *Christum*
natum secundi. Vol. II. in 8°.

Suidæ Lexicon, cura *Ludolphi Neocori*, tribus Voluminibus in Folio.

Hugeni Opera omnia, duobus Tomis in Folio.

M. Tullii Ciceronis opera, cura *Thomæ Cockman*, A. M. & Collegii
Universitatis focii, duodecim Voluminibus in 8°.

8

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON
IN THE
MUSEUM BUILDINGS
CROMWELL ROAD
LONDON N.W. 4
ENGLAND

